Antimodernistička zakletva

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/antimodernisticka-zakletva.html

NJEGOVA SVETOST PIO X., PAPA

Antimodernistička zakletva (Pio X., motuproprij Sacrorum antistitum, 1. IX. 1910.)

preuzmi dokument kao pdf

Ja N.N. čvrsto prihvaćam i primam sve i pojedino, što je nepogrješivo crkveno učiteljstvo definiralo, potvrdilo i izjavilo, posebno pak ona poglavlja nauka, koja se izravno suprotstavljaju zabludama ovoga vremena.

Kao prvo naime ispovijedam da se *Boga* može *sigurno spoznati*, tako da ga se može i dokazati, kao začetnika i cilj sviju stvari, "po onome što je učinjeno" [Rim 1,20], to jest po vidljivim djelima stvaranja, kao uzrok preko učinka.

Drugo, prihvaćam i odobravam ponajprije čudesa i proroštva kao vanjske *dokaze objave*, to jest kao najsigurnije znakove da je kršćanska religija božanskog porijekla, te smatram da su oni najprilagođeniji shvaćanju svakog vremena i (svih) ljudi, pa i ovoga vremena.

Treće, isto tako čvrstom vjerom vjerujem da je *Crkva*, čuvarica i učiteljica objavljene riječi, utemeljena neposredno i izravno po samom pravom i povijesnom Kristu dok je boravio među nama, te daje sagrađena na Petru, prvaku apostolske hijerarhije, i njegovim nasljednicima dovijeka.

Četvrto, iskreno prihvaćam *nauk vjere* uvijek u istom smislu i u istom značenju do nas posredovan od apostola preko pravovjernih otaca; i zbog toga u potpunosti odbacujem krivovjerno mišljenje o razvitku dogmi, koje (kaže) da su one prelazile iz jednog mišljenja u drugo, drugačije od onoga koji je prije toga imala Crkva; isto tako osuđujem svaku zabludu

koja uči da je božanski poklad, predan Kristovoj Zaručnici i koji je ona vjerno čuvala, filozofska misao, ili proizvod ljudske svijesti, koji je polagano izgrađen ljudskim nastojanjima, i koji je kasnije usavršavan neograničenim napretkom.

Peto, najčvršće držim i iskreno ispovijedam, da *vjera* nije reiligijski osjećaj koji je proizišao iz krila podsvijesti, pod pritiskom srca i sklonosti moralno oblikovane volje, nego da je ona pravi pristanak razuma istini prihvaćenoj izvana po slušanju, kojom naime vjerujemo da je istinito ono što je kazao, posvjedočio i objavio osobni Bog Stvoritelj i naš Gospodin, zbog autoriteta najistinoljubivijeg Boga.

Isto tako se s dužnim poštovanjem podlažem i čitavom se dušom priključujem osudama, izjavama i svim propisima koji se nalaze u enciklici "Pascendi" i u dekretu "Lamentabili" , posebno onima koje nazivaju povijest dogmi.

Isto tako odbacujem zabludu onih koji tvrde da se *vjera* koju predlaže Crkva *može protiviti povijesti*, te da se katoličke dogme, u smislu kako se sada shvaćaju, ne mogu uskladiti s istinitijim izvorima kršćanske religije.

Isto tako osuđujem i odbacujem mišljenje onih koji kažu da obrazovaniji čovjek-kršćanin ima *dvostruku osobnost*, *jednu vjernika*, *drugu povjesničara*; kao da se povjesničar smije držati onoga što proturiječi vjeri vjernika, ili da (može) postavljati pretpostavke iz kojih slijedi, da su dogme krive ili sumnjive, samo ako ih izravno ne niječe.

Također odbacujem onu metodu prosuđivanja i tumačenja Svetoga pisma, koja se, zanemarivši crkvenu predaju, analogiju vjere i odredbe Apostolske stolice, priklanja racionalističkim razmišljanjima, a kritiku teksta prihvaća, manje dozvoljeno a više lakoumno, kao jedino i najviše pravilo.

Osim toga odbacujem mišljenje onih koji drže da učitelj koji predaje neki povijesni teološki predmet, ili koji piše o tim stvarima, mora najprije odložiti mišljenje koje je imao prije toga, bilo o nadnaravnom podrijetlu katoličke predaje, bilo o obećanoj božanskoj pomoći za vječno održavanje svake objavljene istine; zatim da djela pojedinih otaca treba tumačiti samo prema načelima znanosti, isključujući bilo kakav sveti autoritet, i s onom slobodom prosuđivanja, kojom se običavaju istraživati i drugi svjetski dokumenti.

Konačno, izjavljujem da sam u svemu najudaljeniji od zablude koju drže modernisti, da u *svetoj predaji* nema ničeg božanskog, ili što je mnogo gore, oni to dozvoljavaju u panteističkom smislu, tako da ne preostaje ništa osim gole i jednostavne činjenice, koja je jednaka općim povijesnim činjenicama; to jest, da su ljudi svojom marljivošću, spretnošću i sposobnošću nastavili kroz sljedeće naraštaje nauku koju su započeli Krist i njegovi apostoli.

Zbog toga čvrsto zadržavam vjeru otaca i zadržat ću ju do posljednjeg daha života, o sigurnom daru istine, koji jest, koji je bio i koji će uvijek biti, kod "biskupa apostolskih nasljednika"; ne kako bi se držalo ono što bi se moglo činiti boljim i prikladnijim, prema

duhu vremena svakog pojedinca, nego kako se "nikada ne bi drugačije vjerovalo, nikada drugačije" shvaćala apsolutna i nepromjenjiva istina, koju su apostoli propovijedali od početka.

Prisežem, da ću sve to vjerno, potpuno i iskreno obdržavati i nepovredivo čuvati, i da nikada od toga neću odstupiti niti u naučavanju niti bilo kojim riječima ili pisanim djelima. Na to prisežem, na to se zaklinjem, tako mi pomogao Bog i ovo sveto Božje Evanđelje.

Vrhovna sveta inkvizicija

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/vrhovna-sveta-inkvizicija.html

VRHOVNA SVETA INKVIZICIJA
RIMSKA I SVEOPĆA

LAMENTABILI SANE EXITU

preuzmi dokument kao pdf

"O POGIBELJI KOJU PREDSTAVLJAJU ODREĐENI EGZEGETI KOJI, POD PRIVIDOM VIŠEG RAZUMIJEVANJA I POD IMENOM POVIJESNOG PROMIŠLJANJA ISKVARUJU NAUK"

S plodovima vrijednim žaljenja, naše vrijeme, nestrpljivo u obuzdavanju kod istraživanja vrhovnih razloga stvarī, nerijetko tako slijedi novotarije da, ostavljajući postrance, da tako kažemo, baštinu ljudskog roda, pada u vrlo teške zablude.
Ove zablude su tim pogibeljnije kada su posrijedi svete znanosti, tumačenje Svetoga pisma, glavnih otajstava vjere.

Velikog žaljenja je vrijedna činjenica da i među katolicima postoji nemali broj pisaca koji, prelazeći granice koje su odredili oci same svete Crkve, pod prividom višeg razumijevanja i pod imenom povijesnog promišljanja zahtijevaju razvoj dogmi što je, u stvarnosti, njihovo rastakanje.
Kako slične zablude koje se svednevice šire među vjernicima ne bi pustile korijenje u njihovim dušama i iskvarili iskrenost vjere, svidjelo se svetom ocu Piju, po Božjoj Providnosti Papi X., da se po ovome Oficiju Svete rimske i sveopće inkvizicije obilježe i osude one među njima koje su najočitije.
Stoga, pošto je provedeno vrlo pomnjivo istraživanje i dobiveno mišljenje uvažene gospode Konzultora, uzorita gospoda Kardinali koji su u stvarima vjere i morala sveopći inkvizitori prosudili su da sljedeće propozicije valja odbaciti i osuditi kao što se odbacuju i osuđuju ovim općim dekretom:

1. Crkveni zakon koji propisuje da knjige koje se odnose na božansko Pismo budu podvrgnute prethodnoj provjeri, ne proteže se na zastupnike kritičkog pristupa niti na znanstvenu egzegezu knjiga Staroga i Novoga zavjeta.

2. Ne treba doduše omalovažavati crkveno tumačenje svetih knjiga, ipak ono podliježe podrobnijem sudu i ispravku egezgeta.

3. Iz sudova i crkvenih kazni donesenih protiv slobodne i znanstvenije egzegeze može se zaključiti, da vjera koju iznosi Crkva proturječi povijesti, te da se katoličke dogme u stvari ne mogu uskladiti s istinskim izvorima kršćanske religije.

4. Crkveno učiteljstvo ne može čak ni pomoću dogmatskih definicija odrediti pravi smisao svetog Pisma.

5. Budući da se u pokladu vjere ne nalaze samo objavljene istine, ni na koji način na Crkvu ne spada donositi sud o tvrdnjama ljudskih znanosti.

6. Kod definiranja istina Crkva koja uči i Crkva koja poučava tako surađuju, da Crkvi koja poučava ostaje samo potvrditi opće mišljenje Crkve koja uči.

7. Kada Crkva osuđuje zablude, ne može od vjernika tražiti nikakvo unutarnje pristajanje, kojim bi oni prihvatili sudove koje je ona izrekla.

8. Treba smatrati da su bez ikakve krivnje oni koji smatraju za ništavne osude koje su izdale Sveta kongregacija Indeksa ili druge svete rimske Kongregacije.

9. Oni koji vjeruju daje Bog uistinu pisac Svetoga pisma, pokazuju preveliku jednostavnost ili neznanje.

10. Nadahnuće knjiga Staroga zavjeta se sastoji u tome, što su izraelski pisci predali religijsko učenje na neki poseban način, poganima malo poznat ili nepoznat.

11. Božansko nadahnuće se ne proteže na čitavo Pismo tako, da bi svi njegovi dijelovi bili sigurni od svake zablude.

12. Ako se egzeget želi korisno baviti biblijskim studijem, treba najprije odložiti svako unaprijed stvoreno mišljenje o nadnaravnom porijeklu Svetog pisma,i treba ga tumačiti na isti način kao i druge čisto ljudske dokumente.

13. Sami su evanđelisti i kršćani druge i treće generacije evanđeoske prispodobe tumačili umjetno, kako bi objasnili malen plod Kristova propovijedanja kod Židova.

14. U mnogim pripovijedanjima evanđelisti nisu iznosili toliko ono što je istinito, nego što su smatrali korisnijim, makar to bilo i lažno.

15. Evanđelja su bila podvrgnuta neprestanim dodavanjima i ispravcima definiranja i određivanja kanona; zbog toga su u njima ostali samo mali i nesigurni tragovi Kristovog naučavanja.

16. Ivanovo pripovijedanje nije prava povijest, nego mistično razmatranje Evanđelja; govori koji se nalaze u njegovom Evanđelju su teološka razmatranja o otajstvu spasenja, bez povijesne istine.

17. Četvrto je Evanđelje povećalo čudesa, ne samo kako bi izvanredno došlo

više do izražaja, nego i da bi bilo prikladnije za označavanje djela i slave utjelovljene Riječi.

18. Ivan doduše sebi prisvaja ulogu svjedoka o Kristu; uistinu pak, on je samo izvanredni svjedok kršćanskog života, ili Kristovog života u Crkvi krajem prvoga stoljeća.

19. Krivovjernički su egzegeti vjernije iznijeli pravi smisao Pisma, nego li katolički egzegeti.

20. Objava nije mogla biti drugo nego svijest koju je čovjek stekao o svom odnosu prema Bogu.

21. Objava koja čini predmet katoličke vjere nije završena s apostolima.

22. Dogme koje Crkva iznosi kao objavljene, nisu istine pale s neba, nego su neka tumačenja religijskih čina, koja je teškim naporom stekao ljudski um.

23. Može postojati, i uistinu postoji, proturječje između činjenica o kojima pripovijeda Sveto pismo i crkvenih dogmi koje se na njima temelje; tako da egzeget s kritičkim pristupom može kao lažne odbaciti činjenice, u koje Crkva vjeruje kao potpuno sigurne.

24. Ne treba osuđivati egzegeta koji stvara pretpostavke iz kojih slijedi da su dogme povijesno lažne ili sumnjive, samo ako izravno ne niječe same dogme.

25. Vjersko pristajanje se konačno oslanja na skup vjerojatnosti.

26. Vjerske dogme treba zadržati samo prema praktičnom smislu, to jest kao obvezatno pravilo za djelovanje, a ne kao pravilo vjerovanja.

27. Sveto pismo ne dokazuje božanstvo Isusa Krista, nego je to dogma koju kršćanska svijest izvodi iz pojma Mesije.

28. Kad je Isus vršio svoju službu nije govorio sa svrhom, kako bi poučavao da je on Mesija, niti su njegova čudesa išla za tim da to dokažu.

29. Može se priznati da je povijesni Krist mnogo ispod Krista koji je predmet vjere.

30. U svim evanđeoskim tekstovima ime *„Sin Božji“* odgovara samo imenu *„Mesija*, a nikako ne znači da je Krist pravi i naravni Božji Sin.

31. Učenje o Kristu koje iznose Pavao, Ivan te Nicejski, Efeški i Kalcedonski sabori, nije ono stoje naučavao Isus, nego ono što je o Isusu shvaćala kršćanska svijest.

32. Ne može se pomiriti naravni smisao evanđeoskih tekstova s onim što naši teolozi uče o svijesti i nepogrješivom znanju Isusa Krista.

33. Svakome, koga ne vodi unaprijed stvoreno mišljenje, jasno je da je Isus izjavljivao zabludu o skorom dolasku Mesije, ili da veći dio njegovih učenja koja se nalaze u samim sinoptičkim Evanđeljima nije autentičan.

34. (Egzeget) kritičkog pristupa ne može tvrditi da Kristovo znanje nije bilo ograničeno nekim granicama, osim ako se ne prihvati pretpostavka, koja se povijesno jedva može shvatiti i koja se protivi moralnom osjećaju, naime da je Krist kao čovjek imao Božje znanje, ali da nipošto nije htio znanje o tolikim stvarima priopćiti učenicima i nasljednicima.

35. Krist nije uvijek imao svijest o svom mesijanskom dostojanstvu.

36. Uskrsnuće Spasitelja nije pravi događaj povijesnog reda, nego događaj potpuno nadnaravnoga reda, koji nije dokazan niti dokaziv; njega je kršćanska svijest malo pomalo oblikovala iz drugih (činjenica).

37. Vjera u Kristovo Uskrsnuće od početka nije bila toliko u samu činjenicu Uskrsnuća, nego u Kristov besmrtni život kod Boga.

38. Učenje o Kristovoj smrti kao o zadovoljštini, nije evanđeoska, nego samo Pavlova.

39. Mišljenja o podrijetlu sakramenata, kojima su Tridentski oci bili prožeti i koja su bez sumnje imala utjecaj na njihove dogmatske kanone, daleko su od onih koja sada s pravom imaju povijesni istraživači kršćanske stvari.

40. Sakramenti imaju svoj izvor iz toga, što su apostoli i njihovi nasljednici, neku Kristovu ideju i nakanu, tumačili u skladu s poticajima iz okolnosti i događaja.

41. Sakramenti smjeraju samo na to da čovjeku dozovu u svijest uvijek dobrostivu prisutnost Stvoritelja.

42. Kršćanska je zajednica uvela nužnost krštenja, prihvaćajući ga kao potreban obred, povezujući s njim obveze kršćanske vjeroispovijesti.

43. Običaj podjeljivanja krštenja djeci je razvitak discipline, razlog zbog kojeg se sakrament podijelio na dva, naime na krštenje i na pokoru.

44. Ništa ne dokazuje to što su apostoli preuzeli obred sakramenta potvrde; formalno pak razlikovanje dvaju sakramenata, to jest krštenja i potvrde, jedva da spada na povijest prvotnog kršćanstva.

45. Ne treba sve uzeti kao povijesno što Pavao pripovijeda o ustanovljenju euharistije [1 Kor 11,23-25].

46. U prvotnoj Crkvi nije postojao pojam o kršćaninu grješniku, koji je pomiren crkvenim autoritetom, nego se Crkva polagano privikavala na taj pojam. Štoviše, nakon što je pokora bila priznata kao crkvena ustanova, nije se zvala imenom sakramenta, jer se smatrala sramotnim sakramentom.

47. Gospodinove riječi: "Primite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im" [Iv 20,22sl], niti najmanje se ne odnose na sakrament pokore, štogod se tridentskim očima sviđalo tvrditi.

48. Jakov u svojoj poslanici [Jak 5,14sl] nije namjeravao proglasiti jedan Kristov sakrament, nego preporučiti jedan pobožni običaj; i ako se u tom običaju možda vidi neko sredstvo milosti, to ne treba shvatiti onom doslovnošću kako su ga prihvatili teolozi, koji su odredili pojam i broj sakramenata.

49.Oni koji su običavali predsjedati kršćanskoj večeri, zadobili su svećeničke oznake zbog činjenice da je ona pomalo poprimila oznake liturgijskog čina

50. Starije, koji su na kršćanskim skupovima imali službu nadgledanja, apostoli su postavili za prezbitere ili biskupe, kako bi se brinuli za potreban red zajednica koje su rasle, a nisu im zapravo (povjerili) trajno poslanje i apostolsku vlast.

51. Ženidba nije mogla postati sakrament novoga Zakona, osim kasnije u Crkvi; naime, da bi se ženidba smatrala sakramentom, bilo je potrebno da joj prethodi potpuno teološko tumačenje nauka o milosti i o sakramentima.

52. Krist nije htio ustanoviti Crkvu kao trajno društvo na zemlji kroz mnogo stoljeća; štoviše, u Kristovu umu, kraljevstvo nebesko, zajedno s koncem svijeta trebalo je biti blizu.

53. Organski ustroj Crkve nije nepromjenjiv; nego, kršćansko je društvo podložno trajnom razvitku kao i ljudsko društvo.

54. Dogme, sakramenti, hijerarhija, što se tiče i teorije i stvarnosti, samo su tumačenja i razvitak kršćanskog shvaćanja, koji su povećali i usavršili izvanjskim dodacima sitnu klicu prisutnu u Evanđelju.

55. Šimun Petar nije nikada niti naslućivao da mu je Krist povjerio primat u Crkvi.

56. Rimska crkva nije postala glavom sviju crkava po odredbi božanske Providnosti, nego iz čisto političkih razloga.

57. Crkva se postavlja neprijateljski u odnosu na napredak prirodnih i teoloških znanosti.

58. Istina nije nepromjenjiva više nego li sam čovjek; ona se naime razvija s njim, u njemu i po njemu.

59. Krist nije naučavao određeni nauk koji bi bio primjenjiv u sva vremena i za sve ljude, nego je više započeo neki vjerski pokret prilagođen i prilagodljiv raznim vremenima i mjestima.

60. Kršćansko je učenje u svojim počecima bilo židovsko, ali je s postupnim promjenama postalo najprije pavlovsko, zatim ivanovsko, a konačno helensko i sveopće.

61. Bez proturječja se može reći, da niti jedno poglavlje Pisma, od prvog poglavlja Postanka do posljednjeg Otkrivanja, ne sadrži potpuno isti nauk koji Crkva o tome iznosi; zbog toga niti jedno poglavlje Pisma nema isti smisao za onoga tko mu kritički pristupa i za teologa.

62. Glavni članci apostolskog Vjerovanja nisu za kršćane prvih vremena imali isti smisao koji imaju za kršćane našega vremena.

63. Crkva se pokazuje neprikladnom da učinkovito zaštiti evanđeosku etiku, jer se tvrdoglavo drži nepromjenjivog učenja koje se ne može uskladiti s današnjim napretkom.

64. Napredak znanosti traži da se izmijeni shvaćanje kršćanskog nauka o Bogu, o stvaranju, o osobi Božje Riječi, o otkupljenju.

65. Današnje se katoličtvo ne može usuglasiti s pravom znanošću, osim ako se promijeni u neko nedogmatsko kršćanstvo, to jest u široki i liberalni protestantizam.

Sljedećeg četvrtka istog mjeseca i godine, pošto je o svim ovim stvarima načinjeno brižno izvješće svetom ocu Piju Papi X., Njegova je Svetost odobrila i potvrdila dekret uzoritih otaca, te zapovijeda da sve i pojedine gore spomenute tvrdnje svi trebaju držati odbačenima i zabranjenima.

Dano u Rimu, u Palači Svetog oficija
Trećeg dana mjeseca lipnja godine 1907.
Pietro Palombelli
Bilježnik Svete inkvizicije rimske i sveopće

Pobožnost prema Mariji je potrebna osobito u posljednjim vremenima

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/poboznost-prema-mariji.html

preuzmi dokument kao pdf

1. Marija i posljednja vremena

49. Po Mariji je počelo spasenje svijeta, po Mariji se ono treba i dovršiti. Marija se skoro nije ni pokazala za prvog dolaska Isusa Krista, da se ljudi, koji su bili još slabo poučeni o osobi njezina Sina, ne bi udaljili od istine zanoseći se Presvetom Djevicom suviše osjetno i suviše neprosvijetljeno. To bi se po svoj prilici bilo dogodilo da je bila poznata, zbog divne miline, kojom je Svevišnji bio uresio i samu njezinu vanjštinu. Da je to istina, uvjerava nas jedan spis Dionizija Areopagite. On tu kaže da bi je, kad ju je vidio, sigurno bio uzeo za neko božanstvo, zbog njezine tajanstvene miline i neusporedive ljepote, da ga nije protivnome učila vjera, u kojoj bijaše dobro utvrđen. Ali za drugoga dolaska Isusa Krista, Marija treba biti poznata i otkrivena po Duhu Svetome, da po njoj privede ljude na spoznanje, ljubav i na službu Isusa Krista. Jer sada više ne postoje razlozi, koji su vodili Duha Svetoga da sakrije svoju Zaručnicu za njezina života i da je samo malo objavi i nakon što je naviješteno Evanđelje.

50. Bog, dakle, hoće objaviti i očitovati Mariju, remek-djelo svojih ruku, u ovim posljednjim vremenima:
a) zato što se je ona na ovome svijetu sakrila i ponizila ispod praha svojom dubokom poniznošću, postigavši od Boga i od njegovih apostola i evanđelista da je ne razglasuju;
b) budući da je ona remek-djelo Božjih ruku, na zemlji po milosti i na nebu po slavi, Bog hoće da ga ljudi na zemlji hvale i slave zbog toga remek-djela;
c) kako je ona zora što prethodi i otkriva nam Sunce pravde, Isusa Krista, to je trebamo bolje upoznati i otkriti da bismo tako upoznali i otkrili Isusa Krista;
d) budući da je ona put kojim je Isus Krist prvi put došao k nama, ona će to biti i kad on dođe drugi put, iako na drukčiji način;
e) budući da je ona sigurno sredstvo i put ravan i bez ljage, kojim stižemo Isusu Kristu i savršeno ga nalazimo, to treba da ga po njoj nađu one svete duše koje imaju sjati u svetosti. Tko nađe Mariju, naći će život (usp. Izr 8, 35), to jest Isusa Krista koji je put, istina i život (Iv 14, 6). Ali Mariju ne može naći tko je ne traži. A ne može je tražiti onaj tko je ne pozna. Jer nitko ne traži i ne želi nepoznat predmet. Treba, dakle, da Marija bude poznatija negoli ikada, da se tako više pozna i slavi Presveto Trojstvo;
f) Marija treba zasjati u ovim posljednjim vremenima više nego ikada i to svojim milosrđem, svojom moći i svojom milosti. Svojim milosrđem, da natrag dovede i ljubazno primi bijedne grješnike i zalutale, koji će se obratiti i povratiti u Katoličku Crkvu. Svojom

moći protiv neprijatelja, idolopoklonika, raskolnika, muhamedanaca, Židova i okorjelih bezbožnika, koji će se strahovito buniti, nastojeći svojim obećanjima i prijetnjama zavesti i upropastiti sve one, koji im budu protivni. I napokon, ona treba zasjati svojom milosti, da ohrabri i podupre sve junačke vojnike i vjerne sluge Isusa Krista, koji će se boriti za njegove interese;
g) napokon, Marija treba biti strašna đavlu i njegovim ortacima kao vojska spremna na boj, osobito u ovim posljednjim vremenima. Jer đavao dobro zna da ima malo vremena, mnogo manje nego ikada prije, da upropasti duše pa zato svaki dan podvostručuje svoje napore i svoje navale. On će, zaista, brzo podignuti krvava progonstva i stavljat će strašne zasjede vjernim Marijinim slugama i pravoj njezinoj djeci, koju on teže svladava negoli ostale ljude.

[Sveti Ljudevit Grignion Montfortski, *Rasprava o pravoj pobožnosti prema Djevici Mariji*]

Angelus

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/angelus_19.html

Watch Video At: https://youtu.be/EIJHtSrIuCg

Angelus

Angelus Domini nuntiavit Mariae.
Et concepit de Spiritu Sancto.

Ave Maria, gratia plena,
Dominus tecum,
benedicta tu in
mulieribus, et
benedictus fructus
ventris tui, Jesus.

Sancta Maria,
mater Dei, ora pro nobis peccatoribus,
nunc et in hora
mortis nostrae.
Amen.

Ecce Ancilla Domini.
Fiat mihi secundum verbum tuum.

Ave Maria.....

Et Verbum caro factum est.
Et habitavit in nobis.

Ave Maria.....

V. Ora pro nobis, sancta Dei Genetrix.
R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus: Gratiam tuam, quaesumus Domine, mentibus nostris infunde: ut qui, Angelo nuntiante, Christi Filli tui incarnationem cognovimus, per passionem eius et crucem, ad resurrectionis gloriam perducamur.
Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Ave Maris Stella

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/ave-maris-stella.html

Watch Video At: https://youtu.be/TacNIbmDZ4s

Istinska treća fatimska tajna

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/treca-fatimska-tajna.html

Gubitak vjere

Godine 1984. Fatimski biskup Cosme do Amaral potvrdio je da se Treća tajna ne tiče atomskog rata ili kraja svijeta, nego štoviše katoličke vjere, i to posebice gubitka vjere u cijeloj Europi.

U svojem trećem sjećanju koje je dovršeno u kolovozu 1941., sestra je Lucija tvrdila da je Fatimska tajna podijeljena na tri različita dijela nakon čega je prvi put napisala prva dva dijela tajne. Napisala je: „Tajna se sastoji od tri različita dijela koja namjeravam objaviti.“

1. Osjećala je da je „stigao čas za objavu prva dva dijela tajne.“
2. Međutim, nije napisala ništa o trećem dijelu tajne jer s Neba nije dobila dopuštenje da je objavi.

U svojem četvrtom sjećanju, napisanom između listopada i prosinca 1941., sestra je Lucija prepisala prva dva dijela Tajne iz teksta svojeg trećeg sjećanja, ali je dodala jednu rečenicu čijih tragova nema u trećem sjećanju.

Sestra je Lucija donijela prvu rečenicu treće tajne, umetnuvši u svoje četvrto sjećanje riječi„U Portugalu će se uvijek sačuvati dogma vjere itd.“ Ova se rečenica ne pojavljuje ni u jednom njezinom prethodnom sjećanju. Sestra ju je Lucija dodala baš u svoje četvrto sjećanje kako bi nam pokazala o čemu govori završni dio tajne.
Godine 1943., pošto je primila zahtjev biskupa da Silve da napiše tekst treće tajne, sestra je Lucija tu zadaću držala vrlo mučnom. Izjavila je biskupu da nije zbilja potrebno tekst staviti crno na bijelo „jer je ona o njemu na neki način već bila govorila. “Sestra Lucija se vrlo vjerojatno odnosila na rečenicu koja je dodana u njezinom četvrtom sjećanju: „U Portugalu će se uvijek sačuvati dogma vjere itd.“

Rečenica„U Portugalu će se uvijek sačuvati dogma vjere itd.“ je obećanje da će se istinska vjera sačuvati u tom narodu, premda u svojoj neodređenosti ne tvrdi od koga. Ali ako će se istinska vjera sačuvati u Portugalu, što će se dogoditi u ostatku svijeta? Portugalski svećenik Messias de Coelho zaključio je da „nam ova aluzija, toliko pozitivna o onome što će se dogoditi među nama, govori da će se oko nas stvari drugačije odvijati...“.
Otac Alonso, službeni fatimski arhivist, rekao je glede treće tajne: „U Portugalu će se uvijek sačuvati dogma vjere itd." Rečenica navodi na zaključak, na posve jasan način, da će doći kritično stanje za vjeru koja će se kušati u drugim narodima ili kriza vjere; a Portugal će naprotiv sačuvati svoju vlastitu.“

U vremenu koje prethodi velikoj pobjedi Bezgrješnog Srca Marijina dogodit će se strahote. A te su strahote sadržaj trećeg dijela tajne. Koje su te „strahote“?
Ako će se „u Portugalu uvijek sačuvati dogma vjere“... može se jasno iz toga izvesti da će u drugim dijelovima Crkve ove dogme zamračiti ili će se čak posve izgubiti.
I čak je nedvojbeno moguće da se u ovome vremenskom razdoblju između, u kojemu se nalazimo (između 1960 i prije pobjede Bezgrješnog Srca Marijina) tekst eksplicitno odnosi na krizu vjere u Crkvi i na nemarnost samih pastira.

Čini se da je jedan zaključak izvan sumnje: sadržaj neobjavljenog dijela tajne ne odnosi se na nove ratove ili na političke prevrate, nego da događanja vjerskoga tipa i to unutar Crkve koja su po samoj svojoj naravi izrazito teža i gora.

Pouzdani izvori iz Crkve potvrdili su zaključke o.Alonsa glede treće tajne, tj. da se ona tiče gubitka vjere bez premca, apostazije od koje će Portugal biti sačuvan. Godine 1984. Fatimski je biskup rekao: „Gubitak vjere na jednom kontinentu gori je od uništenja jedne nacije; činjenica je da se vjera stalno smanjuje u Europi.“ A u svojem intervjuu od 1984. godine s Vittorijem Messorijem, kardinal je Ratzinger potkrijepio ove tvrdnje, tvrdeći da završni dio tajne govori o „pogibeljima koje ugrožavaju vjeru i život kršćana, a time i svijeta.“

Na koncu, znamo da se ispunjenje proroštva treće tajne počelo ostvarivati 1960. godine jer kada je sestra Lucija, upitana za razlog zbog kojega je treća tajna trebala biti objavljena počevši od 1960., odgovorila je „jer će biti puno jasnije nego sada“. Od 1960. do danas doživjeli smo i vidjeli pred očima ispunjenje treće tajne i bjelodano je da je odonda svijet sve više patio od strašnog gubitka vjere.

Izvor: http://chiesaepostconcilio.blogspot.hr/2014/05/il-vero-terzo-segreto-di-fatima.html

Pobožnost prvih pet subota

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/poboznost-prvih-pet-subota.html

Dne 13. srpnja 1917., u toku svog trećeg ukazanja, govoreći o drugom svjetskom ratu, koji će doći, rekla je: »Da bih ga spriječila, doći ću i zamoliti, da se obavi posveta Rusije mome Bezgrješnom Srcu i da se ide na sv. Pričest pet prvih subota u svrhu naknade«. Taj najavljeni ponovni dolazak zbio se 10. prosinca 1925., kad je Lucija bila kao kandidatica u Pontevedra u Španjolskoj. Tada je Gospa ustanovila, da se spomenuta pobožnost obavlja kroz pet prvih subota u mjesecu. Crkvena vlast u Leiriji odobrila je tu pobožnost 13. IX 1939. godine. Pobožnost prvih pet subota sastoji se u slijedećem:

a) da se obavi sv. Ispovijed i zatim Sv. Pričest;
b) da se toga dana izmoli jedan dio Gospine krunice (radosni, žalosni ili slavni);
c) da se razmišlja barem četvrt sata o otajstvima svete krunice,
d) da se sve ovo obavi s nakanom, da se da zadovoljština Bezgrješnom Srcu Marijinu.

Fatimska Gospa je obećala, da će svima onima, koji obave ovu pobožnost, biti na pomoći u času smrti, sa svim milostima, koje su potrebne za spasenje.

Sveti FIlip Benicij, svećenik (1233-1285)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/sveti-filip-benicij.html

Rođen 1233.godine u Firenzi, kao sin Jakova Benizija i Albaverde. Bio je peti general reda slugu Blažene Djevice Marije. Obavljao je mnogo pokorničke i pobožne vježbe kao osoba dubljeg duhovnog života. Postio je i u noći je bdio hvaleći Gospodina. Molio je časoslov Blažene Djevice Marije, Časoslov za pokojne i 7 pokorničkih psalama. Dao se na karitativno pomaganje siromaha kako bi njegova ljubav za Gospodina bila još veća. Provodeći takav život u njemu se rodila želja napustiti svijet i služiti Bogu svim silama svoga srca.
Stupio je u Red Slugu BD Marije u kojem je najprije živio kao brat pomoćnik, a tek kasnije je ređen za svećenika. Postao je i vrhovni poglavar reda, a glavna značajka njegove duhovnosti je bila poniznost. Tu je krepost naučio od Gospe kojoj je od malih nogu bio odan i pobožan. Toliko je volio Blaženu vazda Djevicu da su ljudi za njega govorili:"Ona je Filipovo srce." Kad su upitali Filipa kakav to habit nosi on je odgovorio:"Zovemo se

Marijini sluge i nosimo habit njezine žalosti."
Zadaća je Reda slugu Blažene Djevice Marije kojega su Firenzi osnovali 7 svetih utemeljitelja, da njegovi članovi razmišljaju o Gospinim žalostima i bolima, o onome što je starac Šimun prorekao Majci Božjoj:"Gle! Ovaj je određen za propast i uskrsnuće mnogih u Izraelu, za znak kojemu će se protiviti – a tebi će samoj mač probosti dušu – da bi se otkrile misli mnogih srdaca." (Lk 2, 34-35)
Filip je taj zadatak tako savršeno izvršavao da je o njemu zapisano:"U srcu nije imao drugo doli muke Isusa Krista i velike boli Djevice Marije." Taj je veliki Božji sluga umro 1285.godine, u Todiju, u Toskani, baš kad je zvonilo na Gospino pozdravljenje, držeći u rukama raspelo, koju je nazivao svojom knjigom, odakle je neprestano učio. Njegova životna mudrost je bio raspeti Krist.

****

Danas se u svojim molitvama možemo sjetiti i sv.Sidoniusa Apollinarisa (432-490 godina), štuje se kao svetac biskupije Claromontanae, kojoj je jedno vrijeme bio na čelu... Neumorno se žrtvovao za svoje stado. Mudro, hrabro i snažno je promicao dobro svoga naroda u prvom razdoblju Crkve kad se rimsko društvo već moralo suočavati s navalama barbara sa svih strana.

Glupost i gubitak morala su eksplozivna smjesa

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/glupost-i-gubitak-morala-su-eksplozivna.html

Samir Khalil Samir predbacuje političarima u Europi „glupost i gubitak morala“ u ophođenju s islamom i kaže da je to „eksplozivna smjesa“

(München) Egipatski isusovac i stručnjak za islam, p.Samir Khalil Samir, profesor na Papinskom orijentalnom institutu (PIO) u Rimu, na Sveučilištu sv. Josipa u Beirutu i na Centre Sèvres de Théologie des Institut Catolique u Parizu, ovih dana boravi u Münchenz gdje je uživo i iz blizine promatrao događaje vezane za atentat od 22. srpnja. Jedan Iranac s njemačkom putovnicom usmrtio je osam ljudi, 35 ljudi je ranjeno, deset od toga teško. O trenutačnom valu nasilja muslimanskih počinitelja u Njemačkoj i Francuskoj on piše u zaključku jednoga komentara koji je objavio Asianews:

Prije je to bilo ovako: Zapadno je društvo slovilo kao model razvoja i emancipacije. Danas pak vrijedi suprotno. Za mnoge muslimane zapadno društvo treba odbaciti. A u međuvremenu nastaje novi islamski ili islamistički (fundamentalistički) model.
Za naše je stoljeće to veliki sukob.
Trebamo imati hrabrosti reći da islam sadržava elemente nasilja u Kuranu i u Muhamedovom životu. Ako i dalje tvrdimo da je „islam religija mira“, stvaramo samo pomutnju i uljepšavamo stvar.
Jučer sam poslušao govor britanske premijerke Therese May od prije tri godine kad još nije bila premijerka. Govor je održala na jednom susretu s muslimanima. Pri tome je tisuću puta ponovila: „Islam je religija mira! Islam je religija mira! U Kuranu ne postoji ni najmanji ajet koji potiče nasilje!“ Za to je dobila oduševljeni pljesak od nazočnih. To je sve nevjerojatno! To je pokušaj da se ozbiljan problem prikaže bezazlenim. A to čine poglavito političke vođe u Europi, a ne pučanstvo.
Zašto to čine? Kako bi dobili glasove islamskih zajednica. I u Francuskoj je to tako: već nekoliko godina vlada može staviti na raspolaganje zemljišta za gradnju džamija i islamskih centara, besplatno na 99 godina. Na ovaj način preplavljuju cijelu Francusku džamijama čiju gradnju financiraju države koje podržavaju terorizam. Među političarima mora se konstatirati gubitak moralne svijesti, budući da su spremni na sve, samo da dobiju glasove.
K tome pridolazi još i malčice gluposti: nitko normalan ne bi tvrdio da u Kuranu nema ajeta koji promiču nasilje!
Glupost i gubitak morala su eksplozivna smjesa.

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/07/26/dummheit-und-verlust-der-moral-sind-eine-explosive-mischung-samir-khalil-samir-ueber-den-umgang-europaeischer-politiker-mit-dem-islam/

Sveta Emilija de Vialar (1797 - 1856)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/sveta-emilija-de-vialar.html

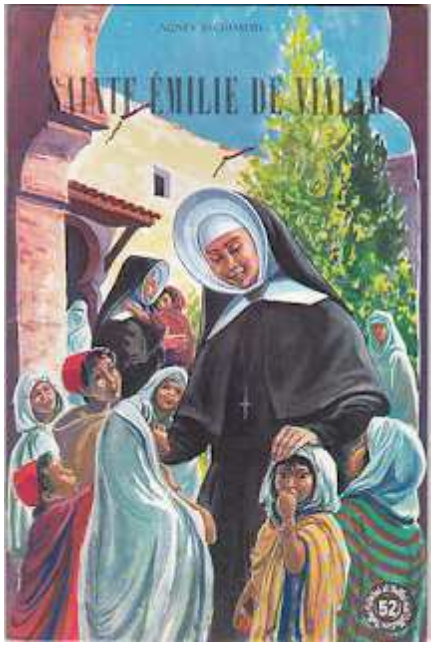

"Bog mi je dao jako srce, nije ga mogla nadvladati niti jedna kušnja." To su riječi svetice koju danas želimo pobliže upoznati. Svetost se koristi čovjekovim naravnim darovima. Milost Božja naravni dar samo usavrši.

Emilija je osnovateljica Sestara sv.Josipa od ukazanja. Rođena je u Gaillacu 12. rujna 1797. U njezinoj domovini Francuskoj još su se osjećala velike posljedice revolucije. Majka joj je bila kćerka baruna Portala, glasovitog znanstvenika i liječnika u Parizu. Odgojena je u živoj katoličkoj vjeri. Sa 13 godina majka ju je dala dalje na odgoj redovnicama Abbeye-au-Bois u Parizu. To je bio posljednji njihov susret jer je majka umrla na putovanju. Sa 15 godina života vraća se kući i nailazi na teške životne prilike. Suočila se sa velikom žalosti oca koji je ostao sam nakon majčine smrti. U kući je bila i autoritativna sluškinja di Toinon. Radi nezadovoljstva u kući Emilija je počela osjećati zov svijetovnih stvari i razuzdanosti no i odgovornost kako bi bilo loše podadi im se. Osjećala je i kako ju Gospodin zove da mu se posve preda.
Za vrijeme pučkih misija ona je sve više ulazila u sebe razmišljajući o vječnim istinama, otvarala se Božjem glasu i Njegova milost je napokon pobijedila u njezinom životu. "Gospodine, što želiš da učinim?" Otac je želio da se uda, ali prepoznavajući Božju volju za sebe ona je odbila poslušnost ocu. Osjećala je utjehu od Gospodina i znala je da očeve neugodne scene u kući podnosi Isusu za ljubav! Tek nakon dugih i teških 15 godina Emilija postavlja temelj za ustanovu koju osniva. U samoj Božićnoj noći počinje početak njezinog djelovanja. Prima prve susestre i suradnice. Ocu više nije smjela na oči. Srce joj je radi toga krvarilo no osjećala je što treba činiti i vršila je Božju volju. Tu se ispunjavaju Isusove riječi:"da su čovjeku neprijatelji domaći njegovi." Plemenitoj ženi javljaju se kandidatice sa svih strana svijeta i priči malenog grada u kojem je živjela dolazi kraj. Uzor i zaštitnik njezine ustanove bio je sv.Josip, kome je anđeo u snu objavio što mu je činiti, a on ga je poslušao i tako odlučno poslužio Božjim planovima, djelu spasenja. Velikodušnost se ne da ničim nadmašiti! Božjoj svemogućnosti se ne mogu postavljati ograde niti djelovanju Duha ljudska mjerila i mogućnosti. Emilja želi biti misionarka i nakon tri godine to i postaje. Jedva je dočekala novo polje rada! Kad su došli u Alžir buknu bolest kolere, a redovnice su se ne gledajući na svoj život hrabro dale služiti muslimanskom stanovništvu svjedočeći im na taj način Gospodina. Muslimani počeše štovati te hrabre kako su ih zvali "bijele marabu", koje pokazaše u nevolji toliku požrtvovnost i priznaše Boga svojim Gospodinom. Majka Emilija moli svjetlo od onoga koji je sam Svjetlo, "svjetlo svijeta", klečeći pred tabernakulom i piše pravila za svoje sestre. Planovi ubrzo postaju stvarnost i Emilija otvara nove kuće u Alžiru, Boni, Constantinu, Tunisu. Otvara novicijat, bolnice, škole,

ubožnice navještajući tako Gospodina svud oko sebe. Dolazi kušnja od strane Alžirskog biskupa i Pariške vlade i majka Emilija mora sve napustiti i vratiti se u Francusku. Tješeći svoje sestre govori im da je to samo kušnja kroz koju trebaju proći:" Ne plašite se, to je samo kušnja. Isus je trpio mnogo više."
Kušnja postaje izvorom blagoslova jer majka Emilija kroz 15 godina krstari Sredozemljem i osniva nove kuće: na Malti, Cipru, Bejrutu.. Dopire u Burmu i Australiju. Bile su to godine rada, pregaranja, daljnjih križeva, ali su rađale blagoslovom. U Marseillesu 1852. godine svetica pronalazi novo mjesto za svoju družbu. Primio ju je mjesni biskup, osnivač oblata Bezgrešnog začeća koji je bio i sam veliki misionar. Izvršivši svoj zadatak na zemlji, 24.kolovoza svetica prelazi u vječnu domovinu. Papa Pio XII ju je službeno proglasio svetom 24. kolovoza 1951.

Jedan od mnogih prizora iz njezinog života je dan kad je lječila jednog Arapina, zahvaćenog rakom. Taj vidjevši i doživjevši njezinu majčinsku ljubav, pokaza na njezino raspelo i reče:"On je dobar, jer On Ti daje da činiš ovakve stvari." Raspeti Isus je uistinu nadahnjivao Emiliju da čini sve što je činila. Njezino geslo i geslo njezinih sestara je:"Posve se dati, a onda umrijeti!" Svi velikani katoličkog duha imaju jednu želju posve se dati sve do smrti i zato im je život neprekidno darivanje te duše dovesti jedinom pravom Bogu, vječnom Cilju poradi spasenja duša.

Blaženi Miroslav Bulešić

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/blazeni-miroslav-bulesic.html

Svake godine 24. kolovoza obilježavamo obljetnicu mučeničke smrti (24. 08. 1947) svećenika bl. Miroslava Bulešića. Njegova beatifikacija bila je 28. rujna 2013. Možemo sa sigurnošću reći da je bl. Bulešić herojski svjedok Istine.

Gnjusan naručeni zločin počinjen nad vrlo mladim čovjekom, od povijesne je važnosti zbog još jednog važnog dokaza zločinačke komunističke ideologije, djelovanja OZNA-e kao poluge strahovlade u Hrvatskoj poslije Drugog svjetskog rata.

Blaženi Bulešić rođen je 13. svibnja 1920. u hrvatskoj obitelji u selu Čabrunići u Istri. Školovao se u sjemeništu u Kopru, studije završio u Rimu. Bio je izuzetno inteligentan, nadaren, sva školovanja završio je u skraćenom vremenu. Bio je župnik, profesor i

podravnatelj pazinskog sjemeništa, što dodatno potvrđuje njegovu zrelost, nadarenost i zauzetost. U trenutku ubojstva imao je svega 27 godina. Svjedok je vremena zločinačkog talijanskog fašističkog terora, koji je harao Istrom poslije Prvog svjetskog rata, sve do kapitulacije Italije 1943. godine. Tada mladi Bulešić uočava svu patnju potlačenog hrvatskog naroda.
Mladi svećenik ne ustručava se u teškim okolnostima zauzeti za istinu i pravdu. Značajno je njegovo pismo napisano 16. svibnja 1946., kao odgovor na memorandum nadležnog biskupa Raffaela Radossia, u kojem se Bulešić zauzima za pripadnost Istre Hrvatskoj. U pismu opisuje odnose još iz sjemeništa, pa djelovanje talijanskog i hrvatskog klera prema narodu Istre, a posebice u vremenima talijanske fašističke okupacije. Bulešić prepoznaje vrlo dobro i sotonsku narav komunizma, no zauzima se za budućnost Istre u sklopu Hrvatske, jer se opire talijanskom prisvajanju. Dokumenti ukazuju da su hrvatski katolički svećenici u Istri bili najveća prepreka talijanskom fašizmu, koji se po svojoj krvavoj represiji ne razlikuje od kasnijeg komunizma.

Poslijeratna ubojstva svećenika komunistička hijerarhija vlasti unaprijed je pripremila. Partija nije dopuštala da se mladi naraštaji okupljaju u crkvi i katolički odgajaju, jer je komunistička ideologija nametala jednoumlje, bezboštvo i nasilje. Svećenici koji su imali uspjeha u okupljanju mladeži bili su zato na udaru partije. Najprije ih se zastrašivalo, a kasnije i napadalo. Tako su u Istri organizirani neredi prigodom krizme u Tinjanu 19. kolovoza, zatim u Buzetu 23. kolovoza, a prije krizme u Lanišću 24. kolovoza 1947. nasilnici su navijestili kako će padati krvavo kamenje.

Mještani Lanišća organizirali su se u obranu crkve, krizme i svećenika od napadača. Nasilnici nisu uspjeli uči u crkvu za vrijeme krizme, ali je najgore uslijedilo poslije mise. Napadači su uspjeli provaliti u župnu kuću. Prvi je stradao svećenik Miroslav Bulešić zatečen na ulazu u župni ured. Zapisnik o autopsiji mrtvog tijela ukazuje da je brutalno izudaran po licu, a zatim je srušen na pod i zaklan dvama udarcima nožem u grlo. Zidovi i podovi bili su puni Miroslavove krvi. Potom je stradao mons. Jakob Ukmar, koji je krizmao djecu. Bio je pretučen do neprepoznatljivosti. Zbog duboke nesvjestice, nasilnicima se činio mrtav. Poslije napada prebačen je u riječku bolnicu i jedva je preživio. Napadači nisu uspjeli pronaći skrivenog mjesnog župnika vlč. Stjepana Ceka i do kraja ispuniti svoj zločinački naum. Svjedoci koji su vidjeli ubojstvo svećenika Bulešića, vidjeli su i ubojicu koji je izašao iz župne kuće i ostavio za sobom vidljiv krvavi trag i oprao ruke na pojilu za stoku između kuće i crkve. Pritom je ponavljao posljednje svećenikove riječi: Isuse primi dušu moju uz svoj gnjusni komentar - ali sam mu je ja primio!

Osvrt - Homilija za mlade Talijane na Svjetskom danu mladih, Krakov, 24. srpnja 2016.

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/osvrt-homilija-za-mlade-talijane-na.html

preuzmi dokument kao pdf

Molitva: nevidljivi kanal koji nas povezuje s Bogom dopuštajući nam da Ga slušamo, da Ga molimo oproštenje, da iskusimo Njegovu blizinu i Njegovo očinstvo, da Ga zazivamo za nas i za druge.

O molitvi nam intenzivno govori dijalog između Boga i Abrahama, donesen u prvom Čitanju; i o molitvi su pitali Isusa za savjet u Evanđelju. O molitvi koja nije bijeg od problema i odgovornosti, nego živo iskustvo, nastalo iz osluškivanja i odgovora, po kojoj se s Bogom uspostavlja autentični odnos koji nas potiče da budemo smioni; kao što je smiona bila posrednička molitva Abrahama u korist Sodome. Grada za koji se nitko ne bi kladio, osim Abrahama. Njegova posrednička molitva i njegova volja odvažiti se spašavaju Sodomu. Grad je spašen jer u njemu ima pravednih, iako su malobrojni; grad je spašen prije svega jer postoji Abraham, čovjek molitve, koji ne nastupa kao nepomirljivi optužitelj, ne govori protiv, nego u korist. Abraham, čovjek molitve, ne prokazuje nedjela, već naviješta mogućnost nečega novog. Abraham, čovjek molitve, naviješta i poziva gledati na pozitivne mogućnosti. Abraham, čovjek molitve, je neumorni tragatelj za znakovima nade koje iznijeti pred Gospodina da ih vrednuje.

O molitvi govori i odlomak Evanđelja. Upitan od svojih učenika o načinu na koji moliti, Isus ne iznosi nove obrasce niti preporuča obrede, nego zapravo naznačuje put zacrtan u riječima Očenaša. Nadahnjujući se na tim riječima ulazi se s Bogom u sinovski, duboki i prisan odnos, o kojemu je sâm Isus najviši primjer. Tako se uči moliti, misliti i živjeti u zajedništvu s drugima, priznajući da Bog nije samo moj Otac, nego naš Otac, i moleći ne samo da oprosti osobne grijehe, nego „duge naše“.

Evo dviju temeljnih i nerazdvojnih dimenzija kršćanskog života: sinovski odnos s Bogom i bratstvo s drugim ljudima. Ove dvije dimenzije ne mogu biti razdvojene, tako da svaki put kad zazivamo Boga moramo nositi u srcu i svu njegovu djecu i biti spremni istrošiti se za njihovo dobro; i svaki puta kad gledamo na najmanjeg od naše braće, moramo prepoznati sliku Božju

utisnutu u njega i zato se prema njemu odnositi s poštovanjem, brigom i odanošću koje bismo imali prema samome Kristu. Pitam se kako je moguće imati ruke sklopljene na molitvu, a onda tim istim rukama odbacivati brata koji moli da ga se prihvati! Pitam se kako je moguće istim ustima zazivati Oca te izgovarati „ne“ odlučni i odrješiti pred potrebom brata! Pitam se kako se može uzdizati vlastiti um Bogu, a istovremeno naprezati isti um u traganje za opravdanjima da se zatvori vlastito srce pred onima koji su prognani i progonjeni!

Autentična molitva, kako nas podsjeća Pavao u drugom čitanju, preobražava! Čini nas dionicima Kristovog Uskrsa i čini da iz smrti prijeđemo u novi život. Dopustimo da ta se preobrazba, koja je djelo Duha Svetoga, ispuni i u nama i pridonese obnovi svijeta i društva u kojem živimo. Mnogo je razloga boli i zabrinutosti koje susrećemo oko nas: krug nasilja i ubilačkog ludila nastoji zahvatiti javni prostor i ljudski suživot odvući na dno, u strah i u tugu. To stvara opasnost da se gaji nepovjerenje i daje život još ogorčenijem individualizmu, koji jedino što može jest svakome ugasiti sreću.

Započinjući XXXI. svjetski dan mladih, želimo da ovi dani susreta i razmišljanja, molitve i proslave, budu zgodna prigoda za opiranje tom mentalitetu, tako protivnom čovjeku i želji za dobrim koju svatko nosi upisanu u sebe.

Kao što nam je prije nekoliko dana rekao papa Franjo pozivajući nas na susret ovdje u Krakovu, želimo da ovaj Svjetski dan mladih postane razlog da “pružimo svijetu novi znak sklada, mozaik različitih lica, mnogih rasa, jezika, naroda i kultura, ali svi ujedinjenu u ime Isusa, koji je Lice Milosrđa”. Neka nam slušanje riječi Svetog Oca, koji nas neumorno poziva na stil odvažnosti, otvorenosti, prihvaćanja i sažaljenja drugih, poda snage da pozitivno pridonosimo izgradnji stvarno solidarnog svijeta i općeg dobra na korist svima, [svijeta] koji ne zapostavlja nijedno ljudsko biće, već u svakome prepoznaje odraz Stvoriteljeve ljubavi.

+ Nunzio Galantino

Generalni tajnik Talijanske biskupske konferencije

Biskup u miru biskupije Cassano all’Jonio

http://www.nunziogalantino.it/wpcontent/uploads/2016/07/Galantino_Omelia_Cracovia_20160724.pdf
****

Iz Homiletskog direktorija – Homilija treba biti vezana uz doktrinarne teme u čitanjima. Misa nije prigoda koja se pruža propovjedniku da govori svoj zamišljeni nauk (kao u ovom slučaju da je Sodoma spašena) već da iznosi vjeru crkve i vodi k spasenju duše. Vodi li ovakva homilija koja Božju Riječ prikazuje u pogrešnom svjetlu spasenju duše?

Knjiga postanka 19, 24-25 (Uništenje Sodome i Lotov bijeg) "Gospod zapljušti s neba na Sodomu i Gomoru sumpornim ognjem i uništi one gradove i svu onu ravnicu, sve žitelje gradske i sve raslinstvo na zemlji ...

(osim Sodome Božjom pravednom srdžbom bili su uništeni još gradovi Adma i Sebojim).

Tko je Božje dijete? Božja nauka jasno govori da se Božje dijete postaje krštenjem. Krštenje nas oslobađa od posljedica istočnog grijeha, posvetna je milost i čini nas Božjim djetetom po

posvetnoj milosti. Veliki katekizam sv.Pia X pojašnjava to dublje pa navodi Bog je otac svih ljudi po redu stvaranja, odnosno naravi, a katolika i po redu otkupljenja, odnosno milosti. Posinjeno dijete Božje! Stoga se radi o dvije različite kvalitete očinstva. Božja riječ jasno govori A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime: koji nisu rođeni ni od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževljeve, nego – od Boga." (Iv.1:9-13). Ovdje još jasno uočavam potrebu pojasniti riječ miserere - istinska Kristova nauka o milosrđu uključuje pokajanje čovjeka i želju činiti pokore za vlastite grijehe, svoj život promijeniti u potpunosti i uskladiti se sa istinitom naukom Kristovom - postati što više je moguće drugi Krist na zemlji. Na kraju sami možemo pročitati u Božjoj Riječi što je to molio Abraham Boga? Molio ga je da spasi grad ako ima samo jedan koji je vjeran Bogu no nije ga bilo osim Lota i njegove obitelji i Bog u svojoj pravednoj srdžbi uništava Sodomu i druge gradove jer mu nisu bili vjerni... Pitajmo se svaki za sebe hoćemo li ostati vjerni disciplini, moralnom bogoštovlju, Kristovom nauku, Božjoj riječi i apostolskoj predaji u nepromijenjenom obliku ili ćemo dopustiti da i nas, naš grad i državu "sumpor" spali... Kojim putem ćeš krenuti?)
uništenje Sodome i Gomore

Ilegalni blagoslov za lezbijski par - župnik:"Blagoslovio sam samo ljubav"

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/ilegalni-homo-blagoslov-u-crkvi.html

Ilegalni homo blagoslov u crkvi (Španjolska)

(Madrid) Premda to Crkva ne dopušta, nego homoseksualnost još spada u grijehe koji vapi za osvetom u nebu, jedan je španjolski svećenik blagoslovio jedan lezbijski par također i u crkvi nakon njihovog „vjenčanja“ kod matičara. Njegovo objašnjenje: on je navodno „blagoslovio ljubav“.

„Blagoslov ljubavi“ nazvan je cijeli događaj koji se dogodio 30. srpnja ove godine u župi San Bartolomé u Ondi u regiji Valencija (biskupija Segorbe-Castellón de la Plana). Obje su se lezbijske dan ranije civilno „vjenčale“ u gradskoj vijećnici istoga grada. U 12 sati održan je „blagoslov ljubavi“ u crkvi, a u 14 sati je uslijedio „svadbeni ručak“ za Carmen i Luciju. Župnik se u razgovoru s Infovaticana vadio činjenicom da „već dugo poznaje obje žene“. Zajamčio je da je „slavio samo ljubav koju one imaju prema Bogu i ljubav koja među njima postoji.“ Kaže da ih nije vjenčao, nego samo „blagoslovio ljubav i njihovu borbu.“ Ova proslava nema „nikakve veze s civilnim vjenčanjem“ tih dviju žena, nego je već „odavno planirana“.

Pozivnica na homoseksualnu svadbu u Crkvi

„Samo je začuđujuće“, piše Infovaticana, „da se to slavlje dogodilo baš jedan dan nakon civilnog 'vjenčanja'.“ Na pozivnici toga para na crkveno slavlje stajalo je nedvosmisleno „Casament“ (vjenčanje).
Župnik to nije izravno spomenuo. „Događaj je i stoga izrazito težak jer se Katolička Crkva trenutačno u Španjolskoj agresivno napada i ocrnjuje, zbog njezina stava o homoseksualnosti. Protiv mnogih biskupa u posljednje su vrijeme homoseksualne organizacije ili homofilne političke skupine podnijele kaznenu prijavu. Time se Crkva treba zastrašiti i njezin glas treba ušutkati“, piše Infovaticana. Jedan od optuženih biskupa je i kardinal Antonio Cañizares Llovera,

Valencijski nadbiskup i time i metropolit biskupije Segorbe-Castellón.
Župnik je zamolio Infovaticana da ne izvješćuje o ovom događaju jer inače misli da su time „smanjene šanse“ da on surađuje sa svojim biskupom u nekim zadaćama. Uredništvo je to odbilo s napomenom da je on to dobro morao promisliti „prije nego što je se stavio u službu homoseksualnom lobiju“.

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/08/23/illegale-segensfeier-fuer-lesbenpaar-pfarrer-habe-nur-die-liebe-gesegnet/

Sveci - 25.08.

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/sveci-2508.html

Sveta Marija Mihaela od Presvetog Sakramenta (1809-1850)

U povijesti crkve postoje sveci koji su na danas pomalo zaboravljeni. Jedna od tih svetaca je i svetica Marija Mihaela od Presvetog Sakramenta. Stoga ih je dobro ponovno otkriti i staviti na svjećnjak kako bi svojim primjerom bili putokaz prema vječnim ljepotama...

Marija Mihaela Desmaisières, utemeljiteljica redovnica Klanjateljica službenica Presvetog Sakramenta i ljubavi. Životno umijeće koje je Bog nadahnjivao u njoj je bilo skladno povezivanje ljubavi prema Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu i prema bližnjima, a osobito prema palim ženama i djevojkama.
Bila je dijete visokog društva, kći baruna i markize, a sama je nosila naziv vicebarunice. U

Madridu je pohađala bolnicu sv.Ivana od Boga i tu je susrela djevojku koju su njezine nevolje navele na loš život. Mariji Mihaeli je pošlo za rukom tu djevojku vratiti njezinoj obitelji, a kao posljedicu toga pothvata u njoj se rodila živa želja da osnuje zavod u kojima će se pomagati palim djevojkama, žrtvama bijede i neznanja. 1847.kod Isusovaca obavlja duhovne vježbe po metodi sv.Ignacija i to je bila prekretnica za cijeli njezin život. Živjela je asketski i sa velikim predanjem i pouzdanjem prema Isusu u Euharistiji.
Njezin asketski život se sastojao u vršenju kreposti blagosti, poniznosti i poslušnosti. U trenutku duboke molitve čula je u srcu Gospodinove riječi:"Želim Te imati u svome djelu." Kad Bog od nekoga traži nešto onda to obično bude povezano sa velikim žrtvama. Tako je to bilo i kod ove svetice. Uslijedile su godine velikh odricanja. Nije se zadovoljila da za Božje djelo uloži sav svoj posjed već je prosila milostinju, što joj je kao aristokratkinji bilo teško. To je značilo duboko poniženje. Njezinom radu se usprotivila njezina obitelj, uslijedile su teške klevete i ogovaranja i prijetnje. Prijetili su joj da će zapaliti njezin zavod za pale djevojke, a nju ubiti. Također i pobožne osobe su je smatrale beskorisnom i nasjedali na klevete koje su se o njoj širile. Marija Mihaela je bila stabilna, snažna osoba i svoje pouzdanje je sve više stavljala u Euharistijskog Isusa. Kad je njezinim duhovnikom postao svetac Antun Marija Claret njezine najveće nevolje prestaju. On joj pruža izdašnu pomoć kraljice kojoj je bio ispovjednik i tako prevladavaju najveće poteškoće. Mariji se pridružuju prve suradnice s kojima će ona osnovati družbu koju će prihvatiti i nadležna crkvena vlast. Duhovnik ju upućuje na to da pravila za ovaj red ne smiju biti preuzeta od drugih već njezina, originalna, koja će sastaviti sama i koja će najbolje odgovarati svrsi družbe... Papa Pio IX odobrio je njezinu ustanovu 24. studenog 1866. Svrha družbe je stalno klanjanje Presvetom Sakramentu i s dobrohotnošću i istinskom ljubavlju postupati prema unesrećenim djevojkama, koje bi htjele napustiti život pokvarenosti i sablazni, a kojem su se bile podale. Tim djevojkama je potrebno pružiti katolički odgoj i podučiti ih da prione uz dobro, a klone se zla. Marija Mihaela se brinula općenito za mladež s ulice. Metode njezinog pedagoškog rada su euharistijska pobožnost, odgoj po pravoj ljubavi, individualni odgoj, uvjeravanje, ali i poštivanje slobode, razvijanje uvjerenja o dostojanstvu ljudske osobe te buđenje osjećaja duboke odgovornosti. Svetica je imala izvanrednu radnu sposobnost koja joj je bila velika pomoć i dar od Boga. 1865.godine kuga je poharala cijeli grad Valenciju u kojoj je Marija djelovala. Stradale su i njezine susestre. Marija je predosjećala dan svoje smrti i nije se prevarila. Umrla je kao žrtva bolesti, kuge koja se uvelike proširila. Papa Pio XI proglasio ju je 1925.godine blaženom, a 1934 svetom. Njezin primjer može biti svjetlo svakom katoliku na putu prema vječnosti!

Danas crkva slavi još:
Svetog Josipa od Calasanze, svećenika (1558-1648)

Bio je osnivač družbe pobožnih kršćanskih škola – piarista, koja se bavi odgojem mladeži. 1597.godine Josip je osnovao u Europi prvu pučku školu u kojoj je školovanje bilo besplatno. Hodajući ulicama opazio bi mnogo djece za koju se nitko nije brinuo niti o njima vodio računa. U srcu ga je to jako boljelo i da bi osjetio olašanje pridružio se **Bratovštini katoličkog nauka**. Njezini članovi pa tako i Josip nedjeljom i blagdanima su djecu poučavali katoličkom nauku. To ga još nije sasvim zadovoljilo. Razmišljao je kako omogućiti šlolovanje onima koji su bili na rubu društva. Svoju brigu je iznio pred vrijednim župnikom

koji mu je stavio dvije prostorije na raspolaganje i obećao mu pomoć. Tako je Josip otvori prvu besplatnu školu za siromašnu djecu. U tom pothvatu za svoje suradnike imao je još dva svećenika. Broj djece i suradnika se brzo širio, a nakon dvije godine Josip uspijeva iznajmiti jednu kuću za djelo. Sveti Josip od Calasanze je trpio mnogo, strpljivo i sa duševnom jakošću tako da su ga nazvali drugi Job. Osim problema sa zdravljem prolazio je kroz progonstva i protivštine svake vrste. Najviše je trpio od svoje subraće. Nedaće kroz koje je prolazio nisu mogle uništiti dušu drugog Joba jer je sav bio ukorijenjen u Bogu kao u svojoj stijeni i držeći se svog čvrstog uporišta, ustrajao je vjeran do konca. Svetac je umro 1648.godine. Papa Benedikt XIV ga je proglasio blaženim 1748., a Klement XIII 1767 svetim. Papa Pio XII ga je proglasio"zaštitnikom pred Bogom svih pučkih katoličkih škola svijeta".

Svetog Ljudevita, kralja (1214-1270) – 1297 godine svetim ga je proglasio papa Bonifacije VIII.

O Sv. Pričesti

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/o-sv-pricesti.html

Cijenjenom čitateljstvu,
u postu o Sv. Pričesti 26. kolovoza dogodila nam se veća pogreška u navodu
”U nekim krajevima i u nekim zajednicama pričest na usta je ušla u praksu makar Sveta Stolica NIKAD nije dala za to dopuštenje!”

točan navod je: ”U nekim krajevima i u nekim zajednicama pričest na ruku je ušla u praksu makar Sveta Stolica NIKAD nije dala za to dopuštenje!”
Tekst je ažuriran i greška otklonjena te vas molimo za razumijevanje i ujedno zahvaljujemo na praćenju i svakoj pomoći u radu za blog na slavu Krista Kralja!

Božji blagoslov!

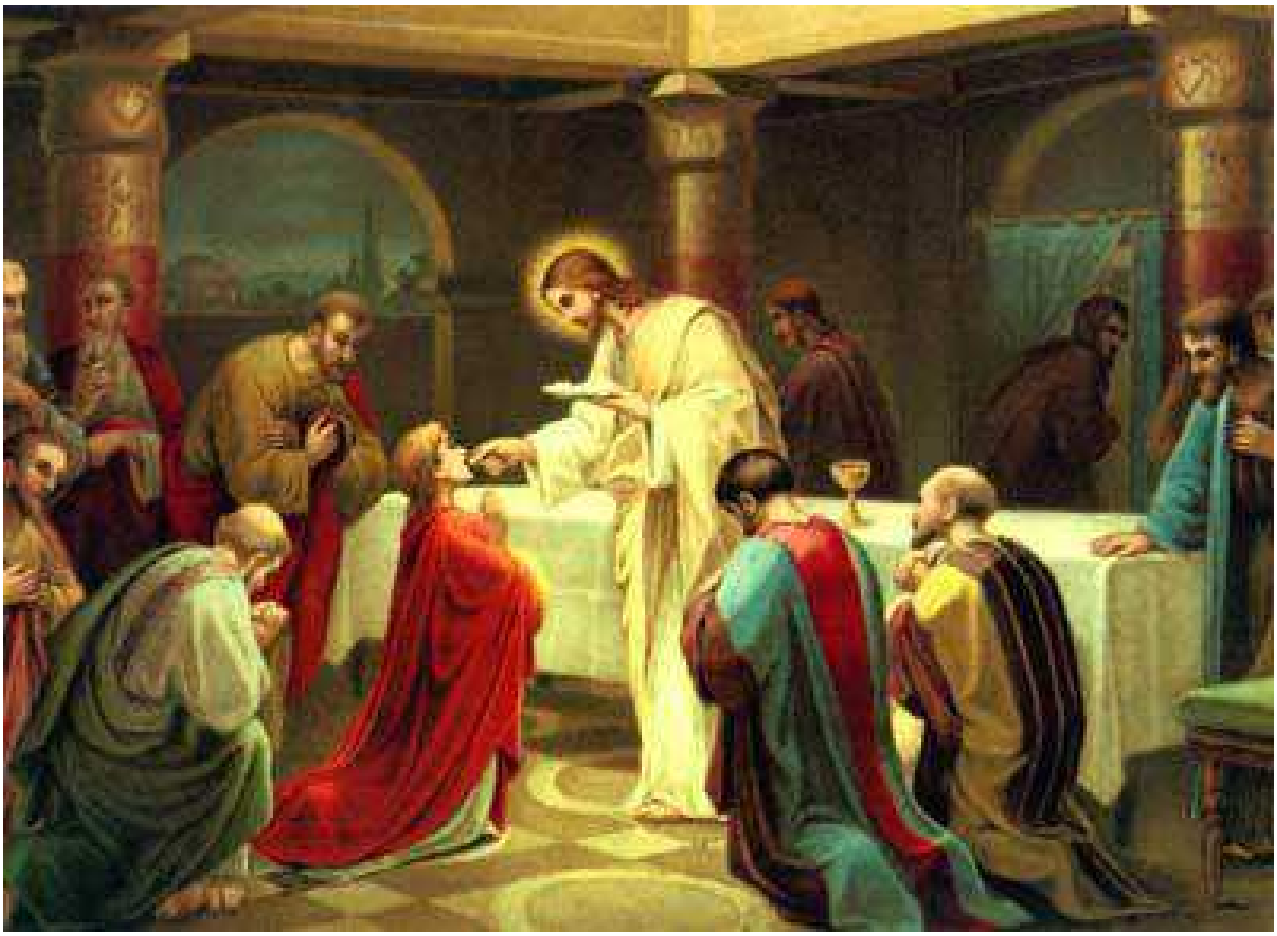

O Sv. Pričesti - Memoriale Domini

http://www.santuariodivinamaternita.com/Sito/Documenti/MemorialeDomini.pdf

Dokument Memoriale Domini još nije preveden na hrvatski jezik. Komparirajući ovaj dokument sa knjigom Pričest na usta ili na ruku, prof. sa Splitskog sveučilišta don Alojzija Bavčevića možemo povući slijedeće crte; ”U nekim krajevima i u nekim zajednicama Pričest na ruku je ušla u praksu makar Sveta Stolica NIKAD nije dala za to dopuštenje!"

Pričest na usta u stavu klanjanja izražava poštovanje vjernika prema Euharistiji. Taj način primanja svete Pričesti mora biti sačuvan ne samo zato što je to višestoljetna tradicija već jer izražava poštovanje vjernika prema Euharistiji! To nije običan kruh već Tijelo i Krv Kristova! Na taj način se više čuva od povrede Hostija – Isus te da ne propadne niti jedan komadić posvećenog kruha. To se ne tiče samo discipline već primanjem Pričesti na ruku mogu se proizvesti veće štete: manje poštovanje prema ovom uzvišenom sakramentu Oltara, profanacija sakramenta i oskvrnjivanje pravog nauka.

Sveta Stolica živo potiče biskupe, svećenike i vjernike da poštuju zakon i sačuvaju praksu primanja Pričesti na usta. Gdje se uvukao protivan običaj, primanje Pričesti na ruku, Apostolska Stolica, konferencijama povjerava brigu i dužnost da brižljivo ocijene posebne okolnosti koje bi mogle postojati u slučaju manjka poštovanja ili krivih mišljenja koji bi se mogli uvući u duše u odnosu na Presvetu Euharistiju i da se s pažnjom izbjegnu sve druge neprilike.

Kardinal Benno Gut – tadašnji prefekt kongregacije za bogoštovlje, dva mjeseca nakon proglašenja dokumenta dao je odgovor novinaru časopisa La Documentation Catholique.”Nadamo se da će od sad unaprijed s novim sadržajem u dokumentu ova bolest eksperimentiranja doći kraju. Do sad su biskupi dopustili praksu no granice su često povrijeđene i mnogi svećenici su (na svoju ruku) učinili ono što su htjeli učiniti. Nametnuli su svoje stavove, u ovom slučaju. To više nije bilo moguće spriječiti jer se jako proširilo. Sveti Otac je popustio protiv svoje volje.“(znamo da je Nizozemska prijetila odcjepljenjem od Katoličke crkve ako papa ne pristane na podjelu Pričesti na ruku) (iz Knjige Pričest na usta ili na ruku, don Alojzije Bavčević, str. 27)

Mons. Annibale Bugnini koji je imao upliv na kreiranje nove Mise zajedno sa protestantima sam priznaje: ”Pričest na ruku u početku je bila uvedena bez dopuštenja. Pavao VI je bio protiv Pričesti na ruku (znamo da je protiv bio i Ivan Pavao II), ali je odlučio da se da samo tamo gdje je ona bila već čvrsto uspostavljena. (To je bila Nizozemska)” (o svemu piše u navedenoj knjizi argumentirano i jasno)

Pape Pio X, Pio XI, Grgur Veliki, Lav i veliki crkveni naučitelj Toma Akvinski su jasno govorili samo o Pričesti na usta u klečećem položaju i uz uporabu plitice i očuvanju svakog djelića Hostije u kojoj je Isus. (Vidi Veliki katekizam pape Pia x članak 642, 643, 644, 645 ili Summma Theologica , III, 82)

Sveta Margaret Ward (+1588) i osvrt na današnje vrijeme u svjetlu njezina mučeništva

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/sveta-margaret-ward_26.html

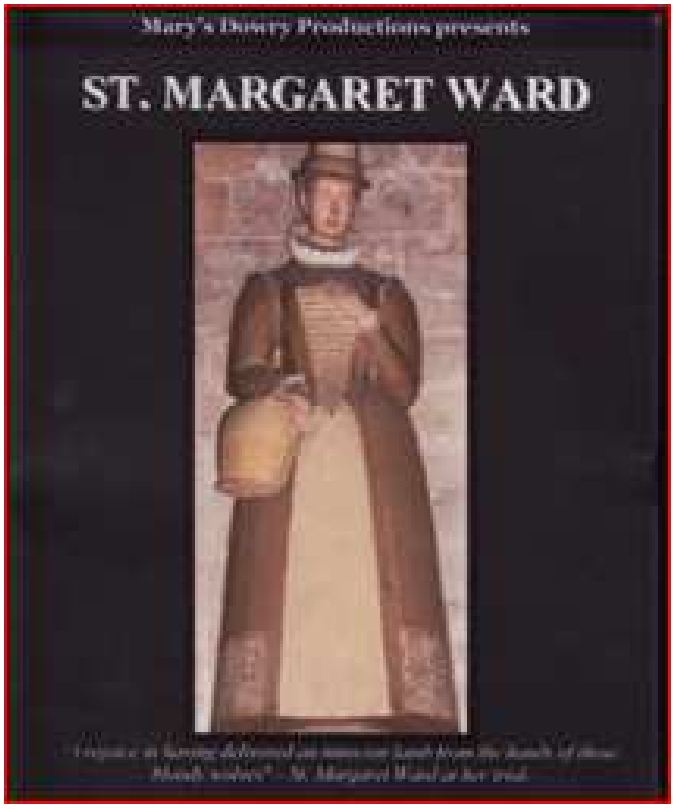

Poznata je po mučeničkoj smrti u obrani katoličke vjere. Njezin spomen dan slavimo 30. kolovoza. Kad je saznala da je žrtva progona protiv katolika u Engleskoj postao jedan svećenik, često ga je posjećivala u zatvoru i pružala mu pomoć.

Činila je sve što je bilo u njezinoj moći da mu olakša patnje. Svećenik Watson je u trenutku slabosti podvrgnut strahovitim mučenjima pristao da će prisustvovati anglikanskom bogoslužju. Zbog toga se javno pokajao i osudio svoj postupak jer je zatajio svoju vjeru. Posljedica toga je bila da su ga ponovno zatvorili u još stroži zatvor. Margareta je iz samilosti prema njemu zamislila da ga spasi i skovala je plan. To joj je pošlo za rukom no sumnja je pala na nju. Zatvorenik se užetom spustio niz prozor, ali je nespretno pao dok je uže ostalo visjeti na prozoru. Čuvari su odmah zatvorili Margaretu. Priznala je svoj čin i odbila odati skrovište svećenika. Toliko je bila hrabra da ju ništa nije moglo slomiti. Vidjevši da se bori za svoja uvjerenja kao lavica progonitelji joj obećavaju pomilovanje i to pod uvjetom da kraljicu Elizabetu zamoli za oproštenje i da obeća da će ići na novotarsko kalvinističko bogoslužje. Margareta je to odbila rekavši da joj je savjest sasvim čista i da ne vidi razloga da kraljicu zamoli za oproštenje, a ići na novotarsko bogoslužje bilo bi posve u suprotnosti sa njezinom savjesti. Do kraja je bila dosljedna onome u što je vjerovala. Bila je osuđena na smrt zbog veleizdaje. Tirani tko se s njima ne slaže odmah ga proglašavaju izdajnikom i neprijateljem. Tako je to bilo i u Margaretinom slučaju. Margareta je sa radošću žrtvovala svoj život za katoličku vjeru 30. kolovoza 1588.

Papa Pio XI proglasio ju je 1925.godine blaženom. Danas kada doživljavamo toliku uspavanost, mlakost, neupućenost mnogih katolika dobro se podsjetiti primjera svete Margarete kao i drugih mučenika koji su dali svoj život za svjedočanstvo jedine istinske i prave vjere. Iz knjige Otkrivenja:"Poznam tvoja djela:niti si studen niti vruć! Oh kad bi bio studen ili vruć! Ali, jer si mlak – ni vruć ni studen – izbacit ću Te iz svojih usta"(Otk 3,15-16)

****

Tradicionalna latinska Misa je kanonizirana, datira od vremena apostola i mučenika iz vremena katakombi. Mise se služila na grobovima mučenika u katakombama. Ona je misa svetaca i misa svih vremena! O tome nam govori dogmatska bula, pape Pia V "Quo Primum" i Tridenstki sabor.

Dogma je Božja objava.Kao i Božja riječ koju pisali sveti pisci nadahnuti Božjim duhom tako je i dogma nastala. Nauk počiva na Božjoj objavi kroz Božju Riječ i apostolsku predaju. Crkva odbacivanje dogme osuđuje kao krivovjerje. Dužni smo živjeti u punini Božju Istinu, a ne sebe postavljati za autoritet uzimajući samo ono što nam se sviđa. Svrha dogmi je otklanjanje zabluda.

Sveti papa Pio X je ustvrdio "Ja iskreno držim da nam je doktrina vjere bila proslijeđena od apostola putem pravovjernih otaca sa preciznim i točnim značenjem i uvijek sa istim smislom. Stoga, ja posve odbijam krivovjerno i netočno iznošenje da dogme evoluiraju i mijenjaju značenja iz jednog u neko drugo, različito od onoga koji je crkva imala prije." Cijeli tekst možete pročitati u antimodernističkoj zakletvi koju je uveo papa Pio X vidjevši nered koji nastaje od strane modernih struja u crkvi: https://ontrebakraljevati.blogspot.hr/2016/08/antimodernisticka-zakletva.html

Papa Lav XIII je rekao: "tko poriče samo jednu točku od istina vjere (dogma = istina vjere) taj zaista gubi u potpunosti cijelu vjeru jer odbija poštivati Boga kao vrhovnu Istinu i formalne temelje vjere." (enciklika Satis Cogniturn, 1896) Autoritet Božji je iznad svih drugih autoriteta!

Nasuprot luteranima i kalvinima, koji su tvrdili da svi kršćani su svećenici i da stoga prikazuju Večeru Gospodnju, katolički nauk govori (vidi: A. Tanquerey: Synopsis theologiae dogmaticae, sv. III, Desclée 1930.): »Svi svećenici, i samo svećenici, jesu u pravome smislu drugotni služitelji misne žrtve. Krist je prvotni služitelj. Vjernici na posredan način, ne u strogome značenju, prinose preko svećenika« (usp. Tridentski sabor, XXII. zasjedanje, 2. kan)

Svaka katolička Sveta misna žrtva se prikazuje na 4 nakane:

- **klanjanje** - da Ti se poklonim i podam čast koja Ti pripada, ispovijedajući Tvoju vrhovnu vlast nad svime, kao i potpunu ovisnost svega o Tebi, koji si naša jedina i konačna svrha

- **zahvaljivanje** – da Ti zahvalim za nebrojena dobročinstva koja smo primili

- **zadovoljštinu** - da umilostivim Tvoju pravednost, koja se na nas obara zbog premnogih grijeha, i da učinim zadovoljštinu za njih

- **prošnju** - da izmolim milost i milosrđe za sebe, za Tvoju Crkvu, za sve tugujuće i ožalošćene, za bijedne grješnike, za one kojima sam obećao svoju molitvu, za cijeli svijet, te za svete duše u čistilištu

Kalvini su još od XVI stoljeća prvi počeli njekati pretvorbu i dijelili su Pričest na ruke, a kasnije su to preuzeli i drugi protestanti (sv. Pričest na ruku su nažalost katolici preuzeli od protestanata-kalvinista). Kalvini ne vjeruju u transubstanciju, smatraju kao da je taj kruh obični kruh. Kod njih su služitelji Euharistije obični laici i to krivovjerni laici jer ne priznaju apostolsko nasljeđe.

Katolički nauk govori da je u svakom najmanjem dijelu posvećene hostije prisutno i Tijelo i Krv Gospodina našega Isusa Krista (transubstancija). Isus Krist pod svakom sv. Misom kod pretvorbe na nekrvni način sa Križa prolijeva svoju Krv i razapinje svoje Tijelo koje blagujemo u sv. Pričesti.
Katolički nauk o dijeljenju sv. Pričesti možete pročitati ovdje (sv. Pričest se prima **uvijek na usta**):
https://ontrebakraljevati.blogspot.hr/2016/08/o-sv-pricesti.html

Molimo trodnevnicu sv.Magareti da nas njezin zagovor očuva od upliva modernih struja, a one koji su tome nasjeli izbavi iz toga. Posebice molimo za naše duhovne pastire svećenike i biskupe!

Obraćenje Dutcha Schultza

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/obracenje-dutcha-schultza.html

“Stealing Heaven” - The conversion of Dutch Schultz
“Krađa Raja” – Obraćenje Dutcha Schultza

Victor R. Claveau, MJ

"Zaista, kažem ti, još danas ćeš biti sa mnom u Raju." (Luka 23,43) Arthur Simon Flegenheimer rodio se 6. kolovoza, 1902 u Bronxu. Njegovi roditelji su bili Njemački Židovi. Majka, Emma, pokušala je odgojiti svoga malog Artura u ortodoksnoj vjeri. Njezin trud nije bio posve uzaludan jer u kasnijim godinama Artur je pokazao poštovanje prema svojem vjerskom odgoju.

Živio je kao tvrdokorni gangster zvan Dutch Schultz. U srijedu navečer, 23. listopada, 1935. Dutch Schultz je sjedio s tri kompanjona u stražnjem dijelu birtije, Palace Chop House u Newarku, New Jersey. Dutch je bio moćan u podzemlju. Kriminalac nad kriminalcima. Njegovo ime je bilo povezano sa svakom vrstom kriminala, od krađe, švercanja alkohola, iznude, do hladnokrvnog ubojstva. Dok je sjedio i kovao plan sa svojom bandom, dvoje muškarca su odjednom stala u otvor vrata i zapucali iz pištolja. Kritično ranjen, Schultz se doteturao do vrata. Hitno je bio odvezen u bolnicu gdje je bio prijavljen kao Židov, ali slijedeće jutro, uvjeren kako je bio oči u oči suočen sa smrću, zatražio je katoličkog svećenika. Bio je pozvan pater Cornelius McInerney. Shultz je htio umrijeti kao katolik. Pater McInerney mu je dao nekoliko jednostavnih uputa, krstio ga i dao mu posljednje pomazanje, u ime katoličke crkve. Zatim je ostao i pružio utjehu trima ženama u Dutchmenovom životu– njegovoj majci, sestri i supruzi. Ovaj veliki kriminalac je umro u 20:35, 24. listopada, 1935. godine. Dutch Schultz je bio pokopan u katoličkoj crkvi 28.listopada,1935.godine i u katoličkom groblju, Vrata Raja u New Yorku.

Odmah su uslijedile svađe i protestiranja na ulicama, u birtijama, u novinama, podzemnim vlakovima, u uredskim zgradama. Ljudi nisu mogli shvatiti kako je Crkva mogla prihvatiti tako zlobnog čovjeka u svoje naručje. Nisu mogli shvatiti kako ovaj veliki kriminalac može biti prihvaćen od strane Crkve koja izražava toliko negodovanje prema najmanjem grijehu; ta Crkva koja se pridržava tako visokih ideala vrlina, Crkva koja zagovara sasvim suprotno od onoga što je Schultz činio čitav svoj život.

Bilo je suludo, nezamislivo da Dutch Schultz bi mogao da se druži s anđelima; da bi ovaj okorjeli zločinac mogao živjeti s najsvetijima svih vremena, u Raju. To je bilo nepravedno, nerazumno da on u nekoliko momenata bi mogao steći vječnu nagradu za koju se duše bore kroz godine križeva i iskušenja. Ali, ima mnogo stvari koje su ovi užasnuti kritičari zaboravili. Zaboravili su da ima Jedan, i samo Jedan, koji može suditi korektno i u

potpunosti pravedno. Zaboravili su da jedino Gospodin zna cijelu situaciju – loše primjere, zle okolnosti, bezbožni dom, privlačnost kušnje, i bezbroj drugih utjecaja u životu svake osobe. Zaboravili su da je Gospodin uvijek spreman i voljan oprostiti, do zadnjeg daha života (samo čeka da Ga mi priznamo Bogom). Zaboravili su da Gospodin nudi svoje milosrđe, svoje svijetlo, svoju snagu, svoj život da ga podijeli. Također su zaboravili, ako su ikada znali, da prihvaćanjem Dutcha Schultza u Crkvu u njegovim zadnjim momentima nije značilo opravdanje njegovog zla života i njegovih okrutnih djela. To je samo značilo da je Božja Crkva nudila Božje milosrđe onome koji ju je stvarno trebao, onome koji ju je želio, onome koji se činio iskrenim, onome koji nije imao ikakvog mogućeg razloga, osim posebnog dara Božjega, da pozove katoličkog svećenika i da se baci u otvorene ruke Majke Crkve.

Iznad svega, ovi kritičari su zaboravili jednu istinu iz Božje Riječi, događaj koji nas interesira o dobrom razbojniku. Tom umirućem kriminalcu na Kalvariji, sam Sin Božji je obećao Raj. Kristova Crkva nastavlja u slučaju Schultza činiti što je Krist činio.

Sveto Pismo nam govori o dva razbojnika koja su bila razapeta zajedno s Kristom, jedan sa Njegove desne strane, drugi sa Njegove lijeve. Oboje su činili zlo; pljačkali su i bili su ubojice te su zaslužili smrt. Čak dok je visio na križu, jedan od njih, razbojnik sa lijeve strane, pridružio se Židovima u pogrđivanju Isusa. Povikao je: “Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!” (Luka 23,39) Razbojnik sa desne strane ga je prekorio:“Zar se ne bojiš Boga ni ti koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo svojim djelima zaslužili; a on - on ništa opako ne učini.” (Luka 23,40-41). Zatim, okrećući se prema Isusu, reče: “Gospodine Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.” Isus mu na te riječi reče: "Zaista Ti kažem, još danas ćeš biti sa mnom u raju!” (Luka 23,43)

Želimo dublje pogledati Krista i dobrog razbojnika i slušati njihove riječi stalno. Želimo razmišljati o onome što one znače i primijeniti ih na same sebe…..

(nastavlja se….)

Obraćenje Dutcha Schultza II dio

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/obracenje-dutcha-schultza-ii-dio.html

"Stealing Heaven" - The conversion of Dutch Schultz
"Krađa Raja" – Obraćenje Dutcha Schultza

Victor R. Claveau, MJ

The promise Jesus made

Obećanje koje je Isus dao (drugi dio)

cijeli tekst (I i II dio) - preuzimanje datoteke u PDF-u

Umirućem razbojniku sa svoje desne strane Isus je obećao Kraljevstvo Nebesko. Obećao mu je da će ga odvesti u raj. U tren oka, ovom razbojniku je dan cilj i nagrada života; spasenje. Kako je netko rekao:"bio je pljačkaš do kraja, čak je i raj ukrao".

Isto obećanje je dano svakome od nas, pod određenim okolnostima. Nije dovoljno reći: "Gospodine, Gospodine"; potrebno je vršiti volju Oca Nebeskog. Raj je ogromna nagrada i ona zahtjeva ogroman trud. Dvije misli nam dolaze na um dok živimo (radimo) za tu nagradu:

- Potrebno je postati drugi Krist na zemlji, što više je moguće; potrebno je činiti dobro i izbjegavati grijeh. Nije dovoljan običan mlak trud. Potrebno je dati daleko više od prosječnog zalaganja. Način na koji živiš Božje zapovijedi je jedan od pokazatelja napora kojim želiš steći raj. Naša nada za rajem ne smije se ukopati u pretpostavku da ćemo tamo stići bez obzira što radimo, bez obzira koliko mali trud uložimo.
- Isus je također obećao razbojniku koji se kajao, druženje sa sobom. Krist ne obećava samo raj, nego i potvrđuje dobrom razbojniku intimnu bliskost sa sobom. Koji sretnik! Bio je u društvu Krista na Kalvariji. Biti će u društvu Krista u Raju.

Krist je svojim apostolima i vjernicima obećao:"U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao, idem pripraviti vam mjesto? Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete tamo gdje sam ja." (Ivan 14:2-3) (Sve iščekivanje Crkve oslanja se na ovo obećanje, usporediti sa 1Sol 4,16s, 1 Kor 4,5, Otk 22, 17-20...)

Kakvo veličanstveno obećanje! Kakva predragocjena sudbina! Biti s Isusom, dijeliti Njegovu ljubav i nježnost, sudjelovati u Njegovoj Slavi, hodati s Njim i razgovarati s Njim, vidjeti Ga, blisko ga poznavati i biti Prijatelj sa Njim. Hvala Bogu za ovo obećanje.
Ovo zajedništvo s Kristom biti će naše pod jednim uvjetom – da pokušamo biti s Kristom

na zemlji. Ti si s Kristom kada moliš; ti si s Kristom kada radiš i patiš; s Kristom si kada hodaš križnim putem sa Njim; ti si s Kristom – ujedinjen – kada Ga primiš u Svetoj Pričesti (ako primaš dubinom srca, pripremljen, klečeći i na usta kako to svjedoče i dokumenti katoličke crkve link http://www.catholictradition.org/Eucharist/memoriale.htm jer u svakoj čestici je Isus, a i knjiga koja je potkrijepljena dokumentima od don Bavčević Alojzija, Pričest na ruku ili na usta, Splitsko sveučilište); ti si s Kristom svaki put kad zakoračiš u katoličku crkvu, Njegov dom. Biti s Kristom u crkvi i živjeti Njegov nauk je jedan od najboljih potvrda da ćemo biti s Kristom nakon smrti.
Ako ste ga razočarali, bili Mu neposlušni, možete još uvijek biti s Njim, kao što je bio dobar razbojnik, putem kajanja i pokajanja.

Kraljevstvo i zajedništvo s Isusom bilo je obećano dobrom razbojniku vrlo ubrzo. "Danas" – Krist mu je obećao raj. "Danas", Krist obećava i nama Njegov raj i Njegovo zajedništvo. Možda neće biti u slijedećih 24 sata, ali biti će za nekoliko godina ukoliko živiš Njegove zapovijedi u ljubavi prema Njemu. Počni sada na sebi da radiš, da ga zaslužiš. Izbjegavaj grijeh, jedinu prepreku raju. Ako si zgriješio, ne odugovlači da se obratiš, da tražiš oproštenje. Čini svoje dužnosti (vršenje staleških dužnosti su od jako velike važnosti, ispunjavanje njih sa ljubavlju vodi nas putem raja. Sv. Velika Terezija je rekla da Boga susreće u kuhinji, među loncima) i trpi svoje bolove sa strpljenjem. Što god moraš činiti iz dana u dan je tvoj put da stekneš raj. Upotrijebi svoje vrijeme. Koliko minuta – neću reći sati, nego koliko minuta daješ Gospodinu svaki dan? Ako si bio neodlučan do sad, počni "danas" se obraćati Gospodinu.

Isus Krist, Gospodin i Spasitelj svijeta je dao ovo obećanje, ne u bljesku slave, ne u momentu radosti i komfora, nego u bolovima i strašnoj agoniji. Nije dao ovo obećanje na vrhuncu časti, ili kad je bio objekt nježnosti, nego kad je bio ponižen i izrugivan. Ovo nas uvjerava u dvije stvari:
- Krist je imao (i ima) bezgraničnu ljubav za grešnike. On ne razmišlja o vlastitim bolovima, On ne razmišlja o tome da se oslobodi ili smanji mučenje nad sobom. Radije razmišlja o skrušenom grešniku. Svraća svoju pažnju onome koji se kaje.
- Kako je suprotno naše ponašanje! Mi mislimo na našu lagodnost i zabavu. U bolesti, patnji i muci, mislimo, ne na druge, nego na same sebe. Čak u danima zdravlja i zabave, mi se nismo voljni založiti za susjeda u tjelesnoj ili duhovnoj nevolji.
Jedan koji je dao ovo velikodušno obećanje imao je bezgraničnu moć. Krist se mogao osloboditi, mogao je pozvati svoje anđele da unište njegove mučitelje. Izabrao je da pokaže svoju moć s preobrazbom grešnika. Naizgled nemoćan, naš Spasitelj je s Križa posegnuo za pokajničkom dušom. S križa On poseže za tvojom dušom.
Krist je sreo razbojnika na Kalvariji. Gospodin je razumio, vidio je pokajničko srce, čuo je tog razbojnika kako Ga javno brani. Zatim, Krist ga je pozvao u vlastiti dom u nebu.
Kome je Krist dao ovo obećanje? Gospodin je obećao raj istinski velikom grešniku. Suočen sa ovom činjenicom, kako ikoji grešnik može biti očajan? Božje milosrđe je bezgranično. Naš Bog je Otac svih izgubljenih. Naš Bog je Bog koji prima grešnoga sina: "Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. (Luka 15:20). Naš Bog je dobri Pastir. On ide za zalutalom ovcom i stavlja je na

svoja ramena, radostan. Naš Bog je Bog koji nam je preko svetog pisca rekao:“Odgovori im: `Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nije meni do smrti bezbožnikove, nego da se odvrati od zloga puta svojega i da živi! Obratite se, dakle, obratite od zloga puta svojega! Zašto da umrete, dome Izraelov!`(Ezekiel 33,11)
Naš Bog je Bog o kome čitamo:“Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da svaki koji vjeruje u njega ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu." (Ivan 3:16-17). Poput dobrog razbojnika, priznaj svoju krivicu i moli za oprost. Grijeh protiv svetoga Duha je preuzetno pouzdavanje u Božje milosrđe. Nemoj biti poput onoga koji je odgovorio na poziv svećenika da promijeni svoje ponašanje:“O, Oče, ja sam uredu. Nemojte se mučiti oko mene. Uživati ću u životu dok traje, a zatim na kraju okrenut ću se Bogu i bit ću spašen – poput umirućeg razbojnika.”

“Da, svakako”, rekao mu je svećenik, “ali kada dođe kraj, pitam se, poput kojeg umirućeg razbojnika ćeš biti. Bila su dvojica, zapamti.”
Dobri razbojnik primio je svoje predragocjeno obećanje zato jer je surađivao s milošću koju mu je Bog dao. Svakom od nas Bog daje puninu svoje milosti. Pomisao, inspiracija, čak i svijetlo, bljesne u našu dušu. Ona može doći iz propovijedi, ili čak jedne rečenice propovijedi. Može doći u trenutku blagoslova s Presvetim Oltarskim Sakramentom. Bog daje dostatnu milost svima.
Bog ju je dao i dobrom razbojniku. Dana mu je spoznaja da ova nevina žrtva koja visi pokraj njega je Sin Božji. Dano mu je da zna da Krist umire za sve grešnike, i da može dati raj onima koji ga zatraže. Dizma je radio s Božjom milosti. Postao je svetac. Slijedi primjer dobrog razbojnika u njegovom pokajanju, i suradnji s milošću.

Krist viseći na križu, dobri razbojnik s Njegove desne strane, a zao razbojnik sa lijeve, uvijek me podsjećaju na sudnji dan, kako ga je Krist opisao. Dobri će biti na Njegovoj desnoj strani, a zli na lijevoj. Red pravednih, onih koji će biti spašeni, se stvara iza skrušenog razbojnika; izgubljeni se redaju iza tvrdokorno nepopravljivog razbojnika, koji svojom voljom ostaje u tvrdokornosti. ...U tom smislu, možeš večeras odlučiti želiš li biti spašen ili ne.. Izaberi sada. Svi smo grešnici. Razlika je u tome što su se dobri razbojnik Dizma i Dutch Schultz pokajali. Zao razbojnik i njegovi sljedbenici nisu. Kojega ćeš razbojnika odabrati da slijediš?

"Schultz je htio umrijeti kao katolik. O. McInerney dao mu je nekoliko jednostavnih uputa, krstio ga, i dao mu zadnje pomazanje od katoličke crkve u kojoj je jedino spasenje.."

"The Darkness at the Crucifixion" by Gustave Doré

Bula Quo primum tempore

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/08/bula-quo-prium-tempore.html

PIJO V. (1566. -1572.)
(Pius V.)

Bula pape sv. Pija V. Quo primum tempore, kojom se uvodi novo izdanje Rimskoga misala kao što je odredio Tridentski sabor, stoji na početku svakoga izdanja misala izdanoga prije reforme Pavla VI.
Proglašavajući svoje izdanje obvezatnim, sv. Pio V. je onima koji to žele dopustio zadržati vlastite obrede pod uvjetom da su stariji od 200 godina; ovom sigurnosnom mjerom htjelo se isključiti sve natruhe novijih protestantskih krivovjerja. I sâm je sveti papa, kao redovnik-dominikanac, slavio privatne Mise po vlastitome, dominikanskom obredu. Pavao VI. nije dopustio takvo razlikovanje te je svoj novi misal proglasio obvezatnim za sve; čak je i ambrozijanski obred reformiran analogno rimskome.
Tekst bule sv. Pija V. Quo primum tempore je slojevit, sadrži i naredbe i dopuštenja, čak izričito svima daje »indult« za slavljenje Mise po ovome misalu. Između ostaloga, trajno jamči svim svećenicima da se smiju pridržavati ovoga obreda bez ikakvih skrupula u savjesti ili bojazni pred crkvenom kaznom. Na više mjesta ističe trajnost i nepromjenjivost ove uredbe (statutom) ali i dopuštenja (indultum).

PIO (V.), RIMSKI BISKUP
sluga slugu Božjih na trajan spomen
preuzmi dokument u pdf-u

Otkada smo podignuti na vrhunac apostolske službe, rado smo usmjerili svoj um i snagu te upravili sve misli na ono što je potrebno da se crkveno bogoslužje očuva čistim; te smo nastojali to prirediti i ostvariti uz Božju pomoć, uloživši sve moguće napore.

Budući da Nam je, među inim odredbama svetoga Tridentskog sabora, bilo naloženo pregledati i izdati svete knjige: katekizam, misal i brevijar; pošto je već, uz Božju pomoć, objavljen katekizam za pouku puka, te je brevijar pročišćen za iskazivanje dužne hvale Bogu, sada se pokazalo nužnim — kako bi misal u svemu odgovarao brevijaru, što je dolično i prikladno (jer posve dolikuje da, kao što u Božjoj Crkvi postoji jedan način moljenja psalama, tako bude i jedan obred slavljenja Mise) — da se što prije pobrinemo oko onoga što je još na ovome području preostalo, to jest, o izdavanju Misala.
Zbog toga smo odlučili povjeriti ovaj zadatak probranim učenim ljudima; a oni su, marljivo sve usporedivši s drevnim rukopisima Naše vatikanske knjižnice, kao i s drugim, odasvud nabavljenim, popravljenim i neiskvarenim kodeksima, te poslužívši se spisima starih i pouzdanih pisaca koji su Nam ostavili uspomenu o svetoj ustanovi ovih obreda, ponovno vratili Misal na izvorno pravilo i obred svetih Otaca.

Pročistivši taj Misal i odobrivši ga nakon zreloga promišljanja, kako bi se svi okoristili plodovima ovoga posla koji smo naredili i na koji smo prionuli, zapovjedili smo da se što prije tiska u Rimu i da se tako izda, da bi svećenici znali kojim se molitvama moraju služiti i koje obrede i ceremonije u slavljenju Mise trebaju ubuduće obdržavati.

A da bi svi na svakome mjestu prihvatili i obdržavali ono što im predaje presveta Rimska Crkva, majka i učiteljica drugih crkvi, i da se trajno u budućnosti u svim patrijarhalnim, katedralnim, kolegijalnim, župnim, svjetovnim ili samostanskim crkvama i kapelama bilo kojega muškoga, pa i vojničkoga, ili ženskog reda, kao i u onima bez dušobrižništva, u svim krajevima kršćanskoga svijeta, u kojima se običava ili mora slaviti konventualna Misa glasno s korom ili potiho po obredu Rimske Crkve, ne bi [Misa] pjevala ili recitirala drukčije osim u skladu s Misalom koji smo izdali — makar te Crkve bile na neki način izuzete i povlaštene dopuštenjem Apostolske Stolice, svojim običajem, privilegijem, ili čak zakletvom, uz apostolsko odobrenje ili nekim drugim povlasticama; osim ako se od prve uredbe ili običaja, odobrenoga od Apostolske Stolice, u tim Crkvama slavi na taj način Misa neprekinuto više od dvije stotine godina: njima takvu spomenutu uredbu ili običaj nipošto ne zabranjujemo; no ako bi im se ovaj Misal koji sada izdajemo više sviđao, uz suglasnost biskupa ili prelata ili cijeloga kapitula, dozvoljavamo im da po njemu služe Mise bez ikakvih drugih zaprjeka — svim ostalim gore navedenim Crkvama zapovijedamo i određujemo, snagom ove naše konstitucije koja će trajno vrijediti, da im je zabranjena uporaba njihovih Misala i da se oni sasvim i posvema odbacuju, te da se ovome Misalu koji smo netom izdali nikada ništa ne dodaje, oduzima ili mijenja, pod prijetnjom kazne naše srdžbe.

Zapovijedamo i snagom svete poslušnosti naređujemo svima napose i pojedinim patrijarsima i upraviteljima gore spomenutih crkvi, kao i drugim osobama urešenima bilo kojim crkvenim dostojanstvom, pa bili to i kardinali Svete Rimske Crkve ili imali neki drugi stalež ili odličje, da ubuduće posve izostave i sasvim odbace sve druge uredbe i obrede iz ostalih Misala, koliko god bili stari i premda ih se dosad običavalo pridržavati, te da pjevaju i čitaju Misu prema obredu, načinu i propisu koji sada predajemo ovim Misalom; i neka se ne usude u slavljenju Mise dodati ili recitirati drukčije ceremonije ili molitve od onih koje se nalaze u ovome Misalu.
Također im trajno dopuštamo i odobravamo apostolskom vlašću i snagom ove odredbe da odsada potpuno slijede ovaj Misal kod pjevanja ili recitiranja Mise u kojim god Crkvama, bez ikakvih skrupula u savjesti i bez upadanja u bilo kakve kazne, osude i zabrane, te da se njime mogu i smiju slobodno i zakonito služiti.

Jednako tako određujemo i izjavljujemo da se poglavari, upravitelji, kanonici, kapelani i drugi svećenici bilo kojega naslova, svjetovni ili redovnički kojega god reda, ne obvezuju slaviti Misu drukčije nego smo to odredili; i da se nitko ne tjera ili primorava zamijeniti ovaj Misal; i da se ovo Naše pismo ni u koje vrijeme ne smije opozvati ili preinačiti, nego da zauvijek čvrsto i valjano ostane na snazi — bez obzira na prethodne apostolske konstitucije i uredbe te opće i posebne konstitucije i uredbe donesene na pokrajinskim i sinodalnim saborima, i bez obzira na bilo kakve protivne odredbe i navade utemeljene na običaju spomenutih crkvi ili na trajnome propisu od pamtivijeka, osim ako je stariji od dvije stotine godina.

Želimo, nadalje, i ovom istom vlašću određujemo da poslije izdavanja ove Naše konstitucije i Misala, svećenici koji se nalaze u Rimskoj Kuriji budu obvezani po njemu pjevati ili čitati Misu nakon mjesec dana; oni koji se nalaze do planina [južno od Alpi] nakon tri mjeseca; a koji stanuju preko planina nakon šest mjeseci, ili čim kod njih ovaj Misal bude u prodaji.

A da bi se ovaj Misal po svemu svijetu očuvao neiskvarenim i čistim od omaški i pogrješaka, apostolskom vlašću i snagom ove odredbe naređujemo svim tiskarima koji se nalaze u neizravnoj ili izravnoj podložnosti Našoj vlasti i vlasti Svete Rimske Crkve pod prijetnjom oduzimanja knjiga i globe od stotinu zlatnih dukata koja se samim prekršajem mora uplatiti Apostolskoj riznici, a ostalim [tiskarima] u bilo kojemu dijelu svijeta pod prijetnjom unaprijed izrečenoga izopćenja i drugih kazni koje dosudimo, da se ni na koji način ne usude ili drznu — bez Našega dopuštenja ili bez posebnoga dopuštenja apostolskoga izaslanika kojega ćemo u tu svrhu postaviti u njihovoj zemlji, ili dok ne prime od istoga tog izaslanika primjerak Misala kao uzorak prema kojemu će trebati tiskati druge primjerke, a koji je uspoređen s tipskim izdanjem Misala tiskanim u Rimu te je sasvim sigurno utvrđeno da mu posve odgovara i da se uopće ni u čemu ne razlikuje — niti ga tiskati, niti prodavati, niti na bilo koji način preuzimati.

No budući da bi bilo teško proširiti ovo pismo po svim mjestima kršćanskoga svijeta i istodobno ga svima obznaniti, naređujemo da se objavi i izvjesi pri Bazilici Prvaka Apostolskoga, Apostolskoj Pisarni i na oglasnome stupu na Campo de' Fiori; te da se primjercima ovoga pisma, također tiskanima, te potpisanima rukom nekoga javnog bilježnika i ovjerenima pečatom osobe koja obnaša crkveno dostojanstvo, iskaže u svim narodima i mjestima jednako takvo nesumnjivo povjerenje koje bi se iskazalo i ovome pismu kad bi se pokazalo ili obznanilo.
Neka, dakle, nikome od ljudi ne bude dopušteno povrijediti ovu obznanu Našega odobrenja, odredbe, uredbe, zapovijedi, naredbe, dozvole, dopuštenja, izjave, volje, odluke i zabrane, niti joj se nerazboritom drskošću suprotstaviti. A ako bi se netko drznuo to pokušati, neka znade da će upasti u srdžbu Svemogućega Boga i blaženih Apostola njegovih Petra i Pavla!

Dano u Rimu, godine od Utjelovljenja Gospodnjega 1570., dan prije srpanjskih ida (14. 7.), pete godine Našega pontifikata.

Svećenik zauvijek

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/svecenik-zauvijek.html

Prijatelji, najvažniji dan u mojem životu bio je dan kada sam bio zaređen za svećenika.
“SACERDOS IN AETERNUM” Rimska Crkva je u vrijeme pape Pija XII to tako tad zvala.
“SACERDOS IN AETERNUM” u prijevodu sa latinskog na bilo koji jezik znači svećenik zauvijek.

Noć prije ređenja dobio sam knjigu MISSALE ROMANUM odnosno Rimski Misal. Ta knjiga se koristi u vrijeme Mise rimskog obreda. Papa, kardinali, biskupi i većina današnjih (u vrijeme kad je bio intervju) svećenika prije reformacije Drugog Vatikanskog Sabora su polagali zakletvu. Kao što je bio slučaj sa svima njima, biskup koji me je redio zamolio me da stavim lijevu ruku na tu knjigu, a desnu da podignem i da izgovorim ovu zakletvu:
“Dobrovoljno i bezrezervno prihvaćam Apostolsku i Crkvenu tradiciju svete, katoličke i Apostolske Rimske Crkve i obećavam, zavjetujem i svečano se zaklinjem da ću održati i ispovijedati cijelu tradiciju, nepromijenjenu, do zadnjeg daha života."

Najvažnije i najsvetije od tradicije je Sveta Misa. Misa naših predaka, Tradicionalna Latinska Misa. Ponekad ju nazivamo Tridentinska Misa Pape Pija V. zato jer je na zahtjev koncilskih otaca koji su se sakupili između 1545. i 1563.godine u Talijanskom gradu Tridentu papa Pio V dao trajno dopuštenje za Tradicionalnu Latinsku Misu, kako smo je nazvali i zavoljeli.

Papa Pio V nije uveo Novu Misu da bi bila nazvana po njemu jer da je ikad napravio i najmanji potez u tom smjeru, ni jedan od njegovih nasljednika na prijestolju Sv. Petra ne bi ikada pomislio da ga kanonizira kao službenog svetca naše Crkve. To je učinio papa Klement XI proglasivši papu Pia V 1712.godine. svetcem katoličke crkve. Sveti papa Pio V., od tada ulazi u knjigu povijesti kao papa prave katoličke Mise i također papa svete krunice. Prava katolička Misa i sveta krunica, kakva li nepobjediva kombinacija!!

Dozvolite da ponovim, Sveti Pio V NIJE uveo 'novu' Misu. Sve što je učinio je da je eliminirao iz tadašnje Latinske Mise vrlo dugačke molitve posvećenja koje na vlastitu inicijativu, s najboljom namjerom, ali pretjerano pobožni biskupi i svećenici u toku stoljeća su dodali Misi koju su naslijedili od apostola. Povijesna intervencija Svetog Pia V. Nije rezultirala stvaranjem Novus Ordo, Novi Red Mise u Crkvi (kojega imamo danas), nego povratku vrlo stare Mise u cijelosti svoje svete jednostavnosti. Toliko stare da neke od

njezinih ceremonija i molitva datiraju iz dana Gospodnjih i Njegovih Apostola iz Rimskih katakombi gdje su prve Latinske Mise nastale i to prije 1900 godina. Nisu se slavile na stolovima nego na grobnicama, kamenim grobovima mučenika. Prvi članovi naše Crkve, oni predivni muškarci i žene, isto tako predivni dječaci i djevojčice koji su imali više čežnje poći u smrt nego li da izdaju ili da kompromitiraju njihovu i našu jednu katoličku vjeru.

Apostolska bula pa kojoj je Sveti Pio V vratio natrag originalnu Latinsku Misu je bila datirana 19. srpnja, 1570.godine i kao svi takvi Papinski dokumenti poznata je po svojim prvim latinskim riječima, u ovom slučaju, "QUO PRIMUM". Kompletni tekst bule je postao integralni dio i to još u početnim stranicama službenog Rimskog Misala, kojega je isti papa naredio trajno i za sva vremena da se ima upotrebljavati za slavlja svete Misne žrtve. Uistinu su vrlo rijetki slučajevi u povijesti kada je papa nedvosmisleno rekao svijetu da upotrebljava puninu svojeg Apostolskog autoriteta kao vrhovni poglavar Kristove Crkve da bi izdao dekret koji obavezuje neprekidno i za sva vremena prijeteći onima koji bi se usudili da ga prekrše ne samo sa ekskomunikacijom iz Crkve nego i sa Božjim gnjevom.

Jedan takav rijetki papinski dekret je dao Sveti Pio V u dogmatskoj buli "QUO PRIMUM" koji se bavi Tadicionalnom Latinskom Misom, i (govori svećenik) citiram doslovno prevodeći s latinskog teksta koji se nalazi ispred mene...
„Po ovom našem dekretu, važećem neprekidno, mi odlučujemo i naređujemo da nikada ne smije biti išta dodano, isključeno ili promijenjeno u ovom Misalu. Ni u koje vrijeme u budućnosti svećenik ne smije biti prisiljen da upotrijebi bilo koji drugi način da slavi Misu, i to potpuno slobodno bez skrupula u savjesti i bojazni od Crkvenih kazni, osuda ili cenzura. Mi od sada proglašavamo s obzirom na naš Apostolski autoritet da ova naredba i dekret traju neprekidno i ne može nikada, da bude legalno opozvana ili promijenjena u budućnosti i ako bi se itko usudio da pokusa bilo što suprotno učiniti ovoj našoj naredbi, danoj za sva vremena, neka zna da će upasti u srdžbu blaženih Apostola Petra i Pavla i Svemogućeg Boga.“

Prijatelji, po zasluzi Apostolskog dekreta "QUO PRIMUM", i oslanjajući se na dogmatski model i kanoničku osnovu koju ovaj dekret pruža i kao bivši glavni profesor koji je služio kao teolog i kanonik te savjetnik u Rimu tijekom Drugog Vatikanskog Koncila, trebao bih biti sposoban da precizno ocijenim takve dokumente. Po zasluzi te bule danoj za sva vremena, ja slavim Tradicionalnu Latinsku Misu danas na točno isti način kao što je slavljena prvi puta. Kako je Crkva dala svim njezinim svećenicima, jedinstvenu, bi-lateralno obavezujuću neopozivu privilegiju namjeravam s Božjim blagoslovom da zadržim i po njemu živim i to svečano obećavam , do zadnjeg daha života.

Father Gommar A De Pauw

izvor: https://youtu.be/G-vRfsQEUWY

Pobožnost Srcu Isusovu i Srcu Marijinu za naše vrijeme

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/poboznost-srcu-isusovu-i-srcu-marijinu.html

„Egzekucija“ Presvetog Srca u Španjolskoj u tridesetim godinama prošlog stoljeća
preuzmi cijeli dokument u pdf-u

Djelotvornost štovanja presvetog Srca Isusova pokazuje nam i velika nesklonost koju su revolucionari imali prema njoj: kada je ne mogu baš ignorirati, ismijavaju je i bore se protiv nje na svaki način. Blaženi katalanac José Torras y Bages (1846.-1916.), biskup Vicha (Španjolska), ustvrđuje: „Revolucija je deklarirani neprijatelj pobožnosti Presvetom Srcu Isusovu jer joj snažan instinkt da razumjeti da je to pobožnost određena da je uništi“.
Ova pobožnost sadržava krajnje sredstvo božanskog milosrđa kojemu se moramo uteći ako se želimo spasiti i od vječne propasti, kao i od vremenite. Otac Jules Chevalier napisao je već 1891.: „Pobožnost Presvetom Srcu Isusovu objavio je sam Gospodin, a preporučila ju je Crkva kao učinkovit lijek za zla modernoga svijeta.“
Lav XIII. usporedio je simbol Presvetog Srca s nebeskim znakom – zacijelo križ – koji se ukazao daleke 313. godine Rimskom caru Konstantinu kao jamstvo pobjede: „In hoc signo vinces“, „U ovom znaku ćeš pobijediti“. Po Papinim riječima, Srce Isusovo je novi nebeski znak koji se svugdje mora urezati, počevši od naših srdaca; njegovu poruku moraju prihvatiti svi vjernici da se suoče s velikim izazovima našega vremena koje je usmjereno protiv vjere i pravovjerja.

Paray-le-Monial i Fatima

Veliki svjetski pokret posvećenja Presvetom Srcu Isusovu koje je već u XVII. stoljeću pokrenuo sv. Ivan Eudes spojen s pobožnosti Srcu Gospinu u XX. stoljeću je doživio vrijednu nadopunu u pokretu posvećenja Bezgrješnom Srcu Marijinu.

Na ovaj pokret veliki utjecaj je imala Fatimska poruka koju je Blažena Djevica povjerila malenim portugalskim pastirima: Luciji, Jacinti i Franji. Gospina ukazanja pripravila su ukazanja Anđela Portugala koja su se dogodila u ljeto 1916. On je njima najprije rekao. „Srca Isusovo i Marijino čuju vaše molitve“; u drugom ukazanju je dodao: „Srce Isusovo i Marijino imaju za vas planove milosrđa“; tijekom trećeg ukazanja naučio ih je strelovitu

molitvu koja podsjeća na jedinstvo dvaju srdaca i potrebu da im se uteknemo: „Po neizmjernim zaslugama Presvetog Srca Isusova i po zagovoru Bezgrešnog Srca Marijina, molim Te za obraćenje jadnih grješnika.“

Vidjelica Jacinta, malo prije nego što će umrijeti na svom krevetu boli, rekla je rodici Luciji: „Još sasvim kratko i ja ću u Nebo. Ti ostani ovdje da objaviš kako Bog želi ustanoviti u svijetu pobožnost prema Prečistom Srcu Marijinu. Kada za to dođe trenutak, ne smiješ se skriti. Reci svima da će nam Bog dati milosti posredstvom Prečistog Srca Marijina. Neka ih od njih mole! Kaži da Srce Isusovo hoće da se, uz njegovo, časti i Bezgrješno Srce Marijino.“

Zadivljujuće je zamijetiti postojeću sličnost između poruke Paray-le-Moniala i poruke Fatime. Fatima sadrži veliko obećanje spasenja povezano s praksom Pet prvih subota koja je slična i komplementarna praksi Devet prvih petaka koje je proširio Paray-le Monial.

Blažena Djevica je zahtijevala poznatu posvetu Rusije svom Bezgrješnom Srcu koja ima sličnost s zahtjevom koje je 1689. tražio Isus od Francuskog kralja.

Posvetu čovječanstva Srcu Isusovu obavio je Papa Lav XIII. Enciklika http://christusrexhrvatska.blogspot.hr/2015/06/lav-xiii-enciklika-annum-sacrum-25-5.html

Encikliku o štovanju Presvetog Srca Isusovog možete pročitati ovdje http://christusrexhrvatska.blogspot.hr/2014/06/haurietis-aquas-ina-gaudio.html

Fatima sadrži i obećanje pobjede vjere i Crkve, slično i komplementarno obećanju koje je nagoviješteno u Paray-le Monialu. Ako je Isus govorio da će utemeljiti Kraljevstvo svog Presvetog Srca, Blažena Djevica potvrđuje Fatimskim pastirima u ukazanju 13. srpnja 1917. da će „na kraju moje Bezgrješno Srce pobijediti“. Tri glavne karakteristike pobožnosti Srcu Isusovu – praksa posvećenja i borba za pobjedu Kristova kraljevstva prisutne su i u Fatimskoj poruci. Nakon Paray-le-Moniala i Fatima je velika objava Božje želje da privuče i prihvati grješnike i da im oprosti. No, budući da se ovo ukazanje dogodilo tri stoljeća kasnije, u situaciji u svijetu koja se veoma pogoršala, ovu posljednju ponudu spasenja prate opomene i prijetnje ako se duše ogluše i ako se svijet ne obrati . Poradi toga je Gospa vidiocima pokazala strašno viđenje pakla i govorila im o strašnim kaznama za cijelo čovječanstvo ako se ne obrati, i tu čineći kao Srce Isusovo koje je govorilo o ozbiljnim kaznama za one koje zlorabe njegove milosti.

Posveta Rusije Bezgješnom Srcu, nažalost, još nije učinjena prema uputama Blažene Djevice. Molimo za posvećenje nje i trijumf Bezgrešnog Marijinog srca!

Enciklika "Ad diem illum", 02. veljače 1904.

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/enciklika-ad-diem-illum.html

Enciklika je izdana povodom proslave 50.obljetnice (8.prosinac, 1854.godine, papa Pio IX) dogme o Bezgrešnom začeću Blažene vazda Djevice Marije. Govori o posredovanju milosti po Majci. Majka Marija je najdostojnije zaslužila da bude obnoviteljica izgubljenog svijeta (preuzeto iz Eadmer, De excellentia Virginis Mariae 9 (PL 159,573). Djeliteljica je svih darova koje nam je zaslužio Isus svojom smrću i krvlju.

I zaista ne niječemo da podjeljivanje tih darova po privatnom i vlastitom pravu pripada Kristu jer i ona je sama rođena posredstvom Njegove smrti, a on je po (svojoj) vlasti posrednik između Boga i ljudi. Zbog onog zajedništva boli i blaga između Majke i Sina uzvišenoj Djevici je dano da bude "najmoćnija posrednica i pomiriteljica čitavog svijeta kod svoga jedinorođenog Sina."(bula "ineffabilis Deus, papa Pio IX, 8.12.1854.)

Marijina uzvišenost, općenito

Neizrecivi Bog je od početka i prije vjekova izabrao i odredio Majku svom jedinorođenom Sinu, od koje će postati tijelo i roditi se u punini vremena, njoj i samo njoj je iskazivao ljubav veću od svih stvorenja.. U Majci je našao svu milinu. Zbog toga je nju obdario obiljem nebeskih darova uzetih iz riznice božanstva, daleko više od svih anđeoskih duhova kako bi uvijek bila slobodna od svih ljaga grijeha, te kako bi imala svu puninu nevinosti i svetosti koje se ne može zamisliti da bi itko imao veću osim Boga. (dio iz bule "ineffabilis Deus, papa Pio IX, 8.12.1854.)

Iz propovijedi na dan Marijinog rođenja, svetog Bernarda iz Clairvauxa:"Marijina uzvišenost je kao "vodovod", kao vrat preko kojeg se glava spaja s tijelom" (De aquaeductu, br.4 Opera 5, izd. J.Leclerq – H.M.Rochais – Rim 1968. 277/PL 183,440). Sveti Pavao piše:"od kojega sve Tijelo, usklađeno i povezano svakovrsnim zglobom zbrinjavanja...promiče svoj rast na sazađivanje u ljubavi." (Ef 4,16)

Moć stvaranja nadnaravne milosti pripada jedino Bogu međutim Bogorodica se ističe između svih svetošću i povezanošću s Kristom, a jer ju je Krist pridružio djelu ljudskog spasenja, ona nam je po prikladnosti (de congruo), kako kažu, zaslužila ono što je Krist zaslužio po dostojnosti (de condigno), te je ona prva službenica za djeljenje milosti.

Pobožnost pet prvih subota

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/poboznost-pet-prvih-subota.html

Dana 13. srpnja 1917., u toku svog trećeg ukazanja, govoreći o drugom svjetskom ratu, koji će doći, rekla je: »Da bih ga spriječila, doći ću i zamoliti, da se obavi posveta Rusije mome Bezgrješnom Srcu i da se ide na sv. Pričest prvih subota u svrhu naknade«.

Taj najavljeni ponovni dolazak zbio se 10. prosinca 1925., kad je Lucija bila kao kandidatica u Pontevedra u Španjolskoj. Tada je Gospa ustanovila, da se spomenuta pobožnost obavlja kroz pet prvih subota u mjesecu. Crkvena vlast u Leiriji odobrila je tu pobožnost 13. IX 1939. godine. Pobožnost prvih pet subota sastoji se u slijedećem:

a) da se obavi sv. Ispovijed i zatim sv. Pričest;
b) da se toga dana izmoli jedan dio Gospine krunice (radosni, žalosni ili slavni);
c) da se razmišlja barem četvrt sata o otajstvima svete krunice,
d) da se sve ovo obavi s nakanom, da se dadne zadovoljština Bezgrješnom Srcu Marijinu.

Fatimska Gospa je obećala, da će svima onima, koji obave ovu pobožnost, biti na pomoći u času smrti, sa svim milostima, koje su potrebne za spasenje.

Pobožnost prvih pet subota može se ponoviti više puta u toku života.

Posvećenje Rusije

Isus želi posvećenje Rusije:

„Stoga što želim da cijela moja Crkva prizna ovo posvećenje kao pobjedu Srca Marijina kako bi se potom proširilo njegovo štovanje i pobožnost ovome Bezgrješnom Srcu stavila uz pobožnost mojemu božanskomu Srcu!“
….odgovor Našega Gospodina sestri Luciji na njezino
pitanje zašto ne želi obratiti Rusiju bez ovoga posvećenja.[i]

(i)Pismo sestre Lucije ocu Gonçalvesu, S.J., od 18. svibnja 1936.; Memórias e Cartas de Irma Lúciã, objavio otac Antonio Martins, S.J., Oporto, 1976.

Nadbiskup Fulton Sheen: Značenje sv.Mise

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/znacenje-sv-mise.html

https://m.youtube.com/watch?v=sr_57fD6Ado

prijevod u pdf-u

Danas ću vam govoriti o misi i pokušat ću vam je pojasniti, ako mogu. Siguran sam da u ovoj crkvi ima mladih ljudi koji su rekli: “Ja ne želim ići na misu, ne želim ići u crkvu.

Ja ništa od toga ne dobivam.” A znate li zašto? Jer ništa ne donosite. Siguran sam da neki od vas, dečki, imate majke koje ne zanima nogomet. Kažete joj: “Dođi, mama. Pogledaj utakmicu”. Ona od toga ništa ne dobiva. Zašto? Zato što sa sobom ne nosi nikakvo znanje o nogometu. Sjetite se koliko ljudi ne želi ići na operu. Opera im je dosadna zato što ne donose nikakvo znanje o glazbi. Zamislite da se odjednom nađete u Ateni na brdu

Areopagu. Biste li to razumjeli? Biste li pomisli: “Pa ovo je mjesto gdje se Sokrat branio!” I gdje je sv. Pavao održao svoj veliki govor. Morate ponijeti nešto sa sobom u Grčku kako biste je mogli razumjeti. I onda naravno da ništa od nje ne dobivate. Jer ne činite nikakvu žrtvu, ne ulažete nikakav trud kako biste razumjeli što je to misa. Pojednostavljeno, misa je put prema Kalvariji i tim putem vi se držite za križ na kojem je Krist i ostavite ga ovdje, danas. Kad god se služi misa, mi postavljamo križ, u Nairobiju, u Tokiju, u New Yorku, u ovom gradu. To je misa: nastavak Kalvarije. I kako bismo u tome mogli sudjelovati, vi morate donijeti svoje male križeve. Naš Gospodin je rekao: „Uzmite križ svaki dan i slijedite me“. Svatko ima svoj križ. Na primjer, vi, mladi učenici, imate križ pravopisa, matematike, poslušnosti. Kad vam majka kaže: „Operi suđe“. I to je mali križ. Odrasli ljudi imaju različite vrste križeva. I svatko od nas donosi svoj križ ovdje i stavlja ga uz veliki Kristov križ. I stavljamo svoje križeve na hrpu pred Njim, to je misa. Ima tri čina, baš kao velika drama. Zamislite dramu iz 4-5 st. pr. Kr. Jer to je bilo veliko doba drame. Drama je pomicala srca, čistila duše. Ali bila bi odigrana samo jednom. I ako ste bili u tom kazalištu, nakon što ste odgledali dramu i ona vas je oduševila, pomislili biste: kakva šteta, svatko na svijetu bi trebao vidjeti ovo! Kako to postići? Pa osnivanjem kazališnih družina: drugi glumci, isti tekst, ista drama. Ali pokazuje se na različitim pozornicama svijeta. Primijenimo to sada na smrt našega Gospodina. Ta je drama odigrana jednom, ali u noći posljednje večere naš Gospodin rekao je: Pripremit ću ovu dramu kako bi se ona izvodila diljem svijeta, a srca i duše čistile. I reče: ustanovit ću kazališne družine. I rekao je svojim apostolima i svećenicima: Činite to! Ponavljajte! Isti tekst, ista svrha, samo su pozornice različite.

Pratit ćemo sada **tri čina** drame. U **prvom činu vi prikazujete sebe Kristu**. To je prvi čin. Drugi čin: **vi umirete. Umirete s Njim i posvećujete se. Treći čin:** budući da ste umrli s Njim, dobivate **novi život sa svetom pričesti.** Pratite me kroz ova tri čina. **U prvom činu vi donosite sebe Kristu i govorite: želim biti jedno s Tobom u Tvom velikom činu otkupljenja.** Kad misa započinje Gospodin gleda odozgo s Neba i kaže: ja mogu opet umrijeti u prirodi koju sam uzeo od Marije. Ta je priroda proslavljena. Ali Petre, Pavle, Marijo, Ano, hoćete li mi vi dati svoju ljudsku prirodu? Prikažite sebe meni i ja ću umrijeti ponovno u vama i dat ću vam da prođete kroz iste stadije života kroz koje sam ja prošao. Kako sebe prikazati Bogu? Ne samo svojom prisutnošću, nego i koristeći simbole kruha i vina. Kad se kruh i vino nose na oltar, vi ste donošeni na oltar. Zašto je Gospodin rekao donesite kruh i vino? Prvo, jer kruh i vino najbolje predstavljaju jedinstvo. Kruh je proizveden od mnoštva zrna pšenice, a vino od mnoštva grožđa. Stoga mia nas je mnogo, jedno smo u mislima i srcu s Kristom. Nadalje, kada donosimo kruh i vino, koji su tradicionalno najviše hranili čovječanstvo i koji nam daju život, donosimo sebe same. A također donosimo i dio stvorenog, konkretno kruh i vino, te govorimo: ovo će biti sveto i Tvoje. Jednog dana bit će novo nebo i nova zemlja, sve što je stvoreno bit će potpuno podređeno Tebi. Ali ovo su prvi plodovi potpunog predanja stvorenoga Kristu. Stoga kada se prikazujete, postajete prisutni na oltaru. Vi ste na pateni i vi ste u kaležu. Pod prilikama kruha i vina. To je simbol vas. Zapravo, jedan od razloga zašto se novac skuplja za vrijeme prikazanja je simbol žrtve vas samih. Time se „kupuje“ kruh i vino i pomaže pri Žrtvi. Želim vam objasniti da ste vi na oltaru, to je kraj prvoga čina. Sada

prelazimo na drugi čin. Vi umirete. Razapeti ste. **Ne možemo živjeti Bogu ako ne umremo Gospodinu u tijelu.** Gospodin, dakle, sada ponovno upriličuje svoju smrt za vrijeme posvećenja, a vi ste s Njim i umirete s Njim. Reći ću vam kako se to događa.

Prvo, kako se posadašnjuje i ponavlja Kristova smrt za vrijeme posvećenja? Kako je Gospodin umro na križu? Odvajanjem tijela od krvi. Tekle su fontane krvi iz njegovih ruku, nogu, krvi. Gospodin je doslovno iskrvario na križu za nas, na strašan način odvojili su se krv i tijelo. Mi ponovno upriličujemo smrt Gospodina odvojenim posvećivanjem kruha i vina. Svećenik na oltaru ne govori: ovo je moje Tijelo i moja Krv. To bi značilo život. Prvo: ovo je moje Tijelo, a tek nakon toga: ovo je moja Krv. Ovo odvojeno posvećivanje kruha i vina je u stvari trganje krvi od tijela, jer na taj je način Krist umro na križu. Zato kažemo da mi na sakramentalan način ponovno upriličujemo Kristovu smrt. A vi ste s Njim, pa stoga i trebate umrijeti s Njim. **Umrijeti zlu: oholosti, požudi, zavisti, proždrljivosti, lijenosti, škrtosti.** U trenutku posvećenja, trebate izgovoriti riječi posvećenja u njihovom sekundarnom značenju. Svi znamo primarno značenje riječi posvećenja: jedno postaje Tijelo Kristovo, a drugo postaje Kristova Krv. Međutim, postoji i njihovo sekundarno značenje. U trenutku posvećenja vi biste trebali govoriti, kao što izgovara i svaki svećenik, uključujući i mene. Nemam u tom trenutku samo namjeru da učinim Krv i Tijelo Krista prisutnima, već i govorim u sebi ono što biste i vi trebali govoriti: ovo je moje tijelo i moja krv. Sve moje, moje tijelo, moj duh, moj razum i moja volja, sve moje umire s Tobom, Gospodine. To je posvećenje. Ali nitko nikada ne umire s Kristom, a da ne zadobije novi život. I tako dolazimo do trećeg čina. To je jedna od prekrasnih tajni pričesti. Kako biste je bolje razumijeli, dat ću vam primjer iz prirode. U proljeće, kad bi sunčeva svjetlost i zemlja mogli govoriti, rekli bi biljkama: ako me ne jedeš, nećeš imati život. Kad bi biljke mogle govoriti, rekle bi životinjama: ako me ne jedeš, nećeš imati život. Kad bi biljke i životinje mogli govoriti, rekle bi čovjeku: ako me ne jedeš, nećeš imati život. A Krist kaže nama u pričesti: ako me ne budete jeli, nećete imati život. I zakon transformacije ide svojim pute: tvari se pretvaraju u biljke, biljke u životinje, životinje u ljude, a ljudi u Krista. Zato imamo njegov život u nama. To se događa u tom velikom trenutku ljubavi. Umrli smo onome što je niže, sada ćemo imati viši oblik života. A taj viši oblik života uključuje, kao i brak, onoga koji ljubi, onoga koji je ljubljen i samu ljubav. Muž daje sebe ženi, žena daje sebe mužu. Ljubav onog koji ljubi spaja se s ljubavlju ljubljenoga i dolazi do ekstaze ljubavi. Ono što je savez muškarca i žene u braku, to je pričest za duh. Jedinstvo naše duše s Kristom, savez ljubljenog i onoga koji ljubi, dovodi do ekstaze ljubavi. To je treći čin. On sadrži još jedan aspekt koji ću proći brzo zbog vremena, a taj aspekt je zaboravljen. Ako proučimo teologiju, on jedva da je spomenut. U Bibliji se spominje neprestano. A to je da, kada primamo pričest, moramo konstantno nositi smrt Kristovu u svoj život. Odnosno, moramo se stalno odricati samih sebe, kako bismo zadobili taj novi život koji daje Krist. Pogledajmo kako je to predstavljeno u prirodi. Ako bi trava, ljiljani ili ruže mogli govoriti, rekli bi zraku i sunčevoj svjetlosti, kemijski tvarima: Želite li živjeti u meni? Ja sam biljka, a vi samo kristali. Ne možete živjeti u meni u obliku u kojem ste sada. Morate se preobraziti. Umrite sebi i tada ćete živjeti u meni. Ako bi životinja mogla pričati, ona bi rekla travi: Ti ne možeš vidjeti, okusiti niti se kretati. Ne možeš se premjestiti sa sunčevog svjetla u sjenu. Ja mogu. Moje kraljevstvo je moćnije od tvojeg. Bi li želio živjeti u mome kraljevstvu? Ali ne možeš ući ovakav. Moraš biti izvađen iz zemlje i

ući u ralje smrti. Tek tada možeš ući u moje kraljevstvo. Mi govorimo životinjama: Ne možeš razmišljati, niti promatrati nebo. Moj život je veći od tvog. Želiš li živjeti u meni? Onda se podredi nožu, prolij svoju krv. Inače ne možeš živjeti u mome kraljevstvu. A Gospodin kaže nama: Ako ne uzmeš svoj križ svakodnevno i ne slijediš me, ne možeš i nećeš, biti moj učenik. U pričesti, stoga, ne uzimamo samo Kristov život, kao što sam objasnio. I, uzgred budi rečeno za studente biologije, prvi proces koji sam objasnio bio je anabolički. Žrtva koju sada tumačim je katabolički proces u prirodi. Kod sv. Pavla imamo taj drugi aspekt pričesti. On kaže: „Jer kadgod jedete kruh ovaj i pijete čašu, smrt Gospodnju navješćujete, dok ne dođe.“ (1. Korinćanima 11,26). Pričest je, zato, sjedinjenje s Kristovim životom, ali kada se vraćamo u svijet, sa sobom nosimo njegovu smrt. To je misa! **Vjerujem da kada dođemo pred sud Božji, najviše ćemo žaliti što nismo bili više privrženi svetoj misi.** Kakav je samo blagoslov naša vjera! Ja nemam nikakvog razloga vjerovati da vi, dobri ljudi, niste svakim radnim danom na misi. I ja sam ovdje svako jutro i vidim mnoštvo ljudi. Drago mi je vidjeti da dolazite na misu radnim danima. To je divno! Ne bih se ušuljao jednog jutra samo da provjerim jeste li ovdje, ne bih to učinio. Jednostavno pretpostavljam da ste ovdje. Nadam se da sam vam ovo pojasnio, pogotovo mladim ljudima. Uvijek pamtite ova tri čina. Kako ste sjedinjeni s križem Gospodina. Ali budući da vas umaram i čak riskirajući da vas malo dulje zadržim, ispričat ću vam priču o misi i euharistiji. Ovaj događaj dogodio se u Kini. Komunisti su uhitili i zatvorili biskupa. A taj je biskup rekao jednoj od redovnica u misiji, kojoj je dao ključ svetohraništa, da makne Presveto Otajstvo iz kapelica drugom katu njegove kuće, u slučaju da kuću preuzmu komunisti. Biskup je proveo u zatvoru dvije ili tri godine. Jako je smršavio i bio je preslab da bi stajao. Svaki dan bio je nakratko pušten da šeće u zatvorskom dvorištu, ali dva kineska komunista, zatvorenika, su ga trebala pridržavati. Redovnica je uzela Presveto Otajstvo iz kapelice, ali ga je sakrila u štruci kruha. Zatvorila je vrata kapelice i spustila se, ali je u tom trenutku u kuću ušao komunistički pukovnik i popeo se po stubama i rekao: Preuzimam ovu kuću. Imam ključ kapelice. Htio ju je otključati, ali vrata se nisu otključavala. Rekao je redovnici: Otključaj ti. Ona je odgovorila: Ne mogu, u rukama mi je kruh. Odloži kruh na stube, naredio je pukovnik. Ne mogu, odgovori redovnica, stube su prljave. Onda ga daj meni, reče pukovnik. Rekla je da mu je pružila Presveto Otajstvo, skriveno u kruhu, s takvom pobožnošću i strahom da je pukovnik primio tu štrucu kruha kao da drži u rukama malo dijete. Ali zadržao je i pištolj, u slučaju da ga ona napadne. I onda joj je vratio Presveto. Redovnica je također kasnije bila uhićena, bila je bičevana i iskusila nešto kao znojenje krvlju, kao posljedicu cijele te agonije. Na posljetku, došao je i dan marša smrti. Biskup je hodao u tom maršu između dva zatvorenika. Komunistički pukovnik uzeo je torbu napunjenu, vjerojatno, kamenjem koja je težila oko 20-30 funti i zavezao ju za biskupova leđa. Također mu je zavezao uže oko vrata na takav način da je zapravo teret gušio biskupa, jer komunisti nisu htjeli nikoga ubiti sami. Redovnica koja mi je ispričala ovu priču hodala je otraga u maršu smrti i ona je vidjela kako je pukovnik vezao vreću oko biskupova vrata te je izašla iz svog reda i viknula: Ne činite to! Pogledajte tog čovjeka! To je bio svojevrsni Ecce homo. Pukovnik je pogledao lice biskupa i kao da je prvi put tada uvidio ljudsku bol. Nazvao je sestru psetom i rekao joj da se vrati u svoj red. Gledala je kretanje zatvorenika u maršu smrti i nakon milje ili dvije ugledala je biskupa kako se još uvijek kreće između dva kineska zatvorenika, ali ona vreća više nije bila na njegovim leđima. Nosio ju je komunistički pukovnik. Upitao

sam ju: Zašto je pukovnik skinuo vreću s biskupovih leđa? A ona je odgovorila: Zato što je on jednom imao u rukama Presveto Otajstvo. Posljednje što znamo o tom komunističkom pukovniku jest da je bio uhićen zbog pomaganja biskupu. Biskup je umro u tom maršu smrti, a redovnica još danas osjeća posljedice tih događaja. A taj biskup je u zatvoru, kako mi je rekla redovnica, služio misu. Bio je jedini zatvorenik kojem su davali vino. To nije bio čin milosrđa od strane komunista, nego samo Božja providnost koja mu je omogućila da služi misu. I redovnica je rekla da se nijedna misa u gotičkoj katedrali, sa svom liturgijskom raskoši, nije mogla mjeriti u po ljepoti s misom ovog starog biskupa, punog rana, okrenutog prema zidu, koji sa štrucom kruha i malom čašom rižinog vina na tankoj dasci pomiče svoje prste i izgovara riječi posvećenja, a tijekom dana daje pričest zatvorenicima koji bi rekli pravu lozinku, jednaku onoj u kod prvih kršćana: riba.

Zašto riba? Grčka riječ za ribu je IHTYS. U ranoj Crkvi I je značilo Isus, H Krist, T od Theou = Božji, Y od Yios, tj. Sin, a S kao Soter = Spasitelj. Isus Krist Sin Božji i Spasitelj svijeta. I mogu vam reći i kako se misa služila u Dachauu, pod prijetnjom nacista i kako su svećenice prolazili svakakva mučenja kako bi prikazali svetu misnu žrtvu. Vi ste stvarno prisutni na Kalvariji i shvaćate njezinu svrhu. Ali postoji zakon u cijeloj prirodi: živimo po onom što usmrćujemo. Po hrani koju dobivamo iz zemlje ili po životinjama koje koljemo. I po divnom paradoksu Božje milosti mi, koji razapesmo Krista svojim grijesima, sada, po milosti pričesti... (Kraj videa)

Zašto ljubim svoju crkvu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/zasto-ljubim-svoju-crkvu.html

preuzmi dokument u pdf-u

Istina je životno načelo duha. Sveti Augustin pita:" Za čim teži čovjek više negoli za istinom?" Što je skromnom šumskom cvijetku zraka sunčana, to je duhu čovječjemu istina.
Duša mi je golubica što se krije u pećini, da ne bude plijenom svijeta. U istinu roni vjera moja i čeznuće moje duše.

Crkva je vojna sila Kristova, a sveti Augustin govori da je ona vjerni narod Božji proširen po svoj zemlji i dodaje:“Neće imati Boga za Oca tko ne želi imati Crkvu za Majku“. Majka Crkva darovala nam je **tri dragulja**. Prvi dragulj je njezino **jedinstvo** jer Gospodin je osnovao samo jednu Crkvu **"jedno stado, jedan ovčinjak, jedan pastir."**

(Ovdje je potrebno osvrnuti se na bulu „Unam Sanctum“, 18. studeni 1302.godine, papa Bonifacije VIII- Jedna sveta katolička i apostolska crkva izvan koje nema spasenja niti oproštenja grijeha. U njoj su jedan Bog, jedna vjera i jedno krštenje, simboli nešivene haljine i Noine lađe simboli su jedinstva crkve, jedno tijelo i jedna glava – Krist, Petar i Petrov nasljednik, papa... Gospodin je rekao Petru:„pasi ovce moje, pasi jaganjce moje“, a ne ove ili one već Moje)

Papa Pio XI daje zapovijed:" O dajte, da budemo vjerne ovce Dobroga pastira!" Kako bi vodio ovce putem spasenja za život vječni potrebno je da se autoritet pape nužno pokori Božjem autoritetu koji je jedini iznad njega! Da bi se to jedinstvo zadržalo potrebno je da se po svim propovjedaonicama propovijeda ista nauka (bez prekida i u jednom povijesnom trenutku vremena) i da svi katekizmi imaju isti sadržaj, makar bili sastavljeni u kojem god jeziku. Potrebno je da se podjeljuju isti sveti sakramenti i žrtvuje jedna ista žrtva. Potreban je isti žrtvenik, isti tabernakul sa Presvetim i pred Njim vječno svjetlo... Potrebno je jedno vrhovno zapovjedništvo, izabrana vrhovna glava u Rimu!
Drugi znak, što ga je Krist dao svojoj Crkvi je **svetost**. Svet je osnivač crkve i **potrebno je zadržati Njegov sveti nauk povjeren nam u Njegovoj Riječi i Apostolskoj predaji**. Sami Bog je objavljen u dogmama koje su proglašene od strane nezabludivog učiteljstva crkve i koje vrijede uvijek tako kako su i proglašene. Crkva nas uči da se molimo, da svaki rad prikazujemo Bogu u ljubavi, da svetkujemo nedjelju i blagdane, svetkovine. U svemu što činimo da tražimo Boga i Njegovu Volju. Uči nas da činimo duhovna i tjelesna djela milosrđa!

Treći dragulj je **općenitost**. Krist je rekao:**"Idite i sve narode učinite mojim učenicima!"** i taj dragulj sja u vječnom nakitu katoličke Crkve. Općenita je po vremenu i prostoru. Crkva je **apostolska** jer je **podignuta na temelju apostola, "nazidani na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sam Krist Isus."** (Ef 2, 20) Katolička crkva jedina nije nastala raskolom od koje druge starije crkve. Temelj su apostoli, a utemeljitelj sami Trojedini Bog. Bog, a ne čovjek za razliku od svih drugih vjerskih udruga koje su nastale odvajanjem od pravog nauka, od prave Crkve, od onoga kako je Bog to htio! Bog je rekao biraj propast ili život, blagoslov ili prokletstvo! Ukoliko ne živimo Njegovu volju što je naše posvećenje mi biramo propast makar svjesno to i ne htjeli!
Čujemo da se govori:" Jedna je vjera kao i druga, sve vjeroispovijesti su jednako dobre". Sveti Pavao odgovara baš suprotno:"Jedan Bog, jedna vjera, jedno krštenje." (Ef 4,5) Ako su sve vjere jednako dobre, onda moraju biti i sve prave, a to ne može biti jer sebi protuslove. Katolici vjeruju da je Isus Krist Sin Božji, dok su se drugi tzv. kršćani odvojili od te vjere i prihvatili "slobodno kršćanstvo". Katolici vjeruju da je sakrament ispovijedi od Boga darovan čovjeku, drugi vele da ju je čovjek izmislio i nemaju taj sakrament. Dok se katolici klanjaju Spasitelju u oltarskom Sakramentu, protestanti i drugi to nazivaju idolopoklonstvom. Dakle, ne mogu sve religije i konfesije biti prave jer **istina je samo jedna i nalazi se samo u izvorima Katoličke Crkve!**

Crkva je "stup i tvrđava Istine!" (1. Tim 3, 15). Crkva nam daje istinu i mi pijemo iz vrela istine kad se držimo apostolske predaje!

Iz knjige Zašto ljubim crkvu svoju
pobuda mladeži i narodu
vlč. Jakov Scherer, župnik u Ruswilu
preveo Milan Lang, nakladom odbora za gradnju Doma biskupa Langa

Isprika...

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/isprika_5.html

Cijenjenom čitateljstvu,
u postu o Sv. Pričesti 26. kolovoza dogodila nam se veća pogreška u navodu
”U nekim krajevima i u nekim zajednicama pričest na usta je ušla u praksu makar Sveta Stolica NIKAD nije dala za to dopuštenje!”
točan navod je: ”U nekim krajevima i u nekim zajednicama pričest na ruku je ušla u praksu makar Sveta Stolica NIKAD nije dala za to dopuštenje!”
Tekst je ažuriran i greška otklonjena te vas molimo za razumijevanje i ujedno zahvaljujemo na praćenju i svakoj pomoći u radu za blog na slavu Krista Kralja!
Božji blagoslov!

Masonski planovi za uništenje Katoličke crkve

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/masonski-planovi-za-unistenje-katolicke.html

preuzmi cijeli dokument u pdf-u

Ovdje donosimo, sabrano na jednom mjestu, više planova za uništenje Katoličke Crkve te drugih tekstova o toj temi koji su objavljeni u našim časopisima ili po našim blogovima i portalima. Koliko god anticrkva nasrtala i nanosila stravične udarce, i koliko god se činilo da ima uspjeha, ostajmo s Kristom, čvrsto uvjereni u pobjedu jer uspjeh je anticrkve samo prividan i privremen.
Ne zaboravimo Kristovo obećanje svojoj Crkvi: „A ja tebi kažem: Ti si Petar i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i ***vrata paklena neće je nadvladati****."(Mt 16,18).*
„Iz rečenoga je lako razumjeti što je masonska sekta i što ona želi. Njezina načela u tolikoj su općoj suprotnosti s ljudskim razumom da ništa ne može biti izopačenije. Želja da se uništi vjera i Crkva ustanovljena od Boga s obećanjem vječnog života, pokušaj da se ožive, nakon osamnaest stoljeća, poganski običaji i institucije, velika je glupost i smjela bezbožnost. Ne manje strašno i nepodnošljivo je preziranje darova udijeljenih putem Njegovih poslanika. U ovom ludom i zastrašujućem pokušaju čovjek prepoznaje onu neukroćenu mržnju i osvetnički bijes koji je protiv Isusa Krista planuo u Sotoninom srcu."
[Papa Lav XIII., enciklika *Humanum genus*]

Masonski plan

(Sadržan u tajnoj masonskoj okružnici iz 1905.)

1. Kršćani neka se iskvare prije braka (seksualna imoralnost).

2. Neka ne dospiju do braka (neka ne osjete potrebu, neka im se oduzmu sredstva).

3. Ako dospiju do braka, neka ga razore (laka i zaštićena rastava).

4. Neka nemaju djece (kontracepcijska sredstva).

5. Ako djeca dođu, neka ih ubiju (lak i besplatan pobačaj).

6. Ako ih dobiju, neka ih ne mogu prehraniti (škoditi brojnim obiteljima, poteškoće za kuću)

7. Ako ih prehranjuju, neka ih ne odgajaju kršćanski (rat redovničkim zajednicama i vjeronauku u školi).

8. Ako netko izmakne, neka ne dospije do sveučilišta.

9. **Bilo kako bilo, neka se isključi iz društvene uprave.**

„Crkva se neće urušiti pod udarcima progone, nego pod mrtvačkim pokrovom imoralnosti". „Iskvariti, iskvariti, iskvariti"!

(Međunarodni časopis tajnih društava)

Naputci, planovi i rezolucije braći masonima(1961)

1.Drugi vatikanski sabor je prilika, velika prilika koju smo iščekivali za trijumf naših ideja, jer masoni već djeluju na svim razinama crkvene hijerarhije.

2. Ostaje još papinstvo, ali zadat ćemo mu smrtonosni udarac, bez mnogo buke i pod obličjem blagih ovčica, nastavljajući marljivo preoblikovati kršćanstvo da izražava papu naših snova. Kada obratimo na naše teorije crkvenu hijerarhiju i veliko mnoštvo vjernika, a da oni to i ne zamijete, sve će ići naprijed samo po sebi.

3. U takvoj neželjenoj situaciji, naša se uloga sastoji u unošenju podjela, potičući raspre po mogućnosti o drugorazrednim pitanjima, s ciljem da pozornost skrenemo s bitnih stvari koje želimo uništiti. Primjerice, lijevi će se tabor na naš poticaj, boriti za ukidanje

latinskoga u liturgiji; a desni će, opet na naš poticaj, to braniti.(Kao netko umjesto da brani neko blago, dopušta da mu ga ukradu, posve sretan da čuva škrinju u kojoj je blago bilo zatvoreno, a koja je sada prazna).

4. Svi će o svemu moći raspravljati.

5. Da bi se stvorila pomutnja, svećenicima ćemo nametnuti uporabu novog i opskurnog jezika.

6. Papa kojeg ćemo nametnuti da bude izabran, posjedovat će u najvišem stupnju umjetnost ambivalentnosti (tamquam vir duplex). Moderniste neće primjerice prihvaćati riječima, ali u djelima će ih podupirati.(Ukidajući ponajprije antimodernističku zakletvu).

7. Postavimo svoje ljude u ministarstva odgoja i obrazovanja, u škole, da bi hinili da štite religiju, međutim, s ciljem da je u biti razore iznutra. Bez religije, mladež će odmah postati plijenom nemoralu, a time i posvema u našim rukama.

8. Na primjer, komentirajući rečenicu: "Blago onima koji su žedni i gladni pravednosti", mi ćemo to pripisati onima koji se bore za „ljudska prava", a ne za svetost kako je to Crkva činila do dana današnjega. Prema tome, ustanici i revolucionari, bili nasilni ili ne, jednim će udarcem bez razlike biti proglašeni blaženima od samog Krista koji će ujedno postati prototipom revolucionara.

9. Ubacit ćemo žene svugdje gdje se okupljaju svećenici i redovnici: žene koje pod maskom hinjene čednosti, znaju prikriti vlastitu nastranost. One će morati zaludjeti najprije poglavare, ako ih već ne mogu pridobiti za našu stvar, onda barem ih trebaju kompromitirati na neki način. Na taj ćemo način mnogima začepiti usta i oni će prestati boriti se protiv nas i prestati braniti tradicionalni katolički nauk.

10. U crkvama, u školskim udžbenicima, praktično svugdje, slike i kipovi Krista i njegove Majke te svetaca morat će biti takvi da izazivaju gađenje i podsmijeh. Budite sigurni da će se svećenici i u ovome prikloniti našim uputama.

11.Od velike je važnosti za uspjeh naših planova da psihologija, psihijatrija i psihoanaliza budu prihvaćene kao temeljni predmeti u svjetovnim i redovničkim sjemeništima.

Bilanca o primjeni koncilskih dekreta i predviđanja za postkoncilsko vrijeme. Iz masonskog časopisa L'Humanisme, studeni/prosinac 1968. Godine

Stupovi stare crkve koji su se najlakše urušili, bili su:

1. Dogma o papinskoj nezabludivosti, zahvaljujući kolegijalnosti.

2.Stvarna Prisutnost Kristova u Oltarskom Sakramentu: intercommunio (dopuštanje pričešćivanja nekatolicima), „koncelebracija" katoličkih svećenika s protestantskim pastorima; „Pričest na ruku", „ukidanje poklanjanja".

3. Obezvrjeđenje sakramenta Ispovijedi: nestanak smisla za grijeh, masovne ispovijedi, insinuacije da je srednjovjekovna filozofija grijeh tumačila u smislu pesimističnog viđenja Biblije.

Deset masonskih zapovijedi za borbu protiv katoličkog Rima(1976)

1. Petrova se stijena mora razbiti. U Crkvi ima otprilike 2500 biskupa (1976.godine): moramo je dakle razbiti u 2500 komada. Moramo oduzeti moć Papi i biskupima, služeći se sustavom većinskog odlučivanja raznih demokratskih kolegija, u koje ćemo ubaciti naše ljude. Opravdat ćemo ih u ime „zrelog kršćanstva".

2. Preobraziti dječakovu svijest: odnos između oca i sina mora postati kolegijalan.

3. Uništenje bilo kakve tradicije.

4. Diskreditirati Evanđelja, dovesti u sumnju vjerske istine.

5. Liturgijska reforma: zatrti obvezatni latinski jezik da bi se stvorila babilonska pomutnja jezika.

6. Ukloniti smisao krivnje i svijest o grijehu.

7. Crkve osloboditi od „stvarne Prisutnosti“, oltar promijeniti u „stol“, ukloniti svete slike.

8. Preobraziti „ispovijest vjere“ u egzistencijalno poimanje vjere.

9. Isključiti Isusovu Majku iz crkvenog života.

10. Skratiti vrijeme posvećeno molitvi da bi se dalo više prostora aktivnom kršćanstvu.

Masonski plan iz 1995. godine

Prijevod iz španjolskog časopisa Roca viva, veljača 1997., José Abascal, Madrid

A – Ustrajnom i metodičkom borbom koja vodi nestanku Katoličke Crkve, postigli smo bitan napredak koji odgovara unaprijed zadanim ciljevima:

1. Nestanak svijesti o jedinoj pravoj vjeri. Mnogi već sumnjaju u temeljne dogme: u stvarnu Kristovu prisutnost u Euharistiji, u Kristovo božanstvo i Uskrsnuće, u Marijino djevičanstvo, postojanje pakla, anđela i demona itd.

2. Stanje šizme i apostazije, još uvijek skriveno, međutim već stvarno.

3. Osporavanje Pape i njegova nauka.

4. Nadzor katoličkog izdavaštva i publikacija.

5. Ulazak masonerije u vjersku pouku, napose na crkvene fakultete i u sjemeništa.

6. Oni koje smo ubacili u sjemeništa i redovničke kongregacije, uspjeli su zauzeti utjecajna mjesta i učinkovito već djeluju.

7. Biskupi, svećenici i vjeroučitelji, ali i razne muške i ženske redovničke kongregacije surađuju s nama, možda i ne znajući za to, ali čine to uspješno.

8. Marginaliziranje i prijezir svećenika i redovnika koji su vjerni tradicionalnom nauku.

9. Napuštanje Ispovijedi promicanjem kolektivnog odrješenja.

10. Gubitak molitve u svojim različnim oblicima: osobna molitva, Krunica, Križni put, procesije, prošnje itd.

11. Prijezir pobožnosti prema Euharistiji.

B – Veoma su se uspješnima pokazale „mjere“ koje smo predložili:

1. Promijeniti ustroj Mise, umanjujući joj vertikalni vid, a naglašavajući horizontalni.

2. Uvesti „liturgijsku slobodu“, odbacujući misno ruho, mijenjajući i ukidajući obredni dio, čineći obrede što ispraznijima i proglašavajući ih besmislenima.

3. Primati Pričest stojeći i na ruku, oduzimajući na taj način važnost Hostiji.

4. Ukloniti poklanjanje i svaki oblik iskazivanja strahopoštovanja.

5. Iskriviti smisao grijeha.

6. Promicati nemoral, shvaćajući ga „slobodom“ i „napretkom“: seksualno oslobođenje, prezervative, kontracepcijska sredstva, homoseksualnost, promicanje pornografije na televiziji i videu, filmove, sex shopove, časopise, ali navlastito na televiziji.

7. Prihvaćanje pobačaja: napokon ga je također i katolička Irska odobrila.

8. Ukloniti vjerski i moralni odgoj mladih ljudi.

9. Iskvariti mladež, širiti drogu, seks, nemoralne zabave, psovku, nasilje itd.

10. Nadzirati društvena sredstva priopćavanja, a osobito televiziju.

C – Moramo nastaviti s napretkom u gore navedenim točkama. Mi smo već u poziciji da možemo zauzeti vrhove moći u Crkvi. Onda će se otvoreno proširiti, zahvaljujući autoritetu, posljednja faza naše taktike:

1. Dokrajčiti transcendentalnu dimenziju i svaki oblik molitve.

2. Uništiti i učiniti posvema besmislenim sadržaj dogmi.

3. Teocentrizam zamijeniti antropocentrizmom.

4. Relativizirati moral: ne smiju više postojati ni načela, ni objektivna uporišta, a još i manje bilo kakvo nametanje odozgor. Sve mora biti subjektivno.

5. Liberaliziranje seksualnosti, kontracepcije, homoseksualnosti…

6. Svećeničko ređenje žena.

7. itd.itd.

I na koncu-a to je naša velika čežnja-uništiti misu. Očigledno je nećemo moći uništiti od danas do sutra: mnogi to ne bi prihvatili. Valja ukinuti „žrtveni“ karakter i svesti je na puku „bratsku večeru“. Na taj način u njoj neće biti nikakve sakramentalne vrijednosti, a misa će se preoblikovati u obično zborovanje, bez ikakva sadržaja.

Evo naše velike čežnje, jer uništavajući katoličku misu, uništit ćemo Crkvu iznutra, bez krvavog progona i zahvaljujući kapitulaciji samih katolika.

Imamo pobjedu na dohvat ruke.

Samo izravan i izvanredan Božji zahvat bi to mogao omesti. Međutim, mi ćemo moći uskoro, vrlo skoro uskliknuti: “Pobijedili smo Te, Galilejče!“

Jean Ousset: „On treba da kraljuje“

„Revolucija u Crkvi permanentna je revolucija“, izjavit će Maleni Tigar, član talijanske lože Alta Vendita, koji je uostalom autor obrasca koji će koristiti Trocki stodeset godina kasnije da izrazi svoj marksistički ideal Revolucije. Zna se jako dobro da se Alta Vendita u borbi protiv Rimske Crkve specijalizirala u pokušajima da je oslabi iznutra. „Italija je puna vjerskih bratovština i pokornika različitih boja-govorio je Maleni Tigar; ne bojte se ubaciti nekoga od naših u ta stada puna glupe pobožnosti: neka naši pažljivo proučavaju osobe tih bratovština i vidjet ćete da, malo pomalo, neće izostati žetva… Okupite vaše skupine, i skupine neznalica, na jednom ili na drugom mjestu, čak i u kapelicama i sakristijama, stavite ih pod vodstvo kreposna, ugledna svećenika koji je pak lakovjeran i kojeg je lako zavarati; ubrizgajte otrov u odabrana srca, ubrizgajte ga u malenim dozama, a potom, kao da je slučajno, ostavite ostalo razboru; prestrašit ćete se vašeg uspjeha“ (Pismo Malog Tigra članovima Alte Vendite Torina 18.1. 1822. koju je citirao Crétineau-Joly, L'Eglise romaine en face de la Revolution, T. II, str. 120). Naređenja Stalnom nalogu Vrhovne Vendite čak su pozivale da se cilja uviše. „Naš je konačni cilj-može se u njoj pročitati-cilj

Voltairea i Francuske revolucije: konačno uništenje kršćanstva i čak i kršćanske misli. Papa, tko god on bio, nikada neće pristupiti tajnim društvima; na tajnim je društvima učiniti prvi korak prema Crkvi s ciljem da se pobjedi obadvoje. Posao koji ćemo započeti nije stvar dana, mjeseca ili godine: može potrajati dugo godina, možda i stoljeće, ali u našim redovima pada vojnik, ali borba se nastavlja.

Nećemo pokušavati pridobiti pape za našu stvar, učiniti ih neofitima naših načela, širiteljima naših ideja. To bi bio smiješan san…Ono što trebamo zahtijevati, trebamo tražiti i nadati se, kao što Židovi čekaju Mesiju, jest papa prema našim potrebama. Aleksandar VI., unatoč svim svojim nedjelima, ne bi nam odgovarao jer nikada nije zabludio u vjerskim stvarima: jedan Klement XIV. Naprotiv, bio bi naš od glave do pete…

Ne sumnjajmo da ćemo dospjeti do vrhovnog zaključenja naših pregnuća, ali kada? I Kako?

Pa dobro, da bismo osigurali Papu traženih osobina, ponajprije je potrebno pripremiti mu naraštaj dostojan sna za kojim čeznemo. Ostavite postrance starce i odraslu dob i okrenite se mladeži i, ako je moguće, djeci. S njima nikada ne rabite riječi bezboštva ili nečistoće. Morate nastupati s izgledom ozbiljna i moralna čovjeka. Kada vaš ugled bude siguran u kolegijima, u školama, na sveučilištima i u bogoslovijama; kada jedanput zadobijete povjerenje profesora i studenata, trudite se da, osobito oni koji se upisuju u kleričku vojsku, traže razgovor s vama. Za nekoliko godina ovaj će mladi kler zauzeti odgovorna mjesta: vladat će, upravljat će, sudit će, sudjelovat će u kraljevim savjetima…Neka kler stupa pod vašim stijegom vjerujući uvijek da stoji pod barjakom Apostolskih Prvaka. Želite li da nestanu posljednji tragovi tirana i ugnjetavača: razapnite mreže kao Šimun Barjona (to jest, Šimun sin Ivanov: sveti Petar); razapnite ih na dnu sakristija, sjemeništa i samostana umjesto na dnu mora: ako djelujete bez naglosti, mi vam jamčimo čudesniji ulov od njegova. Ribar riba uspio je biti ribarom ljudi; vi ćete dovesti prijatelje oko Apostolske Katedre. Imat ćete u svojoj mreži revoluciju s tijarom i pluvijalom(plaštom) koja maršira s križem i crkvenim barjakom; revoluciju kojoj će trebati samo malena žigica da zapali oganj na četiri kraja svijeta“. «*Samo katoličanstvo*– pisao je Charles Dollfus grofici d’Agoult – *može proždrijeti katoličanstvo; kada mu je jedanput satrta glava, udovi će se raspršiti … ; neman će se raskomadati da proždere samu sebe. Moramo znati čekati i ne pjevati pobjedu prije vremena: ona će doći…* » (pismo od 11.8.1875., citirao Jacques Viet in *Daniel Stern: Lettres républicaines du Second Empire. Documents inédites*; Edit. Du Cedre, rue Mazarine 13, Pariz).

Masonski plan za uništenje Katoličke Crkve

1. Uklonite već jednom zauvijek Sv. Mihaela, zaštitnika Katoličke crkve iz svojih molitava u sv. misi i izvan nje. Odstranite njegove kipove tvrdeći da oni odvraćaju od štovanja Krista.

2. Uklonite korizmene pokorničke vježbe, kao što je neuzimanje mesa petkom ili post; spriječite svaki čin samozataje. Umjesto njih treba promicati djela užitka te sreću i ljubav prema bližnjemu. Kažite: "Krist je već za vas zaslužio raj" i "svaki je čovječji napor beskoristan". Recite svima da se ozbiljno zabrinu za svoje zdravlje. Zagovarajte potrošnju mesa, naročito svinjskoga.

3. Zadužite protestantske pastore da preispituju Sv. misu i da je obesvete. Sijte sumnju u stvarnu prisutnost u hostiji i kazujte da je hostija – s većom blizinom protestantskoj vjeri – samo kruh i vino jer da je treba prihvatiti samo kao znak. Rasijte protestante u sjemeništa i škole. Ohrabrite ekumenizam kao put jedinstvu. Optužite svakoga koji vjeruje u stvarnu prisutnost kao osobu razornu i neposlušnu prema Crkvi.

4. Zabranite latinsko misno bogoslužje, klanjanje i napjeve, jer oni sjedinjuju osjećaj otajstva i štovanja. Predstavite ih kao vračarske čarolije. Ljudi će svećenike prestati smatrati ljudima s višom inteligencijom koje treba poštovati kao nositelje božanskih tajni.

5. Ohrabrite žene da u crkvi ne pokrivaju glave koprenom. Kosa djeluje uzbuđujuće. Zahtijevajte da žene budu čitateljice i svećenice. Prikažite to kao demokratsku zamisao. Utemeljite pokret za oslobođenje žene. Tko ulazi u crkvu mora biti obučen u zapuštene haljine da bi se tu osjećao kao u kući. To će oslabiti važnost sv. mise.

6. Odvraćajte vjernike da klečeći primaju pričest. Kažite časnim sestrama da moraju odvraćati djecu, prije i nakon pričesti, od držanja sklopljenih ruku. Recite da ih Bog ljubi takvima kakvi jesu te da želi da se oni osjećaju sasvim udobno.

Ukinite u crkvi klečanje i svako poklanjanje. Kažite osobama da tijekom mise svoju vjeru trebaju svjedočiti stojeći.

7. Odstranite svetu glazbu orgulja. U crkvu uvedite gitare, židovske harfe, bubnjeve, udaraljke i grohotni smijeh. To će narod odvratiti od osobne molitve i od razgovora s Isusom. Uskraćujte Isusu vrijeme za poziv djeci na vjerski život. Oko oltara izvodite liturgijske plesove, priredbe i koncerte u razdražujućim haljinama.

8. Oduzmite sveti značaj pjesmama Majci Božjoj i Sv. Josipu. Njihovo štovanje nazovite idolopoklonstvom. Učinite smiješnim one koji ustraju u tome.

Uvedite protestantske pjesme. To će stvoriti dojam da Katolička crkva, konačno, priznaje da je protestantizam prava vjera ili u najmanju ruku da je on jednak Katoličkoj crkvi.

9. Ukinite sve himne pa i one Isusu, jer oni u ljudima potiču pomisao na stanje sreće i vedrine, a koja već od djetinjstva proistječe iz mrtvljenja i pokore prema Bogu. Uvedite nove pjesme samo da biste uvjerili svijet u to da su pređašnji obredi na neki način lažni.

Osigurajte da u svakoj misi bude barem jedna pjesma u kojoj se Isus ne spominje jer da ta pjesma govori samo o ljubavi prema ljudima. Mladež će biti oduševljena kada čuje da se govori o ljubavi prema bližnjemu. Propovijedajte ljubav, snošljivost i sklad. Ne spominjite Isusa, zabranite i spomen na Posvećenu Hostiju.

10. Odstranite sve svetačke moći iz oltara, a postupno i te oltare. Zamijenite ih poganskim stolovima bez posvete, koji mogu biti upotrijebljeni za prinošenje ljudskih žrtava tijekom sotonskih misa.
Ukinite crkveni zakon koji zahtijeva slavlje sv. mise samo na oltarima koji imaju moći.

11. Prekinite s običajem služenja Sv. mise u prisutnosti Presvetog Sakramenta u svetohraništu. Ne dopustite bilo kakvo svetohranište na oltarima na kojima se slavi sv. misa. Stol treba izgledati kao kuhinjski stol. Mora biti prenosiv da bi se izrazilo da on nikako nije svet, nego da mora služiti dvostrukoj svrsi, kao npr. stol za predavanje ili kartanje. Poslije stavite barem jednu stolicu uz taj stol.
Svećenik mora tu zauzeti mjesto da bi pokazao da se on poslije pričesti odmara kao nakon jela. Svećenik nikada ne smije klečati niti se poklanjati za vrijeme sv. mise. Kad se jede, u stvari, nikad se ne pokliče.

Svećenikova stolica mora biti smještena na mjestu svetohraništa. Ohrabrite narod da časti svećenika i da mu se divi umjesto hostiji, da bude poslušan njemu umjesto Kristu. Kažite ljudima da je svećenik Krist, njegova glava. Svetohranište smjestite na drugo, manje vidljivo mjesto.

12. Uklonite svece iz crkvenog kalendara, neke uvijek u određenim razdobljima. Zabranite svećenstvu da propovijeda o svecima, osim o onim koji se spominju u Evanđelju. Recite narodu da bi se zbog toga, možda nazočni protestanti u crkvi, mogli sablazniti.
Izbjegavajte sve ono što smeta protestantima.

13. Kada čitate Evanđelje, izostavljajte riječ "sveti", na primjer, umjesto "Evanđelje po svetom Ivanu", redite jednostavno: "Evanđelje po Ivanu". Tako će narod pomisliti da ih više ne treba štovati.
Pišite stalno nove biblije, sve dok ne budu istovjetne s onim protestantskim. Ispuštajte pridjev "Sveti" u izričaju "Duh Sveti". To će otvoriti put. Ističite žensku narav Boga kao majke pune nježnosti. Ukinite uporabu naziva "Otac".

14. Učinite sve da nestanu sve knjige osobnoga milosrđa te ih uništite. Dosljedno, također će prestati litanije Presvetomu Srcu Isusovu, Majci Božjoj, Sv. Josipu kao priprava za svetu pričest. Zahvala poslije pričesti postat će također suvišna.

15. Neka također nestanu svi kipovi i slike anđela. Zašto bismo se morali spoticati o kipove naših neprijatelja? Nazovite ih bajkama ili pričicama za laku noć. Ne dopuštajte razgovor o anđelima, jer bi ozlojedio naše prijatelje protestante.

16. Ukinite mali egzorcizam za istjerivanje zlih duhova, uznastojte oko toga objaviti da đavli ne postoje. Objasnite da je to metoda primijenjena u Bibliji za označavanje zla i da bez zlobnika ne mogu opstati zanimljive priče. Kao posljedica toga ljudi neće vjerovati u opstojnost pakla, niti će se bojati da bi u nj ikada pali. Ponavljanje da pakao nije ništa drugo doli udaljenost od Boga i da nema strašnijeg od toga, ako se u biti radi o samu životu kao ovdje na zemlji.

17. Naučavajte da je Isus bio samo čovjek koji je imao braću i sestre te da je mrzio vlastodršce. Objasnite da je volio društvo bludnica, posebno Marije Magdalene, da mu nije stalo ni do crkava ni sinagoga. Kažite da je savjetovao neposluh svećeničkim poglavarima, objasnite da je bio veliki učitelj koji je zastranio s pravog puta kada je odbio poslušnost svećeničkim poglavarima. Obeshrabrite razgovor o Križu kao pobjedi; naprotiv, prikažite to kao promašaj.

18. Prisjetite se da možete navesti časne sestre na izdaju njihova zvanja ako se okrenete njihovoj taštini, draži i ljepoti. Učinite da promijene crkvenu odoru, a to će dovesti, naravno do toga da odbace svoje krunice. Objavite svijetu da u njihovim samostanima postoje nesuglasice. To će spriječiti njihova zvanja. Kažite časnim sestrama da neće biti prihvaćene ako se ne odreknu svoga redovničkog odijela. Također, pospješujte među narodom gubitak povjerenja prema crkvenoj odjeći.

19. Spalite vjeronaučne priručnike. Kažite vjeroučiteljima da naučavaju ljubiti Božja stvorenja umjesto samoga Boga. Otvoreno ljubiti svjedočanstvo je zrelosti. Učinite da se izraz "seks" svaki dan rabi u vašim vjeronaučnim razredima. Učinite od seksa novu religiju. Uvedite slike seksa u vjersku pouku da biste naučili djecu stvarnosti. Osigurajte da slike budu jasne. Ohrabrite škole da postanu napredni mislioci na području spolnog odgoja. Uvedite spolni odgoj uz pomoć biskupova ugleda, tako da roditelji neće ima ništa protiv toga.

20. Ugušite katoličke škole, priječeći zvanja časnih sestara. Otkrijte časnim sestrama da su malo plaćene socijalne radnice i da će ih Crkva uskoro ukinuti. Uznastojte da nastavnik katolički laik prima istu plaću kao i onaj državnih škola. Zaposlite nastavnike nekatolike. Svećenici moraju primati jednaku plaću kao i odgovarajući svjetovni službenici. Svi svećenici moraju skinuti svoje svećeničko odijelo i svoje križeve, tako da ih svi mogu prihvatiti. Učinite smiješnima one koji se ne prilagođavaju.

21. Uništite Papu srušivši njegova sveučilišta. Odvojite sveučilište od Pape, govoreći da bi ih tada vlada mogla pripomoći. Zamijenite nazive vjerskih zavoda sa svjetovnim imenima za promicanje ekumenizma. Na primjer, umjesto "Škola Bezgrješnog Začeća" kažite: "Nova viša škola". Ustanovite odjele za ekumenizam u svim biskupijama i pobrinite se za njih da ih nadziru protestanti.

Zabranite molitve za papu i one upravljene Mariji, jer one obeshrabruju ekumenizam. Navijestite da su mjesni biskupi nadležne vlasti. Tvrdite da je papa samo reprezentativan lik. Objasnite ljudima da papin nauk služi samo za razgovor ali da je uostalom lišen važnosti.

22. Borite se protiv papine vlasti, postavivši dobnu granicu njegovoj službi.

Sužavajte mu vlast malo pomalo, objasnite da ga želite zaštititi od prevelika rada.

23. Budite odvažni. Oslobodite Papu uvođenjem biskupskih vijeća. Tada će Papa postati samo reprezentativan lik, kao u Engleskoj gdje vladaju Gornji i Donji dom i od kojih kraljica prima naredbe.

Potom oslabite biskupov autoritet, ustanovivši jednu ustanovu na svećeničkoj razini koja će biti njegov takmac. Kažite da tako svećenici dobivaju na pažnji koju zaslužuju. I naposljetku, oslabiti ovlasti svećenika ustanovljenjem skupine laika koji trebaju zagospodariti svećenicima. To će proizvesti takvu mržnju da će Crkvu napustiti čak i kardinali pa će onda Crkva biti demokratična, kao nova Crkva.

24. Smanjite zvanja za svećeništvo tako da laici izgube strahopoštovanje prema njemu. Javna sablazan jednog svećenika uništit će na tisuće zvanja. Hvalite svećenike koji su znali radi ljubavi prema ženi sve ostaviti i proglasite ih junacima.

Častite svećenike koji su postali laici kao izvorne mučenike toliko potlačene da dalje nisu mogli to podnositi.

Osuđujte, također, kao sablazan da naša subraća masoni u svećeništvu moraju biti otkriveni a njihova imena objavljivana. Budite snošljivi prema klericima homoseksualcima. Kažite ljudima da svećenici pate od usamljenosti.

25. Počnite zatvarati crkve zbog manjka svećenika. Tu praksu proglasite dobrom i štedljivom. Objasnite da Bog sluša naše molitve ma gdje mi bili. Zato crkve postaju čudovišno rasipanje novca. Prije svega, zatvorite crkve u kojima se od davnine prakticira tradicionalna pobožnost.

26. Koristite vijeća laika i svećenika slabića u vjera da bez teškoća osude i kude svako Marijino ukazanje i svako primjetno čudo, posebice Sv. Mihaela Arhanđela. Osigurajte da ništa od toga, ni u kojoj mjeri ne zadobije odobrenje po Drugom vatikanskom saboru.

27. Izaberite protupapu. Tvrdite da će on protestante vratiti u Crkvu, a možda čak i Židove. Protupapa će moći biti izabran, ako bude dano pravo glasa biskupima. Tada će biti izabrani mnogi protupape kao kompromis. Tvrdite da je pravi Papa mrtav.

28. Ukinite ispovijed prije svete pričesti za učenike drugog i trećeg razreda tako da im ne bude više stalo do nje kada budu pohađali četvrti i peti razred i poslije više razrede. Tada će ispovijedi nestati.
Uvedite (prešutno) zajedničku ispovijed sa skupnim odrješenjem. Objasnite narodu da je to zbog manjka svećenika.

29. Neka pričest dijele žene i svjetovnjaci. Kažite da je ovo doba laika. Započnite s davanjem hostije na ruke, kao protestanti, umjesto na jezik. Razjasnite da je Krist to činio na isti način. Prikupite nekoliko hostija za "crne mise" u našim hramovima. Potom podijelite, umjesto osobne pričesti jedan pehar neposvećenih hostija koje se mogu sa sobom ponijeti kući. Objasnite da se tako božanski darovi mogu uzimati svaki dan. Postavite automatske razdavače hostija za pričest i nazovite ih svetohraništima.

Kažite da se moraju razmijeniti znakovi mira. Ohrabrite ljude da se pomiču u crkvi da bi se prekinula pobožnost i molitva. Ne križajte se; umjesto toga dajte znak mira. Objasnite da se je i Krist pomicao da bi pozdravio učenike. Ne dopuštajte bilo kakvu sabranost u tim trenutcima. Svećenici moraju okrenuti leđa hostiji i častiti narod.

30. Nakon izbora protupape raspustite biskupska vijeća, a i svećenička udruženja te župna vijeća.
Zabranite svim redovnicima da bez dopuštenja raspravljaju o tim novim odredbama. Pojasnite da Bog ljubi poniznost i mrzi one koji teže za slavom. Optužite za neposluh prema crkvenim vlastima sve koji postavljaju pitanja.

Obeshrabrujte poslušnost prema Bogu. Kažite ljudima da moraju slušati ove crkvene starješine.

31. Udijelite papi (= protupapi) najveću ovlast u izboru svojih nasljednika. Naredite, pod kaznom izopćenja, svima onima koji vole Boga da nose znak Životinje. Međutim, ne imenujte ga "znakom životinje".

Ne smije se činiti znak križa niti upotrebljavati nad osobama ili preko njih (ne smije se više blagoslivljati). Čin križa bit će označen kao idolopoklonstvo i neposluh.

32. Tvrdite da su lažne prethodne dogme osim one o papinoj nezabludivosti. Isusa Krista proglasite promašenim prevratnikom. Navijestite da će pravi krist ubrzo doći. Samo izabranog protupapu treba slušati. Recite ljudima da se moraju pokloniti kada se bude izgovaralo njegovo ime.

33. Naredite svim papinim podanicima da se bore u svetim križarskim bojevima da bi se proširila jedna jedina svjetska vjera. Đavao zna gdje se nalazi sve izgubljeno blago. Bez samilosti osvojite svijet!

Sve će to donijeti čovječanstvu ono za čim je ono uvijek žudilo: "zlatno razdoblje mira"!

Izvor: Il piano massonico per la destruzione della Chiesa Cattolica, Teologica, La rivista della nuova vangelizzazione, br. 14, ožujak/travanj 1998., str. 22-25.
Hrvatski prijevod najprije je objavio časopis Nova tribina, Split, 1999.godine, br. 18, str. 43-46; a zatim MI, list mladih, Zagreb br. 10, 2001 god.

Blažena Marija od Isusa: „Masonerija želi uništiti vjeru"

Paklena namisao koja je ostvarenje nauka masonerije, na mjesto Božjih prava i Božjeg zakona stavlja vajna čovjekova prava i u izvrtanju svakog principa reda čovjeka proglašava ciljem samim sebi.

Bezbožna je i sotonska apoteoza čovještva ili čovjeka bogohulnika postavljena na Božje mjesto. Čak i pomisao na vjeru mora nestati; sve postaje ljudsko, to jest neovisno od božanskog zakona i od svakog nadnaravnog cilja, uređenje, vlast, sredstva i svrha.

Buntovni razum i lažna znanost istiskuju vjeru i istinu; misao, pogrješno nazvana laičkom, a morala bi se zvati sotonskom, nadomješta vjersku misao.

Sljedba opsjeda, progoni i želi uništiti skupa vjeru, ćudoređe, obitelj, vlasništvo, kršćanski odgoj, svaku poštenu vlast, istinsku slobodu i naposljetku Papinstvo koje ona drži središtem i jamstvom svih ovih velikih stvari koje izgrađuju društvo i koje su mu temeljima. Sljedba teži uništenju svega toga poradi postignuća onoga što naziva naravnim stanjem koje je zapravo anarhija, divlja snaga, barbarstvo; ne većma kult Bogu, nego samoobožavanje čovjeka; ne većma dužnosti, nego razuzdani egoizam i zadovoljenje najmonstruoznijih poriva, svim raspoloživim sredstvima.

[Iz spisa blažene Marije Deluil-Martiny, herojske utemeljiteljice sestara Kćeri Srca Isusova]

Srce Isusovo, u borbi protiv masonerije,
utočište naše,
smiluj nam se!

Dramatični podatci iz Velike Britanije o porastu spolno prenosivih bolesti među homoseksualcima

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/kazne-za-bludni-grijeh.html

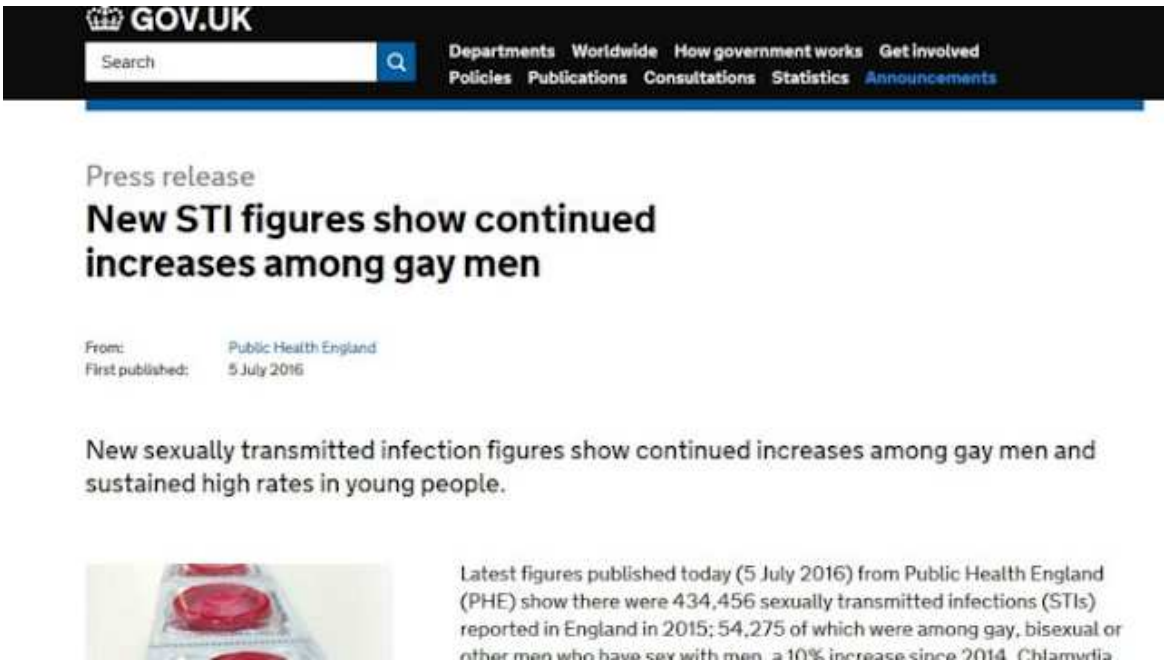

(London) U Velikoj Britaniji Ministarstvo zdravstva bilježi boom spolno prenosivih bolesti. Za to su odgovorni homoseksualni i biseksualni muškarci i njihovi čini.

Dana 5. srpnja ove godine britansko je Ministarstvo zdravlja objavilo najnovije podatke koji dokazuju pravu eksploziju infektivnih bolesti koje se prenose homoseksualnim odnosima. Pogođene su poglavito osobe koje se u smislu rodne ideologije označavaju kao „gender fluid“.
S obzirom na već visoke vrijednosti iz 2014. Ministarstvo je konstatiralo porast od 10%. Godine 2015. britansko je Ministarstvo zdravlja bilježilo 424.456 slučajeva spolno prenosivih bolesti. Najmanje 54.275 oboljenja tiče se homoseksualaca ili biseksualaca, odnosno općenito muškaraca koji imaju spolne odnose s drugim muškarcima, kratko MSM kako je ustvrdilo Ministarstvo. S ovih 12,5% muškarci koji prakticiraju homoseksualnost imaju visoko nadprosječan udio u spolno prenosivim oboljenjima. Vjerojatnost da jedan muškarac koji prakticira homoseksualnost oboli od neke bolesti u Velikoj Britaniji veća je pet puta ili 500% nego kod heteroseksualnog muškarca.
Cjelokupni porast u odnosu na prošlu godinu iznosi 10%. 46% (200.288 slučaja) svih oboljenja tiču se klamidioza, nakon kojih slijede genitalne bradavice (Condylomata acuminata). Zabilježen je najveći porast kod sifilisa (+20%) , a slijede triper(gonoreja +11%).

Bespomoćno Ministarstvo zdravstva vrši promidžbu za kondome

Gwenda Hughes, odgovorna osoba za spolno prenosive bolesti u Public Health England (PHE) naglasila je da su mladi homoseksualci najviše pogođeni i stoga su ugrožena skupina. „Najnovije statistike pokazuju da je stupanj infekcija kod STL (seyually

transmitted infections) među mladim homoseksualcima i dalje vrlo visok.“ Kao rješenje Hughes je spomenula „prevenciju“, ali je konkretno preporučila samo uporabu kondoma i redovita testiranja na HIV.

Britansko Ministarstvo zdravstva bilježi posljedice promašene politike Vlade.

Istodobno je kritizirala Jusefa Azada, odgovornu osobu National Aids Trust-a da Vlada nije provela odgovarajuću informativnu kampanju kako bi na području „spolnog odgoja među najmlađima upozorila na rizike i opasnosti“ koji „očekuju homoseksualne i biseksualne muškarce“. Kritičari tvrde da kampanjame o spolnosti koje financira država i televizija ne sprječavaju širenje spolno prenosivih bolesti, nego ih se ranim seksualiziranjem i hiperseksualiziranjem itekako potiče. Isto tako se tek pojavom AIDS-a i „kampanjama senzibiliziranja“ koje su iz toga potekle od polovine osamdesetih homoseksualnost učinila društveno prihvatljivom i time su uklonjene bilo kakve kočnice i nesklonost u vezi s time.

Vlada je suodgovorna zbog promicanja homoseksualizacije

Stravično širenje spolno prenosivih bolesti među mladim, homoseksualnim Britancima čistim podatcima pokazuje rizike i dramatične posljedice za pristaše „gender fluid“ životnog stila koji primiče rodna ideologija. Vlade većine zapadnih zemalja, također i Britanska vlada, nebitno je li to Vlada Tonyja Blaira (Labour) ili Davida Camerona (konzervativci), podržavaju ovo homoseksualiziranje brojnim mjerama kojima se homoseksualnost i druga protuprirodna spolna nagnuća predstavljaju „normalnima“. Britanska vlada time je postala suučesnicom luđačkog ideološkog plana protiv znanosti, razuma i naravi i time protiv samoga čovjeka. Dramatični porast spolno prenosivih bolesti među mladim muškarcima koji je konstatiralo britansko Ministarstvo zdravstva na koncu je svakako i posljedica vlastite vladine politike.

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/07/20/gb-dramatische-zunahme-sexuell-uebertragbarer-erkrankungen-unter-schwulen/

Olimpijada u Riju 2016 i rodna ideologija

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/olimpijada-u-riju-2016i-rodna-ideologija.html

utrka na 800 metara za žene - tri dečka odnijela pobjedu

preuzmi cijeli dokument u PDF-u

Radi li se o povijesnoj stvari ili jednom ponižavajućem i diskriminirajućem činu kad muškarci **koji su se proglasili ženama** u utrci za žene pobjeđuju i osvajaju sve tri medalje? Žalost i sramota! Sud za športsku arbitražu (CAS) je odlučio da ti muškarci smiju odlučiti da su žene, i da na osnovi toga moraju biti uvršteni u trku sa ženama i uopće ne moraju ni umjetno mijenjati svoje hormone.

U drugim ih natjecanjima nije bilo.

Mediji su cijeli događaj uglavnom popratili šutnjom. Jedino postoji snimka na youtubu i mali skromni člančić u ni manje ni više nego "nabrijanom" ljevičarskom Jutarnjem listu čiji je autor dobro reagirao ovaj put no vrlo skromno jer vjerojatno drugačije ne bi niti smio.

Kako god dao nam je povod da se malo oglasimo i preko bloga jer zaista Krist i njegova nauka trebaju vladati umjesto pojedinih novotarija koji ponižavaju ljudski rod do sloma i životinjske razine.

"Muško i žensko stvori ih Bog".... Bog je točno odredio tko će što biti i ne postoji niti jedan opravdani razlog da se to promijeni.

Sam događaj na Olimpijadi u Riju 2016. srušio je onu povijesnu vrijednost, čast i ugled koju kao takav veličanstven događaj ima i sveo ga na vrlo nisku sramotnu razinu.

Još jedan razlog ušutkavanja medija je taj što je kanadski premijer Justin Trudeau ozakonio da tko progovori protiv rodne teorije dobije do dvije godina zatvora. Makar je četvrto mjesto zauzela žena kanađanka **Mellisa Bishop**premijer niti ovaj put nije imao smilovanja da se oglasi u obranu žena jer da je bilo po moralnosti i pravednosti kanađanka bi zapravo uzela medalju ako bi nepravednost muškaraca koji su se predstavili da su žene isključili iz utrke, no zasigurno je moralna pobjednica.

Feministice šute o ovom događaju jer čovjeku posebice ako nije uronjen u Božju milost teško se suočiti sa istinom, a feministkinje su se suočile da ih pobjeđuju oni protiv kojih su zaratili.

Motiv muškaraca koji su se natjecali sa ženama je ljubav! Koja sramotna ljubav, bezosjećajna i gnjusna, potpuno nepravedna! Ovaj događaj je jedna u nizu potvrda da ljubav ne može biti ljubav ukoliko isključuje poštovanje prema drugoj osobi i ukoliko isključuje istinu! Istina je da su se muškarci utrkivali sa ženama. Što govori, ljubav nije ljubljena i u ovome slučaju ne postoji!

Bitno je „da ljudi ljube jedan drugoga“ kaže pobjedni(ca)k utrke.

Srž rodne ideologije i politike je „ljubav“ koja opravdava svaku devijaciju, negiranje prirodnih zakona i prava drugih ljudi.

Pobjedni(ca)k utrke smatra da je „bitno zabaviti se“. Proglasiti da olimpijske igre služe zabavi, nije li to uvreda za ta starogrčke ratnička natjecanja koja su do danas zadržala dostojanstvo, ozbiljnost i predanost časnoga natjecanja najboljih športaša na svijetu? Zar su veličanstveni sportaši godinama vježbali, mučili se i odricali svega uključivši i zabavu – da bi sebi omogućili nekoliko dana zabave u inozemstvu, i to na račun poreznih obveznika svoje zemlje? Bio bi potpuni apsurd tako razmišljati!! Vrhunska dostignuća, muku i napore istinskih sportaša sad svesti pod "zabavu"? Mislim da se može na daleko jednostavnije načine zabaviti i da je ovo samo izvrgavanje termina u korist rodne ideologije...

Što je rodna ili gender ideologija?

Skup ideja, očekivanja i djelatnosti koji je u zadnjem desetljeću XX. stoljeća proizašao iz tzv. *feminizmatrećeg vala*, te je u velikoj mjeri vezan uz institucionalne tzv. ***rodne studije*** - sveučilišne ustanove osnovane u svrhu izučavanja i promicanja feminizma i LGBTIQ aktivizma. U literaturi na engleskom jeziku koriste se za ideje obuhvaćene terminom "rodna ideologija" nazivi ***postmoderni feminizam*** (eng. *postmodern feminism*), te - od strane oponenata iz feminističkih redova - ***rodni feminizam*** (eng. *gender feminism*).

Zametak dženderističke ideje nalazimo u radu utjecajne američke feminističke spisateljice **Adrienne Rich, 1980.** godine. U eseju "Compulsory Heterosexuality and Lesbian Existence" A. Rich - tvrdi da je heteroseksualnost nasilna politička institucija koja služi ostvarivanju prevlasti muškarca nad ženom (a što dolazi do izražaja i u ovoj utrci na 800 metara). Zalaže se za "lezbijsku egzistenciju" kao normalni načinu života za svaku ženu i govori da tek ona žena koja se duboko oproba u "lezbijskoj egzistenciji" može biti doista osposobljena da u pravoj slobodi razmisli o eventualnom upuštanju u heteroseksualne odnose.

Lezbijsko-feministička filozofkinja Monique Wittig objašnjavala je da su žene potlačena klasa kojoj su muškarci eksploatatori. Jedini put za istinito oslobođenje vidjela je u lezbijstvu, te je objašnjavala: "Ja nisam žena, ja sam lezbijka".

1972. god. feministička sociologinja Ann Oakley predlaže da se o "spolu" (engl. *sex*) govori kao o biološkoj podjeli na muškarce i žene, a da se termin "rod" (eng. "gender") koristi za opisivanje kulturalno konstituiranih sadržaja koji društvo povezuje uz ženskost i muškost. Jean Stockard i Miriam M. Johnson predložile su 1992. godine da se u raspravama o tjelesnim razlikama između muškaraca i žena upotrebljava naziv "spol" i "spolne skupine", a u raspravama o društvenim aranžmanima i očekivanom ponašanju nazivi "rod" i "rodne uloge".

Ideologija je suštinski formirana u lezbijsko feminističkim i separatističko feminističkim krugovima u New Yorku 1980.- ih godina - počiva na ideji da je **spol** puka društvena i zakonska klasifikacija bioloških karakteristika koja dijeli osobe na samo dvije kategorije na osnovu genitalija i reproduktivnih funkcija, te je "društveni konstrukt i osnova diskriminacije i neravnopravnosti".

Pobornici te ideje, koju znatan broj sveučilišnih nastavnika zaposlenih na rodnim studijima smatra fundamentalnim antropološkim otkrićem,zalažu se za temeljiti redizajn ljudskog društva gdje bi se čovjeka oslobodilo od tzv. "heteronormiranosti", tj. kulturalnog programiranja da se ponaša kao "muško" ili kao "žensko"i na taj način se suprotstavljaju prirodnom i Božjem zakonu valjda da sebe prikažu bogovima na zemlji. Jadnog li naučavanja!

Filozofkinja Judith Butler kao i autori i politički aktivisti koji nasljeduju misao J. Butler, tumače da se riječ ***spol*** koristi, u primjeni na ljudsku vrstu, za sve one razlikovne osobine koje su biološki i nasljedno uvjetovane, dok **"*rod*"označava one razlikovne osobine koje su uvjetovane društvenom okolinom i odgojem**; iz takve koncepcije, proizlazi da su pojmovi "muškarac" i "žena" proizvoljni društveni konstrukti. Teoretičari rodne ideologije drže da je zapravo istinito, da se ljudsko biće rađa spolno definirano, ali rodno neutralno (ono- ne ona ili on već ono): ono se tek naknadno socijalizira u muškarca ili ženu - ili nešto treće (četvrto, peto ... "rodnih identiteta" može biti onoliko, koliko postoji varijanti seksualnih sklonosti). Dženderisti stoga zaključuju da se obiteljski odnosi (otac, majka, muž, žena) smatraju „rodno-specifičnima“; njihov daljnji zaključak jest, da bi bilo ispravno da se te "rodno-specifične" odnose i s njima povezane termine zamijeni „rodno-neutralnim“ odnosima i terminima. "Muž" i "žena" trebali bi postati "partneri", "tata" i "mama" bi trebali biti isključivo "roditelji", "kćer" i "sin" bi morali biti "potomci" itd.

Kao posljedica socijalnih i psiholoških promjena koje bi nastale dosljednim odvajanjem spola i "roda", smatraju pobornici takvih ideja, nastalo bi jedno daleko savršenije ljudsko društvo - u kojem bi praktično nestao svaki oblik diskriminacije, nejednakosti, eksploatacije i nepravde svake druge vrste.

Najodlučnije zagovornike teorija rodne teorije/rodne ideologije - dženderiste - nalazimo u redovima LGBTIQ aktivista i među pripadnicima feminističkih udruga.

Rodna ideologija teži uspostavi socijalnih odnosa u kojem odnosi između ljudi neće biti obilježeni podjelom na "muško" i "žensko"; njeni pobornici smatraju da takva podjela opterećuje čovječanstvo i da život čovjeka čini lošim.

Ovakva nastojanja izazivaju dalekosežne posljedice u odnosu na brak i obitelj; zapravo je neskrivena težnja dženderista da posve razgrade tradicionalni poredak vrijednosti u području braka i obitelji, spolnosti i prokreacije.

Osobitu pozornost dženderisti posvećuju uspostavi nadzora nad rađanjem, koje se postiže zalaganjem za što veću dostupnost abortivnih i biomedicinskih tehnika, ali i nastojanjem da se oslabi utjecaj tradicionalnih etičkih načela iz područja seksualnosti među djecom i mladima, putem medija i kroz školske programe u koje su ugrađeni mehanizmi rodne ideologije. Pritom se uobičajilo govoriti o "seksualnim pravima" (ne postoji neki međunarodnopravni dokument o "seksualnim pravima") djece i mladih, podučava se da eksperimentiranje u području spolnosti predstavlja dobrodošli dio puta osobnog sazrijevanja. Nastoji se djecu i mlade uvjeriti u svekoliku slobodu izbora u području spolnosti: nije bitno hoće li eksperimentiranje sa spolnošću rezultirati heteroseksualnim, homoseksualnim, transseksualnim ili kakvim drugim opredjeljenjem.

Što nam donosi nova Olimpijada?

https://www.youtube.com/watch?v=psxr58zKi6g

O rodnoj ideologiji možete više pročitati ovdje:
https://hr.wikipedia.org/wiki/Rodna_ideologija

izvor:
http://sportske.jutarnji.hr/oi2016/tri-decka-tri-medalje-neobicno-finale-atleticarki-na-800-metara/4633886/

Blažena Djevica Marija - mala Gospa

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/blazena-djevica-marija-mala-gospa.html

Mala Gospa

preuzmi cijeli dokument u pdf-u

Između svih svetaca kojima slavimo dan njihove smrti samo svetom Ivanu Krstitelju (24. lipnja) i Bogorodici (8. rujna) slavimo dan rođenja. Bogorodica je kraljica svih svetaca.

Rodila je Boga i po posebnoj milosti od samog začeća bila je očuvana od svake pa i najmanje ljage grijeha kao i od istočnog grijeha. Dolikovalo je da Kristova Majka bude Njega dostojna, koliko je to moguće; a ne bi ga bila dostojna, kad bi bila okaljana nasljednim grijehom i podložna sotonskoj vlasti, pa bilo to samo i u prvom času svog začeća.
Rođenje Utjelovljenog Boga, koji je uzeo ljudsko tijelo u krilu svete Bogorodice i na taj način ga posvetio slavimo na Božić.
Pripovijeda se da je jedan pustinjak na dan 8. rujna često čuo nebeski pjev. Molio je Boga da mu očituje što ti glasovi znače. Kad je čuo da zbor Anđela i svetaca u nebu slavi svetkovinu Blažene Djevice Marije, došao je u Rim i pripovijedao je to papi, koji je odredio ovaj blagdan.
Rođenje vazda Djevice veselje je navijestilo cijelom svijetu! Nekatolici bez razloga negoduju i osuđuju našu pobožnost prema Djevici. Koju god čast i poštovanje da iskazujemo našoj nebeskoj Majci, ona bez sumne završava u slavi njezinog božanskog Sina.
Drevna je i slavna svetkovina Maloj Gospi i bijaše zapovjedni blagdan i u latinskoj i u grčkoj crkvi. Car Emanuel Kamen oko sredine 12 stoljeća stavio ju je u red svetkovina.
Rođenje Blažene Djevice Marije je početak spasa ljudskog roda.
Kličimo i veselimo se u Gospodinu jer rodila nam se ona koju su proroci naviještali, od koje zadrhta cijela zemlja i koja je slomila glavu zmiji-đavlu!
Papa Grgur XI naredio je da se blagdan rođenja slavi bdijenjem i na taj dan da se posti. Danas uz ovu svetkovina nema ni posta ni bdijenja pa se postavlja pitanje je li papa Grgur XI zapovjedio da se posti i moli ili je to samo želio. Zatim, pojedini smatraju da se kao blagdan slavilo od vremena svetog Augustina jer se u službi čitao govor o svečanom danu međutim sveti Augustin je ponovio samo riječi antifone:"neka se raduje zemlja naša obasjana svečanim danom takve Djevice." i najvjerojatnije da blagdan ne datira od tad.
Vjeruje se da je blažena Djevica Marija rođena u Nazaretu. Dvije kuće su značajne za dva događaja. Prva kuća je u kojoj se Majka Marija rodila, a druga gdje ju je Anđeo Gabriel pozdravio.

Roditelji Majke Marije zvali su se Joakim i Ana. Sveti Joakim se spominje u rimskom Martirologiju. Christus patiens je učio da je Ana mati Bogorodičina kao djevica rodila blaženu Djevicu Mariju i tako čudnu svoju povlasticu prenijela na svoju kćer. Apostolska

Stolica je osudila ovakav krivi nauk, 1677.godine.
Svetkovina sv. Ane i Joakima slavi se 26. srpnja.
Crkva zapada (rimokatolička, rimski obred) uvijek se protivila da se širi i umnožava štovanje svetaca starog zavjeta. Crkva istoka (grkokatolička, u kojoj je samo obred drugačiji bizantski) čini zajedno sa crkvom zapada katoličku crkvu... Druge crkve su vjerske udruge i sljedbe. Sami su si nametnuli naziv crkva. Krist je utemeljio samo katoličku crkvu-jednu jedinu.
Zašto onda štujemo svetu Anu i svetog Joakima ili svetog Ivana Krstitelja koji je živio na prijelazu iz starog u Novi zavjet? Odgovor je jednostavan! Rimski pape su dopustili da se širi njihova svetkovina jer su umrli nakon Kristova rođenja i tako pripadaju u Novi Zavjet. Bilo je crkvenih pisaca koji su pisali o tome da se ne znaju prava imena roditelja Blažene Djevice Marije. Na to je odgovor dao sveti Petar Damiani:"kad se toliko vjekova drži u zapadnoj i istočnoj crkvi da su se roditelji Blažene Djevice Marije zvali Joakim i Ana, nije pravo da se itko tome protivi."(U 11vijeku-serm 3 de Nativ)

(sažetak odlomka iz knjige Mariologija - nauk katoličke crkve o bl.Djevici Mariji Materi Božjoj, autor: dr. Ivan Bujanović, 1899)

Sveti Petar Claver misionar (1580-1654)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/sveti-petar-claver.html

Sveti Petar Claver bio je isusovac, apostol crnačkog roblja u Kolumbiji. Živio je životom istinskog heroja. Na blagdan Bezgrješnog začeća 1594. primio je kleričku tonzuru.
U Barceloni na isusovačkom sveučilištu dobio je zvanje za Družbu Isusovu i 1602. stupio je u isusovački novicijat. Dvije godine kasnije polaže prve redovničke zavjete. Još nije bio zaređen za svećenika kad su ga odabrali za misije u Novoj Granadi, Kolumbiji. 1616.godine zaređen je za svećenika. Crni robovi su ga zbog njegovog rada zavoljeli poput oca, a veliko poštovanje i divljenje je uživao i od bijelaca. Ljubav koju je iskazivao crncima mijenjali su njihove živote i crncima i bijelcima vodeći ih prema Kristu. Petar je osim redovnih zavjeta imao dodatni zavjet, a on je bio da će crnce voditi prema Kristu i tu je sva mudrost njegovog djelovanja.

"Petrus Claver, Aethiopum semper servus." Tim riječima je potpisao svoj apostolat.

Krstio je preko 30.000 crnaca. Pokršteni crnac bi dobio medalju i nosio bi ju oko vrata kao znak da je postao katolik. Promicao je čestu pričest, a zbog toga je sate i sate prosjedio u ispovijedaonici marno ispovijedajući. Svojim vjernicima usađivao je pobožnost prema Isusovoj muci, ranama i Raspetome. Za crnce je osnovao i vodio Marijinu kongregaciju te ih poticao na ljubav prema Gospi. Mnogo je postio, bdio po noći i živio je u krajnjem siromaštvu. Radio je sa najbolesnijima od kojih bi čovjek najradije okrenuo glavu, koji su bili ljudskoj naravi odbojni. Sveti Petar se uz Evanđelje, hranio naukom svetog Bernarda i

spisima časnog oca Luisa de la Puenta. Bio je mistik u punom smislu. Sa lakoćom je čitao ljudska srca.
1651. se jako razbolio, a sve svoje patnje i molitve prikazivao je za ljude crne rase. Za njih je neprekidno radio i žrtvovao se. Na njih je mislio do posljednjeg časa. Preminuo je 08. rujna 1654.
Papa Leon XII ga je proglasio blaženim 1851., a svetim 15.siječnja 1888.
Isti ga je papa proglasio"univerzalnim zaštitnikom misija među crncima."

(komentar: našoj Domovini je priznata neovisnost i suverenitet 15. siječnja.)

Molimo sv.Petra Clavera zagovor za naš napaćeni narod)

Krunidba kipa Gospe Fatimske

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/krunidba-gospe-fatimske.html

U travnju 1959. dobio je kardinal Stepinac pismo od isusovca o. Grafenauera u kojem ga je molio da okruni kip Gospe Fatimske koji je bio određen za Bijeljinu.

O tome je bio obavijestio papu Pia XII još za vrijeme njegova života. Papa je posebnim pismom ovlastio kardinala Stepinca da u njegovo ime blagoslovi i okruni kip.

Kardinal je zamolio župnika da to bude u crkvi u Krašiću.
23.svibnja 1959. stigao je Gospin kip u župni dvor u Krašiću, a s kipom je donesena i zlatna kruna. Lijepo zamotanu u kuću ga je donijela jedna seljakinja. Župnik je lijepo primijetio da je Gospa poput sv.Petra iz tamnice, mimo četiri stražara unesena neopaženo u kuću.
Iscrpljen od bolesti Stepinac je ležao u postelji i ugledavši Gospu podignuo je obje ruke na molitvu prema Gospi. Župnik prinese kip Stepincu, a on se malo podignu sa ležaja, obujmi noge kipa i na tri ga mjesta po podnožju poljubi. Ništa nije govorio. Samo ga je gledao.
Premda je bila nedjelja i blagdan Presvetog Trojstva , crkveni god, on nije mogao do crkve da slavi Misu za puk.
Unatoč oboljenju ustao se sa ležaja, obukao reverendu, metnuo pektorale na sebe kao za vrijeme sv.Mise. Htio je na taj način upriličiti Gospin dolazak.
U sobi su župnik i sestre koje su djelovale na župi učinili privremeni oltar, na nj postavili Gospin kip pred kojim je on mogao slaviti sv.Misu. Kip je bio izrađen u samoj Fatimi, a blagoslovio ga je već papa Pio XII.

Kardinal je obukao biskupsko ruho, uzeo mitru koju su mu poklonili Krašićanci za 20-godišnjicu njegova biskupovanja i prsten što mu ga je poslao na dar papa Ivan XXIII. Uz njega su bili župnik i začasni kanonik Šimecki, a sestre su stajale na hodniku. Najprije su izmolili Lauretanske litanije, Očenaš, Zdravo Marijo i Slava Ocu te je kardinal blagoslovio kip i metnuo zlatnu krunu na glavu Gospina kipa. Blagoslov je bio 31. svibnja. Predvečer 03. lipnja kip je bio odnesen iz župnog dvora neopazice. Sretno je prispio u Zagreb, gdje je bio izložen u kapeli čsnih sestara Naše Gospe.

(iz biografije kardinala Stepinca, autor Aleksa Benigar)

Dan Gospodnji

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/dan-gospodnji.html

Učitelju, koji su putovi mudriji od Tvojih? Pita duša koja je vjerno odana Isusu znajući da nema mudrijih putova od Njegovih putova. Spoznajući sve dublje i više ona priznaje Isus se brine za sve!

Kako je dobro otpočinuti u Njemu! Nedjelja je poseban dan za slaviti Njega, za duže druženje sa obitelji, sa prijateljima! Pustimo Isusa da nam On pokaže što nam je činiti! Ne slijedimo svoju volju već Njegovu! Potrebno je raditi onoliko koliko On želi. Nemarno je izmicanje pred djelovanjem kad On to želi, a zatim potrebno je pustiti događaje da se

odvijaju. Zaspati u Isusovom naručju i dopustiti mu da se brine za nas jer On to želi. Neka nas blagi Učitelj upotrijebi kako On želi u našem životu i našoj smrti. Neka On svime upravlja. Prepustimo sve Njemu jer nije li On beskrajan u svojoj moći?

Duša se utapa i uranja u Onoga koga ljubi kao trajna Pričest, nastavljajući na neki način, mistično u duši ono sjedinjenje koje u njoj stvarno čini sakramentalna Pričest.

Budite dijete ljubavi – milo, ponizno, prepušteno miloj volji Isusovoj. Pouzdajmo se u Njega jer Bog je ljubav!

Predanje je smrt vlastitog djelovanja! Umrimo sebi da bi živjeli Njemu! To je poniznost bez kojeg nije moguće božansko djelovanje u nama! Nikad brži od milost jer ona je svjetlo i snaga! "Sve mogu u Onome koji me jača!"

Izgubiti sve u predanju – samo Isus je dovoljan! Činite što možete i budite vjerni koliko god možete!

Čuvati u svemu mir, vedrinu i ponizno pouzdanje! Ostati u zagrljaju svog nježnog oca, prepušten poput malenog djeteta!

Duša neka živi na Kalvariji. Žrtva i plemenitost su potrebni kako bi zajedno sa Učiteljem klicali:" Oče, ne moja nego Tvoja volja neka bude." (Luka 22,42)

U sebe se ne možemo pouzdati kao u Boga! Ljubav prema sebi obeshrabruje, a kad se čvrsto računa s Gospodinom to nas ne može obeshrabriti!

Poniznost, žrtva, molitva i pouzdanje čine da se spusti milost s neba! To je put sjedinjenja sa Euharistijskim Isusom, put za Nebo!

Humanum Genus

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/humanum-genus.html

enciklika o osudi slobodnog zidarstva

Lav XIII. (1878.-1903.)
(Leon XIII.)

preuzmi dokument u pdf-u

Ljudski rod (Humanum Genus), nakon što se zbog đavolje zlobe udaljio od Boga, Stvoritelja i Davatelja rajskih darova, podijelio se na dvije različite i suprotne strane, od kojih se jedna strastveno bori za istinu i vrlinu, a druga za one stvari koje su istini i vrlini suprotne. Jedna je Kraljevstvo Božje na zemlji – odnosno, Crkva Isusa Krista; oni koji žele pristati uz nju iz dubine svoje duše, zbog svog spasenja moraju služiti Bogu i njegovom jedinorođenom Sinu, svim svojim umom i svojom snažnom voljom. Druga je kraljevstvo Sotone, u čijoj su vlasti i moći svi oni koji su slijedili njegov žalosni primjer i onaj naših prvobitnih roditelja. Ovo dvostruko kraljevstvo dviju država suprotstavljenih zakon koji djeluju u suprotnim pravcima Augustin je jasno vidio i opisao i suptilnom jezgrovitošću shvatio suštinu obaju ovim riječima: *"Dvijeljubavi stvorile su dvije države. Ljubav prema sebi do prezira prema Bogu stvorila je zemaljsku, ali ljubav prema Bogu do prezira sebe stvorila je nebesku"*. (De Civ. Dei, knjiga XIV., poglavlje 17)

Jedna se protiv druge bori različitim oružjem i u svako vrijeme, iako ne uvijek istim žarom i bijesom. U naše dane, međutim, čini se da sljedbenici zla kuju urote i udružuju se svi zajedno pod vodstvom i uz pomoć društva ljudi kojih ima posvuda, čvrsto su povezani, a koje oni nazivaju slobodnim zidarima. Ne smetajući im u njihovim namjerama oni se natječu u napadima na Božju moć: otvoreno i uporno žele nauditi Crkvi, sa svrhom da koliko je god to moguće kršćanski narod liše povlastica koje mu je udijelio naš Spasitelj Isus Krist.

S pogledom na ta zla prisiljeni smo zbog milosti u našoj duši često se puta obratiti Bogu govoreći: *"Jer, evo dušmani Tvoji buče i mrzitelji Tvoji glavu podižu. Protiv naroda se Tvoga rote i svjetuju se protiv štićenika Tvojih. Govore: „Dođite, zatrimo ih, da ne budu narod!" "* (PS LXXXII, 2-4).

Zbog prijeteće krize i velike i uporne službe protiv kršćanstva, naša je dužnost ukazati na opasnost, istaći naše neprijatelje i oduprijeti se koliko god možemo njihovim spletkama i lukavstvima, kako oni čiji je spas u našim rukama ne bi zauvijek bili izgubljeni i kako bi

kraljevstvo Isusa Krista, koje nam je u povjerenju dodijeljeno, ne samo ostalo nedirnutim već i nastavilo rasti širom svijeta.

Naši prethodnici, rimski pontifeksi, koji su neprestano bdjeli nad sigurnošću kršćanskog naroda, vrlo su rano prepoznali ovog najvećeg neprijatelja koji se probija iz mraka tajne zavjere i predviđajući u svojim umovima budućnost upozorili su i vladare i narod neka ne budu zavedeni njihovim obmanama i prijevarama.

Klement XII. Prvi je ukazao na opasnost 1738. godine, a Benedikt XIV. Obnovio je i nastavio svoju Konstituciju. Pio VII. slijedio je obojicu, a Leon XII. Ih je zauvijek potvrdio i odobrio svojom Apostolskom Konstitucijom – Quo Graviora – kojom obnavlja zakone i dekrete navedenih pontifeksa o toj stvari. Na isti su način govorili Pio VII., Grgur XVI i vrlo često Pio IX. Zbog svrha i cilja masonske sekte, kakvim smo ih razotkrili iz jasnih dokaza i poznavanja razloga, njezinih zakona, obreda i komentara koji su izašli na vidjelo, te bili obznanjeni u dodatnim izjavama njezinih članova, ova Apostolska Stolica zaprijetila je i otvoreno izjavila da je masonska sekta ustanovljena protiv zakona i poštenja i jednako je opasna za kršćanstvo kao i za društvo u cjelini: zaprijetivši teškim kaznama kojima Crkva kažnjava krivce, ona je zabranila to društvo i zapovjedila da nitko e smije postati njegovim članom. Razljućeni masoni, misleći da će izbjeći kazni ili je djelomično odbaciti prijezirom i klevetama, optužili su Papu koji je donio dekrete, da je prešao granicu umjerenosti. Jednako su tako pokušali umanjiti autoritet i važnost apostolskih konstitucija Klementa XII., Benedikta XIV., Pija VII. i Pija IX. Ali, u istom društvu ima i onih koji su, iako protiv svoje volje, priznali da su rimski Pontifeksi djelovali mudro i zakonito, u skladu s katoličkom disciplinom. U ovome se mnogi vladari i državnici slažu s Papama, odričući se masonerije pred Apostolskom Stolicom, ili donoseći zakone u kojima je osuđuju kao zlo u Nizozemskoj, Austriji, Švicarskoj, Španjolskoj Bavarskoj Savoji i ostalim dijelovima Italije.

Činjenice su opravdale razboritost naših prethodnika, a to je najvažnije. Njihova očinska skrb nije uvijek i svugdje imala uspjeha, kako zbog patvorenosti i lukavstva samih masona, tako i zbog nesmotrene lakoumnosti onih čija je dužnost zahtijevala neprekidnu budnost. Masonska sekta u posljednjih stotinu i pedeset godina narasla je izvan svih očekivanja i uvlačeći se smjelo i prijetvorno u najrazličitije slojeve društva postala je tako moćnom da se danas u državama čini jedinom vladajućom silom. Iz ovog ubrzanog i opasnog rasta u Crkvu i države ušla su sva ona zla koja su već previdjeli naši prethodnici. Doista je došlo do toga da ozbiljno strahujemo, ne zbog Crkve, čiji su temelji prečvrsti da bi ih ljudi mogli poljuljati, već zbog onih država u kojima je to društvo zadobilo veliku moć – ili druga društva slična njemu, koja se pokazuju masonskim slugama i sljedbenicima.

Iz tih razloga, kada smo prvi puta naslijedili upravljanje Crkvom vrlo smo jasno vidjeli i osjetili potrebu suprotstaviti se tako velikom zlu s punom snagom našeg autoriteta. Kada je god bilo moguće napadali smo osnovne doktrine u kojima je izražena masonska nastranost. Našim encikličkim pismom Quod apostoloci muneris osudili smo greške socijalista i komunista: pismom Arkanum pokušali smo objasniti i obraniti temeljno načelo domaćeg društva, čiji je izvor i podrijetlo u braku: pismom koje započinje Diuturnum predložili smo oblik građanske vlasti koja bi bila u skladu s načelima kršćanske mudrosti, odgovarajući samoj prirodi, te blagostanju naroda i njegovih vladara. Slijedeći primjer naših prethodnika, namjeravamo skrenuti našu pozornost na masonsko društvo, cjelokupnu njegovu doktrinu, namjere, djela i osjećaje, kako bi bolje oslikali ovu zlu silu i zaustavili širenje njegove zarazne bolesti.

Postoje nekoliko sekta koje su, iako pod različitim imenima, običajima, oblicima, podrijetlom, ciljevima i osjećajima jednaki masoneriji, koja je jedinstveno središte iz kojeg sve one proizlaze i kojemu se vraćaju. Iako se danas čini da više nemaju potrebu skrivati se u tami, jer već mogu održavati svoje sastanke na svjetlu dana i pred očima svojih sljedbenika, te otvoreno objavljivati svoje novine, one još uvijek namjerno čuvaju običaje i navike tajnih društava. Štoviše, u njima postoje mnoge tajne – koje skrivaju ne samo od profanih, već i od mnogih svojih članova – kao što su njihove krajnje namjere, skriveni nepoznati nadređeni, tajni sastanci, odluke, metode i sredstva za njihovo ostvarivanje. Ovdje leži razlog razlikama u pravima i dužnostima njihovih članova, te razlika među redovima i stupnjevima i strogoj disciplini kojoj su podvrgnuti. Inicirani moraju obećati, štoviše, moraju prisegnuti, da nikada i ni na koji način neće razotkriti svoju subraću i znakove po kojima ih se raspoznaje, niti razotkrivati svoje doktrine. Tako lažnim predstavljanjem i patvorenošću, masoni se uvelike nastoje, poput nekoć manihejaca, skrivati – ne prihvaćajući nikakvih drugih svjedoka doli sebe samih. Vješto traže skrovita mjesta, koja posjećuju i književnici i filozofi, okupljajući se tamo u svrhu erudicije: jezici su im uvijek spremni za govore o kultiviranom građanstvu; proglašavaju svoje milosrđe prema siromašnima, te se brinu za napredak cjelokupnog društva. Ove svrhe, iako mogu biti istinite, nisu jedine. Osim toga, oni koji su odabrani da se pridruže društvu moraju obećati i prisegnuti da će se s punim poštovanjem i povjerenjem pokoravati svojim vođama i učiteljima, učini sve ono što im bude rečeno i prihvatiti smrt i najstrašniju kaznu, ako se ogluše o njihove zapovijedi. U stvari, neki koji su izdali tajne ili nisu poslušali zapovjedi kažnjeni su smrću takvom vještinom i smjelošću da je ubojstvo izbjeglo policijskoj kazni. Stoga razum i istina pokazuju da je društvo o kojem govorimo protivno poštenju i prirodnoj pravdi.

Postoje i drugi vrlo jasni argumenti koji ukazuju na to da je ovo društvo u neslozi s poštenjem. Bez obzira na vještinu kojom se ljudi skrivaju, nemoguće je da se njegova svrha neće razotkriti. “ne može dobro stablo roditi zlim rodom, a zlo stablo dobrim rodom” (Matej, VII, 18). Masonerija donosi pokvarene plodove pomiješane s velikom gorčinom. Iz

dokaza gore spomenutih, mi uviđamo njezin cilj, a to je želja svrgavanja svih religioznih društvenih redova koje je uvelo kršćanstvo i izgradnja novoga, prema vlastitom ukusu utemeljenom na prirodnom zakonu.

Ono što smo do sada rekli ili ćemo tek reći mišljeno je o masoneriji općenito, kao i o svim društvima sličnim njoj, a ne o njezinim pojedinim članovima. Među njima možda i postoji nekoliko onih koji, iako su pogriješili postavši njihovim članovima, nisu niti krivi za njihove zločine, niti svjesni konačnog cilja kojeg ta društva žele ostvariti. I među samim udruženjima možda postoje neka koja ne odobravaju ekstremna rješenja, koja bi, budući da proizlaze iz zajedničkih načela, smatrala potrebnim prihvatiti, ako im njihova nastranost i podlost ne bi bile suviše odbojnima. Neka od njih vrijeme i mjesto sprječava da odu onako daleko koliko bi mogla otići, ali ih se zbog toga ne treba smatrati manje masonskim, jer se masonski savez temelji ne samo na djelima i aktivnostima, već i na osnovnim principima.

Naturalisti, kako i samo ime kazuje, zastupaju načelo da ljudska priroda i ljudski razum u svemu moraju biti našim učiteljima i vodičima. Kad su se jedno s time složili, zanemarili su svoje dužnosti prema Bogu, ili su iste iskrivili pogrešnim mišljenjima i lažima. Oni poriču da se sve otkriva pomoću Boga: ne prihvaćaju nijednu vjersku dogmu ni istinu osim one koju se može shvatiti ljudskim razumom; smatraju kako službeni autoritet učitelja nije osnova za to da mu se bespogovorno vjeruje. Budući da je posebna i jedinstvena dužnost Katoličke Crkve čuvati učenja primljena od Boga i primijeniti sva potrebna Božanska sredstva kako bi ih očuvala potpunima i neiskvarenima, protiv nje se okrenuo bijes i napadi njenih neprijatelja.

Ako netko promotri postupke masona, posebno u odnosu na vjeru, gdje je svima dopušteno čini što žele, postati će jasno da oni vjerno slijede naturalistička načela. Doista, njihov je konačni cilj lišiti Crkvu njena utjecaja, ugleda i učenja, propovijedajući načelo potpunog odvajanja Crkve od države. Tako su zakone i vlade oteli sveobuhvatnoj i Božanskoj vrlini Katoličke Crkve, želeći svim sredstvima zavladati državama i učiniti ih neovisnima od crkvenih institucija i doktrina.

Istjerati Crkvu kao pouzdanog vodiča, nije im dovoljno, te su tome pridodali progone i uvrede. Slobodno je i nekažnjeno postalo napadati same temelje Katoličke Vjere, kako usmeno tako i pismeno. Crkvena su prava time povrijeđena, a njezine Božanske povlastice više se ne poštuju. Njezino je djelovanje ograničeno u najvećoj mogućoj mjeri, i to u duhu zakona koji naizgled nisu nasilni, ali su zapravo smišljeni kako bi ugrozili njezinu slobodu. Donose se zakoni protiv svećenstva, kako bi se smanjio njihov broj i njihova sredstva. Crkveni je prihod uvelike ograničen, a vjerske zajednice ukinute i raspuštene. Sa sve

većim neprijateljstvom gleda se na Apostolsku Stolicu i rimskog Pontifeksa. On je lišen svoje svjetovne moći, temelja njegovih prava i sloboda: stavljen je u nepravedni položaj, nepodnošljiv za njegove brojne terete sve dok nije došlo do toga da sektaši otvoreno govore ono što su u tajnosti smišljali dugo vrijeme – kako se Papi treba oduzeti njegova duhovna moć, a Božanska institucija rimskog Pontifikata nestati s lica zemlje. Ako su za ovo potrebni dodatni argumenti biti će dovoljno ukazati na svjedočenja mnogih koji su u prošlosti, kao i nedavno, izjavili daje vrhunski cilj slobodnih zidara s neukroćenom mržnjom progoniti kršćanstvo, te da se neće smiriti dok se ne uvjere da su sve vjerske institucije koje je ustanovio Papa – uništene.

Ako sekta i ne zahtijeva otvoreno od svojih članova da odbace svoju vjeru, ovakav je tolerantni stav daleko od toga da našteti masonski sektama, već im je, naprotiv, i od velike koristi. To je ponajprije jednostavan način da se obmanu prostodušni i naivni, koji pridonosi prozelitizmu. Otvarajući svoja velika vrata osobama svih vjeroispovijesti, oni u stvari promiču veliku suvremenu grešku vjerske ravnodušnosti i jednakosti svih vjera, što je najbolji način da se uništi svaka religija, posebno katolička, koja se, budući jedinom istinitom, ne može izjednačavati s drugima a da joj se pritom ne nanese velika nepravda.

No, naturalisti idu još i dalje. Istine koje se spoznaju prirodnim svjetlom razuma, kao što su postojanje Boga, duhovna priroda i besmrtnost duše, za njih više nemaju nikakvoga značaja.

Masonerija se razbija na istim stijenama i na isti način. Točno je da slobodni zidari općenito prihvaćaju postojanje Boga, ali priznaju da ono nije dokazano i pouzdano. Isto je tako poznato da je u masonskoj zajednici pitanje Boga predmetom velikih neslaganja i da je davno o tome vođena ozbiljna rasprava. Činjenica je da sekta svojim članovima ostavlja potpunu slobodu razmišljanja o Bogu kao i da oni potvrđuju ili poriču Njegovo postojanje ako to žele. Oni koji smjelo poriču Njegovo postojanje na istom su položaju kao i oni koji (poput panteista) priznaju Boga ali ne i ideju Njega, uništavajući realnost Božanske prirode, načinivši od nje apsurdnu karikaturu. Čim se temelji uzdrmaju i sruše s njima će propasti i mnoge prirodne istine, poput univerzalne vladavine Providnosti, besmrtnosti duše i smrtnosti tijela.

Kad se jednom udalji od ovih principa, važnih i teoretski i praktično, lako je uvidjeti što će se dogoditi s javnim i osobnim moralom. Nećemo govoriti o natprirodnim vrlinama koje, bez posebne milosti i dara od Boga nitko ne može niti posjedovati niti upražnjavati, a za koje je nemoguće naći sklonost među onima koji s ponosom odbacuju otkupljenje čovječanstva, nebesku milost, sakramente i vječnu radost. Govorimo o dužnostima koje proizlaze iz prirodnog poštenja. Budući da su to izvori i principi pravde i morala, Bog stvoritelj i promišljeni Vladar svijeta, vječni zakon koji zapovijeda da se poštuje i zabranjuje da se vrijeđa prirodni poredak, krajnji je cilj čovjeka postavio daleko iznad svih

stvorenih stvari ovoga svijeta. Kad su ova načela jednom svrgnuli slobodni zidari i naturalisti, prirodna se etika više nije imala na čemu graditi. Jedini moral kojeg priznaju slobodni zidari, po kojem bi oni željeli odgajati mladež, jest onaj kojeg nazivaju građanskim i neovisnim, ili onaj koji zanemaruje svaku religioznu ideju. Ali kako je siromašan, kako je nesiguran i u svakom pogledu promjenjiv taj moral, pokazuju žalosni plodovi, koji se djelomice pojavljuju već sada. Tamo gdje je zavladao zabranjuju oni kršćanski odgoj, nestalo je čestitosti i poštenja, ljudima se rađaju strašne i čudovišne misli, a zločini rastu zastrašujućom smjelošću. Nad ovim se svi zgražaju, čak i oni koji su suočeni s dokazima, a opet ne žele priznati da je tako.

Osim toga, kako je ljudska priroda okaljana prvobitnim grijehom, zbog čega više naginje poroku nego vrlini, nemoguće je voditi pošteni život bez stalne borbe sa strastima i smirivanja nagona na razumnu mjeru. U ovoj je borbi često puta neophodno prezirati stvorena dobra i podvrgavati se najtežim mukama i žrtvama kako bi se zaštitilo carstvo pobjedničkog razuma. Ali naturalisti i masoni, odbacujući Božansko otkrivenje, poriču prvobitni grijeh i ne priznaju da je naša slobodna volja oslabljena i naklonjena zlu. Suprotno tome, pretjerujući u isticanju snage i izvornosti prirode i tražeći u njoj načela i jedinstvenu ulogu pravde, oni ne mogu čak ni zamisliti kako je, u svrhu suzbijanja i obuzdavanja njezinih nagona, potrebna velika upornost i neprestano ulaganje napora. Ovo je razlog zbog kojeg se s toliko oduševljenja gleda na strasti i bez ikakvog srama čitaju novine, časopisi i kazališne drame potpuno nečasnog sadržaja. Slobodne umjetnosti vođene su principima nerazboritog realizma, a ženskast (ženskarski?, prim.) i mekušast život podupiru najdomišljatiji izumi. Jednom riječju, upražnjavaju se oduševljenja koja zavode i slabe vrlinu koja je pažljivo stvarana, oduševljenja postaju teorijama onih koji su ljudima oduzeli Božanska dobra i svu sreću pronašli u prolaznim stvarima koja su ih prikovala za zemlju.

Ono što smo rekli mogu potvrditi stvari o kojima nije lako ni misliti ni govoriti. Kako ovi lukavi i zlobni ljudi pronalaze poslušnost i pokornost u dušama ljudi već slomljenih i podvrgnutih tiraniji strasti, u masonskim sektama postoje i oni koji otvoreno zagovaraju i predlažu da se mnoštvima svim raspoloživim sredstvima omogući ulazak u njihovo društvo, samo zato da bi oni nakon toga postali lakim sredstvom za ostvarivanje najsmjelijeg cilja.

Obzirom na domaće društvo, gotovo svi naturalisti zastupaju načelo braka kao isključivo građanskog ugovora, koji zakonito može biti razvrgnut samom željom ugovorenih strana, što će reći da država ima vlast nad bračnom vezom. U obrazovanje djece ne smije se uplitati nikakva religija, a kada djeca odrastu treba im se dopustiti da odaberu onu koja im se najviše sviđa.

Slobodni zidari bespogovorno prihvaćaju ove principe i ne samo da ih odobravaju već i nastoje djelovati u cilju njihovog uvođenja u moralni i praktični život. Mnoge zemlje koje ispovijedaju kršćanstvo smatraju ništavnim brak koji nije sklopljen u građanskom obliku. U drugim zemljama zakoni dopuštaju razvod. U nekim se pak čini sve kako bi razvod bio dopušten, tako da će priroda braka uskoro biti promijenjena i svedena na svjetovnu zajednicu, koja se može ustanoviti i ukinuti kako se kome prohtije.

Masonska sekta jednodušno i smjelo cilja na preuzimanje obrazovanja djece. Oni znaju da su u toj nježnoj dobi ona najpovodljivija i da nema boljeg načina da takve građane pripreme za svjetovnu službu. Time zastupnicima Crkve ne ostavljaju nikakvu ulogu u usmjeravanju i nadzoru djece, čiji odgoj i obrazovanje žele preuzeti na sebe. U nekim područjima otišli su tako daleko da je tamo cjelokupno obrazovanje djece u rukama laika: iz moralnog podučavanja izbačena je svaka ideja o svetim i velikim dužnostima koje sjedinjuju čovjeka s Bogom.

Slijede načela društvene znanosti. Ovdje naturalisti uče kako svi ljudi imaju ista prava i potpuno jednake uvijete: da je svaki čovjek prirodno slobodan; da nitko nema prava zapovijedati drugima; da je podvrgnuti čovjeka svakoj drugoj vlasti osim njihove – tiranija. Za njih je narod suveren; oni koji vladaju nemaju vlast ako je ne prizna i na nju ne pristane narod, stoga može biti smijenjena, htjela ili ne, u skladu sa željama naroda. Izvor svih prava i građanskih dužnosti leži u narodu ili državi, kojom se vlada prema novome načelu slobode. Država mora biti bez Boga; nema razloga zbog kojih bi jedna vjera bila prihvatljivija od druge; svima se mora ukazivati podjednako poštovanje.

Sada je dobro znano da slobodni zidari odobravaju ova načela i ne treba dalje dokazivati kako oni žele oblikovati vlasti po svome uzoru. [1]

Iz rečenoga je lako razumjeti što je masonska sekta i što ona želi. Njezina načela u tolikoj su općoj suprotnosti s ljudskim razumom da ništa ne može biti izopačenije. želja da se uništi vjera i Crkva ustanovljena od Boga s obećanjem vječnog života, pokušaj da se ožive, nakon osamnaest stoljeća, poganski običaji i institucije, velika je glupost i smjela bezbožnost. Ne manje strašno i nepodnošljivo je preziranje darova udijeljenih putem Njegovih poslanika. U ovom ludom i zastrašujućem pokušaju čovjek prepoznaje onu neukroćenu mržnju i osvetnički bijes koji je protiv Isusa Krista planuo u Sotoninom srcu.

Drugi pokušaj kojim masoni tako odlučno nastoje srušiti temelje morala i postati sudionicima onih koji bi željeli d se tako nešto ozakoni nije ništa drugo nego poziv upućen ljudskom rodu da se ponizi na najprezreniji i najsramotniji način.

Ovo zlo pogoršavaju opasnosti koje prijete crkvenom i svjetovnom društvu. Kao što smo više puta objasnili, brak je kroz mnoga stoljeća potvrdio svoj sveti i religiozni karakter i po Božanskom pravu bračna je zajednica neraskidiva. Ako se ta zajednica razvrgne, ako razvod postane zakonom dopušten, nastat će zbrka i nesloga, žena će izgubiti svoje dostojanstvo, a djeca svaku izvjesnost za svoje blagostanje.

Zamisao o državi koja zagovara vjersku ravnodušnost i zanemarivanje Boga u vladajućem društvu kao da On ne postoji, glupost je nepoznata onima u čijem je srcu i umu duboko ukorijenjena ne samo ideja o Bogu, već i potreba za javnim štovanjem, jer oni govore da je lakše pronaći grad bez temelja nego bez ikakvog Boga. Najhumanije društvo, iz kojeg je priroda stvorila nas, ustanovio je Bog, stvoritelj same prirode, iz kojeg kao iz svoga počela i načela izvire sve to preobilje mnogobrojnih darova. Budući da nam glas prirode govori neka ljubimo Boga svim vjerskim žarom i pobožnošću, jer smo od Njega dobili život i uz život mnoga dobra iz istih bi razloga narodi i države morali činiti isto. Stoga oni koji žele osloboditi društvo svake vjerske dužnosti nisu samo nepravedni već i nerazboriti i apsurdni.

Kad se jednom prihvati da su ljudi Božjom voljom rođeni za svjetovno društvo i da je suverena moć toliko neophodno potrebna društvu da, ako ona podbaci, društvo neizbježno propada, iz toga slijedi da pravo zapovijedanje izvire iz istog načela iz kojega izvire i društvo. To je razlog zbog kojeg je Božji namjesnik obdaren takvim autoritetom. Stoga se, dokle je god to potrebno, zbog cilja i prirode ljudskog društva, čovjek mora pokoravati zakonitoj vlasti kao što se mi pokoravamo vlasti Boga, vrhovnog vladara svemira, i najveća je pogreška udijeliti narodu pravo da svojom voljom odbija poslušnost.

Obzirom na njihovo zajedničko podrijetlo i prirodu, krajnji je cilj predviđen za svakoga od njih, kao i prava i dužnosti koje iz njega proizlaze, ljudi su bez sumnje svi jednaki. Ali, budući da je u njima nemoguće pronaći jednake sposobnosti, kao što se tjelesnom snagom i snagom razuma jedan razlikuje od drugih, kao i zbog raznolikosti običaja, sklonosti i osobnih kvaliteta koje su toliko velike, apsurdno je miješati ih i izjednačavati, kako bi se u svjetovni život uveo poredak stroge i apsolutne jednakosti. Kako je savršena građa ljudskog tijela posljedica jedinstva i harmonije različitih dijelova, koji se razlikuju oblikom i upotrebom, ali zajedno i na svom mjestu oblikuje prekrasan, snažan, koristan i za život potreban organizam, tako i državu čini beskonačan broj različitih pojedinaca. Ako bi svaki

od njih živio prema vlastitom hiru, posljedica bi bio grad nakaznosti i ružnoće, dok bi djelujući zajedno ka općem dobru, usprkos razlika u položajima, sklonostima i umjetnosti, sami stvorili sliku grada harmonije.

Uznemirujuće greške koje smo spomenuli, motaju ispuniti vlade strahom. Ako bi se strah od Boga i poštovanje Božanskih zakona s prezirom odbacili, ugled vladara bi se srušio, a neizbježno bi uslijedila i opća revolucija. Ova podrivačka revolucija namjerni je cilj i otvorena svrha brojnih komunističkih i socijalističkih udruženja. Masonska sekta nema razloga smatrati svoje ciljeve drugačijim, jer masoni promiču i njihove planove, a imaju i s njima zajednička načela. Ako se krajnje posljedice nisu svuda ostvarile, to nije zasluga ovih sekti niti volje njihovih članova, već one Božanske vjere koja se ne može ugasiti i najodabranijeg dijela društva, koje odbijajući se pokoriti tajnim udruženjima, neumorno odupire njihovim neumjerenim naporima.

Neka nam Nebo udijeli sposobnost da iz plodova možemo suditi o korijenu i da iz prijetećeg zla i opasnosti možemo spoznati loše sjeme! Moramo se boriti protiv lukavog neprijatelja, koji narode i kraljeve obmanjuje laskajući i dajući lažna obećanja.

Slobodni zidari, uvukavši se u srca vladara i pretvarajući se njihovim prijateljima, ciljaju na to da ih učine pomoćnicima u svojem nastojanju da sruše kršćanstvo, a kako bi ih naveli na još aktivniju suradnju kleveću Crkvu da je neprijateljica kraljevskih povlastica i moći. Postavši tako još smjelijima i sigurnijim u sebe, zadobili su i veliki utjecaj u upravljanju državama, odlučni da potresu prijestolja i progone, okleveću ili protjeraju svakog vladara koji bi im odbio poslušnost.

Ovom umjetnošću laskanja narodu oni ga zapravo obmanjuju. Promičući cijelo vrijeme javni napredak i slobodu: uvjeravajući mnoštva kako je Crkva uzrokom nepravednog ropstva i bijede zbog kojih pate, zavaravaju narod i potiču mase da vape za novim stvarima, a protiv obje vlasti. Istina je, međutim, da je očekivanje prednosti kakvima se nadaju, daleko od stvarnosti. Siromašni ljudi, sve potlačeniji, u svojoj bijedi vide da im izmiču one utjehe koje su mogle pronaći u organiziranom kršćanskom društvu. Ali, oni gordi koji su se pobunili protiv poretka ustanovljenog Božjom providnošću kažnjeni su time što su bijedu pronašli upravo ondje gdje su očekivali blagostanje. [2]

Ako nam Crkva zapovijeda da se pokorimo Bogu, Gospodaru svega, bilo bi uvredljivo i klevetnički smatrati ju neprijateljicom vladarskih moći i uzurpatoricom njihovih prava. Upravo suprotno, ona želi da im se dade sva svjetovna moć koja im i pripada. Kako bi joj

priznala, što i čini, Božansko pravo zapovijedanja, ukazuje svjetovnoj moći veliko poštovanje i pomaže joj da zadobije poštovanje i ljubav njezinih podanika. Kao prijateljica mira i majka sloge, ona sve ljude s ljubavlju privija uza se, u namjeri da im čini samo dobro. Ona naučava da pravda mora ići ruku pod ruku s milošću, jednakost s vlašću, zakon s umjerenošću, te održava red i javni mir i ljudima olakšava njihove jade olakšava koliko je god moguće. “No, ” riječima Sv. Augustina, “oni vjeruju, ili žele da im povjerujemo, kako učenje Evanđelja nije korisno društvu, zato što žele da ljudska država počiva ne na čvrstim temeljima vrline, već na nekažnjavanju zločina.”

Bilo bi stoga vrlo mudro i za opće blagostanje potrebno da se vladari i narodi, umjesto da se sa slobodnim zidarima udružuju protiv Crkve, udruže s Crkvom protiv napada slobodnih zidara.

U svakom je trenutku, zbog prisutnosti tako velikog zla koje se već proširilo, naša dužnost, veleštovana braćo, pronaći lijek. I kao što znamo da se u vrlini Božanske vjere, koju masoni najviše mrze i najviše je se boje, nalazi najbolji i najučinkovitiji lijek, tako i mi mislimo da u borbi protiv zajedničkog neprijatelja treba pribjeći ovoj sveobuhvatnoj snazi.

Mi, svojim autoritetom, potvrđujemo i odobravamo sve što su rimski Pontifeksi, naši prethodnici, zapovjedili kako bi razotkrili svrhe i zauzdali napore masonske sekte i sve ono što su ustanovili, kako bi vjernike odvratili od takvih društava. I ovdje, imajući povjerenje u dobru volju vjernika, mi molimo i preklinjemo svakoga od njih, ako im je stalo do njihova spasenja, neka njihova savjest učini svojom dužnošću prihvatiti ovdje iznesena gledišta Apostolske Stolice.

Molimo vas i zaklinjemo, veleštovana braćo, koji zajedno s nama djelujete, da iskorijenite ovaj otrov koji se ubrzano širi među narodima. Vaša je dužnost braniti slavu Božju i spasenje duša. Neka su vam uvijek pred očima ova dva cilja, tako vam nikada neće ponestati snage i hrabrosti. Vašoj mudrosti prepuštam prosudbu o tome koja su sredstva najučinkovitija u svladavanju prepreka i poteškoća. Nalazimo prikladnim da zbog naše službe, istaknemo neka od najkorisnijih sredstava. Prvo, potrebno je s masonske sekte skinuti masku i razotkriti je onakvom kakva ona jest, podučavajući ljude i usmeno i pastoralnim pismima o prijevarama kojima su ta društva koriste kako bi hvalila i promicala svoja nastrana učenja i nepoštenje svojih djela. Neka nitko ne povjeruje njihovom lažnom poštenju. Nekima se možda čini da masoni nikada ne govore ni o čemu što se protivi moralu i vjeri, ali kako je priroda tih društava zla, nije dopušteno nikome da postane njihovim članom ili im na bilo koji način pomogne.

Potrebno je, također, marljivim propovijedanjem i nagovaranjem probuditi u ljudima ljubav i žar za vjerskim učenjem. Preporučujemo stoga da se prigodnim izjavama, pismenim i usmenim, objasne osnovna načela tih istina u kojima je sadržana sva kršćanska mudrost. Samo se tako mogu izliječiti umovi i upozoriti na različite oblike poroka i grijeha i različite napasti, posebno u današnje doba velike slobode pisanja i velike želje za učenjem.

Doista, to je opsežan posao u kojeg će se uključiti i vaše svećenstvo, ako se propisno poduči i izvježba vašim žarom. Tako prekrasan i važan cilj zahtijeva i suradnju onih laika koji sjedinjuju učenje i čestitost s ljubavlju prema vjeri i njihovoj zemlji. S ujedinjenim snagama ova dva reda ne posustajte, draga braćo, kako bi ljudi upoznali i zavoljeli Crkvu, jer što će više njihova ljubav i znanje o Crkvi rasti to će se više s gađenjem odvraćati od tajnih društava.

Stoga, koristeći ovu priliku, podsjećamo vas na potrebu da promičete i štitite Treći Red Sv. Franje, čija smo pravila s mudrom obzirnošću mi nedavno ublažili. U skladu s duhom njegove institucije on nastoji da ljudi imitiraju Isusa Krista, vole Crkvu i prakticiraju sve kršćanske vrline, a to će se pokazati korisnim u gušenju sektaške zaraze.

Neka ova sveta zajednica sve više raste, jer se iz nje, između ostaloga, mogu očekivati dragocjeni plodovi koji umove vode u slobodu, bratstvo i jednakost, ne one o kojima sanjaju masonske sekte već one koje je Isus Krist donio na ovaj svijet, a Franjo ih ponovo oživio. Sloboda, kažemo mi, Božje djece koja oslobađa od robovanja Sotoni i strastima, najgorim tiranima: bratstvo, koje proizlazi iz Boga, Oca i Stvoritelja svega; jednakost, ustanovljena na pravdi i milosrđu, koja ne briše razlike među ljudima, već koja iz raznolikosti u načinu života, položajima i sklonostima, oblikuje onaj sklad i harmoniju po uzoru na prirodu, a na korist i dostojanstvo svjetovnog društva.

Treće, postoji jedna institucija koju su naši prethodnici ustanovili u svojoj mudrosti, ali je protjekom vremena bila napuštena, koja se danas može upotrijebiti kao model za stvaranje nečeg sličnog. Pri tome mislimo na koledže ili Udruženja umjetnosti i obrta ujedinjenih pod vodstvom religije koja će braniti njihove interese. Ti su koledži, dugom upotrebom i iskustvom, bili od velike koristi za naše očeve, a bit će još korisniji za naše doba, jer su prikladni za slamanje moći sekte. Jadnim se radnicima, koji su osim svoga položaja koji zaslužuje milosrđe posebno izloženim i obmanama prevaranata, mora stoga s najvećom velikodušnošću pomoći i pozvati ih u dobra društva kako ne bi bili uvučeni u loša. Iz tih bismo razloga željeli vidjeti kako se takva društva stvaraju svugdje u skladu s potrebama novog društva, pod okriljem i zaštitom biskupa, a na korist svih ljudi. Sa

zadovoljstvom možemo ustvrditi da su takva društva već ustanovljena pod katoličkom zaštitom; dvije institucije kojima je cilj pomagati poštenoj radničkoj klasi, njihovim obiteljima i djeci, održavajući u njima ljubav prema pobožnosti i poznavanje vjere.

Ne možemo ne spomenuti Društvo Svetog Vincenta De Paula, proslavljenog po svojim zaslugama prema siromašnima. Djela i namjere toga društva su dobro poznate, a sve u svrhu pomoći siromašnima i ispaćenima, ohrabrujući ih sa zadivljujućom skromnošću koja je, što se manje pokazuje, to pogodnija za vježbanje kršćanskog milosrđa i oslobođenje ljudi od njihovih jada.

Četvrto, kako bismo što lakše dostigli cilj vašoj vjeri i nadzoru preporučujemo mlade, nadu svjetovnog društva. Veliki dio svoje brige posvetite njihovom dobrom obrazovanju. Nikada nemojte vjerovati da ste pazili ili učinili dovoljno kako biste mlade odvratili od onih gospodara čijeg se zaraznog sektaškog daha treba bojati. Ustrajte da roditelji i duhovni upravitelji, podučavajući katekizam, nikada ne prestanu upozoravati svoju djecu i učenika ne lukavu prirodu ovih sekti, kako bi na vrijeme saznali za svakojake prijevare kojima se njihovi promicatelji koriste kako bi ih privukli. Oni koji svoju djecu pripremaju za prvu pričest učiniti će dobro ako ih nagovore da obećaju kako nikada neće postati članovima nijednog društva, a da se prije toga ne posavjetuju sa svojim roditeljima, svećenikom ili ispovjednikom.

No, mi shvaćamo da naš zajednički trud neće biti dovoljan za iskorjenjivanje ovoga opasnog sjemena iz polja Gospodnjeg, ako nam Nebeski Gospodar vinograda u tome ne udijeli svoju velikodušnu pomoć. Moramo Ga, stoga, moliti za moćnu potporu s nestrpljivim žarom koji odgovara neposrednoj opasnosti i snazi potrebe. Opijena svojim rastućim uspjehom masonerija je postala drskom i čini se da nema granica njezinoj tvrdokornosti. Njezini su sljedbenici povezani tajnim zajedništvom i uzajamnom vjernošću u istom cilju, idući ruku pod ruku, i međusobno se ohrabrujući u nastojanju da čine sve više zla. Tako snažan napad zahtijeva i snažnu obranu. Držimo da se sve dobro mora ujediniti u velikom društvu djelovanja i molitve. Tražimo, stoga, od njih dvije stvari: prvo, da se jednoglasno i zbijenih redova čvrsto odupru rastućoj opasnosti od sekta: drugo, da podižući ruke i uzdišući usrdno mole Boga da kršćanstvo postane još snažnije, da Crkva povrati svoju toliko potrebnu slobodu, da zabludjeli pronađu put do spasenja, te da pogreške ustupe mjesto istini, a porok vrlini.

Ovom prigodom prizovimo u svoje misli Djevicu Mariju, Majku Božju, da bi protiv bezbožničkih sekta, u kojima se vidi ponovno oživljavanje tvrdoglavog ponosa, neukrotive podmuklosti i lukavstva Sotone, ona pokazala svoju moć, ona koja je nad njim izvojevala pobjedu još od svoga začeća.

Molimo se također i Sv. Mihaelu, vođi anđeoske vojske, i pobjedniku nad paklenim neprijateljem i Sv. Josipu, suprugu Najsvetije Djevice, nebeske i sveobuhvatne zaštitnice Katoličke Crkve, te velikim apostolima Petru i Pavlu, promicateljima i braniteljima kršćanske vjere. S njihovom zaštitom i ustrajnom molitvom nadajmo se dobroj volji, koja će se udostojati pobožno pomoći ljudskom društvu, kojemu prijeti toliko mnogo opasnosti.

Kao zavjet Božanskih milosti i naše dobronamjernosti upućujemo vam s najvećom privrženošću, časna braćo, te svećenstvu i ljudima vama povjerenima, apostolski blagoslov.

Izdano u Rimu, blizu Sv. Petra, 20. travnja, 1884., u sedmoj godini našega pontifikata.
Leon, Papa XIII.

_____

[1] Treba znati da je u ono Papino vrijeme glavni oblik vladavine bila Monarhija oslonjena na Papu: Papa je podjeljivao krunu, a Kralj se obavezivao na poslušnost i vjernost Papi i Crkvi. Smijeniti takvu vlast masonerija je željela preko naroda, da razvlasti Papu i sama uzme vlast. U tome su masoni i uspjeli. Revolucije su uništile teokratsku kršćansku vlast.
[2] Bijedu im je kasnije donio komunizam i socijalizam, što su ga masoni propagirali, a glupe mase provele na bajunetama.

Tko su neprijatelji Fatime?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/neprijatelji-fatime.html

Ovisi li mir u svijetu o posvećenju Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu?

Iz razgovora Christophera Ferrare i oca Grunera

Christopher Ferrara: Želio sam napisati ovu knjigu kako bih u jednom tekstu sabrao sve riječi i ponašanja onih koji se u Crkvi nazivaju „prijateljima“ Fatimske poruke i koji javno pokazuju pobožnu privrženost prema Gospi i događaju „Fatime“ općenito, ali koji u stvarnosti samo obezvrjeđuju njezin značaj, svodeći je na crkveni ekvivalent programa vlastitog usavršavanja, umjesto onoga što ona u stvari jest, dakle proroštvo i upozorenje za Crkvu i svijet, s teškim posljedicama ako ne poslušamo zahtjev Fatimske Gospe, tj. posvetu Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu kako bi se Rusija obratila, a to je čin koji se drži ne baš politički korektnim!

Otac Gruner: Dakle, Rusija će se obratiti...

Christopher Ferrara: Na katoličku vjeru, da.

Otac Gruner: I donijet će cijelome svijetu period mira; sestra Lucija pojasnila je da je Rusija oruđe koje je Gospodin izabrao: ona može biti oruđem pravde i kazne, ili oruđem milosrđa. Ako Papa i biskupi posvete Rusiju, onda će ta zemlja biti oruđem milosrđa za cijelo čovječanstvo. Ako to ne učine, Rusija će biti oruđem kazne za cijelo čovječanstvo. Ovisi o nama da izaberemo i poslušamo (ili ne) zahtjeve Gospe Fatimske. Bjelodano je da čovječanstvo zaslužuje kaznu koju je Bog pripravo jer današnji svijet prihvaća i promiče stvari kao pobačaj ili homoseksualnost i mnoge druge grijehe koji su sada već praktično institucionalizirani. Kako je rekao Ivan Pavao II., svijet ide u oprečnom smjeru od onoga koji je pokazala Gospa Fatimska; rezultat, prema onome što nam je rekla Djevica Marija – jest da je rat kazna za grijehe. Svijet neće imati mira dok Rusija ne bude posvećena. Ako to ne učinimo, upravo će nas
Rusija dovesti u sužanjstvo.

Izvor: http://fatima.it/mediatranscripts/mediatrans.asp

Svijet mrzi kršćane - Mučeništvo naše braće diljem svijeta

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/crkve-gore_15.html

Žalosna Gospa-Mater Dolorosa

„Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas. Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio, no budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi.
Sjećajte se riječi koju vam rekoh: Nije sluga veći od svoga gospodara. Ako su mene progonili, i vas će progoniti, ako su moju riječ čuvali, da vašu će čuvati. A sve će to poduzimati protiv vas poradi imena moga jer ne znaju onoga koji mene posla. Da nisam došao i da im nisam govorio, ne bi imali grijeha, no sada nemaju izgovora za svoj grijeh. Tko mene mrzi, mrzi i Oca mojega.“ (Iv 15,18-23)

Crkva gori na Bliskom istoku

Crkva gori u Nigeru

Crkva gori u Pakistanu

Crkva gori u Siriji

Crkva gori u Egiptu

Imam Svete džamije u Meki:"O Alahu, daruj pobjedu džihadistima na cijelome svijetu"

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/saudijski-imam.html

Imam Abdurrahman ibn Abdulaziz as-Sudais od „Svete džamije“ u Meki: „Alah neka našoj braći džihadistima daruje pobjedu nad židovima, kršćanima i licemjerima.“

(Rijad) Mnogi tvrde da je islam religija mira, a džihadisti su samo prolupale marginalne skupine. Upravo ekstremisti. Ovo nestvarno razmišljanje koje nemuslimani gaje osobito na Zapadu, popravio je sada Abdurrahman ibn Abdulaziz as-Sudais, hodža i recitator Kurana u Svetoj ili Velikoj džamiji u Meki.

Abdurrahman ibn Abdulaziz as-Sudais nije bilo koji hodža, nego hodža najznačajnije džamije Islama, Masdžid al-Harama, u čijem je dvorištu smještena Kaaba. Džamija koja je svake godine cilj hodža muslimana iz cijeloga svijeta izgrađena je na prostoru većem od 35 hektara i može primiti više od 800 000 ljudi.

Selefija i Vehabija, hodža Abdurrahman ibn Abdulaziz as-Sudais sunitskim je muslimanima jedan od najpouzdanijih i najpopularnijih tumača Kurana.

Dana 4. rujna doviknuo je muslimanskim hodočasnicima iz Egipta:"O Alahu, daruj pobjedu, slavu i moć našoj braći džihadistima u Jemenu, u Siriji, u Iraku, po cijelome svijetu. Daj da oni pobjede nad izdajničkim židovima, zlim kršćanima i nepouzdanim licemjerima.“

"Molitvu" hodže Abdurrahmana ibn Abdulaziza as-Sudaisa prenijela je egipatska televizija al-Qahera Wal Nas u izravnom prijenosu.

Velika ili Sveta džamija u Meki

Hodža Abdurrahman ibn Abdulaziz as-Sudais rođen je 1961. godine u saudijskom glavnome gradu Rijadu i prošao je izobrazbu za imama u Meki. Saudijska Arabija nastavila je, upravo dok je hodža držao svoju skandaloznu propovijed, sa zračnim napadima u Jemenu. Ondje saudijsko ratno zrakoplovstvo beskrupulozno ubija civile kako bi izvojevalo pobjedu nad šijitskom protivničkom stranom.

Saudijski ciljevi napada u Jemenu koji nipošto nije jedina saudijska bojišnica u višeslojnom, krvavom ratu također su i u najnovijoj fazi posve neljudski:Bolnice pretrpane pacijentima, škole, tvornice za proizvodnju živežnih namirnica. Andel al-Jubatr, saudijski ministar vanjskih poslova proglasio je saudijske zračne napade u Jemenu tako što je Siriji dao instrukcije u pitanjima ljudskih prava.

Otkada je nekadašnja američka ministrica vanjskih poslova Hilary Clinton 2010.godine od saudijske vlade dobila prilično visoku „donaciju“, Washington je dao zeleno svjetlo za rekordno visoku prodaju oružja Saudijskoj Arabiji. SAD je Rijadu u proteklih pet godina isporučio oružje u vrijednosti od 60 milijardi dolara. Tijekom cijelog predsjedničkog mandata predsjednika Georgea W.Busha bilo je to samo 16 milijardi.

Prema izvješću Reutersa, Saudijska je Arabija platila 5,4 milijardi dolara za kupnju raketne sustave protuzračne obrane, 11,25 milijardi za četiri ratna broda, 1,29 milijardi za „pametne bombe“, itd.

Sputnik je javio da je Obamina vlada nedavno ponudila Saudijskoj Arabiji tenkove, strojnice i drugu vojnu opremu u vrijednosti od daljnjih 1,15 milijardi dolara.

To su vijesti koje u kontekstu riječi imama Abdurrahmana ibn Abdulaziza as-Sudaisa iz Svete džamije u Meki dobivaju još jezovitije značenje.

Tekst: Andreas Becker

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/09/13/imam-der-heiligen-moschee-in-mekka-oh-allah-schenk-den-dschihadisten-auf-der-ganzen-welt-den-sieg/

2017 - 100 godina od Fatime

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/2017-100-godina-od-fatime_17.html

Watch Video At: https://youtu.be/-iHUut2qBqQ

Preminuo p.Gabriele Amorth, glavni egzorcist Rimske nadbiskupije

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/preminuo-pgabriele-amorth.html

Otac Gabriele Amorth koji je po cijelome svijetu postao poznat kao glavni egzorcist Rimske biskupije preminuo je jučer u 91. godini života. Već nekoliko dana nalazio se u bolnici zbog problema s plućima, izvijestila je u subotu katolička izdavačka kuća San Paolo.
Poznat je bio po cijelome svijetu ne samo kao onaj koji je podučavao druge egzorciste i zbog tisuća egzorcizama koje je izvršio, nego i zbog toga što nije imao dlake na jeziku i što je jasno izricao i formulirao kako stvari stoje u društvu i politici – a ponajprije nije krio kakvo je stanje u Crkvi.

Nije se libio govoriti o klericima sotonistima i masonima i o njihovom subverzivnom radu koji ima za cilj uništenje Crkve.

U masoneriji je, po njegovim riječima, posrijedi borba za moć i novac, a to su dva otvorena prolaza za zloga. Napominjao je da danas masonerija određuje politiku na međunarodnoj razini.

Međunarodna udruga egzorcista utemeljena je 1994. godine na Amorthovu inicijativu. Prethodilo joj je utemeljenje jedne talijanske udruge egzorcista. Amorth je do 2000. godine bio prvi predsjednik te udruge. Kao svećenik čvrsto je bio uvjeren u svoje djelovanje. Izvršio je tisuće egzorcizama.

Broj izvršenih zahvata ne odgovara broju osoba o kojima se brinuo jer jedna molitva otklinjanja često nije dostatna. Nakon toga ljudima je često bolje. Neki egzorcizmi traju samo nekoliko minuta, a drugi satima. Rekao je da je u svom životu bio suočen s stotinjak slučajeva pravoga opsjednuća; počesto je riječ o „demonskim smetnjama“ ili nekim oblicima duševnih bolesti.

REQUIEM aeternam dona ei, Domine, et lux perpetua luceat ei. Requiescat in pace. Amen.

Sveučilište Iowa - novi studij za "aktiviste" dženderizma

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/sveuciliste-iowa-dzenderizam.html

Homo-proslava ispred Sveučilišta u Iaowi kada je Vrhovni sud države legalizirao „homo-brak“ protiv volje zakonodavca

(Washington) Sveučilište u saveznoj državi Iowi u Sjedinjenim Američkim Državama nudi novi studij „socijalne pravde“. Iza toga skriva se studij s visokoškolskom diplomom za „aktiviste“ dženderizma.

Studij predstavlja daljnji razvoj „rodnih studija“ koji se nude na većini zapadnih sveučilišta. Cilj mu je, prema navodima Sveučilišta, ponuditi studentima izobrazbu o „obrani društvenih pitanja u svezi sa spolnim identitetom, homofobijom, seksizmom i rasnom diskriminacijom“.
U stvarnosti, „cilj je promicati rodnu ideologiju i studente obrazovati za buduće glasnogovornike i vođe homoseksualnog lobija“, piše InfoVaticana.
Novi studij na University of Iowa naziva se „socijalna pravda“, a to je politički pojam koji homoseksualni lobi pokušava uzurpirati za dženderizam.
Prema podatcima američkog dnevnika The Daily Caller ovaj će se studij ponuditi i na nekim američkim i europskim sveučilištima. Sveučilišta time postaju „mjestima ideološke indoktrinacije“, piše InfoVaticana.
Studij je na Sveučilištu u Iowi smješten u okviru Department of Gender, Women's&Sexuality Studies. Ondje stoji u promidžbenom tekstu da studij otvara „nove

mogućnosti za mlade ljude koji žive u stvarnome svijetu“. Dosada je se upisalo 25 studenata na novi studij. Sveučilište se nada da će „uskoro“ biti i po 100 studenata godišnje.
Spominje i da oni koji završe novi studij mogu raditi „kao aktivisti i branitelji ljudi ovoga stoljeća“, a koji su „isključeni od ostatka društva“.
Homoseksualne organizacije nude stipendije za potporu studentima koji se upisuju na novi studij.

Tekst: Andreas Becker

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/09/14/universitaet-iowa-neuer-studiengang-fuer-aktivisten-der-gender-ideologie/

Odreknuće koja nam još uvijek stvara tjeskobu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/odreknuce-koja-nam-jos-uvijek-stvara.html

Bazilika sv. Petra: odreknuće koje nam još uvijek stvara tjeskobu

„Kada se jedan papa odrekne službe jer ne može sudjelovati na Svjetskome danu mladih, onda nešto nije u redu.“

Španjolski kolumnist i poznati katolički bloger Francisco Fernandez de la Cigoña o izjavi Benedikta XVI. kojom je u intervjuu koji je s njim vodio Elio Guerriero obrazložio svoje odreknuće.

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/09/15/wenn-ein-papst-zuruecktritt-weil-er-nicht-am-wjt-teilnehmen-kann-stimmt-etwas-nicht/

Pričest za preljubnike: „Tako je Franjo već odavno odlučio“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/pricest-za-preljubnike-tako-je-franjo.html

Kardinal Kasper s papom Franjom

„Kardinal Kasper i progresivno krilo Crkve u Njemačkoj dobili su što su željeli. Glede Pričesti za rastavljene i ponovno civilno oženjene Franjo je na njihovoj strani. Tako je on već odavno odlučio i tako je i učinio.“

Sandro Magister, vatikanist, 28. travnja 2016. godine

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/04/29/kommunion-fuer-ehebrecher-so-hatte-es-franziskus-schon-lange-entschieden/

Crkveni naučitelj sveti Robert Bellarmine rekao je da je krivovjernom papi dozvoljeno pružiti otpor, ali pasivan otpor! Otpor na način da ne izvršim neku njegovu naredbu koja je suprotna katoličkom nauku. Ni u kojem slučaju nije dozvoljeno svrgnuti papu ili mu suditi. Ta vlast pripada samo onomu koji je iznad pape - a to je Krist. A mi smo ispod pape. Mi smo ovce koje su povjerene njegovoj brizi. Ovce ne mogu suditi svom pastiru, niti ga mogu zamijeniti.

Točne riječi svetog Bellarmina su:
"Licet, inquam, ei resistere non faciendo quod iubet et impediendo ne exequatur voluntatem suam; non tamen licet eum iudicare vel punire vel deponere, quod non est nisi superioris."
("Dozvoljeno je, kažem, oduprijeti mu se, ne čineći ono što naređuje ili sprječavajući da izvrši svoju volju; ali nije dozvoljeno suditi mu, ili ga kazniti ili svrgnuti, što ne pripada nikome, osim onome koji je

iznad njega.")
De Romano Pontifice, lib. II., cap. 29.

„Nikakvo djelo milosrđa ne smije se činiti ako bi uzrokovalo sablazan.“ (sv. Katarina Sijenska, životopis)

Sveti papa Lino - prvi nasljednik sv. Petra (+79)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/sveti-papa-lino-prvi-nasljednik-sv-petra.html

Sveti Lino je bio prvi nasljednik svetog Petra na rimskoj biskupskoj stolici. Prema Liberijanskom katalogu vladao je 11 godina, a prema Euzebiju, crkvenom povjesničaru, 12 godina i to od 69.godine – 81.godine.
Spominje ga sveti Pavao u Drugoj poslanici Timoteju:" Pozdravljaju te Eubul, Pudent, Lino, Klaudija i sva ostala braća." (2 Tim 4, 21)
Poginuo je 23. rujna za Domicijanova progonstva. 23. rujna crkva slavi njegov spomendan. Pokopan je u Vatikanu. Ime mu je ušlo u rimski (samo prvi kanon je kanon svih vremena u kojemu se spominju sveci što odmah govori o ljepoti tog rimskog kanona) kanon mise.

Arderico, biskup u Milanu, u X. je stoljeću u bazilici Svetih apostola svetom Linu posvetio jedan oratorij kao uspomenu da je taj papa krstio mučenika Nazarija, koji se veoma štovao u lombardijskoj metropoli. Sveti Lino se štovao u raznim gradovima, a zaštitnik je grada Volterri.

Sveti Lino je imao tako snažnu vjeru sa kojom je izgonio zle duhove i uskrsavao mrtve, ali ne samo to već on je propisao da žene prisustvuju bogoslužju s koprenom na glavi.

Beščedno odijevanje ne pripada u sveti Božji hram!

U Zborniku crkvenog prava također piše da žene trebaju nositi koprene za vrijeme mise.

Najnovija arheološka iskapanja potvrđuju, da je sveti Lino bio pokopan uz svetog Petra. Dakle, ispod mjesta gdje se danas nalazi oltar konfesije u bazilici svetog Petra.

Za pontifikata svetog Lina bio je uništen Jupiterov hram u Rimu i razoren židovski hram u Jeruzalemu.

Na slikama svetog lina prikazuju u misnici ili odijelu što se upotrebljava u bogoslužju, s tijarom, knjigom, mačem i palmom. Ti znakovi žele reći da je bio papa, crkveni učitelj i mučenik.
Papinska Tijara

stilizirana biskupska kapa, okrunjena s tri krune, a predstavljala je papinu svjetovnu i duhovnu vlast, te je simbolizirala da je papina vlast iznad kraljevske vlasti. Posljednje pape odbijaju krunjenje i nose običnu biskupsku kapu – mitru. Što je izraz uvođenja novoga, odbijanje značenja krunidbe i udaljavanje od izvora.

Mitra-biskupska kapa

Kip Majke Božje Fatimske u San Giovanni Rotondu: čudesno ozdravljenje oca Pija

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/kip-majke-bozje-fatimske-u-san-giovanni.html

Padre Pio cjeliva kip Majke Božje Fatimske

Povijesna"Peregrinatio Mariae" 1959. godine zaključena je 13. rujna u Cataniji činom svečane posvete Italije Bezgrješnom Srcu Marijinu na zaključenju šesnaestog nacionalnog euharistijskog kongresa. Katolička Crkva u Italiji željela je staviti svoje pouzdanje u Bezgrješno Srce Marijino, povjerivši mu Italiju jer ono je izvor svih milosti i sigurna luka spasenja. Tadašnji predsjednik Republike Giovanni Gronchi u jednom osobnom pismu koje je poslao kardinalu Giacomu Lercaru napisao je: „Čin posvete Gospi i druge časti koje su koje su joj iskazane, tumače osjećaje velike većine našega naroda."

Ovaj je događaj pripravljen grandioznom „Peregrinatio Mariae" koja je u pet mjeseci posjetila više od stotinu talijanskih gradova, među kojima i San Giovanni Rotondo gdje se zbilo čudesno ozdravljenje svetog o. Pija baš dok je Gospa odlazila iz gradića. Ova posebna misija nazvana je „hodočašćem divota".

Kip se zaustavio jedan dan i u mjestu San Giovanni Rotondo kamo je pristigao 5. kolovoza. Otac Pio, u to je vrijeme već mjesecima bio teško bolestan. Tako dok je Gospin kip u svečanoj procesiji unesen u samostansku crkvu, Kapucin sa stigmama bio je u krevetu, u molitvi i nije mogao ustati. Ali dan kasnije, oko trinaest sati, malo prije nego što je Gospa odnesena u *Casa Sollievo*, donijeli su ga vrlo pažljivo u staru sakristiju. Spustili su kip do njegova lica, a on je dirnut do suza pobožno cjelivao kip i stavio je Krunicu koju je blagoslovio u njezine ruke; potom se vratio u sobu jer je bio umoran i u strahu da ne doživi pogoršanje zdravstvenog stanja."

Neki očevidci izvješćuju da je padre Pio želio pozdraviti još jedanput Blaženu Djevicu nakon što je kip posjetio sve bolničke odjele, a prije nego što helikopter odnese kip. On, vidjevši helikopter koji je odlazio s Gospom, sav ganut vjerom, sa suzama je izjavio: „Gospe moja, majko moja, ušla si u Italiju, a ja sam se razbolio; sada odlaziš i ostavljaš me još bolesna". Rekavši to, spustio je glavu dok ga su ga cijeloga prolazili trnci. Otac Pio primio je milost i dobro se osjećao. Dan kasnije želio je služiti sv. Misu, ali svi su ga od toga odgovarali. Tu je večer stigao prof.Gasbarrini koji ga je pregledao i vidio je da je posve ozdravio. Potom je rekao nazočnima: „Otac Pio je dobro i sutra može slobodno služiti svetu Misu u crkvi".

Izvor*: Voce di Padre Pio n. 9 - settembre 2007*

Kardinal Marx: „Luther je bio bombastična pojava“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/kardinal-marx-luther-je-bio-bombasticna.html

Prošli tjedan su Münchenski kardinal Reinhard Marx i predsjednik Vijeća Evangeličke crkve, laik Heinrich Bedform-Strom upriličili tiskovnu konferenciju u Tutzingu.
Marx je izjavio da dva predstavnika „Crkava“ još prije 50 godina u svojoj funkciji nisu mogli tako skupa sjediti. Kardinal drži da protestanti „dostojanstveno slave svoje bogoslužje“. Martina Luthera koji je izazvao protestantsku šizmu koja je imala kao posljedicu podjelu Europe, ratove i pustošenja, Marx je bezgranično hvalio. „On je bio bombastična pojava, dojmljiv tražitelj Boga kako bi to samo mogao željeti od svojih župnika i teologa: borbu do posljednjega daha."
Najdraža molitva kardinala Marxa glasi „Isuse, Tebi živim, Isuse, Tebi umirem“: „Tek sam kasnije saznao da je to bila molitva Martina Luthera.“ Već je i dosada kardinal Marx izjavljivao slične stvari. Prošle je godine govorio da Martin Luther, utemeljitelj protestantizma, nije težio za „podjelom Crkve“, „nego je svojim reformskim nastojanjima želio upozoriti na zloporabe koje su zatamnjivale poruku Evanđelja“. Nakon pola stoljeća „zajedničkog ekumenskog dijaloga“ sada je i za katolike moguće „čitati Lutherove tekstove s udivljenjem i učiti od njegovih misli. Ovaj razvoj ne može se dovoljno visoko cijeniti.“

Izvor: https://gloria.tv/article/bfYYBBvKXQGf3z8cyurk9jHc2

Komentar: Luther je bio pijanica i izjelica. Sam se hvalio da bi nekada dnevno popio i po sedam litara vina. Sam o sebi piše: “Postao sam gojazan monah!” S Wartburga je pisao: “Gorim od plamena svojeg neukroćenoga tijela” i mnoštvo još i gorih budalaština. Dva dana prije vlastite smrti primijetio je drastično: “Kada opet budem išao kući u Wittemberg, onda ću leći u lijes i crvima dati gojaznoga doktora za jelo”. Otpali monah Luther bio je veliki protivnik svete Mise koju naziva jednim od najgorih zločina, magijom i praznovjerjem te protiv svećeničkog reda, redovništva i papinstva. Kad je govorio o tim stvarima hvalio se da ne može prestati „psovati“. I sam je više puta priznao da ga je možda sotona zaveo i zavarao. Stoga preneraženo pratimo sve ove izjave crkvenih velikodostojnika: pa u kakvom to vremenu danas živimo?!

Zablude Martina Luthera

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/zablude-martina-lithera.html

Martin Luther, reformacija

1451-1492: Bula "Exsurge Domine", 15. lipnja 1520.

Martin Luther, čijih je 95 teza je naišlo na veliki odjek, u Rimu je 1517. godine bio optužen i pozvan da se opravda. Malo nakon toga papa Leon X. je povjerio kardinalu Cajetanu de Vio zadaću da skloni Luthera na opoziv. Do sporazuma nije došlo niti na sastanku u Augsburgu u listopadu 1518. godine, niti na raspravama između Ivana Ecka, najznačajnijeg branitelja katoličanstva, i reformatora Luthera, održanima u Karlstadtu u lipnju-srpnju 1519. Postupak protiv Luthera je otvoren nakon što je Ivan Eck bio opozvan u Rim (siječanj-travanja 1520).

Luther nije želio napustiti svoje učenje. Javno je 1520. godine spalio bulu "Exsurge Domine". Izopćen je 1521. godine bulom "Decet Romanum Pontificem".

Zablude koje su osuđene od Rimske katoličke crkve (među njima jedna od zabluda je i Pričest pod obje prilike koju danas imamo u Novoj Misi. Nekada u ranoj povijesti je to bilo međutim ukinulo se iz teških i ozbiljnih razloga. Vjerovalo se da je u Hostiji samo Tijelo, a u vinu samo Krv što je Tridentski sabor opovrgnuo i izrekao da je i u jednoj i u drugoj prilici oboje. Na drugom Vatikanskom koncilu je uvedeno u Misu nakon što je proglašeno od strane najopsežnijeg sabora

u povijesti crkve da se radi o zabludi M. Luthera. Protestanti ne vjeruju da se pod svetom Misom stvarno događa transupstinancija-pretvorba kruha i vina u Tijelo i Krv Gospodina. Također povezano s tim klanjanje pred Presvetim smatraju idolatrijom) su slijedeće:

Zablude Martina Luthera

1. Krivovjerno je, ali uobičajeno, mišljenje da sakramenti Novog Zakona daju milost opravdanja onima koji ne postavljaju zapreku. 1451
2. Nijekati da poslije krštenja kod djeteta ostaje grijeh, znači gaziti zajedno Pavla i Krista. 1452
3. Žarište grijeha, makar i ne bilo učinjenog grijeha, sprječava dušu koja izlazi iz tijela da uđe u nebo. 1453
4. Nesavršena ljubav umirućeg nosi nužno sa sobom veliki strah, koji je sam po sebi dovoljan za podnošenje kazne čistilišta, i sprječava ulazak u kraljevstvo. 1454
5. Da (sakrament) pokore ima tri dijela: pokajanje, ispovijed i zadovoljštinu nije utemeljeno na Svetom pismu niti na starim svetim kršćanskim učiteljima . 1455
6. Pokajanje koje se sastoji od ispitivanja, utvrđivanja i odbacivanja grijeha, kojim netko razmišlja o svojim godinama u gorčini svoje duše [usp. Iz 38,15], odmjeravajući težinu, množinu, i odvratnost grijeha, gubitak vječnog blaženstva i stjecanje vječne osude, takvo pokajanje čini licemjera, što više grješnika. 1456
7. Vrlo je istinita poslovica i bolja od svih do sada iznesenih učenja o skrušenosti: 'Najveća pokora je ubuduće ne činiti (grijehe); najbolja pak pokora je novi život.1457
8. Nemoj ni na koji način pokušati ispovijedati lake grijehe, ali niti sve smrtne, jer je nemoguće da bi spoznao sve (svoje) smrtne (grijehe). Zbog toga su se u prvotnoj Crkvi ispovijedali samo javni smrtni (grijesi) . 1458
9. Kada želimo sve potpuno ispovijedati, ne činimo ništa drugo, nego samo želimo da Božjem milosrđu ne ostane ništa za praštanje. 1459
10. Grijesi nisu nikome oprošteni tko ne vjeruje da (mu) se oni kod svećenikovog odrješenja opraštaju; štoviše, grijeh ostaje ako se ne vjeruje daje oprošten. Nije naime dovoljno oproštenje grijeha i darivanje milosti, nego je potrebno i vjerovati da su (oni) oprošteni. 1460
11. Ni na koji način ne smiješ vjerovati da su ti (grijesi) oprošteni radi tvoje skrušenosti, nego radi Kristove riječi: "Što god odriješiš" itd. [Mt 16,19]. Zbog toga kažem, vjeruj, ako dobiješ odrješenje svećenika, a jače vjeruj da si odriješen, pa ćeš zaista biti odriješen, štogod bilo sa skrušenošću. 1461
12. Ako bi, što je nemoguće, bio ispovjeđen onaj koji ne bi bio skrušen, ili ako bi svećenik odriješio u šali, a ne za ozbiljno, kada bi (takav) vjerovao daje odriješen, on bi najistinitije bio odriješen. 1462
13.U sakramentu pokore i oproštenju grijeha papa i biskup ne čine više nego li najniži svećenik; štoviše, gdje nema svećenika, isto toliko bi činio bilo koji kršćanin, pa bio on i žena ili dječak . 1463
14. Nitko ne mora svećeniku odgovoriti da se kaje, niti svećenik smije to ispitivati. 1464
15. U velikoj su zabludi oni, koji pristupaju sakramentu euharistije oslanjajući se na to da su ispovjeđeni, da si nisu svjesni nikakvog smrtnog grijeha, da su se prije toga molili i pripremili se; svi takvi jedu i piju sebi osudu. Ali ako vjeruju i pouzdaju se da će tamo zadobiti milost, sama ih ta vjera čini čistima i dostojnima. 1465
16. **Čini se prikladnim da Crkva na općem saboru odredi da se i laici trebaju pričešćivati pod obje prilike; Česi koji se pričešćuju pod obje prilike nisu krivovjernici nego odcijepljeni.** 1466
17. Riznica Crkve iz koje papa dijeli oproste nisu zasluge Krista i svetaca. 1467

18. Oprosti su pobožna varka za vjernike i izostavljanje dobrih djela; oni (oprosti) spadaju među ono što je dozvoljeno, a ne među ono što koristi [usp. 1 Kor 6,12; 10.23]. 1468
19. Oprosti onima koji ih zaista steknu ne vrijede za oproštenje pred Božjom pravdom zaslužene kazne za učinjene grijehe. 1469
20. U zabludi su oni koji vjeruju da su oprosti spasonosni i korisni za duhovni plod (rast). 1470
21. Oprosti su potrebni samo za javne grijehe, i zapravo se podjeljuju samo tvrdokornima i nestrpljivima. 1471
22. Oprosti nisu niti potrebni niti korisni za šest vrsta ljudi: tj. za mrtve ili umiruće, za bolesnike, za opravdano spriječene, za one koji nisu počinili teške grijehe, za one koji su počinili teške grijehe ali ne javne, za one koji čine bolje. 1472
23. Izopćenja su samo vanjske kazne i ne lišavaju čovjeka zajedničkih duhovnih molitava Crkve . 1473
24. **Kršćane treba poučavati da izopćenje više vole nego li ga se boje.** 1474
25. Rimski prvosvećenik, Petrov nasljednik, nije Kristov zamjenik nad svim Crkvama čitavog svijeta, koje je sam Krist osnovao u blaženom Petru. 1475
26. Kristova riječ Petru: "Štogod razriješiš na zemlji" itd. [Mt 16,19] odnosi se samo i vezana je samo na Petra. 1476
27. Sigurno je, da u ovlast Crkve ili pape uopće ne spada određivanje članaka vjere, štoviše, niti zakona morala ili dobrih djela . 1477
28. Kada bi papa s velikim dijelom Crkve mislio ovako ili onako, ne bi pogriješio; misliti drugačije još uvijek nije grijeh niti krivovjerje, posebno kod stvari koje nisu potrebne za spasenje, sve dok opći sabor jedno ne odbaci a drugo ne potvrdi. 1478
29. Otvoren nam je put umanjiti autoritet sabora, i slobodno protusloviti njegovim činima, i prosuđivati njegove odluke i pouzdano ispovijedati sve što (nam) se čini istinitim, bilo to potvrđeno ili odbačeno od bilo kojeg sabora. 1479
30. Neki članci Ivana Husa, koji su osuđeni na saboru u Konstanzu, jesu posve kršćanski, istiniti i evanđeoski, njih ne može osuditi niti opća Crkva. 1480
31. Pravednik griješi u svakom dobrom djelu. 1481
32. Dobro djelo učinjeno na najbolji načinje laki grijeh. 1482
33. Spaljivanje krivovjernika je protivno volji Duha. 1483
34. Boriti se protiv Turaka znači protiviti se Bogu koji preko njih (Turaka) kažnjava naše zle čine. 1484
35. Zbog vrlo skrovite mane oholosti nitko nije siguran da stalno ne griješi smrtno. 1485
36. Slobodna volja je poslije grijeha samo ime; dok (ona) radi (prema) onome stoje u njoj, smrtno griješi. 1486
37. Čistilište se ne može dokazati iz svetih Spisa koji su u kanonu. 1487
38. Duše u čistilištu nisu sigurne za svoje spasenje, barem ne sve; niti je dokazano ikakvim razlozima ili Pismom, da se one nalaze izvan stanja stjecanja ili povećavanja ljubavi. 1488
39.Duše u čistilištu stalno griješe, dokle god traže spokoj i dok se boje kazni. 1489
40. Duše oslobođene iz čistilišta uz molitvenu pomoć imaju manje nego li bi imale da su same dale zadovoljštinu. 1490
41. Crkveni prelati i knezovi ne bi učinili (ništa) loše, kad bi uništili sve prosjačke torbe. 1491
42. [Ocjena :] Sve i pojedine gore spomenute članke odnosno zablude osuđujemo, odbacujemo i u potpunosti odbacujemo , kao stoje već rečeno, kao krivovjerne, sablažnjive, krive i kao one koje vrijeđaju pobožne uši, ili kao zavodljive za duše jednostavnih, i kao suprotstavljene katoličkoj istini. 1492

***napomena**
Pobijeno je 95 teza M. Luthera. Ovo su teze koje se nalaze u novom prijevodu Denzingera (Denzinger- Hünermann). Vjerujem da ih ima i više u Denzinger- Schonmetzer koji je na latinskom i nemam uvid u njega.

Kanoni o pričesti pod obje prilike i pričesti male djece (Tridentski sabor)
1731 **Kan**. 1. Tko kaže da po Božjoj zapovijedi, ili kao potrebno za spasenje, svi i pojedini kršćanski vjernici moraju primiti presveti sakrament euharistije pod obje prilike: neka bude kažnjen anatemom.
1732 **Kan**. 2. Tko kaže da sveta Katolička crkva nije iz opravdanih uzroka i razloga bila navedena (na to) da se laici, kao i klerici koji ne celebriraju, pričešćuju samo pod jednom prilikom, (prilikom) kruha, ili da je u tome pogriješila: neka bude kažnjen anatemom.
1733 **Kan.** 3. Tko niječe da se pod jednom prilikom, (prilikom) kruha, prima čitav i potpuni Krist, izvor i začetnik svih milosti, jer ga se, kao što neki lažno tvrde, ne prima pod obje prilike prema ustanovi samog Krista: neka bude kažnjen anatemom.
1734 **Kan.** 4. Tko kaže daje djeci, prije nego li dođu u godine razumijevanja, potrebna pričest euharistije: neka bude kažnjen anatemom (zato je papa sv. Pio X molio i čekao i tek kad je vidio dječaka sa kojim je razgovarao i kroz razgovor uvidio da razumije koga prima u Pričesti i da mu je duša spremna na primanje pričesti, odlučio mu je dati prvu Pričest. On je papa koji je prvi uveo pričest djece)

Anatema u prijevodu znači biti proklet, izopćen iz krila crkve!

Još nešto iz Zbirke sažetaka vjerovanja definicija i izjava o vjeri i ćudoređu od autora Denzinger - Hünermann u vezi Pričesti pod obje prilike...

1727 Niti se iz onog govora kod Ivana u šestom (poglavlju) ispravno zaključuje da je Gospodin zapovjedio pričest pod obje prilike [kan. 3], kako god se shvaćalo različito tumačenje svetih otaca i učitelja. Onaj naime tko je kazao: "Ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi" [Iv 6,54], rekao je i: "Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijeke" [Iv 6,58]. I onaj koji je kazao: "Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni" [Iv 6,55], rekao je i: "Kruh koji ću ja dati tijelo je moje za život svijeta" [Iv 6,52];
1728 Zbog toga je sveta majka Crkva, znajući za tu svoju ovlast kod podjeljivanja sakramenata, premda je na početku kršćanske religije bio čest običaj (pričešćivanja) pod obje prilike, ipak tijekom vremena uvelike izmijenila taj običaj, potaknuta na to teškim i ispravnim razlozima (jedan od razloga je bilo i krivovjerje da je u Hostiji samo Tijelo, a u vinu samo Krv), odobrila je običaj pričešćivanja pod jednom prilikom i odredila da se to smatra kao zakon, koji nije dozvoljeno mijenjati proizvoljno ili bez ovlasti same Crkve [kan. 2].

Pod svakom prilikom prima se čitav i potpuni Krist i pravi sakrament
1729 Osim toga (Tridentski sabor) izjavljuje: premda je naš Otkupitelj, kao što je ranije rečeno, na onoj Posljednjoj večeri taj sakrament ustanovio i predao apostolima u dvije prilike (kruh i vino), ipak treba reći da se samo pod jednom prilikom prima čitav i potpuni Krist i pravi sakrament, te da se zbog toga onima koji primaju samo jednu priliku, s obzirom na plod, ne uskraćuje niti jedna milost potrebna za spasenje [kan. 3].

SALVA NOS DOMINE, IESU CHRISTE!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/salva-nos-domine-iesu-criste.html

Erit enim tempus cum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria coacervabunt sibi magistros prurientes auribus, et a veritate quidem auditum avertent, ad fabulas autem convertentur. (Epistula secunda ad Timotheum 4.3-4)

Četrdeset godina Pričesti na ruke u Španjolskoj - "Nesretna obljetnica"

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/cetrdeset-godina-pricesti-na-ruke-u.html

Pricest na usta: vec cetrdeset godina Pricest na ruke u Španjolskoj – „nesretna obljetnica“
(Madrid) Prije četrdeset godina u Španjolskoj je dopuštena Pričest na ruke. Dana 18. ožujka 1976. Generalno tajništvo Španjolske biskupske konferencije objavilo je priopćenje za tisak. U njemu je objavljeno da je Sveta Stolica, u to vrijeme vladao je papa Pavao VI., prihvatila peticiju Biskupske konferencije. Biskupskoj je konferenciji dopuštena mogućnost da uz redoviti oblik primanja Pričesti, a to je primanje Pričesti na usta dok vjernik kleči, u Španjolskoj dopusti i Pričest na ruke.
Doslovno stoji:
"*Sveta Stolica dopušta Španjolskoj dekretom Svete kongregacije za sakramente i bogoslužje koji je izdan 12. veljače 1976., praksu podjele Pričesti na ruku. Dopuštenje je dano na zahtjev uzoritog kardinala Vincentea Enriquea y Taracóna, Madridskog nadbiskupa i predsjednika Španjolske biskupske konferencije koji je to pismom od 23.siječnja, u suglasju s dogovorom koji je postignut na XXIII. Plenarnom zasjedanju Španjolske biskupske konferencije koje se održalo u od 15.-20. prosinca prošle godine u Los Negralesu, uputio Svetoj kongregaciji za sakramente i bogoslužje.*

Dopuštenje je uslijedilo sukladno normama dopisa Svete kongregacije predsjednicima biskupskih konferencija u čijoj preambuli stoji: 'Svaki biskup može prema svojoj mudrosti i svojoj savjesti u svojoj biskupiji dopustiti uvođenje ove vrste podjele Pričesti."

Ovo dopuštenje ne istiskuje običaj da se Svete prilike primaju na usta, nego dodatno uz

postojeći oblik uvodi novi. Ubuduće vjernici koji idu na Pričest mogu slobodno odlučiti hoće li Pričest primati na usta, kao dosada, ili na ruku.“

Nadalje je Biskupska konferencija naglasila da je Pavao VI. dokumentom *Memoriale Domini* o načinu podjele svete Pričesti od 28. svibnja 1969. odredio da se „drevni običaj“ Pričesti na usta ne mijenja. „Istodobno je pak biskupskim konferencijama dopustio mogućnost ispitati je li poradi nekih osobitih uvjeta prikladno dodatno podjeljivati i Pričest na ruku“, napisala je Španjolska biskupska konferencija koja se 1976. godine okoristila ovom „mogućnošću“.

„Nesretna godišnjica za Španjolsku“, napisao je *Secretum meum mihi*, upućujući na krizu vjere koja je išla usporedo s uvođenjem Pričesti na ruke. Drukčije od onoga što je naglasio papa Pavao VI., došlo je do sustavnog potiskivanja primanja Pričesti na usta dok vjernik kleči. Već se desetljećima najvećem dijelu prvopričesnika nameće Pričest na ruke. Samo se rijetko uopće i spomene redoviti oblik primanja Pričesti, Pričest na usta. K tome, Pričest na ruke bi se svaki čas mogla i ukinuti, čak i zabraniti, Pričest na usta ni u kojem slučaju. De facto je u proteklim desetljećima pak nastao posve suprotan dojam.

kraljica Sofija prima Pricest u Barceloni
Sophia Margarita Victoria Friedrika od Schleswig-Holstein-Sonderburg-Glücksburga i Hannovera, vojvotkinja od Braunschweig-Lüneburga, princeza Grčke i Danske koju Španjolci kratko nazivaju Sofijom od Grčke, od 1975. godine Španjolska kraljica – svoj naslov zadržala je i nakon odreknuća svojeg muža Juana Carlosa I. – iznudila je 7.

studenoga 2010. i od pape Benedikta XVI. Pričest na ruke iako je ova praksa 2008. godine ukinuta na papinskim misama. Na svetim Misama u Sagrada Familia u Barceloni za vjernike je bilo postavljeno klecalo kako bi svetu Pričest mogli primiti klečeći i na usta. Kraljica je očito bila drugog senzibiliteta nego Papa. Ponašanje jedne kraljice ne izaziva zanimanje medija samo njezine zemlje jer bi ona trebala biti primjerna karaktera u koju se drugi mogu ugledati. Čudnovata je bila ta okolnost i zbog Kraljičina podrijetla. Do svoje udaje za španjolskoga prestolonasljednika pripadala je, kao i njezina obitelj, Grčkoj pravoslavnoj crkvi koja poznaje isključivo Pričest na usta.

Broj vjernika koji žele Pričest na usta, ponovno se povećao prošlih godina. No to nije svagdje poželjno. Na mnogim mjestima odbija se podijeliti im Pričest, ili ih svećenici i javno izgrde, kako je se dogodilo čak kod rekvijema za biskupa Kurta Krenna u veljači 2014. godine u katedrali u St.Pöltenu.

Vjernici koji pokleknu tijekom primanja Pričesti, smetali bi primanje Pričesti koje ide brže i oduzimali bi vrijeme, kaže se. Podjela i primanje Tijela Kristova kao usputna stvar i oduzimanje vremena potvrdili su, kažu kritičari, da se „teologijom gozbe“ u „duhu Koncila“ nisu samo širom otvorila vrata desakralizaciji, nego se i vjeri u stvarnu prisutnost nanio težak udarac.

Potaknut primjerom Benedikta XVI. jedan je španjolski svećenik prevladao tabu Pričesti na usta i opovrgao opća mjesta da je Pričest na usta dok vjernik kleči „prevladana“ i da ne zanima „nikoga“ više. U svojoj je župi uspostavio jednakost obaju oblika primanja Pričesti. Budući da su se vjernici poredali u dva reda za Pričest na ruku, za jedan je red postavio pričesnu klupu. Objasnio je vjernicima svoju nakanu. Oni otada mogu, već po svom senzibilitetu, otići u odgovarajući red. U kratko vrijeme pokazalo se da oko polovina vjernika koji dolaze na nedjeljne Mise svetu Pričest prima radije klečeći na usta. O ovoj se polovini u proteklim godinama nije vodilo računa. Na Misama tijekom tjedna otada se gotovo beziznimno prima sveta Pričest na usta.
Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/09/24/40-jahre-handkommunion-in-spanien-ein-ungluecklicher-jahrestag/

Netrpeljivost prema kršćanskim simbolima – hajka na spikericu na vijestima s križem

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/netrpeljivost-prema-krscanskim.html

Marina Nalesso, Krunica i medaljica umjesto ogrlice

(Rim) U islamskim zemljama kršćanima može biti ozbiljan problem ako nose kršćanske simbole, kao primjerice lančić s križem. U Saudijskoj Arabiji na snazi je izričita zabrana. Kršćanski simboli slove kao uvreda islama.

Na „liberalnom“ Zapadu još ne postoje zakonske zabrane koje idu toliko daleko, ali sve je više slučajeva u kojima se kršćanima predbacuje nošenje kršćanskih simbola ili im to poslodavci zabranjuju. Kršćanski simboli slove kao povrjeda navodne neutralnosti.

Prošli je tjedan žrtva napada bila voditeljica vijesti TG1, najvažnije emisije vijesti Talijanske državne televizije RAI 1. Marina Nalesso izišla je pred kamere i nosila je oko vrata jasno vidljiv križ. Već u prošlosti moglo ju je se vidjeti s ogrlicom na kojoj je bila medaljica s Marijom i licem Isusovim ili je nosila krunicu umjesto ogrlice.

Silvio Viale, radikalni ateist i član Gradskoga vijeća grada Torina (član lijevo-demokratske stranke), ponižavao je voditeljicu vijesti preko Twittera. „Arogancija krunice oko vrata voditeljice“, kreštao je Viale. Napade na Nalesso nije on pokrenuo, ali ih je svakako potpirivao. Posljedica je bila prava pravcata tirada psovki i uvreda na račun Marine Nalesso. Po društvenim mrežama pljuštale su brutalne uvrede, ismijavanja i prijetnje ateista i muslimana koji hitro skoče na protukršćanski vlak.

Kritičari su stvorili društveni pritisak kojemu većina popusti. Nalesso je ostala postojana protiv online-linča. Ona nosi kršćanske simbole „zbog vjere i da bi svjedočila“, napisala je na svojoj mrežnoj stranici. Više o tome ne može reći jer njoj kao „novinarki RAI-a nije dopušteno davati intervjue bez dopuštenja uprave Televizije“.

Islam i terorizam bili su adresati *Regensburškog govora* pape Benedikta XVI. 2006. godine. U odbacivanje kršćanskih simbola pokazuju se kao dvije strane iste medalje. Iza zapadnoga relativizma prepoznaju se stariji oblici mržnje prema kršćanima.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/09/26/unduldsamkeit-gegen-christliche-symbole-shitstorm-gegen-nachrichtensprecherin-mit-kreuz/

80 katoličkih uglednika daju izjavu o vjernosti crkvenome nauku o obitelji – apel papi Franji

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/80-katolickih-uglednika-daju-izjavu-o.html

80 katoličkih uglednika daju izjavu o vjernosti nepromjenjivom katoličkom nauku o braku, obitelji i moralu.

Prekjučer je skupina 80 katoličkih uglednika, među kojima su kardinali, biskupi, svećenici, poznati znanstvenici, predstavnici udruga i znameniti predstavnici civilnoga društva objavila ***Izjavu o vjernosti nepromjenjivom crkvenom nauku o obitelji i njezinoj trajnoj stezi***. Izjava predstavlja odani, ali istodobno upozoravajući apel papi Franju. Prvi je potpisnik Izjave vjernosti Wolfgang Waldstein, austrijski povjesničar prava poznat i cijenjen na međunarodnoj razini.

Izjavu je objavila udruga *Filial Appeal Association* sa sjedištem u Rimu koja je već 2015. godine između dvaju biskupskih sinoda o obitelji prikupila gotovo 900.000 potpisa katolika (među njima i 211 crkvenih velikodostojnika) čime je od pape Franje tražila pojašnjenje zbog pomutnje koja se proširila o temeljnim pitanjima od Konzistorija u veljači 2014. godine kada je kardinal Walter Kasper po nalogu pape Franje održao uvodno predavanje o temi braka i obitelji u kojemu je zahtijevao pripuštanje rastavljenih ponovno civilno oženjenih Pričesti.

Budući da se pomutnja još više proširila i produbila među vjernicima nakon obiju sinoda o obitelji i nakon objave Posinodske apostolske pobudnice *Amoris Laetitia* (s njezinim više ili manje službenim tumačenjima), potpisnici **Izjave o vjernosti** osjetili su da je „njihova

važna i neodgodiva moralna obveza“ potvrditi dvotisućljetni katolički nauk o braku, obitelji i stoljećima prakticiranoj moralnoj stezi o ovim temeljnim ustanovama kršćanske civilizacije. Ova ozbiljna obveza, prema mišljenju potpisnika, postaje još važnijom i hitnijom s obzirom na sve jače napade sekularističkih snaga protiv braka i obitelji, „napade koji ne nailaze više na nekadašnju barijeru katoličke prakse, barem kako se ona danas općenito predstavlja javnomu mnijenju“.

„Nepokolebljivo utvrđena kristalno jasnim i neporecivim naukom koji je Vrhovno crkveno učiteljstvo potvrdilo i u nedavnoj prošlosti“, Izjava o vjernosti podijeljena je u 27 potvrdā „istinā koje se eksplicitno ili implicitno niječu u sadašnjem jeziku raznih crkvenih dokumenata pastoralnog karaktera ili se dvosmisleno prikazuju“. Posrijedi su „nepromjenjiva učenja i nepromjenjiva praksa kao primjerice vjera u Kristovu stvarnu prisutnost u Euharistiji, strahopoštovanje koje Joj pripada, nemogućnost sudjelovanja u Pričesti u stanju teškoga grijeha, pretpostavke kajanja kako bi se dobilo sakramentalno odrješenje, obdržavanje Šeste zapovijedi božanskoga prava diljem svijeta, obveza koja nosi teške posljedice da se ne daje javna sablazan i da se Božji narod ne navodi na grijeh ili dobro i zlo, objektivne granice savjesti, itd.“

Izjava o vjernosti objavljena je na engleskome i talijanskome i uskoro će se biti na raspolaganju na njemačkome, francuskome, španjolskome i portugalskome. Svatko tko je želi potpisati, može to učinit na mrežnoj stranici **Filialappeal.org**.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/09/27/80-katholische-persoenlichkeit-legen-ein-treuebekenntnis-zur-lehre-der-kirche-ueber-die-familie-ab-appell-an-papst-franziskus/

Imena prvih osamdeset potpisnika Izjave o vjernosti crkvenom nauku o Braku i obitelji

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/09/imena-prvih-osamdeset-potpisnika-izjave.html

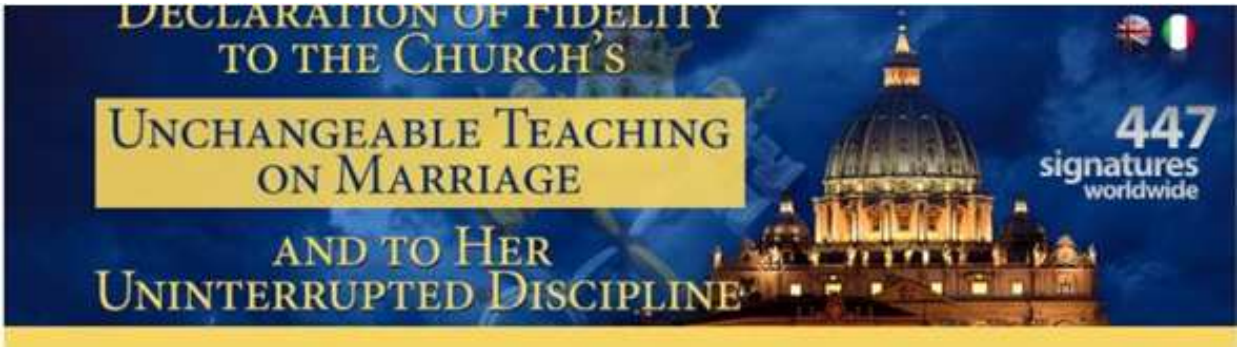

Izjava o vjernosti crkvenom nauku o braku i obitelji

(Rim) Osamdeset katoličkih uglednika potpisalo je među prvima međunarodnu ***Izjavu o vjernosti nepromjenjivom crkvenom nauku o braku i obitelji***. Time potvrđuju 27 istina o ovim objema temeljnim ustanovama ljudskoga društva. Upućuju apel svim katolicima da također i oni potpišu ovu izjavu i time potaknu papu Franju da kao Poglavar Crkve potvrdi ove istine. Potpisnici su time – a da to i nisu izričito naglasili – anticipirali ono što bi zapravo i bila Papina zadaća. Potpisnici svoj korak obrazlažu „pomutnjom“ koja vlada također i među katolicima o temi braka i obitelji i koja dvostrukom Biskupskom sinodom i Apostolskom pobudnicom *Amoris laetitia* nije uklonjena, nego još povećana. Prvi potpisnici u javnoj izjavi govore o „moralnoj dužnosti“ da djeluju, koju su osjetili. Izjava je objavljena na engleskome i talijanskome na mrežnoj stranici **filialappeal.org**. Prisega na njemačkome, španjolskome, francuskome i portugalskome trebala bi se uskoro objaviti na istoj mrežnoj stranici.

Slijedi potpuni, međunarodni popis prvih 80 potpisnika:

1. Prof. Wolfgang Waldstein, profesor em. za povijest prava na Sveučilištu Salzburg, član Papinske akademije za život (Austrija)

2. Uzoriti kardinal Jānis Pujats, nadbiskup u miru, Riga, Latvija

3. Preuzvišeni biskup Athanasius Schneider, pomoćni biskup Astane, Kazahstan

4. Prof. Josef Seifert, profesor filozofije, Međunarodna akademija filozofije (IAP) – Institut za filozofiju Edith Stein na Papinskom katoličkom sveučilištu u Čileu, rektor utemeljitelj Međunarodne akademije filozofije u Kneževstvu Lihtenštajn, (Austrija)

5. Dr. Anca-Maria Cernea, predsjednica Ioan Barbus Foundation (Rumunjska)

6. Dr. Vincent-Jean-Pierre Cernea (Rumunjska)

7. Pater Prof. Efrem Jindráček O.P., prodekan Filozofskog fakulteta svetog Tome Akvinskoga (Angelicum), Rim

8. Uzoriti kardinal Carlo Caffarra, utemeljitelj i prvi ravnatelj Papinskoga instituta Ivana Pavla II. za studij braka i obitelji i bolonjski nadbiskup u miru (Italija)

9. Uzoriti kardinal Raymond Leo Kardinal Burke, kardinal zaštitnik Suverenog vojnog malteškog reda

10. Velečasni don Nicola Bux,profesor liturgike na Apulijskom teološkom fakultetu (Italija)

11. Preuzvišeni biskup Andreas Laun, pomoćni biskup Nadbiskupije Salzburg (Austrija)

12. Preuzvišeni biskup Juan Rodolfo Laise, biskup u miru San Luisa (Argentina)

13. Pater Antonius Maria Mamsery, generalni poglavar Misionara svetoga Križa, Singida (Tanzanija)

14. Pater Giovanni M. Scalese, B., ordinarij za Afganistan s pravima i ovlastima dijecezanskog biskupa i apostolskoga namjesnika

15. Pater José María Iraburu, profesor em. teologije na Teološkom fakultetu za Sjevernu Španjolsku, predsjednik zaklade Gratis Date, izdavač online novina InfoCatólica, suradnik Radio Marije Španjolske, publicist (Španjolska)

16. Msgr. Juan Claudio Sanahuja, docent moralne teologije i sakramentologije, novinar (Argentina)

17. Prof. dr. Alma von Stockhausen, profesorica filozofije, Gustav-Siewerth-Akademie, Weilheim-Bierbronnen (Savezna Republika Njemačka)

18. Prof. dr. Rudolf Hilfer, Fakultet matematike i fizike, Institut za računalnu fiziku, Sveučilište u Stuttgartu (Savezna Republika Njemačka)

19. Adolpho Lindenberg, suutemeljitelj Brazilskoga društva za zaštitu tradicije, obitelji i privatnoga vlasništva (TFP) i predsjednik Instituta Plinio Corrêa de Oliveira (Brazil)

20. John Smeaton, ravnatelj Society for the Protection of Unborn Children (SPUC) i suutemeljitelj Voice of the Family (Velika Britanija)

21. Prof. Ettore Gotti Tedeschi, profesor, ekonomist i bankar, nekadašnji predsjednik Vatikanske banke IOR (Italija)

22. Prof. Massimo de Leonardis, pročelnik Odsjeka za političke znanosti na Sveučilištu Università del Sacro Cuore, Milano (Italija)

23. Grof Giorgio Piccolomini (Italija)

24. Grofica Felicitas Piccolomini (Italija)

25. Prof. Tommaso Scandroglio, profesor etike i bioetike na Europskome sveučilištu u Rimu (Italija)

26. Prof. Giovanni Turco, profesor filozofije i javnoga prava, Sveučilište Udine (Italija)

27. Njegovo carsko i kraljevstvo veličanstvo princ Luiz di Orleans-Braganza, poglavar Carske obitelji (Brazil)

28. Prof. Isobel Camp, docentica filozofije na Filozofskom fakultetu Papinskog sveučilišta svetog Tome Akvinskoga (Angelicum), Rim, (Velika Britanija)

29. Vojvoda Paul von Oldenburg (Savezna Republika Njemačka)

30. Vojvotkinja Pilar von Oldenburg (Savezna Republika Njemačka)

31. Princ Carlo Massimo (Italija)

32. Princeza Elisa Massimo (Italija)

33. Prof. Paolo Pasqualucci, professor em. filozofije prava na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Perugi (Italija)

34. Prof. Corrado Gnerre, publicist, docent za religijske studije (Italija)

35. Prof. John Laughland, publicist, doktor filozofije (Velika Britanija)

36. Njegovo carsko i kraljevsko veličanstvo Princ Bertrand de Orleans-Braganza (Brasil)

37. Prof. Robert Lazu, publicist, doktor filozofije (Rumunjska)

38. Prof. David Magalhães, docent na Pravnom fakultetu Sveučilišta Coimbra (Portugal)

39. Prof. Enrico Maria Radaelli, autor, ravnatelj Odsjeka metafizike ljepote i filozofije umjetnosti na International Science and Commonsense Association (ISCA) (Italija)

40. Velečasni Brian Harrison, profesor em. teologije na Papinskom katoličkom sveučilištu u Portoriku , docent na Studijskom centru Oblata mudrosti (SAD)

41. Prof. Roberto de Mattei, profesor suvremene povijesti na Europskom sveučilištu u Rimu (Italija)

42. Velečasni Marc Hausmann, profesor filozofije (Austrija)

43. Velečasni Alfredo Morselli, teolog i publicist (Italija)

44. Veleposlanik Emilio Barbarani (Italija)

45. Veleposlanik Héctor Riesle (Čile)

46. Nadvojvotkinja Alexandra von Habsburg de Riesle (Austrija-Čile)

47. Velečasni Fernando Palacios, doktor kanonskog prava (Španjolska)

48. RA James Bogle, nekadašnji predsjednik Una Voce International (Velika Britanija)

49. John-Henry Westen, suutemeljitelj i ravnatelj (Kanada)

50. Luis Fernando Pérez Bustamante, ravnatelj InfoCatólica (Španjolska)

51. Maria Guarini, voditeljica Chiesa e Post Concilio (Italija)

52. RA Caio Xavier da Silveira, suutemeljitelj TFP-Brazil i predsjednik Fédération Pro Europa Christiana (Francuska)

53. Prof. Gianandrea de Antonellis, predsjednik InstitutaEuropéen de Recherches, Etudes et Formation (I.E.R.E.F.)

54. Dr. Mauro Faverzani, urednik mjesečnika Radici Cristiane (Italija)

55. Prof. Federico Catani, publicist i docent za religijske studije (Italija)

56. Prof. Guido Vignelli, publicist, (Italija)

57. Dr. Maria Madise, koordinatorica Voice of the Family (Estonija).

58. Dr. Cristina Siccardi, povjesničarka, publicistica (Italija)

59. Mario Navarro da Costa, ravnatelj Bureau TFP u Washingtonu (SAD)

60. Mathias von Gersdorff, publicist, predavač, predsjednik TFP-Njemačka

61. Markiza Gabriella Spalletti Trivelli Coda Nunziante (Italija)

62. Virginia Coda Nunziante, predsjednica Famiglia Domani (Italija)

63. Prof. Raúl del Toro, docent za orgulje, orguljaš (Španjolska)

64. Prof. María Arratíbel, docentica za glazbu (Španjolska)

65. Daniel Iglesias Grèzes, tajnik Katoličkog centra kulture Fe y Razón (Urugvaj)

66. Pedro Luis Llera Vázquez, katolički ravnatelj škole (Španjolska)

67. David González Cea (potpisao kao Alonso Gracián), tomist, publicist (Španjolska)

68. Ing. José Miguel Arráiz, kateheta i utemeljitelj ApologeticaCatolica.org (Venezuela)

69. Antonello Brandi, predsjednik Pro Vita (Italija)

70. Suzanne Pearson, izaslanica Kaiser Karl Gebetsliga (SAD)

71. Paul N. King, predsjednik i utemeljitelj The Paulus Institute for the Propagation of Sacred Liturgy (SAD)

72. Donna Fitzpatrick Bethell, predsjednica Savjeta Christendom College, nekadašnja državna tajnica u ministarstvu energije (SAD)

73. Alessandra Nucci, publicistica i urednica časopisa Una Voce Grida (Italija)

74. Prof. Néstor Martínez, licencijat iz filozofije, docent i publicist, suutemeljitelj Fe y Razón (Urugvaj)

75. Prof. Javier Paredes, profesor suvremene povijesti; Sveučilište Alcalà (Španjolska)

76. Justin Shaw, publicist, član Civitas – Institute for the Study of Civil Society, London (Velika Britanija)

77. Caroline Shaw (Velika Britanija)

78. Bruno Moreno, licencijat iz fizike i crkvenih studija, publicist i izdavač Vita Brevis (Španjolska)

79. Ing. Juan José Romero, izdavač i savjetnik za komunikaciju(Španjolska)

80. Alberto Zelger, matematičar, predsjednik Kulturnog centra Nicolò Stenone, Verona (Italija)

Tekst:Giuseppe Nardi

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/09/27/die-namen-der-80-erstunterzeichner-des-treuebekenntnisses-zur-kirchlichen-lehre-ueber-die-ehe-und-die-familie/

Gospa Fatimska: posveta Rusije i pobožnost Bezgrješnom Srcu Marijinu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/gospa-fatimska-posveta-rusije-i.html

13. srpnja 1917. – Nekoliko minuta nakon što smo prispjeli u Cova da Iria, uz česminu, oko koje se okupilo mnogo ljudi, dok smo molili Krunicu, opazismo isti odraz svjetla na koji smo se već navikli i odmah zatim Gospu na česmini.

– Što hoćeš od mene? – odmah sam upitala.

– Želim da i sljedećeg 13. u mjesecu dođete ovamo, na nastavite moliti Krunicu u čast Naše Gospe od Krunice, da bi izmolili mir svijetu i svršetak rata, jer vam samo ona može pomoći.

– Nastavite dolaziti ovamo svaki mjesec. U listopadu ću reći tko sam, što hoću i učiniti čudo, što će ga svi moći vidjeti i povjerovati.

Tada sam Gospi postavila neka pitanja kojih se ne sjećam. Zapamtila sam da je odgovorila, kako treba moliti Krunicu da bi se postigla milost tijekom godine.
Zatim je nastavila:„Žrtvujte se za grješnike i recite mnogo puta, posebno kad prinosite žrtvu: O moj Isuse, to je Tebi za ljubav, za obraćenje grješnika i kao naknada za uvrjede koje se nanose Bezgrješnom Srcu Marijinu!“

Izgovarajući te riječi, opet je raširila ruke kao dva pređašnja puta. Svjetlost je probijala u zemlju i mi ugledasmo ognjeno more. U taj oganj vidjeli smo uronjene vragove i duše osuđenih. Izgledali su kao užareno ugljevlje, tamnoputi crni, ali posve prozirni, u ljudskom obličju. Plivali su u vatrenom požaru. U zrak su ih izbacivale plamene erupcije, a sami su izgledali kao plamena baklja, uvijena u oblak dima. Čuli su se krikovi i bolni uzdasi, puni očaja, koji su tjerali strah u kosti, od kojega smo se tresli. Padali su na sve strane kao iskre u golemom požaru. (Mora da sam pri tom prizoru uskliknula: „Jao!“ A to su neki čuli, kako kažu.) Vragovi su se razlikovali od ljudi po stravičnim oblicima, slični gadnim, stravičnim i nepoznatim životinjama, ali uvijek prozirni i crni kao usijan ugljen.

Užasno prestrašeni, podigosmo moleći pogled prema Gospi koja nam, dobrostivo, ali žalostivo reče: „Vidjeli ste pakao kamo odlaze duše jadnih grješnika. Da ih spasi, Bog želi ustanoviti u svijetu pobožnost Mojemu Bezgrješnom Srcu. Ako ljudi prihvate ono što ću reći, mnoge će se duše spasiti i bit će mir. Rat je pri svršetku. Ali, ako ne prestanu vrijeđati Boga, za pontifikata Pija XI., počet će drugi, gori! Kad budete vidjeli noć obasjanu nepoznatom svjetlošću, znajte da je to veliki znak što vam ga Bog šalje, znak da će kazniti svijet zbog njegovih zlodjela i to ratom, glađu i progonstvom Crkve i Svetog Oca.

Sveti o. Pio iz Pietrelcine cjeliva kip Gospe Fatimske

Da to spriječim, doći ću tražiti posvetu Rusije mome Bezgrješnom Srcu i, kao zadovoljštinu, svetu Pričest, u pet prvih subota u mjesecu. Ako ljudi prihvate moje zahtjeve, Rusija će se obratiti i bit će mir. Ako ne, ona će proširiti zablude u svijetu, koje će izazvati ratove i progonstvo Crkve. Dobri će biti mučeni, Sveti Otac će mnogo trpjeti, različiti narodi bit će uništeni. Napokon će moje Srce trijumfirati (pobijediti). Sveti Otac posvetit će Rusiju, koja će se obratiti pa će svijetu biti poklonjeno jedno razdoblje mira. U Portugalu će se uvijek očuvati istina vjere,itd...To ne kažite nikome! Franji da, njemu možete reći! Kad molite Krunice, recite nakon svake desetice: „O moj Isuse, oprosti nam naše grijehe, očuvaj nas od paklenoga ognja, dovedi u Raj sve duše, osobiti one kojima je najpotrebnije tvoje milosrđe.“

[sestra Lucija: „Četvrto sjećanje“]

Anđeli - ukazanje Anđela čuvara Portugala, 1916.

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/aneli-ukazanje-anela-cuvara-portugala.html

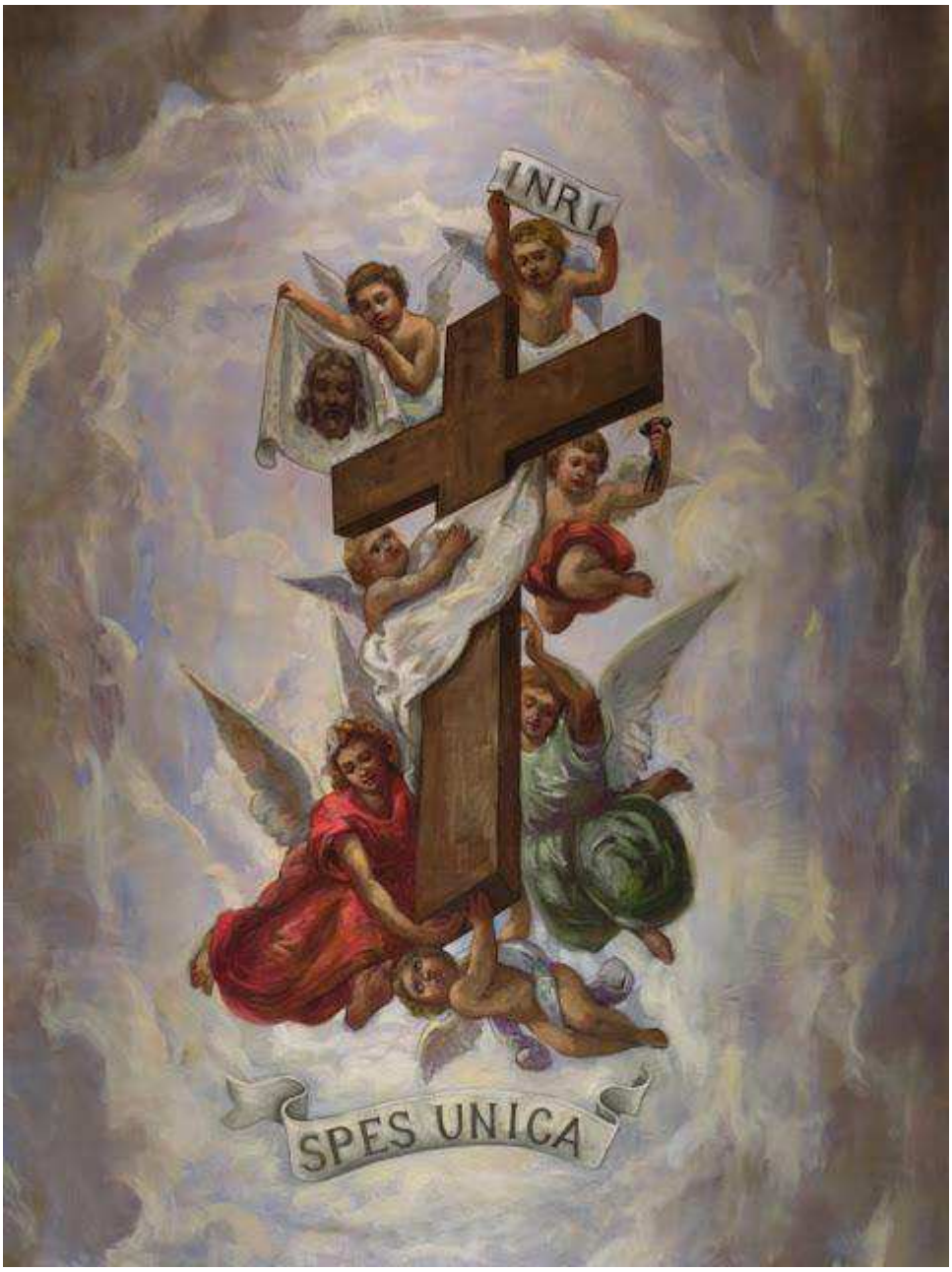

Anđeli su duhovna netjelesna bića koja imaju razum i volju. Besmrtna su i osobna stvorenja koja, neprestano gledaju Božje lice. Sveti Toma Akvinski: "Anđeli surađuju u svemu što je dobro za nas."
(Summa theologiae I,114,3,ad 3)

Sveti Augustin o njima kaže: "Riječ anđeo označuje službu, a ne narav. Duh je po onome što jest, anđeo po onome što čini."
(Sveti Augustin, Enarratio in Psalmos,103,1,15:PL 37,1348-49)

Anđeli, sluge Božje obdareni su pobjedonosnom snagom protiv svakog zla u svijetu. Devet korova je različitih anđeoskih vjesnika koji su puni ljubavi prema nama ljudima. Neprestano gledaju lice Božje i zato su najmoćniji izvršitelji Njegovih naredaba. Krist je središte anđeoskog svijeta.

Anđeo čuvar je najvjerniji prijatelj na putu svakog ljudskog života. Ovisi o Tebi hoćeš li ga prihvatiti. Bog Ti ga daruje, a ne sili Te da ga prihvatiš. Želi da ga prihvatiš i da mu vjeruješ, ali ne sili. Raduje se ako često komuniciraš sa njim kako bi mogao djelovati za Tebe. Voli kad ga zoveš u pomoć u životnim odlukama, poteškoćama i u svim situacijama. **Ukoliko ga prihvatiš za svoga prijatelja možeš mirno koračati stazom svoga života. To nam govori Božja Riječ, a ona nikad ne vara. "Bog Anđelu čuvaru zapovijeda da Te čuva na svim putovima Tvojim." (Ps 91,11)**
Dobar vjernik katolik rado prihvaća anđela čuvara.

"Vidjet ćete otvoreno nebo i anđele Božje gdje uzlaze i silaze." (Iv 1, 51)
Što nam to govori? Zasigurno o dvostrukom poslanju!

Od Boga silaze ljudima i od ljudi (koji su ih prihvatili) uzlaze Bogu te na taj način uspostavljaju vezu između Boga i čovjeka što ga grijehom narušiše ljudi pristajući uz buntovnu stranu zlih duhova, demona.

Spominju se i u Rimskom kanonu (prvi kanon), u "Kerubinskom himnu" bizantske liturgije (Staroslavenski-Iže heruvimi tajno obrazujušće, i životvorjaščej Troicje trisvjatuju pjesn pripjevajušće, vsjakoje ninje žitejskoje otložim popečenije....- prijevod na hrvatski jezik: Mi, koji Kerubine tajanstveno predstavljamo i životvornomu Trojstvu pjevamo trosvetu pjesmu, odbacimo sada svaku životnu brigu; iz molitvenika za grkokatolike. Grkokatolici zajedno sa rimokatolicima pripadaju jednoj Katoličkoj Crkvi).

Jedan događaj pape Pia IX, vrlo intenzivan i zanimljiv i kojega se papa uvijek sa radošću prisjećao i pričao... Pio IX je kao dječak doživio veliku pomoć njegovog anđela čuvara. U očinskoj kućnoj kapelici mali Pio je svakodnevno ministrirao. Jedan dan osjetio je u srcu neobičnu tjeskobu i strah.
Srce mu je brže počelo lupati. Nehotice okrenuo je pogled na drugu stranu oltara, kao da traži nečiju pomoć. Ugledao je lijepa mladića koji ga je s pogledom sebi zvao. Ispočetka sasvim zbunjen tim događajem nije se usudio pomaći s mjesta. Svijetla prilika ga je zvala još jače i izrazitije. Dječak je tad poskočio i prešao na drugu stranu. Prikaza nestade, a u isti čas je s oltara pao teški svetački kip i to upravo na ono mjesto gdje je mali ministrant netom klečao.

UKAZANJE ANĐELA ČUVARA PORTUGALA 1916. GODINE

Najvjerodostojnija anđeoska ukazanja su se dogodila u Fatimi. Portugalski narod je bio jedan od najvećih, ako ne i najveći katolički narod u povijesti. Njegovao je izvanrednu pobožnost prema Presvetom sakramentu koja Portugalu daje pravo na slavni naslov "Zemlja euharistije". Zatim ovaj narod krasi izvanredna privrženost prema Blaženoj

Djevici Mariji koju je započeo prvi portugalski kralj i koju su nastavili njegovi nasljednici. Portugalski kraljevi su svoje krune predali Mariji tako da dugi niz godina nikad sami ju nosili na glavi. Glavna milost je namijenjena kad se Marija pet mjeseci ukazivala u Fatimi i ustanovila tamo jedno od najslavnijih marijanskih svetišta na svijetu. Godinu dana prije Gospinih ukazanja ukazao se Anđeo čuvar Portugala. Slavni se Anđeo ukazao tri puta vidjeocima Fatimske Gospe, koju su vidjeli godinu dana kasnije. Poučio ih je kako da mole i kako da se posvete. Tako ih je pripremao za dolazak Blažene Djevice Marije.

PRVO VIĐENJE ANĐELA

Događaj opisuje sestra Lucija: "Dogodilo se to u proljeće, 1916.godine kad smo Jacinta, Franjo i ja čuvali ovce na mjestu zvanom Chousa Velha. Bilo je jutro i lagano je padala rosa nalik na kišicu dok smo se penjali na obronak brda s našim ovcama, tražeći kakvu stijenu ili mjesto na koje bismo se mogli skloniti od kiše. U sredini maslinika pronađosmo špilju, u koju tad uđosmo prvi put. Kada je kišica prestala padati, zadržali smo se tamo još neko vrijeme. Ručali smo i izmolili krunicu. Nakon toga započeli smo se igrati kamenjem. Odjednom je, premda je dan bio vrlo ugodan, snažan vjetar počeo njihati grane stabla te podigosmo pogled da vidimo što je uzrok tome. Iznad stabla ugledasmo svjetlost bijelu poput snijega, a u sredini nje obličje mladića sjajno poput kristala kada ga obasja sunčeva svjetlost. Kada nam je pristupio, počesmo jasno razlučivati njegovo obličje. Bili smo iznenađeni, zaokupljeni onime što smo vidjeli, ali ne rekosmo ni riječi.

Pristupio nam je i rekao: "Ne bojte se, ja sam Anđeo Mira. Molite sa mnom." Potom je kleknuvši na zemlju, pognuo glavu, a mi smo ga ganuti nekim nadnaravnim nadahnućem oponašali i ponavljali smo riječi koje smo čuli da izgovara: **"Moj Bože, vjerujem Ti, klanjam Ti se, ufam se u Te i volim Te. Molim Te oprosti onima koji Ti ne vjeruju, koji Ti se ne klanjaju, koji se ne ufaju u Te i koji Te ne vole."** Ove riječi su se ponovile tri puta. Tad se ustao i rekao nam: "Ovako molite Srce Isusovo i Marijino slušaju glas vaših poniznih molbi." Potom nestade.

Nakon tog događaja neodoljivo smo osjećali Božju blizinu da nismo niti međusobno mogli razgovarati o tome što se dogodilo. Samo smo ponavljali molitvu. To je bilo prvo ukazanje koje smo imali."

DRUGO VIĐENJE ANĐELA

"Dogodilo se sredinom ljeta. Na mjestu zvanom Arneiro pođosmo u hladovinu stabla da bismo se sklonili dok ne prođe dnevna žega. Odjednom smo ugledali istog Anđela koji nam je rekao: "Što činite? Molite! Molite mnogo! Srce Isusovo i Marijino namijenili su vam posebne milosti. Neprestano prinosite molitve i žrtve Najuzvišenijemu."

Upitala sam ga: "Kakve žrtve?". A on je odgovorio: "Prinosite žrtve svega što možete kao naknadu za grijehe koji ga vrijeđaju, u poniznoj molbi za obraćenje grešnika. Izmolite mir za našu zemlju. Ja sam Anđeo čuvar Portugala. Iznad svega prihvatite i strpljivo podnosite patnje koje će vam poslati Gospodin."
Ove su se riječi urezale u naša srca poput svjetla zbog kojeg smo vidjeli tko je Bog, koliko nas voli i koliko želi da i mi njega volimo. Razumjeli smo kako Bog pomoću žrtve obraća grešnike. Satima smo ponavljali molitvu koju nas je Anđeo naučio i prinosili smo za žrtvu sve što nas je vrijeđalo ili uzrokovalo patnju. Jacinta se odrekla i plesa kojega je jako voljela."

TREĆE VIĐENJE ANĐELA

Lucija nastavlja govoriti: "Dogodilo se krajem listopada ili početkom studenoga. U to vrijeme nisam vodila brigu o danima i tjednima. Molili smo krunicu i molitvu koju nas je Anđeo poučio prilikom prvog viđenja. Sada nam se ukazao držeći u rukama kalež i hostiju iz koje je krv kapala u kalež. Ostavio je kalež i hostiju da lebde u zraku, a on se prostro na zemlju i ponavljao triput molitvu: **"Presveto Trojstvo, Oče, Sine i Duše Sveti, ponizno Ti se klanjam i prinosim Ti Predragocjeno Tijelo, Krv, Dušu i Božanstvo Isusa Krista, prisutne u svim svetohraništima svijeta, kao naknadu za sve uvrede, svetogrđa i ravnodušnost kojima Ga se vrijeđa. I beskonačnim zaslugama Njegova Presvetog Srca i Bezgrešnog Srca Marijinog molim Te za obraćenje ubogih grešnika."**
Potom je ustao i ponovno uzeo kalež. Meni je dao Hostiju, a Franji i Jacinti iz kaleža govoreći: "**Činite naknadu za zločine ljudi i tješite našeg Boga."** Potom se ponovno prostro po zemlji i nestao. Bili smo posve umotani u Boga, a mir i sreća bijahu veliki. Tjelesna slabost također bijaše velika."

ZAŠTO SE ANĐEO UKAZAO?

Možda je razlog u silnoj ljubavi koju je Portugal gajio prema Anđelima. Don Manuel I je bio silno pobožan Anđelima. Toliko im je bio pobožan da je od pape isprosio da potvrdi blagdan Anđela čuvara Portugala i dopusti službu Božju i časoslov na treću nedjelju u srpnju. Ovaj blagdan se slavi i danas. Nikad nismo čuli da ijedna druga zemlja slavi sličan blagdan ovome.
Vasco da Gama, glasoviti istraživač koji je otkrio pomorski put do Indije dva svoja broda je nazvao po anđelima. Jednoga je nazvao sveti Gabriel, a drugoga Sveti Rafael. Gabriel jer je htio da i on prenese radosnu vijest o spasenju poganskim zemljama. Rafael jer je sveti Rafael pratio mladoga Tobiju na njegovom dugom i opasnom putovanju. Kralj kardinal Don Henrique gajio je posebnu ljubav prema anđelima te je u Lisabonu sagradio crkvu u njihovu čast. Ovih nekoliko slučajeva, a bilo ih je više pokazuju koliko je duboko Portugal gajio ljubav i pobožnost prema svetim anđelima. Oni nam daju moguć razlog zašto se Anđeo čuvar te zemlje ukazao u Fatimi budući da anđeli velikodušno uzvraćaju svu čast koju im ukazujemo.

U davnim razdobljima poznata su ukazanja anđela u Mađarskoj i Irskoj no nigdje se Anđeo nije ukazao kao u Fatimi.

Sve o anđelima
Paul Sullivan

Sveta Mala Terezija (dio njezinog marijanskog testamenta)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/sveta-mala-terezija-dio-njezinog.html

Po starijem, nereformiranom kalendaru sveta Mala Terezija se slavi 3. listopada. Djetinje je duboko bila vezana uz Majku Mariju i već sa nježnom dobi djeteta postigla je po zagovoru Majke i svojim radom na sebi svetost života spremnog za nebo. Odlučila sam stoga par riječi danas posvetiti toj tako velikoj svetici i djetinje odanoj i privrženoj prema Majci Mariji.

Sveta Mala Terezija i ljubav prema Majci Mariji

Poznato je da je sveta Mala Terezija Maku Mariju nazivala više Majkom nego li Kraljicom.

Sveta Mala Terezija razboljela se na Blagovijest 1883.godine. Svojim djelom i likom svjedoči da ju je ozdravio Majčin osmijeh. Ovu nevjerojatnu istinu možemo promatrati i povezati da je sveta Mala Terezija još kao sasvim maleno djetešce ostala bez svoje majke. Kasnije joj majku zamjenjuje sestra, a i ona odlazi u samostan. Bog često u ljudski život pripušta teške trenutke kako bi posve prionuo uz Njega. On nas zove Sebi upravo po križevima. Blago onome tko to zna

prepoznati!
Imamo jednu Majku koja je vječno sa nama i jednog Oca koji nas nikad neće iznevjeriti.
Samo osoba može iznevjeriti, Bog nikada!
Upravo ti događaji smrti majke i odlazak najdraže sestre u samostan svetu Malu Tereziju još više povezuju sa njezinom nebeskom Majkom. Majka od Pobijede kojoj se obitelj molila za ozdravljenje svete Terezije izvojevala je pobjedu na blagdan Duhova iste godine!
Njezino viđenje Majke Marije i Njezine uloge u povijesti spasenja najjasnije se odražava u hvalospjevu **"Zašto te ljubim Marijo",** kojega je napisala u svibnju 1897.godine, nekoliko mjeseci prije smrti.
Taj spjev je njezin marijanski testament u kojem opjevava sva mjesta u Evanđelju gdje se spominje Majka.
Terezija zna da Majka Marija živi od vjere, zna da u životu njezine Majke nema ushićenja, viđenja i čuda te da ju svaka djevojka, žena, ali i muškarac mogu nasljedovati kao svoj uzor.

Pisma, pjesme, posljednji razgovori sa sestrama, igrokazi svete Male Terezije posvećeni Majci Mariji

Ovdje ćemo navesti samo pojedine dijelove njezinih pisama koji govore o Majci Mariji. Zasigurno da je njezino djelo mnogo opsežnije. Šteta je nespomenuti barem malo.

U Pismu 92 upućuje nam:" Ne boj se da ćeš previše ljubiti Presvetu Djevicu. Nikad je nećeš dovoljno ljubiti."
U Pismu 226 govori nam da Majka Marija spašava ponizne:
"Istina je da nijedan ljudski život nije izuzet od grijeha, samo se Bezgrešna Djevica pojavljuje posve čista pred Veličanstvom Božjim. Kakve li radosti kad pomislimo da je ova Djevica naša Majka! Budući da nas Ona ljubi i da poznaje našu slabost, čega se onda imamo bojati?"

Pjesma 54, dio marijanskog testamenta: "Želim živjeti s Tobom, slijediti Te svaki dan!
Kad promatram Tvoj život opisan u Evanđelju, Ja se usuđujem gledati u Te, prilaziti k Tebi.
Nije mi teško vjerovati da sam Tvoja kći, jer
i Ti si smrtna, i trpiš kao i ja.
Uzak put do raja Ti si učinila vidljivim vršeći uvijek najobičnije kreposti.
Marijo, kraj Tebe volim ostati malena.
Tvoje riječi ljubavi su poput mističnih ruža.
Oh, kako volim, Marijo, Tvoju rječitu šutnju! Ona mi otkriva veličinu i svemoć
Duše koja ne čeka pomoć niotkud nego od neba.
Ja znam da si u Nazaretu, o Majko puna milosti,
Živjela posve siromašno, bez želje za ičim:
Nikakvi ushiti, ni čuda, ni zanosi
Ne uljepšavaju Ti život, Kraljice izabranika!
Prevelika je četa malenih na zemlji,
Bez straha mogu uvijek k Tebi podići oči;
Posve običnim, zajedničkim putem,
Neusporediva Majko,
Tebi se mili stupati da ih povedeš u nebo!
Ti nas ljubiš, Marijo, kako nas i Isus ljubi!"

Posljednji razgovori sa Terezijinim sestrama: " Ono što Presveta Djevica ima više od nas je to što nije mogla griješiti, što je bila izuzeta od istočnog grijeha, ali s druge strane, imala je manje sreće od nas budući da nije imala Presvetu Djevicu da je ljubi! A to je toliko više blaga za nas i toliko manje blaga za nju!" (JEV, 141-2)

"Svećenici neka nam pokažu njezine kreposti koje mogu nasljedovati. Dobro je govoriti o Njezinim povlasticama, a posebno je važno da je se može nasljedovati. Majka više voli nasljedovanje nego divljenje, a Njezin život je bio tako jednostavan!" (JEV, 145-146)

Mala Terezija je nastojala približiti Marijin lik onako kako ga je doživljavala radi nasljedovanja Njezinih kreposti. Poznate su riječi svete Terezija iz njezinog igrokaza u kojem govori da je Gospa više Majka nego li Kraljica jer ju je doživljavala posve blisko. Svetica želi da ju tako i mi doživimo.
Sveta Mala Terezija divila se Božjim ljepotama. Jako je voljela snijeg, ruže, pjev ptica U događajima i okolnostima svoga života nadahnuta Božjim Duhom nalazila je duboki smisao. Voljela je glumiti
u igrokazima. Bila je bliska sa Majkom koja ju je vodila Sinu, a On Ocu. Rano je završila svoj život na zemlji.

Postigla je potrebnu svetost da svoj život nastavi u Vječnoj Domovini odakle nas obasipa laticama ruža...

Neizreciva nježnost
Sveta Mala Terezija

Moskovski patrijarh Kiril I. potpisuje peticiju za dokinuće pobačaja

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/moskovski-patrijarh-kiril-i-potpisuje.html

(Moskva) Moskovski patrijarh Ruske pravoslavne crkve, Kiril I. stavio je svoj potpis na peticiju kojom se zahtjeva „okončanje legalnog ubijanja nerođene djece“.Ruski pokret za život otpočeo je sa skupljanjem potpisa za jednu peticiju kojom se zahtjeva okončanje pobačaja. Peticiju podržava i Povjerenstvo za obitelj i zaštitu majčinstva i djetinjstva Ruske pravoslavne crkve. U prošli je utorak peticija koja teži za „izmjenama zakona“ radi zabrane pobačaja i pilule za dan poslije, dobila je važnu podršku Moskovskoga patrijarha.Kiril I. u svibnju je ove godine pobačaj označio „istinskom nacionalnom katastrofom“ koja „svake godine oduzima život više od milijuna naših sugrađana“. Ruska pravoslavna crkva po cijeloj Rusiji održava 29 centara za pomoć majkama u nevolji. Godine 2015. pružena je pomoć 5,5 milijuna žena u ovim centrima.
Prema podatcima poznatog borca za ljudska prava Sergeja Česnokova, predsjednika ruskoga pokreta za život, peticiju je potpisalo više od 300.000 građana. Cilj peticije je prikupiti milijun potpisa.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/09/29/moskauer-patriarch-kyrill-unterzeichnet-petition-fuer-ein-ende-der-abtreibung

Slobodni zidari naređuju Europskoj uniji: otvoriti granice za sve više useljavanja

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/slobodni-zidari-nareuju-europskoj-uniji_5.html

http://tradikatolik.blogspot.hr/2015/09/slobodni-zidari-nareuju-europskoj-uniji.html

Prije godinu dana na blogu *Traditio Ecclesiae* objavljen je ovaj članak koji nam je otvorio oči o skrivenim namjerama masovnog useljavanja u Europu. Svi se čudimo, gledamo u nevjerici, negodujemo, postavljamo pitanja koja nemaju odgovora...Pritom zaboravljamo da je na djelu razbijanje monolitnosti kršćanske Europe i daljnji korak u uništenju njezinih kršćanskih korijena te izazivanja nemira, nezadovoljstva i kaosa, a možda i ratnih sukoba. Unatoč svim neugodnostima koje su u ovih 12 mjeseci dogodile, silovanjima, terorističkim napadima, dokazima da se na ovaj način džihadisti ubacuju u europske zemlje te znanju o brutalnim pokoljima i progonima naše kršćanske braće na Bliskom istoku, vlada opća apatija i malobrojni uspijevaju poduzeti nešto konkretno i učinkovito. Sve one političare i državnike koji se javno suprotstave, đavolska propagandna mašinerija pokušava uništiti. Mir u Europi i svijetu vidljivo je ugrožen.

Sada nas samo zagovor Majke Božje Fatimske može spasiti!

(Bruxelles) O useljavanju je svatko već rekao svoje mišljenje. Razlika je doduše u tome da to neki mogu činiti u velikom stilu u masmedijima, a drugi samo u ograničenom dosegu formalno bezgraničnog interneta.

Sada su se javili za riječ i slobodni zidari. 28 obedijencija potpisalo je službenu izjavu i rijetko viđenom otvorenošću razjašnjavaju fenomen useljavanja bez ograničenja i bez pravila koji upravo paralizira Europu. Fenomen koji očituje sve veći jaz između elita i naroda.

Jedinstvo loža od Turske do Portugala, od Italije do Irske i Poljske

Među potpisnicima nalaze se Veliki orijent Francuske, Velika loža Austrije, Veliki orijent Švicarske, Velika loža Francuske, Veliki orijent Belgije, Velika loža Belgije, **Veliki orijent Hrvatske**, Veliki orijent Irske, Velika loža Italije, Veliki orijent Luksemburga, Veliki orijent Poljske, Veliki orijent Portugala, Veliki orijent Grčke, Ženska velika loža Turske i još mnoge druge. Oni ne zahtijevaju od europskih vlada samo da prihvate bujicu useljenika, nego da ih u budućnosti sve više prime. Masoni time dokazuju zapanjujuće međusobno suglasje u nakanama - od Turske do Portugala, od Italije do Poljske. Osim toga, očituju faktičku konvergenciju sa službenim strategijama Europske unije i većine članica EU-a. Potpuna jednakost intencija kako službeno u ovoj mjeri između slobodnog zidarstva i političkih dužnosnika i čelnika rijetko ovako očito iskazana.

Cilj: „Podrivanje temeljnih elemenata kao domovina, identitet i narod" Masoni i useljavanje

COMMUNIQUE DE PRESSE

Déclaration des Obédiences européennes

Les Obédiences maçonniques européennes alarmées par la tragédie vécue par les migrants qui fuient des pays en guerre et en proie à la misère en appellent aux gouvernements européens pour qu'ils mettent en œuvre les politiques communes indispensables à un accueil digne et humain de populations en détresse et en péril. L'incapacité des Etats à surmonter les égoïsmes nationaux est un nouveau signal d'une Europe malade où le chacun pour soi l'emporte sur l'intérêt général.

Les Obédiences maçonniques européennes rappellent que le respect des droits de l'homme et du principe de dignité humaine font partie des principes fondateurs de la construction européenne. C'est sur la base de tels principes que la solidarité entre les nations s'est mise en place. L'esprit de solidarité est encore plus nécessaire au vu des bouleversements qui affectent de nombreuses régions du monde.

Sans revenir sur l'histoire d'un continent qui s'est forgé au gré de nombreuses migrations, les drames présents doivent provoquer une prise de conscience et insuffler des politiques d'accueil innovantes. A défaut, le continent européen serait à terme le théâtre de divisions et de conflits qui précipiteront les peuples dans un nouveau malheur. Il n'en résultera qu'une nouvelle exacerbation des nationalismes.

La tragédie présente doit donc être le creuset d'une renaissance et d'un renouveau du rêve européen. Les Obédiences maçonniques signataires attendent désormais des actes dans lesquels les valeurs de solidarité et de fraternité fondatrices de l'Europe trouvent leur juste expression.

Obédiences signataires

Grand Orient de France
Grande Loge Féminine de France
Grande Loge de France
Fédération Française du Droit Humain
Grande Loge Mixte de France
Grande Loge Mixte Universelle
Ordre Initiatique Traditionnel de l'Art Royal
G.L.R.I S.R.U
Grande Loge Libérale d'Autriche (Autriche)
Grand Orient de Belgique (Belgique)

Pojedinačan slučaj? Čisto sumnjamo. „Suglasje ima jedan cilj: podrivanje temeljnih elemenata naše društvene zajednice kao što su domovina, identitet, narod", piše *Corrispodenza Romana*.

Izjavu loža objavio je *Médias-Presse* u Francuskoj.

Službeni dokument loža obrazložio je zahtjev za useljavanjem bez ograničenja nadvladavanjem „nacionalnih egoizama" i davanjem prednosti „općim interesima" koji nisu pobliže definirani i koji zahtijevaju „inovativnu politiku dobrodošlice".

Lože ne spominju samo uzvišene namjere, nego izriču i opomenu. Ako vlade ne budu držale otvorenima svoje granice i time ne budu ispunile slobodnozidarski zahtjev, doći će do „podjela i konflikata" i do „ponovnog oživljavanja nacionalizama" u Europi.

Zahtjev loža: „Useljavanje iznad svega"

Braća (i sestre) iz loža ne pozivaju se kod svog zahtjeva na kršćansko-židovsko korijenje Europe, nego na „poštovanje ljudskih prava" na kojima, tako kažu slobodni zidari, počiva Europska unija s „vrijednostima solidarnosti i bratstva". Temelji Europe sežu za lože samo do Francuske revolucije s njezinom *Deklaracijom o ljudskim i građanskim pravima* iz 1789. godine koja je prihvaćena 1948. godine u *Općoj deklaraciji o ljudskim pravima UN-a*.
Europske slobodnozidarske obedijencije ne kažu kako treba postići kvadraturu kruga, kako se interesi izbjeglica i sve više rastuće bujice useljenika mogu uskladiti s interesima europskih naroda. Slobodnim zidarima je dovoljno javno definirati fiksnu točku kao *conditio sine qua non*. "Useljavanje iznad svega", piše *Corrispodenza Romana*.

Izvor: katholisches.info

Kardinal Sarah: „Europa s rodnom ideologijom nema budućnosti“ – Ljudi trebaju postati aktivni, a ne čekati da ih drugi brane

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/kardinal-sarah-europa-s-rodnom_6.html

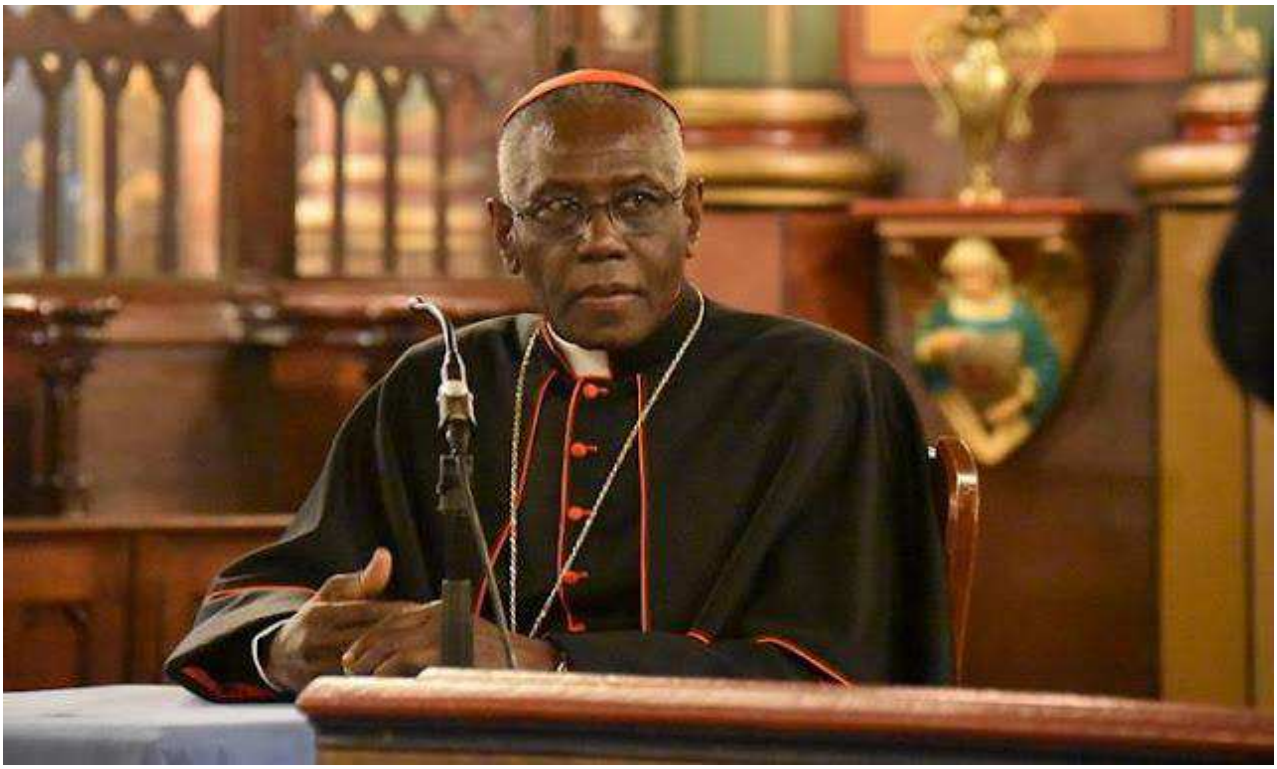

Kardinal Sarah: " rodnom ideologijom UN i EU provode ideološki kolonijalizalizam"

(Madrid) „Borba protiv rodne ideologije borba je za čovječanstvo.“ To je izjavio kardinal Robert Sarah, pročelnik Kongregacije za bogoštovlje na predavanju u španjolskoj Avili. Po njegovom mišljenju rodna ideologija predstavlja stvarnu pogibelj da Zapad i Europa ne budu imali budućnosti.
Kardinal iz Gvineje bio je 24. svibnja gost na *Jornadas Mujer, Familia y Sociedad* o ženi, obitelji i društvu na Katoličkom sveučilištu u Avili. Sarah je ondje govorio o temi „rodne ideologije i njezinih posljedica“.

Opasnost ideološke kolonizacije

Tijekom susreta s tiskom Kardinal je u kontekstu rodne ideologije govorio o „pogibelji ideološke kolonizacije“. „Dva velika izazova za društvo danas jesu rodna ideologija islamski fundamentalizam.“ Na to je upozoravao i na posljednjoj Biskupskoj sinodi u Rimu.
„Rodna ideologija prodrla je i u Crkvu“, rekao je Sarah.

Postoje „neki predstavnici Crkve koji misle da je moguće prihvatiti homo-scenu“. No on jasno konstatira da je to nemoguće: „Rodna ideologija niječe komplementarnost između muškarca i žene i činjenicu da je spolnost Božji dar.“
Dženderizam „želi čovjeka odvojiti od spolnosti“, ali to znači da „ovaj put vodi do uništenja obitelji, kršćanske antropologije i na koncu Božjega plana.“
Kardinal Sarah govorio je o jednom „zapadnom problemu.“ Kaže da rodna ideologija potječe iz zapadnih zemalja, osobito iz Zapadne Europe i ondje se širi, dok u Africi i Aziji ne postoji ovaj problem. Kod dženderizma „posrijedi je pravi pravcati ideološki kolonijalizam koji UN i Europska Unija žele prenijeti i na zemlje u razvoju.“

„Crkva mora braniti Božji plan.“ „Ako je točno da Crkva nikoga ne treba osuđivati, onda je tim točnije da Crkva mora braniti i Božji plan“, rekao je. Dodao je da je muškarac upućen na ženu i žena na muškarca. U ovome planu muškarac nije ništa bez žene, ni žena nije ništa bez muškarca, a kao plod međusobnog nadopunjavanja kao treći element pridolazi dijete kao izraz ljubavi.

Iza rodne ideologije kao oblika ideološkog kolonijalizma stoji uglavnom politika koju vodi američki predsjednik Barack Obama, a koju i demokratski kandidat koji se natječe da ga naslijedi, Hillary Clinton, također dijeli, rekao je Kardinal. Konkretno je kardinal Sarah aludirao na jedno izjavu Hillary Clinton koju je dala u travnju 2015. na feminističkoj konferenciji u *Lincoln Centru* u Manhattanu da vlade „trebaju vršiti pritisak kako bi se tradicionalne dogme nanovo definirale“. Hillary Clinton pri tome je otvoreno napala Katoličku Crkvu i njezinu bornu protiv pobačaja i homoseksualnosti.

„To je borba između tame i Boga, borba sotone protiv Boga“, rekao je Kardinal koji je podsjetio da je kršćane „sotona uvijek napadao i protiv njih se borio“, zbog toga se kršćani trebaju držati zajedno „kako bi se obranili od ovoga napada i kako bi zaštitili obitelj“.

Na novinarsko pitanje Kardinal je odgovorio da američko predsjednik Obama nije diktator jer ništa ne može sam nametnuti.Ali on ima veliki utjecaj i veliku moć kojom se može poslužiti, upravo na gospodarskom i financijskom području.
„On može uskratiti financije onima koji se suprotstavljaju ideološkom kolonijalizmu.“

Kardinal Sarah s tim u svezi zahtijeva da se ne popušta gospodarskome pritisku i da se novac ne promatra kao da je bog.
Kao konkretan primjer Pročelnik je imenovao *Sestre siromašnih* koje su se suprotstavile ideološkom pritisku zdravstvene reforme predsjednika Obame. Crkva ne može nipošto prihvatiti takav pritisak, rekao je on.

„Bez djece Europa nema budućnosti, nego će postati islamska“
Na predavanju koje je potom uslijedilo kardinal Sarah govorio je o nastanku i razvoju rodne ideologije. Onda je protumačio kako UN i EU promiču ovu ideologiju i novim zakonima žele stvoriti novu stvarnost.„Moramo se boriti kako bismo se suprotstavili ovoj protuprirodnoj ideologiji koja se diže protiv božanskoga nauka.“
Pobačaj je čvrsta sastavnica rodne ideologije. To je „najbrutalniji i

najkriminalniji napad na najslabije.“
„Homo-brak“ nema budućnosti, rekao je Kardinal jer dva muškarca ili dvije žene ne mogu dati život.
„Najveća pogibelj za Zapad jest da on nema djece. Bez djece pak nema ni budućnosti.“ Nedostatak djece jest posljedica krivog pogleda na život i stvarnost. To posebice ne će ostati bez konkretnih posljedica: „U Europi vidim da je stanovništvo u nekim dijelovima grada postalo posve muslimansko“. Kardinal Sarah stoga je poticao laike da sami u svoje ruke preuzmu obranu, bez ičije pomoći i da ne čekaju da ih drugi brane.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/05/25/kardinal-sarah-europa-hat-mit-gender-ideologie-keine-zukunft-menschen-sollen-aktiv-werden-und-nicht-warten-dass-andere-sie-verteidigen/

Štovanje Presvetog Srca Isusova

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/stovanje-presvetog-srca-isusova.html

"Želimo li dozvati u pamet važna razdoblja, kojima je ovo štovanje prolazilo tokom povijesti kršćanske pobožnosti, odmah vidimo, kako nam se pred očima javljaju imena nekih, koji su u toj stvari stekli posebnu slavu, i koje moramo smatrati pionirima jednog oblika religioznog štovanja, koji se privatno i postepeno sve više širilo u redovničkim zajednicama. Navodimo, među onima, koji su učvrstili to štovanje Presvetog Srca Isusova, koji su postepeno doprinosili njegovu razvitku i koji su, na taj način, za nj posebno zaslužni, na primjer: sveti Bonaventura, sv. Albert Veliki, sv. Gertruda, sv. Katarina Sijenska, bl. Henrik Suzo, sv. Petar Kanizije, sv. Franjo Saleški. Sveti Ivan Eudes je sastavio prvu liturgijsku službu u čast Presvetog Srca Isusova, čiji je svečani blagdan, uz odobrenje mnogobrojnih francuskih biskupa, proslavljen prvi puta 20. listopada 1672. god. Ali zacijelo, među onima, koji su promicali ovaj vrlo plemeniti način štovanja, najodličnije mjesto zauzima sveta **Margareta-Marija Alacoque**. Ona je, sa svojim duhovnikom, blaženim Klaudijem de la Colombiere uspjela, svojom žarkom revnošću, da se ta pobožnost, već vrlo razvijena, utemelji, na veliko udivljenje vjernika, i da se razlikuje od ostalih vrsta kršćanske pobožnosti svojim vlastitostima ljubavi i zadovoljštine *Miserentissimus Redemptor*."

("S radošću ćete crpiti vodu na izvorima Spasiteljevim"Enciklika Pape Pija XII. o štovanju Presvetog Srca Isusova)

OBJAVE PRESVETOG SRCA ISUSOVA

Prva objava Srca Isusova

Prva objava Srca Isusova klauzurnoj redovnici Pohoda Marijina, svetoj Margareti Mariji Alacoque dogodila se 27. prosinca 1673. na blagdan svetog Ivana Apostola i Evanđelista u samostanu Paray-le Monial. O tome sveta Margareta govori:

"Jednom dok sam bila pred Presvetim Sakramentom, potpuno uronjena u tu božansku nazočnost tako silno da sam zaboravila na samu sebe i na mjesto gdje se nalazim, prepustila sam se tom božanskom Duhu, predala sam srce snazi njegove ljubavi. On me potaknuo da veoma dugo počivam na njegovim božanskim prsima, gdje mi je otkrio sve divote svoje ljubavi i nerazjašnjive tajne svoga Presvetog Srca koje mi je uvijek sakrivao. Ovdje mi ih je prvi put otkrio. Tada mi reče: "Moje božansko Srce tako žarko voli sve ljude, a posebno tebe da nije moglo više zadržati u sebi oganj svoje žarke ljubavi**.** Ti ga moraš proširiti i objaviti ljudima da bi se obogatili tim dragocjenim blagom što ti ga otkrivam. Taj oganj u sebi nosi posvetnu milost i spasenjsku milost, koje su potrebne da ljude sačuvaju od ponora propasti. Izabrao sam tebe, koja si u sebi poput ponora nedostojna i u neznanju, da se ispuni veliki plan i da sve to bude moje djelo." (AB 63)

Druga objava Srca Isusova

Druga objava se vjerojatno dogodila 2. lipnja 1674. Sveta Margareta Marija Alacoque je ovako opisuje: "To presveto Srce pokazalo mi se kao sunce, koje je blistalo sjajnom svjetlošću poput prozirnih kristala. U tom vanjskom sjaju Srce Isusovo je bilo okrunjeno krunom koja simbolizira rane što mu ih zadajemo svojim grijesima. Nad Srcem se nalazio križ koji je ondje od prvih časova njegova utjelovljenja, a to znači od časa kad je bilo oblikovano i presveto Srce." (AB 65)

Treća objava Srca Isusova

Treća objava se vjerojatno dogodila 1674., također u mjesecu lipnju, oko blagdana Tijela Kristova. Sveta Marija Margareta to opisuje ovako:

"Jednom dok je Presveti Sakrament bio izložen, nakon što sam se osjećala sva povučena u svoju nutrinu, u neobičnoj sabranosti svih mojih osjetila i moći, ukazao mi se Isus Krist, moj božanski Učitelj. On je sav bio u sjaju slave, sa svojih pet rana što su blistale poput pet sunaca. Iz tog svetog čovještva izlazili su sa svih strana plamenovi, a osobito iz njegovih klanjanja vrijednih grudi, koje su izgledale poput kakve peći. Kad su se otvorile, otkrio mi je Srce tako milo i ljubazno, koje je bilo živo vrelo tog ognja. Tada mi je otkrio nepojmljive divote svoje čiste ljubavi i kako ju je preobilno pokazivao ljudima. Oni su bili tako nezahvalni i pravili se da ga ne poznaju. Rekao mi je: "Pažljivo slušaj moj glas i ono što od tebe zahtijevam kako bih te raspoložio da izvršiš moje nakane." (AB 76)

Četvrta objava Srca Isusova

Četvrto ukazanje Srca Isusova, takozvana Velika objava, dogodila se u vrijeme Tijelovske osmine između 13. i 20. lipnja 1675., najvjerojatnije 16. lipnja. Sveta Margareta Marija Alacoque pripovijeda:

"Dok sam jednom bila Pred Presvetim Sakramentom, u osmini Tijelova, primila sam od svoga Boga izvanredne milosti njegove ljubavi...Pokazujući mi svoje Božansko Srce reče: **"Evo Srca koje je ljude toliko ljubilo te nije ništa štedjelo sve dok se nije iscrpilo i istrošilo da bi im posvjedočilo svoju ljubav. Kao zahvalnost ja od**

većine ljudi primam samo nezahvalnost, njihovim nepoštivanjem i svetogrđima, njihovom hladnoćom i njihovim prezirom što mi ih iskazuju u tom Sakramentu ljubavi. Najviše me to boli što su to srca meni posvećena koja se tako odnose prema meni. Zato te molim da prvi petak nakon osmine Presvetog Sakramenta bude posvećen posebnim blagdanom da bi se častilo moje Srce tako da se toga dana prima pričest i tako da se naknadom dade zadovoljština za uvrede... Obećavam da će se moje Srce otvoriti da bi obilno izlilo moć svoje božanske ljubavi na one koji mu iskažu tu čast i koji nastoje da se ona njemu iskazuje."
Odgovarajući na to kao da ne znam kako ću moći ispuniti ono što je od mene tako dugo želio, naredio mi je da se obratim na njegova slugu što mi ga je poslao za dovršetak tog nacrta. (AB 110)

Uz četiri objave, Otkupitelj je dao posebno obećanje koje se nalazi u pismu, vjerojatno iz svibnja 1668., koju je svetica pisala majci De Saumaise, svojoj bivšoj poglavarici. Prisjeća se da je joj je jednog petka, za vrijeme svete Pričesti, Isusu putio ove riječi: "**U prekomjernom milosrđu svoga Srca, obećavam ti, da će njegova svemoguća ljubav udijeliti milost konačne pokore svima onima, koji se budu pričestili kroz devet prvih petaka uzastopce. Neće umrijeti u mojoj nemilosti, niti bez svetih sakramenata. Moje Srce bit će im sigurno utočište u tom posljednjem času."**

Moćna molitva, sveta Krunica - poruke iz Fatime

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/mocna-molitva-sveta-krunica-poruke-iz.html

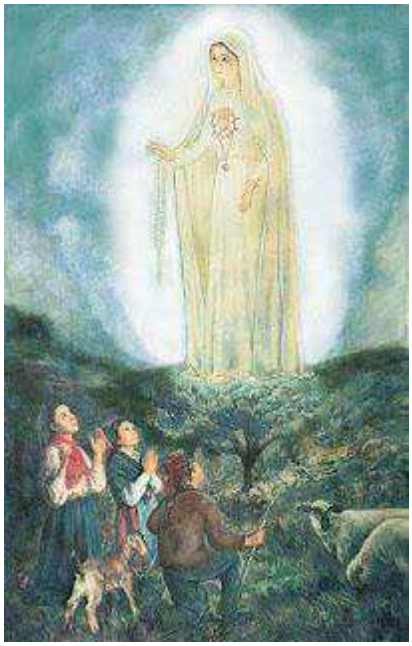

Krunica je satkana od temeljnih molitava naše vjere. U taj vijenac molitve satkana su i razmišljanja o središnjem događaju Povijesti spasenja: Utjelovljenje Riječi, muka i smrt na križu našeg Spasitelja, uskrsnuće i vječna proslava Sina Božjeg, dolazak Svetog Duha.
Krunica poziva na pokajanje, uvodi čovjeka u misterij nedokučivog milosrđa Božjeg, potiče na nadu, budi vjeru u katoličkoj duši koja ju moli srcem i otkriva smisao čovjekova života.
Mnogi za svoje obraćenje zahvaljuju molitvi Krunice.
Majka vodi Sinu, a Sin Ocu u djelovanju Svetog Duha.
Krunica je razmatranje Evanđelja s Majkom Marijom.

U Fatimi, u Portugalu Majka se ukazivala više puta trima pastirićima: Luciji, Jacinti i Franji i redovno ih pozivala na molitvu Krunice.
Govorila im je: "Molite Krunicu svaki dan da biste izmolili mir svijetu i kraj rata!"

13.lipnja 1917.godine:"Molite Krunicu svaki dan... Moje Bezgrešno Srce bit će tvoje utočište i put koji će te voditi do Boga."

13.srpnja Majka poziva i nas: "Nastavite moliti Krunicu."

13. rujna ponovno poziva: "Nastavite moliti Krunicu."

13. listopada: "Ja sam Gospa svete Krunice. Neka se Krunica moli svaki dan!"

Uistinu, molitva svete Krunice u obitelji je zalog trajnog mira i radosti. Obitelj koja ju moli uživat će njezine blagodati po obećanju Gospe.

Riječi sestre Lucije iz Fatime «Blažena Djevica Marija je krunici podarila takvo djelovanje da ne postoji nijedan materijalni, duhovni, nacionalni ili međunarodni problem koji se putem nje i naše žrtve ne bi mogao riješiti.»

U 40-tnici smo molitve za nerođene. Molimo za nerođene i poštivanje i skrb za ljudski život od trenutka začeća sve do prirodne smrti koja je samo prelazak u vječnost!

Abortus i umjetna oplodnja su smrt obitelji! Mislimo na buduće naraštaje!

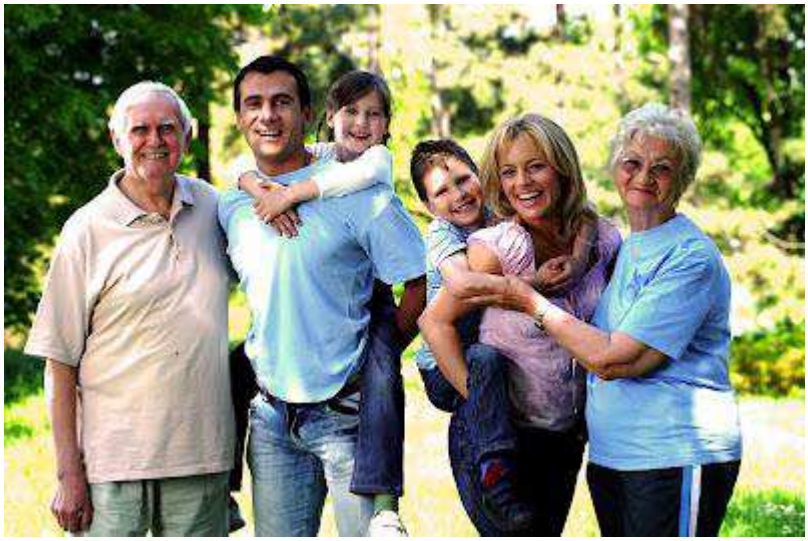

Tradicionalna latinska Misa - melem za dušu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/tradicionalna-latinska-misa-melem-za.html

slika sa Twittera, proslijedio father Kevin Cusick

Tradicionalna Latinska Misa - pojedini dijelovi njezinih ceremonija i molitva datiraju iz dana Gospodnjih i Njegovih Apostola iz Rimskih katakombi gdje su prve Latinske Mise nastale i to prije 1900 godina. Nisu se slavile na stolovima nego na grobnicama, kamenim grobovima mučenika....

Kodificirao ju je papa Pio V, bula Quo Primum. Za razliku od Nove Mise koja je banalizirana te otvara mogućnost svim novotarijama tradicionalna latinska misa jasno duše upućuje na žrtvu Gospodina. Misa je nekrvna žrtva Isusa Krista!

Više pročitati na:

http://ontrebakraljevati.blogspot.hr/2016/08/bula-quo-prium-tempore.html

http://ontrebakraljevati.blogspot.hr/2016/09/svecenik-zauvijek.html

Ići ću mirno i odvažno u Katoličku Crkvu jer, ako je VJERA tako važna za naše spasenje, potražiti ću je tamo od kud je istinska Vjera prvo krenula, potražit ću je među onima koji su je primili od samoga Boga.

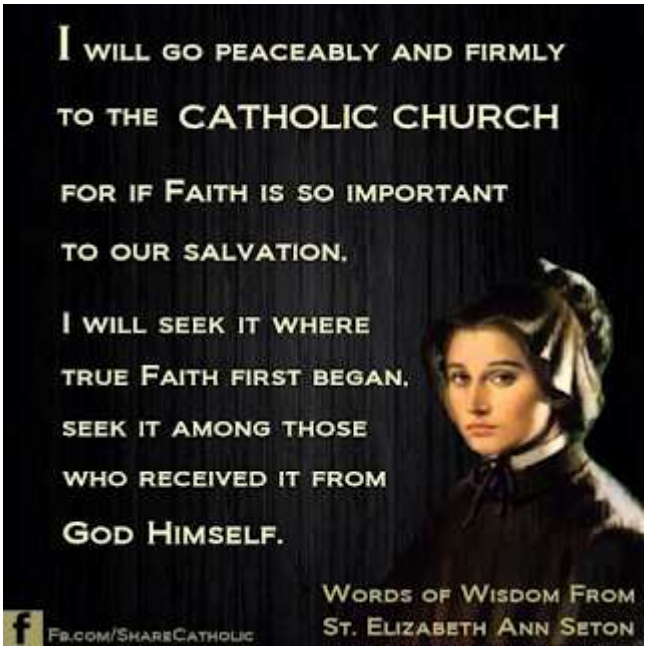

Pomorska bitka kod Lepanta: papa Franjo o Krunici – ponovni udar munje u kupolu sv. Petra?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/pomorska-bitka-kod-lepanta-papa-franjo.html

Pomorska bitka kod Lepanta 7. listopada 1571.: prikaz u katedrali u Montagnani

(Rim) U petak je bio blagdan svete Krunice (Festum Beatae Mariae Virginis a Rosario) koji se izvorno zvao spomendanom Gospe od Pobjede. Uveden je prigodom pomorske bitke kod Lepanta protiv Turaka 7. listopada 1571. kada su kršćani odnijeli pobjedu. Preimenovanje u blagdan svete krunice dogodio se već 1573.

Papa Franjo poslao je u petak sljedeću poruku preko Twittera:

„Molitva Krunice jest molitva koja uvijek prati moj život; to je također i molitva jednostavnih ljudi i svetaca... to je molitva moga srca.“

Zasada nije potvrđeno da je u petak ponovno munja udarila u kupolu bazilike sv. Petra u Rimu, kao i uvečer 11. veljače 2013., onoga dana kada je papa Benedikt XVI. neočekivano i na posve iznenađujući način objavio svoje odreknuće.
Udar munje u kupolu sv. Petra dosada je u crkvenoj povijesti posvjedočen samo onog dramatičnog dana.
Ne postoje povijesni pokazatelji koji – čak i bez slika – izvješćuju o takvom udaru munje u kupolu bazilike sv. Petra koja je dovršena 1590. godine.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/10/08/seeschlacht-von-lepanto-papst-franziskus-ueber-den-rosenkranz-erneuter-blitzeinschlag-in-peterskuppel/

Sveta Krunica - nadbiskupu Stepincu sva nada!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/sveta-krunica-nadbiskupu-stepincu-sva.html

Najdraža Stepinčeva slika-slika koju je voljela njegova majka Barbara
Krunica u Stepinčevom životu bila je prisutna još od kolijevke. Župnik Huzek svjedoči kako je prilikom obilaska obitelji Stepinac u blaženikovoj kolijevci ugledao rastegnutu krunicu, te je u tom trenutku rekao njegovoj majci Barbari: "Kak ne bi Lojzek postal svetac, kad već sad moli krunicu."
Kao nadbiskup Alojzije Stepinac je govorio kako je molitva svete krunice jedno od najvažnijih sredstava kojim se služi sveta Crkva u vjerskom odgoju svoje djece od vremena svetog Dominika do danas.Riječi Stepinca: "Krunica je bez sumnje najmilija molitva kako priprostog tako i mnogih školovanih ljudi. Duh bezvjerja je nagrizao mnogo toga i tako je potisnuta ova divna molitva. Svima je poznato da se krunica nekad rado molila u obiteljima kao zajednička molitva. Danas je nažalost, toga lijepog običaja nestalo iz mnogih obitelji. S njom je nestalo i

obiteljskog blagoslova koji je uz moljenje krunice vezan. Ono što krunicu čini tako lijepom i privlačnom je što ona spaja usmenu molitvu sa razmatranjem. **Molite ju, molite ju svaki dan. To je sva naša nada!"**

Poticao je župnike da u crkvi mole krunicu sa narodom: "Makar ih pet dolazilo, držite trajno večernju molitvu. Uvjeren sam da će ih uvijek biti više. Krunica će nas spasiti."
Drugom zgodom rekao je župniku: "Dobro je da djeca prije blagoslova zajednički mole svetu krunicu jer će se tako priviknuti da je mole. Smatram da je uzrok pada kod svećenika i ostalih u tome što su prestali moliti. Kad bi župnik uspio, da u svakoj obitelji, mole krunicu, mnogo bi učinio za preporod župe. Dakako, ne odmah, ali bi ovo moljenje izazvalo zagovor Bogorodice i preporod duša ne bi izostao."

1954.godine papa Pio XII je proglasio stotu godišnjicu proglašenja dogme o Bezgrešnom začeću Blažene Djevice Marije marijanskom godinom. Tu godinu nadbiskup Stepinac je htio završiti ponoćkom između 7. i 8. prosinca. U noći je padala kiša, milicija je stražarila da ne bi došao koji strani župljanin. U crkvu je stiglo mnogo ljudi i sva djeca. U pola noći djeca su počela moliti svetu krunicu. Nakon svake desetice otpjevali su jednu pjesmu Majci Mariji. Iza svete krunice kardinal je propovijedao. Radovao se što Marijina organizacija, prozvana *"Legio Mariae",* lijepo napreduje. Osnovana je 1926. godine u Irskoj. Organizacija je savršena i borbena. Predstavlja veliku moralnu i duhovnu snagu. Kardinal je neumorno propovijedao o Blaženoj Djevici Mariji.

Krašički župnik Vraneković piše 28. studenog 1954.godine**:"U tim posljednjim godinama govorio je kardinal Stepinac 200 propovijedi o Majci Božjoj. Uvijek bi rekao nešto novo i nešto lijepo!"**

U njegovoj ostavštini je nađeno:

- 51 propovijed za sve subote tijekom godine

- 31 propovijed za svibanj

- 49 propovijedi o zazivima lauretanskih litanija

- 11 propovijedi o Djevičinoj himni "Magnificat"

- 10 propovijedi za devetnicu Bezgrešnog začeća prigodom stote godišnjice proglašenja dogme i završetka marijanske godine

- 28 marijanskih propovijedi prema starozavjetnim tekstovima koji se odnose na Mariju

- 31 propovijed prigodom stote godišnjice ukazanja Blažene Djevice Marije u Lurdu (kardinal ih je držao 1958.godine u svibnju, u Krašiću) u kojima je izlio svu svoju dušu i nježnu ljubav spojivši je s dogmatskom naukom Crkve o Gospi.

Obilno i bogato je njegovo djelo koje je ostavio iza sebe časni kardinal Stepinac. U knjizi o lauretanskim litanijama za svaki pojedini zaziv je napisao barem tri stranice. Uvijek su to bili lijepi, jednostavni, duhom nadahnuti izričaji puni ljubavi i poštovanja prema Blaženoj Djevici Mariji. Ostavio je duboki dojam i na priprosti puk i na mnoge školovane ljude. Oni koji su čitali njegova djela i propovijedi iznimno su cijenili njegov rad.

Stol i pisača mašina za kojom je radio blaženi Stepinac - Krašić

Za vrijeme zatočeništva u Krašiću rado je slušao Radio-Madrid radi obaviještenosti, ali u ožujku 1959.godine kad je emisija bila u 18.55, kad se u župnoj crkvi zajednički molila krunica, odrekao se slušanja radio emisije rekavši."Moljenje svete krunice je važnije od svih vijesti."
Na divan način je svojim primjerom znao posvjedočiti koliko voli moliti svetu krunicu.

Zatim donosi govor svetog Bonaventure, naučitelja Crkve koju je našao u njegovoj kratkoj biografiji na francuskom:
"Onim blaženstvima koje je Gospodin proglasio, valja dodati deveto blaženstvo, koje glasi; blaženi koji se pouzdavaju u Svetu Djevicu. Njihovo je ime upisano u knjigu života."

"Pax multa (in hac vita) diligentibus Te, Domina; anima eorum non videbit mortem in aeternum."
U prijevodu znači "Gospo, koji Tebe ljube, uživaju veliki mir u ovom životu; njihova duša neće vidjeti smrti dovijeka."

"Qui habuerit characterem eius (Mariae) adnotabitur in libro vitae", "Bit će upisan u knjigu života koji je obilježen Njezinim znakom."

"Audite, gentes, qui cupitis regnum Dei Virginem Mariam honorare, est vita immortalitatis; et narrare virtutes suas est via salutis", "Narodi koji žudite za kraljevstvom Božjim, počujte: štujte Djevicu Bogorodicu jer to je besmrtni život; razglašujte njezine kreposti, jer je to put spasenja."

"Scire et cognoscere Te, o Virgo Deipara, est vita immortalitatis: et narrare virtutes tuas est via salutis", "O, Djevice Bogorodice znati i poznavati Tebe, život je besmrtni; razglašavati Tvoju krepost, put je spasenja."

Pobožnost kardinala Stepinca prema Blaženoj Djevici Mariji nije bila plod nekakve osjećajnosti. Izgrađena je u zdravom katoličkom odgoju obitelji. Poslije je bila učvršćena istinama svete vjere o Majci Božjoj i Njezinoj ulozi u djelu našeg spasenja. Potkraj života je u svojoj velikoj pastirskoj ljubavi prema vjernicima i svećenicima počeo svakog dana redom posvećivati po jednu župu Bezgrešnom Srcu Marijinom, prikazujući tog dana svetu Euharistijsku žrtvu za dotični župu.

Rekao je: "Makar sam već jednom cijelu dijecezu posvetio Majci Božjoj. činim to sad ponovno, ne bi li se dobri Bog smilovao našem narodu u ovim odlučnim danima."

Do sredine 1959, malo pred svoju smrt, tako je prikazujući svetu misnu žrtvu, posvetio otprilike polovicu župa.

izvor: "Stepinac"

Aleksa Benigar

Misao pape Pia XII

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/misao-pape-pia-xii.html

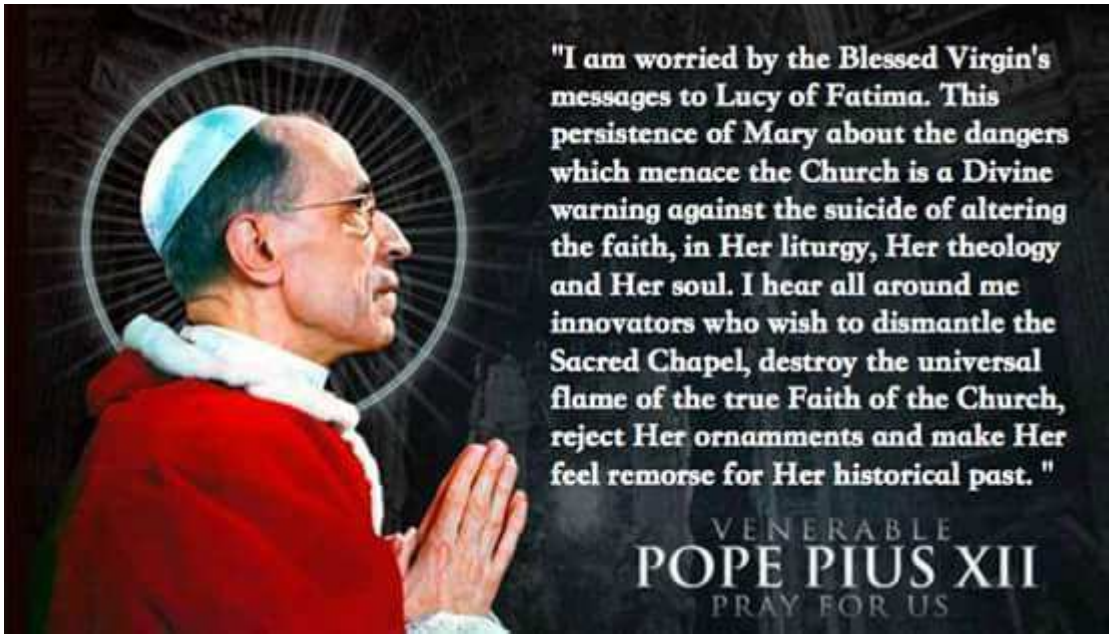

Zabrinut sam zbog poruka Blažene Djevice Luciji iz Fatime. Ta Marijina upornost oko opasnosti koja prijeti Crkvi Božansko je upozorenje o samoubojstvu putem mijenjanja vjere kroz liturgiju, teologiju i dušu Crkve. Posvuda oko sebe čujem inovatore koji žele razbiti svetu kapelicu, uništiti univerzalni plamen prave vjere Crkve, odbaciti njezine ukrase i natjerati ju da se kaje zbog svoje prošlosti.

» Dekret o opravdanju «

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/dekret-o-opravdanju.html

Pavao III. (1534. -1549.)
(Paulus III.)

(Tridentski sabor, VI. sjednica, 13. I. 1547.)

preuzmi dokument kao pdf
Predgovor

Budući da je u ovo vrijeme, ne bez gubitka mnogih duša i velike štete za crkveno jedinstvo, rasijano krivo učenje o opravdanju, sveti ekumenski i opći Tridentski sabor na hvalu i slavu svemogućega Boga, za mir Crkve i za spas duša... želi izložiti svim vjernim kršćanima pravo i zdravo učenje o samom opravdanju, koje je naučavao "sol pravednosti" **[Mal 4,2]** Krist Gospodin, "početnik i dovršitelj naše vjere" **[Heb 12,2]** koju su (nam) predali apostoli i koju je trajno držala Katolička crkva, potpomognuta Duhom Svetim; najstrože zabranjujući kako se ne bi netko ponovno usudio drugačije vjerovati, propovijedati ili naučavati, nego li se ovim dekretom određuje i objavljuje.

Poglavlje 1. - O nemogućnosti naravi i Zakona da opravdaju ljude

Sveti Sabor ponajprije izjavljuje da je za pošteno i iskreno razumijevanje učenja o opravdanju potrebno da svatko spozna i prizna da, budući da su svi ljudi u Adamovom prijestupu izgubivši nevinost **[usp. Rim 5,12; 1 Kor 15,22]** "postali nečisti" **[Iz 64,6]** i (kao što kaže Apostol) "po naravi djeca gnjeva" **[Ef 2,3]**, kao što jeto izloženo u Dekretu o istočnom grijehu, i da sve do sada bijahu sluge grijeha **[usp. Rim 6,20]**, i pod vlašću đavla i smrti, tako da se toga ne mogu osloboditi ili ustati ne samo pogani snagom naravi **[kan. 1]**, nego niti Židovi po samom slovu Mojsijevog zakona, ipak u njima nije nikako bila ugašena slobodna volja **[kan. 5]**, ali je njezina snaga ipak oslabljena i smanjena.

Poglavlje 2. - O provedbi i o tajni Kristovog dolaska

Tako se dogodilo da je nebeski Otac "Otac milosrđa i Bog svake utjehe **[2 Kor 1,3]**, kada je došla ona blažena "punina vremena" **[Ef 1,10; Gal 4,4]**, poslao ljudima Krista Isusa **[kan. 1]** svoga Sina, o kojem je govorio i kojeg je obećao preko mnogih svetih Otaca i prije Zakona i za vrijeme Zakona **[usp. Post 49, 10-18]**, kako bi "otkupio i Židove koji su bili pod Zakonom" **[Gal 4,5]**, te kako bi i "pogani koji nisu tražili pravednost stekli pravednost" **[Rim 9,30]**, te kako bi svi "primili posinstvo" **[Gal 4,5]**. Njega je "Bog izložio da krvlju svojom bude Pomirilište po vjeri" **[Rim 3,25]**, "za grijehe naše, i ne samo naše, nego i svega svijeta" **[1 Iv 2,2]**.

Poglavlje 3. - Tko se opravdava po Kristu

Zaista, premda je on "umro za sve" **[2 Kor 5,15]**, ipak svi ne primaju blagodat njegove smrti, nego samo oni kojima se udjeljuje zasluga njegove muke. Kao što se ljudi zaista ne rađaju osim začeti iz Adamovog sjemena, ne bi se rodili neopravdani osim rođenjem po njemu, jer dok su začeti primaju i vlastitu neopravdanost, isto tako nikada neće biti opravdani ako se ne preporode u Kristu **[kan. 2 i 10]**, jer po tom preporođenju, po zasluzi njegovog trpljenja, udjeljuje im se milost kojom postaju opravdani. Apostol nas potiče da za to dobročinstvo stalno zahvaljujemo Ocu, "koji nas osposobi za dioništvo u baštini svetih u svjetlosti i izbavi nas iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, u kome imamo otkupljenje i otpuštenje grijeha" **[Kol 1, 12-14]**.

Poglavlje 4. - Naznačava se opis opravdanja neopravdanih i način njihovog ulaska u stanje milosti

Tim riječima naznačava se opis opravdanja neopravdanih, kako bi iz onog stanja u kojem se čovjek rađa kao dijete prvog Adama, prešao u stanje milosti i "posinstva" **[Rim 8,15]** Božjeg po drugom Adamu, Isusu Kristu našem Spasitelju; taj pak prijelaz poslije objave evanđelja nije moguć bez kupke preporođenja **[kan. 5 o krštenju]**, ili želje za njom, kao što je napisano: "Ako se tko ne rodi iz vode i Duha ne može ući ukraljevstvo Božje" **[Iv 3,5]**.

Poglavlje 5. - O potrebi pripreme za opravdanje kod odraslih i odakle ono dolazi

Osim toga (sabor) izjavljuje, da početak opravdanja kod odraslih treba započeti s prethodnom milošću Božjom po Isusu Kristu **[kan. 3]**, to jest od njegovog poziva, kojim su pozvani bez ikakvih njihovih zasluga, kako bi oni koji su se grijesima otklonili od Boga, po njegovoj poticajućoj i pomažućoj milosti postali skloni za obraćenje i za svoje vlastito opravdanje, slobodno se priklanjajući i surađujući s istom milošću **[kan. 4 i 5]**, tako da kada Bog prosvjetljenjem Duha Svetoga dodirne ljudsko srce, sam čovjek ne radi baš ništaprihvaćajući tu milost, koju je mogao i odbiti, ali se bez milosti Božje, svojom slobodnom voljom, ne bi mogao niti pokrenuti za opravdanje prednjim **[kan. 3]**. Zato kad se u Svetom pismu kaže: "Vratite se k meni i ja ću se vratiti k vama **[Zah 1,3]** podsjeća nas se na našu slobodu; kada odgovaramo: "Vrati nas k sebi, Gospodine, i obratit ćemo se" **[Tuž 5,21]**, ispovijedamo da nas predusreće Božja milost.

Poglavlje 6. - Način pripreme

Pripremaju se pak za to opravdanje **[kan. 7 i 9]** kada se potaknuti i potpomognuti Božjom milošću, prihvaćajući vjeru po slušanju **[usp. Rim 10,17]**, slobodno okreću Bogu, vjerujući da je istinito ono što je od Boga objavljeno i obećano **[kan. 12-14]**, prvenstveno pak to, da Bog opravdava neopravdanog po svojoj milosti, "po otkupljenju koje je u Kristu Isusu" **[Rim 3,24]**; zatim, kada shvaćajući da su grješnici, od straha pred Božjom pravednošću koja ih na koristan način potiče **[kan. 8]** da se obrate promatranju Božjeg

milosrđa, te im se tako uzdiže nada, vjerujući, da će im se Bog smilovati radi Krista, pa počinju njega ljubiti kao izvor svakog opravdanja, i zbog toga se okreću protiv grijeha mrzeći ga i odbacujući **[kan. 9]**, to jest onom pokorom koju treba činiti prije krštenja **[usp. Dj 2,38]**; konačno, kada odluče primiti krštenje, započeti nov život i obdržavati Božje zapovijedi.
O tom je pripremanju napisano: "Tko Bogu pristupa treba vjerovati da on postoji i da je platac onima koji ga traže" **[Heb 11,6]**, i: "Hrabro, sine, opraštaju ti se tvoji grijesi" **[Mt 9,2; Mk 2,5]**, i "Strah Božji tjera grijeh" **[Sir 1,27]**, i: "Obratite se, i svatko od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se oproste grijesi i primit ćete dar, Duha Svetoga" **[Dj 2,38]**, i: "Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio" **[Mt 28,19 sl.]**, i napokon: "Pripremite srca vaša Gospodinu" **[1 Sam 7,3]**.

Poglavlje 7. - Što je to opravdanje neopravdanih i koji su njegovi uzroci

Samo opravdanje slijedi tu raspoloživost ili pripremu, koje se ne sastoji samo od oproštenja grijeha **[kan. 11]**, nego je i posvećenje i obnova unutarnjeg čovjeka slobodnim prihvaćanjem milosti i darova, po čemučovjek od neopravdanog postaje opravdan i od neprijatelja prijatelj, kako bi "po nadi postao baštinik života vječnoga" **[Tit 3, 7]**.
Uzroci tog opravdanja su: *ciljni* (uzrok) je Božja i Kristova slava i život vječni; *djelatni* je pak (uzrok) milosrdni Bog, koji badava pere i posvećuje **[usp. 1 Kor 6,11]** označujući i pomazujući **[usp. 2 Kor 1,21 sl.]** obećanim Duhom Svetim, "koji je zalog našeg nasljedstva" **[Ef 1,13 sl.]**; *zaslužni* je pak (uzrok) ljubljeni njegov Jedinorođenac, Gospodin naš Isus Krist, koji nam je "jer bijasmo neprijatelji" **[Rim 5,10]**, "zbog velike ljubavi kojom nas uzljubi" **[Ef 2,4],** svojim presvetim trpljenjem na drvu križa zaslužio opravdanje **[kan. 10]**, te je za nas Bogu Ocu dao zadovoljštinu;*instrumentalni*pak (uzrok) je sakramentkrštenja, koji je "sakrament vjere", bez kojeg nikada nikome nije udijeljeno opravdanje.
Konačno, jedini formalni uzrok je pravednost Božja, ne kojom je on sam pravedan, nego kojom nas čini pravednima **[kan. 10 i 11]**, kojom se naime od njega darovanom (pravednošću) obnavljamo u duhu svoje pameti **[Ef 4,23]**, ne samo da se nazivamo, nego se zaista opravdanima zovemo i jesmo **[usp. 1 Iv 3,1]**, primajući u sebe opravdanje, svatko svoje, prema mjeri prema kojoj Duh Sveti daje pojedincima kako želi **[usp. 1 Kor 12,11]** i prema njegovoj vlastitoj pripremi i suradnji.
Premda nitko ne može biti opravdan, ako mu se ne udijele zasluge trpljenja Gospodina našega Isusa Krista, ipak se u tom opravdanju neopravdanih događa, da se po zaslugama njegovog trpljenja, po Duhu Svetom ljubav Božja izlijeva u srca **[usp. Rim 5,5]** onih koji se opravdavaju, i kod njih ostaje **[kan. 11]**. Tako čovjek kod samog opravdanja zajedno s oproštenjem grijeha dobiva po Isusu Kristu, u kojeg se ucjepljuje, uliveno i sve ovo: vjeru, nadu i ljubav.
Naime vjera, ako joj ne priđu nada i ljubav, ne sjedinjuje (čovjeka) savršeno s Kristom, niti ga čini živim udom njegovog tijela. Zbog toga se najistinitije kaže, vjera je bez djela mrtva i nedjelotvorna **[usp. Jak 2,17.20: kan. 19]**, i "u Kristu Isusu ništane vrijedi niti obrezanje, niti neobrezanje, nego vjera ljubavljudjelotvorna **[Gal 5,6; usp. 6,15]**.

Tu vjeru prije sakramenta krštenja po apostolskoj predaji traže od Crkve katekumeni, kada traže "vjeru koja daje vječni život", a nju ne može dati vjera bez nade i ljubavi. Zbog toga odmah čuju Kristovu riječ: "Ako hoćeš u život ući, čuvaj zapovijedi" **[Mt 19,17; kan. 18.20]**. I tako oni koji primaju pravo kršćansko opravdanje. primaju ga kao novu haljinu, umjesto one koju je Adam svojom neposlušnošću izgubio za sebe i za nas, a nju im daje Krist Isus **[usp. Lk 15,22]** uz zapovijed da je sada preporođeni čuvaju čistu i neokaljanu, da je (takvu) donesu pred sudište Gospodina našeg Isusa Krista i da imaju život vječni.

.

Poglavlje 8. - Kako treba razumjeti da se neopravdani opravdava po vjeri i bez vlastite zasluge

Kad naime Apostol kaže da se čovjek opravdava "po vjeri" **[kan. 9]** i "bez vlastite zasluge" **[Rim 3,22.24]**, te riječi treba razumjeti u smislu, koji je razumijevala i izražavala trajna suglasnost Katoličke crkve, naime, zbog toga se kaže da se opravdava samo po vjeri, jer "vjera je početak ljudskog spasenja", temelj i korijen svakog opravdanja, "bez koje je nemoguće omiljeti Bogu" **[Heb 11,6]** i stići u sudioništvo njegove djece; a kaže se da se opravdavamo bez vlastitih zasluga, jer ništa od onoga što predusreće opravdanje, bilo to vjera ili djela, ne zaslužuje samu milost opravdanja; "ako je po milosti, nije po djelima; inače (kao što kaže isti Apostol) milost nije više milost" **[Rim 11,6]**.

Poglavlje 9. - Protiv isprazne nade krivovjernika

Premda je naime nužno vjerovati, da se grijesi ne opraštaju, niti su ikada bili oprošteni, osim po Božjem milosrđu zbog Krista; ipak treba reći da se grijesi ne opraštaju, niti su bili oprošteni onome koji se hvali da ima uvjerenje i sigurnost da su mu njegovi grijesi oprošteni, jer to može biti i kod krivovjernika i odcijepljenih; štoviše, u naša burna vremena postoji velika borba protiv Katoličke crkve, i propovijeda se to isprazno pouzdanje, koje je daleko od svake pobožnosti **[kan. 12]**.
Ali ne smije se tvrditi da oni koji su zaista opravdani moraju u samima sebi, potpuno bez ikakve dvojbe, utvrditi da su opravdani, niti da nitko ne biva odriješen od grijeha niti opravdan, osim onoga koji sa sigurnošću vjeruje da je odriješen i opravdan, te da se odrješenje i opravdanje dovršavaju samom tom vjerom **[kan. 14]**, kao da onaj koji to ne vjeruje sumnja u Božja obećanja i u učinkovitost Kristove smrti i uskrsnuća. Kao što naime nitko pobožan ne smije sumnjati o Kristovim zaslugama i o snazi i učinkovitosti sakramenta, isto tako svatko tko gleda na samoga sebe i na svoju vlastitu slabost i nepripremljenost, može se bojati i strahovati za svoju milost **[kan. 13]**, jer nitko ne može znati da je postigao milost Božju sa sigurnošću vjere, koja se nikako ne može prevariti.

Poglavlje 10. - O porastu primljenog opravdanja

Ako se dakle oni koji su postali opravdani i "prijatelji Božji" i "ukućani" **[Iv 15,15; Ef 2,19]** "koji idu iz kreposti u krepost" **[Ps 84,8]**, koji se "obnavljaju (kako kaže Apostol) iz dana u dan" **[2 Kor 4,16]**, to jest mrtveći udove svog tijela **[usp. Kol 3,5]** čineći ih oružjem pravde za posvećenje **[usp. Rim 6,13]** po obdržavanju zapovijedi Božjih i Crkve rastu u samom primljenom opravdanju po milosti Kristovoj, kod čega vjera sudjeluje u

dobrim djelima **[usp. Jak 2,22]**, i sve se više opravdavaju **[kan. 24 i 32]**, kao što je napisano: "Svet neka se i dalje posvećuje" **[Otk 22,11]** i opet: "Nemoj se stidjeti posvećivati se sve do smrti" **[Sir 18,22]**, i opet: "Gledajte, čovjek se opravdava djelima a ne samo vjerom" **[Jak 2,24]**. Sveta crkva tražitaj porast opravdanja kada moli: "Daj nam, Gospodine, porast vjere, nade i ljubavi".

Poglavlje 11. - O obdržavanju zapovijedi i o njegovoj potrebi i mogućnosti

Nitko ne smije misliti, koliko god on bio opravdan, da je oslobođen od obdržavanja zapovijedi **[kan. 20]**; nitko se ne smije služiti onom lakomislenom riječi koju su Oci zabranili pod prijetnjom anateme, da opravdan čovjek ne može obdržavati Božje zapovijedi **[kan. 18 i 22]**. "Bog naime ne zapovijeda nemoguće, nego zapovijedajući potiče i da činiš što možeš i da moliš što ne možeš", i pomaže kako bi mogao; "Zapovijedi onoga nisu teške" **[1 Iv 5,3]**, čiji je "jaram sladak i breme lako" **[Mt 11,30]**. Oni naime koji su sinovi Božji ljube Krista; koji ga pak ljube (kao što sam svjedoči) čuvaju njegove riječi **[usp. Iv 14,23]**, a to naime mogu činiti uz Božju pomoć.
Premda naime u ovom smrtnom životu, (ljudi) koliko god bili sveti i pravedni, padaju katkada barem u lake i svakidašnje grijehe, koji se zovu i oprostivi **[kan. 23]**, ipak zbog toga ne prestaju biti pravedni. Pravedni naime (izgovaraju) ponizno i istinito one riječi: "Oprosti nam duge naše" **[Mt 6,12]**.
Zbog toga se pravedni moraju osjećati još više obvezatnima da hodaju putem pravednosti, "oslobođeni od grijeha, postali su sluge Božje" **[Rim 6,22]** "živući trijezno i pravedno" **[Tit 2,12]**, mogu napredovati u Kristu Isusu, po kojem imaju pristup istoj milosti **[usp. Rim 5,2]**. Bog naime one koje je jednom opravdao svojom milošću "ne napušta, ako oni njega prije ne napuste".
Zbog toga, nitko si samo zbog vjere **[kan. 9, 19 i 20]** ne smije laskati, misleći da je postao baštinik, i da će steći baštinu samo po vjeri, ako ne trpi s Kristom kako bi se s njim proslavio **[Rim 8,17]**. Naime i sam Krist (kao što kaže Apostol) "premda je Sin, iz onoga što prepati, naviknu slušati i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja" **[Heb 5,8 sl.]**.
Zbog toga sam Apostol opominje opravdano, govoreći: "Ne znate li: trkači u trkalištu svi doduše trče, ali jedan prima nagradu? Tako trčite da dobijete. Svaki natjecatelj sve moguće izdržava; oni da dobiju raspadljiv vijenac, mi neraspadljiv. Ja dakle tako trčim - ne kao besciljno, tako udaram šakom - ne kao da mlatim vjetar, nego krotim svoje tijelo i zarobljavam ga da sam ne budem isključen pošto sam drugima propovijedao" **[1 Kor 9, 24-27]**. Isto (kaže) i Petar, prvak apostola: "To revnije uznastojte učvrstiti svoj poziv i izabranje: to čineći - ne, nećete posrnuti nikada" **[2 Pt 1,10]**.
Odatle slijedi, protive se učenju prave vjere oni koji kažu, pravednik u svakom dobrom djelu griješi barem lako **[kan. 25]**, ili (što je još nepodnošljivije), da on zavređuje vječnu kaznu; isto tako se i oni (protive pravom učenju) koji tvrde da pravednici griješe u svim djelima, ako njih čine, hrabreći se protiv svoje vlastite tromosti i potičući se na trku na trkalištu, ponajprije kako bi se proslavio Bog, a nastoje steći i vječnu nagradu **[kan. 26 i 31]**, jer je napisano: "Prignuh srce da vrši naredbe tvoje zbog nagrade", a za Mojsija je kazao Apostol "jer je gledao na plaću" **[Heb 11,26]**.

Poglavlje 12. - Treba se čuvati lakomislenog vjerovanja u predodređenje

Nitko pak dok živi u ovoj smrtnosti, ne smije tako misliti o skrivenoj tajni Božjeg predodređenja, da bi nedvojbeno tvrdio da je on sigurno u broju predodređenih **[kan. 15]**, kao da bi bilo istinito da opravdan više ne može griješiti **[kan. 23]** ako sagriješi da mu se mora obećati sigurno obraćenje. Naime, ne može se znati koje je Bog sebi odabrao, osim po posebnoj Božjoj objavi **[kan. 16]**.

Poglavlje 13. - O daru ustrajnosti

Isto (vrijedi) i o daru ustrajnosti **[kan. 16]** za koji je napisano: "Tko ustraje do svršetka, taj će se spasiti" **[Mt 10,22; 24, 13]** (a to se ne može imati od drugoga osim od onoga koji može onoga učvrstiti koji stoji **[usp. Rim 14,4]** da uspravno stoji i ponovno uspraviti onoga koji padne); nitko ne može sebi nešto s apsolutnomsigurnošću obećati, premda svi moraju staviti i postaviti najčvršću nadu u Božju pomoć. Bog će naime dobro djelo dovršiti kako ga je i počeo, ako oni sami ne iznevjere njegovu milost **[usp. Fil 1,6]**, jer on izvodi i htjeti i dovršiti **[usp. Fil 2,13; kan. 22]**.
Zaista, oni koji misle da stoje, neka paze da ne padnu **[usp. 1 Kor 10,12]**, i neka sa strahom i trepetom rade na svom spasenju **[usp. Fil 2,12]**, u naporima, u bdjenjima, u milostinjama, u molitvama i žrtvama, u postovima i čistoći **[usp. 2 Kor 6,5 sl.]**. Znajući da su preporođeni u nadu slave **[usp. 1 Pt 1,3]** a još ne u slavu, moraju se naime bojati u borbi koja im još predstoji s tijelom, sa svijetom, sa đavlom, u kojoj ne mogu biti pobjednici, osim ako zadobiju milost Božju, prema Apostolu koji kaže: "Dužnici smo, ali ne tijelu da po tijelu živimo! Jer ako po tijelu živite, umrijet vam je, ako li pak Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete" **[Rim 8,12 sl.]**.

Poglavlje 14. - O onima koji su pali i o njihovom uspravljanju

Koji su naime po grijehu otpali od primljene milosti opravdanja, mogu se ponovno opravdati **[kan. 29]**, ako se na Božji poticaj pobrinu da po sakramentu pokore, Kristovim zaslugama, ponovno steknu izgubljenu milost. Taj je naime način opravdanja uspravljanje onog koji je pao, a to su sveti oci prikladno nazvali "drugom daskom (spasenja) poslije brodoloma gubitka milosti" . Za one naime koji poslije krštenja padnu u grijehe, Isus Krist je ustanovio sakrament pokore, kad je kazao: "Primite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im" **[Iv 20,22 sl.]**.
Zbog toga treba naučavati da je pokora čovjeka kršćanina poslije pada mnogo drugačija negoli krštenička, jer ona sadrži ne samo prestanak grijeha i njihovo odbacivanje "srce pobožno i poniženo" **[Ps 50,19]**, nego i njihovo sakramentalno ispovijedanje, barem u želji da će ga izvršiti u svoje vrijeme, i svećenikovo odrješenje, kao i zadovoljštinu postom, milostinjom, molitvama i drugim pobožnim vježbama duhovnog života, naime, ne zbog vječne kazne koja se oprašta zajedno s grijehom u sakramentu ili u želji za njim, nego radi vremenite kazne **[kan. 30]**, koja se (kao što kaže Sveto pismo) ne oprašta uvijek potpuno, kao što to biva kod krštenja, onima koji su milost Božju koju su primili, te su nezahvalni ražalostili Duha Svetoga **[usp. Ef 4,30]** i nisu se ustručavali oskvrnuti hram Božji **[usp. 1 Kor 3,17]**.

O toj je pokori napisano: "Spomeni se dakle odakle si pao, obrati se i čini prva djela" **[Otk 2,5]**, i ponovno; "Jer žalost po Božju rađa neopozivo spasonosnim obraćenjem" **[2 Kor 7,10]**, i opet: "Obratite se" **[Mt 3,2; 4,17]**, i: Donesite plodove dostojne obraćenja" **[Mt 3,8; Lk 3,8]**.

Poglavlje 15. - Svakim se smrtnim grijehom gubi milost ali ne i vjera

Također, protiv nekih ljudi lukavog uma koji "lijepim i laskavim riječima zavode srca nedužnih" **[Rim 16,18]**, treba ustvrditi da se primljena milost opravdanja ne gubi samo nevjerom **[kan. 27]**, kojom se gubi isama vjera, nego i svakim drugim smrtnim grijehom, premda se njime ne gubi vjera **[kan. 28]**; braneći zakon Božjeg nauka koji iz kraljevstva Božjeg ne isključuje samo nevjernike nego i vjernike bludnike, preljubnike, putene, homoseksualce, lopove, škrtice, pijanice, bogohulnike, razbojnike **[usp. 1 Kor 6,9 sl.]**, i sve one koji čine smrtne grijehe, od kojih bi se mogli suzdržati uz pomoć milosti Božje, i zbog kojih se odjeljuju od Kristove milosti **[kan. 27]**.

Poglavlje 16. - O plodu opravdanja, to jest, o zasluzi dobrih djela i o razlogu te zasluge

Zbog ovog naime razloga treba opravdanim ljudima, bilo da su primljenu milost trajno sačuvali, bilo da su izgubljenu opet zadobili, iznijeti riječi Apostola: "Znajući da trud Vaš nije neplodan u Gospodinu" **[1 Kor 15,58]**; "ta Bog nije nepravedan da bi zaboravio vaše djelo i ljubav što je iskazaste njegovu imenu" **[Heb 6,10]**, i: "Ne gubite dakle pouzdanja! Pripada mu velika plaća" **[Heb 10,35]**. I zato onima koji budu dobroradili "sve do kraja" **[Mt 10,22; 24,13]** i koji se budu uzdali u Boga, treba predočiti vječni život dobrostivo obećan kao milost djeci Božjoj i "kao plaću" za njihova dobra djela i zasluge, vjerno isplaćenu iz obećanja samoga Boga. **[kan. 26 i 32]**. To je naime ona kruna pravednosti za koju je Apostol govorio da mu je pripremljena poslije njegovog boja i trke, koju će mu dati pravedan sudac, ali ne samo njemu nego i svima koji ljube njegov dolazak **[2 Tim 4,7 sl.]**. Budući da sam Isus Krist, kao glava u udove **[usp. Ef 4,15]** i kao trs u loze **[usp. Iv 15,5]** same opravdane neprestano ulijeva snagu, a ta snaga dobra djela uvijek pretječe, prati i slijedi, i bez nje ni na koji način ne mogu (dobra djela) biti Bogu draga i zaslužna **[kan. 2]**: treba vjerovati da samim opravdanima više ništa ne nedostaje kako bi se smatralo, da su tim djelima koja su učinjena u Bogu, potpuno zadovoljili zakonu u stanju ovog života, i da u svoje vrijeme (ako preminu u milosti **[usp. Otk 14,13]**) zaista zaslužuju život vječni, jer je Krist naš Spasitelj kazao: "A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni" **[Iv 4,14]**.

I tako se ne tvrdi da je naša vlastita pravednost nama vlastita, od nas **[usp. 2 Kor 3,5]**, niti se niječe ili odbija Božja pravednost **[usp. Rim 10,3]**; ta se naime pravednost zove naša, jer se opravdavamo po njoj koja se nalazi u nama **[kan. 10 i 11]**, a ona ista je i Božja, jer ju Bog po Kristovim zaslugama ulijeva u nas.

Ne treba izostaviti ni to, da se u Svetom pismu dobrim djelima daje jako veliko (značenje), Krist naime obećava kako onoga tko jednom od njegovih najmanjih pruži čašu hladne vode, neće mimoići njegova plaća **[usp. Mt 10,42; Mk 9,41]**, i svjedoči "ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sveobilatije, breme vječne slave" **[2 Kor 4, 17]**; ne dogodilo se, da bi se čovjek kršćanin pouzdao u samoga sebe, ili se hvalio (sobom), a ne u

Gospodinu **[usp. 1 Kor 1,31; 2 Kor 10,17]**, jer je njegova dobrota prema ljudima tolika te želi da bude njihova zasluga **[kan. 32]** ono što je njegov dar.
I jer "svi mnogo griješimo" **[Jak 3,2; kan. 23]**, svatko mora imati pred očima kako milosrđe i dobrotu tako i strogost i sud, i neka nitko ne sudi samom sebi makar si i ne bio ničega svjestan, jer će se čitav ljudski život ispitivati i suditi ne ljudskim nego Božjim sudom, koji "će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga" **[1 Kor 4, 4 sl.]**, kao što je napisano "koji će uzvratiti svakomu po djelima njegovim" **[Rim 2,6]**.
Poslije tog katoličkog učenja o opravdanju **[kan. 33]** koje svatko mora vjerno i čvrsto prihvatiti, sveti je sabor odlučio dodati ove kanone, kako bi svi znali ne samo što treba držati i što slijediti, nego i čega se treba kloniti i što izbjegavati, kako se nitko ne bi mogao opravdavati.

Kanoni o opravdanju

Kan. 1. Tko kaže da se čovjek može opravdati pred Bogom svojim djelima koja se čine snagom ljudske naravi ili prema učenju Zakona, bez Božje milosti po Kristu neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 1.]**.
Kan. 2. Tko kaže da se Božja milost po Kristu Isusu daje samo za to kako bi čovjek lakše mogao pravedno živjeti i zaslužiti vječni život, kao da bi po slobodnoj volji, bez milosti, oboje mogao postići ali s mukom i teško, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 4.]**.
Kan. 3. Tko kaže da čovjek može bez prethodnog nadahnuća Duha Svetoga i bez njegove pomoći vjerovati, nadati se i ljubiti ili činiti pokoru kao što treba, kako bi mu se udijelila milost opravdanja, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 5.]**.
Kan. 4. Tko kaže da čovjekova slobodna volja pokrenuta i potaknuta od Boga, pristajući uz Boga koji ju potiče i zove, ništa ne čini čime bi se priredila i pripremila da prihvati milost opravdanja, te da se (toj milosti) ne može niti usprotiviti kad bi to i htjela, nego da poput nečeg neživog uopće ništa ne radi i da se ponaša sasvim pasivno, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 5.]**.
Kan. 5. Tko kaže da je čovjekova slobodna volja poslije Adamovog grijeha izgubljena i ugašena, ili da se radi samo o nazivu, štoviše o nazivu bez sadržaja, te konačno da je ona privid koji je đavao izmislio u Crkvi, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl 1., 5.]**.
Kan. 6. Tko kaže da nije u čovjekovoj vlasti hodati vlastitim zlim putem, nego da zla djela isto kao i dobra čini Bog, ne samo dopuštajući ih, nego uistinu i stvarno tako da su ona prava njegova djela, kako Judino izdajstvo tako i Pavlov poziv, neka bude kažnjen anatemom.
Kan. 7. Tko kaže da su sva djela učinjena prije opravdanja, bila ona učinjena zbog bilo kojeg razloga, zaista grijesi i da zaslužuju Božju srdžbu; ili koliko god netko jače nastojao da se pripremi za milost, toliko više griješi, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 6.]**.
Kan. 8. Tko kaže da je strah od pakla, zbog kojeg žalimo radi grijeha i utječemo se Božjem milosrđu ili se čuvamo grijeha, grijeh ili da on (takav strah) čini još veće grješnike, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 6.]**.
Kan. 9. Tko kaže da se neopravdan opravdava samo vjerom, tako da misli, kako se ništa drugo ne traži čime bi (čovjek) sudjelovao da postigne milost opravdanja, i da ni iz kog

stanovišta nije potrebno da se on (za to) pripremi i priredi činom svoje volje, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 8., 11.]**.
Kan. 10. Tko kaže da ljudi bivaju opravdani bez Kristove pravednosti, koju nam je zaslužio, ili da njom samom postaju formalno opravdani, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl 3., 7.]**.
Kan. 11. Tko kaže da se ljudi opravdavaju samom primjenom Kristove pravednosti, ili samo oproštenjem grijeha, isključujući milost i ljubav koja se razlijeva u njihova srca po Duhu Svetom **[usp. Rim 5,5]** i u njima ostaje, ili pak da je milost kojom bivaju opravdani samo Božja naklonost, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 7., 16.]**.
Kan. 12. Tko kaže da vjera koja opravdava nije ništa drugo nego pouzdanje u Božje milosrđe kojim se opraštaju grijesi radi Krista, ili pak da je samo to pouzdanje ono čime bivamo opravdani, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 9.]**.
Kan. 13. Tko kaže da svaki čovjek, kako bi stekao oproštenje grijeha, mora sigurno i zbog vlastite slabosti i nespremnosti bez ikakve dvojbe vjerovati da su mu grijesi oprošteni, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 2.]**.
Kan. 14. Tko kaže da čovjek biva odriješen od grijeha i opravdan time što vjeruje da je odriješen i opravdan,ili da nitko nije uistinu opravdan osim onog koji vjeruje da je opravdan, te da se samom tom vjerom dovršava odrješenje i opravdanje, neka bude kažnjen anatemom **[usp. kao gore]**.
Kan. 15. Tko kaže da preporođen i opravdan čovjek temeljem vjere mora vjerovati da je sigurno u broju izabranih, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 12.]**.
Kan. 16. Tko sigurno te s apsolutnom i nepogrješivom sigurnošću kaže da će onaj veliki dar ustrajnosti do smrti **[usp. Mt 10,22; 24,13]** sačuvati, osim (ako to zna) po posebnoj objavi, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 12.]**.
Kan. 17. Tko kaže da milost opravdanja dobivaju samo predodređeni za život, ostali pak svi koji su pozvani, jesu doduše pozvani ali ne dobivaju milost, kao oni koji su Božjom moći predodređeni za zlo, neka bude kažnjen anatemom.
Kan. 18. Tko kaže da čovjek, pa i opravdan i postavljen u milosti, ne može obdržavati Božje zapovijedi, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 11.]**.
Kan. 19. Tko kaže da u Evanđelju nije zapovjeđeno ništa osim vjere, a daj e sve ostalo nevažno, niti zapovjeđeno niti zabranjeno nego slobodno, ili da se deset zapovijedi ne tiču kršćana, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 11.]**.
Kan. 20. Tko kaže da opravdan i kako god savršen čovjek nije obvezan obdržavati Božje i crkvene zapovijedi, nego samo vjerovati, kao da je Evanđelje čisto i bezuvjetno obećanje vječnog života, bez uvjeta obdržavanja zapovijedi, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 11.]**.
Kan. 21. Tko kaže da je Bog dao ljudima Isusa Krista kao Spasitelja kome će vjerovati, a ne i kao Zakonodavca kome će se pokoravati, neka bude kažnjen anatemom.
Kan. 22. Tko kaže da opravdan može bez posebne Božje pomoći ustrajati u primljenom opravdanju, ili da to s njom ne može, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 13.]**.
Kan. 23. Tko kaže da jednom opravdan čovjek ne može više sagriješiti niti izgubiti milost, te dosljedno, da onaj tko je sagriješio nikada i nije bio opravdan; ili suprotno, da se kroz čitav život mogu izbjegavati svi grijesi, pa i laki, osim pa posebnoj Božjoj povlastici, kao što Crkva drži o blaženoj Djevici, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 11., 16.]**.

Kan. 24. Tko kaže da se primljeno opravdanje dobrim djelima pred Bogom ne čuva niti povećava, nego da su ta djela samo plodovi i znakovi stečenog opravdanja a ne i uzrok njegovog povećanja, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 10.]**.
Kan. 25. Tko kaže da opravdan barem lako griješi u svakom dobrom djelu, ili (što je još nepodnošljivije) smrtno, i da za to zaslužuje vječnu kaznu, a neće biti osuđen samo zbog toga, jer mu Bog ta djela neće uračunati u osudu, neka bude kažnjen anatemom **[usp.Pogl. 11.]**.
Kan. 26. Tko kaže da opravdani ne smiju za dobra djela koja su učinjena u Bogu **[usp. Iv 3,21]** očekivati ili nadati se vječnoj nagradi od Boga, po njegovom milosrđu i zaslugama Isusa Krista, ako ustraju do kraja u dobrim djelima i obdržavanju Božjih zapovijedi **[usp. Mt 10,22; 24,13]**, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 11.]**.
Kan. 27. Tko kaže da nema drugog smrtnog grijeha osim nevjerovanja, ili da se jedanput primljena milost ne gubi nikakvim drugim grijehom, koliko god on bio težak i velik, osim grijehom nevjere, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 15.]**.
Kan. 28. Tko kaže da se s izgubljenom milošću radi grijeha uvijek gubi i vjera ili da vjera koja ostaje nije prava vjera, premda nije živa **[usp. Jak 2,26]**, ili da onaj tko ima vjeru bez ljubavi nije kršćanin, neka bude kažnjen anatemom **[usp. kao gore]**.
Kan. 29. Tko kaže da onaj koji je poslije krštenja pao, ne može po milosti ponovno ustati; ili da izgubljeno opravdanje može ponovno zadobiti samo po vjeri i bez sakramenta pokore, kao što je to do sada ispovijedala, čuvala i učila sveta Rimska i opća Crkva, poučena od Krista Gospodina i njegovih apostola, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 14.]**.
Kan. 30. Tko kaže da se poslije primljene milosti opravdanja svakom grješniku koji se kaje tako oprašta grijeh i briše krivnja vječne kazne, da ne ostaje nikakva krivnja vremenite kazne koju bi trebalo okajati na ovom svijetu ili u budućem u čistilištu, prije nego li mu se mogne otvoriti pristup kraljevstvu nebeskom, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 14.]**.
Kan. 31. Tko kaže da opravdani griješi kada dobro radi nadajući se vječnoj plaći, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 11.]**.
Kan. 32. Tko kaže da su dobra djela opravdanog čovjeka u tolikoj mjeri Božji darovi da nisu i dobre zasluge samog opravdanog, ili da sam opravdani dobrim djelima, koja on radi po milosti Božjoj i zaslugama Isusa Krista (čiji je živi ud), ne zaslužuje uistinu povećanje milosti, život vječni i postizavanje samog vječnog života (a ako umre u milosti), također i povećanje slave, neka bude kažnjen anatemom **[usp. Pogl. 16.]**.
Kan. 33. Tko kaže da se po tom učenju Katoličke crkve o opravdanju, koju je sveti sabor izrazio ovim dekretom, na neki način smanjuje slava Božja ili zasluge Gospodina našega Isusa Krista, a ne da se (u njemu) obznanjuje istina naše vjere i konačno slava Božja i Krista Isusa, neka bude kažnjen anatemom.

Papa Pio XII. i Fatimsko čudo sunca

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/papa-pio-xii-i-fatimsko-cudo-sunca.html

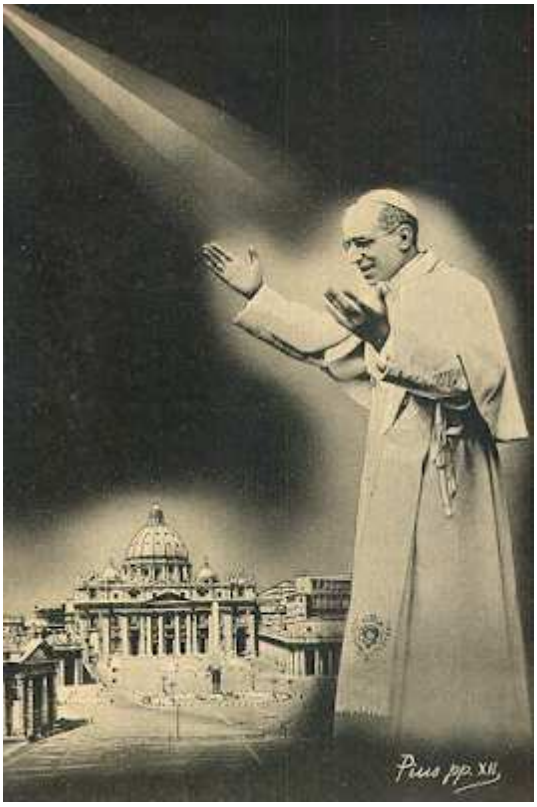

Sveti otac, papa Pio XII. četiri je puta počašćen viđenjem Fatimskoga čuda sunca u Vatikanskim vrtovima. To je se zbilo prije svečanog proglašenja dogme o tjelesnom Uznesenju Blažene Djevice u Nebo i kratko nakon toga (1.11.1950.)

Dana 13. svibnja 1917., isti dan kada se Majka Božja Marija prvi put u Portugalu pokazala očima triju nevinih pastirčića, Eugenio Pacelli, kasniji papa Pio XII., u Sikstinskoj je kapeli zaređen za biskupa. Zaredio ga je papa Benedikt XV. Pio XII. opetovano je govorio da on ovoj čudnoj slučajnosti pripisuje velik značaj i u tome vidi znak Neba.

Osim toga, pred Papinim očima ponovilo se više puta veliko Fatimsko čudo sunca. Njegova Svetost sam je to pismeno priopćio kardinalu Federicu Tedeschiniju:

„Bilo je to 30. listopada 1950. godine...Penjao sam se k Trgu Gospe Lurdske, prema vrhu brijega, u drvoredu koji prolazi desno uz ogradni zid. Za trenutak podigoh oči sa svojih ruku. Tada opazih fenomen koji do tog časa još nisam vidio. Sunce koje je još dosta visoko stajalo, pokazalo se kao neprozirna, žućkasta lopta, okružena sjajnim krugom; što me pak nipošto nije sprječavalo promatrati pažljivo sunce, a da pri tome ne osjetim ni najmanju nelagodu. Nježan oblak prostirao se kao koprena pred suncem. Žuta lopta pokretala se na svojem vanjskom rubu čas vrteći se, čas pomičući se s lijeva na desno i obrnuto. I unutrašnjost kugle – to se vidjelo posvema jasno – bila je neprekidno u najjačem pokretu.

Isti fenomen ponovio se i sljedećih dana, 31. listopada i 1. studenoga, na dan proglašenja dogme, isto tako 8. studenoga, na osminu; odonda nikada više...“

[Gerard R.Mura, Martin A.Huber, *Fatima-Rim-Moskva*, str.239,240.]

Život Eugenija Pacellija oduvijek je bio povezan s Blaženom Djevicom Marijom. Od svog djetinjstva pripadao je kongregaciji Uznesenja Marijina. Svoju je Mladu Misu služio pred likom Gospe „Salus Populi Romani“ u Rimskoj bazilici Santa Maria Maggiore u Rimu.

Kao Papa priznao je 1940 godine Fatimska ukazanja, a 1942. godine posvetio je svijet (nažalost ne Rusiju; napomena prevoditelja) Bezgrješnom Srcu Marijinu.

Da je papa Pio XII. vidio čudo sunca, bilo je stručnjacima poznato zahvaljujući jednoj propovijedi kardinala Federica Tedeschinija (+1959.) Iz pismenih bilježaka Pija XII. koje su pohranjene u obiteljskom arhivu, saznalo se više o tome. On je o tome razgovarao samo s nekoliko kardinala i najbližim suradnicima.

Čudo sunca u Fatimi

Veliko Čudo sunca dogodilo se 13. listopada 1917. godine u Fatimi gdje ga je vidjelo preko 70.000 ljudi, po nekima i preko 100.000. Blažena Djevica Marija malenim je Fatimskim pastirima unaprijed najavila ovo čudo kako bi ga vidjelo što je moguće više ljudi i povjerovalo u njezine poruke. Tisuće ljudi bili su svjedocima ovog jedinstvenog čuda u modernoj crkvenoj povijesti. Sunce je „plesalo“, a kišom natopljena zemlja najedanput se osušila. Cijeli je fenomen trajao desetak minuta i mogao se promatrati s udaljenosti od preko 40 kilometara od Fatime. Mnogi su došli narugati se „katoličkom praznovjerju“, a ovo ih je čudo obratilo na katoličku vjeru. O ovome čudu pisao je tadašnji svjetski tisak.

Izvor: https://gloria.tv/article/8YGSRhtSmKCj31A4vXna8Yz4Y

Preklinjemo Vas, Svetosti, spasite našu djecu!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/preklinjemo-vas-svetosti-spasite-nasu.html

„Molite za mene“ (papa Franjo)

Pouzdajte se u Gospu Fatimsku,

POSVETITE RUSIJU KAKO JE TO GOSPA ZAHTIJEVALA!

- To je jedini put za obraćenje svijeta i odvraćanje od njegovih zala;
- Jedini put da se zaustave svi ratovi.

GOSPA FATIMSKA JOŠ IŠČEKUJE POSVEĆENJE RUSIJE!

„Recite Svetom Ocu da još iščekujem posvećenje RUSIJE Svojemu Bezgrješnomu Srcu!“

„Bez te posvete Rusija se ne će moći obratiti i svijet ne će imati mira!“

....Gospa sestri Luciji.[i]

ZAŠTO ISUS INZISTIRA NA POSVEĆENJU RUSIJE

„Stoga što želim da cijela moja Crkva prizna ovo posvećenje kao pobjedu Srca Marijina kako bi se potom proširilo njegovo štovanje i pobožnost ovome Bezgrješnom Srcu stavila uz pobožnost mojemu božanskomu Srcu!“

....odgovor Našega Gospodina sestri Luciji na njezino

pitanje zašto ne želi obratiti Rusiju bez ovoga posvećenja.[ii]

[i] *Il pellegrinaggio Delle Meraviglie*, objavila Talijanska biskupska konferencija (Rim 1960. Str.440).
[ii] *Pismo sestre Lucije ocu Gonçalvesu, S.J., od 18. svibnja 1936.*; *Memórias e Cartas de Irma Lúciã*, objavio otac Antonio Martins, S.J., Oporto, 1976.

Izvor: http://www.fatima.it/pdf/rome_handout_it_2014.pdf

Sveti Pio X, moli za nas!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/sveti-pio-x-moli-za-nas.html

Watch Video At: https://youtu.be/ex227F94cVU

„Pestis eram vivus, moriens ero mors tua“ – „Papa, živ sam bio tvoja kuga, mrtav ću biti tvoja smrt!“ (Martin Luther)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/pestis-eram-vivus-moriens-ero-mors-tua.html

Sablazan u Vatikanu: Luter prelazi prag Vatikana na dan 99. obljetnice čuda sunca u Fatimi

Teško je šutjeti o novoj sablazni, ne zna se kojoj po redu. Sada se zbilja prelaze sve granice. A k tome i ova besmislica: u Vatikan ulazi Lutherov kip, a njegovi su pristaše ukinuli kipove katoličke pobožnosti.... Nastavljam se pitati kako katolički *sensus fidei* može tolerirati takva zastranjivanja, a da ne trepne ni okom. I od ove nove maškarade lažnog ekumenizma, libera nos Domine!

Očito počinje annus terribilis. Ako još nije groza pustoši, onda smo zacijelo vrlo blizu!

„Pestis eram vivus, moriens ero mors tua“

„Papa, živ sam bio tvoja kuga, mrtav ću biti tvoja smrt!“ (Martin Luther)

„Proročanstvo“ koje se ostvaruje na početku stogodišnjice Fatime?

Dar 95 teza i ekumenska povelja u vrijednom izdanju

Izvor:http://chiesaepostconcilio.blogspot.ba/2016/10/scandalo-in-vaticano-lutero-varca-il.html

Novoimenovani kardinal Cupich: „Moje tumačenje pobudnice Amoris laetitia jest tumačenje pape Franje“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/novoimenovani-kardinal-cupich-moje.html

Cupich: tocca a noi vescovi Usa seguire la via tracciata dal Papa

Intervista con l'arcivescovo di Chicago dopo la nomina a cardinale: "Durante la visita dell'anno scorso negli Stati Uniti Francesco ci ha offerto una stimolante visione di che cosa la Chiesa è chiamata ad essere"

LEGGI ANCHE

12/10/2016

Cupich: It's up to us as bishops of the US to respond to the Pope's vision

Borba oko tumačenja: nadbiskup Cupich izjavljuje da zastupa isto tumačenje pobudnice Amoris laetitia koje zastupa i papa Franjo koji opet kaže da zastupa isto tumačenje pobudnice Amoris laetitia koje je kardinal Schristoph Schönborn zastupao 8. travnja 2016. u Rimu…

(Washington) Budući kardinal, Blase Cupich, čikaški nadbiskup, izjavio je u jednom intervjuu da je njegovo tumačenje kontroverzne posinodske pobudnice *Amoris laetitia* „isto kao i kod pape Franje“.

Od progresivnog autsajdera do najutjecajnijega crkvenog kneza

Msgr. Cupich nije bio 2014. godine samo biskup malene biskupije Spokane u državi Washington, nego i progresivni autsajder u Američkoj biskupskoj konferenciji. Pa ipak, ili možda upravo zbog toga, kako kažu promatrači, papa Franjo imenovao ga je čikaškim nadbiskupom, a to je jedna od najvažnijih biskupskih stolica na svijetu. Otada Argentinski papa svoje povjerenje daje Blasu Cupichu koji treba episkopat u SAD-u dovesti na Bergogliovo usmjerenje ili barem treba biti dosadni trn u tijelu jednog donedavno prilično kompaktnog episkopata.

Pošto američki biskupi nisu birali Cupicha kao sinodskog oca za Biskupsku sinodu o obitelji zbog njegovog liberalnog usmjerenja, papa Franjo osobno ga je imenovao.

U prošlu nedjelju poglavar Katoličke Crkve objavio je da će Cupicha 19. studenoga odlikovati kardinalskom čašću. Dvojica dijecezanskih biskupa SAD-a primit će purpur. Među njima nema nijednog „konzervativnoga“ koji u papinskoj pratnji nisu manje provikani od „tradicionalista“.

Cupich je dokazao da je „dostojan“ papinskog povjerenja i pokazao se u Chicagu i u Rimu kao zastupnik „novoga milosrđa“. Katoličke online dnevne novine *Nuova Bussola Quotidiana* pisale mu o „ludilu Papine osobe od povjerenja“. Mislilo se pri tome na Cupichevo naglašavanje „subjektivne savjesti“.

„Nedodirljiva“ subjektivna savjest

„Novo milosrđe“, ondje gdje dođe u proturječje s tradicionalnim crkvenim naukom, njemu suprotstavlja „osobnu savjest“.

Dana 18. listopada 2015. nadbiskup Cupich ponovio je ovu staro-progresističku tezu pred novinarima kako bi protumačio svoju potporu pripuštanju rastavljenih ponovno civilno vjenčanih sv. Pričesti: „Kada ljudi dospiju do odluke savjesti, onda je naša zadaća njima pomoći da nastave s hodom i da to poštuju. Savjest je nepovrjediva i moramo poštovati ako oni donesu odluku i ja sam to uvijek tako činio.“

Kako to onda već ide, vrijedi isto mjerilo, prema Cupichu, i za homoseksualce.

Subjektivna savjest kao „nedodirljiva“ vodeća instanca koju „valja poštovati“, to je doajen lijevog novinarstva u Italiji, Eugenio Scalfari koji potječe iz masonske kuće, pripisao i papi Franji, a da Vatikan to nije demantirao.

Vatican Insider objavio je intervju koji je vodio papinski dvorski vatikanist Andrea Tornielli s Cupichom povodom njegovog uzdignuća na kardinalsku čast. U utorak je objavljena već i engleska i španjolska verzija, a u srijedu i talijanska.

Tornielli: Jedna od tema o kojima se ponajvećma raspravljalo proteklih mjeseci bilo je tumačenje osmoga poglavlja pobudnice *Amoris laetitia* glede rastavljenih ponovno oženjenih. Postoje različita tumačenja: postoje takva koja kažu da se ništa nije promijenilo i takva koja naprotiv kažu da se nešto promijenilo. Kakav je Vaš stav glede toga?

Nadbiskup Cupich: Moj stav je isti kao i kod pape Franje koji je upozorio na to da je ispravno tumačenje pobudnice *Amoris laetitia* pojasnio kardinal Christoph Schönborn. I ponovno su to pojasnili argentinski biskupi o čijem je tumačenju Papa ustvrdio da „nisu nužna daljnja tumačenja“. Stoga ako netko želi znati što mislim, mora se držati ovih izvora. Želim k tome upozoriti na jedan lijep članak koji je profesor Rocco Buttiglione napisao u dnevniku Osservatore Romano 19. srpnja ove godine koji sam ja ponovno tiskao u našem

biskupijskom listu. Profesor Buttiglione naveo je uvjerljive argumente glede kontinuiteta o ovim temama između nauka pape Franje i njegovih prethodnika i s Katekizmom Katoličke Crkve.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/10/12/neokardinal-cupich-meine-interpretation-von-amoris-laetitia-ist-die-von-papst-franziskus/

Potresne riječi p.Pija o pobačaju

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/potresne-rijeci-ppija-o-pobacaju.html

Otac Pellegrino reče jednoga dana našemu svetcu:„Oče, jutros ste uskratili odrješenje jednoj gospođi zbog izvršenog pobačaja. Zašto ste bili tako strogi prema toj jadnoj nesretnici?“ Odgovori mu otac Pio:„Onoga dana kad ljudi, prestrašeni, kako se kaže, gospodarskim bumom, fizičkim štetama i žrtvama, budu izgubili strah i gađenje od pobačaja, bit će grozan dan za čovječanstvo. Jer je upravo taj dan kada bi trebali pokazati da se toga strašno boje“.

Potom, zgrabivši desnom rukom sugovornika s habitom, stavio mu je lijevu ruku na prsa kao da želi zagospodariti njegovim srcem i nastavio je odlučnim tonom:„Pobačaj nije samo ubojstvo, nego i samoubojstvo. A zar pred onima koje vidimo pred odlukom da jednim udarcem izvrše i jedan i drugi zločin, ne želimo imati hrabrost posvjedočiti im vlastitu vjeru? Želimo li ih pridobiti natrag ili ne?!“

„Zašto samoubojstvo?“, upita p.Pellegrino. Spopao ga je ne baš neuobičajeni božanski gnjev koji je kompenziran beskrajnim prostranstvima blagosti i dobrote i on odgovori:„Ti bi razumio ovo samoubojstvo ljudskoga roda kad bi okom razuma vidio 'ljepotu i radost' zemlje napučene starcima, a ispražnjene od djece: zemlje spaljene kao pustinja. Kada bi onda tako razmišljao, shvatio bi dvostruku pogibelj pobačaja: pobačajem se također

zauvijek osakaćuje život roditelja. Te bih roditelje želio posuti pepelom njihovih uništenih fetusa kako bi ih prikovao za njihovu odgovornost i zanijekao im mogućnost priziva na vlastito neznanje. Ostatci izvršenog pobačaja ne trebaju se pokapati s lažnim obzirima i lažnim milosrđem. To bi bilo gnjusno licemjerje. Taj pepeo mora se baciti na brončana lica njihovih roditelja ubojica. Ostavljajući ih u uvjerenju da su dobro učinili, osjećao bih se umiješanim u njihov zločin.“ [Fucinelli P.P. *Il rigore fraterno...u Voce di Padre Pio*, prosinac 1976., str.11-12]

Tekst: Giuliano Guzzo

Izvor:http://chiesaepostconcilio.blogspot.ba/2016/09/quelle-sconvolgenti-parole-di-padre-pio.html

Bitka kod Lepanta: Gospa od Svete Krunice (Sensus Fidelium)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/bitka-kod-lepanta-gospa-od-svete.html

Povodom svetkovine Svete Krunice propovijed će biti o tome kako se ovaj blagdan pojavio.

Sultan Selim II, vladar Otomanskog carstva, bio je pijanica. Da udovolji svojoj želji da posjeduje neograničene zalihe svog najdražeg vina, crvenog ciparskog vina, osvojiti Cipar bilo bi prilično jednostavno. Potući „nevjerne pse“ nije mu bio nikakav problem, ali spriječavao ga je jedan mali detalj. Cipar je, naime, bio kolonija Venecije, a Venecija i Turska sklopile su mirovni sporazum uz zakletvu na Kuranu. Selim je imao problem. Cipar je bio udaljen svega nekoliko milja od turske obale. A budući da je Cipar bio tako blizu, zašto bi on, turski sultan, morao plaćati Mlečanima, tim nevjernicima, za vino koje bi s pravom trebalo biti njegovo.

Stoga je Selim pozvao velikog muftiju i naredio mu da smisli adekvatno opravdanje koje bi sultanu dalo ne samo pravo, već bi ga i obvezalo da naruši sporazum i napadne Cipar. Ipak je to vino s pravom bilo njegovo. Veliki je muftija poslušno izdao *fetvu*, *vjersku izjavu*, kojom je rečeno da, bez obzira na bilo kakve mirovne sporazume, vjerska je obveza da se sve zemlje kojima su muslimani ikad vladali, vrate pod vlast polumjeseca. A Cipar je još 649. godine bio prvi komad europskoga tla kojeg su zauzeli muhamedanci.

To je bio jedan od onih trenutaka u kojem je Selim II uistinu osjećao teret obveze kao sultana, budući da se radilo o vjerskoj dužnosti svakog dobrog muhamedanca da osvoji svaku zemlju kojom su nekad vladali. To je bio slučaj Cipra i bilo je očito da sultan Selim II mora napasti Cipar. Napokon, tome i služe primirja, kako bi se skupila nova snaga. A zašto bi se zaustavio na osvajanju Cipra ako u ratu s Venecijom može i nju osvojiti? Uostalom, ako to učini, vino bi stvarno s pravom bilo njegovo.

I tako je turski sultan Selim II postavio generala Lalu Mastafa-pašu da zapovijeda vojskom od 100 000 ljudi, a Ali-pašu kao admirala i poslao ih da osvoje Cipar. „Nevjerni psi“ su ubrzo bili izbačeni s otoka koji su ionako nepravedno zauzeli. Osvajači su se iskrcali na Cipru u srpnju 1570. Lala Mustafa stavio je Nikoziju pod opsadu, ali nakon što je zajamčio da će sačuvati živote mletačkih vojnika i lokalnog stanovništva, grad se predao. Međutim, on im nije morao reći istinu, ipak se radilo o nevjernicima. Njegova riječ vrijedila je jednako koliko i sporazum. Gotovo svi vojnici i civili su ubrzo bili masakrirani. Zapravo, ne odmah. Prvo su bili mučeni, a tek onda masakrirani. Mustafa je pazio da očuva na životu dvije tisuće mladih djevojaka i momaka koji su bili pretvoreni i roblje i odvezeni u Tursku.

Očekivalo se da će grad Famagusta, kojim je vladao mletački vitez Marko Antonio Bragadin, pasti jednako brzo kao i Nikozija, ali unatoč tome što je imao samo 8 tisuća vojnika, izdržao je gotovo godinu dana. Branitelja je sada bilo manje od 2000, a zalihe hrane i municije su se opasno smanjivale, kada su Turci u srpnju 1571. uspjeli srušiti veliki

dio glavnih gradskih zidina. 1. kolovoza Bragadin je konačno pristao na predaju pod časnim uvjetima te je krenuo prema Turcima. Lala Mustafa je zatražio susret s Bragadinom, na što je ovaj pristao u samoj Famagusti sa svojim vojnim zapovijednikom, mladim pažem i četrdesetoricom vojnika kao počasnom stražom. Mustafa je optužio Bragadina da je ubio neke turske zarobljenike i inzistirao da paž ostane s njima kao taoc iz razloga koji su Bragadinu bili poznati. Bragadin je podsjetio na uvjete predaje na koje je bio pristao i potpisao te u kojima se nisu spominjali nikakvi taoci. Tako je Bragadin odbio dati svog paža Turcima. Turci su sasjekli na komade sve Mlečane u Bragadinovoj pratnji, osim samog Bragadina i nekoliko mladića. Bragadinu su odsjekli nos i uši te ga zaključali u ćeliju. Zatim su masakrirali sve preostale mletačke vojnike u Famagusti, iako je u uvjetima predaje bilo jasno rečeno da će se im svima biti dopušteno vratiti se kućama. Oni su ipak samo nevjernička pseta. Bragadin je držan u zatvoru dva tjedna i 17. kolovoza Mustafa je odlučio napraviti predstavu za svoje vojnike i sve dobre stanovnike Famaguste. Morali su shvatiti s kim su imali posla. Bragadin je bio odsedlan kao magarac s vrećama punim prljavštine na leđima te su ga zatim vukli po ulicama grada i udarali kao životinju. Zatim je podignut na visoko mjesto na galiji kako bi svi vidjeli na što je spao ovaj nekoć ponosni vladar Famaguste, to katoličko pseto, koje se usudilo izazvati Selima II. i njegovog generala Lala Mustafu. Nakon toga, Bragadin je spušten i izrečena mu je kazna: osuđen je na deranje kože na živo. Bragadin je umro za vrijeme mučenja. Nakon štu su mu skinuli kožu, tu krvavu kožu napunili su slamom, odjenuli u mletačku odoru i zavezali za stup. Dok su držali suncobran iznad Bragadinove kože, stup su vukli po čitavom gradu. Nakon toga je Lala Mustafa objesio napunjenu Bragadinovu kožu na jarbol svoje galije, nešto poput sotonističkog vjetrokaza. Na kraju dana Turci su poklali oko 30 tisuća kršćana u gradu, bez obzira na spol ili dob. Oni su ipak samo nevjernička pseta.

U međuvremenu, tijekom opsade Famaguste, **u ožujku 1571., veliki papa Pio V. potpisao je sporazum kojim je, kao prvo, stvorena Sveta liga, a kao drugo, rat s Turcima stavljen u ruke Blažene Djevice Marije.** Sveta liga je bio katolički savez koji se sastojao od ljudi i brodova iz Španjolske, Venecije, Papinske države i, dakako, vitezova Malteškoga reda. Ako ne znate gdje je **Papinska država**, sjetite se da je papa bio vladar teritorija u današnjoj središnjoj Italiji, dok mu ga masoni nisu ukrali u 19. st. Iako je Liga bila otvorena i za Francuze i za Engleze, što je neobično budući da su katolička Francuska i protestantska Engleska bile saveznice turaka, oni su zapravo naoružavali Turke.

Zapovijednik Vojne Lige bio je 25-godišnji polubrat španjolskoga kralja Don Juan Austrijski. Njegova se flota okupila u Messini na Siciliji i još nisi bili svjesni pada Famaguste kada su isplovili 16. rujna, nakon što je apostolski nuncij blagoslovio svaki brod. **Svaki čovjek na brodu nosio je krunicu. Prije isplovljavanja, muškarci su postili tri dana, uz mogućnost ispovijedi i pričesti. Sveti Pio V. pozvao je bratovštine Svete Krunice na molitvu, a potom da udvostruče svoje molitve za katoličku pobjedu. Tražio je od cijele katoličke Europe da moli krunicu za pobjedu. Naredio je samostanima da održavaju molitvena bdijenja pred Presvetim Sakramentom.**

U međuvremenu, nakon ubojstava, silovanja, pljačke i paleža po mnogim otocima i gradovima u Jadranskom moru, Ali-paša je krenuo prema Lepantskom zaljevu, danas poznatom pod imenom Korintski zaljev, gdje je planirao prezimiti sa svojom flotom od 300 galija, 35 tisuća vojnika i 13 tisuća robova. Gusari su mu javili da se okuplja katolička flota na Siciliji i Ali-paša je užurbano poslao poruku sultanu, tražeći od njega instrukcije. Selim II. odgovorio je da ako mu se flota „nevjerničkih pasa“ samo približi, Ali-paša mora krenuti s njom u borbu. **Borba između galija u biti je morska verzija kopnenih bitaka. Osnovne su taktike bile probijanje pramcem i (...), a glavni cilj svake strane bilo je zarobljivanje brodova.** Don Juan Austrijski zapovijedao je floti od 208 galija Svete lige s 30 tisuća vojnika i 13 000 mornara. Bili su naoružani mačevima, kopljima, mušketama, puškama, samostrelima te lukovima i strijelama. **Svaka galija imala je kapelicu, a poneka i dvije, u kojima su služili isusovci, dominikanci ili franjevci.** Don Juan je poslao vitezove Ivanovce na četiri galije da otkriju položaj Ali-pašine flote. 28. rujna vitezovi su javili da su Turci otišli u Lepant kako bi se pripremili za zimu. Admiral Andrea Doria predložio je da se Katolička liga okupi i vijeća o tome što dalje poduzeti. Don Juan je odgovorio da je vrijeme za vijećanje prošlo, a sada je vrijeme za borbu.

5. listopada mletački je brod donio vijest Katoličkoj ligi o padu Famaguste, koja je potpuno opljačkana, da su vojnici i gotovo svi stanovnici ubijeni, a da je živom Bragadinu oderana koža. Vijest se ubrzano proširila flotom i ljudi su bili puni očajnog bijesa, muke i želje da osvete svoje suborce. Neki su imali prijatelje ili rođake koji su pali kod Famaguste. Zapravo, dva najveća i najbolje naoružana broda Svete lige bila su pod zapovjedništvom dvojce Bragadinove braće. **7. listopada 1571. u 14 sati zapuhao je pogodni vjetar koji je omogućio katoličkoj floti da uplovi u zaljev. Don Juan je na svom zastavnom brodu podigao plavu zastavu Svete lige s likom raspetoga Krista i zastavu s likom Gospe od Guadalupe. U zoru je svećenik odslužio misu i udijelio skupno odrješenje grijeha svim muškarcima na brodu. Grupirali su brodove u obliku križa. Don Juan je išao s raspelom u ruci od broda do broda govoreći: „Ovdje smo da osvojimo ili da umremo. Pobjedom ili smrću zadobit ćete besmrtnost.“**

Pojavila se turska flota u svom uobičajenom obliku polumjeseca. Sve Ali-pašine zastave bile su zelene s 28 900 natpisa imena Allaha zlatnim slovima. Turci su radili veliku buku udaraljkama, činelama i uzvicima. Kršćani su uzvikivali borbeni uzvik: Famagusta, Famagusta, Famagusta! Katolički i Turski zastavni brodovi krenuli su jedan na drugoga. Don Juan je, s visoko uzdignutom sabljom, predvodio vojnike na palubu Ali-pašina broda. Katolici su se cijelo vrijeme nevjerojatno žestoko borili uzvičući: Famagusta! Bitka za zastavni brod trajala je puna dva sata. Ali-paša je pao pogođen metkom, a španjolski vojnik je pritrčao, uzeo njegov nož i odrezao mu glavu te upitao Don Juana: Što da radim s ovim? Bacit ću u more. Zelena je zastava sa zlatnim slovima i 28 900 imena Allaha pala. Potpuno neoštećena, plava zastava s likom raspetoga Krista vijorila se na turskom brodu. Nakon tri sata borbe prsa o prsa morska voda je miljama u krug bila crvena od krvi. More je bilo prepuno trupala 25 tisuća ubijenih Turaka, ali i 7.5 tisuća katolika. Katolici su

zarobili 10 00 tisuća Turaka i oslobodili njihovih 12 tisuća robova s galija. Cijelo desno krilo turske flote bilo je u potpunosti uništeno, nije se spasila nijedna galija. Bitka je bila završena do sredine popodneva.

Budući da su se pojavili znaci lošeg vremena, don Juan je naredio floti da se pregrupira, iako su mnoge kršćanske galije još uvijek proganjale ono malo spašenih turskih brodova. Od 330 turskih galija samo je 50 uspjelo pobjeći, a većina ih je bila kasnije spaljena jer se više nisu mogle koristiti. 117 galija je zarobljeno, a sve ostale su uništene i potopljene.

U času kad se vodila bitka sv. Pio V. bio je na sastanku sa svojim rizničarem. Iznenada je ustao i otvorio prozor. Nakon kratke pauze rekao je: Ovo nije vrijeme za posao. Zahvalimo Bogu jer je naša flota pobijedila Turke! 21. listopada prve su vijesti o pobjedi stigle do Rima, a papa je u suzama ponovio hvalospjev sv. Šimuna: „Sad možeš, Gospodine, otpustiti slugu svojega da, prema riječi tvojoj, ide u miru, jer mi oči vidješe spasenje tvoje, koje si pripravio pred licem svih naroda, svjetlo da rasvijetli pogane i slavu naroda tvoga Izraela“. Papa je odslužio misu zahvalnicu u bazilici sv. Petra, a kasnije je doredio 7. listopada kao blagdan Blažene Djevice Marije u znak zahvalnosti na toj pobjedi. Danas slavimo svetkovinu ovog velikog blagdana u spomen na pobjedu koju je izvojevala Kraljica Svete Krunice i njezini ratnici.

A Selim II., sultan Otomanskog carstva, je 1574. godine, nakon što je ispio cijelu bocu crvenoga ciparskog vina, pao pijan u svojoj kupaonici, razbio lubanju i umro. Još je jedna zmijska glava bila pogažena.

O istinskoj poslušnosti

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/o-istinskoj-poslusnosti.html

„Vjerom, pozvan, Abraham posluša i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu; zaputi se, ne znajući kamo ide“ (Heb 11,8)

„Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po Tvojoj riječi!“ (Lk 1, 38)

„Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam“ (Iv 15,14)

„Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima“ (Dj 5,29)

„Bio je poslušan do smrti, smrti na križu“ (Fil 2,8)

„Budite poslušni, ne kao oni koji se ulaguju ljudima, nego kao sluge Kristove koji zdušno vrše volju Božju“ (Ef 6,6)

„Kad bi vam anđeo s neba navijestio neko evanđelje mimo onoga kojeg vam mi navijestismo, neka je proklet!“ (Gal 1,8)

„Veritas numquam dimmetenda est propter timorem scandali.“ (Sveti Toma Akvinski, Super epistolam B.Pauli ad Galatas 2, 11-14, lect.3, broj 80).
(Prijevod: Istinu se nikada ne smije prešućivati, čak ni zbog bojazni od sablazni.)

„Možeš tražiti gdje god želiš, no nigdje nećeš tako sigurno pronaći Božju volju kao u poniznoj poslušnosti, koju su svi sveci preporučivali i izvršavali“ (Sveta Terezija Velika)

„Vaš sigurni put je poslušnost! Bacite se u nju bez pridržaja u najmanjim pojedinostima, Isus to hoće. Po njoj ćete biti vezani uz njegovo Srce unatoč oluji i tu ćete zadobiti sigurnosti koje su vam uskraćene u nutrini u osjećajnom dijelu.“ (Blažena Marija od Isusa Deluil-Martiny, iz knjige Misli)

„Po drugim vrlinama dajemo Bogu ono što pripada nama, po poslušnosti mu dajemo same sebe.“ (Sveti Grgur, iz knjige Vježbanje u savršenosti-Sveti Alfonzo Liguori)

„Istina je da poglavar može griješiti, ali tko je poslušan, ne griješi. Jedina iznimka pokazuje se kada poglavar naređuje nešto što je očito, čak i u najmanjim stvarima, upravljeno protiv božanskoga zakona.“ (Sveti Maksimilijan Kolbe)

„Nalazimo se zbilja u dramatičnoj situaciji. Moramo odlučiti. Posrijedi je tako reći prividna poslušnost, jer Sveti Otac od nas ne može s pravom zahtijevati odricanje od naše vjere. Nemoguće! Nemoguće je da napustimo svoju vjeru! Odlučujemo da nećemo napustiti svoju vjeru, jer u tome se ne možemo prevariti. U onome što je Crkva naučavala tijekom dvije tisuće godina, Crkva ne može zabludjeti. To je posvema nemoguće. Ostajemo povezani s ovom Tradicijom koja na divan i istodobno konačan način, kako je to sveti papa Pijo V. izvrsno rekao, dolazi do izražaja u svetoj misnoj žrtvi.“ (nadbiskup Marcel Lefebvre)

Domišljata ljubav Isusa Krista u Euharistiji

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/domisljata-ljubav-isusa-krista-u.html

Tko je Ljubav? Utjelovljeni Bog, koji je jedini među svim ljudima prolio svoju Krv da nas uvjeri kako nas ljubi. **Srce Isusovo** bilo je oduvijek ranjeno ljubavlju prema svojim stvorenjima. Ta Ga je ljubav izvela iz krila Očeva da se Utjelovi u krilu Majke Marije, da se rodi među životinjama, On kojemu je prijestolje povrh najuzvišenijih serafina!
Živio je 33 godine među ljudima i tek onda kad je ljudska zloća dosegla posljednje granice, kad je skovala osudu svome Stvoritelju, tek tad je očitovao sav sjaj svoje ljubavi u Euharistiji kojoj imaju pravo pristupiti svi **katolici** (podrazumijeva se ako su primili već sakrament prve svete Pričesti) koji su u stanju milosti. Samoga sebe Krist žrtvuje na drvetu križa kako bi svakome pojedinom dokazao svoju ljubav!
Sveti Ambrozije je napisao:"*Est clavus in amore*", "*Ljubav je prikovana*". Iz ljubavi Vladar se zatvara u svetohranište.

Sveti Augustin dovikuje*:"O Ljubavi, koja si tiranskom postala, ljubavi okrutna! Kako da se tako snizuješ najviše veličanstvo? Kako da se usudiš vezati nevinost?"*
Sveta Terezija od Isusa iz Avile je govorila:"*U Euharistiji je remek - djelo ljubavi!"*
(sveci su se hranili na tradicionalnoj latinskoj svetoj Misi)
Sveti Jeronim:"*Na euharistijskoj gozbi* (vrijeme Pričesti) *Isus je naše jelo, a mi smo Njegova hrana; On silazi u naše srce, a mi ulazimo u Njegovo."*
Kako je bila silna ljubav Boga kad Ga je prinukala da svoje tijelo ostavi na zemlji, a znao je za bezbrojne uvrede koje će mu biti nanesene? Ništa nije moglo ohladiti ni zaustaviti silnu vatru ljubavi Njegova srca! Isus je Euharistiju ustanovio kako bi još mogao trpjeti u svom tijelu no On sam ne može više trpjeti jer se nalazi u slavnom stanju, ali može u onima sa kojima je po Euharistiji tajanstveno i stvarno povezan i stoga je opravdano reći da trpi u udovima svoga otajstvenog tijela.
Richard od svetoga Viktora govori*:"Glavna značajka ljubavi je da ne može pristati na rastajanje jer po naravi od bića koje ljubi i bića koje je ljubljeno čini jedno."*
Sveti Grgur Veliki naziva ljubav polugom duše*:"Amor est machina mentis"* jer kao što poluge služe da se u zrak dignu predmeti velike težine, tako i ljubav blagošću olakšava muke i žalosti, koje po svojoj naravi, potište dušu. Sve što iz ljubavi Isus podnosi u Presvetom Oltarskom sakramentu sa strane stvorenja je dokaz za to.
Nicejski opći sabor Presveti sakramenat naziva *znakom uskrsnuća, symbolum resurectionis.*
Sveti Ignacije*:"Pharmacum immortalitatis"* - napitak neumrlosti i dodaje: *"oni koji se budu hranili Tijelom Kristovim u milosnom stanju duše imat će veće pravo nego li ostali na opće uskrsnuće tijela!"*
U svakoj čestici posvećene Hostije nalazi se Isus - njegovo stvarno Tijelo i stvarna Krv! Budno pazimo kako postupamo sa Isusom u Hostiji!

(Sažeto iz knjige Domišljata ljubav Isusova u Euharistiji,
autor Ivan - Josip od svete Terezije,
izdavač "Živo vrelo"- Nadbiskupski ordinarijat Vrhbosanski,1937)

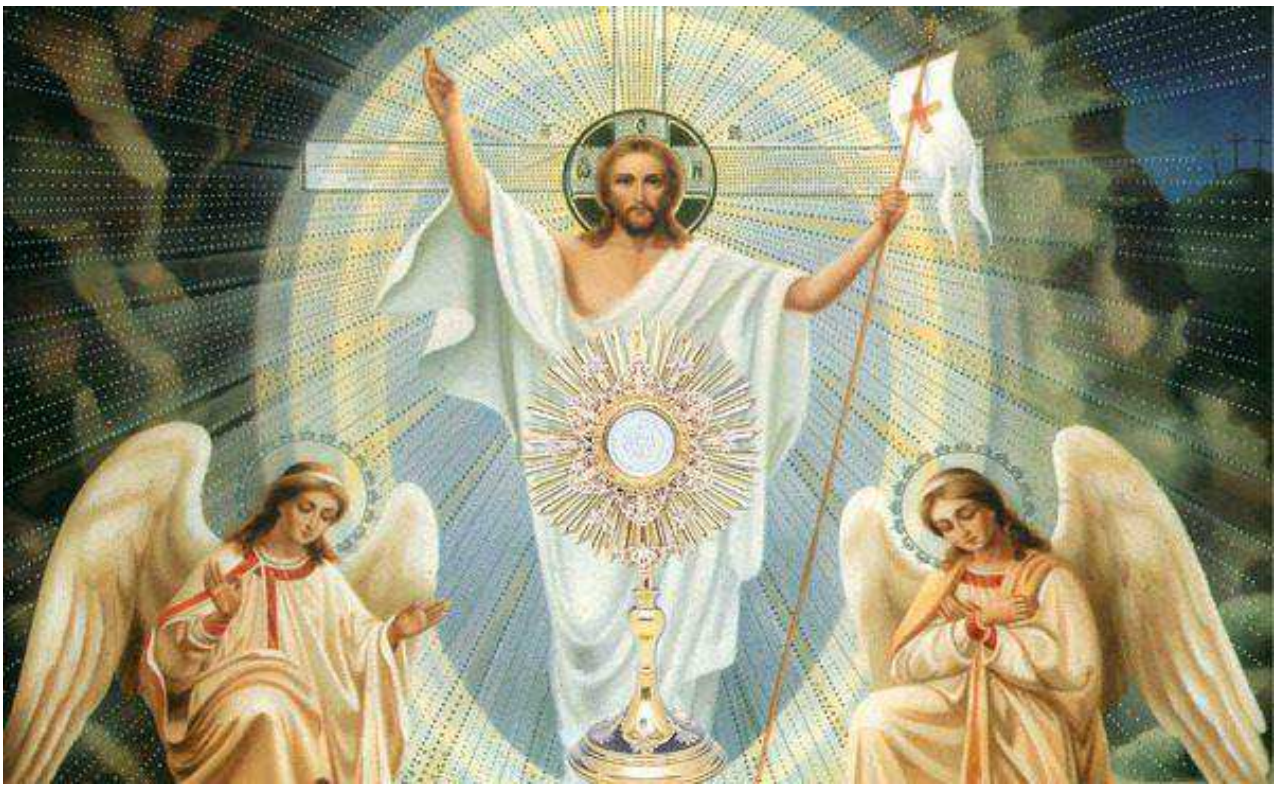

Ceremonijalni ples

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/ceremonijalni-ples.html

Ceremonijalni ples u katedrali svetoga Lovre, izvor podataka - novine Il Corriere dell'Umbria. Naslov je "*Table od silence 9/11*", ceremonijalni ples koji je nastao iz suradnje između umbrijske umjetnice Rosselle Vasta i njujorške koreografkinje Jacqulyn Buglisi.

Izvor: blog Chiesa e postconcilio

<u>Ples u Crkvi</u>

Kardinal Arinze u intervjuu govori o tome da liturgijski ples niti ne postoji. On kaže da Amerikanci i Europljani ne bi uopće trebali razmišljati i govoriti o plesu. Bilo bi bolje da uzmu krunicu u ruke i da se mole.

Ples u Europi i Americi ne pridonosi obožavanju Boga. On **predstavlja zabavu, a sv. Misa nije zabava.** Potrebno je uvijek imati na umu svrhu plesa, a za Europu i Ameriku **ples** predstavlja zabavu i na taj način **ne pridonosi štovanju Boga, klanjanju, pokori, zadovoljštini, molitvi, zahvali. Nikako ne bi smio biti uključen u Misu, kaže kardinal Arinze.**

Ranije crkva nije niti postavljala pitanje u vezi plesa. Latinski tradicionalni obred bio je jasno određen štovanju i obožavanju Boga - Kristocentričan namjesto apocentričan, kakav

je danas. A Bog nas uči prvoj zapovijedi i na prvom mjestu ljubiti Njega tek potom dolazi čovjek. Ukoliko štujemo i ljubimo Boga tek tad ćemo moći ljubiti i poštivati čovjeka. Čovjek je Božje djelo. **Sve zapovijedi Božje svode se na jednu, a ona je ljubiti Boga!**

Današnji obred kakvog imamo u crkvama u **Novoj Misi** je učinjen tako da **dopušta mnoge novotarije što nije dobro jer ne predstavlja više Misu već vrstu obveze ili zabave..** Ukoliko je obveza onda je napor, ukoliko je zabava ne vodi nas Bogu. **Zbog toga se i događa veliki otpad od vjere jer nema Boga u sredini već je odgurnut negdje po strane, a čovjek je stavljen u središte**. Pogledajmo samo tabernakule gdje se nalaze. U Latinskoj Misi je jasno; nalazimo se na Kalvariji ispod Križa na kojem visi Raspeti. Promatramo kako Njegova krv teče (na blogu ispod naslovne slike s lijeve strane prema dolje postoji video snimka sa youtuba u kojoj je prikazana usporedba filma Pasije i tradicionalne latinske Mise, preporučam pogledati!) za oproštenje mojih osobnih grijeha samo ako vjerujem u to. Može li se na takvom jednom mjestu plesati, pljeskati? Potrebno je moliti Boga da se smiluje i oprosti grijehe osobne, bližnjih, naroda. Na kraju potrebno je zahvaljivati za Njegovo veliko djelo Otkupljenja!

U Misi koja datira tek nešto malo više od 50 godina, koja nije kodificirana za razliku od tradicionalne latinske mise zaista se svašta dopušta od toga da laici prinose darove do plesa (za vrijeme Mise u Puli na susretu mladih prije nekoliko godina balerina je plesala kod Oltara - stola), igrokaza i drugih novotarija… Čini se da postoji vidljiva potreba smisliti na koji način privući ljude, kao da sam Krist i Njegova žrtva nisu dovoljni. To je sasvim pogrešan način koji se očituje po otpadu od vjere koji se uvelike događa.

<u>Pljeskanje, uzvikivanje u Crkvi</u>

Papa emeritus Benedikt XVI u svojem najboljem djelu *Duh Liturgije* ovako govori**:"Gdje god u liturgiji dođe do burnog pljeska za ljudsko djelo ili učinak, to je onda siguran znak da se sasvim izgubila bit liturgije te da ju je nadomjestila neka vrst vjerski zamišljene zabave ili provoda.** Takva atraktivnost ne traje dugo. Nemoguće je izdržati konkurenciju na tržištu razonodnih ili zabavnih ponuda koje sve više i više u sebe uključuju i vidove religioznoga kao nadražaj i golicanje. **Doživljavao sam da se pokornički čin nadomještao plesnom predstavom koja je naravno požnjela veliki pljesak. Pitam se, je li se moguće udaljiti više od toga, što je to zbiljski pokora u sebi? Liturgija može samo onda privući čovjeka ako ne gleda na samu sebe nego na Boga te kad dopusti Bogu da on nastupa i djeluje.** Tada se događa zbilja nešto jedinstveno, nešto što nema konkurencije, a ljudi primjećuju da se tu događa nešto daleko više od oblikovanja slobodnog vremena ili tjedne razbibrige."

Spomenimo kako je o neopravdanosti pljeskanja u crkvi progovorio i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski **nadbiskup mons. Želimir Puljić**. U razgovoru za Nacional, mons. Puljić je komentirao:"Moram reći da nije uopće prikladno ni liturgijski opravdano pljeskati u crkvi. To smo pomalo baštinili od karizmatskog pape Ivana Pavla II. Njegove mise, kao što znate, uvijek su bile osobiti spektakli i često su se mogli čuti

pljeskanje i uzvici okupljenih vjernika. No ako ste u posljednje vrijeme pratili svete Mise s Trga svetog Petra, mogli ste primijetiti određene promjene koje je uveo papa u miru Benedikt XVI. Naime, nakon što Sveti Otac stigne pred Oltar pozdravljan pljeskom i pjesmom, a prije samog početka svete Mise, voditelj programa najavljuje: "Uskoro počinje sveta euharistija pa se mole nazočni vjernici da se uzdrže od pljeskanja i uzvikivanja." U tom vidu velim kako **nije prikladno niti liturgijski opravdano, pljeskati u crkvi tijekom svete mise** izjavio je mons. Puljić.

Crkveni prostor

Sa posta kojeg možete pročitati preko linka http://www.katolik.hr/preporukemnu/trgovinaknjigemnu/neke-primjedbe-na-sluenje-sv-mise-kod-nas/ o crkvenom bogoslužnom prostoru u točci 56 govori se za što crkveni prostor služi. Tekst se isplati pročitati jer donosi puno toga što bi katolik trebao znati .

56. Crkva ne smije služiti ni zašto drugo nego za molitvu i sveta slavlja. Iznimno se, uz posebnu dozvolu mjesnog ordinarija, i to za svaki slučaj posebno, smije u njoj održavati neka priredba, a za što su određeni posebni uvjeti. Nažalost, naše crkve sve više služe za koncerte i druge priredbe. Svako malo se najavljuje kako se negdje u crkvi održava neka priredba: „U crkvi sv. Ivana... održat će se festival gitara...nastupaju... iz Zagreba, Ljubljane i Beograda...", „U crkvi sv. Donata bit će prezentacija priča...", „U katedrali sv. Duje bit će Božićni koncert" (U Došašću!)..., „U crkvi sv. Marka bit će promocija knjige...", „U crkvi sv. Petra bit će predavanje..."

Izabrala sam još dva članka iz dokumenta Musicam Sacram

Čl. 43 govori o tome da se skrbno pazi da se pod izlikom svečanosti u obred ne uvede nešto što je samo profano (koncerti, pripovijedanje priča, predavanja, promocija knjiga, ples..).

Čl. 62 – U latinskoj Crkvi treba uvelike cijeniti orgulje sa sviralama kao tradicionalno glazbalo čiji zvuk može crkvenim obredima dati divan sjaj te srce veoma uzdići k Bogu i k nebeskim stvarima. Glazbala koja su po općem sudu i uporabi prikladna samo za svjetovnu glazbu (gitare, bubnjevi..) treba svakako ukloniti iz svih liturgijskih čina i pobožnih vježbi.

Čitajući i nove dokumente kao što je np. *Musicam Sacram* možemo zaključiti koliko je važno poštivati sveto mjesto, Božji hram!
Događa li se to zaista u našim župama ili vrlo često susrećemo posve nešto suprotno?

Povezano sa liturgijom izdvojila bih još jedan intervjuu msgr. Schneidera u kojem govori:"Nijednu od ovih liturgijskih rana ne može se ni izdaleka povezati s dokumentom *„Sacrosanctum Concilium",* Konstitucijom o svetoj liturgiji Drugog vatikanskog sabora. One su **nastale zbog proguravanja specifičnih agenda od strane omanje skupine liturgičara koji su s kobnim posljedicama zauzimali ključne pozicije**

u Rimskoj kuriji u prijelaznom postkoncilskom periodu, i koji su uz pomoć lukavosti i obmana predstavili toliko radikalne promjene (uz izuzetak prakse primanja Pričesti na ruku) kao volju samog pape, a katkada kao gotovo jednoglasnu odluku članova Vijeća za liturgijsku reformu. Te navedene manipulacije dokumentirane su, npr. u knjizi kardinala Fernanda Antonellija „Razvoj liturgijske reforme“, te u knjizi „Memoari“ Louisa Bouyera, s time da su obojica navedenih autora bili članovi postkoncilskog liturgijskog vijeća, i tako su se vlastitim očima i ušima mogli uvjeriti i posvjedočiti o prethodno spomenutim manipulacijama. Uistinu je misteriozno to kako je Bog dozvolio da dobre namjere koncilskih otaca, kao i njihovi umjereni planovi liturgijskih reformi padnu u šake opakih i revolucionarnih liturgijskih ideologa. **Oni su doveli svetu liturgiju Svete Rimske Crkve u stanje uzništva, u stanovito liturgijsko „Avinjonsko sužanjstvo“.**

Cijeli intervju možete pročitati na
http://tradicionalnamisa.com/ekskluzivni-intervju-s-monsinjorom-schneiderom/
a na istoj stranici imate još dva intervjua koje preporučam.

Krist Kralj vjekova

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/krist-kralj-vjekova.html

Liturgija s crkvenim blagdanima, bila je najuspješnije sredstvo, kojim je Crkva odgajala katolički duh i borila se protiv krivovjerja. U crkvenim blagdanima izražene su najuzvišenije istine naše svete vjere. U prvim stoljećima svetkovala su se samo dva blagdana Božić i Uskrs.

Na taj način Crkva je htjela vjernike jasno uvjeriti o temeljnim istinama Utjelovljenja i Uskrsnuća. Kasnije se postepeno razvilo štovanje mučenika, a onda štovanje djevica i ispovijedalaca. Kako su dolazila nova krivovjerstva, javljale su se nove pogibelji, a tako su se rađali i novi blagdani. Tako je bio ustanovljen blagdan Tijelova, kao izraz vjere u Božansku Euharistiju. **Blagdan Srca Isusova kao izraz vjere u ljubav i Božje milosrđe** kako bi se jasno pokazalo da je **Bog ljubav**, a ne strogi sudac i osvetnik. Novi vjekovi rađali su novim zabludama i novim opačinama. **Najpogubnija zabluda zadnjih stoljeća je liberalizam i laicizam** u najrazličitijim oblicima.
Ova zabluda sve više ističe prevlast države nad Crkvom. **Ta zabluda uči da je vjera stvar pojedinca i da ne smije imati nikakvog utjecaja na javni život.** Odgoj omladine nije pravo Crkve, nego države. Sistematski se ide za tim da se upliv Crkve potpuno uništi, da se vjera sve više potisne iz javnog i privatnog života, iz škole i obitelji, iz ureda i sudnica i uopće iz ljudske zajednice. U nekim zemljama tako je daleko otišlo u mržnji na Boga i vjeru, da pojedincu nije slobodno ispovijedati svoje vjersko uvjerenje. Ovo

zlo je osobito poraslo dva desetljeća nakon svjetskog rata. **Protiv ove strašne zablude Crkva je često podizala svoj glas, naglašavala da je svaka vlast od Boga, da je Krist Kralj svega stvorenoga i Kristu kao Kralju mora se svako pokloniti i Njemu samome služiti.** Krist mora ponovno zavladati u javnom i privatnom životu. Ovo je Crkva potvrdila i pred čitav svijet iznijela ustanovom blagdana Krista Kralja, kao ustuk protiv javnog otpada od Krista i njegove vjere. **Sveti Otac papa Pio IX je 1925.godine uveo blagdan Krista Kralja enciklikom "Quas primas", želeći da Kristovo kraljevstvo zavlada svijetom, da mir Kristov zavlada među pojedincima i narodima kao zalog vremenita i vječne sreće.**

(Na drugom vatikanskom koncilu 07. prosinca 1965. donesena je deklaracija ***Dignitatis humanae***, *O dostojanstvu čovjeka* ili *O slobodi vjere*. *Dignitatis Humanae* navodi da je sloboda vjeroispovijesti temeljno ljudsko pravo. Zajedno s apostolskom konstitucijom, *Gaudium et Spes* koja priznaje neovisnost civilnog društva od crkve, *Dignitatis Humanae* pokazuje kako je definitivno Katolička Crkva odustala od ideje o stvaranju katoličke države što je vrlo pogubno. Država nije kompetentna donositi zakone o vjerskim stvarima prema svojim svjetlima, ali kompetentna je prepoznati pravu religiju na temelju sigurnih znakova i pokoriti joj se. Papa Pio XII naučava da oblik društva utječe na duše, ovisno je li on u skladu s božanskim zakonom ili nije. Papa Leon XIII također potvrđuje da su vladari dužni ispovijedati vjeru koja je jedina istinita. Tu vjeru po riječima pape Leona XIII vladari su dužni čuvati i širiti. Dokument *Dignitatis Humanae* prikazuje prijelaz ka principu ljudskih prava i individualne slobode i dostojanstva kao polazne točke. Temelji se na dužnosti pojedinca u potrazi za istinom te da svaka osoba mora biti slobodna od pritiska bilo pojedinca bilo društvenih skupina ili bilo koje ljudske vlasti i to tako da u vjerskoj stvari nitko ne bude primoravan da radi protiv svoje savjesti. **Crkva je uvijek naučavala da se nikoga ne smije prisiljavati na vjerovanje. Danas je razlika u tome da se nikoga ne smije niti ograničavati u prakticiranju religije koju je izabrao, a primjećujemo hajku na kršćane. Drugi vatikanski koncil ne govori samo o toleranciji već priznaje stvarno naravno pravo pripadnika svih religija i prakticiranje njihove religije. To nije samo privatno već i javno bogoštovlje. Danas nažalost, već imamo javne i sotonističke Mise. Drugi vatikanski koncil promiče nešto što je Crkva ranije uvijek osuđivala.)**

Slika Krista Kralja je prava slika Isusova jer Isus nije samo čovjek već i pravi Bog. Kralj je kraljeva i Gospodar gospodara, koji "sjedi o desnu sile Božje". Prikazati Isusa kao Djetića ili na križu, znači prikazati ga kao Čovjeka. **Prikazati Isusa kao Kralja, znači prikazati Ga kao Boga, Vladara svemira, Gospodara neba i zemlje, a to On i jest sada na nebu i bit će dovijeka. Na blagdan Krista Kralja lijepo to naglašava i pjesma nakon poslanice: "Vlast je Njegova vlast vječna, koja Mu se neće oduzeti, a kraljevstvo se njegovo neće srušiti."**

Da je Isus Kralj, sam je izjavio pred Pilatom:"Ti govoriš, ja sam Kralj."

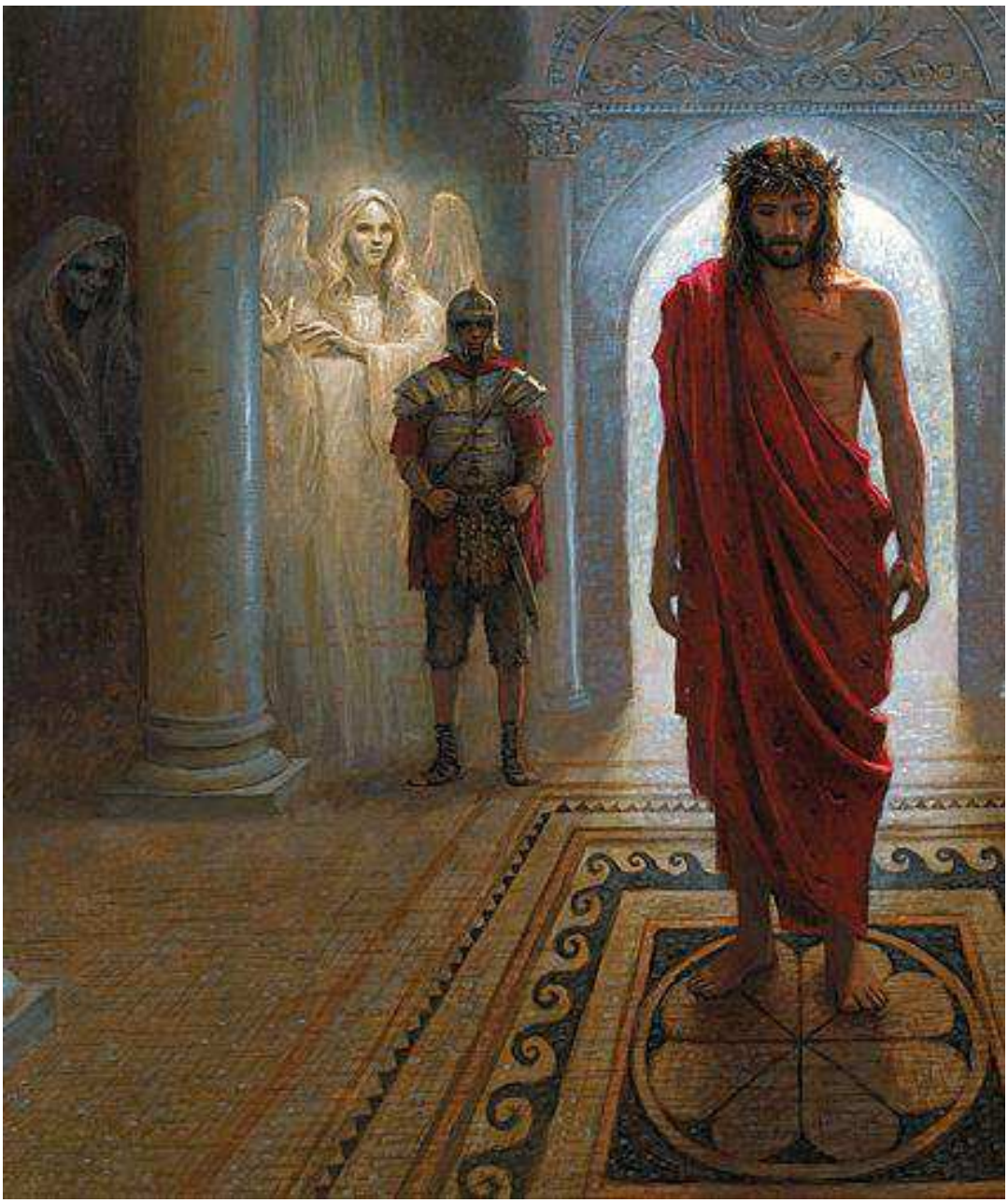

Sveti Pavao u poslanici Kološanima ocrtava Isusovu kraljevsku vlast:"On je slika Boga nevidljivoga, prvorođeni prije svakog stvorenja, jer u Njemu je sve stvoreno, što je na nebu i na zemlji....sve je po Njemu i za Njega stvoreno. On je prije svega i sve po Njemu postoji. On je glava tijela Crkve." Isus je pravi i jedini Kralj nad svim kraljevima, jer je On sve stvorio i Njemu sve mora služiti. **On je "Kralj vasione" i svi se narodi moraju da "podlože Njegovoj preblagoj vlasti"**

Kraljevstvo Kristovo jest trostruko. Isus kraljuje na nebu među slavodobitnom Crkvom, na zemlji s vojujućom i u čistilištu s trpećom Crkvom. Ove tri crkve čine kraljevstvo Božje, a svu vlast u ovom kraljevstvu Bog je predao Sinu. Zato zgodno dolazi blagdan Krista Kralja u zadnju nedjelju listopada (tako je bilo sve do reforme kalendara, nažalost kalendar je doživio reformu i tom prilikom ne samo da se manje obilježavaju neke osmine ili blagdani koji su pomaknuti već su uklonjeni i mnogi sveci katoličke Crkve), iza koje odmah slijedi blagdan Svih Svetih i Dušni dan. Na taj način se lijepo prikazivala i

unutarnja povezanost između trostrukog Kristovog kraljevstva. **Ovaj blagdan je kruna cijele crkvene godine.**

Krist Kralj u svjetlu evanđelja

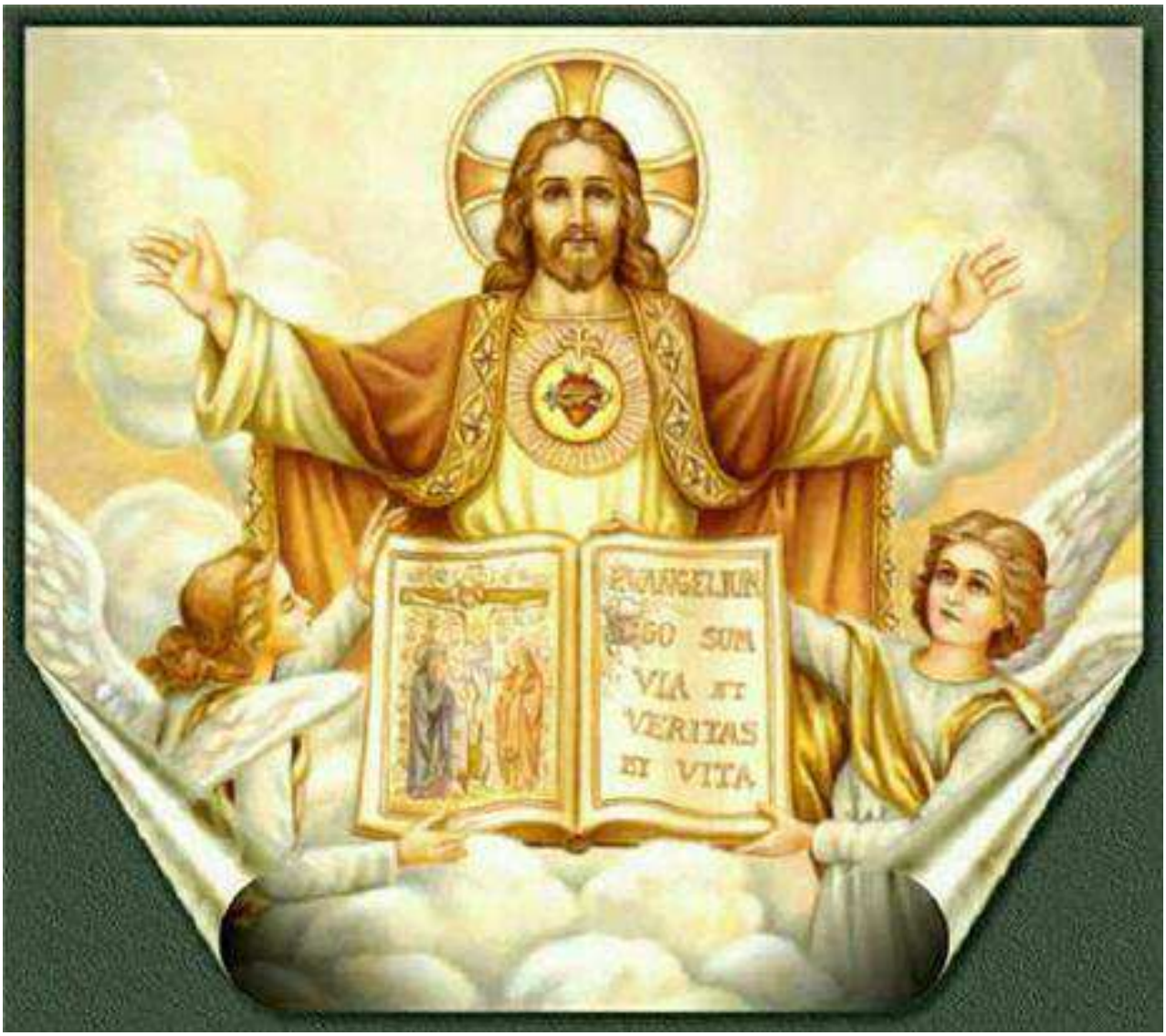

Sveto Pismo prikazuje Kralja koji će kraljevati u vijeke. To je najčešća slika Isusova u svetom Pismu. Sveto Pismo nam govori o Njegovom prijestolju, žezlu, kraljevstvu. David u mnogim psalmima vidi Krista kao Kralja. Zato se ti Psalmi i zovu kraljevski. David pjeva:"Traži od mene i dat ću ti narode u nasljedstvo i u posjed krajeve zemlje." Ovo se pjeva na prikazanju na blagdan Krista Kralja. U pričesnoj pjesmi istog blagdana kliče pjesnik:"Stolovat će Gospodin Kralj u vijeke, Gospodin će blagosloviti puk svoj u miru." Evanđelja najbolje ističu Krista kao Kralja. Anđeo Gabriel već na prvim stranicama ističe:"Dat će Mu Gospodin Bog, prijestolje Davida , oca njegova i kraljevat će u Domu Jakobovu u vijeke i kraljevstvu Njegovu neće biti kraja." Sam Isus često prispodablja kraljevstvo svoje zrnu gorušice, kvascu, pšenici i kukolju, blagu sakrivenu u polju, mreži bačenoj u more. Pred Pilatom svečano izjavljuje:"Ja sam Kralj."

Krist Kralj u liturgiji

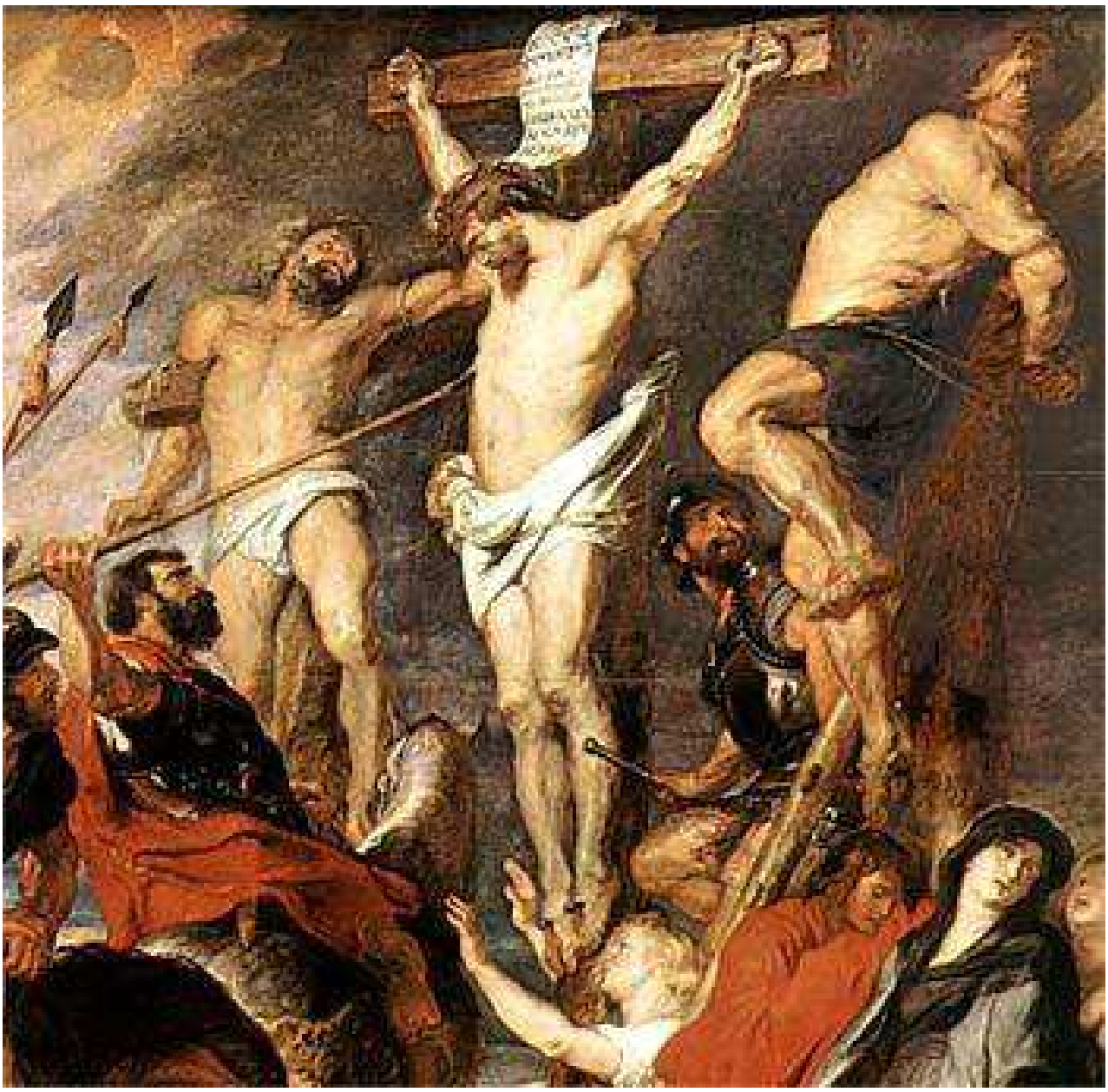

Crkvena liturgija je od samog početka bogata najdivnijim mislima o Kristu Kralju. Zato ništa novo nije uvedeno ovim blagdanom. On je skup svih misli o Kristu Kralju. Prvi kršćani su prikazivali najčešće Krista kao Pastira i Kralja. U nekim vjekovima su ga i na križu prikazivali sa krunom na glavi. U adventu očekujemo Krista kao novorođenog Kralja, Crkva kliče:"**Evo, Bog, Kralj naš dolazi."** Na Bogojavljenje, cijelo bogoslužje prožeto je sa misli o kraljevanju Isusovom. Mudraci mu se klanjaju kao najvišem Kralju i prikazuju mu svoje darove. U Korizmi također otkrivamo ideju Kristovog kraljevstva. Liturgija je na više mjesta ističe. Na Cvjetnicu Crkva nam predočuje Krista kao Kralja i Otkupitelja koji pobjeđuje. Na Veliki Petak klanjamo se Kralju, koji Kraljuje s križa kao s prijestolja, odjeven grimizom svoje predragocjene krvi i okrunjen trnovom krunom,a Crkva pjeva:"Zavlada Bog sa drveta."

Svojim trpljenjem i poniženjem Isus osniva i učvršćuje svoje kraljevstvo u dušama. Nedužno Janje Božje poništava sebe na križu i zato mu Bog kao nagradu daje silu, moć i kraljevstvo.

U uskrsno vrijeme, iako nas obuzima misao Isusovog Uskrsnuća, Crkva pozdravlja Krista kao Kralja, koji je pobijedio smrt svojim uskrsnućem. Pjesma na uskrsnoj misi završava:"Pobjedniče, *Kralju divan*, budi nama milostivan. Himan na večernjama po Uskrsu počima: "Na gozbu *Kralja Jaganjca* u bijelom ruhu idimo, kroz more prošav crveno Vladaru Kristu pjevajmo."

Uzašašće Isusovo je blagdan pobjedonosnog Kralja u Njegovo kraljevstvo. Kralj je i Gospodar prirode. Na Tijelovo slavimo Euharistijskog Kralja. Crkva nas poziva:"**Poklonimo se Kristu Kralju, koji vlada narodima."** Sada na svršetku crkvene godine, promatramo Krista Kralja na nebu gdje vlada i odakle će doći "sa silom i veličanstvom" da sudi kao Kralj žive i mrtve.

Crkva u svakom vremenu i svakom blagdanu promatra Krista kao Kralja. Cijela crkvena godina je jedan veleban himan Kristu Kralju!

Poseban osvrt na liturgiju blagdana Krista Kralja

Bogoslužje blagdana Krista Kralja je veličanstveno i bogato. Ono razvija duboke misli o Kristu Kralju i o njegovom univerzalnom kraljevstvu. **Temeljna misao ovoga blagdana je mir i ljubav.** Kristovo kraljevstvo je kraljevstvo ljubavi i mira.

Na večernji u antifonama navješćuje nam Crkva Isusa kao vječnog i univerzalnog Kralja mira, kao Suca i Zakonošu koji će nas spasiti. On je svjetlost narodima. U himnu molimo da

Krist pokori srca buntovna, koja neće da ga priznaju za svoga Kralja. Molimo i da sve koji zalutaše sakupi u jedno stado. Neka on zavlada u privatnom i javnom životu: "O Kriste, mira vladaru, pokori srca buntovna, u jedno stado skupi sve, od Tebe što odlutaše."

U Jutarnjoj poziva Crkva svoje vjernike:"Kralju kraljeva, Isusu Kristu, dođite poklonimo se!" Zatim u pjesmi pozdravlja Isusa kao sliku Svevišnjeg Boga, Otkupitelja i vladara naroda. On je naš Zakonoša, Svećenik i Učitelj, kojega ćemo rado slušati **jer ljudsko društvo nalazi radost samo ukoliko vrši njegove zakone.** "Mi rado ćemo Te slušati, Ti s pravom vladaš iznad svih. Za ljudsko društvo sreća je, da vrši Tvoje zakone."

Svi psalmi su mesijanski. David vidi Isusa kao Kralja. Sveti Pavao u poslanici u prvoj noćnici i u Misi ističe Kristovo kraljevsko dostojanstvo. Izvor tog dostojanstva je u tome što je Isus Sin Božji, prava slika Božja, u kome i po kome je sve stvoreno. U drugoj noćnici čita se enciklika **pape Pija IX "Quas primas", kojom proglašuje i ustanovljuje ovaj blagdan.**

U trećoj noćnici čita se svečana izjava Isusova pred Pilatom da je on Kralj. Sveti Augustin u homiliji tumači Kristovo kraljevstvo kao univerzalno, nije od ovoga svijeta.

Na pohvalama u antifonama ističe se misao, da će Krist zavladati nad svim narodima i onaj narod i kraljevstvo koje ne bude Njemu služilo, bit će uništeno.

Pjesma opijeva radost naroda u kojima vlada Krist i vrše se Njegovi zakoni. **"O države preblažene, U kojoj vlada Isukrst, U kojoj zakon drži se od Boga svijetu naređen!"**

Plodovi ovog kraljevstva su: sloga, mir, ljubav, red, bračna vjernost, poštivanje svakog života od začeća do prirodne smrti, mladež služi Bogu u čistoći srca.

Krist je svojom smrću uništio grijeh, koji je izvor nesloge i nemira. Narodi i pojedinci naći će mir, ako se "podlože njegovoj preblagoj vlasti", kako Crkva moli u molitvi ovog blagdana. **Smrću je podložio sva stvorenja** svojoj vlasti **i ustanovio je kraljevstvo univerzalno, "kraljevstvo istine i života , kraljevstvo svetosti i milosti, kraljevstvo pravde, ljubavi i mira."**

U popričesnoj molitvi ponosna je Crkva što **"vojuje pod barjakom Krista Kralja", a to je križ Kristov** i moli da i u nebu budemo dionici pobjede koju je Krist izvojevao.

Naša dužnost

Pojam Kralja uključuje i pojam podanika. Krist je Kralj, a mi smo Njegovi podanici. To smo postali na dan krštenja. Na svetoj krizmi potvrđeni smo za njegove vojnike. Boriti nam se kao vojnicima i podanicima Kristovim za čast i slavu našeg nebeskog Kralja. Naša dužnost je da budemo odani i vjerni Kralju. Da Ga se ne stidimo pred svijetom. Njegov barjak, sveti križ, visoko uzdižimo ponosni što smo Kristovi. Ponosni budimo što smo sinovi kraljevstva svjetlosti, kako nas opominje sveti Pavao u poslanici ovog blagdana. Krist je Kralj kojemu još nitko nije potamnio slavu, ni slomio moć, ni istrgnuo žezlo pa niti onda kad su pojedini pastiri Crkve htjeli zanijekati ili umanjiti Kristovo božansku narav.

Njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta, ali je jednim dijelom na ovome svijetu. Ono je vječno.
Molimo:"Dođi kraljevstvo Tvoje." Zadaća podanika je raditi oko toga da Krist zavlada u nama i oko nas. Širiti Kristovo Kraljevstvo mira i ljubavi, to je zadaća katoličke akcije. Na blagdan Krista Kralja, obnovimo zakletvu vjernosti nebeskome Kralju. Što se svijet bude više udaljavao od Krista, mi sve više činimo suzbite redove pod Njegov sveti barjak. Borimo se i molimo da zavlada među narodima Kristovo kraljevstvo istine i života, svetosti i milosti, pravde, ljubavi i mira.

Život s Crkvom, liturgijski časopis, 1938

Don I. Tržok

Neviđena čistka u Kongregaciji za bogoštovlje

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/neviena-cistka-u-kongregaciji-za.html

Nemir i uzrujanost u tradicionalnim krugovima: je li time neutraliziran kardinal Sarah?

Prava pravcata čistka u Kongregaciji za bogoštovlje i sakramentalnu stegu i torpedo Pročelniku Kongregacije, kardinalu Robertu Sarahu. Koji, osim što je kao i mnogi afrički kardinali kritičan prema liberalnom tumačenju pobudnice *Amoris Laetitia* glede pripuštanja Pričesti rastavljenih ponovno oženjenih, usudio se prije nekoliko mjeseci izreći preporuku da se sv. Misa usmjeri k Istoku:„Jako je važno da se vratimo što je prije moguće zajedničkom usmjerenju svećenikā i vjernikā koji su zajednički okrenuti u istom smjeru, prema Istoku, ili barem prema apsidi, prema Gospodinu koji dolazi“. I dodao je:„Pozivam vas da primijenite ovu praksu gdje god je to moguće“.

No ova tema – Misa okrenuta prema puku ili prema Bogu – eksplozivna je tema već iz godina nakon Koncila i povezana s nekadašnjim liturgijskim bitkama koje poput krvnih osveta nikada ne završavaju. I prelaze s oca na sina (u duhovnom smislu, da se tako izrazimo). Počevši od nadbiskupa Annibalea Bugninija, autora liturgijske reforme koji ju je po mišljenju svog nalogodavca Pavla VI. previše gurao te ga je stoga Pavao VI. poslao kao nuncija u Iran, a to zacijelo nije bilo unapređenje.

Papa Benedikt, jako osjetljiv za liturgijska pitanja i način kako se moli, ispravio je prevladavajuću tendenciju koja se činila „politically correct“ i vratio je dostojanstvo oblicima celebracije Mise koji su hranili vjeru i pobožnost kršćana više stotina godina.

Odmah po njegovim izjavama kardinala Saraha ispravio je nadbiskup Vincent Nichols, nasljednik i proteže kadrinala Murphy O'Connora, jednog od nevidljivih savjetnika vlade u sjeni sadašnjeg Pontifeksa. Nichols je pisao svećenicima potičući ih da celebriraju okrenuti *versus populum*.

Nije bilo jasno je li Prvosvećenik, kako je izjavio kardinal Sarah, dao svoj pristanak pozivu na celebraciju *ad orientem*, ili ne. To je bio još jedan od mnogih trenutaka nejasnoća i dvoznačnosti ovoga pontifikata. Međutim, čistka koja je odlučena prije nekoliko dana ostavlja malobrojne sumnje.

U biti, maknuti su svi postojeći članovi Kongregacije za bogoštovlje, dakle članovi na plenarnom zasjedanju dikasterija i zamijenjeni su drugima. Lete George Pell i Malcom Ranjith, Angelo Bagnasco i Marc Oullet (pročelnik Kongregacije za biskupe), k tome i Milanski nadbiskup Angelo Scola i kardinal Raymond Leo Burke, nekadašnji pročelnik Apostolske signature, jedna od prvih žrtava koje je novi Pontifeks bez razloga dekapitirao odmah po izboru.

Među novim izabranima sada su državni tajnik Parolin, pročelnik Kongregacije za kler, kardinal Stella kojega mnogi već u Vatikanu drže zapravo sivom eminencijom iza Prvosvećenika te kardinal Gianfranco Ravasi, predsjednik Papinskog vijeća za kulturu koji je bio ovjekovječen dok sudjeluje u plesu za „Pacha Mama" (http://tradikatolik.blogspot.ba/2015/07/sto-je-jos-preostalo-da-moramo-vidjeti.html), u San Marco Sierras u Argentini.

A onda imenovanja koja imaju jasan okus revanša s obzirom na Benedikta XVI. Tu je nadbiskup Wellingtona Dew koji se na Sinodi o obitelji istaknuo po svojem zahtjevu da se izmijeni stav Crkve koji homoseksualne čine definira kao „u sebi neuredne“. Ali ponajprije tu je i nadbiskup Piero Marini, desna ruka Annibalea Bugninija, kojeg je naslijedio mons. Guido Marini kao magistar liturgijskih slavlja pape Ratzingera. A osim toga: nadbiskup Aurelio Sorrentino, dvije godine tajnik Kongregacija za bogoštovlje. U to vrijeme se govorilo o njegovom micanju i imenovanju u Asizu zbog velikih razlika s liturgijskih poimanjem Benedikta XVI.

Ovom izvanrednom čistkom (micanje i zamjena ovih razmjera potpuna su iznimka u praksi rimske uprave) čini se da je kardinal Sarah jako usamljen i ne pojavljuju se više glasovi koji mogu biti liturgijski neskladni s obzirom na prevladavajuću liturgijsku političku korektnost. Nakon što je se smijao liturgičarima s primasom Welbyem, Prvosvećenik je odlučio nekoga i rasplakati.

Izvor:http://chiesaepostconcilio.blogspot.ba/2016/10/il-cardinal-meforio-al-culto-divino.html#more

Papa i Luther: neprihvatljivo proturječje

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/papa-i-luther-neprihvatljivo-proturjecje.html

Luther i papa Franjo: neprihvatljivo proturječje

Papa će 31. listopada boraviti u Švedskoj kako bi slavio 500 godina nastanka protestantizma koji – kako svi povjesničari potvrđuju – nije bio reforma, nego vjerska revolucija koja je promijenila povijest Europe i svijeta.

U jednom intervjuu za RAI News izjavio je valdeški pastor Paolo Ricca:

„Prvi put u povijesti jedan papa javno sudjeluje na proslavi reformacije koja je više od četiri stoljeća u Rimu osuđivana kao heretična. Nazočnost Pape u Lundu duboko mijenja ovaj negativni sud i implicira pozitivnu prosudbu. Reformacija je u cjelini bila nešto dobro“.

U tijeku audijencije za luterane 13. listopada ove godine papa je Bergoglio rekao da „su najveći reformatori svetci i da se Crkvu uvijek mora reformirati“.

Ove riječi daju razumjeti da je Luther bio reformator kojega je Crkva nepravedno osudila i da on danas zaslužuju da ga se rehabilitira i proglasi svetim, barem da ga se uzdigne na oltar masovnih medija.

Povijest nas naprotiv uči da je Luther bio pobunjeni monah koji je iskrivio vjeru Crkve i nijekao sakramente i koji je želio uništiti crkveni autoritet. Crkva mu je odgovorila dogmama Tridentskoga sabora i vjerskim pokretom katoličke obnove, protureformacijom o kojoj još i danas svjedoče velike rimske barokne Crkve.

Između Luthera i Crkve leži ponor kojega nitko, čak ni papa, ne može premostiti. To nam ne kaže samo vjera, nego već i razum koji ljudima s malo zdravog razuma i percepcije zabranjuje prihvaćanje onoga što je očito proturječno.

Tekst: Roberto de Mattei

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/10/31/der-papst-und-luther-ein-inakzeptabler-widerspruch/

SLAVA SVETIH – Dom Columba Marmion

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/slava-svetih-dom-columba-marmion.html

Kad Crkva slavi blagdan Svih Svetih, ona u jednom divnom hvalospjevu želi da ujedini čitavo mnoštvo velikog društva izabranika, da uzveliča njihovo slavlje i sreću, i u isto vrijeme da i na s potakne da slijedimo njihove primjere i idemo za njima, dok ne postignemo sreću koju su oni postigli. Ovdje na zemlji se duše spremaju za svoj vječni cilj, da se pridruće društvu izabranih, a mjera njihova blaženstva mjeri se stupnjem ljubavi koju imaju u trenutku kad napuštaju zemlju.

Koji nas razlozi potiču da težimo za nebeskim blaženstvom?

1. **Božja volja da budemo sveti**. Bog ne želi samo da se spasimo već da budemo sveti. "Ovo je Volja Božja, posvećenje Vaše." (1 Sol IV, 3) **Zašto to Bog želi?** Zato jer je i On svet! "Budite sveti jer sam ja svet!" (Levit XI,44) Bog nalazi svoju slavu u našoj svetosti. Sveci stoje pred prijestoljem Božjim i neprestano mu iskazuju slavu. Bogu ugodne hvale i počasti iskazuju apostoli svojom žarkom revnošću, mučenici svjedočanstvom svoje prolivene krvi, naučitelji dubinom svojeg znanja, djevice sjajnom svojom čistoćom. U "ovom velikom mnoštvu koje nitko ne može izbrojati" (Otkr VII, 9) svaki svetac sjaji posebnim sjajem i Bog će uvijek sa zadovoljstvom gledati sve one napore, borbe i pobjede koje su sveci učinili da postignu tu slavu. To nas upućuje da svim silama nastojimo steći slavu koju Bog crpi iz naše svetosti. Moramo živo čeznuti da postanemo članovi sretnog društva u kojemu Bog nalazi svoje zadovoljstvo. Zbog toga se ne smijemo zadovoljiti osrednjim savršenstvom, nego što više nastojati da ispunimo Božju volju da budemo sveti kako je on svet.

2. Što se više uspinjemo u svetosti to više uzdižemo cijenu Isusove krvi. Sveti Pavao kaže: "Krist se predao na smrt na križu da posveti svoju Crkvu i da od nje učini društvo sjajno, bez mane i bez ljage, svetu i neokaljanu." (Efež V, 25-27) **Jedna od najtežih boli za Isusovo srce u njegovoj smrtnoj borbi u Maslinskom vrtu bilo je osvjedočenje, da će njegova krv biti beskorisna tolikim dušama koje će odbiti dar Božji. "Koja je korist od moje krvi"(Ps 29, 10);** pita se On sa Psalmistom. Krist je znao da samo jednom kapi krvi može očistiti cijeli svijet i posvetiti nebrojene duše. Pokoravajući se svome Ocu, Krist je u neiskazanoj svojoj ljubavi pristao da do posljednje kapi prolije svoju krv, koja u sebi ima neizmjernu vrijednost. O, koliko ima duša koje nijesu znale da se okoriste ovim plodovima. Sretne duše koje su se u potpunosti združile s Kristom i pobrale obilne plodove. Ovi **izbranici padaju ničice pred Janjetom kako svjedoči sveti Ivan u Otkrivenju i pjevaju mu:" Bio si zaklan i otkupio si nas za Boga krvlju svojom, od svakog plemena i jezika, puka i naroda. Tebi čast i slava." (Otkrivenje V,9,13).** Sveci priznaju da su ono ovjenčani pobjedom krvi Janjetove i da je ta pobjeda u toliko slavnija ukoliko je njihova svetost izvrsnija. Gledajmo svim žarom svoje duše da se sve to više čistimo krvlju Kristovom, da zadobijemo one plodove života i svetosti koje nam je Isus zaslužio svojom mukom i smrću. **Postanemo li sveti srce će nam kroz svu vječnost uzbudljivo drhtati radi veselja koje ćemo pribaviti Kristu pjevajući o pobjedi Njegove krvi i o svemogućnosti Njegove milosti.**

Nameće nam se sada pitanje kako da dođemo do svetosti koja je Bogu tako ugodna, koja je izvor tolike slave za Isusa, a za naše duše nepresušno vrelo radosti vječne, čiju dubinu ne možemo dokučiti. Isus nam sam kaže kako. "Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu nego po meni." (Iv. XIV,6)

Između Stvoritelja i stvorenje je neizmjerni razmak odnosno ponor. Nad taj ponor Bog je stavio most. Krist koji je Čovjek i Bog spaja čovjeka s Bogom. Želimo li doći Bogu potrebno je imati neizmjerno povjerenje i vjeru u Isusa Krista. Krist nas želi spojiti sa svojim Ocem: **"Oče, hoću da i oni budu sa mnom gdje sam ja." (Iv XVII,24). A gdje je Krist? U krilu Očevu! (Iv 1, 18)**

Bude li naša vjera živa i ako se potpuno prepustimo Isusu, On će nas dovesti u "Krilo Očevo". Isus je u isto vrijeme i put i cilj; On je svojim čovječanstvom put kojim idemo, a svojim božanstvom cilj, domovina u koju idemo. Dragocjena je milost ako smo našli put koji vodi do cilja. Potrebna nam je i svjetlost da idemo tim putem. Bog će biti naša svjetlost, ali samo na nebu jer su naše zemaljske oči previše slabe i ne mogu da podnose njezin sjaj. Mi trebamo svjetlost da postignemo cilj za kojim težimo, dok smo na ovoj zemlji. **Tko će dakle biti naša svjetlost? Isus Krist koji kaže** : "Ja sam Istina" (Iv XIV, 6). On nam sam može objaviti neizrecivi sjaj božanstva, jer je On **"Bog od Boga, svjetlo od svjetla", kako govorimo u Vjerovanju.** Kao pravi Bog On je svjetlost i ova je svjetlost sišla k nama ublažujući pod koprenom čovječanstva svoga neizmjerni sjaj svojih zraka. Naše slabe oči sada mogu da prime svjetlost, koja se skriva i ujedno objavljuje pod slabošću smrtnog tijela. **To je svjetlost koja ima da "zasvijetli u srcima našim u osobi Isusa Krista." (II Kor.6), "svjetlost prava koja će obasjati svakog čovjeka." (Iv 1,9)**

Što moram učiniti ako hoću da hodam u svjetlosti?

Slušati riječi Isusove, živjeti po evanđeoskim istinama, združiti se s Njime vjerom, ufanjem i ljubavi, nastojati da živimo u poniznosti, ljubavi, čistoći, milosrđu, u miru sa svima podnoseći protivštine strpljivo i pouzdano. Živeći tako naša će duša neprestano napredovati na putu; združena istinom ona će živjeti od njezina Duha tako će misli, čuvstva i želje Isusove postati našim mislima, čuvstvima i željama. Ona neće ništa uraditi što neće biti potpuno u skladu sa voljom Kristovom, a u tome je dubina svetosti. Na tom putu svjetlosti potrebna nam je i hrana. Ova hrana je također sami Krist, koji kaže za sebe da je On "život" (Iv XIV.6) koji će i nama dati.

U Bogu se nalazi neugasivi život. "U Tebi je izvor života." (Ps 35,10) Puninom ovog života ispunjena je i duša Kristova. "Jer kao što Otac ima život u sebi, tako dade i Sinu, da ima život u sebi." (Iv 5,26).
Isus kaže:"Ja sam došao da imaju život i da ga imaju u izobilju."(Iv X,10) i "koji jede mene, i on će živjeti pored mene." (Iv VI,57)

Dajući nam se u sv. Pričesti, On nam dariva svoje čovječanstvo i svoje božanstvo. Malo po malo na s pretapa u sebe, tako da više ne živimo od sebe nego od Njega i za Njega. On dovodi naše želje i našu volju u takvu sličnost i sklad s Njegovom voljom i željama, da možemo reći s apostolom Pavlom: "**Ne živim više ja već Krist živi u meni**." (Gal II, 20)

Istina je da smo mi sami po sebi slabi i da sami ne možemo ništa: "**bez mene ne možete ništa učiniti**"(Iv XV, 5), ali zato **"Sve možemo u Onome koji nas jača."** (Fil II,13). Ako se potpuno oslonimo na Onoga koji je naš "put, istina i život.", onda možemo biti sigurni da ćemo doći u nebesku slavu.

Kada slavimo blagdan Svih Svetih, potrebno je da se pitamo s svetim Augustinom: "Kad su mogli drugi, zašto ne bih mogao i ja?"

Ne postoji niti jedan ispravan razlog koji bi nas odbijao od svetosti. Sveci su isto imali poteškoće i protivljenja, mnogi i veće. **Nitko nije opravdan da kaže."Svetost nije za mene."**

Bog želi da budemo sveti i to traži od nas radi Njegove slave i naše sreće i kad to traži ne ruga nam se već nam nudi svoju pomoć. On zna da ne traži ništa što je preko naših sila. **Oslonimo se stoga i pouzdajmo se u milost Božju i uklonimo od sebe sve zapreke, koje priječe da Bog na nas izlije svoje darove i milosti, pa ćemo se i mi pridružiti "mnoštvu koje nitko ne može izbrojiti."**

Dom Columba Marmion
Priredio D.N.B.
Život s crkvom, liturgijski časopis, 1938

Kako je nastao spomen svih vjernih mrtvih i nauka Crkvenog učiteljstva

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/kako-je-nastao-spomen-svih-vjernih.html

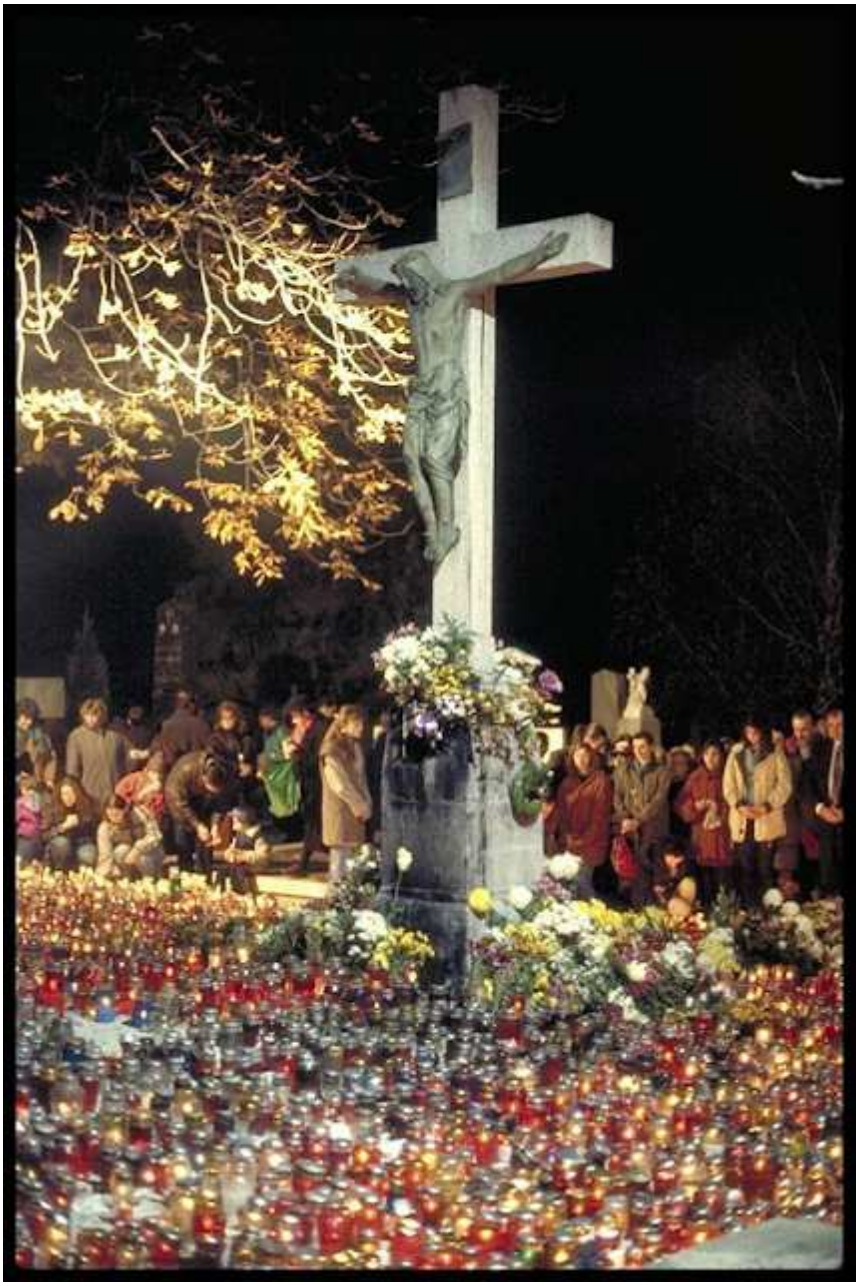

Na Svi Svete i Dušni dan obilazak grobova najmilijih

Spomen svih vjernih mrtvih dugujemo inicijativi jednog sveca, benediktinskog opata iz Clunya, svetog Odilona.

Završetkom 1. tisućljeća već se na mnogim mjestima nakon blagdana Sviju Svetih slavio i spomendan mrtvih. Odilon taj blagdan 998. službeno uvodi u Cluny, o kojem je bilo ovisno oko tisuću benediktinskih samostana, onda je to značilo tu praksu uvesti u veliki dio Europe koja je tad bila pod stalnim utjecajem Clunya. **Službeni spomendan mrtvih 1311. potvrdio je i Rim.**

1748. Španjolska je dobila povlasticu da svećenici taj dan mogu slaviti tri Mise. Tu je povlasticu u XX. stoljeću, 1915. papa Benedikt XV. proširio na cijelu Crkvu. Na taj način je bila naglašena katolička istina vjere koja svoj temelj ima u objavi, a to je da osim Crkve hodočasnice u vremenu i slavne u blaženoj vječnosti, postoji i čistilišna Crkva.

Sveti Pavao se u II. Poslanici Korinćanima služi slikom zgrade u izgradnji. Propovjednici (barem bi trebali biti, oni koji se nisu udaljili od nauka i ne propovijedaju nešto svoje osobno. Iz *Homiletskog direktorija* – Homilija treba biti vezana uz doktrinarne teme u čitanjima. Misa nije prigoda koja se pruža propovjedniku da govori svoj zamišljeni nauk već da iznosi vjeru crkve i vodi k spasenju duše) su radnici koji zidaju na temeljima što su ih postavili prvi Kristovi apostoli. Drugi u dobri građevinski materijal miješaju i ono što je propadljivo, a to su tašta slava i nehat. No kako piše apostol*:"Svačije će djelo izaći na vidjelo; jer će dan Gospodnji pokazati, jer će se ognjem otkriti , i oganj će iskušati, kakvo je čije djelo. Ako ostane čije djelo, što je nazidao, primit će plaću. A čije djelo izgori, štetovat će, a sam će se spasiti, ali tako kao kroz oganj."* (1 Kor 3, 13-15; Sveto Pismo, dr. Ivan ev. Šarić, Sarajevo, 1942)

Crkva daje posebnu pažnju molitvi za te duše koje kroz vatru prolaze svoje očišćenje, a ta praksa već postoji i u Starom zavjetu. U knjizi o Makabejcima kad je Juda Makabejac "sabrao dvije tisuće srebrnih drahmi i poslao u Jeruzalem da se prinese žrtva okajnica za grijeh."

"Tada priredi skupštinu među ljudima svojim i sabra dvije tisuće srebrnih drahma. Ove posla u Jeruzalem, da bi se prinijela žrtva za grijeh. To je bilo veoma lijepo i plemenito djelo, jer je on mislio na uskrsnuće. Jer kad ne bi vjerovao u uskrsnuće palih, bilo bi suvišno i ludo moliti se za umrle. Također uvaži on, da pobožno usnule čeka veoma sjajna nagrada. Sveta i pobožna misao! Zato priredi za umrle žrtvu pomirnu, da bi se izbavili od svojih grijeha." (2 Mak 12, 43-46)

Josip Antolović
Duhovni Velikani

NAUKA CRKVENOG UČITELjSTVA

Kanon XXX - zasjedanje VI
Tridentskog sabora - 13.siječnja 1547.

Ako netko kaže da je nakon primanja milosti opravdanja krivica oproštena i dug vječne kazne poništen svakom pokajanom grešniku tako da su dug i vremenite kazne poništene bilo u ovom svijetu bilo u čistilištu prije nego li rajska vrata otvore: Neka bude proklet.

KANONI

U vezi sakramenata pokore - Tridentski koncil - zasjedanje 14. - 15. studenoga 1551.

Kanon 12: Ako netko kaže da Bog uvijek oprašta svu kaznu skupa s krivicom te da zadovoljština pokajnika nije ništa drugo nego vjera kojom oni drže da je Krist zadovoljio za njih: Neka bude proklet.

Kanon 13: Ako netko kaže da je zadovoljština za grijehe što se tiče vremenite kazne nije ni na koji način učinjena Bogu zaslugama Krista po kaznama koje su mu zadane i strpljivo podnesene, ili po onima koji svećenik naloži u ispovijedi ili po onima koje pokajnik sam dragovoljno poduzme, kao na primjer postom, molitvama, milostinjom ili drugim pobožnim djelima, te da je stoga najbolja pokora samo novi život: Neka bude proklet.

Kanon 14: Ako netko kaže da zadovoljština kojom pokajani grešnik zadovoljava za svoje grijehe po Kristu nije služba Bogu
nego djelo ljudske predaje kojom zamračuje nauku o milostima i pravo štovanje Boga i samu blagodat smrti Kristove: Neka je proklet.

Kanon 15: Ako netko kaže da su ključevi dani Crkvi samo da odriješi, a ne da sveže, te da stoga svećenici, kada nalažu pokoru onima koji se ispovijedaju, rade protivno svrsi ključeva i ustanovi Kristovoj, te da je čista izmišljotina da tu ostaje često i vremenita kazna kojoj treba zadovoljiti pošto je vječna kazna moću ključeva oproštena: Neka bude proklet.

O DJELIMA ZADOVOLJŠTINE
Zasjedanje 14. Tridentskog sabora, 25.studenoga 1551.

Sabor stoga uči da je dobrohotnost božanske darežljivosti tako velika da smo mi kadri posredstvom Isusa Krista zadovoljiti Bogu Ocu ne samo kaznama dragovoljno podnesenim kao zadovoljštinu za svoje grijehe ili pomoću onih kazna koje nam nalaže svećenik prema veličini naše uvrede nego također - što je najveći dokaz Božje ljubavi - i pomoću vremenitih patnja koje nam sam Bog šalje i koje mi strpljivo podnosimo.

Čistilište-Tumačeno životima i legendama svetaca
F. X. Schouppe., D.I.
Knjiga se može preuzeti u našoj knjižnici i OVDJE

Sveti Odilon iz Clunya

Sveti Robert Bellarmino: hereza i dogma; dvije često krivo shvaćene riječi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/sveti-robert-ballarmino-hereza-i-dogma.html

Želio bih obratiti vašu pažnju na jednu podvalu za koju smatram da nam je svijet uspješno nametnuo. Uzmimo dvije riječi koje su nam veoma važne, zatvorite nakratko oči i uočite koje vam slike i osjećaji prvi dolaze. Prva riječ: hereza. Druga: dogma. Pretpostavljam da, zahvaljujući popularnoj predodžbi, prva riječ priziva nekakvu sliku tamnice, inkvizicije, torture, a druga, dogmatska, koju obično koristimo u kritičkom tonu, je nešto što nam je nametnuto, što na neki način guši našu slobodu, što nas drži u intelektualnim okovima i zabranjuje nam da idemo radosno kroz život s našim voljenim Gospodinom. Međutim, ove dvije veoma važne riječi, koje su usko povezane s ovim crkvenim naučiteljem, trebale bi prizvati drugačije slike. I dopustite mi da započnem s prvom. Odnosno, bolje s drugom. Dogma.

Naš je Gospodin jednom nešto rekao svojim učenicima u veoma intimnom trenutku. Točnije, dopustio im je da slušaju razgovor koji je vodio sa svojim Ocem kada je rekao: *„A ovo je, Oče, vječni život: da spoznaju tebe, jedino pravoga Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.“*

I onda je na drugom mjestu rekao apostolima***:„Riječi koje sam vam govorio duh su i život su.“ To je ono na što moramo misliti kada čujemo riječ dogma.*** Drugim riječima, **dogma je znanje koje daje život. To je znanje Oca i Krista, kojeg je Otac poslao. Ona je čak i predokus vječnoga života**. Stoga je naša zborna molitva govorila o očuvanju cjelovitosti vjere kako bi se kršćani uvijek mogli radovati. To je pravo znanje našeg Spasitelja i Boga kojeg ćemo jednog dana, ako Bog da, poznavati licem u lice. Sada smo na samom početku te radosti. To su riječi Duha u istini. I ako netko zamijeni to što imamo sada nečim drugim, bile bi to puste priče i pusta mišljenja, koje su zauzele mjesto živog, istinitog i blaženog znanja.

A upravo to i jest hereza. Zamjena, podvala, trik koji se isprječava u direktnom kontaktu koji bismo trebali imati s Bogom. Možda da vam ponudim konkretniju analogiju. Pretpostavimo da ste došli u ljekarnu u vrijeme pred zatvaranje i primijetili ste nešto zanimljivo: jedan od ljekarnika otvarao je svaku bočicu s lijekovima i ulijevao u njih različite stvari. Vi biste se uzrujali i pozvali njegovog nadređenog, pitali biste se što se događa. A taj zaposlenik bi odgovorio: O, pa samo sam dodavao šećer u neke lijekove, imat će bolji okus. Pomislili bismo: Ali ovo je kriminalno djelo, ljudi bi mogli umrijeti. Njihov lijek bi mogao izgubiti na učinkovitosti ili bi mogao prouzročiti nekakvu kemijsku reakciju. Međutim, zamislimo da je umjesto tog lijeka Riječ života, riječ koju je sam Bog izgovorio. U tom je slučaju svaka zamjena upravo smrtonosna. Ona oduzima lijek koji daje život koji bismo trebali imati.

Nasuprot svim popularnim karikaturama koje se nude uz riječi kao što su dogma ili hereza, zanimljivo je obratiti pažnju na činjenicu da glavnu borbu s herezama nisu vodili

učeni intelektualci, ne oni koji su s visokih pozicija ukazivali na nauk Katoličke crkve, već su to bili sveci. **Sveci su bili ti koji su se s najvećim žarom borili za čistoću istine jer su znali što je istina. Znali su da je ona lijek koji daje život i znali su da je hereza samo zamjena koja u potpunosti oduzima učinak tog lijeka. I znali su odakle hereza dolazi, a to je oholost**. Oholost iz želje da se budemo priznati kao učeni ili iz želje da se poboljša nauk Gospodina, njegovih apostola i velikih svetaca. Oholost u svojim najrazličitijim oblicima. Ali to je nešto što je trebalo odlučno iskorijeniti. I to je upravo ono što je učinio **sv. Robert Ballarmino**. Napisao je veliko djelo pod imenom *„De controversiis*", u vrijeme velikih preokreta u Crkvi, odnosno, u vrijeme tzv. reformacije. Sustavno je prošao kroz naučavanje Crkve, ponudivši smjernice i kriterije po kojima bi dobronamjerna osoba, koja traži Boga, mogla naći ocjene Crkve, koje izražavamo u dijelu Vjerovanja: jedna, sveta, katolička i apostolska Crkva. Kako možemo prepoznati Božje djelovanje, otkrivanje, onu pravu Crkvu koju je On osnovao?

Kako da razlikujemo istinu od zablude, svjetlo od tame, bijelo od crnoga? Kako da odgovorimo na sva ta novonastala mišljenja? I tako se sveti Robert Ballarmino, zajedno s ostalim velikim svecima svoga vremena, sa žarom borio za čistoću doktrine zato što, kažem još jednom jer se to nikad ne može dovoljno naglasiti, ta doktrina daje život. Jer dogma, unatoč svim konotacijama, je slatka voda u pustinji.

Čovjeku koji umire od žeđi ništa nije slađe od nekoliko kapljica čiste vode. A upravo to i jest doktrina Crkve. Čovjeku koji se nalazi u grešnom svijetu i koji sam ne može doći do istine, sam Bog nudi put, istinu i život. To je vječni život: spoznati Tebe, Oca i Sina kojeg si poslao. Kao i sve što je sadržano u Pismu i sve izloženo kroz crkveni nauk, kroz katekizam. To nije nešto što nas sprječava da hodamo zajedno s Gospodinom, već nešto što taj hod omogućava. Tužno je to reći, ali ima mnogo onih koji misle da idu kroz život s Gospodinom, a zapravo je to samo plod njihove mašte. Stvorili su si prijatelja i nazvali ga Isus i s njim idu kroz život. Ali **pravi Gospodin je onaj koji nam se objavio u Pismu i kroz nauk svoje Crkve. Stoga ga se i mi želimo pridržavati i cijeniti više nego išta drugo. Kao što kaže psalam: Cijenim riječ tvoju više nego svo zlato i srebro svijeta. Jer je duh i život.** U ime Oca, i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Štete od potresa i na bazilici sv. Pavla izvan zidina

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/stete-od-potresa-i-na-bazilici-sv-pavla.html

Potres od 30. listopada prouzročio je štete i u Rimu, kao primjerice na bazilici San Paolo fuori le Mura

(Rim) Epicentar potresa u nedjelju bio je u talijanskoj pokrajini Umbriji (Središnja Italija). Potres se osjetio do Austrije i Bavarske. I u Rimu je prouzročio štete kao primjerice na papinskoj bazilici sv. Pavla izvan zidina.

Štete se mogu vidjeti i golim okom, kao primjerice na velikom trijemu ispred bazilike

Kako je vatikanski glasnogovornik Greg Burke objavio na Twitteru, patrijarhalna se bazilika jučer nakon prvih ispitivanja opet mogla otvoriti za javnost. Neke se štete mogu vidjeti golim okom.

Bazilika sv.Pavla izvan zidina nastala je u vrijeme cara Konstantina Velikoga i posvećena je 324. poslije Krista. Izgrađena je ponad groba apostolskog prvaka sv. Pavla. Svoj današnji izgled patrijarhalna bazilika dobila je ponovnom izgradnjom nakon velikog požara 1823.

Tekst: Andreas Becker

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/10/31/erdbebenschaeden-an-der-basilika-st-paul-vor-den-mauern/

Komentar velikog razornog potresa u Italiji na na Rorate caeli:
Nakon nekoliko potresa ove godine i najjačega u barem četrdeset godina u nedjelju ujutro, urušila se bazilika svetog Benedikta u njegovom rodnom gradu Nursiji (Norcia) . Bogu hvala, monasi su na sigurnome.

Štete su prouzročene na više mjesta u Središnjoj Italiji i čak i na bazilici svetog Pavla izvan zidina u Rimu (koja je u posljednjim desetljećima služila za „ekumenske“ susrete).

Bog opetovano šalje poruke bezbožnom puku u Europi. Preljubničkom talijanskom narodu. Svetoj Rimskoj Crkvi. On se tada služi prirodom čiji je On Kralj i Gospodar kako bi upozorio svoju djecu. Hoće li oni poslušati?
'Zamalo, i ja ću potresti nebesa i zemlju, i more i kopno. Potrest ću sve narode da dođe blago svih naroda, i slavom ću napunit ovaj Dom' - kaže Jahve nad Vojskama. 'Moje je zlato, moje je srebro- riječ je Jahve nad Vojskama. 'Slava ovoga drugog Doma bit će veća nego prvoga' - riječ je Jahve nad Vojskama. 'I na ovom ću mjestu dati mir' - riječ je Jahve nad Vojskama." Prorok Hagaj 2
"I bit će znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama, a na zemlji bezizlazna tjeskoba naroda zbog huke mora i valovlja. Izdisat će ljudi od straha i iščekivanja onoga što prijeti svijetu. Doista, sile će se nebeske poljuljati. Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i slavom. Kad sve to stane zbivati, uspravite se i podignite glave jer se približuje vaše otkupljenje." Evanđelje po Luki 21

Iz enciklike "Annum sacrum", 25. svibnja 1899. - Posveta Srcu Isusovom

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/iz-enciklike-annum-sacrum-25-svibnja.html

Ovom enciklikom papa Leon XIII pripremao je posvetu čovječanstva Presvetom Srcu Isusovom, u jubilarnoj 1900 godini.
Budući da je Presveto Srce Isusovo simbol i izričita slika bezgranične Kristove ljubavi, koja onda i nas pokreće na bezgraničnu ljubav, zbog toga je prikladno **posvetiti se Njegovom uzvišenom Srcu**; a to **znači predati se i obvezati Isusu Kristu, jer kad god se božanskom Srcu iskazuje čast, poslušnost, pobožnost, to se uistinu i stvarno iskazuje samome Kristu.**
Tako je posveta Presvetom Srcu sveobuhvatno i najveće svjedočanstvo poslušnosti i pobožnosti!
Izvor: Zbirka sažetaka vjerovanja definicija i izjava o vjeri i čudoređu, Denzinger-Hünermann

Msgr.Schneider: „Već imamo nezabludivi odgovor na zablude Martina Luthera: Tridentski sabor“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/msgrschneider-vec-imamo-nezabludivi.html

Papa Franjo donio je 31. listopada Luteranskom svjetskom savezu veliki publicitet

„Već imamo nezabludivi odgovor na zablude Martina Luthera: Tridentski sabor. Učenja Tridentskog sabora o Lutherovim zabludama – ponavljam to – jesu nezabludiva, ex cathedra. Papini komentari u zrakoplovu nisu ex cathedra.“

Msgr. Athanasius Schneider, pomoćni biskup nadbiskupije Astana o izjavama pape Franje o Martinu Lutheru i „obilježavanju reformacije“ u Švedskoj

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/11/03/msgr-schneider-wir-haben-bereits-unfehlbare-antwort-auf-die-irrtuemer-martin-luthers-das-konzil-von-trient/

Za one koji ne znaju što je ***ex cathedra*** **- Prema učenju Katoličke crkve, papa je samo onda nepogrešiv kada s katedre, tj. kao poglavar proglašava neku vjersku dogmu. Pri tom koristi svoj autoritet.**

Žrtvovati se za grješnike

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/zrtvovati-se-za-grjesnike.html

Godine 1917. Gospa se u Fatimi ukazala Luciji Dos Santos i Jacinti i Franji Marto; reče im: „Žrtvujte se za grješnike i često molite, posebice kad prinosite neku žrtvu: "O, moj Isuse, ovo je tebi za ljubav, za obraćenje grješnika i kao naknada za uvrede koje se nanose Bezgrješnom Srcu Marijinu."
Kad molite Krunicu, recite poslije svake desetice: "O, moj Isuse, oprosti nam naše grijehe, oslobodi nas od paklenog ognja, dovedi u Raj sve duše, osobito one kojima je najpotrebnije tvoje milosrđe!" Znajte da mnoge duše odlaze u pakao jer se za njih nitko ne žrtvuje i ne moli."
Gospa želi spasiti svoju djecu pod svaku cijenu. Nužno je dakle skloniti se pod njezin majčinski plašt i prionuti sve više pobožnosti prema njoj ako želimo spasiti svoju dušu i pripraviti svijet za novo vrijeme mira i vjere.[...]

Čovjek, Adam, sagriješi u raju zemaljskom po ženi, Evi. Čovjek-Bog, Isus Krist, htio je spasiti čovječanstvo po jednoj Ženi, Mariji Djevici. Isus je Otkupitelj, njegova Presveta Majka je Suotkupiteljica.

On je imao mučeništvo tijela, Majka njegova imala je mučeništvo srca. Isusove i Gospine boli ponovno su otvorile Raj bijednom rodu ljudskomu; ispravno je dakle ljubiti i častiti drugu Evu, a to je blaga Majka.
Svatko ima tjelesnu majku; no svi imamo zajedničku Majku, Majku duše, Presvetu Djevicu Mariju.
Zemaljskoj majci dugujemo ljubav, poštovanje, poslušnost; nebeskoj Majci se duguje još i više! Koliko god činimo Gospi, nikada nećemo previše učiniti. Stoga valja umnožiti djela štovanja i ljubavi prema Kraljici neba, i zato što je toga dostojna, i zato što nam treba njezina stalna zaštita.
[Odlomak iz knjige „Vera devozione a Maria“, don Giuseppea Tomasellija, Imprimatur Can.Carciotto Vic.Gen., Catania 13. svibnja 1952.]

„Homines per sacra immutari fas est, non sacra per homines.“ - papa Franjo i Martin Luther

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/homines-per-sacra-immutari-fas-est-non.html

Martin Luther i papa Franjo

„Vjera treba mijenjati ljude, a ne ljudi vjeru.“

Egidije iz Viterba, Generalni prior augustinaca, Govor na otvaranju Petog lateranskog sabora (1512.-1517.)

Generalni poglavar koji je svojim zapaženim govorom oštro kritizirao ondašnje slabosti u Crkvi i zahtijevao obnovu u vjeri, time je *ante eventum* proturječio „reformaciji“ Martina Luthera koji je pripadao istome Redu augustinaca.

500 godina kasnije papa Franjo, nastavljajući se na kardinala Waltera Kaspera, izjavio je da je Luther imao pravo u nauku o opravdanju i da su danas katolici i protestanti o tome istoga mišljenja i da je Luther svojom „reformacijom“ Crkvi donio „lijek“.

Što bi o tome rekao Egidije iz Viterba? Godine 1517. papa Lav X. uzdigao ga je na kardinalsku čast.

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/07/05/homines-per-sacra-immutari-fas-est-non-sacra-per-homines/

Kardinal Bagnasco: „Želi se stvoriti novi svjetski poredak bez Boga

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/kardinal-bagnasco-zeli-se-stvoriti-novi.html

Kardinal Angelo Bognasco otvara sveta vrata katedrale svetog Lovre u Genovi

(Rim) Đenovski nadbiskup, kardinal Angelo Bagnasco, predsjednik Talijanske biskupske konferencije održao je propovijed za blagdan sv. Lovre kojemu je posvećena biskupska crkva. Uzeo je mučeništvo zaštitnika crkve kao prigodu kako bi napravio usporedbu s današnjim vremenom i s ponašanjem moćnika današnjice kojima predbacuje da „u svojoj sljepoći žele stvoriti novi svjetski poredak bez Boga“. Kardinal je tom prigodom postavio pitanje je li „dezorijentiranost i uplašenost“ Europe samo „tužan nazadak“ ili je to cijena koja se mora platiti „mračnim silama“.

„Danas se namjerava – u ime vrijednosti kao jednakost, tolerancija, prava ... – isključiti kršćanstvo i želi se stvoriti novi svjetski poredak bez Boga, u kojemu se na jednoj strani naglašava različitost, a na drugoj strani se guši i pritišće. To vrijedi za građane europskoga kontinenta i to vrijedi za narode i nacije. Ako pak pogledamo rezultate, moramo konstatirati da je se krenulo s dobrim nakanama, ali s krivim odlukama.
Prepotentna volja da za nametanjem jednakosti, za uvjetovanjem dubokih životnih pogleda i ponašanja te sustavno anuliranje kulturnog identiteta ne podsjećaju na put poštovanja u smjeru harmonične i solidarne *Europske Unije* koja je zacijelo nužna, nego štoviše u smjeru sramotnog preustroja kontinenta koji narodi doživljavaju kao opterećujući i arogantan, gdje se kršćanstvo doživljava kao smetnja jer se ne klanja

carevima koji danas vladaju. Povijest pokazuje: kada se moćnici zbog vlastitih ambicija usredotočuju na vlastito preživljavanje i odriču se *res publica*, otpočinje dekadencija. Htjeti protjerati kršćanstvo iz javnoga života nije znak pameti, nego straha. To znači, zaslijepljeni predrasudama, ne razumjeti da društvo po kršćanstvu doživljava samo dobro“, naglasio je kardinal Bagnasco u svojoj propovijedi.

Katedrala svetog Lovre u Genovi

Đenovska katedrala posvećena je sv. Lovri. Mjesto na kojem stoji biskupska crkva, kršćani su već u rimsko vrijeme koristili kao mjesto pokapanja svojih mrtvih. U 5./6. stoljeću na tom je mjestu izgrađena bazilika koja je bila posvećena sv. Lovri. Prema jednoj mjesnoj predaji papa Siksto II. i Lovro su se prije svojeg pogubljenja na jednom putovanju u Španjolsku odmorili u Genovi i ondje prenoćili gdje se danas nalazi bazilika. Prema toj

predaju ondje je već prije spomenute bazilike morala postojati crkva ili kapelica. Godine 1007. Bazilika je postala biskupska crkva, a 1098. stara je crkva uklonjena i počelo se s gradnjom današnje katedrale koju je posvetio papa Gelazije II. 1118. godine.

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/08/13/kardinal-bagnasco-man-will-eine-neue-weltordnung-ohne-gott-errichten/

Liturgija: Rim zaustavlja „reformu reforme“ Jesu li i kardinalu Sarahu svezane ruke?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/liturgija-rim-zaustavlja-reformu.html

Novi članovi Kongregacija mijenjaju odnos snaga

Rim (DT) Vatikanska Kongregacija za bogoštovlje koju vodi kardinal Robert Sarah dobiva novo lice. Imenovanjem novih članova prije dva tjedna papa je Franjo itekako postavio nove naglaske. Dva nadbiskupa koji su tijekom pontifikata Benedikta XVI. izgubili svoju nadležnost za liturgijska pitanja u Rimu, sada se vraćaju u krug članova Kongregacije koji doduše toliko i ne sudjeluju u svakidašnjem radu ovoga dikasterija, ali kod plenarnog zasjedanja koje se održava uglavnom jednom godišnje, tzv.“Plenaria“, mogu bitno utjecati na važnije dokumente kao primjerice upute i druge publikacije: najprije nadbiskup Domenico Sorrentino iz Asiza, nekadašnji tajnik Kongregacije za bogoštovlje kojega je

Benedikt XVI. u svojoj prvoj godini pontifikata poslao u grad sv.Franje. A onda i nadbiskup Piero Marini, dugogodišnji papinski ceremonijar Ivana Pavla II. kojega je Njemački papa u listopadu 2007. godine zamijenio monsinjorom Guidom Marinijem, dok je prethodnik postao predsjednik Papinskog vijeća za međunarodne euharistijske kongrese. Obojica opet skupa sjede za stolom kada je riječ o načelnim odlukama Kongregacije za bogoštovlje.
Uz Kölnskog kardinala Rainera Woelkija Franjo je pozvao i druge europske natpastire u ovaj odbor, kao primjerice tourskog nadbiskupa Bernarda-Nicolasa Aubertina, biskupe Castellanete u Italiji, Cladуija Maniaga i Lausanne, Ženeve i Fribourga Charlesa Moreroda i Osla, Bernta Ivara Eidsvija. Zamjetan je velik broj novih članova Kongregacije iz Afrike i Azije, odnosno Oceanije kao primjerice kardinal John Atcherley Dew iz Wellingtona na Novom Zelandu ili John Olorunfemi Onaiyekan, nadbiskup Abuje u Nigeriji. Uz njega Kongregacija dobiva tri druga Afrikanca kao nove članove.

Zanimljivi su kurijalni kardinali koji su dobili samo jednu stolicu – tako kaže službeno imenovanje – u Kongregaciji za bogoštovlje i sakramentalnu stegu. Svi oni nisu na glasu kao pristaše liturgije koja je više povezana s Tradicijom, a pogotovu ne reforme liturgijske reforme koja je provedena nakon Drugog vatikanskog sabora. To su Beniamino Stella, pročelnik Kongregacije za kler, bliski suradnik pape Franje, Gianfranco Ravasi, predsjednik Vijeća za kulturu i – mnogima na iznenađenje – Državni tajnik Pietro Paarolin. Promatrači u Rimu vide ovu promjenu odnosa snaga unutar Kongregacije za bogoštovlje u kontekstu demantija koji je Tiskovni ured Svete Stolice objavio 11.srpnja ove godine, pošto je kardinal Robert Sarah na jednom predavanju u Londonu izjavio da je „jako važno da se vratimo zajedničkom usmjerenju svećenikā i vjernikā, prema istoku ili barem prema apsidi“. To bi se trebalo po njegovim riječima dogoditi tijekom Došašća. K tome, Papa mu je dao zadaću, tako je tada Sarah rekao, da ispita mogućnosti za „reformu reforme“ Drugog vatikanskog sabora na području liturgije. Protuizjava vatikanske „Sala stampa“ bila je neuobičajeno žestoka: rečeno je da se ne planiraju nove liturgijske uredbe i da je bolje odreći se izraza „reforme reforme“ jer je to izvorom nesporazuma. Usmjerenje kardinala Saraha koji zbilja želi pokrenuti takvu „reformu reforme“ čini se da je sada imenovanjem novih članova u njegove kuće doista blokirano.
Sve u svemu, čini se da će kardinal Sarah morati ograničiti promidžbu za liturgijske reforme. Pročelnik Kongregacije za bogoštovlje koji potječe iz Gvineje u godinu i pol objavio je dvije knjige i još je na predstavljanju posljednje naslova *„Snaga tišine“* prije nekoliko tjedana u Rimu izričito promicao „reformu reforme“. Na 18. Kölnskom liturgijskom savjetovanju u Herzogenrathu kod Aachena potkraj ožujka sljedeće godine trebao je govoriti o sličnoj temi: značaj motuproprija „Summorum pontificum“ Benedikta XVI. za obnovu liturgije. Premda je sve već bilo dogovoreno, prije nekoliko dana je morao otkazati svoje sudjelovanje na ovoj konferenciji, kako se moglo saznati od organizatorā.
Tekst: Guido Horst
Izvor:http://www.die-tagespost.de/kirche-aktuell/Liturgie-Rom-stoppt-die-bdquo-Reform-der-Reform-ldquo;art312,173613

Nekadašnja crkva sv.Ignacija u Amsterdamu – danas Fatih džamija

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/nekadasnja-crkva-svignacija-u.html

Od mnogih džamija koje nose naziva „Osvajačeva džamija (Fatih džamija)“ ova na poseban način zaslužuje da se preostali katolici na ovom kontinentu zabrinu i zgroze nad onim što je učinjeno.

Fatihova džamija u prominentnoj Rozengracht u centru Amsterdama – to je nekadašnja isusovačka crkva posvećena sv.Ignaciju. Crkva koja je tek 1929. sagrađena u tipičnom stilu toga vremena, svjedoči o slavnoj prošlosti isusovačkog reda: izgradila ju je udruga „De Zaaier“ – to je bilo ime jedne obližnje kuće u kojoj su isusovci u 17. stoljeću u Nizozemskoj kojom su vladali kalvinisti i Crkva bila zabranjena i često proživljavala krvave progone, vodili „crkvu u ilegali“ koja nije bila negdje dolje, nego gore u potkrovlju.

Isusovačka crkva u Rozengrachtu zauzima duljinu cijelog jednog bloka zgrada i nekada je mogla primiti i do 600 vjernika. Moćni tornjevi visoki su preko 40 metara.

Unutrašnjost Fatih džamije

U znaku pokoncilskog novog proljeća tijekom kojega su se katolici u Nizozemskoj, također i uz djelatnu pomoć isusovaca gotovo sami uništili, crkva je 1971. godine zatvorena. Godine 1974. pretvorena je u dvoranu „za tepihe i glazbu“, što god je to trebalo značiti, a nekoliko godina kasnije preuzela ju je zaklada „Fatih Amsterdam“ koja je očito raspolagala velikim sredstvima, ali je također dobivala i državnu potporu i koja ju je pretvorila u džamiju.

Novi vlasnici mogli su vanjski izgled građevine koja stoji pod zaštitom spomenika samo minimalno promijeniti, uklanjajući križeve i zamjenjujući ih polumjesecom. Ali stoga je dojmljivo unutarnje preuređenje. Prostor je jedinim pregradnim zidom horizontalno podijeljen. Dolje je molitveni prostor za žene i druge prostorije za druženje, a gore prava džamija. Radi toga je prostorija „okrenuta“ suprotno od izvornog smjera.

Sveti Ignacije, moli za nas!

Izvor:http://www.summorum-pontificum.de/?start=12

"Samo ne klonuti duhom, Bog nas neće ostaviti" – iz pisama blaženog Alojzija Stepinca, vrlo aktualno i za naše vrijeme, proročke riječi velikog Kardinala

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/samo-ne-klonuti-duhom-bog-nas-nece.html

Blaženi Kardinal Stepinac je izrazitu ljubav gajio prema krunici i Blaženoj Djevici Mariji

Prigodom posjeta otpravnika poslova Apostolske nuncijature u Beogradu mons. Silvija Oddija, u Krašiću 11. veljače 1952, nadbiskup Stepinac je u razgovoru naglašavao svoje veliko pouzdanje u Boga i svoju odluku:"Prije umrijeti, da, ali nikako popustiti".

Te godine kao i još nekoliko godina prijetila je velika pogibao da će komunističke vlasti zatvoriti sjemeništa. Riječka bogoslovija je bila dokinuta na pet godina, a biskupsko malo sjemenište na tri godine. Dokinuli su sjemenište i bogosloviju i u Splitu, a prijetila je pogibao oduzimanja Dječačkog sjemeništa u Zagrebu. Blaženi Stepinac je u svemu zadržao mir, rekao je:"*Ja se tome ni malo ne čudim. Možemo očekivati gore stvari. Nekoliko mladih svećenika, ako su duha Božjega, mogu mnogo učiniti. Bog nas neće ostaviti, u to čvrsto vjerujem. Da nas je odlučio uništiti, već bi nestali u grozotama koje su nas pratile."* Za Dječačko sjemenište poručuje neka ga ne daju dragovoljno, ako će ga silom oduzeti, neka ide i neka sve uzmu, no ni pod koju cijenu da se ne popusti. Pisao je:"Ako živimo u doba najtežeg progonstva Crkve, to znači da ćemo doživjeti i najveći trijumf Crkve. Žrtava će dakako biti. Otići ću možda i ja. Ali što to znači? Glavno je da Božja stvar ide naprijed, i da se duše posvećuju."

Blaženi Alojzije Stepinac slavi tradicionalnu latinsku misu

Nakon još težih uvreda i udaraca koje je pretrpio, pisao je:*"Upravo nas to treba učvrstiti u vjerovanju da ćemo možda još i teže trpjeti, ali trijumf Crkve je pred vratima. Možda ga ja neću doživjeti. To nije važno. Važno je da napreduje Božja stvar!" "Ne klonite duhom! Imajte veliko pouzdanje u Boga, ne dajte se slomiti!"*

Vrlo je rado upotrebljavao izraz:"*Ne bojati se, makar zvijezde padale s neba!"*

Na sedmu godinu dolaska u Krašić reče župniku:"*Bilo je bolno, ali Bogu hvala nismo pokleknuli pred silom, i dok smo ove pameti, nikada se nećemo pokloniti. Dvanaest godina zatvora je prošlo, a k tome pribrojite i godinu dana prije toga, jer sam stvarno bio u kućnom pritvoru. Onda cijeli rat, nevolja za nevoljom. Sve su nam uzeli, pa što nam je manjkalo? Plijenili su vas, pucali po vama, poziv za pozivom, i još ste tu, a oni su sretni da mogu s vama riječ progovoriti. Samo ne klonuti! To govorite svaki dan najprije sebi, a onda svima. Tko se Boga drži, taj nemože propasti. Samo ne klonuti jer je to velika uvreda Boga. Kako će se ugodno sjećati svaki svećenik i vjernik koji nije nasjeo sotonskim zamkama i nije se poklonio za zdjelu leće.* ***In Te Domine Speravi!"***
Blaženom Stepincu je bilo glavno da Božja stvar napreduje, dok se pojedinac ponizno mora podvrgnut onome što je Bog za njega odredio!
"Neka ide i život, samo da ostane Crkva Božja."
Jednom uglednom gospodinu koji je zajedno sa njim bio u Lepoglavi piše: "Dragi doktore! Nadam se da ste vedra duha i srca kraj svih teškoća, koje su Vas snašle i snalaze. Ostanite

vedri uvijek, došlo što mu drago. Sve prolazi, ali Bog nikada! Pa ako Vaša obitelj sada možda strada, sasvim sigurno vidjet će i bolje dane, barem djeca Vaša, za koju i živite."

"Istina, borba je danas gigantska u poredbi sa prošlošću, jer ovakve perfidije, zlobe i pokvarenosti svijet još nije vidio. Ali, radi toga Božja moć se nije niti za dlaku umanjila, a isto tako ni dobrota Božja. Hoću li ja doživjeti trijumf Crkve, ne znam. Siguran sam da će ga mnogi imati prilike vidjeti ga i to takva, kakva još povijest nije zabilježila. Unutarnji preporod duša, jedino je važno. Jedina opasnost je malodušnost. ***Nemo in Domino speravit et confusus est – nitko se nije postidio, tko se ufa u Gospodina*** (Sir 2,10)"

Blaženi Kardinal je imao silno pouzdanje jer je imao silno povjerenje u Bogorodicu i Djevicu Mariju!

Zatim piše:"Tko zna kud bi krenuo naš narod, da trajno živi u miru i blagostanju? Ovako

kroz vjekove na sve strane bije bojeve i kroz kreševo sačuvao je najveće blago, svetu vjeru. Čim su prestale borbe protiv Turaka val liberalizma i ateizma počeo je da zahvaća jadni narod. I tako malo po malo došli smo do onoga što danas imamo. Sada smo opet stisnuti kao nikada."

Donosim nekoliko glavnih misli vodilja blaženog Kardinala koje je napisao na latinskom jeziku, ali su u knjizi prevedene na hrvatski jezik:

1. "Lisice imaju jazbine i ptice nebeska gnijezda, a Sin čovječji nema gdje bi glavu naslonio" (Mt 8,20) "Nije učenik nad učiteljem, niti sluga nad Gospodarom svojim." (Mt 10,24)

2. U Africi, spomen svetog Velerijana, biskupa. Kad mu je bilo 84 godine, u vrijeme vandalskog progona, pod arijanskim kraljem Genzerikom, postojano se ustručavao izručiti crkveno posuđe. Zbog toga bi izgnan iz grada. Bio je izdan nalog da ga nitko ne smije primiti u kuću niti na polje te je tako dugo ležao na vojničkoj cesti izložen vremenskoj nepogodi. Tako je u ispovijedanju i obrani katoličke istine dovršio tijek blaženoga života. (Martyrologium Romanum, 19. XII)

3. U Rimu rođendan svetog Marcela I, pape i mučenika. Na nalog nasilnika Makscenija bio je zbog katoličke vjere najprije izbatinan, a zatim određen da poslužuje čuvane zvjeri. Dok je vršio tu poslugu, preminuo je odjeven u kostrijet. (Martyrologium Romanum, 16.1)

4. "Napustite vaše palače; od onog koji hoće Crkvu učiniti robinjom, ne primajte nikakva novca da utažite glad... U vašoj nevolji, u vašim bolima uprite pogled samo na Isusa Krista, lišena svega, gola, razapetoga." (Sveti Pio X, biskupima u Francuskoj, 18. X. 1908)

5. Papa Pio VI bio je odveden u progon i ondje je umro.
Kardinal je svoje povjerenje u Boga jačao svakodnevnim čitanjem Rimskoga martirologija i života svetaca. Govorio je:*"Koliko mučenika! Oni su dali život za Ime Božje, a mi da ga sada izdamo? Što bi nam rekao narod, a što je najvažnije što bi rekao Spasitelj? Zato, ne bojte se! Ništa nam ne mogu oduzeti. Pa ako sve ode, neka ide! Ako budemo i umrli od gladi, bolje je, jer ćemo časno svršiti. Samo ne pasti na koljena pred silom. Nama treba samo vjera čvrsta i stalna. Gospodinu se ne žuri."*
Dvojici njemačkih sjemeništaraca, kojima je uspjelo stići u Krašić, na oproštaju kaže Kardinal pun vedra pouzdanja u Boga*:"Kad se vratite recite svojim drugovima da su narodi dozreli za Krista. Sve ste doživjeli. Liberalizam, nacionalizam, fašizam, komunizam i socijalizam! Svi su ostali bez uspjeha! Dolazi novo doba."*
Nekoliko dana prije svoje smrti, 16. siječnja 1960, piše Kardinal jednom svom znancu:"Straže oko mene budno bdiju i dan i noć. Ali i Bog bdije! Razlika je samo ta, da uzalud bdiju, kako veli Psalmista, oni koji čuvaju grad, ako Gospodin ne čuva grada. Prvi me čuvaju ne bi li mi slomili živce, a Bog me čuva, da ne klonu živci, makar se još povećao bijes i mržnja neprijatelja. Bog me je svakako bolje čuvao. **U Njega se i nadalje uzdam!**"

"Alojzije Stepinac – hrvatski Kardinal"
o. Aleksa Benigar

Dekret o čistilištu……

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/dekret-o-cistilistu.html

Pijo IV. (1559. -1566.)
(Pius IV.)

» Dekret o čistilištu; o zazivanju, štovanju i relikvijama svetaca i o svetim slikama; o oprostima «

(Tridentski sabor, XXV. sjednica, 3. i 4. XII. 1563.)

Dekret o čistilištu, 3. XII. 1563.

preuzmi cijeli dokument u pdf-u

Budući da je Katolička crkva, poučena Duhom Svetim, na temelju svetog Pisma i stare predaje otaca, učila na svetim saborima i u najnovije vrijeme na ovom ekumenskom saboru, da postoji čistilište , te da se dušama koje se tamo nalaze pomaže molitvama vjernika, posebno pak (Bogu) prihvatljivom oltarskom žrtvom: sveti sabor naređuje biskupima da naučavaju i nastoje da se posvuda marljivo propovijeda, kako bi svi Kristovi vjernici vjerovali i držali se zdravog učenja o čistilištu koje su predali sveti oci i sveti sabor.

Neka se pak kod običnog naroda i kod pučkih propovijedi izostavljaju teža i suptilnija pitanja koja ne pridonose izgradnji i zbog kojih većinom ne dolazi do povećanja pobožnosti. Neka ne dozvoljavaju širiti i raspravljati nesigurna (mišljenja) ili ona koja su opterećena izgledom lažnog. Neka pak zabranjuju kao sablažnjivo i uvredljivo za vjernike ono što smjera na nekakvu radoznalost ili praznovjerje, ili što miriše na ružnu korist. ...

Dekret o zazivanju, štovanju i relikvijama svetaca i o svetim slikama, 3. XII. 1563.

Sveti sabor zapovijeda svim biskupima i ostalima koji vrše vlast i brigu naučavanja, da u skladu s običajima Katoličke i apostolske crkve primljenima od vremena početaka kršćanske religije, u suglasnosti sa svetim ocima i dekretima svetih sabora: da ponajprije marljivo poučavaju vjernike o posredovanju i zazivanju svetaca, o štovanju relikvija i o zakonitoj upotrebi slika, učeći ih, da sveci kraljujući zajedno s Kristom Bogu prinose svoje molitve za ljude; daje dobro i korisno ponizno ih zazivati i utjecati se njihovim molitvama i njihovoj pomoći kako bi izmolili dobročinstva od Boga, po njegovom Sinu, Isusu Kristu Gospodinu našemu, koji je jedini naš Otkupitelj i Spasitelj; te da bezbožno misle oni koji

niječu da bi trebalo zazivati svece koji u nebu uživaju vječno blaženstvo; ili koji tvrde da se oni ne mole za ljude, ili da je krivoboštvo njih zazivati kako bi se molili i za nas pojedinačno, ili da je to suprotno Božjoj riječi, i da se protivi časti jedinog posrednika (između) Boga i ljudi Isusa Krista [usp. 1 Tim 2,5]; ili da je ludo riječju ili mislima moliti one koji kraljuju na nebu.

Vjernici trebaju štovati sve ta tijela svetaca i mučenika i drugih koji žive s Kristom, koji su bili živi udovi Krista i hram Duha Svetoga **[usp. 1 Kor 3,16; 6,15.19; 2 Kor 6,16]**, koja će on uskrsnuti i proslaviti u vječnom životu i po kojima Bog daje ljudima mnoga dobročinstva; tako da one koji tvrde da ne treba štovati relikvije svetaca i da im ne treba iskazivati čast, ili da vjernici beskorisno časte njih kao i druge svete predmete, ili da uzalud pohađaju spomen-mjesta svetaca kako bi tako izmolili njihovu pomoć, treba u potpunosti osuditi, kao što ih je Crkva već prije osudila i kao što ih osuđuje i sada.

Slike pak Krista, Bogorodice Djevice i drugih svetaca treba držati prije svega u crkvama i iskazivati im potrebnu čast i štovanje, ne kao da bi se vjerovalo da je u njima neko božanstvo ili moć zbog čega bi ih trebalo štovati, ili kao da se od njih nešto traži, ili kao da bi se pouzdanje stavljalo u slike, kao što je to nekada bilo kod pogana koji su stavljali nadu u idole **[usp. Ps 135, 15-17]**: nego jer se čast, koja im se iskazuje, prenosi na pralik koji one (slike) predstavljaju; tako da preko slika koje ljubimo, pred kojima otkrivamo glave i klanjamo im se, klanjamo se Kristu i štujemo svece koje one predstavljaju. Tako je utvrđeno dekretima protiv protivnika (svetih) slika na saborima, posebno pak na drugom Nicejskom saboru.Ovo pak neka biskupi marljivo naučavaju: preko povijesti tajni našeg otkupljenja izraženih u slikama ili drugim simbolima narod se poučava i utvrđuje u člancima vjere, koje treba spominjati i neprestano ponavljati; isto tako da se iz svih svetih slika ubiru veliki plodovi, ne samo jer se narod spominje dobročinstava i darova koje mu je dao Krist, nego i zbog toga jer se pred oči vjernika stavljaju čudesa i spasonosni primjeri, kako bi zahvaljivali Bogu, usklađivali svoj život i ponašanje, kako bi bili potaknuti na štovanje i ljubav prema Bogu i na njegovanje pobožnosti. Tko bi pak mislio ili učio drugačije od ovih dekreta: neka bude kažnjen anatemom.

Ako su se pak u te svete i spasonosne običaje uvukle neke zloporabe: njih sveti sabor jako želi potpuno iskorijeniti, tako da se ne bi postavljale nikakve slike krivih dogmi koje bi neobrazovanima pružale priliku opasne zablude.

Ako je katkad zgodno izraziti i oblikovati događaje i priče svetog Pisma, jer je to korisno za neobrazovani puk, neka se narod pouči da se zbog toga ne može oblikovati božanstvo, niti izraziti bojama i likovima kao da se vidi tjelesnim očima. Nadalje, neka se dokine svako praznovjerje kod zazivanja svetaca, štovanja relikvija i korištenja svetih slika, neka se iskorijeni svaka ružna dobit, i konačno, neka se izbjegava svaka iskvarenost.

Kako bi se to što vjernije obdržavalo, sveti je sabor odredio da nitko ne smije ni na kojem mjestu... postaviti, ili nastojati da postavi, nikakvu neobičnu sliku, osim ako ju je biskup odobrio. Također, ne smiju se priznati nova čudesa, niti primati nove relikvije, osim ako ih je on (biskup) prepoznao i odobrio.

Dekret o oprostima, 4. XII. 1563.

Budući da je Krist dao Crkvi ovlast podjeljivanja oprosta, a njemu je tu vlast predao Bog **[usp. Mt 16,19; 18,18],** a ona je bila u upotrebi i u najstarijim vremenima, sveti sabor uči da u Crkvi treba zadržati korištenje oprosta, vrlo spasonosno kršćanskom narodu i odobreno vlašću svetih sabora, i zapovijeda da treba kazniti anatemom one koji ili tvrde da su oni beskorisni, ili koji niječu da u Crkvi postoji ovlast za njihovo podjeljivanje.

(Crkva) želi primijeniti umjerenost... u njihovom podjeljivanju, kako se s prevelikom lakoćom ne bi oslabili crkveni propisi. Želeći pak popraviti i ispraviti zloporabe koje su se u to uvukle, i povodom kojih krivovjernici pogrđuju i samo ime oprosta, ona ovim dekretom općenito određuje da treba potpuno iskorijeniti... svaku ružnu dobit za njihovo stjecanje.

Fatima i posveta Rusije - napisao: o. Thomas Crean. O.P

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/fatima-i-posveta-rusije-napisao-o.html

Neki su me zatražili da kažem zašto ne vjerujem da je već ispunjen Gospin zahtjev da papa i biskupi posvete Rusiju Njenu Bezgrješnom Srcu. Koristit ću podatke iz knjige Donala Foleya *"Marijanska ukazanja, Biblija i Moderni Svijet"*. Ipak, napominjem da, iz činjenica koje autor donosi u ovome dobrom djelu, nisam došao do istog zaključka kao i autor knjige.

Činjenice

Znamo za zahtjev za posvećenjem samo po sestri Luciji iz Fatime. Prema sestri Luciji, za trećeg ukazanja u Fatimi, 13. srpnja 1917., nakon što je trojici djece pokazala viđenje pakla, Gospa je, među ostalim, rekla:„ Doći ću tražiti posvećenje Rusije mojem Bezgrješnom Srcu“. Opet, sestra Lucija rekla je da je, 13. lipnja 1929., za vrijeme viđenja koje joj je bilo dano u njenoj konventualnoj kapeli Tuyu, čula Gospu kako govori: „Došao je čas kada Bog traži svetoga oca, u zajedništvu sa svim biskupima svijeta, da učini posvetu Rusije mojem

Bezgrješnom Srcu, obećavajući da će ju tako čuvati“. Sestra Lucija pisala je svom ispovjedniku i također mjesnome biskupu o tome u nekoliko navrata i 1937. biskup je kontaktirao Rim o tom pitanju.

31. listopada 1942., tijekom radijske poruke, papa Pio XII. posvetio je čitav svijet Gospinu Bezgrješnom Srcu i posebno spomenuo:„one koji ispovijedaju jedinstvenu pobožnost Tebi, gdje nema kuće koja ne prikazuje Tvoju ikonu, danas možda sakrivenu do boljih dana“. Ovo je upućivalo na Rusiju, iako ta zemlja nije imenom spomenuta. Biskupi nisu bili uključeni u ovaj papinski čin.

7. srpnja, 1952., papa Pio XII. posvetio je imenom Rusiju Marijinu Bezgrješnom Srcu, opet bez uključenja biskupa svijeta.

13. svibnja 1982., točno godinu dana nakon pokušaja njegova ubojstva, blaženi Ivan Pavao II. otišao je u Fatimu izvršiti čin posvećenja. Ne znam je li imenom spomenuo Rusiju ili aludirao na nju na neki način. Ipak, prema Donalu Foleyu, „ova posveta nije ispunila uvjete zajedništva koje je Marija tražila“ {t.j. nije bila učinjena u zajedništvu s biskupima svijeta}.

To je, bez sumnje, razlog zbog kojega je papa odlučio obnoviti svoj čin dvije godine kasnije, ovoga puta poslavši unaprijed pisma biskupima svijeta. Stoga je papa Ivan Pavao II., 25. ožujka 1984., pročitao tekst posvete svijeta Marijinu Bezgrješnom Srcu, tijekom kojega je rekao:“Na poseban način povjeravamo i posvećujemo Tebi one pojedince i nacije koje osobito trebaju biti tako povjereni i posvećeni“. Prema Donalu Foleyu,„Iako skupljeni u činu posvete nisu bili svi biskupi svijeta, čini se da je bila skupljena “moralna cjelokupnost” “ (1)

Koliko mi je poznato, nakon toga nije bilo novih papinskih posveta svijeta.

Zaključak: Niti jedan od ova 4 papinska čina nije u isto vrijeme i izdvojio Rusiju, bilo po imenu ili na neki jednako nepogrješiv način, i uključivao zajedništvo svih biskupa svijeta. Stoga zahtjev na koji se upućivalo u Fatimi 1917. godine i koji je formalno učinjen u Tuyu 1929. godine nije ispunjen.

Potvrda: Prema talijanskim novinama *L'Avvenire*, 25. ožujka 1984., nekoliko sati nakon čina posvete, papa Ivan Pavao II. rekao je u prisustvu oko 10.000 svjedoka:“Željeli smo odabrati ovu nedjelju za čin povjerenja i posvećenja svijeta... svih ljudi, osobito onih čiju posvetu Ti **iščekuješ** .”(2) Drugim riječima, nakon što je učinio čin posvete, papa je dao na znanje da postoji neki čin posvete koji nebesa još uvijek očekuju.

Primjedbe:

1. primjedba:- Svijet uključuje Rusiju. Stoga je papa Ivan Pavao II posvećujući svijet 1984. godine također posvetio Rusiju.

2. primjedba:- Sestra Lucija rekla je da je posvećenjem 1984. godine ispunjen Gospin zahtjev. Vatikan je ovo iznio nakon sastanka između sestre Lucije i nadbiskupa Tarcisia Bertonea, sekretara Kongregacije za nauk vjere, 17.studenog 2001.

Odgovori na primjedbe:

1. odgovor:- Posvećujući veći objekt, osoba posvećuje ono što je sadržano u njemu samo ako su veći i manji objekt predviđeni za istu svrhu. Stoga posvećujući crkvu, posvećuje se svaka cigla crkve, bez da je potrebno spominjati svaku posebno ili prijeći svetim uljem preko svake cigle. Ali ako bi se posvetio grad, ne bi se time posvetile sve građevine u tome gradu u smislu da bi sve građevine postale crkve: posveta grada nema isti smisao kao posveta građevine da bi
postala crkvom. Ovo posljednje stavlja na stranu ovaj grad od drugih gradova za služenje Bogu, ali ne za Njegovo liturgijsko štovanje. Na sličan način, posvećenjem crkve ne posvećuju se kaleži i patene unutar nje: svaki od njih treba biti posebno posvećen za vlastitu svrhu, svrhu dodirivanja Tijela i Krvi Kristove. Činjenica da je Gospa imenom spomenula Rusiju dostatno pokazuje da ima posebnu svrhu u nebeskom planu. Inače ne bi imalo nikakvog smisla izričito je spomenuti, ništa više nego kada bi biskup objavio svoju želju da posveti točno određenu ciglu u crkvi, kada zapravo želi posvetiti cijelu crkvu. Stoga, da bi bila posvećena na način na koji to nebesa zahtijevaju Rusija mora biti spomenuta imenom, ili barem na neki podosta nedvosmislen način

2. odgovor:- Sestri Luciji pripisane su posve suprotne riječi o valjanosti posvete iz 1984. godine (3). Nemamo transkript ili zvučnu ili video snimku dvosatnog razgovora kardinala Bertonea s vidjelicom 2001. godine. Ne čini se mogućim doznati sa sigurnošću koje je bilo mišljenje sestre Lucije na kraju njezina života.

Napomene

1.Moglo bi se dodati da je ovo od mnogih osporavano. Vidi, na primjer, članak 'Setting the Record Straight' Christophera Ferrare koji je dostupan na internetu
http://www.fatima.org/apostolate/vlarchive/strs.pdf

2. Moj izvor ovog citata je članak Christophera Ferrare *'Sister Lucy betrayed'*, dosupan na internetu
http://www.fatimacrusader.com/cr57/cr57pg03.asp

3. Vidi članak Christophera Ferrare: *'Fatima for Today: a response'*, na internetu
http://www.fatima.org/news/newsviews/fatima-for-today-a-response.pdf

Verzija: 08. rujna (2013)

Izvor: http://www.christendom-awake.org/pages/thomas-crean/conversion-of-russia.htm

Tužba u Rimu za mons.Bonnyja iz Antverpena koji predlaže „različite obrede“ za homo parove, rastavljene ponovno vjenčane i parove koji žive nevjenčani

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/tuzba-u-rimu-za-monsbonnyja-iz.html

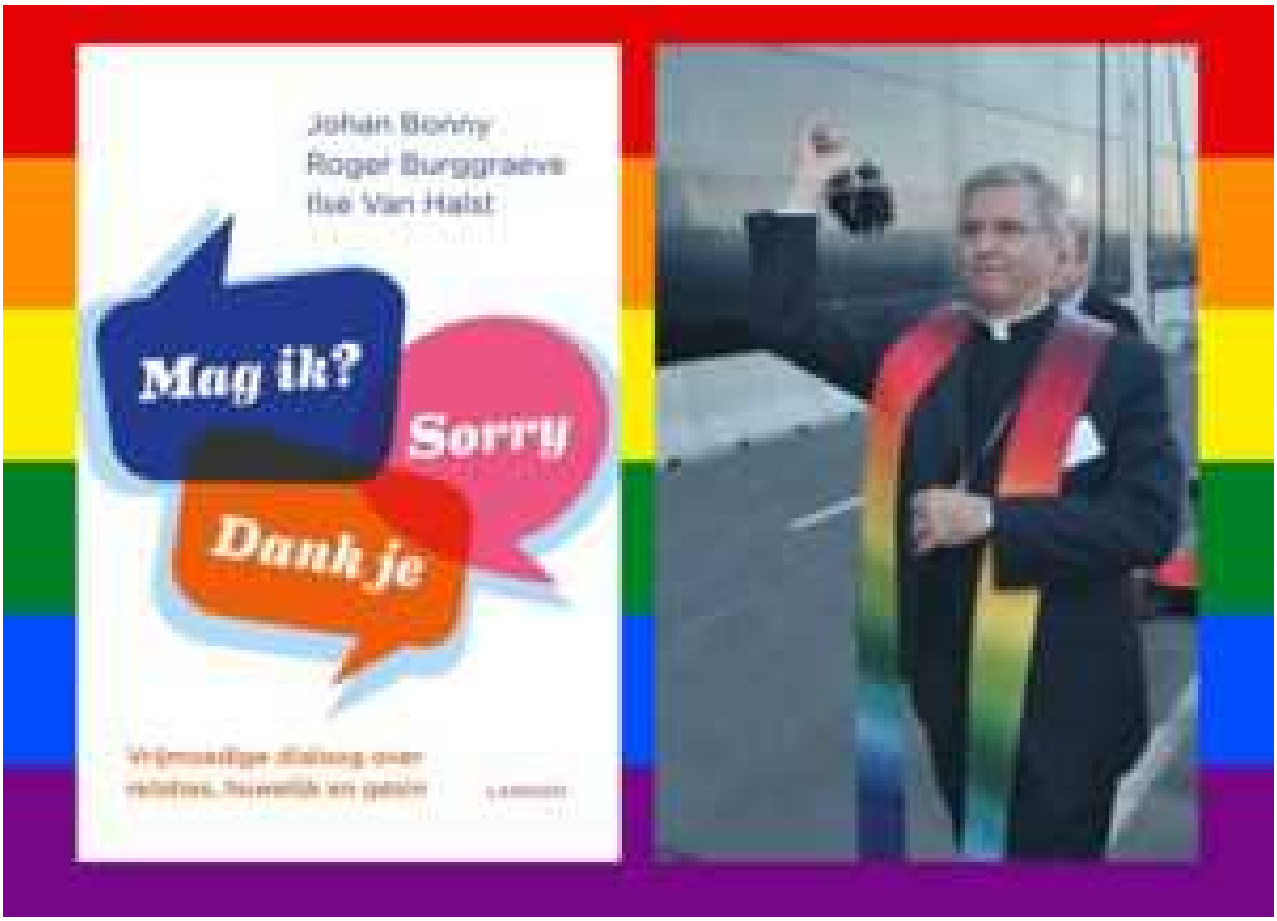

Pro Familia, udruga belgijskih katoličkih laika odlučila je poduzeti mjere protiv izjava koje je dao nadbiskup Antwerpena u jednoj knjizi koja je nedavno izišla. (Na fotografiji kako ga predstavlja mrežna stranica udruge Pro Familia). Crkveni velikodostojnik preporučuje da homoseksualni parovi, rastavljeni ponovno vjenčani i parovi koji zajedno žive mogu primiti neko oblik blagoslova od Crkve u „različitosti obreda“ koja priznaje „ekskluzivnost i stabilnost“ njihovih zajednica.

Pro Familia je najavila svoju odluku da će poslati formalnu prijavu u Rim Kongregaciji za kler, čiji je pročelnik kardinal Beniamino Stella, protiv knjige „Mogu li? Hvala. Žao mi je. Otvorene rasprave o odnosima, braku i obitelji“.
Bonny je autor knjige skupa s Rogerom Burggraeveom i Ilse Van Halst. Prema udruzi *Pro Familia,* biskupove su tvrdnje u otvorenom sukobu s Katekizmom Katoličke Crkve i protiv naučavanja papā.

U tekstu Bonny se pita: „Zar se ne bismo trebali razvijati prema različitosti obreda u kojima možemo prepoznati vezu ljubavi među homoseksualcima, i u perspektivi Crkve i vjere?“

Potom dodaje: „Nipošto ne možemo nastaviti tvrditi da ne može biti nijednog drukčijeg oblika ljubavi, kao primjerice u homoseksualnom braku. Pronalazimo isti tip ljubavi koji postoji između muškarca i žene koji skupa žive i kod parova homoseksualaca i lezbijki“. Bonny se u jednom odgovoru na televiziji poziva na pobudnicu „Amoris Laetitia“ premda u tom dokumentu nema teza sličnih ovima koje su gore iznijete. „Pojavilo se toliko različitih varijacija o temi 'odnosa i braka' prije nego što jedna osoba napravi korak u građanski ili crkveni brak...kako se možemo ophoditi s ovom različitosti na taj način da se poštuje svakoga čovjeka tako da svi oni koji žele danas biti kršćanima i žele biti u zajedništvu s Crkvom mogu pronaći mjesto u zajednici Crkve u svojoj osobnoj situaciji?“

Kako će se Rim ponašati? Hoće li pokrenuti istragu, hoće li tražiti pojašnjenja od biskupa, ili će sve obustaviti i „zasuti pijeskom“ (Bonny je jedan od štićenika kontroverznog bivšeg nadbiskupa Mechelen Bruxellesa, kardinala Godfrieda Danneelsa, Papina prijatelja i savjetnika). U priopćenju u kojemu se najavljuje formalni zahtjev upućen Rimu, *Pro Familia* tvrdi da su Bonnyjeve riječi „pogrješne s obzirom na katoličke uredbe“. Sa stajališta katoličkih uredaba Bonnyjeve napadačke izjave i njegovi spisi izazivaju javnu sablazan, bolne su za pobožne uši, apsurdne su i čak i otvoreno bogohulne. Crkva ne može 'blagosloviti' ono što je Bog zabranio.
Vidjet ćemo što će se dalje događati...

Tekst: Marco Tosatti

Izvor http://blog.messainlatino.it/2016/11/sodomiti-alla-riscossa-denuncia-roma.html

I kardinal Bergoglio govorio je o Božjoj kazni

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/i-kardinal-bergoglio-govorio-je-o.html

Jedan ljubazni čitatelj bloga upozorio me je na intervju na španjolskome nekadašnjega kardinala Bergoglia koji je priznao postojanje Božje kazne. Očito je ovaj intervju „promaknuo“ određenim „politički korektnim“ novinarima koji nas žele poučavati u katoličkome nauku.

I Fatimska Gospa rekla je ako se čovječanstvo ne obrati, Bog će kazniti svijet dopuštajući izbijanje razornijega rata od rata od 1914.-1918. Očito je da Gospodin nije želio izbijanje Drugog svjetskog rata, međutim dopustio je da izbije u nadi da će iz toga izvući veću korist (primjerice obraćenje narodā).

Kako naučava prvosvećenik Pio XII. u svom zlatnome učiteljstvu, kazne Božje, više od „vindikativne“ imaju „medicinalnu“ funkciju, dakle služe da ljudska bića potaknu na razmišljanje o vlastitim krivnjama i da ih dovedu do obraćenja (usp. “Govor katoličkim pravnicima“, od 26. svibnja 1957.godine).

Unatoč tomu što je crkveno Učiteljstvo jasno u toj stvari, modernisti i dalje uporno niječu da Bog može kažnjavati ljude.

Stvaraju novu razvodnjenu religiju.

Izvor: http://cordialiter.blogspot.ba/2016/11/anche-il-cardinale-bergoglio-parlava.html

Kardinal Bergoglio: „Dios castiga“

https://www.youtube.com/watch?v=OiEfnkzNdJI

Kardinal Sarah: „Bojim se da Zapad umire“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/kardinal-sarah-bojim-se-da-zapad-umire.html

U jednom intervjuu koji je nedavno dao negdje u Africi, kardinal Robert Sarah, pročelnik Kongregacije za bogoštovlje i sakramentalnu stegu rekao je sljedeće riječi o Zapadu koje bi nas svakako trebale navesti na promišljanje:

„Najveću brigu izaziva to što je Europa izgubila smisao svojega podrijetla. Izgubila je svoje korijene.
A stablo koje nema korijenje, umire. Bojim se da Zapad umire. Ima mnoštvo naznaka. Urušavanje nataliteta, primjerice. A potom, preplavljuju vas druge kulture, drugi narodi koji će vas nadmašiti po broju i posvema izmijeniti vašu kulturu, vaša uvjerenja, vaše vrijednosti. Postoji također, kako se i vidi, ova (vaša) bojazan za koju vrijede samo tehnologija i samo novac. Ne postoji više nikakva druga vrijednost“.

Izvor: http://www.corrispondenzaromana.it/

Papa je Franjo posjetio sedam oženjenih bivših svećenika

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/papa-je-franjo-posjetio-sedam-ozenjenih.html

Papa je Franjo u jednom rimskom stanu u predgrađu posjetio sedmoricu muškaraca koji su se odrekli svećeništva kako bi se oženili

(Rim) Papinski lijek *Misericordina* nije lijek za sve. Mnogi ga dobiju, a mnogi i ne. O tome odlučuje činjenica kako se pogođeni priklanjaju Papinom usmjerenju. Prošli je petak Papa posjetio sedmoricu bivših svećenika koji su svedeni u laički stalež kako bi se oženili.

Ne dobiju ga primjerice branitelji sakramenta Ženidbe i crkvenoga moralnog nauka. U svakom slučaju ne oni koji su se u javnim apelima obratili Papi molbom da ispravi sporne odlomke posinodnske pobudnice *Amoris laetitia* ili da ovu pobudnicu posvema povuče.

Dobili su ga prošli petak sedmorica bivših svećenika koji su napustili svećenički stalež i oženili se.

Dana 11. studenoga Katolički je Poglavar posjetio sedam „mladih“ muškaraca koji su se u proteklim godinama odrekli svoga svećeništva, napisala je španjolska tiskovna agencija EFE.

Gesta kao dio papinske inicijative u sklopu Svete godine milosrđa koja se naziva „petci milosrđa“. Na te petke Franjo ide u privatne posjete „bez prijašnje najave“, napisao je EFE. Misli se pod tim da se posjeti tek kasnije objave u javnosti kako se mogu nesmetano održati.

U 15.30 sati Papa je napustio Dom svete Marte i krenuo je u rimsku četvrt *Ponte di Nona* na periferiji gdje je potražio jedan stan.

„Ne manje od dva sata“ proveo je Franjo ondje sa sedam obitelji koje su utemeljene od isto toliko mladih ljudi koji su se proteklih godina odrekli svoga svećeništva.

Prema navodima Tiskovnog ureda Svete Stolice oni pripadaju Rimskoj biskupiji gdje su bili „župnici u raznim gradskim župama“. Jedan je podrijetlom iz Madrida, a jedan drugi iz Latinske Amerike, a obojica žive u Rimu. Sedmi potječe sa Sicilije.

Papa je Franjo ovim muževima i njihovim obiteljima prenio „svoju potporu“ jer su se „dugo godina posvetili svećeničkoj službi u župama“, rekao je Vatikan. „Usamljenost, nerazumijevanje i umor zbog velikih napora i pastoralne odgovornosti doveli su njihovu nekadašnju odluku u krizu“. Oni su proveli „mjesece i godine“ nesigurnosti i sumnje „koji su ih često dovodili do uvjerenja da su u vezi svećeništva donijeli krivu odluku. Stoga i odluka da se odreknu svećeništva i da zasnuju obitelj“, stoji u vatikanskom priopćenju za tisak.

„Na ovaj je način papa Franjo namjeravao još jedan put pokazati znak milosrđa za one koji žive u situaciji duhovne i materijalne nelagode“, kako bi pojasnio da nitko ne smije ostati bez „ljubavi i solidarnosti pastirā“.

Sveta Stolica nije unaprijed objavila susret u „petak milosrđa“, ali ipak postoji zanimanje da se stvar objavi. U ožujku 2015. godine papa Franjo je izjavio da pitanje oženjenih bivših svećenika „stoji u njegovoj agendi“.

Uslijedio je dijeli niz signala koji osobito u svezi s „Amazonskom radionicom“ (http://tomablizanac.blogspot.ba/2016/09/papina-agenda.html) upućuju na to da bi se uz pridržavanje nauka mogla izmijeniti „praksa“ kriterija pripuštanja svećeništvu. Posjet kod sedmorice bivših, oženjenih svećenika čita se kao signal koji se uklapa u ovu sliku.

Začuđuje nas i jezik kojim vatikansko priopćenje za tisak govori o svećeništvu.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/11/14/papst-franziskus-besuchte-sieben-verheiratete-ex-priester/

Antonio Spadaro SJ odgovara četvorici kardinala: „Papa je 'pojasnio' stvari“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/antonio-spadaro-sj-odgovara-cetvorici.html

Isusovac Antonio Spadaro koji slovi kao Papin ghostwriter (pisac iz sjene), odgovorio je na „dubia“ četvorice kardinala:

„Papa je 'pojasnio' stvari. Oni koji ne vole ono što čuju, prave se kao da to ne čuju.“

Spadaro stavlja poveznicu na Papino pismo od 5. rujna jednomu svećeniku u Buenos Airesu gdje je izričito rekao da rastavljeni ponovno oženjeni mogu ići na Pričest i da „Amoris Laetitia“ ne dopušta drukčije tumačenje.

Izvor: https://gloria.tv/article/rVGBCS6kxZ7k16eRVeKvf8U3m

„Neka nam dugo poživi kardinal Sarah – istinski Božji čovjek“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/neka-nam-dugo-pozivi-kardinal-sarah.html

Camillo Langone o prvom, duhovnom susretu s kardinalom Sarahom tijekom čitanja njegove knjige „Bog ili ništa“

Biti rasist, ali samo u vrlo umjerenoj dozi, i to samo zbog poremećaja amigdale i onda dakle zbog zdravlja ili jer je čovjeku dosta čitanja vijesti kao primjerice o onome nigerijskom ubojici čije pravo na boravak neki sudci ipak nameću europskoj zemlji samo stoga što je on Nigerijac, veoma je opasno: proturasisti su naime nemilosrdni i odmah spremni na linčovanje.

Zbog toga sam tek sa zakašnjenjem pročitao knjigu „Bog ili ništa“ kardinala Roberta Saraha iz Gvineje. Čovjek nikada ne može znati hoće li me on na koncu čak i uvjeriti da je afrikanizacija Europe ipak nešto dobro i ispravno...Ne, ni ova knjiga me u to nije uvjerila. Ali sam za to upoznao istinskog Božjeg čovjeka.

Prema Sarahu „ideja jedne kardinalice podjednako je smiješna kao i svećenik koji bi želio postati časna sestra“. U feminističkim zahtjevima nalazi se „velika arogancija i velika želja za moći“. Rodna je teorija „nemoralna i demonska prijevara“. Zagovornici su eutanazije vukovi koji se prerušavaju u „širokogrudne jaganjce na strani slabih“.

U pitanju liturgije on je filotridentinac: „S tradicionalnim misalom možemo bolje razumjeti da je Misa Kristov čin, a ne čin ljudi.“ U socijalnim pitanjima podsjeća na Nicolu Porra: „Jednakost nije Božji izum. Egalitarizam je ideologija koja uspijeva jer religioznost pada u zaborav.“

Nakon čitanja knjiga mogu samo reći: neka nam dugo poživi kardinal Sarah, svjetlo s kontinenta „tame“ Josepha Conrada.

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/10/11/lang-lebe-kardinal-sarah-ein-wirklicher-mann-gottes/

Padre Pio: „Jedan dan bez pobačaja bio bi dovoljan i Bog bi svijetu...“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/padre-pio-jedan-dan-bez-pobacaja-bio-bi.html

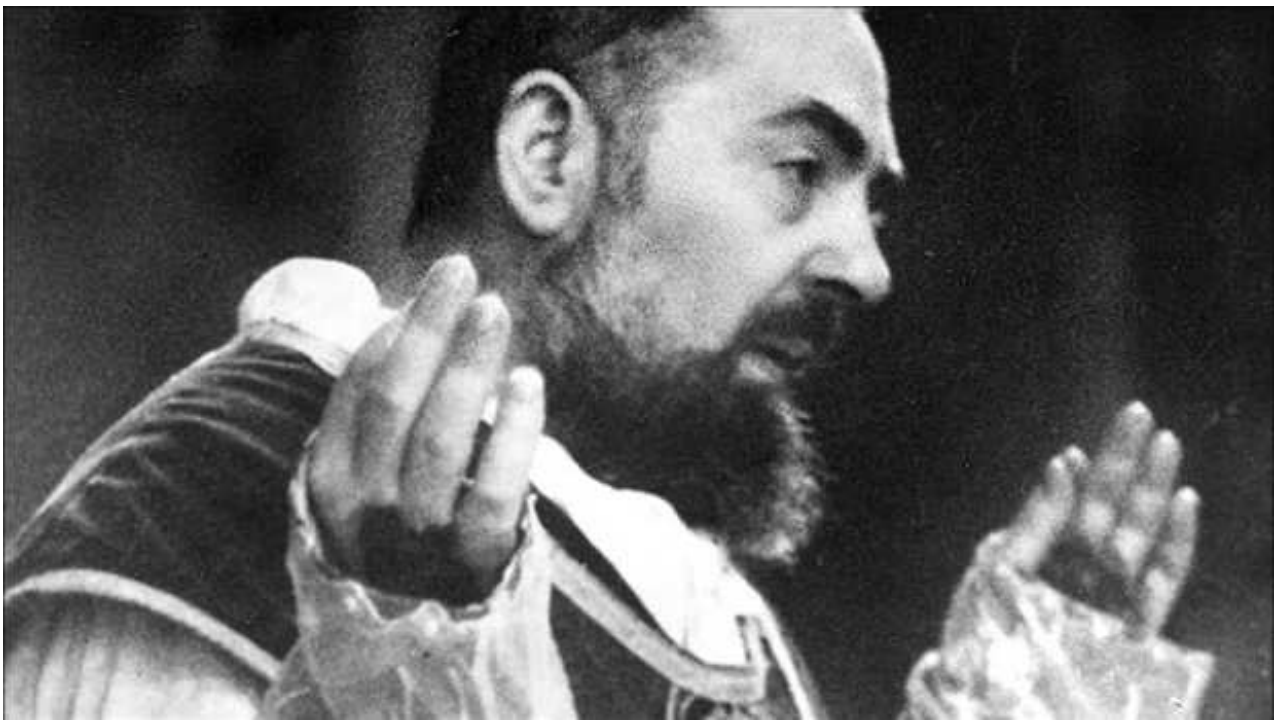

otac Pio iz Pietrelcine o povezanosti između pobačaja i mira

„Jedan dan bez pobačaja bio bi dovoljan i Bog bi svijetu darovao mir do konca vremenā“

Sveti pater Pio iz Pietrelcine (1887.-1968.), odgovor na pitanje profesora Francesca Lottija o pobačaju.

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/10/12/pater-pio-ein-tag-ohne-abtreibung-wuerde-genuegen-und-gott-wuerde-der-welt-frieden-schenken/

Amoris laetitia: Rimske hitne mjere protiv dubia (sumnje) četvorice kardinala

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/amoris-laetitia-rimske-hitne-mjere.html

Hitna mjera Spadara SJ: ponovno objavljivanje intervjua s kardinalom Schönbornom od 7. srpnja 2016.

(Rim) U Rimu se to svima ne sviđa, a i s mnogih biskupskih stolica u svijetu trenutačno se zabrinuto gleda prema Vječnom Gradu na Tiberu: pet *dubia* (hrv. sumnje) četvorice kardinala Burkea, Caffarre, Meisnera i Brandmüllera podigle su raspravu o spornoj posinodskoj pobudnici *Amoris laetitia* na novu razinu koja se većma ne može previdjeti.

Mnogi misle da se iz kateheze na ovotjednoj općoj audijenciji mogao razabrati prvi pokušaj odgovora na pitanja kardinala. Međutim, ona se zbilja ne razlikuje od drugih kateheza ove godine. Papin poticaj:„Strpljivo podnositi one koji su teški“, prikladan je za posve različita tumačenja.

Schönborn kao odgovor na *dubia* kardinalā?

Papina osoba od povjerenja o.Antonio Spadaro SJ, glavni urednik rimskoga isusovačkog časopisa *Civiltà Cattolica* reagirao je ljutito na *dubia*. Kao brzu mjeru u nuždi kako bi kardinalima mogao proturječiti i suprotstaviti im se, ponovno je objavio intervju s Bečkim nadbiskupom koji je već bio objavio 7. srpnja ove godine. (Civ.Catt. svezak 3986).

Spadaro je to objavio kao „odgovor“ četvorici kardinala ovaj tjedan na svome blogu *Cyber Teologia*. Ovaj put sa svadljivim naslovom:„'Amoris laetitia je, dakako, čin Učiteljstva' Moj

razgovor s kardinalom Schönbornom“. Uz talijanski original postoje i prijevodi na engleski i španjolski jezik, ali ne postoji prijevod na njemački.

Čak je se i Bečka nadbiskupija ograničila na objavu kratkog sadržaja. Isto tako i drugi crkveni mediji, među njima i Radio Vatikan s karakterističnim naslovom: „Schöborn: *Amoris laetitia* jest 'čin crkvenoga Učiteljstva'“. Sredinom travnja papa Franjo označio je kardinala Schönborna „autentičnim“ tumačem pobudnice *Amoris laetitia* i potom je više puta uputio na njega čim su se pojavila konkretna pitanja o spornim odlomcima dokumenta.

Kardinal Caffarra: „Schönborn je u zabludi. To su slijepci koji vode slijepce“
Samo četiri dana kasnije, 11. srpnja kardinal je Carlo Caffarra u jednom intervjuu s Maike Hickson s *OnePeterFive* proturječio: „Schönborn je u zabludi i to bih želio reći Svetomu Ocu“, rekao je kardinal Caffarra. Vjernicima je odlučno poručio: kada svećenici, biskupi, kardinali poučavaju nešto o braku što je u proturječju s Katekizmom Katoličke Crkve, „onda to ne slušajte. To su slijepci koji vode slijepce“. Bečki nadbiskup mogao je osjetiti da se na njega mislilo.

Con le famiglie ferite

Hitna mjera u vatikanskom dnevniku *Osservatore Romano*

Kardinal Caffarra u rujnu je Papi iznio svoje sumnje, ali nije dobio odgovor. U ponedjeljak je skupa s trojicom drugih kardinala izišao u javnost kako bi jasno i glasno zatražio odgovor na postavljenja pitanja.

Osservatore Romano, Papin dnevni list, sa svoje je strane kao hitnu mjeru protiv *dubia* tiskao jednu propovijed koju je održao kardinal Beniamino Stella, pročelnik Kongregacije za kler 13. studenoga u Asizu. Prigoda je bio kongres „Brinut ćete o obiteljskom pastoralu“ koji je organizirao Ured za obitelj Talijanske biskupske konferencije. Tekstu je dan naslov „S ranjenim obiteljima“.

To su prve dvije reakcije iz redova „Bergoljeve garde“ (blog *Secretum meum mihi*). Intervju kardinala Schönborna doduše je važnija inicijativa, ali potvrđuje ponajprije da su *dubia* četvorice kardinala dirnule u osinjak na što je uslijedila prestrašena reakcija. A novo iznošenje teksta s tezama i tvrdnjama koje su četvorica kardinala svojim dubia upravo postavili u pitanje, izraz je slabe obrane.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/11/16/amoris-laetitia-roemische-notmassnahmen-gegen-dubia-der-vier-kardinaele/

Spadarova nova knjiga o Papi: „Latinska Misa samo iznimka“ – „Svaka je propovijed politička“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/spadarova-nova-knjiga-o-papi-latinska.html

(Rim) Isusovac pater Antonio Spadaro, urednik rimskoga isusovačkog časopisa *La Civiltà Cattolica*, predstavio je novu knjigu o Papi: „U tvojim je očima moja riječ“ (Nei tuoi occhi è la mia parola). U toj knjizi papa Franjo izriče svoj stav i o tradicionalnom obliku Rimskoga obreda.

Dosada je samo izišlo talijansko izdanje. Budući da je izvorni jezik nekoliko tekstova koji su u njoj objavljeni španjolski, može se računati s daljnjim izdanjima.

Knjiga je već nekoliko dana u prodaji. Sadrži propovijedi i nagovore koje je Jorge Mario Bergoglio održao između 1999. i 2013. godine kao nadbiskup Buenos Airesa i kardinal Katoličke Crkve. K tome, u ovoj je knjizi objavljen dugi intervju koji je Franjo dao izdavaču i svojoj osobi od povjerenja Spadaru.

Talijanski dnevni listi *Il Giornale* objavio je istodobno s izlaskom knjige nekoliko isječaka iz knjige. „Slab sam na starice, osobito one koje su pametne“. Ovu izjavu koju je papa Franjo dao Spadaru, novine su izabrale za naslov svog izvješća.

Spadarova nova knjiga

„Slabost“ nastaje jer ova žene „govore pogledom“. I nastavlja: „Činjenica da se ljudi oduševe kad Papa prolazi lijepa je. Ne bih bio kadar to isto činiti. Meni nedostaje možda nešto od oduševljenja puka, od topline srca. Oni to pak imaju i to je lijepo.“

Prema Franji propovijed je „uvijek politička“. Po mišljenju Poglavara Crkve to dolazi odatle da propovijed „koja se drži u polisu, drži se usred naroda. Sve što činimo, ima političku dimenziju i tiče se izgradnje civilizacije. Može se reći: i u ispovjedaonici kada daješ odrješenje radiš na općem dobru.“

Spadaro je pitao Franju i o tradicionalnom obliku Rimskoga obreda. „Latinska Misa?“ to je „samo iznimka“, bio je Papin odgovor. „pojašnjenje“ kako ističe Spadaro.

Ovaj odlomak iz knjige donosimo u cijelosti:

„Latinska Misa? Samo iznimka, pojasnio je Papa: 'Papa Benedikt učinio je ispravnu i velikodušnu gestu kako bi izišao u susret jednom određenom mentalitetu nekih skupina i osoba koje su imale nostalgiju i koje su se udaljile', naglašava Bergoglio govoreći o tridentskoj Misi koju je Ratzinger 2007. godine motuproprijem uveo za sve svećenike koji je žele celebrirati. „Međutim, to je samo iznimka“.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/11/11/spadaros-neues-papst-buch-lateinische-messe-nur-eine-ausnahme-jede-predigt-ist-politisch/

Dvojica „papa“ blagoslivljaju nove kardinale

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/dvojica-papa-blagoslivljaju-nove.html

Snimak s Rome Report pokazuje blagoslov „dvojice papa“. A Bergoglio potiče Benedikta da blagoslovi, a potom se ujedinjuje s njim...Jasno je da je posrijedi anomalija: papa koji se odrekao službe ne nosi bijeli talar i ne nastupa u tandemu s vladajućim papom. Postaje vidljiv oblik proširene petrovske službe kako je to spominjao mons.Gänswein. Pomutnja je neizmjerna, a i neumoljiv rizik da novo fluidno ateorijsko i anomijsko Učiteljstvo koje se sve više učvršćuje osmisli novu stvarnost koja će se prije ili kasnije činiti normalnom. Međutim, postoji opasnost eutanazije papinstva kao božanske ustanove što ono jest...

Izvor: http://chiesaepostconcilio.blogspot.ba/2016/11/i-due-papi-benedicono-i-nuovi-cardinali.html

Papa Franjo „kipi od bijesa“ zbog dubia (dvojbi, sumnji) četvorice kardinala o pobudnici Amoris laetitia

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/papa-franjo-kipi-od-bijesa-zbog-dubia.html

Edwaed Pentin: papa Franjo „kipi od bijesa“ zbog „dubia“ (dvojbi) četvorice kardinala o kontroverznoj pobudnici *Amoris laetitia*

(Rim) Prema Edwardu Pentinu, vatikanskom korespondentu *National Catholic Register-a*, papa Franjo vrlo je ljut zbog prigovora četvorice kardinala protiv *Amoris Laetitia*. Papa „kipi od bijesa“, rekao je Pentin.

Papa nije„nipošto sretanzbog toga“

Dana 14. studenoga četvorica uglednih kardinala Walter Brandmüller, Raymond Burke, Carlo Caffarra i Joachim Meisner objavili su svoj prigovor koji su 19. rujna predali Kongregaciji za nauk vjere protiv kontroverzne posinodske pobudnice *Amoris Laetitia*. Njihov prigovor sadrži pet *dubia* (dvojbi, sumnji) koje su uputili papi Franji. Time su odabrali točno određeni, formalni put koji također zahtijeva i točno određeni formalni odgovor. Time se treba postići pojašnjenje dvoznačnosti koja su od travnja ove godine unijela toliko nereda u Katoličku Crkvu, a koje papa Franjo već mjesecima unatočapelima vodećih crkvenih predstavnika i poznatih osoba odbija dati.

Budući da papa Franjo nije odgovorio ni na *dubia*, četiri kardinala iznijela su svoje pismo u javnost prošli ponedjeljak i time su pojačali pritisak na Papu.

U emisiji „The World Over“ katoličke televizije EWTN vatikanist Edward Pentin rekao je da papa Franjo „nipošto nije sretan“ zbog prigovora četvorice kardinala. Doslovno je Pentin odgovorio na pitanje moderatora EWTN-a Raymonda Arroya:

„Od izvorā u Svetoj Marti čujem da Papa nipošto nije sretan zbog toga. Da budem točniji, on kipi od bijesa“

Papa osjeća da su ga *dubia* očito dovela u bezizlazje. Odgovor na *dubia* ne ostavlja manevarskog prostora za dvoznačnosti. Time bi Papa pak jasnom izjavom morao pojasniti zbrku oko tumačenja pobudnice *Amoris laetitia*. Konkretno ima samo mogućnost da prizna i potvrdi tradicionalni katolički nauk o braku i moralu i da time napusti i iznevjeri projekt kardinala Waltera Kaspera o „novom milosrđu“ ili da se kao poricatelj katoličkog nauka očituje kao heretik. „Papa se Franjo nalazi u dilemi“, napisao je Francisco Fernandez de la Cicogna.

„Potvrđeno: Papa 'kipi od bijesa'“

Dana 18. listopada Pentin je objavio Tweet kojim je potvrdio svoju izjavu u emisiji.

„*Izvor iz Svete Marte potvrdio je: papa 'kipi od bijesa' zbog* dubia *četvorice kardinala*“.

Britanac Edward Pentin počeo je svoju karijeru kod engleske redakcije Radio Vatikana. Već 13 godina izvješćuje kao vatikanist za različite medije iz Rima, a među njima su *Newsweek*, *The Sunday Times*, *Foreign Affairs*, *Newsmax*, a od 2014. godine za *National Catholic Register*.

NCRegister, koji ne treba zamijeniti s progresivnim National Catholic Reporter, izlazi kao online izdanje i svaka dva tjedna kao tiskano izdanje i pripada EWTN medijskoj skupini.

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/11/20/papst-franziskus-kocht-vor-zorn-wegen-der-dubia-zweifel-der-vier-kardinaele-zu-amoris-laetitia/

Pismo Maike Hickson Benediktu XVI. – „Molim Vas, objavite dio Treće Fatimske tajne koji još nedostaje“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/pismo-maike-hickson-benediktu-xvi-molim.html

Papa Benedikt XVI. 2010. godine u Fatimi. Molba Maike Hickson: „Objavite dio Treće Fatimske tajne koji nedostaje“

(Washington/Rim) Korak četvorce kardinala Waltera Brandmüllera, Raymonda Burkea, Carla Caffarre i Joachima Meisnera, da objave pismo papi Franji koje sadrži pet *dubia* (sumnji) o posinodskoj pobudnici *Amoris laetitia*, poznata je njemačko-američka katolkinja Maike Hickson označila kao „hrabru i ohrabrujuću inicijativu“. Njihovo pismo potaklo je Hicksonovu da i sama objavi jedno pismo koje je u svibnju 2016. godine napisala Benediktu XVI. U njemu je riječ o Trećoj Fatimskoj tajni.

Maike Hickson postala je poznata 2015. godine svojim „Otvorenim pismom zabrinute američke katolkinje papi Franji“.

Dana 15. svibnja Hicksonova je na *OnePeterFive* objavila članak o svojemu razgovoru s augsburškim svećenikom i moralnim teologom Ingom Dollingerom. On joj je potvrdio da Vatikan nije u cijelosti objavio Treću Fatimsku tajnu 2000. godine. A to mu nije povjerio nitko manji, nego sam tadašnji pročelnik Kongregacije za nauk vjere kardinal Joseph Ratzinger. Kardinal Joseph Ratzinger dobio je od pape Ivana Pavla II. zadaću objavljivanja Treće tajne. Skupa s tadašnjim nadbiskupom i kasnijim kardinalom Tarcisiom Bertoneom, svojim tadašnjim zamjenikom, održao je konferenciju za tisak. Dollinger je bio tajnik biskupa Josefa Stimpflea iz Augsburga. Sveti otac Pio iz Pietrelcine bio je njegov

dugogodišnji ispovjednik. U sedamdesetim godinama sudjelovao je kao izaslanik Njemačke biskupske konferencije u „dijalozima“ s masonerijom koji su zaključeni izjavom o nepomirljivosti 1980. godine. Bio je rektor na *Institutum Sapientiae* i predavao je moralnu teologiju.

Papa Benedikt proturječi kardinalu Ratzingeru

Za posjeta Fatimi Benedikt je XVI. rekao u svojoj propovijedi 13. svibnja 2010: „Zavaravaju se oni koji misle da je završena proročka misija Fatime“.

Već tijekom leta u Fatimu Benedikt XVI. rekao je novinarima:

„Među novim stvarima koje danas možemo otkriti u ovoj poruci jest i činjenica da napadi na Papu i Crkvu ne dolaze samo izvana, nego patnje Crkve dolaze upravo iz unutrašnjosti Crkve, od grijeha koji postoji u Crkvi. I to je uvijek bilo poznato, ali danas to vidimo uistinu na zastrašujući način: najveći progon Crkve ne dolazi od vanjskih neprijatelja, nego izrasta iz grijeha u Crkvi. I poradi toga je za Crkvu prijeko potrebno da iznovice uči činiti pokoru, prihvatiti čišćenje; da s jedne strane uči opraštati, ali također i da vidi nužnost pravednosti; jer opraštanje ne zamjenjuje pravednost.“

„Ovim izjavama papa Benedikt XVI. proturječio je svojim vlastitim riječima iz 2000. godine“, rekla je Maike Hickson. Onda je kardinal Ratzinger na konferenciji za tisak prigodom objave Treće tajne izjavio:

„Ponajprije moramo ustvrditi s kardinalom Sodanom, da,..., događanja na koja se odnosi treći dio Fatimske tajne, čini se, sada već pripadaju prošlosti... Ako se predstavljaju pojedini događaju, oni sada pripadaju prošlosti.“

Članak Maike Hickson od 15. svibnja 2016; na slici moralni teolog Ingo Dollinger i kardinal Ratzinger (desno)

Dana 21. svibnja Tiskovni ured Svete Stolice objavio je kao reakciju na članak Maike Hickson izjavu Benedikta XVI. kojom je kategorično proturječio Dollingerovoj izjavi. Benedikt XVI. rekao je prema onome što je stajalo u vatikanskom priopćenju za tisak da on s Dollingerom „nikada“ nije razgovarao o Trećoj Fatimskoj tajni.

Dollinger je i nakon vatikanskog demantija potvrdio svoju izjavu kako je Hicksonova objavila u drugome članku.

Dva dana kasnije Maike Hickson napisala je Benediktu XVI. osobno pismo koje je sada objavila na *OnePeterFive* na engleskome i na *Katholisches.info* na njemačkome jeziku.

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/11/19/maike-hicksons-brief-an-benedikt-xvi-bitte-veroeffentlichen-sie-den-fehlenden-teil-des-dritten-geheimnisses-von-fatima/

„Došli su ponajprije radi sebe“ Pravoslavni kršćanin o kardinalu Marxu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/dosli-su-ponajprije-radi-sebe.html

„Došli su ponajprije radi sebe. Za kršćane kojitu žive ništa nije postignuto. A mi trebamo vas sa Zapada da i ovdje nosite križ i da svjedočite vjeru. Kršćanikoji to skrivaju ništa ne predstavljaju i time još pozivaju islam da ispuni vakuum.“

Elias Khoury, grčko-pravoslavni odvjetnik o posjetu kardinala Marxa na Jeruzalemskom Brdu Hrama koji je pri tome odložio svoj naprsni križ (pektoral) premda je nosio talar.

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/11/15/die-kamen-vor-allem-fuer-sich-selbst/

Kada se svećenici odijevaju kao financijski savjetnici

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/kada-se-svecenici-odijevaju-kao.html

msgr. Wagener, generalni vikar Luksemburga

(Luksemburg) Fotografija pokazuje msgr.Lea Wagenera, generalnog vikara nadbiskupije Luksemburg. „Odjeća (ne)čini čovjeka“, kaže jedna narodna mudrost, no stil naviještanja stoji itekako u vezi sa stilom odijevanja.

Još se možemo sjetiti kako je donedavno bilo neuobičajeno da se svećenik ne može prepoznati po svojoj odjeći. A Crkva propisuje kako se svećenik treba odijevati. Čak i u liberalnim zapadnim zemljama biskupske konferencije određuju da svećenik u javnosti mora „biti jasno prepoznatljiv kao takav“. Dok Crkva općenito propisuje reverendu (svećenički talar) kao svakidašnje svećeničko odijelo, u njemačkom su govornom području, primjerice, biskupske konferencije odredile da se treba nositi rimski kolar ili tzv. oratorijanski kolar. Samo u „opravdanim iznimnim slučajevima smije se nositi tamno odijelo s križem“. Masovno nepridržavanje uredbi o odijevanju klerika (također i kod nas; napomena prevoditelja) koje traje već desetljećima zrcali ujedno i općenito nepridržavanje crkvenih uredaba, uključujući i cjelovitog naviještanja vjere. To nam svjedoči kakva je volja nadležnih biskupa da se pobrinu oko pridržavanja crkvenih uredaba.

„Kada se svećenici odijevaju kao financijski savjetnici...“, piše katolički mjesečnik *Il Timone* o slici i prepušta čitatelju daljnje zaključke. Mjesečnik Il Timone objavio je o tome izvadak iz pisma Ivana Pavla II. kardinalu vikaru Ugu Polettiju od 8.rujna 1982.:„Poslani od Krista radi naviještanja Evanđelja trebamo pronositi poruku koja se izriče i u riječima

kao i u izvanjskim znakovima, osobito u današnjemu svijetu koji je toliko osjetljiv za jezik slika. Svećeničko odijelo, kao i redovničko, ima posebno značenje: za dijecezanskoga svećenika ima u prvom redu obilježje znaka koji ga razlikuje od svjetovnog okružja u kojemu on živi; za redovnika i redovnicu ono izriče obilježje posvete i naglašava eshatološko usmjerenje redovničkoga života. Dakle, odijevanje služi svrsi evangelizacije i potiče na razmišljanje o stvarnosti koju predstavljamo u svijetu i također o prvenstvu duhovnih vrijednosti koje utvrđujemo u ljudskome postojanju. Pomoću ovoga znaka drugima se olakšava dospjeti do Otajstva čiji smo mi nositelji, do Njega kojega nasljedujemo i kojega želimo naviještati cijelim svojim bitkom.“

Tekst: Giuseppe Nardi

Fotografija: Il Timone

Izvor: http://www.katholisches.info/2016/08/17/wenn-sich-priester-wie-finanzberater-kleiden/

100 godina Fatime: papa će Franjo 12./13. svibnja posjetiti Marijansko svetište u Portugalu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/100-godina-fatime-papa-ce-franjo-1213.html

Papa Franjo posjetit će 13. svibnja marijansko svetište Fatimu

(Rim) Papa Franjo posjetit će 12. i 13. svibnja 2017. marijansko svetište Fatimu u Portugalu. Ovo je priopćila portugalska tiskovna agencija *Agencia Ecclesia*. Agencija se poziva na jednu redovnicu kojoj je to papa Franjo osobno najavio.

Časna sestra Julia Bacelar Goncalves sudjelovala je na papinskoj audijenciji za RENATE (Religious in Europe Networking Against Trafficking and Exploitation). Tom je prigodom papi Franji poklonila portugalsku zastavu i molila ga da dođe 13. svibnja 2017. u Fatimu prigodom 100. obljetnice prvih Gospinih ukazanja.

Papa je na pozdrav odgovorio najavom da će 12. svibnja doći u marijansko prošteništ koje se nalazi 120 kilometara sjeverno od Lisabona i da će ondje biti nazočan 13. svibnja.

Ovu vijest Vatikan još nije potvrdio.

Od biskupa Leirije-Fatime Katolički je poglavar već službeno pozvan da posjeti mjesto ukazanja u vremenu između 13. svibnja i 13. listopada 2017. Poziv je poslan Papi preko Kardinala državnog tajnika Parolina. Kardinal Parolin bio je u Fatimi 13. listopada 2016. prigodom 99. obljetnice ukazanja.

Dana 13. listopada 1917. dogodilo se posljednje ukazanje Majke Božje.

Već je 2. listopada na povratku iz Azerbajdžana papa Franjo u zrakoplovu jednome novinaru govorio o „mogućnosti“ da bude 13. svibnja 2017. godine u Fatimi.

Papa Franjo bit će četvrti papa koji posjećuje svjetski poznato marijansko svetište Fatimu: 1967. godine posjetio ju je papa Pavao VI., 1982.,1991. i 2000. godine papa Ivan Pavao II., a 2010. godine papa Benedikt XVI.

Stota obljetnica Gospinih ukazanja u Fatimi predstavlja unutar Crkve suprotnost obljetnici 500 godina reformacije Martina Luthera. Sljedeće godine obilježavaju se i druge obljetnice koje stoje u izravnoj ili neizravnoj vezi s Fatimom: dvanaest dana nakon posljednjeg Gospina ukazanja prije stotinu godina u Rusiji izbila je boljševička Oktobarska revolucija. Osim toga, prije tri stotine godina, godine 1917. u Londonu je utemeljena prva masonska velika loža.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/11/08/100-jahre-fatima-papst-franziskus-besucht-am-12-13-mai-den-marienwallfahrtsort-in-portugal/

Također preporučujemo:

http://ontrebakraljevati.blogspot.ba/2016/10/preklinjemo-vas-svetosti-spasite-nasu.html

http://ontrebakraljevati.blogspot.ba/2016/10/kronologija-cetiriju-kampanja.html

http://ontrebakraljevati.blogspot.hr/2016/09/2017-100-godina-od-fatime_17.html

http://ontrebakraljevati.blogspot.hr/2016/11/fatima-i-posveta-rusije-napisao-o.html

http://ontrebakraljevati.blogspot.hr/2016/09/neprijatelji-fatime.html

http://katolickatradicija.blogspot.ba/2016/10/gospa-zeli-posvetu-rusije.htm

http://tomablizanac.blogspot.ba/2016/09/prijateljska-promisljanja.html

http://tradicionalnalatinskamisa.blogspot.ba/2016/09/objavljivanje-trece-fatimske-tajne.html

http://tradicionalnalatinskamisa.blogspot.ba/2016/05/papa-lav-xiii-i-mihovil-arkaneo.html

http://christusrexhrvatska.blogspot.ba/2016/10/100-godina-fatime-priprema-za-veliku.html

http://christusrexhrvatska.blogspot.ba/2016/10/poslanje-fsspx-te-srce-isusovo-i.html

http://tradikatolik.blogspot.ba/search?q=kako+obilje%C5%BEiti

Kardinal Carlo Caffarra o istinskoj poslušnosti

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/kardinal-carlo-caffarra-o-istinskoj.html

Kardinal Carlo Caffarra, bolonjski nadbiskup u miru

„A kada čuješ govore obraku – čak i od svećenika, biskupa, kardinala – a vidiš da nisu u skladu s Katekizmom, ne slušaj ih. To su slijepci koji vode slijepce.“

Kardinal Carlo Caffarra, bolonjski nadbiskup u miru u intervjuu s Maike Hickson za OnePeterFive

Izvor: http://www.onepeterfive.com/cardinal-caffarra-on-marriage-family-amoris-laetitia-confusion-in-the-church/

Kardinal Burke proturječi papi Franji: „Tradicionalni obred nije iznimka“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/kardinal-burke-proturjeci-papi-franji.html

Kardinal Burke proturječi papi Franji: tradicionalni Rimski obred nije „iznimka za nostalgičare“

(Rim) Kardinal Raymond Leo Burke proturječi Franji: „Tradicionalni rimski obred nije iznimka“.

Dana 10. studenoga u Italiji je došla u knjižare nova knjiga o Papi „U tvojim je očima moja riječ“ (Nei tuoi occhi è la mia parola). Izdao ju je pater Antonio Spadaro SJ, Papina osoba od povjerenja, urednik rimskog isusovačkog časopisa *La Civiltà Cattolica*. Knjiga uglavnom sadrži tekstove propovijedi i nagovore koje je Jorge Mario Bergoglio održao prije svojeg izbora za papu kao nadbiskup Buenos Airesa.

Papa Franjo: „Samo iznimka za nostalgičare“

Dio knjige sadrži k tome iscrpan, aktualni intervju. U njemu je Spadaro Papu pitao i o „latinskoj Misi“. Franjo je odgovorio da je tradicionalni oblik Rimskoga obreda „samo iznimka za nostalgičare“. Cijeli odlomak knjige glasi:

„LatinskaMisa? Samo iznimka, pojasnio je Papa: 'PapaBenedikt učinio je ispravnui velikodušnu gestu kako bi izišao u susret jednom određenom mentalitetu nekih skupina i osoba koje su imale nostalgiju i koje su se udaljile', naglašava Bergoglio govoreći o tridentskoj Misi koju je Ratzinger2007. godine motuproprijem uveo za sve svećenike koji je žele celebrirati. „Međutim, to je samo iznimka“.

Kardinal Burke: „To nije iznimka. Dovoljno je pročitati motuproprij Benedikta XVI.“

Jučer je glasoviti kardinal iz SAD-a, Raymond Leo Burke odgovorio na ovu Papinu izjavu. U jednom intervjuu za internetski dnevni list *La Fede Quotidiana* (FQ) rekao je kardinal zaštitnik Suverenog malteškog vojnog reda koji pripada skupinu četvorice kardinala koji su doveli u neprilike papu Franju svojim dubia (dvojbama) o spornoj posinodskoj pobudnici *Amoris Laetitia:*

FQ: U novoj knjizi patera Spadara „U tvojim je očima moja riječ“ papa Franjo tradicionalni Rimski obred naziva „iznimkom“. Što je Vaše mišljenje o tome?

Kardinal Burke: Da to nije iznimka. To je Misa Crkve svih vremena i stoga se taj obred ne može mimoilaziti i on ima isto dostojanstvo. Uostalom, dovoljno je pročitati motuproprij pape Benedikta XVI. koji je posve jasan.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/11/25/kardinal-burke-widerspricht-papst-franziskus-ueberlieferter-ritus-ist-keine-ausnahme/

Biskup Atanazije Schneider dao je izjavu u kojoj podržava četvoricu kardinala- proročki glas svete četvorice kardinala Rimske Katoličke Crkve

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/prorocki-glas-svete-cetvorice-kardinala.html

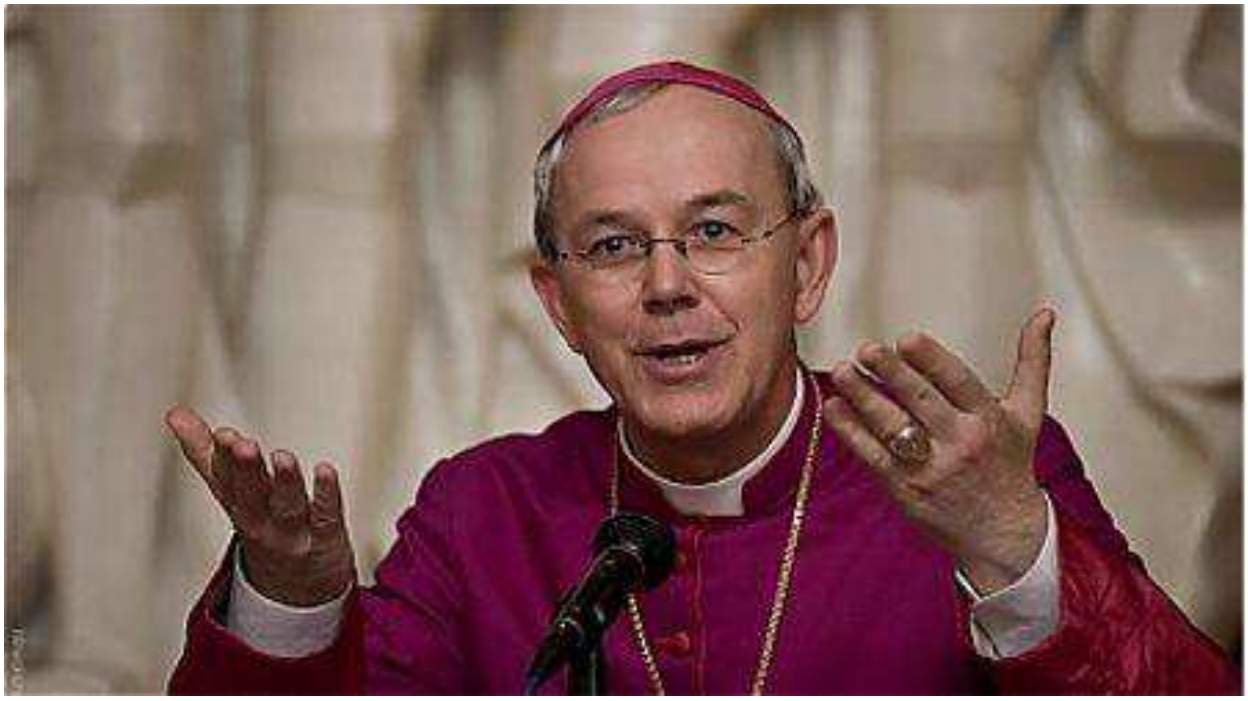

Iz „naše duboke dušobrižničke brige, četvorica kardinala svete Rimske Katoličke Crkve, njegova Uzoritost **Carlo Caffarra**, nadbiskup emeritus bolonjski (Italija), njegova Uzoritost **Raymond Leo Burke,** zaštitnik Suverenoga vojnog malteškog reda i njegova Uzoritost **Walter Brandmüller,** predsjednik emeritus Papinskoga povjerenstva za povijesne znanosti, objavili su tekst 14. studenoga 2016. godine, s pet pitanja, pod nazivom *dubia* (dvojbe), koji su prethodno, 19. rujna 2016., poslali svetomu Ocu i kardinalu **Gerhardu Mülleru**, pročelniku Kongregacije za nauk vjere, zajedno s popratnim pismom. Kardinali traže od pape Franje da raščisti "tešku nesnalažljivost i veliku zbunjenost" kod tumačenja i praktične primjene, posebice VIII. poglavlja apostolske pobudnice ***Amoris laetitia*** i njezinih ulomaka koji se odnose na ponovno vjenčane koji mogu primiti sakramente i prihvatiti crkveni ćudoredni nauk.

U svojoj izjavi naslovljenoj **"Traženje jasnoće: Molba za razmršenje čvorova u Amoris laetitiae"** kardinali kažu da "mnogi biskupi, svećenici i vjernici smatraju da ti ulomci ukazuju na šira značenja, ili čak izričito naučavaju promjenu crkvene discipline u pogledu razvedenih, koji žive u novoj zajednici". Kazavši na ovaj način, kardinali su samo ustvrdili zbiljske činjenice u crkvenomu životu. Te **činjenice pokazuju dušobrižničke smjerove nekih biskupija i javne iskaze nekih biskupa i kardinala,** koji prihvaćaju da se **razvedenima** i **ponovno vjenčanima** katolicimamože u određenim slučajevima **dopustit** primanje **svete pričesti**, iako i dalje nastavljaju **konzumirati iz božanskoga zakona prava pridržana za valjano vjenčane parove.** Zamolivši javno za **pojašnjena onih pitanja koja dodiruju istinu i svetost, te istovremeno triju sakramenata**

braka, pokore i euharistije, četvorica su **kardinala izvršila svoju temeljnu dužnost biskupa i kardinala**, koja se sastoji u **djelatnomu doprinosu prenošenja apostolske objave, kako bi se sačuvala na sveti način i vjerno tumačila.**

Drugi je vatikanski sabor posebno podsjetio sve članove biskupskoga zbora na obvezu, da oni, kao **zakoniti apostolski nasljednici, imaju obvezu** "da, po Kristovoj ustanovi i naredbi, **vode brigu sveopćoj Crkvi. Dužnost je svih biskupa promicati i čuvati jedinstvo vjere i disciplinu zajedničku za čitavu Crkvu, ne činom jurisdikcije,** pa na taj način uvelike pridonose razvoju opće Crkve. Naime, svi biskupi moraju promicati i štititi jedinstvo vjere i disciplinu zajedničku u čitavoj Crvi" (Lumen gentium, 23; usp. i Christus Dominus, 5-6).

Kod izricanja javnih upita Papi, biskupi i kardinali trebaju se voditi izvornom **kolegijalnom privrženošću prema Petrovu nasljedniku i Kristovu namjesniku na zemlji,** slijedeći nauk **Drugoga vatikanskoga sabora** (usp. Lumen gentium, 22); na taj način iskazuju papinsko **"služenje prvosvećeničkoj službi"** (usp. Direktorij za dušobrižničku službu biskupa, 13).

Čitava Crkva mora u naše vrijeme promišljati o činjenici da **Duh Sveti nije uzalud nadahnuo svetoga Pavla da u Poslanici Glačanima piše o slučaju kada je on javno ispravio Petra.** Valja se uzdati da će papa Franjo ovaj javni upit četvorice kardinala **prihvatiti u duhu apostola Petra**, kada mu je **sveti Pavao uputio bratski ispravak za dobrobit čitave Crkve.**

Neka riječi velikoga crkvenog naručitelja, svetoga **Tome Akvinskoga** budu za prosvjetljenje i utjehu svih nas: **"Ako je ugrožena vjera, podložnici su dužni prekoriti svoje pretpostavljene, čak i javno. Stoga je Pavao, kojemu je bio podložnik, zbog opasnosti od sablazni, javno prekorio Petra.** A Petar je, piše Augustin, **'dao primjer poglavarima, ne prezirući da ga ukore njegovi podložnici, da shvati da je skrenuo s pravoga puta'."** (Summa theol., II-II, 33, 4c)

Papa Franjo često poziva na **otvoreni i neustrašivi dijalog** između svih članova Crkve o onome što se tiče dobrobiti duša. U apostolskoj pobudnici ***Amoris laetitia***, on govori o potrebi **"otvorene rasprave o nizu doktrinarnih, ćudorednih, duhovnih i dušobrižničkih pitanja. Razmišljanja pastira i teologa, ako su vjerna Crkvi, iskrena, realistička i kreativna, pomoći će nam da postignemo veću jasnoću."** (br. 2) Također, odnosi na svim unutarcrkvenim razinama trebaju biti oslobođeni od ozračja straha i prijetnji, kako je Papa tražio u svojim raznim izjavama.

U svjetlu izjava pape Franje i na **načelu dijaloga i prihvaćanja opravdane pluralnosti mišljenja**, koji se promicao u dokumentima **Drugoga vatikanskoga sabora, neuobičajeno silovite i nesnošljive reakcije nekih biskupa i kardinala protiv mirne i obzirne molbe četvorice kardinala odista zapanjuju.** Među takvim

nesnošljivim reakcijama mogu se pročitati tvrdnje, na primjer, da ti **kardinali nemaju pameti, da su naivni, raskolnici, krivovjerci, uspoređuju čak s arijanskim krivovjercima.**

Takvi odrješiti nemilosrdni sudovi **ne odaju samo nesnošljivost, odbijanje dijaloga i nerazuman bijes, nego i mirenje s nemogućnošću govora istine, prepuštanju relativizmu u nauku i praksi, u vjeri i životu.** Spomenuta svećenička reakcija protiv proročkoga glasa četvorice kardinala pokazuje u konačnici nemoć u sagledavanju istine. Takva **silovita reakcija imala je samo jedan cilj: ušutkati glas istine, koji remeti i ometa naizgled spokojnu maglovitu dvosmislenost ovih klerikalnih kritičara.**

Negativne reakcije na javnu izjavu četvorice kardinala sliči općoj doktrinarnoj zbrci iz doba arijanske krize u IV. stoljeću. U današnjoj situaciji doktrinarne zbrke korisno je navesti neke tvrdnje **"zapadnoga Atanazija", svetoga Hilarija iz Poitiersa:** "Vi (galski biskup) koji ste i **dalje sa mnom vjerni u Kristu niste uzmaknuli pred prijetnjom navale krivovjerja** i sada ste, susrevši se s tom navalom, uništili svu njezinu snagu. Da, braćo, nadvladali ste, uz obilnu radost onih koji dijele vašu vjeru: i u neoslabljenoj postojanošću zadobili ste dvostruku slavu **sačuvavši čistu savjest i dajući autoritativan primjer."** (Hil. De Syn., 3)

"Vaša (galskih biskupa) nepobjediva vjera zadržava časnu odliku čistoće savjesti i zadovoljno **odbacuje prepredene, nejasne i neodlučne postupke**, koji spokojno prebivaju u Kristu, ustrajući u očuvanju zanimanja svojih sloboda... Jer budući da smo svi **pretrpjeli duboku i tešku bol zbog onih koji su činili zlo Bogu,** samo će se među nama naći zajedništvo u Kristu otkako su Crkvu započele snalaziti nevolje, kao što je **izgon biskupa, smjenjivanje svećenika, zastrašivanje puka, ugrožavanje vjere i određivanje značenja Kristova nauka prema ljudskoj volji i moći.** Vaša odlučna vjera ne hini da te činjenice poznaje, niti tvrdi da se one mogu prihvatiti, jer uviđa da bi se licemjernim pristankom izložila sudu savjesti."(Hil. De Syn., 4)

"Izrekao sam ono u što i sam vjerujem, svjestan da Crkvi dugujem ispuniti svoje vojničke dužnosti da u skladu s evanđeoskim naukom vam pošaljem preko ovih **pisama glas službe koju u Kristu obnašam.** Na vama je da raspravite, pripravite se i djelujete kako bi savjesnim srcem sačuvali neokrnjenu vjeru u kojoj stojite i zadržali ono što imate." (Hil. De Syn., 92)

Sljedeće riječi **Bazilija Velikoga**, upućene latinskim biskupima, mogu se u nekim vidovima primijeniti **na današnju situaciju tražitelja doktrinarne jasnoće,** uključujući **četvoricu naših kardinala:**

"Danas se samo jedan prijestup oštro kažnjava: čvrsto pridržavanje otačkoj tradiciji.Ne napadaju nas radi **bogatstva, slave** ili kojega drugoga vremenitoga **probitka**. Stojimo u areni **braneći našu zajedničku baštinu, blago zdrave vjere,** koju smo dobili od **naših Otaca**. Tugujte s nama, svi vi koji ljubite **braću,** koja moraju **držati zatvorena usta radi prave vjere** i nad **otvaranim usnama svih drskih i**

bogohulnih osoba koje izriču **krajnju grješnost protiv Boga. Stupovi i temelji istine su rastjerani.** Mi, koji smo zbog svoje neznatnosti **zanemarivani, nemamo slobodu govora."** (Ep. 243, 2.4)

Danas, one biskupe i kardinale, koji zahtijevaju jasnoću te nastoje ispuniti svoju dužnost svetoga čuvanja i vjernoga tumačenja prenošene božanske objave u pogledu sakramenata ženidbe i euharistije, više ne izgone kao nicejske biskupe u vrijeme arijanske krize. Naprotiv, kako je 1973. napisao **Rudolf Graber,** biskup regensburški, **danas su izgon zamijenile strategije zataškavanja i klevetničke kampanje** (usp. Athanasius und die Kirche unserer Zeit, Abensberg, 1973., 23).

Još jedan prvak katoličke vjere iz vremena arijanske krize, bio je **Grgur Nazijanski**, koji je napisao sljedeći dojmljiv prikaz ponašanja većine pastira ondašnje Crkve. Taj je glas velikoga crkvenoga naučitelja trebao bi biti ljekovita opomena biskupima u svim vremenima: "Sigurno je to da su **se pastiri ponašali nesmotreno,** jer, osim vrlo rijetkih, koji su, ili bili zanemareni zbog svoje beznačajnosti, ili su se svojom krjepošću oduprli i ostali kao sjeme i korijen za novi procvat i preporod Izraela, djelovanjem Duha Svetoga, svi su se prilagođavali, pa je **razlika među njima bila samo u tomu što su neki podlegli prije, a neki poslije; jedni su bili prvaci i predvodnici u bezboštvu**, a ostali su pristupili drugomu **bojnom redu, svladani strahom, interesom, laskom,** ili, u najboljemu slučaju, **neznanjem."** (Orat. 21, 24).

Kad je papa **Liberije** 357. godine potpisao jednu od tzv. sirmijskih formula, u kojoj je namjerno izostavio dogmatski definiran izraz ***"homo-ousios"*** te **izopćio** svetoga **Atanazija** radi **mira i sklada s istočnim arijanskim i poluarijanskim biskupima, vjerni katolici i nekolicina biskupa**, posebice sveti **Hilarije** iz Poitiersa, **bili su zaprepašteni**. Sveti je **Hilarije** prenio pismo što ga je papa **Liberije** napisao istočnim biskupima **navješćujući im prihvat sirmijske formule i ekskomunikaciju svetoga Atanazija.** U dubokoj boli i zaprepaštenju, sveti **Atanazije** dodaje je u svomu pismu vrstu očaja u rečenici: **"Anathema tibi a me dictum, praevaricator Liberi." ("Anatema tebi od mene, izdajnički Liberije.")** (Usp. Denzinger-Schönmetzer, 141.)

Papa **Liberije želio je mir i sklad po svaku cijenu, pa makar i na štetu božanske istine.** U svomu pismu nepravovjernim latinskim biskupima **Urzaciju, Valentu i Germiniju,** izvješćuje ih o spomenutim odlukama, pišući **da sklad i mir pretpostavlja mučeništvu**. (Usp. Denzinger-Schönmetzer, 142.)

U **kakvoj je dramatičnoj suprotnosti** bilo **ponašanje pape Liberija** prema uvjerenju svetoga **Hilarija iz Poitiersa:"Mir ne stvaramo na štetu istine** dajući **ustupke,** kako bi stekli **reputaciju snošljivosti**. **Mir pravimo opravdanom borbom**, u skladu s pravilima **Duha Svetoga. Opasnostpostoji da se potajno povežu s nevjerom pod lijepim imenom mira.**" (Hil. Ad Const., 2, 6, 2)

Blaženi **John Henry Newman** prokomentirao je te neobične i žalosne činjenice u ovoj mudroj i uravnoteženoj tvrdnji: "Dok je s **povijesnoga gledišta točno, s doktrinarnoga nije** ni u kojemu smislu **neistinito da papa**, **kao privatni naučitelj, a pogotovo**

biskupi, kada ne naučavaju formalno, mogu pogriješiti, što znamo da se i događalo u četvrtomu stoljeću. Papa **Liberije** mogao je potpisati euzebijevsku formulu u Sirmiju, a veliki broj biskupa u **Arminiumu** (Riminiju) ili negdje drugdje, a da ipak, unatoč toj zabludi, **ostanu nezabludivi u svojim odlukama donesenim ex katedra**." (The Arians of the Fourth Century, London, 1876., 465.)

Četvorica kardinala, koja proročkim glasom **zahtijevaju doktrinarnu i dušobrižničku jasnoću**, veoma su vezana za svojom savješću, pred poviješću i pred nebrojenim jednostavnim katolicima u našem vremenu, **koji su gurnuti na rubove Crkve zbog svoje vjernosti Kristovu nauku o nerazrješivosti braka**. Ali, nadasve, **četvorica su kardinala vrlo zaslužna u Kristovim očima**. Zbog njihova **odvažnoga glasa**, **imena će im jarko sjati na Posljednjem sudu**. Jer poslušali su **glas svoje savjesti**, prisjećajući se riječi svetoga **Pavla**: **"Ta ništa ne možemo protiv istine, nego samo za istinu.**" (2 Kor 13,8)

Sigurno je to da se **spomenuti kritičari četvorice kardinala ne će moći tako lako opravdati na Posljednjem sudu zbog svojih silovitih napada** na tako **ispravan**, **plemenit** i **zaslužan čin** ovih četiriju članova Svetoga kardinalskog zbora.

Sljedeće nadahnute riječi od Duha Svetoga zadržavaju svoju proročku vrijednost, pogotovu s obzirom, na **širenje doktrinarne i dušobrižničke pomutnje u pogledu sakramenta ženidbe u našemu vremenu:** *"Jer će biti vrijeme, kad zdrave nauke neće podnositi, nego će po svojim željama nakupiti sebi učitelje, jer ih uši svrbe. I odvratit će uši od istine, a okrenut će se k bajkama. A ti budi razborit u svemu, trpi zlo, učini djelo evanđelista, službu svoju izvrši potpuno!*"(2 Tim 4,3-5)

Neka svi koji u naše vrijeme i dalje ozbiljno drže svoje krsne zavjete i svoja svećenička i biskupska obećanja i prime snagu i milost Božju da mogu sa svetim **Hilarijem** ponoviti: *"Spreman sam zauvijek ostati u progonstvu, samo neka se opet počne istina propovijedati!"* (De Syn., 78)
Tu snagu i milost želimo od svega srca našoj četvorici kardinala, kao i onima koji ih kritiziraju.

+ Athanasius Schneider, pomoćni biskup nadbiskupije svete Marije u Astani

Izvor:https://web.facebook.com/notes/boris-vidovic/biskup-atanazije-schneider-dao-je-izjavu-u-kojoj-podr%C5%BEava-%C4%8Detvoricu-kardinal/2146173195608886?

Život sv. Katarine Labouré – ukazanje Bezgrešne i čudotvorna medaljica

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/zivot-sv-katarine-laboure-ukazanje.html

Životopis svete Katarine započinjemo sa događajem u kojem joj je povjerena velika milost od samoga Neba. Postoji nešto tako jednostavno i predivno, a samo malenima otkriveno. Jedan zahvat u život ove velike svetice, a tako jednostavne, koji se dogodio po Blaženoj Djevici Mariji, **Čudotvorna medaljica**. Koliko nas je samo pouzdajući se u Gospu i utječući se u svojim molitvama Njoj zadobilo uslišanje i onoga što bi u prvi mah rekli da je nemoguće. Bogu je svemoguće. Najveće bijede i tragedije u hipu može okrenuti na dobro no vjerujemo li mi uistinu Njemu i kad izgleda da je sve potpuno beznadno i nemoguće? U svojoj devetoj godini kad je izgubila svoju majku izručila se Djevici Mariji: **"Od sada ćeš Ti biti moja Majka."** Njezin život je krasila ljubav prema presvetoj Euharistiji.

Kao novakinji ukazala joj se blažena Djevica u noći 18./19. srpnja 1830. Drugi put dne 27. studenoga iste godine. Objavila joj je Majka tad medaljicu i dala joj zadatak da se pobrine oko izrade medaljice.
Tu je zadaću uz mnogo poteškoća uspjela ostvariti tek nakon dvije godine. Sveta Katarina je bila toliko ponizna da nitko do njezine smrti nije znao da joj se ukazala blažena Djevica i preko nje poslala svijetu Čudotvornu medaljicu. Svetom je proglašena 27. srpnja 1947.godine.

Kako se dogodilo glavno ukazanje Bezgrešne?

Bila je subota uoči prve nedjelje Došašća, 27. studenoga 1830. Nakon što im je časna ravnateljica novakinja pročitala odlomak, zavladala je duboka tišina. Novakinje su duboko u sebi razmišljale o pročitanom. U toj tišini s. Katarina začuje šuštanje svilene haljine. Pogleda gore i ispred sebe ugleda Djevicu Mariju. Zastane joj dah. Pojava Djevice je lebdjela u stanovitoj visini s desne strane oltara. "Podigoh oči i vidjeh pred sobom blaženu Djevicu.""Snježno bijela haljina prelijevala se u ružičastom sjaju zore. Na glavi je imala rubac od čipaka, a preko njih se prostirala bijela koprena sve do zemlje, ne prekrivajući joj lice. Pogled joj je bio usmjeren prema nebu. Na grudima je **držala jednu manju kuglu i nju je prikazivala Bogu. Lice joj je postajalo sve sjajnije. Bila je rajski lijepa."**

Djevica reče svetoj Katarini*:" Ova kugla znači svijet i posebno svakog čovjeka. Zrake svjetla znače milosti koje sipam na one koji ih mole."* Majka svima želi i hoće pomoći. Promjena u ukazanju je uslijedila nakon što je sveta Katarina vidjela ovalni okvir koji se stvorio oko lika blažene Djevice, na kojem je stajao natpis, ispisan zlatnim slovima: **O Marijo, bez grijeha začeta moli za nas koji se k Tebi utječemo**. (Osim toga zaziva, a sjećajući se onih kojima se želi spasenje dodaje se: "i za sve one koji se k Tebi ne utječu, **posebno za masone i za sve one koji su Ti bili preporučeni**." Na ovaj način se uključuje sve one koji su se preporučili bilo kada u molitve Vojske Bezgrešne... Ovaj dodatak zazivu je pridodan kasnije od strane svetog Maksimilijana Kolbea.) Zatim se ukazanje opet promijenilo. Djevica je spustila ruke, a kugla je nestala.

Na rukama je imala prstenje od dragulja jakog sjaja, no neki dragulji nisu imali sjaj. Svetica je upitala Djevicu što znače ti dragulji koji nemaju sjaj, a **Djevica joj je odgovorila:** ***"Tamni dragulji znače milost koju ljudi ne prose".*** Slika se zatim okrene, a u sredini veliko slovo M. U slovo M usađen je križ, a ispod slova dva srca. Jedno srce ovijeno trnovim vijencem, a drugo probodeno mačem. Katarina je odmah razumjela da je to druga strana medaljice. Začula je glas: ***"Daj napraviti medaljicu po ovom uzoru. Svi koju je blagoslovljenu budu nosili o vratu primit će mnoge i velike milosti. Neizmjerne milosti primit će i oni koji budu s pouzdanjem nosili medaljicu."*** Novakinja Katarina je osjećala duboki mir i spokoj. Razumjela je koju veliku zadaću joj povjerava blažena Djevica Marija.

Dvije godine je sveta novakinja prolazila podsmjehivanja i od strane svoga ispovjednika koji je na kraju priznao svoju pogrešku i naručio 20. 000 medaljica. Nadbiskup Pariza je odmah podržao medaljicu i prvi ju je uzeo sebi. Preko medaljice doživio je obraćenje svoga poznanika koji je već ležao na samrti, a uz to je već otpao od Crkve. Nadbiskup je još ranije

htio svoga poznanika izmiriti sa Bogom međutim sve je bilo uzalud. I ovaj put je bolesnik nadbiskupu pokazao vrata, da ode. Sav utučen nadbiskup se udaljio i na svoja prsa prislonio medaljicu koju je nosio sa sobom, moleći zaziv.
Znanac je najednom povikao svome sluzi:" Zovite nazad nadbiskupa, zaklinjem vas, pozovite ga nazad, ali odmah!" Sluga je poslušao i ponizno molio nadbiskupa za oproštenje i da se vrati nazad jer ga znanac poziva.Nadbiskup se vratio, a znanac se pokajao i vratio u krilo Crkve. Pomirio se s Bogom i Crkvom i nedugo zatim umro sa znacima iskrenog pokajanja.

Uz pomoć Gospe i medaljice događala su se razna duhovna i tjelesna ozdravljenja, obraćali su se Židovi, protestanti, odmetnici, bezvjerci, framasoni, zločinci. Jedan od najdivnijih obraćenja je obraćenje velikog neprijatelja Crkve Alfonza Ratisbonnea.
Mnogi biskupi i glavari crkvenih redova dobili su dopuštenje te su u Lauretanske litanije uvrstili zaziv:**"Regina sine labe originali concepta, ora pro nobis",** a u prijevodu to znači **"Kraljice bez grijeha istočnog začeta, moli za nas."**
Misao vodilja svete Katarine Labouré:" Tako je slatko i utješno ime Marija. Marijo, daj mi svoju ljubav; ja bih bez Tebe propala."

(Iz knjige O, Marijo bez grijeha začeta, Vesna Žižić)

Čudotvorna medaljica
Znak ljubavi

Antikrist - (pape ukazuju na otpad od vjere)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/antikrist-pape-ukazuju-na-otpad-od-vjere.html

Papa Lav XIII u pismu od 29.06.1901. upućenu generalnim upraviteljima redova i redovničkih instituta inzistira na opasnosti od otpada: *"Ne treba se čuditi protivljenjima redovima i redovničkim institutima, (kao u prošlim vremenima), u svijetu koji se izopačio. Sekte sa svetogrdnim savezom, usko su povezane s Knezom ovoga svijeta i podložno mu služe. Nažalost, u njihovim nakanama lutanja i gašenje redovničkih zajednica je lukava taktika smišljenog plana otpada katoličkih naroda od Isusa Krista*". Papa Lav XIII. je usnuo u Kristu 20.06. 1903. godine.

Prva enciklika novoga Pape, upućena katoličkom svijetu, imala je posebno svečani ton. **Kardinal Sarto**, patrijarh Venecije, **nasljednik Lava XIII**., uzišao je na Petrovu katedru i uzeo ime **Pio X**. On se obratio svim patrijarsima, primasima, nadbiskupima, biskupima i ordinarij ima koji su u zajedništvu sa Apostolskom stolicom. Evo što im je poručio:
"Ne primjećuje li se da je ljudsko društvo, više nego u prošlim vremenima, u jako teškom stanju koje se sve više pogoršava i kvari ga iznutra te vuče u propast? Vi primjećujete, Časna braćo, koji je tome uzrok: otpad od Boga ... U našim danima uistinu se bune narodi, puci ludosti snuju (PS 2,1), te je zajednički usklik neprijatelja Božjih:

*Odstupi od nas! Sukladno tome vidimo da se u ljudima gasi svako poštovanje prema vječnom Bogu, ne obazirući se na Njegovu volju u privatnom i javnom životu; nego se, naprotiv, na svaki način i svekolikim naporima nastoji dokinuti sjećanje na Boga i potpuno poništiti spoznajui poznavanje Boga. Tko sve ovo promatra, ima dobar razlog pribojavati se da je sadašnja izopačenost razuma kao neki predokus i možda početak zala koja su rezervirana za posljednja vremena, i da je već na svijetu Sin propasti o kome govori Apostol. Tolika je uistinu odvažnost i bijes kojim se posvuda progoni vjera, bori protiv istina vjere, i trudi se uništiti svaki odnos čovjeka s Bogom. Upravo u tome, kako kaže apostol Pavao, sastoji se posebnost Antikrista, čovjeka beskrajne drskosti, koji će se staviti na mjesto Boga, uzdižući se iznad svega i nazivajući se bogom; na način da, ne mogavši u sebi potpuno ugušiti svaku misao na Boga, oskvrnut će Njegovu uzvišenost i učiniti od svemira kao neki hram samome sebi kako bi mu se klanjali."***«Protivnik, onaj koji uzdiže sebe protiv svega što se zove Bog ili svetinja, dotle da i u Božji hram zasjedne gradeći se Bogom ...** » (2 Sol 2, 4). (enciklika Esupremi apostolatus cathedra)

Otpad od vjere i Boga će završiti s Antikristom

Otpad na koji ukazuju pape je otpad o kome govori apostol Pavao, veliki otpad naroda i pojedinaca koji se izričito i otvoreno udaljuju od Crkve i Isusa Krista. Činioci tog otpada su Knez ovoga svijeta, Sotona i njegova vlast kao i perverzne tajne udruge koje imaju za cilj borbu protiv Crkve i Krista. **Cilj je uništenje kršćanskih institucija te utemeljenje naroda i država na prirodnom poganstvu. Sredstva kojim se koriste je razum bez prirodnog zakona uzdignut kao vrhunsko mjerilo, dokinuće svakog kršćanskog učenja, gašenje redovničkih zajednica, pokoravanje vjernih svećenika i potpuno odvajanje društva od Crkve.** Papa Pio X., koji je ukazao na otpad, piše i kako će sve to završiti ako se u tome ustraje i sve više raste, doći će Antikrist. "*Antikrist, eto kako će završiti otpad od vjere kada dosegne razmjere i izopačenost stupnja koji je odredilo Božansko strpljenje."* Da li riječi pape Pija X. znače da je Antikrist već na svijetu? Ne može se to sa sigurnošću tvrditi. One se moraju interpretirati u duhu nauka sv. Ivana apostola: "**Djeco, posljednji je čas! I, kako ste čuli, dolazi Antikrist. I sad su se već mnogi antikristi pojavili. (1 Iv, 2,18) ... A nijedan duh koji ne ispovijeda takva Isusa, nije od Boga: on je Antikristov, a za nj ste čuli da dolazi i sad je već na svijetu. (I Iv 4, 3) ... Jer iziđoše na svijet mnogi zavodnici koji ne ispovijedaju Isusa Krista koji dolazi u tijelu. Oni su zavodnici i antikristi. (2 Iv,7)."**

Kao što je u prošlosti naš Gospodin Isus Krist imao prethodnika koji su bili njegov pralik i proročke slike, kao na primjer Abel, Izak, Josip, David, Jona itd ... ; na sličan način, po Božjem dopuštenju, Antikrist ima svoje, kao na primjer Antioh Epifan, Neron, Dioklecijan ... Ovim imenima prethodnika u prošlosti mogla bi se nadodati nova imena iz našeg vremena. A što je uistinu bolno i teško je to da se samo današnje društvo, nevjerno i protivno, preobražava, kako to primjećuje papa Pio X., u istinskog Antikrista. U prošlosti su samo neki perverzni ljudi i žalosne sekte predstavljale Antikrista, dok je u naše vrijeme to općenito buntovno. Čovječanstvo koje stoji pored starih antikrista i pripravlja put

stvarnom Antikristu u punom smislu te riječi. Na kraju vremena podići će se netko i biti ljuti protivnik našega Gospodina Isusa Krista, njegov rival prema značenju riječi Antikrist, protivnik Kristov. Tko će, dakle, biti taj misteriozni bezbožnik kojega su neki bezbožni i perverzni ljudi bili samo blijede slike?

[Odlomak iz knjige „Antikrist“ Autor: mons. A. Lemann, katedralni kanonik Liona i profesor teološkog fakulteta. Naslov izvornika: L'Anticristo, Torino 1929. , Imprimatur: can. F. Duvina, Torino 17. 1.1919.]

Krsni zdenac u jednoj katoličkoj crkvi- bolno žalosno

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/novoobredna-izivljavanjakrsni-zdenac-u.html

Priest friends: if ever you get a new Baptismal Font, this is a design you should avoid, and yes, it's real and a recent addition to a church.

„Rodna ideologija put je k uništenju“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/11/rodna-ideologija-put-je-k-unistenju.html

Nadbiskup Perez iz Pamplone: „Europa treba dušu, kršćansku dušu ako želi imati budućnost“

„Rodna ideologija put je k uništenju.“ „Europsko jedinstvo ne može se postići samo gospodarski. Europa treba dušu, kršćansku dušu ako želi imati budućnost.“

Nadbiskup Pamplone i Tudele, mons. Francisco Perez Gonzalez, u tjednoj pastirskoj poruci, 21.rujna 2016. godine, upozorenje od raskršćavanja Europe

zvor:http://www.katholisches.info/2016/09/22/die-gender-ideologie-ist-ein-weg-der-selbstzerstoerung/

Zadovoljština za bogohulnost

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/zadovoljstina-za-bogohulnost.html

Blaženi Alojzije Stepinac slavi svetu Tradicionalnu Misu

Dne 24. lipnja 1940, u vezi s proslavom 1300-godišnjice prvih veza Hrvata sa Svetom Stolicom, posebnom okružnicom blaženi Stepinac potiče sve vjernike na popravljanje života, da se kane svojih poroka, napose bogumrske psovke i kletve, poganske mržnje, zlobe te raznih djela razvratnosti i pijanstva, i da Bogu daju zadovoljštinu za te grijehe. (Okružnica *O zadovoljštini za narodne grijehe*, br. 890, 24. siječnja 1940, - u: KL 91 (1940) 49)

Taj poziv ponavlja 31. siječnja 1942. godine. U svrhu zadovoljštine uvodi pokorničke procesije. I sam je vodio pokorničke procesije u svetište Majke Božje u Remetama. (*Pokornički ophod u Remete,* - u:KL 94 (1943) 460)

Večernjim listopadskim pobožnostima osobno je predsjedao svaki dan u drugoj crkvi, potičući vjernike kratkom propovijeđu na pokoru.

U pokorničkim procesijama i prigodom listopadskih pobožnosti vjernici su, predvođeni svećenikom, svaki puta izmolili cijelu svetu krunicu pred izloženim svetootajstvom. (*Pokornički ophod u Zagrebu*, - u: KL 94 (1943) 519)

U veljači 1944 započne nadbiskup opet borbu protiv kletve i psovke snažnom propovijeđu, koju je održao na Svijećnicu za vrijeme klečanja. Izložio je kako je kletva crna nezahvalnost Bogu, pusta zloba i velika narodna nesreća. (KL 95 (1944) 64)

Dne 17.rujna 1944 opet je poveo pokorničku procesiju u Remete, da se povrijeđenom Božjem veličanstvu da zadovoljština za grijehe Hrvatskog Naroda, napose za bogumrske kletve i psovke. **U propovijedi je izrekao kako su psovka i kletva velika narodna nesreća.**

Sljedećim riječima izrekao je razlog teškom stradanju Hrvatskog Naroda: (*Istriebimo psovku iz Hrvatskog Naroda! Bog će nam onda biti sigurno uporište*,-KL 95 (1944) 453 sl.)

"Nije tragika naših dana u tome, što su nam ruševine napunile zemlju, što se i velika carstva ruše kao kuće od karata, pa onda mali narodi i države strepe još više, nego je **tragika u tome, što se uslijed pomanjkanja vjere svi događaji u svijetu promatraju čisto naravnim očima, umjesto očima vjere, koja u svim zbivanjima sadašnjice gleda samo svemoguću desnicu Božju. A ta desnica nije zatajila nikad do sada, pa neće ni u buduće.** Zato **naša jedina briga ima biti, da budemo u prijateljstvu s Bogom**. I **vi ćete vidjeti**, **da se nisu nikada prevarili ni pojedinci ni narodi**, **koji nadu svoju postavljaju u njega, Stvoritelja neba i zemlje.** Ali ima razloga strahovanju za bogohulnike i psovače, za narode koji podnose one, što povlače po blatu sveto Ime njegovo. Svi dakle, na posao, koji ljubite ovu našu ispaćenu domovinu. **Psovka mora biti iskorijenjena iz naše sredine. Onda ćete vidjeti što znače riječi prorokove: "Blago narodu, koji ima Gospodina za Boga!"** (Ps 143,15)

Iz govora blaženog kardinala Alojzija Stepnica

Pobožnost Srcu Isusovom i Marijino majčinstvo

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/stovanje-srca-isusovog-i-marijino.html

Dva su razloga zbog kojih Crkva pridaje božansko štovanje Srcu božanskog Otkupitelja, a sa štovanjem Srca Isusova tijesno se povezuje i pobožnost prema Bezgrešnom Srcu Bogorodice.

Jedan razlog je onaj koji se odnosi i na druge presvete udove Tijela Isusa Krista, a oslanja se na načelo, po kojem znamo da je Njegovo Srce, kao najplemenitiji dio ljudske naravi, hipostatski sjedinjeno s božanskom osobom Riječi; zbog toga mu treba iskazivati ono poklonstveno štovanje, kojim Crkva štuje osobu samog Božjeg Sina....

Drugi razlog se na poseban način odnosi na božansko Spasiteljevo Srce te isto tako na poseban način zahtjeva da mu se pridaje božansko štovanje; to proizlazi iz toga što je

njegovo Srce, više nego li svi drugi udovi Njegova Tijela, naravni znak ili simbol Njegove beskrajne ljubavi prema ljudskom rodu. Papa Leon XIII u enciklici "Annum sacrum" piše:" **U Svetom je Srcu znak i izričita slika beskrajne ljubavi Isusa Krista, koja nas potiče na međusobnu ljubav."**

Budući da se ni na koji način ne može sumnjati da je Isus Krist uzeo pravo Tijelo, koje je imalo sve osjećaje koji su mu vlastiti, od kojih se ističe ljubav, isto tako ne može biti nikakve sumnje, da je On imao fizičko srce slično našem, budući da je ljudski život nemoguć bez tog najizvrsnijeg dijela tijela, a isto tako što se tiče i osjećaja...

Srce utjelovljene Riječi s pravom i zasluženo se smatra pokazateljem i simbolom one trostruke ljubavi, kojom božanski Otkupitelj neprestano ljubi vječnog Oca i sve ljude. Simbol je njegove božanske ljubavi, koju nam priopćuje s Ocem i Svetim Duhom, koja nam se samo u Njemu, kao u Riječi koja je postala Tijelom, očituje preko prolaznog i slabog ljudskog tijela....

Osim toga ono je simbol one najžarče ljubavi, koja ulivena u Njegovu dušu, obogaćuje Kristovu volju, i čije je djelovanje obasjano i vođeno činom dvostruke presavršene spoznaje, to jest blažene, dane ili ulivene.(usp.Toma Akvinski, Summa theologiae III,q.9, a .1-3, izdanje Leonina 11,138-142)

Dozvoljeno je uzdići se od tjelesne stvarnosti tj. Srca Isusa Krista i od njegovog naravnog značenja, ne samo do promatranja Njegove ljubavi koja se doživljava osjetima, nego i više do promatranja i klanjanja onoj nebeskoj ulivenoj ljubavi, i konačno...do razmatranja i klanjanja ljubavi utjelovljene božanske Riječi; donekle iz vjere, po kojoj vjerujemo da su obje naravi, ljudska i božanska, sjedinjene u osobi Isusa Krista, možemo umom shvatiti najužu povezanost koja je postojala između osjetne ljubavi fizičkog Isusovog Srca i dvostruke duhovne ljubavi, ljudske i božanske. One su međusobno povezane naravnim vezom, ukoliko se ljudsko i osjetno podlože božanskom, te one odražavaju svoju analognu sličnost.

Srce Isusovo ne treba tako shvatiti da u njemu postoji i da se štuje formalna slika, savršeni i apsolutni znak njegove božanske ljubavi, budući da se njegova bit ne može izjednačiti s

bilo kojom stvorenom slikom. Kristovi vjernici, štujući Srce Isusovo, klanjaju se zajedno s Crkvom znaku i isto tako tragu Božje ljubavi...

Potrebno je da svatko u duši uvijek drži istine naravnog simbola, kojom se fizičko Isusovo Srce stavlja u vezu s osobom Riječi, te da se sve temelji na prvotnoj istini hipostatskog sjedinjenja; ako bi netko zanijekao da je to istina, obnovio bi krivo mišljenje koje je Crkva više puta odbacila, kao mišljenje koje se protivi istini **da se u jednoj osobi Krista nalaze obje naravi, različite i potpune**.

Marijino Majčinstvo

Neka se Kristovi vjernici brinu, da se s štovanjem Srca Isusova tijesno povezuje i pobožnost prema Bezgrešnom Srcu Bogorodice. Budući da je po Božjoj volji, u izvršenju ljudskog otkupljenja, Blažena Djevica Marija bila s Kristom nedjeljivo povezana, tako da je naše spasenje proisteklo kako iz ljubavi i trpljenja Isusa Krista, koje je bilo najtjesnije povezano s ljubavlju i boli same Majke, potpuno je prikladno da kršćanski narod, koji je od Krista po Mariji dobio božanski život, poslije iskazanog dužnog štovanja Presvetom Srcu Isusovom, i preljubaznom Srcu nebeske Majke zahvalnom i skrušenom dušom iskazuje čine pobožnosti i ljubavi.

Izvor: Iz enciklike "Haurietis aquas", 15. sibnja 1956., sveti papa Pio X

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PETAK, 2. PROSINCA 2016.

Marija, Majka Milosrđa (Sensus Fidelium)

Marija, Kraljica Čistilišta

Ako ne vidite hrvatski prijevod, uključite opciju CC (za podnaslove - lijeva ikona od kotačića ako nemate oznaku CC)

Objavio/la katolicki nauk u 23:41:00

Oznake: Gospa - Majka Marija, Sensus Fidelium, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

NEDJELJA, 4. PROSINCA 2016.

Richard Strauss - Tod und Verklarung

Objavio/la katolicki nauk u 00:30:00

Oznake: Glazba

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

Tisuće su Kubanaca pred Castrovom postrojbom za smaknuća izvikivali: „Živio Krist Kralj!“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/tisuce-su-kubanaca-pred-castrovom.html

Komunistički zločinci i masovni ubojice Ernesto Che Guevara i Fidel Castro

Kako bismo samo mogli zamisliti koliko je dramatična bila stvarnost na Kubi u posljednjih 60 godina, dovoljno je pročitati knjigu Kubanca Armanda Valladaresa „Protiv svake nade“ koji detaljno opisuje 22 godine koje je morao provesti u Castrovim zatvorima i koncentracijskim logorima, gdje je i teško mučen. Od toga je osam godina morao provesti u samici posve gol i bez svjetla. Valladares je na vlastitoj koži osjetio Castrovu politiku.

U lipnju je Valladares nagrađen medaljom *Cantebery Medal 2016* za hrabrost obrane prava na ispovijedanje vjere. Prigodom dodjele medalje rekao je sedamdesetdevetogodišnjak:

„Prihvaćam medalju u ime tisuća Kubanaca koji su svoj posljednji dah dali za pravo na slobodu ispovijedanja svoje vjere i prije pogubljenja uzvikivali su: 'Živio Krist Kralj!', 'Viva Cristo Rey!'“

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/12/01/tausende-riefen-vor-castros-hinrichtungskommandos viva-cristo-rey-es-lebe-christus-koenig/

Kardinal Sarah: riječi Pretvorbe glase „za mnoge“, a ne „za sve“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/kardinal-sarah-rijeci-pretvorbe-glase.html

Kardinal Robert Sarah u razgovoru s *Infovaticana*

Ovaj tekst objavljen je još u lipnju na blogu katholisches.info te na drugim katoličkim blogovima diljem svijeta. Izjava pročelnika Kongregacije za bogoštovlje (a kod nas se stječe dojam da je izjavu dala rimska kućanica na placu) u našoj crkvenoj javnosti nije dovela ni do kakve reakcije, niti je stvorila bilo kakvo veće zanimanje kod naših liturgičara i teologa koji nama tradicionalistima itekako znaju spočitavati da nismo poslušni. Stoga se mi sada pitamo: komu su oni to zbilja poslušni osim njemačkim i drugim bjelosvjetskim otpadničkim teolozima? Kada će oni početi ozbiljno shvaćati upute svojih pretpostavljenih kada govore o liturgiji u skladu s Tradicijom Crkve i vjekovnim naukom? Ili taj nauk mora biti zaražen modernizmom da bi bio prihvatljiv – pa zar smo tako nisko pali?! Zar autoritet jednog pape (Benedikta XVI.), pročelnika Kongregacija kardinala Arinzea, potom kardinala Canizaresa, a sada i kardinala Saraha uopće nije dostatan da njihove vrlo ozbiljne i važne izjave, potkrijepljene studijama i istraživanjima visoke kvalitete i prosudbama velikih liturgičara, ne budu čak ni vrijedne spomena ili se pak te izjave po odluci političkih komesara moraju ubijati šutnjom radi „mira u kući“?! Jadna kuća u kojoj vlada takav mir!

(Madrid) Kardinal Robert Sarah, pročelnik Kongregacije za bogoštovlje i sakramentalnu stegu izrazio je u Španjolskoj nadu da će i Katolička Crkva u Španjolskoj „sljedeće godine“ uvesti riječi Pretvorbe *pro multis*.

Papa Benedikt XVI. potvrdio je 2006. godine dekret Kongregacije kojim se prijevod riječi Pretvorbe na dotični jezik točnije prilagođuje mjerodavnom latinskom crkvenom jeziku i evanđeljima.

Kardinal Arinze koji je bio pročelnik Kongregacije za bogoštovlje od 2002.-2008. godine napisao je tada svim biskupskim konferencijama:

„Stoga se mole biskupske konferencije zemalja u kojima se trenutno upotrjebljava izričaj 'za sve', ili njemu ekvivalentan, da u idućoj godini ili dvije godine održe vjernicima potrebne kateheze o toj stvari, kako bi se pripravili na uvođenje točnoga prijevoda izraza pro multis *na narodni jezik, primjerice 'for many', 'per molti' itd. To će se učiniti kod sljedećih prijevoda Rimskoga misala, koje će biskupi i Sveta Stolica odobriti za upotrjebu u raznim zemljama.“*

Kasne i spore reakcije biskupskih konferencija

To je bilo prije deset godina. Mnoge su biskupske konferencije reagirale, među njima i Biskupska konferencija SAD-a. Englesko govorno područje najprije je provelo reformu. Također i novi španjolski prijevod Misala već je odavno gotov i neke ga zemlje već primjenjuju, kao primjerice Meksiko. Druge su zemlje lijene, a to su ponajprije Španjolska, Italija i njemačko govorno područje (kao i biskupske konferencije hrvatskoga govornog područja; napomena prevoditelja).

U Španjolskoj je doduše biskupska konferencija potvrdila i odobrila novi prijevod, ali on još nije uveden. Sjeverno i južno od Alpa, na njemačkom i talijanskom govornom području čini se da se izbor pape Franje drži vremenom kada se može odahnuti i sve odugovlačiti i odgađati.

Kao obrazloženje najprije su spomenute rasprave i odluka, a onda nužno dovršenje i izdavanje novoga prijevoda misala i na koncu „poteškoće“ jer vjernici ne će razumjeti „promjenu“.

Njemački su biskupi bili tako prepredeni da su u dijalektičkoj igri riječi ponajprije izokrenuto protumačili provedbu papinske naredbe kao „neposlušnost“ i samovolju. Neki svećenici kojima je važna vjernost Evanđelju u riječima Pretvorbe počeli su naime na svoju ruku provoditi u djelo obvezujuću Benediktovu uputu.

Riječi Pretvorbe uvijek su glasile *pro multis*, a nikada *pro omnibus*

Ne čini se manje paradoksnom tvrdnja da puk nije dovoljno obaviješten jer je ova zadaća prenijeta isključivo biskupima. Ako vjernici nisu dovoljno informirani, onda je to propust biskupa. U njemačkom govornom području nisu se poduzele nikakve mjere glede toga čak ni deset godina nakon papinske odluke koja je obvezujuća za cijelu Katoličku Crkvu.

Čini se da će to u Španjolskoj ipak još uspjeti. Kardinal Sarah rekao je tijekom posjeta Španjolskoj za *InfoVaticana*: „*Nadam s da će se 2017. godine i u Španjolskoj sveta Misa celebrirati s riječima* pro multis.“

„Točan prijevod“ latinskog *pro multis* glasi „pro muchos“ (za mnoge), a ne „pro todos“ (za sve). Tako su nam to prenijela i evanđelja zbog čega mora postojati zadaća, obveza i želja da se toga pridržavamo, rekao je Kardinal.

Kardinal Sarah podsjetio je također da su u Rimskome obredu riječi Pretvorbe glasile „uvijek *pro multis*, a nikada *pro omnibus*“.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:
http://www.katholisches.info/2016/06/03/kardinal-sarah-wandlungsworte-lauten-fuer-viele-und-nicht-fuer-alle/

Prenosimo sa stranice: http://www.latinska-misa.com/

Pro Multis

Pročelnik Kongregacije za bogoštovlje, kardinal Francis Arinze, poslao je predsjednicima biskupskih konferencija dopis datiran 17. 11. 2006. Radi se o ispravku netočnoga prijevoda riječi Pretvorbe vina u sv. Misi, s latinskoga izvornika na narodne jezike. I u sadašnjemu hrvatskom službenom prijevodu stoji netočan izraz: »...Ovo je kalež moje Krvi novoga i vječnoga Saveza koja će se proliti za vas i za sve ljude«, umjesto: »za vas i za mnoge«. Podrobnije obrazloženje i način provedbe ispravka možete pronaći u dokumentu koji ovdje donosimo u cijelosti:

Uzoriti / prečasni gospodine,

Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata je u srpnju 2005. godine, uz pristanak Kongregacije za nauk vjere, pisala svim predsjednicima biskupskih konferencija, kako bi od njih zatražila dobro promišljenu prosudbu prijevoda izraza pro multis, prilikom posvete Predragocjene Krvi, na različite narodne jezike. Odgovore biskupskih konferencija proučile su dvije vatikanske kongregacije te je podastrto izvješće Svetome Ocu.

Prema Papinome naputku ova Vam kongregacija sada obznanjuje sljedeće:

1. Tekst s izričajem *pro multis* pripada crkvenoj predaji. U njemu su utvrđene riječi koje se u rimskome obredu Latinske crkve primjenjuju od prvih stoljeća. Tijekom proteklih trideset godina neki su službeno odobreni prijevodi na narodne jezike primjenjivali tumačiteljski izričaj »za sve«, »per tutti« ili izričaj ovome ekvivalentan.

2. Ne postoji nikakva sumnja o valjanosti Misa koje su slavljene sa zakonito odobrenim riječima te su sadržavale izričaj »za sve«, kao što je Kongregacija za bogoštovlje već obznanila [godine 1974]. Izričaj »za sve« nesumnjivo stoji u skladu s ispravnim tumačenjem namjere našega Gospodina na način kako je izražena u tome tekstu. Vjerska je dogma da je Krist na križu umro za sve ljude.

3. Ipak, postoji mnogo argumenata koji govore u prilog preciznijega prijevoda tradicionalnoga izričaja *pro multis:*

a) Sinoptička Evanđelja (Mt 26, 28; Mk 14, 24) izričito govore o »mnogima« za koje Gospodin prinosi žrtvu. Ovaj su izričaj različiti bibličari povezali s riječima proroka Izaije [»Sluga moj pravedni opravdat će mnoge«, usp. Iz 53, 11]. U evanđeoskim tekstovima lako je bilo moguće reći »za sve« (tako npr. Lk 12, 41). Ipak, riječi pretvorbe doslovce glase »za mnoge«. Zbog toga su te riječi prevedene na taj način i u suvremenim prijevodima Biblije.

b) Rimski obred je kod pretvorbe vina na latinskome uvijek sadržavao riječi *pro multis,* nikada *pro omnibus* — za sve.

c) Anafore — euharistijske molitve — različitih istočnih obreda, bilo na grčkome, sirijskome, armenskome ili slavenskome jeziku, sadržavaju ekvivalent latinskih riječi *pro multis*.

d) »Za mnoge« jest točan prijevod *pro multis,* a »za sve« predstavlja svojevrsno tumačenje kakvo, pravo uzevši, pripada katehezi.

e) Izraz »za mnoge« otvoren je za uključivanje svakoga čovjeka te svjedoči o činjenici da se ovo spasenje ne događa na mehanički način, bez pristanka ili sudjelovanja pojedinca. Vjernik je, zapravo, pozvan s vjerom prihvatiti dar koji mu je ponuđen i primiti nadnaravni život koji se daje onima koji sudjeluju u tome otajstvu te svjedoče o njemu svojim životom, kako bi bili ubrojeni među »mnoge« o kojima ovaj tekst govori.

f) U smislu Upute *Liturgiam authenticam* valja uložiti napore da se u izdanjima na narodnome jeziku točnije drži latinskoga teksta.

4. Stoga se mole biskupske konferencije zemalja u kojima se trenutno upotrjebljava izričaj »za sve«, ili njemu ekvivalentan, da u idućoj godini ili dvije godine održe vjernicima potrebne kateheze o toj stvari, kako bi se pripravili na uvođenje točnoga prijevoda izraza *pro multis* na narodni jezik, primjerice »for many«, »per molti« itd. To će se učiniti kod sljedećih prijevoda Rimskoga misala, koje će biskupi i Sveta Stolica odobriti za upotrjebu u raznim zemljama.

Izražavajući osobito poštovanje,

u Kristu Vam odani
Francis kardinal Arinze
Pročelnik

Vjera svete Male Terezije i čudesno ozdravljenje djeteta zagovorom svetice

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/vjera-svete-male-terezije-i-cudesno.html

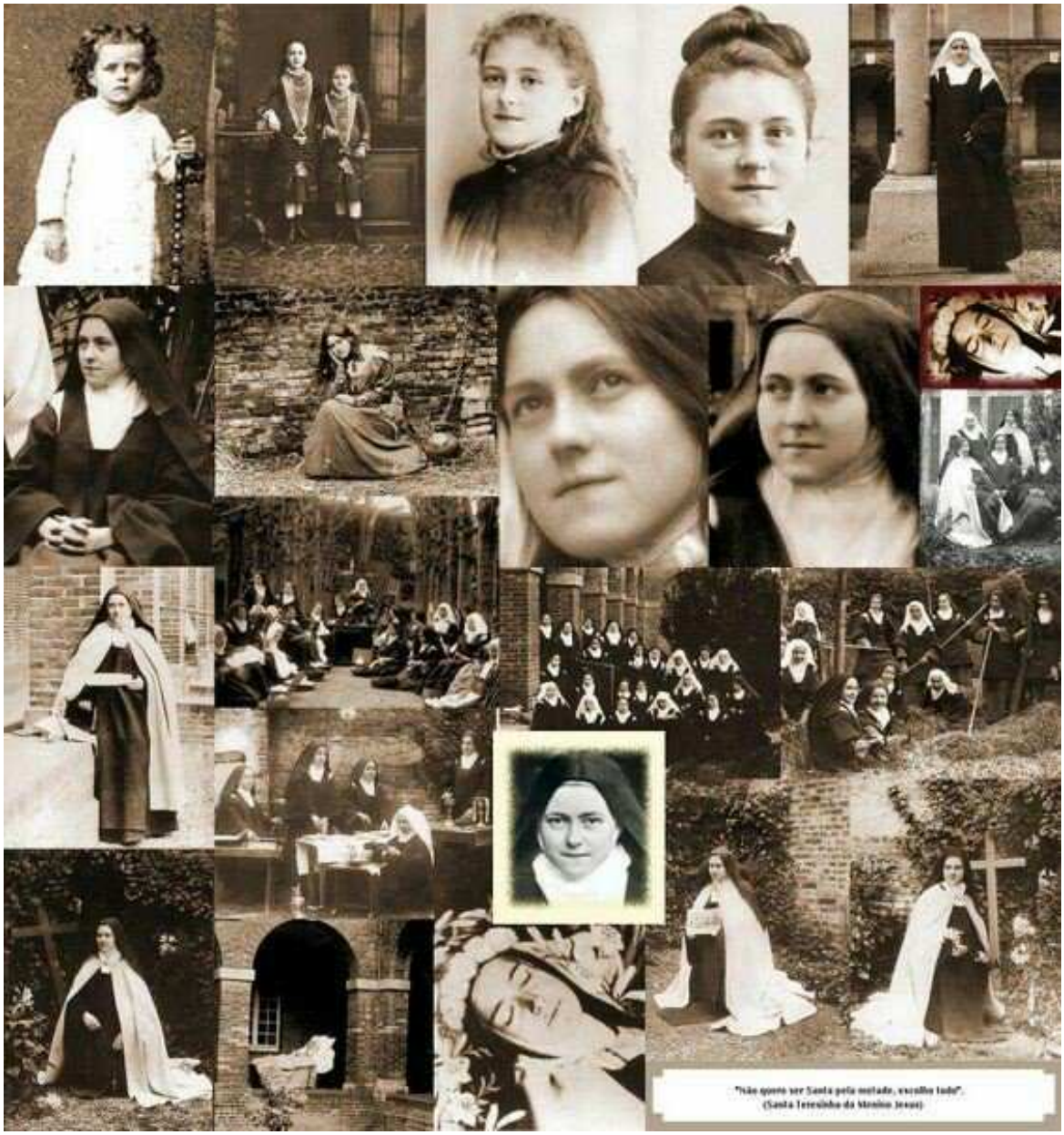

Zastanimo na tren, dva da bi razmislili kakva je bila vjera svete Male Terezije?
Vjera ove svetice nije se odnosila samo na Bogom objavljene istine već je njezina vjera bila **potpuno i slijepo predanje**, potpuno i vječno u Božju providnost. Vjera u svagdanjoj žrtvi, **u ljubavi**, koja stvara čovjeka novoga i pravednoga, koji po riječi svetog Pavla živi u vjeri, ne više ovoga, nego drugog svijeta. **Takva je bila vjera svete Malene Terezije.**

Još u najnježnijoj dobi sakrila bi se svetica u jedan kutić sobe blizu njezine posteljice i tu bi dugo razmišljala o Bogu, prolaznosti života i vječnosti. Već tad u dječjim godinama Terezijine misli ostavljaju zemlju i prenose se u drugi svijet, u svijet vjere i ona u njoj počima živjeti i uživati.

Isus Krist je rekao:*"Ako budete imali vjeru i ako kažete brdu: makni se! Ono će se maknuti."*

Sveta Terezija je čula kako se pripovijeda o jednom zločincu Pranziniju koji je pored svojih strašnih zlodjela bio osuđen na smrt. Svi su mislili da će poradi svoje okorjelosti u grijehu umrijeti nepokajan i zauvijek propasti u oganj pakleni. Svetica nije na te priče pristala već je sve svoje snage htjela usmjeriti kako bi od njega otklonila nesreću i upotrijebila je sva sredstva koja je smatrala prikladnim. Osjećala je sigurnost da će ju Bog uslišati. Zatražila je od Boga kakav znak i dobila ga je. Pranzini se obratio i umro pokajan.

Koliko je lijepo kad u srcu jednog djeteta nije bilo drugo nego živa vjera, koju Isus zahtjeva od onoga koji moli. Kako je rasla tako se napunjala i milosti i rasla je u vjeri.

Ali Bogu se svidje prokušati stalnost njezine vjere i dopusti, da se u njezinu dušu spusti gusta tama, koja joj prikri sliku vječne domaje.....i kad ju je ona zabrinuto i suznim očima tražila, a nije mogla naći onda bi se njezine muke postostručile i činjaše joj se kao, da joj se bezvjerci rugaju.

Teška je bila ta kušnja no malena joj nije podlegla! Neprestane borbe, kušnje i pobjede nad njima su je učvrstile i pročistile njezinu vjeru i usavršile su je pred Bogom. Dale su pravu vrijednost njezinim dijelima i pribavile su joj zasluge i nagrade, koje danas sretna uživa u rajskoj slavi.

Terezijo sveta, vjeru nam isprosi,
Koja malom stazom gor u nebo nosi.
Po njoj svako djelo zaslužno nam bilo
I u Oca vječnog pratilo nas krilo,
Da Mu s Tobom hvalu složno zapjevamo,
Iz srca i duše dužnu počast damo!

Svjedočanstvo jedne majke

Moj mili sinčić Đino teško mi obolio na pluća. Tražila sam lijek na sve strane, ali badava jer bolest je pogoršavala i prijetila smrću. Obratih se vrućom molitvom i zavjetima maloj Svetici ruža i dragom svetom Josipu, da mi tužnoj majci isprose od Božanskog Srca Isusova zdravlje dragom djetetu. Dobri Isus je uslišao moje vapaje po zagovoru svete Terezije M.I. i svetog Josipa, jer je djetetu odmah išlo na bolje i sad je na putu potpunog ozdravljenja. Slava zato i hvala velikim zagovornicima!

Katica Bošković,

Selnice

Izvor: Glasnik Svete Male Terezije

Po uzoru na ovu majku utecimo se u svim našim potrebama svetoj maloj Tereziji i svetom Josipu!Također i svetom Nikoli čiji danas spomen slavimo jer i on je bio veliki zaštitnik malenih!

Toliko ljubljena od Boga da je očuvana i od istočnog grijeha

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/toliko-ljubljena-od-boga-da-je-ocuvana.html

Liturgijska svetkovina Bezgrešne nastala je na istoku u 8. stoljeću. Potom se sljedećih sto godina širila prema Zapadu.

Svetkovina se počela slaviti na britanskom području 1060.godine. Odatle prelazi u Normandiju, a zatim se oko 1140 proširila u Francusku. Nakon toga naglo joj pada popularnost nakon protivljenja nekih važnijih teologa. Trebalo je definirati kako je Marija- ako je bez istočnog grijeha otkupljena?

Na pragu XIV st.franjevački mislilac **bl. Ivan Duns Skot** (1265-1308) razvija orginalnu tezu u mogućnosti preotkupljenja po izvanrednom Božjem zahvatu. Zaključuje:"Marija, naravno rođena od Adama, počinila bi istočni grijeh radi općeg rođenja da nije preteknuta milošću Posrednika. Kao što je drugima bio potreban Krist da im se njegovom zaslugom otpusti već počinjeni grijeh, tako je Marija trebala Posrednika da pretekne grijeh da ga ne bi sama učinila i da ga ne učini." Na prigovor o tome da Djevica nije povrjeđena istočnim grijehom pa joj nije potreban Otkupitelj Duns Skot odgovara:" Više je trebala Otkupitelja od ostalih jer bi upala u grijeh da unaprijed nije sačuvana. Milosrđe Božje je veće kad unaprijed nekog očuva od grijeha već kad oprašta nakon što upadne u grijeh."

Duns Skotove postavke su *preočuvanje* i *preotkupljenje*. Preočuvana Marija je sačuvana unaprijed od istočnog grijeha. Krist je i nju otkupio, ali na savršeniji način nego li druge.

Sabor u Bazelu 1438.proglasio je da je Bogorodica Marija nije nikad bila podložna istočnom grijehu, nego je bila slobodna od istočnog grijeha i svakog osobnog grijeha, sveta i bezgrešna. Sabor je potvrdio svetkovinu 08.prosinca i proglasio ju je obaveznom za redovničke zajednice te ju je obogatio oprostima za sve vjernike. Činilo se da je pitanje Bezgrešnog začeća riješeno. Međutim Rim nije priznao sabor u Bazelu legitimnim i tako je pitanje oko Bezgrešnog začeća odgođeno. Iako sabor nije proglašen legitimnim uvelike je utjecao na daljnje širenje Bezgrešnog začeća. Utjecao je i na liturgiju. Vjerovanje u Marijinu povlasticu duboko se ukorijenilo u pučkoj pobožnosti.

Naša pučka popijevka pjeva:

Začeće bezgrešno Tvoje mi štujemo
Buduć da od Crkve utješno čujemo
Da Ti si jedina od sveg svijeta ljudi
Začeta nevina!

Papa Siksto IV (1471-1484) 1476.godine priznao je i potvrdio blagdan Bezgrešne i javno ju je slavio na svom dvoru.

Odobrio je misu i časoslov njoj u čast, pridodao svetkovini osminu i podijelio joj mnoge oproste. U časoslovu koji je odobrio 1480.godine jasno je formulirao Bezgrešno začeće, a udijeljeni su oprosti onima koji izmole časoslov i sudjeluju u svetoj misi.

Papa još nije naredio svetkovinu za cijelu Crkvu. Dogma još nije donesena. Još nije bilo nikakve konačne odluke učiteljstva!

Tek **nakon Tridentskog sabora** 1546.godine, koji je objasnio istinu o istočnom grijehu i dodao kako ne smatra da je i Blažena Djevica imala taj grijeh, dolazi do napretka. Utemeljuju se različiti redovi i bratovštine koji javno ispovijedaju bezgrešno začeće Svete Djevice.

Pod zaštitu Bezgrešne stavljaju se pojedini narodi, pokrajine i gradovi. Mnogi su sveci, biskupi i kraljevi branili i širili nauk o Marijinom bezgrešnom začeću. Kralj Ferdinand III je posvetio Austriju Bezgrešnoj Djevici i u Beču joj podigao veliki spomenik. Isto su učinili i kraljevi Francuske i Portugala. Papa Inocent X., na molbu kralja Filipa IV., 10.studenog 1644.godine proglasio je svetkovinu zapovjednim blagdanom u Španjolskoj.

Aleksandar VII na molbu kralja i biskupa Španjolske, **konstitucijom** *"Sollicitudo omnium ecclesiarum"* 08. prosinca 1661.godine, potvrdio je blagdan. U konstituciji se mogu naći elementi kasnije dogmatske definicije.

Poslije Tridentskog sabora mnoga su sveučilišta zaključila kako će braniti taj nauk. Franjevci su je u Toledu 1645. izabrali za zaštitnicu svoga reda. Papa Klement XI 06. prosinca 1708.godine odredio je da se blagdan slavi u cijeloj crkvi, a Pio IX 1863 godine je odobrio i obnovio misu i časoslov.

Značajnu ulogu za proglašenje dogme ima i ukazanje i objava medaljice bezgrešnog začeća s molitvom **O, Marijo bez grijeha istočnog začeta, moli za nas koji se k Tebi utječemo.** Od 1834-1847.godine više od tristotine biskupa molilo je dopuštenje Svete Stolice da u predslovlju riječi začeće umetnu Bezgrešna – Imaculata i u litanije zaziv "*Kraljice, bez grijeha istočnog začeta, moli za nas.*" Mnogi biskupi i glavari crkvenih redova dobili su odobrenje te su u Lauretanske litanije uvrstili zaziv "*Regina sine labe originali concepta, ora pro nobis*".

Sa svih strana svijeta stizali su zahtjevi Svetoj Stolici da snagom apostolske vlasti potvrdi ono što je Crkva od davnine vjerovala.

Konačno je papa Pio IX odlučio riješiti vjekovno pitanje bezgrešnog začeća Marijina. 1848. osnovao je posebnu komisiju i od svakog njezinog člana zatražio da se o tom pitanju izjasni. Papa je također 1849.godine poslao svim biskupima svijeta encikliku *"Ubi primum"* u kojem ih pita vjeruju li njihovi vjernici u Marijino bezgrešno začeće i je li prikladno da se ta istina svečano proglasi te što oni samo o tome misle i žele? Od 603 kardinala, nadbiskupa i biskupa 546 ih je odobrilo nauku o bezgrešnom začeću Marijinu i zamolilo da bude proglašeno člankom vjere. Odgovori su izdani u djelu *Pareri dell' Episcopato cattolico, di capitoli, di congreganzioni, di univesità....sulla definizione dogmatica dell' Immacolato Concepimento della B.V. Maria.*. (10 svezaka, rim 1851-1854)

Odluka o proglašenju dogme donesena je 02. prosinca 1854. Papa je odredio da svečano proglašenje bude 08.prosinca.

Papa je **bulom** *"Ineffabilis Deus – Neizrecivi Bog"* svečano u bazilici svetog Petra u Rimu proglasio da je Marija bez istočnog grijeha začeta:

"Na čast svetog i nedjeljivog Trojstva, na diku i ukras Djevice Bogorodice, na uzvišenje katoličke vjere i na dobrobit kršćanske religije, autoritetom Gospodina našega Isusa Krista, blaženih apostola Petra i Pavla i našim, izjavljujemo, objavljujemo i definiramo da je nauk, koji uči da je Preblažena Djevica Marija u prvom času svog začeća posebnom milošću i povlasticom Svemogućega Boga, poradi predviđenih zasluga Isusa Krista, otkupitelja ljudskog roda, bila očuvana čistom od svake ljage istočnog grijeha, od Boga objavljeno i da u takav nauk moraju svi vjernici čvrsto i postojano vjerovati. Zbog toga, ako bi se netko usudio, čega neka nas Bog sačuva, u srcu drugačije misliti nego li smo mi to definirali, takvi neka budu svjesni, a neka znaju i ubuduće, da su osuđeni vlastitom presudom , da su doživjeli brodolom vjere, da su otpali od jedinstva Crkve, te da su zbog toga sami sebe podvrgli kaznama koje su određene pravom, budu li se usudili tako srcem misliti, riječju i pisanjem ili na koji drugi vanjski način izražavati"

Tako je Bezgrešno Marijino začeće svečano proglašeno kao dogma katoličke Crkve.
Izvor: Vesna Žižić, O, Marijo bez grijeha začeta

Biskupi Bliskog istoka: „Zapad smo godinama upozoravali“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/biskupi-bliskog-istoka-zapad-smo.html

„Već smo dugi niz godina, mi biskupi Bliskoga istoka, upozoravali one zapadne sile koje radi provedbe svojih vlastitih interesa nisu oklijevale podržavati skupine opsjednutih koje pristaju uz ideologiju džihada.“

Biskup Georges Abou Khazen, apostolski vikar Aleppa za katolike latinskoga obreda, 27. srpnja 2016. godine o zlodjelima koja su počinili muslimani u Europi

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/07/28/bischoefe-des-nahen-ostens-wir-haben-den-westen-seit-jahren-gewarnt/

Svaki treći musliman u Francuskoj pokazuje „radikalni profil“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/svaki-treci-musliman-u-francuskoj.html

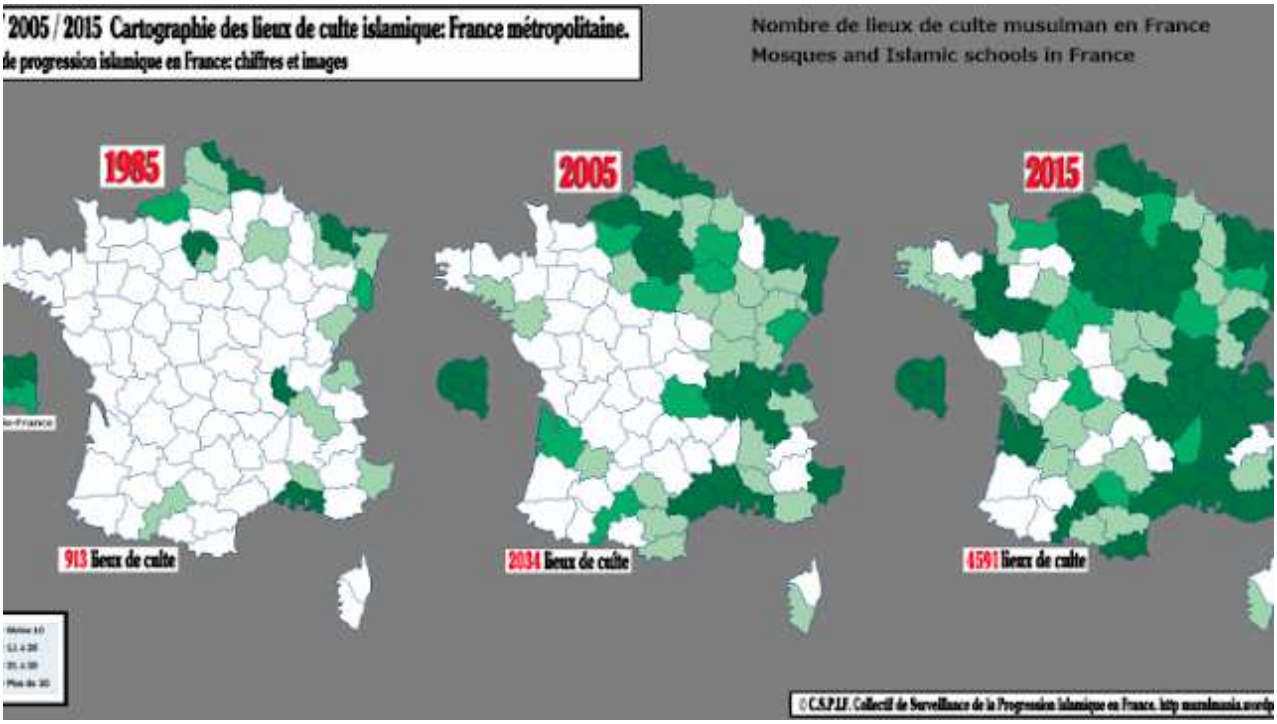

Islamizacija Francuske u posljednjih 30 godina

(Pariz) Jedan od trojice muslimana u Francuskoj pokazuje „radikalni profil“. To je pokazala jedna studija IFOP-a koja je prije nekoliko dana objavljena u *Le Journal du Dimanche*. Prema tome u Francuskoj ima između dva i tri milijuna „radikalnih muslimana“.

U Francuskoj živi najveća islamska zajednica na Zapadu, a nakon Francuske slijedi Savezna Republika Njemačka. Točan broj muslimana nije pak poznat jer država ne provodi popis pripadnika vjerskih zajednica. To je ukinuto tijekom masovnog useljavanja kako bi to – kako tvrde kritičari – stanovništvu bilo manje očito i jasno. Zbog tog razloga postoje različite procjene. Islamske organizacije spominju 6-9 milijuna muslimana. Država i politika teže tome da broj umanje.

Sama studija polazi bez okolišanja od oko 3-4 milijuna muslimana. „Suglasje“ koje je još donedavno vladalo da ima pet milijuna muslimana u Francuskoj slovi među stručnjacima kao prevladano.

Studija ustvrđuju nagnuće k radikalizaciju među mladim muslimanima. Skupina „radikalnih muslimana“ razmjerno je mlada. 84% njih ima manje od 50 godina. Njihova prosječna starost iznosi 35,8 godina. Spoznaja glasi: što mlađi, to radikalniji. Reislamizacija je također stvar generacije.

Autori studije naglašavaju „uspjelu integraciju većine muslimana“. „Radikalna“ trećina je u određenom smislu neizbježna nuspojava. Unatoč ovom „politički korektnom“ čitanju, studija razotkriva zabrinjavajuće spoznaje.

Oko 50% muslimana koji danas žive u Francuskoj rođeno je već u Francuskoj i time su francuski državljani rođenjem. Sveukupno 74% svih muslimana koji žive u Francuskoj ima francusko državljanstvo. Za 66% njih islam igra važnu ulogu.

Prema studiji mlađa generacija muslimana pridržava se vjernije i strože obreda i propisa od starije generacije. Institut za istraživanje javnoga mnijenja IFOP ispitao je 1.029 muslimana o islamu, o pokrivanju žena i o halal hrani.

28% zalagalo se za poligamiju i za faktično pokrivanje cijeloga tijela kod žena.

Osobito je visok udio radikalnih muslimana među mlađima. 70% mladih žena zalaže se za nošenje rupca na glavi, 28% za pokrivanje cijeloga tijela. Među mladim, muškim muslimanima to je 58% i 20%.

Prema studiji jedna trećina sudjeluje na svakoj molitvi petkom u džamiji, druga trećina na posebnim svečanostima, a jedna trećina ne ide u džamiju.

Tekst: Andreas Becker

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/09/19/jeder-dritte-muslim-in-frankreich-weist-radikales-profil-auf/

Presveto Srce Isusovo i Bezgrješno Srce Marijino (iz knjige Propovijedi o Presvetom Srcu Isusovu, bl.Alojzija Stepinca)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/presveto-srce-isusovo-i-bezgrjesno-srce.html

Tako su usko povezana ta dva najsvetija Srca: Presveto Srce Isusovo i Srce Djevice Majke pod kojim je ono sazdano. Zato se i tako rado slikaju zajedno jer veći sklad nije nikada postojao između dvaju srdaca na zemlji. Nego li je između Srca Isusova i Srca njegove Djevice Majke pod kojim je sazdano.

Koliko se pak u toj istini skriva utjehe za kršćansko srce! Kažu da je francuski kralj Filip Lijepi još kao dijete bio tako dražesna pojava da je privlačio na sebe poglede sviju ljudi. Jednog dana uzela je njegova majka glavu svoga mališa među ruke i uskliknula: „O, mali moj, kako si lijep!“ A dječak je, kažu, fino i duhovito odvratio: „Majko, ja sam samo tvoja slika.“ Zar bi bilo preuzeto zamisliti da se sličan prizor odigrao između Isusa i Marije? Zar nije njezino majčinsko Srce morala obuzeti sveta radost kad bi promatrala nebesku ljepotu svog malog Isusa? I Isus, taj najbolji sin od svih sinova koji su živjeli na zemlji, zar nije dao

razumjeti svojoj svetoj Majci: „Majko, ja sam tvoja slika!“ Ako Majci dajemo naslov – o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo – a to očito zbog njezina divnog materinskog Srca, možemo li zamisliti da tom zlatnom materinskom srcu ne bi bilo posve slično i Srce njezina jedinca? I to više što Isus u tjelesnom pogledu nije imao oca, nego sve što je u tjelesnom pogledu primio, primio je od svoje djevičanske Majke. Crte njegova svetog lica bile su crte njegove svete Majke . Kako da onda i sklonosti njegova Presvetog Srca ne budu sklonosti njegove Presvete Djevičanske Majke? Kako dobro i plemenito mora biti Srce Sina koje je sazdano u krilu tako mile, tako dobre, tako plemenite tako blage Majke i Djevice Marije! Kakvo pouzdanje mora napunjati našu dušu i naše srce, kakova se utjeha mora razlijevati njome kad se obraća molitvom ovom božanskom Srcu: „Srce Isusovo,u krilu Djevice Matere od Duha Svetoga sazdano, smiluj se nama!“

[Uzeto iz: Blaženi Alojzije Stepinac, *Propovijedi o Presvetom Srcu Isusovu*, Zagreb 2009.,str. 55-56]

Papa imenuje kardinala Stellu novim članom Kongregacije za nauk vjere

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/papa-imenuje-kardinala-stellu-novim.html

Imenovanje kardinalom Beniamina Stelle (2014.)

(Rim) Papa Franjo imenovao je svoju osobu od povjerenja, kardinala Beniamina Stellu novim članom Kongregacije za nauk vjere. Hoće li se sada Franjo „pobrinuti“ za Kongregaciju za nauk vjere?

Kako je u utorak 22.studenoga objavio *Dnevni bilten*, papa Franjo obznanio je jedno imenovanje za Kongregaciju za nauk vjere. Naglasak leži na „jedno“. Premda je Poglavar Crkve u prošlu nedjelju kreirao 17 novih kardinala, sada je imenovao jednog novoga člana za Kongregaciju za nauk vjere, a on ne pripada skupini novih kardinala. Imenovan je kardinal Beniamino Stella, pročelnik Kongregacije za kler. Kardinal Stella potječe iz kruga vatikanskih diplomata kardinala Angela Sodana. Nakon različitih diplomatskih zadaća u inozemstvu bio je od 2007.-2013. rektorom Papinske diplomatske akademije.

Kardinal Mauro Piacenza, pročelnik Kongregacije za kler, bio je prvi „racingerovac“ među upraviteljima dikasterija koji je za pontifikata pape Franje morao napustiti svoje mjesto u Rimskoj kuriji. Beniamino Stella postao je njegov nasljednik. K tome, Papa ga je imenovao članom Kongregacije za biskupe i za katolički odgoj. Dana 22. veljače 2014. papa Franjo kreirao ga je kardinalom.

Tek je 2016. godine došlo do novog zamaha u imenovanjima kada se Papa posvetio određenim institucijama u Kuriji. U kratkom je roku imenovao Stellu članom *Papinskog povjerenstva za Državu Vatikanskoga Grada*, novoutemeljenog *Tajništva za*

komunikacije, Kongregacije za bogoštovlje i *sakramentalnu stegu* te sada i *Kongregacije za nauk vjere*. Na primjeru *Kongregacije za nauk vjere* ne može se previdjeti da papinske izmjene članova dikasterija imaju namjeru okružiti kardinala pročelnika Roberta Saraha i ograničiti njegov manevarski prostor u djelovanju.

Za klimu u Vatikanu može se reći da imenovanje Papine osobe od povjerenja Stelle kod promatrača pobuđuje „bojazan“ da bi se Papa sada mogao „pobrinuti“ i za Kongregaciju za nauk vjere.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/11/23/papst-ernennt-kardinal-stella-zum-neuen-mitglied-der-glaubenskongregation/

Biskup Schneider o pobudnici Amoris laetitia: „U Crkvi već postoji čudna shizma“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/biskup-schneider-o-pobudnici-amoris.html

Biskup Athanasius Schneider: u Crkvi već postoji čudni raskol, tako što „nutarnji raskolnici“ okrivljuju vjerne branitelje vjere da su raskolnici

Poznati njemački biskup Athanasius Schneider, pomoćni biskup Astane u Kazahstanu, u intervjuu je za francuski internetski program *TV Libertes* govorio o tome da „u Crkvi postoji već jedna vrsta shizme“. Biskup Schneider rekao je da postoji čudna shizma u jednom dijelu klera koji doduše javno pokazuje svoje jedinstvo s Papom, ali je prekinuo jedinstvo s Isusom Kristom, istinom i s Isusom Kristom, istinskom glavom Crkve.

TV Libertes objavio je 4. prosinca intervju biskupa Schneidera koji je Regularni kanonik sv.Križa, što je u početku bio i sveti Antun Padovanski.

Čudna shizma

Ako papa Franjo ne odgovori na dubia (dvojbe) četvorice kardinala Brandmüllera, Burkea, Caffare i Meisnera, postoji, rekao je msgr.Schneider, „opasnost shizme“. Jedna takva shizma postoji već na određen način u Crkvi. Shizma na grčkome znači odvajanje od cijeloga tijela, a to je Isus Krist.

„Danas vidimo čudni oblik shizme. Prema vani mnogi crkveni predstavnici čuvaju formalno jedinstvo s Papom radi svoje karijere ili zbog neke vrste papolatrije. Istodobno

pak prekidaju jedinstvo s Isusom Kristom, istinom i s Isusom Kristom, istinskom glavom Crkve. S druge strane, crkveni se predstavnici optužuju da su shizmatici premda čuvaju kanonski mir s Papom i premda su vjerni sinovi Isusa Krista, istine i revno navješćuju njegovo Evanđelje. Bjelodano je da oni koji su u nutrini s obzirom na Isusa Krista shizmatici, koriste klevetu kako bi utišali glas istine,projicirajući – što je apsurdno – svoj vlastiti, nutarnji raskolnički status na ove crkvene predstavnike koji brane božanske istine.“

Danas postoji, rekao je msgr.Schneider, niz crkvenih predstavnika, čak i na visokim službama, „koji zamračuju istinu nauka o braku“. Nauk o braku i crkvenu stegu valja sačuvati neizmijenjenima, i to mora ostati nepromjenjivo jer Crkvu nisu ustanovili ljudi, nego Bog.

„Svi ovi crkveni predstavnici žele drugo Evanđelje, Evanđelje s pravom na rastavu, Evanđelje sa seksualnom slobodom, ukratko, Evanđelje bez šeste Božje zapovijedi“, rekao je biskup Schneider.

„Shizmatici se služe zastrašivanjem“

Oni se služe svakim „zlim sredstvom, uključujući i zastrašivanje i moralno nasilje kako bi postigli svoj cilj da rastavljene ponovno civilno vjenčane pripuste svetoj Pričesti, bez tradicionalnog uvjeta da žive u posvemašnjoj suzdržljivosti, a to je pretpostavka koju zahtijeva zakon Božji.“

Biskup Schneider kaže da su, kada se postigne cilj da se progura iznimka od pravila, „vrata otvorena za uvođenja Evanđelja rastave i Evanđelja bez šeste zapovijedi“. Međutim, to onda nije više Kristovo Evanđelje, nego „protuevanđelje“, evanđelje prema svijetu“, u tome se ništa ne mijenja kada se za to rabe riječi kao „milosrđe“, „majčinska briga“ i „praćenje“.

Biskup podsjeća na Pavlovu poslanicu u kojoj stoji:
„Ali kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao neko evanđelje mimo onoga koje vam mi navijestismo, neka je proklet!“ (Gal 1,8)

„Dvoznačnosti“ koje danas vladaju, usporedive su po mišljenju mons.Schneidera s općom pomutnjom arijanskoga spora u 4. stoljeću.

Glavna Papina zadaća jest učvršćivati braću u vjeri

„Glavnu papinu odgovornost odredio je naš Gospodin na božanski način i ona se sastoji u tome da on učvršćuje braću u vjeri. Učvršćivanje u vjeri znači uklanjati dvojbe i stvarati jasnoću. Samo služba pojašnjenja vjere stvara jedinstvo u Crkvi i to je prva i neminovna Papina odgovornost. Ako Papa u trenutačnim okolnostima ne ispunja svoju

zadaću, onda biskupi moraju jasno navješćivati nepromjenjivo Evanđelje o božanskom moralnom nauku i sveudiljnoj bračnoj stezi .“

Na ovaj bi način „bratski“ pomogli Papi jer „Papa nije diktator“. Za to je biskup Schneider citirao Gospodinove riječi:

„Zato ih Isus dozva i reče: "Znate da vladari gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. Neće tako biti među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj“ (Mt 20,25f).

Papa je sam pojasnio: Amoris laetitia „nije dijelom Učiteljstva“

Biskup je Schneider k tome pojasnio da je papa Franjo sam pojasnio da *Amoris laetitia* „nije dijelom Učiteljstva“. „Doktrinarno značenje apostolske pobudnice Amoris laetitia određuje se nakanom autora, pape Franje koji je jasno izjavio, primjerice: 'Podsjećajući na to da je vrijeme vrjednije od prostora, želio bih ponovno upozoriti da se sve doktrinarne, moralne i pastoralne rasprave ne moraju odlučiti doktrinarnim zahvatom'. (AL,3) To su Papine riječi.“

Svojim vlastitim riječima papa Franjo je pojasnio da nije bila njegova nakana donijeti doktrinarno obvezujuću izjavu. “Prema papi Franji cilj pobudnice *Amoris laetitia* bio je stvoriti situaciju za dokrinarne, moralne i pastoralne rasprave”.

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/12/09/bischof-schneider-zu-amoris-laetitia-es-gibt-ein-befremdliches-schisma/

Ukazanje Anđela u Fatimi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/ukazanje-anela-u-fatimi.html

Ove se godine na osobit način prisjećamo ukazanjā Anđela u Fatimi koja su se dogodila 1916. godine. Anđeo Portugala ukazivao se kako bi pripravio srca triju malenih vidjelaca za Gospina ukazanja 1917. godine. Na temelju *Sjećanjā sestre Lucije* vidimo da se ne poznaje točan nadnevak prvog ukazanja Anđela Mira, kao ni nadnevak sljedećih njegovih ukazanja. Zna se samo da je prvo ukazanje bilo u proljeće, drugo ljeti, a treće na jesen.

Donosimo opis ovih ukazanja iz *Četvrtog sjećanja* sestre Lucije. Dana 7. listopada 1941. primila je naređenje da opiše sve čega se sjeća o fatimskim događajima. Spis je dostavila 8. prosinca 1941. godine:

„Prvo ukazanje dogodilo se na južnoj padini Cabecoa dok sam molila krunicu s trima drugaricama:

Terezijom Matias, Marijom Ružom Matias, njezinom sestrom i Marijom Justinom iz zaselka Casa Velha. Ugledah iznad stabla u dolini, koja se pred nama prostirala, kao oblak, bjelji od snijega, proziran, u ljudskom liku. Drugarice su me pitale što je to bilo. U nekoliko drugih dana prizor se ponovio dva puta.

To ukazanje proizvelo mi je u duši utisak što ga ne znam objasniti. No, malo pomalo, taj je utisak nestao iz duše. Da se poslije nije dogodilo ono što se odigralo, vjerujem da bih te prizore posve zaboravila.

Na žalost, ne mogu iznijeti datume jer u to vrijeme nisam znala brojiti ni godine ni mjesece, čak ni dane u tjednu. Međutim, čini mi se, da je to bilo u proljeće, kad nam se Anđeo prvi put ukazao u pećini, u Cabecu.

Već sam rekla u spisu o Jacinti kako smo se uspele uz padinu tražeći zaklonište. Nakon užine i molitve, na određenoj udaljenosti, iznad drveća koje se prostiralo po obronku prema istoku, pojavila se svjetlost bjelja od snijega, u liku mladića koji je izgledao proziran, a blještio kao kristal prožet zrakama sunca. Kako se više približavao, sve bolje smo raspoznavale crte lica. Bile smo iznenađene, zanesene, nijeme, bez riječi!

Kad nam se sasvim približio, izgovorio je: „Ne bojte se! Ja sam Anđeo mira. Molite sa mnom!“ Kleknuvši na zemlju, spustio je glavu do zemlje. Prisiljene nekom nadnaravnom silom, mi učinismo isto i počesmo ponavljati riječi koje je on izgovarao: **„Bože moj, ja vjerujem u te, klanjam ti se, uzdam se i ljubim te. Molim te oproštenje za one koji ne vjeruju, koji ti se ne klanjaju, koji se ne uzdaju i koji te ne ljube!“** Nakon što je to ponovio tri puta, diže se i reče: „Tako molite! Srce Isusovo i Marijino slušaju vaše molbe.“ Zatim je iščeznuo.

Proželo nas je neko nadnaravno raspoloženje da nismo bile svjesne da uopće živimo. Dugo vremena, u istom položaju, ponavljale smo istu molitvu. Osjećale smo tako intenzivno Božju prisutnost da se među sobom nismo usudile govoriti. I drugi dan nam je duša bila u to uronjena i sasvim polako je nestajalo raspoloženje o kojemu govorim.

O tom ukazanju nitko nije pisnuo niti smo se dogovarale da šutimo. To se nametnulo samo po sebi. Stvar je toliko intimna, takva da o njoj nije moguće progovoriti ni riječi. Možda je utisak bio tako dubok jer je to bilo prvo ukazanje, a tako jasno.

Drugo se moralo dogoditi uslijed ljeta, onih dana kad smo se u polovici poslijepodneva vraćali sa stadima kući da bi na pašu opet izašli u kasno poslijepodne. Otišli smo u hlad pokraj bunara da tamo provedemo svoj popodnevni odmor. Najednom, ugledasmo pokraj nas istog Anđela.

- Što radite? Molite, mnogo molite! Isusovo i Marijino Srce imaju s vama nacrte svoga milosrđa. Prikazujte neprestano Svevišnjemu molitve i žrtve!

- Kad god možete, prinesite neku žrtvu kao čin zadovoljštine za grijehe kojima ga vrijeđaju i molitve za obraćenje grješnika! Tako ćete izmoliti mir za svoju domovinu. Ja sam Anđeo čuvar, Anđeo Portugala. Nadasve prihvatite, bez prigovora, trpljenja koja će vam Gospodin poslati!

  Te su se riječi duboko utisnule u naše duše, poput svjetla koje nam je pomoglo da shvatimo tko je Bog, koliko nas voli i koliko želi da ga ljubimo. Shvatili smo vrijednost žrtve i koliko mu je mila, jer na taj način obraća grješnike. Zato, od tog trenutka počesmo prinositi Gospodinu sve ono što nas je mučilo ali sami nismo tražili žrtve i odricanja osim što smo sate i sate, prostrti na zemlji, ponavljali molitvu koju nas je Anđeo naučio.

Treće ukazanje, čini mi se, bilo je u listopadu ili krajem rujna, jer tada više nismo odlazili na popodnevni odmor niti smo se sa stadima vraćali kući.

Kako sam već rekla u spisu o Jacinti, prešli smo iz Prequeira, imanja mojih roditelja, u pećinu, napustivši padinu koja gleda prema Aljustrelu na onu koja se spuštala prema Casa Velha. Tamo smo izmolili krunicu i molitvu koju nas je Anđeo naučio u prvom ukazanju. Dok smo tamo bili, ukaže nam se treći put držeći u ruci kalež nad kojim je bila Hostija u zraku, prostre se na zemlju i ponovi tri puta molitvu: **„O, Presveto Trojstvo, Oče, Sine i Duše Sveti, ja ti se duboko klanjam i prikazujem Predragocjeno Tijelo i Krv, Dušu i Božanstvo Isusa Krista, prisutnog u svim tabernakulima na zemlji, kao zadovoljštinu za zlodjela, svetogrđa i nemarnosti kojima ga vrijeđaju. Poradi neizmjernih zasluga njegova Presvetog Srca i Prečistog Srca Marijina, molim te za obraćenje jadnih grješnika“**. Zatim, ustavši, ponovno uzme u ruke kalež i Hostiju i pruži meni, a ono što je bilo u kaležu dade piti Jacinti i Franji. Pri tom je izgovarao: „Uzmite i pijte Tijelo i Krv Isusa Krista koji je strahovito izvrijeđan od nezahvalnih ljudi. Dajte zadovoljštinu zbog njihovih zlodjela i utješite svoga Boga!“ Tada se iznova prostre po zemlji, zajedno s nama ponovi tri puta onu istu molitvu, a onda iščezne.

Potaknuti nadnaravnom snagom koja nas je obuhvatila, činili smo isto što i Anđeo, to jest, prostrli se na zemlju i ponavljali molitvu. Božja prisutnost bila je tako snažna da nas je potpuno upila i poništila. Činilo nam se da više ništa ne osjećamo tjelesnim sjetilima. Tih smo dana sve obavljali kao nošeni snagom nadnaravnoga. Sreća i mir što smo osjećali bili su veliki, ali samo u duši, potpuno uronjeni u Boga.

Bez križa nema Katoličke Crkve

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/bez-kriza-nema-katolicke-crkve.html

„Kako bismo se približili protestantima, stvorena je ‚nova Misa'. Smatralo se shodnim izmijeniti svetu Misu koja se celebrirala dvije tisuće godina – ali da se to nije izričito izreklo – kako bi se eventualno Misna Žrtva mogla prinositi zajedno s protestantima da se stvori neka vrsta interkomunije i da se na taj način posve očito uništi i sveta Misna Žrtva.

Premda nova Misa ne mora biti bezuvjetno nevaljana, ona je ipak zatrovana, zatrovana svojim lažnim načelima, zatrovana jer ona na određen način dovodi do gašenja karakter svete Misne Žrtve, Žrtve križa.

Ali to je od najvećeg značaja jer se tako uništava korijen katoličke vjere. Katoličanstvo je bitno utemeljeno na križu. Ako izgubimo znanje o Žrtvi križa i svetoj Misnoj Žrtvi, onda većma nismo katolici. Samo ondje pronalazimo sve izvore milosti u križu Isusovu, u otvorenome Srcu Isusovu, u Njegovoj trnjem okrunjenoj glavi, u njegovim probodenim rukama. Samo ondje pronalazimo sve milosti Uskrsnuća, sve milosti Otkupljenja koje trebamo.

Ako se na oltarima ne prinosi više Isusova Žrtva na križu i ako se ondje događa samo još „Euharistijsko slavlje", gozba, dijeljenje, „Pričest", onda to više nije duh Katoličke Crkve.

Katolička Crkva bitno je utemeljena na križu, na duhu žrtve i stoga inače nestaje duha žrtve. To možete konstatirati svagdje u svojoj okolini.

Ljudi se ne žele više žrtvovati, ljudi se ne žele više trapiti, žele uživati, žele imati nešto od života, a to se proširilo i među katolicima.

Stoga što više nema duha žrtve, stoga što nema više nema križa.

To je izmjena usmjerenja koja se dogodila na Koncilu…

Željelo se približavanje protestantima. Što je iz toga nastalo? One katoličke klike postale su protestanti, a protestanti nisu postali katolici…“.

[Iz propovijedi nadbiskupa Marcela Lefebvrea koja je održana 29.travnja 1990. u Friedrichshafenu pred mnogobrojnim svećenicima i pred 8.000-10.000 vjernika]

Izvor: https://gloria.tv/article/J4tmpkFyZr4j4Yfq7RB9h6czU

„Uništiti kršćane“: Humanitarna djelatnica prisluškuje izbjeglice

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/unistiti-krscane-humanitarna-djelatnica.html

Katolički obavijesni portal kath.net izvješćuje o jednoj humanitarnoj djelatnici koja pomaže izbjeglicama i koja je čula zastrašujuće stavove kod muslimanskih migranata u mnogobrojnim izbjegličkim domovima. Ona govori o čistoj mržnji prema kršćanima

Rođena Eritrejka (39) i sama je pobjegla u Njemačku i već 5 godina dobrovoljno radi u mnogobrojnim izbjegličkim kampovima kako bi iz zahvalnosti „nešto vratila“. Ona govori arapski i ona je – što nitko ne sluti – kršćanka.

„Kršćane muslimanski izbjeglice ugnjetavaju, zastrašuju i šikaniraju. To je normalno“, izvješćuje žena koja bi željela ostati anonimna i koja je preko jedne neimenovane „poznate njemačke političarke“ tražila kontakt s politikom. Počesto nitko ne sazna za mobing kojemu su izloženi svi nemuslimani. Muslimanska djeca odbijaju igrati se s kršćanima.

Šokirana trideset devetogodišnja žena željela je više saznati i posjećivala je stoga Kuransku nastavu u raznim džamijama: „Ondje se propovijeda čista mržnja protiv drugih vjera. To djecu ovdje u Njemačkoj odmalena uče.“

Žene govore: „Želimo se razmnožavati. Moramo dobiti više djece od kršćana. Samo ih tako možemo uništiti.“ Upozorila ih je da su kršćani ti koji pomažu izbjeglicama. Odgovor je bio da je grijeh braniti kršćane.

Europska misijska zajednica izvješćuje u članku da muslimanski prevoditelji često prevode na štetu kršćanskih izbjeglica. No to se može djelomično suzbiti ako suradnici nadziru prevoditelje.

Izvor: gloria.tv

Pio XII još uvijek poučava (12. listopada 1952.) - Nulla veritas sine traditione.

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/pio-xii-jos-uvijek-poucava-12-listopada.html

Ne pitajte nas tko je „neprijatelj“, ni koju odjeću nosi.

On se nalazi svagdje i među svima; zna biti nasilan i podmukao.

Ovih posljednjih stoljeća pokušao je djelovati na intelektualno, moralno i socijalno rastakanje jedinstva u tajanstvenom Kristovom organizmu: želio je

- narav bez milosti,
- razum bez vjere;
- slobodu bez autoriteta; katkad i

- autoritet bez slobode.

On je „neprijatelj“ koji je postao sve konkretniji, s beskrupuloznošću koja nas ostavlja bez daha:

- Krist da, Crkva ne. Potom:
- Bog da, Krist ne.

A na koncu bezbožni krik:

- Bog je mrtav; štoviše:
- Bog nikada nije postojao.

I evo pokušaja izgradnje strukture svijeta na temeljima u koje Mi ne oklijevamo uprijeti prstom kao one koji su ponajvećma odgovorni za ugrozu koja prijeti čovječanstvu:

- gospodarstvo bez Boga,
- pravo bez Boga,
- politika bez Boga...

Papa mora, na svome mjestu, trajno bdjeti i moliti i brinuti kako vuk na koncu ne bi prodro u ovčinjak da otme ili rasprši stado.
(Pio XII.-iz „Govora muževima Katoličke Akcije od 12. listopada 1952.)

Izvor: http://chiesaepostconcilio.blogspot.ba/2016/10/pio-xii-docet-ancora.html

„Europa je napustila Krista. Zbog toga Europa umire, samo zbog toga“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/europa-je-napustila-krista-zbog-toga.html

Fjodor Mihajlovič Dostojevski (1821.-1881.)

„*Europa je napustila Krista. Zbog toga Europa umire, samo zbog toga*“
Fjodor Mihajlovič Dostojevski (1821.-1881.), Dnevnik

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/10/07/europa-hat-christus-verlassen-deshalb-stirbt-europa-einzig-deshalb/

Kardinal Cipriani Thorne: „Dženderističkom ideologijom upravlja krupni kapital“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/kardinal-cipriani-thorne.html

U Peruu su se 2016. godine održali predsjednički izbori. U svim lijevim i liberalnim strankama i koalicijama nalaze se zastupnici rodne ideologije.

„Ima dovoljno elemenata koji dokazuju da oni na neizravan način rodnom ideologijom uništavaju obitelj, uništavaju brak, uništavaju život, da oni dakle time uništavaju temeljne stvari. Posrijedi je međunarodna stvar kojom upravlja krupni kapital, a koja se tiče svih razina.“

Kardinal Luis Cipriani Thorne, limski nadbiskup i primas Perua, 17. rujna 2016. u intervjuu na privatnoj, peruanskoj televiziji RPP.

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/09/19/kardinal-cipriani-thorne-gender-ideologie-vom-grosskapital-gelenkt/

Majka Angelica:„Dosta mi je više te vaše liberalne Crkve“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/majka-angelicadosta-mi-je-vise-te-vase.html

Majka Angelica, utemeljiteljica televizije EWTN

Dosta mi je više te vaše liberalne Crkve...vaše egocentrične molitve, vaše zemaljske duhovnosti. Dosta mi je više vaših „početaka“ jer prvo što ostaje od jednog takvog novog početka jest rupa u koju svi upadamo. Dosta mi je vaših teologa koji ništa drugo ne čine, nego samo dijele i razaraju... Oni znaju kako smo grozno šutljivi bili mi lojalni katolici u svim ovim godinama...mi smo trideset godina gutali vaša mišljenja o Bogu.

Vi nemate Boga, ni dogmu, ni nauk vjere ni autoritet. Bunim se protiv vaših pokušaja uništenja katoličanstva malenih, siromašnih i starijih. Vaši katekizmi tako su razvodnjeni da u njima više ništa ne piše, nego „ljubi bližnjega svoga“. Ne, ponajprije se mora ljubiti Boga, a onda bližnjega svoga!

Vi ste pripomogli da ova zemlja postane poganskom jer nemate duhovnost koja je privlačna.

Uzeto iz: Mother Angelica, The remarkable story of a Nun, Raymond Arroyo, Doubleday, USA, 2005., stranica 242. Ovo je bila njezina spontana reakcija u jednoj televizijskoj emisiji kada joj je rečeno da bi na Svjetskom danu mladih u Denveru 1993. godine na Križnome putu jedna žena trebala preuzeti ulogu Isusa.

Izvor: gloria.tv

Pogibelj tercermundizma – „Iza pokoncilske kateheze stoji međunarodna organizacija i konzekventna metodika“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/pogibelj-tercermundizma-iza-pokoncilske.html

Kardinal Bergoglio s vodećim predstavnicima svećenika - opcije za siromašne (Curasopp)

Eliseo Ruiz, komandant Vojne obrambene službe u Argentini napisao je 1970. godine o tercermundizmu:

„Najopasniji agitatori danas jesu svećenici opcije Trećeg svijeta, osobito oni koji pripadaju marksističkoj ili maoističkoj ekstremnoj ljevici“.

Protuliberalni Argentinac Leonardo Castellani (1899.-1981.) opisao je 1970. taj fenomen:

„Njihov jezik jest jezik političara, pomiješan s jezikom protestantskih pastora. Već su dali više izjava od Ricarda Balbina [vodeći predstavnik lijevo-liberalne Union Civica Radical UCR]. Tvrde da su Evanđelja najviši autoritet, program im je oslobođenje siromašnih, a cilj reforma Crkve i utemeljenje jedne druge, nove, a njihova magna Charta jest Medellin“.

Carlos Sacheri napisao je 1970. godine u knjizi *La Iglesia Clandestina* (Tajna Crkva) koja je objavljena u Buenos Airesu:

„Mnogi iskreni, ali loše informirani katolici doduše su mišljenja da „pokoncilska“ kateheza zavodi, ali oni ne prepoznaju da iza toga stoji jedna organizacija i da se primjenjuje konzekventna metodika jer je njezino bitno obilježje da se ciljevi u čijoj službi stoji ni u kom slučaju jasno ne formuliraju. Cilj nije ništa drugo, nego tiho i polagano Crkvu prilagoditi svijetu, umjesto da se pokuša obratiti i spasiti svijet po Crkvi. Neomodernistički progresizam rastače time sve temeljne pojmove kršćanske vjere. (...) U našoj zemlji tercermundizam ne predstavlja jedinu, ali predstavlja najvažniju inačicu međunarodne progresističke organizacije. Njegova uglavnom tajna organizacija i metodika stvara 'paralelnu Crkvu“ koja pokušava kršćane dovesti u službu socijalne revolucije marksističkog tipa.“

Sacheri nastavlja:

„Katolička je Crkva danas ugrožena iz svoje unutrašnjosti od skupina koje postavljaju djelomično opravdane zahtjeve, kako bi dospjeli do svojih ciljanih skupina, ali na ozbiljan način ugrožavaju unutarnje jedinstvo vjernika širenjem doktrinarnih zabluda koje smućuju duhove i time im slabe vjeru i apostolsku revnost.“

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/09/28/tercermundismo-volkstheologie-opcion-por-los-pobres-die-chinesen-in-der-argentinischen-kirche/

Sveti Ivan Zlatousti: „Nije manje zlo podijeliti Crkvu, nego što je prionuti uz zabludu“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/sveti-ivan-zlatousti-nije-manje-zlo.html

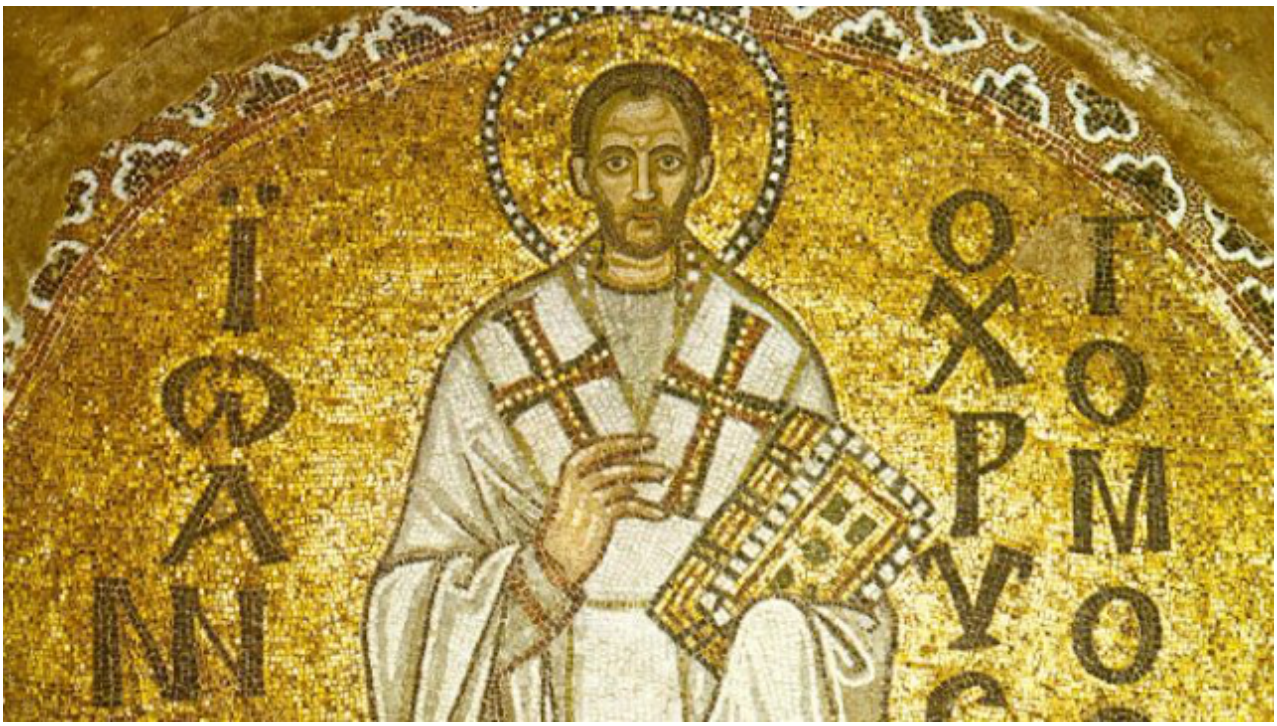

crkveni otac sv. Ivan Zlatousti

„Nije manje zlo podijeliti Crkvu, nego što je prionuti uz zabludu“

Sveti Ivan Zlatousti, crkveni otac, Homil. XI in Epist.ad Ephes.br.5

Oh, sretna li čovjeka, koji boravi u Marijinu domu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/oh-sretna-li-covjeka-koji-boravi-u.html

http://pennacreativa.altervista.org/wp-content/uploads/2011/02/maria5.jpg

Ponašanje predodređenika je takvo da su neprestano u kući sa svojom Majkom, ljube samoću, provode unutarnji život, nastoje oko molitve, i to sve po primjeru svoje Majke, Presvete Djevice, i u njezinu društvu, kojoj je sav sjaj u unutarnjosti i koja je u svojem životu toliko ljubila samoću i molitvu. Istina, oni su kad-kad i vani u svijetu, ali samo iz posluha volji Božjoj i svojoj dragoj Majci i da izvrše svoje staleške dužnosti. Ma ne znam kolikim prividnim sjajem sjalo što vani rade, ipak još mnogo više cijene što čine u samima sebi, u svojoj unutarnjosti, u društvu Presvete Djevice, jer tu se bave velikim poslom svoje savršenosti, prema kojemu su svi drugi poslovi dječja igra. Pa dok koji put

njihova braća i sestre rade vanjska djela s velikim marom, spretnošću i uspjehom, i dobivaju pohvale i odobravanja od svijeta, to oni ipak znaju, prosvijetljeni Duhom Svetim, da je mnogo veća slava, sreća i slast živjeti skromnim životom u samoći s Isusom Kristom, svojim uzorom, u potpunoj i savršenoj podložnosti svojoj Majci, negoli je slava, sreća i čast činiti sama čudesa naravi i milosti u svijetu, poput kakvih Ezavovih odbačenika. Slava i bogatstvo je u njezinoj kući (Ps 111, 3): slava za Boga, a bogatstvo za ljude, nalaze se u Marijinoj kući. Gospodine Isuse, ugodni li su tvoji stanovi!

Vrabac je našao sebi kuću da se tu smjesti, a grlica gnijezdo da tu stavi svoje ptiće (usp. Ps 84, 4). Oh, sretna li čovjeka, koji boravi u Marijinu domu, u kojem si se ti prvi nastanio! U toj kući predodređenici dobivaju svoju pomoć od tebe, i tu oni začinju uspone i stupnjeve svih kreposti u svome srcu, da se uzdignu do savršenosti u ovoj suznoj dolini. Kako su mili stanovi tvoji (Ps 84, 2).

Predodređenici nježno ljube i istinski časte Presvetu Djevicu kao svoju dobru Majku i Gospodaricu. Ljube je ne samo jezikom, nego uistinu, časte je ne samo izvanjskim načinom, nego u dubini svoga srca; poput Jakova izbjegavaju sve što joj može biti mrsko, a vrše gorljivo sve čime misle da mogu zadobiti njezinu dobrohotnost. Donose joj i daruju, ne svoje jaradi, kao Jakov Rebeki, nego ono što su ta dva jareta označavala, naime svoje tijelo i svoju dušu sa svime što im pripada, iz ovih razloga: a) da ih primi kao svoje vlasništvo; b) da ih ubije, to jest da učini kako bi umrli grijehu i samima sebi i da ih odere i liši njihove kože – njihova sebeljublja, tako da se mogu dopasti Isusu, njezinu Sinu, koji traži za prijatelje i sluge samo one koji su umrli samima sebi; c) da ih pripremi prema ukusu nebeskoga Oca, to jest na njegovu veću slavu, koju on poznaje bolje od ijednoga stvora; d) napokon, da to tijelo i ta duša, njezinom brigom i zauzimanjem, dobro oprani od svake ljage, potpuno mrtvi, sasvim očišćeni i lijepo ugotovljeni, postanu ugodno jelo, dostojno ustiju i blagoslova Oca nebeskoga. Zar tako ne će učiniti predodređene duše, koje će rado prihvatiti i vršiti savršenu posvetu Isusu preko Marijinih ruku, koju posvetu evo ja naučavam, da tako posvjedoče Isusu i Mariji svoju djelotvornu i junačku ljubav? Zbilja, odbačenici govore da ljube Isusa, da ljube i štuju Mariju, ali ne dotle da bi za njih pregorjeli sve svoje biće i žrtvovali za njih svoje tijelo s njegovim osjetilima i svoju dušu s njezinim strastima, kako to predodređenici rade.

Odlomak iz knjige: „Rasprava o Pravoj pobožnosti prema Djevici Mariji 'Priprava na kraljevstvo Isusa Krista'“ svetog Ljudevita Grigniona Montfortskoga (poglavlje 196. i 197.)

Benedikt XVI. papi Franji čestitao 80. rođendan

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/benedikt-xvi-papi-franji-cestita-80.html

Udar munje u kupolu sv.Petra na dan odreknuća Benedikta XVI.

Papa emeritus, Benedikt XVI. svojemu je nasljedniku u subotu poslao čestitke u povodu njegovog 80. rođendana. To izvješćuje Tiskovni ured Svete Stolice. Benedikt XVI. napisao je „vrlo, vrlo ljubazno pismo“, a papa Franjo je se „jako, jako obradovao“. Osim toga, čuli su se i telefonski u subotu popodne. Benedikt XVI. poslao je tri malena dara. Posrijedi su osobne stvari koje su obojici značajne. Što je to, ostaje tajna.

Izvor: gloria.tv

Komentar: Je li među darovima koji su obojici značajni i omotnica s neobjavljenim dijelom Treće Fatimske tajne i poticaj da posveti Rusiju Bezgrješnom Srcu?! Ili još neko pismo sestre Lucije? Postoji li još nešto što je trenutačno hitnije?

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PONEDJELJAK, 19. PROSINCA 2016.

Što nam danas poručuju Sveti Bernard, Bonifacije, Ignacije, župnik Arški i padre Pio?

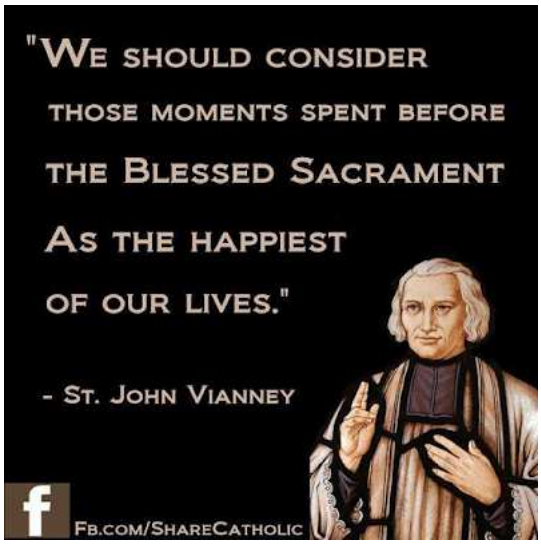

„Trebali bi da gledamo na momente koje provedemo pred

Presvetim Sakramentom kao najsretnijima u našem životu.“

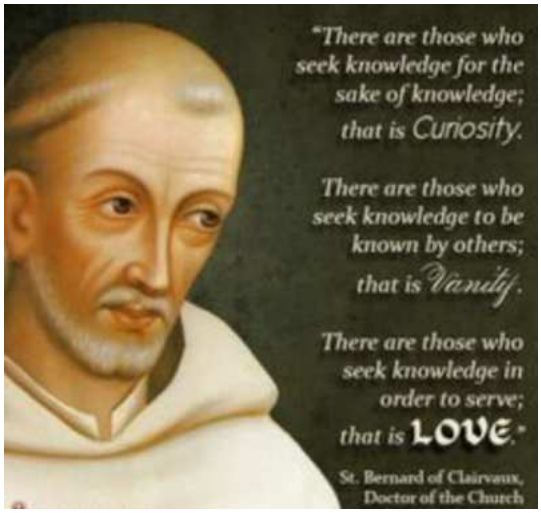

„Ima onih koji traže znanje radi samoga znanja; to je RADOZNALOST.

Ima onih koji traže znanje da bi bili drugima poznati; to je TAŠTINA.

Ima onih koji traže znanje da bi služili; to je LJUBAV.“

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)
In memoriam (6)
intervju (14)
Isprika (1)
Kardinali (79)
Katolički nauk (9)
Kćeri Srca Isusova (23)
Knjige (43)

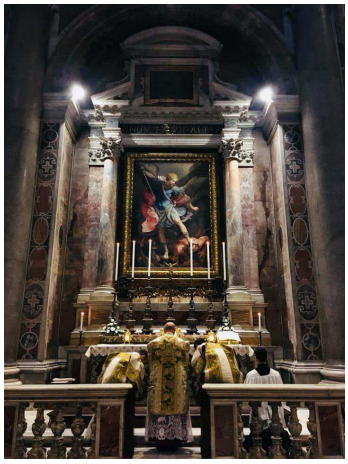

KONTAKT

ontrebakraljevati
@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

► 2018 (120)

► 2017 (207)

▼ 2016 (150)

▼ prosinca (37)

Kardinal Burke: „Ako papa izrekne herezu (krivovje...

Je li papa Franjo spoznao ozbiljnost situacije?

Obitelj koja zajedno moli ostat će zajedno

Uskoro počinje Fatimska godina

Isus put do Oca - "Tko mene ljubi njega će ljubiti...

Božić - Isus se rodio u Betlehemu (i čestitka)

Divna izmjena – Dom Columba Marmion

Glas dobre volje?

Snaga katoličkog svećenika

Priprava na Božić – Dom Columba Marmion

Kyra - Veni, Veni , Emmanuel

Dekret o istočnom grijehu

Što nam danas poručuju Sveti Bernard, Bonifacije, ...

Benedikt XVI. papi Franji čestitao 80. rođendan

Oh, sretna li čovjeka, koji boravi u Marijinu domu

Sveti Ivan Zlatousti: „Nije manje zlo podijeliti C...

Pogibelj tercermundizma – „Iza pokoncilske katehez...

Majka Angelica:„Dosta mi je više te vaše liberalne...

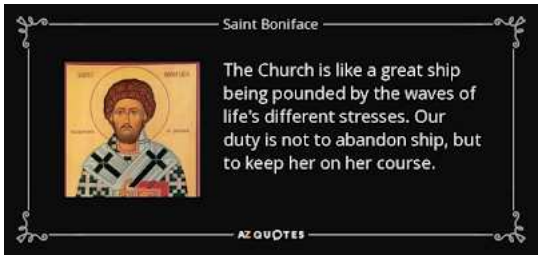

Crkva je poput velikoga broda, izudarana od valova raznih životnih stresova.

Naša dužnost je da ne napustimo brod, nego da je održavamo na njenom putu.

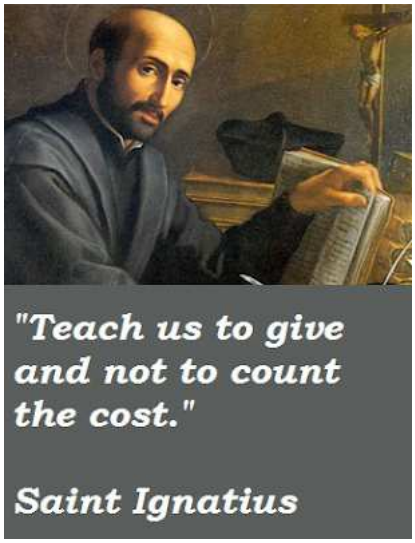

Save

„Nauči nas da darujemo i da se ne osvrćemo na cijenu."

„Ne pokušavaj zadovoljiti sve. Pokušaj zadovoljiti Boga, anđele, i svece – oni su tvoja publika“

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Sveta Pričest (21)

Twitter (23)

Vatikan (29)

videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)

zakopano blago (8)

Kardinal Cipriani Thorne: „Dženderističkom ideolog...

„Europa je napustila Krista. Zbog toga Europa umir...

Pio XII još uvijek poučava (12. listopada 1952.) -...

„Uništiti kršćane“: Humanitarna djelatnica prisluš...

Bez križa nema Katoličke Crkve

Ukazanje Anđela u Fatimi

Biskup Schneider o pobudnici Amoris laetitia: „U C...

Papa imenuje kardinala Stellu novim članom Kongreg...

Presveto Srce Isusovo i Bezgrješno Srce Marijino (...

Svaki treći musliman u Francuskoj pokazuje „radika...

Biskupi Bliskog istoka: „Zapad smo godinama upozor...

Toliko ljubljena od Boga da je očuvana i od istočn...

Vjera svete Male Terezije i čudesno ozdravljenje d...

Kardinal Sarah: riječi Pretvorbe glase „za mnoge“,...

Tisuće su Kubanaca pred Castrovom postrojbom za sm...

Richard Strauss - Tod und Verklarung

Marija, Majka Milosrđa (Sensus Fidelium)

Pobožnost Srcu Isusovom i Marijino majčinstvo

Zadovoljština za bogohulnost

► studenoga (36)

► listopada (26)

► rujna (32)

► kolovoza (19)

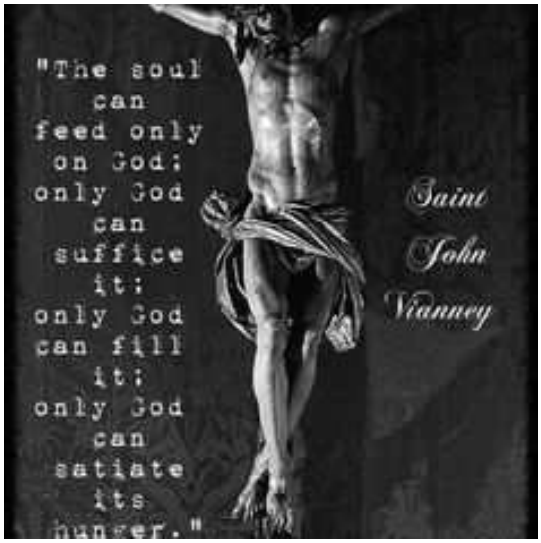

„Duša se može hraniti samo Bogom; samo joj Bog može biti dovoljan; samo je Bog može ispuniti; samo Bog može da joj glad zasiti.“

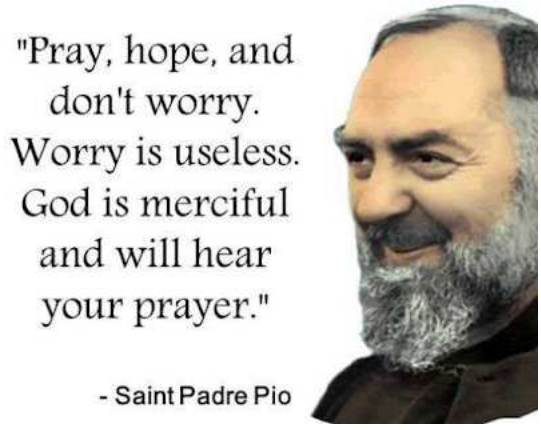

„Moli, nadaj se, i ne brini. Briga je bezvrijedna. Bog je milostiv i čuti će tvoju molitvu.

Objavio/la katolicki nauk 1 u 20:30:00

Oznake: Sveci, Twitter

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)

Dekret o istočnom grijehu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/dekret-o-istocnom-grijehu.html

Pavao III. (1534. -1549.)
(Paulus III.)

» Dekret o istočnom grijehu «
(Tridentski sabor, V. sjednica, 17. VI. 1546.)

Kako bi naša kršćanska vjera „bez koje je nemoguće svidjeti se Bogu" **[Heb 11,6],** nakon čišćenja od zabluda ostala cjelovita i neokaljana u svojoj iskrenosti, i kako se kršćanski narod ne bi „zanosio svakim vjetrom učenja" **[Ef 4,14]**, budući da je ona stara zmija **[usp. Otk 12,9; 20,2]**, vječni neprijatelj ljudskog roda, probudila među vrlo mnogim zlima koja u ovim našim vremenima uznemiruju crkvu Božju, ne samo nove nego i stare zablude o izvornom grijehu i njegovom lijeku: sveti ekumenski i opći Tridentski sabor... htijući pristupiti tome da zabludjele pozove natrag i utvrdi one koji se kolebaju, slijedeći svjedočanstva svetog Pisma i svetih Otaca i najpriznatijih sabora kao i sud same Crkve o tom istom izvornom grijehu određuje, govori i izjavljuje:

1. Tko ne ispovijeda da je Adam, prvi čovjek, nakon što je u raju prekršio Božju zapovijed, odmah izgubio svetost i pravednost u koju je bio postavljen, te da je zbog krivnje takvog prijestupa (odmah) upao u srdžbu i nemilost Božju, a zbog toga i u smrt, kojom mu se prije toga Bog bio zaprijetio, a sa smrću i u ropstvo pod vlašću onoga „koji imaše moć smrti, to jest đavla" **[Heb 2,14]**, te se tako čitav Adam zbog krivnje tog prijestupa dušom i tijelom promijenio na gore, neka bude kažnjen anatemom.

2. Tko ustvrdi da je Adamov prijestup škodio samo njemu a ne i njegovom potomstvu te da je on od Boga primljenu svetost i pravednost koju je izgubio, izgubio samo za sebe a ne i za nas; ili tko (ustvrdi) da je on okaljan grijehom neposlušnosti na čitav ljudski rod prenio samo smrt i kaznu tijela, a ne i grijeh koji je smrt duše, neka bude kažnjen anatemom jer proturječi Apostolu koji kaže: „Po jednom čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt, i time što svi sagriješiše, na sve ljude prijeđe smrt" **[Rim 5,12]**.

3. Tko ustvrdi da se taj Adamov grijeh, koji je u svima i svima vlastit, jedan po nastanku i prenešen rođenjem a ne nasljedovanjem, uklanja ili snagom ljudske naravi ili nekim drugim sredstvom a ne zaslugama jedinog posrednika Gospodina našega Isusa Krista, koji nas je pomirio s Bogom u svojoj krvi **[usp. Rim 5,19 sl.]**, „koji nama posta pravednost, posvećenje i otkupljenje" **[1 Kor 1,30]**; ili tko niječe da se same zasluge Krista Isusa po pravilno podijeljenom sakramentu krštenja prema načinu Crkve, primjenjuju kako na odrasle tako i na djecu, neka bude kažnjen anatemom.

Jer „nema pod nebom drugog imena... po kojem se možemo spasiti" **[Dj 4,12]**. Odatle i ona riječ: „Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijehe svijeta" **[Iv 1,29]**. I ona: „Koji ste god kršteni, Kristom se zaodjenuste" **[Gal 3,27]**.

4. Tko niječe da treba krstiti malu djecu od utrobe majčine, pa i ako su rođena od krštenih roditelja, ili tko kaže, da ih se doduše krsti za oproštenje grijehe, ali da oni nisu od Adama naslijedili nikakav izvorni grijeh koji bi trebalo okajati kupkom preporođenja kako bi postigli vječni život, odakle slijedi, da se kod njih forma krštenja„za oproštenje grijeha" ne shvaća kao istinita nego kao lažna, neka bude kažnjen anatemom. Jer ne smije se drugačije shvaćati ono što kaže Apostol: „Po jednom čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt, i time što svi sagriješiše, na sve ljude prijeđe smrt" **[Rim 5,12],** nego kao što je to uvijek shvaćala Katolička crkva raširena posvuda. Zbog tog se naime prema pravilu vjere, po apostolskoj predaji, za oproštenje grijeha uistinu krste i djeca koja sama još nisu mogla počiniti nikakav grijeh, kako bi se preporođenjem (kod njih) očistilo ono što su zadobili rođenjem. „Ako se tko ne rodi iz vode i Duha ne može ući u kraljevstvo Božje" **[Iv 3,5]**.

5. Tko niječe da se po milosti Isusa Krista našega Gospodina, koja se podjeljuje u krštenju, ne oprašta krivnja izvornog grijeha, ili tko tvrdi da ne nestaje svega što ima pravi i istiniti smisao grijeha, nego kaže da se to samo briše, ili da se ne uračunava, neka bude kažnjen anatemom.

Kod preporođenih naime Bog ne mrzi ništa, jer „u njima nema nikakve osude" **[Rim 8,1]**, koji su uistinu „krštenjem s Kristom suukopani u smrt" [Rim 6,4], koji „ne hodaju po tijelu" **[Rim 8,1]**, nego su svukli starog čovjeka i obukli novog koji je stvoren po Bogu **[usp. Ef 4,22-24; Kol 3,9 sl.]**, nevini, neokaljani, čisti, nedužni i Bogu ljubljeni sinovi postali su „baštinici Božji i subaštinici Kristovi" **[Rim 8,17]**, tako da ih zaista ništa ne može spriječiti da uđu u nebo.

Sveti sabor pak misli i izjavljuje da kod krštenih ostaje požuda ili žarište (grijeha); ona je ostavljena za borbu i ne može škoditi onima koji na nju ne pristanu i koji joj se po milosti Krista Isusa snažno odupiru. Štoviše „bit će ovjenčan tko se zakonito natječe" **[2 Tim 2,5]**. Sveti sabor izjavljuje da tu požudu koju Apostol katkada zove „grijeh" **[usp. Rim 6,12-15; 7,7. 14-20]**, Katolička crkva nikada nije smatrala niti nazivala grijehom, kao nešto što bi kod preporođenih zaista i uistinu bio grijeh, nego jer je iz grijeha i navodi na grijeh. Tko bi pak mislio drugačije neka bude kažnjen anatemom.

6. Ovaj pak isti sveti sabor izjavljuje da nije njegova nakana, da u ovaj dekret u kojem se radi o izvornom grijehu, uključuje blaženu i bezgrješnu Djevicu Mariju, Bogorodicu, nego određuje da se treba držati konstitucija blažene uspomene pape Siksta IV., uz kazne koje su u tim konstitucijama određene, a (Sabor) ih obnavlja

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

UTORAK, 20. PROSINCA 2016.

Kyra - Veni, Veni , Emmanuel

Veni Veni Emmanuel

Dođi nam Gospodine, iščekujemo Te radosnog srca! Dođi i nastani se puninom svoje nježne ljubavi u nama! Hvala Ti što nas toliko ljubiš da si uzeo ljudsko tijelo i nastanio se među nama!

Objavio/la katolicki nauk u 14:00:00

Oznake: Glazba

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

Priprava na Božić – Dom Columba Marmion

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/priprava-na-bozic-dom-columba-marmion.html

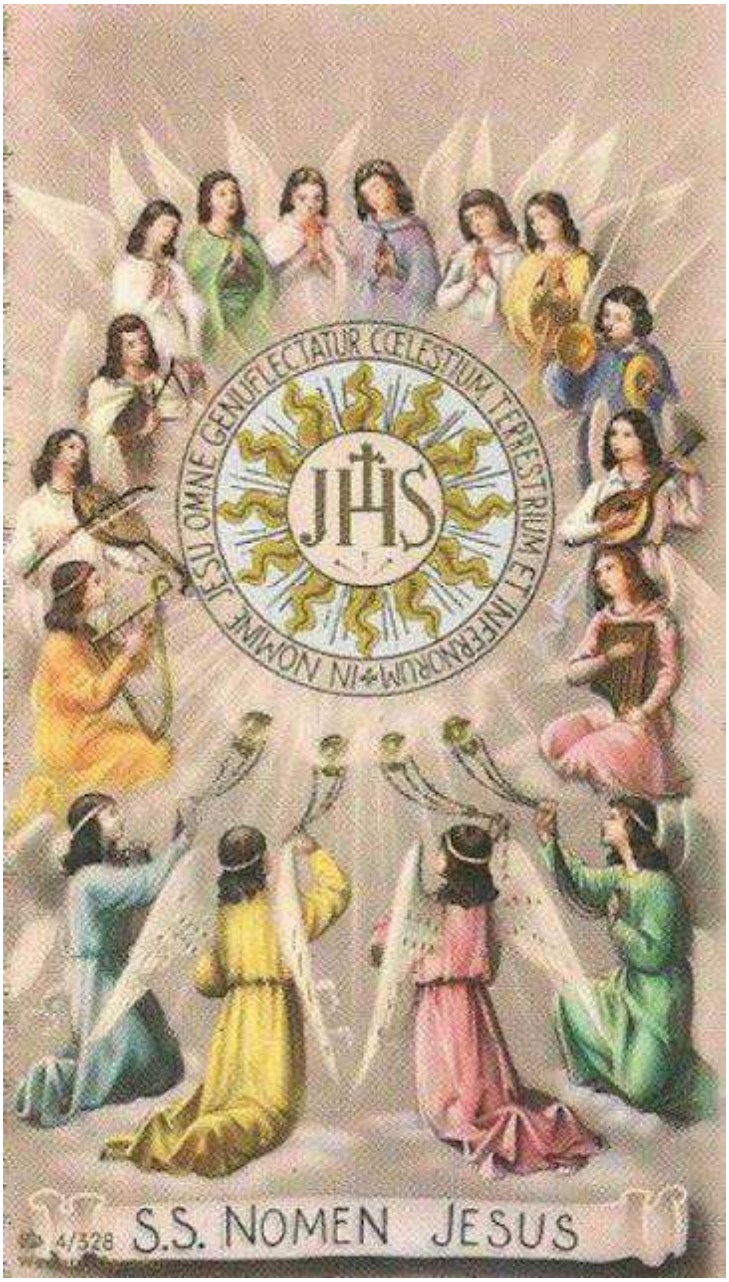

Sretni smo što vjerujemo u svjetlost koja ima da prosvijetli svakog čovjeka koji dolazi na ovaj svijet.

Bog želi da bude blagoslivljan i slavljen u svim svojim djelima. On traži da mu upravimo hvale i da se divimo Njegovom djelovanju što je tako divno i mudro pripravio dolazak kraljevstva svog Sina među nas. On nam kroz cijelu pripremu za Božić želi učvrstiti vjeru. Želi da se uvjerimo da će se ispuniti sve što piše o Njemu u prorocima i psalmima. (Luka XXIV, 44)

On nam govori:"Moj otac vas ljubi, jer ste uzvjerovali da me on poslao" (Iv. XVI.,27)

Krist je došao za sve ljude, svih naroda i vjekova! Radi nas ljudi i radi našega spasenja siđe s neba!

Crkva koju vodi Duh Sveti što je isto što i duh Isusov, nastoji oko toga da nas svake godine iznova što dublje uvede u tajnu svog Božanskog Zaručnika. Svake godine svetkuje rođenje svoga Božanskog Zaručnika.

Krist je u nama po milosti posvetnoj koja nas čini djecom Božjom. On želi da se ova milost obnavlja, da živimo novim životom, slobodnim od grijeha i nesavršenosti, bez ikakve privezanosti na stvorove i sebe. Crkva želi da shvatimo kako nam Krist u zamjenu za čovječju narav koju od nas uzima , daje svoju Božansku narav. To je milost koju nam je utjelovljena Riječ zaslužila rođenjem svojim u Betlehemu. Ako je istinito da se on rodio, živio i umro za nas. Istina je ako nadodamo da se ove zadnje zasluge primijenjuju i milosti podjeljuju pojedinoj duši samo u toliko koliko je na to pripravna. Crkva to dobro zna pa nam dovikuje preko usta Preteče:"Pripravite putove Gospodnje, - jer je Gospodin blizu."

Potrebno je dopustiti da priprava bude potpuna kako bi svečanost Kristova rođenja proizvela u nama sve plodove milosti, svjetlosti i života.

Što uključuje dobra priprava?

Prvenstveno čistoću srca. Kad je riječ sišla na svijet, našla je srce svoje majke savršeno spremno i sposobno da primi obilje milosti kojima je htjela da je obaspe. Majka je bez sumnje imala sve savršenosti, ali jedna se nad svima isticala, a to je njezine djevičanska čistoća. Marija je djevica i to njezino djevičanstvo je toliko dragocjeno da na nj upozorava anđela kad joj govori da će postati Majkom Božjom. Ovo neizmjerno dostojanstvo Majke Božje traži da Marija bude ne samo djevica nego da njezina čistoća nadilazi čistoću anđela i da bude jedan odraz onog sjaja u kojem Otac porađa svog Sina. Zato ju je oslobodio Bog od grijeha istočnog da pripravi Sinu svom dostojno prebivalište.

Ta velika čistoća je prva koja privlači Krista, ali mi smo grešnici i ne možemo ponuditi Isusu ovakvu neoskrvnjenu čistoću koju on toliko ljubi. Možemo ju nadomjestiti poniznošću Marije Magdalene. Priznajmo se bijednim i nedostojnim pred onim koji kaže:"Nisam došao da zovem pravednike nego grešnike." (Mat IX, 13) i molimo:"Dođi da nas oslobodiš, Gospodine Bože jaki!"

Spasitelj milosrđem ganut neće odbaciti onoga koji dolazi k njemu srcem poniznim i raskajanim.

Uz čistoću srca i poniznost jako nam je za pripremu radosnog dočeka rođenja Isusova potrebno pouzdanje u Krista, jer samo od Njega dolazi spas.

Otvorimo svoje srce neograničenom pouzdanju prema Onome koji dolazi i nećemo se prevariti.

"Neće se smesti oni koji se u Te uzdaju."

Ovo pouzdanje najbolje se očituje u žarkim željama da Krist zavlada u nama.

Ako hoćemo da blagdan Kristova rođenja donese veliku slavu Presvetom Trojstvu, da utješi Srce utjelovljenje Riječi, da bude izvorom obilnih milosti za Crkvu i za nas, nastojmo da očistimo svoje srce, ponizimo se uzdajući se u Boga, ispunimo svoje duše žarkim i silnim čuvstvima. Molimo Blaženu Djevicu da nas ispuni onim čuvstvima kojima je bila obasuta u sretnim danima pred Isusovo rođenje. Živjela je u najužem sjedinjenju sa Djetetom – Bogom, kojega je nosila u svom krilu. Molimo joj se da nam dozvoli da uđemo u ono raspoloženje koje je ona imala. Majka će uslišati naše molbe i naše će veselje biti neizmjerno kad osjetimo da se Krist nanovo rodio u našoj duši obasuvši nas obiljem svojih milosti. Tada ćemo osjetiti kao i Blažena Djevica, dakako u manjoj mjeri, istinu riječi svetoga Ivana:"Riječ bijaše Bog....I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama i mi smo je vidjeli punu milosti i od njene punine svi smo primili – milost povr milosti." (Iv. I, 14 i 16)

Priredio N.B.

Snaga katoličkog svećenika

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/snaga-katolickog-svecenika.html

Glavna zadaća i moć svećenikova jest izvršavati ovo božansko čudo: svetu Misu, Euharistiju.

O tome Crkva uči u sljedećoj dogmi:

Snagu prinošenja svete Misne Žrtve imaju samo svećenici. De fide.

Budući da Crkva vidi bitnu funkciju svećenika upravo u služenju svete Mise, a reformatori su naprotiv ministerijalnom svećeništvu suprotstavljali opće svećeništvo (to znači: svi mogu isto), Tridentski je sabor ponovio vjeru koji je potvrdio već 4.lateranski sabor da je **samo svećenik djelitelj Euharistije**.

Jer samo je apostolima Krist rekao: Ovo činite meni na spomen. Toliko je Crkva u to uvjerena da upravo u ovim riječima vidi ustanovu svećeničkog reda.

Pavao naziva svećenike: „sluge Kristove i upravitelji Božjih tajni.“

Stoga u Svetom pismu sve govori protiv toga da se zajednica može shvatiti kao upraviteljica svetih tajni.

Veliko značenje koje Crkva pripisuje svetoj Euharistiji pokazuje sljedeća dogma:

Svi vjernici koji su u stanju milosti mogu spasonosno primiti sakrament svete Euharistije. De fide.

Za svetu Pričest Crkva je uvijek zahtijevala stanje milosti. Tridentski sabor za stanje smrtnoga grijeha zahtijeva ispovijed i zabranjuje pristupanje pričesti osim u stanju krajnje nužde, nakon savršenog pokajanja.

Stanje milosti, čistoća duše pokazuje se jako lijepo kod Prve svete Pričesti djece. Njih se vjeronaukom i prvom ispovijedi pripravlja za svetu Pričest i vodi ih se na svečan način k pričesnoj klupi.

Glas dobre volje?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/glas-dobre-volje.html

Slava Bogu na visini, a mir ljudima dobre volje (Lk 2, 14)

Bude li u nama mir ili znatiželju riječi dobra volja? Što te riječi znače za mene, što mi govore? Čujem li glas dobre volje?

Da, dobru volju možemo čuti u tišini svoga srca kad nam u Svetoj noći – Tihoj noći sam Bog kao maleno nejako Dijete – Isus svojom šutnjom jače progovori i tad smo sigurni da tu tek istinski dobivamo – dobru volju – po kojoj Bogu odgovaramo punim srcem predanja i ljubavi, evo me!

Kao što je Djevica nad djevicama Isusa nosila tjelesno tako ga svatko od nas tko je dobre volje može nositi duhovno. U tom skrivenom, a tako snažnom doživljaju srce nam se grije i ispunjava utjehom koja se raduje usred svih teškoća i križeva!

Divna izmjena – Dom Columba Marmion

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/divna-izmjena-dom-columba-marmion.html

Dijete Isus u jaslicama ne pokazuje izvana ono što jest, jer izgleda kao svako drugo dijete. Ipak, u ovom času On kao Bog, kao Vječna Riječ, promatra duše koje se pojavljuju pred Njim. Ovo dijete koje počinje rasti je onaj koji je vječan i čija Božanska narav ne pozna promjene. Rođen u vremenu, a prije svakog vremena je. On, pred kojega dolaze pastiri i koji je stvorio sve.

Da otkupi ljude, morala je druga Božanska osoba da dođe na svijet, da se rodi i postane čovjek. Ljudsku narav koju je uzela druga Božanska osoba bilo je sredstvo da nas učini dionicima svoje Božanske naravi.

Crkva nam sa zanosom služeći se riječima svetog Pavla govori o ovom "dolasku" Boga među nas. "Pokazala se milost Boga Spasitelja našega svim ljudima" (Tit II,11), "Pokazala se dobrota i čovjekoljublje Spasitelja našega Boga." (Tit II, 11)

Utjelovljenje ostvaruje nečuvenu tajnu: ljudi su vidjeli samoga Boga gdje živi među njima.

Sveti Ivan to ovako opisuje:"Što bijaše iz početka, što čusmo, što vidjesmo očima svojima, što razmotrismo i ruke naše opipaše o Riječi života; i život se javi i vidjesmo i svjedočimo i javljamo vam život vječni, koji bijaše kod Oca i javi se nama. Što vidjesmo i čusmo, javljamo i vama da radost vaša bude savršena." (I.Iv I,1-4)

Kolika je radost gledati Boga koji se nalazi među nama, pod koprenom bijedne, siromašne, ponizne ljudske naravi pd kojom ga mi možemo vidjeti i doticati. Privlači nas djetinja pojava pod kojom nam se Bog objavljuje. Dijete Bog nam govori da ne tražimo u njemu Boga po zaključcima iz filozofije nizi ikakve znanosti jer dolazi nama kao siromašno, neugledno dijete koje će dati svoj život do kraja za nas. On je "sjaj slave Oca vječnoga i živa slika bivstva Njegova." (Heb 1,3)

Bog nam je postao vidljiv iz razloga da nas poučava. "Ovo je ljubljeni moj Sin, Njega slušajte!" (Mat XVII, 5), a Isus govori "Moja nauka nije moja, nego Onoga koji me poslao". (Iv. VII, 16)

Zatim postavlja nam se kao uzor koji trebamo nasljedovati. Trebamo samo pratiti ovo dijete,
promatrati ga kako živi među nama i po Njemu ćemo prepoznati kakvi i mi trebamo biti pred Bogom kao prava djeca Božja. "Jer ja svagda činim, što je Njemu drago." (Iv, VIII, 29)

Po čovječjoj naravi koju Bog uzima od nas, postaje On sposoban da trpi. Čovjek je bijedan stvor koji nije mogao dati zadovoljštinu za uvredu koja je bila neizmjerna, a s druge strane božanstvo nije moglo trpjeti, a bez toga se ne može zadovoljiti. Bog nam može udijeliti svoj život samo, ako grijeh bude izbrisan. Grijeh se ne može izbrisati tek jednom odlukom vječne Mudrosti, već mora da se da pravedna zadovoljština.

Gdje je riješenje? Utjelovljenje nam je odgovor na to.

Gledajte dijete iz Betlehema. Riječ koja je tijelom postala. Čovječja narav će trpjeti i dati zadovoljštinu. Ova će trpljenja i zadovoljštine pripasti Riječi kao božanskoj osobi i po tome će dobiti neizmjernu vrijednost. Ta će vrijednost biti dovoljna da otkupi ljude, da zadovolji za grijehe i da učini da milost oplodi duše poput brze i bujne rijeke.

O divne izmjene!

Riječ traži čovječju narav, da pomoću nje trpi, zaslužuje, zadovolji i da nas napuni milostima. Tijelo je bilo uzrokom da se čovjek odmetnuo od Boga (padom Adama i Eve koji su povjerovali da će postati slični Bogu, raspoznajući dobro od zla. Zato su izgubili prijateljstvo Božje za sebe i svoje potomstvo), a Bog postajući tijelo oslobađa čovjeka.

Tijelo koje uzima Riječ Božja, ima da postane za svako tijelo sredstvom spasenja. O divne izmjene!

Bez sumnje je svakom jasno da treba čekati na žrtvu Kalvarije da zadovoljština bude potpuna. Ali Krist je od prvog časa svog Utjelovljenja prihvatio da izvrši Božju volju i da se prikazuje kao žrtva za rod ljudski (Hebr. X,10)

U štalici On započinje svoju muku kojoj je vrhunac na Golgoti. Štalica je prva postaja no sadrži sve ostale. Krist nas izmiruje s Bogom po svojoj ljudskoj naravi, a tu nam je narav upravo pokazao u Betlehemu.

Kasnije će Crkva uzdignuti u svojoj slavi pobjednika nad grijehom i smrti, ali sada Krist zna samo za poniženje i slabost.

Zastanimo i pogledajmo Sina Božjega koji nam daje primjer divne poslušnosti kao ustuk našem neposluhu. Dječjom jednostavnošću predaje se u ruke svojih roditelja, dopušta da ga dotiču, uzimlju i nose kamo hoće. Čitavo njegovo djetinjstvo, sva njegova maldost sažeta je u ovim riječima Evanđelja:"I bijaše im poslušan." (Lk II, 51)

Krist kroti i naše pohote. "Jer sve što je na svijetu, požuda je tijela i požuda očiju i oholost života." (I.Iv, II, 16). Sve ono što gledamo, pa nas začarava, zasljepljuje i zavodi. To je tašta želja za prolaznim malenkostima koje pretpostavljamo Bogu. Riječ je doista postala tijelom, ali se je rodila u siromaštvu i odricanju. "Premda je bio bogat , radi vas je postao siromašan." (II. Kor, VIII, 9)

Kralj vjekova (I.Tim 1, 17) je samo jednom riječju iz ništa stvorio cijeli svijet. Nije rođen u kraljevskoj palači. Majka njegova nije našla mjesta ni u gostionici i morala je da se sakrije u špilju jer je Sin Božji htio da se rodi u golotinji i da spava na slami.

Jeruzalem- bazilika Isusovog rođenja, ispod zvijezde se nalazi špilja u kojoj se Isus rodio

Promatramo li vjerom dijetića Isusa opazit ćemo u njemu božanski uzor svih kreposti. Ako znamo prisluhnuti srcem što nam govori, naučit ćemo mnogo toga....

Lijepo nam govori i sveti Grgur tumačeči Božično evanđelje:"Božanstvo se zaodijeva našom umrlom puti i u isto vrijeme dok se Bog spušta do života čovječjeg, čovjek se uzdiže do nebeskih stvari."

Priredio N.B.

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 24. PROSINCA 2016.

Božić - Isus se rodio u Betlehemu (i čestitka)

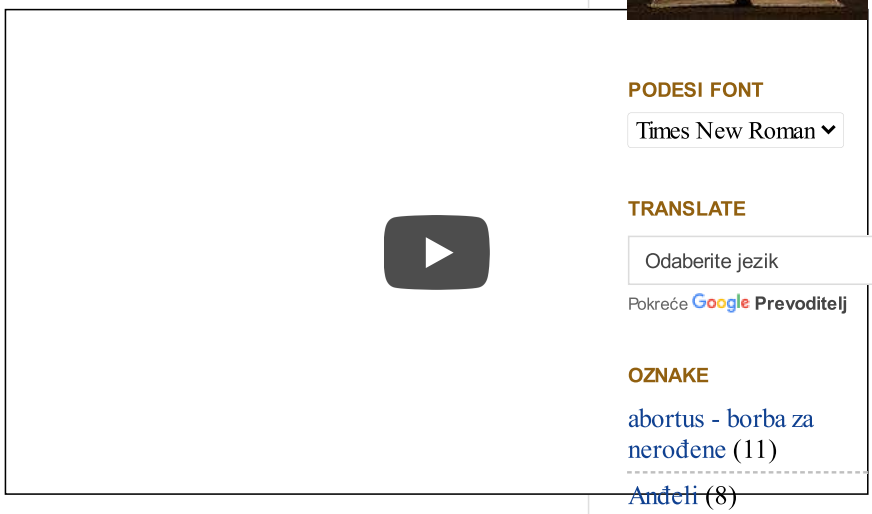

Dragi i cijenjeni čitatelji,

pred nama je najljepši kršćanski blagdan, blagdan rođenja Spasitelja, obitelji, mira, opraštanja i nade. Božićni dani u svakome od nas bude najbolje i prilika su da činimo dobro i da sreću dijelimo sa drugima.

Radosno ozračje Božića nas potiče da ponovno razmotrimo vlastite prioritete, vrijednosti i način života. Stoga ljubav, radost i mir neka se širi svud oko nas. Želim nam obilje toga kao i strpljenja, a razboritost ravnateljica sviju kreposti neka ravna našim životima.

Neka Božić bude svjetlo koje vas grije, osmijeh na licu i toplina u srcu!

S tim nadanjima uredništvo bloga cijenjenom čitateljstvu i vašim najmilijima posebno malenima (i onima koji se tako osjećaju) želi blagoslovljen Božić!

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

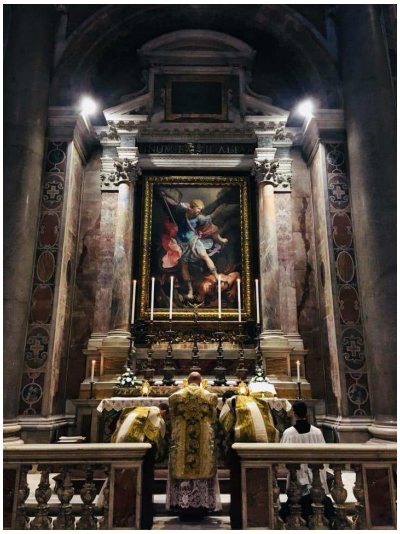

Objavio/la katolicki nauk u 12:15:00

Oznake: Animirani film, Božja Riječ, Čestitka, Gostujući autor

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

► 2018 (120)

► 2017 (207)

▼ 2016 (150)

▼ prosinca (37)

Kardinal Burke: „Ako papa izrekne herezu (krivovje...

Je li papa Franjo spoznao ozbiljnost situacije?

Obitelj koja zajedno moli ostat će zajedno

Uskoro počinje Fatimska godina

Isus put do Oca - "Tko mene ljubi njega će ljubiti...

Božić - Isus se rodio u Betlehemu (i čestitka)

Divna izmjena – Dom Columba Marmion

Glas dobre volje?

Snaga katoličkog svećenika

Priprava na Božić – Dom Columba Marmion

Kyra - Veni, Veni , Emmanuel

Dekret o istočnom grijehu

Što nam danas poručuju Sveti Bernard, Bonifacije, ...

Benedikt XVI. papi Franji čestitao 80. rođendan

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

UTORAK, 27. PROSINCA 2016.

Isus put do Oca - "Tko mene ljubi njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ljubiti njega..."

Pange Lingua Gloriosi - Catholic Hymns, Gregorian Chant

Isus put do Oca: "A svima, koji Ga primiše, dade vlast, da budu djeca Božja. Onima, koji vjeruju u Njegovo ime (Iv 1, 12)

"Neka se ne plaši srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte!" (Iv 14,1)

"Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj me ljubi; a tko mene ljubi njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ljubiti njega i objaviti ću mu sebe samoga." (Iv 14, 21)

"O divna li sjedinjenja žrtve, ljubavi, revnosti između Srca Isusova i srca njegova svećenika! O uzvišena li prizora koji Ocu Nebeskom nudi savršeni plan Isusa Otkupitelja, ostvaren po Oltaru: Isus prinesen i čovjek otkupljen, prinesen, žrtvovan s Njime i po Njemu, na slavu Oca Nebeskoga.... Moja je duša bila ispunjena velikim poštovanjem i velikim divljenjem prema dostojanstvu svećenika. Jasnije sam no ikada vidjela neizmjeran ponor koji dijeli duše počašćene mističnim svećeništvom i onim općeg svećeništva....Prvi umnažaju Isusa Krista (u maloj bijeloj Hostiji), a drugi ga mogu samo prinositi ucijepljeni u prinos svećenika...**Pravi katolički duh je pomagati svećenicima i posvećivati se za njih.**" "Na nama je da budemo žrtve te Žrtve; trebamo Isusu dati žrtvovano srce, dušu i tijelo, da ih zajedno sa Sobom prikaže u trajnoj Žrtvi. O Riječi, Bože, prikaži nas i sjedini nas sa Sobom, u

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
~~Animirani~~ film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)
In memoriam (6)
intervju (14)
Isprika (1)
Kardinali (79)
Katolički nauk (9)

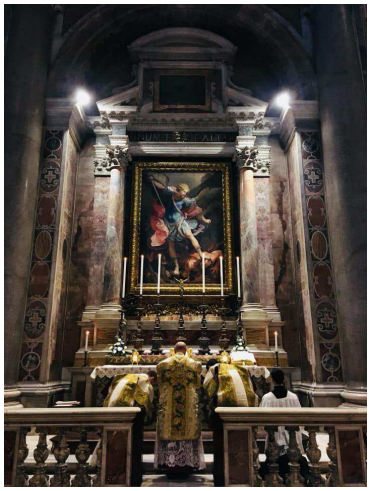

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

► 2018 (120)

► 2017 (207)

▼ 2016 (150)

▼ prosinca (37)

Kardinal Burke: „Ako papa izrekne herezu (krivovje...

Je li papa Franjo spoznao ozbiljnost situacije?

Obitelj koja zajedno moli ostat će zajedno

Uskoro počinje Fatimska godina

Isus put do Oca - "Tko mene ljubi njega će ljubiti...

Božić - Isus se rodio u Betlehemu (i čestitka)

Divna izmjena – Dom Columba Marmion

Glas dobre volje?

Snaga katoličkog svećenika

Priprava na Božić – Dom Columba Marmion

Kyra - Veni, Veni , Emmanuel

Dekret o istočnom grijehu

Što nam danas poručuju Sveti Bernard, Bonifacije, ...

Benedikt XVI. papi Franji čestitao 80. rođendan

Oh, sretna li čovjeka, koji boravi u Marijinu domu

Sveti Ivan Zlatousti: „Nije manje zlo podijeliti C...

Tvojoj Žrtvi." (Blažena Marija od Isusa Deluil - Martiny, utemeljiteljica Kćeri Srca Isusova)

U samostanu Kćeri srca Isusova u Lasinji, nedaleko Zagreba, svaki dan je izložen Presveti Oltarski sakrament (gotovo cijeli dan, a mjesečno su i cijelu noć bdijenja pred Presvetim)

Sestre mole u koru, glavna karizma klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu, zadovoljština i duhovna pomoć svećenicima u njihovom apostolatu

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - svetac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

Svetkovine i putovanja (12)

Sakrament ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Sveta Pričest (21)

Twitter (23)

Vatikan (29)

videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)

zakopano blago (8)

Uskoro počinje Fatimska godina

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/uskoro-pocinje-fatimska-godina.html

Bližimo se početku stote obljetnice veličanstvenih Fatimskih ukazanja.

Prije stotinu godina Bog je svijetu poslao svoju Majku da mu pomogne i da ga spasi. Na svijet se izlila rijeka milosti. Blažena Djevica dala je upute kako spasiti svijet od zala koja ga očekuju. U listopadu 1917. učinila je veliko čudo sunca kako bi svi povjerovali njezinim riječima. O tome je pisao tadašnji svjetski tisak.

Vidjeocima je povjerila tajne i izrekla zahtjeve koje su trebali prenijeti Svetom Ocu.

No to nije bio lak posao. Njezini zahtjevi do dana današnjega nisu ispunjeni: Rusija nije posvećena Bezgrješnom Srcu, a pobožnost njezinom Bezgrješnom Srcu nije dobila mjesto koje mu pripada u Crkvi, iako je više puta svijet posvećen Bezgrješnome Srcu.

K tome, nije objavljen eksplozivni dio Treće tajne koju je Gospa povjerila vidjeocima i zahtijevala da se objavi 1960. godine. Ta je tajna zacijelo trebala poslužiti da Crkvu spasi od ove stravične krize u koju je upala.

Fatima je pretvorena samo u jednu od pobožnosti i jedno od značajnijih svetišta diljem svijeta, no žele je promatrati samo kao prošli događaj, bez proročkog značaja.

Christopher Ferrara u jednom razgovoru s pokojnom o.Grunerom sve one koji se u javnosti prave prijateljima Fatime, a obezvrjeđuju njezin stvarni značaj, naziva neprijateljima Fatime. On kaže:

„Želio sam napisati ovu knjigu kako bih u jednom tekstu sabrao sve riječi i ponašanja onih koji se u Crkvi nazivaju „prijateljima" Fatimske poruke i koji javno pokazuju pobožnu privrženost prema Gospi i događaju 'Fatime' općenito, ali koji u stvarnosti samo obezvrjeđuju njezin značaj, svodeći je na crkveni ekvivalent programa vlastitog usavršavanja, umjesto onoga što ona u stvari jest, dakle proroštvo i upozorenje za Crkvu i svijet, s teškim posljedicama ako ne poslušamo zahtjev Fatimske Gospe, tj. posvetu Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu kako bi se Rusija obratila, a to je čin koji se drži ne baš politički korektnim!"

Osim toga, u svijetu su se počela javljati raznorazna ukazanja, katkad protivna onome što se zahtijevalo u Fatimi. Potom je uslijedila rijeka privatnih objava, gotovo iz svake karizmatske molitvene skupine.

P.Andreas Mählmann upozorava na maniju privatnih objava i piše:

„Koliko su se god blagoslovljenima pokazala ukazanja drage Gospe u Fatimi i Lourdesu, toliko su se štetnima pokazala mnoge neozbiljne privatne objave u kojima navodno Isus, Majka Božja ili Bog Otac govore svijetu. Danas se susrećemo s fenomenom velike učestalosti takvih događanja. Kako se trebamo ponašati, rekao nam je naš Gospodin: 'Ustat će, doista, lažne Mesije i lažni proroci i činit će velike znake i čudesa, da zavedu, ako je moguće, iste izabranike. Eto, kažem vam unaprijed. Ako vam se tada rekne: "On je u pustinji, ne izlazite; on je u sobama, ne vjerujte!" (Mt 24,24-26)"

Fatimska i Lourdska ukazanja Crkva je dugo provjeravala i priznala. Umjesto da se okrenemo Fatimi, Gospinim zahtjevima i porukama kojima je željela pomoći današnjem svijetu, radije se krećemo po skliskom terenu neprovjerenih objava gdje je vrlo lako pasti, a time ozbiljno ugrožavamo svoje vječno spasenje. S time u svezi Frère Michel de la Sainte Trinité napominje:

„To znači da je u domeni izvanrednih nadnaravnih fenomena sotonina moć beskrajna. S dopuštenjem Božjim on ima moć ukazati se pod obličjem 'anđela svjetla' i čak ukazati se pod vanjskim obličjem našega Gospodina ili Djevice Marije, kao što je činio u Lourdesu pred pedesetak vidjelaca nakon ciklusa ukazanja ***Bernardici Soubirous*** *(1844. – 1879.). On dakle može činiti sve vrste čudesa i obmana: ekstaze, levitacije, svjetlosne fenomene, neuobičajene zvukove, proricanja, govoriti u jezicima, ne propuštajući ni pobožne razgovore i pozive na strožu askezu. Ustupci istini i dobru ništa ga ne koštaju samo ako mu na duže staze uspije insinuirati koju zabludu koja je štetna dušama i pogibeljna za Crkvu. Međutim, teologija nas uči da Bog nikada ne dopušta zlu da potpuno zaodjene obličje dobra. 'Dok je božansko viđenje – primjećuje msgr.Albert*

Farges (1848. – 1926.) – uvijek u skladu s privlačnošću i veličajnošću božanskih stvari, dijabolične pojave imaju uvijek nešto nedostojno Boga, nešto smiješno, ekstravagantno, neuređeno i iracionalno'.“

Frère Michel de la Sainte Trinité upozorio je i na opasnost zaborava Fatime što je neprijateljima Bog i Crkve jednim dijelom i uspjelo, no pobjeda je uvijek na Božjoj strani. Ova je obljetnica pravi trenutak da se ozbiljno pozabavimo Fatimom i postanemo apostolima Fatime u svom narodu.

Zaključimo ovo razmišljanje riječima Frère Michela:

„Budući da Fatima dominira cijelim prošlim stoljećem te se i dalje nameće samim crkvenim vlastima, unatoč protivljenjima koja se trajno javljaju kod onih koji zastupaju novu religiju (neomodernizam), koji se protive pod varljivim izlikama poruci koja ih osuđuje. Budući da su Božji planovi neizbježni, trebat će da, prije ili kasnije, Papa konačno posveti Rusiju Bezgrješnom Srcu Marijinu, prema točnim Gospinim zahtjevima. Trebat će dakle da on preporuči pobožnost
prvih pet subota u mjesecu kao zadovoljštinu, pobožnost s kojom su povezana čudesna obećanja spasenja. Trebat će na koncu da Papa prizna, ne više implicitno, nego svečano, božansku autentičnost velike Tajne, objavljujući njezin treći dio. To proširenje će biti, u to smo sigurni, odlučni čin koji će označiti zoru obnove Crkve.

I upravo je to čin koji Sotona želi spriječiti, poradi čega s očitim ciljem preziranja Fatime i njezine strašne Tajne on već desetljećima po cijelom svijetu umnaža svoja lažna ukazanja. Što se nas samih tiče, požurujemo čas velikog katoličkog preporoda koji je obećan, ostvarujući u svojem vlastitom životu, bez daljnjeg čekanja, Gospine velike zahtjeve: svaki dan molimo svetu Krunicu. Nosimo sveti škapular Gospe Karmelske kao znak svog posvećenja Bezgrješnom Srcu; primajmo svetu Pričest kao zadovoljštinu na prvih pet subota u mjesecu.; s ljubavlju molimo Anđelove i Gospine malene molitvice, tako lijepe i tako bogate. Dopustimo da nas prožmu njihove poruke. Na koncu, prema riječima našega Gospodina sestri Luciji, posvetimo se istinskoj pokori, istinskom mrvljenju koje se sastoji u točnom vršenju svojih staleških dužnosti. Tako ćemo djelotvornije pridonijeti spasenju svoje duše, svojega bližnjega i obnovi Crkve, s pomoću nježnog i snažnog razmatranja Bezgrješnog Srca Marijina. Čineći tako, ubrzavamo čas Njezine konačne pobjede, potrebni uvod sveopće vladavine Presvetog Srca Isusova.“

Obitelj koja zajedno moli ostat će zajedno

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/obitelj-koja-zajedno-moli-ce-ostati.html

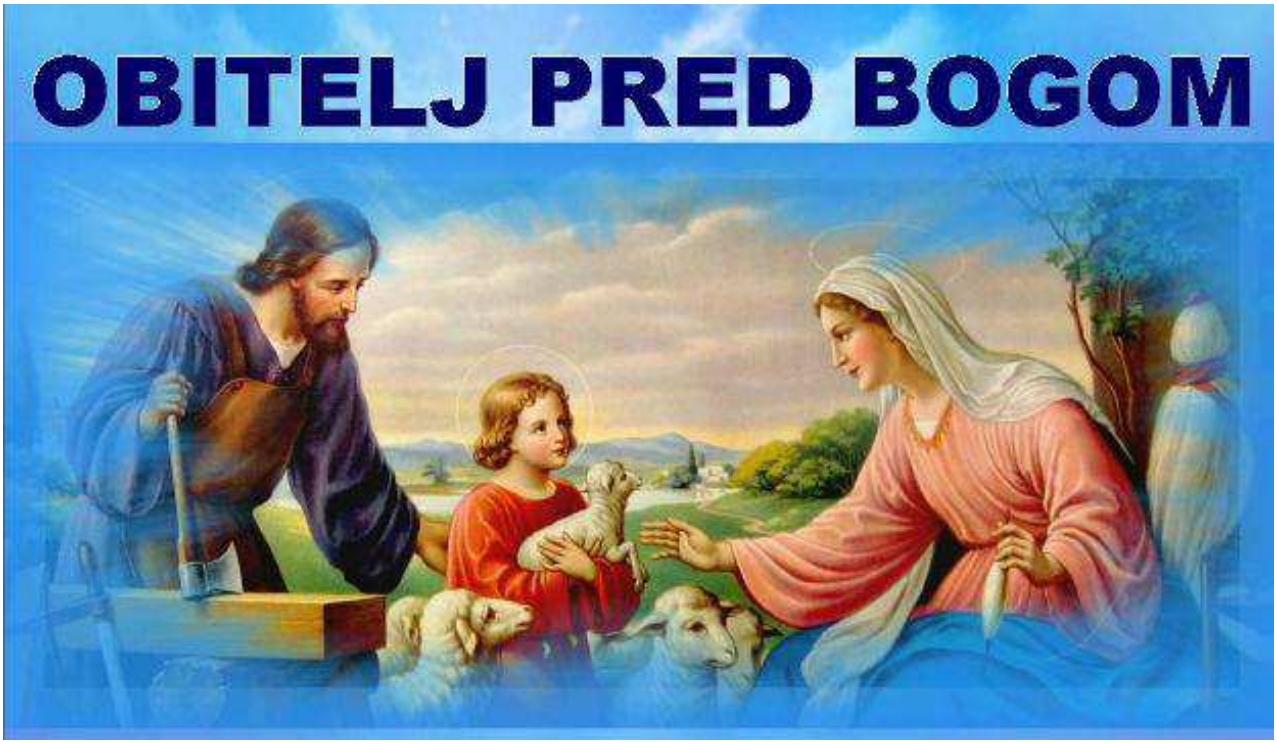

Obitelj koja zajedno moli ta obitelj će i ostati zajedno!

Sve više smo svjedoci mnogih iznevjerenih supružnika, rastava, proglašenja brakova ništavnim! Kako to spriječiti ili barem umanjiti bol kad i mnogi pastiri spavaju i na jedan način odobravaju to što se sa brakovima događa? Potrebno se oduprijeti! Oduprijeti ako je potrebno i pravu Crkve jer Božji zakon je iznad Crkvenog prava! Milosrđe je duši pokazati ispravan put, a ne ju ostaviti u zlu i grijehu! Milosrđe je pokazati kako izaći iz velikh i snažnih kriza u obitelji umjesto blagonaklono u ime ljubavi dopustiti da se čini prema osjećajima jer "na drugačiji način nema izlaza"! Milosrđe koje ide iznad Božjeg milosrđa je laž i sotonska prevara!

Gospa 15. kolovoza 1917.godine u Fatimi poručuje:" Molite, molite mnogo! Žrtvujte se za grešnike, jer mnoge duše odlaze u pakao samo zato jer se za njih nitko ne žrtvuje i ne moli."
Misao dr. Herberta Madingera:"Ako znaš moliti, Bog Te čuje i uslišat će Tvoju molbu. Ako se vežeš uz Boga nitko i ništa više neće moći uništiti Tvoj život. Ako nađeš Boga otkrio si puninu svoga života." (Tvoj dan s krunicom)

Četiri vrste molitve u obitelji:

- **prošnja**
- **molitva hvale**
- **molitva zahvale**
- **molitva zagovora**

Evanđelist Luka nam govori da je potrebno uvijek moliti i nikada ne posustati. (Lk 18, 1)
Potrebno je moliti sa čvrstom vjerom, pouzdanjem i predanjem u Volju Božju! Molimo najprije za osobno obraćenje."Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravednost Njegovu i sve će Vam se ostalo nadodati."

Pravi molitelj je pomiren s Bogom i s bližnjima. Samo u molitvi se otvaramo Božjem djelovanju. Ona je životvorno drugovanje s Bogom koji je Istina i Ljubav! Molitva rasvjetljuje naše misli i čisti ih od zlih misli! Duh Sveti kroz molitvu usmjerava naše odluke da nam služe na spasenje. Čisti našu savjest da odbacujemo ne samo teške nego i lakše grijehe, mane, nesavršenosti. Tako ćemo obogatiti i našu obitelj i pridonjeti boljitku drugih obitelji. Obitelj je kvasac i temelj ljudskog društva!

Kad je Bog na prvom mjestu sve ostalo je na svome mjestu, onako kako treba i biti!

Je li papa Franjo spoznao ozbiljnost situacije?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/je-li-papa-franjo-spoznao-ozbiljnost.html

Kardinal Walter Brandmüller: „Bratska opomena Pape ponajprije u *camera caritatis*“

(Rim) Stvari postaju ozbiljne glede „bratske opomene“ pape Franje. Pouzdan znak da je i najbližem Papinu okruženju postala jasna ozbiljnost situacije jest članak Andree Torniellija na *Vatican Insideru*.

„Eventualna bratska opomena Pape mora se dogoditi ponajprije u *camera caritatis*.“ Ovim riječima Tornielli citira kardinala Waltera Brandmüllera, jednoga od četvorice potpisnika „dubia“ (dvojbi) u spornoj posinodskoj pobudnici *Amoris laetitia*. Tornielli je za pontifikata pape Franje uznapredovao do Papinog dvorskog vatikanista. U svako doba ima pristup u Svetu Martu, savjetuju Franju u pitanjima medija i služi Papi kao glasnogovornik kako bi izrekao što se službeno ne može reći.

I za ovaj članak stoga vrijedi pretpostavka da on prenosi Papino mišljenje i interese. On ide ponajprije za tim da podijeli četvoricu potpisnika „dubia“. To je tanak led na koji se kardinal Brandmüller ne da navući.

Neuvjerljiv pokušaj da se odbaci opomena

Povod je bio intervju kardinala Raymonda Lea Burkea koji je kratko prije Božića u javnost iznio vremenski plan za „formalnu opomenu“ Pape od kardinalskoga kolegija i naveo da bi se to moglo dogoditi nakon Tri kralja.

Kako i već bergoljovac Luis Badilla Morales, nekadašnji Allendeov ministar u Čileu koji radi za pregled vijesti *Il Sismografo* vatikanskog Državnog tajništva, i Tornielli se hvata slamke da „bratska opomena“ nije predviđena u crkvenome pravu. Kardinal se Burke kod nagovještaja takve opomene ne poziva na presedane u crkvenoj povijesti kojih je više, nego na same apostolske prvake. Apostol narodā Pavao apostola je Petra bratski ukorio.

Tornielli doduše poduzima samo neuvjerljiv pokušaj da „opomenu“ odbaci na taj način. Posvema je svjestan i on i Papino okružje koliko je ozbiljna situacija. Stoga Tornielli govori o „jednoj vrsti ultimatuma“ koji je kardinal Burke izrekao svojom izjavom. „Ultimatum“ se tiče koliko upornoga toliko i nerazumljivoga Papinog odbijanja odgovoriti na pet *dubia* četvorice uglednih kardinala Brandmüllera, Burkea, Caffarre i Meisnera.

U Vatikanu, čini se, zbilja ne znaju što činiti. Papa Franjo koji se sam tako odlučno doveo u ovaj ćorsokak, čini se da više ne zna kako izići iz ove situacije. Njegov verbalno uvjerljivi *entourage* bio mu je, otkada je se sukob počeo zaoštravati, više na štetu, nego na korist. Umjesto da traži razgovor, njegovo okružje je arogantno željelo eskalaciju preko pogrđivanja i provokacija.

Potpisnici *dubia* nisu željeli Papu javno osramotiti

Da u Svetoj Marti znaju da su u bezizlaznoj situaciji, pojašnjava Torniellijev članak i naglašavanje ukora u „camera caritatis“: dakle, ako već opomena, onda barem bez znanja javnosti. Glede toga Papini suradnici i poglavito papa Franjo ne bi trebali brinuti. Četiri potpisnika „dvojbi“ ne žele Papu osramotiti . Žele i nadaju se da će Papa učiniti ono na što je pozvan: utvrđivati braću u vjeri i jasno kazati što Crkva naučava. Dvojbe su formulirane samo zbog toga jer su se Papini suradnici u protekle tri godine ponašali kao odvjetnici sumnjive kvalitete, a on ih u tome nije sprječavao. S *Amoris laetitia* ovaj fiškalski mentalitet koji radi s fusnotama daje svoj potpis.

Otada cijelo pitanje ima posve novu dimenziju. Svojim potpisom unio je u Crkvu podjele i pomutnju. U posljednjih je skoro osam mjeseci više puta opomenut. Franji se apeliralo da pojasni dvojbene formulacije u pobudnici *Amoris laetitia*. Njegovim odbijanjem izložio se sumnji koja se nameće da on svjesno ne želi potvrditi crkveni nauk, nego ga želi zamijeniti nekim drugim naukom. Ovoj sumnji mogao se oteti na lak način i da se ne izlaže pogibelji gubljenja ugleda, a to je da potvrdi stalni crkvenu nauk.

Protiv toga se ipak nešto u njemu buni i to toliko jako da on radije dopušta razvoj ove vrlo upitne situacije koja u sebi skriva opasnost da se naškodi Petrovoj službi i ugledu Crkve, ako ne i da se Crkva dovede u stanje fatalne shizme. Odgovorno djelovanje izgleda posve drukčije. A da Franjo sam nije onaj „pelagijanac“, dakle ono što je on svojim stvarnim ili imaginarnim protivnicima tako često predbacivao?

Opuštenost usuprot nervozi

Kardinal Brandmüller odgovorio je na Torniellijeva pitanja s najvećom opuštenošću. Ništa se ne može osjećati od nervoze koja vlada na protivničkoj strani. Njemački crkveni povjesničar podsjetio je na to da kardinal Burke „nije rekao da eventualna bratska opomena – kako se

navodi u Poslanici Galaćanima 2,11-14 – mora uslijediti javno“. Bratski ukor mora se najprije dogoditi „in camera caritatis“, rekao je kardinal Brandmüller.

Tornielli iz ovih izjava čupa ono što želi čuti: „Brandmüller daje do znanja da Burke u intervjuima nakon objave *dubia* nije govorio kao 'glasnogovornik' četvorice kardinala potpisnika.“ Jedno tumačenje koje izriče mnogo od onog očaja koji vlada u Svetoj Marti.

Kardinal Brandmüller potvrdio je štoviše suprotnost od toga:

„Mi kardinali očekujemo odgovor na dubia jer izostanak odgovora mogao bi se u širokim krugovima Crkve promatrati kao odbijanje da se na jasan i izričit način potvrdi definirani nauk.“

Samo tri dana ranije kardinal je Brandmüller 23. prosinca rekao je za *Spiegel*:

„Tko stalni preljub i primanje svete Pričesti drži spojivima, on je heretik i potiče shizmu.“

To vrijedi i samo za jedan pojedinačni slučaj. Upravo ovo rješenje od slučaja do slučaja papa Franjo pokušava uvesti pobudnicom *Amoris laetitia* kako neki od njegovih najbližih suradnika potvrđuju u izjavama i dokumentima.

Četiri kardinala otkrila su veliki deficit

Ove dvije izjave kardinala Brandmüllera obilježene su takvom dramatičnom jasnoćom i strogošću koja čovjeka uplaši. One pojašnjavaju što je u igri. Ako Papa odbije odgovoriti ili ako da heterodoksan odgovor, optužba „biti heretik“ i „poticati shizmu“ odnosila bi se na njega. Sa svim posljedicama.

Pojedinosti su nepoznate, ali čini se da papa Franjo u proteklim tjednima ni sam nije isključio mogućnost iznenadnog odreknuća kako bi mogao izaći iz ćorsokaka koji je sam sklepao. Povjesničar Roberto de Mattei natuknuo je da takav događaj koji bi zacijelo uzvitlao prašinu, u 2017. godini ne bi bio nemoguć.

Kako god da završi ovaj bolni sukob: ostat će iritirajući upitnik kako to može biti da se jedan papa time resi da odbija odgovoriti na upit kojim se traži da navješćuje i potvrdi važeći crkveni nauk. Četvorici potpisnika dvojbi (dubia) treba zahvaliti da su iznijeli na vidjelo ovaj nepodnošljivi deficit. Papinski deficit koji je s pogledom na crkvenu povijest nerazumljiv i zabrinjavajući.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/12/29/hat-papst-franziskus-den-ernst-der-lage-erkannt/

Kardinal Burke: „Ako papa izrekne herezu (krivovjerje), prestaje faktički biti papa“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/12/kardinal-burke-ako-papa-izrekne-herezu.html

Kardinal Burke o mogućnosti heretičnog (krivovjernog) pape

“*Ako bi jedan papa izrekao herezu, onda bi faktički prestao biti papom, kardinali bi se o tome mogli očitovati i otpočela bi sedisvakancija do izbora novoga pape – kao prije svake konklave.*”

Kardinal Raymond Leo Burke u intervjuu za LifeSiteNews od 22. prosinca 2016., pri čemu je Kardinal pojasnio da je posrijedi opća konstatacija bez konkretnog odnosa.

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/12/22/kardinal-burke-wenn-ein-papst-eine-haeresie-ausspricht-hoert-er-faktisch-auf-ein-papst-zu-sein/

Komentar: Budući da su u proteklim danima s najviših razina pljuštale izjave koje je bez velikog teološkog znanja, poznavanja crkvene povijesti i opreza teško razumjeti i tumačiti, mi doduše prenosimo neke od tih izjava, ali napominjemo da je u ovoj stvari potreban veliki oprez, razboritost i strpljivost jer nečastivi lovi ishitrene i nestrpljive. Dragi Bog vodi svoju Crkvu i nije je napustio i pokretom malenog prsta sve može u času riješiti. Na nama vjernicima nije svrgavati pape, nego se moliti za njih i njihovo sveto obnašanje teške službe koja im je povjerena, a velikani katoličke crkve (među kojima je i mons.Lefebvre) lijepo su nas poučili da pretpostavljene ne moramo i čak i ne smijemo slijediti ako čine ili nas pozivaju da činimo nešto što je suprotstavljeno vjeri i moralu.

O poslušnosti pročitajte u ovom izvrsnom članku Poslušnost obvezuje samo u onome što nije grijeh , a izdvojit ću samo jednu rečenicu od velikog sveca Katoličke Crkve.

Sv. Franjo, koji je jedan od najvećih uzora poslušnosti, poručuje svim vjernicima (Epistola II. ad universos Christi fideles, cap. VIII.):"*nullus tenetur ad obedientiam in eo, ubi committitur delictum vel peccatum*"("*nitko nije dužan na poslušnost u onome gdje bi se počinio prijestup ili grijeh*").

Narodi nam se u izvedbi ansambla Lado....(i čestitka za novu godinu)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/narodi-nam-se-u-izvedbi-ansambla-lado-i.html

Cijenjeni čitatelji, vama i vašim najmilijima želimo blagoslovljenu novu 2017. godinu!

Obrezovanje što se govori, nama za spasenje imenuje se.
Sveta tri kralja dare donose: tamjan i zlato, plemenitu mast.
Daj nam Bog zdravlje, k tomu veselje, na tom mladom ljetu svega obilja!

Mladoga Kralja mi molimo!

Tek djelujemo 4 mjeseca i za svaku vašu molitvu za nas, pomoć, podršku, dobronamjerni savjet od srca hvala! Ono što bih izdvojila u radu do sad uz postove su dva sjajna videozapisa koje tijekom godine nove predlažem da ponovno pogledate, ako već jeste, a vjerujem da će do sljedeće nedjelje biti još jedan objavljen...

videozapise možete naći na http://ontrebakraljevati.blogspot.hr/2016/12/sveti-robert-ballarmino-hereza-i-dogma.html i

http://ontrebakraljevati.blogspot.hr/2016/12/marija-majka-milosra.html. Također knjižnicu sa

literaturom koja se ne može lako naći http://ontrebakraljevati.blogspot.hr/p/pdf-knjiznica.html

Od srca čestitka svim čitateljima i nastavljamo od sljedećih statističkih podataka u novoj godini. Potrebna nam je jako vaša molitva jer samo tako možemo dalje. To je zajednička suradnja i borba za dolazak Kristova kraljevstva po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog! Božji blagoslov neka bude sa svima nama zajedno! Molimo zagovor Majke Marije i svetoga Josipa!

Podaci u 22:21

Današnji prikaz stranica	3.151
Prikazi stranice jučer	1.758
Prikaz stranica prošli mjesec	34.381
Povijest cjelokupnog dosada	115.636

Unos	**Prikaza stranice**
Hrvatska	74890
Bosna i Hercegovina	15208
Njemačka	8230
Sjedinjene Američke Države	3266
Austrija	2766
Slovenija	1572
Srbija	1277
Švicarska	1223
Nizozemska	442
Italija	434

Unos	Prikaza stranice
Chrome	94382 (81%)
Firefox	6663 (5%)
Mobile Safari	6082 (5%)
Safari	2310 (2%)
Mobile	1566 (1%)
Internet Explorer	1289 (1%)
OS;FBSV	1284 (1%)
SamsungBrowser	971 (<1%)
QtWebEngine	385 (<1%)
Opera	281 (<1%)

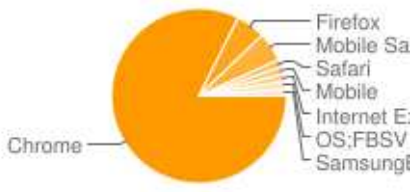

Prikazi stranica prema operacijskim sustavima

Unos	Prikaza stranice
Android	85547 (75%)
Windows	19712 (17%)
iPhone	3398 (3%)
Macintosh	2181 (1%)
Linux	1281 (1%)
iPad	600 (<1%)
Unix	377 (<1%)
compatible	26 (<1%)
Samsung	12 (<1%)
Android 5.1.1	9 (<1%)

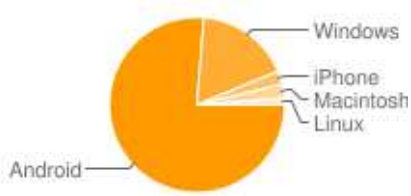

URL-ovi koji upućuju na tu lokaciju

Web-lokacije koje upućuju na tu lokaciju

Pretraživanje po ključnim riječima

Unos	Prikaza stranice

Unos	Prikaza stranice
on treba kraljevati	24
http://ontrebakraljevati.blogspot.nl/2016/12/unistiti-krscane-humanitarna-djelatnica.html	5
http://ontrebakraljevati.blogspot.hr/2016/09/saudijski-imam.html	2
http://ontrebakraljevati.blogspot.nl/2016/09/zablude-martina-lithera.html	2
http://ontrebakraljevati.blogspot.nl/2016/10/krist-kralj-vjekova.html	2
http://ontrebakraljevati.blogspot.nl/2016/11/nekadasnja-crkva-svignacija-u.html	2
kardinal sarah on treba kraljevati	2
on reba kraljevati	2
2017 100 godina od fatime	1
500 godina kardinala	1

Unos	Prikaza stranice
Potresne riječi p.Pija o pobačaju 18. lis 2016.	5431
Ilegalni blagoslov za lezbijski par - župnik:"Blag... 24. kol 2016.	3553
Padre Pio: „Jedan dan bez pobačaja bio bi dovoljan... 18. stu 2016.	3005

Unos	Prikaza stranice
Preklinjemo Vas, Svetosti, spasite našu djecu! 13. lis 2016.	2452
„Uništiti kršćane“: Humanitarna djelatnica prisluš... 15. pro 2016.	2011
Majka Angelica:„Dosta mi je više te vaše liberalne... 17. pro 2016.	1810
Papa Franjo „kipi od bijesa“ zbog dubia (dvojbi, s... 21. stu 2016.	1722
Pismo Maike Hickson Benediktu XVI. – „Molim Vas, o... 22. stu 2016.	1558
Obitelj koja zajedno moli ostat će zajedno 30. pro 2016.	1525
Biskup Schneider o pobudnici Amoris laetitia: „U C... 11. pro 2016.	1502

Stranice

Unos	Prikaza stranice
PDF knjižnica 25. pro 2016.	2322
PDF knjige 24. pro 2016.	71
PDF časopisi članci 24. pro 2016.	40
PDF Biblija 24. pro 2016.	39

Unos	Prikaza stranice
„Uništiti kršćane“: Humanitarna djelatnica prisluš... 15. pro 2016.	2011
Majka Angelica:„Dosta mi je više te vaše liberalne... 17. pro 2016.	1810
Obitelj koja zajedno moli ostat će zajedno 30. pro 2016.	1525
Biskup Schneider o pobudnici Amoris laetitia: „U C... 11. pro 2016.	1502
Kardinal Burke: „Ako papa izrekne herezu (krivovje... 31. pro 2016.	1487
Snaga katoličkog svećenika 22. pro 2016.	1447
Uskoro počinje Fatimska godina 28. pro 2016.	1437
Je li papa Franjo spoznao ozbiljnost situacije? 30. pro 2016.	1311
Tisuće su Kubanaca pred Castrovom postrojbom za sm... 4. pro 2016.	1298
Kardinal Sarah: riječi Pretvorbe glase „za mnoge“,... 5. pro 2016.	1254

Stranice

Unos	Prikaza stranice
PDF knjižnica 25. pro 2016.	1051

Unos	Prikaza stranice
PDF knjige 24. pro 2016.	71
PDF časopisi članci 24. pro 2016.	40
PDF Biblija 24. pro 2016.	39

Od srca Vam hvala na velikoj podršci, ponesite nas pred Gospodina u svojim molitvama! Znamo da imamo propusta i grešaka i žao nam je zbog toga pa vas molimo za oproštenje i razumijevanje! Idemo hrabro dalje u novu 2017.

U čast Isusovog imena

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/u-cast-isusovog-imena.html

I radi vjere u ime njegovo ovoga, koga vidite i poznajete, utvrdi ime njegovo; i vjera, koja je po njemu, dade mu cijelo zdravlje pred svima vama. (Djela Apostolska 3, 16)

A Gospodin mu reče:"Idi, jer mi je on posuda izabrana. On ima da nosi ime moje pred neznabošce i kraljeve i pred sinove Izraelove." (Djela Apostolska 9,15)

A Pavao odgovori:"Što činite, te plačete i cijepate srce moje? Jer ja sam pripravan za ime Gospodina Isusa ne samo svezan biti, nego i umrijeti u Jeruzalemu." (Djela Apostolska 21,13)

Ako vas grde poradi imena Kristova, blago vama, jer čast i slava i sila Božja i Duh njegov počiva na vama! (Prva Petrova 4,14)

A zato i Bog njega povisi i darova mu ime, koje je nad svako ime, da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onih, koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom, i svaki jezik da prizna, da je Gospodin Isus Krist na slavu Boga Oca. (Filipljanima 2, 9-11)

(Iza poniznoga posluha dolazi uzvišenje čovječje naravi, jer kao Bog imao je Krist uvijek slavu i vazda će je imati. - "Darova mu ime", tj.vlast i čast, koja nadilazi svaku drugu vlast i čast. Ovo ime i ova vlast stoji u naslovu "Gospodin" i uključuje u sebi kraljevsku čast nad svim stvorenjima.)

Izvor:

Čileanski isusovci: „Franjo, daj nam više kardinala i drugih biskupa kako nakon Tebe ne bi bilo povratka natrag“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/cileanski-isusovci-franjo-daj-nam-vise.html

Apel čileanskih biskupa papi Franji: „Trebamo više (bergoljovskih) kardinala i drugih biskupa kako nakon tebe ne bi bilo povratka natrag“.

(Santiago de Chile/Rim) Čileanski isusovci pozvali su papu Franju da brže imenuje više „bergoljovskih kardinala“ i biskupa kako u vremenu nakon Franje ne bi bilo povratka natrag.

Budući da papa Franjo, drukčije nego što je se ponajprije prenosilo u sredstvima javnog priopćivanja, ne uživa bezgraničnu naklonost i oduševljenu potporu klera i episkopata, u međuvremenu se u većem dijelu medija ipak pročulo. Sve češće postavljaju se pitanja o dobroti, smislu i korisnosti papinske linije. *Wallstreet Journal* u Franji 45 mjeseci nakon početka pontifikata vidi novog „predvodnika globalne ljevice“.

Čak su i Papini uvjereni pristaše svjesni da je postignuta kritična točka i da usmjerenje koje Franjo predvodi dospijeva do svojih granica. Njegovi najbliži suradnici nisu više kadri skriti „rat“ koji je Franjo unio u Vatikan. To je „rat“ predstavnika progresivnog „duha koncila“ protiv pravovjernih katolika, kako je Steve Jalsevac, utemeljitelj i urednik *LifeSite-a* morao ustvrditi za svojeg posjeta Rimu koncem studenoga.

Reakcija napadnutih i ruženih nije mogla izostati. Proteklih je dana na raznim stranama bilo govora o „ratu protiv Franje“ (Il Fatto Quotidiano). Misli se na „rat“ protiv „revolucionarnog, despotskog i ignorantskog“ Papina načina vođenja Crkve, napisao je katolički publicist Maurizio Blondet.

S obzirom na to valja promatrati ovaj „ogorčeni apel“ (Messa in Latino) čileanskih biskupa koji Rimskoga biskupa (oni ga zbilja tako oslovljavaju: „Querido hermano Francisco, Obispo de Roma“, „Dragi brate Franjo, Rimski biskupe“) potiču da pojača broj novih imenovanja kojima bi se mogla spriječiti postbergoljovska korekcija usmjerenja.

Doslovni poticaj i poziv čileanskih isusovaca papi Frani glasi:
„Franjo, daj nam više kardinala i drugih biskupa kako nakon Tebe ne bi bilo povratka natrag.“

Apel je objavljen 27. prosinca u progresivnim latinoameričkim internetskim dnevnim novinama *Reflexion y Liberacion* (Refleksija i Oslobođenje) pod naslovom:*„Papa Franjo: trebamo više kardinala i drugih biskupa.“*

Potpisao ga je imenom i prezimenom p.Faustino Vilabrille Linare. *Reflexion y Liberacion* izdaju čileanski biskupi.

Roberto de Mattei upozorio je već 16. prosinca na četvrti konzistorij s ciljem imenovanja novih kardinala prije nego što se papa Franjo u 2017. godini možda odrekne službe. Posljednjih kardinalskim imenovanjima od 19. studenoga doduše je propisani najveći broj kardinala izbornika zasada postignut. Pavao VI. odredio je njihov broj apostolskom konstitucijom *Romano Pontifici Eligendo* na maksimalno 120. Do veljače 2018. iz izbornoga tijela odlaze samo četvorica sadašnjih kardinala koji imaju pravo glasa jer će napuniti 80. godinu života. Doduše bi Franjo mogao imenovati „za pričuvu“ i time prekoračiti granicu 120 kardinala izbornika. Bez jasne potrebe time bi pak bile previše očite zakulisne nakane.

Od 120 kardinala koji su danas izbornici Franjo je imenovao 44. Jedan novi konzistorij, koji bi se pod normalnim uvjetima trebao održati najranije u jesen 2018., dakle tek za otprilike dvije godine kada bi imao smisla jer bi se tada moglo podijeliti najmanje jedanaest mjesta u konklavi, povisio bi broj kardinala koje je on imenovao na otprilike polovicu svih purpurnika koji bi bili izbornici na sljedećoj konklavi.

Doduše, to ne kazuje previše. Skoro dvije trećine izbornika na konklavi 2013. godine bili su kardinali koje je imenovao papa Benedikt XVI. Činjenica je pak da je Benedikt XVI. manje imenovao kardinale s pogledom na sljedeću konklavu kako bi na njoj ostvario određene većine i suodlučivao oko izbora svog nasljednika. Naprotiv, papi Franji takvo razmišljanje i djelovanje pripisuju i njegovi kritičari (Roberto de Mattei) kao i njegovi pristaše (čileanski isusovci).

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/12/31/chiles-jesuiten-franziskus-gib-uns-mehr-kardinaele-und-andere-bischoefe-damit-es-nach-dir-kein-zurueck-mehr-gibt/

U Vatikanu se vodi tajni rat protiv Franje

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/u-vatikanu-se-vodi-tajni-rat-protiv.html

„Papa milosrđa“ ne vidi problem u tome da oštro napadne svoje klevetnike koji mu pak vraćaju milo za drago. No sukob u Svetoj Stolici tek je na početku.

Prenosimo jedno razmišljanje iz talijanskoga tiska koje lijepo opisuje trenutačno teško stanje u Vatikanu i oko njega i koje svakog iskrenog katolika poziva na molitvu i žrtvu za svetu Crkvu Katoličku.

U Vatikanu je u tijeku pravi pravcati rat koji čak više i nije tako nečujan. Papa Franjo i njegove revolucionarne reforme sada su izložene napadu i to ne baš malog broja kardinala, biskupa, svećenika, novinara. Rat koji se često vodi preko javnih napada i jasnog pokazivanja stava bilo jednih bilo drugih. Rat koji napreduje od samog Bergogliovog izbora na Petrovu stolicu. Rat koji se iz dana u dan, kako se čini, sve više pogoršava, dok se s vremena na vrijeme pojavi netko tko izvuče riječ „shizma“.

Vidljiv znak ovoga rata jest činjenica da „Papa milosrđa“, kako su ga nazvali mnogi promatrači posljednjih godina, nije oklijevao najoštrije napasti svoju subraću tijekom uobičajenog predbožićnog susreta s kardinalima. Franjo je osudio „zlobno protivljenje koje se pojavljuje u obmanutim umovima i dolazi do izražaja kada vrag nadahnjuje zle namjere, a često su prerušeni u jaganjce“.

Na koga se Papa ljuti? Franjo, toliko ljubak u javnosti, koliko i strog privatno, ljuti se na sve one koji nikada nisu bili nakloni njegovom reformama Kurije. Reforme koje su ga dovele do toga da udalji brojne visoke prelate s utjecajnih mjesta u Vatikanu i do imenovanja „začaranoga

kruga“ kardinala koji ga podržavaju. Franjo se ljuti na prelate koji ga optužuju zbog nejasnoća i koji o reformi nauka i pastorala ne žele ni čuti.

Papa Franjo sazvao je dvije sinode o obitelji na kojima, umjesto da se govorilo o obitelji, došlo je do sukoba kardinala i biskupa o dvjema specifičnim temama: otvaranjima Crkve prema homoseksualcima i mogućnosti dopuštanja rastavljenima ponovno oženjenima da pristupe svetoj Pričesti. Na zaključenju sinoda papa Franjo objavio je dokument koji je izazvao zaprepaštenje, pobudnicu *Amoris Laetitia*, gdje je crno na bijelo napisao da u određenim slučajevima problem pričešćivanja rastavljenih ponovno vjenčanih treba riješiti na temelju „razborite prosudbe“.

Što to znači, mnogima nije jasno: neki biskupi pisali su svojim vjernicima govoreći daje to pod određenim uvjetima moguće; drugi su odlučno nijekali ovu pretpostavku, pojašnjavajući da papa nije promijenio nauk. Četiri kardinala „tradicionalista“ napisali su potom Papi pismo koje sadrži „dubia“, zahtijevajući da izrekne konačnu riječ o toj stvari. Pismo na koje Papa nije dao i čini se da ne će ni dati nikakav odgovor.

U tabor onih koji se „opiru“ Papi moraju se ubrojiti ne samo četvorica autora dvojbi (dubia), poznati kardinali, nego i dvojica prelata koji se još uvijek brinu o ključnim mjestima u Vatikanu: pročelnik Kongregacija za nauk vjere, Nijemac Gerhard Müller koji niječe da rastavljeni ponovno vjenčani mogu primati Pričest; pročelnik Kongregacije za bogoštovlje, Afrikanac Robert Sarah koji želi postroženje liturgije i prema kojemu je Papa bio nedavno nepristojan zamijenivši ga na jednom važnom javnom događaju, stvarajući tako kod svih dojam da je riječ o otvorenoj nenaklonosti. Nije se svidjela ni nedavna odluka da se svim svećenicima da ovlast odrješenja od pobačaja, što bi prema nekima dovelo do banalizacije grijeha koji se povijesno drži iznimno teškim.

Jedan od tradicionalista, Amerikanac Raymond Burke, maknut tijekom prve čistke, čim je Papa preuzeo službu, ovih je dana napravio mali revanš. Papa je odlučio stvoriti istražno povjerenstvo za Suvereni malteški vojni red koji je nedavno potjerao svojeg Velikog kancelara koji je proglašen krivim jer je dopustio dijeliti prezervative u Africi. Red je, s Burkeovom podrškom, odlučno odgovorio Papi na način koji se nije vidio stoljećima, pojašnjavajući da Papa nema nikakvu jurisdikciju nad Redom kojemu je priznat međunarodnopravni subjektivitet kao suverenoj državi.

Valja napomenuti da su se u ovom otužnom kontekstu neki od ponajboljih talijanskih i međunarodnih vatikanista sada jasno postavili protiv Bergoglia. Da ostanemo u Italiji, malo pomalo postali su sve kritičniji glede Prvosvećenika novinari najviše razine kao Aldo Maria Valli (Rai), Marco Tosatti (nekad kod La Stampe), Vittorio Messori (koji piše uvodnik u listu Corriere della Sera), Sandro Magister (L'Espresso), Alessandro Gnocchi (Libero) koji su se priključili najkritičnijem od sviju, Antoniju Socciju, koji je krajnje strog prema Franji od prvoga dana.

Tekst: Michele M. Ippolito

Izvor:http://blog.messainlatino.it/2016/12/guerra-in-vaticano-contro-bergoglio.html

Biskupska imenovanja u Vatikanu: uzima se najgori

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/biskupska-imenovanja-u-vatikanu-uzima.html

Marco Tosatti izvješćuje na svome blogu kako se u Vatikanu biraju biskupi. Kao primjer naveo je imenovanje jednog biskupa o kojemu kaže da ne potječe iz Italije.

Nuncij je pripravio popis s tri imena. Tijekom rasprave o kandidatima u Kongregaciji za biskupe jedan je kurijalni kardinal uzeo riječ. Prvog je kandidata na popisu označio izvrsnim, a drugoga dobrim. A potom je upozorio na trećega. Rekao je da ga poznaje još dok je bio u bogosloviji i da kod njega ima problema i s naukom vjere kao i s moralom te da nije prikladan za biskupa. Međutim, kandidat Numero 3 imao je dobre veze.

Jedan drugi nazočni kardinal branio ga je i optužio je kurijalnog kardinala da nije korektan. Rasprava je završila bez odluke. Sljedećega dana pojavio se Papin osobni tajnik u Kongregaciji za biskupe i izjavio je da je izabran treći kandidat.

Izvor:https://gloria.tv/article/6ND1UHSDuYpw18SYmhYVWH9x2

Austrijski biskup: ‘Ponovno oženjeni Katolici sada imaju ‘blagoslov Pape’ da prime Pričest

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/austrijski-biskup-preozenjeni-ponovno.html

Austrian Bishop Benno Elbs

4. siječanj, 2017 (LifeSiteNews) --- Austrijski biskup dao je opsežan intervju u kojemu tvrdi da ponovno oženjeni katolici sada imaju “blagoslov Pape” da prime Pričest, upotreba kontracepcije za parove je “odluka savjesti”, i homoseksualci mogu konstituirati “obitelj”.

Biskup Benno Elbs, koji je na čelu Feldkirchske biskupije u zapadnoj Austriji, dao je ove komentare u intervjuu s *Die Presse* 23. prosinca.

Glede pristupa “ponovno oženjenih” rastavljenih Katolika Svetoj Pričesti, rekao je:

“Učenje (Crkve) se je promijenilo utoliko da je ono otvorilo vrata. Ljudi su odlučivali po svojoj savjesti u prošlosti, ali sada to mogu učiniti – tako rečeno – s blagoslovom Pape. To je nužni napredak”

Upitan o najvećim napetostima tokom Sinode za obitelj 2015.godine koja su nagovijestila izdavanje Papine apostolske pobudnice *Amoris Laetitia,* Elbs je odgovorio da je obuhvatilo ponovno oženjene i rastavljene katolike. “Još jedna tema od velike napetosti bila je kako postupati s osobama homoseksualne orijentacije”, rekao je.

Tokom Sinode, crkveni poglavari u Njemačkom govornom krugu imali su ogroman utjecaj na raspravu, rekao je Elbs. U grupu je bio uključen kardinal Gerhard Müller, prefekt Kongregacije za nauk vjere, a također i Kardinal Walter Kasper, a grupa je bila je predvođena od strane Kardinala Christopha Schönborna, obojica su čvrsti predlagatelji "Kasperovog prijedloga" da se prihvate razvedeni i ponovno oženjeni na svetu Pričest.

"Bili smo jednoglasni u svemu i Papa je prihvatio mnogo," rekao je Elbs. "I tako je grupa njemačkog govornog kruga imala veliki utjecaj."

Za Elbsa, cijela *Amoris Laetitia* se vrti oko odluke o savjesti: "Je li to upisano u fusnotu ili nije, nije bitno. Cijeli dokument je pisan u duhu da pojedinac može pronaći način u svojoj savjesti da se suoči s životnim situacijama."

Dodao je da je pristup Pričesti za one o kojima je riječ nepovratan. "To je bilo u pastoralnoj praksi već prilično vrijeme. Čak teološki. Ali mi ne smijemo učiniti grešku da stvorimo nova pravila. Napredak je stav koji nadilazi norme."

Što se tiče pitanja zašto Sinoda nije dozvolila umjetnu kontracepciju, biskup je odgovorio: "Sinodski dokument preporučuje prirodnu metodu regulacije začeća. Preporučuje. Regulacija začeća je odluka savjesti supružnika."

Glede homoseksualaca, Elbs je bio upitan kako on brani obitelj. "Obitelj je mjesto u kojoj su ljudi odgojeni, odrastu, postanu snažni, gdje uče, što im je potrebno za život." Novinar tada pita: "Je li to istina i za homoseksualce?" Biskup je odgovorio: "Da."

Elbs je izdao knjigu na Njemačkom jezikom, *Gdje duša nauči da diše: Nova vizija Braka i Obitelji s Papa Franjom,* izdanom 2016.

Intervju je otkrio ono čega se mnogi boje: da zbog nejasnoća i dvosmislenosti kojom *Amoris Laetitia* govori o "graničnim slučajevima," ono što će biti utvrđeno kao normativ za moralni izbor je isključivo savjest pojedinca. Elbs stavlja na stranu Crkveni nauk, elaboriran u enciklici *Veritatis Splendor* Pape svetog Ivana Pavla II., da savjest može biti deformirana ili neupućena i da je baš Crkveni nauk "kompas" koji vodi savjest u odlukama.

Katekizam Katoličke Crkve kaže u odlomku 1777: "Prisutna u srcu osobe, moralna savjest joj, u pravi čas, nalaže da čini dobro a izbjegava zlo. Ona sudi i konkretna opredjeljenja, odobravajući dobra, a prokazujući zla. Ona posvjedočuje autoritet istine pozivajući se na vrhovno Dobro, čiju privlačnost ljudska osoba osjeća i čije zapovijedi prihvaća. Kad sluša moralnu savjest, razborit čovjek može ćuti Boga koji govori."

Izvor:
https://www.lifesitenews.com/news/austrian-bishop-pope-francis-has-changed-the-teaching-of-the-church-for-div?utm_source=Daily%20Newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=Daily%20Headlines

Ustoličenje Srca Isusova

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/intronizacija-srca-isusova.html

24. kolovoza 1907. peruanski je pater Matéo Crawley-Boevey u francuskom svetištu Paray-le-Monial izliječen na čudesan način i primio je nadahnuće za križarsku vojnu ljubavi.

Njegov cilj: uspostava društvenog kraljevanja Isusa Krista i ozdravljenje obiteljī i cijeloga društva.

Pater Mateo Crawley-Boevey rođen je 1785. godine u Peruu. Postao je članom Kongregacije Presvetog Srca Isusova i Marijina i sveudiljnog klanjanja Presvetom Oltarskom Sakramentu. Ova je redovnička zajednica utemeljena 1800. godine u Poitiersu,

a njezino je sjedište nekoliko godina kasnije premješteno u pariško ulicu Rue de Picpus. Danas se kratko zove „Kongregacija Presvetog Srca Isusova i Marijina“.

Pater je Crawley-Boevey obolio i nakon toga je 1907. godine kao hodočasnik došao u Paray-le-Monial gdje je sveta Margareta Maria Alacoque od 1673. do 1675. bila primila svoja četiri viđenja Srca Isusova. Dok se ondje molio na dan sv. Bartolomeja, iznenada se i neočekivano vratilo njegovo zdravlje. Istodobno je pateru bilo jasno da ga Bog šalje propovijedati po svijetu posvetu obiteljī Presvetom Srcu Isusovu. Ova se posveta naziva intronizacija ili svečano ustoličenje Srca Isusova. S time u vezi ne ide nikakvo nametanje dodatnih dužnosti. Štoviše, naglašava se volja vršenja zapovijedi koje vrijede za sve kako bi se tako Spasitelj priznao vladarom obitelji. Preporučuje se prije intronizacije Srca Isusova održati jedno vrijeme priprave za ovu posvetu.

Na dan svečanog ustoličenja otac obitelji postavlja sliku Srca Isusova na prije odabrano časno mjesto.
Time se izvršava intronizacija. Ako je nazočan svećenik, on blagoslivlja sliku. Potom članovi obitelji mole molitvu posvete te Vjerovanje. Barem se na obljetnicu intronizacije treba obnoviti posveta obitelji moleći zajedničku molitvu posvete. Od Posvete čovječanstva Bezgrješnom Srcu Marijinu po papi Piju XII. (1939.-1958.) godine 1942. u svečanost svečanog ustoličenja ulazi i molitva posvete Srcu Marijinu.

Izričito ohrabren od sv. Pija X., pater Mateo je otpočeo svoje djelo godine 1908. u Južnoj Americi. Slijedile su Sjeverna Amerika i Europa, onda Azija i Oceanija. Pape Benedikt XV. (1914.-1922.), Pijo XI. (1922.-1939.) i Pijo XII. poticali su oca Matea u njegovu velikom djelu na čast Srca Otkupiteljeva. Od 1927. otac je Mateo propovijedao noćno klanjanje s ciljem zadovoljštine kao nadopunu obiteljskoj posveti. Velike su obitelji mogle moliti po cijelu noć, a pojedini su molitelji, izmjenjujući se, trebali po jedan sat bdjeti pred prijestoljem Srca Isusova. Tko nije sudjelovao na noćima zadovoljštine pred Presvetim, potican je održavati vlastita klanjanja s ciljem zadovoljštine pred prijestoljem Srca Isusova.

Kada je pater Mateo 1960. preminuo u Čileu, broj je noćnih klanjanja s ciljem zadovoljštine već prešao jedan milijun.

Obratite se svojim svećenicima kako biste pripravili, odnosno izvršili intronizaciju Srca Isusova.

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 7. SIJEČNJA 2017.

Father Gruner: "Gospa je rekla da će jednog dana preko krunice i škapulara spasiti svijet" - videozapis sa prijevodom na hrvatski jezik

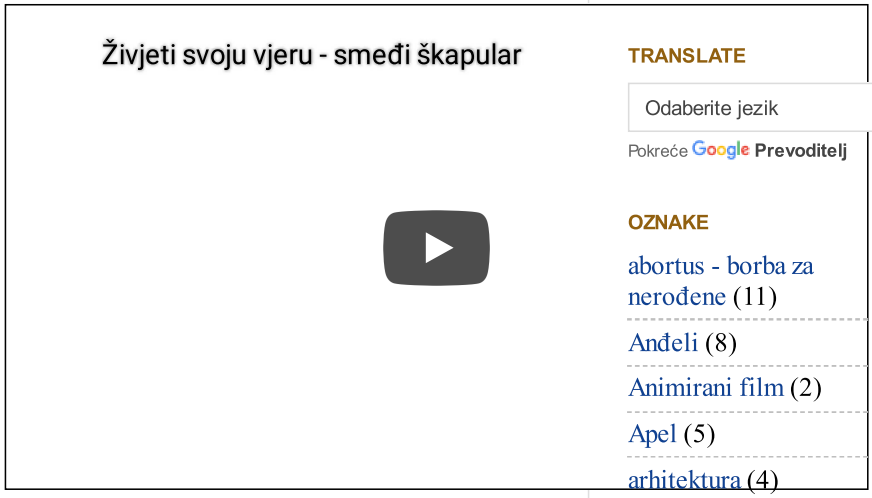

Fatimska Gospa želi da nosimo karmelski škapular:"Troje djece Lucija, Jacinta i Franjo su vidjeli Gospu Karmelsku. Ona im je pružila škapular....."

"Svetom Šimunu Stocku Gospa se ukazala 16 .srpnja 1251. i pružila mu škapular...."

Gospa ne samo da je obećala vječno spasenje onome tko sa vjerom nosi škapular već je napravila i mnoga čuda u čast škapulara....

Pogledajte videozapis i pročitajte o nekoliko čuda koje je Gospa učinila u čast škapulara!

Blagoslovljeno Bezgrešno Srce Marijino! Utočište grešnika, sigurna luko putnika, pomoćnica u nevoljama, moli za nas!

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

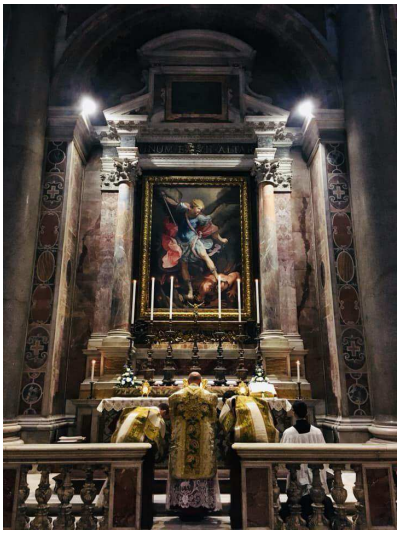

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

► 2018 (120)

▼ 2017 (207)

► prosinca (15)

► studenoga (19)

► listopada (17)

► rujna (23)

► kolovoza (8)

► srpnja (13)

► lipnja (22)

► svibnja (21)

► travnja (13)

► ožujka (13)

► veljače (15)

▼ siječnja (28)

"Svećenik ne ide sam u nebo"

Krajnje je vrijeme da se Rusija posveti Bezgrješno...

Nove crkve: smrt ljepote

Pape osuđuju ekumenizam (3.)

Pape osuđuju ekumenizam (2.)

Pape osuđuju ekumenizam (1.)

Laktancije: Katolička Crkva je izvor istine, kuća ...

Biskup Schneider nudi nadu usred krize dopuštene p...

Vjerujem da i oni koji još ne nose škapular kad pročitaju o ovim čudima da će ga poželjeti obući! Obratite se vašim svećenicima da vam pomognu u tome!

Škapular je zalog spasenja, sigurnost da duša neće propasti i da će za tjedan dana biti izbavljena i iz čistilišnih muka ukoliko ga nosite sa vjerom i pouzdanjem!

(još jedna nadopuna blogera iako je već napisano da je potrebna vjera...Nošenje škapulara samo po sebi ne garantira spasenje jer su se dogodili slučajevi u kojima su osobe, koje su nosile škapular, ali su živjele u smrtnome grijehu, na času smrti osjetile strgnut škapular sa sebe..... Za spas duše je potrebno iskreno pokajanje....)

Objavio/la katolicki nauk u 00:00:00

Oznake: Gospa - Majka Marija, Gospa Fatimska, Predanje-pouzdanje, Sveci, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Kako bi bile sačuvane od svakog zla koje im može nauditi katoličke obitelji opet moraju zajedno moliti krunicu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/kako-bi-bile-sacuvane-od-svakog-zla.html

Molimo svetu Krunicu skupa sa supružnicima, skupa sa svojom djecom!

Ugasimo televizor! Uklonimo ga iz svojih domova!

Kako je dobro ne boraviti u Svetim Palačama

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/kako-je-dobro-ne-boraviti-u-svetim.html

Marco Tosatti piše na svom blogu *Stilum Curiae* 28. prosinca 2016.:

„Ono što se osjeća u Kuriji različito je; posrijedi je ne otpor, nego strah, nezadovoljstvo i osjećaji koji se smještaju u drugi kontekst“.

Jedan svećenik kojemu ne znamo ime – iz razumljivih razloga – piše pod pseudonimom „Padre Romano“ na blogu *Fratres in Unum* 3. siječnja 2016. godine:

„Istodobno, razgovarajući s nekim tko radi u Vatikanu mogao sam dobiti potvrdu onoga što se stalno govori: u Svetim Palačama(misli se na Vatikan; napomena prevoditelja) vlada doista klima straha i nepovjerenja. Pozvan sam da izađem iz ureda i prošećem hodnikom jer – rekao je moj sugovornik, nastavljajući potiho govoriti – zidovi imaju uši.

Izvor:https://secretummeummihi.blogspot.ba/2017/01/que-bueno-no-habitar-en-los-sacros.html

Psovka- narodna nesreća (bl. Alojzije Stepinac)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/psovka-narodna-nesreca-bl-alojzije.html

Ne klonite duhom tražeći ispunjenje u ispraznostima - podignite srca na višu razinu prema Bogu odakle nam dolazi spasenje

Za vrijeme jedne propovijedi u katedrali Stepinac je svratio pažnju vjernika na tri uzroka zbog kojih je kletva tako raširena u narodu, a to su: loš primjer starijih, vjersko neznanje i opak život. Govori o otoku Javi čiji je zrak okužen pa slikovito nastavlja:"*Nije li takvoj zatrovanoj dolini sličan naš čitav javni život? Psuju u kući i otac i majka. Na cestama se kune, proklinje se na poslu i u šali i u ljutnji. Bogumrskom psovkom zatrovana je čitava naša atmosfera, ona je postala dolinom smrti za nedužnu djecu."*

"Staro filozofsko načelo je odstrani uzrok, odstranio si i učinak. Ukloni loše primjere, ukloni neznanje vjerskih istina, spriječi razvratnost kod pojedinaca, pa će se sigurno i bogohulstvo i psovka mnogo brže i lakše istrijebiti iz naše sredine."

Stepinac je još jednom održao tjedan protiv psovke i tom prilikom je razložio kako je psovka nepravda protiv Boga Stvoritelja, Otkupitelja, Posvetitelja.

Zaključio je tu propovijed riječima:*"Psovači, stidite se! Da li je to zaslužio Bog, da mu pljujte svojim poganim ustima u lice? Iako se nadate, da ćete moći dovijeka nastaviti nekažnjeno psovati, bojim se, da će se i na vama ispuniti riječ Sv. Pisma:"nada se nezahvalnika rastopi kao inje zimsko i proteče kao voda nevaljala" katolički muževi i žene, dragi vjernici!* ***Ako je ikada bio čas, da svim silama zagrabite, da se istrijebi ova sramota iz naše sredine, psovka, onda je to sigurno danas. Svima nam je na srcu spas našega naroda, naše domovine."***

U svom radu Stepinac je među inim sredstvima raspačao 25 000 primjeraka brošure ***Zapaljeni jezici*** koju je napisao dr.Dragutin Hren. U privatnim pismima kao i djelotvorno u pojedinačnim zgodama blaženi Stepinac se borio da iskorijeni tu opačinu. **Svjedočeći djelima htio je podići duh hrvatskog naroda i tako posvjedočiti da niti jedno rješenje ne dolazi iz negativnosti i nemoralnosti već zaufanosti u Boga i pogleda (srca) usmjerenog prema Bogu.**

Izvor:Propovijed preuzvišenog g.Nadbiskupa u katedrali prigodom završetka tjedna protiv psovke, 12.XI. 1944. - u:KL 95(1944) 561 sl. i pismo kardinala Stepinca jednom svećeniku, 29.X. 1957

Slijedimo primjer blaženog Stepinca i učinimo trajno dobro za svoj narod boreći se protiv psovke i svih drugih nemoralnosti! Božja ljubav će tad sigurno obilno blagosloviti naš hrvatski narod!

Sveti Ljudevit Marija Montfortski odbijen kao prosjak

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/sveti-ljudevit-marija-montfortski.html

Sveti Ljudevit Marija Grignion Montfortski trebao je jednom držati duhovne vježbe kod Sestara sv. Križa u Saint-Brieucu. Posve izmrcvaren od napornoga putovanja djelovao je na porti kao kakav bijedni prosjak.

Kada je sestra vratarica malo neljubazno pitala što želi, odgovorio je: „Želim Vas za ljubav Božju moliti samo za komadić kruha. Pa makar bio ne znam kako malen... sa svime sam zadovoljan.“
Sestra mu je dala isti odgovor koji je malo prije dala jednom od njegove subraće kojeg je već ranije poslao da traži milostinju. „Samostan je presiromašan. Nikomu ne možemo ništa dati!“, rekla je sestra.

Iscrpljen sjeo je Grignion uz ulazna vrata. Tako ga je pronašao svećenik koji ga je pozvao da propovijeda. Možemo zamisliti iznenađenje i zaprepaštenje sestara kada su prepoznale da je navodni prosjak bio veliki marijanski propovjednik koji im je trebao držati duhovne vježbe. Tada su ga primili s velikim počastima, dali mu najbolju sobu u kući i pripravili mu izvrsno jelo. No svetcu to nije puno značilo.

Svoju je prvu propovijed počeo riječima: „Uskraćujete potrebitomu komadić kruha kada ga moli u ime Isusovo. No jednom bijednom grješniku dajete bogato jelo. Time griješite istodobno protiv vjere i protiv ljubavi.“

Duhovne vježbe sa svetim Ljudevitom Marijom imale su izvanredan uspjeh. Još trideset godina kasnije sestre su svjedočile koliko duguju sluzi Božjemu.

Izvor: gloria.tv

Kardinal Burke opovrgava Müllera: Amoris Laetitia nije Učiteljstvo i opasna je za vjeru. Bit će bratska opomena za Papu. Ne bojim se gubitka kardinalske časti nego se više bojim suda Božjega

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/kardinal-burke-opovrgava-mullera-amoris.html

Nakon nedavnih izjava kardinala Müllera kojima je isključio opasnosti za nauk i vjeru te nakon prijetnji koje je izrekao dekan Rimske Rote da bi Papa mogao oduzeti kardinalsku čast četvorici purpurata koji su Papi poslali *dubia*, kardinal Burke izjavio je da ako Papa ne bude odgovorio na 5 pitanja, onda će itekako doći do formalne opomene.

U jednom intervjuu Kardinal je rekao da se ne boji gubitka kardinalskoga purpura, nego se više boji Božjega suda.

Izjavivši to pokazao je da ga hrani i jača istinska i jaka vjera u Boga koja mu daje da bude istinski i dosljedni Božji službenik.

Izvor: http://blog.messainlatino.it/2017/01/ultim-card-burke-sconfessa-muller.html

Hoće li Benedikt XVI. uskoro primiti i kardinala Brandmüllera ili Meisnera?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/hoce-li-benedikt-xvi-uskoro-primiti-i.html

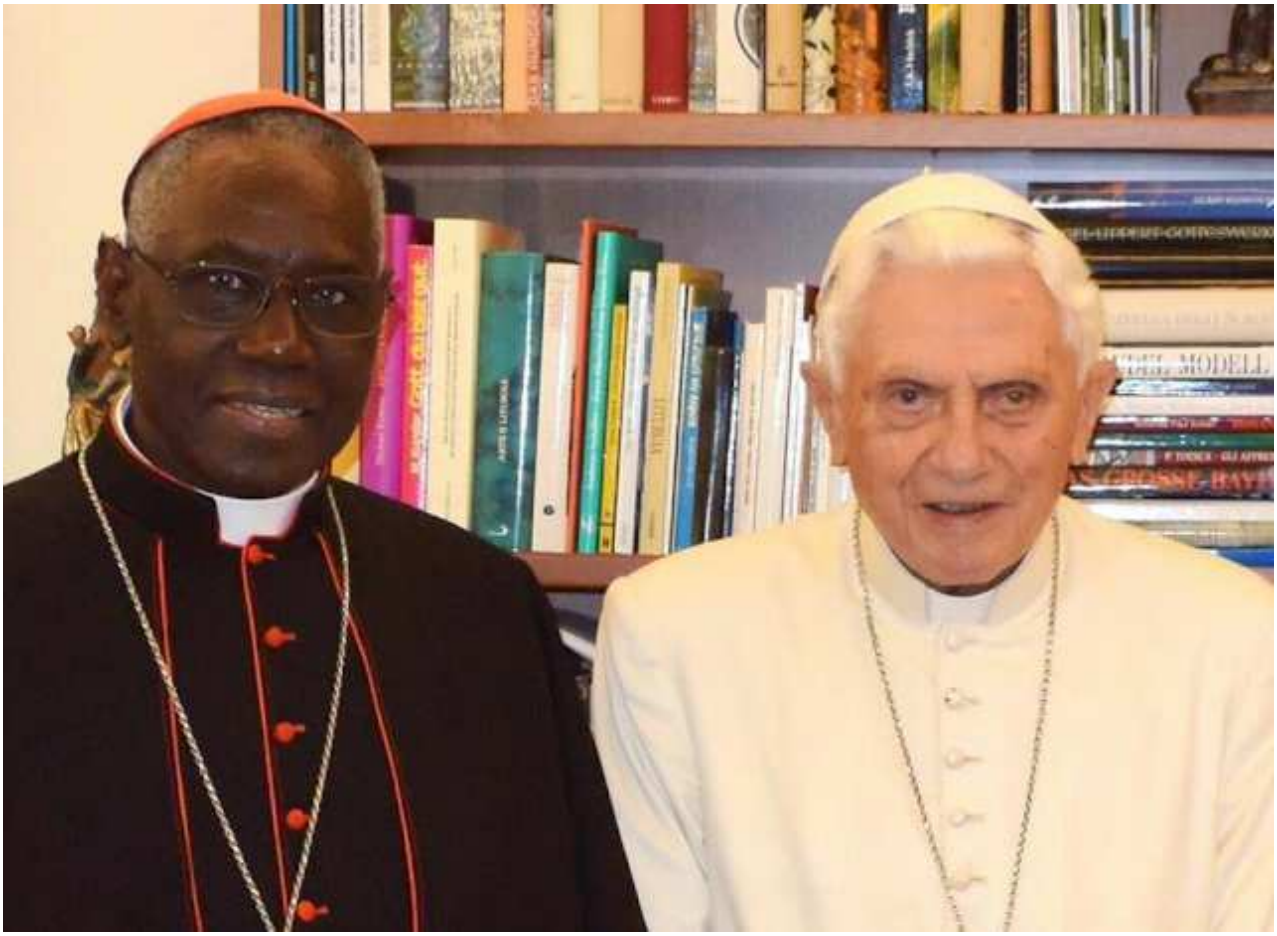

No priznajem: to bi trenutačno bilo malo preosjetljiva stvar. Ova fotografija nastala je 10.siječnja 2017. godine i pokazuje papu emeritusa Benedikta XVI. s kardinalom Sarahom, pročelnikom Kongregacije za bogoštovlje.

Izvor: gloria.tv

Slijedi li nakon udara na „Liturgiam autenticam“i udar na „Summorum pontificum“?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/slijedi-li-nakon-udara-na-liturgiam.html

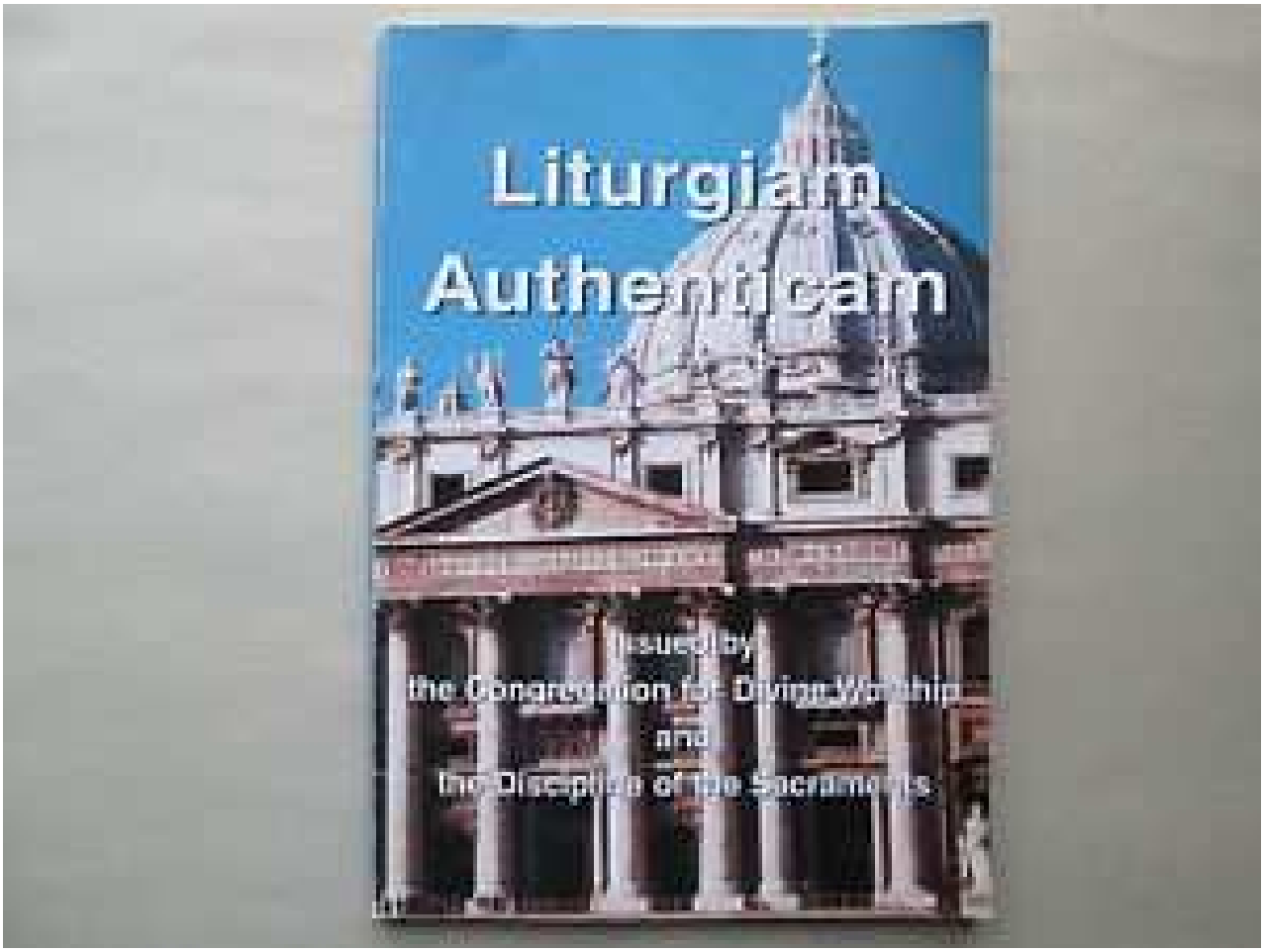

U najnovijem postu Sando Magister na blogu Settimo Cielo *pojašnjava da se reforma Rimske kurije za Franjina pontifikata nekada odvija pod svjetlom sunca, a nekada i u sjeni.*

U posljednje vrijeme dogodila su se dvije stvari koje su trebale ostati u sjeni.

Prvi je slučaj otpuštanja trojice suradnika iz jednog dikasterija[...], a drugi se slučaj tiče Kongregacije za bogoštovlje čiji je pročelnik kardinal Robert Sarah. Njega je Papa više puta javno ponizio, a sada je osuđen da presjeda dikasteriju u kojemu svi veslaju u suprotnom smjeru od njegova.

Po želji pape Franje, sada je pod vodstvom engleskog nadbiskupa Arthura Rochea unutar Kongregacije ustanovljeno povjerenstvo čiji je cilj, ne ispravka degeneracija pokoncilske liturgijske reforme – dakle „reforma reforme“ što je san kardinala Saraha – nego potpuna suprotnost: uništenje jednog od zidova otpora pokoncilskim liturgijskim zloporabama, instrukcije „Liturgiam authenticam“ koja je izdana 2001. godine i koja određuje kriterije za prijevod liturgijskih tekstova s latinskoga na narodne jezike.

Za vrijeme Benediktiva pontifikata ovi su kriteriji dodatno postroženi, osobito po njegovoj volji da se zadrži „pro multis“ iz Evanđelja i latinskog misala u riječima posvete Predragocjene Krvi Kristove, protiv „za sve (ljude)“ kako glasi prijevod na mnoge narodne jezike.

Međutim, Franjo je odmah dao do znanja da mu je ta stvar posve nebitna. A sada, ustanovljenjem ovoga povjerenstva izlazi u susret idejama modernizacije liturgijskog jezika koje podupire primjerice liturgičarAndrea Grillo, profesor na Papinskom učilištu svetog Anzelma i koji je jako cijenjen i u Domu svete Marte.

Mnogi se s pravom pribojavaju da će nakon demoliranja „Liturgiam authenticam“ sljedeći cilj ovoga ili nekog drugog povjerenstva biti ispravka dokumenta „Summorum pontificum“ kojim je Benedikt XVI. olakšao celebriranje svete Mise po starome obredu.

Izvor: http://magister.blogautore.espresso.repubblica.it/

Televizijski intervju s kardinalom Müllerom prouzročuje zbunjenost (ažurirano)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/televizijski-intervju-s-kardinalom.html

Glavna osoba u Vatikanu za nauk vjere kritizira javno iznošenje "dubia", ali neki kritičari kažu da je promašio bit situacije zato jer je iskrsnula činjenica da nijedan ispravak Amoris Laetitiae od strane CDF-a (Congregacio pro Doctrina Fidei - Kongregacija za nauk vjere) nije bio prihvaćen.

Edward Pentin

Kardinal Gerhard Müller, prefekt Kongregacije za nauk vjere, rekao je uživo u televizijskom intervjuu u nedjelju da „bratski ispravak“ pape Franje glede njegove apostolske pobudnice *Amoris Laetitia* „nije moguć ovoga časa“ zato jer dokument ne predstavlja „opasnost za vjeru“.

Međutim kardinalovi komentari, izjavljeni jučer vatikanskom dopisniku Fabiju Marcheseu Ragoni na talijanskom TV kanalu Tgcom24 u suprotnosti su objavama koje su Registru (National Catholic Register) potvrđene od strane barem dvaju viših vatikanskih službenika da je CDF podnijela velik broj ispravaka za Amoris Laetitiu prije njezine objave prošlog travnja i „niti jedan od ispravaka nije bio prihvaćen“.

Također, njegovi su komentari došli nakon široko podijeljenih tumačenja tog dokumenta, toliko da su neke biskupske konferencije, poput Njemačke biskupske konferencije, govorile da taj dokument dozvoljava Svetu Pričest za neke ponovno oženjene rastavljene osobe koje žive u, kako je Crkva uvijek naučavala, objektivnom stanju preljuba, a druge, poput Poljske, nedvosmisleno su rekle da to ne dozvoljava. Pojedini biskupi širom svijeta su na sličan način bili u sukobu glede tog pitanja.

Kardinal Müller nije se osvrnuo na zabrinutost oko tih različitih tumačenja u svom intervjuu 8. siječnja, ali je umjesto toga rekao da „u ovom trenutku, ispravak pape nije moguć jer ne postoji opasnost za vjeru.“ On se osvrnuo na "*dubia" četverice kardinala* koji su 19. rujna zatražili od Pape da razjasni učenje koje je u sadržaju *Amoris Laetitiae* zbog ovog širokog raspona tumačenja glede presudnih moralnih i sakramentalnih pitanja.

Tih četvero Kardinala —Carlo Caffarra, Walter Brandmüller, Raymond Burke i Joachim Meisner poslali su "dubia" (pitanja, jednostavno pitajući jesu li pet odlomaka u dokumentu dosljedni s crkvenim naukom) papi „iz duboke pastoralne zabrinutosti“ kako bi se raščistila “ozbiljna dezorijentacija i velika zbunjenost“ radi ovih različitih tumačenja učenja dokumenta. Kardinali su naglasili da su odlučili istaknuti one stavke u „ljubavi i pravednosti“ zbog jedinstva Crkve.

Do sada, Sveti se Otac nije formalno odazvao tim pitanjima i dao je na znanje kardinalu Mülleru da ne reagira na njih u njegovo ime. Papa Franjo nije javno dao razloge zbog kojih to nije učinio, ali je implicirao da ta četiri kardinala i ostali „ustrajno vide samo crno i bijelo, dok bi se u stvari trebalo raspoznavati situaciju u toku života“.

Kardinali su odlučili da javno obznane "dubiu" jer su protumačili papinu odluku da se na nju ne odazove kao „poziv da nastave promišljanje i raspravu, mirno i s poštovanjem“. U komentarima Registru 15. studenog, kardinal Burke rekao je da ako papa nastavi ne reagirati, onda bi „došlo do pitanja formalnog čina ispravka ozbiljne zablude“. Kardinal Brandmüller je kasnije izjavio u La Stampi da bi do ispravka prvotno došlo *in camera caritatis* (privatno).

Iznenađen što je "dubia" objavljena

Kardinal Muller rekao je u nedjelju da su kardinali imali “puno pravo da pišu pismo Papi”, ali dodao je da je bio “iznenađen što je pismo bilo javno objavljeno, a Papa je bio gotovo prisiljen da kaže ‘da’ ili ‘ne’.

„Ne sviđa mi se ovo,“ rekao je. „A i moguća bratska korekcija Pape mi se čini malo vjerojatna; ona trenutno nije moguća zato jer nema opasnosti za vjeru, kao što je rekao Sv. Toma Akvinski.“

Muller je rekao kako smatra da je „gubitak za Crkvu da se te stvari raspravljaju javno“, dodajući da je Amoris Laetitia „vrlo jasna u svom učenju te da možemo interpretirati cijeli Isusov nauk o braku, čitavu doktrinu Crkve u 2000 godina povijesti“.

U kraju, Kardinal je dodao da Papa Franjo „traži da raspoznamo situaciju onih ljudi koji žive u neuobičajenim zajednicama, koje nisu u skladu s učenjem Crkve o braku i da pomognemo tim ljudima da nađu način za ponovnu integraciju u Crkvu u skladu s uvjetima Sakramenata, kršćanskom porukom o bračnim zajednicama.“ Rekao je kako „ne vidi nikakvu oporbu: u jednu ruku imamo jasno učenje o braku, a u drugu ruku Crkvenu obavezu da se brine o tim ljudima u nevolji.“

Međutim, kardinalovi su komentari susreli naišli na zbunjenost u Rimu, što je bilo popraćeno komentarima da je kardinal promašio samu bit problema: nije pitanje može li se Amoris Laetitia čitati u kontinuitetu s tradicijom, nego je li dovoljno dvosmislena da bi je se moglo čitati na krivovjeran način.

Njegovi komentari uslijedili su nakon što je bilo objavljeno da je Kongregacija za nauk vjere imala jasne sumnje o dokumentu prije objave. Sumnje na koje se nitko nije osvrnuo. Jedan informirani službenik nedavno je rekao Registru da je odbor Kongregacije koji je pregledao skicu Amoris Laetitia imao „slična“ dubia kao četiri kardinala. Sumnje su bile dio korekcija od 20 stranica od strane Kongregacije, a koje je prvo objavio Jean-Marie Genois iz Le Figaro 7. travnja, neposredno prije objave dokumenta.

Jedan drugi viši službenik otišao je još dalje, otkrivši Registru prošli tjedan da mu je kardinal Muller osobno rekao da je Kongregaciji „predao vrlo mnogo korekcija, i da niti jednu nisu prihvatili“. Dodao je da je ono što je kardinal rekao u intervjuu „potpuno suprotno od svega što je rekao meni o ovom pitanju do sada“ i imao je „dojam nekoga tko ne govori u svoje ime nego da ponavlja ono što mu je netko drugi rekao da kaže.“

Prijašnji čvrsti stav

Kardinal Müller je često u zadnje tri godine stajao čvrsto u obrani Crkvenog učenja o braku i obitelji. I u jednom govoru u Oviedu u Španjolskoj prošle godine nedvosmisleno je rekao da Amoris Laetitia ne otvara vrata Svetoj Pričesti za civilno rastavljene i ponovno civilno vjenačen osobe, potvrđujući članak 84. apostolske pobudnice pape Ivana Pavla II. Familiaris Consortio koja kaže da se rastavljenim i ponovno civilno vjenačanim osobama ne ne može dopustiti pričest, osim ako su sposobne živjeti u „potpunoj apstinenciji“.

Kritičari, međutim, kažu da im se čini kako kardinal nije svjestan brige o raznolikim interpretacijama dokumenta i ozbiljnih strahova koje, kako je objavljeno, imaju mnogo više od samo četiri kardinala. Smatraju da nije svjestan niti sumnja da se, nakon što je papa maknuo trojicu kardinalovih suradnika ne navodeći razlog, i uz to što je formalna korekcija vjerojatno vrlo blizu, kardinal osjećao ili bio primoren da pokaže Papi znak vjernosti. Drugi pak tvrde da je talijanski jezik koji kardinal upotrebljava u intervjuu više nijansiran nego engleski prijevod, da zna što čini, i da pokušava obraniti pravovjerje i jedinstvo Crkve na svoj način.

Značajan broj biskupskih konferencija širom svijeta izrazile su svoje dvojbe/sumnje Papi, saznao je Registar, i poput četiri kardinala, nisu dobile odgovor. Također, prije nego što je dokument bio objavljen, 30 kardinala, nakon što su vidjeli raniju skicu apostolske pobudnice, pisali su Papi izražavajući svoje rezervacije, pogotovo glede slučaja pričesti za rastavljene i ponovno civilno vjenčane osobe, upozoravajući da će dokument oslabiti tri bitna sakramenta Crkve: euharistiju, brak i ispovijed. Papa nije nikad reagirao ni na to pismo, rekao je Vatikanski izvor Registru.

Ured za javnost Svete Stolice nije želio komentirati odbijanje korekcija Kongregacije za nauk vjere, izjavivši 2.siječnja da oni „ne komentiraju procese papinskih dokumenata".

Kardinal Müller također nije odgovorio na upite Registra od 9. siječnja je li on upoznat s izraženom zbunjenosti koja proizlazi iz raznolikih interpretacija Amoris Laetitia, ili zašto on vjeruje da nikakva formalna korekcija nije potrebna kada korekcije Amoris Laetitia njegove vlastite dikasterije nisu bile prihvaćene.

Najnoviji info 12. siječnja 2017.

Glasnogovornik kardinala Müllera izjavio je Registru da je on „govorio vlastitim autoritetom kao prefekt Kongregacije za nauk vjere, i da nije bio savjetovan od nikoga da to kaže". Također rekao je da nedavni intervjuu s Carlos Granados objavljen u Španjolskoj pod nazivom „Izvješće o Nadi" (Madrid 2016) dolazi s prijevodom na engleski pod nazivom „Izvješće kardinala Müllera" (Ignatius..2017). U toj knjizi treći odlomak je nazvan „Čemu se možemo nadati od obitelji?". To će biti izvrsna referentna točka glede kardinalovih komentara o sakramentu braka.
http://www.ncregister.com/blog/edward-pentin/cardinal-muellers-tv-interview-causes-bewilderment

Prešaltava li progresizam opet u napad?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/presaltava-li-progresizam-opet-u-napad.html

Joachim Frank na Katholisch.de

Rijetko je papinski dokument doveo do tako velike prepirke kao posinodska pobudnica *Amoris laetitia*. Već su tumačenja pobudnice u vremenu nakon objavljivanja bila posvema različita i nerijetko vrlo proturječna.

Ukratko: na jednoj strani tabor koji je uvjerenja da se ništa nije promijenilo. Pobudnicu *Amoris laetitia* po njima treba čitati u skladu s tradicionalnim Učiteljstvom koje ne dopušta iznimke kod Pričesti za rastavljene ponovno civilno oženjene.

Na drugom polu nailazimo na glasove koji u tom dokumentu vide poticaj za jednu posve drukčiju Crkvu koja je prekinula sa starom Crkvom.

Kako bi se okončala ova kakofonija, četvorica kardinala Burke, Brandmüller, Meisner i Caffarra uputili su svoje pismo s „dubia“ (dvojbama) papi Franji s molbom da pojasni kako valja razumjeti ovu apostolsku pobudnicu. Zasada se još čeka na odgovor.

Dušobrižnici (župnici i drugi aktivni svećenici) ne mogu dugo čekati. U ispovjedaonici ili drugdje na njihovim mjestima djelovanja sučeljava ih se s pitanjem što je sada važeći sakramentalni nauk i stega.
Tako se u nekim biskupijama počelo poduzimati mjere i na svoju ruku odlučivati kako sada treba djelovati. Tako je primjerice kardinal vikar Agostino Vallini odredio za Rim da se rastavljenima ponovno oženjenima u vrlo malom broju slučajeva i nakon pomnjivog ispitivanja može podijeliti Pričest.

[Moje osobno mišljenje o ovom koraku jest da kardinal vikar koji u bitnome ima položaj generalnoga vikara, nema ovlasti donijeti takvu jednu uredbu. Po proturječnim reakcijama jasno je da je *Amoris laetitia* nejasna, odnosno dvosmislena. Čak i nakon upita Papa nije pojasnio što je htio reći u spornome odlomku. Zbog toga kardinal vikar Rima donosi odluku prije samoga Pape i stvara dojam da postoji „tajna agenda".]

Sada je i progresizam u osobi Joachima Franka, predsjednika Društva katoličkih publicista Njemačke (GKP) u jednom članku na Katholisch.de okončao svoje suzdržljivo držanje i prešao u napad: što je odlučio kardinal Vallini, ne ide dovoljno daleko i po njegovu mišljenju Pričest bi se trebala svima dijeliti.

Bilo je zapravo pitanje vremena kada će progresisti opet nastupiti sa svojim uobičajenim držanjem stalnog postavljanja zahtjeva koje su napustili nakon objavljivanja pobudnice *Amoris laetitia*.

Njihov dugoročni cilj jest posvema dokinuti rimsko Učiteljstvo ili ga degradirati na razinu beznačajnosti i uspostaviti egalitarnu Crkvu.

Iz Frankova stava jasno je da popuštanja progresistima njih nikada neće zadovoljiti: dok se Katolička Crkva posve ne prilagodi duhu vremena, oni ne će mirovati.

Tekst: Mathias von Gersdorff

Izvor

Živjela nam zemljo mila, blagoslovljena krvlju svojih sinova, domovino Hrvatska!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/zivjela-nam-zemljo-mila-blagoslovljena.html

Dr. Ante Starčević je odlikovan najslavnijim naslovom što ga jedan narod može dati svome sinu, ocem domovine. Hrvatski narod je tako priznao očinstvo Anti Starčeviću na hrvatskoj narodnosti, što u stvari znači da je on stvorio novi narodni duh. Starčević je uočio da je neovisnost trojedine Kraljevine Dalmacije, Hrvatske i Slavonije državnopravnim ugovorima utvrđena i da je hrvatski narod kao suvereni međunarodni subjekt legitimiran odlučivati o svojoj sudbini.... Starčevićeva himna: Sretna nam bila Hrvatska mati, svaki će život dati njoj, naše je geslo Bog i Hrvati, Hrvat u svojoj kući svoj! Ovo je samo dio knjige Dr. M. Gabriela Otac Domovine dr. Ante Starčević. Knjiga sadrži bogati opus o životu i djelu dr. Ante Starčevića i preporučamo ju (Otac domovine - 41 MB)

Duhovno majčinstvo za svećenike

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/duhovno-majcinstvo-za-svecenike.html

Poziv biti duhovna majka za svećenike, premalo je poznat, nedovoljno shvaćen i stoga malo življen. Temeljna i životna važnost duhovnog majčinstva je prikazivanje svih trpljenja i žrtava koje Bog duši pripušta na njezinom putu za svećenika kojega je duhovno posvojila. To se čini u tajnosti srca poštujući svećenički identitet i ne smije se nikako brkati sa možda nekom drugom ulogom.

Papa Pio X je rekao:"Svako svećeničko zvanje dolazi iz Božjeg srca, ali prolazi kroz srce majke!"

Majka koja je rodila sina svećenika je ujedno i nerijetko i njegova duhovna majka.

Duhovne majke bile su još i sveta Monika, majka sv. Augustina, blažena Marija od Isusa Deluil- Martiny (1841-1884), časna službenica Božja Louise Marguerite Claret de la Touche (1868-1915), blažena Allessandrina da Costa (1904-1955), službenica Božja Consolata Betrone (1903-1946), sv.Terezija iz Lisieuxa (1873-1897).

Sv.Mala Terezija je imala samo 14 godina kad je, za vrijeme hodočašća u Rim prepoznala svoj poziv da bude duhovna majka svećenika. Ona jasno uviđa da su svećenici usprkos njihovog uzvišenog dostojanstva, slabi i krhki ljudi. Piše:"Ako i sveti svećenici svojim vladanjem pokazuju da su im jako potrebne molitve, što bi tek trebalo reći o onima koji su mlaki." (A 157)

U jednom od svojih pisama hrabri sestru Celinu:**"Živimo za duše, budimo apostoli, spašavajmo nadasve duše svećenika...molimo i trpimo za njih i u posljednji dan Isus će nam biti zahvalan"** (Pismo 94).

Kardinal Carlo Caffarra pobožno prekinuo šutnju u vezi Dubie (prijevod intervjua u cijelosti)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/kardinal-carlo-caffara-pobozno-prekinuo.html

Cijenjeni čitatelji, na bitno.net Amoris Laetitia:Biskupi Malte izdali okružnicu, a kardinal Caffara inzistira na pojašnjenju od pape je objavljen dio prijevoda ovoga intervjua sa kardinalom Caffarrom, po našem razmišljanju nije dovoljno jasan. Donosimo prijevod intervjua u cijelosti.

Po prvi puta od objavljivanja dubie Četiri Kardinala, kardinal Caffarra je dao intervju i objasnio razloge i dublje argumente koji leže u ovoj inicijativi. Kroz cijeli intervju sa Matteom Matzuzzijem, talijanskim novinarom Il Foglia, Caffarra daje smiren i dobrotvoran dojam i time se pristojno distancira od polemičnog načina bavljenja sa smrtno ozbiljnom temom rastrojstva braka i obitelji. Prvo, ponavlja vrlo jasno, kao što je nedavno učinio i kardinal Raymond Burke, da su Četiri Kardinala ujedinjena i da dalje inzistiraju na potrebi objašnjenja pape Franje.

“Različiti aspekti moraju biti objašnjeni. Pismo i priložena dubia su plod više mjeseci razmišljanja, te su bili diskutirani dugo vremena. Što se tiče mene osobno, molio sam se mnogo puta pred Presvetim Sakramentom u to vrijeme. “

Ovo su uvodne riječi intervjua sa Matteom Matzuzzijem koje postavljaju ton u kojem ide cijeli intervju. Kardinal Caffarra se iskazuje kao pošten i pažljiv pastir Katoličke Crkve koji se brine za spas duša. Također pokazuje poštovanje kojim su Četiri Kardinala pristupili sadržaju ovog pisma upućenom papi:“Znali smo da je ono što radimo vrlo ozbiljno. Prva briga je bila ne sablazniti najmanje u vjeri. To je za nas svećenike osnovna dužnost. Druga briga da ni jedna osoba, vjernik ili nevjernik, ne može naći u tom pismu ni jedan izraz koji bi imalo zvučao kao nepoštovanje prema papi. Finalni tekst je plod nekoliko revizija: pregledanih, odbačenih i ispravljenih tekstova.“

Kardinal Caffarra nas podsjeća na “iznimnu dužnost koju kardinali imaju da savjetuju papu po pitanjima upravljanja Crkve. To je naša dužnost, a dužnost obvezuje. On jasno objašnjava “samo što slijepac može negirati”, da “u Crkvi vlada velika konfuzija, nepouzdanje i nesigurnost uzrokovana pojedinim paragrafima pobudnice Amoris Laetitia.” To se događa, kako prenosi talijanski kardinal, u tri područja sakramentalne ekonomije: braku, ispovijedi i euharistiji, ali i u kršćanskom životu. Ovdje, “neki biskupi kažu A, neki kažu suprotno od A.” (Ovdje bi dodali da su nove biskupske smjernice sa Malte sto se tiče “ponovo oženjenih” samo potvrda toga sto kaže kardinal Caffarra.) Caffara zove ovo fenomenom kaosa, “nepobitnom činjenicom, jer kako je rekao filozof David Hume, činjenice su tvrdoglave.”

U takvoj situaciji, isprva je izgledalo da će “fundamentalni teološki princip interpretacije” uz pomoć za koju je kardinal Caffarra mislio da je moguća “pokazati da Amoris Laetitia nema kontradikcija sa pobudnicom Familiaris Consortio. Na sastancima sa laicima i svećenicima, uvijek sam pratio ovaj put. Međutim, dogodilo se da su Četiri Kardinala shvatila da ovakav pristup “nije dovoljan”. On kaže: “Kontrast između suprotstavljenih interpretacija se povećavao. Postoji samo jedan način kako se nositi sa time: pitati autora teksta koji je od dva načina interpretacije ispravan. Nema drugog načina.”

Prema tome, Četiri Kardinala su odlučila prići papi “vrlo tradicionalnim načinom u Crkvi, takozvanom dubiom.” Uz pomoć dubie, kaže kardinal Caffarra, papa samo treba reći “da” ili “ne”, umjesto davanja “dugačkih elaboriranih odgovora.” On dodaje: “To se čini kao najjednostavniji način.” S poštovanjem prema Sv. Stolici, Četiri Kardinala su prvo odlučili priči papi privatno, ne javno: “Tek kada smo bili sigurni da nam Sveti Otac neće odgovoriti, odlučili smo izaći javno.”

U kontekstu nedavne kritike Kardinala Gerharda Müllera prema otvorenoj publikaciji dubie, Matzuzzi (koji je napravio ovaj intervju prije Müllerove izjave) citira kardinala Caffarru koji kaže “interpretirali smo tišinu (Sv. Oca) kao dozvolu da se nastavi teološka konfrotacija.” Jer uključuje, dodaje Caffarra:“Također Magisterium biskupa (koji nemojmo zaboraviti nije u službi papinskog delegata, već u duhu sakramenta kojeg su primili), kao i život vjernika. Oboje imaju pravo znati. Mnogi vjerni svećenici su rekli: “ali vi kardinali, u ovakvim situacijama, imate dužnost intervenirati Svetom Ocu. U suprotnom, zbog kojeg razloga postojite ako ne da pitate papu tako važna pitanja?"
Što se tiče kritika na račun dubie, kardinal Caffarra kaže:

“Neki ljudi kažu da nismo poslušni Papinom Magisteriumu. To je laž i kleveta. Upravo jer ne želim biti neposlušan papi sam mu pisao. Mogu biti poslušan Papinom Magisteriumu jedino ako znam što naučava po pitanju vjere i kršćanskog života. Problem je upravo slijedeći: u glavnim točkama pojedinac dobro ne razumije što papa naučava, što pokazuju konfliktne interpretacije među biskupima. Mi želimo biti poslušni papi, ali papin nauk mora biti jasan.” (moja napomena)

Kardinal Caffarra dodaje da Četiri Kardinala nikako ne žele “prisiliti” papu da odgovori, već traže “suvereno vodstvo”. Nadalje objašnjava ovaj prelat, “ne zaslužujemo optužbe da želimo razdijeliti Crkvu. Podjela koja već postoji u Crkvi je uzrok našeg pisma, a ne posljedica (moja

napomena). U tom kontekstu, Caffarra smatra da su “uvrede i prijetnje kanonskim sankcijama” upućene kardinalima “nezaslužene.”

Kardinal Caffarra u ovom dugom intervjuu kaže da su mnogi svećenici dovedeni u situaciju gdje dolaze u ispovijedaonicu sa velikim bremenom konfuzije uzrokovane učenjima Amoris Laetitie. Ispovjednici mu govore da više ne znaju sto reći na ispovijedi penitentima (pokajnicima) koji su “ponovo oženjeni” nakon civilnog razvoda. Prema Caffarrinim riječima: "Ovi svećenici imaju breme na svojim ramenima koje ne mogu nositi.” Kardinal također napominje:“Ovo su vrlo ozbiljni problemi koji se tiču života Crkve i vječnog spasenja vjernika. Nemojmo nikada zaboraviti: ovo je vrhovni poziv Crkve: vječno spasenje vjernih. Isus je ustanovio svoju Crkvu da bi vjernici imali život vječni i da bi ga imali u izobilju.” (moja napomena)

U ovim iskrenim riječima se može naći toliko ljubavi za vjernike, toliko ljubavi za vjeru, da nas može nadahnuti da se držimo naše voljene Katoličke vjere. Kardinal Caffarra prezentira svoje argumente toliko mirno i dobronamjerno da nitko razuman i dobronamjeran ne može lako, a kamoli grubo proturječiti.

Bez da idemo u veće detalje koji su svakako važni, ali bi zauzeli previše mjesta Kardinal Caffarra diskutira specifične djelove Amoris Laetitie koji posebno stvaraju konfuziju. Tu spominje paragraf 300 do 305, te uključuje fusnotu 351. Također naglašava važnost ispravne definicije dobro razvijene savjesti (sa referencom blaženog kardinala Johna Newmana) koja je utemeljena na istini i dobru. Caffarra pažljivo razmatra slučaj rastavljenih koji su se “ponovno oženili” i njihovo moguće primanje Svete Pričesti. Mogu li ovi ljudi koji ne žive u stanju apstinencije primiti Sv. Pričest ili ne? “Postoje samo dva odgovora: da ili ne.” Podsjeća nas da u “Familiaris Consortio, Sacramentum Caritatis, zakon kanonskog prava i katekizam Katoličke Crkve odgovaraju na ova pitanja sa: ne.” Međutim ako postoje biskupi koji na to odgovaraju sa “da”, dodaje talijanski kardinal, “onda treba naučavati da preljub nije po sebi zlo.” U ovom kontekstu, kardinal Caffarra ističe da je fusnota 351 koja spominje primanje sakramenata u individualnim slučajevima “nejasna.”

Prema tome kardinal Caffarra ističe jaku, bistru i čistu argumentaciju što se tiče dubie i nekih osnovnih problema Amoris Laetitie. Neka oni koji mu se suprostavljaju, i čak ismijavaju, dobiju dodir njegove dobrote. (Moja mala familija može svjedočiti kardinal Caffarrinom osobnom i intimnom pozornošću na dječicu Kristovu).

Neka svi njegovi objektivno pogrešni oponenti za čije smo obraćenje svi pozvani moliti budu dirnuti ostalim glasovima koji rastu na strani obrane Kristove istine, pogotovo po pitanju braka i katoličke obitelji.

Jedan od tih glasova uz intervju ohrabrenja biskupa Athanasius Schneidera je novi članak od Josepha Matta, predsjednika vrlo respektabilnog katoličkog časopisa The Wanderer. Članak je naslovljen “Ne trebaju samo četiri kardinala odgovor”, u kojem Matt izražava svoj gnjev zbog kritike kardinala koja dolazi iz smjera kardinala Gerharda Müllera, i zbog ostalih oštrih komentara upućenih dubiji i njenim autorima. Matt kaže:“Sama titula kongregacije kojom ovaj kardinal predsjedava upućuje na važnost ureda i njegove krucijalne uloge pogotovo u

odnosu na sadašnju situaciju sa četiri kardinala i dubiom. Riječi kardinala Müllera su kritičan udarac trenutnoj dubia situaciji. Koji je smisao te kongregacije ako ne može dati odgovor na objašnjenje pitanja koja se tiču katoličke vjere." (moj naglasak)

Matt nastavlja svoj izljev ljutnje ukazujući na nepravedan tretman prema četvorici kardinala:

"Müllerova opaska dodaje nemilosrdnoj i nemilosnoj kampanji iznutra da marginaliziraju ovu četvoricu hrabrih kardinala. Tretman njihov kolega nije ništa nego skandalozan i predstavlja smrtnu nepravdu prema njima i prema našoj Crkvi. Ovi dobri ljudi samo traže jasnoću i objašnjenje osnovnih pitanja koje se tiču katoličke vjere i ne zaslužuju ovakvo nepoštovanje od kolega iz klera." (moj naglasak)

Predsjednik The Wanderera također naglašava da tišina, štoviše nijemost više nisu dovoljna alternativa za članove katoličkog klera.

"**Vrijeme tišine što se tiče ove situacije među kardinalima, biskupima i svećenicima je prošlo. Ne varajmo se, ovo je događaj koji je "povukao crtu u pijesku" i koji će imati posljedice na budućnost Katoličke Crkve. Oni koji ostanu u tišini u vezi ovoga će biti suučesnici u njezinim posljedicama. Konflikt prema kardinalima nije samo izdvojeni slučaj koji se samo njih tiče: utječe na svakog katolika koji već osjeća štetne efekte. Fr. Mark Pion je prošli tjedan u Wandereru analizirao zle posljedice**." (moja napomena)

Sa daljnjim žarkim i iskrenim riječima, Joseph Matt poziva sve katolike da pruže snažan otpor nevjeri i da svjedoče za istinu: **"Zastrašivanja i prijetnje nisu zaustavile mučenike, apostole i vjerne katolike od vremena proglašenja Kristovih učenja. Nemojmo da zaustavi nas. Zauzmimo se za ove kardinale i za vjeru. Nek se čuju vaši glasovi."**

Nek ove hrabre izjave Josepha Matta budu ohrabrujući znak za sve nas: da pogubno vrijeme konfuzije i slabljenja katoličke istine uskoro dođe kraju. Neka nam smireni i dobronamjerni svjedok kardinal Caffara svima bude inspiracija. Neka vjerni katolički otpor naraste toliko jako da papa Franjo shvati da mora prestati sa trenutnim umnažanjem usijanje konfuzije.

Izvor: http://www.onepeterfive.com/cardinal-carlo-caffarra-reverently-breaks-silence-dubia/

(Pripremili smo i inervju sa msgr. Schneiderom, pratite kad će biti objava..)

Biskup Schneider nudi nadu usred krize dopuštene prema "Božjoj providnosti"

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/biskup-schneider-nudi-nadu-usred-krize.html

Pošto crkvena kriza postaje u 2017. sve dublja, osjetio sam izvjestan umor; ali i osjećaj da, iako znam da vrata pakla neće nadvladati crkvu, i da će Krist u konačnici pobijediti, ipak nema odmora od praktički konstantne serije napada od strane neprijatelja Božje istine. Znam da mnogi od vas osjećate isto. Dok mi na portalu onepeterfive vjerujemo kako imamo dužnost nastaviti objavljivati vijesti o onome što se događa unutar naše preljubljene Crkve, koliko god one bile neugodne, postoji i potreba za ohrabrenjem, za ponovnim otkrivanjem najbitnijih pojmova o tome što znači biti Katolik, bez obzira na posljedice. Stalno moramo imati na umu zbog čega se mi borimo, i koje bogatstvo imamo koje nam nikada nitko ne može oduzeti.

Imajući to na umu, obratio sam se biskupu Athanasius Schneideru, koji nije samo jedan od najučenijih i najhrabrijih prelata u današnjoj Crkvi, nego i po mom mišljenju, jedan od najpobožnijih. Imao sam čast u nekoliko navrata voditi privatne razgovora s njime i ministrirati tijekom njegovih Misa. Također sam imao jedinstvenu čast da je krstio moga najmlađeg sina. U svojoj procjeni ovoga čovjeka, osjetio sam ne samo tihu neustrašivost, nego i duboku i trajnu ljubav prema Kristu, Njegovoj Crkvi, sakramentima i dušama svih ljudi koji su povjereni njenoj majčinskoj brizi. On je čovjek koji odiše Kristovim mirom, čak i među onima koji su najotvoreniji u svojoj analizi ozbiljnosti sadašnje situacije. Ukratko, on je pravi čovjek koji nam može reći: *Kako se nositi s ovime? Kuda idemo odavde?*

U intervjuu koji slijedi, pokušao sam ga pitati pitanja koja sam mislio da bi ga i mnogi od vas također željeli pitati. Njegovi odgovori nisu razočarali. Želio bih da u znak zahvalnosti za njegovu vjernost, snažno molite za ovoga stvarno istinskog apostola i sav onaj hrabar kler koji sada, unatoč tome što ih je jako malo, čine sve što mogu da sačuvaju svetu katoličku vjeru.

Steve Skojec: Mnogi vjernici osjećaju se izmoreni i dotučeni. Izgleda kao da postoji beskrajni niz skandala ili čak uvreda iz Rima, gdje su inače naučeni tražiti utjehu i vodstvo. Što biste Vi rekli ljudima koji osjećaju da gube nadu ili počinju sumnjati u Crkvu u ovim vremena?

Biskup Athanasius Schneider: Ovo vrijeme izvjesne smrtne krize u Crkvi je dozvoljeno Božjom Providnošću. Bog u svojoj svemoći dozvoljava ovu krizu da bi iz nje izvukao veće dobro. To je za nas ispit vjere i nadnaravne nade. Moramo se nadati van svake nade. Naša vjera i ufanje u božansku stranu Crkve i činjenicu da sam Krist vodi Svoju Crkvu usred takve ogromne zbunjenosti koja se kuša poput zlata u vatri (1 Petrova 1,7). Kada Katolici počnu sumnjati u Crkvu tokom svoga vremena, to je znak da njihova vjera i nada nisu dovoljno jake.

SS: Mnogim Katolicima je laknulo kada je Kardinal Burke rekao da ako Papa Franjo neće odgovoriti na dubiu (sumnju), da bi formalna opomena možda došla na red. Neki strahuju da do opomene neće nikad ni doći, ili da neće biti objavljena javno ili da će ih njihovi pastiri prepustiti vukovima.
U ovom trenutku zbunjenosti i krize, bi li trebali vjernici imati naglasak na takvoj opomeni ili bi njihova usredotočenost trebala biti negdje drugdje? Bi li trebali biti strpljivi iako osjećaju da je situacija alarmantna?

BAS: Bratska opomena Pape, učinjena od strane nekih članova Crkve ili kardinalskog kolegija je krajnja i posljednja mjera u Crkvi. Događalo se to kroz povijest, iako rijetko. Prvi slučaj je bila formalna i javna opomena Sv. Petra od strane Sv. Pavla. Bratska opomena se u moralnoj teologiji smatra djelom ljubavi prema bližnjemu. Bog nas često očinski opominje, a Sveto Pismo kaže da je to znak Božje ljubavi prema nama (Hebr 12, 6). Duh Sveti kaže:„Tko god posluša opomenu mudar je“ (Prov. 15, 5) i „Opomena daje mudrost“ (Izreke 29,15). Ona nema nikakav automatski pozitivan efekt, nego ovisi o poniznosti i poslušnosti osobe kojoj je upućena. Tako da se vjernici ne bi trebali oslanjati na takvu opomenu, nego se usredotočiti na molitvu za Papu, jer na kraju krajeva, samo Bog može dotaknuti srce i dušu osobe.

SS: Razgovarao sam sa svećenicima koji ne znaju kako se najbolje nositi sa primjenom Amoris Laetitia na pastoralnoj bazi. Neki su suočeni s ljudima koji žive u tim „neregularnim zajednicama“ i koji se osjećaju ohrabrenim da pristupe sakramentima jer vjeruju da Papa to podržava. Neki se boje da će doći u sukob sa svojim biskupima ako se ne predaju ovom novom režimu „milosrđa“. Nedavno sam razgovarao s jednim koji stvarno nije znao što misliti ili što bi mogao učiniti. Kakav savjet biste dali svećenicima koji vjerno žive svoj zavjet vjere u Krista dok su istovremeno u poslušnosti prema biskupu koji želi slijediti više otvorenije tumačenje Amoris Laetitie?

BAS: Dozvoliti pristup takozvanim rastavljenim i ponovno oženjenim osobama, koji nemaju ozbiljnih namjera prestati sa svojim preljubničkim ponašanjem je protiv Božjeg zakona. Stoga, nikakav autoritet u Crkvi nije ovlašten dozvoliti takvu sakramentalnu praksu, zato jer *de facto (činjenično)* i očigledno ide protiv Božjeg zakona glede nerazrješivosti valjanog i konzumiranog braka i u suprotnosti je u isto vrijeme s apsolutnom Božjom zabranom seksualnog odnosa izvan valjanoga braka. Očito je da ni jedan pravi Katolički svećenik ne može poslušati naredbu svoga nadređenog da daju svetu Pričest preljubnicima koji nemaju namjeru prestati sa svojim preljubničkim ponašanjem. Takva zapovijed bi predstavljala žarko zlostavljanje moći baš po primjeru farizeja i pismoznanaca. Svećenik mora radije htjeti biti kažnjen ili protjeran nego surađivati s očiglednom bezbožnošću takve pastoralne navike, koja je u stvarnosti vrlo ne-pastoralna navika, zato jer potvrđuje i ostavlja jadnog preljubničkog grešnika u nesretnom grijehu i u stvarnoj opasnosti da izgubi svoje vječno spasenje.

SS: Žalosna je stvarnost da su zbog kontroverzi koja prate Papu Franju, mnogi Katolici počeli izražavati mišljenje da on nije Papa, da je abdicirao zbog hereze, da Papa Benedikt ostaje pravi Papa itd. Što bi rekli tim ljudima? Kako da vjerni katolik poštuje ne samo instituciju papinstva nego i čovjeka koji ga zauzima kada osjeća da njegova djela i riječi štete Crkvi i dušama predanim njenoj brizi?

BAS: Papa Franjo je bez sumnje legitimni Papa. To poricati je željno razmišljanje i ne predstavlja istinu. Moramo zadržati trijezan pristup s zdravim razumom. Katolik ne bi trebao biti previše usredotočen u svom svakodnevnom životu na ono što Papa kaže i misli. Takav pristup nije razuman, nego i povećava nezdravu usredotočenost na Papu i zemaljski kult ličnosti. Mi moramo vjerovati da je prava glava Crkve Krist, da je prava duša Crkve Sveti Duh, da je majka i srce Crkve Blažena Djevica Marija. Papa je samo vidljivi Kristov vikar. Bilo je vremena u povijesti Crkve kad tijekom 2 ili 3 godine Crkva nije imala Papu, kao npr. na početku 4.stoljeća gdje je dva puta bio period od dvije godine bez Pape (304-306 i 309-311): u tom vremenu je živio sveti Antun Pustinjak (Veliki), sveti Atanazije u svojoj mladosti; nije bilo Pape između 1268 – 1271, između 1292 – 1294, između 1314 – 1316, između 1415 – 1417: i unatoč tome u tim vremenskim periodima Crkva je postojala i čak rasla. U tim vremenima bez Papa, živjeli su sveti Albert Veliki, sveti Toma Akvinski, sveti Bonaventura, sveti Ljudevit Kralj Francuske, sveti Rajmund Penjafortski, Sveta Gertruda Velika. Nema nikakvih značajnih naznaka o pritužbama svetaca tih godina jer nismo imali papu. Jednostavno rečeno, ti sveci su radili svoj posao: molili su se, naučavali su katoličku vjeru, obraćali grešnike i trudili se da postanu sveti. Ispada da nisu imali vremena da motre djela ili akcije Papa ili raspravljaju o biranju Pape, koja su usputno rečeno bila vrlo ozbiljna tema tog vremena. Kao i oni, mi ćemo ostati mirniji i svaki će obavljati svoje dužnosti i moliti, predavati i braniti Katoličku vjeru, preobraćati grešnike i živjeti život u dubokom zajedništvu s Gospodinom. Gospodin će sigurno intervenirati u trenutnoj krizi.

SS: Vi ste usporedili našu trenutnu krizu sa Arijevskom krizom u 4.stoljeću. Kakav je bio život vjernika u to vrijeme? Kako ih je vaš imenjak, sveti Atanazije tješio? Što je bilo potrebno da povrati Crkvu razumu nakon kako je sveti Jeronim famozno rekao„čitavi svijet je živio Arijevski“?

BAS: Postoji poznato pismo s kojim je sveti Atanazije tješio vjernike usred ogromne zbunjenosti, nevjere i političke korektnosti u velike većine klera toga vremena. Citiramo dio tog pisma: „Neka vas Bog utješi! Rastužuje vas činjenica da su drugi zauzeli crkve na nasilan način, dok ste u to vrijeme vi vani. Istina je da oni imaju prostor – ali vi imate apostolsku vjeru. Oni mogu zauzeti naše crkve, ali su izvan istinske vjere. Vi ostajete izvan mjesta štovanja, ali vjera živi u vama. Razmislimo: što je važnije, prostor ili vjera? Istinska vjera naravno. Tko je izgubio i tko je pobijedio u borbi – onaj koji zadrži prostor ili onaj koji zadrži vjeru? Istina, prostor je dobar kada se apostolska vjera propovijeda u njemu; prostori su sveti kada se sve što se zbiva u njima zbiva na sveti način. Vi ste oni koji ste sretni; vi koji ostajete unutar Crkve vašom vjerom, koji se čvrsto držite temelja vjere koja je došla iz apostolske tradicije. A ako ju je odvratna zavist pokušala poljuljati u nekoliko navrata, nije uspjela. Oni su ti koji su se odcijepili od nje u trenutnoj krizi. Nitko, neće ikada, prevladati protiv vaše vjere, draga braćo. I vjerujemo da će nam Gospodin vratiti naše crkve jednog dana."

SS: Pričali ste o Vašim iskustvima odrastanja u Sovjetskom Savezu i spomenuli da vidite širenje ruskih zabluda čak i danas. Rekli ste „Moramo se moliti da Papa uskoro izričito posveti Rusiju Bezgrešnom Srcu Marijinom“. Pošto mi sada ulazimo u stogodišnjicu ukazanja Majke Božje u Fatimi, vjerujete li da će Gospina upozorenja biti ispunjena? Koliko hitno je posveta potrebna?

BAS: Moramo shvatiti ozbiljno kada nam Bog pošalje Svoju Bezgrešnu Majku da nas upozori. Ako čujemo opomene naše Nebeske Majke, Njezin Božanski Sin, Gospodin Isus Krist će učiniti čuda, kao što je učinio na svadbi u Kani. Svečani čin posvete Rusije Bezgrešnom Srcu Marijinom od strane Pape u moralnoj zajednici sa svim biskupima će nesumnjivo prouzročiti obilan izljev milosti na Crkvu i čitavo čovječanstvo, kao što je Gospa rekla u Fatimi. Tragično je da su proročki pozivi često shvaćeni ozbiljno prekasno. Molimo i zatražimo da Sveti Otac učini što je Gospa zatražila u Fatimi.

SS: Vi ste apostol Euharistije i borac za istinski svetu liturgiju. Postoje glasine u Rimu da Vatikan namjerava srušiti instrukciju liturgijskih prijevoda iz 2001, *Liturgiam Authenticam*, a možda i da namjerava „ispravljati“ *Summorum Pontificum*. U tom pismu Papa Benedikt XVI je rekao da drevna liturgija nije nikada bila „pravno ukinuta“ i inzistirao je da „što su ranije generacije držale svetim, ostane sveto i veliko za nas također, i da ne može biti odjednom sasvim zabranjeno ili čak smatrano štetnim“. Da **li bi katolici koji vole svečani (vanredni) obred Rimske liturgije trebali biti zabrinuti?**

BAS: Nije realno pretpostaviti da će Papa Franjo ukinuti tradicionalnu formu liturgije, pošto je Papa Benedikt XVI rekao da drevna liturgija nije nikad bila „pravno ukinuta“. U najgorem slučaju mogle bi se izdati norme, koje bi praktično ograničile mogućnost slavljenja drevne liturgije. Međutim, ja ne vjerujem u takvu mogućnost s obzirom da Papa Franjo podupire regionalni i ritualni pluralizam u Crkvi. U svakom slučaju, vjernici i pogotovo mladi bi trebali braniti to Crkveno neprocjenljivo blago i dalje ga širiti. Tradicionalna liturgijska forma Svete Mise je i već postala Misa mladih. Liberalno nastrojena nomenklatura u administrativnoj moći Crkve ovog vremena ne bi smjela gušiti ili ušutkavati glas mladih, koji ozbiljno zahtijevaju

slavljenje Tradicionalne forme Mise, inače će izgubiti sav kredibilitet i pokazati se da prikazuju ideologiziran i rigorozan stav, bacajući kamenje po tim iskrenim i mladim ljudima s dubokom vjerom.

SS: Vi ste pozvali biskupa Fellaya iz bratstva Sv Pia X da „više ne odgađa svoje prihvaćanje“ da dovede bratstvo u punu kanonsku zajednicu s Rimom. Zašto vjerujete da je sada vrijeme? Može li bratstvo vjerovati Rimu u ovom trenutku, kada toliko mnogo drugih stvari u Crkvi je naizgled podložno nožu noviteta?

BAS: Što se više povećava opća doktrinalna i liturgijska zbunjenost, to više trebamo sveukupnu i ujedinjenu snagu svih dobrih sila unutar Crkve. To je prioritet u ovim vrlo kritičnim satima povijesti Crkve. Ovo je učinio i Sv. Atanazije kada je 362. godine sastavio sinodu zajedništva u Aleksandriji, u koju je pozvao čak i dobronamjerne i iskrene polu-Arijavce, da bi se borili zajedno protiv opće proširenog Arijanizma i heretičnog polu-Arijanizma. Neki radikalni protivnici Arianizma, kao npr. Lucifer, biskup iz Cagliarija, koji je bio prijatelj Svetom Atanaziju, koji je bio neustrašiv borac za istinitu vjeru i koji je patio u progonstvu, odbio je poziv Sv. Atanazija. Suprotno stavu Svetog Atanazija, Lucifer iz Cagliarija, nije prihvatio nijedno objašnjenje osim „homo-ousios (iste suštine)“ sa Nicejskog Sabora, te je htio „spasiti“ Crkvu svojom grupom koja se izolirala smatrajući sebe kao jedini „zdravi“ dio Crkve. Kada FSSPX primjenjuje princip „vjerovanja/nevjerovanja Rimu“, pokazuje time jedan vrlo ljudski stav i nedostatak nadnaravnog pogleda na Crkvu. Mi ne moramo vjerovati u konkretnog Papu i njegove suradnike, koji se mijenjaju više manje relativno brzo (čak je i vrijeme od 30-70 godina vrlo kratko nasuprot 2000 godina Crkve i nasuprot samog Boga). Poznati povjesničar Ludwig von Pastor, ekspert i pobožan autor knjige remek-djela 'Povijest Papa' je rekao: "Koliko god je različita osobnost Papa, uvijek je isti Petar kojega štujemo“. U katakombama možemo naći slijedeću sliku: lampa koja je u obliku broda; u brodu sjedi Gospodin koji kormilari oluji i valovima; Sveti Petar je na kormilu broda gdje natpis kaže: „Petar neće umrijeti“.

SS: Nedavno ste primijetili da je Masonski cilj korumpiranja morala da bi pobijedili Katoličku Crkvu ponovo relevantan. Trajna instrukcija *Alta Vendita* je napisana već prije više od sto godina. Jesu li oni postigli svoj izrečeni cilj? Jesu li se oni infiltrirali u Crkvu do najvišeg nivoa? Kako se možemo obraniti?

BAS: Izgleda da je vrlo poznata i povijesno dokazana trajna instrukcija od *Alta Vendita* iz 19.stoljeća postigla svoje izrečene ciljeve u velikoj većini. Ipak, masonerija, krajnji protivnik Krista i Njegove Crkve ne uzima u obzir ovu jednu istinu:„Vrata pakla neće nikada nadvladati Crkvu“. Masoni to ne uzimaju u obzir, zato jer ne vjeruju u riječi Krista. Svećenici, biskupi, čak i pape nisu sposobni uništiti Crkvu zato jer su u krajnjem smislu nemoćni pred licem Krista koji je uvijek glavni zapovjednik na brodu svoje Crkve. Mi se možemo naposljetku braniti i to vrlo efikasno sa duhovnim oružjem molitve, žrtve, posta, štovanjem Bezgrešnog Srca Marijinog i posebnih pobožnosti i prizivanja Svetih Anđela, u prvom redu Sv. Mihaela Arhanđela, često upotrebljavajući molitvu i opće istjerivanje protiv Sotone i zlih duhova, koju je sastavio Papa Leon XIII.

SS: Godine 2014, dali ste govor u kojemu ste rekli da mislite da će se dogoditi „unutarnji raskol u Crkvi onih koji su vjerni vjeri svog krštenja i integritetu katoličke vjere“. Ali također ste rekli da „mi imamo svu ljepotu božanske istine, božanske ljubavi i milosti u Crkvi. Nitko to ne može oduzeti, nikakva sinoda, ni biskup, čak ni Papa ne može oduzeti blago i ljepotu Katoličke vjere, Euharistijskog Isusa i Sakramenata. Nepromjenljiva doktrina, nepromjenjivi liturgijski principi i svetost života sadrži istinitu snagu Crkve.“ Je li taj raskol sada nad nama?Da li bi vjernici trebali biti zabrinuti zbog raskola ili bi se trebali usredotočiti, kako kažete, na lijepe stvari od Božanskog porijekla koje nitko ne može oduzeti? Kako bi katolik trebao proći kroz ovu oluju? Gdje bi trebali tražiti zaštitu?

BAS: Raskol unutar Crkve postoji već nekoliko desetljeća. Postao je više oštar i vidljiv u ovim danima nakon objave Papinske pobudnice Amoris Laetitia. Ne postoji formalni vanjski raskol ili šizma, nego unutarnji raskol između onih koji još uvijek održavaju integritet Katoličke i apostolske vjere i onih koji su već odbili tu vjeru glede nekih bitnih istina, kao npr. univerzalne i apsolutne nepobitnosti šeste Božje zapovijedi i nerazrješivosti braka, jedinstvenosti spasenja putem Krista i Njegove Crkve. Ti heretici nisu kanonički šizmatici, zato jer neki od njih zauzimaju moćne crkvene pozicije. Međutim oni nose herezu i šizmu u svojim dušama. Kada će budući Papa ili ekumenski sabor zahtijevati od njih, današnjih unutarnjih šizmatika, nedvosmislenu i integralnu profesiju (zakletvu) katoličke vjere, oni bi mogli sami sebe izbaciti i postati formalni šizmatici. Zaštitu u međuvremenu trebamo tražiti u Blaženoj Djevici Mariji, našoj Nebeskoj Majci, pobjednici nad svim herezama.

SS: Izgleda da je naša Blažena Majka ključ mnogočemu što nas tišti. Ona je bila uz Isusa u svakom trenutka, uključujući Njegovu muku i smrt na Križu. Je li ovaj trenutak, kada izgleda da se Crkva suobličuje s mukom Njezinog Mističnog zaručnika, također možda i vrijeme za obećani trijumf Bezgrešnog Srca? Kako bismo trebali moliti za Njezino zalaganje? Za što bi trebali moliti?

BAS: Mi trebamo moliti i širiti s novim žarom molitvu Svete Krunice, predanost Bezgrešnom Srcu i trebali bi opet staviti Isusa u Presvetoj Euharistiji u centar naših života i od liturgijskoga života Crkve. Crkva može biti autentično obnovljena samo s Marijom, Majkom Crkve, i s Euharistijom, temeljem i srcem Crkve.

Ss: Imate li kakve posljednje riječi ohrabrenja za vjernike?

BAS: U ovom vremenu izvanredne krize vjere unutar Crkve moramo biti još i više uvjereni i ponosni na integritet i ljepotu Katoličke vjere i Katoličke liturgije. Trebali bi biti ponosni na svetost i moćnost malenih u Crkvi, na skrivene svece našeg vremena, na skrivene žrtve duša svih položaja: pobožnih, neženja u svijetu, majka i očeva obitelji, mladih ljudi, pa čak i djece. Iz ovih blaga ljepote vjere, od liturgije i od duša žrtve, koji žive među nama, nitko nas ne može razdvojiti, čak niti progon ni smrt (Rim. 8,39). Bog je istina i mi služimo Njegovom divnom stvorenju, Crkvi, najvećoj i najboljoj kroz cjelovitu i nepokvarenu istinu. Ova naša vjernost će

nas održati, uz Božju milost, slobodne i jake u očima Boga. Onako kako nas vidi Bog je jedino bitno. I reći ćemo: moja najveća čast nisu pohvale ovoga svijeta, niti Crkvene titule, nego da živim i umrem kao istinski Katolik.

Izvor:http://www.onepeterfive.com/bishop-schneider-offers-hope-amidst-crisis-permitted-by-divine-providence/

Laktancije: Katolička Crkva je izvor istine, kuća vjere i hram Božji

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/laktancije-katolicka-crkva-je-izvor.html

“

Katolička Crkva jedina čuva istinito bogoštovlje. Ona je izvor istine, ona je kuća vjere, ona je hram Božji: ako itko ovamo ne uđe, ili ako itko odavde otiđe, njemu je strana svaka nada života i spasenja. Nitko neka ne zavarava sama sebe tvrdoglavim prepiranjem. Ovdje se naime radi o životu i spasenju, koji će biti izgubljeni i posve uništeni, ukoliko se na njih ne pazi svom brigom i marljivošću” (Divinae Institutiones 4, 30; 11-12).

Pape osuđuju ekumenizam (1.)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/pape-osuuju-ekumenizam-1.html

Budući da je tome tako, jasno je da Apostolska stolica ni na koji način ne može sudjelovati u njihovim skupštinama, i da katolicima nipošto nije dopušteno bilo podržavati bilo raditi za takve pothvate; jer ako tako čine, poduprijet će lažno kršćanstvo, posve strano jednoj Kristovoj Crkvi. Zar da trpimo – što bi doista bilo nepravedno – da istina, i to od Boga objavljena istina, postane predmetom kompromisa? Jer ovdje se radi o obrani objavljene istine. Isus Krist je poslao svoje Apostole u cijeli svijet kako bi proželi sve narode evanđeoskom vjerom; te da ne bi zapali u zabludu, unaprijed je htio da ih pouči Duh Sveti (Iv 16, 13): je li onda ovaj apostolski nauk posve iščeznuo ili ponekad bio zastrt u Crkvi čiji je vođa i branitelj sâm Bog? Ukoliko je naš Otkupitelj jasno rekao da se Njegovo Evanđelje treba nastaviti ne samo u apostolsko vrijeme nego i u budućim razdobljima, je li moguće da predmet vjerovanja tijekom vremena postane toliko nejasnim i nesigurnim da bi danas bilo potrebno pripuštati mišljenja koja su čak međusobno nespojiva? Kad bi to bila istina, morali bismo priznati da je silazak Duha Svetoga nad Apostole i trajno nastanjenje istoga toga Duha u Crkvi, pa i samo propovijedanje Isusa Krista prije nekoliko stoljeća izgubilo svu svoju učinkovitost i korist – a tvrditi tako što bilo bi bogohulno.

Međutim, jedinorođeni je Božji Sin, zapovjedivši svojim namjesnicima da naučavaju sve narode, obvezao sve ljude da povjeruju svemu što im je obznanjeno “svjedočanstvom koje

Bog predodredi" (Dj 10, 41) te je potvrdio svoju zapovijed sljedećom odredbom: "Tko povjeruje i krsti se, spasit će se; a tko ne povjeruje, osudit će se" (Mk 16, 16).

Ove dvije Kristove zapovijedi koje se moraju izvršiti – jedna, naime, da naučavaju, a druga da vjeruju – nije moguće ni razumjeti ukoliko Crkva ne predlaže cjelovit i jednostavno razumljiv nauk, te ako tako naučavajući nije zaštićena od opasnosti zablude. U ovoj stvari zastranjuju također oni koji misle da je polog istine tako naporna tegoba i da zahtijeva tako dugo izučavanje i raspravu da je čovječji život jedva dostatan da ga pronađe i usvoji; kao da je premilostivi Bog govorio po prorocima i jedinorođenome Sinu samo zato da bi nekolicina, i to u poodmakloj dobi, mogla shvatiti što je On po njima objavio; a ne da bi usadio vjerski i ćudoredni nauk koji treba voditi čovjeka u svemu njegovu moralnome životu.

[Odlomak iz enciklike *Mortalium animos* pape Pija XI.]

Pape osuđuju ekumenizam (2.)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/pape-osuuju-ekumenizam-2.html

Ali poznato nam je da je odatle malen korak do zanemarivanja vjere ili do indiferentizma i modernizma, kao što ga nazivaju. Oni koji su nesretno zaraženi ovim zabludama smatraju da dogmatska istina nije apsolutna nego relativna, to jest, podudara se s raznolikim potrebama vremena i mjesta te s različitim misaonim usmjerenjima, budući da nije sadržana u nepromjenjivoj objavi, nego se može prilagođavati ljudskome životu. Osim toga, u vezi sa stvarima koje treba vjerovati, nije ni na koji način dopušteno činiti razliku – koju su neki smatrali prikladnom uvesti – između onih članaka vjere koji su temeljni i onih koji nisu temeljni, kao što oni vele, kao da bi prve morali svi prihvatiti, dok bi drugi mogli biti prepušteni slobodnome pristanku vjernikâ: budući da nadnaravna krijepost vjere ima svoj formalni uzrok, naime, autoritet Boga koji daje objavu – a to ne dopušta ovakvo razlikovanje.

Zbog toga razloga, svi koji su istinski Kristovi vjeruju, na primjer, u Začeće Majke Božje bez ljage istočnoga grijeha jednakom vjerom kojom vjeruju u otajstvo Presvetoga Trojstva, te u Utjelovljenje našega Gospodina jednako kao u neprevarljivu učiteljsku vlast rimskoga Prvosvećenika, na način definiran na Vatikanskome ekumenskom saboru. Nisu li ove istine jednako sigurne, nije li ih potrebno na jednak način vjerovati, budući da ih je Crkva

svečano proglasila i definirala, jedne u jednome razdoblju, druge u drugom, dapače, u vremenima koja su neposredno prethodila našemu vremenu? Nije li ih Bog sve objavio? Naime, učiteljska vlast Crkve, koja je u božanskoj mudrosti uspostavljena na zemlji da bi objavljeni nauk ostao zauvijek netaknutim i da bi na lagan i siguran način mogao biti obznanjen ljudima, i koju svakodnevno vrši Rimski Prvosvećenik i biskupi koji su s njime u zajedništvu, ima također službu obrane – kada se to čini prikladnim – bilo koje vjerske istine svečanim proglasom i odredbom, kadgod je to nužno, bilo zbog suzbijanja zabluda ili napada krivovjeraca, bilo zbog jasnijeg i podrobnijeg posvješćivanja vjernicima članaka svetoga nauka koji su protumačeni. No vršenjem ovoga izvanrednoga učiteljstva ne uvodi se nikakav novoizmišljeni predmet vjere, niti se dodaje išta novo broju onih istina koje su barem uključno sadržane u pologu Objave od Boga predane Crkvi: jedino se proglašava da pripada vjeri ono što je razjašnjeno, ono što je možda još uvijek nekima moglo izgledati nejasnim, ili ono što su neki ranije stavili u pitanje.

[Odlomak iz enciklike *Mortalium animos* pape Pija XI.]

Pape osuđuju ekumenizam (3.)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/pape-osuuju-ekumenizam-3_25.html

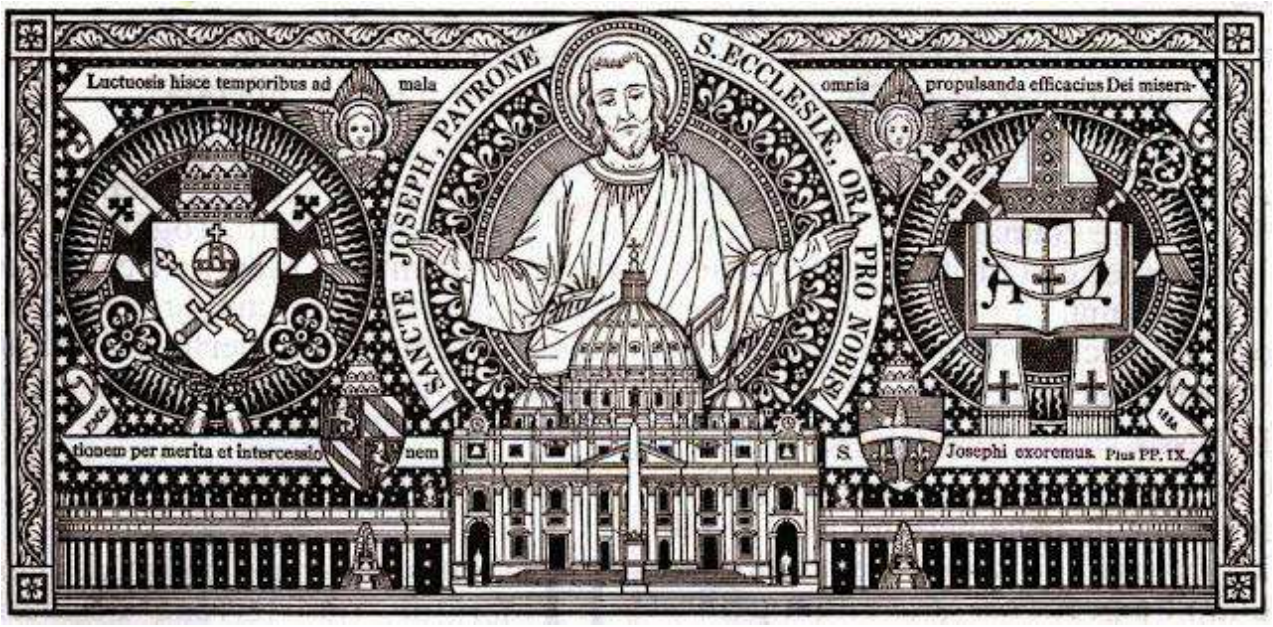

Crkva je »tijelo« Jedno, nerazdjeljivo, vidljivo tijelo

Sveto Pismo često naziva Crkvu tijelom. »Krist je«, veli Apostol, »Glava Tijela Crkve« (Kol 1, 18). Ako je pak Crkva tijelo, onda mora biti nešto što je jedno i nerazdjeljivo, prema onoj Pavlovoj: »Mi mnogi jedno smo tijelo u Kristu« (Rim 12, 5). A ne samo da mora biti jedno i nerazdjeljivo, nego i konkretno i vidljivo, kako to tvrdi Naš Predšasnik blage uspomene Leon XIII. u enciklici *Satis cognitum:* »Crkvu baš zato, jer je tijelo, očima gledamo« (usp. ASS, XXVIII., str. 710). Zato se udaljuju od Božje istine i u zabludi su oni koji si Crkvu zamišljaju tako da ju se ne može ni dohvatiti ni vidjeti, nego da je, kako vele, samo nešto *»pneumatično«,* po čemu su, kažu oni, mnoge zajednice kršćana, iako zbog razilaženja u vjerovanju žive međusobno odijeljene, ipak povezane nevidljivim vezom.

Ali tijelo nužno zahtijeva množinu udova, koji su međusobno tako povezani, da pomažu jedni druge. I kao što biva u sastavu našega smrtnoga tijela, kad jedan ud trpi, da i svi drugi suosjećaju s njime, i zdravi udovi priskaču u pomoć bolesnima: tako i u Crkvi pojedini udovi ne žive svaki jedino za se, nego pomažu i druge, i svi se međusobno pomažu, bilo na uzajamnu utjehu, bilo na daljnje sazidavanje čitavoga Tijela.

Organički i hijerarhijski složeno tijelo

Nadalje, kao što se u prirodi tijelo ne sastoji od bilo kakve hrpe udova, nego mora biti sastavljeno od takozvanih organa – to jest udova, koji nemaju svi isto djelovanje i u zgodnome su redu složeni – tako se i Crkva mora nazvati tijelom najviše radi toga što je sastavljena od dijelova koji su međusobno ispravno i skladno svrstani i raspoređeni, i što je snabdjevena različitim udovima, koji se međusobno popunjuju. Drukčije ne opisuje Crkvu

ni Apostol, kad veli: »Kao što u jednome tijelu imamo mnogo udova, a svi udovi nemaju istu službu, tako smo mnogi jedno tijelo u Kristu, a svaki je od nas ud jedan drugomu« (Rim 12, 4).
[Odlomak iz enciklike *Mystici Corporis* pape Pija XII.]

Nove crkve: smrt ljepote

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/nove-crkve-smrt-ljepote.html

Svaki put kada se posvećuje nova Crkva sretan sam jer Bog ima novu kuću, a ljudi mjesto gdje mu se moliti. Ako je k tome mjesto na kojem se posvećuje crkva samo otužno predgrađe, tim bolje: usred zgradetina-spavaonica, gdje možda nema ni jednog trga za susret, crkva postaje otokom čovječnosti i nade u moru stvarnog i egzistencijalnog sivila.

Među najtužnijim predgrađima jesu Rimska predgrađa i u „Roma sette“, dodatku dnevnika „Avvenire“ pročitao sam da će se u Ponte di Nona uskoro posvetiti jedna crkva na čast svete Terezije iz Kalkute. Mislio sam: baš lijepo!

Potom sam, nažalost, vidio fotografiju!

Ova nova crkva, moram reći, nije ružna. Ona je grozna. A onda sam se upitao: zašto? Hoću reći: zašto jedna tako grozna crkva? I zašto su nove crkve sve tako neizbježno grozne? Što smo loše učinili mi današnji katolici da zavrjeđujemo crkve koje nas doslovno straše? Koju krivnju moramo okajati?
Volio bih to pitati biskupe i odgovorne u biskupiji koji se brinu o ovim stvarima. Ovdje ne mogu objaviti fotografije, ali vas molim da to odete pogledati na internetu.

Ako potražite novu crkvu posvećenu svetoj Tereziji iz Kalkute, u Ponte di Nona u Rimu (via Guido Fiorini 12), odmah ćete je pronaći. Nažalost.

Mislim da bi, da su zamolili šestogodišnje dijete da je nacrta, rezultat bio puno bolji. Kako opisati ovu navodnu crkvu? Magazin? Hangar? Dio tvornice? Bunker? Kazamat?[...]

Želimo li govoriti o unutrašnjosti? Jedna velika praznina. Potresne hladnoće. Mislim da odlagalište hladnjaka, za usporedbu, pruža veću toplinu.

Sada se vratimo pitanju od maloprije: zašto? Zašto crkve našega vremena moraju biti tako grozne? Zašto smo osuđeni na krajnju ružnoću, bez nade? Zar arhitekti kojima se poslovi povjeravaju ne znaju drugo nego povlačiti prave crte kao da je riječ o projektu supermarketa? Zar posve ignoriraju potrebu za skrušenošću i duhovnom sabranosti? Zar nemaju ni mrvicu osjećaja za sveto? No ponajprije zašto se naše biskupije obraćaju baš tim arhitektima za koje se čini da posve ignoriraju život Crkve? Zašto, da otvoreno kažemo, naši biskupi daju projektiranje crkava onima koji posve očito mrze Crkvu? Je li moguće da nema više nijednog arhitekta koji ima mrvicu milosrđa za vjernike i mrvicu ljubavi za našega Gospodina?

Dok ovo pišem, na um mi pada mogući odgovor. Možda je sve hladni proračun. Budući da su liturgije u ovim našim crkvama ovog našega vremena često grozne, onda gospoda biskupi misle: za grozne liturgije potrebne su grozne crkve, to je pitanje dosljednosti.

Za šlampave liturgije s tamburanjem i očajnim pjevanjem, sa zvučnicima od kojih ti pucaju bubnjići, s neuštimanim zborovima, svećenicima koji misle da vode šou za talente i vjernicima koji se ponašaju kao da su u trgovinskom centru, ispravno je staviti na raspolaganje odgovarajuće crkve.
Ne znam je li ovo promišljanje – koje je ipak jedna pretpostavka – nadahnuto pedagoškom nakanom, ali mislim da nije. Možda je nakana samo kažnjavanje.

Evo odgovora koji mi se nameće. A da nismo opet pred starim kompleksom manje vrijednosti koji je zahvatio mnoge od naših pastira? Možda jednostavno daju grditi ove crkve koje izgledaju kao magazini jer naši pastiri misle tako da su „moderni“? Vjerojatno ih i oni drže groznima, ali da se ne pokažu zaostalima i pregaženima od vremena i oni kažu da su lijepe, stvarajući tako strašni i beskrajni nesporazum zbog kojega arhitekti stvaraju sve groznije projekte, a biskupi govore da su svaki put sve ljepši.

Problem je da smo krajnje žrtve mi jadni vjernici, prisiljeni dolaziti u bogomolje iz kojih bismo, da nisu službeno posvećene, zacijelo bježali koliko su odbojne. Dođe mi da se nasmiješim, gorko nasmiješim, misleći kako se, mi ljudi današnjice, koji smo kadri stvarati samo grozne i ledene crkve, rado razmećemo izrazom „mračna stoljeća“ govoreći o srednjem vijeku, kada su naši predci gradili prekrasne katedrale koje su kadre navesti na razmišljanje o vjeri čak i najgore ateiste. Ako su to bila „mračna stoljeća“, a što su onda naša? Jedna je stvar sigurna: nove crkve, za razliku od srednjovjekovnih katedrala, uspijevaju navesti na ateističke misli čak i najpobožnije katolike. Ne znam je li vam se to dogodilo, ali u novim crkvama, u ovim groznim okruženjima koja ne izgledaju kao Božje kuće, nego mjesta kazne i propasti, doslovno se ne zna kamo gledati. Budući da nemaju dušu, nemaju ni središte. Kako bi pronašao svetohranište, posjetitelj se mora dobro potruditi i možda ga na kraju ne će ni pronaći. Nema ničega što pogled i duh vodi prema srcu crkve. Sve se čini osmišljeno prije da u čovjeku stvori rastresenost i pomutnju. Sve se čini osmišljeno i isplanirano kako između prostora vani, prostora svakidašnjice, i prostora unutra, prostora koji bi trebao biti sakralan, svet, ne bude nikakve razlike. Ružnoća vani, ružnoća unutra. Anonimnost vani, anonimnost unutra. Banalnost vani, banalnost unutra.

Sada dobro znam da dobri Bog ne pravi probleme i prebiva među nama svagdje. Ali zašto mu mi ne znamo na prikladniji način iskazati čast? Zašto sve činimo da ga loše primimo? Zašto mu naši pastiri uporno traže tako grozne kuće, tako neugodne, tako hladne, gotovo da, umjesto da ga pozivaju da uđe, kao da ga žele istjerati van?

Već čujem odgovor: ti si stari konzervativčina i držiš ružnim sve što je moderno, a lijepim samo ono što je staro!

A ne, dragi moji. Bit će da sam stari konzervativčina, ali držim ružnim ono što je objektivno ružno i uzimam sebi za pravo to glasno izreći. I možda, kad bi nas bilo više koji to glasno govore, nešto bi se moglo promijeniti.

Od Platona do svetog Tome, ljepota je atribut istine i dakle i Boga. Mi naprotiv naučavamo ružnoću. Zašto? Je li to samo glupost? Samo šlamperaj? Ne, nedvojbeno ima tu i nešto više. Uronjeni u misao koja ćuti mržnju za samu misao istine i drži nepostojećim stvarno dobro, ne možemo drukčije nego predati se ružnoći. To je fatalno. Ali da se to događa sa žigom pastira, to me iznimno žalosti.

Ako je istina, kako napisa Dostojevski, da će ljepota spasiti svijet, sve mi se čini da se mi trebamo držati osuđenima na propast.

Tekst: Aldo Maria Valli

Izvor: http://blog.messainlatino.it/2016/12/nuove-chiese-in-morte-della-bellezza.html

Krajnje je vrijeme da se Rusija posveti Bezgrješnom Srcu Marijinu jer o toj posveti ovisi mir u svijetu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/krajnje-je-vrijeme-da-se-rusija-posveti.html

sestra Lucija 2005. godine s relikvijom sv.Antuna

Blizu je konačni okršaj – moramo odabrati već odsada na kojoj ćemo strani biti, s Bogom ili s đavlom

„Prvi razlog je da mi je Ona rekla da đavao zameće odlučujuću bitku protiv Djevice. A ova odlučujuća bitka konačni je okršaj iz kojeg će jedna strana izići kao pobjednik, a druga će biti poražena. Moramo odabrati već odsada na kojoj ćemo strani biti, s Bogom ili s đavlom. Nema druge mogućnosti.“(sestra Lucija o.Augustinu Fuentesu 26. prosinca 1957.godine)

Ušutkani svjedok veličajnih ukazanja

Premda dopiru glasovi da se 13. veljače 2017. zaključuje biskupijski proces za beatifikaciju sestre Lucije,posljednje Fatimske vidjelice, toj beatifikaciji usuprot stoje goleme prepreke koje su stvorili sami modernisti. Njih i nije baš lako protumačiti. Možemo samo postaviti sokratovska pitanja i dati svoje subjektivne odgovore.

Posebice začuđujuće, pa i zaprepašćujuće jesu dvije stvari: najprije, od 26. prosinca 1957. ne postoji više jasan i prema poznatim dijelovima Fatimske poruke sadržajno plauzibilan intervju s vidjelicom(osim njezinih privatnih pisama). To je tim bizarnije stoga što je Fatimsku poruku Crkva priznala kao nadnaravnu, da se vidiocima dakle priznalo da su u doslovnom smislu bili adresati božanske poruke. A to kao ne bi trebalo biti zanimljivo? To kao ne bi izazvalo u velikom broju one koji bi htjeli intervju? I to osobito u vremenu kad su svi drugi navodni vidioci mogli širiti svoja ukazanja i tiskati knjige bez imprimatura.

Manipulacije s riječima posljednje vidjelice – pritisci nad sestrom Lucijom: riječi Blažene Djevice valjalo je prilagoditi duhu koncila

Dana 11. listopada 1992. godine sestra je Lucija dala intervju portugalsko kanadskom novinaru Carlosu Evaristu u nazočnosti kardinala Antonyja Padiyare, nadbiskupa Ermakulama. Intervju je trajao dva sata i tijekom tog intervjua sestra je Lucija proturječila svojim vlastitim ranijim izjavama. Father Paul Leonhard koji dolazi iz miljea apostolata Fathera Nicolasa Grunera o tome je izjavio da je sestra Lucija to mogla učiniti samo pod strašnim pritiskom, odnosno izložena velikoj manipulaciji. Christopher A.Ferrara iz *The Remnanta* drži taj intervju jednostavno krivotvorenim. Spominje se i jedan drugi intervju s gospodinom Evaristom točno godinu dana kasnije, dakle 11. listopada 1993. godine. Oba su intervjua očigledno služila svrsi da Fatimsku poruku učine kompatibilnom s pokoncilskom Crkvom i svijetom.

Na koncu, intervju s kardinalom Tarcisiom Bertoneom od 17. studenoga 2001. vrlo je čudnovat. Već je Marku Fellowsu upalo u oči da objavljeni sažetak sadrži samo malobrojne izjave Fatimske vidjelice. Zar netko tko je počašćen brojnim viđenjima Majke Božje i komu je predana sadržajno jasno određena poruka zbilja ima malo ili gotovo ništa za reći? Zar je ta osoba mogla zaboraviti ili relativizirani glavni dio poruka kako su naviještene u četrdesetim i pedesetim godinama?

Benedikt XVI. javno opovrgava svoje ranije izjave

To je barem začuđujuće – ne uzimajući u obzir da je papa Benedikt 13. svibnja 2010. u Fatimi, iako onako kriptično rekao da Fatimska poruka još nije zaključena i time je manje ili više eksplicitno proturječio izjavi Kongregacije za nauk vjere od 26. lipnja 2000. godine i time svojoj vlastitoj izjavi kao i spomenutom Bertoneovom intervjuu.
Možda nam ove riječi daju više svjetla da bismo mogli pravilno protumačiti daljnji razvoj pontifikata Benedikta XVI., iznenađujuće odreknuće i sadašnji pontifikat. Nažalost, kod nas se Fatima u širim krugovima posve prešućuje, a govor o tome prepušta se čudacima i neuravnoteženim osobama. Koje li strahote i modernističke zaslijepljenosti!

2017. godina: 100 obljetnica ukazanja i krajnje vrijeme da se obavi tražena posveta Rusije

Kao što vidimo, u Fatimi imamo enigmu do enigme. Zbilja nije riječ o zagriženicima i luđacima koji izmišljaju stvari. Očito je da je sestra Lucija bila pod velikim pritiskom, posve izolirana, da su joj kasnije izjave krivotvorene, da se Fatimska poruka ne uklapa u pokoncilske eksperimente – odnosno, ovaj neobjavljeni ih dio vjerojatno raskrinkava?! Vrlo vjerojatno. (Je li riječ o pomutnji u vrhovima hijerarhije – to ne znamo?! No *dijaboličnu dezorijentiranost hijerarhije* sestra Lucija spominje u svojim pismima.)

Posvetu Rusije valja što prije učiniti, inače je sigurnost cijele Europe ugrožena, ozbiljno ugrožena, ali i naša vlastita sigurnost. Ponovno se zvecka oružjem i u Srbiji i u Republici Srpskoj tako da ni Hrvatska nije više posve sigurna, a prijetnja od islamskih fundamentalista uvijek postoji.
Pobožnost Srcu Marijinu i molitvu Krunice valja nanovo ojačati želimo li da ovaj svijet preživi.
Posvetom Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu započet će izniman događaj moderne povijesti: pobjeda Srca Marijina, veličanstven povratak vjeri, molitvi, moralu i redu. Sotona, osobito preko masonerije, svim silama to želi spriječiti. Modernisti – produžena ruka masonskih luciferijanaca u crkvenim redovima – povampire se kada čuju o Fatimi.

Naš narod treba apostole Fatime koja je zaboravljena – osobito prigodom stote obljetnice. Ako volimo svoj narod, svoje obitelji, svoju djecu, poduzet ćemo nešto jer se ljudski gledano, ništa više ne može učiniti – no tu je Bogomajka, naša draga Gospa Fatimska koja nam pruža ruku spasa.
Na koncu poslušajmo opet riječi sestre Lucije jer je krajnje vrijeme da ih počnemo ozbiljno shvaćati:
„Reci njima, Oče, da je Presveta Djevica puno puta rekla mojim rođacima Franji i Jacinti i meni, da će mnoge nacije nestati s lica zemlje. Ona je rekla da će Rusija biti oruđem koje je Nebo odabralo za kažnjavanje cijelog svijeta ako prije ne postignemo obraćenje te jadne nacije.“
„Drugi razlog je da je Ona rekla meni i mojim rođacima da je Gospodin odlučio dati svijetu dva posljednja sredstva (lijeka) protiv zla, a to su sveta Krunica i pobožnost Bezgrješnom Srcu Marijinu. Ovo su dva posljednja moguća lijeka što znači da neće biti drugih.“
(Iz razgovora sestre Lucije s ocem Augustinom Fuentesom 26. prosinca 1957. godine)

„Dezorijentiranost je dijabolična“ [29.12.1969.], „ne dajte se zavesti“. Dezorijentiranost je doktrinarna: „U ovom vremenu dijaboличne dezorijentiranosti ne dopustimo da nas zavedu lažna učenja.“ [12.4.1970.]

To je „karcinom“ u Crkvi [29.5.1970.] koji pogađa „svećenike“ i „posvećene duše“ koje su „odvedene u zabludu“: „žalosno je“, piše sestra Lucija [16.9.1970.] „vidjeti takvu dezorijentiranost i to kod onih osoba koje drže odgovorna mjesta; to su slijepci koji vode druge slijepce.“

“Svećenik ne ide sam u nebo”

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/01/svecenik-ne-ide-sam-u-nebo.html

Na duhovnim vježbama 1841. koje don Bosca pripremaju za svećeničko ređenje, on razmišlja o riječima psalma:
”Tko će se uspeti na Goru Gospodnju? Tko će stanovati u svetištu njegovu? Onaj u koga su ruke čiste i srce nedužno.” Uvidio je da su njegove ruke na čudesan način ostale čiste polazeći od trenutka kad mu ih je majka sklapala na prvu molitvu.

U jednoj bilježnici zapisuje:”Svećenik ne ide sam u raj, ali sam ne ide ni u pakao. Ako čini dobro, poći će u nebo s dušama koje je spasio svojim dobrim primjerom; ako čini zlo, sablažnjava, poći će u propast s dušama osuđenima po njegovoj sablazni. Stoga ću se potpuno založiti u obdržavanju slijedećih odluka.”

Slijedi devet temeljnih odluka za njegov život. Tri od njih označavaju karakteristično produbljenje onoga što će biti don Boscov “svećenički stil”.

Evo tih odluka:
- Strogo ću iskoristiti vrijeme
- Trpjet ću, raditi i ponižavati se u svemu i uvijek kad je riječ o spasenju duša
- Ljubav i blagost svetog Franje Saleškog vodit će me u svim stvarima

Izvor: Životopis sv. Ivana Bosca

Komentar: Koliko molim za sveta svećenička i redovnička zvanja? Osuđujem li kad vidim da je neki svećenik krenuo stranputicom ili molim za toga svećenika? Koliko ljubavi i sućuti u svome srcu imam za toga svećenika?
Ako sam „pastir duša“ jesam li pobožan, ponizan i poslušan svojim poglavarima? Vodim li ja duše u nebo ili ih sablažnjavam?

Svjetlost svijeta – redovnički zavjeti

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/svijetlost-svijeta-redovnicki-zavjeti.html

Sestre Kćeri Srca Isusova - Lasinja (vječni zavjeti sestre)

Vi ste svjetlost svijetu. Grad, koji stoji na gori, ne može se sakriti. (Mt 5,14)

Odluka monaha, prihvaćena vlastitom odlukom i voljom, ne može se napustiti bez grijeha. Ono naime što je tko zavjetovao Bogu, mora i izvršiti (Pnz 23,21; Ps 50, 14). Stoga tko je napustio obećanje da će živjeti sam, te je prešao ili u vojsku ili u ženidbu, treba se očistiti zadovoljštinom javne pokore: premda i vojska može biti poštena, a ženidba časna, **prijestup je napustiti izbor boljega.**

Djevojke koje nisu prisiljene nalogom roditelja, nego su vlastitom voljom prihvatile odluku i stalež djevičanstva, griješe ako kasnije izaberu ženidbu, makar i nije došlo do posvećenja (djevičanstva).

(Odlomak iz pisma "Epistolas fraternitatis", pape Leona I. Velikog)

Redovničke družbe ili zajednice imaju zavjete čistoće, poslušnosti i siromaštva. Poneke imaju još dodatni četvrti redovnički zavjet. Isusovci imaju poslušnost papi u pitanju misija, a Misionarke Ljubavi Majke Terezije zavjet pomoći najsiromašnijima od siromašnih.

Monaški zavjeti su postojanost, monaška tradicija i poslušnost. Sestre Klarise uz tri glavna zavjeta imaju i zavjet klauzure.

Čistoća
Ona otvara srce i štiti od ispraznosti. Daje osmijeh i neprekidnu vedrinu duha. Sjedinjuje s Bogom Ocem, s čitavim svijetom, s tobom samim....

Poslušnost
Ljubiti Boga i izvršavati u svim stvarima njegovu presvetu volju. Uključuje i poslušnost onima koji ga predstavljaju odnosno poglavarima.

Siromaštvo
Nema redovničkoga duha bez odricanja. Što se netko može više odricati, odvezivati od svih i samoga sebe to više ispunjava svoj poziv. To je naporan i težak rad na sebi, ali nužan cilj svake duše posvećene Bogu.

Budući da pakao želi prognati Isusa Krista i njegovu Crkvu – uzdignimo svoje vapeće ruke prema Djevici

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/buduci-da-pakao-zeli-prognati-isusa.html

Budući da pakao želi prognati Isusa Krista i njegovu Crkvu iz duša i društava, sada je kao nikada prije čas da uzdignemo vapeće ruke prema neusporedivoj Djevici po kojoj je Otac Nebeski svijetu darovao Isusa Krista, kako bi ta Majka Spasiteljeva, dajući takoreći Isusa Krista dušama – dala im izgubljeni život, da bi ta moćna Zaštitnica Crkve, "strašna kao vojska pod zastavama" zadobila pobjedu nad svojim neprijateljima, i da bi ta Božanska Kraljica Hijerarhije privukla na sve članove katoličkoga klera takve blagoslove Srca Isusova da im očuvaju hrabrost i savršenost usred oluja naše žalosne epohe te da učine da zasjaju kao dijamanti bez ljage na divnom ruhu Crkve.

Izvor: Odlomak iz knjige Misli, Blažena Marija od Isusa Deluil – Martiny, utemeljiteljica družbe Kćeri Srca Isusova

Posvećeno svim našim koncilskim freakovima

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/posveceno-svim-nasim-koncilskim.html

Liberalno kršćanstvo – najljući neprijatelj Crkve

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/liberalno-krscanstvo-najljuci.html

Često nabasamo na mnoge tragove u tajnu akciju koja će uspjeti promijeniti crkveni duh iznutra; tisuće je takvih spisa u XIX. stoljeću. Jedan protestantski pastor iz Ženeve profesor Bouvier,nedvosmisleno kaže u siječnju 1870. u časopisu "Liberalna crkva", "reformiranom" časopisu u Nizzi: «U našu borbu protiv katoličanstva upliće se liberalno katoličanstvo koje je naoružano i drevnošću i naukom novoga duha...samo liberalno katoličanstvo može ostvariti djelo Reforme, živu izgradnju u sredini u kojoj je kršćanstvo rođeno. Kada čisto Evanđelje katoličkim masama nose protestantske ruke, ono se samim time kompromitira: sumnjivo je. Liberalno katoličanstvo ima mogućnost pronaći bolji način pristupa i prodora katkad brže i izravnije u samo srce Vatikana».
(Jean Ousset)

Syllabus Pija IX – Zbirka zabluda koje su odbačene u različitim dokumentima Pija IX., izdano 8. prosinca 1864.

Papa Pijo IX je dao da se u enciklici *„Quanta cura"* na dan izdavanja pridoda 80 tvrdnji koje je on već ranije osudio u različitim dokumentima.

Pojedine tvrdnje koje su osuđene:

- Treba nijekati svako Božje djelovanje na čovjeka i na svijet (osuđeno u nagovoru *„Maxima quidem"*, 09. lipnja 1862.)

- Svaki čovjek ima slobodu prihvatiti i ispovijedati religiju, za koju, vođen svjetlom razuma, bude smatrao da je istina (osuđeno u nagovoru *„Maxima quidem*“, 09. lipnja 1862.)
- Ljudi u obdržavanju bilo koje religije mogu pronaći put vječnog spasenja i postići vječno spasenje (ova teza je osuđena više puta jer vjerska definirana istina govori samo je u Katoličkoj crkvi spasenje. Neki od dokumenata u kojima je osuđena su enciklika *„Qui pluribus*“, 9. studeni 1846., nagovor *„Ubi primum*“, 17. prosinca 1847., nagovor *„In consistoriali“,* 01. studenog 1850.)

- Treba biti barem u dobroj nadi u vječno spasenje svih onih, koji nikako nisu bili u pravoj Kristovoj crkvi (osuđeno u nagovoru „Singulari quadam“, 09. prosinca 1854. i u enciklici *„Quanto conficiamur“,* 10. kolovoza 1863. u kojoj piše da je potrebno odbaciti najtežu zabludu u kojoj se neki katolici jadno nalaze, a koji misle da vječni život mogu postići ljudi koji žive u zabludama i koji su izvan prave vjere i katoličkog jedinstva. To se najviše protivi katoličkom učenju. Poznato je da oni koji se nalaze u **nesavladivom neznanju** oko naše presvete religije, i koji revno obdržavaju naravni zakon i njegove zapovijedi koje je Bog upisao u srca svih ljudi, koji su spremni pokoravati se Bogu i provoditi ispravan i pošten život, mogu snagom božanskog svjetla i uz pomoć milosti, postići vječni život, jer Bog koji u potpunosti vidi, istražuje i pozna duh, duše, misli i sklonosti svih, po svojoj najvećoj dobroti i milosrđu ne može nikako trpjeti, da itko bude kažnjen vječnim mukama tko nema krivnje slobodno počinjenog grijeha. Vrlo je poznata katolička dogma da izvan Katoličke crkve nema spasenja i da ne mogu postići vječno spasenje oni koji tvrdoglavo ustraju u odjeljenosti od Crkve i Petrovog nasljednika i koji se protive definicijama Katoličke crkve.)
- Protestantizam nije ništa drugo nego različit oblik iste prave kršćanske religije, u kojoj je moguće svidjeti se Bogu, jednako kao i u Katoličkoj crkvi (osuđeno u enciklici „*Nostis et nobiscum*“, 08. prosinca 1849.)
- Crkva nema ovlasti dogmatski definirati da je religija Katoličke crkve jedina prava religija (osuđeno u pismu *„Multiplices inter“,* 10. lipnja 1851.)
- U ovo naše vrijeme nije više katoličku religiju smatrati za jedinu državnu religiju, isključujući sve ostale religije (osuđeno u nagovoru *„Nemo vestrum“*, 26. srpnja 1855.)

Ovo su samo pojedine teze koje su osuđene, a detaljnije možete pročitati u Zbirci sažetaka vjerovanja definicija i izjava o vjeri i ćudoređu, Heinrich Denzinger - Peter Hünermann, imprimatur Freiburg im Breisgau 24. VII. 1991 Der General vikar: Dr. Bechtold

Blaženi Alojzije Stepinac – branitelj istine i čudoređa

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/blazeni-alojzije-stepinac-branitelj.html

Ljubav prema vlastitoj domovini

Iz govora blaženog Alojzija Stepinca: "Želim da upotrijebim ovu priliku i da iznesem stanovište Crkve o stvari, koja se danas mnogo tretira, a koja vaše duše nerijetko stavlja na kušnje, a to je odnos uvjerenog katoličkog intelektualca prema svome narodu. Nerijetko se čuje da inteligencija ne pripada narodu. A čemu se onda Vi školujete? Čemu Vaše muke i napori oko sticanja znanja? Kao što ne može istinski čovjek napredovati bez glave i zdrave pameti, tako ne može napredovati ni narod bez zdrave i poštene inteligencije... Katolici su, kažu, internacionalni. Prema tome su nenarodni i nemaju osjećaja za narod. Jeste li vi uistinu zato, što dokumentirate svoju odanost Crkvi, osuđeni da budete manji narodni negoli drugi? Ili niste li upravo vi, koji poštujete Crkvu i slijedite njezinu nauku, niste li, velim, baš vi prava narodna inteligencija i narodna uzdanica? Mnogo se, istina je, govori o ljubavi prema narodu. Mnogi govore tako o njoj zato što koristi njihovom džepu. Drugi opet da prikriju razne prljavštine, a treći jer su željni slave. Za uvjerena katolika ljubav prema narodu nije predmet trgovine ni za novac ni za slavu, nego je ona moralna i etička dužnost. Kad te dužnosti ne bi više vršili ne biste uopće bili katolici, kao što ni ja ne bih bio katolički biskup, kad ne bih požrtvovno ljubio svoj narod. Kršćanin ne samo da smije već mora ljubiti narod iz kojega je nikao. To leži već u samoj čovjekovoj naravi. Kršćanstvo ne ruši naravnog zakona već ga usavršava i oplemenjuje. Ljubav prema samom sebi ili ljubav prema roditeljima nije samo dozvoljena već je zapovijeđena. Narod nije ništa drugo nego velika obitelj, veliko krvno srodstvo. Ni jednog naroda ne mrzite i ne prezrite, a svoj narod ljubite! Tko razuman može zamjeriti djetetu, ako više ljubi svoju majku nego li tuđu? **Ljubav prema narodu i ljubav prema katoličkoj vjeri ide**

zajedno! To su dvije sestre blizanke koje imaju zajedničkog Oca na nebesima. Bog ne može sebi protusloviti. Zar nije Spasitelj najprije propovijedao svom narodu izraelskom i prema tome nastojao najprije njemu koristiti?

Dirljivi plač proroka Jeremije nije li odraz duboke ljubavi prema vlastitom narodu? Katolička crkva računa s nacionalnim osjećajem u narodima, među kojima djeluje. Zato im postavlja njihove narodne patrone, poštuje njihove narodne običaje, dokle god nisu u protivnosti s istinama kršćanstva ili zdravog razuma. Oni koji ljube neistinu ili špekuliraju serviranjem neistine reći će da katolici ne mogu istinski ljubiti svog naroda. Ne može se govoriti o pravoj ljubavi prema svom narodu kod ljudi čiji život nije u skladu sa zakonom Božjim i Kristovim Evanđeljem.

Što znači ljubiti? **Amare est bonum velle!**

Ljubiti znači željeti požrtvovno tražiti dobro onoga koga ljubiš. Žrtvovati se za njegovo dobro. Vjera katolička je najveće dobro Hrvatskoga Naroda! To svjedoče neizmjerne žrtve stoljetnih turskih ratova. To svjedoči ustrajno odbijanje svake hereze i invazije, koje su se pokušale uvući u dragu nam domovinu. Gdje se ona potkapa na bilo koji način ondje će uskoro zavladati divljaštvo i rasulo. Ljubi li istinski svoj narod onaj koji riječju i dijelom blati vjeru svojih otaca i nastoji mladež otrgnuti od Krista? Što će narodu konačno pravo na slobodu, što će cio svijet, ako jednom bude osuđen na smrt!"

Izvor: Hrvatska straža, 29. III.1938, br.72

Lurdsko svetište – susret neba i zemlje

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/lurdsko-svetiste-susret-neba-i-zemlje.html

Massabiellska pećina (fotografija sa vojnog hodočašća)

Posljednji put sveta Bernardica je vidjela Presvetu Djevicu Mariju u svom zemaljskom životu iz udaljenosti. Špilja je bila ograđena ogradom. Bernardica nije mogla bliže prići, ali je imala silnu želju sa susretom. Bilo je to na blagdan Gospe Karmelske. Gospa je htjela poručiti koliko su joj mili blagdani. Htjela je na taj način pokazati da nas prati s ljubavlju te da će nas voditi putevima svetosti ako joj to dopustimo. Značenje Massabiellske pećine nalazimo u Bibliji. **Gospa je htjela svratiti pozornost na to da je jedini Bog, ona hridina na kojoj trebamo graditi svoj život, da jedino u Bogu trebamo tražiti oslonac i zaštitu; da je Crkva izgrađena na stijeni – Petru ona obitelj koju neće ni vrata paklena nadvladati!**

Ograda predstavlja protivljenje ljudi; a rijeka Gava tijek ovoga života koji nas dijeli od vječnosti. Voda je nepremostiva, dok ne dođe čas da putem križa i pokajanja stignemo na drugu obalu. Ali tamo nas čeka ljubav, majčinska toplina, blaženstvo drugog svijeta. Poslije ovoga oproštajnog ukazanja Bernardica se vraća u svakidašnjicu svoga života. Ona se umanjuje, a spilja i izvor rastu. Duh Sveti vodit će dalje njezin život putovima koji su izuzeti od svake draži i svakog vanjskog sjaja. Njezina svetost ostat će skrivena okolini u kojoj bude živjela.

Molitva – Krunica

Sva ukazanja odvijaju se u ozračju sabranosti, tišine i molitve. Tek kad se stvori ozračje sabranosti i molitve, Bog se počinje očitovati našoj duši. **Lurd je posebno mjesto sabranosti i molitve. Spoja neba sa zemljom.** Gospa ukazujući se sa krunicom, jasno je rekla koja joj je molitva najdraža. No, činjenica da je Blažena Djevica Marija naučila Bernardicu jednu molitvu za njezine osobne potrebe ne upućuje li nas ponovno na vrijednost i moć molitve, pa i onakve koju sami srcem odaberemo ili kratkog zaziva? **Isus nas jasno upozorava da niti jedna molitva neće ostati neuslišana. Ako i ne dobijemo što smo molili, dobit ćemo sigurno nešto bolje, tj. ono što Bog vidi da je za naše veće dobro.** Ono što Bog prvenstveno želi je da molimo za obraćenje grešnika i tražimo mir, ljubav, pravdu jednom riječju kraljevstvo Božje, a sve ostalo će nam se nadodati.On želi i traži da činimo pokoru za obraćenje grješnika. Obraćenje i pokora spadaju u bit lurdske poruke. Obraćenje srca, žaljenje radi počinjenih grijeha je plod molitve. Pokora bez obraćenja nije potpuna. Uvijek je to lijepo, drago i potrebno čuti, a posebno kad nam dolazi iz usta One, čiji je Sin prinio žrtvu života za spas grešnika. Za žive i mrtve Boga moliti je sedmo duhovno djelo milosrđa. Tek u vječnosti, kad budemo utvrđeni u poniznosti, dijelit ćemo radost svoga truda. Ovdje nije nužno da vidimo plod molitava jer bismo se lako uzoholili. Žao nam je što vam ne možemo više fotografija predočiti, ali malo informacija da prenesemo.

U Lurdu posebno mjesto za molitvu su sigurno spilja i Bazilika sv. Krunice kao i podzemna Bazilika svetog Pia X koja može primiti 30. 000 vjernika, površine 1 200 metara kvadratnih. **Baziliku svete Krunice** je započeo graditi arhitekt Hardi 1883., a završena je 1889. Posvećena je 1901.godine. **Sagrađena je trideset godina nakon ukazanja.** U unutrašnjosti se nalaze reljefi sa slikom Djevice Marije, koja u rukama drži dijete Isusa, koji svetom Dominiku daje krunicu. Sa lijeve strane okružena je kapelicama svete Bernardice, svetog Pascal Baylona (španjolski redovnik, 1540 - 1592, zaštitnik euharistijskih kongresa i euharistijskih udruga) i Notre – Dame od Guadalupea. U unutrašnjosti je velika kupola, visoka 22 metra, ukrašena mozaikom Naše Gospe od Lourda. To je djelo slikara Edgara Maexence iz 1920. Kapela je 52 metara dugačka i 48 metara široka. Može primiti 2 500 ljudi. Unutrašnjost struktura je u obliku grčkog križa, ali je građena u romaničko – bizantskom stilu. Ima oko 1 500 sjedećih mjesta. Bazilikom dominira pozlaćena Djevica, Gospa od Lourda. Izradio ju je Armand Caillat iz Lyona, 1897. godine. 15 kapelica koje su ukrašena sa isto toliko mozaika posvećeni su 15 tajni Krunice. Napravila ih je kuća Facchina iz Pariza 1895-1907. Na vratima Bazilike se odvija popodnevni blagoslov bolesnih.

Velebna građevina - Bazilika sv. Krunice - Kripta- Glavna bazilika (građene jedna iznad druge)

Lurd je poznato mjesto čudesnih ozdravljenja. Jedno takvo ozdravljenje dogodilo se osobi imenom Gargam. On je u sudaru vlakova odbačen u snijeg i tako je nepomično ležao sedam sati, u nesvijesti. Kad su ga našli liječnik je izjavio da je pravu čudo što je živ. Sav je bio u ranama, slomljene ključne kosti i s brojnim unutarnjim povredama. Prelom kosti i vanjske rane zarasle su brzo, ali unutarnje povrede nikako. Donji dio tijela mu je bio paraliziran i bez osjeta. Hranili su ga pomoću sonde. Kroz 20 mjeseci izgubio je 50 kilograma i težio je samo 36 kilograma. Liječnici su digli ruke od njega izjavivši da će biti samo gore. Tako je i bilo. Nožni prsti počeli su se gnojiti, a meso se počelo rastvarati i otpadati. Svršetak je bio neminovan. Majka i rodbina nagovaraju ga da pođe s njima u Lurd. Dugo putovanje iscrpilo ga je do kraja. Leži na nosiljci i prisustvuje poslijepodnevnoj procesiji s Presvetim Sakramentom. Procesija sa Presvetim Oltarskim Sakramentom datira od 27. kolovoza 1887. Stanje ove oboljele osobe je takvo da su oni oko njega mislili da će umrijeti. Predlažu da ga odnesu. Njegova majka odgovori:"Pustite ga, ako umre, ja ću mu rupcem pokriti glavu, pa nitko neće opaziti da je umro." I odjednom zbiva se čudo. Gargam otvori oči, stane micati rukama, hvata se nosiljke, hoće da se pridigne na rukama, a što nije činio već 20 mjeseci. Ispravlja se na nosiljci, spušta jednu pa drugu nogu, i bosonog u noćnoj košulji ustaje. Čovjek bi rekao: mrtvac izlazi iz groba. Pridružuje se procesiji s presvetim Oltarskim Sakramentom, a prve riječi su mu izrazi zahvale Bogu, Gospi i svetom Josipu što su mu povratili zdravlje i život. Liječnici su se složili da je u potpunosti ozdravio. Zahvalan Gospi i Gospodinu Bogu na ozdravljenju svake godine odlazi u Lurd da volontira i pomaže oboljelima.

Uz procesiju Euharistije od Uskrsa do listopada održava se i procesija sa bakljama. To je predivno! Napjevi počinju sa Salve Regina, u večernjim satima. Procesije, koje je sama Djevica naredila Bernardici, zapravo su zajednički put hodočasnika prema Bogu i ozdravljenju naših duša.

Procesija sa bakljama

Također dobro je spomenuti da je na vrhovima planine Espelugues koja dominira nad Svetištem, sagrađen reprezentativan Križni put koji je inauguriran 14. rujna 1912., a 1885 je postavljen. Jedan križ je donesen iz Jeruzalema. Križni put je djelo kipara Raffl. Statue su od lijevanog željeza, visoke dva metra. Prvi kip je blagoslovljen 5. listopada 1901. Nezaobilazni su i bazeni sa ljekovitom vodom. Zaista je istinito i čudesno da se iz njih izlazi posve suh. Vidljiva je i velika brižnost osoblja. Jednom kad se dođe u Lurd on ostavlja duboki dojam i osoba se želi ponovno vratiti. Meni osobno od svih gradova i svetišta gdje sam bila, a mnogo ih je, on je jednostavno rečeno raj na zemlji više nego li bilo koji drugi grad ili svetište.

Notre-Dame de Lourdes, priez pour nous!

Priredili: B.N.- M.S. (odlomci su iz knjiga 1.Lurd - susret neba i zemlje i 2.Lourdes)

Nove informacije u vezi dubie

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/nove-informacije-u-vezi-dubie_12.html

Iz Rima dolaze snažne i uporne glasine da su 4 kardinala privatno ispravili papu - ako se ne odazove.. objavit će javno.

Zabrinjavajuće vijesti iz Rima: je su li sve samo glasine?! Hoće li se dirati i u svetu liturgiju?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/zabrinjavajuce-vijesti-iz-rima-je-su-li.html

„Korekcija“ Pape navodno se već dogodila. Ako Papa odbije odgovoriti na dubia, korekcija će biti javna.
Izvor: https://gloria.tv/article/uX6M1bbBe76N2vzQGuqbPXyR9

Izvor: https://twitter.com/ProtectthePope

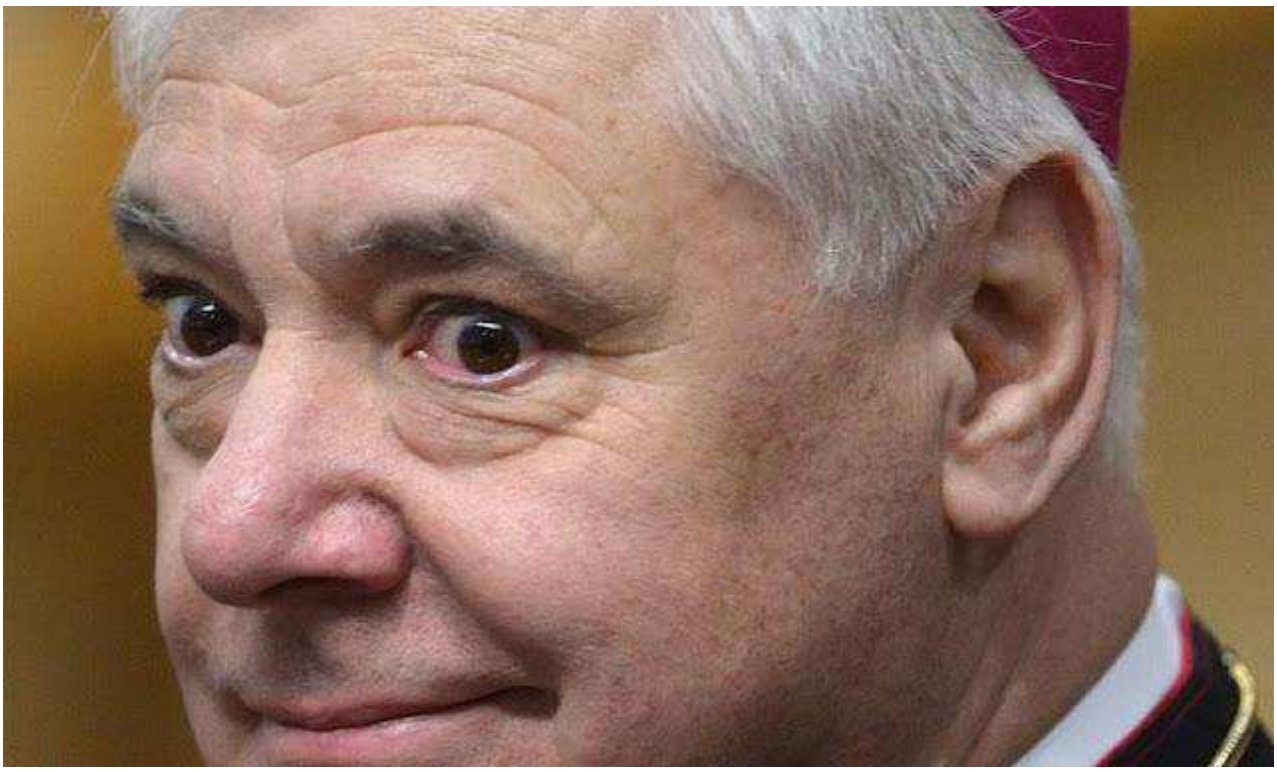

Kardinal Müller navodno je stavio na raspolaganje svoju službu pročelnika Kongregacija za nauk vjere, kardinal Burke otkazuje sve termine.

Izvor: https://gloria.tv/article/SGyjWs3cAbrh6YT726u2yDWp1

Velika zabrinutost kod mnogih: hoće li se dirati u svetu liturgiju?

Vatikanist Nick Donnelly na twitteru spominje glasove iz „svetih zidina“, što prenosi i blog *Vox Cantoris*, prema kojima je kardinal Müller dao ostavku i da se već privatno dogodila „bratska opomena“ jer je izostao Papin odgovor na *dubia*.
Ova posljednja vijest odgovara onome što je svojevremeno izjavio kardinal Burke i to je na liniji crkvenog stila četvorice kardinala.
Osim toga, iz jednoga Tweeta Edwarda Pentina, jednog drugog poznatog vatikanista: stav sadašnjega Pape je za pripuštanje interkomunije („međupričešćivanja“) s protestantima, u nekim slučajevima (no u stvarnosti neki slučajevi već kvare načela): "*Cardinal Kasper: allowing intercommunion with Protestants in some cases is "the position of the current Pope*".
Sve to budi strahove da će se početi dirati u liturgiju o čemu je već bilo govora.
Izvor: http://chiesaepostconcilio.blogspot.ba/2017/02/echi-di-voci-romane-rimbalzanti.html

Ljubav i vjernost "u sve dane života svoga"

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/ljubav-i-vjernost-u-sve-dane-zivota.html

Hvalospjev ljubavi
Kad bih jezike ljudske i anđeoske govorio,
a ljubavi ne bih imao,
bio bih kao mjed, koja ječi,
ili praporac, koji zveči.
Kad bih imao proroštvo
i znao sve tajne
i sve znanje;
i kad bih imao svu vjeru,
da bih i gore premještao,
a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa!

I kad bih razdijelio sve svoje imanje,
i kad bih predao tijelo svoje, da se sažeže,
a ljubavi ne bih imao,
ništa mi ne bi koristilo.
Ljubav dugo trpi,
ljubav je dobrostiva,
ne zavidi,
ljubav se ne hvasta,
ne nadima se;
ne čini što je nepristojno,
ne traži svoje,
ne razdražuje se,
ne misli o zlu;
ne raduje se nepravdi,
a raduje se istini;
sve podnosi, sve vjeruje,
svemu se nada, sve trpi.
Ljubav nikad ne prestaje.
Proroštva će prestati.
Jezici će umuknuti, znanja će nestati.
Jer dijelom znamo i dijelom prorokujemo.
A kada dođe, što je savršeno, prestat će,

što je djelomično.
Kad sam bio dijete,
govorio sam kao dijete,
mislio sam kao dijete,
sudio sam kao dijete.
Kad sam postao muž,
odbacio sam, što je bilo djetinje.
Jer gledamo sad kroz ogledalo,
u zagonetki,
a tada ćemo licem u lice.
Sada poznajem dijelom,
a tada ću poznati, kao što sam i poznat.
A sada ostaje vjera, ufanje, ljubav,
ovo troje,
ali je najveća među njima ljubav.

Izvor
Po Ljubavi svi darovi dobivaju pravu vrijednost. Slavi krepost ljubavi. Ljubav je najpotrebnija i najsavršenija krepost. Bez nje ostale ništa ne vrijede. Ona daje vjeri i ufanju pravu vrijednost i ostaje u blaženoj vječnosti. Ljubav vjeruje, daje slobodu drugome, ne pokušava sve držati pod kontrolom i svime dominirati. Ljubav nas vodi k iskrenom

poštivanju svakog ljudskog bića i priznavanju njegovog prava na radost. Poziva nas na gledanje svakog ljudskog bića očima Boga Oca i donosi plod radosti i mira. Ona je važnija od mudrosti, znanja, vjere, bogatstva, trpljenja jer ljubav nadilazi sve.

Fotografija koja je ganula mnoga srca

Biskup Egan:„Rastući problemi“ zbog pobudnice Amoris laetitia – „Molimo se za Crkvu“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/biskup-egan-rastuci-problemi-zbog.html

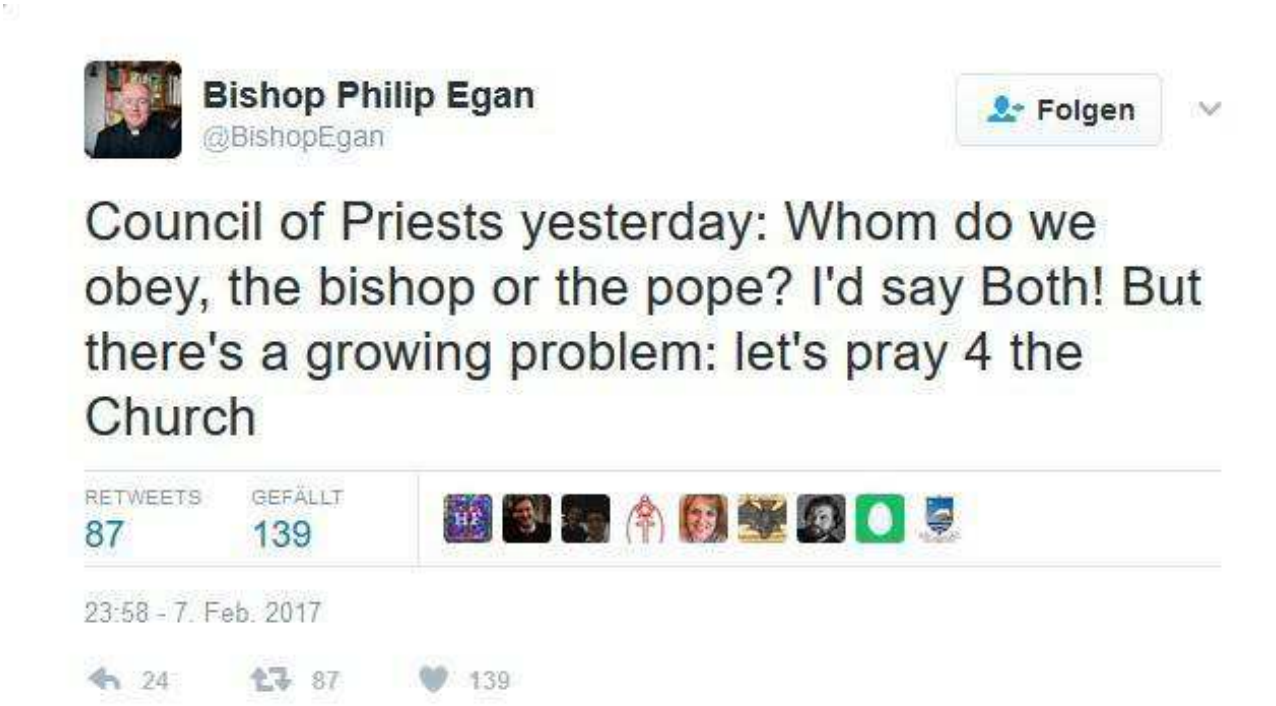

Biskup Philip Egan:„Rastući problemi“ i „razdor“ u Crkvi zbog pobudnice *Amoris laetitia*

(London) Dok mnogi crkveni predstavnici izjavljuju da je sve u najboljem redu, drugi s obzirom „sve više problema“ zbog *Amoris laetitia* pozivaju na molitvu.

Biskup Barcelone u miru, kardinal Sistach izjavio je prije nekoliko dana da je sve u najboljem redu. Sporna posinodska pobudnica *Amoris laetitia* pape Franje njemu je „jasna“ i nije „dvosmislena“, zbog čega on kaže da ne može razumjeti da drugi kardinali o tome imaju *dubia* (dvojbe).

Posve je drukčijeg mišljenja engleski biskup Philip Egan iz Portsmoutha. On konstatira „rastuće probleme“ u Crkvi. Razlog tomu je pobudnica *Amoris laetitia*. Zbog tumačenja ovog papinskog dokumenta kojemu kritičari predbacuju dvosmislenost u odlučujućim odlomcima, u biskupiji i u župama se „može konstatirati rastuće nejedinstvo i razdor“.

Kako je objavio biskup Egan, na Svećeničkom je vijeću njegove biskupije postavljeno pitanje trebaju li svećenici slijediti Papu ili biskupa. Iza toga se krije *kaos tumačenja* (New York Times) koji stvara podjele u Crkvi od objave pobudnice *Amoris laetitia*. Biskup Egan izjavio je, pozivajući se na crkveni nauk o braku i na sakramentalni red, da rastavljeni ponovno civilno oženjeni ne smiju pristupiti sakramentima ako u novoj vezi ne žive apstinentno.

S ovom tumačenjem pastoralne su smjernice drugih biskupa u otvorenom sukobu koji se za svoj novi nauk i praksu odlučno pozivaju na pobudnicu *Amoris laetitia*.
Zbog rastućeg sukoba u Crkvi koji je prouzročila pobudnica *Amoris laetitia*, biskup Egan u srijedu je preko Twittera pozvao vjernike da se „mole za Crkvu".

Doslovno je biskup nakon zasjedanja Svećeničkog vijeća svoje biskupije napisao:
„*Council of Priests yesterday: Whom do we obey, the bishop or the pope? I'd say Both! But there's a growing problem: let's pray 4 the Church.*"

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2017/02/10/bischof-egan-wachsende-probleme-wegen-amoris-laetitia-fuer-die-kirche-beten/

Budi glas za one koji nemaju pravo glasa! (informacija o klanjanju za nerođene)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/budi-glas-za-one-koji-nemaju-pravo-glasa.html

Dragi vjernici i svi koji čujete Gospodinovu Riječ:"krv brata tvoga viče iz zemlje prema meni." (Post 4, 10) Dođite i pridružite nam se u molitvi i klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, 18.tog u mjesecu, u crkvi sv. Blaža u Zagrebu, od 19 – 22 sata, za spasenje Kristovih najmanjih, nerođenih. Izaberite život i blagoslov i dajte, s nama iz apostolata za život, zadovoljštinu Euharistijskom Isusu za grozna ubojstva nerođene djece u Domovini i svijetu. Biraj, s nama ljubav umjesto smrti jer Ljubav nam je put i cilj u Vječnost! Budi s nama glas za one koji nemaju pravo glasa niti pravo na izbor!

"Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste!" (Mt 25,45)

Želja Majke Božje - posveta njezinom Bezgrješnom Srcu: molimo svoje natpastire da obnove posvetu našega naroda Bezgrješnom Srcu Marijinu. Tom bi posvetom naš narod i Domovina mogli izbjeći mnoga zla u predstojećim burnim vremenima!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/zelja-majke-bozje-posveta-njezinom.html

Krunjenje kipa Gospe Fatimske 13. lipnja 1946. godine

„U mojoj su uspomeni nezaboravni dani prvoga hrvatskog hodočašća u svibnju 1968. kada smo nakon svete Mise, s našim biskupima i svećenicima obavili posvetu našeg naroda Srcu Marijinu i u pozlaćenom srcu ostavili naš zavjet“

„Znamo da se pape pozitivno odnose prema Fatimi i da ne taje svoje pobožnosti prema Fatimskoj Gospi. Pio XII. je novosagrađenoj Crkvi u Fatimi podijelio čast bazilike.“
(kardinal Franjo Šeper u Uvodnoj riječi knjige „Fatima da ili ne“)

Gospa je u Fatimi izrekla da želi da se posvetimo njezinom Bezgrješnom Srcu, da ga se treba častiti pobožnostima i molitvama te obavljanjem pobožnosti pet prvih subota. Osobito je zahtijevala posvetu Rusije svojem Bezgrješnom Srcu. K tome, ona želi da se

zemlje i obitelji njemu posvete. U mnogo slučajeva to se i dogodilo.

Na poticaj pape Pija XII. u dvadesetom su se stoljeću brojni narodi posvetili Srcu Presvete Djevice Marije.

Dana 25. ožujka 1943. u Lourdesu Francuska je posvećena Bezgrješnom Srcu Marijinu; dana 15. kolovoza 1943. Holandija i Belgija. Godine 1946. Poljski su biskupi posvetili svoju domovinu Srcu Bogomajke, a 18. svibnja 1947. kardinal Innitzer obnovio je zavjet kojim je car Ferdinand III. 18. svibnja 1647. posvetio Austriju Bezgrješnom Srcu Marijinu.

Dana 22. lipnja 1947. Kanada je posvećena Prečistom Srcu Majke Božje. Iste godine obnovljena je i posveta Japana Srcu Bogomajke, na želju cijeloga episkopata ove zemlje. Godine 1948. posvećeni su Brazil, Argentina, Engleska, Australija i druge zemlje Srcu Marijinu. Godine 1941. uslijedila je posveta Indonezije. Dana 7. srpnja 1952. Pio XII. posvetio je apostolskim pismom narode Rusije Marijinom Srcu, a 4. rujna 1954. obavljena je posveta Njemačke, a 12. listopada 1954. u okviru velikog Marijanskog kongresa Španjolska je posvećena Bezgrješnom Srcu Presvete Djevice Marije.

Kao vrhunac Marijanske godine u Fuldi je uz nazočnost više od 100.000 laika i klerika 4. rujna 1954. godine pred čudotvornim kipom Franjevačkog samostana Frauenberg Njemačka posvećena Bezgrješnom Srcu Marijinu.

Dana 13. rujna 1959. u nazočnosti Fatimskog hodočasničkog kipa kardinal Mimi kao papinski legat i četvorica kardinala i oko 200 biskupa posvetili su Italiju Bezgrješnom Srcu Marijinu. Dana 19. studenoga 1959. SAD je posvećen Srcu Marijinu, a 8. prosinca 1960. i Švicarska.

Svečano zaključenje Međunarodnog euharistijskog kongresa u Cataniji 1959. godine kada je Italija posvećena Bezgrješnom Srcu Marijinu

U novije vrijeme valja spomenuti posvetu Dominikanske Republike sa svim njezinim biskupijama koju su 24. rujna 2008. godine izvršili biskupi ovog karipskog otoka.

Obnova posvete Libanona i Bliskog istoka Bezgrješnom Srcu Marijinu tri godine zaredom

Izvor:Gérard Mura - Martin Huber, *Fatima-Rom-Moskau (Fatima-Rim-Moskva)*,Sarto-Verlag.

Ruski predsjednik Vladimir Putin u posjeti Vatikanu

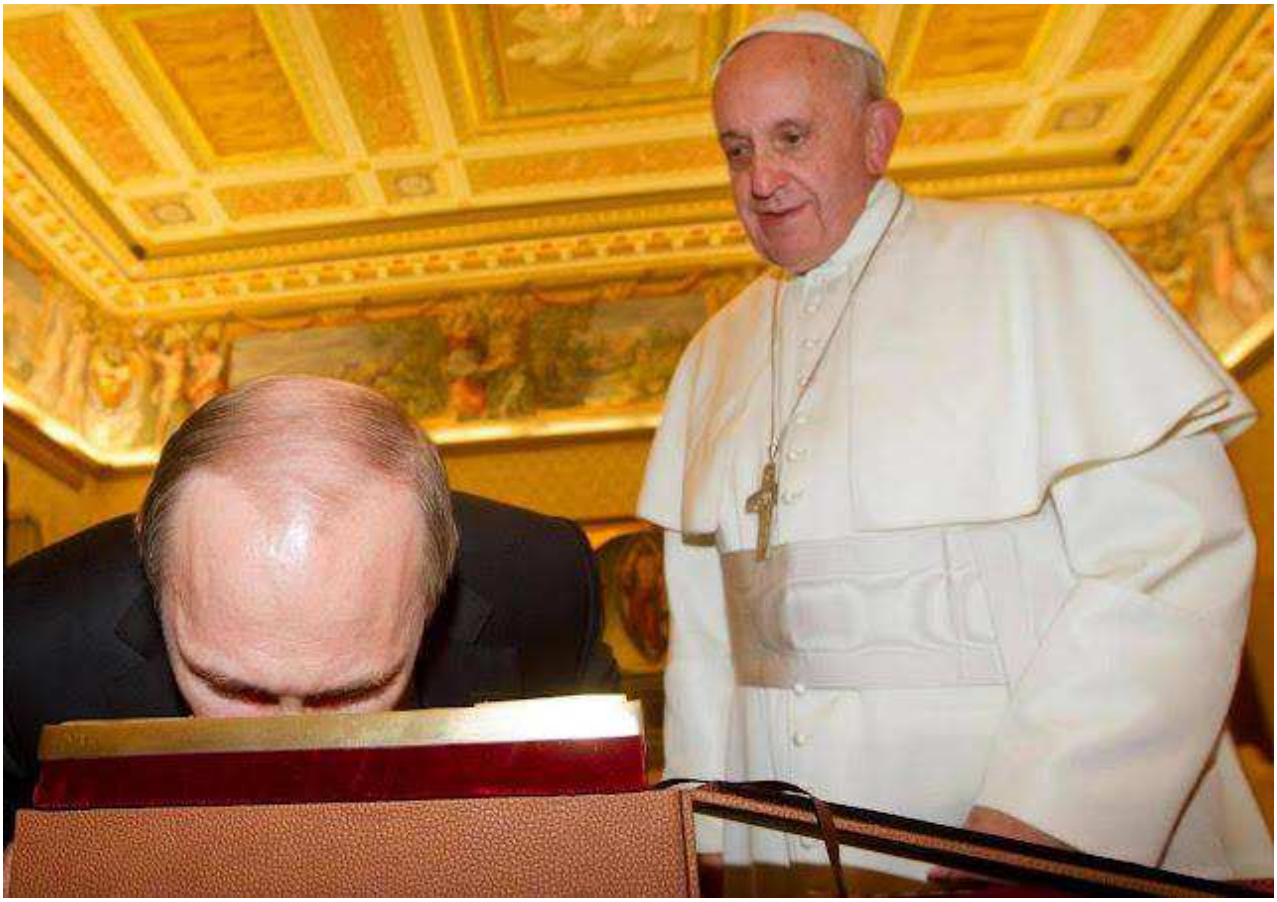

Dariva papi Franju ikonu Majke Božje koju on i papa cjelivaju.

Posve je nejasno zašto papa Franjo na stotu obljetnicu veličanstvenih ukazanja ne želi odgovoriti pozivu Majke Božje i posvetiti Rusiju Bezgrješnom Srcu Marijinu, ako je prema nekima čak i predsjednik Putin tijekom svojeg posjeta Vatikanu to od njega zahtijevao?

Ta bi posveta koju samo Petrov namjesnik može valjano izvršiti uz sudjelovanje svih biskupa Crkve, svijetu donijela velike milosti i tim činom počela bi pobjeda Srca Marijina.

Nevjerovanje onih koji niječu stvarnu prisutnost Isusa u Euharistiji

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/nevjerovanje-onih-koji-nijecu-stvarnu.html

Posljednji stupanj do kojeg može doći ljudska nezahvalnost je nevjerovanje i nijekanje stvarne prisutnosti Isusa Krista u Euharistiji. Koliko ga Židova niječe, a koliko krivovjeraca neće da mu se klanja jer smatraju to idolopoklonstvom. Tek maleni broj je katolika koji vjeruju u Njegovu prisutnost, iako mu niti oni ne iskazuju uvijek počasti i ne klanjaju se kako bi trebali!

Katoličke duše, kakvom revnošću gore Vaša srca i gdje je plamen kojim gorite od želje kako bi častili najuzvišeniji sakrament? Nevjernici ruše Njegove oltare, u prah obaraju Njegova svetišta, sve rade da sa zemlje izbrišu Ime Isusovo. Vi koji govorite da vjerujete što činite da nadoknadite za tolike pogrde? Prostirete li se često pred Njegovim nogama? Što da kažemo o onim zemljama gdje se Bog javno progoni, ukidaju se blagdani ili se sveti Križ skida sa školskih zidova i javnih ustanova? Što da kažemo o zemljama gdje ga se javno progoni najodvratnijim sredstvima i čine bogohulna djela poput crnih misa u kojima se časti sotona?

Da nepošteni Židov, tvrdokorni krivovjerac prezire Euharistiju, ne priznaju je iz zaslijepljenosti i neznanja, ne uživaju njezine neizrecive slasti, to je bez sumnje veliko zlo i teška uvreda Bogu; ali da katolik koji je na izvoru svete Crkve crpio spoznaju Istine, među kojima se nalazi i nauka o stvarnoj prisutnosti Isusovoj, kojom se cio život hrani, da Ga katolik vrijeđa i prezire to je vrhunac bezboštva. Ne bih htio ovdje iznositi, u stvari nepoštivanje što ga katolici pokazuju prema najuzvišenijem sakramentu, strahote koje su zaprepastile naše doba. No, premda mi je teško, moram spomenuti jedan slučaj, plačući i crveneći se od stida, da pokažem krajnju nezahvalnost čovjeka prema krajnjoj dobroti Božjoj. Dogodilo se za svetim stolom da su jedna svetogrdnička usta grješno ljubila svoj idol. Zar to nije vrhunac strahote? Prorok Izaija u Božjoj riječi kaže da serafini prekrivaju sebi lice svojim krilima pred svetištem. Mojsiju je Bog naredio prije nego li se popne na sveto mjesto da skine svoju obuću, a nedostojna stvorenja usuđuju se tako izazivati Boga u svetom sakramentu ljubavi Boga, pred kojim od straha dršću najviši stupovi svemira! O, ogromne li žalosti da namjesto onoga koji je dao svoj život do posljednje kapi krvi za nas, stavlja se i ljubi idol, lažni bog ili sam sotona!

Musliman više časti svoju džamiju, poganin svoje krivo božanstvo nego li katolik poštuje dom Božji!

Žene u crkvu dolaze polu odjevene kako bi se svidjele đavlu umjesto da pokriju svoju golotinju! (moj komentar: ispred crkvi uglavnom stoji popis kako se smije odjeven ući u Božju kuću no koji svećenik to danas govori ili koliko osoba to pročita i pridržava se uputa? Ide se linijom manjeg otpora gledajući više na čovjeka umjesto na Boga i tako se korača u propast za vječnost jer odijevanje je isto način da pokažem koliko poštujem Božji hram ili ga ne poštujem!)

Jedan crkveni otac je rekao da je ženska golotinja omiljeno sjedište demona i njihovo prijestolje. Svetu caricu Janju nikada se nije moglo vidjeti pred oltarom drugačije odjevenu osim u lanenim siromašnim haljinama u znak poniznosti i pokore! Pobožni car Teodozije prije nego li bi ušao u Božji hram redovno je skinuo krunu sa svoje glave i otpasao mač sa svojih bokova!

Sveta služba se ponegdje služi posuđem koje nije propisano za službu jer ono što dolazi u dodir sa svetim treba biti od zlata ili barem najskupljeg pozlaćenog srebra... Na posljednjoj večeri, za posvetu svoga tijela i svoje krvi Isus se služio zdjelom od smaragda i čašom od agata neizrecive vrijednosti. Kralju nad kraljevima priliči takvo i što svečanije posuđe.

Ukoliko Isus nađe dušu u samrtnom mrtvilu grijeha i nepoštivanja pred Presvetim, pred Njim, On ju ostavlja u tom stanju jer u slobodu duše On ne želi ulaziti niti prisiljavati nekoga da Ga voli. To je strašna kazna za nezahvalnost! Ostati mrtav u rukama onoga koji život daje! Oslijepiti na izvoru svjetla! Umrijeti služeći se najuzvišenijim lijekom!

Talem inveni, qualem reliqui - takva sam ga ostavio kakva sam ga našao!

Sveti Augustin kaže:"Katolik koji griješi nakon što je bio otkupljen krvlju Isusa Krista, zaslužuje da se novi pakao stvori za nj."

Sveti Augustin upućuje svećenicima:"O, veliko dostojanstvo svećenika, u čijim se rukama Sin Božji svaki dan kao u utrobi Djevice Marije utjelovljuje. Shvatite da vaša moć napunja đavle užasom, a anđele svetom zavišću."

Ivan - Josip od svete Terezije:“O dobrote! O neizmjerna strpljivosti moga Boga! Zajedno sa svetom Velikom Terezijom od Isusa na izvoru snage, života i mladosti govorim Misericordias Domini in aeternum cantabo! (**Pjevam zauvijek milosrđu Gospodnjem!)“**

Izvor: (Odlomci iz knjige Domišljata ljubav u Euharistiji, autor Ivan Josip od svete Terezije)

Dvaput Engleska – dvije katedrale: u Westminsteru obnova posvete Engleske – U Canterburyju masoni proslavili 300 godina Londonske velike lože

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/dvaput-engleska-dvije-katedrale-u.html

100 godina Fatime u Westminsteru – 300 godina masonerije u Canterburyiju

(London) Subota, 18. veljače 2017.: dva velika događaja. Održala su se u istoj zemlji i isti dan, ali jedva da su moga biti u većoj suprotnosti. U katoličkoj katedrali Westminster u Londonu kardinal Nichols otvorio je spomen na 100 godina Gospinih ukazanja u Fatimi, obnovivši posvetu zemlje Bezgrješnom Srcu Marijinu. U anglikanskoj katedrali u Canterburyju istodobno su, jedva 90 kilometara dalje, masoni slavili utemeljenje svoje prve velike lože na svijetu prije 300 godina. Anglikanski primas Justin Welby za tu je prigodu braći iz lože pripustio prvostolnicu Engleske crkve.

Dva događaja, dva spomena, kontrastni program

Dana 18. veljače 2017.: dvije obljetnice: 100 godina Gospinih ukazanja u portugalskoj Fatimi, 300 godina utemeljenja prve Velike lože na svijetu. Od Londonske velike lože koja je utemeljena 1717. godine, danas Ujedinjena velika loža Engleske, potječe cijela svjetska masonerija. Mjesta održavanja dvaju događaja iznimno su značajna: na jednoj strani katedrala katoličkog primasa Engleske, a na drugoj katedrala anglikanskog primasa zemlje koji je *primus inter pares* svih anglikanskih biskupa svijeta.

Premda su sami masoni na svojoj mrežnoj stranici pisali o masonskom obredu u katedrali u Canterburyju, o tome **nisu izvješćivali ni BBC, a ni bilo koje dnevne novine. To se naziva totalni nadzor nad izvješćivanjem.** Što se o tome piše, netko smije sam odlučivati.

300.000 funti za obnovu katedrale

Welbyjeva odluka da otvori glavnu anglikansku crkvu za masonsku proslavu, bila je vrlo sporna, ali je ipak ostvarena. Veze između Lože i Canterberyja stare su i čvrste. Welby nije prvi nadbiskup koji zaudara po članstvu u loži. Masonski ritual s anglikanske je strane vodio katedralni dekan, Robert Willis koji je svečano ušao u kompletnoj masonskoj odori. Kao zahvalu masoni su darovali 300.000 funti za potrebe katedrale u Canterberyju. Novac je određen za potrebe obnove katedrale.

Masonski kvadri koji su postavljeni u Kanterberijskoj katedrali

Kao uspomena na ceremoniju i njihov dar masoni su mogli postaviti spomen-ploču u katedrali. Ona treba buduće naraštaje podsjećati na događaj i dobru suradnju. Na mrežnoj stranici masonske pokrajine Kent o tome piše:
„It would culminate in a Special Service at the Cathedral on Saturday 18th February 2017 when Freemasons in the four Provinces would be able to celebrate 300 years of English Freemasonry and the help given to the Cathedral in the restoration of the North-West Transept Tower and its Pinnacles.“

Welby je poznat po svojoj bliskosti s masonerijom Kao dekan anglikanske katedrale u Liverpoolu pobrinuo se za to da se dobro vidljivo postavi masonski simbol na jedno dizalo koje su financirala braća iz lože.

I o obnovi Kanterberijske katedrale na mrežnoj stranici masonske pokrajine piše da je postavljeno više kamenova s uklesanim masonskim simbolima. („The Stonemasons at Canterbury also agreed to make a set of Rough and Perfect Ashlars out of the Caen Stone used in the Cathedral which would be given to those Lodges or Centres which made a generous donation to the Appeal. A certificate was also presented with the Stones.“)

(....)

Prema Papinoj želji: dana 13.ožujka prvi put anglikanska liturgija u Bazilici sv.Petra u Rimu

Obnova posvete Engleske Bezgrješnom Srcu Marijinu

Za nekoliko dana, 26. veljače papa Franjo posjetit će anglikansku crkvu i zajednicu u Rimu. Dana 13. ožujka prvi put u povijesti u bazilici sv. Petra služit će se anglikanska liturgija. Papa Franjo dopustio je da se jedan dio časoslova slavi po anglikanskome obredu. Prigoda je 50. obljetnica katoličko-anglikanskog dijaloga.

Liturgiju će predvoditi anglikanski nadbiskup David Moxon. Novozelanđanin je ravnatelj Anglikanskoga centra u Rimu. Propovijedat će katolički biskup Arthur Roche. Englez je tajnik *Kongregacije za bogoštovlje i sakramentalnu stegu* i slovi kao blizak suradnik pape Franje. Pjevat će zbor *Merton Colleg-a* iz Oxforda. Najstariji oksfordski koledž ekskluzivni je krug: njemu su pripadali i William Ockham i John Wyclif, ali i J.R.R Tolkien i otac Winstona Churchilla ili u novije vrijeme japanski prestolonasljednik Naruhito i Mark Thompson, predsjednik upravnog odbora *New York Times Company*.

Radi prisjećanja

Jedan drugi Fisher, kardinal Ivan (John) Fisher, biskup nekadašnje još katoličke biskupije Rochester bačen je u tamnicu 1534. godine za vladavine kralja Henrika VIII. jer je ostao vjeran Katoličkoj Crkvi i odbio je potpisati Akt o supremaciji. Dana 22. lipnja 1535., kratko prije nego Tomi Moreu odrubljena mu je glava koja je potom bila izložena na *Tower Bridge-u*. Ivana Fishera i Tomu Morea Katolička Crkva časti kao mučenike i svetce.

Obnova posvete 2017. godine u Westminsteru

Kanterberijska katedrala u Anglikanskoj crkvi i engleskome društvu ima izniman značaj. Caterbury slovi kao prvostolnica Engleske. Njezino utemeljenje seže u 6. stoljeće. U njoj je ubijen sveti Toma Beckett. Današnje zdanje nastalo je u 12. stoljeću. Crkva je tijekom gotovo tisuću godina neprekidno bila sjedište katoličkog nadbiskupa i primasa Engleske. Prvi put 1534. godine, a konačno od 1559. klerici su uzurpirali biskupsku stolicu, otada anglikanski nadbiskupi koji su slijedili kralja Henrika VIII. i otpali od Rima.

U Westminsteru je nakon Canterburyja godine 604. nastala druga biskupija po starosti u Engleskoj. Njezin posljednji katolički biskup, Edmund Bonner umro je 1569. u tamnici jer je odbio potpisati Akt o supremaciji i ostao vjeran Katoličkoj Crkvi. Tek 1850. godine Katolička Crkva u Engleskoj mogla je obnoviti službenu hijerarhiju. Odonda je Westminster sjedište katoličke nadbiskupije i katoličkog primasa Engleske. Današnja katedrala sagrađena je potkraj 19. stoljeća.

Pred 4000 vjernika kardinal Nichols je, istodobno dok su u Canterburyju masoni slavili, obnovio posvetu Engleske i Walesa Bezgrješnom Srcu Marijinu. Za tu prigodu postavljen je kip Majke Božje Fatimske u Westminsterskoj katedrali.

Tekst: Giuseppe Nardi
Izvor:http://www.katholisches.info/2017/02/21/zweimal-england-zwei-kathedralen-in-westminster-weiheerneuerung-englands-in-canterbury-feierten-freimaurer-300-jahre-grossloge-von-london/

Čudo Božje ljubavi – (redovnička družba Kćeri Srca Isusova koju je želio bl. Alojzije Stepinac) - snažan i nesvakidašnji porast mladih zvanja u Hrvatskoj! Je li tome uz neprekidno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom pridonio i škapular?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/02/cudo-bozje-ljubavi-redovnicka-druzba.html

Blažena Majka Marija od Isusa Deluil-Martiny – utemeljiteljica Kćeri Srca Isusova

Utemljiteljica družbe Sestara Kćeri Srca Isusova je blažena Maria Deluil - Martiny (Marija od Isusa (1841-1884). Rođena je u Marseilleu. Pod duhovnim vodstvom svetog Ivana Marie Vianeya, župnika Arškog polako otkriva svoj životni i duhovni poziv... ***Njezino geslo*** *je:"On mora kraljevati - Oportet Illum Regnare", a pri tom je mislila na kraljevstvo Njegovog Srca. Srce Isusovo i Srce Marijino se nalaze na škapularu i grbu Kćeri Srca Isusova.* U 17-toj godini, nakon duhovnih vježbi, zapisuje u svoj dnevnik: "*Da, moj Bože, ja vjerujem, ja vjerujem! Daj da trpim, ali da se spasim". Njezin blagdan Sestre Kćeri Srca Isusova kao i pridruženi laici udruge Duše žrtve slave 27. veljače.*

27.veljače 1884. Marija od Isusa pada pogođena hicem samostanskog vrtlara, anarhiste. "Opraštam mu ... za Djelo – (kraljevstvo Gospodina na zemlji)", njezine su posljednje riječi. Njezina je žrtva oplodila mladu kongregaciju koja se, očito štićena Providnošću, raširila u različite europske zemlje.

Sestre su došle u Lasinju, nedaleko Zagreba, prije 10 godina. U zadnje dvije godine samostan je od 8 redovnica koje su svoje živote posve darovale za slavu Gospodina obilato blagoslovljen i danas u njemu žive 22 sestre. Pitali smo za nova zvanja i dobili smo odgovor da su zvanja čvrsta, odlučna, postojana posve se dati za Gospodina i duše.

Ovu kontemplativnu kongregaciju Kćeri Srca Isusova je u tijeku II. svjetskog rata blaženi Alojzije Stepinac želio imati u svojoj Nadbiskupiji. Želio je da pred Presvetim Oltarskim Sakramentom sestre mole za plodan svećenički rad, obraćenje grešnika i tolike druge potrebe. No, to se nije ostvarilo zbog ratnih neprilika. Zasigurno je da bl. Alojzije to sada čini svojim zagovorom s neba. Što nije učinjeno za njegova života, učinjeno je sada.

Udruga Duše žrtve

Presveto u kapelici Sestara

Promišljajući o tome kako Srce Isusovo ne traži samo molitve i izjave ljubavi, nego žrtvu i patnju, suze i krv da i dalje izlijeva plodove svoga otkupljenja na Crkvu, pobožne su duše žarko željele sudjelovati u ovom djelu naknade i otkupljenja. Voljom Božjom zadržane u svijetu, htjele su, da za Srce Isusovo rade barem ono, što nije nespojivo s njihovim staležom. Zamolile su pouku od Kćeri Srca Isusova, koje su i same duše žrtve kao i crkvenu vlast da potvrdi i blagoslovi njihovo udruživanje, ime i rad. To je početak udruge *Duše žrtvi* u zajedništvu s Presvetim Srcem Isusovim i Srcem Marijinim. Sveti papa Pio X. podijelio je blagoslov udruzi 22. siječnja 1909.godine te je i sam stupio u nju. Pod ovom žrtvenom zastavom okupilo se mnoštvo svećenika, redovnika i redovnica svih redova koji sretni mogu činiti zaslužnijima svoje patnje i pokore. Posebno raduje što se u ovo naše vrijeme tjelesnosti, nehaja i otpada, tolike svjetovne odlične duše s radošću stapaju u ovu udrugu. To je stoga jer u tim dušama gori *duh naknađivanja* koji se sve jače diže protiv zala našega vremena i što su shvatile da *djelovanje dobrih,* može donijeti ploda samo ukoliko ga pomažu *molitva i djelotvorna žrtva.*

U ovom našem vremenu koji obilježava veliki otpad od vjere, nisu li upravo duše žrtve najbolje oruđe za apostolat obraćanja grješnika? Ne smijemo zaboraviti da se to božansko djelo otkupa duša ne može ostvariti bez križa. Isus je spasio svijet na Kalvariji, više nego na Brdu Blaženstva. *Duše žrtve nastavljaju kroz vjekove Kalvariju.*

Svrha udruge je potpuno predanje te duše žrtve Božanskom Srcu Isusovom, da ono upravlja osobom po svojoj volji. Primaju unaprijed i u duhu naknade sve boli i patnje što ih On htjede poslati na njihovu dušu i tijelo. To čine iz nakane da žrtvujući sebe šire Kraljevstvo Srca Isusova, da isprose milost svećenicima i spasenje duša.

Sestre Pričest primaju klečeći, na usta i svećenik koristi pliticu. Jaganjče Božji mole klečeći, a završni blagoslov također primaju klečeći. Monaški, nema pružanja ruke kod iskazivanja mira. Pred Presvetim Oltarskim Sakramentom bdiju i noću i danju, naizmjenično. Klanjanje za laike je omogućeno i laicima svaki dan u potpunoj tišini, a i zadnjom subotom u mjesecu cijelu noć, također u tišini. Molitvu sv. pape Lava XIII svetom Mihaelu mole svaki dan nakon Mise. Himan Magnificat pjevaju u 16 različitih napjeva. Privržene su gregorijanskom koralu. Presveto i tamjan. čim se uđe u kapelicu odmah osvajaju srce.

Duša žrtva...to je *Ljubav*
koja suosjeća,
okajava,
u svemu sudjeluje,
ništa ne uskraćuje,
koja prihvaća Isusove tajne,
koja je zapaljena svetom revnošću,
da uzme na sebe strahove, patnje i žrtve i da ih pretrpi i podnese s Isusom.
Ljubav koja daje život za život i koja bi – ako bi to njegova čast zahtijevala - sama bila spremna proliti svoju krv.

Članovi udruge duše žrtve koji su proglašeni blaženima i svetima:
Sveti papa Pio X, ljubitelj Euharistije
Sveti Maksimilijan Kolbe, mučenik
Blaženi Josip Cassant, trapistički redovnik
Blaženi Karlo de Foucauld, Mali brat isusov
Blaženi Eduard Poppe, belgijski svećenik
Blaženi Jakob Kern, redovnik
Blaženi Kolumbo Marmion, benediktinac – veoma plodan duhovni pisac
Kardinal Blaženi Ildefonzo Schuster, nadbiskup Milana (tijelo mu je pronađeno neraspadnuto)
Blaženi Rupert Mayer, isusovac
Blaženi Alojzije Stepinac
Terezija Neumann, velika mističarka prošlog stoljeća i drugi

Sestre imaju i duhovnu podršku od laika koji su uključeni u udrugu ***Počasna straža***. Stražar bdije sat vremena u duhu, ako ne može fizički pred Presvetim prikazujući sve svoje poslove na čast Srca Isusova za spas duše... U sklopu Počasne Straže duša koja želi može uzeti sat milosrđa odnosno dodatni sat klanjanja i svakodnevnog prikazivanja

Gospodinu za jednu osoba koja se dodatno upisuje u knjigu, Registar milosrđa koja se nalazi u blizini Oltara... Svaki sat ima svoga sveca ili zaštitnika s kojim duša žrtva moli u određenom satu koji izabere za Počasnu stražu.

Kod sestara se može obući i **škapular za laike kao osobitu zaštitu protiv raskola i krivovjerja koja će u posljednjim vremenima (2 Tim 3) činiti razdore u Crkvi. Biti će moćni štit protiv sila pakla! Škapular je Dekretom od 4. travnja 1900. odobrio kardinal Mazelli, isusovac. Oblačenjem škapulara kojega prati posebno svečan obred u kapelici Sestara se postaje član udruge Duše žrtve. Na taj način je duša žrtva neprekidno duhovno povezana sa Sestrama.**

Škapular Smrtne Muke Srca Isusova i Sućutnog Srca Marijina

Molimo za sestre, neka ih Gospodin obdari s još brojnijim zvanjima i neka s hrabrošću nose svoju zaista posebnu karizmu.

Cor Jesu, majestatis infinitae miserere nobis – Srce Isusovo, veličanstva beskrajnoga, smiluj nam se!

Izvor: (odlomci iz knjige Moj život u Tvojem Srcu, Blažena Majka Marija od Isusa, autor Paolo Risso i Molitveni priručnik udruge Duša - Žrtvi, imprimatur Gen. Vikar Salis, Zagreb, 4. veljače 1936., kojim se i danas služe članovi udruge)

Božja Riječ nas poziva i kroz ova vrhunska djela:"Obratite se i vjerujte Evanđelju!"

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/bozja-rijec-nas-poziva-i-kroz-ova.html

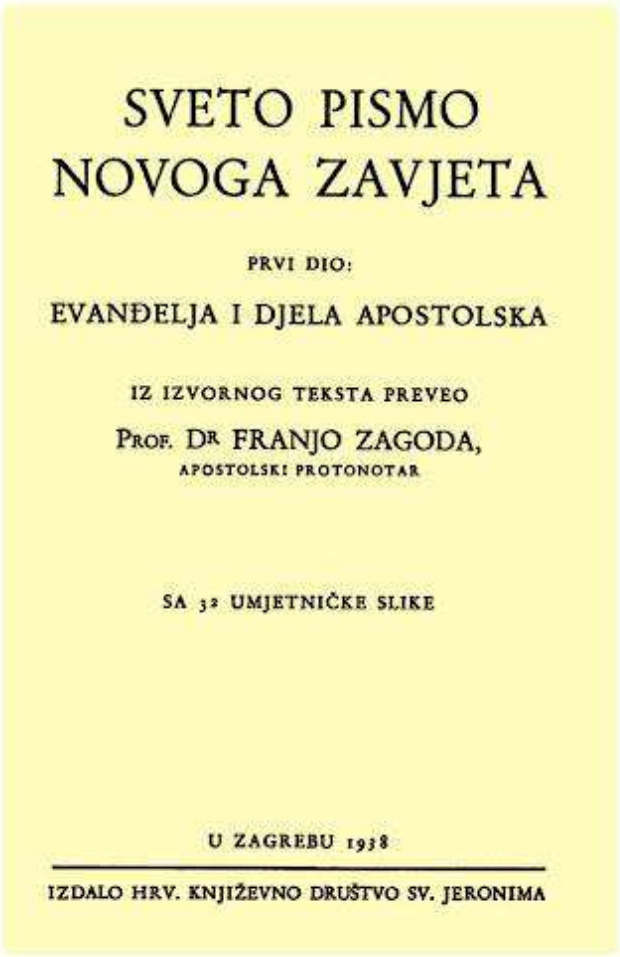
SVETO PISMO
NOVOGA ZAVJETA

PRVI DIO:

EVANĐELJA I DJELA APOSTOLSKA

IZ IZVORNOG TEKSTA PREVEO

PROF. DR FRANJO ZAGODA,
APOSTOLSKI PROTONOTAR

SA 32 UMJETNIČKE SLIKE

U ZAGREBU 1938

IZDALO HRV. KNJIŽEVNO DRUŠTVO SV. JERONIMA

Evanđelja i Djela Apostolska

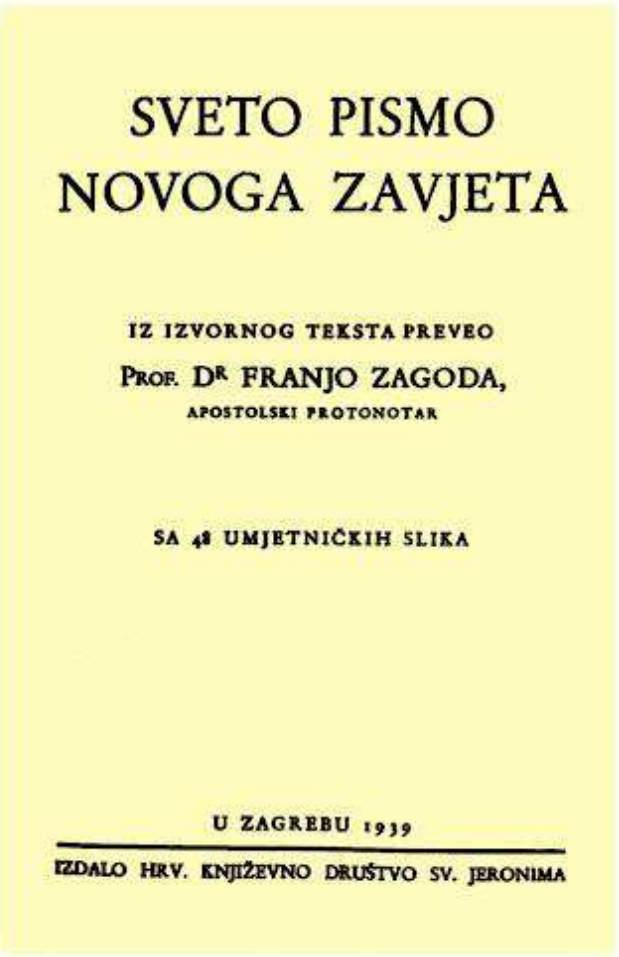
SVETO PISMO
NOVOGA ZAVJETA

IZ IZVORNOG TEKSTA PREVEO

PROF. DR FRANJO ZAGODA,
APOSTOLSKI PROTONOTAR

SA 48 UMJETNIČKIH SLIKA

U ZAGREBU 1939

IZDALO HRV. KNJIŽEVNO DRUŠTVO SV. JERONIMA

Evanđelja i Poslanice

Dobar prijevod nije samo tehničko prenošenje iz jednoga jezika u drugi nego uistinu zahtijeva puno više nego što to na prvi pogled može izgledati. Ne prenose se samo riječi nego je u pitanju određena poruka. Prevoditelj mora ući u svijet te poruke i iz nje prevoditi određeni tekst. Potrebna je određena bliskost prevoditelja i teksta. Nužno je da prevoditelj posjeduje širinu izobrazbe i odlično poznavanje područja s kojega prevodi određeni tekst.

Osim odličnog znanja originalnih jezika, te materinskog jezika, nužno je poznavanje kulture u kojoj je Sveto pismo nastajalo, povijesnih prilika na koje se pojedini svetopisamski događaji odnose, religioznih pojmova u koje bi se poruka morala pretočiti, ali je nadasve važno uvažavati i teološki kontekst u kojem se pojedini događaj opisuje.

Franjo Zagoda preveo je tekst što točnije prema **izvorniku**, odnosno prema Vulgati – najboljem latinskom prijevodu Svetog pisma. Većinu razlika koje ima Vulgata, Zagoda je stavio u zaporku u sam tekst ili u bilješke.

Dva Sveta Pisma Novog Zavjeta (Imprimatur, 24.Februarii 1938) koja je na hrvatski jezik preveo sveučilišni profesor Franjo Zagoda dostupna su u digitaliziranom pdf-obliku u knjižnicici bloga "On treba kraljevati": http://ontrebakraljevati.blogspot.hr

SVETO PISMO
STAROGA I NOVOGA ZAVJETA
PREVEO I BILJEŠKE PRIREDIO
DR. IVAN EVANĐELIST ŠARIĆ
NADBISKUP VRHBOSANSKI
SVEZAK I.: STARI ZAVJET
POVIJESNE KNJIGE
SVEZAK II.: STARI ZAVJET
POUČNE KNJIGE I
PROROČKE KNJIGE
SVEZAK III.: NOVI ZAVJET

Dr. Ivan Evanđelist Šarić doktorirao je biblijske discipline na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu.

Na prevođenje Svetog Pisma potaknuo ga je svete uspomene biskup, dr. Josip Lang.

Prijevod je neposredno iz Vulgate, odnosno latinskog prijevoda Svetog pisma što ga je učinio sv. Jeronim po nalogu pape Damasa. Nadbiskup Šarić je radio tri godine na izradi Svetog pisma Staroga i Novoga zavjeta. Tiskan je u Sarajevu u tri sveska: I. Stari zavjet: Povijesne knjige (siječanj 1941.); II. Stari zavjet: Poučne knjige i Proročke knjige (siječanj 1942.); III. Novi zavjet (prosinac 1942.)

Komunističke vlasti su u proljeće 1945. godine zaplijenile Šarićevu osobnu knjižnicu te spalile njegove osobne spise. Dr. Šarić mora u izbjeglištvo te je od 1948. do svoje smrti 1960. boravio u jednoj crkvenoj ustanovi u Madridu.Tamo mu je ulogu tajnika obnašao dr. Luka Brajnović, također emigrant. Smatrao je potrebnim prirediti novo izdanje Šarićeva prijevoda Svetog pisma za Hrvate izvan domovine te je za to dobio pristanak dr. Ivana Šarića. O nastanku prvog prijevoda zna iz ondašnjih recenzija bibličara Albina Škrinjara iz Sarajeva, Petra Vlašića iz Dubrovnika, Rudolfa Schütza iz Đakova te Janka Oberškog i Franje Zagode iz Zagreba.

Osim ovog preinačenog hrvatskog izdanja Šarićeva Svetog pisma iz 2010. godine (koji sadrži
1 375 stranica), Šarićevo izdanje Svetog pisma 1998. doživljava još jednu potpuno nekatoličku obradu (2 301 stranicu, ali nedostaju knjige). George Đuro Martinjak, koji živi u Kanadi gdje kroz organizaciju Croatian-Bosnian Bible Outreach Ministry samostalno djeluje neovisno o bilo kojoj hrvatskoj protestantskoj crkvi, objavio je svoju reviziju Šarićeva Svetog pisma i tiskao ju je **bez deuterokanonskih knjiga (**Tobija, Judita, 1. i 2. knjiga o Makabejcima, Knjiga Sirahova i Knjiga Mudrosti, te dijelovi Knjige Baruhove, Danielove, Esterine i Jeremijino pismo.) **N**edostaju i fusnote.

Nakon reakcije sarajevskoga Nadbiskupskog ordinarijata zbog kršenja autorskih prava, revidirano je izdanje Šarićeve Biblije uglavnom povučeno iz distribucije – no, nabavke preko interneta još su i danas moguće. Martinjakova su protestantska izdanja Šarićevog

Svetog pisma također dostupna u tzv. on-line verzijama na internetu. Martinjakov izbor Šarićeva prijevoda Svetog pisma vjerojatno je činjenica, da je Martinjak smatrao, da se radi o tzv. public domain vlasništvu, neznajući pri tome odredbe Zakona o autorskim pravima koje dopuštaju slobodne pretiske izdanja starijih od 50 godina, ali ne i redaktorske intervencije na tekstu bez odobrenja stvarnih nositelja autorskih prava. Martinjak svakako nije bio upoznan ni s činjenicom postojanja revidiranog Šarićevog madridskog izdanja Svetog pisma iz 1960. godine. Ovo je razvidno iz zapisa na njegovim web-stranicama, gdje se eksplicitno nudila Šarićeva Biblija s opisom "Biblija: preveo Ivan Šarić Nadbiskup Vrhbosanski, Sarajevo 1942, revidirano godine 1998", te s adresama za kontakt u SAD, Kanadi i Republici Hrvatskoj, a vidljivo je i u samom postupku njegove revizije.

Autentično i nepreinačeno prvo izdanje Šarićeva Svetog pisma u tri svezka, više od 2 200 stranica, (imprimatur, Decembris 1942), kupljeno u antikvarijatu, dostupno je u digitaliziranom obliku u knjižnici bloga "On treba kraljevati". Svaki je svezak dostupan pojedinačno u pdf-obliku. http://ontrebakraljevati.blogspot.hr

Imati jedno boravište – Ranu Njegova Srca u Svetohraništu!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/imati-jedno-boraviste-ranu-njegova-srca.html

"Imati samo jednu ljubav – Isusa! Jednu želju – svidjeti se Njemu i samo Njemu!
Jedan posao – učiniti da Ga ljube!
Jedno boravište – Ranu Njegova Srca u Svetohraništu!
Ne postavljati više granice ljubavi!
Ne uzdati se u sebe i sve očekivati od Njega!"

Izvor: Misli, Bl.Marija od Isusa Deliul - Martiny

Zašto Gospa u Fatimi traži pobožnost pet prvih subota?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/fatimska-poruka-donosi-spas-dusama.html

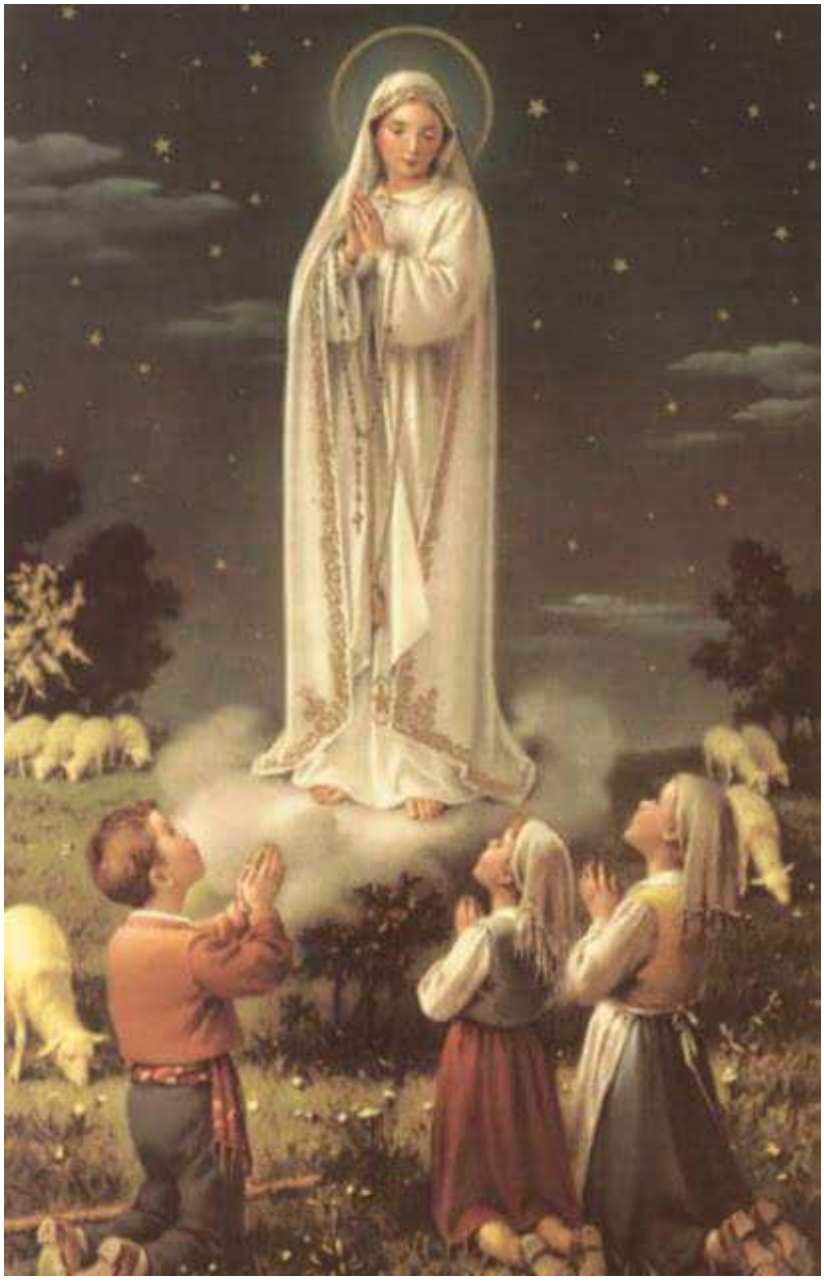

Sestra Lucija se prisjeća viđenja od 13. srpnja 1917. u kojem je Gospa rekla:"Žrtvujte se za grješnike i osobito dok se žrtvujete govorite: O, Isuse to je Tebi za ljubav, za obraćenje grješnika i kao pokora za grijehe koji se nanose Bezgrješnom Srcu Marijinom."

Sestra se dalje prisjeća kako su vidjeli pakao kao ognjeno more i u taj oganj među đavle bačene duše, nalik ljudskim spodobama od prozirne, crne i obrončane žeravice, plivali su u tom ognju. Plamen ih je rigao i od njih kao da su nastajali oblaci pepela. Padali su na sve strane, poput iskri u silnome požaru, urličući od bola i očaja, što je vidjeoce duboko potreslo.

Prestrašeni, moleći vidjeoci su podigli svoj pogled prema Gospi, a Gospa je prepuna sućuti i tuge govorila:"Vidjeli ste pakao kamo odlaze duše jadnih grješnika. Za njihov spas Bog želi da se u svijetu započne pobožnost mom Bezgrješnom Srcu... Zahtijevam ispovijed i pričest svake prve subote u mjesecu. Onome tko bude vršio pobožnost mom Bezgrješnom Srcu obećavam spasenje i te duše Bog će ljubiti poput cvijeća koje sam pripremila za ukras Njegovom prijestolju."

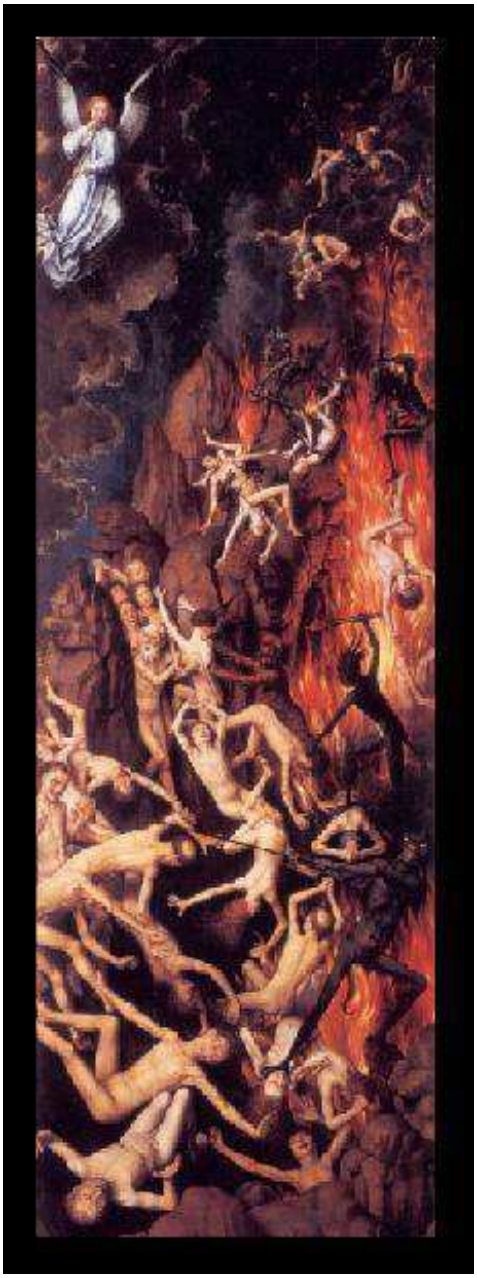

<u>Pobožnost prvih pet subota sastoji se u slijedećem:</u>
a) da se obavi sv. Ispovijed i zatim Sv. Pričest;
b) da se toga dana izmoli jedan dio Gospine krunice (radosni, žalosni ili slavni);
c) da se razmišlja barem četvrt sata o otajstvima svete krunice,
d) da se sve ovo obavi s nakanom, da se da zadovoljština Bezgrješnom Srcu Marijinu.

Pet je vrsta psovki i uvreda koje se nanose Bezgrješnom Srcu Marijinom, a koji bi mogli dati odgovor zašto baš pobožnost pet prvih subota:

1. Psovke upućene Bezgrješnom Začeću
2. Psovke upućene njezinom Djevičanstvu
3. Psovke upućene Božanskom majčinstvu, odbijanje da se Majka Božja prihvati kao Majka svih ljudi
4. Uvrede u kojima se u srcima djece javno pokušava pobuditi osjećaj ravnodušnosti, prijezira, mržnje prema Bezgrješnoj Majci
5. Uvrede izravno upućene njezinim svetim slikama

Našli smo i jednu lijepu zanimljivost u dnevno.hr koju prenosimo.

Izvor 1:Sjećanja sestre Lucije, imprimatur, Fatimae, Maii 2010, + Antonius, episcopus Leir - Fatimensis,

Izvor 2

Osobne slobode i prava zajamčene Ustavom su pravo na život i nema smrtne kazne! Je li odluka Ustavnog suda za nerođene zapravo pokazatelj potpunog kraha morala u Hrvatskoj?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/osobne-slobode-i-prava-zajamcene.html

"Tko primi jedno dijete u moje ime, mene prima." (Mt 18,5)

Kao što ste vjerujem već čuli izgubili smo bitku za naše i Gospodinove mališane. Prema odluci Ustavnog suda možemo zaključiti da on ne štiti pravo nerođenog života već je za pravo žene na račun nerođenih. Gospodin Bog nas poziva da se ne predajemo već da molimo, žrtvujemo i dalje za Njegove najmanje i za našu Domovinu.

Poziva nas na Jerihonsko bdijenje baš na tu nakanu. Klanjanje dan i noć počinje u utorak 07. ožujka i traje do subote, 11. ožujka u 17 sati. Klanjanje će biti u kapelici Corpus Domini, Mošćenička 3, Trešnjevka, Zagreb. Dođite i pozovite mnoge! Bdijmo i klanjajmo se Gospodinu! Dajmo zadovoljštinu za ubojstva nerođenih i obraćenje onih koji to zagovaraju i dopuštaju!

Isus je bio nerođeno dijete, bdijmo za Njegove malene! Božji blagoslov, zaštita Bezgrješnog Srca Majke Marije i zagovor Neba biti će s nama!

„Islamska država“ plaća maloljetnim migrantima put u Europu ako oni...

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/islamska-drzava-placa-maloljetnim.html

(London) Džihadistička milicija Islamska država (IS) „plaća maloljetnim migrantima koji se priključe Kalifu put u Europu“. To donosi novo izvješće britanske tvornice ideja *Quilliam*. „Između lipnja 2016. i siječnja 2017. bilo je 263 pokušaja vrbovanja.“

Islamska država (IS) plaća maloljetnim migrantima prijevoz iz Libije u Europu ako obećaju da će se priključiti džihadu. Maloljetnicima je lakše upravljati i o njima se u Europi kao „izbjeglicama“ više vodi briga.

Već je dosada bilo poznato da IS nadzire dijelove izbjegličke rute kojim se krijumčare ljudi iz Afrike u Europu. S drugim dijelovima postoji dogovor. U Europi IS ima mrežu adresa i kontaktnih osoba kako bi novo pridošle po potrebi smjestio i učinio ih nevidljivima pred očima europskih institucija. U pravilu se europske države ionako brinu o tim pridošlicama i to spada u tzv. „pomoć izbjeglicama“.

Quilliam Report: 88.330 useljenih, muslimanskih maloljetnika je ugroženo

Prema najnovijem izvješću britanske tvornice ideja *Quilliam* oko 88.300 maloljetnih muslimana koji su nedavno doselili u Europu ugroženo je od radikalizacije.

Quilliam Foundation utemeljili su 2008. godine u Londonu bivši islamisti koji se kao alternativci danas bore protiv islamističkih ideja. Voditelji zaklade su Maajid Nawaz i Ed Husain. Nazvana je prema Britancu Williamu Henryju Abdullahu Quilliamu (1856.-1932.).

Metodist Quilliam potjecao je iz bogate obitelji. Na putovanju u Sjevernu Afriku taj je odvjetnik koji je prohibicionistički nastrojen prešao na islam 1887. godine. U Liverpoolu je 1889. godine utemeljio prvu džamiju u Engleskoj.

Prema *Quilliam* izvješću koje je objavljeno u ponedjeljak džihadističke skupine kao Islamska država i Boko Haram pokušavaju regrutirati mladiće za atentate po Europi. Islamska država u logorima u Libanonu i Jordanu mogućim kandidatima nudi novac.

Nikita Malik, jedna znanstvenica koja radi za zakladu rekla je Guardianu: „Mladi azilanti osobito su zanimljivi za ekstremističke skupine jer su posebice prijemljivi za indoktrinaciju."

Ova izjava s jedne strane rasvjetljuje, ali je i uljepšana. Rasvjetljuje potvrda da izbjegličke rute i kolone služe ubacivanju džihadista kako bi oni vršili pokolje po Europi. Zapad time sam potiče i organizira uvoz atentatora iz Pariza, Bruxellesa, Nice, Würzburga, Graza i Berlina. Uljepšavajuće je to da se time daje opće odrješenje za migrante. Zašto bi netko tko želi doseliti u Europu, dakle ako svjesno želi u drugi svijet, a ne u islamski, baš bio posebice „prijemljiv", to bi trebalo pojasniti. Štoviše, čini se da je takva izjava čista želja i duboki poklon pred zapadnim mainstreamom. Nekadašnja romantična krilatica o „dobrome divljaku" čini se da je zamijenjena modernom verzijom o „dobrome izbjeglici". Izjava bi ponajprije bila dug onima koji financiraju *Quilliam Foundation*, među kojima je na prvome mjestu britanska vlada.

Usputna primjedba

Poznati britanski pisac G.K. Chesterton očito je mislio i na Quilliama kada je napisao svoj roman *The Fying Inn* o islamskom preuzimanju vlasti u Velikoj Britaniji. Roman koji je upravljen između ostaloga protiv simpatija engleskih puritanaca i prohibicionista za islam i također protiv buđenja ondašnje europske fascinacije za egzotične i istočnjačke religije i prakse. Obje struje u britanskome društvu Chestertonu su bile sumnjive.

Tekst: Andreas Becker

Izvor:http://www.katholisches.info/2017/02/09/islamischer-staat-bezahlt-minderjaehrigen-migranten-reise-nach-europa-wenn-sie/

Blaženi Alojzije Stepinac – krik u Nebo za spas suvremenog čovjeka, riječi koje se danas ostvaruju

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/blazeni-alojzije-stepinac-krik-u-nebo.html

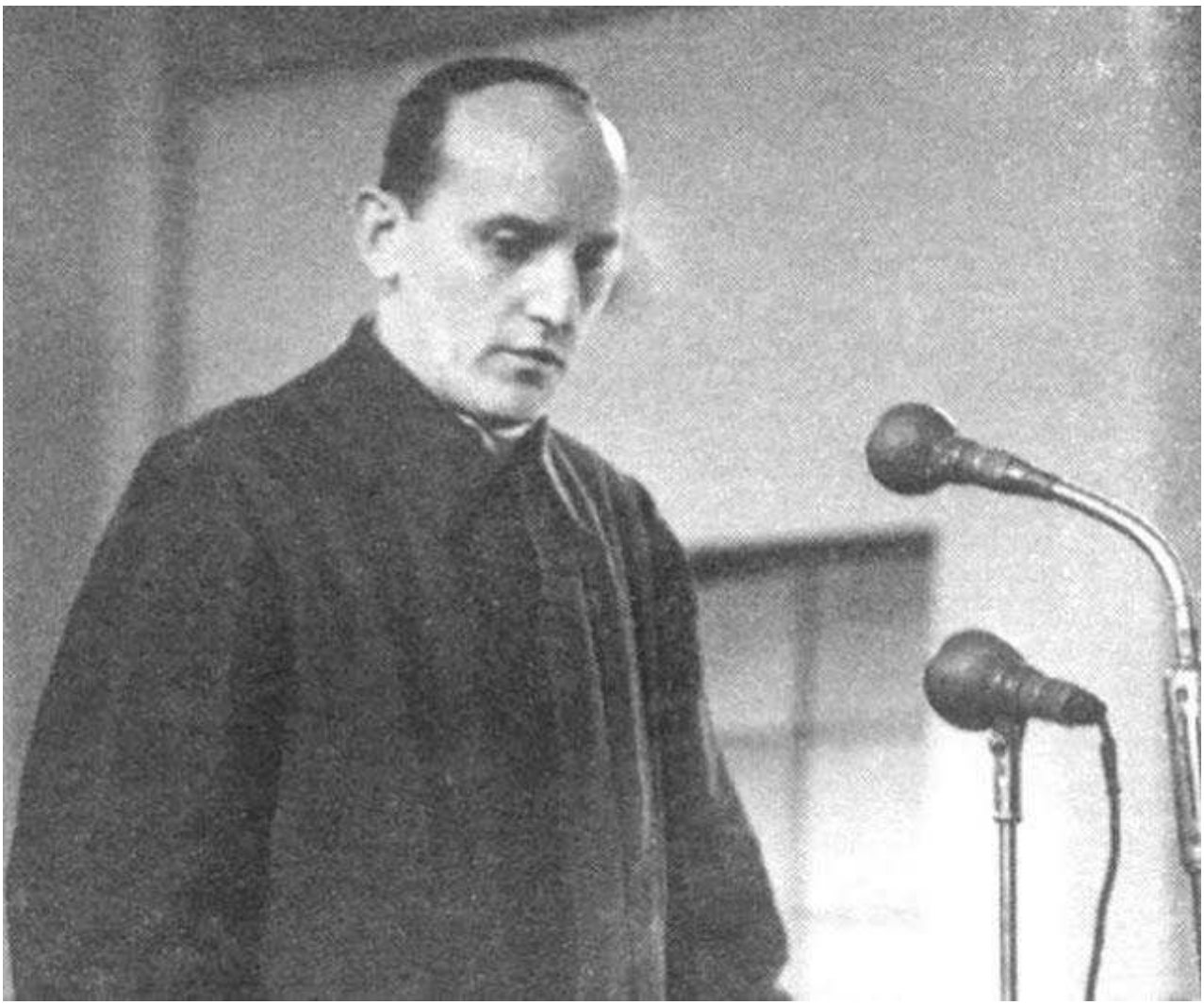

Kardinal Stepinac je bio jasan u svom govoru kad je rekao:"Suvremeni čovjek umjesto da traži najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu postupa obratno: najprije traži ono što je Krist obećao kao nagradu onima koji traže Božje kraljevstvo i njegovu pravdu."

"Suvremenom čovjeku treba vratiti vjeru u Boga! Zato kad čujete glas njegov; nemojte da otvrdnu vaša srca!"

Na drugom mjestu govori:"Strašan je govor koji Bog drži čovječanstvu, ali nije dosta da kažemo samo s nevjernim učenicima da je to tvrd govor i tko ga može slušati (Iv 6,60). Potrebno je da pogledamo istinu u oči i da se upitamo, zašto Bog danas tako snažno progovara,i kakav odgovor očekuje? Nemojte da otvrdnu vaša srca!"

Jasnim i teškim riječima što se sve tijekom posljednjih 20 godina učinilo da se izbriše ime Božje sa zemlje. Stepinac je uskliknuo:"Je li, dakle, čudno, da je konačno progovorio Bog s nebesa jezikom kojeg svi razumiju, a ako neće da razumiju uskoro će progovoriti još jasnije

i rječitije tako da će Ga sigurno razumjeti, samo da ne bude prekasno!

Taj Bog progovara i danas s nebesa glasom , koji ulijeva čovječanstvu strah u kosti, jer nitko ne zna, kakvu će presudu donijeti nad čitavim čovječanstvom."

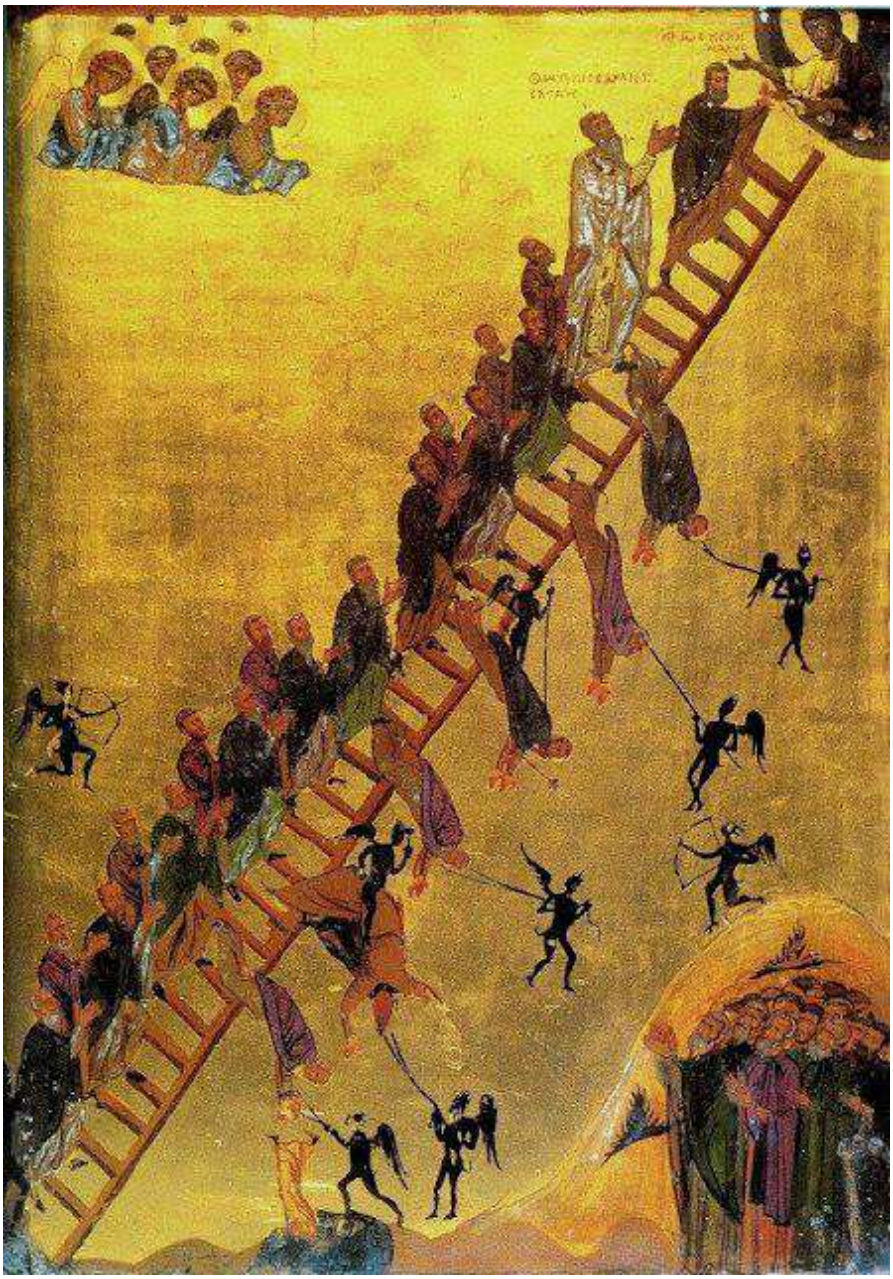

"Bog kažnjava grijeh! Zašto? Zar samo zato da nas satre i uništi? Jasno progovara da neće satrti bezbožnika, nego kažnjava da se bezbožnik obrati sa svoga puta i živi! Obratite se, obratite se sa zlih putova svojih, jer zašto da umrete dome Izraelov? (Ez 33,11)"

"Pravi muževi ne sagibaju koljena pred lažnim duhom vremena. Sramota je poći strujom lažnog duha vremena. Konačna pobjeda je na Božjoj strani. Ljubav prema samom sebi i Domovini traži poštenje."
Bistričkoj Gospi upravlja on 3 krika bolne duše:"Oprosti nam! Utješi nas! Pomozi nam!"

Izvor:Crkva i društveni poredak, nagovor preuzvišenog nadbiskupa A. Stepinca i Propovijed prigodom hodočašća Zagrepčana u svetište Gospe Bistričke

Komentar: Riječi preuzvišenog nadbiskupa blaženog kardinala Stepinca se ostvaruju i u ovom trenutku. Nikakvo čudo da danas kad se govori samo o tome da je Bog ljubav, misa gozba i kad se banalizira grijeh te nema govora o tome da je Bog pravda i da kažnjava grijeh i kad se želi promijeniti Kristov nauk koči proglašenje Stepinčeve svetosti. Trebali bi bolno kriknuti prema Nebu za spas ovoga čovječanstva. Gospe naša oprosti nam, utješi nas, pomozi nam! Utecimo se Bezgrješnom Srcu Gospinom!

Po križu

dolazi spas

Zavjera: Benedikta XVI. uklonio je licemjerni bonizam

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/zavjera-benedikta-xvi-uklonio-je.html

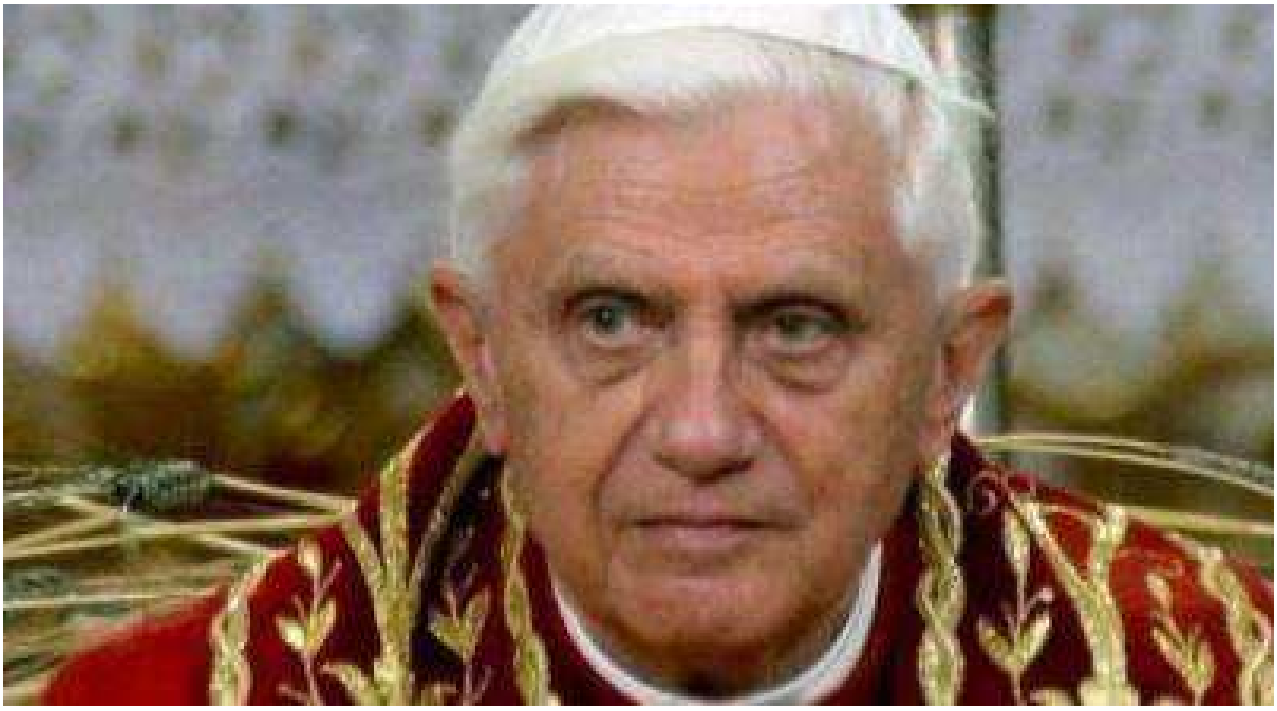

Je li Benedikt XVI. zavjerom prisiljen na odreknuće? „Naravno da nije, samo, ako ipak jest, bi li rezultati drukčiji?

Ako nije bila zavjera, onda u svakom slučaju jako sliči tomu. Govorimo o odreknuću Benedikta XVI. 11. veljače (Lurdskome danu) prije četiri godine.

Bivši ferrarski nadbiskup, msgr. Luigi Negri želio se riješiti kamena koji ga je već jedno vrijeme žuljao u cipeli:

„Jednog dana na površinu će izići teške odgovornosti u Vatikanu i izvan njega“.

Izjavio je da je siguran da je na Benedikta XVI. vršen „ogromni pritisak“.

Tko ga je vršio? Obama?

Negri je podsjetio na to da

„na temelju onoga što je objavljeno od Wikileaks-a, neke katoličke skupine zahtijevale su od predsjednika Trumpa da oformi istražno povjerenstvo koje bi provjerilo je li vlada Baracka Obame vršila pritisak nad Benediktom“.

Onaj na koga se to odnosi demantirao je u najnovijoj knjizi s Peterom Seewaldom:

„Nitko me nije pokušao ucijeniti“.

Može biti, ali smijemo se upitati koju vjerodostojnost pripisujemo spomenutim Ratzingerovim riječima koje proturječe njegovim prvim riječima. U vrijeme odreknuća od službe najavio je da će se povući u tišinu i molitvu i da se želi učiniti „nevidljivim za svijet“. Otkada netko tko se želi povući u tišinu i molitvu daje intervju koji je bestseler? Tako ostaje činjenica da nikada nije dao plauzibilan razlog za svoje odreknuće. Pa ipak, nije posrijedi neka nebitna stvar koju bi se moglo olako uzeti.

Papa koji se odrekao službe jest epohalan događaj za Crkvu ako se on i dalje odijeva kao papa i ako ga se naziva (umirovljenim) papom. Još i više, takvo nešto nikada nije ni postojalo.

Još jedna činjenica: preko njega i njegova odreknuća Crkva je došla do novoga pontifikata kojemu je važno da u svemu bude suprotnost prošlomu. Kao što sada Trump rastavlja obamaizam.

Tamne točke koje zasjenjuju odreknuće Benedikta XVI. ostaju. Okolnost da je poglavito tradicionalnim katolicima ta stvar sumnjiva, u tome ne mijenja ni mrvicu. Da, i to stoga što se stabla prepoznaju po svojim plodovima kako Evanđelje uči kao i zdrav razum.
Koliko god su oni koji su zbilja imali utjecaj napadali Ratzingera, toliko oni sada slave Bergoglia. Ratzingeru je odbijeno da može govoriti na Rimskom državnom sveučilištu, Franju je isto sveučilište dočekalo s crvenim tepihom. I ne poradi toga što je Franjo ondje održao epohalne govore kao njegov prethodnik u Regensburgu. Ne, on je govorio spontano, štoviše, raspričao se kao među prijateljima za šankom. Ponajprije je to bio politički govor i to politički korektan govor. I njegovo uporno ponavljanje, koje je prikladno ili ne, da se bez razlike treba prihvaćati migrante, hrani sumnju kod onih koji su uvjereni u zavjeru.

Katolički nauk slovi kao prestrog za „novi svijet“ koji koboldi kao Soroš žele stvoriti: hibridni, rastaljeni, homoseksualizirani i individualizirani svijet konzumenata bez korijena. Gonite onda papu teologa i naprijed papa pastir koji razvodnjava nauk vjere i tako se sviđa majstorima političke korektnosti. Naprijed u smjeru Jovanottijeve crkve koja se na najbolji način može uklopiti u *Brave New World*.

Kao što je rečeno: ne će biti zavjera, naravno da ne. Samo: ako je ipak bila, bi li onda rezultati drukčije izgledali?

Tekst: Rino Cammilleri

*****Rino Cammilleri****, rođen 1950. na Siciliji, studij politologije, asistent za diplomatsko i konzularno pravo na Sveučilištu u Pisi, potom slobodni publicist, tijekom studija borbeni pristalica studentskog pokreta, nakon toga je uslijedilo obraćenje na katoličku vjeru.*

Izvor

Fatima i Treća tajna: svjedok potvrđuje Dollingerovu izjavu – „Ne mogu sebi objasniti demanti iz Rima“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/fatima-i-treca-tajna-svjedok-potvruje.html

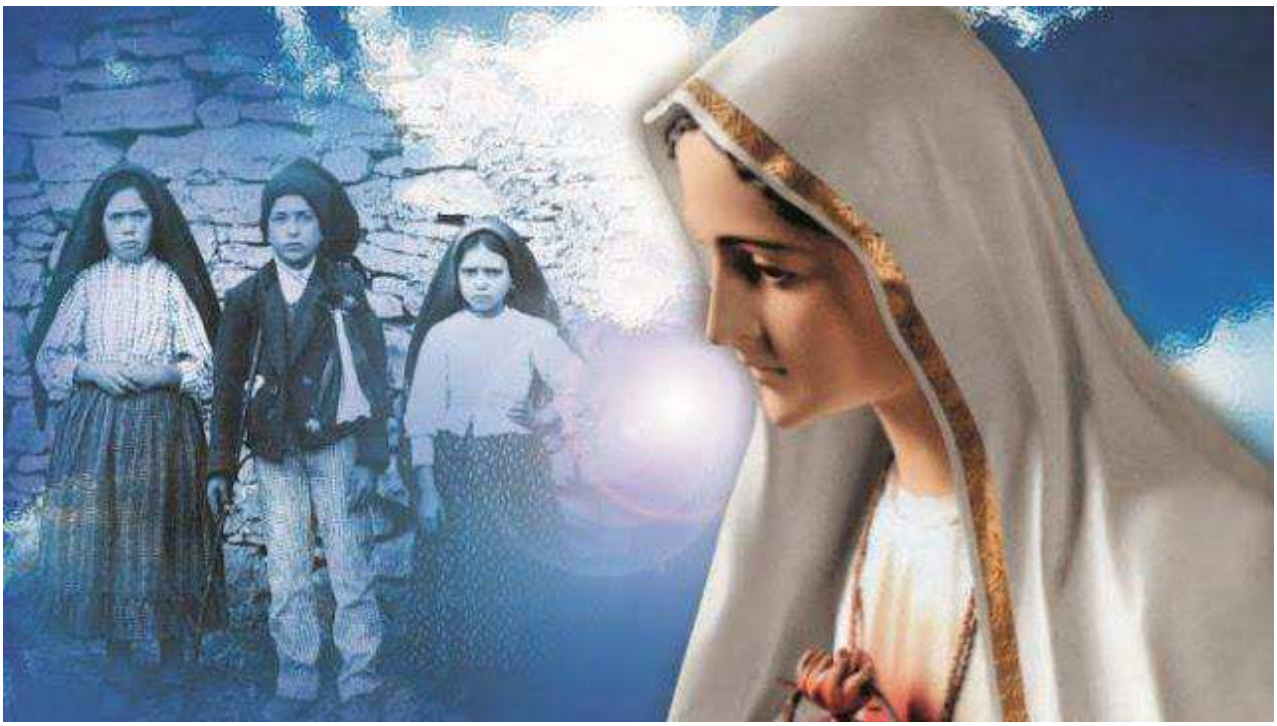

„Fatima i Treća tajna: „Dollinger mi je već u jesen 2000. godine ispričao što mu je kardinal Ratzinger rekao: Treća tajna nije u cijelosti objavljena“.

Dana 26. lipnja 2000. godine u Vatikanu je održana tiskovna konferencija. Pred novinare izišli su pročelnik Kongregacije za nauk vjere, kardinal Joseph Ratzinger i tajnik ove Kongregacije, kurijalni nadbiskup Tarcisio Bertone SDB. Po nalogu pape Ivana Pavla trebali su objaviti takozvanu Treću tajnu, bolje rečeno treći dio „Fatimske tajne“, i to „doslovno“. Moralni teolog Ingo Dolinger rekao je 2016. godine, pozivajući se na Benedikta XVI. da tada nije objavljena cijela Treća tajna. Došlo je do neočekivanog događaja. Rim je oštro demantirao.

Novi svjedok Gottfried Kiniger: „Dollinger mi je to već u jesen 2000. godine tako ispričao“

Sada se pojavio još jedan svjedok koji potvrđuje Dollingerovu izjavu. On ne može posvjedočiti razgovor između Dollingera i kardinala Ratzingera, ali može Dollingerov opis o tome, i to već 2000. godine.

Gottfried Kiniger sa svojom suprugom (2009.)

Gottfried Kiniger klobučar je u malenome tirolskom planinskom selu Sillian u Austriji. To je obrt koji se već generacijama njeguje u obitelji i koji je 1955. godine preuzeo nakon smrti svojega oca i koji perfektno poznaje. Kiniger nije nepoznata osoba u svojem zavičaju. Monarhist koji je vjeran caru i nekadašnji regionalni predsjednik paneuropskoga pokreta „za prestolonasljednika Otta“ (von Habsburga) bio je spreman, kada je god bilo potrebno, na prvoj crti bojišnice braniti katoličku vjeru i Crkvu, nekada i od njezinih vlastitih predstavnika. S Martinom Humerom borio se protiv bogohulnih filmova, kazališnih predstava i umjetnosti te protiv preplavljivanja zemlje i iskvarivanja naroda pornografijom. Na izborima u svojemu Istočnom Tirolu mogao je pokrenuti do 15% glasova. Godine 2009. proslavio je sa svojom suprugom zlatni pir. U međuvremenu, kako se bliži 90. godini, borbeni se katolik smirio. S prelatom Dollingerom susreo se prvi put u devedesetima u Salzburgu. To je preraslo u prijateljstvo. „Svake godine barem smo se dva puta susretali“, rekao je Kiniger. Otkada Dollinger živi u Wigratzbadu, susretali su se uglavnom ondje. Tek u posljednjim godinama to zbog starosti nije više bilo moguće.

Klobučar

Dva protokola razgovora s Kinigerom stoje pred nama. Prvi razgovor održan je 21. prosinca 2016., a drugi, s audiozapisom, 17. siječnja. Tijekom prvog posjeta u razgovoru je slučajno dotaknuto izvješće Hicksonove koje Kiniger koji se ne služi internetom nije poznavao. Kod opisa rimskog demantija Kiniger se uzrujao. Da je Benedikt XVI. dao takvu izjavu, on to sebi nije mogao objasniti jer ono što je prenijela Maike Hickson, to mu je Dollinger rekao „već 2000. godine“. Zbog tog razloga održan je drugi razgovor tijekom kojega je snimljen Kinigerov opis. Izjasnio se da je spreman iznijeti ono što zna i pristao je da se to može i objaviti.

„Ne znam više točan nadnevak“, rekao je Kiniger, „ali bilo je to još 2000. godine., to sam siguran. Još vidim tiskovnu konferenciju u Rimu kako ju je onda prenijela televizija. Na jesen sam kao i obično posjetio Dollingera s kojim sam već godinama sprijateljen. Tom prigodom mi je ispričao, kratko nakon tiskovne konferencije, da se susreo s kardinalom Ratzingerom, ondašnjim pročelnikom Kongregacije za nauk vjere. On je tada s njim čak i koncelebrirao, a to je nešto što Dollinger normalno ne čini, ali ga je Ratzinger na to pozvao. Nakon celebracije Dollinger je počeo razgovor s kardinalom o Fatimi i Trećoj tajni. Ratzinger mu je rekao: 'Što smo objavili, nije cijela tajna.' U sakristiji su bili i drugi svećenici, od kojih neki visoko u hijerarhiji kojima se kardinal između toga morao posvetiti. Potom se vratio Dollingeru i rekao mu: 'Tako nam je naloženo'. Ovu je rečenicu Dollinger ponovio. 'Tako nam je naloženo.' On je te riječi protumačio u smislu da je to Ivan Pavao II. tako želio i naredio. Na susretu kada mi je to Dollinger ispričao bile su nazočne i druge osobe, među njima i moji pratitelji.

Ovu je epizodu Dollinger više puta ponovio na našim susretima u godinama koje su slijedile. I tada su bile uglavnom nazočne druge osobe. To nije bila tajna, nešto što bi on tajio. Tako mu je kardinal rekao i tako je on i drugima govorio. Ponekad su sjedili za stolom svećenici i bogoslovi iz Bogoslovije Bratstva sv.Petra u Wigratzbadu. Ne

poznajem njihova imena. U svakom slučaju, tijekom godina ovaj su opis čule brojne osobe. Ja osobno mogu posvjedočiti opis od jeseni 2000.godine. kada mi je to Dollinger prvi put rekao. I mogu posvjedočiti da mi je to isto tako tijekom godina još više puta ispričao. Za mene nema sumnje da je prof.Dollinger u kojega imam potpuno povjerenje stvar prenio posvema sukladno istini. Koji bi razlog imao da izmisli takav razgovor i takav sadržaj tako kratko nakon ondašnje tiskovne konferencije i potom ga još slobodno i otvoreno ispriča svakome tko ga je htio čuti. Da Benedikt nakon 16. godina najedanput poriče, to nikako ne mogu razumjeti. To mi se, štoviše, čini nevjerodostojnim. Zašto Rim to čini, ja to ne znam. Ja to sebi ne mogu objasniti. Čini se da bi se željelo staviti poklopac na Fatimu i time zaključiti stvar. Ali to ne ide. No ja ne znam zašto je Rim to tako učinio.“

Izvor:http://www.katholisches.info/2017/03/fatima-und-das-dritte-geheimnis-zeuge-bestaetigt-dollinger-ich-kann-mir-das-dementi-roms-nicht-erklaeren/

Nema zaustavljanja abortusa bez Euharistije (I. dio)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/nema-zaustavljanja-abortusa-bez.html

Cijenjenim suradnicima i čitateljima,

na početku želimo zahvaliti prevoditelju na ovom uistinu izuzetnom, aktualnom, vrhunskom prijevodu! Koristimo priliku zahvaliti svima koji su svoje talente darovali na slavu Bezgrješnog Srca Marijinog, i koji, i na taj način prepoznaju nadolazeću FATIMSKU GODINU! Zasigurno nije lako ulagati toliki trud, muku, odricati se svoga vremena danju i noću da bi ga uložili na slavu Gospodnju! Dobrovoljno, bez ikakve nagrade, bez ikakvih očekivanja. Vi ste nada, radost i ljubav ne samo ovoga bloga i onih koji čitaju već zasigurno Gospinog Bezgrješnog Srca jer Majka ovaj blog vodi i želi što smo se uvjerili po raznim događajima! Nije bilo lako doći do izražaja među tolikom poplavom blogova. To je mogla učiniti samo Božja Providnost i milost koja je s nama po zagovoru Majke Marije. U trenutcima najveće duševne, duhovne i materijalne krize i pustinje Vi ste svjetlo koje želi doprijeti i u najtamnija područja ljudske duše. Hvala svima koji ste pomagali i pomažete u radu kao i svim čitateljima koji podržavaju naš rad, na odanosti i privrženosti, jer da nije vas, kome bismo pisali, kome prevodili? Svaki od nas je vrlo dragocjen! Pozivamo na još veću odlučnost za Gospodina. Pozivamo na odanost i

privrženost Srcu Bezgrješne Gospe u borbi za Kraljevstvo Presvetog Srca Isusovog. Vidimo koje promjene nam se žele nametnuti. Hoće li Fatimska godina biti povijesna prekretnica?

Pozivam vas braćo i sestre da ispunite svoju svetu dužnost u obrani Katoličke vjere i Domovine! Budimo složni u borbi za Kraljevstvo dva najdraža Srca.

Potpuno predani Njemu po zagovoru Bezgrješnog Srca Majke Marije!

Božji blagoslov nad svima nama!

Uredništvo bloga
On treba kraljevati

Father John A. Hardon, S.J.

Uvod: Nema zaustavljanja abortusa bez Euharistije. Abortus je ubojstvo. Abortus je danas na razini većoj nego u svim prošlim stoljećima kombinirano u ljudskoj povijesti. Javne demonstracije i izjave svih vrsta i veličina su veoma bitne. One nude priliku pro-life katolicima javno identificiranje, pred svijetom, stava kojeg drže. Moramo staviti prve stvari na prvo mjesto kako bi znali i razumjeli kako je iza svakog abortusa đavao, ubojica od početka. Naši vlastiti ljudski resursi su u potpunosti nedovoljni. Božja milost je apsolutno potrebna kako bi se zaustavio abortus. Sve milosti dolaze kroz Isusa Krista u Njegovoj ljudskoj naravi. Primarni izvor tih milosti su Sveta Misa, Sveta Pričest i Sveto Štovanje našeg Gospodina u Njegovoj Stvarnoj Prisutnosti. Duhovni mentor Eternal Life-a drži nas predane prema istini. Poslušajmo oca Hardona.

Otac Hardon: Dobra večer. Mogli bi početi s molitvom. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s Tobom, blagoslovljena Ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe Tvoje, Isus. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grješnike, sada i na čas smrti naše. Amen.
Marijo, Majko Svete Misne Žrtve, moli za nas.
U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Naša trenutna konferencija je o nemogućnosti zaustavljanja abortusa bez Euharistije. Već se tjednima pitamo zašto je Krist ustanovio Svetu Euharistiju. Vidjeli smo da nam je On dao Svetu Euharistiju kako bi ostao među nama u punini svog Utjelovljenog Božanstva. Dao nam je Presveti Sakrament kako bi ga mogli štovati te razgovarati s njim poput svetog apostola Tome:“Moj Gospodin i moj Bog.“

On je ustanovio Euharistiju kako bi ponovio dvadeset stoljeća kasnije ono što je učinio na Kalvariji kada je prolio svoju Krv za otkupljenje svijeta. Ipak, naša usredotočenost ovdje je Kristovo ustanovljenje Presvetog Sakramenta kao najmoćnijeg kanala milosti.
Kao što smo vidjeli, Bog je postao čovjekom kako bi On kroz Svoju ljudskost, ponavljam, kroz Svoju ljudskost, priopćio svijetlo i snagu koja nam treba kako bi pratili Njega koji je prema Njegovim riječima:“Naš Put, naša Istina i naš Život.” Mogli biste reći da se

koristimo čudnom kombinacijom riječi. Abortus i Euharistija. Koja je to moguća veza između ubojstva, Isusa Krista i Presvetog Sakramenta?

Što mislimo pod kombinacijom tih riječi? Mislimo na svjetsku maniju ubijanja nevine, nerođene djece koja je doslovno (ali doslovno) djelo zloduha. Kao što je Krist jasno priopćio da đavao nije samo ubojica od početka, on je glavni agent iza svakog voljnog ubijanja nedužnih ljudi. Posebno iza civilnih zakona legaliziranih od strane nekadašnjih civiliziranih naroda.
Ako su Kristove riječi ikada imale smisla:"Caru podajte carevo, a Bogu Božje." Ako su riječi našega Spasitelja bile smatrane i držane relevantnim tad, dragi Bože, koliko su tek danas. U naraštaju za naraštajem ono što pripada Bogu daje se Caru.

Naša će usredotočenost na ovoj konferenciji (mogli biste biti iznenađeni) biti na odgovornosti koju rimski katolici imaju u svrhu zaustavljanja globalnog ubojstva koje muči većinu naroda u dvadesetom stoljeću. Govorio sam, godinu kroz godinu, raznim publikama da je jedan od glavnih razloga svjetskih ubojstava milijuna nedužne, nerođene djece taj što katolici ne prakticiraju svoju vjeru.

Jako dobro znam da su mnogi katolici (doslovno) kukavice. Godinu kroz godinu, govorim da nema zaustavljanja zločina abortusa bez Katoličke Crkve. Dok kršćanstvo nije došlo u svijet smrću Krista na Kalvariji, abortus je bio univerzalno (doslovno univerzalno) prakticiran i legalno odobren kroz cijelo Rimsko Carstvo.

Možemo iskreno reći da bi bez Katoličke Crkve, abortus ostao ono što je bio, jednostavno prihvaćen od strane onih koji upravljaju svijetom. Prije kraja prvog stoljeća kršćanske ere, Kristovi su vjernici rekli da je abortus ubojstvo te da niti jedan ubojica ne može dostići nebo ako se ne pokaje. No, ono što su rani kršćani također rekli jest da je abortus rezultat dva grijeha: grijeha ponosa i grijeha bluda. Korijen ponosa je ljubav prema sebi. Ljubav prema sebi do mjere da se mrzi svakoga – svakoga koji stoji na mom putu.

Krepost suprotna sebičnom ponosu je kršćanska krepost poniznog milosrđa. Uz sebičan ponos, nečistoća je popratni uzrok svjetskog ubijanja preko 65 milijuna nerođene djece svake godine.
Što želimo reći? Želimo reći da ako se prakticiranje milosrđa i čistoće ne obnovi, ne samo da nema zaustavljanja abortusa, već će se intenzitet ovog zločina pojačavati te će broj nedužnih žrtava porasti iznad svih ljudskih računica.

Katolici kao kanali Božje milosti
Naša trenutna konferencija ima tezu. Naša teza se može izraziti u jednoj deklarativnoj rečenici. Katolici moraju postati kanali izvanredne milosti modernom svijetu. Postat će kanali milosti drugima u mjeri – ponavljam, u mjeri – njima vlastite usvojene milosti kroz sakrament Svete Euharistije, kroz Svetu Pričest, vjerujući u stvarnu prisutnost Krista.

Drugima smo kanal milosti u mjeri u kojoj posjedujemo sami Božju milost. Ponovit ću u najjasnijim riječima koje su mi na raspolaganju. Ponovit ću našu tezu u dvije propozicije.

Propozicija #1: Nema zaustavljanja abortusa bez oceana milosti od Isusa Krista. Nije moguće ljudskim načinom zaustaviti abortus.

Propozicija #2: Glavni izvor milosti je Sveta Euharistija.

Potreba za Božjom milošću kako bi se zaustavio abortus.

Moja najdraža definicija milosti kroz godine podučavanja teologije mojim isusovačkim svećenicima i skolastičarima je sljedeća: milost je božanska moć kroz koju se omogućuje ljudskim bićima činiti ono što je ljudima nemoguće. Globalna ubojstva nerođene djece kroz cijeli svijet su uistinu počinjena od strane ljudskih bića. Ali sebičnost (kakva jeftina riječ), sebičnost koja nadahnjuje široku rasprostranjenost ubojstava je zavist zloduha. Đavao je iza prakse i legalizacije abortusa u dvadesetom stoljeću. Neznanje toga znači ne biti u doticaju sa stvarnošću.

Ispravno govorimo o božanskoj milosti kao nadnaravnom životu i snazi od Boga. Gdje nadnaravno znači iznad svjetla kojeg ljudski um sam po sebi ima, iznad snage koje ljudska volja sama po sebi ima. Ono što moramo zapamtiti je da je milost nadnaravna u dva puta. Nadnaravna je iznad moći naravi jer nam pruža sredstvo da se postigne i živi ljudski život iznad naravnih mogućnosti ovdje na zemlji i blaženu vječnost. No, božanska milost je nadnaravna i u pružanju sredstava koja nam trebaju kako bi izašli na kraj i savladali nadljudske moći zla koje prožimaju ljudsko društvo od pada naših prvih roditelja.

Drugim riječima, božanska milost je nadnaravna jer nam pruža svjetlo za um i snagu za volju u svrhu savladavanja spletkarenja zloduha koji je toliko demonski aktivan među članovima pale ljudske obitelji danas. Nemoguće je preuveličati bliski odnos između pristupa Božjoj milosti i sposobnosti da se pruži otpor đavlu. Nema načina, nema načina da se savlada đavao svojim vlastitim moćima. Ljudska se narav sama po sebi ne može nositi sa sotonom i njegovim demonima.

Ili će naša ljudska narav biti uzvišena s božanskom milosti ili će postati neizbježna žrtva zloće i zasjeda zloduha.

Mislim da sam vam rekao u prošloj konferenciji da sam izbrojio 158 knjiga samo u SAD-u o anđelima, ali trebao sam reći o dobrim i zlim anđelima. Čak i nevjernici koji pitaju sami sebe je li moguće da je ljudska narav - sama po sebi – zla, mogući uzrok ovog masovnog zločina danas? Odgovor je ne.

(nastavlja se....)

Izvor

Nema zaustavljanja abortusa bez Euharistije (II. dio)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/nema-zaustavljanja-abortusa-bez_17.html

Tri glavna izvora milosti

Postoje tri glavna izvora milosti koja su nam dostupna zbog milosti Božje. Dopustite da vam kažem da se ovo treba upamtiti. Koja su **tri glavna izvora Božje milosti** ili onoga što zovemo nadljudska moć? To su: molitva, sakramenti i vježbanje u kreposti. Ako koristimo ova sredstva milost će biti dana nama i drugima po nama. Detaljno ćemo ih obrazložiti po redu.

Prvo o moći molitve. Ako postoji jedna stvar koja se pojavljuje u naputcima Isusa Krista, to je moć molitve. „Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se.“ (Mt 7, 7-8) Sve što tražite u molitvi vjerujući ćete dobiti. „I što god zaištete u moje ime, učinit ću, da se proslavi Otac u Sinu.“ (Iv 14,13) „Ako me što zaištete u moje ime, učinit ću.“ (Iv 14,14) Još jedan citat među mnogima: „Ako ostanete u meni i riječi moje ako ostanu u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam.“ (Iv 15,7)

Moć naše molitve ovisi o našoj vjeri. Krist je obećao činiti čuda ako Ga molimo uz uvjet da vjerujemo da je On svemogući Bog. Svaki put kada iznova čitamo Evanđelja, dolazimo do uvida koje prije nismo vidjeli. U isto vrijeme otrježnjavajuće je vidjeti koja čuda Krist čini tokom Svoga vidljivog prisustva na zemlji onima koji Ga iskreno mole i imaju vjeru u Njega da će učiniti ono što je ljudima nemoguće.

Ne mogu ovo ponavljati dovoljno. Trebamo čuda. Ti trebaš čuda. Ja trebam čudo kako bi ostao kršćanin koji vjeruje. Čujete li me? **Definirani članak katoličke vjere kaže da su konačni i najtemeljniji izvori vjerodostojnosti naše vjere čuda**. Čujete li me? Ili ćemo iskusiti čuda – stvarno mislim, iskusiti čuda – ili će našoj vjeri nedostajati vjerodostojnost koju treba, posebno u ovom nevjerničkom svijetu.

Kako bi zaustavili val abortusa treba nam niz moralnih čuda. Vidjeli smo po definiciji da je moralno čudo vidljivi učinak proizveden od Boga koji nadilazi naravne moći ljudske volje. Budimo sigurni da znamo da Krist želi učiniti ta čuda. Kada je prekorio apostole rekavši im: "Pustite dječicu, neka dođu k meni.“ (Mt 19,14), govorio je svima nama. No, Krist traži da se molimo. Molite u vjeri i u povjerenju da će Njegova božanska moć promijeniti ljudska srca od kamena u srca puna nesebične ljubavi za nerođene. Samo Bog to može učiniti.

Kao što ćemo vidjeti, najmoćnija molitva u svijetu je Euharistijska molitva. Molitva nakon primanja Svete Pričesti i molitva našem uskrsnulom Spasitelju u Njegovoj stvarnoj ali skrivenoj prisutnosti u Presvetom Sakramentu. Toliko o prvom izvoru milosti.

Sada o sakramentima. Postoje dva sakramenta koja posebno opskrbljuju milošću potrebnom da se pobijedi abortus. To su Sveta Misna Žrtva i Ispovijed. Sveta Misna Žrtva ili Euharistija se povezuje sa Svetom Pričesti. Ono što možda ne shvaćamo je to da su rani kršćani prisustvovali Misi svaki dan. Bili su naučeni od strane Duha Svetoga da legalizirani abortus i čedomorstvo poganskog Rima može biti svladano dnevnim prisustvovanjem Svetoj Misnoj Žrtvi. Prisustvovanje na Misi i primanjem Euharistijskog Krista.

No, danas znamo bolje da Žrtva nije ograničena samo na Misu i Pričest. Isus je stvarno prisutan u Presvetom Oltarskom Sakramentu.

Zadnjih nekoliko godina u mojim govornim angažmanima, podučavao sam u crkvama gdje nisam mogao vidjeti svetohranište. Ili svetohranište u crkvi kao u Louusville-u koji je izvan vidokruga na prozorskoj dasci. **Kada sam došao u kapelicu te su se ljudi počeli skupljati, upitao sam ih gdje je mjesto za Presveti Sakrament. Trebao**

sam se ustati i pogledati iznad glava ljudi. „Tamo je.“, rečeno mi je. Dok sam hodao prema propovjedaonici kako bi održao predavanje – naime, bio sam na pozornici šest godina prije nego što sam postao Isusovac – izdramatizirao sam poveliki i razmetljivi poklon Presvetom Sakramentu koji je bio skriven. I nakon što sam se vratio s predavanja učinio sam istu stvar.

Mi vjerujemo – a znam da pričam pravoj publici – da je to isti proslavljeni Isus koji je stišao oluju na moru te podigao mrtvog Lazara natrag u život. Mi vjerujemo da je to isti Isus koji je učinio čuda tokom svoga vidljivog ostanka u Palestini. Krist želi isto danas učiniti, uz uvjet da imamo vjeru. Mogu li se usuditi reći – **obraćenje sebičnih volja**? Volja opsjednutih đavlom kako bi prestali ubijati djecu. Možda, oprostite mi, sveti Augustin kaže da je to veće čudo nego podignuti Lazara iz grobnice. **Veće je čudo podignuti mrtvu dušu u nadnaravni život nego podići mrtvo tijelo iz groba.**

Mogli biste biti iznenađeni s onim što slijedi. Sakrament Pokore i Sakrament Ispovijedi. Sakrament Pokore ili Sakrament Ispovijedi treba biti primljen barem dva puta u mjesecu. Mora biti naglašen bliski odnos između dva Sakramenta Ispovijedi i Svete Euharistije. Odrješenje velikih grijeha u Sakramentu Ispovijedi je jedan od nužnih uvjeta za bivanjem u stanju milosti kada se prima Sveta Pričest. U suprotnom slučaju, Sveta Pričest postaje svetogrđe.

Kao što sam rekao u jednoj crkvi punoj ljudi u nedjeljno jutro:„Ne mogu zamisliti da ste svi vi koji idete na Pričest u stanju milosti.“ Skoro jedna polovica prisutnih nije otišla na Pričest.

Štoviše, što smo manje grješni – a milosni sakrament Pokore nam to omogućuje – što smo manje grješni, više milosti posjedujemo te sukladno tome, postajemo učinkovitiji kanali milosti za druge ljude.

Treći izvor milosti – vježbanje u kreposti. Zaslužujemo milost surađujući s milostima koje dobijemo. Vježbanje u kreposti – slušajte! Vježbanje u kreposti ne koristi samo onome koji čini dobra djela već i svako dobro djelo koje učinimo u stanju milosti (obrati pozornost na prilog) uvijek, ali uvijek zadobiva milost za druge. Uvijek.

Tko sumnja da izvršitelji pobačaja i njihovi klijenti trebaju Božju milost kako bi vidjeli horor svojih zločina i kako bi imali hrabrosti za prestanak? Gdje mogu dobiti tu milost? Od Boga naravno! No, obična Božja Providnost je ta u kojoj Bog želi da druga ljudska bića koja su s njim u prijateljstvu zadobiju (zasluže) milost za druge.

Oni koji čine i odobravaju abortus trebaju duhovno svjetlo i snagu kako bi se vratili Bogu od koga su zalutali. **Zato sam kroz više godina poticao Katolike da budu ispred klinika za abortus te mole krunicu, i samo da budu tamo kako bi ukazali na neki način protivljenje prema počinjenim zločinima koji se događaju iza tih zidina**.

Htio bih ponoviti što mi je biskup rekao preko telefona. „John“, veli on meni, „znaš što je tvoj problem?“ Mislio sam da znam koji su moji problemi.
„Ne znam, biskupe. Recite mi.“
Kaže biskup:„Previše ste usredotočeni na dogmu.“
Zahvalio sam mu. Vaša uzoritosti, što god ste mi mislili reći pod tim, ipak ste mi dali jedan od najvećih komplimenata koje sam mogao dobiti. Hvala Vam! Trebao bih dodati da je Njegova uzoritost nakon toga poklopila slušalicu.

Koliko je važna Sveta Euharistija za vježbanje u kreposti? Neophodna je. Naravno, trebamo dobiti milost od vježbanja u kreposti. Milost za nas i milost za druge, no pazite, mjera i stupanj milosti ovisi od našeg sjedinjenja s Bogom. Nema učinkovitijeg načina kroz kojeg ćemo postati sjedinjeni s Bogom nego onaj u kojem primamo živog Boga koji je uzeo ljudsko tijelo od Majke Marije.

Osoba je sveta koliko ona ili on živi Euharistijski život i vjerujte mi, to nije pobožan način govora. Sveti ljudi su kanali izvanredne milosti za druge. Može li itko sumnjati da će kuga abortusa biti ne zaustavljena, već smanjena, osim ako izvršitelji pobačaja i njihovi klijenti ne prime poplavu Božje milosti kroz svetost apostola Svete Euharistije?

Izvor

Nema zaustavljanja abortusa bez Euharistije (III. dio)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/nema-zaustavljanja-abortusa-bez_18.html

Sveta Pričest – glavni izvor milosti

Glavni izvor milosti je Euharistija. Sve što smo rekli o pripremanju za temu ove konferencije. Genocid nedužne djece je djelo đavla. Nema naravnih načina koji mogu zaustaviti svjetski sotonizam. Doslovno mislim sljedeće što ću reći. Milijuni Amerikanaca su opsjednuti đavlom. „Milijuni.“, kaže glavni egzorcist u Rimu u našem razgovoru.

Ljudski načini ne mogu zaustaviti ovaj sotonizam. Samo Bog. Štoviše, samo Bog koji je postao čovjekom može kontrolirati demonske utjecaje koje zlodusi vrše u ovom stoljeću. U odlomku za odlomkom Evanđelja Krist nam kaže da na putu prema nebu, bez Njega ne možemo učiniti ništa. Što znači savladavanje zloduha čija je zadaća povući ljudska bića kako bi mu se pridružili u paklenom svijetu u kojem je osuđen.

Moramo biti kanali milosti za druge. Nikad nisam zaboravio riječi koje su uklesane u kamen na Pompeju. Riječi su bile uklesane prije 70. godine Gospodnje. Bile su na latinskom. Kako volim ponavljati te riječi: *Christiani Deledisant** što znači: Kršćani moraju biti istrijebljeni. Ali nisu bili istrijebljeni. Ubijalo ih se na tisuće. Koloseum je bio pun pogana koji su gledali kršćane koji su bili prožderani od strane divljih zvijeri. No, daleko od istrjebljenja kršćana - kao što znamo trebalo je stoljeća i stoljeća da to učine – kršćani su obratili poganske ubojice svojeg doba jer kao što sam toliko puta rekao, abortus i čedomorstvo su bili legalizirani u Rimskom carstvu. No, smrt je kršćana, kao što nam je rečeno, postala sjeme koje je tada povećala Crkvu. Krv je mučenika postala sjeme kršćanstva.

Milost kroz Kristovu ljudskost. Ako postoji jedan temeljni razlog zašto je Sveta Euharistija moćan kanal milosti, onda je to zbog toga što je Sveta Žrtva (obratite pozornost) utjelovljeni Bog. Što govorimo? Govorimo da je Sveta Žrtva nadljudski izvor Božje Milosti jer je Žrtva Bog u ljudskom obliku. Zato je Bog postao čovjekom. Postao je čovjekom kako bi mogao umrijeti. Bog kao Bog ne može umrijeti stoga je Bog postao čovjekom kako bi mogao umrijeti za naše spasenje. No, to je samo prvi razlog.

Bog je postao čovjekom kako bi ostao Bogo-čovjek. S nama, među nama i - kada ga primimo - u nama upravo zbog Kristove ljudskosti – što govorim isusovačkim studentima tokom svih ovih godina poučavanja. Ne zaboravite na prilog. Sva milost nam dolazi od Krista koji je Bog, kroz Krista koji je čovjek. Kristova ljudska narav je ta kroz koju je milost iskomunicirana cijeloj ljudskoj rasi.

Tokom Njegovog vidljivog ostanka na zemlji, Krist je opsežno naučavao. Činio je nebrojena čuda. Obratio je kriminalce tvrdoga srca. Svi izvanredni učinci kroz koje je Krist proizveo su bili postignuti (poslušajte me opet) kroz Njegovu ljudskost. Pričao je s ljudskim usnama, dotaknuo je s ljudskim rukama. Zašto? Kako bi nas naučio da je Bog postao čovjekom u svrhu vršenja Njegove božanske moći, ali (čujte) kroz ljudsku narav koju je poprimio kako bi postao sredstvo kroz koju će vršiti Njegovo božanstvo.

Ono što počinjemo razumijevati je da je Sveta Žrtva Bog, ali Bog u ljudskom obliku. Bog je primio svoje Tijelo i Krv kroz svoju Majku Mariju. Također počinjemo cijeniti kako je nužna Žrtva kako bi zadobili izvanredne milosti koje naše doba ubojstava treba kako bi se vratilo Bogu od koga je naširoko i duboko odlutala.

Sve ovisi o našoj vjeri. U mjeri u kojoj vjerujemo da je živi Bog koji je stvorio nebo i zemlju na zemlji s istom ljudskosti koju je poprimio od Svoje Majke Djevice. Na taj način ćemo obratiti kulturu smrti u kulturu života. To sve govorim u slučaju da nije jasno zašto sam donio Presveti Oltarski Sakrament ovdje, kako bi Gospodin bio ovdje u Njegovoj božanskoj i ljudskoj naravi te kako bi učinio tebe kanalom milosti u svrhu obraćenja mnoštva kriminalaca modernog svijeta.

Zaključak

Počeli smo ovu konferenciju s naslovom:„Nema zaustavljanja abortusa bez Svete Euharistije.“ Zaključujemo gdje smo počeli. Nema zaustavljanja abortusa osim kroz odanu vjeru onih koji se smatraju Katolicima, koji su apostoli Presvetog Sakramenta. Naša vjernost u sudjelovanju na Misi, naša učestalost i zanos u primanju Svete Pričesti i u potpunoj odijeljenosti od svega što može smanjiti našu ljubav prema Bogu.

Dopustite mi da budem jasan koliko mogu biti jasan. Primamo milosti od Svete Pričesti u onoj mjeri u kojoj je naša volja odvojena od svega, svega, svega u ovome svijetu. Zato toliko puta često govorim, patnja je takvo blago. Blagoslov Božji! Jer kroz patnju Bog odbija [kao što majka odbija od sise mlado, op. prev.] našu volju od stvorenja u ovome životu.
Sveta Euharistija je božansko dani način ne samo zaustavljanja abortusa, već i kultiviranja poštovanja za ljudski život kakvog svijet nikad nije poznavao. Naše je stoljeće, stoljeće gdje ima najviše ubojstava u ljudskoj povijesti.

Kao vjerni ljubitelji Svete Euharistije moramo učiniti iduće stoljeće stoljeće u kojem se najviše daje sebe i u kojem se najviše žrtvuje sebe od kad je Isus prinio svoju prvu Žrtvu, na Kalvariji na prvi Veliki Petak.

Gospodine Isuse Kriste, Ti želiš obratiti milijune koji su iza ovih svjetskih ubojstava našeg doba. Ti želiš obratiti ove ubojice. Ti nas želiš koristiti kao kanale milosti.

Daj nam, dragi Isuse, duboku, duboku vjeru u Tvoju Stvarnu Prisutnost i potpunu odijeljenost od svega u svijetu kako bi mogli voljeti Tebe, našega Boga koji je postao čovjekom, svim srcem.

Zdravo, Marijo, milosti puna, Gospodin s Tobom, blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe Tvoje, Isus. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grješnike, sada i na čas smrti naše. Amen.

Marijo, Majko Božja, moli za nas.

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Izvor

Mi sada živimo u vremenu Treće fatimske tajne

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/mi-sada-zivimo-u-vremenu-trece-fatimske.html

Je li Benedikt XVI. *biskup odjeven u bijelo* iz Treće tajne?

Osim Fatimske poruke koju je proširila Blažena Djevica u nizu ukazanja koja su se dogodila od 13. svibnja do 13. listopada, dana 13. srpnja 1917. Ona je povjerila Tajnu koja je kasnije svim vjernicima trebala objaviti sestra Lucija i crkvene vlasti.

Tajna je podijeljena na tri različita dijela i sestra Lucija, s odobrenjem svojega biskupa, objavila je prva dva dijela 1941. godine. Treći je dio napisan između 2. i 4. siječnja 1944. godine, po svetoj poslušnosti svojemu biskupu i pošto joj se ukazala Gospa Fatimska potvrđujući da Bog uistinu želi da se treći dio Tajne (koji se općenito naziva Trećom tajnom) napiše u tom trenutku. Papa i biskup Leirije mogli su je odmah nakon toga pročitati.

Blažena Djevica tražila je da se vjernike upozna s trećim dijelom Tajne tek 1960. godine. Kao i prva dva dijela Tajne on je jasan i lagan za razumijevanje, kao i drugi dio proročki je.

Odmah po objavljivanju Treće tajne 2000. godine javile su se sumnje je li objavljena poruka cjelovita. Na temelju ranijih izjava nekolicine najviših prelata čini se da se više redaka i dalje drži u tajnosti. Sumnje su se pojavile i oko tumačenja. Među ostalima, i austrijski biskup Kurt Krenn iz Sankt Pöltena javno je progovorio o takvim sumnjama Josepha Ratzingera. Ondašnji Pročelnik Kongregacije za nauk vjere bio je mišljenja da se proročanstvo nije odnosilo na atentat, nego je imalo puno širu dimenziju. Dimenziju koja se tiče cijele Crkve kao što se pokazuje u viđenju ubojstva drugih biskupa, svećenika i laika. Treća se tajna dakle tiče budućih događaja koji će još nastupiti.

Mi smo vrlo vjerojatno generacija koja će to doživjeti.

Fatimska je tajna nebesko svjetlo i prigoda zahvale i spasenja za naše doba, Poruka i događaj bez usporedbe u crkvenoj povijesti, najvažniji i najveličajniji događaj našega vremena, a još do danas **nije u cijelosti objavljena** (mislimo na onaj njezin eksplozivni dio, a ne na objavljeno viđenje za koje vjerujemo da je autentično).

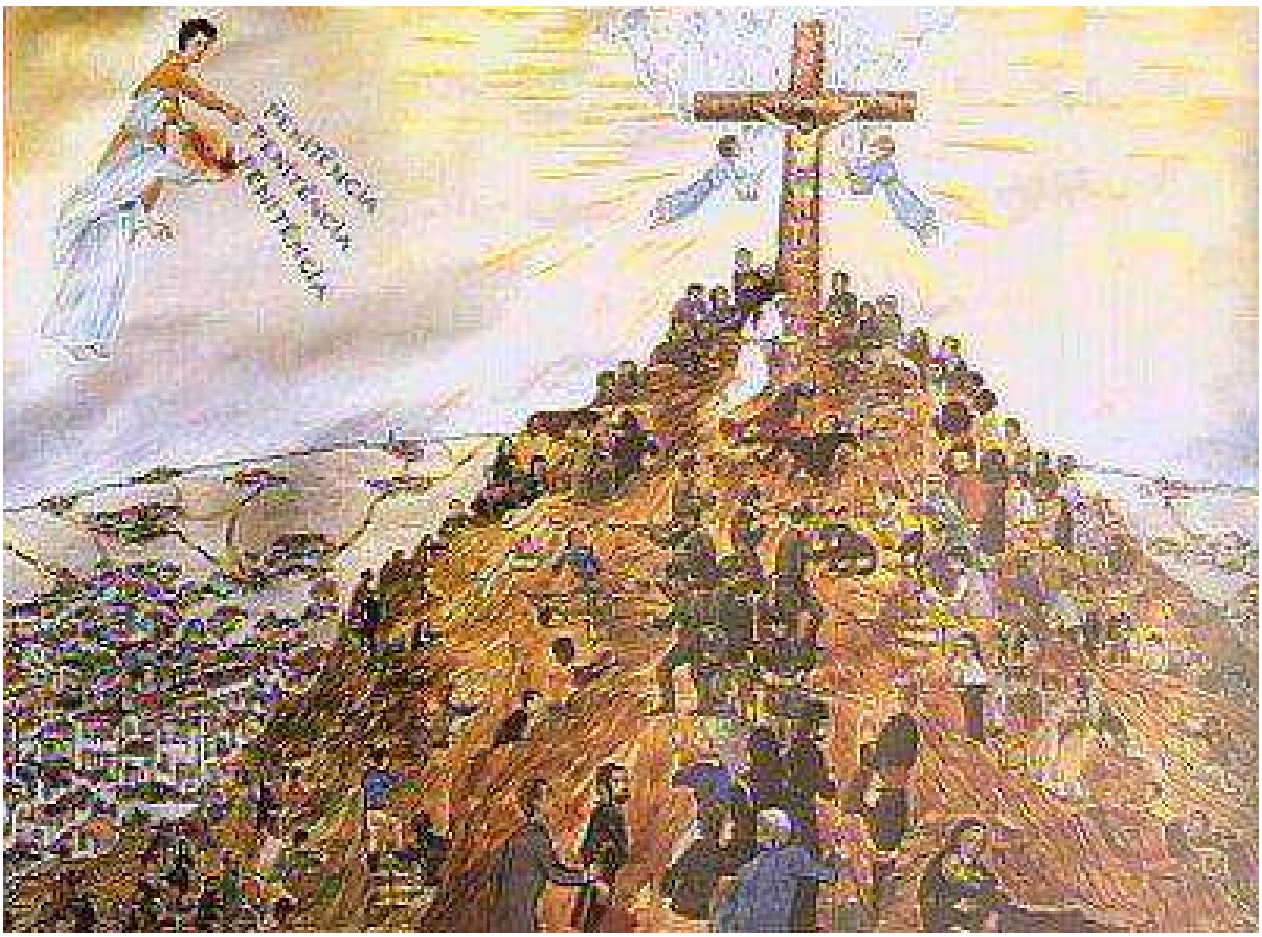

Ovaj prikaz trećeg dijela fatimske tajne napravio je arhitekt Julio Gil (iz knjige Sjećanja Sestre Lucije)

Sestra Lucija piše na komad papira: „Anđeo s plamtećim mačem u lijevoj ruci; bljeskajući je ispuštao plamenove za koje se činilo da će zapaliti svijet; ali su se gasili u doticaju sa sjajem koji je isijavala Gospa iz svoje desne ruke prema njemu: Anđeo, pokazujući zemlju desnom rukom, reče snažnim glasom: 'Pokora! Pokora! Pokora!' I vidjeli smo (...) Biskupa odjevenog u bijelo, 'imali smo dojam da je to bio Sveti Otac'. Razni drugi biskupi, svećenici, redovnici i redovnice uspinjali su se na strmo brdo na čijem je vrhu bio Križ od grubo obrađenih trupaca kao da je od hrasta plutnjaka s korom; Sveti Otac, prije nego što je onamo dospio, prošao je kroz veliki grad napola u ruševinama i tresući se, isprekidanim korakom, pogođen boli i žalošću, molio se za duše leševa koje je susretao na putu; došavši na vrh brda, klečeći u podnožju velikoga Križa, ubila ga je skupina vojnika koja je ispalila više metaka iz vatrenog oružja te strijela, a na isti su način umrli jedan za drugim i ostali biskupi, svećenici, redovnici i redovnice i razni laici, muževi i žene različitih staleža i položaja. Ispod dviju poprečnih greda Križa bila su dva anđela, svaki s kristalnom posudom u ruci u koje su sakupljali krv mučenika i njome škropili duše koje su se približavale Bogu.“

Mi upravo sada živimo u doba Treće tajne. Vi biste mogli biti među onima koji trebaju upoznati njegove sadržaje kako biste spasili svoju dušu i vaše bližnje od vječne propasti.

Priredio: M.D.

Pismo Maike Hickson Benediktu XVI.: „Objavite dio Treće fatimske tajne koji nedostaje“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/03/pismo-maike-hickson-benediktu-xvi.html

Papa Benedikt XVI. 2010. godine u Fatimi. Molba Maike Hickson:„Objavite dio Treće fatimske tajne koji nedostaje“

Već smo prošle godine izvješćivali o pismu Maike Hickson Benediktu XVI.

Budući da su se pojavili novi svjedoci koji potvrđuju izjavu prof.Dollingera te zbog zanimanja za ovu temu koja je i dalje vrlo aktualna donosimo u cijelosti prijevod ovoga pisma.

dr.Maike Hickson 23. svibnja 2016.godine

Njegovoj Svetosti, papi emeritusu Benediktu XVI.

Vaša Svetosti!

Molim Vas, dopustite mi da Vam se obratim. Vjerojatno već poznate moje ime jer sam ja zazvala priopćenje za tisak Tiskovnog ureda Svete Stolice u svezi s Trećom fatimskom tajnom 21. svibnja 2016. godine. Unaprijed smijem također spomenuti da je moj suprug

dr.Robert Hickson učenik profesora Josefa Piepera i da je već godinama prijatelj dr.XXX i da sam i ja sama već neko vrijeme češće javno surađivala s paterom XXX.

Sada bih Vam pak željela rado priopćiti kako je vlč.Ingo Dollinger – ili profesor Dollinger – o Vama govorio kada sam ga nazvala u Njemačku na Duhovski ponedjeljak.

Kako i znate, on je svećenik sveta života. Kada mi je preko telefona nedavno potvrdio što već godinama kruži po internetu – naime, da ste mu priznali da postoji još neobjavljeni dio Treće tajne i da se u njemu radi o upozorenjima glede lošeg koncila i loše Mise – bio je vrlo srdačan. Sa mnom je brižno promišljao trebamo li uopće spomenuti Vaše ime u mojem članku. I on je sam potvrdio što sam mu ispričala i što sam i drugdje o Vama pročitala. Dao mi je svoj blagoslov i pokazao se vrlo zabrinutim novijim razvojem u Crkvi glede nauka o braku.

Prilažem vam i članak kako biste mogli vidjeti što sam izvijestila o telefonskom razgovoru. Kada je objavljeno vatikansko priopćenje za tisak, odmah sam ponovno nazvala patera Dollingera (pogledajte drugi članak u privitku). Opet je bio vrlo ljubazan. Kad sam mu rekla da ste sada javno izjavili da nikada s njim niste razgovarali o Fatimi, rekao je: „Koja ludorija! Da se ljudi danas više ne drže istine.“ Dodao je da je već s drugim ljudima razgovarao o kardinalu Ratzingeru i o Trećoj fatimskoj tajni. Dodao je također da može biti da ste Vi, Sveti Oče, već u poodmakloj dobi i da Vas je stoga u ovoj stvari izdalo pamćenje. [Kako sam već pisala na drugom mjestu, dr.Dollinger u međuvremenu je odlučio šutjeti „jer je Rim govorio“.]

Ovu svećeničku blagost doduše nisam vidjela u vatikanskom priopćenju za tisak koje se Vama pripisuje. Riječi koje se Vama stavljaju u usta ne daju čak ni naslutiti da ste rekli da se možda Vaš stari prijatelj zabunio i da je krivo razumio Vas i Vaše riječi.
Iskreno, Sveti Oče, ne vjerujem da ove riječi od Vas potječu. Vi ste puno blaži nego što to pokazuju citati priopćenja za tisak.

Kako smo javno rekli na našoj mrežnoj stranici OnePeterFive, uopće ne tvrdimo da ste Vi lagali kada ste 2000. godine rekli da je Treća tajna u cijelosti objavljena. No možemo itekako pretpostaviti da ste tada djelovali u poslušnosti prema svom nadređenom i da ste možda i sami mislili da je neobjavljeni dio Treće tajne bio dodatak sestre Lucije. Tada još možda nije bilo toliko jasno da su upozorenja bila realistična premda sestra Lucija, dakako, nije mogla znati da će se odmah nakon 1960. sazvati koncil i da će se uvesti jedna nova Misa.

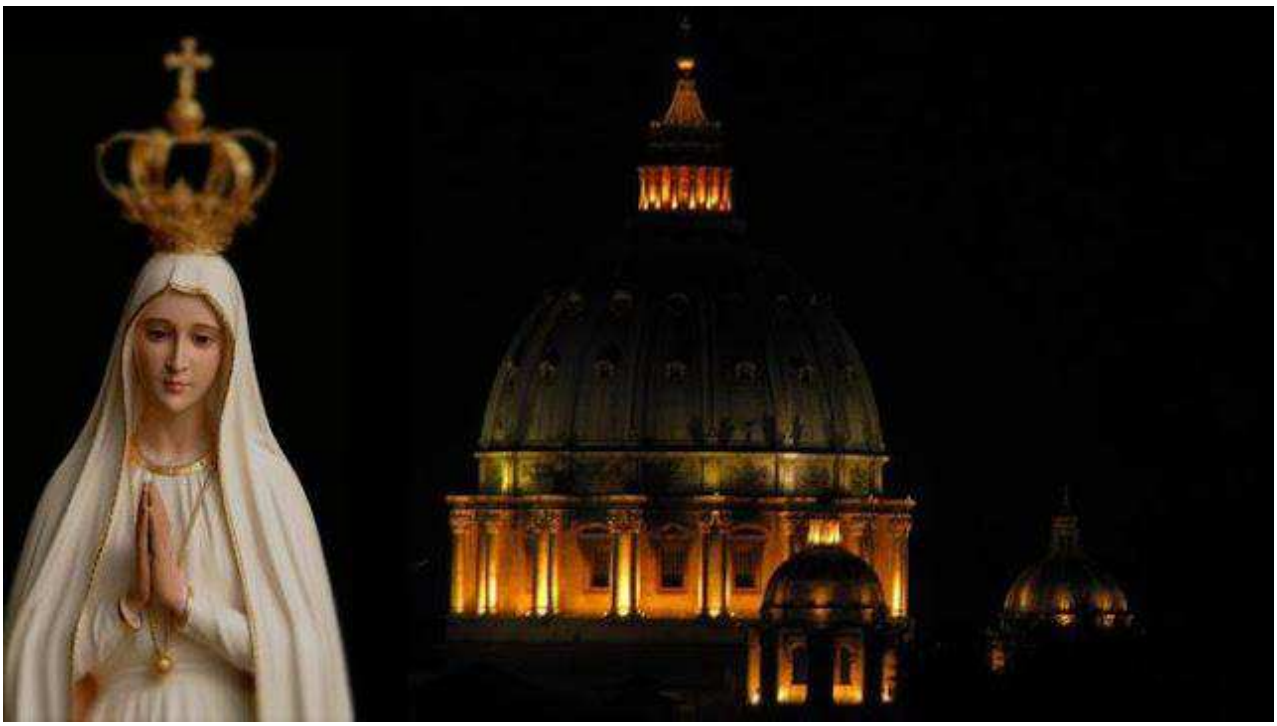

Bilo kako bilo, sada se čini da se točno nalazimo u situaciji kada moramo promatrati otpad od vjere u vrhovima Crkve. Ili kako biste Vi tumačili pobudnicu *Amoris Laetitia* kada je čak i kardinal Gerhard Müller nedavno u Španjolskoj – pokazujući pri tome poštovanje – hrabro proturječio sadržaju i rekao da se nauk o braku uopće ne može promijeniti čak ako je netko i papa?

Zar sada ne vidimo da onaj dio koji Vatikan nije objavio 2000. godine postaje stvarnošću?

Dr.Alice von Hildebrand – čiji je suprug Vama zacijelo poznat – nedavno je na našoj mrežnoj stranici OnePeterFive.com objavila izvješće u kojemu se prisjeća jednog svjedoka koji je njoj i njezinu mužu rekao da je u Trećoj tajni riječ o otpadu od vjere i infiltraciji u vrhovima Crkve. Mi ZNAMO, Sveti Oče, da postoji više od onoga što je objavljeno 2000. godine.

Oba svjedoka – prof.Dollinger i dr.von Hildebrand – u dubokoj su starosti. Obadvoma je možda jasno da određeno znanje ne smiju ponijeti sa sobom u grob jer se to tiče cijele Crkve – osobito sada kada se čini da je sve dano na raspravu, čak i dogma o nezabludivosti. Zar i Vi sada nemate slične misli? Svi ćemo mi jednom stajati pred Gospodinom i morati sve objasniti. Zbog tog razloga i ja sam učinila ovaj preteški korak i javno Vas dovela pod pritisak objavljujući svjedočanstvo patera Dollingera. I ja ću se jednom pojaviti pred našim Gospodinom.

Poradi časti Majke Božje Fatimske stoga Vas molim da nam date na raspolaganje tekst koji nedostaje. Katolici po svijetu ga trebaju kako bi se oboružali i zaštitili svoje duše od pomutnje današnjega vremena. Puno toga je u igri. Iako bi na početku trebalo biti teško, ipak čvrsto vjerujem da će nas istina osloboditi. Molim Vas, učinite ovaj oslobađajući udarac. Predugo kruže sve glasine i špekulacije. Takva jedna situacija, naravno, nije pastoralna i ne izgrađuje povjerenje.

I Vi i ja smo Nijemci. Moji predci koji su bili vjerni Bibliji jako su patili pod Hitlerovom vlašću (jedan je čak i poginuo), ali se nisu odrekli svjedočenja. Zar i mi ne bismo trebali dokazati ovu hrabrost iako nam prijeti da će se na nas sručiti „pakao“?

Zar ne biste jednostavno i elegantno mogli objaviti dio koji nedostaje – u našemu prosvijećenom vremenu! – i reći da se ovaj dio ne drži službenim dijelom Treće tajne, nego kao dodatak sestre Lucije. Budući da pak ne prestaju špekulacije glede ovoga teksta, odlučeno je da ga se objavi i da ga se time stavi na raspravu prosvijećenim i informiranim katolicima – dakako, osobito teolozima i stručnjacima.

Time nitko zapravo ne bi trebao izgubiti obraz, osobito stoga što je papa koji je bio nadležan za objavu već preminuo.

U ime Majke Božje Fatimske ovime Vas usrdno molim da nam date ovaj tekst i nama svima, svim katolicima na svijetu stavite na raspolaganje moguću istinu koja bi nam mogla pomoći spasiti svoje duše.

Želim vam prenijeti izraze svoje kćerinske ljubavi. Molim Vas za Vaš blagoslov za mog supruga, moje dvoje djece i mene samu.

Srdačni pozdravi u Gospodinu

Maike Hickson

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/11/maike-hicksons-brief-an-benedikt-xvi-bitte-veroeffentlichen-sie-den-fehlenden-teil-des-dritten-geheimnisses-von-fatima/

Malena napomena: Ukoliko se nalazi u tekstu plavičasto, klikom na taj tekst uglavnom ćete pronaći još jedan post ili sl. Ugodno druženje želi Vaš blog On treba kraljevati.

Izjave sestre Lucije Papinskomu nunciju (1982.-1983.) o neizvršenoj posveti Rusije kako je to Gospa zahtijevala

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/izjave-sestre-lucije-papinskomu-nunciju.html

Dana 21. ožujka 1982. prije nego što je papa Ivan Pavao II. obavio svoju posvetu svijeta 13. ožujka 1982., Sveti Otac poslao je nadbiskupa Santea Portalupija, Papinskoga nuncija u Portugalu da razgovara sa sestrom Lucijom u njezinom karmelskom samostanu. Nuncija je pratio Leirijski biskup (Leiria je biskupija u kojoj se nalazi Fatima), Alberto Cosme do Amaral i doktor Francisco de Lacerda.

Nadbiskup Portalupi zamolio je sestru Luciju osobito za pojašnjenja u svezi s posvetom Rusije. Sestra Lucija objasnila je da bi Papa trebao odabrati jedan nadnevak kada će Njegova Svetost i svi biskupi svijeta, svatko od njih u svojoj katedrali i u istom trenutku, obaviti javni i svečani obred zadovoljštine i posvete Rusije svetim srcima Isusa i Marije.
Dana 19. ožujka 1983., nadbiskup Portalupi ponovno je susreo sestru Luciju. Sestra Lucija za tu je prigodu pripremila tekst koji je službeno pročitan. Rekla je da posveta kako ju je tražila Fatimska Gospa nije izvršena činom od 13. svibnja jer:

- Rusija nije bila glavni cilj te posvete i
- Nisu sudjelovali svi biskupi, iz vlastite katedrale, na javnom i svečanom obredu.

Tekst koji je sestra Lucija pripremila zaključen je ovom rečenicom: „Posveta Rusije *nije izvršena kako je Gospa zahtijevala*. Nisam to mogla (prije) reći jer nisam imala dopuštenje Svete Stolice.“[1]

Sestri Luciji nije dopušteno javno govoriti bez dopuštenja Svetoga Oca i kardinala Ratzingera. Intervjue sestre Lucije i Papinskoga nuncija zahtijevao je Papa i stoga su službeni. Ti intervjui dokazuju, bez obzira na bilo kakav kasniji pokušaj iskrivljivanja, reinterpretacije ili izmišljanja riječi sestre Lucije, da postoji jedan i točan način na koji se može obaviti posveta Rusije, a da ta posveta još uvijek nije izvršena.

1
Ove dvije vijesti naveo je otac Pierre Caillon iz centra Saint Jean, 61500 Sees (Orne) Francuska. Objavljene su u francuskom mjesečniku *Fidelite Catholique*, (B.P. 217-56402, Auray Cedex, Francucka). Sažetak ovoga članka koji sadrži dvije spomenute izjave koje su objavljene u cijelosti, objavljen je u broju 13-14 u prosincu 1983. u *The Fatima Crusader*. Potpuni članak ponovno je tiskan u broju 16 u rujnu-listopadu 1983. u *The Fatima Crusader*, Činjenice objavljene u ovim člancima nikada nisu bile osporavane.

Izvor

Pročitajte također i:
Tradicionalna latinska Misa - Gdje ima dima ima i vatre
Toma Blizanac (i brat Marko) - Prijateljska promišljanja
Christus Rex - Fatima i Križarska vojna
Katolička tradicija - Gospa želi posvetu Rusije
On treba kraljevati - Krajnje je vrijeme da se Rusija posveti
Tradikatolik - Kako obilježiti stotu obljetnicu Fatime
Quo vadis Croatia- Posveta Rusije Bezgrešnom Srcu Marijinu
Toma Blizanac (i brat Marko) - Četvrta fatimska tajna
On treba kraljevati - Preklinjemo Vas svetosti spasite našu djecu
Toma Blizanac (i brat Marko)- Fatima proročanstvo nagoviještene krize
On treba kraljevati - Kronologija četiriju kampanja
On treba kraljevati - Fatima i posveta Rusije - napisao o. Thomas Crean
On treba kraljevati - Krunidba Gospe Fatimske

Vatreni stihovi puni duboke mistike

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/vatreni-stihovi-puni-duboke-mistike.html

Zdravo, Srce Kralja Boga!
Primi poklik srca moga!
Tebe grlim srcem cijelim,
Razgovarat s Tobom želim,
Ti nadahni govor moj!
Kakva ljubav gonila Te,
Kakva muka mučila Te,
Kadno Sebe posve strati,
Da se možeš nama dati,
Otet smrti narod svoj!

O koliko gorka, bona,
Nemilosnâ smrt bi ona,
Što sred samog hrama sveta,
U kom živ je Život svijeta,
Krenu na Te zubom zlim!

Smrti ove užas cio,
Koji za me Tebe mlio,
Neka mi srce k Tebi vuče,
Da za Tebe ono tuče,
Više od sveg o tom snim....

Poput ruže razvij krunu
Mirisnoga daha punu,
S mojim srcem Sebe združi,
Utješi ga i rastuži:
Što je patnja uz tvoj žar?
Nad kim ljubav ima vladu,
Ne zna truda taj u radu,
Ne može se on uspregnut,
Ljubav svoju mjerom stegnut,
Svaka smrt za nj ima čar.

Slatko Srce, molim glasno,
Ti si meni milje krasno,
K srcu mojem Ti dohrli,
Da Te ljubi, da Te grli,
Vjerno Ti se predajući.
Daj da Tvojim žarom bije,
Da u tomom snu ne gnjije,
Daj da k Tebi plačući viče,
Tebe časti, Tebi kliče
Vazda Te uživajući.

Ružo Srca, razvij krunu
Mirisnoga čara punu,
Širi ti se, blago bùdi
Srce moje, da iz grudi
S čežnjom k Tebi pòglêdâ.
Vij mi srce k svom, o Kriste,
Tisni u nj mi rane iste:
Bit će ono slika Tvoga,
Kad probodu potpuno ga
Strijele ljutih uvreda.

U prsi ga Svoje metni,
Da Ti bude susjed sretni;
U radosnoj da žalòsti,
U prelijepoj skrušenosti
Živi na se nè misleći.
Isuse, o Bože živi,

Molbi toj se ne protivi,
Tebe slijedit srce žudi,
Stan i odmor Ti mu budi,
Iz Srca mu ne daj već!

Autor: Sveti Herman Josip

Sveti Herman nije samo lijepo pjevao o Kristu već je nastojao da mu se u svemu suobliči. U njegovom životu je u prvom planu bio nadnaravni svijet. Strpljivo je podnosio sve neugodnosti, ljubio neprijatelje i dobro im činio, spavao je na zemlji. Iz ljubavi prema Kristu on je želio da ga ljudi preziru i omalovažavaju, a da im čini samo dobro. Na taj način je Bogu htio pokazati koliko Ga ljubi. Bio je veliki štovatelj Gospe. Gospu je nazivao "Ruža". U jednom bečkom muzeju se nalazi jako poznata slika svetog Hermana Josipa kako sklapa zaruke s blaženom Djevicom Marijom. Narod je neizmjerno volio toga duboko požrtvovanog i pobožnog svećenika. Zaštitnik je majki i djece!
Doista, divan zaštitnik!

(Josip. A. S duhovnim velikanima kroz travanj)

Fatimska tajna: Zašto ropstvo svijeta? Je li Rusija oruđe za kažnjavanje svijeta?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/fatimska-tajna-zasto-ropstvo-svijeta.html

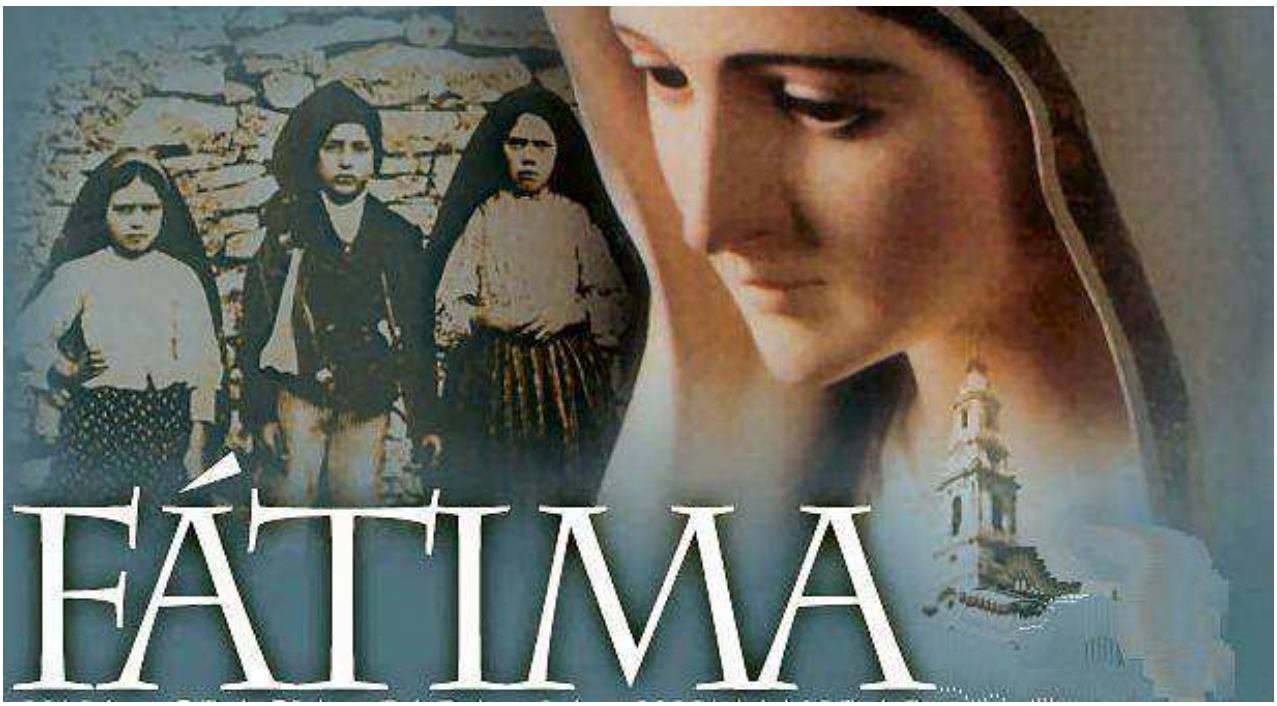

U Fatimskoj poruci Ruski narod naveden je kao oruđe koje će Gospodin upotrijebiti za kažnjavanje svijeta. Gospa Fatimska rekla je da ako se njezini zahtjevi ne ispune, osobito Posvećenje Rusije njezinom Bezgrješnom Srcu, onda će Rusija „proširiti svoje zablude po cijelome svijetu, izazivajući ratove i progone Crkve. Dobri će biti mučeni, Sveti će Otac mnogo trpjeti, a mnogi će narodi biti uništeni."

Da Gospodin može upotrijebiti jedan narod kao Rusiju za kažnjavanje svijeta, nije čin koji bi nas trebao iznenaditi ili zbuniti. Bog je mnogo puta upotrijebio narode kao oruđe Svoj kazne. U Starome zavjetu, primjerice, Jeremija je opominjao Izraelce da će Gospodin upotrijebiti zlo kraljevstvo Babilon da ih kazni.

Svećenici tog vremena nisu ozbiljno shvatili prorokove tvrdnje, pozivajući se na Gospodinovo obećanje da će se zauvijek povezati s Jeruzalemom. (usp. 2 Sam 7,10). Ali oni su zaboravili riječi koje je Gospodin rekao Salomonu odmah nakon Svojega obećanja: „Ali ako me ostavite, vi i vaši sinovi, ako ne budete držali mojih zapovijedi i zakona koje sam vam dao, ako se okrenete bogovima i budete im služili i klanjali im se, tada ću istrijebiti Izraela iz zemlje koju sam mu dao; ovaj ću Dom, koji sam posvetio svome Imenu, odbaciti od sebe, i Izrael će biti poruga i podsmijeh svim narodima" (1 Kralj 9, 6-7). Budući da su se Izraelci loše ponašali i budući da su odbacili Jeremijina proročanstva, Babilon je poharao i opljačkao Jeruzalem, uništivši Hram, odvevši Izraelce u sužanjstvo dugih 40 godina. (usp. 2 Kr; Jeremija 52; 2).

Jeremija koji ih je pokušao opomenuti, napisao je o tome: „Nisu vjerovali kraljevi zemaljski ni svekoliko stanovništvo zemlje da će ugnjetač i neprijatelj ući na vrata jeruzalemska“ (Tužaljke 4,12). Na isti način sestra Lucija rekla je ocu Fuentesu u intervjuu iz 1957. godine da će „Rusija biti oruđem koje je Nebo odabralo za kažnjavanje cijelog svijeta ako prije ne postignemo obraćenje te jadne nacije.“

Posveta Rusije koja će dovesti do njezina obraćenja nužna je dakle kako bi se izbjegle kazne među kojima je ropstvo na koje nas je Gospa Fatimska upozorila. Prije 3.500 godina bilo je predviđeno, kada je Mojsije vodio Izraelce na obale Crvenog Mora. Hebreji su imali Crveno More ispred i Egipćane koji su imali isukane mačeve i bili su spremni sve ih poubijati. Narod Božji Staroga zavjeta nije imao oružje, bio je prividno bez puta kojim bi mogao umaknuti. Bog je rekao Mojsiju da će pobjeći baš zahvaljujući njemu ako on bude podigao svoju ruku nad Crveno more. Budući da je Mojsije poslušao Gospodina i podigao svoju ruku nad more, ono se razdijelilo i Izraelci su mogli prijeći Crveno more, pronašavši tako spasenje.

Gospodin je trenutačnom Papi dao isto poslanje. Također je i narod Novoga zavjeta bez oružja, s vlastitim neprijateljima u takvoj poziciji da mogu uništiti Crkvu. Ujedinjeni narodi, kao i Europska unija i Sjedinjene Američke Države sve više jačaju masonska i komunistička načela. Ove snage vrše gotovo unilateralan nadzor nad svjetskom politikom. Komunizam i masonerija, i jedno i drugo, utemeljeni na sotonskim načelima, posve su suprotstavljeni istinskom katoličanstvu. Njihova otrovna i razorna djela mnogo je puta Katolička Crkva raskrinkala i stavila na indeks. (1)

Štoviše, budući da su komunizam i masonerija neprijatelji katoličanstva, postoje samo tri načina kako se katolici prema njima mogu postaviti: mogu pregovarati, pobjeći ili boriti se. Nemoguće je pobjeći jer su katoličanstvo i novi svjetski poredak masonskog/komunističkog kova prošireni su po cijelome svijetu. Nemoguće je i rješenje pregovorima jer su oni izravno suprotstavljeni katoličanstvu i pokušavaju ga potpuno uništiti. To nam ostavlja samo jedan jedini način konfrontacije s takvim neprijateljima Crkve: boriti se.

Bog nam je dao sredstva za borbu protiv njih. Ako bi Sveti Otac uzdigao svoju moćnu ruku – baš onako kako je to učinio Mojsije prije 3.500 godina – nad Crkvu i Rusiju, posvećujući Rusiju Bezgrješnom Srcu Marijinu i naređujući katoličkim biskupima da učine isto, Rusija bi se obratila i Gospodin bi čudesno poštedio Božji narod od onoga što bi inače bilo njegovo uništenje. Ako svijet želi izbjeći komunističko/masonsko ropstvo, to će se dogoditi jedino ako Papa posluša Gospodina, podižući svoju moćnu ruku nad Crkvu i Rusiju, posvetom Rusije skupa sa svim biskupima svijeta kako je to zahtijevala Fatimska Gospa.

Zašto Papa i biskupi moraju izvršiti posvetu Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu? Zar Bog sam ne bi mogao intervenirati bez njihove pomoći? On bi mogao, dakako, ali kako nam je On sam pokazao, ne će to učiniti. Isto kao što ljudsko biće ne može pisati bez nekog pomagala (bilo da je riječ o olovci, nalivperu ili računalu), Naš Gospodin rekao je da ne će dati milosti koje su povezane s posvetom, osim preko tog posebnog oruđa i nijednog

drugoga. On posebno želi posvetu budući da, kako nam je rekao, „želim da cijela moja Crkva prizna ovo posvećenje kao pobjedu Srca Marijina kako bi se potom proširilo njegovo štovanje i pobožnost ovome Bezgrješnom Srcu stavila uz pobožnost mojemu božanskomu Srcu!“

Bilješke:

1. Vidi: papa Klement XII., *In Eminenti* (o masoneriji), 28. travnja 1738.; papa Lav XIII, *Humanum Genus* (o masoneriji), 20. travnja 1884. i *Custodi di Quella Fede* (o masoneriji), 8. prosinca 1892.; vidi također: Pio XI., *Divini Redemptoris* (o bezbožnom komunizmu), 19. ožujka 1937., i papa Pio XII., *Ad Apostolorum Principis* (o bezbožnom komunizmu i Crkvi u Kini), 29. lipnja 1958.

Izvor: http://www.fatima.it/consecrussia/worldenslave.asp

Knjiga za djecu prepričava Fatimsku poruku – s predgovorom kardinala Saraha

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/knjiga-za-djecu-prepricava-fatimsku.html

100 godina Fatime: knjiga za djecu prepričava povijest i poruku Fatime s predgovorom kardinala Saraha

(Fatima) Za stotu obljetnicu prvog Gospinog ukazanja u Fatimi papa Franjo će 12./13. svibnja 2017. godine posjetiti poznato portugalsko proštenišťe. Time će biti četvrti katolički poglavar koji putuje u Fatimu otkako je Crkva 1930. godine priznala nadnaravni karakter ukazanja.

Za stotu jubilarnu obljetnicu francuska izdavačka kuća *Traditions Monastiques* izdala je prigodnu ilustriranu knjigu za djecu o Fatimi. Naslov glasi: „Fatima. Marija ti povjerava svoju tajnu“. Bogato oslikana knjiga djeci želi ispričati povijest Fatime i prenijeti im poruke koje je Majka Božja povjerila trima malenim pastirima.

„Posrijedi su poruke koje su uvijek aktualne jer govore o spasenju i otkupljenju i o obraćenju i povjerenju u Boga u svijetu koji je prividno sretan, a u stvarnosti je beskrajno tužan.“

Ove riječi potječu iz predgovora knjige koji se obraća djeci i odraslima i koje potječu od kurijalnog kardinala Roberta Saraha, pročelnika rimske *Kongregacije za bogoštovlje i sakramentalnu stegu.*

„Kada bih sada u srce svakoga ponaosob mogla položiti oganj koji imam u vlastitome srcu i koji mi daje da toliko mnogo ljubim Srce Marijino!“

Ove riječi blažene Jacinte, jednoga od troje malenih pastira, otiskane su u novoj knjizi. Ona najprije opisuje vrijeme u kojemu se Marija pokazala u seoskoj sredini u Portugalu. Godine 1917. u Europi je bjesnio krvavi rat i samo nekoliko dana nakon posljednjeg ukazanja Majke Božje u Rusiji je izbila okrutna komunistička revolucija. U toj krvavoj kupelji u kojoj su žrtve bile muževi, žene i djeca, ukazala se Djevica Marija trima malenim pastirima u Fatimi.

Knjiga za djecu „s velikim pedagoškim umijećem“, napisao je kardinal Sarah, uspijeva opisati ondašnja zbivanja. Svako poglavlje posvećeno je jednomu vidiku poruke. Ponajprije „slušanje“ poruke, potom „razumijevanje“ od djece, a na koncu i njihov osobni odgovor "i ja također"

Kardinal Sarah o tome piše:

„Čitanje ove lijepo oslikane knjige dade nam razumjeti da naši suvremenici, čiji je mentalitet prožet relativizmom i hedonizmom, trebaju obraćenje vlastitoga srca ako žele razumjeti dublje značenje Fatimske poruke. Autori se uzdaju u činjenicu da je djeci nedvojbeno lakše nego odraslima posvema spontano ispravno razumjeti i vidike Fatimske poruke koji bi se mogli učiniti pretvrdima ili presuhima i oni imaju pravo to i prihvatiti. Zar naša nebeska Majka u Fatimi, kao i u Lourdesu, u Pontmainu ili u La Salettu, da spomenemo samo neke od najpoznatijih marijanskih ukazanja, nije uvijek birala djecu i to siromašnu djecu kako bi nam objavila tajnu svojega Bezgrješnog Srca? A koja je to tajna? Ništa drugo nego Evanđelje, ali Evanđelje bez ukrašavanja, bez prilagodbi i bez kompromisa s duhom svijeta – koji se okreće kako vjetar puše, koji je

tolerantan, bez vjere i bez morala -, jer je Radosna vijest Evanđelja navještenje spasenja! A mi znamo da su blaženi Franjo i Jacinta tako ozbiljno shvaćali spasenje duša da su svednevice prinosili žrtve za obraćenje grješnika koje su često bile teške za malenu djecu sve dok svoj mladi život nisu posve predali kada ih je bolest uzela s ovoga svijeta u dobi od tek deset godina.“

Žrtva, pokora, zadovoljština za uvrede, osobna posveta: to su putovi k posvećenju koje pokazuju Elisabeth Toller i Jeanne-Marie Storez, autorice knjige za djecu. Ilustracije je naslikala Marie Storez.

Kardinal Sarah o tome piše:
„Kako su nam maleni Fatimski pastiri pokazali svojim životom, radi se o tome da trebamo dopustiti da nas Božja ljubav preobrazi, po Njegovom milosrđu koje nam je u potpunosti objavljeno u križu Kristovu.“

Fatima. Marie te confie le secret de son cœur, s predgovorom kardinala Roberta Saraha, Tekst: Elisabeth Tollet i Jeanne-Marie Storez, Ilustracije: Marie Storez, , Traditions Monastiques, 96 stranica.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2017/02/09/kinderbuch-erzaehlt-die-botschaft-von-fatima-mit-einem-vorwort-von-kardinal-robert-sarah/

Fatimski vidioci potvrđuju proročanstvo pape Pija X.

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/fatimski-vidioci-potvruju-prorocanstvo.html

Papa Pio X. bio je papa od 1903. do svoje smrti 1914. godine. Njegovo viđenje 1909. godine o jednome papi koji brzo mora bježati iz Vatikana i koji biva ubijen u izgnanstvu, potvrdili su Fatimski vidioci 1917. godine.

Tijekom jedne svečane audijencije nazočni su vidjeli kako je Papi najedanput glava klonula na prsa. Nekoliko minuta tijekom kojih nitko nije mrdnuo, bio je kao u dubokome snu. Kada je ponovno otvorio oči, njegovi su suradnici u njima vidjeli duboku potresenost i strah. Papa Pio X. ustao je sa stolice i izjavio je prestrašenoga glasa:

„Ono što sam vidio strašno je. Hoću li to biti ja ili jedan od mojih nasljednika? Ja to ne znam. Sa sigurnošću mogu samo reći da sam vidio papu kako bježi iz Vatikana preko leševa svojih svećenika. On pronalazi pribježište u jednome skrovištu; međutim, nakon kratkog predaha umire nasilnom smrću. Ne govorite o tome nikomu dok sam ja živ.“

Nazočni su bili pogođeni silinom kojom je Papa izrekao ove riječi.

Čini se da se ponovno vratio na ovo viđenje 1914. godine na času smrti. Još posve pri svijesti iznio je sadržaj onog viđenja i komentirao: **„Poštovanje prema Bogu nestalo je iz srdaca. Čak se pokušava izbrisati i sjećanje na njega“.**

Već duže vremena kruži ovo proročanstvo u kojemu se također kaže da je sveti Pio X. rekao da se radi **„o jednom od mojih nasljednika s mojim imenom“ (**te da je rekao: **„Vidim Ruse u Genovi!“).**

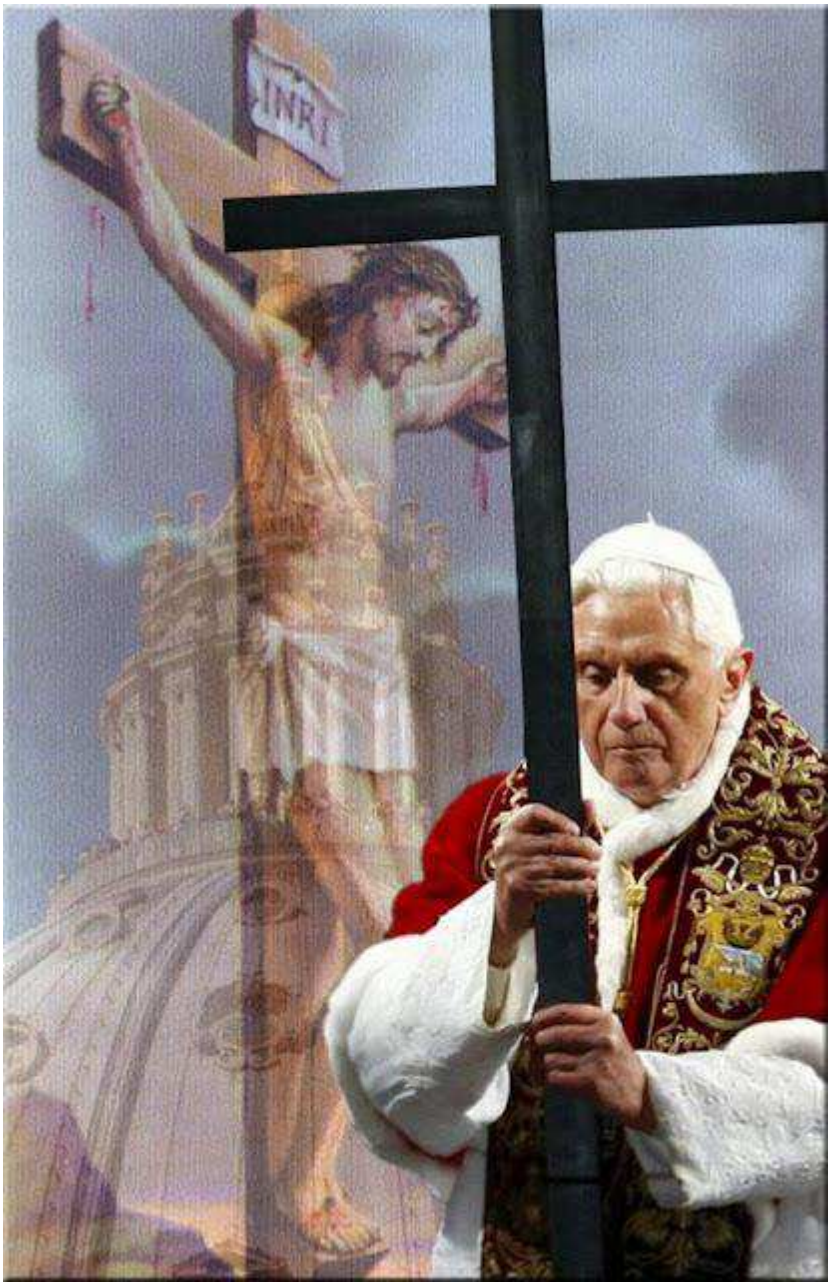

Odnosi li se ovo proročanstvo na papu emeritusa Benedikta XVI.?

To zbilja nije isključeno i mi smo generacija koja će to zasigurno doživjeti.

Papa Pio X. prorokovao je da papa koji bježi iz Rima i umire nasilnom smrću ima isto ime kao i on. I Pio X. i Benedikt XVI. imaju obojica krsno ime Josip (Giuseppe i Joseph).

Benedikt bi time mogao biti izmučeni „biskup odjeven u bijelo“ o kojem govori Treća fatimska tajna kao i izmučeni papa iz Don Boscova sna.

Izvor

Uskrs – ispunjenje proroštva

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/uskrs-ispunjenje-prorostva.html

Slika iz Vatikanskog muzeja – Gospodinovo uskrsnuće

U velikoj drami ljudskog roda nastaje obrat. Kad su neprijatelji mislili da mogu biti mirni, da je ubijen onaj koji im je najviše smetao, Ljubav pobjeđuje.

U borbi svjetla i tame, dobra i zla, raja i pakla pobjeda sotone i pakla je unaprijed bila izgubljena. Nevini Jaganjac prolivši svoju krv zaslužio nam je život. Ljubav koja se predaje

i ne uzvraća udarce pobjeđuje. Tako se ispunilo ono što je bio prorekao.

Uskrs je najveća kršćanska svetkovina. Slavimo ju ne jedan ili osam dana, kao druge svetkovine već 50 dana do Duhova i svake nedjelje preko godine. Veliko Otajstvo slavimo svaki dan.

Oživimo vjeru ukoliko živimo u Kristovom duhu ovdje na zemlji da ćemo s Njime uskrsnuti i vječno živjeti. Pri tom ne zaboravimo da put slave uskrsnuća ide preko Kalvarije. Nema slave bez trpljenja. Nema Uskrsa bez Velikog Petka. Samo će se onaj veseliti s Gospodinom u slavi vječnog Uskrsa, tko je s Njim križ nosio.

Sa željom da svjetlo Kristovog uskrsnuća obasja sve staze našeg života, a posebno kad smo u kušnji da u nama zavlada duh mira i dobrote te da Kristov put bude naš put, Kristov život naš život želi Vama i Vašim najdražima uredništvo bloga On treba kraljevati.

Ljubav…
napuštena, izdana, osuđena, bičevana,
okrunjena, razapeta, probodena, pokopana…
Isus je Ljubav jedina i najveća.
Ljubav nikad ne umire. Ona jedino živi.
Isus je uskrsnuo! Radujmo se!

Fatimska poruka: hoće li mnogi narodi biti zbrisani s lica zemlje ili ne?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/fatimska-poruka-hoce-li-mnogi-narodi.html

Gospa Fatimska upozorila nas je da ako njezini zahtjevi ne budu izvršeni, Rusija će „proširiti svoje zablude po cijelome svijetu, izazivajući ratove i progone Crkve. Dobri će biti mučeni, Sveti će Otac mnogo trpjeti, a **mnogi će narodi biti uništeni**.“ No u svojoj beskrajnoj dobroti Gospodin nam je ponudio način kako bismo izbjegli ovu strašnu kaznu. Posvetom Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu ne ćemo samo izbjeći najavljene kazne, nego će nam se dati neprocjenjiv dar: mir u cijelome svijetu i za cijelo čovječanstvo.

Važno je primijetiti dvoje Gospine riječi, posebice: narodi i uništenje. Nebo je odabralo ove dvije riječi svojom beskrajnom mudrošću. Gospa nije rekla da će „države“ biti uništene i nije se odnosila na civilne vlade ili na posebne vladare. Govorila je o nacijama, narodima. Primjerice, kada su 1795. godine Poljsku osvojile Njemačka, Francuska, Rusija i Austro-Ugarska i kada su je one međusobno podijelile, uništena je poljska država, ali nije poljski narod; poljski je narod ostao jedinstven. Godine 1919. poljska država ponovno je stvorena. Očito da Poljski narod nije bio uništen. Međutim, kad Gospa tvrdi da će narodi biti uništeni, Ona se odnosi na narode koji se sastoje od ljudi, žitelja, a ne na države koje su omeđene teritorijalnim granicama.

Isto tako, riječ „uništeni“ vrlo je znakovita. U portugalskome dolazi od latinske riječi „nihil“ što znači „ništa“. S jezičnog stajališta, uništen znači „sveden na ništa“. Da je Gospa htjela svojim riječima označiti da će to biti gotovo posvemašnje uništenje, ali ne baš takvo uništenje naroda, Ona je mogla odabrati drugu riječ kao primjerice „opustošiti“. Dakle,

koliko se god moglo učiniti zastrašujućim, moramo zaključiti da će cijeli narodi biti zbrisani s lica zemlje ako prije ne izvršimo posvetu Rusije. Dosada se Gospina tvrdnja, Njezino najstrašnije proročanstvo „mnogi narodi bit će uništeni (zbrisani s lica zemlje)“ još se nije ostvarilo. Međutim, svijet svakim danom sve više srlja prema njegovom ostvarenju, kako je dolje objašnjeno.

Prema uništenju

Uništenje milijuna i milijuna ljudi nije samo moguće, nego se alarmantnom učestalošću događalo od 1917. godine. Na vrhuncu Francuske revolucije Robespierre je javno obznanio svoju želju da masakrira oko 10 milijuna Francuza svojom vladavinom terora; nije ih ni bilo tada puno više u Francuskoj. Zaustavljen je prije nego što je mogao ostvariti svoj plan, ali drugi kao on nisu.

Lenjin je tvrdio da bi rado ubio 75% svjetskoga stanovništva ako bi preostali dio bio komunistički. Staljin je tvrdio: „Ako ubiješ petoricu ljudi, to je ubojstvo; ako ubiješ pet milijuna, to je politički pokret.“ Ta dvojica ljudi skupa su ubili **barem** 60 milijuna ljudi, a možda čak i 110 milijuna tijekom svog zlosilja u Rusiji i Sovjetskome Savezu. Između 1920. i 1930. godine Staljin je do smrti izgladnjivao otprilike 20 milijuna Ukrajinaca. Mao je ubio desetine milijuna Kineza tijekom vlastite tiranije. Polovica stanovništva Kambodže – otprilike 3 milijuna ljudi – ubijena je u sedamdesetim godinama. Popis se nastavlja: Ruanda, Etiopija, Balkan, Libanon u osamdesetim godinama itd. Međutim najveći holokaust modernoga vremena zacijelo je rat koji se vodi protiv nerođenih. Pobačaj je bio ilegalan svugdje u svijetu kada se Gospa ukazala u Cova da Iria (Dolina Iria) 1917. godine. Međutim, od 1970. godine oko 800 milijuna dječice „legalno“ je ubijeno u krilu svoje majke, a njihov broj raste iz godine u godinu.

Trenutačno svjetsko stanovništvo ima otprilike 7,5 milijardi. Tko bi želio uništiti veći dio ovih 7,5 milijardi? Evo primjera: postoji jedan spomenik u Georgi koji pojašnjava stajalište nekih osoba koje su bogate i moćne – na osobit način pokret za zaštitu okoliša *Georgia Guidestones*. Ovaj spomenik visok je 6 metara, a podignut je na brežuljku pred autocestom koji je visok 72 metra, na otprilike 7 milja udaljenosti sjeverno od Elbertona u Georgi. U nj je uklesano deset načela pokreta za zaštitu okoliša i „novo doba razuma“ za koji on tvrdi da neposredno predstoji.

Prvo načelo tvrdi: „Zadržati čovječanstvo ispod 500 milijuna stanovnika, u stalnoj ravnoteži s prirodom“. Budući da sada ima 7,5 milijardi ljudi na svijetu, ovaj spomenik u biti je poziv na eliminaciju preko 90% svjetskog stanovništva. Sukladno ovome načelu svaki bi pojedinac imao manje od 10% šansi za preživljavanje.

Sigurni smo pak da se ljudi koji su podigli ovu strukturu ili koji podržavaju ta načela jamačno ne bi ponudili kao dobrovoljci za tu eliminaciju. Kršćani posebice mogu biti sigurni da će biti prvi na koje će se udariti. Četvrto načelo na spomeniku govori o „reguliranju

strasti, vjere, tradicije i svih stvari u skladu s umjerenim razumom“. Prema ovome načelu, ako jedan katolik iznosi svoju vjeru u javnosti, kako je to prinuđen prema savjesti činiti, mogao bi itekako biti osuđen da nije podložio svoj „vjeru“ „umjerenom razumu“.

Što će se dogoditi u budućnosti?

Ne znamo koji će narodi biti zbrisani s lica zemlje ako se i dalje bude odlagala posveta Rusije. Može biti baš naš. Postoje još tisuće nuklearnih bojevih glava u cijelome svijetu. Rusija i komunistička Kina koje su saveznice i danas su ponovno u sukobu s SAD-om. I premda ruske i kineske nuklearne bojeve glave – ili bojeve glave kojima raspolažu drugi narodi – ne moraju trenutačno biti usmjerene na SAD i Europu, to mogu biti za samo dvije minute.

U svojem intervjuu s ocem Fuentesom, sestra Lucija ustvrdila je: „Reci njima, Presveta Djevica puno puta rekla je mojim rođacima Franji i Jacinti i meni da će mnogi narodi nestati s lica zemlje. Ona je rekla da će Rusija biti oruđem koje je Nebo odabralo za kažnjavanje cijelog svijeta ako prije ne postignemo obraćenje tog jadnog naroda...“ Činjenica da Papa i biskupi još nisu posvetili Rusiju ima posljedice za sve nas; sve dok se posveta ne izvrši, nastavit ćemo patiti od Božjih kazni. Samo posveta Rusije može spriječiti uništenje i kazne koje nas još očekuju. Naši životi pak kao i životi naših prijatelja i obitelji izloženi su pogibelji. Naša sudbina kao i sudbina cijeloga svijeta ovise samo
o posveti Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu.

Izvor: http://www.fatima.it/consecrussia/annihilation.asp

Fatima Rim Moskva – važna publikacija prigodom stote obljetnice Fatimskih ukazanja

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/fatima-rim-moskva-vazna-publikacija.html

Raduje nas da izdavačka kuća Sarto-Verlag ponovno u ponudi ima knjigu „Fatima Rim Moskva“ koja je odavno bila rasprodana. Time se nudi izvanredna pomoć u orijentaciji. Ova knjiga svakog vjernika katolika treba potaknuti da s obzirom na događanja u Crkvi i svijetu koja se svakim danom sve više zaoštravaju postane djelatnim u smislu Fatimske poruke.

Kratko prije stote obljetnice prvoga ukazanja Majke Božje u Fatimi svakomu je tko se bavi ovime jasno da nijedan zahtjev koji je tada postavljen nije ostvaren u okvirima cijele Crkve. Kako je poznato, niti je hijerarhija proširila pobožnost pet prvih subota u znak zadovoljštine – danas je ta pobožnost skoro pa nepoznata – niti je papa u zajedništvu s biskupima izvršio posvetu Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu.

Posveta koja dosada nije ostvarena glavna je tema knjige.

Geslo je knjige izjava pape Benedikta XVI. 13 svibnja 2010. u Fatimi koja je navedena na koricama: „Zavaravaju se oni što misle da je završena proročka misija Fatime!“

Oba autora, svećenici Svećeničkog Bratstva sv.Pija X., (prvi je dugogodišnji profesor filozofije) pitaju se:„Hoće li Benedikt biti papa koji će konačno ispuniti Marijinu želju da se Rusija posveti po čemu nam je obećana Marijina pobjeda?“

Događaji od zbunjujućeg i neprozirnog odreknuća pape Benedikta pokazuju da to nije bio slučaj – barem dosada još ne. Jer mi ne znamo što će još doći. Možda će se znamenita formulacija u poznatome dijelu Treće tajne o „biskupu odjevenome u bijelo“ uskoro razjasniti.

Budući da je knjiga iznimno važna, o tome donosimo iscrpniji pregled.

Temeljna poruka: Fatimska proročanstva kao luka spasenja

Temeljna izjava knjige je da Fatimska poruka predstavlja luku spasenja od katastrofa koje čovječanstvo zbog vlastite krivnje na sebe navlači. Širenje pobožnosti prvih subota u znak zadovoljštine kao i misli o prinošenju zadovoljštine općenito, svijest o ozbiljnosti ljudskoga života koji može zauvijek propasti i posveta Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu naređeni su kao izlaz iz vremenitih katastrofa koji je Bog otvorio te zaštita od vječne propasti.

Povijesne prilike

Autori opsežno opisuju događaje od 1916. godine (ukazanja „Anđela Portugala“ trima vidiocima pastirima koje se tri puta dogodilo). Ti se događaji opet dovode u vezu s djelomično prilično udaljenim valovima vjerskoga otpadništva (protestantizmom, masonerijom, komunizmom) i s lijekom za njih koje je Nebo ponudilo.

Fatima Rim Moskva

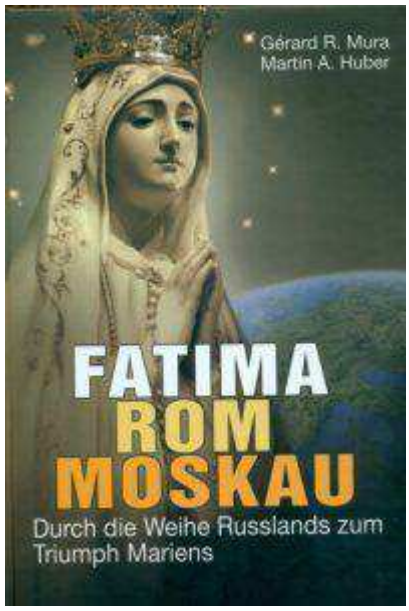

Iscrpno obrađeni događaji u Francuskoj kod nas su vjerojatno malo poznati, poziv kralju Luju XIV. da posveti Francusku Presvetom Srcu Isusovu 1689. godine i zanemarivanje poziva, revolucija s njezinim zvjerstvima, nemirno postnapoleonsko vrijeme uključujući teror „Pariške komune“ i njezinu objavu rata Njemačkoj i Marijino ukazanje u Pontmainu 1871. godine.
Jako su informativni i poučni dokazi istinitosti Fatimske tajne u obliku obraćenja i političkih oslobođenja, osobito spektakularno je kako se Portugal spasio od komunizma 1975. godine.
Sa svom jasnoćom autori objašnjavaju da posveta Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu usuprot službenom prikazu crkvenih ureda nije izvršena. Čini posvete od Pija XII. do Ivana Pavla II. podvrgnuti su pomnjivoj raščlambi. Autori, pozivajući se na sestru Luciju, dolaze do zaključka da su posvete (1942., 1982. i 1984.) blagoslovljeno djelovale na tijek događanja. Posljednje su dovele do brzog kraja (onda još velike) vojne ugroze od Sovjetskoga Saveza.
To pak još ne znači da se Rusija obratila i, kako je i bjelodano, nije dovelo do obećanoga vremena mira u svijetu.

Otpor protiv Fatimske poruke u kleru: klevete i krivotvorenja

Eduard Dhanis SJ (u sredini) s Karlom Barthom i Karlom Rahnerom SJ (desno)

Autori tumače na kakav oštar otpor je Fatimska poruka naišla u višem kleru. Već 1944. godine modernistički flamanski isusovac Eduard Dhanis (1902.-1978.) zalagao se za odvajanje jednog „vjerodostojnog“ dijela Fatimske poruke (naime ukazanja iz 1917. koje je stjecajem okolnosti morao priznati) od navodnih „izmišljotina“ (poruke iz Pontevedre 1925. i iz Tuya 1929.) koje potječu od sestre Lucije („Fatima 1“ protiv „Fatime 2“ kako se ovaj prividni problem naziva).

Dhanis, u ono vrijeme u manjini i opovrgnut od poznatih stručnjaka kasnije je imao je uspješnu karijeru. Njegove izjave pronalaze se i u (nevjerodostojnoj) vatikanskoj izjavi od 26. lipnja 2000. godine:

„Kako je bio i ostaje velik i trajan utjecaj ovoga flamanskog teologa glede Fatime, vidi se po tome što je kod objave Treće tajne 26.lipnja 2000. godine i Dhanis citiran u službenom popratnom komentaru koji je Vatikan objavio. U ovome 'Komentaru o Fatimskoj tajni' u jednom je odlomku o privatnim objavama pohvaljen kao 'vrsni poznavatelj ove materije'“(172).

„Vrsni poznavatelj ove materije“ jamačno nije bio. Čak je odbio osobno razgovarati sa sestrom Lucijom (!).

Kardinal Tarcisio Bertone

Da su protivnici Fatimske poruke koji su dosada konspirativno djelovali prevladali u hijerarhiji jasno je po golemom otporu na koji nailazi izričita i svečana posveta Rusije. Sestri Luciji koja se nije smjela očitovati u javnosti u osamdesetima pripisane su riječi i pisma kojima su se mrski zahtjevi posvete Rusije koje navodno promiču takozvani „tradicionalistički krugovi“ jednom zauvijek trebali odbaciti:

„Rado bismo sada šutke prešli preko ovoga poglavlja Fatimske poruke koje nikome nije na čast da ovi dokumenti koji su procurili [navodna pisma sestre Lucije svojoj nećakinji Mariji de Belém, jednom očito fiktivnom Walteru M. Noelkeru, ocu Paulu Krameru i Robertu Foxu] nisu bili toliko zlorabljeni kako bi se dokumentiralo da je navodno izvršena posveta Rusije. Lažno pismo Walteru Noelkeru citirao je 2000. godine čak i Tarcisio Bertone SDB, ondašnji tajnik Kongregacije za nauk vjere(...) te u vatikanskom službenom popratnom pismu o objavi Treće fatimske tajne 26. lipnja 2000“ (123).

Otpor posveti Rusije na temelju modernističkih krivovjerja

Autori iscrpno tumače psihološke, odnosno duhovne barijere protiv posvete Rusije na strani donositelja odluke.

Jer kod toga posrijedi su „nemoderne“ teološke istine:
„Zbog tih razloga za crkvenu hijerarhiju koja je pod utjecajem progresističkih ideja gotovo je pa nemoguće dosljedno primijeniti navedeni lijek [posvetu Rusije] dok ona nije spremna na odmak od „nouvelle théologie“ i povratak tradicionalnoj teologiji (...) [Posveta] je u proturječju s modernom vjerskom slobodom i podupire tradicionalni katolički nauk o društvenom Kristovom kraljevanju. Valja zamijetiti da se ne posvećuju Rusi, nego Rusija. To pak sadrži želju i prošnju Nebu da i sama zemlja službeno postane kršćanskom. Jedna takva prošnja nije spojiva s vjerskom slobodom Drugog vatikanskog sabora (...)“ (137).

Ovaj mentalitet doveo je do faktičnog odbacivanja Fatimske poruke od mjerodavnih crkvenih pastira. Autori radi ilustracije ovoga činjeničnog stanja dokumentiraju neshvatljivu nakaradnost, čak i izrugivanje svetom području u Fatimi (raspelo kao za porugu ispred čudovišne okrugle crkve).
A zato je Kapelica ukazanja u Fatimi 2004. godine bila poprište sablažnjivog hinduističkog idolopokloničkog obreda. Očito je tu nešto trulo.

Doprinos svećenika i laika: molitva i zadovoljština na nakanu Fatime

Autori nude opsežan i vrlo vrijedan dodatak s molitvama i formulacijama činā posvete. Pomno se tumači pobožnost prvih pet subota s nakanom prinošenja zadovoljštine. Nudi se i uvod u duhovno razmatranje koje je dio oblikovanja prvih subota, i to prema knjizi ignacijanskih duhovnih vježbi.
Time se čitatelju daje sredstvo u ruku kako bi dao svoj vlastiti doprinos – bilo u privatnoj pobožnosti, bilo u organiziranju javnih pobožnosti. Premda najviša crkvena hijerarhija još nije uradila svoj dio, laici i svećenici mogu učiniti dio koji njima pripada.
Sve se izvršava u pouzdanju u snagu Gospina zagovora jer:

„Opće Marijino posredništvo temelji se njezinoj moćnoj i beskrajnoj snazi zagovora koje vidimo nagovješteno u izvješću o svadbi u Kani“ (143).

Zaključna prosudba

Iscrpnim povijesnim tumačenjima i teološkim objašnjenjima, s preko 800 bilježaka i gotovo 500 stranica, 95 ilustracija i opsežnim popisom literature od oko 200 naslova na više jezika knjiga ispunja visoke standarde. Raduje nas da su uključeni i radovi Frère Michela de la Sainte Trinité (François-Marie Velut koji je 1989. godine ušao u Veliku kartuziju i ondje postao prior, a time bio i generalni poglavar Reda)*Toute la Vérité sur Fatima* (1985), kao i Frère Françoisa de Marie des Anges, *Fatima – Joie Intime, Événement Mondial* (1991) te Marka Fellowsa, *Fatima in Twilight* (2003). Prvo djelo možete pronaći online u engleskome prijevodu.

Radi potpunosti i poticaja izdavačkoj kući spomenut ćemo i – malene – kritike: nažalost, kod novog izdanja nije riječ o aktualiziranom novom izdanju, nego o običnom pretisku. Stoga nisu uzeta u obzir dramatična događanja papinskog odreknuća i trenutačnog katastrofalnoga pontifikata. Knjiga dakle opisuje događanja do prije šest godina. Jedno novo izdanje koje bi uključilo i događanja posljednjih šest godina bilo bi poželjno (premda svatko i sam može donijeti svoje zaključke).

Bilo bi dobro prstom uprijeti na poznati odlomak iz Fatimske tajne „U Portugalu će se uvijek sačuvati dogma vjere itd.“. Stoga što dosada Vatikan nikada nije objasnio ovo „itd.“ premda se navodi u tumačenju iz lipnja 2000. godine.

Što se tu prešućuje?
Također se ne tematizira pitanje o proglašenju blaženom sestre Lucije. Njezinih dvoje rođaka već su proglašeni blaženima. Zašto se odugovlači kod sestre Lucije?
Knjizi treba poželjeti da se široko proširi. Ona mnogim čitateljima može otvoriti oči s obzirom na katastrofalnu situaciju u Crkvi i svijetu i potaknuti ih da učine svoj dio. Osobito bi to bilo važno za crkvene pastire.

Gérard R. Mura, Martin A. Huber, *Fatima Rom Moskau – Durch die Weihe Russlands zum Triumph Mariens*, 1. izdanje, Sarto, Stuttgart 2010., 494 str.
*MMag. Wolfram Schrems, Linz i Beč, katolički teolog, filozof, kateheta

Izvor:http://www.katholisches.info/2016/09/fatima-rom-moskau-eine-wichtige-publikation-im-vorfeld-von-100-jahren-fatima/

Kako u 3 koraka do položenog ispita (provjereno!)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/kako-u-3-koraka-do-polozenog-ispita.html

1.Predanje, pouzdanje, unaprijed vjerovanje Gospodinu da će po zagovoru Majke Marije i svetog Ekspedita koji zaista provjereno brzo rješava ispite, kredite, razmirice, lažne klevete i teške bolesti pozitivno ispit riješiti. Ime Ekspedit znači **"brz u potrebi".**

Što je čovjeku nemoguće Bogu je moguće. Molitva Svetom Duhu za komisiju i prijatelje koji isto polažu. Poželjno je po mogućnosti i hodočašće u Gospino svetište ili svetište nekog sveca npr.Krašić.

2."Ora et labora" – (moli i radi) Božja Riječ nam govori krhko je znanje stoga bolje je ne

pouzdavati se u sebe i znanje.

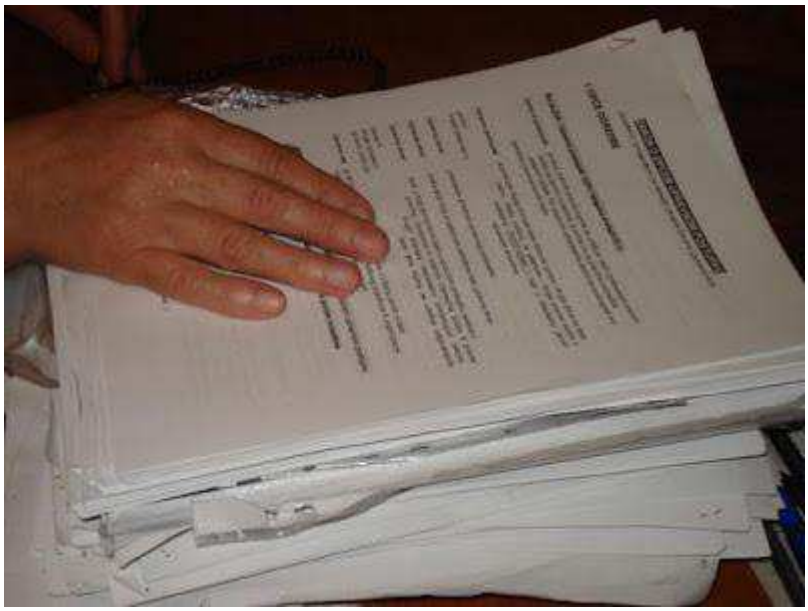

3. Zahvalnost Bogu za Njegovo neizmjerno milosrđe, beskrajnu ljubav i Providnost s kojom upravlja događaje i mimo čovjekove volje.

Poznati intervju oca Fuentesa sa sestrom Lucijom 26. prosinca 1957. godine: predstoji li nam sada konačni okršaj o kojem govori sestra Lucija?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/poznati-intervju-oca-fuentesa-sa.html

Ušutkati vjesnike

Dana 26.prosinca 1957. otac se Augustin Fuentes, koji se spremao postati postulatorom kauze za proglašenje blaženima Franje i Jacinte Marto, susreo sa sestrom Lucijom u njezinom samostanu u Coimbri, u Portugalu. Ovdje je bio u mogućnosti dugo razgovarati s Fatimskom vidjelicom. Po svojem povratku u Meksiko o tom je susretu priredio konferenciju za tisak na kojoj je izvijestio o riječima sestre Lucije. Otac Alonso, službeni

Fatimski arhivist više od 16 godina, tvrdio je da je govor s ovog predavanja objavljen „sa svakim jamstvom autentičnosti i s potrebnim biskupskim dopuštenjem, u što je uključeno i dopuštenje Fatimskog biskupa."

Otac Fuentes je tvrdio da poruka potječe iz „samih usta glavne vidjelice".

Izvori: Ovaj je argument dugo obrađivao Frère Michel de la Sainte Trinité, u trećem svesku svojeg niza *The Whole Truth About Fatima (Sva Istina o Fatimi)*. Sljedeći je tekst prijevod koji se pojavio na engleskome na *The Fatima Crusader*, tekstova na španjolskome i engleskome, objavljenih u knjizi Frère Michela de la Sainte Trinité *The Third Secret (Treća Tajna)* (svezak III, str.336-338). Podnaslovi su dodani radi praktičnosti. [i]

Želim vam govoriti o posljednjem razgovoru koji sam imao sa sestrom Lucijom 26.prosinca (prošle godine). Susreo sam je u njezinu samostanu. Pojavila se veoma tužna, veoma blijeda i omršavjela. Rekla mi je: „Nitko ne pridaje važnost".

„Blažena je Djevica veoma žalosna, jer nitko ne pridaje važnost njezinoj poruci, ni dobri niti zli. Dobri i dalje nastavljaju svojim putem, ali pritom ne obraćaju pozornost na poruku. Zli, na koje još nije pala božanska kazna, i oni nastavljaju sa svojim grješnim životom, ne mareći za Poruku. Ali, vjerujte mi, Oče, Bog će kazniti svijet i učinit će to na strašan način. Nebeska kazna predstoji."

Još neobjavljena tajna

„Oče, koliko još dana nedostaje do dolaska 1960. godine? Bit će to vrlo tužna godina za sve, nitko neće moći osjetiti nikakvu radost ako svijet ne bude molio i činio pokoru. Ne mogu otkriti nikakve pojedinosti jer je to još tajna. U skladu s voljom Presvete Djevice samo je papi i Fatimskom biskupu dopušteno upoznati tajnu, ali više su voljeli ne upoznati je kako ona na njih ne bi utjecala. Ovo je Treći dio poruke naše Gospe koji će ostati tajan do 1960.“

Rusija, bič Božji

„Reci njima, Oče, da je Presveta Djevica puno puta rekla mojim rođacima Franji i Jacinti i meni, da će mnoge nacije nestati s lica zemlje. Ona je rekla da će Rusija biti oruđem koje je Nebo odabralo za kažnjavanje cijelog svijeta ako prije ne postignemo obraćenje tog jadnog naroda.“

„Odlučujuća borba“ između Marije i sotone: pad posvećenih duša i svećenika

Sestra Lucija mi reče: „Oče, đavao se upravo sprema zametnuti odlučujuću bitku protiv Blažene Djevice. A đavao zna što ponajvećma vrijeđa Boga i što će mu u kratko vrijeme pribaviti najveći broj duša. Tako đavao sve čini da zavlada dušama Bogu posvećenima jer zna da će na ovaj način, duše vjernika, ostavljene bez vodstva, lakše pasti u njegove ruke.“

„Ono što osobito vrijeđa Bezgrješno Srce Marijino i srce Isusovo jest pad duša redovnika i svećenika. Đavao zna da su preko svakog redovnika i svećenika koji zaniječe svoj sveti poziv mnoge duše povučene u pakao…Stoga đavao žudi za tim da zavlada posvećenim dušama. Pokušava ih iskvariti na svaki način da uspava duše vjernika i dovede ih do najgore okorjelosti u grijehu. Služi se svakom vrstom lukavštine, uspijevajući ih uvjeriti da odgađaju ulazak u redovnički život . Od ovoga potječu neplodnost nutarnjeg života i među laicima hladnoća (nedostatak oduševljenja) u vezi s izgledima da se odreknu zemaljskih užitaka kako bi se posvema posvetili Bogu.“

Fatimski vidioci: Lucija, Franjo i Jacinta

Ono što je posvećivalo Jacintu i Franju

„Reci njima također, Oče, da su se moji rođaci Franjo i Jacinta žrtvovali jer je, u svim ukazanjima, Presveta Djevica izgledala veoma tužnom. Ona nam se nikada nije nasmiješila. Ova tuga, ova tjeskoba koju smo ćutjeli u Njoj prodirala je u naše duše. Ona je bila prouzročena uvredama Bogu i kaznama koje prijete krivcima. I tako mi djeca nismo znali što činiti, nego tražiti razne načine molitve i žrtve.“

Poslanje sestre Lucije

„I zbog toga, Oče, moje poslanje nije pokazati svijetu materijalnu kaznu koja mu jamačno predstoji ako se na vrijeme ne obrati molitvi i pokori. Ne! Moje poslanje je podsjetiti svakoga od nas na pogibao da se izgube naše besmrtne duše ako ustrajemo u grijehu.“

Hitnost obraćenja

Sestra mi Lucija osim toga reče: „Oče, ne bismo trebali čekati poziv Svetoga Oca iz Rima koji poziva svijet da čini pokoru. Niti bismo trebali čekati sličan poziv svoga biskupa u vlastitoj biskupiji ili redovničkih zajednica. Ne! Naš Gospodin se već vrlo često služio ovim sredstvima, a svijet za to uopće nije mario. I poradi toga je sada nužno da svatko od nas otpočne s duhovnom obnovom sebe samoga. Svatko od nas ima dužnost spasiti ne samo sebe samoga, nego i pomoći svim dušama koje Bog stavlja na naš put.“

„Đavao čini sve što je u njegovoj moći da nas rastresa i udaljuje od molitve; spasit ćemo se skupa ili ćemo propasti skupa.“

Posljednja vremena

„Oče, Presveta Djevica nije mi izrijekom rekla da smo dospjeli do posljednjih vremena, ali postoje tri razloga koja me potiču da to vjerujem.“

Konačna bitka

Sestra mi Lucija osim toga reče: „Oče, ne bismo trebali čekati poziv Svetoga Oca iz Rima koji poziva svijet da čini pokoru. Niti bismo trebali čekati sličan poziv svoga biskupa u vlastitoj biskupiji ili redovničkih zajednica. Ne! Naš Gospodin se već vrlo često služio ovim sredstvima, a svijet za to uopće nije mario. I poradi toga je sada nužno da svatko od nas otpočne s duhovnom obnovom sebe samoga. Svatko od nas ima dužnost spasiti ne samo sebe samoga, nego i pomoći svim dušama koje Bog stavlja na naš put.“
„Đavao čini sve što je u njegovoj moći da nas rastresa i udaljuje od molitve; spasit ćemo se skupa ili ćemo propasti skupa.“
„Prvi razlog je da mi je Ona rekla da đavao zameće odlučujuću bitku protiv Djevice. A ova odlučujuća bitka je konačni okršaj iz kojeg će jedna strana izići kao pobjednik, a druga će biti poražena. Moramo odabrati već odsada na kojoj ćemo strani biti, s Bogom ili s đavlom. Nema druge mogućnosti.“

Posljednja sredstva

„Drugi razlog je da je Ona rekla meni i mojim rođacima da je Gospodin odlučio dati svijetu dva posljednja sredstva (lijeka) protiv zla, a to su sveta Krunica i pobožnost Bezgrješnom Srcu Marijinu. Ovo su dva posljednja moguća lijeka što znači da neće biti drugih.“

papa Pio XII. pozdravlja vjernike koji nose kip Fatimske Gospe

Grijeh protiv Duha Svetoga

„Treći razlog je da, u planovima Božje Providnosti, kada je Bog prisiljen kazniti svijet, prije nego to učini, pokušava ga popraviti svim mogućim sredstvima. Sada, kada vidi da svijet uopće ne mari za Njegove poruke, dakle, kao što smo rekli na našem nesavršenom jeziku, On nam nudi „s određenim strahom“ posljednju mogućnost spasenja, pomoć Svoje Presvete Majke. Čini to „s određenim strahom“, jer, ako i ovo posljednje sredstvo ne bude imalo uspjeha, nećemo se više moći nadati ni u kakvu vrstu oproštenja od Neba jer ćemo se okaljati onime što Evanđelje naziva grijehom protiv Duha Svetoga. Ovaj se grijeh sastoji u otvorenom odbacivanju, posvema svjesnom i dobrovoljnom, mogućnosti spasenja koje nam se nudi. Ne zaboravimo da je Isus Krist veoma dobar Sin i neće nam dopustiti vrijeđati i prezirati Svoju Presvetu Majku. Stoljetna povijest Crkve čuva svjedočanstva strašnih kazni dosuđenih onima koji su se usudili napasti čast Njegove Presvete Majke, pokazujući koliko je naš Gospodin Isus Krist uvijek branio čast Svoje majke.“

Molitva, žrtva i sveta Krunica

U vezi sa svetom Krunicom sestra Lucija mi reče: „Vidite, Oče, Presveta je Djevica htjela dati, u ovim posljednjim vremenima u kojima živimo, novu djelotvornost molitvi svete Krunice. Ona je toliko ojačala njezinu djelotvornost da ne postoji problem, koliko god bio teškim, materijalne ili osobito duhovne naravi, u privatnom životu svakoga od nas ili u životu naših obitelji, obitelji cijeloga svijeta, redovničkih zajednica ili čak u životu naroda i nacija da se ne može riješiti molitvom svete Krunice. Nema problema, kažem vam, koliko god bio teškim, koji se ne može riješiti molitvom svete Krunice. Sa svetom krunicom ćemo se spasiti, posvetiti, utješit ćemo našega Gospodina i postići ćemo spasenje mnogih duša.“

Pobožnost Bezgrješnom Srcu Marijinu

„Na koncu, pobožnost Bezgrješnom Srcu Marije, naše presvete Majke, sastoji se u tome da je se drži prijestoljem milosti, dobrote i oproštenja i sigurnim putem po kojem ćemo ući u raj.“[i]

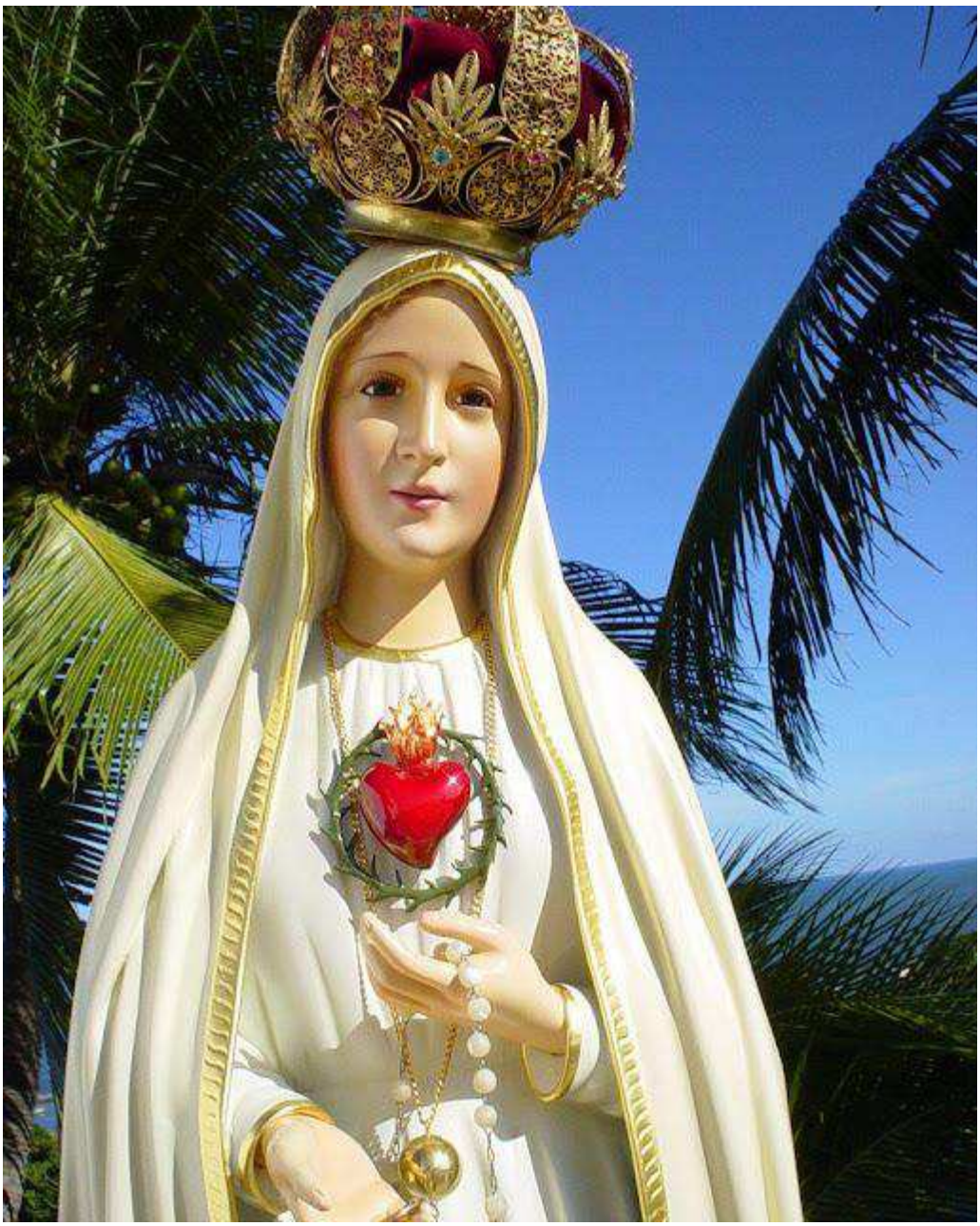

Crkvena reakcija na ovaj intervju

Intervju sa sestrom Lucijom koji je objavio otac Fuentes prouzročio je više od godinu dana kasnije jaku reakciju biskupske kurije u Coimbri, biskupije u kojoj se nalazi Lucijin samostan. Objavila je anonimno priopćenje koje je optuživalo oca Fuentesa da je izmislio te izjave sestre Lucije tvrdeći da je sestra Lucija optužila to objavljeno svjedočanstvo da je lažno. Kurija je izjavila da je otac Fuentes posve izmislio tvrdnje koje su iznesene u ovome članku. Sve do danas, nitko nije preuzeo odgovornost da je napisao to priopćenje. Budući da je anonimno, dokument takve vrste, po zakonu, nema nikakvu vrijednost i ništavan je.

U Meksiku su nadbiskup Manuel Pio Lopez i kardinal Josè Garibi Y Rivera branili oca Fuentesa, ali uzalud. Otpušten je iz službe postulatora za proglašenje blaženima Jacinte i Franje i kasnije je na njegovo mjesto postavljen otac Luis Kondor.

Otac Luis Kondor sa sestrom Lucijom

Komentar

Što je prouzročilo takvu reakciju? Netko je lagao s obzirom na intervju između oca Fuentesa i sestre Lucije. I otac Kondor i otac Alonso su držali da otac Fuentes nije krivotvorio izvješća svojeg intervjua sa sestrom Lucijom. Nakon što je imenovan službenim Fatimskim arhivarom 1966.godine, otac Alfonso je najprije usvojio mišljenje da je otac Fuentes izmislio tvrdnje koje je on pripisao sestri Luciji. Međutim, nakon deset godina proučavanja i istraživanja u Fatimskim arhivima te nakon susretā sa sestrom Lucijom, otac je Alonso promijenio mišljenje i, štoviše, pokušavao je rehabilitirati oca Fuentesa. On je tvrdio da tekstovi Fuentesove konferencije za tisak „nisu ništa govorili što nije već sestra Lucija bila rekla u svojim brojnim spisima, već objavljenima“. Izjavio je osim toga da „izvorni tekst…ne sadrži, po mojem mišljenju, ništa što bi moglo dovesti do

klevetničkog priopćenja koje je dala Coimbra.“ Prema tome, možemo sa sigurnošću zaključiti da je odgovor Kurije na intervju koji je objavio otac Fuentes pokazatelj da je poruka sestre Lucije nešto što se želi ušutkat

Sestra Lucija preminula je 13. veljače 2005. godine u samostanu karmelićanki u Coimbri u 97. godini

Bilješke

Frère Michel de la Sainte Trinité, *The Whole Truth About Fatima (Sva Istina o Fatimi)*, svezak III: The Third Secret (III.tajna) (Immaculate Heart Publications, Buffalo, New York, 1990.) str.504-508.

i Također je i otac Alonso u početku vjerovao da je otac Fuentes krivitvorio intervju. Ali 1975., nakon što je proučavao Fatimske dokumente duže vremena, zaključio je da su vrlo vjerojatno to bile riječi koje je izgovorila sestra Lucija. Za daljnje informacije, vidi The *Whole Truth About Fatima*, Svezak III, str. 552-554.

Izvor: http://www.fatima.org/it/essentials/opposed/frfuentes.asp

„Fatima: nije sve objavljeno“ - Saverio Gaeta postaje „fatimist“:„Odluku donosi Papa“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/fatima-nije-sve-objavljeno-saverio.html

Troje fatimskih vidjelaca: Majka Božja pokazala im je viđenje pakla, rat i uništenje i dala je za čovječanstvo „Fatimsku tajnu“. U jednoj novoj knjizi sada i jedan od najpoznatijih i najutjecajnijih katoličkih novinara u Italiji kaže da 2000. godine Vatikan nije u cijelosti objavio treći dio „Tajne“.

(Fatima) Nova knjiga Saveria Gaete o Fatimi najavljuje „novo“, što u biti i nije posve novo. Novo je doduše da jedan priznati vatikanist ponavlja tezu da 2000. godine nije u cijelosti objavljen treći dio Fatimske tajne i da on to smije učiniti u najvećoj talijanskoj izdavačkoj kući. K tome, donosi i neke nove detalje.

Saverio Gaeta postaje, što je kardinal Bertone prezirno nazivao „fatimist“. Saverio Gaeta sada spada u „fatimisti“. U njegovoj nedavno objavljenoj knjizi „Fatima tutta la verità“ (Fatima – cijela istina. Povijest, tajne, posveta) Gaeta piše:

„Nije sve objavljeno“.

Postoji „dodatak“ koji „nikada nije pokazan“. Ovaj „dodatak“ sadrži izjave sestre Lucije o Gospinim ukazanjima 1917. godine.

Saverio Gaeta: „Fatima – cijela istina“

Saverio Gaeta spada u najpoznatije i najutjecajnije katoličke novinare u Italiji. Rođen je 1958. godine u Napulju. Studirao je komunikologiju i predaje novinarstvo na Salezijanskom papinskom sveučilištu u Rimu. Od svoje 20. godine djeluje kao novinar, najprije kao urednik napuljskog crkvenog lista, potom kao glasnogovornik dvaju biskupa toga grada. Postaje urednik vodećeg napuljskog dnevnika (Il Mattino), potom vatikanskog dnevnika *Osservatore Romano* i mjesečnika *Jesus* Isusovačkog reda. Od 1999. godine glavni je urednik tjednika *Famiglia Cristiana* koja je s nakladom od pola milijuna primjeraka daleko najjači katolički list u Italiji s umjereno progresivnim usmjerenjem.

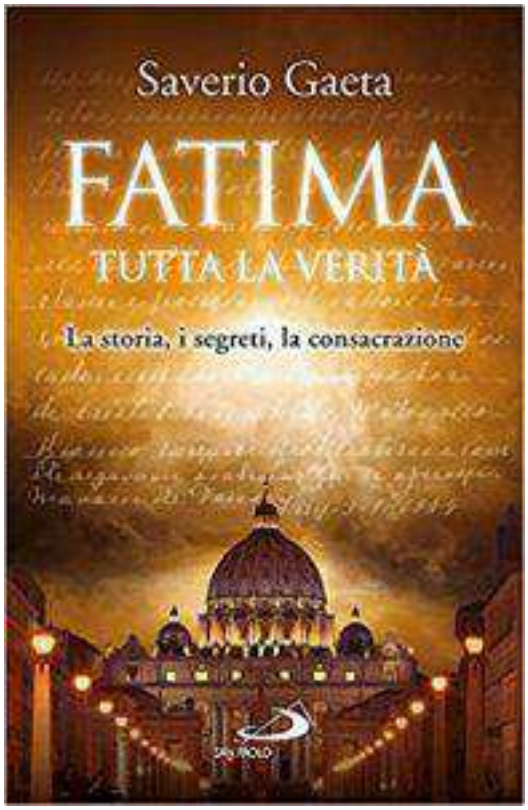

Famiglia Cristiana izdaje izdavačka kuća Edizioni Paoline „Pavlove obitelji“, kako se redovi skupa nazivaju koji potječu od istoga utemeljitelja, blaženog svećenika Giacoma Alberionea (1884.-1971.)

U istoj izdavačkoj kući objavljena je sada i Gaetina nova knjiga o Fatimi i time sebi od 9. ožujka osigurava najveću vidljivost u talijanskim knjižarama. Budući da je ova izdavačka kuća aktivna u brojnim zemljama, nisu isključeni prijevodi na druge jezike.

„Napiši što ti ja diktiram, a ne ono što ti je dano razumjeti“
Gaeta je rekao u intervjuu za obavijesnu agenciju AskNews na predstavljanju knjige:

„Treća tajna objavljena je tek 2000. godine, nakon mnogo, mnogo godina, a znamo da je Gospa rekla sestri Luciji da se može objaviti već 1960. godine. Dio teksta koji je objavljen četrdeset godina kasnije nepotpun je jer je sama Gospa 1944. godine, kada je rekla sestri Luciji da piše biskupu, njoj naredila: 'Napiši ono što ti ja diktiram, a ne ono što ti je dano razumjeti'“.

Gaeta je prikupio, kako je on sam izjavio, mnoštvo indicija koje je akribijski poredao. Rezultat ga je doveo do zaključka da Treća tajna 2000. godine „zbilja nije u cijelosti objavljen.

„Išao sam za tim da prikupim sve stvari koje se ne slažu i koje pokazuje kako kardinali, glasnogovornici papa, poznati uglednici iz Vatikana navode različite nadnevke o istim stvarima. Omotnice različitih dimenzija, različite listove. Sve ovo navodi na pomisao da postoji nešto što se izravno ne pripisuje Gospi, nego štoviše, objašnjenju sestre Lucije i radije se to drži skrivenim“.

Gaeta pripisuje „neobjavljeni“ dio Treće tajne ne izravno, nego neizravno poruci Majke Božje. Sestra Lucija dobila je izravnu poruku i tumačenje koje je pojašnjava kako bi razumjela poruku. Prema talijanskom novinaru i autoru knjige riječ je „vjerojatno“ o dijelu koji tumači kojim Gospa Luciji daje razumjeti poruku, a koji Vatikan još drži u tajnosti.

Odluka o objavi dijela koji nedostaje „donosi samo Papa“

Ovaj „dodatak“ ili „dopuna“ sestre Lucije može se pronaći u nekim tekstovima koji su tek prije godinu dana objavile njezine susestre u Coimbri, „a da možda nisu ni bile svjesne njegovog značenja“. U biografiji koju su izdale o sestri Luciji objavile su više dosada posve nepoznatih, neobjavljenih pisama.

„Jedno od tih pisama iz 1937. i jedno iz 1944. godine koja su bila posve nepoznata iznose na vidjelo što je sestra Lucija rekla biskupu. Priča da je vidjela beskrajnu svjetlost koja je Bog, u tom svom viđenju vidjela je rijeke koje se izlijevaju, potres koji je protresao zemlju, nešto što se s neba obrušava na zemlju poput plemena, mogli bismo pomisliti na meteorit ili nešto slično, i jedan razorni rat.“

Na pitanje AskNewsa gdje bi mogao biti ovaj neobjavljeni dio Treće tajne, Gaeta odgovara: *„Ako postoji, što ja pretpostavljam, nalazi se negdje u Vatikanu, a odluka da ga objavi pridržana je samo Papi“.*

Saverio Gaeta

Time Gaeta aludira da Benedikt XVI. koji je sudjelovao 2000. godine u objavi „Treće tajne“ koju je želio Ivan Pavao II., od svog uznemirujućeg odreknuća 2013. godine nije više ovlašten davati izjave o „Fatimskoj tajni“. Amerikanka njemačkog podrijetla Maike Hickson Pozvala je Benedikta da objavi dio koji nedostaje.

Prošle godine je augsburški moralni teolog Ingo Dollinger ponovio što je od 2000. godine više putaizjavio: ondašnji pročelnik Kongregacije za nauk vjere kardinal Joseph Ratzimger neposredno nakon objave takozvane „Treće tajne“ rekao mu je prema

njegovim riječima da objava nije bila potpuna. Kratko nakon toga Vatikan je demantirao i Tiskovni ured Svete Stolice objavio je u ime Benedikta XVI. izjavu prema kojoj on „nikada“ o tome nije razgovarao s Dollingerom.

Ako je točno Gaetino tumačenje i ako se tomu pridoda izjava za tisak u ime Benedikta XVI., onda se može zaključiti da Vatikan trenutačno nema namjeru još jedanput zauzeti stav o „Trećoj tajni“.

Tekst:Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2017/03/fatima-nicht-alles-wurde-enthuellt-auch-saverio-gaeta-wird-zum-fatimisten-entscheidung-liegt-beim-papst/

Knjiga se pojavila i u hrvatskom prijevodu:
http://verbum.hr/knjige/fatima-cijela-istina-7073/

Papa Franjo i stota obljetnica Fatime: ponovno „posveta“ svijeta Mariji, koja u biti nije posveta

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/papa-franjo-i-stota-obljetnica-fatime.html

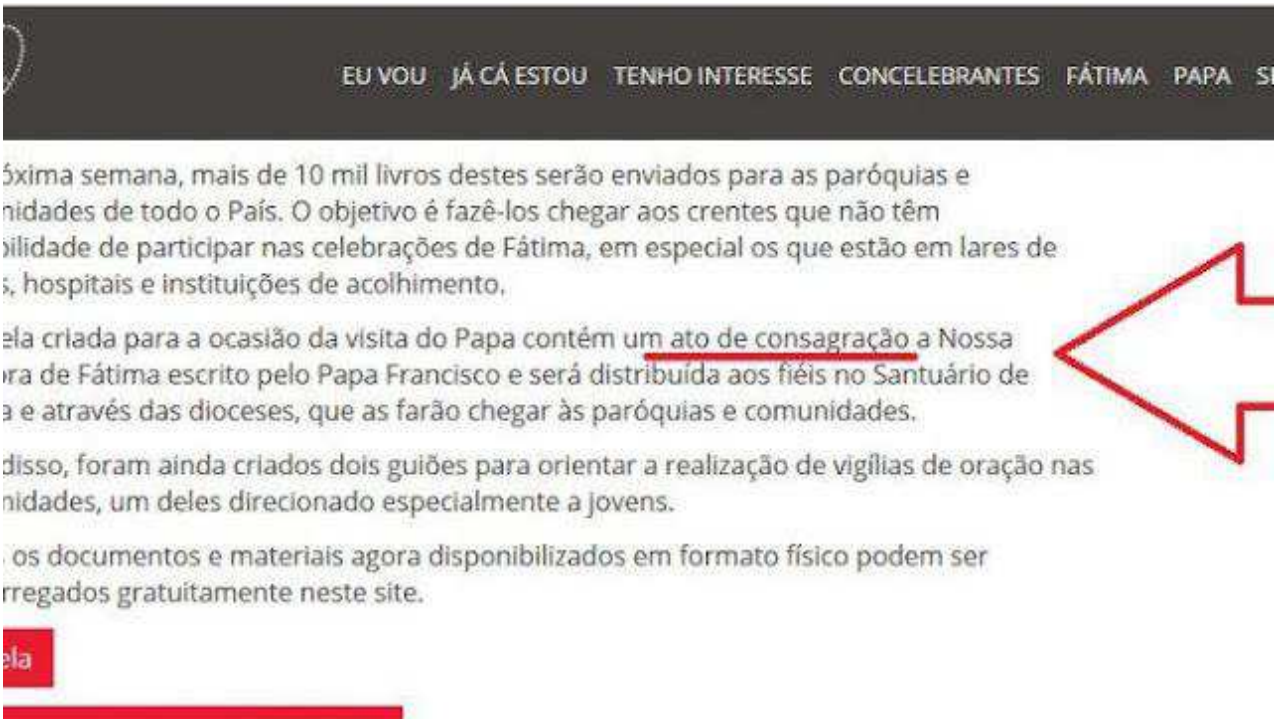

Prigodom Papina posjeta Fatimi 13. svibnja službeno će se obaviti „čin posvete“ Majci Božjoj Fatimskoj koji potječe od pape Franje iz 2013.godine, no to nije posveta

(Fatima/Rim) Uprava prošteništa Majke Božje Fatimske pokrenula je službenu mrežnu stranicu za Papin posjet u svibnju. Na mrežnoj stranici papa2017.fatima.pt nalaze se brojne upute oko organizacije, ali i duhovna pomoć glede priprave za 100. obljetnicu prvih Gospinih ukazanja koju će papa Franjo proslaviti 12. i 13. svibnja u Fatimi – te jedna zbunjujuća neuobičajena stvar.

"Posveta" Majci Božjoj Fatimskoj

Na stranici se nalazi publikacija „*Fatima 2017. Svibanj s papom Franjo u 100. godini ukazanja*“. Tu je riječ o „pastoralnim prijedlozima kako bi se hodočasnicima pomoglo pripraviti se za Papin pohod Fatimi i to duhovno duboko proživjeti“. Izdavači su „Svetište u Fatimi i Portugalska biskupska konferencija“.

U publikaciji je na vidljivom mjestu istaknuta „posveta Majci Božjoj Fatimskoj“ koju je „sastavio papa Franjo“.

Riječ je o molitvi koju je papa Franjo molio 13. listopada 2013. na Trgu sv.Petra u Rimu. Već je onda unaprijed bilo najavljeno da će papa Franjo na tu 96. godišnjicu posljednjega Gospina ukazanja u Fatimi posvetiti svijet Bezgrješnom Srcu Marijinu. Iz Fatime su za tu prigodu dali donijeti kip Gospe Fatimske u Rim.

U neslužbenom jeziku govorilo se izričito o službenom „činu posvete“ svijeta Majci Božjoj Fatimskoj. U Fatimi je Gospa,prema riječima jednoga od troje vidjelaca, kasnije časne sestre Lucije dos Santos, tražila da se Rusija, gdje je kratko nakon posljednjega ukazanja izbila boljševička Oktobarska revolucija, posveti Njezinom Bezgrješnom Srcu.

Čin posvete pretvorio se u „čin povjeravanja“

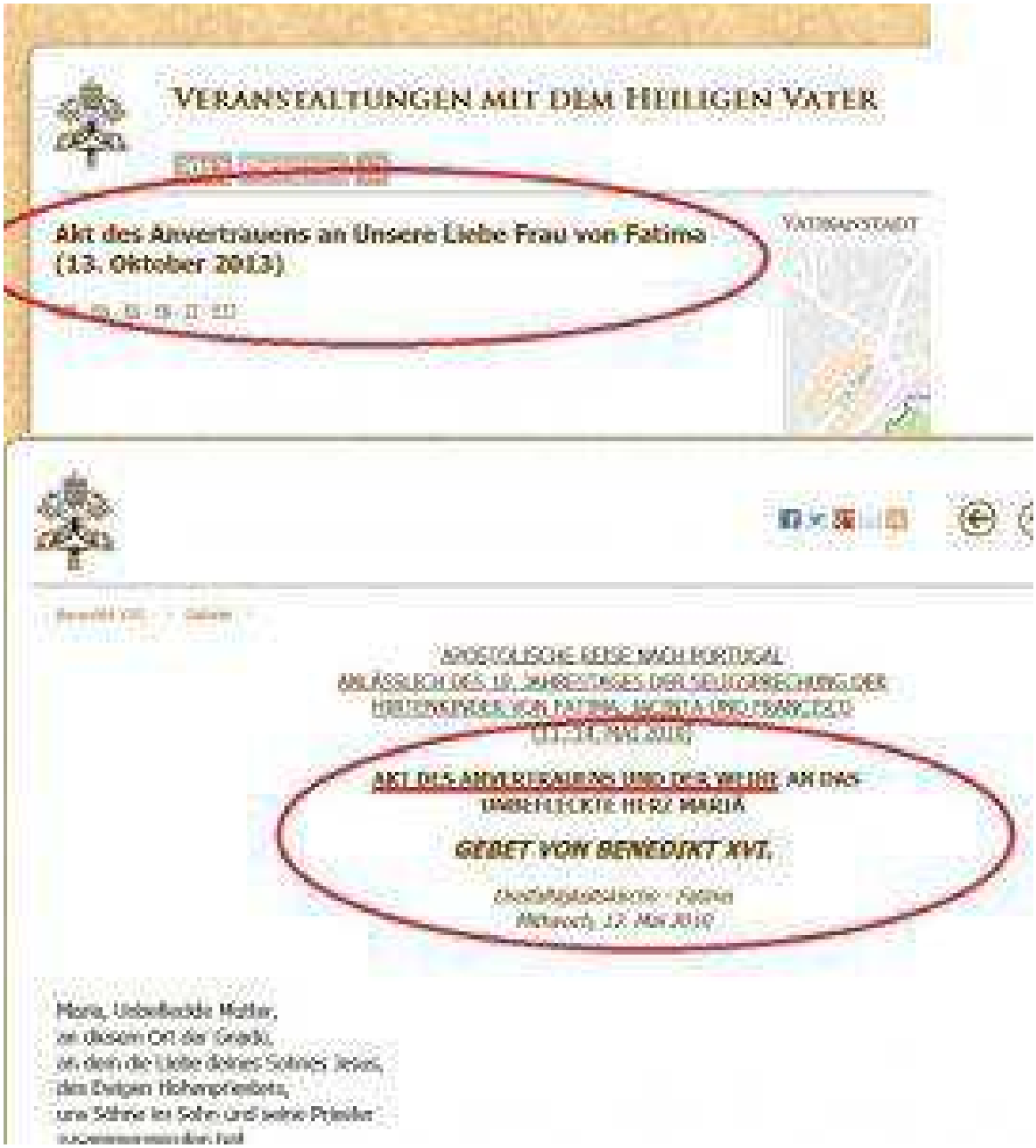

2013.: „Čin povjeravanja“ koji je obavio papa Franjo; (dolje) 2012: čin povjeravanja i posvete koju je obavio papa Benedikt XVI.

Je li želja Majke Božje dosada ispunjena, ostaje sporno. U svakom slučaju, dana 13. listopada bila je to „posveta Fatimi bez Fatime“, jer čina posvete nije bilo.

O posveti govorili su čak još i na Trgu sv.Petra medijski komentatori, ali o tome nije govorio papa Franjo. Službeno je Vatikan najedanput govorio samo o „činu pouzdanja u Majku Božju Fatimsku“.
Isti „čin pouzdanja Mariji“ (Naši su mediji govorili o „činu predanja“; napomena prevoditelja) ponovno je prigodom 100. obljetnice prvoga Gospina ukazanja u Fatimi objavila Portugalska biskupska konferencija i Uprava prošteništa u svezi s Papinim posjetom i opet se govori o „činu posvete“ koji to u biti nije.

Klikom na naslov Papa Franjo i "posveta" možete vidjeti videozapis s youtubea.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2017/04/papst-franziskus-und-100-jahre-fatima-erneut-weihe-der-welt-an-maria-die-keine-ist/

IN MEMORIAM OTAC NICHOLAS GRUNER

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/04/in-memoriam-otac-nicholas-gruner_29.html

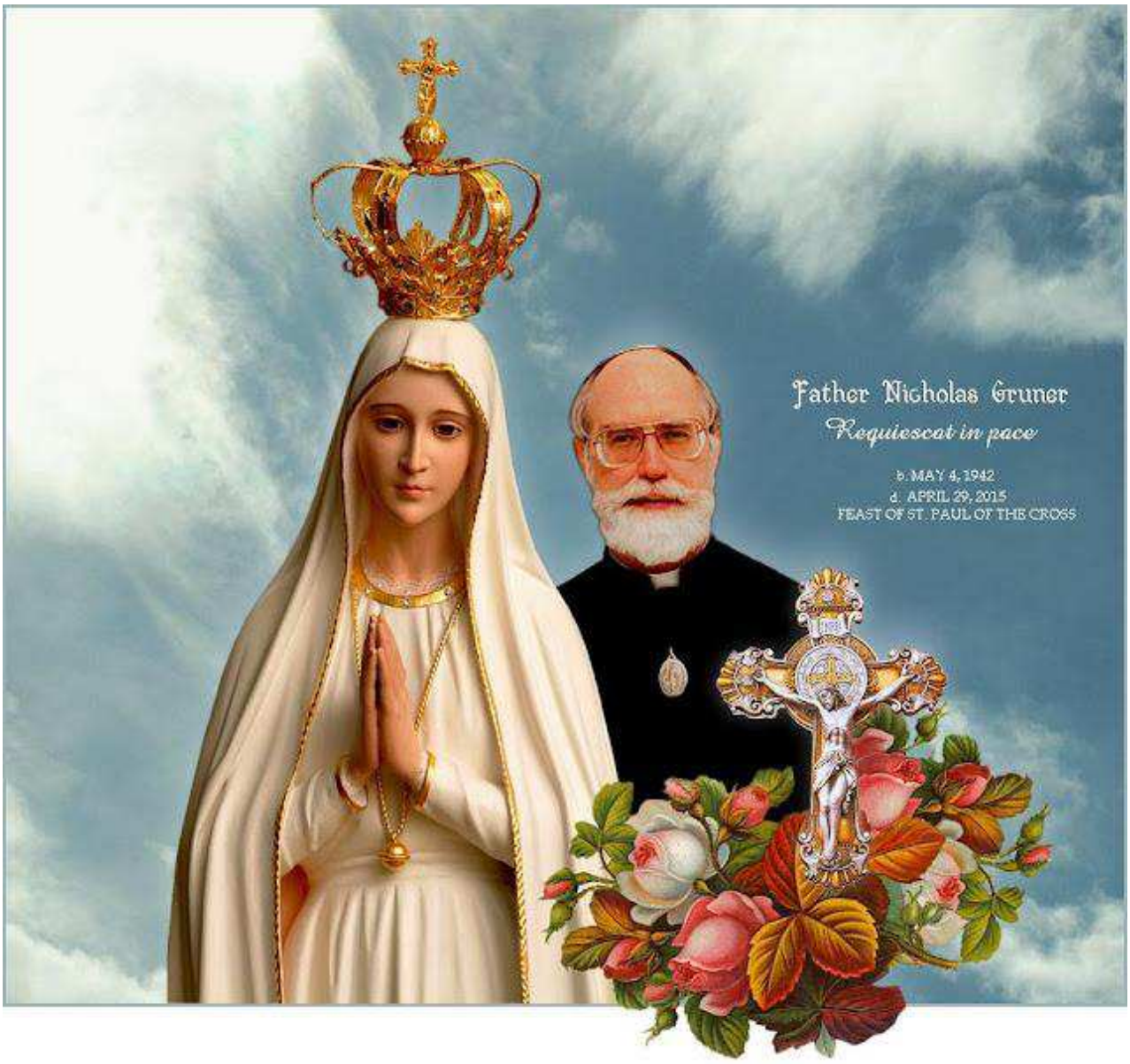

4. svibnja 1942. – 29. travnja 2015.

Ukoliko želite pročitati još više o ovom duhovnom velikanu možete to klikom na sljedeći naslov Otac Nicholas Gruner utemeljitelj.html

Rat protiv Crkve i Domovine

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/rat-protiv-crkve-i-domovine.html

"Progonit će vas", rekao je Spasitelj svojim učenicima. Njegovo se proročanstvo neprestano ispunjava. U naše su dane ta progonstva tako silno velika da već i zadnje selo zna za njih. Muslimani, "slobodni zidari", liberalna gospoda i "naprednjaci", tolike otrovane duše, sve to ustaje protiv Katoličke Crkve. Mržnjom, grubošću i žestinom udaraju po njoj, Gospodinovoj zaručnici..

O, Bože moj, dokle ćeš dopuštati tu zlobu?

Mnogi su spremni da ubijaju, naročito svećenike, koji su svom dušom odani vjeri, vjeri naslijeđenoj od praotaca... One druge svećenike, koji okreću leđa Kristu i Crkvi i traže zemaljska dobra, novac, slavu, žene, takve oni vole i podržavaju, jer su im to najbolji pomoćnici u borbi protiv Crkve, a tako i Domovine.

Skandalozni napad u Francuskoj tijekom celebriranja svete Mise (vjerujem da su nam ove fotografije ostale najviše u pamćenju)

Čitave stranke postoje danas po svim državama, koje naviještaju Katoličkoj Crkvi rat. Kad one dođu do vlasti u državi, onda u prvom redu nastoje da unište Katoličku vjeru.

Katolicima se crkve pale, ruše, nasilno oduzimaju... Istinskim svećenicima se prijeti nasilno pa i smrću ili ih se surovo zlostavlja... Vlasti idu na ruku onima koji su protiv Katoličke vjere i Crkve... Iz škola i javnih ustanova se izbacuje križ. Isusa su gurnuli u kut te jadne duše jer im više nije potreban...

Za službu Božju posvećene kapelice se oskvrnjuju.

Raspela i kipovi svetaca se divljački i uz poruge razbijaju i zločinci još bivaju nagrađeni Judinom plaćom.

S druge strane poneke redovničke zajednice relikvije izbacuju iz samostana jer kako govore ničemu im ne služe, a izgrađuju si bazene.... Gotovo po svuda nered vlada...

I kod nas se, a ne samo vani našlo svećenika Judâ, koji ostaviše Krista i odoše k Njegovim neprijateljima, da šire nekakvu svoju novu nauku o vjeri.

Toliki žele da Katoličku Crkvu osiromaše, da je izvrgnu preziru i ruglu, da je unište. Čitav niz ne samo političkih stranaka radi na tome...

Tko kod izbora bude glasovao za takve stranke ili osobe, kako bi smio da se zove istinskim vjernikom?

Glasujte samo za ljude, koji su katolici ne po svojem izjašnjavanju već po svojem življenju. Djela govore glasnije od riječi! Takvi će braniti naše svetinje!

Sveti Josipe, vjerujemo da je pobjeda na Božjoj strani. Potrebno je ustrajati do kraja. Izmoli nam zajedno sa našom dragom Majkom snagu da sve kušnje nadiđemo Božjom pomoći. Zaštitniče Domovine, moli za Katoličku Crkvu i Hrvate ma gdje god se nalazili!

ITE AD IOSEPH

4.svibnja – početak Devetnice Majci Božjoj Fatimskoj

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/4svibnja-pocetak-devetnice-majci-bozjoj.html

Molimo ovu Devetnicu s velikom pobožnošću, ove godine osobito za uzvišenje svete Crkve Katoličke, jedine Kristove Zaručnice i pobjedu Srca Marijina koje će početi kada Sveti Otac u zajedništvu sa svim biskupima svijeta posveti Rusiju Bezgrješnom Srcu Marijinu, kako je to Gospa Fatimska zahtijevala. Ta posveta otklonit će opasnost velikoga rata koji prijeti svijetu i donijeti razdoblje mira.

Molimo se i da konačno bude objavljen dio Treće tajne koji se drži skrivenim.
Uključimo i molitve za naš narod i Domovinu te za svoju obitelj i sebe same kao i za tvrdokorne grješnike za koje se nitko ne moli, jer ovo je godina velikih milosti.

Tekst Devetnice možete naći na sljedećoj poveznici:
http://www.klarise-zg.hr/index.php/o-nama/9-uncategorised/218-devetnica-gospi-fatimskoj

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

ČETVRTAK, 4. SVIBNJA 2017.

lako se redovno ispovijedamo postoji opasnost vječne propasti! Kako ju izbjeći? Vrlo poučan videozapis za svećenike i laike....

Kajanje i valjanost ispovijedi

Gospa u Fatimi više puta jasno poziva na pokoru i obraćenje... Upravo iz tog razloga smo odlučili u devetnicu do velike obljetnice ukazanja u Fatimi objaviti ovaj videozapis s titlovima na hrvatskom jeziku. Nema obraćenja bez iskrenog pokajanja za grijehe i valjane ispovijedi. Što to znači? Pogledajte videozapis i otkrijte kao i druge zanimljive informacije...

Zahvaljujemo našem mladom suradniku na požrtvovnosti. Mnogo je korisnih stvari u videu i isplati se odvojiti vrijeme i pogledati ga.... Ukoliko se titlovi ne prikazuju uključite gumb za titlove koji se nalazi lijevo od kotačića u donjem desnom uglu. Ukoliko videozapis nije na početku vratite ga sami na početak.

Ujedno Vam predstavljamo i novost na blogu, a to je video knjižnica...

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

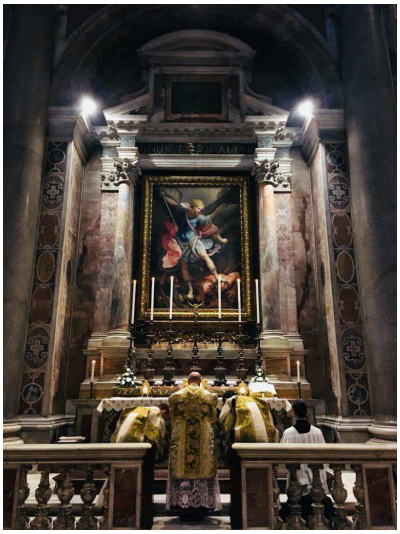

video knjižnica

Želimo Vam ugodno druženje na slavu Gospodina i spas duše!

Vaš blog On treba kraljevati

Objavio/la katolicki nauk u 14:38:00

Oznake: Obraćenje, Sakrament Ispovijedi, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

KONTAKT

ontrebakraljevati
@gmail.com

ARHIVA BLOGA

- ► 2019 (68)
- ► 2018 (120)
- ▼ 2017 (207)
  - ► prosinca (15)
  - ► studenoga (19)
  - ► listopada (17)
  - ► rujna (23)
  - ► kolovoza (8)
  - ► srpnja (13)
  - ► lipnja (22)
  - ▼ svibnja (21)
    - Ekskluzivni intervju kardinala Carla Caffarre: „On...
    - Obećanja koja je Blažena Djevica Marija dala sv. D...
    - Medijska kampanja udruge Gospa Fatimska:„Prošlo je...
    - Čudesa crkve - videozapis
    - Marija i posljednja borba
    - „Prava pravcata bomba“ – Benedikt XVI. opominje Fr...
    - Sotonisti involvirani u pobačajne klinike: godišnj...
    - Kratki posjet Fatimi kroz video i fotografije
    - Prvo Gospino ukazanje u Fatimi 13. svibnja 1917. g...
    - Papa Franjo pomolio se u Kapelici ukazanja i stavi...

In memoriam (6)
intervju (14)
Isprika (1)
Kardinali (79)
Katolički nauk (9)
Kćeri Srca Isusova (23)
Knjige (43)
Korisni savjeti (41)
Krist Kralj (11)
Krivovjerje (20)
latinski (21)
Liberalizam i dr.-izmi (30)
Liturgijski ples (1)
Masoni (11)
Misno ruho (1)
Molitva (68)
Moral (58)
Obavijest (6)
Obitelj (22)
Obraćenje (14)
Papa - sv.otac (141)
Peticija (2)
Poezija (10)
Posljednje stvari (4)
Povijesne činjenice (24)
Predanje-pouzdanje (53)
Presveto Srce Isusovo (34)
Privremeni postovi (1)
Psihologija (6)
Različite religije (15)
Razni događaji (59)
Rodna ideologija (12)
S hodočašća i putovanja (12)
Sakrament Ispovijedi (7)
Sensus Fidelium (12)
Stupnjevi poniznosti (6)
sv. p. Pio (11)
Sveci (142)
Svećenici (65)
Sveta Misna Žrtva (50)

Poruka o ljubavi prema Euharistijskom Isusu!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/poruka-o-ljubavi-prema-euharistijskom.html

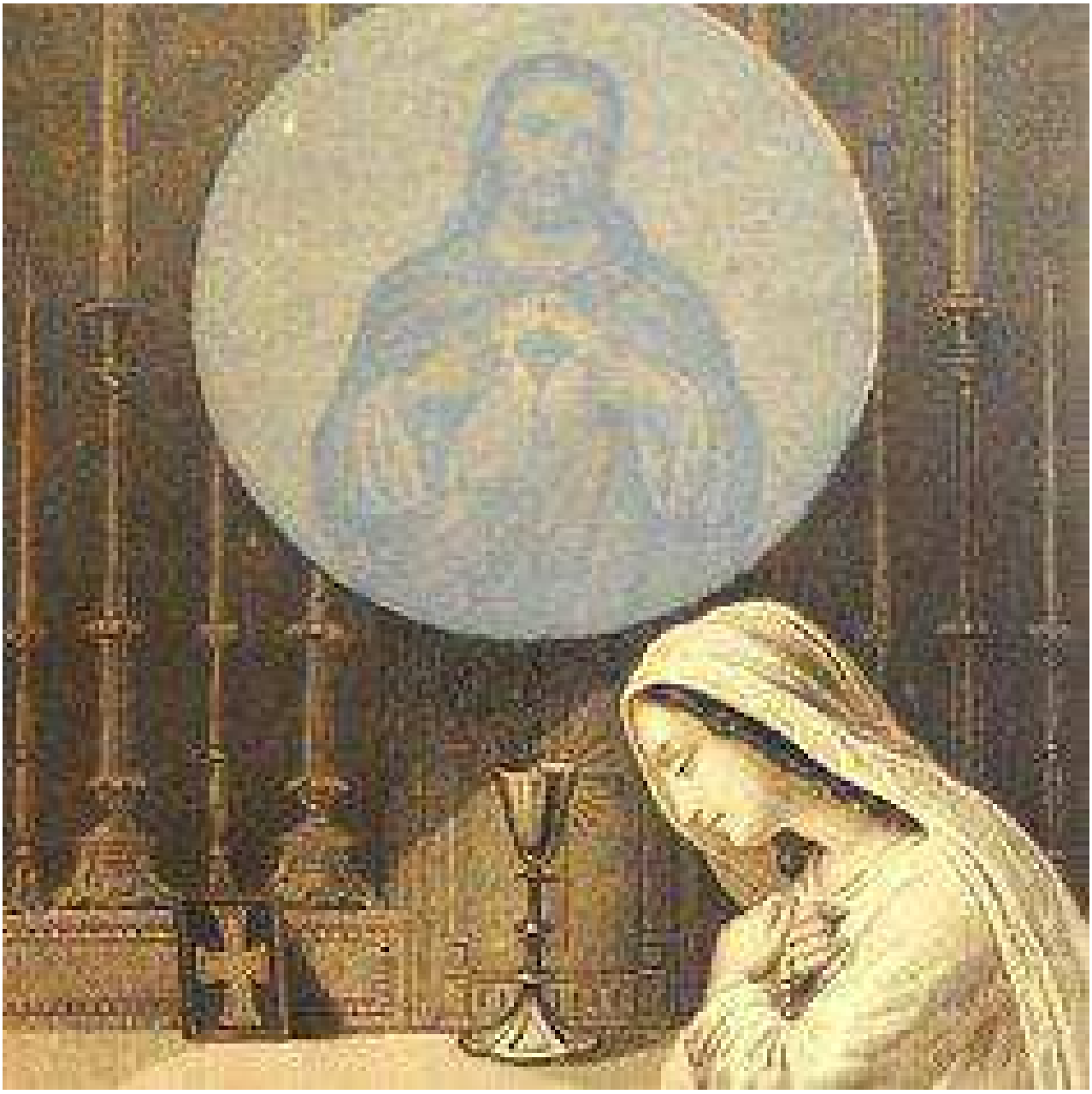

Jednom su upitali velikog sveca i učitelja Tomu Akvinskog je li potrebno primati čestu ili svakodnevne sv. Pričesti. Svetac je odgovorio:

„Česta Pričest umnaža pobožnost u onome koji ju prima, ali katkad može biti uzrok umanjenog poštovanja i pobožnosti prema toj uzvišenoj Tajni. Ako netko počinje gubiti poštovanje, mora se malo uzdržati od primanja Pričesti da bi ju potom primao s većim poštovanjem. Ako opaža da mu se poštovanje ne umanjuje nego povećava može nastaviti s primanjem, jer pobožna duša dobiva velike milosti hraneći se tim divnim Otajstvima“
(Summa theol.,q.80,a.10)

Sveta Katarina Sijenska je prihvatila nauku velikog sveca i učitelja Tome Akvinskog. Primala je često svetu Pričest, ali se katkad suzdržala, iako se uvijek nastojala sjediniti sa svojim Zaručnikom po ovom Sakramentu. Vodila ju je žarka ljubav, vukla ju je k onome koga je svim srcem duboko, sigurno i žarko željela. U Njega se čvrsto pouzdavala i poklonila Mu je sve svoje osjećaje... Pošto je htjela da nosi na sebi rane Kristove, primivši svetu Pričest zadobila je pet rana na rukama, nogama i prsima.

Takva je bila čista i iskrena ljubav svetice prema Euharistijskom Isusu.

Autor bl. Rajmund iz Kapue, Život svete Katarine Sijenske

Đavli se više boje jednog njezina uzdaha za koju dušu, negoli molitava svih svetih

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/avli-se-vise-boje-jednog-njezina-uzdaha.html

Poglavito na ta posljednja i strašna đavolska progonstva, koja će rasti svakoga dana sve do antikristova kraljevstva, treba primijeniti ono prvo i glasovito proroštvo i prokletstvo što ga je Bog izrekao u raju zemaljskom protiv zmije. Upravo je zgodan čas rastumačiti ga ovdje na slavu Presvete Djevice, na spas njezine djece i đavlu na sramotu: Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: ona će ti glavu satirati, a ti ćeš joj vrebati petu (Post 3, 15).

Bog je zametnuo i podigao samo jedno, ali nepomirljivo neprijateljstvo, koje će trajati do konca i bivati sve žešće: neprijateljstvo između Marije, svoje dostojne Majke, i Lucifera; između djece i slugu Presvete Djevice s jedne strane, i sinova i šegrta Luciferovih s druge.

Prema tome, najljuća neprijateljica, koju je Bog podigao protiv đavla jest Marija, njegova sveta Majka. Bog joj je, dapače, dao već od raja zemaljskoga, premda je tada bila još samo u Božjoj zamisli, taktu mržnju prema onom prokletom Božjem neprijatelju, toliku vještinu da otkrije zloću one stare zmije i toliku snagu da pobijedi, zgnječi i satre toga ohologa bezbošca da je se on boji više nego svih anđela i ljudi, pače, u nekom smislu, više nego i samoga Boga.

To ne znači da sveta srdžba, mržnja i moć Božja protiv sotone nisu neizmjerno veće od srdžbe, mržnje i moći Presvete Djevice, jer su Marijine savršenosti omeđene, ali se Sotona nje više boji iz dva razloga. Prvo, jer je ohol, pa neizmjerno više trpi što ga pobjeđuje i kažnjava mala i ponizna službenica Gospodnja te ga njezina poniznost ponizuje više nego Božja svemoć. Drugo, jer je Bog dao Mariji veliku moć protiv đavola da se – kako su na usta opsjednutih često morali i protiv svoje volje priznati – više boje jednog njezina uzdaha za koju dušu, negoli molitava svih svetih i samo jedne njezine prijetnje protiv njih, negoli svih ostalih muka.

[Sveti Ljudevit Grignion Montfortski, *Rasprava o pravoj pobožnosti prema Djevici Mariji, §51-52*]

U knjižnici vašeg bloga On treba kraljevati možete više pročitati od sv. Montforta, a i druge knjige….

Roberto de Mattei govori o Fatimi: Crkva treba posvetu Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/roberto-de-mattei-govori-o-fatimi-crkva.html

U času kada se Rusija rado povezuje s kršćanstvom, postižući tako veliki uspjeh kod desnih pokreta i pokreta za zaštitu obitelji, prof.Roberto de Mattei analizira situaciju na posve drukčiji način. Na jednom predavanju u Cosmos Clubu u Washingtonu DC 27. ožujka izjavljuje da je hitno potrebno posvetiti Rusiju Bezgrješnom Srcu Marijinu prema zahtjevu Majke Božje Fatimske od točno prije 100 godina kako bi ona prestala „širiti svoje zablude po svijetu“, ali također kako bi se spasila Katolička Crkva od relativizma koji je iznutra rastače.

„Komunističke zablude nisu se samo proširile po svijetu, nego su prodrle i u hram Božji kao sotonin dim koji se širi i guši mistično Tijelo Kristovo“, rekao je.

Bezgrješno Srce Marijino, spas za Crkvu u krizi

Posveta koju je Fatimska Gospa zahtijevala jest posveta Rusije, izričito, i to u zajedništvu sa svim biskupima svijeta. Posvetā je bilo nekoliko, ali nikada pridržavajući se posve spomenutih uvjeta: Roberto de Mattei, koji se time svrstava među brojne analitičare,

među kojima su i egzorcist Gabriele Amorth i msgr.Athanasius Schneider, pojasnio je da je po njegovom mišljenju posveta koju je 1984. godine izvršio Ivan Pavao II. bila nepotpuna, oni koji su ga okruživali nisu se htjeli izložiti riziku da naljute

Pravoslavnu crkvu spominjući izravno Rusiju. Tada je Ivan Pavao II. dodao u čin posvete rečenicu koji se ne pojavljuje u pisanom tekstu njegove molitve Majci Božjoj. Rekao je. „Osobito one narode čiju si posvetu Ti sama tražila". „Jamačno je posvetu Gospa prihvatila" kako je tada tvrdila sestra Lucija iz Fatime, ali se ne može reći da se mir vratio u svijet, posve suprotno.

„Sada smo suočeni s onim na što nas je Majka Božja Fatimska upozoravala ako ne učinimo ono što je ona tražila: patnjom Crkve i uništenjem više naroda", prema profesoru de Matteiju.

Potom je nastavio opisivati „zablude Rusije" za koje je Majka Božja najavila da će se proširiti po svijetu ako ne budemo poslušali njezine zahtjeve. Nije posrijedi samo komunistički bezbožni režim koji radnicima obećava raj na zemlji, a koji je izazvao milijune žrtava. Glavna zabluda, prosuđuje on, jest „ideologija koja se suprotstavlja naravnom i kršćanskom redu odbacujući Boga, vjeru, obitelj i privatno vlasništvo".

Za Roberta de Matteija, izričita posveta Rusije jest hitna i neodloživa

Podsjetio je da je od samoga početka boljševička politika težila za provođenjem revolucije protiv braka, obitelji i tradicionalnog spolnog morala, posebice preko legalizacije rastave, pobačaja i homoseksualnosti kako bi svjetinu koja je raskalašena i bez razuma bilo lakše destabilizirati i njome manipulirati.

Rusija, prva zemlja koja je legalizirala ovaj zločin 1919. godine doživjela je pravo iživljavanje s time u svezi: 1965. godine, brojila su se po tri pobačaja na jedno rođenje, a postotci pobačaja ostaju među najvišim u svijetu.

Od svega toga treba se čuvati kako je Majka Božja povjerila Fatimskim vidiocima: „Mnogo više duša odlazi u pakao poradi grijeha putenih, nego poradi drugih razloga."

Roberto de Mattei primijetio je da je raspad SSSR-a prije tridesetak godina omogućio zabludama Rusije da se bez ograničenja prošire, pustošeći kao kuga Europom i Zapadom, napadajući život, brak i obitelj: „Relativizam koji se danas ispovijeda i živi na Zapadu vuče korijenje iz teorija marksističkog materijalizma i evolucionizma: drugim riječima, u nijekanju cijele duhovne stvarnosti i svih trajnih i čvrstih elemenata u čovjeku i u društvu. „Ovaj relativizam jasno se očituje u promicanju 'seksualnog oslobođenja'": „Raspad komunizma doveo je do toga da Zapad trune."

Fatimska poruka daje odgovor na trenutačnu pomutnju

Na koncu, ovo trunjenje prodire čak i u Crkvu preko dvoznačnosti pobudnice *Amoris laetitia* koju mnogi tumače kao „opravdanje preljuba“: „Božji i naravni zakon ne podnosi izuzetke. Oni koji teoretiziraju o iznimkama, uništavaju pravilo.“

Vidljiva je marksistička šapa u ovoj situaciji prevrata koji vrše partizani ove revolucije stavljajući „praksu“ iznad nauka. „Kardinal Kasper i drugi pastiri i teolozi izjavili su da Crkva treba prilagoditi svoju evanđeosku poruku praksi našega vremena. No prvenstvo prakse u odnosu na nauk jest samo srce marksizma-lenjinizma“, naglasio je: „ako je Marx izjavio da zadaća filozofa nije upoznati svijet, nego ga mijenjati, danas mnogi teolozi i pastiri drže da zadaća teologa nije širiti istinu, nego je reinterpretirati u praksi. Prema njihovom mišljenju, ne trebamo mijenjati navike kršćana vraćajući ih crkvenim učenjima, nego prilagoditi Evanđelje heteropraksiji kršćana.“

Prof.de Mattei podsjetio je da je Majka Božja upozorila u Fatimi na tragične posljedice neposlušnosti njezinim zahtjevima: „strašna kazna“ koja će prethoditi obećanju pobjede njezina Bezgrješnog Srca i koji se čini sve više i više neizbježnom sada kada je Rusija zbilja proširila svoje zablude: „Protuotrov diktaturi relativizma jest moralna i doktrinarna čistoća Bezgrješnog Srca Marijina. A Gospa će – a ne ljudi – uništiti zablude koje nas ugrožavaju“. To je djelo u kojemu su ljudi pozvani sudjelovati ostvarenjem njezinih zahtjeva posvete, pobožnosti, žrtve.

Ovo nije trenutak za napuštanje Crkve, naglasio je prof.de Mattei: jer ona ima obećanja života vječnoga.

Kako Rusija pokušava otkloniti Fatimsku poruku

Zanimljivo je primjeriti da s ruskoga stajališta danas, kako se to moglo čuti primjerice u razgovoru „Zapad protiv Europe“ u Parizu prije nekoliko tjedana, dekadenciju Zapada valja pripisati zapadnim ideologijama, i to točnije liberalnom individualizmu. Manje ili više jasno izraženo, sukladno vremenima i mjestima, ova ideja dovodi do diskreditiranja zapadnog kršćanstva i to poglavito katoličke vjere, dok se pak pravoslavlje Moskve – „Trećega Rima“ – i podrška ruske vlade tradicionalnim vrijednostima (premda pobačaj i rastava ostaju stalno na snazi u Rusiji) pokazuju kao moguća pomoć za održanje tradicionalnih vrijednosti.

Čak se čuje od katolika da je ostvareno obećanje obraćenja Rusije.

Nije samo u tome zbunjenost našega vremena. Razmišljanje prof.de Matteija dopušta dati na to jake odgovore i zavrjeđuje da ga se produbi.

Jeanne Smits

Izvor:http://reinformation.tv/roberto-mattei-fatima-eglise-consecration-russie-coeur-immacule-marie-smits-68800-2/

Što je Fatima?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/sto-je-fatima.html

Fatima je božanski zahvat s ciljem da nas spasi od progona, rata, uništenja, ropstva i od pakla.

Fatima je Gospino ukazanje, ukazanje naše Nebeske Majke koja je došla u ovo vrijeme s porukom za sve nas. To je poruka koja nas veoma rastužuje, konkretan plan za mir u svijetu, nebesko obećanje.
To je božanski zahvat s ciljem da nas spasi od progona, mučeništva, rata, ropstva i uništenja. No ponajprije, to je način kako spasiti vlastite duše od pakla. To je oruđe koje služi poglavito tebi samome.

Danas Te Gospa, s pomoću Božanske providnosti, poziva da naučiš svu istinu o Fatimi, dajući Ti ovu prigodu da upoznaš njezinu prekrasnu Fatimsku poruku.

Blažena Djevica Marija, Majka Božja, ukazala se 6 puta trima malenim pastirima: Luciji, Franji i Jacinti, između 13. svibnja i 13. listopada 1917. godine. Stigla je u maleno selo Fatimu koje je ostalo vjerno Katoličkoj Crkvi tijekom vladinih progona toga vremena.

Gospina poruka

Stigla je s Božjom porukom koja je upravljena svim muževima, ženama i djeci našega vremena. Gospa Fatimska obećala je da bi cijeli svijet uživao u miru i da bi mnoge duše otišle u raj da su se poslušali i izvršili njezini zahtjevi.

Rekla nam je da je rat kazna za grijeh; da će Bog kazniti svijet za grijehe njegove tijekom naših dana, i to ratom, oskudicama, progonima Crkve i Svetoga Oca, Pape, ako ne poslušamo i izvršimo naredbe Svevišnjeg Gospodina.

Fatima danas

U Fatimi, jednoga 13. svibnja, papa Ivan Pavao rekao je: „Fatimska je poruka važnija i hitnija“ nego kada se Gospa ukazala prvi put. Poruka se sastoji u jednom rastužujućem pozivu naše Nebeske Majke Koja vidi da smo u velikoj pogibelji i nastoji nam pružiti Svoju pomoć i Svoje savjete. Njezina poruka k tome je proročanstvo, jasni znak onoga što će se dogoditi u 20. stoljeću, i što će se zacijelo dogoditi u bliskoj budućnosti, ovisno o tome kako budemo odgovorili na Njezine zahtjeve.

Crkva priznaje Fatimu

Katolička Crkva priznala je Fatimsku poruku već 1930. godine. Petorica papa jedan za drugim javno su pokazali svoje prihvaćanje i priznanje ukazanja Fatimske Gospe i Njezine poruke. Trojica papa hodočastili su u Fatimu. Ivan Pavao II. išao je onamo 3 puta: prvi put 13. svibnja 1982., drugi put 13. svibnja 1991., a treći put 2000. godine prigodom proglašenja blaženima Jacinte i Franje.

I naš Gospodin potvrđuje Fatimu

Jedno zapanjujuće čudo izvršeno je na Fatimskome nebu pred 70.000 svjedoka dana 13. listopada 1917.: to je bio veliki znak koji je potvrdio božansko podrijetlo cijele poruke; čudo se dogodilo na dan, na mjestu i u vrijeme koje su predskazali Lucija i još dvoje druge djece u ime Fatimske Gospe.
K tome, kao što je i proročeno, Franjo i Jacinta umrijet će na glasu svetosti 1919. i 1920. godine. Lucija je postala časna sestra karmelićanka i umrla je, kao što znamo, 2005. godine.

Gospa Fatimska nastavlja činiti čudesa i dan danas s pomoću Fatimske vode koja se odande šalje u cijeli svijet. Fatimska voda provrela je na mjestu gdje je biskup rekao da treba kopati, dosta blizu mjesta gdje se ukazala Gospa (Cova da Iria – Leglo mira) u Fatimi. K tome, mnoge druge osobe ozdrave hodočasteći u Fatimu koja se smještena otprilike 150 kilometara sjeverno od Lisabona, u Portugalu.

Kada je stigao u Fatimu, papa Ivan Pavao II. rekao je: „Fatimska poruka upravljena je svakom ljudskom biću.“

Poruka upozorenja i nade

Ako je uskoro ne poslušamo, onda bi se strašno Gospino proročanstvo zbilja moglo ostvariti u bliskoj budućnosti, čak i po našim ulicama.

Ona nam je rekla da je Bog odabrao uporabiti Rusiju kao oruđe svoje kazne za cijeli svijet ako ne budemo postigli obraćenje Rusije na katoličku vjeru svojim molitvama, žrtvama i poslušnošću Njezinim zahtjevima (osobito zahtjevu da se posveti Rusija i da se vrši zadovoljština).
Ona nam je obećala: “Ako se izvrše Moji zahtjevi, Rusiju će se obratiti i čovječanstvu će biti darovano vrijeme mira“.

Ali nas je također upozorila da „ako se Moji zahtjevi ne izvrše, Rusija će proširiti svoje zablude po cijelome svijetu, izazivajući ratove i progone Crkve. Dobri će biti mučeni, Sveti će Otac mnogo trpjeti, a mnogi će narodi biti uništeni.“
Ona nam je rekla da će cijeli svijet (oni koji prežive) biti zasužnjeni od bezbožnih ruskih zlosilnika.

Kako bi se postigao mir u svijetu

Kako bi se moglo izbjeći da se na nas sruče te kazne, Ona nam je rekla da je potrebno izvršiti posebnu zadovoljštinu za grijehe počinjene protiv Bezgrješnog Srca Marijina, na osobit način primanjem sv.Pričesti na prvih pet subota u mjesecu uzastopce u znak zadovoljštine te javnom i svečanom posvetom Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu koju će izvršiti svi biskupi svijeta skupa s Papom, na isti dan i u isto vrijeme.

Na koncu će Gospa pobijediti

Na kraju, Njezina poruka obećanje je konačne pobjede Njezinog Bezgrješnog Srca protiv zla. Ona je obećala da, neovisno o tome koliko tamna i mračna može biti budućnost (i zbilja se čini takvim usmjerenje koje je odabrao veći dio čovječanstva u današnje vrijeme) Ona će na koncu pobijediti, Njezini zahtjevi na koncu čovječanstvo će izvršiti i bit će mir u svijetu.

Ono što trebaš učiniti

Zadaća je svakoga od nas slušati, čitati i naučiti i živjeti ovu božansku poruku u vlastitom životu, moleći posebice Krunicu svaki dan. Osim toga, koliko je god u našoj moći trebamo svim silama širiti konačno upozorenje naše Nebeske Majke kako bi se njegova važnost objasnila svakom čovjeku prije nego što bude prekasno. Ne smijemo se zadovoljiti obećanjem Njezine konačne pobjede jer ona ovisi još i od naše suradnje s milošću Božjom i Njezinim planom koji nam je objavila u Fatimi.

Pomozi nam širiti cjelovitu Fatimsku poruku

Unatoč svim ovim čudesima i Božanskim znakovima i unatoč službenom priznanju Katoličke Crkve i počasti koju Fatimskoj Gospi odaju stotine milijuna hodočasnika koji dolaze u Fatimu, još uvijek postoji jaka oporba Fatimskoj Gospi i Njezinoj poruci.

Ova proročka poruka ide protiv stajališta određenih ljudi i njihovih kratkotrajnih interesa. Takvo suprotstavljanje ne očituje se samo u obliku otvorenog neprijateljstva kako se događalo u prvim danima ukazanjā 1917. godine kada je troje djece oteto i kada im se prijetilo smrću kako bi objavili Gospinu poruku; ili kada je dignuta u zrak prva kapelica sagrađena na mjestu ukazanjā 1922. godine. Danas se suprotstavljanje Fatimskoj Gospi očituje na puno suptilnije načine.

Đavao zna da kada se javno razglasi cjelovita poruka Fatimske Gospe i kada se ispravno shvati, i kada je počnemo ljubiti i biti joj poslušni kako joj doliči, onda će njegovo carstvo zla na zemlji biti uništeno. To je razlog zašto su đavao i ljudi koji mu služe kao agenti, skupa s ljudima koji ih slijede, možda dobrih namjera, ali koji su u biti strašno prevareni, krenuli u protuofenzivu protiv Fatimske poruke kako bi je zamračili i stvorili dovoljno pomutnje da vjernici ne poslušaju Gospu i ne uspiju pravovremeno reagirati.

Dosada je đavao imao uspjeha, na neki svoj način, u opstrukciji istinske Fatimske poruke. Moraš se informirati! Ovi članci, knjiga *Sva istina o Fatimi* i mnoge druge knjige jesu tvoje najbolje oružje protiv dezinformacija koje se svaki dan šire o poruci Fatimske Gospe.[...] Moraš se zalagati da i drugi saznaju, razumiju, vole i slušaju Fatimsku Gospu i Njezinu istinsku poruku.

Gospa ima povjerenje u svakoga od nas. Trebali bismo svi mi barem moliti svetu Krunicu. I svatko od nas može govoriti o ovoj temi s jednim prijateljem i dati fotokopije članaka nekom susjedu. Svi mi imamo potrebe i posebne nakane na koje se molimo za moćni Gospin zagovor. Molimo se Fatimskoj Gospi i Ona će nam pomoći. Ona će nas bogato nagraditi za sve ono što smo učinili kako bi se njezina majčinska poruka ljubavi i opomene koju je dala u Fatimi što je više moguće upoznale i shvatile.

Izvor:

Fatima je činjenica, a ne hermeneutika

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/fatima-je-cinjenica-ne-hermeneutika.html

Uvodnik časopisa „Radicati nella fede“ – godina X, broj 5 – svibanj 2017.

Fatima je činjenica i točka.

Ako postoji jedna stvar koju svi moraju priznati na stotu obljetnicu Gospinih ukazanja u Portugalu jest činjenica da se Fatimu ne može staviti postrance. Bilo da ih priznaješ kao istinita, bilo da si pomalo neodlučan, od Fatime se ne može pobjeći: ona predstavlja „protuudarac“ kršćanstva usred stoljeća koje je bilo ponajvećma laičko u cijeloj ljudskoj povijesti; predstavlja izranjanje katoličke svijesti, na najčistiji način katoličke što možemo i zamisliti, uoči Drugog svjetskog rata i onoga što mnogi nazivaju Trećim svjetskim ratom, a to je II. vatikanski sabor i turbulentno pokoncilsko vrijeme.

Sama činjenica da ih Crkva nije odbacila, nego štoviše priznala, također i hodočašćem svoje trojice papa (četvrti, sadašnji, upravo se onamo sprema), stavlja Fatimska ukazanja u središte povijesti katoličanstva između 20. u 21. stoljeća.

I nije čak ni potrebno pojasniti misterij treće ili četvrte tajne koji i dalje ostaje, kako bi se razumjelo da Fatima udara na ono krivotvorenje života Crkve koje se dramatično provelo u ime „aggirnamenta“.

Dostatno je čuti prve dvije tajne, one koje jasno poznajemo kako bismo razumjeli da se Nebo umiješalo ispraviti onu katastrofu koju će crkveni ljudi odonda za kratko vrijeme ostvariti. Viđenje pakla, najava okončanja Prvog svjetskog rata i potom najava Drugog svjetskog rata, ako se ljudi ne pokaju i poprave, jesu najsvečanija izjava da novo katoličanstvo iznjedreno u šezdesetima nema nikakve veze s Objavom, nema nikakve veze s Kristovim Evanđeljem.

Moglo bi se reći: dostatne su prve dvije tajne da se sablazne moderni katolici!

Da, stoga što je Fatima svečana potvrda da povijest ovisi o Bogu, baš o Bogu. Da ratovi nisu početak zla, nego ishod grijeha ljudskoga. Fatima nas podsjeća da nas naša djela slijede; da se izdaja Boga plaća, u osobnome kao i u javnome životu, osim ako se ne dogodi zdravo pokajanje. Fatima, Gospa Fatimska govori umjesto crkvenih pastira koji više ne govore; upozorava svoju djecu da treba činiti zadovoljštinu za uvredu koja se nanose Bogu i da o tome ovisi povijest svijeta, narodā, a ne samo osobni život.

Fatima ponovno potvrđuje postojanje pakla i tragičnu mogućnost, dok će kratko nakon toga cijeli pastoral Crkve zabraniti govor o tome. Jednom riječju, Fatima je tako čista i prozirna glede sadržaja da je jednostavno jedna evanđeoska stranica; no, baš o Evanđelju u njegovom najjednostavnijem sadržaju obraćenja, prokletstva i spasenja, Crkva se spremala više ne govoriti.

Jasno, govorit će se mnogo o Fatimi ovih mjeseci, ali mnogo će se učiniti da je se izda. Svodit će je se na duhovno iskustvo troje djece, naglašavajući samo da je Bog providnost i da ne napušta ljude. Svodit će je se na neku vrstu „škole molitve“, poput onih koje su bile u modi osamdesetih, ali će se dobro paziti da ne bi bilo podsjećanja na sve ono što je Gospa rekla glede povijesti svijeta i Crkve. Poništiti će se Fatimu u skladu s hermeneutikom današnje Crkve: sve se mora iznova čitati prema „duhu Koncila“, također i Fatima koja je od toga toliko očito udaljena.

Današnji katolici toliko su uronjeni u naturalizam za koji Bog ostaje onkraj povijesti bez određivanja njezina tijeka, toliko da se ne podnosi ni pomisao da rat izbije jer se kršćani više ne drže zapovijedi. Za reprogramirane katolike s različitih biskupijskih sinoda povijest ima gospodarske i društvene razloge, nikada religiozne.

Naprotiv, Fatima, jeka Evanđelja, kaže suprotno: razlozi su uvijek religiozni: o ovisnosti o Bogu, o Isusu Kristu ili odbacivanju toga sve ovisi.

Treća tajna, bilo što da jest, ne će biti različita od prvih dviju: potvrdit će da povijest čovječanstva kao i povijest Crkve ovisi o svetosti ili ne-svetosti kršćana. Treća će tajna potvrditi da se i Crkva može obnoviti, ali ne u tupim ljudskim raščlambama, nego u vršenju Božje volje koje je moguće samo u milosti sakramenata.

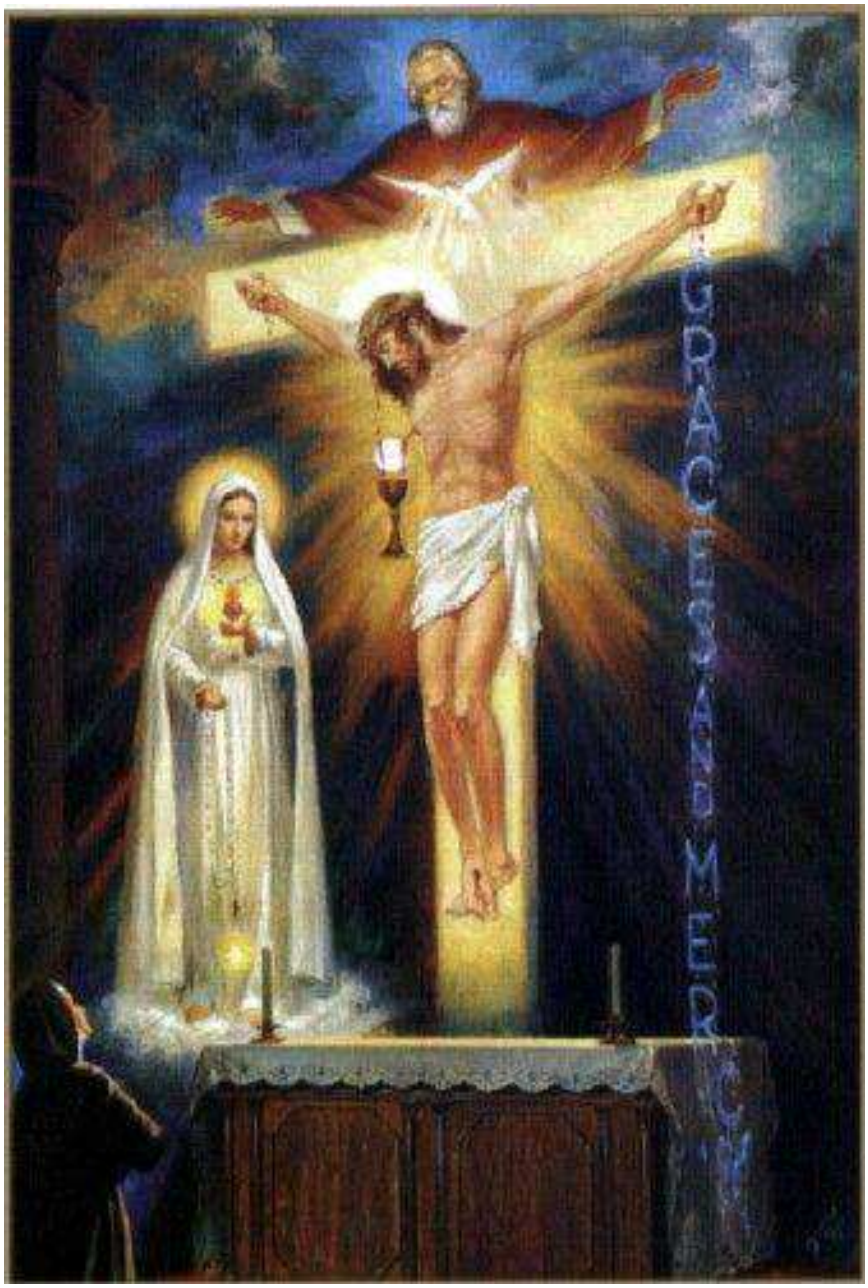

Pripravimo se dakle živjeti s djetinjom jednostavnošću, jednostavnošću Fatimske djece ovu stotu obljetnicu, svjesni da nije posrijedi obilježavanje činjenice koja pripada prošlosti, nego moćnog aktualnog poziva: *ako ljudi nastave vrijeđati Boga, izbit će gori rat*... a je li posrijedi oružani ili moralni rat, manje je važno jer su u oba slučaja duše izložene pogibelji vječnoga prokletstva od kojeg nas Gospa želi spasiti.

Pripravimo se živjeti stogodišnjicu Fatime prihvaćajući veliki poziv na pobožnost Bezgrješnom Srcu Marijinu, pravom pravcatom „udarcu u trbuh“ modernome kršćanstvu: svetu Pričest u znak zadovoljštine koja mijenja tijek povijesti.

Izvor:

Snajperisti i 6.000 policajaca osiguravaju Fatimu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/snajperisti-i-6000-policajaca.html

Snajperisti osiguravaju Fatimu

(Lisabon) Portugalska vlada ozbiljno shvaća sigurnosne mjere za Papin posjet Fatimi. Katolički poglavar stigao je danas u Fatimu. Ondje će Franjo sutra prigodom stote obljetnice prvog Gospinog ukazanja celebrirati pontifikalnu Misu i proglasiti svetima dvoje vidjelaca Franju i Jacintu Marto.

Portugal nije samo doveo brojne policijske snage i osigurao pristup svetištu velikim betonskim preprekama. Na krovovima oko svetišta raspoređeni su snajperisti. „Veliki trg ispred crkve u svetištu, uz svu suzdržanost snaga osiguranja, za pomnog promatrača djeluju kao trg pred Zidom plača u Jeruzalemu koji stalno nadziru izraelski snajperisti. Svaka snajperska pozicija sastoji se od trojice ljudi. Dvojice promatrača s dalekozorom i jednog strijelca“, rekao je jedan hodočasnik iz Fatime.

Betonske blokade postavljene su već početkom godine kako bi se spriječilo da se neki atentator zaleti s kamionom na ovo područje i na okupljene vjernike kako su to posljednjih godina izveli pripadnici džihadističke milicije *Islamska država* (IS) na trgu Breitscheidplatz u Berlinu, a prije toga u Nici.

Sveukupno je u Fatimi angažirano 6.000 policajaca kako bi se jamčila sigurnost Pape i brojnih hodočasnika koji su došli u svetište prigodom stote obljetnice Gospinih ukazanja i kanonizacija. Generalna tajnica za unutarnju sigurnost Ministarstva unutarnjih poslova Helena Fezenda izjavila je da „nema pokazatelja“ koji navode na to da bismo se trebali pribojavati mogućeg terorističkog napada.

Tekst: Andreas Becker
Slika: Secretum meum mihi
Izvor:http://www.katholisches.info/2017/05/scharfschuetzen-und-6-000-polizisten-sichern-fatima/

I u buci naših života i političkome metežu, 400 000 ljudi moli se u tišini u Fatimi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/fatima-ovo-je-cudo.html

Molitveno bdijenje uoči stote obljetnice ukazanja

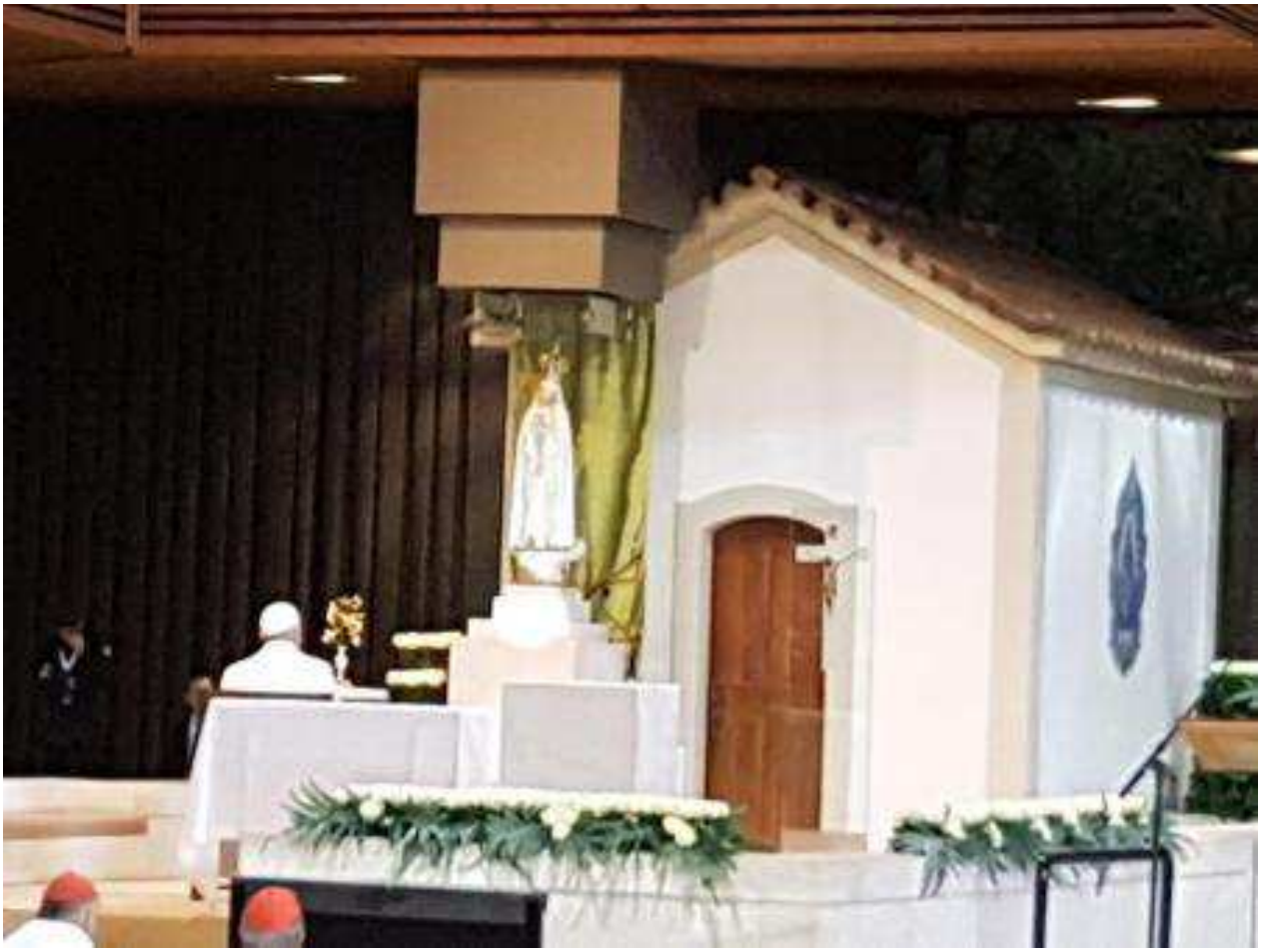

Izvor: http://lesalonbeige.blogs.com/my_weblog/2017/05/et-dans-le-brouhaha-de-nos-vies-et-le-vacarme-de-la-politique-400-000-personnes-prient-en-silence-%C3%A0-.html

Fatima: ovo je čudo

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/fatima-ovo-je-cudo_13.html

Papa Frajo će sutra, 13. svibnja proglasiti svetima Jacintu i Franju Marto, dvoje od troje vidjelaca koji su 1917. godine u Fatimi vidjeli Majku Božju.

Kanonizacija se temelji na čudu koje se dogodilo Luki, devetogodišnjem dječaku koji je 2013. godine pao kroz prozor sa 6 metara visine. Luka je udario glavom, pri čemu je došlo do gubitka moždane mase i pao je u duboku komu. Liječnici su računali da će umrijeti ili, ako preživi, živjeti s teškim kognitivnim poremećajima.

Roditelji i bake molili su se Fatimskoj dječici. Nekoliko dana kasnije Luka se probudio i progovorio je. Na veliko čuđenje liječnika posvema je ozdravio.

Izvor: https://gloria.tv/article/EBhoxRo2nc4t4Vp7mVCjRevTf

Papa Franjo pomolio se u Kapelici ukazanja i stavio zlatnu ružu pred kip Gospe Fatimske

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/papa-franjo-pomolio-se-u-kapelici.html

Papa Franjo stigao je u petak 12. svibnja u Fatimsko svetište gdje ga očekuju stotine tisuća hodočasnika. Ondje je predmolio molitvu i stavio zlatnu ružu pred kip Gospe Fatimske.

Riječ je o ekskluzivnom daru Rimskih prvosvećenika prigodom njihovog posjeta svetištu.

Izvor: http://infocatolica.com/?t=noticia&cod=29358

Prvo Gospino ukazanje u Fatimi 13. svibnja 1917. godine

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/prvo-gospino-ukazanje-u-fatimi-13.html

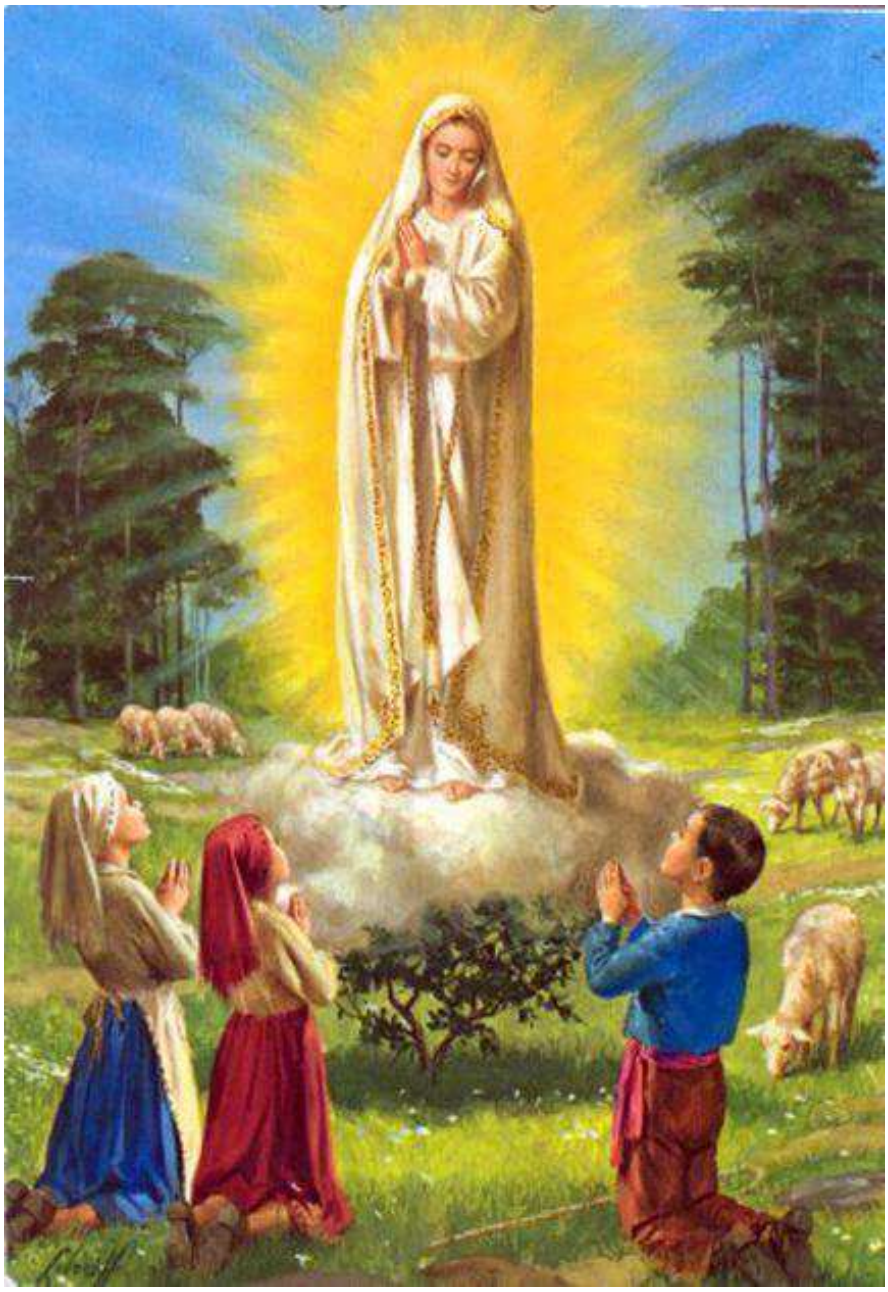

Dne 13. svibnja 1917. na uzvisini obronka Cova da Irije (Dolina Irije) igrala se Lucija s Franciscom i Jacintom. Podizali su zidić oko jednog grma, kad su ugledali nešto poput munje. Lucija je rekla svojim rođacima: "Sijeva, bolje je da pođemo kući jer bi moglo biti oluje."
Djeca, maleni pastirići spuštali su se obronkom i tjerali ovce prema cesti. Na polovici obronka opet su ugledali munju, a zatim nakon nekoliko koraka iznad jedne česmine jednu gospođu, odjevenu u bijelo, sjajniju od sunca. Širila je tako sjajno svjetlo kao od

najsjajnijih sunčevih zraka, koje kao da je prodiralo kroz kristalnu čašu ispunjenu vodom. Zastrašeni pastirići su zastali. Zrake su ih obasjavale i prodirale u njih. Tada im je Gospa uputila riječi:
"Ne bojte se! Neću vam učiniti ništa na žao."
"Odakle dolazite?" upitala ju je Lucija.
"Dolazim s neba!"
"Što želite od mene?"
"Došla sam vas zamoliti da tijekom idućih šest mjeseci, svakog trinaesta u mjesecu, u isti sat dođete ovamo."
Tada ću vam reći tko sam i što želim. Nakon toga, još ću se po sedmi put vratiti. (sedmi put je ukazanje bilo 16. lipnja 1917. s osobnom porukom za Luciju)

"Hoću li doći u nebo?"
"Svakako."
"A Jacinta?"
"Također."
"A Francisco?"
"I on, ali on mora još izmoliti puno krunica."

Lucija se sjeća kako je Gospu pitala za dvije djevojke koje su joj bile prijateljice. Gospa joj je odgovorila da je Maria das Neves u nebu, a Amelia da mora ostati u čistilištu do konca svijeta. Zatim je Gospa upitala pastiriće:

"**Želite li prihvatiti sve patnje koje će vam Bog poslati, kao pokoru za sve grijehe koji Mu se nanose i kao molitvu za obraćenje grješnika?**"
"**Da, želimo**"
"**Morat ćete mnogo trpjeti, ali milost Božja bit će vaša snaga!**"

Kad je Gospa izgovorila riječi milost Božja **prosula je na nas iz svojih ruku veoma jako svjetlo; zračilo je poput odbljeska. Prodiralo nam je u prsa, sve do u dno duše te smo u Bogu, koji je bio to Svjetlo, prepoznali sebe, kao što se možemo prepoznati u najjasnijem zrcalu**. Nutarnjim ganućem, koje smo upravo primili, pali smo na koljena i iz dna duše ponavljali: "**Presveto Trojstvo, klanjam Ti se moj Bože! Bože, ljubim Te u Presvetom Oltarskom Sakramentu...**"
Nakon nekoliko trenutaka Naša Draga Gospa nastavila je: "Molite krunicu svaki dan da bi svijetom zavladao mir i okončao rat!"
Zatim se počela lagano uspinjati, sve dok nije posve iščezla u beskrajnoj daljini. Svjetlo koje ju je obasjavalo kao da je otvaralo put kroz nebeski svod. Protumačili smo to kao da vidimo otvoreno Nebo.

Izvor: Sjećanje Sestre Lucije, imprimatur Fatimae, Maii 2010 + Antonius, episcopus Leir-Fatimensis

Pogledajte i jedan izuzetan animirani film. Molim vas da ne zamjerite što je u 16:50 autor djela umjesto riječi "posvetu Rusije" upotrijebio "posvetu grješnika". Gospa je tražila posvetu Rusije o čemu možete pročitati i kod nas na drugim postovima, a zasigurno i na drugim mjestima. Unatoč toga uistinu se isplati pogledati u cijelosti ovaj animirani film jer nam ima puno toga za reći. Prikazuje i postojanje pakla, kako bi bolje razumjeli od čega smo vjerom u Isusovu muku, smrt i Uskrsnuće otkupljeni i spašeni. S tom spoznajom djeca, sveti pastirići, su s nevjerojatnom ljubavlju i snagom molili i podnosili trpljenja za obraćenje grješnika, nevjernika, otpadnika i dr.

Posveta Bezgrješnom Srcu Marijinom je put koji nas sigurno vodi Gospodinu i spasenju duša!

Kratki posjet Fatimi kroz video i fotografije

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/kratki-posjet-fatimi-kroz-video-i.html

Dragi naši čitatelji, želimo s vama podijeliti nekoliko fotografija i prisjetiti se našeg hodočašća u Fatimu. Tad niti slutili nismo da bi se to moglo negdje objaviti i iz tog razloga nemamo puno fotografija. Kako je ovo zaista velika obljetnica smatramo korisnim podijeliti naše uspomene s vama. Za sve vas rado molimo zagovor Gospe.

Bazilika - svetište u Fatimi

Kalvarija - kapelica

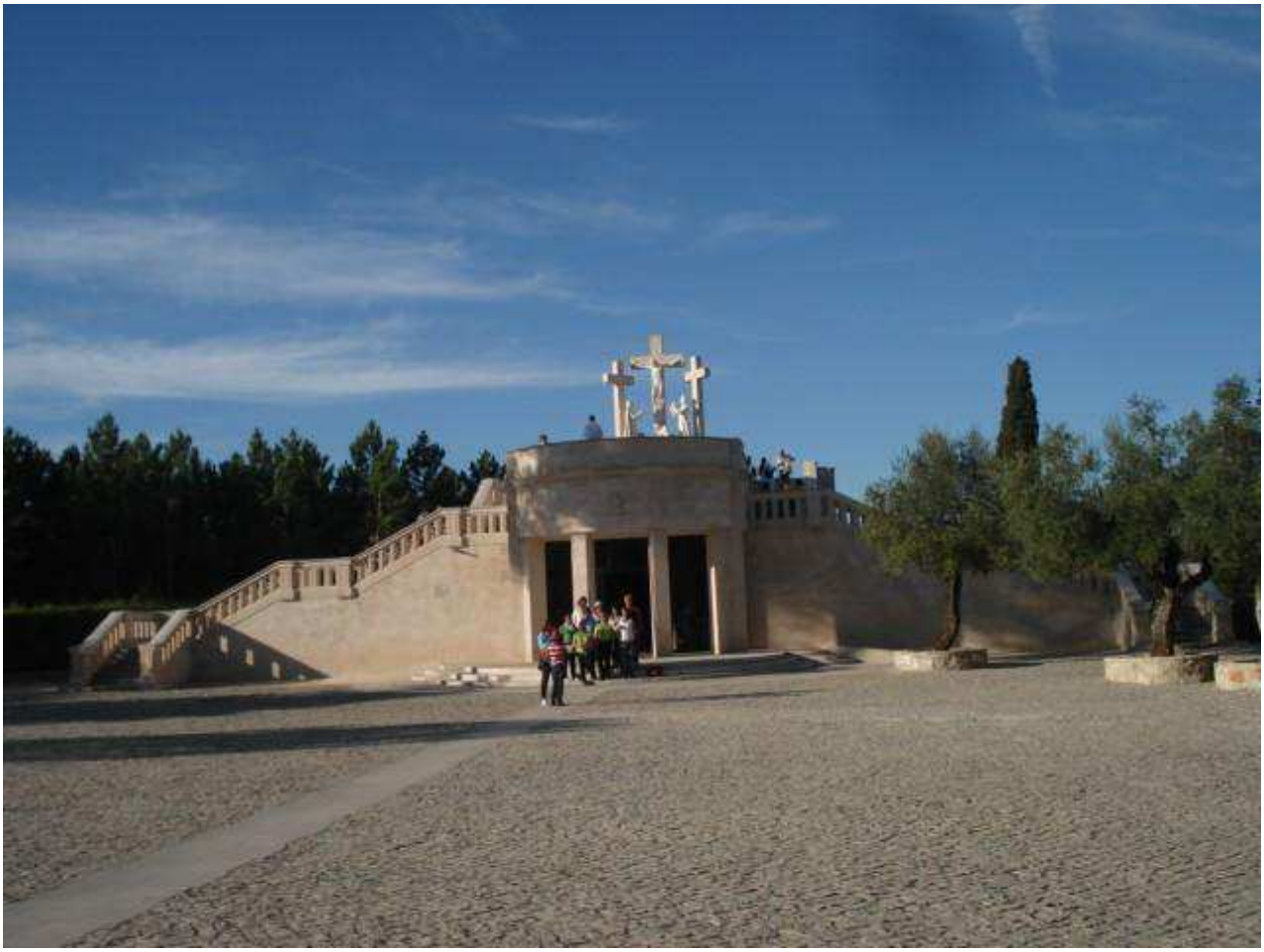

Mjesto na kojem se Gospa objavila 19.08. 1917. Gospa je jasno poručila**: "Molite, mnogo molite i žrtvujte se za grješnike. Znajte, mnoge duše odlaze u pakao, jer se za njih nitko ne žrtvuje i ne moli."**

Spomenik trima pastirićima Franji, Jacinti i Luciji

Molitvu za ovu prigodu smo uzeli iz Priručnika za laike udruge Duša - Žrtve Kćeri Srca Isusova iz Lasinje (Gospu Fatimsku ovaj red iznimno štuje i svojim jedno mjesečnim procesijama kao svojoj glavnoj zaštitnici... Red je strogo kontemplativan i stoga nemamo fotografiju za prikazati)

Molitva Gospi

O Marijo, Ti si iza Isusa prvo naše utočište i naša jedina nada u ovo strašno doba. Ti nam možeš pomoći, o Marijo, jer Tvoja moć nad Srcem Sina Tvojega nema granica. On ne odbija ni jednu Tvoju molbu! Ti nam hoćeš pomoći, jer si naša Majka, pa imaj samilosti s bijednom svojom djecom. Jer nam hoćeš i možeš pomoći, pohiti da nas spasiš. Okreni k nama milosrdno Srce svoje i čuj usrdnu prošnju našu: odvrati od nas pravedni gnjev Božji, koji zaslužujemo svojim grijesima. Pogledaj nas, nebeska Majko, skupa s Isusom, i bit ćemo spašeni!

(+ D.J. kardinal Mercier, nadbiskup Malinesa 8.11.1911.)

Sotonisti involvirani u pobačajne klinike: godišnje se ubije oko 50 milijuna djece diljem svijeta

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/sotonisti-involvirani-u-pobacajne.html

Može li preživjeti ova naša civilizacija koja godišnje Molohu žrtvuje 50 milijuna nevine dječice?

Jasno je da ne može i da je Božja kazna blizu. Pobačaj i dženderizam najbrži su put uništenja cijeloga društva.

Današnje društvo ujedinilo se sa sotonom koji je čovjekoubojica od početka i otac laži (Iv 8.44). Pobačajne klinike često su mjesta koje sotonisti, wicca vještice i drugi okultisti i šamani odabiru kao radna mjesta i na kojima je lakše prinositi ljudske žrtve i to žrtve nevine djece – nekada u 9 mjesecu trudnoće, kako priznaju insideri iz SAD-a – a da pri tome nitko ne reagira. Te se nevine žrtve proklinju i prikazuju sotoni na crnim misama u ponoć toga dana jer je to potrebno da omile sotoni i da im uspiju čaranja i proklinjanja.

Ti isti sotonisti silno se boje kršćana koji mole svetu Krunicu pred pobačajnim klinikama. No oprez, veliko je to djelo i izravan udar na sotonino kraljevstvo: onima koji čine ta djela koja zaslužuju našu zahvalnost i divljenje, potrebna je redovita ispovijed, Pričest i molitva, škapular ili čudotvorna medaljica i škropljenje blagoslovljenom vodom kao zaštita!

To je borba protiv đavla i njegovih jataka prsa u prsa.

Sveti Pavao u poslanici Efežanima opominje da je to teška borba i da kršćanin za nju treba biti spreman:„Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima. Zbog toga posegnite za svom opremom Božjom da uzmognete odoljeti u dan zli i održati se kada sve nadvladate. Držite se dakle! *Opašite bedra istinom, obucite oklop pravednosti,*potpašite *noge spremnošću za evanđelje mira!* U svemu imajte uza se štit vjere: njime ćete moći ugasiti ognjene strijele Zloga. Uzmite i *kacigu spasenja i mač* Duha, to jest *Riječ* Božju. Svakovrsnom se molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite(Ef 6, 12-18).“

I zbilja, nije bio mračan srednji vijek, mračno je ovo naše vrijeme čedomorstva.

Sotona preko ovog grijeha koji vapije za osvetom u nebu sve više zaposjeda naša društva i uništava njegove kršćanske temelje.

Naše društvo ne će moći napredovati dok se ne ukine taj đavolski zakon „prava“ na pobačaj.
Molimo se u ovoj godini posvećenoj Gospi Fatimskoj da otpočne pobjeda njezinog Bezgrješnog Srca koja će zaustaviti mašineriju ubojica naše djece i tako omogućiti preživljavanje ove naše umorne i sumorne civilizacije!

Dođite i pridružite nam se u molitvi i klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, 18.tog u mjesecu, u crkvi sv. Blaža u Zagrebu, od 19 – 22 sata, za spasenje Kristovih najmanjih, nerođenih.

„Prava pravcata bomba“ – Benedikt XVI. opominje Franju: Liturgija je kod kardinala Saraha u „dobrim rukama“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/prava-pravcata-bomba-benedikt-xvi.html

Kardinal Robert Sarah tijekom posjeta benediktinskoj opatiji Solesme. Benedikt XVI. opominje Franju da je liturgija kod kardinala Saraha u „dobrim rukama“

(Rim) Što se na prvi pogled može činiti jednostavno kao izraz poštovanja, „u stvarnosti je prava pravcata bomba“, napisao je Riccardo Cascioli, glavni urednik mjesečnika *Il Timone* i online dnevnika *Nuova Bussola Quotidiana* o jednoj kratkoj rečenici:

„S kardinalom Sarahom liturgija je u dobrim rukama.“ Potpisao: Benedikt XVI.

Papa koji se prije više od četiri godine odrekao službe time jasno staje u obranu kardinala Roberta Saraha, pročelnika rimske Kongregacije za bogoštovlje i sakramentalnu stegu. Kardinala je doduše papa Franjo priznao, koji je na taj način zamijenio racingerovca kardinala Antonija Cañizaresa, ali to u papinskom okružju djeluje kao „nezgoda na radu“.

Kardinal Sarah, branitelj svete liturgije

Purpurnik iz Gvineje zastupa još tradicionalnije shvaćanje Crkve i liturgije od svojeg prethodnika i to ponajprije čini dosljednije i djelatnije. Kad su postali svjesni toga u Vatikanu, papa Franjo počeo je daljnjim imenovanjima djelovati usuprot tome i Saraha izolirati u njegovoj vlastitoj kongregaciji. Pošto je kardinal na jednoj konferenciji u Londonu sve svećenike pozvao da opet celebriraju u smjeru istoka i da time napuste središnji dio liturgijske reforme iz 1965./69. koja je protestantizirala Crkvu, uzrujanost u Rimu bila je tako velika da je sam Franjo demantirao Saraha. To kazuje puno ustrajnosti crnog Afrikanca koji je ipak ustrajao kod svojeg poziva i nakon toga ga još jedanput ponovio.

„Kardinal Sarah ima svakomu od nas nešto za reći“

„Najeklatantnija gesta“ Benedikta XVI. nalazi se u mišljenju o najnovijoj knjizi kardinala Saraha „*La force du silence*“ (Moć tišine). Ovo pismo koje će se u sljedećim izdanjima pojaviti kao pogovor, sinoć je objavila američka stranica *Firts Things*.

U tome Benedikt XVI. hvali knjigu kardinala Saraha u velikom stilu. Kardinala označava „duhovnim majstorom koji iz dubine tišine razgovara s Gospodinom: izraz njegove nutarnje povezanosti s njim zbog čega on svakomu od nas ima nešto za reći“.

Na kraju svojega pisma zahvaljuje se nekadašnji Papa papi Franji da je imenovao jednog „takvog duhovnog majstora za ravnatelja Kongregacije za celebraciju liturgije u Crkvi“.

Obrana protiv prikrivenog oduzimanja ovlasti

Ova primjedba nije samo zahvalnost, rekao je Cascioli. Ona želi štititi i braniti kardinala Saraha.

„Nije tajna da je kardinal Sarah tijekom prošle godine faktički korak po korak razvlašten: najprije imenovanjem članova Kongregacije s ciljem da Sarah bude okružen progresivnim osobama koji se suprotstavljaju 'reformi reforme' koju je Benedikt XVI. proglasio, a kardinal Sarah pokušao ostvariti; potom otvoreno protivljenje pape Franje Sarahovu prijedlogu o usmjerenju kod celebracije; a naposljetku novi prijevod liturgijskih tekstova na narodne jezike koji je dan povjerenstvu koje je ustanovljeno bez Kardinalova znanja; a također koraci k 'ekumenskoj' misi koji su poduzeti zaobilazeći nadležnu Kongregaciju.“

Ophođenje prema Kongregaciji za bogoštovlje, počevši od „uklanjanja“ kardinala Cañizaresa i premještaja za nadbiskupa Valencije, pravi je napad na pontifikat Benedikta XVI. Njegova nastojanja išla su za tim da se obnovi shvaćanje sakralnosti. Nigdje drugo u Crkvi nije očitija suprotnost između različitog poimanja Crkve kao kod liturgije. To ima svoj razlog u centralnosti svete liturgije za život Crkve. Ovu centralnost naglašavao je Benedikt XVI. i zbog toga su ga oštro kritizirali oni krugovi koji tvrde da imaju pravo raspolaganja nad liturgijom.

Benediktova opomena i upozorenje

U netom objavljenom pogovoru knjige kardinala Saraha Benedikt XVI. izriče jednu opomenu:

„Kao i za tumačenje Svetoga pisma, također je istina da je za liturgiju potrebno posebno znanje. Kod liturgije također je važno da specijalizacija može izostaviti bitno ako nije ukorijenjena u dubokoj, nutarnjoj povezanosti s Crkvom koja moli koja uvijek iznova uči od Gospodina što je klanjanje.“

Stoga zaključna rečenica za Casciolija zvuči „kao opomena“:

„S kardinalom Sarahom, majstorom tišine i nutarnje molitve, liturgija je u dobrim rukama.“

Svojim javljanjem Benedikt XVI. pokušava priskočiti u pomoć kardinalu Sarahu i opet ga učiniti stvarnim upraviteljem Kongregacije za bogoštovlje. Jedna tako očita intervencija bivšeg pape tijekom pontifikata pape Franje još se nije dogodila. Benedikt XVI. postupa pri tome kako je i vladao: tiho, diskretno, gotovo sramežljivo. Tko poznaje taj stil vladavine, a to vrijedi za cijeli Vatikan, zna kako je važan i očit ovaj prodor. Budući pogovor Sarahove knjige iznosi brigu njemačkoga pape koja se ne može prečuti; brigu o onome „što se zbiva u srcu Crkve“. Nije slučajno da Benedikt XVI. intervenira upravo glede područja koje je kao malo koje drugo obilježilo njegov pontifikat i o kojemu je uvjeren da se baš tu odlučuje o propadanju ili ozdravljenju Crkve. Još je nedavno kurijalni nadbiskup Georg Gänswein usput odgovorio na pitanje o pomutnji i podjelama u Crkvi da Benedikt XVI. sve pomnjivo prati što se u Crkvi zbiva. O tome Cascioli:

„Sada vidimo da počinje diskretno učiniti mnogo koraka.“

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:http://www.katholisches.info/2017/05/eine-echte-bombe-benedikt-xvi-mahnt-franziskus-liturgie-bei-kardinal-sarah-in-guten-haenden/

Marija i posljednja borba

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/marija-i-posljednja-borba.html

Poglavito na ta posljednja i strašna đavolska progonstva, koja će rasti svakoga dana sve do antikristova kraljevstva, treba primijeniti ono prvo i glasovito proroštvo i prokletstvo što ga je Bog izrekao u raju zemaljskom protiv zmije. Upravo je zgodan čas rastumačiti ga ovdje na slavu Presvete Djevice, na spas njezine djece i đavlu na sramotu: Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: ona će ti glavu satirati, a ti ćeš joj vrebati petu (Post 3, 15).

Bog je zametnuo i podigao samo jedno, ali nepomirljivo neprijateljstvo, koje će trajati do konca i bivati sve žešće: neprijateljstvo između Marije, svoje dostojne Majke, i Lucifera; između djece i slugu Presvete Djevice, s jedne strane, i sinova i šegrta Luciferovih, s druge. Prema tome, najljuća neprijateljica, koju je Bog podigao protiv đavla, jest Marija, njegova

sveta Majka. Bog joj je, dapače, dao već od raja zemaljskoga, premda je tada bila još samo u Božjoj zamisli, takvu mržnju prema onom prokletom Božjem neprijatelju, toliku vještinu da otkrije zloću one stare zmije i toliku snagu da pobijedi, zgnječi i satre toga ohologa bezbošca da je se on boji više nego svih anđela i ljudi, pače, u nekom smislu, više nego i samoga Boga. To ne znači da sveta srdžba, mržnja i moć Božja protiv sotone nisu neizmjerno veće od srdžbe, mržnje i moći Presvete Djevice, jer su Marijine savršenosti omeđene, ali se Sotona nje više boji iz dva razloga.

Prvo, jer je ohol, pa neizmjerno više trpi što ga pobjeđuje i kažnjava mala i ponizna službenica Gospodnja te ga njezina poniznost ponizuje više nego Božja svemoć. Drugo, jer je Bog dao Mariji veliku moć protiv đavola da se – kako su na usta opsjednutih često morali i protiv svoje volje priznati – više boje jednog njezina uzdaha za koju dušu, negoli molitava svih svetih i samo jedne njezine prijetnje protiv njih, negoli svih ostalih muka. Što je Lucifer izgubio ohološću, to je Marija dobila poniznošću. Što je Eva upropastila i izgubila neposluhom, to je Marija spasila posluhom.21 Eva, slušajući zmiju, upropastila je sa sobom svu svoju djecu i podvrgla ih pod zmijinu vlast, a Marija, pokazavši se savršeno vjerna Bogu, spasila je sa sobom svu svoju djecu i sluge i posvetila ih Božjem Veličanstvu.

Bog je zametnuo ne samo jedno neprijateljstvo, nego neprijateljstva i to ne samo između Marije i sotone, već i između potomstva Presvete Djevice i potomstva sotonina. Drugim riječima, Bog je zametnuo neprijateljstva, nesklonosti i tajne mržnje između prave djece i slugu Presvete Djevice s jedne strane, i djece i slugu đavolskih s druge. Djeca Belialova, robovi Sotone, ljubitelji svijeta (jer to je sve isto) uvijek su do sada progonili i progonit će od sada više nego ikada prije one koji pripadaju Presvetoj Djevici, kao što je nekada Kain progonio svoga brata Abela (usp. Post 4, 8) i Ezav svoga brata Jakova, koji su praslika odbačenika i predodređenika. Ali ponizna Marija, uvijek će iznijeti pobjedu nad onom oholicom. I to tako veliku da će joj uspjeti satrti mu glavu, to sjedište njegove oholosti. Ona će uvijek otkrivati njegovu zmijsku zloću, razotkrivati mu paklene spletke, mrsiti mu đavolske osnove i štitit će do konca vijeka svoje vjerne sluge od njegove okrutne šape. No moć Marijina nad svim đavlima, sinut će osobito u posljednjim vremenima kada će Sotona stavljati zasjede njezinoj peti, to jest njezinim poniznim sužnjevima i njezinoj siromašnoj djeci, što će ih ona podignuti da ratuju protiv Sotone. Oni će biti maleni i siromašni u očima svijeta, niski pred svima poput pete. Svatko će ih gaziti i gnječiti kao što se događa peti s obzirom na ostale tjelesne udove. Ali zato će biti bogati Božjim milostima, koje će im Marija dijeliti obilno. Bit će veliki i uzvišeni u svetosti pred Bogom i nadvisit će svaki stvor svojom vatrenom revnošću. Božja će ih pomoć tako jako podupirati da će svojom petom – svojom poniznošću – u jedinstvu s Marijom, satrti glavu đavlu, a Isusu pribaviti slavnu pobjedu.

[Sveti Ljudevit Grignion Montfortski, *Rasprava o pravoj pobožnosti prema Djevici Mariji*]

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SRIJEDA, 24. SVIBNJA 2017.

Čudesa crkve - videozapis

Cijenjeni čitatelji, molim vas za razumijevanje u vezi ovoga video zapisa jer ne postoji odobrenje za titlove. Prenosimo ga na način na koji je jedino ispravno moguće.

„One, koji vjeruju, pratit će ova čudesa“. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.
Naš Gospodin Isus, koji je sišao s Nebesa da izbavi našu slabu prirodu od njezine slabosti, **na današnji je dan uzašao na Nebo. Sva slava Njemu dovijeka!** Ali prije svog uzašašća, Gospodin je zapovijedio svojim apostolima da idu po cijelome svijetu i naviještaju Evanđelje svim ljudima. To je i bilo učinjeno. Apostoli su putovali najdalje što su mogli, baš kao i njihovi nasljednici i nasljednici nasljednika s bezbrojnim misionarima. Kristovo evanđelje bilo je propovijedano do kraja svijeta. A koja čudesa su bila dana onima koji najveštaju Božju riječ onim ljudima koji trebaju prihvatiti Evanđelje? Gospodin je rekao:*"U moje će ime izgoniti đavle, govorit će novim jezicima, uzimat će u ruke zmije i ako popiju otrov, neće im naškoditi. Polagat će ruke na bolesnike, a oni će ozdravljati."* Apostoli su, dakako, radili sve ove stvari i, kao što čitamo u Djelima

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

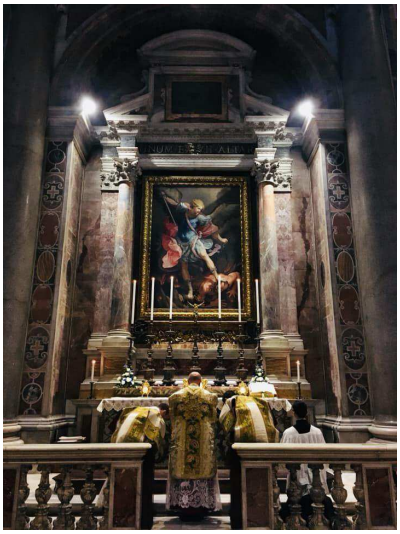

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

► 2018 (120)

▼ 2017 (207)

► prosinca (15)

► studenoga (19)

► listopada (17)

► rujna (23)

► kolovoza (8)

► srpnja (13)

► lipnja (22)

▼ svibnja (21)

Ekskluzivni intervju kardinala Carla Caffarre: „On...

Obećanja koja je Blažena Djevica Marija dala sv. D...

Medijska kampanja udruge Gospa Fatimska:„Prošlo je...

Čudesa crkve - videozapis

Marija i posljednja borba

„Prava pravcata bomba“ – Benedikt XVI. opominje Fr...

Sotonisti involvirani u pobačajne klinike: godišnj...

Kratki posjet Fatimi kroz video i fotografije

Prvo Gospino ukazanje u Fatimi 13. svibnja 1917. g...

Papa Franjo pomolio se u Kapelici ukazanja i stavi...

apostolskim, činili su mnoga čudesa. Sveti Petar izliječio je bezbroj osoba polaganjem svojih ruku, kao i sveti Pavao.

Propovijedali su različitim narodima i svatko ih je razumio na svom jeziku. Izgonili su đavle. U toj istoj knjizi *Djela apostolskih* rečeno nam je da je svetog Pavla napala zmija otrovnica i svi su mislili da će pasti mrtav, pa ipak nije mu bilo ništa. To je bilo tako veliko čudo da su svi na tom otoku smatrali kako je sveti Pavao bog. Sv. Hermije, Božji mučenik iz 2. st., prije svoje mučeničke smrti bio je dvaput otrovan najopasnijim otrovom i oba puta otrov mu nije našetio, a njegov trovač se čak obratio te i sam bio pogubljen. Sv. Benedikt, u jednom od svojih najpoznatijih čuda, također je bio otrovan. Otrov je bio stavljen u vino, ali nakon što je sv. Benedikt blagoslovio vino u čaši, otrov mu nije naštetio. Sveti Ansgar, apostol sjevera, sam je obratio čitavu sjevernu Europu uz pomoć mnogih čuda. Sveti Franjo Ksaverski čak je vratio mrtvu osobu u život, a jedna od tih osoba bio je kateheta kojeg je ugrizla zmija. Sve su to znakovi da se volja Božja vrši kroz ove svece i Njegovu Crkvu. Sveti Grgur kazuje nam da su ova čuda bila osobito potrebna u počecima Crkve, kako bi vjera onih koji su povjerovali ojačala, trebala je biti hranjena čudesima. Ali moramo također imati u vidu da sva ta čudesa koja je Crkva na vidljiv način činila u svojim počecima, čini na duhovni način i danas. Jer kad svećenik polaže ruku na one koji vjeruju i dijeli milost egzorcizma, zabranjujući zlim duhovima da se nastanjuju u dušama, kao što se to događa na kršenjima ili prilikom samog egzorcizma koji neki svećenici izvode, tada on stvarno izgoni zloduhe. Vjernik će ostaviti po strani govor svijeta i otići na ispovijed. **I kada govore o svetim stvarima, oni govore novim jezicima. Kada svojom pobožnošću, svojim ohrabrivanjem i molitvama izgone zlo iz srdaca drugih, oni tad uzimaju u ruke zmije i kada čuju zle savjete i iskušavani su, pa ipak ne padaju u tu napast i ne čine zlo, oni tada piju otrov i on im ne šteti.** Kada vide da bližnji ne čini dobro, osnaže ga primjerom vlastitih dobrih djela, polažu ruke na bolesne i oni ozdravljaju.

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Fatima: ovo je čudo

I u buci naših života i političkome metežu, 400 00...

Snajperisti i 6.000 policajaca osiguravaju Fatimu

Fatima je činjenica, a ne hermeneutika

Što je Fatima?

Roberto de Mattei govori o Fatimi: Crkva treba pos...

Đavli se više boje jednog njezina uzdaha za koju d...

Poruka o ljubavi prema Euharistijskom Isusu!

Iako se redovno ispovijedamo postoji opasnost vječ...

4.svibnja – početak Devetnice Majci Božjoj Fatimskoj

Rat protiv Crkve i Domovine

► travnja (13)

► ožujka (13)

► veljače (15)

► siječnja (28)

► 2016 (150)

Čim su ovi znakovi duhovniji, tim su veći. A čim su veći, tim je veći broj duša, a ne tijela, vraćen u život. Molimo stoga da budemo sposobni učiniti ova čuda i neka vas Bog blagoslovi u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Objavio/la katolicki nauk u 22:04:00

Oznake: Božja Riječ, Sensus Fidelium

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

Sveta Pričest (21)

Twitter (23)

Vatikan (29)

videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)

zakopano blago (8)

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)

Traži

Autor slika teme: mammuth. Pokreće Blogger.

Medijska kampanja udruge Gospa Fatimska:„Prošlo je 100 godina. Gospa Fatimska još čeka“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/medijska-kampanja-udruge-gospa.html

Vjernici su opasnosti, također i ovdje u Rimu!

Nema više vremena!

MORAMO POSLUŠATI GOSPU, ODMAH!

Fatimski centar – udruga *Gospa Fatimska*, prigodom stote obljetnice Gospinih ukazanja u Fatimi, u Rimu vodi veliku medijsku kampanju kako bi se ljudima pomoglo razumjeti hitnost i neodložívost zahtjeva Gospe Fatimske!

Pri tome se služe svakim sredstvom koje im je na raspolaganju: iznajmili su nekoliko jambo plakata u raznim dijelovima grada kako bi tražili od Svetoga Oca i od biskupa da odmah djeluju i posvete Rusiju Bezgrješnom Srcu Marijinu kako bi se spriječile strašne kazne koje je prorokovala Gospa Fatimska. Iznajmili su i mobilni jambo plakat kako bi se ova poruka odvezla ne samo pred Vatikan, nego i u mnoge druge dijelove Rima. Iznimno je

bitno da građani Rima shvate da smo dostigli točku s koje nema povratka u povijesti Fatimskih proročanstava: ili ćemo odlučiti poslušati Gospine zahtjeve ili ćemo se izložiti pogibelji „uništenja cijelih naroda“, kako je Gospa predskazala.

Trinaestoga svakog mjeseca, od svibnja do listopada, volonteri dijele po rimskim ulicama letke i knjižice o povijesti Fatimskih ukazanja, o Gospinoj poruci i o povijesti Fatimskih ukazanja. Mole sve ljude da pridonesu najvećem mogućem proširenju ovoga materijala te da potpišu Zamolbe upućene Svetome Ocu kako bi u zajedništvu sa svim katoličkim biskupima iz cijeloga svijeta što je moguće prije posvetio Rusiju Bezgrješnom Srcu Marijinu kao je to Gospa zahtijevala.

Pozivaju i sve nas ostale vjernike također da prema Fatimskim zahtjevima posvećujemo svoje živote molitvom (osobito svetom Krunicom) te vlastitim žrtvama za spas grješnika. A to je ono što je od vjernika laika tražila Gospa Fatimska jer naša poslušnost na koncu može potaknuti Nebo da dade milost Papi i biskupima kako bi obavili tu posvetu i izvršili svoju dužnost. I mi laici imamo dakle vrlo jasnu zadaću koju valja obaviti i trebamo učiniti svoj dio!

Medijska kampanja u Rimu ambiciozan je projekt koji je također i jako skup. Udruga planira nastaviti s time do 13. listopada 2017., dana kada će se obilježiti stogodišnjica velikog Čuda sunca, događaja koji je na konačan i spektakularan način posvjedočio autentičnost Gospine poruke. Više od 70.000 ljudi – među kojima su bili mnogi nevjernici – nazočilo je tom izuzetnom javnom čudu tijekom kojega je „Sunce plesalo“ i „činilo se da će se strmoglaviti na zemlju“. To je čudo želio Bog upravo da bi svi povjerovali u Fatimska ukazanja i povjerovali Njezinoj poruci.

Međutim, sada je već prošlo stoljeće od tog velikog događaja, a Gospa još čeka da svijet – i Crkva! – prihvate i poslušaju njezinu poruku.

Gospa nam je obećala mir u svijetu kao naknadu za našu poslušnost – ili razorni rat kao kaznu da smo to zanemarili i zakasnili s izvršenjem. Na nama je odlučiti na kojoj ćemo strani biti!

Ova kampanja pokrenuta je s ciljem da se učini što god je moguće da se Gospa posluša, i to odmah! Ova medijska kampanja dio je projekta „**Pobjeda: 2017.!**“ čiji cilj je da se obavi posveta Rusije. Stoga se vjernici pozivaju da mole za uspjeh kampanje i – ako mogu – da

nešto daruju kako bi se podupro ovaj plemeniti, ali i skupi napor. Osim toga, ako je moguće na bilo koji način proširiti Fatimsku poruku, svatko je dobrodošao!

Uspjet ćemo pridonijeti pobjedi Srca Marijina samo ako ljudima prenesemo i omogućimo shvatiti hitnost i neodložívost Fatimske poruke i ako i sami što je moguće više ljudi upoznamo s time!

Sada je sve na nama: ne oklijevajmo činiti ono što možemo i što predstavlja našu dužnost prema našem Gospodinu i Njegovoj Majci, Blaženoj Djevici Mariji!

Izvor: http://www.fatima.it/

Komentar: Ovo je svakako prigoda da se pozovu i naši klerici i vjernici da pridonesu širenju znanja o Fatimskoj poruci i o Gospinim zahtjevima i neizvršenoj posveti Rusije. Koristimo ovu prigodu također da pozovemo naše vjernike, a oni da potaknu druge, na molitvu za tvrdokorne grješnike kako je to Gospa Fatimska zahtijevala te da molitva svete Krunice u našem narodu i obiteljima ponovno zadobije časno mjesto koje joj pripada, a koje su joj oduzele televizija, Internet, facebook, Viber itd. Ova jubilejska godina također je izvrsna prigoda da se obavi toliko bitna pobožnost pet prvih subota!

Obećanja koja je Blažena Djevica Marija dala sv. Dominiku i bl. Alanu o molitvi sv. Krunice

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/obecanja-koja-je-blazena-djevica-marija.html

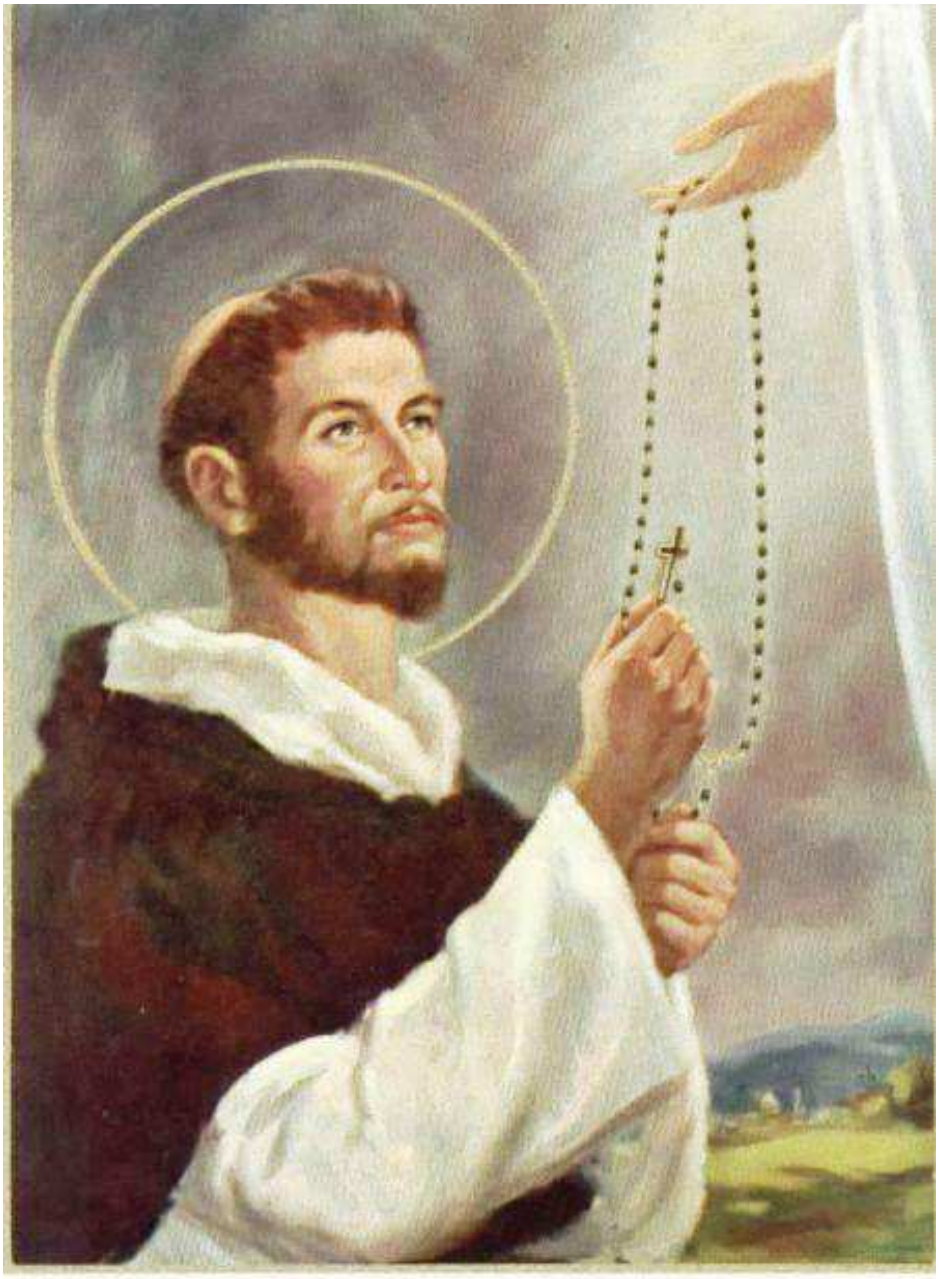

Sveti Dominik prima Krunicu od Gospe

1. Svima koji budu odano molili krunicu, obećavam svoju posebnu zaštitu i obilje milosti.
2. Oni koji budu ustrajali u molitvu krunice, primit će neku osobitu milost.
3. Krunica će biti moćno oružje protiv pakla, uništit će grijehe i izgnati herezu.
4. Krunica će pomoći rast kreposti i dobrih djela, donijeti obilje Božjih darova za dušu, preokrenut će ljubav prema svijetu u ljubav prema Bogu, uzdići srca da žele božanska i vječna dobra. Na taj način će se te duše posvetiti.
5. Koji mi se povjere preko krunice, neće biti izgubljeni.

6. Koji budu pobožno molili moju krunicu, razmišljajući o otajstvima spasenja neće biti satrveni nedaćama niti će umrijeti lošom smrću. Grešnici će se obratiti, pravedno će rasti u milosti i postati vrijedni vječnoga života.
7. Oni koji su iskreno odani molitvi moje krunice neće umrijeti bez utjehe Crkve ili bez milosti.
8. Oni koji budu molili krunicu, naći će za života i na smrti svjetlost Božju, puninu njegove milosti i bit će ubrojeni među blažene.
9. Brzo ću osloboditi iz čistilišta duše odane molitvi krunice.
10. Prava djeca moje krunice uživat će veliku slavu na nebesima.
11. Ono što preko krunice tražite, dobit ćete.
12. Koji šire moju krunicu, dobit će preko mene pomoć u svim svojim potrebama.
13. Postigla sam od svog Sina da će svi prijatelji krunice imati svece nebeske za svoju braću u životu i smrti.
14. Koji vjerno mole krunicu, moja su draga djeca, braća i sestre Isusa Krista.
15. Odanost mojoj krunici posebni je znak predodređenja.

Riječi sestre Lucije iz Fatime «Blažena Djevica Marija je krunici podarila takvo djelovanje da ne postoji nijedan materijalni, duhovni, nacionalni ili međunarodni problem koji se putem nje i naše žrtve ne bi mogao riješiti.»

Ekskluzivni intervju kardinala Carla Caffarre: „Ono što mi je pisala sestra Lucija, danas se ostvaruje“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/05/ekskluzivni-intervju-kardinala-carla.html

Fatimska vidjelica mu je rekla: „Doći će trenutak u kojemu će se odlučujuća bitka između Kristova i sotonina kraljevstva voditi oko braka i obitelji“

(Vatikanski grad) Proročke riječi sestre Lucije o „konačnom okršaju“ između Gospodina i sotone koji će se ticati braka i obitelji „danas se ostvaruju“, rekao je kardinal Carlo Caffarra.

Popodne, u petak 19. svibnja ove godine talijanski kardinal govorio je na četvrtom susretu „Roma Life Forum“, godišnjem susretu koji okuplja više od stotinu stručnjaka za život i obitelj iz preko 20 naroda koji raspravljaju kako štititi i ojačati bračni i obiteljski život u svijetu.

Kardinal Caffarra bolonjski je nadbiskup u miru i predsjednik utemeljitelj Papinskoga instituta Ivan Pavao II. za studij braka i obitelji. Trenutačno je član Vrhovnoga sudišta Apostolske Signature, Papinskoga vijeća za obitelj i Papinske akademije za život.

Papa Benedikt XVI. kreirao ga je za kardinala u ožujku 2006. godine. Kardinal Caffarra bio je jedan od 45 izaslanika pape Franje na Izvanrednoj sinodi o obitelji 2015. godine.

Vaša Uzoritosti, što nam možete reći o pismu koje ste dobili od sestre Lucije dok ste radili na utemeljenju Papinskoga instituta Ivana Pavla II. za studij braka i obitelji u Rimu?

Godine 1981. Papa Ivan Pavao II. utemeljio je Institut za studij braka i obitelji. Prve godine (1983.-1984.) bile su vrlo teške. Institut mnogi nisu željeli.

Tko ga nije želio?

Loše se na nj gledalo i unutar Crkve kao i izvan nje, zbog pogleda koje je predlagao. Bio sam zbog toga veoma zabrinut. Mislio sam, ne pitajući nikoga: „Pisat ću sestri Luciji“.

Kako Vam je to palo na pamet?

Jednostavno mi je do došlo na um i gotovo. No kako znate, od početka je zaštitnica Instituta bila draga Gospa Fatimska. To stoji i u Apostolskoj konstituciji u kojoj je Papa Institut povjerio zaštiti Majke Božje Fatimske. Tako da – nadam se da je i danas tako – ulazeći u zgradu Instituta, na kraju hodnika nalazi se kip Majke Božje Fatimske, kapelica Instituta posvećena je Gospi Fatimskoj.

I tako, namjeravao sam joj pisati. Pisao sam joj rekavši joj jednostavno: „Papa je želio ovaj Institut. Prolazimo teške trenutke. Molim te samo da moliš za nas“. I dodao sam: „Ne očekujem odgovor“. Njezine molitve bile su mi dostatne.

Kao što znate, da bi se imao bilo kakav kontakt sa sestrom Lucijom, također i pisanim putem, trebalo je proći preko njezina biskupa. Tako sam poslao pismo biskupu koji ga je dao sestri Luciji.

Na moje veliko iznenađenje, nakon ne više od dva ili tri tjedna, primio sam odgovor. Pismo je ovako završavalo: „Oče, doći će trenutak u kojemu će se odlučujuća borba između Kristova i sotonina kraljevstva voditi oko braka i obitelji. A oni koji će raditi za dobro obitelji, doživjet će progone i nevolje. Ali ne treba se bojati jer mu je Gospa već satrla glavu“.

Ovo je ostalo urezano u mojemu srcu, a tijekom svih poteškoća koje smo doživjeli – a bilo ih je tako mnogo – ove riječi uvijek su mi davale tako veliku snagu.

Kada ste čitali riječi sestre Lucije, jeste li mislili da ona govori o ovome povijesnome trenutku?

Prije nekoliko godina počeo sam razmišljati, nakon gotovo trideset godina: „Riječi sestre Lucije sada se ostvaruju“. Ova odlučna bitka bit će tema mojega govora danas. Sotona stvara protu-stvaranje.

Protu-stvaranje?

Čitajući drugo poglavlje Postanka vidimo da se zgrada stvaranja temelji na dvama stupovima. Na prvom mjestu, čovjek nije nešto; on je netko i zbog toga zaslužuje posvemašnje poštovanje. Drugi stup jest odnos između muškarca i žene koji je svet. Između muškarca i žene jer stvaranje dolazi do svoje punine kada Bog stvara ženu. Do te mjere da, stvorivši ženu, Biblija kaže da se Bog odmorio.

Što vidimo danas. Dva strašna događaja. Ponajprije, ozakonjenje pobačaja. Dakle, pobačaj je postao subjektivno ženino pravo. „Subjektivno pravo“ etička je kategorija i tu smo, dakle, na području dobra i zla; govori se da je pobačaj dobro, da je pravo. Druga stvar koju vidimo jest pokušaj da se izjednače homoseksualni odnosi i brak. Sotona pokušava ugroziti i razoriti ova dva stupa kako bi oblikovao neko drugo stvaranje. Kao da provocira Gospodina govoreći Mu: „Učinit ću jedno drugo stvaranje, muškarac i žena reći će: ovdje nam se više sviđa“.

Sveto pismo kaže da je đavao otac laži koji se predstavlja kao anđeo svjetlosti…

U mojemu govoru objasnit ću Isusove riječi o sotoni: „Kad govori laž, od svojega govori jer je lažac i otac laži“ (Ivan 8, 44)…

Žena je dakle bojno polje?

U Bibliji ima jedan detalj koji me je uvijek zadivljivao. Nakon istočnoga grijeha, Bog se sučeljava sa zmijom i kaže joj: „Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene“. Bog je zametnuo posebno neprijateljstvo između žene i zla kao da žena ima neku vrstu instinkta za dobro. Bog je zametnuo ovo neprijateljstvo baš između žene i zla. Tekst nastavlja: „Između roda tvojega i roda njezina“, a ovdje teolozi vide proročanstvo o Marijinu Sinu. Stoga, žena je na poseban način upletena i to ima posljedice za kulturu, društvo i obitelj.

Obilježavamo stotu obljetnicu Gospinih ukazanja Fatimskoj djeci. Koja je poruka danas?

Po mom mišljenju, originalnost Fatime jest sljedeća: u Fatimi je Gospa prorokovala. U drugim ukazanjima nije prorokovala nego opominjala. Kao u Lourdesu: činite pokoru, molite se, recite svećenicima da sagrade kapelicu na ovome mjestu. Opominje i podsjeća na jake Isusove opomene i pozive na pokoru i molitvu. Međutim, u Fatimi Gospa prorokuje: to znači da se uključuje u ljudska događanja i da ih tumači. To nikada prije nije činila.

Je li i sestra Lucija prorokovala?

Da, ono ga je posvema usmjerila (Gospino proroštvo) i ostavila nam je svoja Sjećanja. Neka su vrlo potresna. Ćutjela je da je to bila zadaća koju joj je Gospa povjerila, dakle širiti i tumačiti ovo proroštvo.

Jesu li i riječi sestre Lucije o „odlučujućoj bitci“ bile proroštvo?

Da, u potpunosti. Ono što mi je sestra Lucija napisala ostvaruje se danas.

Izvor:

Kardinal Arinze: „Maleni pastiri u Fatimi vidjeli su da pakao postoji. I da nije prazan“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/kardinal-arinze-maleni-pastiri-u-fatimi.html

Kardinal Arinze o 100 godina Fatime: „Pakao postoji i nije prazan“

(Pariz) Kardinal Francis Arinze, do svojeg umirovljenja od 2002.-2008. Pročelnik Kongregacije za bogoslužje i sakramentalnu stegu preporučuje ljudima koji ne vjeruju u postojanje pakla da se pozabave Fatimskom porukom.

U intervjuu koji je nedavno objavio *LifeSiteNews* nigerijski kardinal izrekao je stav o paklu i o Fatimi. Prije stotinu godina u portugalskom selu Fatima između svibnja i listopada 1917. ukazivala se Majka Božja trima malenim pastirima.

Ljudi koji porugljivo pakao drže „izmišljotinom“ Crkve kako bi ljude strašila, trebali bi se ozbiljno pozabaviti porukom Majke Božje Fatimske, rekao je kardinal.

„Majka Božja pokazala je trima pastirima da pakao postoji i da nije prazan.“

„Ima ljudi koji ne žele da govorimo o paklu. Ali pakao nije vatikanska izmišljotina. Pakao stoga ne prestaje postojati samo jer ljudi o tome većma ne govore.“

Dana 13. svibnja obilježena je 100. obljetnica prvoga Gospina ukazanja. Intervju je održan 14. svibnja. U sveukupno šest ukazanja Majka Božja poučila je troje djece kako molitvom i žrtvom, osobito svetom Krunicom, spašavati duše od pakla.

Godine 1930. Crkva je priznala Gospina ukazanja. Otada je više papa hodočastilo u Fatimu. Papa Ivan Pavao II. priznao je prvo čudo i 2000. godine proglasio je blaženima dvoje vidjelaca koji su umrli kao djeca. Papa Franjo priznao je drugo čudo i proglasio je dvoje vidjelaca svetima 13. svibnja ove godine.

Priznanje Gospinih ukazanja u Fatimi od Crkve podcrtava značaj i važnost poruke koju su djeca dobila od Majke Božje. Osobito važno, rekao je kardinal Arinze, jest poruka o postojanju pakla.

Kardinal je u intervjuu citirao opis pakla sestre Lucije, treće vidjelice koji je 2000. godine objavila Kongregacija za nauk vjere. Kongregacija govori s tim u svezi o „strašnom viđenju pakla“.

„Djevica nam je pokazala golemo vatreno more, za koje se činilo da je pod zemljom. Vragovi i duše, uronjeni u taj oganj, izgledali su kao crno ili tamno ugljevlje, ali prozirno i u ljudskim oblicima. Sve je to plivalo u tom ognjenom moru, nošenom valovima plamena koji je izbijao iz njih samih, zajedno s oblacima dima. Padali su na sve strane poput iskri u velikom požaru, rastreseno, kao bez težine, uz zastrašujuće krikove i uzdahe, pune očaja. Tresli smo se od užasa i straha. Vragovi su se razlikovali po svojim stravičnim i odvratnim oblicima, neviđenog izgleda zastrašujućih i nepoznatih životinja, a prozirni i crni.

To je viđenje trajalo samo jedan trenutak. Sigurno bismo bili umrli od straha i užasa, da nam naša Nebeska Majka nije bila obećala (u prvom viđenju) da će nas odvesti u Nebo.

Strelovito smo podigli oči prema našoj Gospođi koja nam reče dobrostivo, ali tužna: 'Vidjeli ste pakao kamo odlaze duše jadnih grešnika. Da ih spasi, Bog želi ustanoviti u svijetu pobožnosti prema mom Bezgrješnom Srcu.'“

Ljudi niječu postojanje pakla „kako bi mogli živjeti kako žele“. Oni su, po kardinalovu mišljenju, kao sveučilištarci koji zavaravaju sami sebe i uvjeravaju se da ne moraju učiti jer nema završnog ispita.

„Ako ne će učiti, ja im jamčim da će pasti na ispitu. Ništa ne pomaže reći da nema ispita. Ima ga.“

Isto tako je i s paklom. Ništa ne koristi reći da ga nema.

Sam Isus Krist u evanđeljima potvrđuje stvarnost pakla kao mjesto plača i škrguta zubi, rekao je kardinal.

„Sam Isus Krist to kaže. On govori o onima koji će biti bačeni u najdublju tamu. On govori o onima koji su vječno kažnjeni. A Krist je Sin Božji i ako je netko milosrdan, onda on. Ako nam on to kaže, onda je u našem vlastitom interesu ozbiljno ga shvatiti.“

Kardinalu je važno ustvrditi da Bog ne baca nikoga u pakao, nego se čovjek svojom slobodnom voljom i svojim djelima za to odlučuje.

„To su oni [koji idu u pakao] koji Boga vrijeđaju onim što zovemo smrtni grijeh, što je odbacivanje Boga. Čovjek [koji je u paklu] ne želi Boga. On je čovjek kojega Bog poziva da dođe, ali on govori 'ne' i ne dolazi.“

Kardinal Arinze to označava kao „strahotu“ jer je „čovjeka stvorio Bog kako bi upoznao svoga Stvoritelja, njega ljubio, njemu u ovome svijetu služio i tako u Nebo došao.“

Kardinal je zauzeo stav i o posveti Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu. Da je ova posveta uslijedila pravovremeno, kako je to Majka Božja željela, svijetu bi „bilo uskraćeno mnogo jada koji je komunizam prouzročio“.

„Komunizam znači nijekati Božje postojanje.“

Komunizam pokušava izgraditi sustav koji Boga ne uzima u obzir i koji se čak „na agresivan način postavlja protiv Boga Stvoritelja i protiv čovjeka“. Tko niječe Boga, škodi i čovjeku, „jer naša veličina ovisi o Bogu“.

„Poruka Gospe Fatimske danas je isto tako relevantna kao i prije stotinu godina. Ljudi bi se ozbiljno trebali pozabaviti ovom porukom: kloniti se grijeha, moliti se i prinositi zadovoljštinu za grijehe.“

To kaže Majka Božja, stoga je se treba ozbiljno shvatiti. Ona je došla u Fatimu kako bi pomogla ljudima,

„da se klonimo grijeha i molimo se za grješnike kako nitko ne bi završio u paklu“.

Izvor

“Sudbina ruskoga pape” (Mauro Mazza)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/sudbina-ruskoga-pape-mauro-mazza.html

A što ako bi sljedeći papa bio Rus? Bi li se konačno uspjelo izvršiti posvetu Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu, bitni prijelaz za vrijeme mira u svijetu?

Polazeći od optimističnog predviđanja konklave 2018. godine, Mauro Mazza zamišlja da će ta konklava izabrati nadbiskupa Sankt Peterburga koji će uzeti ime Metod. (knjiga *Il destino del papa russo*, Fazi, Rim 2017., str.256.)

Za razliku od svoga prethodnika, novi papa ne sviđa se moćnicima ovoga svijeta ni masoneriji. Ne sviđa im se jer govori konkretno u obranu vjeru umjesto o ekologiji i ne zapliće se u onaj prazni sentimentalizam koji je *„uništio svaku posebnu razliku između pape i vjernika, sastavljen od zagrljaja i skečeva, pozdrava tipa ugodna nedjelja i ugodan ručak….“, dok je i sam Wojtyla „uspijevao zadržati uvijek, do posljednjega dana onu svoju karizmu koja je ulijevala poštovanje i divljenje kod sviju: kardinala, biskupa, svećenika i laika“* (str.40).

Svojim svakidašnjim propovijedima Metod se bori protiv modernizma, skretanja u laicizam i protestantizam, diktature relativizma: *„Papa je svaki dan kod mnogih uništavao pretpostavke koje dominanta misao današnjice drži nedodirljivima. Činio je to tako jednostavno. Osvajao je prihvaćanje, ali je na sebe sve više privlačio raširenu mržnju“* (str.145).

Naravno, visoka masonerija nahuškala je protiv njega tisak; jedan njemački dnevni list – blizak određenim vatikanskim progresističkim krugovima – optužuje ga da je autokrat i da previše govori o vjeri: *„Pokušava unijeti sakralnost prošlih vremena. U svojim propovijedima poriče laičke vrijednosti i izborena građanska prava. Kao da ni to nije dostatno, naglašava tradicionalne pridržaje glede demokracije. Vrlo brzo učinak njegovog djelovanja djeluje destabilizirajuće“* (str.147). A to bismo mogli samo poželjeti ako destabilizacija znači borbu protiv mondijalizma, dženderizma, povlačenja pred islamizmom, nametanje ekologije *„kao nove religije, gdje ljudsko biće nije više na vrhu piramide stvaranja, nego pak samo stanovnik planeta s istim pravima kao i 'druge' životinje“* (str.108).

Budući da je vrlo sklon posvećenju Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu i povratku pravoslavnih, Metod susreće Putina koji mu se jada. *„Englezi čine ono što narede Amerikanci. Nijemci i Talijani su kolebljivi i nestalni“* (str.134). A Amerikanci slijede, više ili manje robovski odluke „Bratstva“, jedne masonske organizacije koja se posvetila jednoj nakani: *“svjetska vlada, jedinstven novac (bancor) i jedna jedina vjera koja objedinjuje sve druge i prevladava ih“* (str.120).

Među mnogim kardinalima kojima upravlja „Bratstvo“, kao i samim Metodovim prethodnikom, čak su trojica ubačeni u njegove redove: to je razlog zašto se i u Crkvi širi nova kozmička etika, *„mješavina gnoze i new agea da bi bilo dovoljno samo malo produbljivanja ne da se pobijedi, nego ismije“* viđenje koje ljudska bića učinilo sličnima svim drugim životinjama, ali *„s otežavajućom okolnosti da se slobodno može vršiti pobačaj i eutanazija“*, i jada se Papa, *„Čak neki biskupi, zbog površnosti ili jer su, što je nevjerojatno, u to uvjereni, misle da budućnost može vidjeti katoličanstvo izmiješano i izjednačeno s drugim religijama ili s njihovim apsurdnim parodijama“* (str.108).

Roman, nastranu početni optimizam, vrlo brzo prelazi u realizam, donoseći vrlo konkretan i mračan scenarij. Čitateljima, osim uživanja u fascinantnoj priči, ostaje igra da prepoznaju tko se skriva iza imena iz mašte koje je autor odabrao. No to je, nažalost, jedina zabava: ostatak je tužna panorama u kojoj pravila diktira mračno „Bratstvo“. (Gianandrea de Antonellis)

Izvor

Kardinal Joseph Zen Ze-Kiung: „Kineski komunisti boje se Gospe Fatimske“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/kardinal-joseph-zen-ze-kiung-kineski.html

„Ne vjerujem da će Kineska vlada prihvatiti druga rješenja osim podvrgavanja Crkve Centralnom komitetu komunističke vlade.“ Kardinal Joseph Zen Ze-Kiung, hongkonški biskup u miru ne gaji nikakvu nadu o budućnosti kršćana u Kini i u razgovoru s „Pomoć Crkvi koja pati“ opisuje dramatičnu situaciju. „Tijekom Velikoga tjedna, primjerice, biskupi katakombne Crkve morali su pohađati tečajeve političke izobrazbe i nisu dakle mogli celebrirati liturgiju s vjernicima“.

Unatoč početnim pozitivnim očekivanjima sadašnja vlada koju vodi Xi Jingping vrlo je brzo pokazala svoje pravo lice. „I ja sam u početku gajio nadu – tvrdi kardinal Zen – jer je predsjednik poduzeo akcije protiv korupcije unutar vlade i društva. Ali potom je postalo bjelodano da je i Xi Jingping zainteresiran samo za vlast, kao i svi njegovi prethodnici. A tko god se bori za poštovanje prava čovjeka, njega se ugnjetava, progoni, ponižava i baca u tamnicu“. U zatvoru, tvrdi purpurnik, mnoštvo je kršćana koji su se „hrabro“ zauzimali za izgradnju boljega društva.

Govoreći o stogodišnjici Fatimskih ukazanja hongkonški biskup u miru pojašnjava kako marijanska poruka protiv komunističke ideologije izaziva nemale brige među kineskim vlastodršcima. „Komunisti se boje Gospe Fatimske! Njihovi pokušaji sprječavanja širenja pobožnosti postali su smiješni, do te mjere da je zabranjeno unositi slike Majke Božje Fatimske u zemlju, za razliku od ostalih Gospinih slika“.

Kako bi se podržala progonjena kršćanska zajednica kardinal Zen sve poziva da se ujedine u molitvi za Crkvu u Kini. „Molitva je najveći dar koji možemo darovati kineskim kršćanima! I nadamo se da će jednoga dana vlada moći razumjeti da smo dobri građani upravo jer smo kršćani. Jer nas je Isus učio također i ljubiti svoju zemlju“.

Izvor

Novotari Crkvu žele pretvoriti u čisto ljudsku stvar

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/novotari-crkvu-zele-pretvoriti-u-cisto.html

papa Grgur XVI.

Papa Grgur XVI. u velikoj je brizi pisao o nestanku crkvene svijesti u svojoj prvoj enciklici *Mirari vos*! Što bi tek danas rekao!

„Stoga bi bilo posvema besmisleno i za nju ponajvećma uvredljivo govoriti o obnovi i ponovnom oživljavanju koje bi bilo potrebno da joj se osigura postojanje i rast, kao da bi se vjerovalo da je ona izložena propadanju, zamračenju ili drugim sličnim nedostatcima.

Takvim nastojanjima novotari teže za tim da postave temelje za jednu novu, čisto ljudsku ustanovu i baš da postignu ono nad čime se Ciprijan gnušao: naime Crkvu koja je božanska stvar, pretvore u 'ljudsku stvar'...“

[Odlomak iz enciklike „Mirari vos“ pape Grgura XVI.]

Presveto Trojstvo u očima nadbiskupa Fulton J. Sheena

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/presveto-trojstvo-u-ocima-nadbiskupa.html

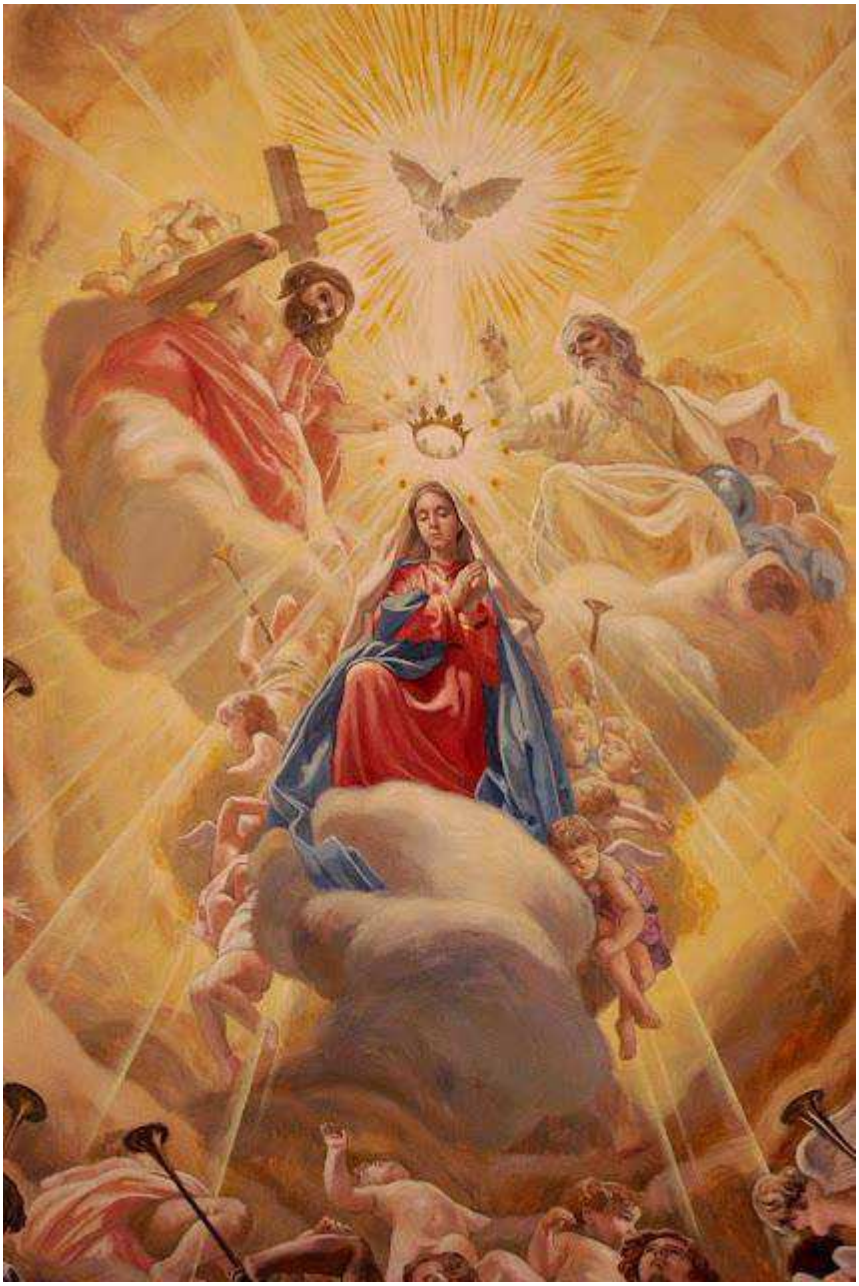

Razum nije dovoljan da shvatimo Boga. Kad bi Boga promatrali razumom bilo bi to kao kad bi jednu predivnu sliku promatrali, a da se ne pitamo i ne ulazimo u dubine koje su težnje i nade toga slikara. Ako zaključujemo da Bog postoji samo kroz promatranje svemira nećemo doći do promatranja Njegove ljubavi.

Platon se također pitao:"Ako postoji samo jedan Bog, koje su Njegove misli? Jer ukoliko je razumno biće, mora nešto misliti. Ako postoji jedan Bog, koga On ljubi? Jer da bi bio sretan i On mora ljubiti." Uzaludno pitanje, na koje se nijedan čovjek nije mogao nadati, da će dobiti odgovora.

Potrebna je objava – Bog je Trojstvo

Odgovor na to pitanje mogao je doći samo od Boga. Došao je u trenutku, kad se naš Gospodin pojavio na zemlji i kad nam je objavio da u Bogu postoje tri osobe. Bog Otac, Bog Sin i Bog Duh Sveti. Odgovor na Platonovo pitanje prenesimo na čovjeka jer je stvoren na sliku Božju. Čovjek misli "Ljubav", "Pravda", "Jakost" i misli prije nego li je i izgovorio postaju riječi. Vokalna riječ je samo izražaj intimne riječi razuma. Misli ili nutarnje riječi rođene su. Tko je vidio šetati ljubav? Tko može reći da pozna dimenziju i boju jakosti? Nitko nije vidio, opipao, okusio ove misli, a opet su potpuno stvarne? One potječu od momenta kad se još ne nalaze u vanjskom svijetu. Zato je potrebno da budu rođene od uma odnosno duha. Neke ljudske misli su posve banalne i njih se nitko ne sjeća. No postoje misli koje su duh života. Postoje neke ljudske misli u koje čovjek stavlja svu svoju dušu i čitavu svoju osobnost, sve ono što on jest i sve ono što je bio. Aplicirajmo sada na Boga te refleksije što smo ih učinili na ljudskoj misli. Bog misli misao, a ta Misao je Riječ. Rođena je i zato se naziva Sin, a Sin ili Riječ je osoba. **Bog, nikad ne misli riječ ili misao koja će sutra biti drugačija. Njegova riječ ili misao, vječna je i izvor je čitave mudrosti svijeta.**

Rađanje ne pripada samo ljudima. Sveto pismo kaže;"Ja koji dajem da drugi ima moć rađanja, zar ne ću biti sposoban sam rađati? Zar ću biti neplodan, ja, koji činim da drugi budu plodni. Pravi izvor svakog rađanja jest Bog (zato se đavao žestoko bori protiv rađanja jer zna Tko je izvor rađanja i da je svaki čovjek stvoren na sliku Božju), čija Riječ rađa se iz Njega i zato se naziva Sin. U ljudskom redu početak svakog rađanja nozi naziv otac, tako i u Trojstvu početak duhovnog rađanja naziva se Otac, a koji je rođen naziva se Sin, jer je savršena slika Očeva. Otac ne postoji prije svoje misli. Otac i Sin su odvjeka, jer Bog je uvijek prisutan i nepromjenjiv. To je Riječ o kojoj piše sveti Ivan evanđelist:" U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše kod Boga, i Bog bijaše Riječ". Riječ ili Sin je druga osoba Presvetog Trojstva. Obuhvaća početak i svršetak svih stvari. **Bila je prisutna kod stvaranja Kraljice svemira, utjelovljena u Betlehemu, Riječ na križu**.

Stanuje u božanstvu i ljudstvu, u Euharistiji. **Bog je vrelo čitavog života, istine i dobrote.** Iz tog razloga osim intelekta i Misli ima Volju i Ljubav. Prirodni zakon je da svako biće ljubi svoje savršenstvo. Oko ljubi ljepotu sunca koje zalazi jer je savršenstvo oka u razlikovanju boja. Savršenstvo sluha je u slušanju zvukova i zato uho voli lijepu klasičnu glazbu ili korale. Postoje dva termina u ljubavi. Onaj koji ljubi i onaj koji je ljubljen. Ta dva termina su recipročna.

Ljubim i ljubljen sam. Postoji uska veza. To su dva srca koja kipe u istoj sreći. Otac ljubi Sina, koga rađa. Sin ljubi Oca, koji ga rađa. Ta ljubav i povezanost je tako snažna da tvori životnu vezu. Kao što se istina izražava u stvaranju jedne potpune osobnosti tako se ljubav Oca i Sina izražava u osobi koja je Ljubav. Ljubav se ne izražava u pjesmama ili riječima već u ogromnom zalaganju i trudu, popuno se predaja i izražava kroz dah, uzdah. To nam je i razlog zašto se treća osoba Presvetog Trojstva naziva Duh Sveti. To je Duh koji je svojom sjenom pokrio krilo Blažene Djevice Marije, da je onaj, koji je od nje rođen, prozvan Sinom Božjim. Isti je to Duh o kojemu je Isus govorio Nikodemu, kad mu je rekao, da se treba preporoditi vodom i Duhom Svetim. To je Duh, koga je naš Gospodin dao svojim

apostolima riječima:"Primite Duha Svetoga, bit će oprošteni grijesi onima, kojima ih budete opraštali." To je Duh, o kojem je naš Gospodin govorio na Zadnjoj večeri:"On će me proslaviti, jer će primiti od mojega i objavit će vama. Sve ono što ima Otac moje je." To je Duh, koji je sišao nad apostole na dan Duhova i koji je postao duša Crkve ispunjajući obećanje Kristovo:"Kada dođe Duh Istine, On će vas naučiti istinu." Istina je došla do nas ne po organizaciji Crkve, koja se služi nesavršenim sredstvima, već po izobilju Duha ljubavi i istine, što se nalazi u svima onima, koji pripadaju mističnom tijelu Kristovom, a to je Njegova Crkva.

Trojstvo je intimni Božji život

Tri osobe u jednom Bogu. Jedan u biti, a različit u osobama. Tu se krije intiman Božji život. Toplina, snaga i svjetlo čine jedno sunce. Ja postojim, znam i ljubim, a samo sam jedan. Oblik, miris i boja ruže čini jednu ružu. Broj jedan tri puta pomnožen samim sobom ostaje jedan. Intelekt, duša i volja ili duh, duša i tijelo čini jednu osobu. Tako na još tajanstveniji način u Bogu postoje tri Osobe, a jedan Bog.

Platon se pitao ako postoji jedan Bog, koje su Njegove misli? Bog misli vječnu misao, misli svoga vječnoga Sina. Ako postoji jedan Bog, koji je objekt Njegove ljubavi? On ljubi svoga Sina, a ta uzajamna ljubav je Duh Sveti.

Duboko sam uvjeren da je taj veliki filozof tražio tajnu Presvetog Trojstva, jer se čini, da je njegov veliki um pretpostavljao, da beskrajno biće u sebi mora imati odnose, misli i ljubavi i da se Boga ne može zamisliti bez misli i ljubavi. Ali samo je Utjelovljenje Riječi moglo donijeti čovjeku otkriće Tajne tih odnosa i intimnoga Božjega života. Tajna Trojstva može dati odgovora onima koji Boga zamišljaju kao egoistično božanstvo. Može im reći, da. je Bog prije stvorenja uživao u trima osobama u beskrajnoj vezi s istinom, u zagrljaju beskrajne ljubavi i da prema tome nije imao potrebe izaći iz sebe, da bi došao do sreće. Bog je u svojoj potpunoj sreći stvorio svijet i to samo iz razloga ljubavi.

A nebo, kakvo je nebo mjesto? Nebo je mjesto u kojem nalazimo puninu svake lijepe stvari, koja nam može donijeti radost na ovoj zemlji. To je mjesto, u kojemu nalazimo u punini sve radosti, koje će zadovoljiti naša srca, zasititi glad naših pameti i dati mira ljubavi, koju čovjek ne može naći.

Nebo je intimna veza sa savršenim životom, sa savršenom istinom, sa savršenom ljubavi; s Bogom Ocem, Bogom Sinom i Bogom Duhom Svetim, kojima čast i slava u vjekovima.Amen.

(izvor: Božanska avantura, Fulton J. Sheen)

Iz govora sv. Antuna Padovanskog, svetca svega svijeta:“Riječ je živa kad život govori“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/iz-govora-sv-antuna-padovanskog-svetca.html

Sveti Antun Padovanski u svojoj Propovijedi nam govori:“Riječ je živa kad život govori. Zato neka prestanu riječi, a neka govore djela. Prepuni smo riječi, prazni djelima. Stoga nam stiže prokletstvo Gospodnje koji prokle smokvu na kojoj ne nađe ploda, nego samo lišća. Zakon je propovjedniku da ono što propovijeda provodi u djelo. Uzalud se hvasta poznavanjem zakona onaj tko djelima razara nauk.

Blago onome tko govori što mu daje zboriti Duh Sveti, a ne njegov duh! Ima ih koji govore po svojoj ćudi, kradu tuđe riječi i iznose ih pod svoje, pripisujući ih sebi. O takvima veli Gospod po Jeremiji: Evo me protiv proroka koji jedan drugome kradu moje riječi. Evo me protiv proroka – riječ je Gospodnja – koji mlate jezikom i vele: Govori Gospodin. Evo me protiv proroka koji prorokuju izmišljene snove – riječ je Gospodnja – i propovijedajući ih zavode narod moj izmišljotinama svojim i lažima. A ja ih nisam poslao, niti sam im što zapovjedio, niti su narodu ovome od kakve koristi - riječ je Gospodnja.

Govorimo dakle ono što nas nadahnjuje Duh Sveti. Stoga ga ponizno i pobožno molimo da nam ulije svoju milost i da se napunimo silnim pokajničkim duhom i zapalimo vjeroispovjednim jezicima te tako zapaljeni i prosvijetljeni zavrijedimo u sjaju svetih vidjeti Boga trojedinoga.

Molitva svetom Antunu Padovanskom

Milostivo primi, o Bože, moju prošnju i okruni moje smjerno pouzdanje, koje stavljam u zasluge Isusove i zagovor sv. Ante, utješi moje ražalošćeno srce i milošću mi pomozi u ovoj nevolji. Pokaži se na meni pravim pomoćnikom, kao što te veličaju i slave bezbrojni, koje si tako milostivo uslišao i iz njihove ih nevolje oslobodio. Tebe, veliki prijatelju Božji, sveti Ante, ponovno molim za tvoje vanredne milosti, kojima si na zemlji svijetlio i kojima si nedokučivo blaženstvo u nebu postigao te za onu svetu ljubav, kojom si pobožno svoje srce često Bogu i Spasitelju predavao, da me svojim zagovorom u mojoj nevolji podupreš svojom moću, koju ti je Bog dao, te meni od Njega potrebitu milost isprosiš. Amen.

Na kraju i nekoliko rečenica o životu svetog Antuna

Sveti Antun Padovanski, prezbiter i crkveni naučitelj. Rodio se u Lisabonu u Portugalu potkraj XII.st. Primljen je u kanonike redovnike svetog Augustina. Nakon svećeničkog ređenja, prešao je među Malu braću da se posveti vjerovjesništvu u Africi. No zapalo ga je propovijedanje u Francuskoj i Italiji, gdje je postigao velike plodove, obratio mnoge krivovjerce i bio je prvi profesor teologije u svom Redu. Napisao je propovijedi koje se odlikuju učenošću i ljepotom. Umro je u Padovi god.1231.

Nekoliko tekstova povezanih s temom o krivovjerju:

http://christusrexhrvatska.blogspot.hr/2016/01/krivovjerje-u-papinom-meuvjerskom.html
https://tradicionalnamisa.com/novi-intervju-s-mons-schneiderom/
https://www.quovadiscroatia.com/tag/krivovjerje/
http://www.dnevno.hr/vjera/iz-zivota-crkve/mnogi-katolici-izopceni-iz-crkve-a-da-to-niti-ne-znaju-provjerite-jeste-li-medu-njima-105435/

http://croative.net/kardinal-burke-ako-papa-izrekne-herezu-krivovjerje/

Drugo Gospino ukazanje u Fatimi 13.lipnja 1917. godine: Srce Marijino ovijeno trnjem

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/drugo-gospino-ukazanje-u-fatimi.html

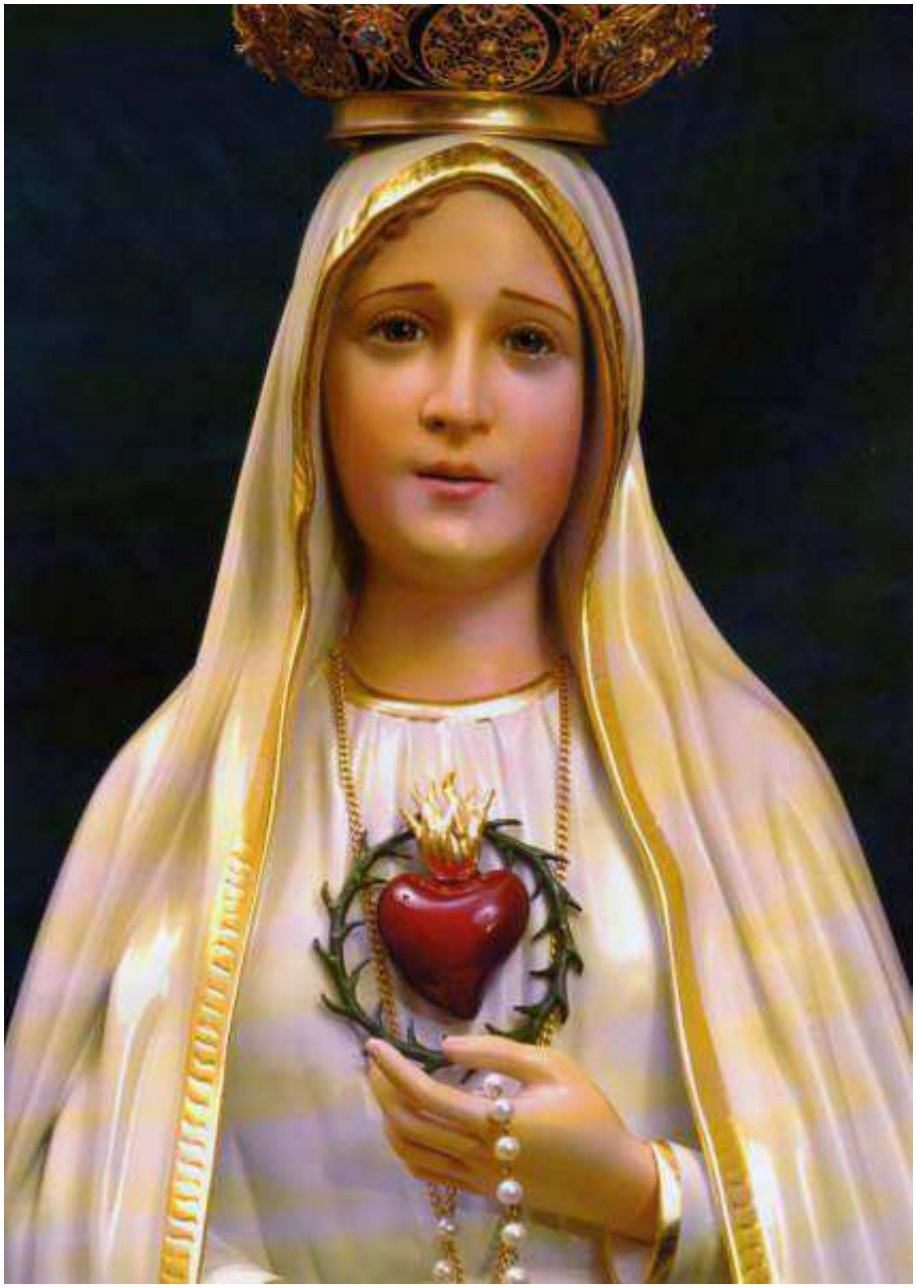

Po želji Majke Božje troje djece vidjelaca došli su na mjesto ukazanja 13. lipnja. Evo Lucijina svjedočanstva:

'Nakon što sam s Jacintom, Franjom i još s nekoliko prisutnih izmolila Krunicu, ponovno smo ugledali dragu Našu Gospu.

- Što želite od nas? – upitah.

- Želim da trinaestoga idućeg mjeseca ovamo dođete, molite dnevno Krunicu i naučite čitati. Kasnije ću vam reći što želim.

Zamolila sam za ozdravljenje bolesnika. Bogorodica je rekla:

- Ako se obrati, ozdravit će ove godine.

Lucija nastavi sa molbom: - Htjela bih Vas zamoliti da nas povedete u Nebo.

- Da, po Jacintu i Franju doći ću uskoro. Ali ti ćeš još neko vrijeme ostati ovdje. Isus želi da Me ljudi po tebi upoznaju i ljube. Želi na zemlji ustanoviti štovanje moga Bezgrješnog Srca. Tko to prihvati, obećavam mu spasenje. Te duše će Bog ljubiti kao cvijeće, koje sam postavila za ukras Njegova prijestolja
- Dakle, ostat ću ovdje sama?- upitah žalosno.
- Ne dijete moje! Trpiš li mnogo? Nemoj se obeshrabriti! Neću te nikada napustiti. Moje Bezgrješno Srce bit će tvoje utočište i put kojim ću te dovesti k Bogu.
U tom trenutku, izrekavši zadnje riječi, Majka Božja rastvorila je sklopljene ruke i pokazala nam po drugi puta odsjev neizmjernog Svjetla. Tada smo vidjeli sebe uronjene u Boga. Jacinta i Franjo nalazili su se u Svjetlu koje se dizalo prema nebu, a ja u onome koji se izlijevalo na zemlju. Pred desnim dlanom drage Naše Gospe, nalazilo se Srce ovijeno trnjem, koje ga probada. Shvatili smo da je to Bezgrješno Srce Marijino izbodeno grijesima ljudi koje traži zadovoljštinu.

Zraka svjetla

Franjo, duboko potresen onim što je vidio upita: - Zašto je draga Naša Gospa stajala sa Srcem u ruci i zašto je svijetom rasprostrla veliko Svjetlo, koje je Bog? A ti su Lucija stajala s Našom Gospom u Svjetlu koje je sjalo na zemlju, a Jacinta i ja u onom Svjetlu koje se dizalo prema nebu?
- Zato, odgovori Lucija, jer ćeš ti s Jacintom uskoro ući u Nebo, a ja ostajem s Bezgrješnim Srcem Marijinim još na zemlji.

Preminuo je Ingo Dollinger – svećenik, moralni teolog, promicatelj Tradicije – raspra s Vatikanom oko Treće Fatimske tajne

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/preminuo-je-ingo-dollinger-svecenik.html

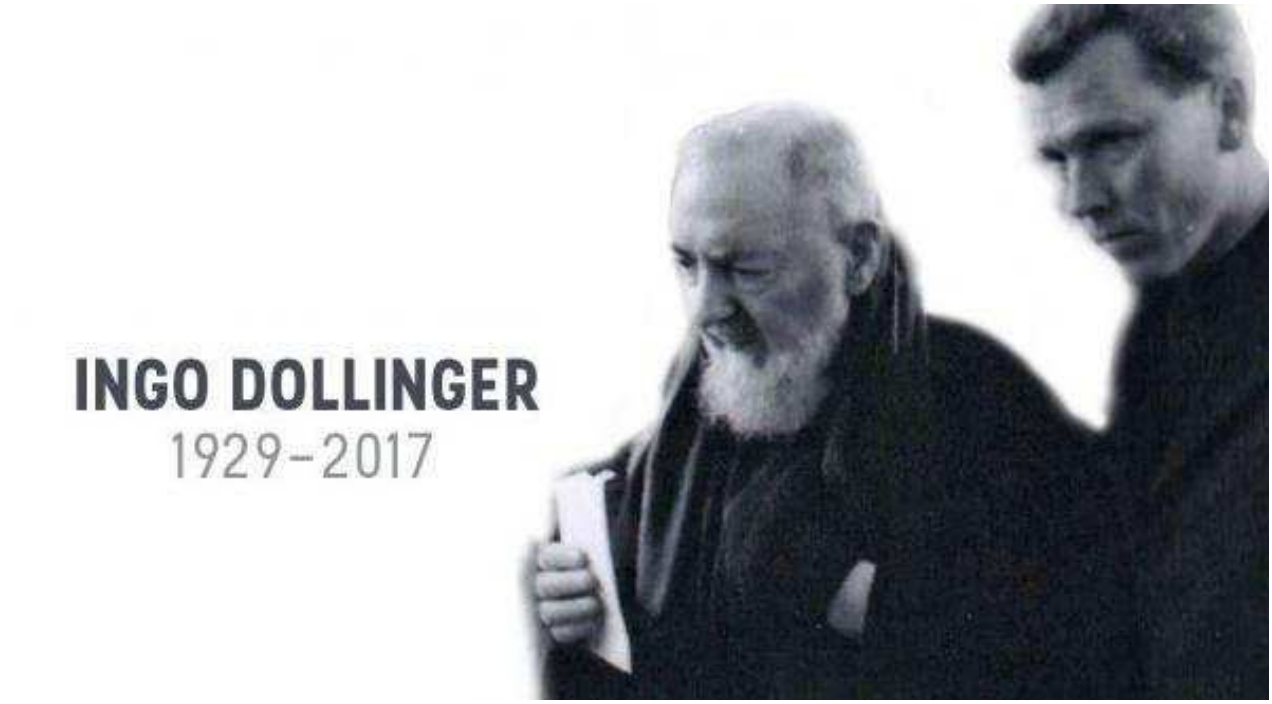

Moralni teolog Ingo Dollinger (desno) kao mladi svećenik sa svetim padre Pijom

(Augsburg) U nedjelju Presvetoga Trojstva popodne preminuo je poznati augsburški svećenik Ingo Dollinger u 88. godini života. U posljednje vrijeme njegovo se zdravstveno stanje iznimno pogoršalo. U udarne naslove svjetskoga tiska moralni je teolog dospio u poodmakloj dobi zbog neizravne raspre na daljinu sa Svetom Stolicom oko takozvane Treće Fatimske tajne.

U svojem posmrtnom slovu Maike Hickson u ponedjeljak je napisala: „Njegov tajnik rekao mi je: 'Njegovo je lice sjalo kad je umirao'."

Dollinger se rodio 1929. godine. Godine 1954. zaređen je za svećenika, djelovao je ponajprije u župnom dušobrižništvu, a potom je bio tajnik augsburškog biskupa Josefa Stimpflea (augsburški biskup od 1963.-1992.). U to je vrijeme odlazio k velikom svetcu, ocu Piju iz Pietrelcine (1887.-1968.) koji mu je bio duhovni vođa i Dollinger se držao njegovim duhovnim sinom. Mnogo puta posjetio je stigmatiziranog kapucina u mjestu San Giovanni Rotondo.

Branitelj i promicatelj tradicije

Ingo Dollinger tijekom propovijedi

U sedamdesetim godinama sudjelovao je kao jedna od vodećih osoba na katoličkoj strani u razgovorima Njemačke biskupske konferencije s masonerijom i odlučno se zalagao za *Izjavu o nepomirljivosti* iz 1980. godine koju je Njemačka biskupska konferencija izdala o pitanju članstva katolika u masoneriji. Kongregacija za nauk vjere potvrdila je ovu nepomirljivost 1983. godine.

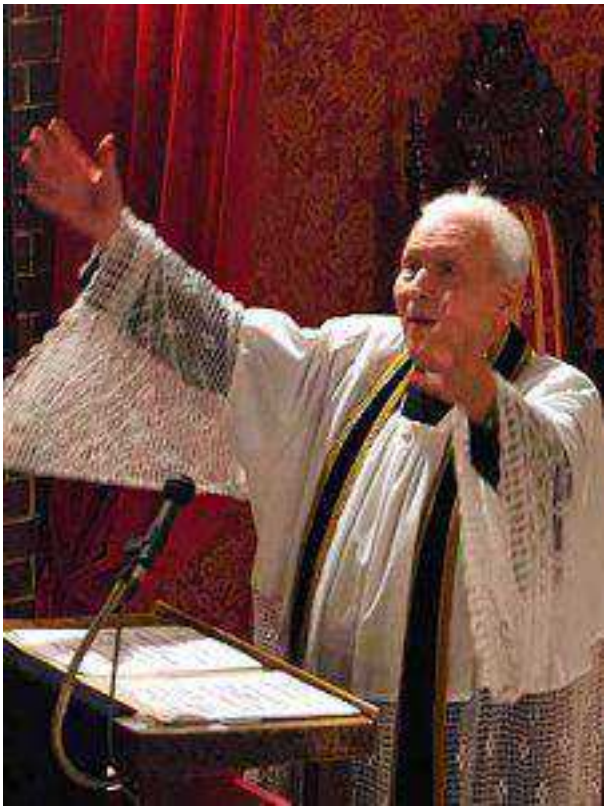

U ranim osamdesetim godinama postao je rektorom Filozofsko-teološkog visokog učilišta *Institutum Sapientiae* u brazilskom Anapolisu gdje je i sam predavao moralnu teologiju. Ovo sveučilište služilo je Redu regularnih kanonika svetoga Križa kao mjesto formacije. U ono vrijeme na Zapadu još nije postojala crkveno priznata bogoslovija koja je bila povezana s Tradicijom.

Institutum Sapientiae imao je u Vatikanu među svim teološkim visokim učilištima u Brazilu na kojima su se spremali svećenički kandidati za svećeništvo najbolji ugled. Vjernost papi u pomutnji pokoncilske krize bio je Dollingerov „zaštitni znak“ nakon izbora Ivana Pavla II. Kardinala Ratzingera dobro je poznavao već iz Njemačke. Bilo je to poznanstvo koje je postalo još prisnije izgradnjom sveučilišta. Kao autor više knjiga Dollinger je nastupao kao branitelj katoličkog vjerskog nauka i trudio se oko „jasnoće u dezorijentiranosti koja sve više uzima maha“, kako je on sam naglašavao.

Kasnije je bio promicatelj tradicionalnih staroobrednih zajednica kao što je *Svećeničko bratstvo sv.Petra* (FSSP), utemeljeno 1988. godine, te iste godine utemeljeni *Servi Iesu et Mariae* (SJM). Posljednje godine svoga života Dollinger je proveo u Wigratzbadu.

Raspra na daljinu s Vatikanom oko Treće Fatimske tajne

U svibnju 2016. godine njemačko-američka katolička publicistica Maike Hickson na *OnePeterFive* izvijestila je pozivajući se na Inga Dollingera da Sveta Stolica 2000. godine takozvanu Treću fatimsku tajnu nije u cijelosti objavila. Za svoju izjavu Dollinger se pozivao na Benedikta XVI. koji mu je to povjerio kao ondašnji, za to nadležni pročelnik Kongregacije za nauk vjere.
Hichsonova je napisala:

„Nedugo pošto je Kongregacija za nauk vjere objavila Treću fatimsku tajnu u lipnju 2000. godine, kardinal Joseph Ratzinger rekao je ocu Dollingeru tijekom jednog

osobnog razgovora da postoji jedan dio Treće tajne koji još nisu objavili! 'Postoji još i više od ovoga što smo objavili', rekao je Ratzinger. Osim toga, rekao je Dollingeru da je objavljeni dio autentičan i da neobjavljeni dio govori o 'lošem Koncilu i lošoj Misi' koji će doći u bliskoj budućnosti".

Tada se dogodilo nešto neuobičajeno. Tiskovni ured Svete Stolice objavio je izjavu Benedikta XVI. u kojoj je on opovrgnuo Dollingerovu izjavu o Trećoj Fatimskoj tajni i načelno je odbacio da je ikada s Dollingerom razgovarao o Fatimi.

Izjava za tisak Vatikana u cijelosti glasi:
„Neki članci koji su objavljeni posljednjih dana donijeli su izjave koje se pripisuju profesoru Ingu Dollingeru, prema kojima mu je u lipnju 2000. godine tadašnji kardinal Ratzinger nakon objavljivanja Treće fatimske tajne povjerio da Tajna nije u cijelosti objavljena. S time u svezi, Papa emeritus Benedikt XVI. obznanjuje – preko Tiskovnoga ureda Svete Stolice – „da nikada nije razgovarao s Dollingerom o Fatimi" i jasno tvrdi da izjave koje se pripisuju prof.Dollingeru o ovoj temi „jesu čiste izmišljotine, posvema neistinite" i odlučno potvrđuje: „Treća fatimska tajna u cijelosti je objavljena".

Ovaj slučaj zbog toga je neobičan jer je posrijedi jedina izjava za tisak Benedikta XVI., od njegovog odreknuća od službe 28. veljače 2013. godine. Zašto je baš ovoj vijesti pripao toliko značaj: vijest su objavile jedne online novine, a ne neki „vodeći medij"? Nevjerodostojnim se posebice čini izjava da kardinal Ratzinger i Dollinger u toliko godina svojeg osobnog prijateljstva i suradnje nikada nisu govorili o Fatimi.

Neobično također i stoga što Vatikan za pontifikata pape Franje jedva da nešto demantira, čak ni one stvari gdje bi to bilo prijeko potrebno i itekako poželjno.
Nakon vatikanske izjave za tisak Dollinger je potvrdio svoju izjavu:

„Ne mogu sebi objasniti demanti iz Rima."

Katholisches.info potvrdio je s pomoću svjedoka Gottfrieda Kinigera da Dollinger nije tek godinama kasnije, nego već u jesen 2000. godine trećim osobama govorio o onome što je Maike Hickson objavila. Kratko pošto je Vatikan objavio Treću fatimsku tajnu u lipnju 2000. godine, Dollinger je ispričao o susretu s kardinalom Ratzingerom na kojemu su se dotakli i Fatime i objavljivanja Tajne. Pročelnik Kongregacije za nauk vjere tada je povjerio Dollingeru da Tajna nije u cijelosti objavljena.
Gttfried Kiniger posvjedočio je:

„Ne znam više točan nadnevak", rekao je Kiniger, „ali bilo je to još 2000. godine., to sam siguran. Još vidim tiskovnu konferenciju u Rimu kako ju je onda prenijela televizija. Na jesen sam kao i obično posjetio Dollingera s kojim sam već godinama sprijateljen. Tom prigodom mi je ispričao, kratko nakon tiskovne konferencije, da se susreo s kardinalom Ratzingerom, ondašnjim pročelnikom Kongregacije za nauk vjere. On je tada s njim čak i koncelebrirao, a to je nešto što Dollinger normalno ne čini, ali ga je Ratzinger na to pozvao. Nakon celebracije Dollinger je počeo razgovor s kardinalom o Fatimi i Trećoj

tajni. Ratzinger mu je rekao: 'Što smo objavili, nije cijela tajna.' U sakristiji su bili i drugi svećenici, od kojih neki visoko u hijerarhiji kojima se kardinal između toga morao posvetiti. Potom se vratio Dollingeru i rekao mu: 'Tako nam je naloženo'. Ovu je rečenicu Dollinger ponovio. 'Tako nam je naloženo.' On je te riječi protumačio u smislu da je to Ivan Pavao II. tako želio i naredio. Na susretu kada mi je to Dollinger ispričao bile su nazočne i druge osobe, među njima i moji pratitelji.

Ovu je epizodu Dollinger više puta ponovio na našim susretima u godinama koje su slijedile. I tada su bile uglavnom nazočne druge osobe. To nije bila tajna, nešto što bi on tajio. Tako mu je kardinal rekao i tako je on i drugima govorio. Ponekad su sjedili za stolom svećenici i bogoslovi iz Bogoslovije Bratstva sv.Petra u Wigratzbadu. Ne poznajem njihova imena. U svakom slučaju, tijekom godina ovaj su opis čule brojne osobe. Ja osobno mogu posvjedočiti opis od jeseni 2000.godine. kada mi je to Dollinger prvi put rekao. I mogu posvjedočiti da mi je to isto tako tijekom godina još više puta ispričao. Za mene nema sumnje da je prof.Dollinger u kojega imam potpuno povjerenje stvar prenio posvema sukladno istini. Koji bi razlog imao da izmisli takav razgovor i takav sadržaj tako kratko nakon ondašnje tiskovne konferencije i potom ga još slobodno i otvoreno ispriča svakome tko ga je htio čuti. Da Benedikt nakon 16. godina najedanput poriče, to nikako ne mogu razumjeti. To mi se, štoviše, čini nevjerodostojnim. Zašto Rim to čini, ja to ne znam. Ja to sebi ne mogu objasniti. Čini se da bi se željelo staviti poklopac na Fatimu i time zaključiti stvar. Ali to ne ide. No ja ne znam zašto je Rim to tako učinio.“

Rimski demanti uslijedio je, što je vrlo neobično, tek 2016. godine premda je Dollinger već od 2000. godine ponavljao istu stvar, a prvi je put 2004. godine o tome i pisao. Vatikansko priopćenje za tisak potreslo je moralnog teologa koji je već bio u poodmakloj dobi. Kako mu se zdravstveno stanje pogoršavalo, na koncu nije više želio govoriti o toj stvari, potvrdila je Maike Hickson.

Od demantija imamo izjavu protiv izjave, a to dovodi do brojnih pitanja.

U nedjelju je preminuo svećenik koji je u cijelome svojem držanju bio ponizan, u svom cijelom načinu života skroman, a u obrani katoličke vjere borben svećenik. Svojim odlučnim i jasnim riječima o katoličkom moralnom nauku svećenik i moralni teolog Ingo Dollinger na njemačkom govornom području spada u velike svećenike našega vremena.

Requiescat in pace.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor

Svetogrdna oskvrnuća Euharistijskog Isusa u posvećenim Hostijama na crnim misama – svjedočanstvo poznatog i priznatog talijanskog egzorciste

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/svetogrdna-oskvrnuca-euharistijskog.html

Našim čitateljima i svima koji istinski ljube Isusa i Crkvu donosimo ovo potresno i tragično svjedočanstvo poznatog i priznatog talijanskog egzorciste. Sve one koji budu čitali ovaj tekst potičemo na davanje zadovoljštine Euharistijskom Isusu.

Hrvatski duhovni velikan bl. Alojzije Stepinac je vrlo često pozivao na davanje zadovoljštine Euharistijskom Isusu.

Upućivao bi puk slijedećim riječima: "Prvo, davati zadovoljštinu i naknadu Spasitelju u Euharistiji, jer su bezbožnici u porušenim i zapaljenim crkvama, osramoćenim redovnicima i poubijanim svećenicima obeščastili zapravo samoga Krista. Njega progone u svakom

redovniku i svećeniku, u biskupima i katoličkim svjetovnjacima. To nije samo nezahvalnost i bezumlje, nego prava ludost, paklena zaslijepljenost i najniži pad ljudskog dostojanstva. Protiv takve strahovite mržnje i sotonske grozote nije moguće, da oni, koji Krista ljube ne stave pred noge Euharistijskog Kralja, duboko potreseni, svoju zadovoljštinu i naknadu.... Naša vjerna srca treba ispuniti velika bol i beskrajni stid, a sav svijet jasno i glasno treba očitovati svoju vjernost i ljubav prema Njemu. Što više rana zadaju najamnici pakla Njegovom mističnom Tijelu, Crkvi, i Njegovu sakramentalnom Tijelu na Oltarima, to gorljivija i žarča treba biti naša zadovoljština i naknada." (A.Benigar, A.Stepinac 274)

Zadovoljštinu možemo davati na više načina: klanjanjem privatnim ili javnim, molitvom, postom, raznim malim ili većim žrtvicama prikazanim Gospodinu..

Na veliku žalost krađa ili potajno iznošenje posvećenih Hostija, njihova prodaja na aukciji i razne druge zlouporabe je praksa koja se sve više javlja u svijetu, pa i u Hrvatskoj, uglavnom s nakanom profaniranja Euharistije.

Svjedočanstvo don Raula Salvuccia:"Vidio sam i slušao, po žalosnoj, privilegiji, jedan prikaz s dijapozitivom crne mise. Okruženje: mračno s puno crnih zastora, na sredini nešto što nalikuje na crkveni oltar, na kojemu je bila ispružena gola mlada djevojka, djevica okrenuta prema gore. Djevojka je bila došla do oltara bosih nogu na kojima su bila iscrtana dva križa, tako je hodajući gazila križeve. Jedan čovjek iz sotonističke sekte se porezao na ruci. Muškarac koji je služio obred je krv koja je izlazila iz rane skupljao u neku posudu, te njome mazao tijelo djevojke. Po zemlji, unaokolo oltara je bilo nekoliko posvećenih Hostija, po kojima su prvo gazili, a zatim su svaku Hostiju boli vrhom nekog noža.
Nakon ovog svetogrđa slijedilo je još jedno koje se ne usuđujem opisati. Na kraju muškarac koji je služio obred je imao odnos s djevojkom, oskvrnjujući tako njeno djevičanstvo. Voditelj prikaza na kraju ironično zaključi da danas ozbiljan problem za obred nije pribaviti posvećene Hostije, nego svaki puta pronaći djevojku koja je djevica za svaku novu crnu misu."
(Raul Salvucci, Le potenze malefiche, come operano come combattono, str.43-44)

U točkama navodimo i iz knjige "Kateheza sotone" talijanskog egzorciste i monaha benediktinske Opatije di S.Giorgio Maggiore u Veneciji, Pellegrina Ernettia što se sviđa sotoni. Sotona je sam govorio preko usta opsjednutih za vrijeme egzorcizma. Snimio je pater Pellegrino. Sjetimo se kako je Isus istjerivao zle duhove iz opsjednutih i kako su ti zli duhovi govorili i vikali preko usta opsjednutih. Isus je vlast egzorcizma predao svojim apostolima i njihovim nasljednicima.

Što se sviđa sotoni?

1. Pričest na ruku
2. Svećenici obučeni kao gradski pometači, prerušeni, u civilnoj odjeći
3. Svećenici i biskupi upisani u masoneriju i u sotonske sljedbe (sekte)

4. Kratke mini suknje
5. Televizija
6. Diskoteke
7. Razvod braka
8. Pobačaj – abortus
9. Droga
10. Biskupi i svećenici koji niječu sotonino postojanje i djelovanje u svijetu

O uzornom odijevanju žene možete pročitati OVDJE i OVDJE

Molitva egzorcizma:
Papa Leon XIII je sastavio po Božjem nadahnuću vrlo kratku i djelotvornu molitvu egzorcizma.
"Sveti Mihaele Arhanđele brani nas u boju. Protiv opakosti i zasjeda đavolskih budi nam zaklon. Neka mu zapovijedi Bog, ponizno molimo, i Ti Vojvodo vojske nebeske, sotonu i druge duhove zlobne što svijetom obilaze na propast duša, božanskom jakošću u pakao protjeraj. Amen."
Preporučamo da ju molite često.

Mons.Athanasius Schneider: Fatima 100 godina kasnije – aktualnost njezine poruke

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/monsathanasius-schneider-fatima-100.html

Obnova Euharistijskoga kulta i pobjeda Srca Marijina

Ukazanja i poruke Gospe Fatimske ne mogu se prikladno razumjeti, a da se ne uzmu u obzir ukazanja Anđela trima malenim pastirima 1916. godine. Oba ukazanja imaju uzajaman nutarnji odnos. Anđelove riječi već su bile priprava središnjoj Gospinoj poruci u Fatimi: „Što god možete, prinesite Bogu za žrtvu kao zadovoljštinu za grijehe kojima Ga ljudi vrijeđaju i kao čin usrdne prošnje za obraćenje grješnika“. Međutim, najvažnije značenje Anđelovih ukazanja sastoji se u poruci koja se tiče Euharistijskoga otajstva Tijela i Krvi Kristove. Već 1916. godine Anđeo je tvrdio da se Krista „strašno vrijeđa“ u ovome otajstvu. Gotovo nitko u Crkvi toga vremena nije mogao niti zamislit kakvim će strašnim uvredama uskoro biti izložen Presveti Oltarski Sakrament i do kojih razina uznemirujućeg proširenja takvih uvreda će se dospjeti čak i unutar same Crkve. Bjelodan su primjer toga praksa koja je danas proširena da se sveta Pričest podjeljuje na ruku te slobodno pripuštanje nepokajanih grješnika i čak i nekatolika svetoj Pričesti.

Međutim, u povijesti Presveti je Sakrament bio predmetom sličnih groznih bogohulstava koja su činili kler i vjernici kako se i danas događa. Još jedanput Fatimska ukazanja na zadivljujući način pokazuju svoj visoko proročki karakter.

Crkva u današnje vrijeme od proročke misije Fatimskih ukazanja može naučiti nutarnju i neodjeljivu povezanost između štovanja presvete Euharistije i pobožnosti Blaženoj Djevici Mariji, osobito njezinomu Bezgrješnom Srcu. Proširenje pobožnosti Bezgrješnomu Srcu mora biti istodobno povezano i s istinskom obnovom Euharistijskoga kulta i, konkretno govoreći, mora biti povezano s obnovom također i izvanjskoga kulta sakralnosti i strahopoštovanja u celebraciji svete Mise, a navlastito glede obreda i stege primanja svete Pričesti. Samo onda kada kraljevstvo Krista, Euharistijskoga kralja, bude ponovno uspostavljeno u cijeloj svojoj raskoši i sjaju u cijelom katoličkom svijetu, tada će doći i kraljevstvo i pobjeda Bezgrješnoga Srca Marijina. Kraljevanje Bezgrješnoga Srca najuže je euharistijsko i to je pretpostavka za istinski mir u svijetu.

Tekst: mons.Athanasius Schneider, odlomak iz predavanja

Izvor

Dvanaest obećanja Srca Isusova

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/dvanaest-obecanja-srca-isusova.html

Svetoj Mariji Margareti Alacoque, francuskoj redovnici samostana sestara od Pohođenja u Paray-le-Monialu Isus se ukazao u punom sjaju slave. Njegova poruka svetoj redovnici glasi: "Moje božansko Srce tako je raspaljeno ljubavlju prema ljudima da više ne može u sebi zadržavati plamen svoje žarke ljubavi, već ih mora razasuti. Tebe sam kao ponor nevrijednosti i neznanja odabrao da ispuniš taj veliki naum, da tako bude sve učinjeno od mene."

Sljedeća Gospodinova poruka redovnici Mariji Margareti je bila prema njezinom opisu Srce Isusovo koje je bilo okrunjeno trnovom krunom koja simbolizira rane što mu ih zadajemo svojim grijesima, a nad Srcem se nalazio značajan križ; taj križ je ondje od prvih časova

Njegova utjelovljenja, a to znači od časa kad je bilo oblikovano i Presveto Srce; odmah je u nj bio usađen i križ pun svake gorčine.

Isus se potužio redovnici:"Za sva moja nastojanja oko njihova dobra ljudi su hladni i nehajni." Isus za tu hladnoću ljudskih srdaca traži od svetice naknadu. Zatražio ju je Pričest svakog prvog petka u mjesecu, a kao pripravu za to svetu uru koju će obavljati prostrta na zemlji u noći između četvrtka na petak u 23 sata do ponoći. U pobožnost Srcu Isusovom tako su uvedene dvije glavne naknadne vježbe: sveta ura i sveta Pričest na svaki prvi petak u mjesecu.

U viđenju za vrijeme tijelovske osmine Isus se potužio da Ga vrijeđa najviše ono što čine Njemu posvećena srca. Gospodin je zatražio da se uvede kao naknada za sve te uvrede blagdan Srca Isusova na koji će se svetom Pričešću i javnom otprošnjom naknaditi za uvrede nanesene Gospodinu dok je izložen na Oltarima. Rekao joj je:"Obećajem ti da će se moje Srce raširiti da obilno izlije bujice ljubavi na sve one koji mu budu iskazali tu čast, i koji će nastojati da je i drugi iskazuju."

Onima koji će odgovoriti njegovim željama da učine te Ono bude upoznato, ljubljeno i čašćeno Isus obećava:

1. Dat će svima potrebne pomoći u njihovu staležu.
2. Kroz pobožnost njegovom Srcu udijelit će pomoć obiteljima koje imaju kakve potrebe i ujedinit će razdijeljene obitelji.
3. Tješit će ih u svim njihovim nevoljama.
4. Bit će im sigurno utočište u životu i napose u času smrti.
5. Udijelit će obilan blagoslov na sve njihove pothvate.
6. Grješnici će naći u njegovom Srcu izvor i ocean milosrđa.
7. Kroz pobožnost njegovu Srcu privest će prvotnoj revnosti redovničke zajednice i pojedine vjernike.
8. Revne duše uzdići će se u kratkom vremenu do veliko savršenosti.
9. Blagoslovit će sva mjesta gdje slika njegova Srca bude izložena.
10. Svima koji budu radili oko spasenja duša, dat će milost da taknu i najokorjelija srca.
11. Svi koji budu širili ovu pobožnost, dok budu ustrajali u tom poslu, imat će imena upisana u njegovu Srcu.
12. Jednog petka, za vrijeme svete pričesti, On mi je, uputio ove riječi**: „U prekomjernom milosrđu svoga Srca, obećajem ti, da će njegova svemoguća ljubav udijeliti milost konačne pokore svima onima, koji se budu pričestili kroz devet prvih petaka uzastopce. Neće umrijeti u mojoj nemilosti, niti bez svetih sakramenata. Moje Srce bit će im sigurno utočište u tom posljednjem času.“** Ovo 12. Obećanje još se zove i Veliko obećanje.

Okoristimo se ovim Velikim obećanjem za spas svoje duše i blagoslovljenu vječnost.

„Naša nas savjest nuka...“ – Drugo pismo četvorice kardinala o pobudnici Amoris laetitia

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/nasa-nas-savjest-nuka-drugo-pismo.html

Četvorica kardinala koja su uputila „dubia“(dvojbe) glede sporne posinodske pobudnice *Amoris laetitia* napisala su papi Franji drugo pismo. U njemu ga mole da ih primi u audijenciju. Međutim, i to im odbija „milosrdni“ Franjo. O brigama i bojaznima o svojemu usmjerenju ne će ni da čuje.

(Rim) Dana 25. travnja četvorica kardinala Walter Brandmüller, Raymond Burke, Carlo Caffarra i Joachim Meisner napisali su papi Franji drugo pismo. Pošto ni na ovo pismo nisu dobili odgovora, danas su ga objavili. Objava je ponovno uslijedila preko poznatog vatikanista Sandra Magistera.

Papa Franjo i kardinal Caffarra početkom travnja u Carpiju

Novo je pismo sastavio kardinal Carlo Caffarra koji je donedavno bio bolonjski nadbiskup i ravnatelj *Papinskog Instituta Ivan Pavao II. za studij braka i obitelji*, koji je u prošlim mjesecima papa Franjo podvrgao radikalnoj promjeni usmjerenja.

Kardinal Caffarra trebao bi uistinu i biti autor jer mu je papa Frano proteklih mjeseci uvijek ponovno pokazivao malene geste naklonosti. Kada je Papa početkom travnja posjetio biskupiju Carpi, kardinal Caffarra otputovao je onamo. Došlo je do kratkog,, javnog susreta sa zagrljajem. Koju je ozbiljnu riječ Kardinal rekao Papi nije poznato. Franjo se za trenutak vidno zamislio. Ta scena ovjekovječena je na fotografiji.

Kratko nakon toga kardinal Caffarra počeo je – u dogovoru s ostalim potpisnicima „dubia“ – Papi pisati pismo.

Kardinal Caffarra u novome pismu odbacuje i sedisvakantističke pozicije, ali i tezu kurijalnog nadbiskupa Georga Gänsweina koju je on iznio u javnost, a koja spominje novi oblik suradnje bivšega pape Benedikta XVI. u petrovskoj službi.

Istodobno je iznio pritužbe zbog pomutnje koja u Crkvi vlada zbog pobudnice *Amoris laetitia* te je iznio i konkretnu optužbu zbog krivovjerja „pojedinih biskupa, kardinala i biskupskih konferencija“.

Izvor

Je li bilo planirano izvršiti bratsku opomenu tijekom audijencije?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/je-li-bilo-planirano-izvrsiti-bratsku.html

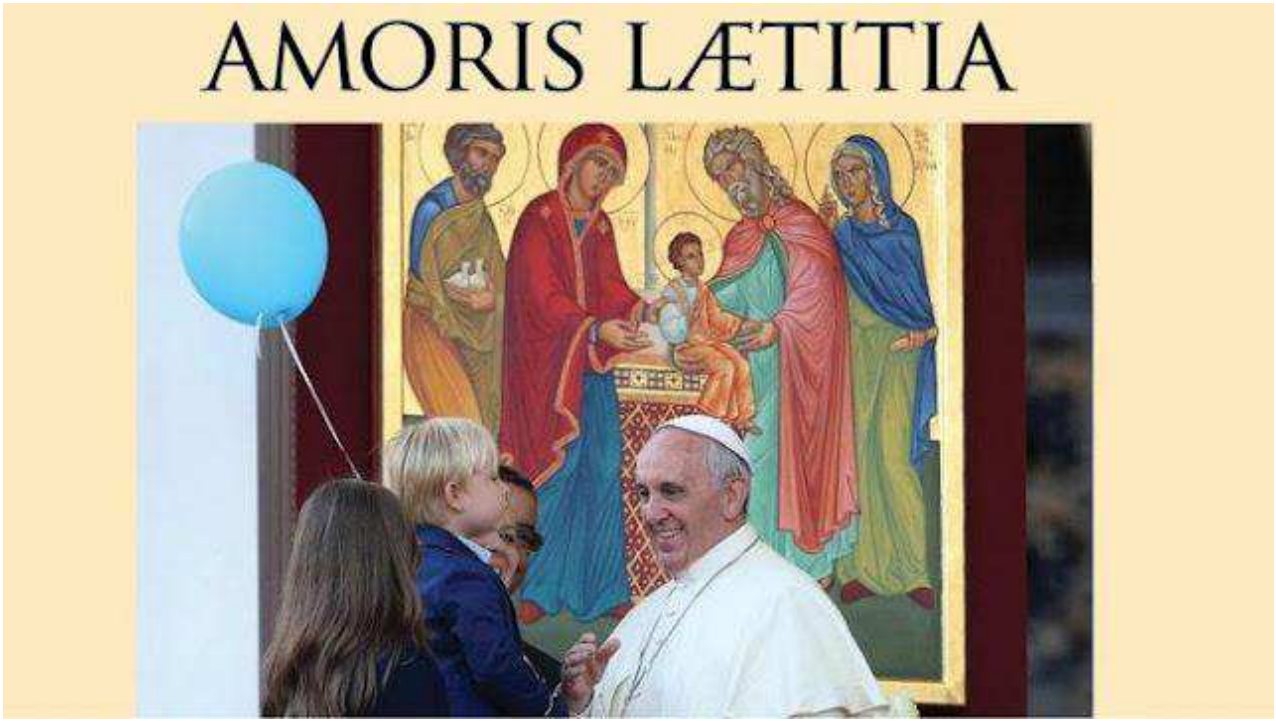

(Rim) „Riječi kardinalā pune su poštovanja. Može se pretpostaviti da je njihova nakana izravnim razgovorom tijekom osobne audijencije moći bolje 'razlučiti' nakane i planove pape Franje i eventualno *in camera caritatis* izvršiti bratsku opomenu (bratski ukor).“

Ove riječi povjesničara Roberta de Matteija potvrđuju da su četvorica kardinala željela tijekom audijencije konfrontirati papu Franju sa stanjem u Crkvi i ako bi bilo nužno, bratski ga opomenuti (ukoriti). To bi mogao biti razlog zašto je Franjo odbio primiti ih u audijenciju i time je još zaoštrio jedva podnošljivo stanje koje je izazvao svojom posinodskom pobudnicom *Amoris laetitia*. Ovi su mu kardinali u rujnu prošle godine poslali svoja „dubia“ (dvojbe). U njima su ga molili da pojasni dvojbena mjesta u papinskome dokumentu. Franjo već mjesecima odbija odgovoriti na pitanja ovih kardinala.

Kardinal Raymond Burke rekao je u ožujku ove godine:

„Mi ćemo i dalje u tome ustrajavati da ova toliko ozbiljna pitanja dobiju odgovor“.

Već u siječnju potvrdio je:

„Bratska će se opomena dogoditi ako Franjo nastavi s odbijanjem“, jer bi bilo „kobno“ ne pojasniti ova pitanja.

Sredinom travnja Kardinal je u intervjuu za *InfoVaticana* rekao da je pomutnja koja vlada „vrlo opasna“, jer „s pomutnjom dolaze raskoli: svećenici protiv svećenika“ poradi razlika

u mišljenju oko toga mogu li primiti sakramente oni koji žive u nevaljanom braku ili u nekoj drugoj iregularnoj vezi.

Tom prigodom zauzeo je stav o bratskoj opomeni. Hoće li to biti javna i formalna opomena Pape, „još nije jasno“, rekao je tada Kardinal. Prije jednog takvog koraka „sučelit ćemo se osobno“ s Papom i uz isključenje javnosti reći mu da je „stanje toliko ozbiljno da ga moramo ispraviti“. Kardinal je izrekao pretpostavku da će Sveti Otac najkasnije „u tom trenutku reagirati“.

Molbom da ih primi u audijenciju kardinali su poduzeli jedan takav pokušaj da s Papom koji šuti o njihovim „dubia“ stupe u razgovor. Pri tome, kako Mattei napominje, trebalo bi razjasniti Papine nakane i ako je nužno trebala bi uslijediti bratska opomena Poglavara Crkve.

Papa Franjo izbjegava ovo sučeljavanje time što kardinale ne želi primiti u audijenciju niti im uopće odgovara na njihovu molbu za audijenciju. Koliko će samo dugo Franjo još moći ustrajati u ovakvom stavu potpunog odbijanja?

Tekst: Giuseppe Nardi
Izvor

„Naša nas savjest nuka...“ – tekst pisma četvorice kardinala papi Franji

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/nasa-nas-savjest-nuka-tekst-pisma.html

Sveti Oče,
obraćam se Vašoj Svetosti s određenom tjeskobom tijekom ovih dana uskrsnoga vremena. Činim to u ime uzoritih kardinala: Waltera Brandmüllera, Raymonda L.Burkea, Joachima Meisnera te u svoje osobno.

Ponajprije želimo obnoviti svoju posvemašnju predanost i svoju bezuvjetnu ljubav prema Petrovoj stolici i prema Vašoj uzvišenoj osobi u kojoj priznajemo Nasljednika Petra Apostola i Isusovoga namjesnika: „Slatkoga Krista na zemlji“ kako je voljela reći sveta Katarina Sijenska. Nipošto ne držimo svojim stav onih koji drže da je ispražnjena Petrova stolica, a ni onih koji žele pripisati također i drugima nedjeljivu odgovornost petrovskoga „munus-a“. Nuka nas samo svijest teške odgovornosti koja dolazi od kardinalskoga „munus-a“ da budu savjetnicima Petrova nasljednika u njegovoj vrhovnoj službi te sakramenta biskupstva po kojemu nas „Duh Sveti postavi nadglednicima da pasemo Crkvu Božju koju stječe krvlju svojom“ (Dj 20,28)

Dana 19. rujna 2016. uručili smo Vašoj Svetosti i Kongregaciji za nauk vjere pet „dubia“, zahtijevajući od Vas da uklonite nejasnoće i pojasnite neke točke Posinodske apostolske pobudnice „Amoris Laetitia“.

Ne primivši nikakav odgovor od Vaše Svetosti, donijeli smo odluku da Vas puni poštovanja ponizno zamolimo da nas primite u audijenciju ako bi to odgovaralo Vašoj Svetosti. U prvitku dostavljamo, kako je i praksa, zamolbu za audijenciju u kojoj izlažemo dvije točke o kojima s Vama želimo razgovarati.

Sveti Oče,
prošlo je već godinu dana od objave pobudnice „Amoris Laetitia“. U ovome vremenu javno su dana tumačenja nekih objektivno dvoznačnih odlomaka Posinodske pobudnice koji ne samo da odstupaju od trajnoga Crkvenoga Učiteljstva, nego su mu oprečni. Usprkos tomu što je Pročelnik Kongregacije za nauk vjere više puta izjavio da se Crkveni Nauk nije promijenio, uslijedile su mnogobrojne izjave pojedinih biskupa, kardinala i čak i biskupskih konferencija koje odobravaju ono što Crkveno Učiteljstvo nikada nije odobravalo. Ne samo pristupanje svetoj Euharistiji onih koji objektivno i javno žive u situaciji teškoga grijeha i namjeravaju u njemu i ostati, nego također i poimanje moralne savjesti koje je oprečno Tradiciji Crkve. I tako se događa – ah kako je bolno to ustvrditi – da ono što je grijeh u Poljskoj jest dobro u Njemačkoj, ono što je zabranjeno u Nadbiskupiji Philadelphia dopušteno je na Malti. I tako redom. Na um nam pada gorka konstatacija B.Pascala: „Pravda s ovu stranu Pireneja, nepravda s onu; pravda na lijevoj obali rijeke, nepravda na desnoj“.

Mnogobrojni kompetentni laici koji duboko ljube Crkvu i koji su veoma lojalni Apostolskoj Stolici, obratili su se svojim pastirima i Vašoj Svetosti kako bi ih se utvrdilo u svetom Nauku glede triju sakramenata: Ženidbe, Ispovijedi i Euharistije. I baš ovih dana u Rimu šestero laika koji dolaze sa svih kontinenata održalo je znanstveni skup znakovitoga naslova: „Izvršiti pojašnjenja“.

S obzirom na ovu tešku situaciju u kojoj se mnoge kršćanske zajednice dijele, osjećamo težinu svoje odgovornosti i naša savjest nas nuka da ponizno i s poštovanjem molimo da nas primite u audijenciju.
Neka nas se Vaša Svetost sjeti u Svojim molitvama kako i mi Vama jamčimo da ćemo Vas se sjetiti u svojima. I tražimo dar Vašega apostolskoga blagoslova.

kardinal Carlo Caffarra

Rim, 25.travnja 2017. godine
na blagdan svetog Marka Evanđelista

Izvor

Papinski stav odbijanja: hoće li Franjo i na konzistoriju 28. lipnja izbjegavati susret s kardinalima?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/papinski-stav-odbijanja-hoce-li-franjo.html

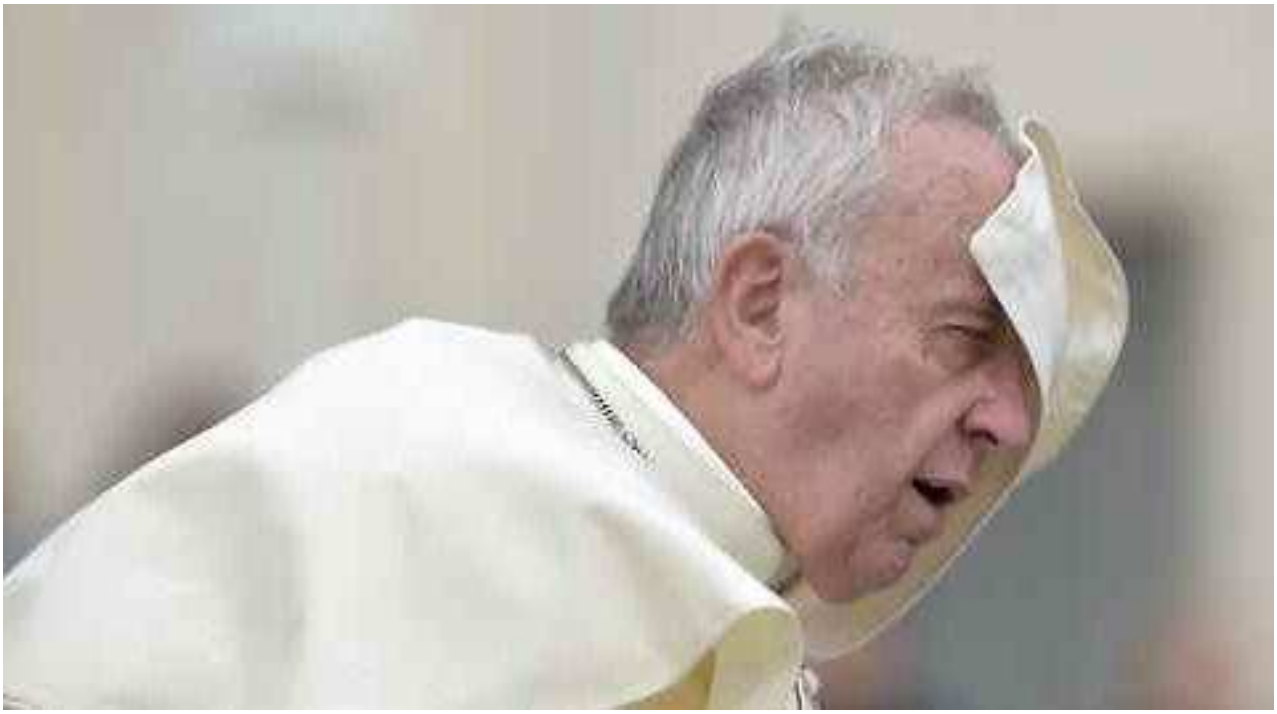

Papa Franjo sazvao je konzistorij 28.lipnja. Hoće li prije toga ponovno izbjeći susret s kardinalima? „Samo slijepac može nijekati da zbog pobudnice *Amoris laetitia* u Crkvi ne vlada najveća pomutnja“, rekao je kardinal Carlo Caffarra u siječnju ove godine.

(Rim) Papa je Franjo dijalog postavio za zaštitni znak svoga pontifikata, ali je očito i njemu samome teško pada kada se kritizira njegovo usmjerenje.

Dvostruko odbijanje doživljavaju četvorica kardinala Brandmüller, Burke, Caffarra i Meisner koji već mjesecima iznose svoje bojazni i brige glede sporne posinodske pobudnice *Amoris laetitia*, ali kod Pape ne nailaze na razumijevanje. Posve suprotno!

Učinili su to 19.rujna pismeno u obliku *dubia* (dvojbi) i od Franje nisu dobili odgovor. Četiri kardinala molili su Papu da pojasni dvosmislena mjesta u tekstu o središnjim vjerskim i moralnim pitanjima i jednostavno im se ne daje dogovor.

Zbog izostalog Papinog odgovora iznijeli su u javnosti svoje dvojbe 14. studenoga 2016. godine. Na to su dobili odgovor, doduše jedan posve drukčiji od onoga koji su očekivali, i to ne od Pape. Poželi su djelomično divlje ispade i napade i osobna poniženja od Papinih najbližih suradnika i osoba od povjerenja dok je on i dalje šutio.

Ne, Papino odbijanje odgovoriti na temeljna pitanja vjere i morala nije proglašeno skandalom, nego činjenica da su četvorica kardinala svoja *dubia* objavila u javnosti.

Otada je prošlo devet mjeseci i papa Franjo još duguje svoj odgovor.

Sve to ovih dana doživljava svoj Déja-vu.

Déja-vu

Dana 25. travnja četvorica kardinala napisala su, budući da od Pape nisu dobili odgovor, još jedno pismo. U njemu su molili Poglavara Crkve da ih primi u audijenciju kako bi pojasnili svoja *dubia* i kako bi mogli pokazati kakva je „velika pomutnja" nastala u Crkvi zbog pobunice *Amoris laetitia*.

Ponovno od pape Franje nije uslijedila nikakva reakcija. Kako im je odbio odgovoriti na *dubia*, tako odbija primiti ih u audijenciju.

Zbog izostalog Papinog odgovora kardinali su u utorak objavili u javnosti i svoju molbu da ih primi u audijenciju i zbog toga ponovno žanju kritike.

Ponovno određeni mediji i komentatori ne tematiziraju Papin stav odbijanja, nego žigošu kardinale da su objavili ovaj stav odbijanja. Ocrnjuje se onoga tko postavlja neugodna pitanja.

Dijalog kao zaštitni znak – šutnja kao skandal

Dana 1. lipnja 2014. godine Franjo je u svojoj poruci za Svjetski dan sredstava društvene komunikacije rekao:

„Kultura susreta čini nužnim da budemo spremni ne samo davati, nego i od drugih primati."

Tijekom svojega apostolskog pohoda Kubi papa Franjo poručio je 20. rujna 2015. mladima:

„A ja vas molim da vi, čak i kad imate različne načine razmišljanja, čak i kad ste različitih nazora, zajednički hodite".

U svezi s odbijanjem da četvoricu kardinala barem primi u audijenciju, dakle, ne želi se ni poslušati njihovo mišljenje, povjesničar Roberto de Mattei govorio je o „Skandalu(sablazni) šutnje".

Jučer je *Ured papinskih liturgijskih slavlja* objavio slavlja za Redoviti i javni kardinalski konzistorij od 28.lipnja na kojem će se kreirati novi kardinali.

Hoće li papa Franjo i tom prigodom izbjegavati susret s kardinalima?

Konzistorij bez susreta Pape i kardinalā?

Dosada je bilo uobičajeno da Papa provede dva dana prije konzistorija s kardinalima kako bi omogućio razmjenu informacija i mišljenjā. To je vrijeme koje je ponajprije korišteno kako bi se razmatralo o aktualnim pitanjima u Crkvi.

Dana 19. rujna 2016. Papa Franjo kreirao je 17 novih kardinala. U tom trenutku već je dva mjeseca odbijao odgovoriti na *dubia* (dvojbe) četvorice kardinala. Stoga je susret očekivan s puno napetosti. Međutim, tada je došlo do „neuobičajene anomalije". Susreta nije bilo. Prekrižena su dva dana neusiljenog razgovora uz isključenje jasnosti. Na taj način Franjo je izbjegao da ga četvorica kardinala i vjerojatno i drugi purpurnici sučele s *dubia* (dvojbama) glede pobudnice *Amoris laetitia* i da mora odgovarati na pitanja kardinalā.

Dana 28. lipnja Franjo će ponovno kreirati nekoliko kardinala. Hoće li opet izbjeći susret sa „senatorima" Crkve?

Vatikanist Marco Tosatti napisao je kratko prije 19. studenoga 2016.:

„Točno poradi toga na konzistoriju u subotu nije predviđen kolegijalni susret s purpurnicima. Zbilja bi moglo doći do nemilih posljedica za Papu. Tako mu se više svidjelo..."
Isto to vrijedi i za 28.lipnja. Pitanje je čak postalo još i hitnije jer u međuvremenu Papa duguje odgovor već devet mjeseci.

Prekjučer su tome pridodana još i druga pitanja. Zašto Papa odbija primiti svoje kardinale u audijenciju? Zar zapovijed dijaloga koju je Franjo postulirao ne vrijedi u odnosu prema purpurnicima?

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor

Litanije Presvetog Srca Isusova na hrvatskom i latinskom jeziku, povodom desete obljetnice (2007.-2017.) dolaska sestara Kćeri Srca Isusova u Hrvatsku

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/litanije-presvetog-srca-isusova-na_23.html

Koristimo priliku da našim dragim i poštovanim časnim sestrama čestitamo njihov veliki jubilej dolaska u našu Domovinu! Neka ih Gospodin obdari još mnogim brojnim svetim zvanjima.

O čudu velike Božje ljubavi i naglom porastu zvanja u njihovom samostanu možete pročitati OVDJE.

Misli bl. Marije od Isusa Deluil-Martiny:

1.„Ova ponizna Družba nije utemeljena samo radi spasenja i svetosti svojih članova, nego da se njezini članovi trse, uz pomoć milosti i svim svojim snagama, za spas duša, za službu svetih interesa Srca Isusova, svete Crkve i katoličkog svećenstva, molitvom, žrtvom, širenjem pobožnosti Božanskom Srcu Isusovu i Bezgrješnoj Djevici, Kraljici i pomoćnici Crkve."

2.„Sin Čovječji gotovo nema više mjesta na kome bi odmorio svoje Srce. Otvorimo mu naše duše i pustimo ga da uđe, da tu kraljuje.“

3.„O, slatka i božanska Rano koju je napravilo koplje! Ono je otvorilo put ponora ljubavi!“

4."Ova je ponizna Kongregacija nastala, kao cvijet s Kalvarije, iz misli posvete i ljubavi prema Svetom Srcu Isusovu i Marijinu, prema svetoj Crkvi i svećeništvu; i iz misli o zadovoljštini za bezbrojne uvrede, koje se, u ovim tužnim vremenima, nanose božanskom Veličanstvu i našoj svetoj Vjeri."

Litaniae de Sacro Corde Jesu

Kyrie eléisoin
Christe, eléison.
Kyrie eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de caelis Deus, miserére nobis.
Fili, Redemptor mundi Deus, miserére nobis.
Spiritus Sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trinitas, unus Deus, miserére nobis.

1.Cor Jesu, Filii Patris aetérni, miserére nobis.
2.Cor Jesu, in sinu Virginis Matris a Spiritu Sancto formatum, miserére nobis
3.Cor Jesu, Verbo Dei substantiáliter unitum, miserére nobis
4.Cor Jesu, Majestátis infinitae, miserére nobis
5.Cor Jesu, Templum Dei sanctum, miserére nobis
6.Cor Jesu, Tabernáculum Altissimi, miserére nobis
7.Cor Jesu, domus Dei et porta caeli, miserére nobis
8.Cor Jesu, fornax ardens caritátis, miserére nobis
9.Cor Jesu, justitiáe et amóris receptáculum, miserére nobis
10.Cor Jesu, bonitáte et amóre plenum, miserére nobis
11.Cor Jesu, virtútum ómnium abyssus, miserére nobis
12.Cor Jesu, omní laude dignissimum, miserére nobis
13.Cor Jesu, rex et centrum ómnium córdium, miserére nobis

14.Cor Jesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiae et sciéntiae, miserére nobis
15.Cor Jesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divintátis, miserére nobis
16.Cor Jesu, in quo Pater sibi complácuit, miserére nobis
17.Cor Jesu, de cujus plenitúdine omnes nos accépimus, miserére nobis
18.Cor Jesu, desidérium cóllium aeternórum, miserére nobis
19.Cor Jesu, pátiens et multae misericórdiae, miserére nobis
20.Cor Jesu, dives in omnes qui invocant Te, miserére nobis
21.Cor Jesu, fons vitae et sanctitátis, miserére nobis
22.Cor Jesu, propititátio pro peccátis nostris, miserére nobis
23.Cor Jesu, saturátum oppróbriis, miserére nobis
24.Cor Jesu, attritum propter scélera nostra, miserére nobis
25.Cor Jesu, usque ad mortem oboédiens factum, miserére nobis
26.Cor Jesu, lancéa perforátum, miserére nobis
27.Cor Jesu, fons totius consolatiónis, miserére nobis
28.Cor Jesu, vita et resurréctio nostra, miserére nobis
29.Cor Jesu, pax et reconciliátio nostra, miserére nobis
30.Cor Jesu, victima peccatórum, miserére nobis
31.Cor Jesu, salus in Te sperántium, miserére nobis
32.Cor Jesu, spes in Te moriéntium, miserére nobis
33.Cor Jesu, deliciae Sanctórum ómnium, miserére nobis

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dórnine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

V.Jesu mitis et húmilis Corde,
R.Fac cor nostrum secúndum Cor tuum

Orémus
Omnipotens sempitérne Deus, réspice in Cor dilectissimi Filii tui, et in láudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iisque misericordiam tuam peténtibus, tu véniam concede placátus, in nómine ejúsdem Filii tui Jesu Clhristi, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus Sancti Deus. Per ómnia saécula saeculorum. Amen.

1899 papa Leon XIII je odobrio ove litanije Presvetog Srca Isusovog za javnu upotrebu. Ove litanije su zapravo sinteza nekoliko litanija koje datiraju iz 17 stoljeća. Otac Croiset je sastavio litanije 1691 iz 17 zaziva koje je upotrjebila časna Ana Madeleine Remuzat kad je sastavljala svoje litanije 1718 u Marseju. Dodala je još 10 zaziva onima od oca Croiseta, ukupno 27 zaziva. Još šest zaziva je napisala sestra Madeleine Joly iz Dijona 1686 koje su dodani od kongregacija za obrede kad je bilo odobreno 1899. To čini ukupno 33 zaziva, jedan za svaku godinu života našeg Gospodina Isusa Krista. Za izmoljene litanije se udjeljuje djelomičan oprost.

https://www.ewtn.com/devotionals/litanies/sacred_heart.htm

Litanije Presvetog Srca Isusova

Gospodine smiluj se

Kriste smiluj se

Gospodine smiluj se

Kriste čuj nas

Kriste usliši nas

Oče nebeski, Bože, smiluj nam se

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se

Duše sveti, Bože, smiluj nam se

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se

1.Srce Isusa, Sina Oca vječnoga, smiluj nam se

2.Srce Isusovo, u krilu Djevice majke od Duha Svetoga sazdano, smiluj nam se

3.Srce Isusovo, s Riječju Božjom bitno sjedinjeno, smiluj nam se

4.Srce Isusovo, veličanstva beskrajnoga, smiluj nam se

5.Srce Isusovo, hrame Božji sveti, smiluj nam se

6.Srce Isusovo, šatore Višnjega, smiluj nam se

7.Srce Isusovo, kućo Božja i vrata nebeska, smiluj nam se

8.Srce Isusovo, žarko ognjište ljubavi, smiluj nam se

9.Srce Isusovo, pravde i ljubavi posudo, smiluj nam se

10.Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno, smiluj nam se

11.Srce Isusovo, kreposti sviju bezdane, smiluj nam se

12.Srce Isusovo, svake hvale predostojno, smiluj nam se

13.Srce Isusovo, kralju i središte sviju srdaca, smiluj nam se

14.Srce Isusovo, u kojem je sve blago mudrosti i znanja, smiluj nam se

15.Srce Isusovo, u kojem prebiva sva punina božanstva, smiluj nam se

16.Srce Isusovo, koje je Ocu vrlo omiljelo, smiluj nam se

17.Srce Isusovo, od kojega punine svi mi primismo, smiluj nam se

18.Srce Isusovo, željo bregova vječnih, smiluj nam se

19.Srce Isusovo, strpljivo i mnogoga milosrđa, smiluj nam se

20.Srce Isusovo, bogato za sve koji zazivaju Tebe, smiluj nam se

21.Srce Isusovo, izvore života i svetosti, smiluj nam se

22.Srce Isusovo, pomirište grijeha naših, smiluj nam se

23.Srce Isusovo, nasićeno pogrdama, smiluj nam se

24.Srce Isusovo, satrveno zbog opačina naših, smiluj nam se

25.Srce Isusovo, do smrti poslušno, smiluj nam se

26.Srce Isusovo, kopljem probodeno, smiluj nam se

27.Srce Isusovo, izvore sve utjehe, smiluj nam se

28.Srce Isusovo, živote i uskrsnuće naše, smiluj nam se

29.Srce Isusovo, mire i pomirenje naše, smiluj nam se

30.Srce Isusovo, žrtvo za grijehe, smiluj nam se

31.Srce Isusovo, spasenje onima koji se u Te ufaju, smiluj nam se

32.Srce Isusovo, ufanje onima koji u Tebi umiru, smiluj nam se

33.Srce Isusovo, milino sviju svetih, smiluj nam se

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se, Gospodine

S:*Isuse blaga i ponizna srca!*

N:Učini srce naše po Srcu svome!

Pomolimo se.

Svemogući, vječni Bože,

pogledaj na Srce preljubljenoga Sina svojega

> i na hvale i zadovoljštine, koje u ime grešnika Tebi prikazuje,
>
> i njima, koji milosrđe Tvoje mole,
>
> Ti oproštenje udijeli umilostivljen,
>
> u ime istoga Sina svojega Isusa Krista,
>
> koji s Tobom živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen.

Obitelji ponovno moraju natrag pod zaštitu Presvetog Srca Isusova

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/obitelji-ponovno-moraju-natrag-pod.html

Obitelji su zaboravile na Presveto Srce Našega Gospodina u svojim domovima i također i u svojim vlastitim srcima. Time su postale slabe i imaju velike poteškoće voditi krjepostan život i postaju žrtvama grješnoga života.

U mnogim slučajevima to izlaže pogibelji opstanak obitelji ili ona puca, što se može pročitati po sve većim brojevima rastava braka.

Rezultat je moralno i duhovno raspadanje društva koje je pak izgrađeno od ovih obitelji. To je počelo teških problema s kojima se danas moramo sučeljavati.

Što je cilj apostolata?

Cilj apostolata je uspostava društvenog kraljevstva Presvetog Srca Isusova.

Koja su sredstva za postizanje ovoga cilja?

Kućanstvo po kućanstvo, obitelj po obitelj moraju se pridobiti za Srce Isusovo.

Koja su najvažnija obilježja ovoga apostolata?

1.Kao autentično sredstvo evangelizacije ustoličenje (intronizacija) Srca Isusova ponajprije će prožeti svaku obitelj evanđeoskim duhom, potom cijelo društvo, obitelj obitelji.

2.Kao sredstvo pastorala ustoličenje nastoji preporoditi obitelj, temeljnu stanicu društva.

3.Kao sredstvo svetosti ustoličenje daje Presvetom Srcu Isusovu počasno mjesto kako bi suživot s Kraljem ljubavi bio svjesniji i kako bi se jamčilo ostvarenje Njegovih želja.

Otac Mateo Crowley Bovey, veliki apostol Srca Isusova i svečanog ustoličenja Srca Isusova u obiteljima

Na prve slike Srca Isusova koje je veliki apostol Srca Isusova p.Mateo Crowley Boevey podijelio na svom putovanju u Svetu Zemlju, napisao je sljedeću rečenicu:

„Molimo se na Kalvariji da dođe kraljevstvo Presvetog Srca Isusova, da ono osvoji obitelji, društva, narode. Srce Isusovo od nas zahtijeva apostolat ljubavi Njegova Srca. Mi mu dajemo za to svoje obećanje na Njegovoj kolijevci i na Njegovu grobu. Adveniat Regnim Tuum!“

Pater Mateo Crawley-Boevey rođen je 1785. godine u Peruu. Postao je članom Kongregacije Presvetog Srca Isusova i Marijina i sveudiljnog klanjanja Presvetom Oltarskom Sakramentu.
Pater je Crawley-Boevey obolio i nakon toga je 1907. godine kao hodočasnik došao u Paray-le-Monial gdje je sveta Margareta Maria Alacoque od 1673. do 1675. bila primila svoja četiri viđenja Srca Isusova. Dok se ondje molio na dan sv. Bartolomeja, iznenada se i neočekivano vratilo njegovo zdravlje. Istodobno je Pateru bilo jasno da ga Bog šalje propovijedati po svijetu posvetu obiteljī Presvetom Srcu Isusovu. Ova se posveta naziva intronizacija ili svečano ustoličenje Srca Isusova. S time u vezi ne ide nikakvo nametanje dodatnih dužnosti. Štoviše, naglašava se volja vršenja zapovijedi koje vrijede za sve kako bi se tako Spasitelj priznao vladarom obitelji. Preporučuje se prije intronizacije Srca Isusova održati jedno vrijeme priprave za ovu posvetu.
Na dan svečanog ustoličenja otac obitelji postavlja sliku Srca Isusova na prije odabrano časno mjesto. Time se izvršava intronizacija. Ako je nazočan svećenik, on blagoslivlja sliku. Potom članovi obitelji mole molitvu posvete te Vjerovanje. Barem se na obljetnicu intronizacije treba obnoviti posveta obitelji moleći zajedničku molitvu posvete. Od Posvete čovječanstva Bezgrješnom Srcu Marijinu po papi Piju XII. (1939.-1958.) godine 1942. u svečanost svečanog ustoličenja ulazi i molitva posvete Srcu Marijinu.

Posvetite svoje obitelji Presvetom Srcu Isusovu! Izvršite svečano ustoličenje i zaštitite svoju obitelj u ovim teškim vremenima!

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 24. LIPNJA 2017.

Vjera je najveća baština

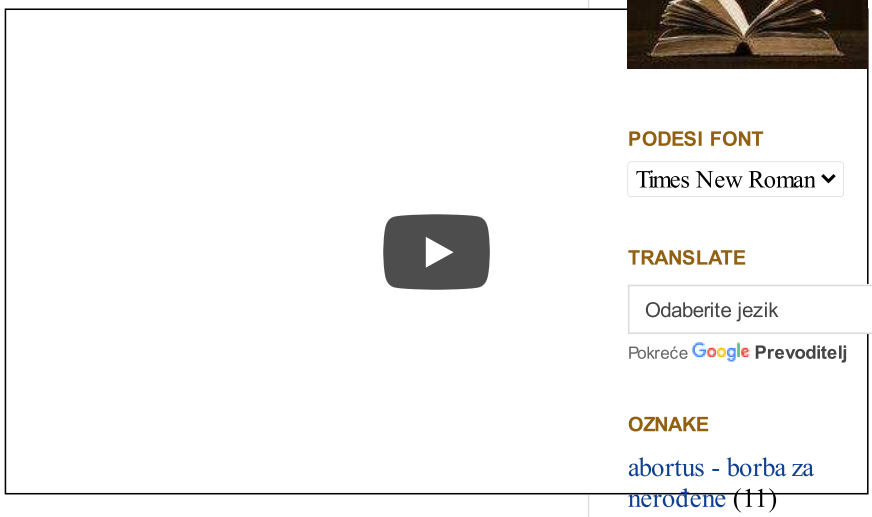

Bez razlike bogati ili siromašni, mladi ili stari svi su dobro došli! Živa i zdrava vjera ozdravlja i čini čuda. Božja Riječ nam govori: "Neka Ti bude kako si vjerovao" (Mt 8,13)
Pogledajmo vjeru naših predaka....

Objavio/la katolicki nauk u 10:50:00

Oznake: Molitva, Razni događaji, Sveci

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

Najnovija fotografija Benedikta XVI.

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/najnovija-fotografija-benedikta-xvi.html

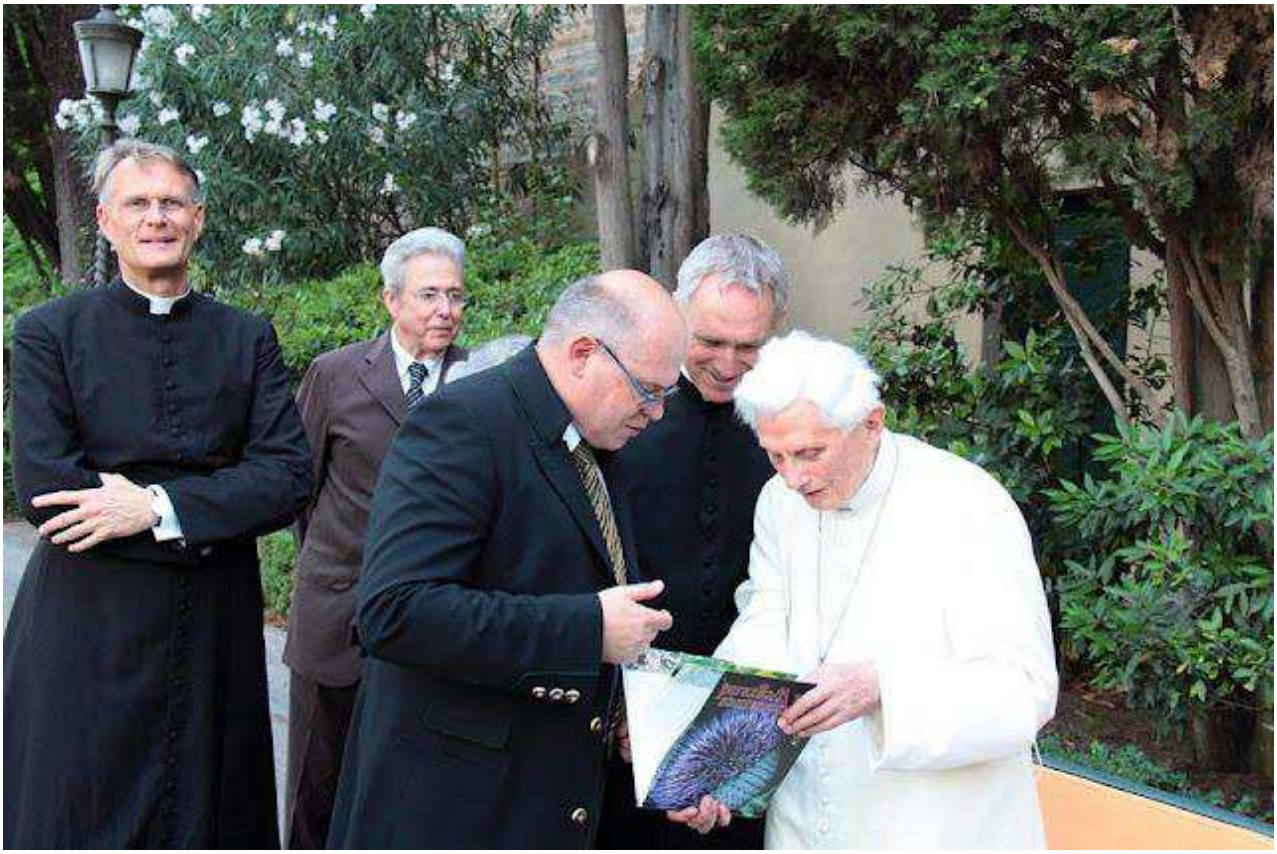

Benedikt XVI. nakon „malog duhovnog večernjeg koncerta“ njemu u čast u Vatikanskim vrtovima 16.lipnja 2017.

Roberto de Mattei: Sablazan šutnje

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/roberto-de-mattei-sablazan-sutnje.html

Rječita šutnja pape Franje

Četvorica kardinala, autora „dubia“ (dvojbi) o posinodskoj pobudnici *Amoris laetitia* preko bloga vatikanista Sandra Magistera objavili su svoj zahtjev da ih se primi u audijenciju koji je kardinal Carlo Caffarra 25.travnja ove godine dostavio papi Franji, no još nije dobio odgovor. Namjerna šutnja pape Franje – koji u Domu svete Marte prima i manje važne osobe kako bi raspravljao o problemima koji su manje važni za život Crkve – razlog je za objavu tog dokumenta.

U molbi za audijenciju koja je puna poštovanja, četvorica kardinala (Brandmüller, Burke, Caffarra i Meisner) daju do znanja da žele Papi pojasniti razloge svojih „dubia“ i pokazati mu kakvo je stanje u Crkvi koja se nalazi u teškoj pomutnji i dezorijentiranosti, poglavito glede pastirā dušā te „in primis“ župnika. To su činjenice koje navode u novome pismu:

„U ovome vremenu javno su dana tumačenja nekih objektivno dvoznačnih odlomaka Posinodske pobudnice koji ne samo da odstupaju od trajnoga Crkvenoga Učiteljstva, nego su mu oprečni. Usprkos tomu što je Pročelnik Kongregacije za nauk vjere više puta izjavio da se Crkveni Nauk nije promijenio, uslijedile su mnogobrojne izjave pojedinih biskupa, kardinala i čak i biskupskih konferencija koje odobravaju ono što Crkveno Učiteljstvo nikada nije odobravalo. Ne samo pristupanje svetoj Euharistiji onih koji objektivno i javno žive u situaciji teškoga grijeha i namjeravaju u njemu i ostati, nego također i poimanje moralne savjesti koje je oprečno Tradiciji Crkve. I tako se događa – ah kako je bolno to ustvrditi – da ono što je grijeh u Poljskoj jest dobro u Njemačkoj, ono

što je zabranjeno u Nadbiskupiji Philadelphia dopušteno je na Malti. I tako redom. Na um nam pada gorka konstatacija B.Pascala: 'Pravda s ovu stranu Pirineja, nepravda s onu; pravda na lijevoj obali rijeke, nepravda na desnoj'.“

Činjenica da Papini suradnici njega mole da ih primi u privatnu audijenciju i molba izrečena s iskrenošću i prostodušnošću kojom se želi objektivno prikazati raskol koji svaki dan u Crkvi biva sve veći, nema veze sa sablazni ili pobunom. Skandal i sablazan jest naprotiv odbijanje Petrova nasljednika da čuje mišljenje onih koji ga mole da ih primi. To tim više jer je Franjo „izražavanje dobrodošlice“ učinio zaštitnim znakom svojega pontifikata rekavši u jednoj od svojih prvih propovijed u Domu svete Marte (25.svibnja 2013.) da „kršćani koji mole nikada ne smiju pronaći zatvorena vrata“. Zašto se onda četvorici kardinala uskraćuje audijencija, a oni ne čine ništa drugo nego vrše svoju dužnost Papinih savjetnika?

Riječi kardinalā pune su poštovanja. Može se pretpostaviti da je njihova nakana izravnim razgovorom tijekom osobne audijencije moći bolje 'razlučiti' nakane i planove pape Franje i eventualno *in camera caritatis* izvršiti bratsku opomenu.

Papina šutnja prema njima jest zadrta i bez poštovanja i ako se nastavi onda izriče stav nekoga tko odlučno želi nastaviti svojim putem. Budući da je nemoguća privatna bratska opomena zbog odbijanja da ih se primi u audijenciju, sada će i kardinali morati odlučno nastaviti svojim putem ako žele spriječiti da u Crkvi šutnja bude glasnija od njihovih riječi.

Izvor

Gospina ukazanja sestri Luciji u Pontevedri i Tuyu (1925., 1926. i 1929.)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/gospina-ukazanja-sestri-luciji-u.html

Ova ukazanja nadopuna su ukazanjima u Fatimi, a ujedno ispunjaju obećanje koje je Gospa dala djeci 13.srpnja 1917. Nakon što im je pokazala pakao i govorila o drugom još strahovitijem ratu, rekla im je: „Da bih ovo spriječila doći ću i zatražit ću posvetu Rusije svome Bezgrješnom Srcu i, kao zadovoljštinu sv. Pričest u prvih pet subota u mjesecu.“

Pontevedra

Dana 10. prosinca 1925. Gospa se ukazuje sestri Luciji. Uz nju stoji dragi Isus. Dok je jednu ruku položila na Lucijino rame, u drugoj je držala Srce okruženo trnjem. Isus joj reče: „Pogledaj Srce tvoje Presvete Majke. Ono je okruženo trnjem koje nezahvalni ljudi neprestano ubadaju i nema nikoga koji bi ga iščupao prikazujući svoje trpljenje kao zadovoljštinu. “Potom je Gospa dodala: „Gledaj, kćeri moja, ovo moje Srce ovijeno trnjem

kojim ga nezahvalni ljudi neprestano ubadaju svojim psovkama i svojom nezahvalnošću. Nastoj me barem ti utješiti i reci onima koji će se svake subote tijekom pet mjeseci ispovjediti i pričestiti, izmoliti Krunicu i razmatrati petnaest minuta sveta otajstva u mome društvu da im obećavam svoju prisutnost na času smrti i sve milosti potrebne za spasenje.“

Dana 15. veljače 1926. ukaže se sestri Luciji – dok je radila u samostanskome vrtu – dragi Isus i upita je. „Što si učinila za proširenje pobožnosti Bezgrješnom Srcu moje Majke?“ Sestra je Lucija iznijela poteškoće s kojima se susreće i upitala ga o pojedinosti sv.ispovijedi u vezi s pobožnosti pet subota. Isus joj je odgovorio: „Zaista tvoja predstojnica ne može učiniti ništa sama, ali s mojom milošću može učiniti sve“. Što se odnosi na sv.ispovijed, može se obaviti i nekoliko dana prije. „Važno je – rekao je Isus – da me prime u svoje srce u stanju milosti s nakanom zadovoljštine Bezgrješnom Srcu Marijinom.“

Tuy

Tri godine kasnije (1929.) sestra Lucija imala je ponovno ukazanje koje opisuje ovim riječima: „Iznenada je čitava kapelica bila obasjana nadnaravnim svjetlom i nad oltarom pojavio se veliki križ dotičući gotovo krov. Na gornjem dijelu križa razabirala se glava i trup čovjeka. Na grudima je imao golubicu kao od svjetla, a na ostatku križa visio je razapeti čovjek. Iznad njegova pojasa, u zraku vidio se kalež i velika hostija. U kalež su padale kapi krvi s lica i s rane na grudima raspetoga Isusa. Ispod desne strane križa stajala je naša Gospa. To je bila Fatimska Gospa. Držala je svoje Srce u lijevoj ruci, bez mača i ruža, s trnovom krunom i plamenom. Ispod lijeve strane križa vidjela su se slova koja su sačinjavala riječi 'milost i milosrđe'. Bila su kao od kristalne vode koja je padala na oltar. Shvatila sam da je to tajna Presvetoga Trojstva i primila sam saznanja o toj tajni koju mi nije dopušteno otkriti. Gospa mi je rekla: 'Došao je čas u kojem Bog traži od Svetog Oca da u zajedništvu sa svim biskupima svijeta posveti Rusiju mome Srcu, obećavši da će je na taj način spasiti.“

Izvor

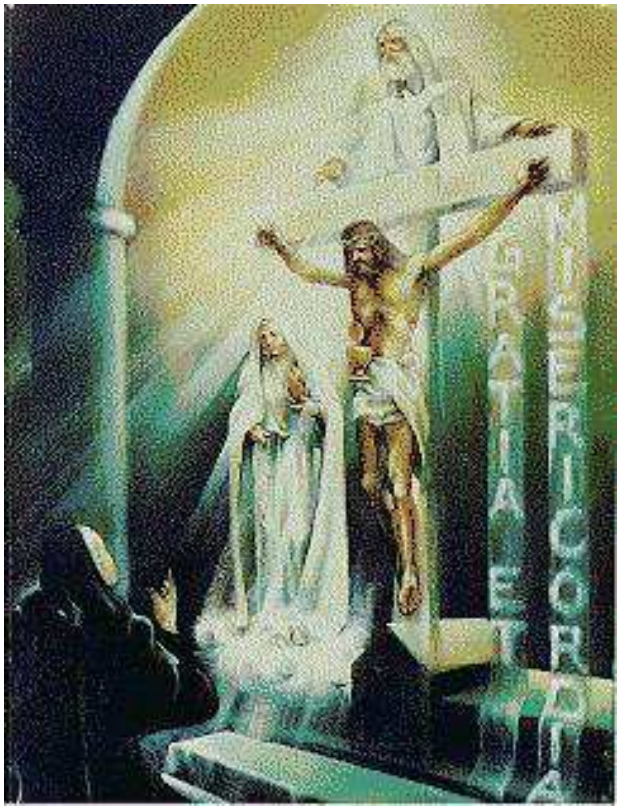
MISERICORDIA
GRATIA ET

„Da je ostao papa, ne bi još dugo živio.“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/06/da-je-ostao-papa-ne-bi-jos-dugo-zivio.html

„Da je ostao papa, ne bi još dugo živio.“

Magazin Focus, broj 26 od 24.lipnja 2017. godine, kurijalni nadbiskup Georg Gänswein o Benediktu XVI. koji je nakon osmogodišnjeg pontifikata bio „krajnje iscrpljen“. Od njegovog odreknuća prošle su četiri godine i četiri mjeseca.

Izvor

Ukazanje našeg Gospodina sestri Luciji u Rianju (1931.)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/ukazanje-naseg-gospodina-sestri-luciji.html

„Reci Mojim službenicima, budući da slijede primjer Francuskoga kralja u kašnjenju izvršenja Mojega zahtjeva, da će ga slijediti i u nesreći. Nikada neće biti prekasno utećisе Isusu i Mariji.“

Dana 31. kolovoza 1931. godine, zbog bolesti sestra Lucija nalazila se na oporavku s jednom prijateljicom u mjestu Rianjo u Španjolskoj, jednom malenom primorskog gradu blizu Pontavedre. Bilo je to u kapelici ovoga gradića gdje je Fatimska glasnica još jedanput primila poruku s Neba. Naš Gospodin tužio se sestri Luciji na sporost Svojih službenika koji nisu obavili posvetu Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu kako je Gospa Fatimska zahtijevala 13. lipnja 1929. u Tuyu,dvije godine i dva mjeseca ranije. Sestra Lucija ispričala je svome biskupu ovu važnu objavu:

„Moj ispovjednik naređuje mi da prenesem Vašoj Ekscelenciji ono što se nedavno zbilo između našeg dragog Boga i mene. Kako sam tražila od Boga obraćenje Rusije, Španjolske i Portugala čini mi se da mi je Njegovo Božansko Veličanstvo reklo:

'Ti me veoma tješiš tražeći od mene obraćenje ovih jadnih naroda. Traži to i od Moje Majke govoreći joj često: *Slatko Srce Marijino, budi spasenje Rusije, Španjolske i Portugala, Europe i cijeloga svijeta*.

'I opet: *Po Svojemu čistome i bezgrješnome Začeću, o Marijo, isprosi mi obraćenje Rusije, Španjolske, Portugala, Europe i cijeloga svijeta.'*

'Reci Mojim službenicima, budući da slijede primjer Francuskoga kralja u kašnjenju izvršenja Mojega zahtjeva, da će ga slijediti i u nesreći. Nikada neće biti prekasno uteći se Isusu i Mariji.'"

U jednom drugom tekstu napisa:

„Kasnije, preko jedne nutarnje poruke, naš Gospodin tužio mi se: **'Oni nisu htjeli poslušati Moj zahtjev!...Kao Francuski kralj pokajat će se i poslušati, ali bit će kasno. Rusija će već proširiti vlastite zablude po cijelome svijetu, izazivajući ratove i progone Crkve. Sveti Otac mnogo će trpjeti.'"**

Ovdje se naš Gospodin izričito poziva na zahtjeve Presvetoga Srca koji su preko svete Margarete Alacoque preneseni Francuskome kralju 17. lipnja 1689.godine. Kao ishod odbacivanje kralja Luja XIV. da posveti Francusku Presvetome Srcu Isusovu, kako je Nebo tražilo preko jednog francuskoga svetca koji je bio priznat u tome vremenu – i istim odbijanjem njegova sina i njegova unuka, kralja Luja XV. i Luja XVI. – protestantska i masonska protucrkva uspjela je pokrenuti Francusku revoluciju, i to s velikim uspjehom.

Dana 17. lipnja 1789. (blagdan Presvetog Srca Isusova), točno stotinu godina od dana kada je sveta Margareta Marija napisala velike planove Neba za Kralja, Treći se stalež pobunio, proglasivši se Narodnom skupštinom i oduzevši kralju Luju XVI. zakonodavnu vlast.

Dana 21. siječnja 1793. Francuska, nezahvalna i u pobuni protiv svoga Boga, usudila se odrubiti glavu najvećem kršćanskome kralju kao da je posrijedi kakav kriminalac. U Rianju Isus nas upozorava da će se ovo mračno poglavlje povijesti ponoviti i da će ovaj put službenici Njegove Crkve – biskupi, čak i sam Sveti Otac – biti među jadnim žrtvama.

Čini se da ovo smaknuće Pape, „biskupa odjevena u bijelo", skupa sa smaknućem drugih biskupa, svećenika, redovnika i laika – kao da su obični kriminalci – točno odgovara viđenju koje je proročeno u dijelu Treće Fatimske tajne koji je objavljen 26. lipnja 2000. godine.

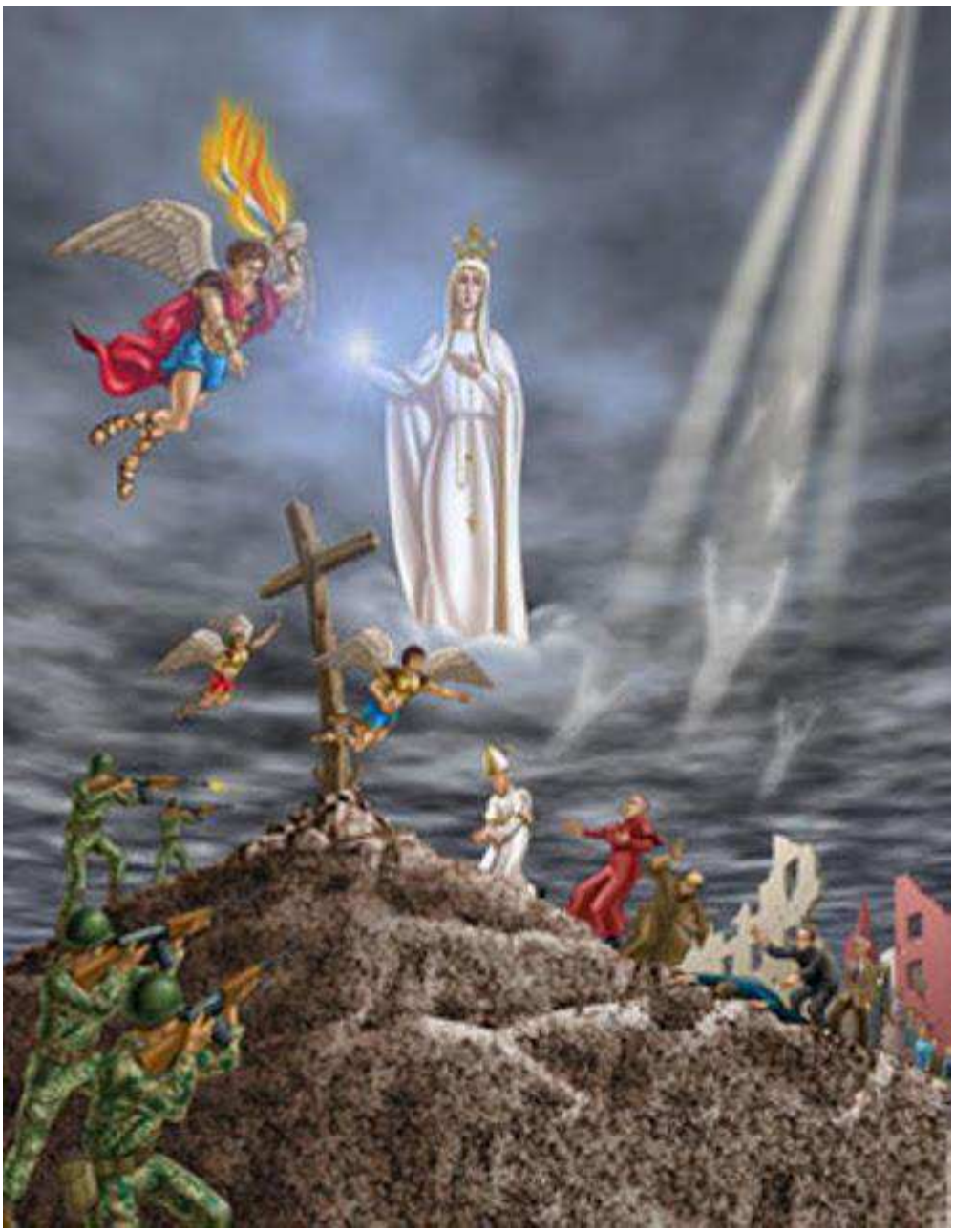

Izvor

U knjižnici bloga nalaze se dvije knjige o Fatimskim porukama:

1.Yves Ivonides - Fatima da ili ne?

2.Fatimska poruka Lucija govori

Prenosimo vam jedan izvrstan putopis u Fatimu s drugog bloga kojeg možete vidjeti OVDJE.

Što katolici mogu naučiti od liberalnog pape Franje

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/sto-katolici-mogu-nauciti-od-liberalnog.html

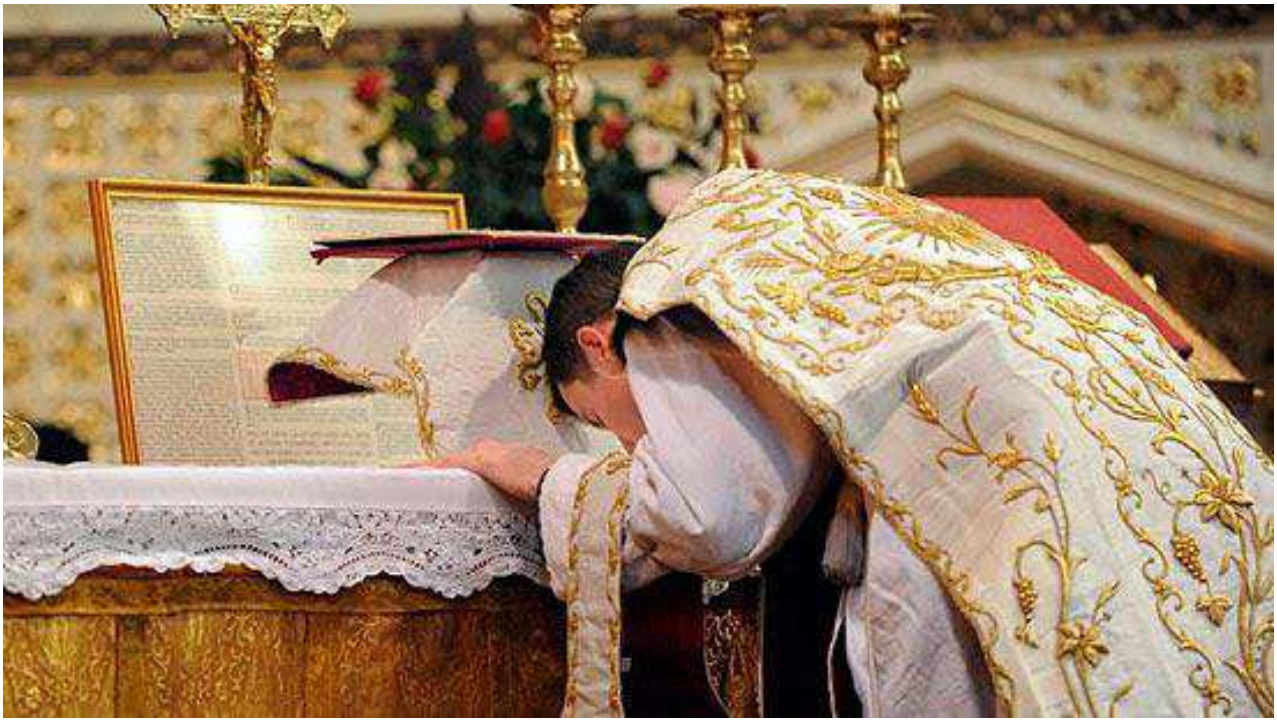

Nakon otpuštanja kardinala Müllera nema nikakve sumnje da je Franjo papa za radikalne liberale. On je papa kardinala Kaspera, Cupicha i Coccopalmerija. On nije papa kardinala Müllera, Burkea ili Caffarre. Franjo nije papa kojega katolici priželjkuju.

Razlika između liberalnoga Franje i njegovih konzervativnih prethodnika vidi se poglavito kod imenovanja. Po mojoj procjeni, od deset važnih imenovanja za vrijeme Ivana Pavla II. ili Benedikta XVI. osam je bilo liberalnih, a dva konzervativna. Od Franjina dolaska deset od deset imenovanja je liberalnih.

Iz toga možemo donijeti dva zaključka. Prvo, moramo se diviti Franjinoj odlučnosti s kojom gura naprijed svoju radikalno liberalnu agendu i uklanja sve one koje drži neprijateljima. Možemo li zamisliti u nedavnoj prošlosti papu koji bi s istom odlučnošću promicao dobro i sve ono što je katoličko. Ivan Pavao II. i Benedikt XVI. još su svoje neprijatelje imenovali kardinalima.

Drugo, mora nam biti jasno da obnova Crkve ne će doći ni od liberala, a ni od konzervativaca. Franjo gura naprijed svoju liberalnu agendu za koju već znamo da će propasti jer je ona – već prije nego što je Franjo postao papa – provedena u mnogim zemljama te je žalosno propala. U svim tim zemljama danas se Crkva raspada.

Obnova ne će doći ni od konzervativaca („neokonzervativaca“, napomena prevoditelja) jer su oni manje uvjerena i razvodnjena varijanta liberala.

Obnova će doći od katolika koji se ponajprije čvrsto drže tradicionalne katoličke liturgije, a time i cjelovite katoličke vjere. Iz obitelji ovih katolika rodit će se novi naraštaj svećenika, obnovljena hijerarhija.

Tekst: don Reto Nay

Izvor

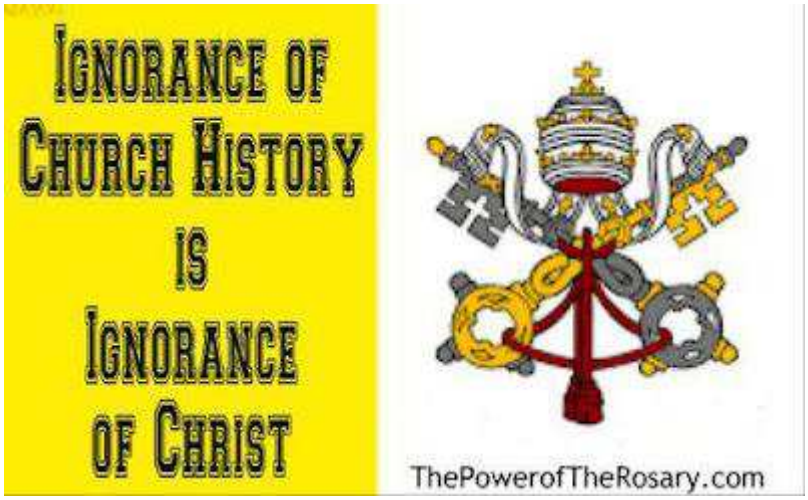

Isusovac Ladaria Ferrer nasljednik kardinala Müllera na mjestu pročelnika Kongregacije za nauk vjere

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/isusovac-ladaria-ferrer-nasljednik.html

BOLLETTINO

Home > Bollettino > 2017 > 07 > 01

Rinunce e nomine, 01.07.2017

[B0465]

Conclusione del mandato quinquennale del Prefetto della Congregazione per la Dottrina della Fede e nomina del successore

Nomina del Nunzio Apostolico in Croazia

Nomina degli Ausiliari dell'Arcidiocesi di Santo Domingo (Repubblica Dominicana)

Nomina di Membro della Congregazione delle Cause dei Santi

Conclusione del mandato quinquennale del Prefetto della Congregazione per la Dottrina della Fede e nomina del successore

Il Santo Padre Francesco ha ringraziato l'Eminentissimo Signor Cardinale **Gerhard Ludwig Müller** alla conclusione del suo mandato quinquennale di Prefetto della Congregazione per la Dottrina della Fede e di Presidente della Pontificia Commissione "Ecclesia Dei", della Pontificia Commissione Biblica e della Commissione Teologica Internazionale, ed ha chiamato a succedergli nei medesimi incarichi Sua Eccellenza Reverendissima Monsignor **Luis Francisco Ladaria Ferrer**, S.I., Arcivescovo titolare di Tibica, finora Segretario della Congregazione per la Dottrina della Fede.

Vatikan potvrđuje otpuštanje kardinala Müllera s mjesta pročelnika Kongregacije za nauk vjere

(Rim) Vatikan je u Dnevnome biltenu Tiskovnoga ureda Svete Stolice potvrdio otpuštanje kardinala Gerharda Müllera s mjesta pročelnika rimske Kongregacija za nauk vjere. Za nasljednika papa je Franjo imenovao isusovca, kurijalnog nadbiskupa Luisa Francisca Ladariju Ferrera, dosadašnjega tajnika Kongregacije za nauk vjere.

Dnevni bilten potvrđuje prekjučerašnje otpuštanje pročelnika Kongregacije za nauk vjere. Papa Franjo primio je prekjučer kardinala Müllera u audijenciju. Tom prigodom priopćio mu je da je otpušten. O tome se proteklih tjedana intenzivno špekuliralo.

Luis Ladaria Ferrer SJ

Novim pročelnikom Kongregacije za nauk vjere Franjo je imenovao dosadašnjeg drugog čovjeka Kongregacije, španjolskoga kurijalnog nadbiskupa Luisa Ladariju. Ladarija je od 1995. godine radio za negdašnji Sveti Oficij. Najprije je bio *Consultor*. Godine 2008. papa Benedikt XVI. imenovao ga je nadbiskupom i tajnikom Kongregacije. On je prvi isusovac na toj službi.

Kako su odnosi između pape Franje i kardinala Müllera brzo zahladili, različita imena spominjana su kao mogući nasljednici, među njima Papina osoba od povjerenja Bruno Forte (nadbiskup Chieti-Vasta i izvanredni tajnik Biskupske sinode o obitelji), naslovni nadbiskup Victor Manuel Fernandez (rektor Katoličkog sveučilišta u Argentini i papin ghostwriter), povremeno i kardinal Christoph Schönborn, bečki nadbiskup.

Budući da je otpuštanje pročelnika Kongregacije za nauk vjere izazvalo pravi potres u tinjajućem sukobu oko usmjerenja Katoličke Crkve, Franjo se odlučio za manje spektakularnu odluku o nasljedniku, imenovavši dosadašnjeg drugog čovjeka na mjesto pročelnika. Ladaria slovi kao visokokvalificiran i pravovjeran teolog. Ipak bi s njim Katolička Crkva trebala dobiti drugoga pročelnika Levadu. Kardinal William Joseph Levada iz SAD-a vodio je Kongregaciju za nauk vjere od 2005.-2012. Nasljednik Josepha Ratzingera iza kulisa je radio svoj posao, ali je ipak ostao bezbojan i bez djelovanja prema van.

Za razliku od kardinala Müllera koji je tim više tražio javnost, što ga je papa Franjo izolirao u Vatikanu, od nadbiskupa Ladarije ne može se očekivati takvo držanje. Tome u prilog govori njegova dosadašnja povučenost, a još više i sama činjenica da je novi pročelnik isusovac. Otvoreno protivljenje, izravno ili neizravno, prvomu isusovcu na papinskome prijestolju on njega se ne može očekivati.

Ovaj tihi nasljednik ne može nas zavarati o dramatičnosti zahvata kojim je Franjo ponovno pokazao odlučnost provođenja svoje volje čvrstom rukom protiv svih protivljenja.

Protivljenja se u konkretnom slučaju tiču Müllerove kritike sporne posinodske pobudnice *Amoris laetitia* koju kritičari drže prvim korakom priznanja rastave i drugoga braka te „nulte tolerancije“ prema svećenicima pederastima koju je postulirao Benedikt XVI. Za pontifikata pape Franje to doduše službeno još vrijedi. Provođenje pak o tome ovisi koliko visoke zagovornike ima dotični klerik. Rad kardinala Müllera ometan je intervencijama iz Papina okruženja kao primjerice u slučajevima čileanskog biskupa ili „Don Mercedesa“.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor

Rana Srca Isusova – izvor Krvi Kristove

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/rana-srca-isusova-izvor-krvi-kristove.html

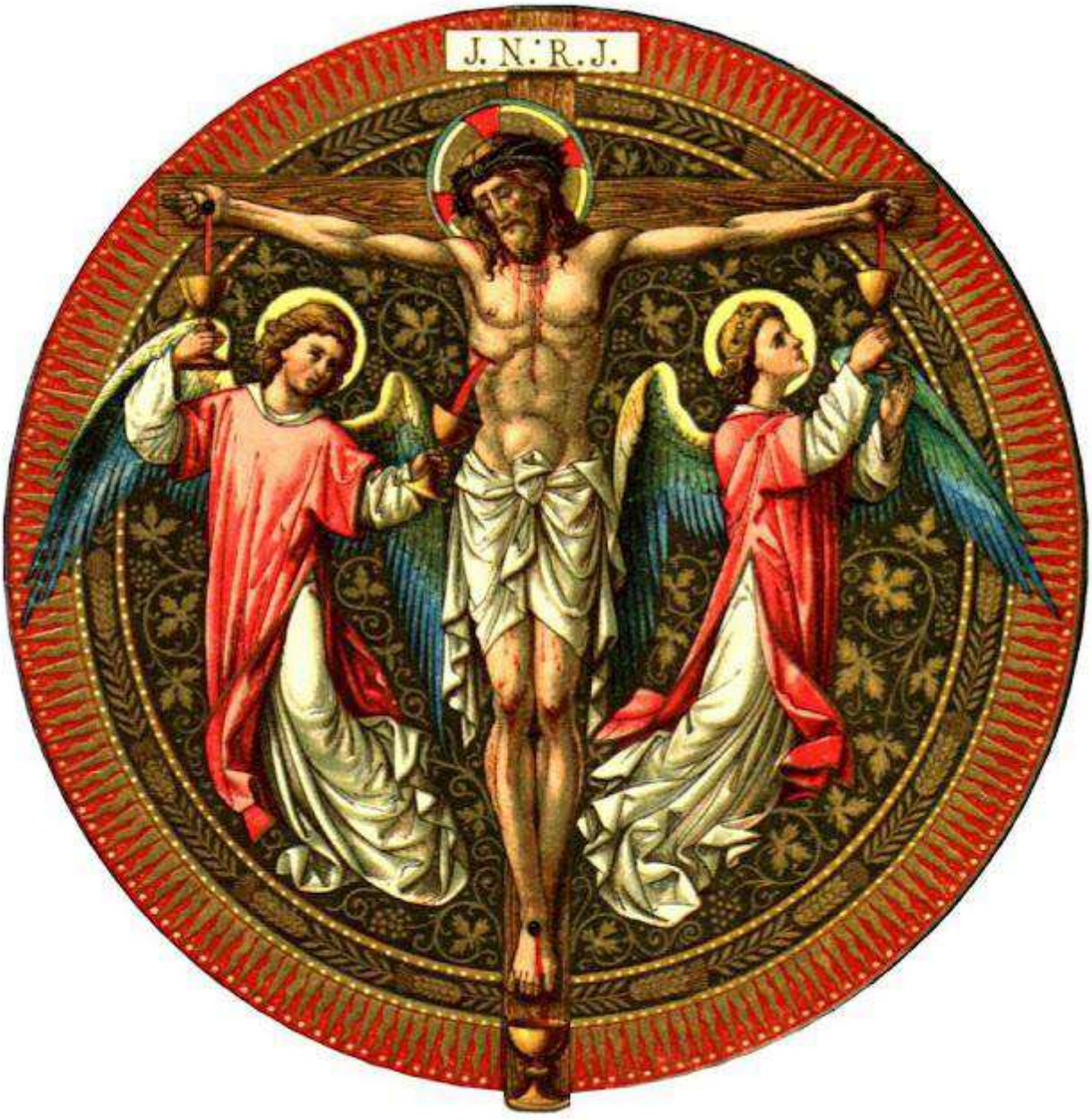

Zločinstvo ljudi i društva idu do ludila, sve odjekuje od bogohulnosti i bezbožnosti. Boga se okrutno vrijeđa i htjelo bi se izbrisati spomen njegova svetoga imena. Sve prizivlje prasak božanskih kazni. Srce Isusovo u agoniji želi da Ga štujemo i da se Krvlju Njegove rane plaća trijumf Crkve. Samo Njegova Krv nam može biti zaštita u ovim burnim danima kao što je jaganjčeva krv bila zaštita od mača Anđela zatornika na vratima Izraelaca. Sretniji od njih, mi imamo Predragocjenu Krv Jaganjca bez mane, Isusa Krista, našega Gospodina. Stvarnost umjesto pralika. Treba u ovim vremenima s njom prekriti naše kuće, naša srca i naše duše. Tko bi odbio ovlažiti svoje usne Kaležom nutarnjih boli Srca Isusova!

To je Srce koje je toliko ljubilo, to je također Srce koje je toliko trpjelo! Ako se ljubav plaća ljubavlju, ljubav trpljenja plaća se prikazanjem i žrtvom. Treba biti žarko revan u

naknađivanju i pomiješati svoje male žrtve s božanskom Krvlju našega Gospodina Isusa Krista koji se bez prestanka prinosi nebeskom Ocu.

Svaka odbijena milost je kaplja Isusove Krvi pogažena nogama. To je preziranje Njegove ljubavi.

U sjedinjenju sa Srcem Isusovim, brojimo na križu srca: agonije, tjeskobe, nutarnja klonuća, napuštenosti koje su tvorile trajno mučeništvo Božjega Srca. Njegovo božansko Srce je divna dopuna našoj nemoći.

Neka dođe kraljevstvo Srca Isusova, neka dođe savršeno kraljevstvo ljubavi! A dok ga iščekujemo, neka ljubav obilježi, izabere, prinese svoje žrtve.

Bacimo naše bijede kao slamu u žarko ognjište Njegova Srca pod skrušenom i valjanom svetom Ispovijedi, a zatim uzmimo osjećaje, želje, nakane Presvetog Srca, kako bismo od njih učinili naše osjećaje, naše želje, naše nakane.

Potrebno je moliti i žrtvovati se bez pridržaja čuvajući najponiznije i najpotpunije pouzdanje jer Njegovo milosrđe i Njegova sućut su jednaki opsegu Njegove nježnosti i Njegove ljubavi. To Presveto Srce ne prezire i ne odbacuje svoju posinjenju djecu.

Živimo za jednu želju, a to je da Isusovo Presveto Srce bude poznato, ljubljeno i slavljeno kao Kralj srdaca kako bi On trijumfirao, a mi bili poništeni za Njega!

U ovom mjesecu Predragocjene Krvi usuđujem se preporučiti vam da bez prestanka držite prema Nebu uzdignut predragocjeni prinos Krvi Isusove, osobito Krvi i Vode Njegova Srca, taj uzvišeni dar koji iz krila Oca Nebeskoga grabi najtajnija blaga milosti.

Neka sve u nama i oko nas, djela našega života, osjećaji naših srdaca, naša trpljenja, naše žrtve i naša smrt, proglašuju Kraljevstvo i pjevaju slavu rani Srca Isusova kojemu se klanjamo, slavu Učitelja i Kralja naših srdaca.

Izvor:Misli, Blažena Marija od Isusa Deluil-Martiny

Sandro Magister: „Müller je izbačen. No pravi napad usmjeren je protiv Veritatis splendor“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/sandro-magister-muller-je-izbacen-no.html

Benedikt XVI., mjerodavni autor enciklike „Veritatis splendor“ (1993.) čestita Gerhardu Mülleru uzdignuće na kardinalsku čast (2016.)

„Müller je izbačen. No pravi napad usmjeren je protiv enciklike Veritatis splendor *(„Sjaj istine“, enciklika koju je 6. kolovoza 1993. objavio papa Ivan Pavao II.) Dostatno je vidjeti da četiri od pet* dubia *koja su u rujnu prošle godine papi Franji podastrli kardinali Walter Brandmüler, Raymond Burke, Carlo Caffarra i Joachim Meisner smjeraju na pitanje je li pobudnica* Amoris laetitia *u suglasju s enciklikom* Veritatis splendor. *Ova su* dubia *i dalje posve otvorena, također i zbog odbijanja pape Franje da ih uzme u obzir i da se susretne s četvoricom kardinala.“*

Vatikanist Sandro Magister dana 5. srpnja 2017. o otpuštanju kardinala Gerharda Müllera s mjesta pročelnika Kongregacije za nauk vjere. Rano ujutro 6. lipnja preminuo je kardinal Joachim Meisner, jedan od četvorice potpisnika dubia.

Izvor

Treće Gospino ukazanje u Fatimi 13. srpnja 1917. godine: viđenje pakla, najava II. svjetskog rata i posveta Rusije Bezgrješnom Srcu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/trece-gospino-ukazanje-u-fatimi-13.html

Viđenje pakla: more vatre

Tri do četiri tisuće ljudi stiglo je 13. srpnja na mjesto ukazanja. Majka Božja došla je treći put i rekla preko vidioca:
- Želim da trinaestog idućeg mjeseca dođete ponovno ovamo i nastavite svaki dan moliti Krunicu u čast drage Naše Gospe od Krunice da se postigne mir u svijetu i svršetak rata, jer jedino Ona može to postići.
- Smijem li Vas zamoliti da nam kažete tko ste Vi i da učinite čudo, kako bi svi povjerovali da nam se Vi ukazujete.
- Dolazite i nadalje svaki mjesec ovamo. U listopadu reći ću vam tko sam i što želim, te ću učiniti čudo da svi povjeruju.
Tada je nastavila:

- Žrtvujte se za grješnike i recite često, osobito kad prikazujete žrtvu: **'Isuse, ovo je Tebi za ljubav, za obraćenje grješnika i kao naknada za uvrede Bezgrješnom Srcu Marijinom.'** Pri ovim zadnjim riječima Majka Božja je ponovno rastvorila ruke. Kao da je zraka prodrla zemlju. Ugledali smo kao neko more vatre i u to more uronjene đavle i duše kao da su prozirne i crne bakrenaste, užarene ljudske spodobe, koje su u toj

vatri plivale, a plamenovi su ih bacali u vis, padali su na sve strane poput iskra iz ogromna požara uz viku i jauk boli i zdvojnosti.

Nakon viđenja pakla rekla je draga Naša Gospa puna dobrote, a istovremeno i tuge:

Vidjeli ste pakao kamo dolaze duše siromašnih grješnika. Da ih spasi, Bog želi uspostaviti u svijetu pobožnost mojem Bezgrješnom Srcu. Bude li se provodilo to što vam govorim, spasit će se mnoge duše i nastat će mir. Rat ide kraju, ali ne prestane li se vrijeđati Boga, započet će pod vladavinom Pija XI. drugi još gori rat. Kada budete jedne noći ugledali od Boga dano nepoznato svjetlo, onda znajte, da će ga On zbog njegovih zlodjela kazniti ratom, progonima Crkve i Svetog Oca.

Da to spriječim doći ću tražiti posvetu Rusije mom Bezgrješnom Srcu s naknadnom Pričesti na prve subote u mjesecu. Budu li moji zahtjevi izvršeni, obratit će se Rusija i bit će mir. Ako ne odgovore, tada će Rusija svoje zablude širiti svijetom, izazivati ratove i progone širom svijeta. Mnogi će podnijeti mučeništvo, Sveti Otac će mnogo trpjeti. Uništeni će biti neki narodi. Ali na kraju će moje Bezgrješno Srce pobijediti. Sveti Otac će mi posvetiti Rusiju, koja će se obratiti i na kraju svijetu će biti darovan mir. Portugal će sačuvati cjelovitu vjeru. O tome ne govorite nikome ništa. Franji možete reći.

Kad molite Krunicu ponovite nakon svakog otajstva: **O moj Isuse, oprosti nam naše grijehe, očuvaj nas od paklenog ognja, dovedi u Raj sve duše, osobito one kojima je najpotrebnije Tvoje milosrđe.**

Upozorenja sestre Lucije

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/upozorenja-sestre-lucije.html

Sestra Lucija upozoravala je na dijaboličnu dezorijentiranost čijim su plijenom postali razni članovi crkvene hijerarhije. Lucija je zahtijevala od vjernika da se suprotstave takvoj dezorijentiranosti.

Sestra Lucija govorila je praktično od samog početka da se Tajna mora objaviti 1960. godine ili pak odmah po njezinoj smrti, koji god od dvaju događaja prije nastupi.

Međutim, 1960. godine Tajna nije objavljena i sestri Luciji nametnuta je šutnja. Nije joj više dopušteno govoriti o još neobjavljenim dijelovima Fatimske poruke, a da za to prethodno ne dobije odobrenje od Vatikana.

Unatoč tomu, 1957. godine i krajem šezdesetih i početkom sedamdesetih godina – dakle, i prije te sudbonosne 1960. godine, godine kada se Treća tajna morala objaviti, ali i nakon nje – sestra Lucija počela je objavljivati neke od mogućih sadržaja tog teksta. U svojim pismima tog vremena sestra Lucija govorila je o đavlu koji je sve više osvajao vlast nad svećenicima i posvećenim osobama, ne sustežući se čak žigosati đavolsku dezorijentiranost koja je pogodila duhove i srca najutjecajnijih članova crkvene hijerarhije.

Tijekom susreta s ocem Fuentesom kojemu je dala svoj posljednji službeni intervju bez potrebnog prethodnog odobrenja od Vatikana sestra je Lucija rekla: „Oče, đavao se upravo sprema zametnuti odlučujuću bitku protiv Blažene Djevice. A đavao zna što ponajvećma vrijeđa Boga i što će mu u kratko vrijeme pribaviti najveći broj duša. Tako đavao sve čini da zavlada dušama Bogu posvećenima jer zna da će na ovaj način duše vjernika, ostavljene bez vodstva, lakše pasti u njegove ruke.“

Deset godina kasnije sestra Lucija oštro je kritizirala progresističke snage unutar Crkve koje su pokušavale umanjiti ili uništiti važnost svete Krunice: „Ova je kampanja đavolska“, napisala je 1969. jednom od svojih nećaka svećenika, „ ne dajte se obmanuti!“. Ove riječi uzete su iz „Male rasprave o naravi i molitvi Krunice“ koja je objavljena 1973. godine koja sadrži različite odlomke uzete iz pisama sestre Lucije između 1969. i 1971. godine.

U ovim svojim pismima sestra Lucija upirala je snažno prstom u vođe pokoncilske Crkve. Godine 1970., u jednom pismu majci Martins, svojoj bivšoj susestri dorotejski, Lucija je napisala: „Žalosno je prisustvovati takvoj dezorijentiranosti u tako mnogim osobama koje zauzimaju mjesta velike odgovornosti….đavao je uspio infiltrirati zlo pod krinkom dobra i slijepci počinju voditi druge slijepce, kako nam govori Gospodin u Svojem Evanđelju, a duše se prepuštaju obmani.“

Prikladno je primijetiti kako je 1957. godine sestra Lucija rekla da se *đavao upravo sprema zametnuti svoju odlučujuću bitku*, a 1971. godine *njemu je pošlo za rukom polučiti uspjeh*.

„Ja žrtvujem sebe samu“, nastavila je Lucija, „i prikazujem svoj život Bogu za mir u Njegovoj crkvi, za svećenike i sve posvećene osobe, osobito za one koji su tako obmanuti i loše vođeni … on (đavao) uspio je dovesti u zabludu i obmanuti duše koje imaju velike odgovornosti poradi službe koju vrše…oni su slijepci koji vode druge slijepce“.

„Važno se ustati i boriti se“

Nije tajna zašto je sestra Lucija bila prisiljena na šutnju. Jedan utjecajan glas kao njezin davao je slične izjave, jedan tako ljubljen i poštovan glas, budući da ju je Gospa izabrala kao proročki glas, jamačno bi ugrozio cijeli pokoncilski *aggiornamento*.

Međutim, ova pobožna karmelićanka prihvatila je rado takvu prisilu. Ona ju je shvatila kao dio puta koji je Nebo za nju odabralo. „Moram ostati u tišini, u molitvi i pokori“, pisala je sestra Lucija u jednom svojem pismu Dona Mariji Terezi da Cunha. „Na ovaj način uspjet ću vam više pomoći….ovo je zadaća koju je Gospodin odabrao za mene: moliti i žrtvovati cijelu sebe za one koji se trude raditi u vinogradu Gospodnjem i širiti Njegovo Kraljevstvo.“

No ona je poticala i upozoravala one koji su se nalazili izvan Karmela kako bi ustali i borili se u ime svoje vjere: „Suočeni smo s **đavolskom dezorijentiranošću koja sada već prožima cijeli svijet i koja obmanjuje duše! Važno se boriti se protiv toga…“.**

Ove Lucijine riječi podsjećaju na obvezu nas kao katolika! Moramo ostati nepokolebljivima i odanima pravoj vjeri i pravoj Misi; moramo svaki dan moliti svetu Krunicu i javno se odupirati jezivom pokoncilskom aggiornamentu na sve legitimne načine koji nam stoje na raspolaganju.

Tekst: John Vennari
Izvor

Je li Papa emeritus protiv vladajućega Pape? Jesu li na pomolu oštri sukobi u Vatikanu?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/je-li-papa-emeritus-protiv-vladajucega.html

Alberto Melloni

Postoji jedan proto-Ratzinger, jedan deutero-

Ratzinger i sada i jedan pseudo-

Ratzinger koji negativno aludira na

vladajućega Papu.

Massimo Faggioli

Bilo bi lijepo znati tko je napisao

poruku Josepha Ratzingera na

pokopu kardinala Meisnera

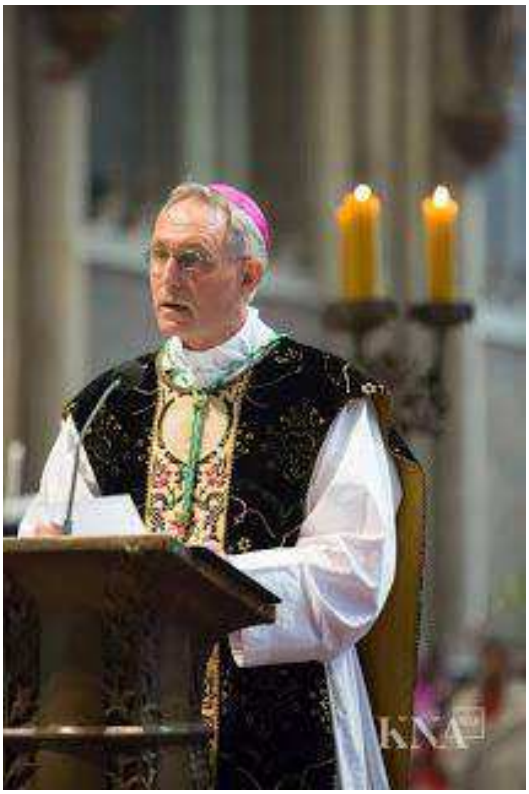

U poruci koji je mons.Georg Gänswein pročitao na pogrebu kardinala Meisnera, jednoga od četvorice potpisnika *dubia* o pobudnici *Amoris laetitia*, Benedikt XVI. između ostaloga piše:

„**Ali stvar koja me je najviše dirnula jest da je u ovo posljednje vrijeme svojega života….sve više živio u dubokoj sigurnosti da Gospodin ne napušta svoju Crkvu premda je katkad lađa toliko napunjena da joj gotovo prijeti potapanje.“**

Što je prema Vašem mišljenju želio reći?

Ima li to kakve veze s *dubia* i drugim stvarima?

Prepustimo čitateljima da donesu tešku presudu…

L

PS.:Prije nekoliko sati korifeji ultrasa iz Doma svete Marte Alberto Melloni i Massimo Faggioli insinuirali su da je tekst koji je pročitan u ime Benedikta XVI. krivotvoren. A tko je to učinio? Možda kardinal Müller ili mons.Georg Gänswein kjoi ga je pročitao? S tim u vezi imamo velike dvojbe….

Izvor

Kardinal Sarah: „Crkva je nepokolebljivo utemeljena – unatoč brbljavim teolozima“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/kardinal-sarah-crkva-je-nepokolebljivo.html

Kardinal Robert Sarah

„Na paradoksan način već dvije tisuće godina ima mnogo brbljavih teologa, mnogo papa koji buče, mnogo uobraženih i u sebe uvjerenih nasljednika apostola. Ali Crkva je nepokolebljivo utemeljena na Petru, Stijeni i na brdu Golgoti“.

Kardinal Robert Sarah u svojoj najnovijoj knjizi „Snaga tišine. Protiv diktature buke“, misao 40.

Izvor

Tradicionalni Rimski obred ne može biti iznimka

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/tradicionalni-rimski-obred-ne-moze-biti.html

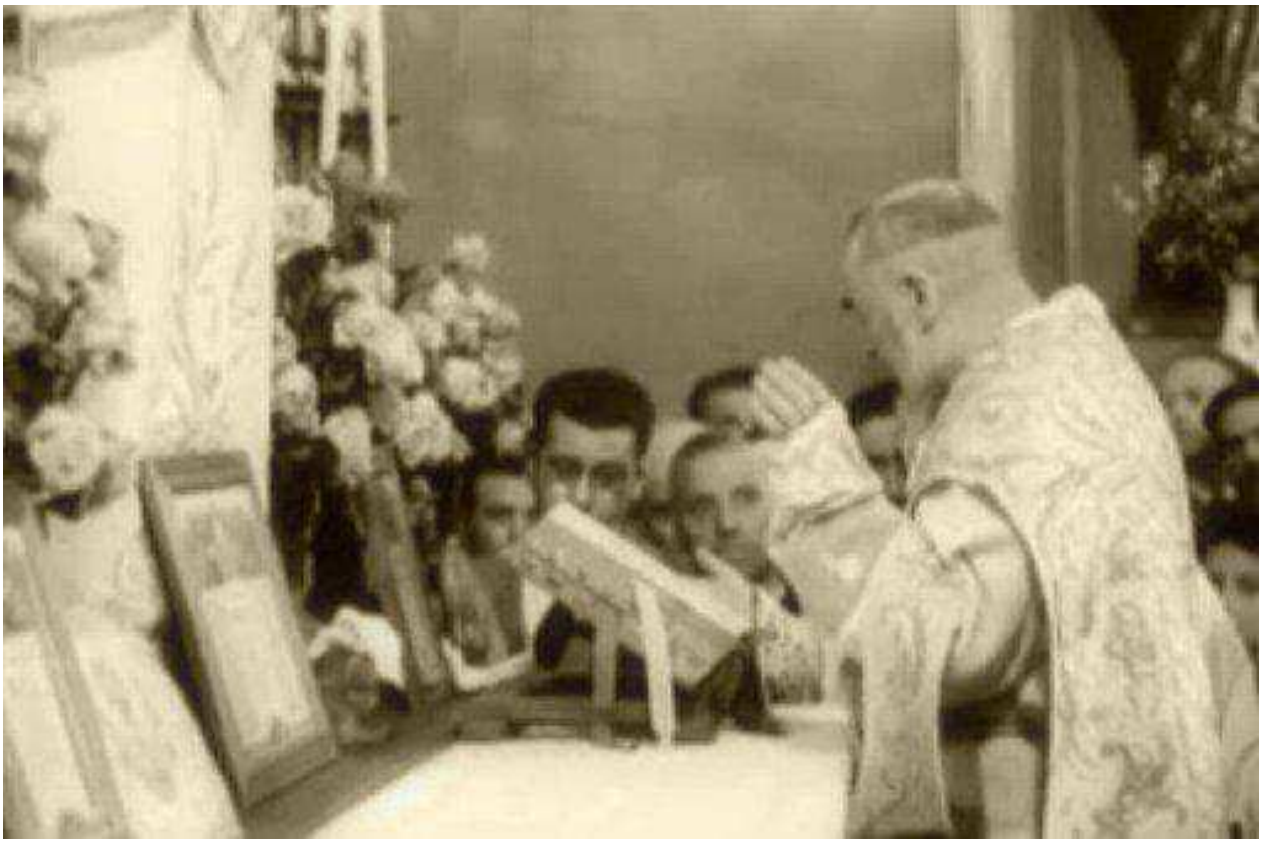

Sveti Pio iz Pietrelcine celebrira staru Misu

Pojašnjenja iz bule *Quo primum tempore* pape sv.Pija V.:

„Zapovijedamo i snagom svete poslušnosti naređujemo svima napose i pojedinim patrijarsima i upraviteljima gore spomenutih crkvi, kao i drugim osobama urešenima bilo kojim crkvenim dostojanstvom, pa bili to i kardinali Svete Rimske Crkve ili imali neki drugi stalež ili odličje, da ubuduće posve izostave i sasvim odbace sve druge uredbe i obrede iz ostalih Misala, koliko god bili stari i premda ih se dosad običavalo pridržavati, te da pjevaju i čitaju Misu prema obredu, načinu i propisu koji sada predajemo ovim Misalom; i neka se ne usude u slavljenju Mise dodati ili recitirati drukčije ceremonije ili molitve od onih koje se nalaze u ovome Misalu.“

„Jednako tako određujemo i izjavljujemo da se poglavari, upravitelji, kanonici, kapelani i drugi svećenici bilo kojega naslova, svjetovni ili redovnički kojega god reda, ne obvezuju slaviti Misu drukčije nego smo to odredili; i da se nitko ne tjera ili primorava zamijeniti ovaj Misal; i da se ovo Naše pismo ni u koje vrijeme ne smije opozvati ili preinačiti, nego da zauvijek čvrsto i valjano ostane na snazi — bez obzira na prethodne apostolske konstitucije i uredbe te opće i posebne konstitucije i uredbe donesene na pokrajinskim i sinodalnim saborima, i bez obzira na bilo kakve protivne odredbe i navade utemeljene na običaju spomenutih crkvi ili na trajnome propisu od pamtivijeka, osim ako je stariji od dvije stotine godina.“

Marcello Pera: „U tijeku je teški napad na Benedikta XVI.“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/marcello-pera-u-tijeku-je-teski-napad.html

"Ne volim teorije zavjera, ali imam osjećaj da je u tijeku težak napad na Papu emeritusa." Rekao je to u intervjuu za La Fede Quotidiana *senator i filozof Marcello Pera, počasni predsjednik Senata, kojega s Benediktom XVI. povezuje odnos dubokog poštovanja i prijateljstva. Pera komentira nedavna događanja nakon objave izvješća Crkve u Njemačkoj o navodnim zlostavljanima u zboru Regensburške katedrale.*

Gospodine Pera, ovo izvješće izišlo je gotovo istodobno s porukom Pape emeritusa prigodom smrti kardinala Meisnera, nekrologa koji je nekima izazvao bol u trbuhu. Što o tome mislite?

„Ja ne volim i nikada nisam volio teorije zavjere, ali imam osjećaj da otpočinje ili je već otpočeo i u tijeku je težak napad na Papu emeritusa, napad kojemu je cilj njegov brat te sam kardinal Müller.

Pojasnite nam to...

„Cilj je, barem u Njemačkoj, Papa emeritus. A nije to nešto što danas nastaje, posvema je jasno. Ne isključujem da se to izvješće može zlorabiti kao oruđe uvrede Benedikta XVI. kako bi se okaljao njegov lik služeći se osobama koje su mu drage ili bliske.“

Sve dakle polazi iz Njemačke?

„Jedan dio Crkve u Njemačkoj zbilja nije volio Benedikta XVI. Mislim na Kaspera koji je vazda bio teološki protivnik Benedikta XVI., a sada se posve priklonio Bergogliovim stavovima. S druge strane, i Rimska je kurija u sebi podijeljena i nije pretjerano govoriti o teškim unutarnjim borbama.

Zašto bi, po Vašoj prosudbi, u tijeku mogao biti napad na Papu emeritusa?

„Zato što je on prsobran katoličkoga nauka, onaj koji ga je uvijek i na svaki način pokušavao drugima prenositi i nikada nije sklapao kompromise kako se danas događa, s duhom vremena. Zamračivanje njegove slike bila bi pobjeda sekularnih i možda protestantskih krugova. Crkva je danas pod opsadom“.

Kritični ste prema Bergogliu, zašto?

„Imam mnogo pridržaja glede njegova tumačenja katoličkoga nauka i njegova ispravnoga tumačenja. Čini mi se da ide usuprot ispravnoj i uvriježenoj predaji i šuruje s mondenošću. Slijedi neku vrstu filantropskoga humanizma i glede toga iznimno sam zabrinut. Također i glede islama i useljenika Bergoglio ima stav predaje koji mi se nipošto ne sviđa kao ni njegovo poravnavanje glede diskutabilnih doktrinarnih stavova. Puno se bavi politikom i čini mi se popustljiv i u načelima i o islamu.“

Razgovarate s Benediktom XVI. Je li on zabrinut stanjem Katoličke Crkve?

„Radije ne bih na to odgovorio“.

Onda pokušajmo ovako: mislite li da je Papa emeritus zabrinut?

„Mislim da jest. To pokazuje njegov posmrtni govor pri ukopu kardinala Meisnera. Pokazuje da u njemu postoji živa zabrinutost poradi trenutačne situacije u Crkvi.“

Bruno Volpe

Izvor:

Pričest na usta ili na ruku? (sažeto iz istoimene knjige don Alojzija Bavčevića)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/pricest-na-usta-ili-na-ruku-sazeto-iz.html

Odrasli, posebice roditelji su primjer djeci,
mladi naraštaji promatraju i upijaju od odraslih

Često se postavlja pitanje kako je Isus dao razlomljeni kruh svojim učenicima na Posljednjoj večeri? **Točan podatak na taj odgovor nemamo.** Ukoliko je i dao na ruku trebamo znati da su apostoli službenici Euharistije. Oni smiju doticati, primati i davati njegovo Tijelo. Pričest se nije uzimala nego primala kao i svi drugi sakramenti koji se ne uzimaju već primaju. Može se reći da se u prvim stoljećima crkve pričest primala na ruku međutim nikada to nije bilo kao danas. Tad kad se primalo na ruku, ruka je bila omotana bijelim platnom i u stavu klanjanja se prinosila ustima. Hostija se nije doticala drugom rukom. (Cesarije iz Arles-a). Pričest na ruke kako se to čini danas djeluje razarajuće na vjeru čovjeka jer Boga svodi na razinu čovjeka i stvara sumnju u prisutnost Krista u posvećenoj prilici male bijele Hostije. Također na taj način olakšano je oskvrnuće Isusa u Hostiji. Samo neka od tih oskvrnuća su prodaja posvećene Hostije, krađa i uporaba za sotonske obrede. U velikim koncelebracijama u Rimu nađene su svete Prilike bačene na zemlju. Praksa primanja pričesti na ruku nije bila naznačena u liturgijskoj konstituciji Sacrosanctum Concilium.

Pričest na ruku potječe od kalvinista.

Isusove riječi apostolima bile su:"Dajte im vi jesti“ (Mt 14,16), a primajući Pričest na ruku i uzimajući je drugom rukom dobiva se dojam kao da sami uzimamo Pričest, sami se hranimo pri čemu čestice Hostije, a u svakoj čestici je Isus, ostaju na ruci, padaju na zemlju i gaze se nogama. Msgr. Authanasius Schneider u svojem intervjuu kojeg možete pročitati OVDJE govori kako naročito mlađe generacije kojima je nepoznat način primanja Pričesti klečeći i na jezik, više nemaju puninu katoličke vjere u Stvarnu Prisutnost jer postupaju s posvećenom Hostijom skoro na isti način kako postupaju i sa sasvim običnom hranom. Minimalizam izvanjske geste ima uzročnu povezanost sa slabljenjem ili čak i gubljenjem vjere u Stvarnu Prisutnost. Osim izjava i stavova msgr. Schneidera po tom pitanju su jasni mnogi crkveni dokumenti i sabori. Nažalost, danas se pojedini katolički svećenici pridržavaju Nizozemskog katekizma koji je u suprotnosti s nezabludivim učiteljstvom crkve. U tom katekizmu piše:"Krist je prisutan sve dok postoji nešto što dobar osjećaj može zvati još kruhom. Veoma mali komadići koji ostaju na Oltarniku nisu prisutnost Krista." Ovaj katekizam uči antropološki i u pozadini te zablude stoji moderni filozofski svjetonazor prema kojem se supstancija ne određuje prema naravi stvari već prema funkciji. To je teška zabluda!!! Sa sigurnošću se može reći da **Pričest na ruku vuče korijene od nizozemskih kalvinista!**

Sveta Majka Terezija koja je svoje sestre zaštitila testamentom od primanja Pričesti na ruku piše:"Nema veće žalosti na svijetu od primanja Pričesti na ruku. Kao misionarke ljubavi odabrale smo primanje Pričesti na jezik." Niti u jednom dokumentu **drugog Vatikanskog koncila** ne piše o primanju Pričesti na ruku kao ni o odbacivanju pričesnih klupa iz crkve tj.o primanju Pričesti stojeći, kao ni okretanju svećenika prema narodu.

1968.godine Pričest na ruku je uvedena (Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata - tajnik mons Annibale Bugnini) bez autorizacije pape. Kasnije je papa bio od nizozemskih biskupa primoran na to jer su mu prijetili odcjepljenjem od crkve i popustio je samo za područje gdje je ona bila već čvrsto uspostavljena bez poslušnosti papi, u Nizozemskoj. ”U nekim krajevima i u nekim zajednicama Pričest na ruku je ušla u praksu makar Sveta Stolica NIKAD nije dala za to dopuštenje!"

Tridentski koncil u VIII poglavlju dekreta o presvetoj Euharistiji govori:“Običaj u Crkvi je uvijek bio takav da svjetovnjaci primaju Pričest od svećenika. Taj običaj potječe od apostolske predaje. (DH 1648) Tko poriče da u Presvetom sakramentu Euharistije nije u pojedinim česticama cijeli lik Isusa Krista prisutan, neka bude izopćen (DH, 1653)

Sinoda u Cordobi (839) – osudila je sektu Casiani ,zbog odbijanja primanja Pričesti na usta.
Crkveni oci pokazuju živu zabrinutost da se ne izgubi ni najmanja čestica Euharistijskog Isusa.

Sveti Ćiril Jeruzalemskihttps je poticao:“Budite budni da ne izgubite ništa od Tijela Gospodinova. Ako bi dopustio da što god padne trebaš to smatrati kao da si odsjekao jedan ud svojeg vlastitog tijela. Reci mi, molim Te, ako bi Ti netko dao zrnce zlata, zar ih ne bi čuvao s najvećom pažnjom i marljivošću, s nakanom da ne izgubiš ništa? Zar se ne bi

trebao brinuti s još većim oprezom i budnošću da ništa pa ni mrvica Tijela Gospodinova ne padne na zemlju, jer je daleko dragocjenije od zlata ili od dragulja?“ (St.Cyrillus hier.,catech.Myst.,5,21PG 33,1125)

Sveti Tertulijan:“Trpimo od tjeskobe da ne bi ništa iz kaleža ili od kruha palo na zemlju.“ (De corona 3“Calicis aut panis ali quid decuti in terram anxie patimur 7)

Sveti Efrem:“Jedite ovaj kruh i ne prezrite njegove komadiće. Najmanji komadić ovog kruha može posvetiti tisuće i tisuće i dostatan je da daje život svima koji ga blaguju (Sermo in Hebdomada sancta 4,4)

Sveti Augustin:“Nitko neka ne jede od ovoga Tijela, ako se prije nije klanjao.“ (Enarrationes in Psalmos 98,9)

Sveti Jeronim:“Ako bi samo jedna čestica pala na zemlju kad primamo Tijelo Kristovo, sami sebe stavljamo u pogibao. Tko je vjernik to razumije.“

Sveti Toma Akvinski:“Svete Prilike se mogu doticati samo s posvećenim rukama, nikome drugome nije dozvoljeno doticati ih.“ (Summma Theologica, III,82)

Papa Benedikt 2007 je objavio motuproprij Summorum Pontificum u kojem jasno piše da se Pričest dijeli na tradicionalan način. On pojašnjava:”Prignuti koljena u prisutnosti živoga Boga je neodgodivo.” U knjizi Otkrivenja koja je knjiga nebeske liturgije, čin prostracije 24 starješina pred Janjetom može biti uzor i kriterij kako Crkva na zemlji treba postupati s Božjim Janjetom kada mu se vjernici približavaju pod euharistijskim prilikama. Pričest na koljenima sama po sebi predstavlja poklonstveni stav (Usp. J. Ratzinger, Introduzione, nav.dj.,str.182)

Msgr. Athanasius Schneider u predgovoru knjige Dominus est izričito piše: “Govoreći o Pričesti na ruku, **treba priznati da je ta praksa uvedena bespravno i na brzinu** u nekim crkvenim sredinama odmah poslije Koncila..“

<u>Pričest na ruku ima sljedeće oznake:</u>
1. Pričest na ruku je **samo** dopuštenje, indult**, iznimka** u zakonu
2. **Uvedena** je bez dopuštenja pape za sve zemlje, **kroz neposluh**
3. Pojedini biskupi je mogu ne dopustiti dok tradicionalnu (klečeći i na jezik) ne mogu zabraniti
4. Kako postoje dva pristupa primanju Pričesti to **među vjernicima i svećenicima stvara nesigurnost i zabavu**
5. **Teško je naći** neki **valjani razlog** kako je pobožnije primati Isusa na ruku nego u usta **i** koji su posebni duhovni **plodovi takvog Pričešćivanja**
6. **S takvim načinom primanja Pričesti na ruku događaju se velika obeščašćenja**
7. **S Pričešću na ruku samo se povećavaju pričestitelji što je pogubno za vjeru osobe jer koji se pričešćuju na ruku sami sebe pričešćuju**

Sveti p.Pio prima Tijelo Kristovo

„Tamo, gdje stanuje moj dragi Isus, gdje On kraljuje u Svetohraništu, tamo želim biti trajno na koljenima. Tamo želim trajno moliti. Isuse, duboko Te ljubim. Skrivena Ljubavi, klanjam Ti se. Napuštena Ljubavi, klanjam Ti se. Prezrena Ljubavi, klanjam Ti se. Beskrajna Ljubavi, Ljubavi umrla za nas na Križu, klanjam Ti se. Moj dragi Gospodine i Spasitelju, učini da ja budem posve ljubav, posve zadovoljština za Presveti Sakrament u srcu Tvoje preblage Majke Marije. Amen.“ (molitva iz knjige msgr. Athanasiusa Schneidera, Dominus est)

Srce katoličanstva

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/07/srce-katolicanstva.html

„Srce katoličanstva kuca u Misi.“

Julius Smed (1857.-1930.), njemački protestantski teolog

Misli Martina Luthera protiv sv.Mise:

„Kada Misa bude uništena, mislim da ćemo s njom uništiti cijeli papizam. I zbilja, papizam se temelji na Misi kao na stijeni, cijel cjelcat sa svojim samostanima, biskupijama, bogoslovijama, oltarima, službama i učenjima, jednom riječju sa svim svojim trbuhom. Sve će se to nužno urušiti kada se uruši njihova bogohulna i gnjusna misa. ....

Treba uhititi papu, kardinale i sav ološ koji ga časti i idolopokloničkи ga obožava, uhititi ih kao psovače i iščupati im jezik iz dubine grla i sve ih redom povješati“.
(Martin Luther, *Contra Henricum, Regem Angliae*, Werke t.X, Wittemberg 1522., str. 220.)

Prenosimo iz *Il Timone* od 5.srpnja 2017.:

„To je potvrda (ako je uopće potrebna) onoga što smo oduvijek tvrdili: Bugninijevom reformom, također i krivnjom protestantskih 'promatrača' koji su na nesreću bili pozvani na sudjelovanje u radu Consiliuma, povjerenstva za pokoncilsku reformu, Misa većma nije posve katolička.

A sada se bojimo da će postati još i manje (Papinom voljom koji bi iznova želio izmijeniti misal i izmisliti 'ekumensku misu').“

Izvor 1 Izvor 2

Je li Müllerovo pismo spasilo motuproprij Summorum Pontificum? Zašto je kardinal vjerojatno učinio uslugu FSSPX-u i zajednicama Ecclesia Dei?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/08/je-li-mullerovo-pismo-spasilo.html

Je li kardinal Müller svojim posljednjim službenim činom kao pročelnik Kongregacije za nauk vjere spasio motuproprij *Summorum Pontificum*?

(Rim) Baciti pogled iza kulisa u Vatikanu često je vrlo teško. To vrijedi i za najnovije objave o navodnim nakanama pape Franje da povuče motuproprij *Summorum Pontificum* i da Tradiciju i tradicionalni obred u Crkvi odgurne u onaj kutak u koji je bila protjerana prije 1988. godine. Odgovarajuća izvješća iz službenih crkvenih medija, ali i iz *New York Times-a* dogodila su se istodobno s otpuštanjem kardinala Gerharda Müllera s mjesta pročelnika Kongregacije za nauk vjere. Što je na stvari s ovim planovima i u kojem odnosu stoje oba događaja?

Kronologija događaja:

30. lipnja

Dana 30. lipnja kardinala Müllera papa Franjo primio je u audijenciju. Susret je trajao samo minutu. Na „neprihvatljiv“ način, kako je kasnije rekao sam Kardinal, Papa mu je priopćio da ga otpušta iz službe pročelnika Kongregacije za nauk vjere, ne navodeći razloge za to. Kao prigoda iskorišten je kraj Müllerova prvoga petogodišnjega mandata na čelu Kongregacije za nauk vjere.

1.srpnja

Dana 1. srpnja kardinal Burke zaredio je kandidate Svećeničkog bratstva sv. Petra za svećenike

Dana 1. srpnja Papa Franjo objavio je ime novoga pročelnika Kongregacije za nauk vjere. Istoga dana *Medias Catholique* u Francuskoj izvijestio je o jednome pismu koje je kardinal Müller kratko prije svoga otpuštanja – još u službi pročelnika Kongregacije i time i predsjednika *Papinskoga povjerenstva Ecclesia Dei* za zajednice staroga obreda – uputio Svećeničkome Bratstvu sv. Pija X. (FSSPX). Pismo je rezultat plenarnoga zasjedanja Kongregacije za nauk vjere iz sredine svibnja i Bratstvu sv. Pija X. postavlja uvjete za kanonsko priznanje od Svete Stolice koje je Bratstvo u prošlosti već više puta odbilo. Stvar podsjeća na deja-vu situacije od 20. lipnja 2012. kada se činilo da je ujedinjenje između Bratstva sv.Pija X. i Rima na dohvat ruke. Tada je još Benedikt XVI. upravljao u Vatikanu, a pročelnik Kongregacije za nauk vjere nije bio Müller, nego kardinal William Levada kojega se danas gotovo nitko ne sjeća. Zbog zapanjujućih paralela s 2012. godinom najprije se sumnjalo u ovu vijest.

6. srpnja

Dana 6. srpnja Bratstvo sv. Pija X. potvrdilo je doduše preko svojeg Obavijesnoga ureda *DICI* postojanje Müllerova pisma koje je 26. lipnja primio Generalni poglavar FSSPX-a, biskup Bernard Fellay. Pismo spominje tri uvjeta za kanonsko priznanje Bratstva sv.Pija X. *DICI* ih je objavio ovako:

- Od članova FSSPX-a zahtijeva se *Professio fidei* iz 1988. godine. *Professio fidei* iz 1962. nije dostatna.
- Novi tekst Doktrinarne izjave mora sadržavati paragraf kojim potpisnici izričito izjavljuju da priznaju učenja Drugoga vatikanskoga sabora i pokoncilskoga vremena, priznajući ovim doktrinarnim učenjima stupanj prihvaćanja koji im pripada.
- Članovi FSSPX-a moraju priznati ne samo valjanost, nego i ispravnost obreda svete Mise i sakramenata prema Novus Ordu. Doslovno to znači: „U suglasju s liturgijskim knjigama koje su promulgirane nakon Drugoga vatikanskoga sabora“.

7.srpnja

Dana 7. srpnja – na desetu obljetnicu motuproprija *Summorum Pontificum* – *La Croix*, dnevnik Francuske biskupske konferencije, objavio je članak „Le pape François *réfléchit à*

l'avenirdumotuproprio" (Papa Franjo razmišlja budućnosti motuproprija). To je članak čija je objava bila poput bombe.

Prema pisanju dnevnika *La Croix* papa Franjo namjerava revidirati motuproprij *Summorum Pontificum*. Papi smeta središnja točka motuproprija: sloboda pojedinoga svećenika da može birati između redovitoga i izvanrednoga oblika Rimskoga obreda. Ova sloboda koju je Benedikt XVI. priznao svakomu svećeniku Katoličke Crkve u očima njegovoga nasljednika jest izvor „napetosti" u biskupijama i župama.

Jačanje Tradicije kako bi je se oslabilo?

La Croix dao je naslutiti da papa Franjo koji, kako je već poznato, niti gaji simpatije prema držanju staroga obreda, a ni prema zajednicama Tradicije, teži za ujedinjenjem s Bratstvom sv. Pija X. kako bi postigao suprotan učinak od onoga što bi to djelo na prvi pogled dalo pretpostaviti. Ujedinjenje bi kritičari držali daljnjim jačanjem Tradicije. Franjo, kako izvješćuje *La Croix*, teži pak za ujedinjenjem s ciljem većega unutarcrkvenoga manevra protiv Tradicije. Zašto baš Franjo, od kojega to nitko ne bi ni očekivao, u prošlim godinama uporno želi ovo ujedinjenje, bila je zagonetka mnogim promatračima.

Koje planove ima papa Franjo?

Pri tome, piše *Le Croix*, Franju su uplašila izvješća da su upravo mladi katolici koji ozbiljno shvaćaju svoju vjeru skloniji staromu Obredu.

Prema dnevniku *La Croix* Papina je nakana biti velikodušan prema Bratstvu sv. Pija X. i priznati ga kao osobnu prelaturu. Istodobno pak želi povući motuproprij *Summorum Pontificum* u centralnoj točci. „Subjektivni" izbor pojedinoga svećenika treba se povući i celebraciju tradicionalnoga Obreda ograničiti na osobnu prelaturu.

Jesu li *La Croix* jednostavno zaboravio takozvane zajednice *Ecclesia Dei*, staroobredne zajednice koje se već nalaze u zajedništvu s Rimom ili su se uvijek nalazile?

Dnevnik Francuske biskupske konferencije dao je naslutiti da će postojati nova podjela interesnih sfera koju Papa želi ostvariti s Bratstvom sv.Pija X. Ono bi dobilo jednu vrstu gotovo monopola na Tradiciju kako je u organizacijskom obliku dobrim dijelom i bio slučaj prije motuproprija *Ecclesia Dei* – doduše bez kanonskoga priznanja i s kritikom da su sekta. Papinsko povjerenstvo *Ecclesia Dei* odonda je nadležna barem za staroobredne zajednice u Crkvi nastale nakon 1988. godine.

I kod pape Franje kao i u Bratstvu sv. Pija X. postoji nesklonost prema takozvanim zajednicama *Ecclesia Dei*. Namjerava li Papa iskoristiti Bratstvo sv. Pija X. i upotrijebiti ga protiv zajednica *Ecclesia Dei*? Celebracija prema starome obredu tolerirat će se, kako izvješćuje *La Croix*, samo u okviru osobne prelature. Dijecezanski i redovnički kler izvan prelature smiju samo služiti Misu prema Novus Ordu.
Još je jasniji bio Ross Douhat u New York Timesu od 16. srpnja (online već 15. srpnja). Prema NYT kolumnistu Franjo želi progurati jedinstvo s „polushizmatičkom skupinom koja celebrira latinsku Misu" kako bi „ dokinuo pretkonsilsku liturgiju za svakoga". Franjo koristi Bratstvo sv. Pija X. kako bi Tradiciju stavio u karantenu. Douhat doslovno:
„[…] effectively using the S.S.P.X. to quarantine traditionalism."

„Čišćenje pred vlastitim pragom" s novom bi oštrinom zažarilo bojišnice i dovelo do suprotnosti od onoga što je Benedikt XVI. želio postići motuproprijem *Summorum Pontificum*: „Crkva" bi se ponovno „očistila" od staroga Obreda i isključivo bi bila novoobredna. „Pelagijanci", koji „broje Krunice" i koji trče za neshvatljivom „modom" staroga Obreda, tako glasi procjena pape Franje, trebaju – ako ne u cjelini, ono barem dobrim dijelom – biti koncentrirani lijepo čisto i pregledno samo u osobnoj prelaturi u ruci Bratstva sv. Pija X.

Je li pri tome posrijedi izmišljeni horor scenarij? Što je trebao i želio dnevnik *La Croix* postići ovim člankom baš u ovo vrijeme? Misli li papa Franjo uistinu tako ili su to samo neki od njegovih suradnika koji u glavi imaju takve željene scenarije i koji ih Papi preporučuju? Ako Franjo želi ujedinjenje s Bratstvom sv. Pija X., iako prema dnevniku *La Croix* i *New York Timesu* sa sumnjivim nakanama, zašto dopušta da ujedinjenje propadne u posljednjim koracima zbog Müllerova pisma? I zašto upravo preko pročelnika Kongregacije za nauk vjere kojega on istodobno tjera?

Je li kardinal Müller osujetio Papine planove protiv Tradicije?
LifeSiteNews dao je neki dan ovim događanjima nov način čitanja. *LifeSite News* potvrdio je nakanu pape Franje koju su spomenili *La Croix* i *New York Times*: operacijom ponovnoga uključenja Svećeničkoga bratstva sv. Pija X. Franjo želi ići protiv Tradicije i povući motuproprij *Summorum Pontificum* u centralnim točkama.

Je li kardinal Müller spasio Summorum Pontificum?

Pismo kardinala Müllera Bratstvu sv.Pija X. bio je naprotiv, kako izvješćuje LifeSite News, hitac zastrašivanja. Posrijedi je bila namjerna provokacija pročelnika Kongregacije za nauk vjere kako bi osujetio Papine nakane i zaštitio Bratstvo sv. Pija X. od fatalnoga koraka za njih, zajednice *Ecclesia Dei* i cijelu Crkvu.

Kardinal Müller svojim posljednjim službenim činom kao pročelnik Kongregacije za nauk vjere, njegovo pismo nosi nadnevak od 20. svibnja, nije naškodio Tradiciji, nego joj je učinio uslugu. Njegova je nakana bila spasiti motuproprij *Summorum Pontificum*.

Prema *LifeSite News*-u kardinal Müller želio je spriječiti sporazum između Svete Stolice i Bratstva sv. Pija X. kojim bi se ustanovila osobna prelatura. Takav sporazum već je bio u

završnoj fazi tako da je biskup Fellay , Generalni poglavar FSSPX-a, računao s predstojećim ujedinjenjem.

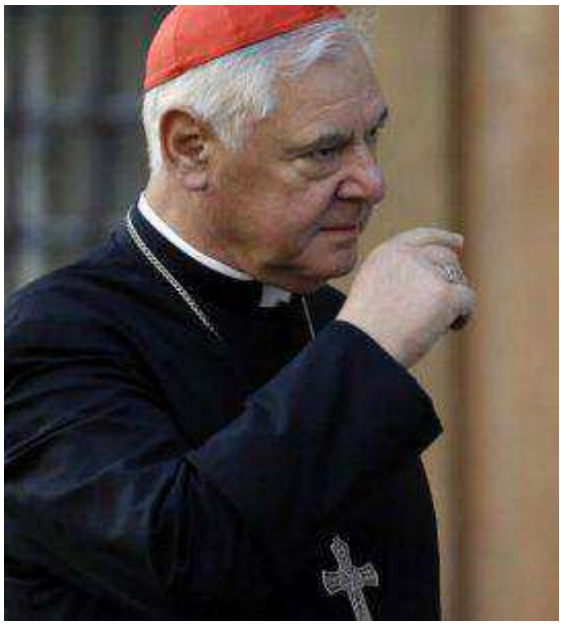

Ujedinjenje s FSSPX-om, piše *LifeSite News*, *La Croix* i *New York Times*, značilo bi potapanje motuproprija *Summorum Pontificum*. Pismo kardinala Müllera stoga nije bilo usmjereno „protiv Fellaya, nego protiv sporazuma“ između Fellaya i pape Franje.

Papa Franjo bio je „jako bijesan“ zbog Müllerova pisma zbog čega – piše *LifeSite News* – mnogi čak misle da je pismo za Franju bila kap koja je prelila čašu i dala posljednji poticaj da Müllera otpusti s mjesta pročelnika Kongregacije.

Premda su stvari još dosta složenije, kronološki tijek događanja ipak dopušta ovakvo čitanje.

U vremenu koje predstoji bit će nam jasnije je li to bilo točno.

Tekst: Giuseppe Nardi
Izvor:

Fatima nas uči pomnjivo gledati u Nebo

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/08/fatima-nas-uci-pomnjivo-gledati-u-nebo.html

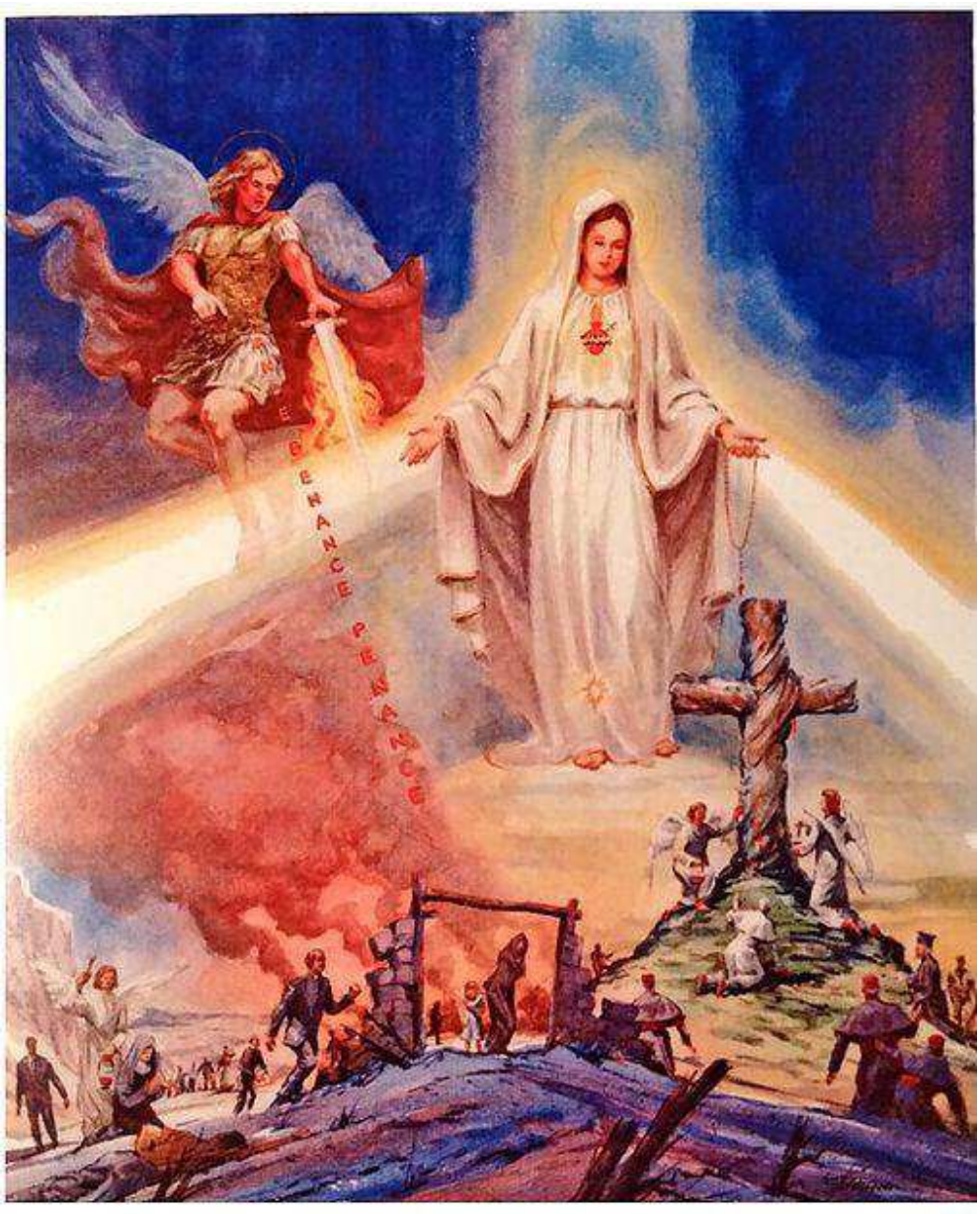

Fatimska ukazanja iz 1917. još nas stotinu godina kasnije uče mnogo toga. Donose primjerice poziv da znamo čitati znakove Neba. U Fatimi su svako Gospino ukazanje pratile atmosferske pojave.

Najdojmljivija pojava bila je 13. listopada 1917. Sama Gospa najavila je malenoj Luciji, jedinoj od vidjelaca s kojom je govorila, da će se ukazanja zaključiti čudom kako bi se svi uvjerili u vjerodostojnost poruke: „Posljednji mjesec napravit ću čudo kako bi svi vjerovali“. Desetine tisuća ljudi, hodočasnika i skeptika koji su željeli dokazati da su ukazanja lažna, pristiglo je 13. listopada u Cova da Iria. Dnevne novine tog doba govorile su o 40-50 tisuća nazočnih, no broj je vjerojatno bio puno veći. Na koncu prvog razgovora Lucije s Gospom, u trenutku kada se Presveta Djevica uzdizala prema Nebu, začuo se glas malene pastirice: „Gledajte sunce!“

Oblaci su se otvorili, dopuštajući da se vidi sunce koje je sijalo nikad viđenom jačinom, a da nije zaslijepljivalo oči. „Najčudnija stvar bila je da se mogla promatrati sunčeva kugla duže vrijeme, koja je ižaravala svjetlo i toplinu, a da to nije ozlijedilo oči, niti je oštetilo mrežnicu“, svjedočio je José Maria de Almeida Garrett, profesor prirodnih znanosti na Sveučilištu u Coimbri.

Novinar Avelino de Almedia, glavni urednik novina *O Sèculo*, lisabonskog socijalističkog dnevnika, koji je dotada ismijavao ta događanja, napisao je 15. listopada u svojim novinama: „Golemo mnoštvo okreće se prema suncu koje se pokazuje, oslobođeno oblaka u zenitu. Zvijezda izgleda kao ploča od tamnoga srebra i moguće je na nju usmjeriti pogled bez i najmanjeg napora. Ne peče, ne zasljepljuje. Reklo bi se da se događa pomrčina. Potom se zaorio kolosalan povik i od gledatelja koji su se nalazili u blizini čuju se povici: 'Čudo, čudo!'“.

Antonio Borelli Machado opisuje fenomen ovim pojmovima: „Sunčeva kugla otpočela se strjelovito vrtjeti, njezini rubovi postali su skrletne boje i ona se udaljila na nebu poput vihora, ižarujući crvene plamenove vatre. Ova se svjetlost zrcalila na zemlji, na drveću, grmlju, na samim licima ljudi i na odjeći poprimajući blistave tonove različite boje. Gurnuta tri puta ludim pokretom, vatrena kugla kao da se zatresla i strmoglavila u cik-cak putanji na prestrašeno mnoštvo. Sve je trajalo oko deset minuta“.

Odvjetnik Dominhos Pinto Coelho napisao je u katoličkom dnevniku *O Ordem*: „Sunce je na trenutke bilo okruženo jarko crvenim plamenovima, onda je opet imalo aureolu žute i crvene boje, opet pak se činilo da se vrlo brzo okreće,a potom se činilo da se odvaja od Neba kako bi se približilo zemlji“. Manuel Nunes Formigao, svećenik bogoslovije u Santaremu, pričao je: „Sunce se počelo okretati strjelovitom brzinom oko svoje osi kao najdivniji vatromet koji se može zamisliti, poprimajući sve dugine boje i ižarujući snopove raznobojne svjetlosti. Golemo mnoštvo svladano očitošću tako strašnoga čuda, bacilo se na koljena“. Na koncu, sunce se u cik-cak putanji vratilo do točke s koje se bilo sunovratilo i opet je bilo mirno i sjalo, istim onim sjajem kao i svaki dan.

„Ples sunca“ od 13. listopada povijesna je činjenica koju su potvrdile tisuće ljudi koji su ga opisali u najmanjim pojedinostima. Godine 1966. kanonik Martins dos Reis posvetio je cijelo djelo proučavanju ovoga čuda (*O Milagre do Sol e o Segredo de Fátima*, Izdavačka kuća Salesianas, Porto 1966.). No Gospa je trima malenim pastirima najavila još jedan nebeski fenomen. Dana 13. srpnja rekla im je: „Kada budete vidjeli noć obasjanu nepoznatom svjetlošću, znajte da je to veliki znak koji vam Bog daje da kažnjava svijet zbog njegovih grijeha ratom, glađu i progonom Crkve i Svetoga Oca“.

Dana 25. siječnja 1938. nebo cijele Europe bilo je osvijetljeno veličajnom polarnom svjetlošću (aurora borealis). Novine su govorile o „izvanrednom“, „Iznimno rijetkom“ događaju koji je „vidljiv u cijeloj Europi“. Sestra Lucija bila je uvjerena da je bio posrijedi znak upozorenja koji je Gospa spomenula. Povjesničari se danas slažu da je rat u Europi zbilja otpočeo 1938., u godini pripojenja Austrije (ožujak) i okupacije Sudeta (listopad) od hitlerovske Njemačke.

Još jedna polarna svjetlost osvijetlila je nebo 22. kolovoza 1939.: „Te noći – priča u svojim *Sjećanjima* nacistički visoki stranački dužnosnik Albert Speer – razgovarali smo s Hitlerom na terasi Berghofa diveći se rijetkom nebeskom fenomenu: tijekom oko pola sata jaka polarna

svjetlost osvjetljavala je crvenom svjetlošću legendarni Untersberg koji nam je bio nasuprot dok je nebeski svod bio paleta svih duginih boja. Posljednji čin 'Sumraka bogova' ne bi se mogao inscenirati na učinkovitiji način. I naša lica i naše ruke bile se obojene u neprirodnu crvenu boju. Spektakl je u našim umovima izazvao duboki nemir. Najedanput, obraćajući se jednom od svojih vojnih savjetnika, Hitler je rekao: 'Podsjeća na mnogo krvi. Ovaj put ne bismo mogli izbjeći uporabu sile'".

Upravo te noći sklopljen je pakt Ribbentrop-Molotov koji je stavio na snagu nesretni savez između Hitlera i Staljina, točku kulminacije rata koji je izbijao. Strašne patnje drugoga svjetskoga rata nisu pak bile dostatne da čovječanstvo dovedu do pokajanja, a to je čovječanstvo posljednjih 70 godina sve više tonulo u ponor javnih grijeha svake vrste. Scenarij koji je Gospodin objavio sestri Luciji 3. siječnja 1944. godine pripada pak našoj budućnosti: „Osjetila sam duh preplavljen tajnom svjetla koje je Bog i u Njemu sam vidjela i čula; vrh koplja kao plamen koji se odvaja, dotiče zemljinu os i ona podrhtava: planine, gradovi, sela i naselja sa svojim su stanovnicima pokopani. More, rijeke i oblaci izlaze iz svojih granica, prelijevaju se, preplavljuju i sa sobom povlače u vrtlog kuće i ljude u tolikom broju koji se ne može odrediti, to je čišćenje svijeta od grijeha u koji je uronjen".

Ratovi i progoni koje je Gospa najavila u Fatimi bit će popraćeni strašnim atmosferskim poremećajima, a svemu tomu prethodit će vrlo vjerojatno veliki znak s Neba kojemu su polarne svjetlosti 1938.-1939. bile samo prefiguracije. Dana 3. siječnja 1944. uz ubrzano kucanje srca u svom duhu sestra Lucija začula je lagani glas koji je govorio: „U vremenu samo jedna vjera, samo jedno krštenje, samo jedna Crkva, Sveta, Katolička, Apostolska. U vječnosti Nebo! Ova riječ 'Nebo' ispuni mi srce mirom i srećom toliko da, gotovo da to nisam ni zamijetila, nastavih ponavljati duže vrijeme: Nebo, Nebo!"

Naš pogled mora uvijek biti upravljen prema Nebu jer Nebesa slavu Božju kazuju (Psalam 18,2), a na Nebu, najavljuje Otkrivenje (12,1) pokaza se znamenje veliko: Žena odjevena suncem. Pomnjivo promatrajući Nebo koje je ponajprije duhovno mjesto prije nego fizičko, uspjet ćemo predvidjeti tragični čas kazne i veličajni čas pobjede Bezgrješnog Srca Marijina.

Tekst: Roberto de Mattei, u *Radici Cristiane*, br. 121 – veljača 2017.
Izvor:

O stogodišnjici Fatimskih ukazanja Kako je masonerija pokušavala zamračiti i uništiti Fatimsku poruku

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/08/o-stogodisnjici-fatimskih-ukazanja-kako.html

Od samog početka masoni su pokušavali zataškati i zamračiti ono što se zbilo u Fatimi iako im to nije pošlo za rukom

(ReL/InfoCatolica) Prošlo je već sto godina i danas se upozorava na posljedice komunizma. Međutim, u ono vrijeme Blažena Djevica dala je trima malenim pastirima i cijelome svijetu svoju poruku. Od samoga početka **masoni su pokušavali ušutkati svjedoke i zamračiti ono što se zbilo u Fatimi** premda im to nije pošlo za rukom. O tome izvješćuje Cari Filii News:

Od početka 20.stoljeća u Portugalu su imala utjecaj politička i ideološka antiklerikalna strujanja povezana s masonskim ložama koje su **pokušavale iščupati vjeru iz srdaca pučanstva**. Ukazanja iz 1917. u Fatimi pojavljuju se u političkoj i društvenoj klimi koja je bila otvoreno protukatolička.

Ugnjetavanje onih čije su žrtve bile portugalski katolici uklapaju se u **europski kontekst virulentnog antiklerikalizma** i u portugalski kontekst prastare borbe protiv Crkve. Možemo se vratiti do početka te borbe kod markiza de Pombala, kraljeva diplomata koji je postao premijer Jospa I.

Laicistički duh

Član portugalskih masonskih loža suprotstavljao se Crkvi i isusovcima. Napomenimo da je potres u Lisabonu (1755.) uništio gotovo cijeli grad i usmrtio više od 15.000 žitelja.

Za Pombala i prosvjetiteljske filozofe kao Voltairea ovaj je potres odmah poslužio kao izlika da se dokaže da Bog ne postoji: kako je mogao dopustiti jednu takvu katastrofu? Iskoristio je obnovu glavnoga grada da bi istjerao isusovce i domogao se crkvenih dobara.

Antiklerikalni se duh tako malo pomalo ukorijenio u Portugalu koji je pak s druge strane bio pun vjerskih tradicija, što stvara čudnu suprotnost s velikom pobožnošću seljaštva.

Stari kršćanski svijet napadnut sa svih strana

Kriza se ponovno produbila početkom XX stoljeća. Dok **je Francuska vlada poduzimala mjere protiv katolika** (protjerujući redovničke zajednice), u Portugalu se širila velika politička uznemirenost.

Kralj Karlo I i prestolonasljednik ubijeni su 1908., Manuel II. izgnan je 1919. i proglašena je laicistička i protukršćanska republika prema uzoru na Francusku republiku – iz 1905. – preuzevši njezine antiklerikalne zakone koje je vlada prilagodila.

Članovi portugalske izvršne vlasti gotovo su svi pripadali masonskim ložama i bili su odlučni izravno se suprotstaviti Crkvi. A **tu nahrupu ne vidimo samo u Portugalu**; stari kršćanski svijet napadnut je **sa svih strana**: u Francuskoj, Italiji, Španjolskoj i Meksiku, na različite načine i s različitim naglascima.

Opasnost od ukazanja

Gospina ukazanja trima pastirima zazvonila su kao alarm, odmah su oživjela revnost puka koju je vlada pokušavala uništiti i podsjetila su narod na vlastite kršćanske korijene. **Lokalni i nacionalni tisak zataškao je vijest** i kasnije ju je nastojao diskreditirati kada se posvuda proširila i kada su počeli pristizati hodočasnici.

Masonske vlasti vidjele su veliku pogibelj za vlastite interese u Fatimskim ukazanjima koja su na to mjesto privlačila tisuće ljudi usprkos propagandističkoj kampanji protiv malenih pastira.

Budući da bi se sručila lavina kritika i protiv manjih javnih manifestacija kršćanske vjere, **ne čudi da su vidioci utamničeni** u kolovozu 1917.

Upravitelj Vila Nova de Ourém, Artur de Oliveira Santos bio je notorni antiklerikalac i također „sin udovice“. Jasno da nije mogao podnijeti da se na teritoriju pod njegovom upravom događaju ukazanja i da se ponovno rađa „nečasna i sramotna“ vjera. Nije mogao ostati miran s obzirom na pogibelj gubitka vlastitoga položaja.

Vidiocima se prijeti smrću

Santos zahtijeva da vidi djecu 11.kolovoza, čime se **obvezuje roditelje mladih vidjelaca da iz Fatime dođu** u Vila Novu. Ispitivanje je puno nasilja. Oliveira Santos

prijeti jednom po jednom vidiocu da će ih baciti u kotao vrelog ulja ako ne kažu tajne s ukazanja.

Dana 13. kolovoza dogodilo se novo ispitivanje u župnikovoj kući u nazočnosti upravitelja koji je nastojao omesti da se djeca vrate na polje. Nakon ispitivanja prisilio je djecu da se popnu na njegovu kočiju kako bi išli u Cova da Iriju, ali prije nego su stigli promijenio je smjer i uputio se prema svojoj kući u Vila Novi. Kada su stigli njegovoj kući, djeca su sišla i on ih je zatvorio u svojoj vlastitoj kući.

Veliki pritisak na vidioce

Ispitivanja će se opet nastaviti kada djeca budu zatvoru kako bi se produžio psihološki pritisak koji je vršio taj dužnosnik.

Tako ih je želio navesti da kažu da su ukazanja bila samo šala. Djeca ništa nisu rekla i nisu izdala nijednu tajnu što je upravitelja jako razljutilo.

Veliko mnoštvo ljudi okupilo se na mjestu ukazanja i otpočelo je demonstrirati. Puk je bio na strani vidjelaca tako da ih je Oliveira Santos oslobodio 15. kolovoza.

Utamničenje nije omelo ukazanje od 13.kolovoza i neobjašnjive pojave koje su vidjele tisuće ljudi dva mjeseca prije „plesa sunca“ kojemu je nazočilo ogromno mnoštvo ljudi i čime se zadao odlučni udarac antiklerikalnoj politici regionalnih vlasti.

Izvor:

Od svećenika posvećenog sotoni do gorljivog apostola krunice Blažene Djevice Marije moguće je samo po velikoj milosti Božjoj!!!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/08/od-svecenika-posvecenog-sotoni-do.html

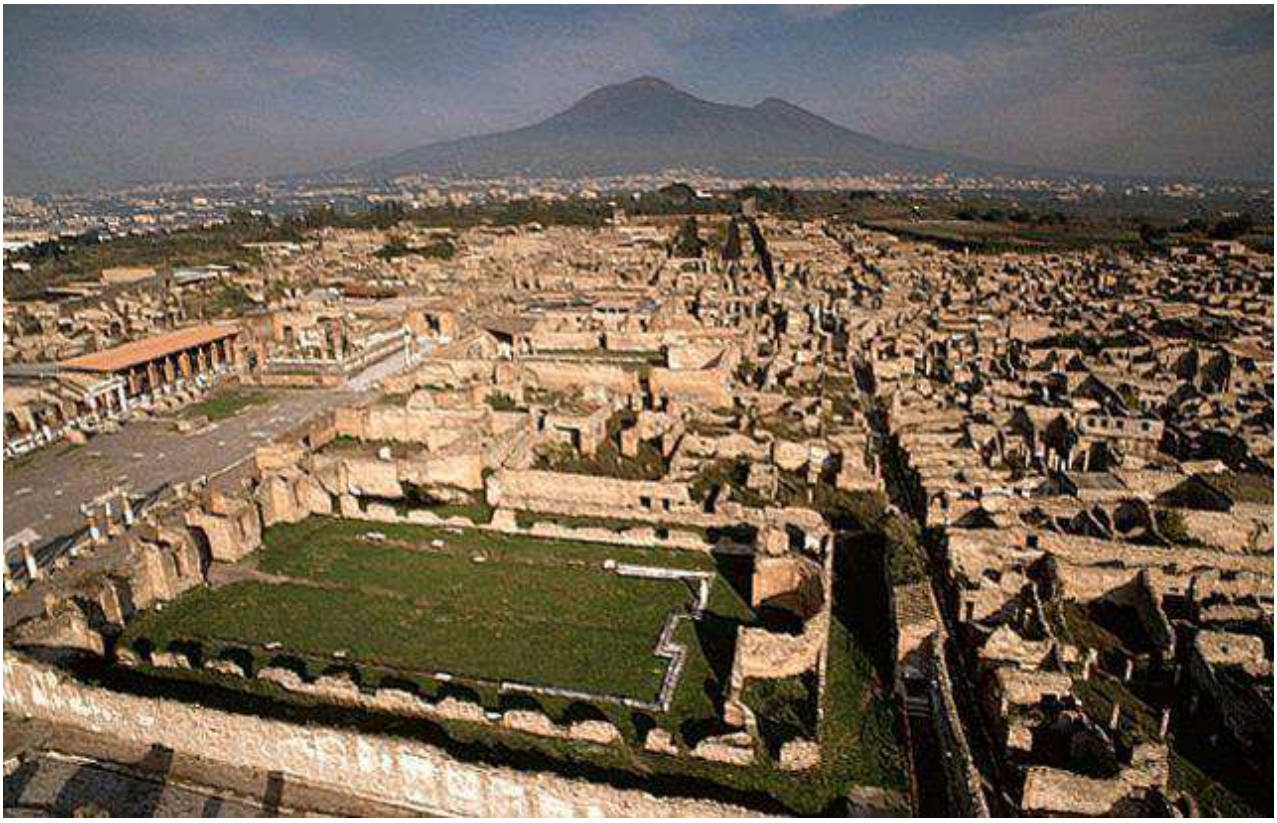

Pompei
Pompei zadnji dan – vulkan Vezuvo

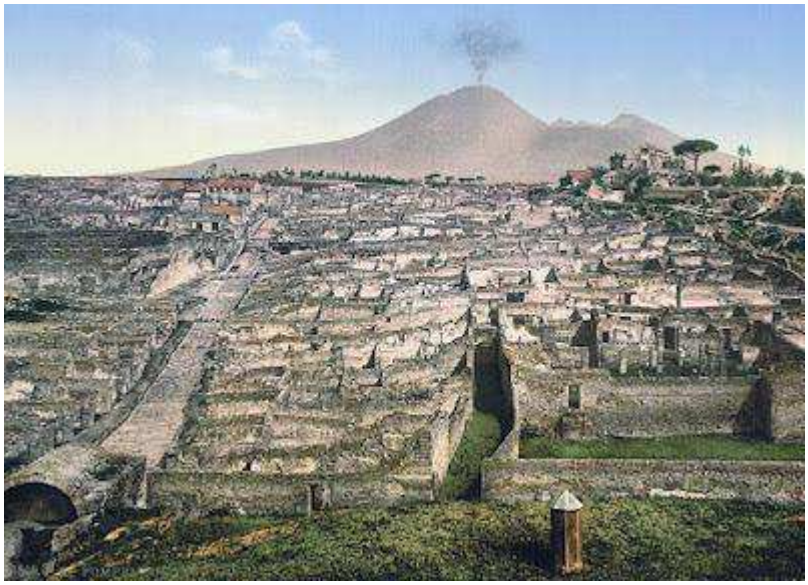

Potpuno uništenje Pompeja

Pompeji su talijansko mjesto smješteno u podnožju poznatog vulkana Vezuva koji je u rimsko doba eruptirao i svojim pepelom cijeli grad pretvorio u zgarište, a ljude i životinje u okamenjene ostatke koji se i danas mogu vidjeti. Osim toga tragičnog događaja iz prošlosti **grad je poznat po najslavnijemu svetištu Marije, Kraljice svete krunice**. Svetište je najpoznatije jer je *blaženi Bartol Long*, apostol krunice i vjerni Gospin sluga, iz tadašnje pustoši i bijede uspio podići cijeli novi grad s kompleksom svetišta, domova, škola, sirotišta i drugih ustanova katoličkog karaktera. Tako su Pompeji po nebeskoj milosti postali grad uskrsnuća i života.

Bartolo Longo bio je odvjetnik. Rođen kao katolik prezrevši vjeru otišao je stranputicom i angažirao se u razne paranormalne, magijske i okultne prakse. Služio je kao zaređeni spiritistički svećenik, posvećen službi đavlu, što mu je donijelo mnoge bolesti i strahove te razne druge muke. Služeći sotoni, prošao je tešku depresiju i tjeskobu te borbu sa suicidalnim mislima.

Zamrzio je Crkvu, ismijavao sakramente, ocrnjivao Papu kao osobu i svećenike, sudjelujući i u masonskim ložama.
U Napulju, Božja Providnost šalje mu svete vjernike i svećenike preko kojih je doživio oslobođenje i obraćenje. Nakon mnogih kušnji i borbi posve se predao molitvi i širenju svete krunice osnivajući molitvene zajednice i bratovštine, uvjeren da je po Gospinoj krunici moguće sve izmoliti.

Pompeji su bili siromašno i zapušteno selo u kojemu je vjera gotovo posve bila ugašena. Poslan od Majke Božje, bez novaca, s ljudskim nepovjerenjem, klevetama i ocrnjivanjem, teškim problemima sa zdravljem i u braku, zemljišnim i građevinskim nevoljama donosi do tad nepoznatu i neuglednu sliku, višestruko popravljanu koja prikazuje Majku Božju s djetetom Isusom u krilu kako oboje pružaju krunice svetom Dominiku i svetoj Katarini Sijenskoj koji kleče pred njima. **Sliku je nazvao "sredstvom ostvarenja jednoga od najvećih planova Božjeg milosrđa."**

Bartola su lažne optužbe za nemoralan život i financijske manipulacije dovele i do osude crkvenih autoriteta što je rezultiralo i njegovim izgnanstvom iz Pompeja; jedno vrijeme je živio i kao beskućnik. Naposljetku su optužbe odbačene. Težinu prezrenosti i odbačenosti što ga je nosio prikazivao je Blaženoj Djevici Mariji neprestano moleći krunicu. Njegova tiskara je tiskala časopise u stotinama tisuća primjeraka. U 30 godina u Bratovštinu koju je osnovao upisalo se preko pet milijuna vjernika. Posljednje djelo mu je bilo za osnivanje doma za samohrane majke i žene u životnim problemima. Osnovao je i žensku redovničku družbu.

Njegov život svjedoči da je Bogu uistinu sve moguće. Od sotoniste do gorljivog apostola krunice Blažene Djevice Marije moguće je samo po velikoj milosti Božjoj.

Umro je na glasu svetosti 05. listopada 1926.godine. Pripadao je dominikanskom trećem redu i ondje uzeo ime: brat Rosario.

Blaženi Bartolo Longo nam je ostavio duhom bogate riječi:" Zazivaj Majku Mariju! Ne ispuštaj Njezino ime sa svojih usana i nikad ga ne izbaci iz svoga srca! Nasljedujući Mariju ne ćeš skrenuti s puta. Misleći na Nju, nećeš se izgubiti. Ako si blizu Marije, ne ćeš pasti. Ona će te štititi i nemaš se čega bojati. Ako te Marija vodi, nećeš se umarati, ako ti Ona pomaže, sigurno ćeš doći u Nebo! Krunica je molitva jednostavna, intimna, obiteljska... Krunica je razmatranje otajstava Evanđelja"

Pompejska devetnica

Godine **1884**. u kući zapovjednika Agrelija, Majka Božja priopćila je način moljenja ove osobite devetnice. Fortuna Agrelli punih je trinaest godina strahovito trpjela i mučila se u grčevima. Najpoznatiji liječnici onog vremena nisu joj mogli pomoći. Napaćena djevojka i njezina rodbina započinju 16. veljače 1884.godine devetnicu krunice Majci Božjoj. Kraljica svete krunice ukazuje joj se sjedeći na prijestolju obasjana svjetlom. U naručju je držala dijete Isusa, a u ruci krunicu. Oboje su bili odjeveni u zlatnu odjeću. Uz njih su stajali sveti Dominik i sveta Katarina Sijenska. Prijestolje je bilo ukrašeno cvijećem, a Marijin lik isijavao je čudesnom ljepotom. Na zaziv i molitvu svete krunice Majka je odgovorila oboljeloj djevojci da izmoli tri devetnice krunice i da će biti uslišana. Marija, Kraljica krunice rekla je:" Tko god želi dobiti kakvu milost, neka izmoli tri devetnice krunice kao molbu i potom još tri devetnice u zahvalu."

Kako se moli ova devetnica?

Dan kad započinjemo moliti devetnicu dobro je **zabilježiti u** notesu ili **kalendaru** kako bi ga zapamtili. Ukoliko se devetnica makar i jedan dan prekine potrebno ju je započeti iz početka moliti. Zapamtimo! Bog nije automat za ispunjavanje želja! Molitva nije magijsko sredstvo s kojom automatski postižemo ono što smatramo da trebamo! Bog vidi i zna bolje od nas i ako molimo s vjerom ili da nam učvrsti vjeru i ako molimo s pouzdanjem u Boga, On će nam zasigurno dati ono što je najbolje za nas! Bog zasigurno daleko više vidi i zna što nam je potrebno i dat će nam to! Zahvaljuj unaprijed za primljene milosti! Bog voli kad Mu pristupamo s punim povjerenjem i pouzdanjem kao maleno dijete dobrom ocu ili majci.

Mole se svakodnevno **sva tri otajstva ružarija: radosno, žalosno i slavno**. Mogu se i rasporediti u više razdoblja dana. Specifičnost devetnice je da se moli ciljano na jednu važnu, preciznu i konkretnu nakanu. Prije početka tri dnevne krunice (ružarija) govorimo:"**Ovaj ružarij molim na Tvoju čast i slavu Kraljice svete krunice."**

Nakon izmoljenih krunica u molbu, svakodnevno molimo slijedeće**:"Sjeti se, o milostiva Kraljice svete krunice iz Pompeja, kako se još nikada nije čulo da bi netko od Tvojih štovatelja s krunicom tražio Tvoju pomoć te da bi od Tebe bio zaboravljen. Ne odbaci moju molitvu, Majko Vječne Riječi, nego me dobrostivo usliši po svojoj svetoj krunici i zbog Tvoje naklonosti prema svetištu u Pompejima. Amen."**

Crkva Djevice Marije od Ružarija u Pompejima

Kad smo izmolili 27 dana u molbu, molimo 27 dana u zahvalu kao drugi dio devetnice.

Nakon završene molitve tri otajstva krunice u zahvalu, svakodnevno govorimo slijedeću molitvu**:"Što Ti mogu dati, o Kraljice puna ljubavi? Cijeli svoj život posvećujem i predajem Tebi. Koliko ću god moći, širit ću Tvoju slavu, o Djevice svete krunice iz Pompeja jer kad sam zazvao/zazvala Tvoju pomoć, pohodila me Božja milost. Svugdje ću svjedočiti milosrđe koje si mi iskazala! Koliko ću moći širit ću pobožnost svete krunice. Svima ću govoriti o Tvojoj dobroti, tako da bi i ostali, poput mene nedostojni grešnici, s pouzdanjem mogli doći k Tebi. O, kada bi cijeli svijet znao kako si dobra i koliko imaš smilovanja prema onima koji trpe, svi bi se ljudi utjecala k Tebi! Amen!"**

Svaku pojedinu krunicu u oba dijela devetnice završavamo trostrukim vapajem Majci Božjoj:"Kraljice svete krunice, moli za nas!"

Devetnica se moli dulje nego ostale. Zahtjeva od molitelja žrtvu, odricanje osobito jer danas nije lako naći vrijeme, ali krunica u isto vrijeme odmara, opušta, obnavlja snagu.

Krunicu moli lijepo, sabrano i iz srca!

S molitvom krunice Majka Marija te uzima u posebnu zaštitu, skrb, uživat ćeš Njezinu blizinu i sudjelovati u Njezinim planovima za ovaj svijet i za sebe!

Uvijek dodaj i jednu molitvu na nakanu srca Isusova i Gospina! Neka Te prati Majčin blagoslov!

Pouzdana molitva, unaprijed zahvalna je siguran put za ispunjenje molitve onako kako je najbolje za svakog od nas! Gospodin voli kad Mu vjerujemo i unaprijed zahvaljujemo!

Kad Ti ruke

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/08/kad-ti-ruke.html

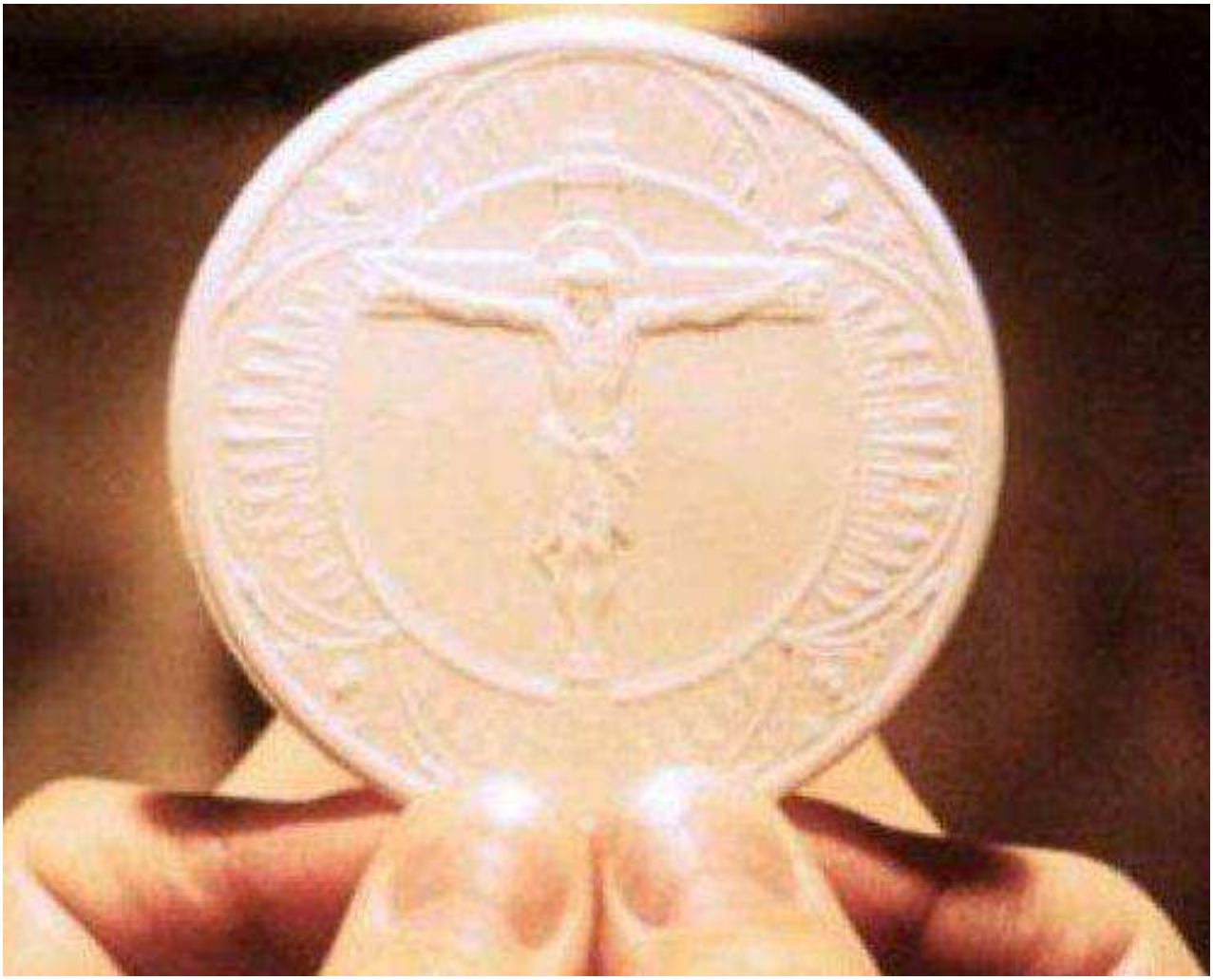

Zato će svaki koji bude nedostojno jeo ovaj kruh ili pio iz Gospodnje čaše biti krivac tijela i krvi Gospodnje. Stoga neka svatko ispita samog sebe i onda istom neka jede od kruha i pije iz čaše. Tko nedostojno jede i pije, na svoju usudu jede i pije, što ne razlikuje tijela Gospodnjega.(1Kor 11, 27-29)

KAD TI RUKE

Kad ti ruke na smrtnu postelju klonu
I kad ćeš htjeti popudbinu svoju,
Otvorit ćeš drhtava usta i slijepljeni jezik,
Spoznat ćeš kako je Bog velik.
Lakoćom si pružao ruku,
A sad ti i to zadaje muku.
Olovne ruke prikovane uz krevet,
Primiti Isusa njima,

Sad ti je teret.
Ne možeš ništa bez Božje volje,
Spoznat ćeš što je za te bilo bolje.
Dugo si samovoljnom pričešću na ruku
Zadavao Bogu uvredu i novu muku.
Pokazivao si tako veličinu i moć,
Na žalost svoju moraš sad poć.
Gle, oholosti ti nesta.
Ponizno, jedva otvoriš usta.
Ali Bog se neda nadvladati tim.
Ponizni sluga, a Božji Sin.
Ponizniji od tebe uvijek je On
Napušta nebeski slavni svoj tron.
Tek sad vidiš da Gospodar je On
Rukama primat Ga radiš po svom.
Oholost i moć ti se odjednom slomi
Na usta se pričesti u samrtnoj boli.
Klečeći na usta Isusa se prima
Raskajan razlikujući jasno je svima.
Razmišljajte braćo o pouci ovoj
Ne ostanite u zabludi svojoj.
Bog je u Tijelu, u hostiji došao k nama,
Uskrsnuo, uzašao, a ostao s nama.
Raskajan, ponizno razlikuj tijelo i krv
Odbaci od sebe sumnje crv.
Kruh je Tijelo, a vino Krv, vjeruj to
Žrtva, a ne gozba za Oca svog.
Razmisli odmah o tajni ovoj,
Ne šteti više duši svojoj.
A sada čovječe idi Ocu, Sinu i Duhu Svetom,
A nama je ostat boriti se sa svijetom. Amen.

Robert S.

Tko su istinski prijatelji naroda?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/08/tko-su-istinski-prijatelji-naroda.html

"Istinski prijatelji naroda nisu ni revolucionari, ni novotari, nego tradicionalisti."

Sv.Pijo X.

Napušteni vjernici

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/08/napusteni-vjernici.html

Zbunjeni se katolici moraju sjetiti da je Naša Gospa rekla: „Na kraju će moje Bezgrješno Srce pobijediti!“

Mnogi se pravi katolici ovih dana, iz redova laika i svećenstva u Kanadi, Sjedinjenim Američkim Državama i prekomorskim zemljama, sve više osjećaju kao bez pomoći i bez ikakvog vidljivog rješenja. Za sve je njih to strašno uznemirujuća situacija jer vide mnoge crkvene službenike i organizacije te pojedine katolike kako otpadaju i priklanjaju se duhu svijeta. Čini se da je otpadništvo (apostazija) nahrupilo na crkvene službenike, župljane i urede kancelara.

Mnogi od naše prave katoličke braće ne gledaju više u biskupe i svoje svećenike za pomoć u nemiru koji osjećaju i gladi koju proživljavaju za čistim, jednostavnim katoličanstvom za koje su očekivali da će ga se naviještati, učiti i živjeti na razini župe, u katekizmima, u liturgijskom i molitvenom životu župe, u knjigama i propovijedima koje im se nude u katoličkoj zajednici i u uzornim životima koje su naučeni tražiti u onima koji javno ispovijedaju evanđeoske savjete.

Kako to otac Paul Crane, S.J., urednik *Christian Ordera*, kaže tako prikladno: „Nije samo slučaj gladnih ovaca koje gledaju gore i ne bivaju nahranjene. Danas se gladne ovce niti ne

trude gledati gore, toliko su sigurne da neće biti nahranjene. *Experientia docet*, znaju iz gorkog iskustva da nema smisla to raditi.“

I otac Crane nadalje objašnjava: „Uvelike je to na njihov račun, i to u ogromnoj mjeri, da su se oni, unatoč frustraciji koja ih salijeće, držali čvrsto vjere svojih otaca, vjere za koju su engleski mučenici umrli. Po mojem su mišljenju današnji katolici koji se tako čvrsto drže svoje vjere, često protiv svih izgleda, pravi mučenici našega vlastitoga vremena. Neka ih Bog za to blagoslovi.“

Uvelike je to na račun pravovjernih katolika da su se držali vjere, unatoč lošem primjeru, krivovjernom učenju, heteropraksiji „moderne katoličke“ župe.

Što svaki pravi i odani katolik može napraviti?

Moramo moliti. U Fatimi je Naša Gospa ustrajala na Krunici, barem pet desetica Krunice svaki dan. Moramo moliti jer je molitva ta po kojoj ćemo spasiti svoje duše. „Onaj koji moli, bit će spašen. Onaj koji ne moli, bit će osuđen“ rekao je sv. Alfonz de Liguori. Ovo je posebno istinito u naše vrijeme jer živimo u vremenu otpada, Velikog otpadništva (apostazije), predviđenog u Svetom pismu kada bi čak i izabrani bili zavedeni, kada bi to bilo moguće.

Naša je Gospa obećala sv. Dominiku i blaženom Alanu da, ako budemo molili Krunicu svakoga dana, ne ćemo pasti u krivovjerje. I, ako je netko već pao u krivovjerje, to jest, ako je bio zaveden od đavla i njegovih sljedbenika da niječe članak vjere tako da bi, ako bi ustrajao u toj zabludi, bio odveden u pakao, Naša je Gospa obećala da, ako bude molio Krunicu, ne će dugo ostati u krivovjerju.

Molitva, osobito Krunica, važnija je za sve nas danas nego ikada.

Istina je da će nekolicina, ostatak vjernika, ostati čak i u vrijeme otpadništva (apostazije) u punom jeku i osvajanja antikristove pobijede diljem svijeta, koja će se sigurno dogoditi ako papa uskoro ne da naredbu da se posveti Rusija.

Sve što papa treba učiniti jest dati naredbu, pod prijetnjom ekskomunikacije, svim katoličkim biskupima da posvete Rusiju istoga dana u svečanoj, javnoj ceremoniji.

Ako neki biskupi ne budu surađivali, njihova suradnja ne bi bila nužna jer bi bili ekskomunicirani i time više ne bi bili katolički biskupi.

I čini se da je jedino nužno da papa da naredbu biskupima da se pokore zahtjevima Naše Gospe kako bi se dogodilo obraćenje Rusije i kako bi svijetu bio dan mir. Naravno, on sam mora osobno provesti ovu naredbu naše Gospe.

Sestra Lucija nije zahtijevala da papa mora čekati dok ne bude imao pristanak biskupa prije negoli ih formalno zatraži, već je rekla da je na papi da izda naredbu. Da se ta naredba

izda, uz papinu vlastitu poslušnost, sve je što je potrebno. Citiram iz njezinog pisma od 29. svibnja 1930. godine ocu Bernardu Goncalvesu, njezinu ispovjedniku:

„Dobri Bog obećava prekinuti progon Rusije ako se Sveti Otac udostoji napraviti i narediti da biskupi katoličkog svijeta obave svečani i javni čin zadovoljštine i posvećenja Rusije Presvetim Srcima Isusa i Marije i uz to da Njegova Svetost obeća da će poslije kraja progonstva odobriti i preporučiti izvršavanje već navedene pobožnosti zadovoljštine“ (t. j. Prvih pet subota).

Moramo, dakle, moliti za papu, moramo za njega moliti osobito Krunicu jer će prva pobjeda Naše Gospe biti poslušnost pape. I sada papa oklijeva zato što je progonjen.

Budući da nam Fatimska poruka kaže da će papa biti progonjen, moramo ga osloboditi od njegovih progonitelja kao što su prvi kršćani oslobodili sv. Petra moleći za njega i anđeo ga je oslobodio iz Herodova zatvora zbog njihovih neprestanih molitava.

Tekst: Otac Nicholas Gruner, S.T.L., S.T.D. (Cand.)
Objavljeno u 72. broju časopisa Fatimski križar.
Članak je preveden i ponovno objavljen s dozvolom Fatima Centra – www.fatima.org

Izvor:

Sveti Ćiril Jeruzalemski i pričešćivanje na ruku

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/08/sveti-ciril-jeruzalemski-i.html

Žir je potencijalni hrast; hrast je potpuno razvijeni žir. Ukoliko bi hrast ponovno postao žir (kad bi to bilo moguće bez odumiranja), bilo bi to nazadovanje. Zbog toga je u svojoj enciklici *Mediator Dei* (br. 51) papa Pio XII. osudio liturgijski arheologizam kao protuliturgijski stav sljedećim riječima: *»...ne bi bio motiviran ispravnom i razboritom revnošću onaj tko bi se htio vratiti drevnim obredima i običajima, odbijajući nove propise koji su doneseni voljom Božje Providnosti i zbog promijenjenih okolnosti. Takav način razmišljanja i djelovanja, naime, ponovno oživljava pretjerani i nezdravi arheologizam koji se javio na nezakonitome koncilu u Pistoji, te se nastoje obnoviti mnogobrojne zablude koje su bile pretpostavke za taj buntovnički sabor ili su iz njega proistekle uz veliku štetu za duše, te ih je Crkva, kao budna zaštitnica poklada vjere povjerenoga od Gospodina, s potpunim pravom osudila«.*

Takvim su sumanutim arheologizmom obuzeti pseudoliturgičari koji haraju Crkvom pozivajući se na II. vatikanski koncil; pseudoliturgičari koji gdjegod idu dotle da poticanjem i primjerom tjeraju svoje podložnike na povrjedu onih malobrojnih ispravnih propisa koji još uvijek postoje, a koje su oni sami formalno proglasili ili potvrdili.

U tome je pogledu karakterističan slučaj obreda pričešćivanja. Naime, nakon što je ovaj ili onaj biskup proglasio da je tradicionalni obred pričešćivanja, stavljanjem svete hostije na jezik, još uvijek na snazi, unatoč tome dopušta dijeljenje svete pričesti iz košarica koje vjernici dodaju jedni drugima; ili on sâm odlaže svetu hostiju u gole ruke — a jesu li uvijek i čiste? — onoga tko prima pričest...

Promicatelji pričešćivanja na ruke prizivaju se na pseudoliturgijski arheologizam koji je otvoreno osudio Pio XII. Oni, naime, uporno ponavljaju da se pričest mora primati na taj način jer se tako činilo u cijeloj Crkvi, i na Istoku i na Zapadu, od početka i tijekom tisuću godina.

Istinito je i sigurno da su se pričesnici od početka i tijekom gotovo dvije tisuće godina morali uzdržavati od bilo kakvoga jela i pića, i to od bdijenja pa do trenutka primanja pričesti, kako bi se pripremili za nju. Zašto ti arheolozi ne obnove takav euharistijski post? On bi sigurno znatno pomogao vjernicima da živo razmišljaju o pričesti koju će primiti i da se za nju bolje pripreme.

S druge strane, sigurno nije točno da je od početka i tijekom tisuću godina u cijeloj Crkvi, na Istoku i na Zapadu, postojao običaj stavljanja svetih prilika vjernicima u ruke.

Krunski dokaz tih pseudoliturgičara jest sljedeći odlomak *Mistagoških kateheza,* pripisanih sv. Ćirilu Jeruzalemskome:»Pristupajući dakle [svetoj pričesti], ne idi raširenih dlanova niti razdvojenih prstiju; nego držeći lijevu ruku poput prijestolja ispod one [desne] koja će primiti Kralja; te udubljenom [desnom] rukom primi tijelo Kristovo, odgovarajući: Amen«.

Kod ovoga »Amen« ti liturgičari završavaju citat. Ali *Mistagoške kateheze* se ne zaustavljaju na tome nego dodaju sljedeće:»A nakon što oprezno posvetiš svoje oči dodirivanjem svetoga Tijela, primi ga... Tada, nakon pričešćivanja Tijelom Kristovim, pristupi i k čaši krvi, ne šireći ruke, nego prignut [grčki: *kypton*], te na način klanjanja i štovanja izgovarajući »Amen«, posvetit ćeš se također uzimanjem Krvi Kristove. I dok ti još usne budu vlažne od nje, dotakni ih rukama te posveti svoje oči, čelo i ostala sjetila... Od pričesti se ne ustežite; niti zbog ljage grijeha nemojte se lišavati ovih svetih i duhovnih otajstava«.

Tko bi mogao pretpostaviti da bi tome sličan obred mogao biti uvriježen u sveopćoj Crkvi, pa makar i malo manje od tisuću godina? I kako usuglasiti takav obred, prema kojemu se pripušta svetoj pričesti i onaj tko je okaljan grijehom, s posve sigurnim običajem koji postoji već od početka Crkve, da se ne dopušta pričešćivanje onome tko nije posvećen: »Stoga, tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje. Neka se dakle svatko ispita pa tada od kruha jede i iz čaše pije. Jer tko jede i pije, sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela« (1 Kor 11, 27—29).

Ovakav osebujni obred pričešćivanja, čiji opis završava poticanjem na primanje pričesti i u stanju grijeha, zasigurno nije naučavao sv. Ćiril u jeruzalemskoj Crkvi, a nije mogao biti dopušten niti u bilo kojoj drugoj Crkvi. Radi se zapravo o obredu iz mašte koji lebdi između zanesenjaštva i svetogrđa; a potječe od pisca *Apostolskih konstitucija,* nepoznatoga Sirca, gutača knjiga i neumornoga pisca, koji u svojim spisima prevrće uglavnom ono što je sâm pročitao i začinio vlastitom maštom. U VIII. knjizi navedenih *Apostolskih konstitucija* on navodi 85 apostolskih kanona, pripisujući ih svetome papi Klementu; a te je kanone papa Gelazije I. na Rimskoj sinodi 494. godine proglasio krivotvorenima: *»Liber, qui appellatur* Canones Apostolorum, *apocryphus« (PL = Patrologia Latina,* 59, st. 163).

Opis ovoga ekstravagantnog obreda, ukoliko već nije svetogrdan, ušao je u *Mistagoške kateheze* zahvaljujući nekome nasljedniku sv. Ćirila; općenito se smatra da je to bio biskup

Ivan, pritajeni arijanac, origenovac i pelagijanac; stoga ga osporavaju sv. Epifanije, sv. Jeronim i sv. Augustin.

Kako, dakle, Leclercq može reći da: »...u njemu [u tome ekstravagantnom obredu] moramo gledati točan prikaz običaja velikih sirijskih Crkvi«? To može tvrditi jedino proturječeći samome sebi, budući da je malo prije rekao da se radi o: »...liturgiji iz mašte. Ona potječe i namijenjena je zabavi svojega autora; to nije redovita, službena liturgija koja pripada nekoj određenoj Crkvi« *(Dictionaire de Archeologie chretienne et de liturgie,* sv. III, dio II, st. 2749-2750).

S druge strane, posjedujemo pouzdana svjedočanstva o suprotnome običaju, to jest, o stavljanju svetih prilika na pričesnikova usta, kao i o zabrani laicima da dotiču svete prilike svojim rukama. Samo u slučaju nužde i u vrijeme progona — kao što nas poučava sv. Bazilije — moglo se odstupiti od navedenoga pravila, te se dopuštalo laicima da se pričešćuju svojim rukama *(PG = Patrologia Graeca,* 32, st. 483-486).
Dakako, ovdje ne namjeravamo dati pregled svih svjedočanstava koja dokazuju da je u starini bio običaj stavljanja svetih prilika na usta laika koji se pričešćivao; navest ćemo samo neka karakteristična mjesta, što će uostalom biti dovoljno za opovrgavanje tvrdnje kako se tisuću godina u sveopćoj Crkvi, i na Istoku i na Zapadu, običavalo stavljati posvećene čestice laicima u ruke.

Sv. Eutihijan, papa od 275. do 283. godine, zabranjuje laicima nošenje posvećenih prilika bolesnicima, kako ih ne bi doticali rukama: »Neka se nitko ne usudi predati Pričest svjetovnjaku ili ženi kako bi ih odnijeli bolesniku« *(PL* 5, st. 163-168).

Sveti Grgur Veliki pripovijeda kako je sv. Agapit, papa od 535. do 536., otišavši u vrijeme nekoliko mjeseci svojega pontifikata u Carigrad, ozdravio gluhonijemoga tako da mu je »Tijelo Gospodnje stavio u usta« *(Dijalozi* III, 3). Toliko o Istoku; što se pak Zapada tiče, pouzdano se zna da je isti taj sv. Grgur Veliki dijelio svetu Pričest laicima u usta...

Zasigurno, niti u davnini nije nedostajalo nepokornih inovatora. To je potaklo crkvenu vlast da ih pozove na red. Tako je postupio i sabor u Rouenu oko 650. godine, zabranjujući službeniku Euharistije da stavlja posvećene prilike na ruku pričesnika-laika: »[Prezbiter] neka također pazi da ih [vjernike] pričešćuje iz vlastite ruke; neka nijednome svjetovnjaku niti ženi ne stavlja Euharistiju u ruke, nego samo u usta uz ove riječi: „Gospodinovo Tijelo i Krv bilo ti na oproštenje grijeha i na život vječni". Ako netko to prekrši, neka se ukloni od oltara, budući da prezire svemogućega Boga i obeščašćuje ga, koliko to do njega stoji« *(Mansi,* sv. X, st. 1099-1100).

Nasuprot tome, upravo su arijanci htjeli pokazati da ne vjeruju u Isusovo božanstvo i da Euharistiju smatraju samo kruhom simboličkoga značenja time što su se pričešćivali stojeći i doticali svete prilike vlastitim rukama. Nije bez razloga sv. Atanazije govorio o arijanskome otpadništvu *(PG,* 24, st. 9ss).

Ne želimo nijekati da je bilo dopušteno svjetovnjacima ponekad doticati svete prilike, i to u određenim iznimnim prilikama, ili čak u nekim mjesnim Crkvama, ali samo neko vrijeme. Ali niječemo da je to bio običaj Crkve na Istoku ili na Zapadu tijekom tisuću godina. No još bi veća pogrješka bila tvrditi da se tako mora činiti i danas. I u štovanju koje se iskazuje presvetoj Euharistiji došlo je do razboritoga napretka, analogno napretku na dogmatskome polju (dakako, modernistička »teologija mrtvoga boga« nema nikakve veze s time).

Spomenuti liturgijski razvoj proširio je po cijeloj Crkvi običaj poklecanja u činu klanjanja i, dosljedno tome, uporabu klecala, običaj pokrivanja pričesne ograde bijelim prostiračem, upotrjebu pričesne plitice, ponegdje i upaljene svijeće, te praksu osobne zahvale barem petnaest minuta nakon pričesti. Ukidanje svega toga ne znači unaprjeđivanje štovanja koje se iskazuje Bogu u presvetoj Euharistiji niti vjere i posvećivanja vjernika, nego služenje zloduhu.

Kada sv. Toma *(Teološka suma,* III, q. 82, a. 3) izlaže razloge zbog kojih svjetovnjacima nije dopušteno doticati svete prilike, on ne govori o nekome novouvedenom obredu, nego o liturgijskome običaju koji je star koliko i Crkva. Stoga je Tridentski sabor s pravom mogao izjaviti ne samo da je u Božjoj Crkvi uvijek postojao običaj da laici primaju Pričest od svećenika, dok svećenici pričešćuju sami sebe; nego i to da ovaj običaj potječe od apostola (DH 1648). Upravo zbog toga je taj običaj propisan i u Katekizmu sv. Pija X. (pitanja 642-645). Međutim, taj propis nije izbrisan; u novome Rimskom misalu, br. 117, piše da pričesnik »držeći pliticu pod ustima prima Sakrament«.

Kad se to pročita, ne može se dokučiti zašto sami donositelji tako mudroga propisa oslobađaju jednu biskupiju za drugom od toga istog propisa. Običan vjernik, suočen s takvom nedosljednošću, može je tumačiti samo kao veliku ravnodušnost prema crkvenim propisima, liturgijskim i onim drugim.

Giuseppe Pace
Izvor:

Potrudimo se da i drugi uzljube Gospodina

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/potrudimo-se-da-i-drugi-uzljube.html

„Pozvani smo ne samo da ljubimo Boga, nego da sve činimo da ga i drugi ljube. Nije nam dakle dostatno ljubiti Gospodina, nego se potrudimo da ga i drugi uzljube.“

Sveti Vinko Paulski

Blažena Gospa Fatimska

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/blazena-gospa-fatimska.html

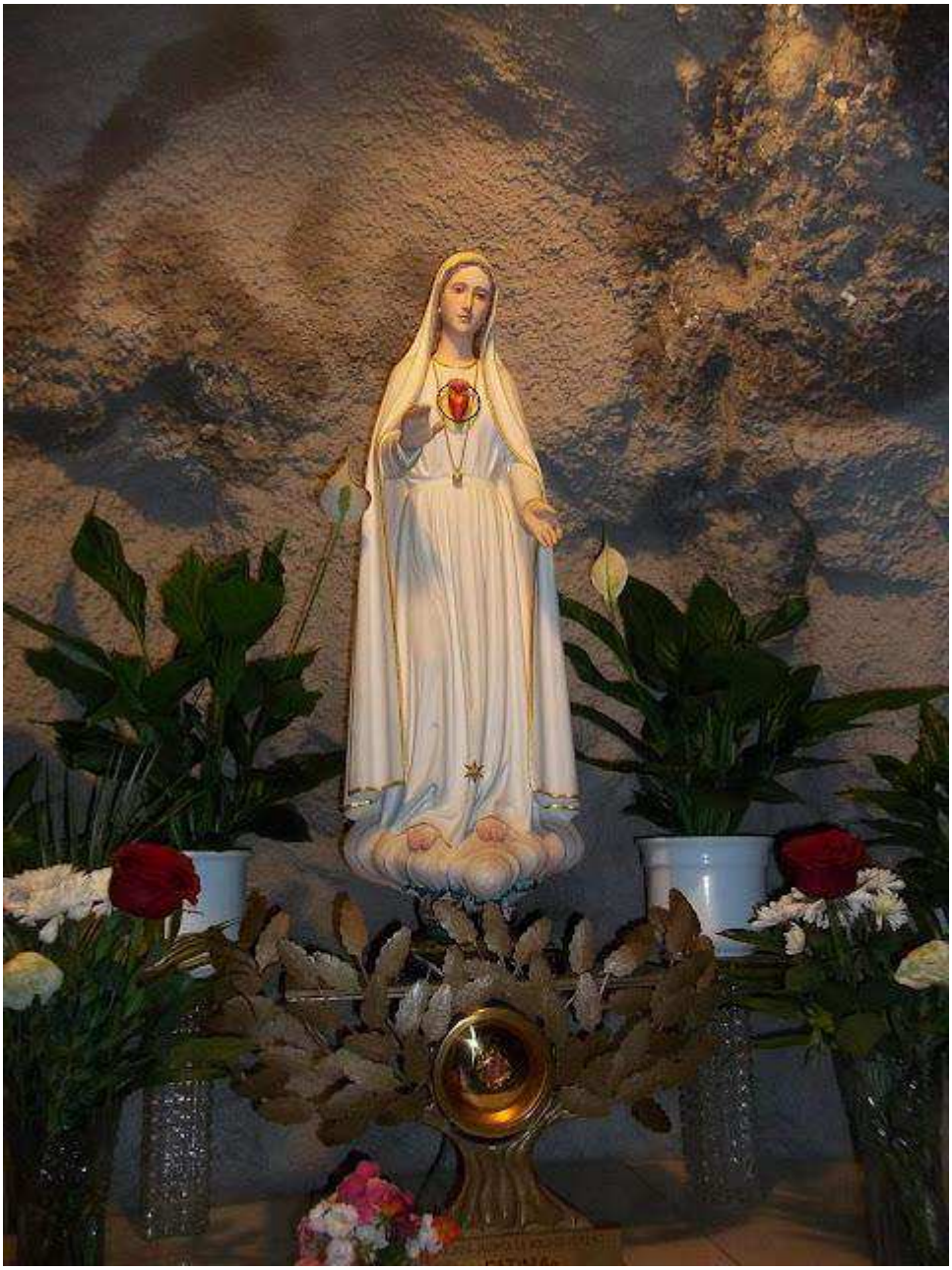

Veliko znamenje

Lako je zamisliti da su se, nakon što se vijest o događaju u Fatimi počela širiti po drugim gradovima i selima u Portugalu, a zatim se pročula i po drugim europskim zemljama, našli mnogi koji su odbijali povjerovati da se Djevica Marija javila svijetu u tako zabačenom mjestu poput Fatime. U rujnu 1917. Blažena Djevica je rekla: “U listopadu ću izvršiti takvo čudo da će svi povjerovati.”

Ples Sunca

Unatoč kiši i blatu, sve su ceste prema Fatimi bile zakrčene u danima prije 13. listopada.

Svatko je htio vidjeti Blaženu Djevicu. Kratko prije podneva Blažena je Djevica došla posljednji put. S prepunim srcem djeca su slušala njezinu posljednju vijest: „Oni moraju popraviti svoj život i molit oprost za svoje grijehe. Ne vrijeđajte više Gospodina Boga, On je već previše uvrijeđen."

Nakon toga dogodilo se veliko čudo Sunca, kada je ono postalo krvavo crvene boje, počelo je plesati po nebu i čak se počelo spuštati s neba nad glavama začuđenog i uplašenog mnoštva od 70 tisuća ljudi. Svi su pomislili da je došao smak svijeta. Svi su vikali i plakali: "Blažena Djevice, ne uzimaj nas s našim grijesima!" Kad se Sunce napokon vratilo na svoje mjesto, svi su znali da su nebesa sišla na zemlju. Obraćali su se djeci s jednim jedinim pitanjem: "Što Blažena Djevica želi da činimo?"

1916. Anđeo je rekao:

"Što radite? Molite, molite mnogo! Srce Isusovo i Srce Marijino žele vam iskazati svoje milosrđe. Stalno prikazujte Svemogućem molitve i žrtve. Moj Bože, vjerujem u Te, klanjam Ti se, ufam se u Te i ljubim Te! Molim Te, oprosti onima koji ne vjeruju u Te, ne klanjaju Ti se, ne ufaju se u Te i ne ljube Te.Presveto Trojstvo, Oče, Sine i Duše Sveti, duboko Ti se klanjam i prinosim Ti predragocjeno Tijelo i Krv, Dušu i Božanstvo Gospodina našega Isusa Krista prisutnog u svim Svetohraništima svijeta kao zadovoljštinu za sve uvrede, svetogrđa i nemar kojima je On vrijeđan. Po neizmjernim zaslugama Presvetog Srca Isusova i po zagovoru Bezgrešnog Srca Marijina, molim te za obraćenje jadnih grješnika."

Sveti papa Pio X:”Krunica je moćno oruđe protiv zloga i grijeha…”

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/sveti-papa-pio-xkrunica-je-mocno-orue.html

"Krunica je najljepša i najbogatija milostima od svih molitava; ona najviše dira Srce Majke Božje… Ako želite da vlada mir u vašim domovima, molite krunicu kao obitelj.

Od svih pobožnosti koje priznaje Crkva, ni jedna nije tako omiljena zbog tolikih uslišanja kao pobožnost svetoga ružarija.

Krunica je moćno oruđe za izgon zlih duhova i zaštitu od grijeha… želite li mir u svojim srcima, u svojim obiteljima, u svojoj zemlji; okupite se svakoga dana i izmolite krunicu. Neka ne prođe niti jedan dan bez krunice, bez obzira na brige i poslove koji vas terete."

THE HOLY ROSARY

"The Rosary is the most beautiful and the most rich in graces of all prayers; it is the prayer that touches most the Heart of the Mother of God...and if you wish peace to reign in your homes, recite the family Rosary."

Pope Saint Pius X

Ludilo političke korektnosti u Belgiji: maknite pomoću računala križeve s fotografija crkava na pakiranjima grčke hrane

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/ludilo-politicke-korektnosti-u-belgiji.html

Baš sotonski!

Belgija, Lidl uklanja križeve s pakiranja grčke hrane

Ludilo politically correct u Belgiji: poznati lanac supermarketa miče križeve s fotografija crkava na pakiranjima grčke hrane.

Kako bi „poštovali sve religije“

Antoine je belgijski državljanin i možda se neki dan vratio s godišnjeg odmora.

Skoknuo je do supermarketa zaželjevši okus ljeta, okuse Grčke.

Odlučio je kupiti smrznutu hranu koja ga podsjeća na praznike.

Činio je to u Lidlu gdje je bacio pogled na proizvode marke Eridanous.

Zgrabio je vrećicu smrznutoga girosa od piletinu i gotovo skočio u zrak vidjevši fotografije koja je otisnuta na pakiranju.

Bijele kuće, sunce, plavo more....no s modrih kupola crkava koje se ne mogu previdjeti na svim grčkim otocima, nestali su križevi.

Uklonjene su Photoshopom, a očito je to učinio neki stručnjak za marketing koji je mislio da bi mogle biti napadne.

Antoine je gotovo pao u nesvijest. Stoga je odlučio pisati televizijskoj kući RTL koja je to objavila i tražila objašnjenje od lanca supermarketa.

A Lidl, bez imalo zbunjenosti, opravdava se da politika tvrtke izbjegava uporabu vjerskih simbola kako ne se ne bi isključila nijedna vjeroispovijest: „Mi smo tvrtka koja poštuje različitost i ova želja temeljem je odluke koja je donijeta za ova pakiranja“.

Apsurdno opravdanje koje se temelji na strahu da bi se netko mogao osjećati diskriminiranim zbog pakiranja smrznute musake s fotografijom neke grčke crkve.

A što kad bi lanac talijanskih supermarketa maknuo polumjesec sa slika džamija koje ukrašavaju pakiranja suhih datulja u apsurdnom strahu da će izgubiti kršćanske kupce?!

Tekst: Giovanni Masini
Izvor:

Biskup Oster: Ljudi brbljaju u crkvi dok svećenik ne otpočne svetu Misu!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/biskup-oster-ljudi-brbljaju-u-crkvi-dok.html

Biskup Stefan Oster opisao je upravo na svom blogu jedan doživljaj koji je imao tijekom boravka na odmoru u Italiji: opuštena atmosfera brbljavosti nije bila samo vani, nego i u crkvi prije svete Mise posve normalna pojava, a „ljudi su razgovarali dok svećenik ne dođe." A kada je propovijed trajala osam minuta, vjernici su postali „vidno nemirni" i zbog toga su čak mahali glavom...
Ako tko sumnja da Biskup želi kritizirati Crkvu u Italiji, vara se. Na temelju ovoga zornog primjera njemu je važnije ono temeljno: jesu li vjernici uopće još svjesni da „susreću sveto"? Pripravljaju li se još uopće u nutrini na svetu Misu?

On ne želi optuživati, naglasio je biskup Oster, nego njegov poveći članak opis je stanja i pitanje – je li ovaj primjer „tipičan za mnoge katoličke crkve u Europi?

Izvor: gloria.tv

Preminuo kardinal Carlo Caffarra, bolonjski nadbiskup u miru

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/preminuo-kardinal-carlo-caffarra.html

Kardinal Caffarra: „Samo slijepac može nijekati da u Crkvi vlada velika pomutnja!“

Bologna, 6. rujna 2017. godine – Preminuo je kardinal Carlo Caffarra, bolonjski nadbiskup u miru, u 79. godini života. Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je bolonjskim biskupom 2003. godine, a Benedikt XVI. kardinalom 2006. godine. Koliko se može saznati od bliskih osoba purpurnik je jutros iznenada preminuo. Bio je bolestan već duže vrijeme.

Rođen je u Sambosetu di Busseto u provinciji Parma 1. lipnja 1938. godine. Bio je osam godina biskupom Ferrare-Comacchia od 1995. godine.

Caffarra je bio i jedan od četvorice autora takozvanih „dubia“ o posinodskoj pobudnici *Amoris laetitia* o braku i obitelji. Zajedno s njime ove „dvojbe“ glede novotarija koje donosi dokument potpisali su i kardinali Raymond Burke, Walter Brandmüller i Joachim Meisner, koji je također nedavno preminuo.

REQUIEM aeternam dona ei, Domine, et lux perpetua luceat ei. Requiescat in pace. Amen.

Misli kardinala Caffarre:

„A kada čuješ govore o braku – čak i od svećenika, biskupa, kardinala – a vidiš da nisu u skladu s Katekizmom, ne slušaj ih. To su slijepci koji vode slijepce.“

Kardinal Carlo Caffarra, bolonjski nadbiskup u miru u intervjuu s Maike Hickson za *OnePeterFive*

„Prije nekoliko godina počeo sam razmišljati, nakon gotovo trideset godina: 'Riječi sestre Lucije sada se ostvaruju'. Ova odlučna bitka bit će tema mojega govora danas. Sotona stvara protu-stvaranje.“

Izvor:

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PETAK, 8. RUJNA 2017.

Kako do sretnog braka? Pogledajmo kratki videozapis s titlovima na hrvatskom jeziku!

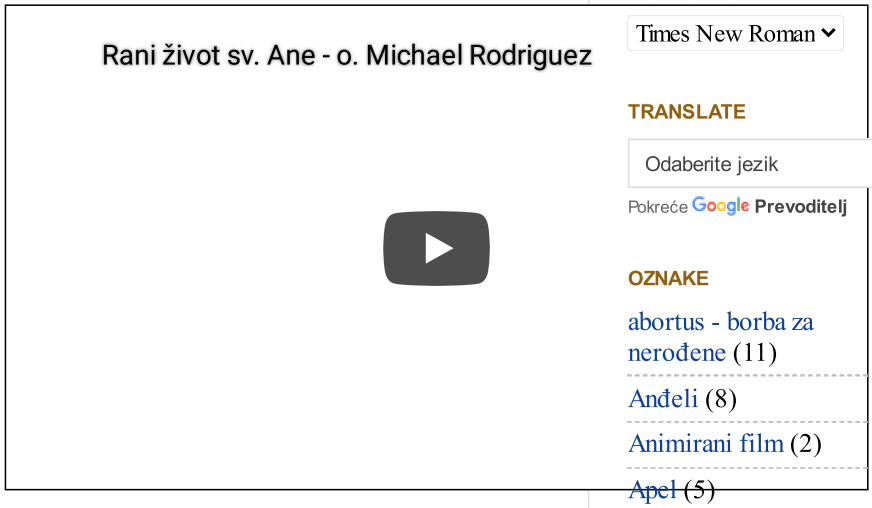

Objavio/la katolicki nauk u 13:30:00

Oznake: Molitva, Obitelj, Sensus Fidelium, Sveci, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
~~Apel~~ (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

Druga i treća fatimska tajna: teška kriza u Crkvi?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/druga-i-treca-fatimska-tajna-teska.html

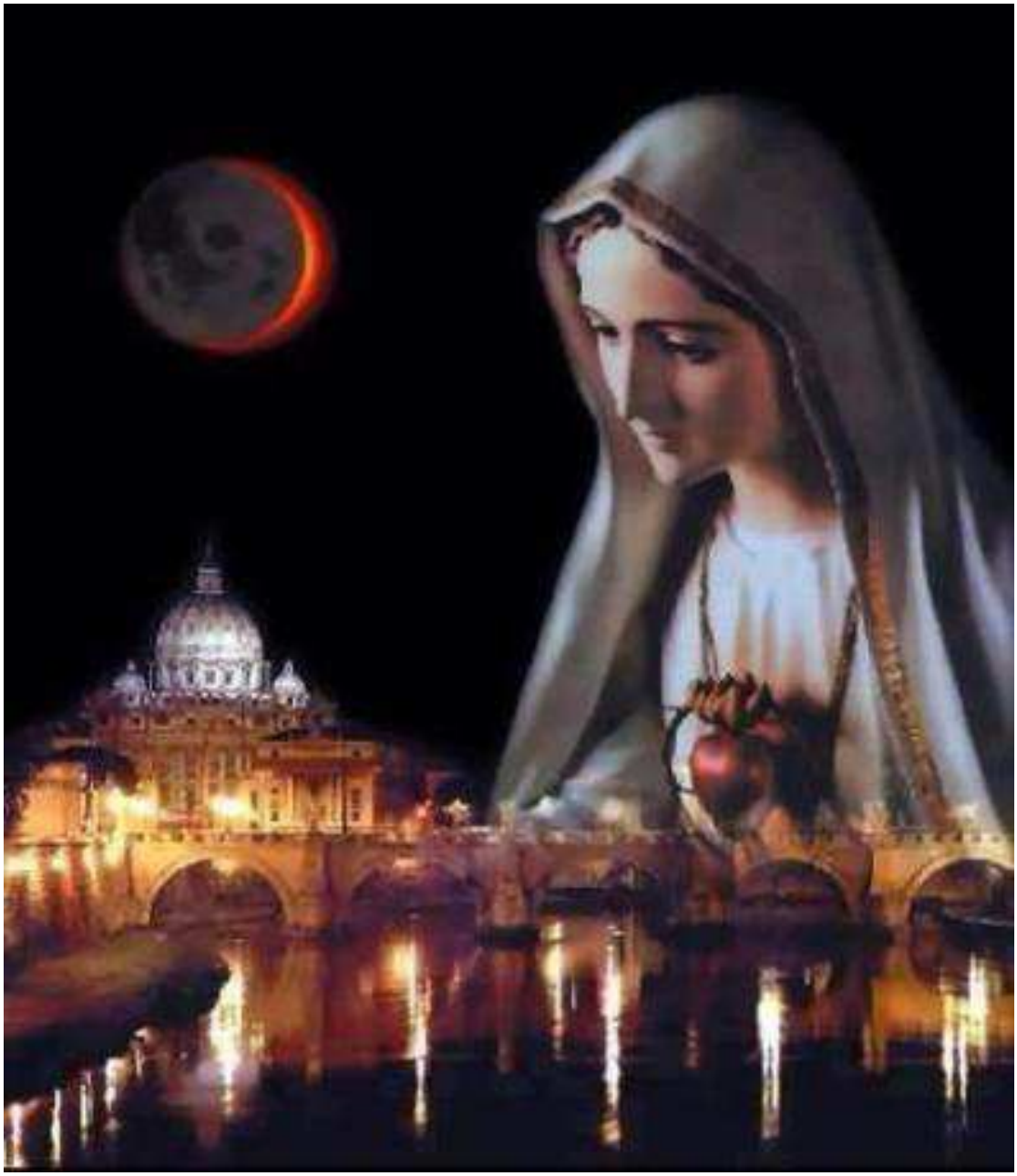

U travnju 1991. godine, talijanski časopis ***30 Giorni*** posvećuje članak Trećoj fatimskoj tajni. Govori kardinal Silvio Oddi, nekadašnji tajnik Ivana XXIII. (koji je pročitao Treću tajnu), prisjeća se svoje želje da je upozna, Papine šutljivosti i suzdržanosti i svojega uvjerenja: „Siguran sam da se Tajna ne tiče neke lijepe stvari. Roncalli nije želio čuti o kaznama.“

Potom susreće sestru Luciju...i na koncu izlaže svoju pretpostavku o sadržaju Treće tajne (pogledajte posljednje retke).

piazza san Pietro. E molti hanno interpretato l'arrivo al potere, l'anno seguente, di Mikhail Gorbaciov, l'inizio della perestrojka con il conseguente smantellamento dell'impero sovietico, come l'avverarsi della promessa fatta a Fatima nel 1917.

IL TERZO SEGRETO

Ma, senza dubbio, è il terzo segreto di Fatima quello che ha più acceso l'interesse dei cattolici di tutto il mondo in questi anni. E non si tratta solo di curiosità. Ci si chiede come sia possibile che, se la Madonna ha deciso di mandare un messaggio (doveva essere rivelato entro il 1960), e la Chiesa ha così autorevolmente riconosciuto la credibilità di quella apparizione, lo si tenga nascosto.

«È un problema che ha incuriosito anche me» rivela il cardinale Silvio Oddi, che fu presidente della Congregazione per il clero. Oddi fa a *30Giorni* un lungo e interessantissimo racconto. Che val la pena riprodurre integralmente. «Mi sono sempre interessato – dice – come tutti i sacerdoti, come tutti i buoni fedeli, al terzo segreto di Futima. Siccome si sapeva che non doveva essere rivelato, a meno che suor Lucia fosse morta, prima del 1960, tutti aspettavamo che arrivasse quell'anno. Ma il 1960 è arrivato, è passato qualche mese, e non è stato annunciato niente. Io, che sono stato segretario di Giovanni XXIII quando era a Parigi, ho approfittato della mia confidenza con lui per dirgli con franchezza: "Beatissimo Padre, c'è una cosa che non Le posso perdonare". "Che cosa?" mi chiede. "Di aver tenuto il mondo in sospeso durante tanti anni e poi veder arrivare l'inizio del 1960: passano diversi mesi e di questo segreto non se ne sa più nulla". Papa Roncalli mi risponde: "Non parlarmene". Gli replico: "Io, se vuole, non ne parlo più, ma non posso impedire alla gente di farlo. L'interesse è spasmodico: io avrò fatto un centinaio di prediche e discorsi annunciando questa rivelazione". "Ti ho detto di non parlarmene". Io non ho più insistito, però, volevo andare in fondo alla storia. Allora sono andato da monsignor Loris Capovilla, il suo segretario privato, e gli ho chiesto: "Avete aperto il testo del segreto?". "Sì, l'abbiamo aperto". "Chi era presente?". "C'erano il Papa" mi rivela "il cardinale Ottaviani ed io, e poi, dato che non riuscivamo a comprenderlo perché era scritto a mano, in portoghese, allora è stato chiamato un monsignore portoghese che lavorava alla Segreteria di Stato".

Il testo del segreto era arrivato in Vaticano attraverso il vescovo di Leiria-Fatima. Il vescovo, durante la Seconda guerra mondiale, avendo paura che il Portogallo fosse coinvolto nel conflitto e il segreto distrutto, smarrito o rivelato, lo ha portato a Roma, chiedendo alla Santa Sede di custodirlo. In Portogallo era stato conservato in nunziatura per un certo tempo. Dopo averlo letto, papa Roncalli l'ha riposto nella sua cassaforte. Pio XII, invece, a quanto mi hanno riferito, non l'aveva mai letto. Il primo che ha aperto la busta è stato Giovanni XXIII, nel 1960. Mi hanno raccontato un episodio curioso: papa Paolo VI, poco dopo eletto, lo ha cercato senza trovarlo. Tanto che hanno dovuto chiamare monsignor Capovilla per sapere dove era stato messo.

Nel 1964 ho partecipato ad un congresso, in Australia. Tornando, dato che c'era una sosta a Hong Kong, ho preso un aereo e sono andato a Macao. Lì era stato trasferito, nominato vescovo, il monsignore della Segreteria di Stato che aveva tradotto il segreto. Sono andato a cercarlo, ma era stato ricoverato in ospedale. Mi reco all'ospedale, ma era stato dimesso la mattina stessa, ed era andato in montagna per la convalescenza. Insomma, sono tornato a Hong Kong senza riuscire ad incontrarlo. Ma l'interesse ha continuato a pungermi. Ho pensato qualche volta: "Ma perché papa Giovanni non lo ha pubblicato?". Io, che conoscevo benissimo papa Giovanni, sono certo che il segreto non riguarda una bella cosa. Roncalli non voleva sentir parlare di disgrazie, di punizioni. Quindi, ritengo contenga qualcosa che suona come proibizione, punizione, o disastro.

Un'altra occasione in cui mi sono interessato del segreto di Fatima è arrivata nel 1985. Ero a Fatima per la Messa del 13 maggio, un'esperienza commovente: un milione di persone vi assisteva. Poiché ero a Fatima, sono andato da suor Lucia. Mi sono intrattenuto un'ora a colloquio con lei. Le ho detto: "Senta, io non voglio conoscere il segreto. Quello che mi incuriosisce è perché non sia stato pubblicato. Lei può dirmelo? E poi, mi piacerebbe sapere se, quando il Papa è stato qui, Lei è riuscita a parlargli". "Oh, sì – mi rispose – a lungo". "E cosa avete deciso?". "Di non pubblicarlo". "Perché?" gli chiedo. "Si può sapere perché?". "Perché potrebbe essere mal interpretato".

A questo punto mi permetto di avanzare un'ipotesi: che il terzo segreto di Fatima preannunciasse qualcosa di grave che la Chiesa avrebbe fatto, naturalmente senza intenzione. Che a causa di cattive interpretazioni, di disobbedienze o di qualcosa del genere, la Chiesa avrebbe attraversato un momento piuttosto difficile. Forse il segreto dice che negli anni Sessanta, nonostante le migliori intenzioni, la Chiesa avrebbe fatto qualcosa le cui conseguenze sarebbero state molto dolorose, con un calo immenso di pratica religiosa. E che poi, in seguito a sofferenze gravi, la fede sarebbe tornata. Sì, questo potrebbe essere il contenuto del segreto. Ma se fosse davvero così, questo segreto è già noto, perché la crisi della Chiesa è sotto gli occhi di tutti. E gli spiriti più accorti se ne sono resi conto da anni». ❑

COSAS ESPANTOSAS!
COMO O SOL BAILOU AO MEIO DIA EM FATIMA

57

Treća tajna

Međutim, Treća fatimska tajna jamačno je nešto što je izazvalo golemo zanimanje kod katolika cijeloga svijeta posljednjih godina. A nije posrijedi samo radoznalost. Ljudi se pitaju kako je moguće, ako je Gospa odlučila poslati jednu poruku (koja se trebala objaviti do 1960. godine) i budući da je Crkva tako jasno priznala vjerodostojnost tog ukazanja, da je se drži skrivenom.

„To je problem koji je i mene zainteresirao“, priznaje kardinal Silvio Oddi koji je bio pročelnik Kongregacije za kler. Oddi to lijepo i vrlo zanimljivo opisuje za mjesečnik *30 Giorni*, a to vrijedi u cijelosti prenijeti. „Uvijek sam se zanimao – kaže – kao i svi svećenici, kao svi dobri vjernici za Treću fatimsku tajnu. Budući da se znalo da se nije trebala objaviti, osim ako sestra Lucija ne bi umrla, prije 1960. godine, svi smo iščekivali tu godinu. No, stigla je 1960. godina, prošlo je nekoliko mjeseci i ništa nije bilo najavljeno. Ja koji sam bio tajnik Ivana XXIII., kada je bio u Parizu, zahvaljujući dobrom poznanstvu s

njim imao sam prigodu otvoreno mu reći: „Sveti Oče, ima jedna stvar koju Vam ne mogu oprostiti“. „Što to?“, upita me. „Da se svijet godinama držao u nesigurnosti i potom dolazi početak 1960. godine: prolaze mjeseci, a o toj tajni više se ništa ne zna“. Papa Roncalli mi odgovori: „Ne govori mi o tome“. Odgovorih mu: „Ako tako želite, ja o tome ne ću više govoriti, ali ne mogu spriječiti ljude da to čine. Zanimanje je silno: bit će da sam održao stotinjak propovijedi i govora najavljujući ovu objavu“. „Rekoh ti da mi o tome ne govoriš“. Ja više nisam o tome govorio, ali želio sam produbiti tu stvar. Stoga sam otišao k monsinjoru Lorisu Capovilli, njegovom osobnom tajniku i upitao sam ga: „Jeste li otvorili tekst tajne?“ „Da, otvorili smo ga“. „Tko je bio nazočan?“ „Bio je Papa“, kaže mi „kardinal Ottaviani i ja, a potom, budući da ga nismo uspjeli razumjeti jer je bio napisan rukom, na portugalskome, pozvan je jedan portugalski monsinjor koji je radio u Državnom tajništvu“.

Tekst poruke stigao je u Vatikan preko biskupa Leirije-Fatime. Biskup koji se tijekom Drugog svjetskog rata pribojavao da bi se i Portugal moglo uvući u sukob, a tajnu uništiti, izgubiti ili objaviti, odnio ju je u Rim, tražeći od Svete Stolice da je čuva. U Portugalu se jedno vrijeme čuvala u nuncijaturi. Pošto ju je pročitao, papa Roncalli vratio ju je u njezin sef. Pio XII., barem prema onome što je meni rečeno, nikada je nije pročitao. Prvi koji je otvorio omotnicu bio je Ivan XXIII. 1960. godine. Ispričali su mi čudnu zgodu: papa Pavao VI., kratko nakon izbora, tražio ju je i nije ju pronašao. Tako da su morali zvati monsinjora Capovillu da bi saznali kamo je stavljena.

Godine 1964.sudjelovao sam u Australiji na jednome kongresu. Na povratku, budući da smo se zaustavljali u Hong Kongu, ukrcao sam se na zrakoplov i otišao u Macao. Ondje je bio premješten, nakon što je imenovan biskupom, monsinjor iz Državnog tajništva koji je preveo tajnu. Otišao sam ga potražiti, no bio je u bolnici. Uputim se u bolnicu, no otpustili su ga toga jutra i otišao je u planinu na oporavak. Dakle, vratio sam se u Hong Kong, a da ga nisam uspio susresti. No i dalje me ovo nastavilo bockati. Nekoliko puta sam razmišljao: „Zašto je papa Ivan nije objavio?“ Ja, budući da sam izvrsno poznavao papu Ivana, siguran sam da se tajna nije ticala lijepe stvari. Roncalli nije želio čuti o nesrećama, kaznama. Dakle, držim da sadržava nešto što zvuči kao zabrana, kazna ili katastrofa.

Jedna druga prigoda u kojoj sam se zanimao za Fatimsku tajnu bila je 1985.godine. Bio sam Fatimi radi Mise 13.svibnja. Zbilja dirljivo iskustvo: nazočilo je milijun ljudi. Budući da sam bio u Fatimi, otišao sam k sestri Luciji. Zadržao sam se sat vremena u razgovoru s njom. Rekoh joj: „Slušajte, ne želim saznati tajnu. Ono što me čini radoznalim jest zašto nije objavljena? Možete li mi Vi to reći? I potom, želio bih saznati jeste li uspjeli razgovarati s Papom kad je bio ovdje?“ „O, da – odgovori mi – dugo.“ „i što ste odlučili?“ „da je ne objavimo“. „Zašto?“, pitam je, „Može li se znati zašto?“ „Jer bi je se moglo krivo protumačiti“.

U ovoj točci uzimam slobodu iznijeti pretpostavku: da Treća fatimska tajna predskazuje nešto teško što će Crkva učiniti, naravno nenamjerno. Da će na temelju loših tumačenja, neposlušnosti ili nečega sličnoga Crkva proći prilično težak trenutak. Možda tajna kaže da je u šezdesetim godinama, unatoč najboljim namjerama, Crkva učinila nešto, od čega će posljedice biti vrlo bolne, s neizmjernim smanjenjem prakticiranja vjere. I da će se potom

nakon teških patnji vjera vratiti. Da, to bi mogao biti sadržaj tajne. Međutim, kad bi bilo uistinu tako, ova je tajna već poznata jer je kriza Crkve pred očima sviju. A pažljiviji duhovi zamjećivali su to već godinama“.

AP o desetoj obljetnici motuproprija Summorum Pontificum: „Čini se da Franjo sve poduzima kako bi ga povukao“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/ap-o-desetoj-obljetnici-motuproprija.html

Associated Press* o rimskoj konferenciji prigodom 10. obljetnice motuproprija *Summorum Potificum* koja je održana 14.rujna na *Angelicum-u

(Rim) Tiskovna agencija *Associated Press* (AP) koju je 1846. utemeljilo pet njujorških dnevnih listova jedna je od najutjecajnijih međunarodnih tiskovnih agencija. U prošli četvrtak agencija AP izvijestila je i o međunarodnoj konferenciji koja je prigodom 10. obljetnice motuproroprija *Summorum Pontificum* održana na *Papinskome sveučilištu svetoga Tome Akvinskoga* u Rimu u nazočnosti kardinala Raymonda Burkea, Gerharda Müllera i Roberta Saraha. Donosimo isječak iz AP izvješća.

Pristaše latinske Mise obilježavaju 10. obljetnicu – bez Pape

Pristaše stare, latinske Mise dolaze na svoje godišnje hodočašće u Rim iako vlada posvemašnja ravnodušnost za njihovu stvar ili, reklo bi se, čak i otvoreno protivljenje nikoga manjega nego samoga pape Franje.

Deset godina pošto je papa Benedikt XVI. donio zakon koji dopušta veću uporabu latinske Mise, čini se da Franjo sve poduzima kako bi ga povukao ili barem da djeluje kao da taj zakon ne postoji.

U proteklim tjednima izjavio je s „učiteljskom vlašću“ da su reforme šezdesetih godina kojima je dopušteno da se mise služe na narodnim jezicima umjesto na latinskome „ireverzibilne“. Prošli tjedan dao je mjesnim biskupskim konferencijama ovlast da umjesto Vatikana nadziru prijevode.

Ovi koraci naglašavaju da je rat oko drevne liturgije u Katoličkoj Crkvi vrlo živ i otvara pogled na crte bojišnice koje su povučene između konzervativnih, tradicionalnih katolika i Franje otkada je na svojemu prvom javnom obraćanju kao papa 2013. godine odbio nositi tradicionalnu, crvenu mocetu obrubljenu krznom hermelina.
Čini se da je ravnodušnost obostrana.

Na konferenciji u četvrtak 14. rujna prigodom 10. obljetnice Benediktova dekreta kojim je dopustio uporabu latinske Mise, organizator susreta p.Vincenzo Nuara u svojemu uvodnom govoru ni jedan jedini put nije spomenuo papu Franju.

Tekst: Giuseppe Nardi
Izvor:

Kardinal Müller: „U liturgiji odlučuje se sudbina Crkve“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/kardinal-muller-u-liturgiji-odlucuje-se.html

10 godina motuproprija *Summorum Pontificum*: konferencija u Rimu. „Sudbina Crkve odlučuje se u liturgiji“, rekao je kardinal Gerhard Müller.

„U liturgiji odlučuje se sudbina Crkve.“

„Liturgija je 'nezabludiva' i nadvisuje osobna mišljenja teologa, biskupa i papa jer izriče objektivnu vjeru Crkve.“

„Urušavanje liturgije dovelo je do urušavanja Crkve.“

Kardinal Gerhard Müller kojega papa Franjo 30. lipnja nije potvrdio u službi pročelnika Kongregacije za nauk vjere, na svojemu predavanju tijekom konferencije 'Motuproprij Summorum pontificum Benedikta XVI.: nova mladost za Crkvu' koji je održan u Rimu u nazočnosti kardinala Raymonda Burkea i Roberta Saraha prigodom desete obljetnice stupanja na snagu ovoga motuproprija.

Izvor

Dvije nove fotografije Benedikta XVI. od 13. rujna 2017.

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/dvije-nove-fotografije-benedikta-xvi-od.html

Papa emeritus Benedikt XVI. susreo je 13. rujna Mariusza Kucinskoga, ravnatelja zaklade *Centro studi Ratzinger* iz Bydgoszcza (Poljska), na početku njegovog drugog petogodišnjeg mandata na mjestu ravnatelja.

Prema fotografijama koje je objavila facebook stranica zaklade *Fondazione Vaticana Joseph Ratzinger – Benedetto XVI*., primjećujemo da je Joseph Ratzinger jako mršav, ali da je riječ o čovjeku koji čuva svu svoju intelektualnu radoznalost.

A u Regensburgu ispred *Schottenkirche Sankt Jakob* mons. Rudolf Voderholzer predvodio je blagoslov spomenika posvećena Benediktu XVI.

U propovijedi Regensburški biskup podsjetio je na posjet Benedikta XVI. u rujnu 2006., kao i na takozvani *Regensburški govor* koji je danas aktualniji više nego ikada.

Izvor:

Sveti p. Pio (relikvija i njegove posljednje upute nama za život)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/sveti-p-pio-relikvija-i-njegove.html

Sveti pater Pio: "Želio bih imati tako snažan glas da bih pozivao grešnike cijelog svijeta ljubiti našu dragu Gospu."

U predvečerje njegove smrti nekoliko subraće zamolilo je p. Pia da im kaže nešto bitno što bi im ostalo za život. Pater im je odgovorio: "Ljubite našu dragu Gospu i potičite druge da je ljube. Uvijek molite svetu krunicu!"

Pater Pio je krunicu nazivao: "moje oružje, moj mač..."

Umro je s krunicom u rukama. Njegovi dani su bili posve prožeti molitvom svete krunice. Trajno ju je razmatrao i suobličavao se Kristovim otajstvima u duhovnom jedinstvu s Djevicom Marijom. Vrhunac tog razmatranja bio je u slavljenju svete misne žrtve. U njoj se on potpuno sjedinjavao s Raspetim i Uskrslim Gospodinom.
Nekoliko izjava p. Pia:

"Tješit ćemo se tim da smo sve više pritisnuti žalostima. Zahvaliti ćemo Božjem milosrđu što nam sve više daje sudjelovati u patnjama i smrti našeg Učitelja. Dokle god se za nas ne može reći: ovaj katolik je drugi Krist, nećemo se zaustavljati na putu prema Kalvariji. Podsjetimo se, dok trpimo žalosni pod napadima sotone, nakon Kalvarije dolazi Tabor, i time se ne prepustimo njegovim došaptavanjima."

"Zapamti, sotona ima samo jedna vrata kojima ulazi u dušu: slobodnu volju čovjeka. Ima i skrivenih, tajnih vrata. Napasti, obeshrabrenja i nemir su ponude od neprijatelja. Zapamti, ako sotona čini buku to je znak da je još vani, a ne unutra. Ono što nas treba plašiti je njegov mir i suglasnost s ljudskom dušom."

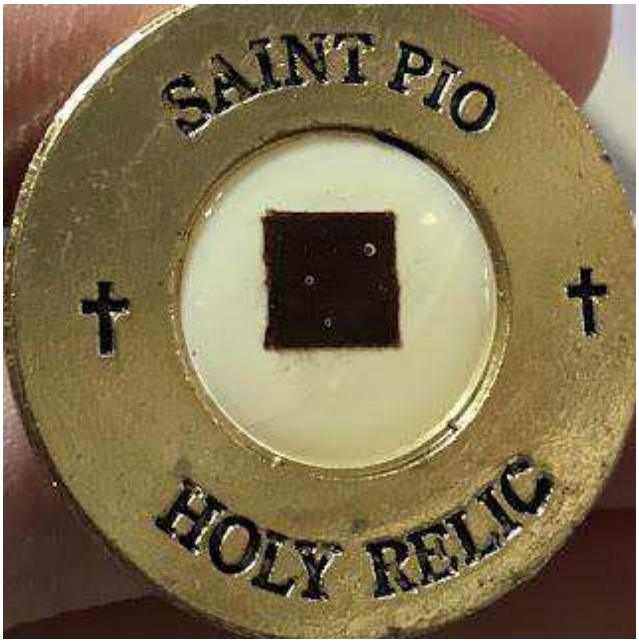

"Ne boj se, Isus je daleko moćniji od cijelog pakla."

"Ostani u čamcu u koji Te je Gospodin stavio, i pusti neka oluja dođe. Nećeš nastradati. Čini Ti se da Isus spava, ali pusti neka tako bude. Zar ne znaš da ako On spava, Njegovo Srce budno bdije nad Tobom?"

"Ne budi zabrinut. Isus će se za sve pobrinuti. Budi pun povjerenja u Isusa i nebesku Majku i sve će završiti kako treba."

Izvor: Otac Pio proziran Bogom iz pisama- duhovni obris oca Pia
Papa Benedikt XVI., Homilija u San Giovanni Rotondu, 21. lipnja 2009.

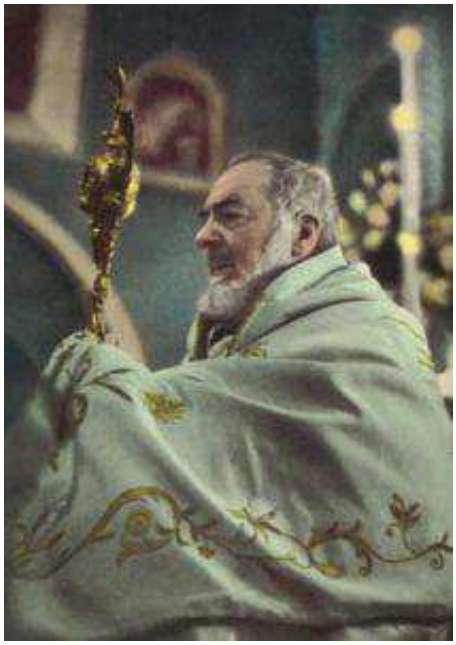

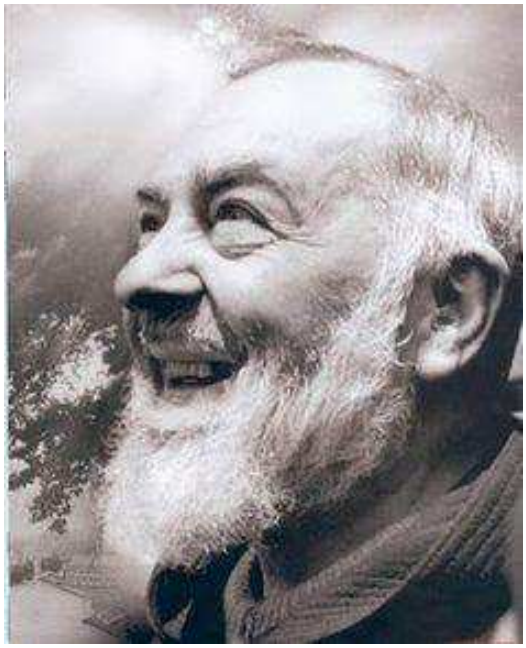

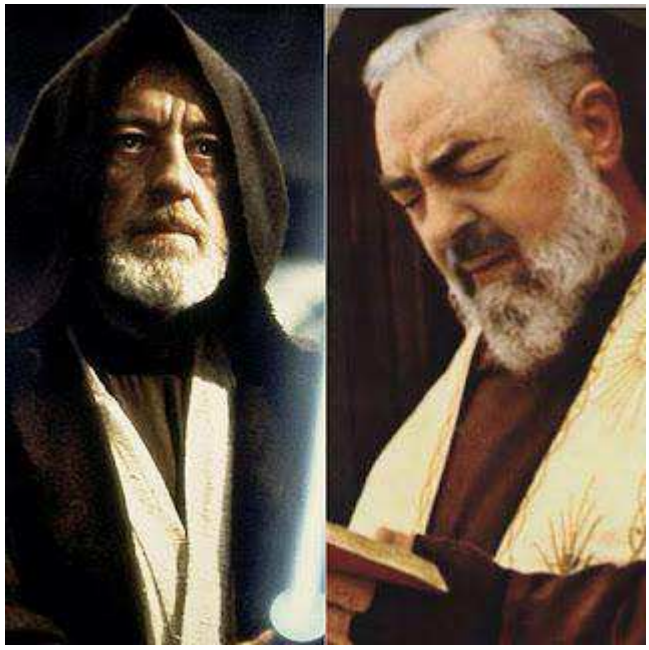

Correctio filialis de haeresibus propagatis – klerici i laici kore pape Franju zbog pobudnice Amoris laetitia

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/correctio-filialis-de-haeresibus.html

Ugledni klerici i laici uputili su papi Franji *Correctio filialis* u kojoj ga kore zbog proširenja krivovjerja

Potpisnici govore o „epohalnom“ događaju i zbilja je posrijedi senzacionalan i povijesni događaj. Prvi put od srednjega vijeka klerici i laici javno kore papu.

Brojni svećenici i ugledni laici iz redova znanosti i inteligencije izrekli su glede pape Franje *Correctio filialis de haeresibus propagatis*. U ovome „Ukoru poradi proširenja hereza“ predbacuju Franji da je u svojoj spornoj posinodskoj pobudnici *Amoris laetitia* „natuknuo ili podupro“ sedam hereza. Među potpisnicima nalaze se brojna poznata imena kao Roberto de Mattei, Martin Mosebach, Joseph Shaw, Paolo M. Siano, Robert Hickson, Ettore Gotti-Tedeschi, Thomas Stark.

Izvornu *Correctio* (ukor) potpisnici su sastavili na latinskome koji je službeni jezik Crkve. Potpisnici inzistiraju s poštovanjem da Papa

„osudi ove hereze koje je izravno ili neizravno zastupao“.

Tvrdi se da ortodoksno, dakle pravovjerno tumačenje mjesta kojima se prigovara nije moguće. Potpisnici ukora kao dokaz navode „izjave, djela i propuste“ Pape iz kojih „bez ikakve utemeljene sumnje“ proizlazi da Franjo želi tumačenje koje je „faktički heretično“.

Tri dijela: obrazloženje, *Correctio* i dublje tumačenje

Correctio filialis sastoji se od tri dijela. U prvome dijelu donosi se dokaz da potpisnici „kao katolički vjernici koji žive svoju vjeru imaju pravo i čak i obvezu“ uputiti takav jedan ukor papi.

„Crkveni zakon zahtijeva da kompetentne osobe ne šute kada crkveni pastiri unose pomutnju“.

To ne predstavlja „proturječje dogmi o papinskoj nezabludivosti“ jer nezabludivost vrijedi samo pod točno definiranim uvjetima i kojima se papa Franjo nije izričito služio. Potpisnici pišu u sažetku:

„On nije izjavio da ove heretične stavove valja promatrati kao konačan crkveni nauk ili da oni katolike obvezuje na neopoziv pristanak vjere. Crkva naučava da nijedan papa ne može tvrditi da mu je Bog objavio bilo kakvu novu istinu u koju katolici moraju čvrsto vjerovati.“

Papa Franjo, Martin Luter i Amoris laetitia

Drugi dio sadrži stvarni „ukor“ koji je sastavljen na crkvenome jeziku latinskome. U njemu se navodi „sedam heretičnih teza“ čije se širenje i poticanje predbacuje papi Franji.

U trećemu dijelu, dubljem tumačenju pojašnjavaju se dva „razloga“ za „besprimjernu krizu“ u koju je papa Franjo doveo Crkvu pobudnicom *Amoris laetitia*: „modernizam“ i „utjecaj ideja Martina Luthera na papu Franju“.

Modernizam, pišu potpisnici, Crkva je doduše osudila početkom 20. stoljeća, ali on se opet sredinom stoljeća pojavio i otada je u Katoličkoj Crkvi „prouzročio veliku i trajnu pomutnju“.

Osim toga, potpisnici skiciraju neke Lutherove teze o braku, moralu, oprostu i božanskome zakonu kako bi pokazali da Lutherove ideje „točno odgovaraju onome što papa Franjo promiče“. To potvrđuje i „izričita pohvala bez premca koju je papa Franjo izrekao o njemačkome herezijarhu“.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:

Potpisnici „Correctio Filialis“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/potpisnici-correctio-filialis.html

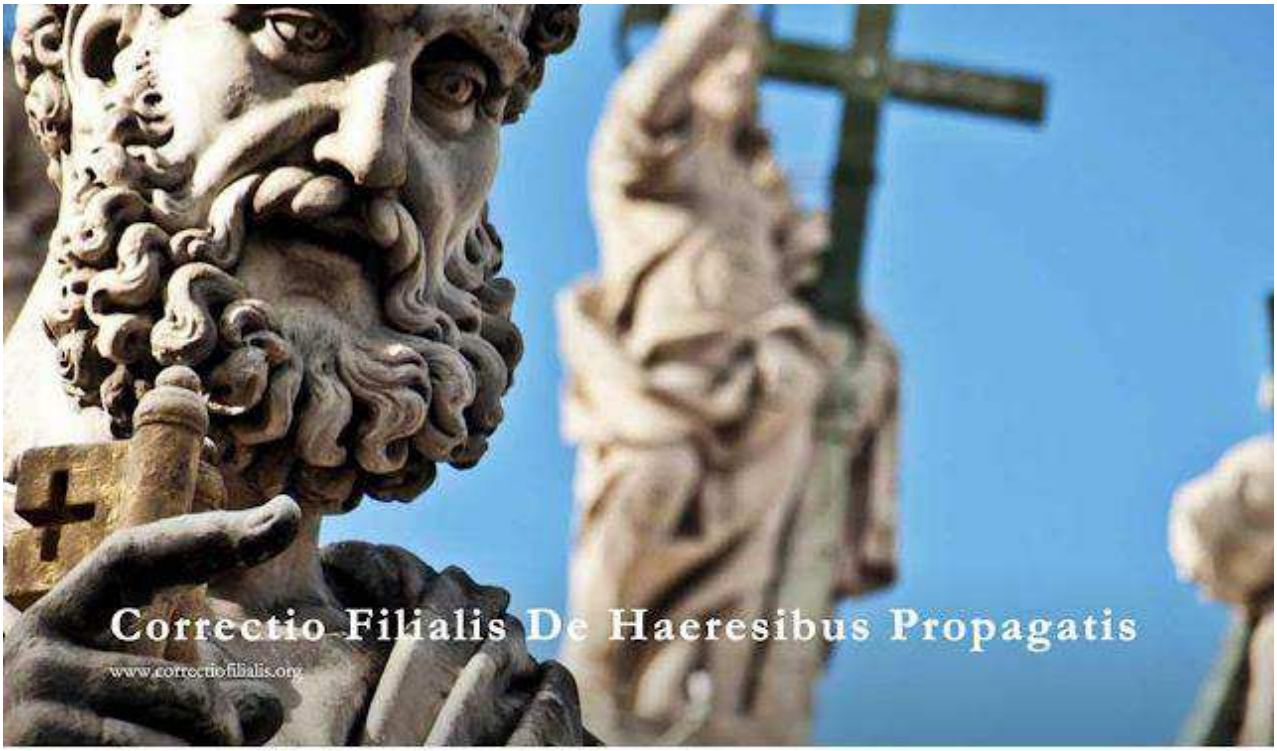

Donosimo popis potpisnika *Correctio filialis de haeresibus propagatis*, ukora upućena papu Franji od 62 svećenika i katolička učenjaka iz 20 nacija.

Dr. Gerard J. M. van den Aardweg
European editor, *Empirical Journal of Same-Sex Sexual Behavior*

Prof. Jean Barbey
Historian and Jurist, former Professor at the University of Maine

Fr Claude Barthe
Diocesan Priest

Philip M. Beattie
BA (Leeds), MBA(Glasgow), MSc (Warwick), Dip.Stats (Dublin) Associate Lecturer, University of Malta (Malta)

Fr Jehan de Belleville Religious

Dr. Philip Blosser
Professor of Philosophy, Sacred Heart Major Seminary, Archdiocese of Detroit

Fr Robert Brucciani District superior of the SSPX in Great Britain

Prof. Mario Caponnetto
University Professor, Mar de la Plata (Argentina)

Mr Robert F. Cassidy STL

Fr Isio Cecchini Parish Priest in Tuscany

Salvatore J. Ciresi, M.A. Director of the St. Jerome Biblical Guild, Lecturer at the Notre Dame Graduate School of Christendom College

Fr. Linus F Clovis,
Ph.D., JCL, M.Sc., STB, Dip. Ed, Director of the Secretariat for Family and Life in the Archdiocese of Castries

Fr Paul Cocard Religious

Fr Thomas Crean OP STD

Prof. Matteo D'Amico
Professor of History and Philosophy, Senior High School of Ancona

Dr. Chiara Dolce PhD
Research doctor in Moral Philosophy at the University of Cagliari

Deacon Nick Donnelly MA

Petr Dvorak
Head of Department for the Study of Ancient and Medieval Thought at the Institute of Philosophy, Czech Academy of Sciences, Prague; Professor of philosophy at Saints Cyril and Methodius Theological Faculty, Palacky University, Olomouc, Czech Republic

H.E. Mgr Bernard Fellay Superior General of the SSPX

Christopher Ferrara Esq.
Founding President of the American Catholic Lawyers' Association

Prof. Michele Gaslini
Professor of Public Law at the University of Udine

Prof. Corrado Gnerre
Professor at the Istituto Superiore di Scienze Religiose of Benevento, Pontifical Theological University of Southern Italy

Dr. Ettore Gotti Tedeschi
Former President of the Institute for Works of Religion (IOR), Professor of Ethics at the Catholic University of the Sacred Heart, Milan

Dr. Maria Guarini STB
Pontificia Università Seraphicum, Rome; editor of the website Chiesa e postconcilio

Prof. Robert Hickson PhD
Retired Professor of Literature and of Strategic-Cultural Studies

Fr John Hunwicke
Former Senior Research Fellow, Pusey House, Oxford

Fr Jozef Hutta Diocesan Priest

Prof. Isebaert Lambert
Full Professor at the Catholic University of Louvain, and at the Flemish Katholieke Universiteit Leuven

Dr. John Lamont STL DPhil (Oxon.)

Fr Serafino M. Lanzetta STD
Lecturer in Dogmatic Theology, Theological Faculty of Lugano, Switzerland; Priest in charge of St Mary's, Gosport, in the diocese of Portsmouth

Prof. Massimo de Leonardis
Professor and Director of the Department of Political Sciences at the Catholic University of the Sacred Heart in Milan

Msgr. Prof. Antonio Livi
Academic of the Holy See
Dean emeritus of the Pontifical Lateran University
Vice-rector of the church of Sant'Andrea del Vignola, Rome

Dr. Carlo Manetti
Professor in Private Universities in Italy

Prof. Pietro De Marco
Former Professor at the University of Florence

Prof. Roberto de Mattei
Former Professor of the History of Christianity, European University of Rome, former Vice President of the National Research Council (CNR)

Fr Cor Mennen Lecturer in Canon Law at the Major Seminary of the Diocese of 's-Hertogenbosch (Netherlands). Canon of the cathedral chapter of the diocese of 's-Hertogenbosch

Prof. Stéphane Mercier
Lecturer in Philosophy at the Catholic University of Louvain

Don Alfredo Morselli STL
Parish priest of the archdiocese of Bologna

Martin Mosebach
Writer and essayist

Dr. Claude E. Newbury M.B., B.Ch., D.T.M&H., D.O.H., M.F.G.P., D.C.H., D.P.H., D.A., M. Med; Former Director of Human Life International in Africa south of the Sahara; former Member of the Human Services Commission of the Catholic Bishops of South Africa

Prof. Lukas Novak
Faculty of Arts and Philosophy, Charles University, Prague

Fr Guy Pagès Diocesan Priest

Prof. Paolo Pasqualucci
Professor of Philosophy (retired), University of Perugia

Prof. Claudio Pierantoni
Professor of Medieval Philosophy in the Philosophy Faculty of the University of Chile; Former Professor of Church History and Patrology at the Faculty of Theology of the Pontificia Universidad Católica de Chile

Father Anthony Pillari, J.C.L., M.C.L

Prof. Enrico Maria Radaelli
Philosopher, editor of the works of Romano Amerio

Dr. John Rao
Associate Professor of History, St. John's University, NYC; Chairman, Roman Forum

Dr. Carlo Regazzoni
Licentiate in Philosophy at University of Freiburg

Dr. Giuseppe Reguzzoni
External Researcher at the Catholic University of Milan and former editorial assistant of Communio, International Catholic Review (Italian edition)

Prof. Arkadiusz Robaczewski
Former Professor at the Catholic University of Lublin

Fr Settimio M. Sancioni STD
Licence in Biblical Science

Prof. Andrea Sandri
Research Associate, Catholic University of the Sacred Heart in Milan

Dr. Joseph Shaw
Tutor in Moral philosophy, St Benet's Hall, University of Oxford

Fr Paolo M. Siano HED (Historiae Ecclesiasticae Doctor)

Dr. Cristina Siccardi
Historian of the Church

Dr Anna Silvas
Adjunct research fellow, University of New England, NSW, Australia

Prof. Dr Thomas Stark
Phil.-Theol. Hochschule Benedikt XVI, Heiligenkreuz

Rev. Glen Tattersall
Parish Priest, Parish of Bl. John Henry Newman, archdiocese of Melbourne; Rector, St Aloysius' Church

Prof. Giovanni Turco
Associate Professor of Philosophy of Public Law at the University of Udine, Member Corrispondent of the Pontificia Accademia San Tommaso d'Aquino

Prof. Piero Vassallo
Former editor of Cardinal Siri's theological review *Renovatio*

Prof. Arnaldo Vidigal Xavier da Silveira
Former Professor at the Pontifical University of São Paulo, Brazil

Mons. José Luiz Villac
Former Rector of the Seminary of Jacarezinho

Izvor:

Correctio filialis: Apeli koje se ne sluša i pitanja na koja se ne odgovara

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/correctio-filialis-apeli-koje-se-ne.html

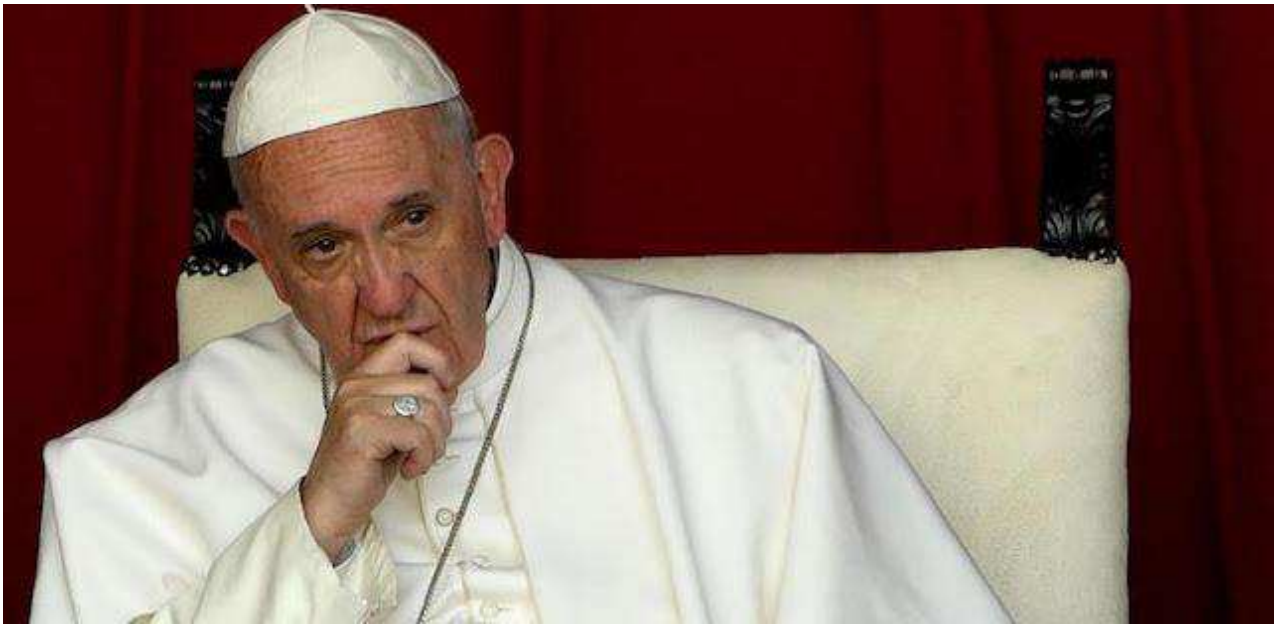

U lipnju 2016. godine, pošto je papa Franjo objavio pobudnicu *Amoris laetitia*, 45 teologa i filozofa u tajnosti se obratilo kardinalskome kolegiju i upozorilo na „heretične teze, zablude i dvoznačnosti“. Nakon njihova pisma uslijedio je otvoreni apel.

Austrijski filozof Josef Seifert u svojemu je opsežnom i dobro utemeljenom članku o pobudnici *Amoris laetitia* na ljeto 2016. godine podsjetio na „bratski ukor“ svetoga Petra koji je učinio apostol Pavao. Papinski dokument podvrgao je razornoj kritici.

U rujnu 2016. godine kardinali Walter Brandmüller, Raymond Burke, Carlo Caffarra i Joachim Meisner obratili su se papi Franji moleći ga za pojašnjenje dvoznačnih formulacija. Pri tome su Papi podastrli *Dubia* (dvojbe). U obliku pet pitanja tražili su od Crkvenoga poglavara jasnu izjavu vrijede li još učenja Crkve koja su u njima formulirana ili ne, jer o tome postoje sumnje prouzročene pobudnicom *Amoris laetitia*. Odgovor na to papa Franjo do dana današnjega nije dao. Držanje je to koje uistinu jača sumnje u to želi li on čuvati i naviještati crkveni nauk o nerazrješivosti braka, katoličkome moralnom nauku i sakramentalnome redu.

Pošto nisu primili nikakav odgovor, četvorica kardinala izišli su u javnost i u studenome 2016. godine objavili su svoja *Dubia* (dvojbe). Nakon toga bili su izloženi snažnim, djelomično i niskim i ponižavajućim napadima eksponenata iz najbližeg Papina okruženja.

U travnju 2017. godine, pošto još uvijek nisu dobili nikakav Papin odgovor, četvorica kardinala molili su da ih se primi u audijenciju kako bi mogli iznijeti svoju „zabrinutost“. Pismo za to sastavio je kardinal Carlo Caffarra. No opet nije došao ni najmanji znak iz Vatikana. U međuvremenu preminuli su dvojica od četvorice potpisnika, kardinal Joachim

Meisner i kardinal Carlo Caffarra, koji je kratko prije svoje smrti izjavio da osjeća da ga prisluškuju i nadziru.

Od prošle jeseni u raspravama uvijek se ponovno javljala tema bratskoga ukora prema novozavjetnome primjeru. U ovome smislu kanonist Edward Peters, referendar na Vrhovnome sudištu Apostolske Signature, izjavio je već u prosincu 2016. godine da crkveno pravo predviđa bratski ukor u situaciji nužde. To vrijedi onda kada je posrijedi „dobro Crkve i čuvanje cjelovitosti vjere i morala“, pri čemu se opomena treba iznijeti i objaviti drugim vjernicima s nužnim „strahopoštovanjem prema pastirima i uzimajući u obzir opću korist i dostojanstvo osoba“ (kanon 212,3 Zakonika kanonskoga prava).

Kardinal Raymond Burke potvrdio je na početku godine da će neminovno uslijediti bratski ukor ako papa Franjo i dalje ustraje u svojim stavovima koji su u protuslovlju s crkvenim naukom.

Jedna skupina klerika i laika koji „po svojemu znanju, nadležnosti i svojim istaknutim položajem“ ispunjaju pretpostavke koje se spominju u crkvenome pravu, prešli su na djelo i učinili su prvi korak prema „ukoru“.

Što će se sada dogoditi? Kako će Papa reagirati? A Benedikt XVI.?

> *Correctio filialis de haeresibus propagatis* inicijatori su objavili na različitim jezicima na: www.correctiofilialis.org

Izvor:

Generalni poglavar Svećeničkoga bratstva sv.Pija X. među potpisnicima koji kore papu Franju

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/generalni-poglavar-svecenickoga.html

Msgr.Fellay svojim potpisom u ime Bratstva sv.Pija X. podupro je ukor pape Franje „poradi širenja hereza“ pobudnicom *Amoris laetitia*.

(Menzingen) Među potpisnicima *Correctio filialis de haeresibus propagatis* koja je upućena papi Franji nalazi se i biskup Bernard Fellay, generalni poglavar Svećeničkoga bratstva sv.Pija X.

Kako su priopćili inicijatori *Correctio filialis*, msgr.Fellay ne pripada skupini prvih potpisnika koji su 11. kolovoza ove godine dostavili ukor Papi u Dom svete Marte.

Generalni poglavar Bratstva sv.Pija X. priključio se nakon pomnjivog proučavanja teksta i obrazloženja *Correctio* dok su prvi potpisnici čekali na odgovor iz Vatikana. Budući da dosad nije pristigao nikakav odgovor, jučer je ukor objavljen u javnosti. Potpis msgr.Fellaya izriče „slaganje Svećeničkoga Bratstva sv.Pija X. sa sadržajima“, rekli su inicijatori.

Bratstvo je već u prošlosti iznijelo kritiku pobudnice *Amoris laetitia*, sporne posinodske pobudnice pape Franje. S *Correctio* Papi se predbacuje širenje sedam hereza koje je on u pobudnici *Amoris laetitia* „natuknuo ili podupro“.

Svećeničko bratstvo sv.Pija X. utemeljio je 1970. godine nadbiskup Marcel Lefebvre. Godine 1975. zbog otpora nekim izjavama u koncilskim dokumentima i pokoncilskome razvoju u Crkvi oduzeto mu je kanonsko priznanje. Od 2009. godine odvijaju se razgovori

između Bratstva sv.Pija X. i Svete Stolice o otvorenim pitanjima i crkvenopravnome priznanju. Dva puta se činilo da je sporazum na dohvat ruke: u svibnju 2012. godine i u svibnju 2017. godine, no nije došlo do konkretnih rezultata.

Tekst: Giuseppe Nardi
Izvor:

Vatikan blokira mrežnu stranicu koja optužuje papu Franju za „sedam hereza“ - Kontrola nad vatikanskim medijima

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/vatikan-blokira-mreznu-stranicu-koja.html

Ovu vijest donosi Ansa, prema kojoj mrežna stranica koja sadrži tekst peticije nije dostupna s računalā koji se nalaze unutar vatikanskih zidina.

„Pristup mrežnoj stranici koju želite posjetiti blokiran je u dogovoru s politikom institucionalne sigurnosti“, navodno je obavijest koja se pojavila na osobnim računalima onih koji su unutar Svete Stolice pokušali pristupiti mrežnoj stranici na kojoj se nalazi Correctio“, piše tiskovna agencija. U ovome trenutku nitko dakle unutar Vatikana ne može pristupiti stranici www.correctiofilialis.org.

U pismu desetine svećenika i laika pozvali su Papu na ispravku sedam stavova koje je „podupirao“ u posinodskoj apostolskoj pobudnici *Amoris Laetitia* te „drugim riječima, činima i propustima koji su s njom povezani“, a koje su inicijatori dokumenta žigosali kao „heretične“.

Tekst: Alessandra Benignetti
Izvor:

Kontrola nad vatikanskim medijima

Popis mjera s ciljem odbijanja dijaloga kod pape Franje i njegovoga okruženja postao je dulji za još jedno poglavlje.

- Nije dao odgovor na *Dubia* kardinala
- Nije odgovorio na molbu da primi kardinale u audijenciju
- Nije rekao riječi kardinalu Caffarri premda su bili za istim stolom
- Ne pokazuje spremnost na dijalog
- Napadi i kazne (verbalni napadi, kažnjavanje, otpuštanje) za kardinale koji su poslali *Dubia* i za klerike i laike koji su se na drugi način zabrinuto i kritično obratili Papi zbog pobudnice *Amoris Laetitia*
- Internetska cenzura za protivna mišljenja

Tek prije pet dana Vatikansko tajništvo za komunikacije koje je papa Franjo utemeljio i Isusovački red sklopili su sporazum. Time je Red kojemu papa Franjo pripada, faktički preuzeo kontrolu nad vatikanskim medijima.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:

POTPIŠI I TI

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/potpisi-i-ti.html

Obavijest o potpisivanju peticije podrške za „Correctio filialis“

Correctio filialis de haeresibus propagatis pokrenulo je sedamdesetak učenjaka laika i klerika (od početnih pedeset, pridošli su novi). Dokument *Correctio* nije otvoren svima: potpisi se prihvaćaju samo ako je riječ o uglednicima čiji status u hijerarhiji ili u akademskome životu u katoličkome svijetu nosi težinu.

Steve Skojec sada je pokrenuo jednu drugu peticiju, peticiju podrške koju svatko može potpisati.

„I mi vjerujemo da moramo zaštititi svoju braću katolike, kao i one koji su izvan Crkve kojima se ne smije oduzeti ključ spoznaje i da moramo pomoći da se unaprijed onemogući širenje učenja koja teže za profanacijom svih sakramenata i za rušenjem Božjega zakona“.

Na dolje navedenoj adresi možete potpisati peticiju podrške ukoru *Correctio filialis de haeresibus propagatis*. Za svaki potpis šalje se po jedan mail u Vatikan. Pokretač Steve Skojec nada se da će preplaviti pretinac vatikanske elektroničke pošte. U trenutku kada pišemo, za manje od dva dana, prikupljeno je više od 7 800 potpisa.
Ova je inicijativa djelotvorna i s medijskoga stajališta (možda najbolja) jer daje do znanja koliko je potpisnika i dakle kolika je podrška „puka“ za *Correctio*.

POTPIŠI OVDJE

Ukor Pape zbog širenja hereza prodrmao je katolički svijet

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/ukor-pape-zbog-sirenja-hereza-prodrmao.html

Papa Franjo ukoren je zbog poticanja hereza. Ukor Pape potresa katolički svijet.

(Rim) *Correctio filialis de haeresibus propagatis*, ukor papa Franje zbog širenja hereza, eksplodirao je kao bomba i prodrmao katolički svijet. Mnoge je čak i prestrašio. Prekjučer su ugledni katolički klerici, znanstvenici i intelektualci posegli za sredstvom koje je korišteno posljednji put u 14. stoljeću. *New York Times* izvijestio je još u noći (prema srednjeeuropskome vremenu) na nedjelju o spektakularnoj akciji.

Ukor Pape od prekjučer je glavna tema razgovora u Rimu. Iz Papina okruženja izvješćuje se o napetoj opuštenosti. „Demonstrativna opuštenost prema van, napeti nemir prema unutra“, glasi povjerljivo izvješće.

Neki katolički mediji pokušali su ovu spektakularnu akciju proglasiti nevažnom. Djelomično pišu, očito ne poznajući ili ne želeći znati za ovu praksu i crkveno pravo, o „takozvanome“ ukoru. Međutim, ne može postojati sumnja da inicijatori kore papu Franju i da ga žele ukoriti i da su odabrali posve točan oblik za to.

K tome, upozorava se na to da „nijedan kardinal“ nije potpisao *Correctio filialis*. No to zapravo u ovoj stvari ne igra nikakvu ulogu, isto kao ni broj potpisnika. Za razliku od političkih sustava, čuvanje vjerskih istina i crkvenoga reda nije pitanje demokratskih

glasovanja niti bilo kako sastavljenih većina. Riječ je samo o tome je li jedna stvar ispravna ili pogrješna. Ako je ispravna, onda je dostatno da je zastupa i samo jedna jedina osoba. Ova je okolnost prekjučer prodrmala i probudila Rim.

Papa Franjo i njegovo okruženje svjesni su da je Franjo prvi papa u posljednjih skoro 700 godina na kojemu leži sjena krivovjerja i kojega se javno ukorava zbog širenja krivovjerja. Ovu mrlju on bi mogao ukloniti slijedeći zahtjev inicijatora da osudi pobrojane hereze. Iz povijesne kronike svojega pontifikata, doduše, ne će više moći izbrisati ovu mrlju.

Bijesna reakcija papinskoga kućnoga vatikanista

VATICAN INSIDER VATICANO

SEZIONI LA STAMPA IL SECOLO XIX Cerca...

Il banchiere Gotti Tedeschi (con altri 61) accusa il Papa di 7 eresie

Pubblicata la preannunciata "correzione formale" su Amoris laetitia: nessun cardinale o vescovo in comunione con Roma l'ha siglata. Tra i 62 firmatari spiccano invece i nomi dell'ex presidente dello Ior e i gestori di blog anti-Francesco

Već se čuju i bijesne reakcije na bergoljovskim mrežnim stranicama među kojima se posebno ističe jedna jer dolazi iz izravnoga papinskoga okruženja.

Papinski kućni i dvorski vatikanist Andrea Tornielli već je naslov svojega članka na Vatican Insider-u pretvorio u bijesnu obrambenu vatru služeći se retorikom klasne borbe: „Bankar Gotti Tedeschi (i još drugih 61) predbacuje Papi sedam hereza“. Zar papa Franjo nije više puta kritizirao upravo takvo ponašanje?

Tornielli faktički ima slobodan i izravan pristup k papi Franji. Njegovi članci u pravilu donose Papine stavove ili ih barem podupiru.

Tornielli u konkretnome slučaju pokušava ponajprije unijeti pomutnju među čitatelje stvarajući dojam da je *Correctio filialis*, ukor Pape od katoličkih klerika i laika, identična s *Correctio fraterna* kardinalā. Ovu posljednju u prošlo je vrijeme najavljivao poglavito kardinal Raymond Burke, potpisnik *Dubia* (dvojbi) o spornoj pobudnici *Amoris laetitia*. No ova *Correctio* još nije uslijedila.

Papinski kućni vatikanist naglašava da „nijedan kardinal i nijedan biskup koji je u potpunome jedinstvu s Rimom nije potpisao“. Isto usmjerenje preuzela je *katholisch.de*, mrežna stranica Njemačke biskupske konferencije i time se nagovještava prvi pokušaj odgovora bergoljovaca na Ukor.

Potpisnike Tornielli svodi na „bankara, biskupa koji nije u jedinstvu s Rimom i vlasnike blogova protiv pape Franje“, kojima se, čita se između redaka, uopće ne treba pridavati pozornost. Torniellijeva reakcija slijedi pri tome strategiju uskrate dijaloga koju papa Franjo provodi već 18 mjeseci. Tko plješće, on je dobrodošao i prima ga se u audijenciju, tko kritizira, njega se ignorira i isključuje.

Ovo usmjerenje koje je Tornielli pokazao, prihvatili su i drugi bergoljovski mediji. To su, uz *Spiegel* na njemačkome govornom području također i *Alfa y Omega* u Španjolskoj. Službeni katolički tjednik u zemlji u svojemu članku dade naslutiti da se može odahnuti da „nijedan kardinal ni biskup nije među potpisnicima *Correctio filialis*, ukora Pape“. Sva ova izvješća temelje se na zabludi koju je Tornielli posijao koji svjesno i namjerno brka nagoviješteni bratski ukor kardinalā s ovom akcijom klerika i laika.

Državna, talijanska tiskovna agencija ANSA prenijela je svojim pretplatnicima izvješće s čudom tvrdnjom:

„*Dokument je molba teologā. Ne govori se o herezama.*“

I u izvješću ANSA-e zapaža se koliko se važnosti posvećuje isticanju imena bivšega predsjednika Vatikanske banke i uglednoga znanstvenika na području financija Ettorea Gotti Tedeschija. Čini se da je nakana jasna. Proširena nesklonost prema „bankarima“ treba čitatelje refleksno dovesti na stranu protivnika Ukora.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor 1 i Izvor 2

„Kriva procjena, dobre nakane i zatrovani savjeti“ doveli su papu Franju u ćorsokak

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/kriva-procjena-dobre-nakane-i-zatrovani.html

Hoće li papa Franjo priznati pogrješku?

„Odgovor na sve to uvijek je isti: šutnja. Potpisnik dobro može razumjeti kako kriva procjena, dobre nakane i zatrovani savjeti glavnog glumca drame mogu odvesti u ćorsokak. Potpisnik može također shvatiti poražavajuće i depresivno djelovanje koje priznanje pogrješke može imati na jednu osobu. Međutim, šutnja ne priliči onomu koji je odgovoran za vjeru 1,2 milijarde vjernika, među kojima raste pomutnja. Tek pravo, ako on ne može činiti ništa drugo nego govoriti, govoriti govoriti ... ali o nečemu posve drugome.“

Vatikanist Marco Tosatti 25. rujna 2017. o reakciji pape Franje na *Ukor zbog širenja hereza*, na „peticije, apele, *dubia*, osobna i privatna pisma stotina ljudi, od koji su mnogi cijeli svoj život živjeli za Crkvu i – za razliku od drugih – ne moraju braniti moć ni interese“.

Izvor:

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

ČETVRTAK, 28. RUJNA 2017.

Sveti Arkanđeli (moćna zaštitna molitva)

Sveti Mihaele, arkanđele

Potrebno je znati da je riječ Anđeli naziv za službu, a ne za narav. Oni su uvijek duhovi, ali ne možemo ih uvijek nazivati Anđelima već samo onda kad se preko njih nešto najavljuje. Oni koji javljaju ono najviše zovu se Arkanđeli. (iz Homilija o Evanđeljima, svetoga Grgura Velikog, pape)

Sv.Mihael, vođa nebeske vojske, zaštitnik i branitelj Božjeg naroda

U hebrejskom 'Mi ka el' znači Tko je kao Bog?

U Svetom Pismu se spominje pet puta:

- „Knez kraljevstva perzijskoga protivio mi se dvadeset i jedan dan, ali Mihael jedan od prvih Knezova, dođe mi u pomoć.“ (Dn 10,13)
- „Nema nikoga tko bi se sa mnom protiv njih borio osim Mihaela, Kneza vašega, moje potpore i moga okrilja.“ (Dn 10, 21)
- „U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki Knez koji štiti sinove tvoga naroda.“ (Dn 12,1)
- Uto se zametnu rat u nebu koji je Mihael sa svojim Anđelima morao voditi protiv zmaja. Zmaj i njegovi anđeli prihvatiše borbu, ali je ne mogaše izdržati. I mjesta za njih više nije bilo u nebu. Bijaše izbačen veliki zmaj, stara zmija, koja se zove đavao-sotona, zavodnik cijeloga svijeta-bijaše

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)
In memoriam (6)
intervju (14)
Isprika (1)
Kardinali (79)
Katolički nauk (9)

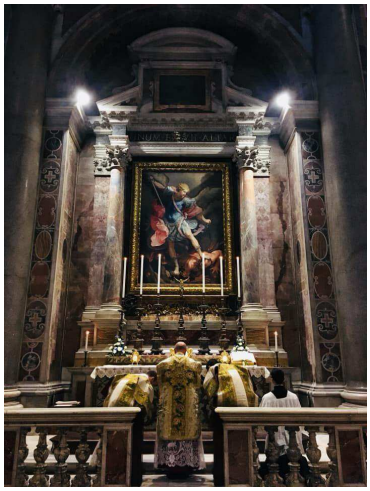

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

► 2018 (120)

▼ 2017 (207)

► prosinca (15)

► studenoga (19)

► listopada (17)

▼ rujna (23)

Što moramo vjerovati da bismo bili spašeni uz svje...

EKSKLUZIVNO – Monsinjor Livi: „Prisiljeni na Corre...

Sveti Arkanđeli (moćna zaštitna molitva)

„Kriva procjena, dobre nakane i zatrovani savjeti“...

Ukor Pape zbog širenja hereza prodrmao je katoličk...

POTPIŠI I TI

Vatikan blokira mrežnu stranicu koja optužuje papu...

Generalni poglavar Svećeničkoga bratstva sv.Pija X...

Correctio filialis: Apeli koje se ne sluša i pitan...

Potpisnici „Correctio Filialis“

Correctio filialis de haeresibus propagatis – kler...

Sveti p. Pio (relikvija i njegove posljednje uput...

Dvije nove fotografije Benedikta XVI. od 13. rujna...

zbačen na zemlju i bijahu s njime zbačeni njegovi anđeli.“ (Dn 12, 7-9)

- „Naprotiv, Mihael Arkanđeo, kad se u borbi za Mojsijevo tijelo prepirao s đavlom, nije se usudio izreći protiv njega uvredljivu osudu, nego je rekao:“Neka bi ti Gospodin zapovjedio da ušutiš!“ iz poslanice svetog Jude Tadeja, deveti redak.

Sveti Mihael je do kraja htio služiti Bogu ne gledajući na cijenu niti na čast. Svim svojim bićem htio je ostati uz Boga. Strmoglavio je u vječni bezdan onoga koji je bio postavljen na mjesto prvi do Boga, svjetlonoša – Lucifera. Na koncu svijeta sveti Mihael će se boriti s Antikristom i uništit će ga kao što je uništio i Lucifera na početku. Mnogima je poznata molitva svetom Mihaelu koja je bila obavezna do Liturgijske reforme. Danas ju nažalost svakodnevno mole samo poneki samostani, a tako je silno potrebna i neophodna svima jer zli želi svaku dušu zarobiti ili ometati.

Preporučamo molite ju svakodnevno jer silna je moć zagovora i pomoći svetog Mihaela Arkanđela! Neka nam postane naša sveta dužnost družiti se s glavnim vođom nebeske vojske!

Izvorno na latinskom (papa Leon XIII)
Sancte Michael Archangele, defende nos in proelio; contra nequitiam et insidias diaboli esto praesidium.Imperet illi Deus, supplices deprecamur: tuque, Princeps militiae Caelestis, Satanam aliosque spiritus malignos, qui ad perditionem animarum pervagantur in mundo, divina virtute, in infernum detrude.
Amen.

Hrvatski:
Sveti Mihaele Arkanđele,brani nas u boju; protiv pakosti i zasjeda đavolskih budi nam zaklon.
Neka mu zapovjedi Bog, ponizno molimo:Ti, vojvodo vojske nebeske, sotonu i druge duhove zlobne, koji svijetom obilaze na propast duša, Božanskom krepošću i jakošću u pakao strovali.
Amen.

U knjizi svetog Anselma piše kako je đavao napao jednog redovnika pred smrt i spočitavao mu njegove grijehe. Redovnik nije znao kako bi se obranio i u pomoć mu je pristupio Arkanđeo Mihael i odgovorio da su mu svi grijesi prije krštenja oprošteni. Zatim je redovniku đavao nabrajao grijehe nakon krštenja. Tad je sveti Mihael odgovorio da su mu i ti grijesi oprošteni u ispovijedi i da se pouzda u Božje

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Sveta Pričest (21)

Twitter (23)

Vatikan (29)

videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)

zakopano blago (8)

Kardinal Müller: „U liturgiji odlučuje se sudbina ...

AP o desetoj obljetnici motuproprija Summorum Pont...

Druga i treća fatimska tajna: teška kriza u Crkvi?

Kako do sretnog braka? Pogledajmo kratki videozapi...

Preminuo kardinal Carlo Caffarra, bolonjski nadbis...

Biskup Oster: Ljudi brbljaju u crkvi dok svećenik ...

Ludilo političke korektnosti u Belgiji: maknite po...

Sveti papa Pio X:"Krunica je moćno oruđe protiv zl...

Blažena Gospa Fatimska

Potrudimo se da i drugi uzljube Gospodina

► kolovoza (8)

► srpnja (13)

► lipnja (22)

► svibnja (21)

► travnja (13)

► ožujka (13)

► veljače (15)

► siječnja (28)

► 2016 (150)

milosrđe jer je okajao sve grijehe i za njih dao zadovoljštinu strpljivošću u patnjama na samrtnoj postelji.
Sveti Mihael je veliki pomoćnik u raznim nevoljama i bolestima.
Papa Pio XII proglasio ga je zaštitnikom radiologa.
Zazivajmo ga često. Ako je teško pobijediti napast ili ispraviti nedostatak, sveti Mihael će pomoći.
Sveti Mihaele, brani nas u boju iz ljubavi koju imaš za nas i kojom želimo odgovoriti Bogu.

Sveti Gabriel, Arkanđeo, navjestitelj Utjelovljenja

Ime Gabrijel znači „Snaga Božja".
Zajedno sa svetim Mihaelom on je čuvar crkvenih vrata. Obojica priječe prolazi sotoni u crkvu. Papa Pio XII apostolskim breveom od 01. travnja 1951. godine proglasio ga je nebeskim zaštitnikom telekomunikacija, telefona, telegrafa, radia, televizije.
Časti se kao zaštitnik pismonoša i glasonoša.
Ovaj Arkanđeo je i Zahariji navijestio rođenje svetog Ivana Krstitelja, Otkupiteljeva preteče, a također i Djevici Mariji rođenje Sina. Također se spominje u Božjoj Riječi, knjizi proroka Danijela (Dn 8,16-26).
U molitvi Zdravo Marijo katolici diljem svijeta ponavljaju iste riječi koje je sveti Gabriel izrekao pri pozdravu Blaženoj Djevici. U tome je najljepša poruka koju je sveti Gabrijel donio s neba. Molitva Zdravo Marijo je ponavljanje njegovih riječi (3 prva zaziva, a potom su 2 zaziva svete Elizabete). Ta molitva nam govori o dva najsigurnija časa u našem životu – sad i trenutak smrti. Moleći Zdravo Mariju već sad se pripremamo za trenutak smrti. Prijelaz u vječnost je najvažniji trenutak i potrebno ga je izmoliti. Majka ne dolazi ako nije pozvana. Tamo gdje nema Majke nema niti Isusa, Trojstva, nema ničega. Takva duša gubi se za cijelu vječnost. Rijetke su duše koje, ako nisu živjele u samom trenutku smrti prionu uz Gospodina i priznaju Ga Bogom, a Majku Bogorodicom i vazda Djevicom. Također tri puta dnevno pobožni katolici mole Anđeosko pozdravljenje dozivajući u srce i um taj trenutak blage vijesti.

Sveti Rafael, Arkanđeo zdravlja ili Božji lijek

Ime Rafael znači „Lijek Božji". Sveti Rafael se spominje u Tobijinoj knjizi. Gospodin ga šalje da ozdravi Tobiju i Saru. On Tobiju uvodi u Sarinu kuću, koju oslobađa od zla. Saru kao ženu mladoga Tobije skupa s njim dovodi u kuću staroga Tobije. Mladi Tobija, pun zahvalnosti prema svome ratiocu, a kojeg još ne prepoznaje, priča ocu koja mu je sve dobročinstva njegov pratioc iskazao. Tada se sveti Rafael, koji se prikazao u čovječoj slici Azarije očituje:"Blagoslivljajte Boga nebeskoga, hvalite ga i veličajte pred svim živima jer vam je učinio milosrđe svoje! Činite dobro i neće vas zlo snaći. Molitva s postom i

milostinjom bolja je nego blago u zlatu gomilati. Milostinja izbavlja od smrti, tamani grijeh i čini da se nađe milosrđe i vječni život. Koji čine grijeh i nepravdu neprijatelji su svojoj vlastitoj duši. Očitujem vam dakle istinu i ne ću vam dulje sakrivati tajnu; rekoh da je lijepo čuvati tajnu kraljevu, ali je časno otkriti i hvaliti djela Božja. Kad si se molio sa suzama i pokapao mrtve, ostavljao objed i sakrivao obdan mrtve u kući svojoj i obnoć ih pokapao, ja sam prinosio Tvoju molitvu Gospodu. Jer si bio Bogu mio trebalo je da se iskažeš u kušnji .Zato me Gospod posla da Te iscijelim i Saru, ženu sina Tvojega, izbavim od zla duha. Ja sam Anđeo Rafael, jedan od sedmorice, koji stojimo pred Gospodom.“

Kad oni to čuše, prepadoše se i drščući padoše ničice na zemlju.

Anđeo im reče:“Ne plašite se! Mir vama! Blagoslivljajte Boga u vijeke! Ja ne dođoh jer se to meni svidjelo, nego po zapovijedi Boga našega i zato Ga blagoslivljajte i pjevajte mu u vijeke! Činilo se istina, da s vama jedem i pijem; ali ja uživam jelo nevidljivo i pilo, kojega ljudi ne mogu vidjeti. Vrijeme je da se vratim k Onome, koji me i poslao. A vi blagoslivljajte Boga i pripovijedajte sva divna djela Njegova!“ Nakon ovih riječi, više ga nisu vidjeli. Tri sata ležali su na licu svojemu i blagoslivljali su Boga. Zatim se digoše i pripovijedali su sva divna djela Njegova. (Tob 12, 6-22)

Sveti Arkanđeli, čuvajte nas u boju da blagoslovljeno prispijemo u vječnu Domovinu!

St. Michael St. Gabriel St. Raphael

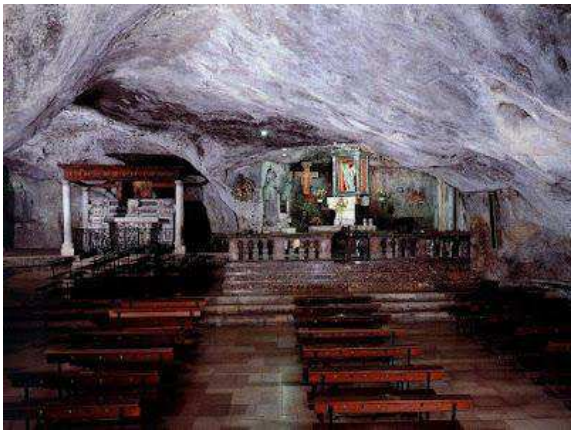

Kapelica u Garganu- svetište sv.Mihaela (ovdje se ukazao sv. Mihael)

Objavio/la katolicki nauk u 20:18:00

Oznake: Anđeli, Božja Riječ, Glazba, Gospa - Majka Marija, Gostujući autor, latinski, Molitva, Papa - sv.otac, Sveci

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)

Traži

Autor slika teme: mammuth. Pokreće Blogger.

EKSKLUZIVNO – Monsinjor Livi: „Prisiljeni na Correctio filialis, u Crkvi vlada velika pomutnja“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/09/ekskluzivno-monsinjor-livi-prisiljeni.html

„Crkva se nalazi u nezapamćenoj pomutnji, ali to vrijedi samo za one koji daju da ih se u nju dovede“, kaže to za La Fede Quotidiana *monsinjor Antonio Livi, poznati teolog, voditelj stranice* Fides et Ratio *i, u prvom redu, jedan od svećenika potpisnika pisma – dokumenta „Correctio filialis“ koje je poslano Papi.*

Mons. Livi, zašto ste odlučili pisati ovo pismo i poglavito objaviti ga u javnosti?

„Stoga što Papa nije poslušao kardinale koji su već ranije zakonitim putem predložili i podastrli *Dubia* glede pobudnice *Amoris Latitia*, ali i stoga što nije odgovorio nama koji smo mu se bili obratili dana 11. kolovoza. Dakle, nije bilo drugoga rješenja nego da ga u cijelosti objavimo u javnosti. Jasno, svjesni smo i predviđamo da ne će dati odgovor ni nama ako nije odgovorio četvorici kardinala.“

Je li Bergoglio izrekao hereze?

„Naša je nakana podsjetiti Svetoga Oca da ne daje glas heretičnim teolozima te mogućnost da provode svoju volju. Oni ga sada okružuju i imaju utjecaj na njega. Mislim na kardinala Kaspera i na eksponente Njemačke i argentinske biskupske konferencije. Papin način djelovanja jest poguban. Imamo pravo na jasnoću i na sigurnu riječ o toliko osjetljivim temama."

Ponavljamo, postoje li hereze kod Bergoglia?

„On nije osobno ili formalno u herezi, nije to izrekao na očit način. On ne proglašava stvari koje su heretične, ali dopušta da ih drugi govore, a da ih ne ispravi i ne opovrgne, čak ih i podupire. Mislim da je svakako grijeh protiv razboritosti i štetna pastoralna praksa. Pokušavamo ga potaknuti da uvidi svoje pogrješke i u praksi, ali i u nauku koji je pod negativnim utjecajem modernizma. Ova je inicijativa bila nužna."

Zbog kojeg razloga dopušta drugima da govore heretične stvari?

„Ne znam je li to računica, lukavost ili nedostatak razboritosti. Sigurno je da onima koji ga okružuju dopušta da ostvaruju u praksi pogibeljne i heretične tvrdnje koje utječu na dokumente. Mi želimo zaštititi Papu."

Kakva je situacija u Crkvi?

„Crkva se nalazi u nezapamćenoj pomutnji, ali to vrijedi samo za one koji daju da ih se u nju dovede. Vjera nije u Bergogliovim riječima niti općenito u riječima papa, oni ništa ne izmišljaju. Sve se nalazi u Svetome pismu, u Tradiciji i u Katekizmu."

Je li Crkva podijeljena?

„Pokazuje se da ovaj pontifikat u Crkvi stvara podjelu i pomutnju. Postoje svećenici i biskupi koji se ne slažu, mislim primjerice na biskupe SAD-a ili Poljske čiji su mnogi predstavnici kritični i ne slažu se s usmjerenjem."

Bergoglio inzistira na milosrđu….

„Postoji retorika milosrđa, ali ne čini mi se da je i stanje stvari takvo. Nije se pokazao milosrdnim prema kardinalima potpisnicima *Dubia* i općenito, s onima koji imaju drukčije mišljenje od njega vrlo je strog. Ne čini ono što govori."

Bruno Volpe

Izvor

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 30. RUJNA 2017.

Što moramo vjerovati da bismo bili spašeni uz svjedočanstvo jedne osobe o tome kako je postala u dubini duše radosna zahvaljujući pravovjerju

Krivovjerje nasuprot pravovjerju

,,Srcem vjerujemo i ustima ispovijedamo jednu Crkvu ne krivovjernika, nego svetu Rimsku, katoličku, apostolsku, (i) vjerujemo da se izvan nje nitko ne spašava.'' **(papa Inocent III., Eius exemplo, 1208. god., DH 792)**

,,Jedna je naime sveopća Crkva vjernika, izvan koje se uopće nitko ne spašava.'' **(IV. Lateranski sabor, 802)**

'Izvan Crkve nema spasenja' (*extra Ecclesiam nulla salus*)

"Nitko tko se nalazi izvan Katoličke crkve, ne samo pogani nego niti Židovi niti krivovjernici ili raskolnici ne mogu biti sudionici vječnog života, nego će ići u oganj vječni "koji je pripremljen đavlu i anđelima njegovim, osim ako joj budu

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

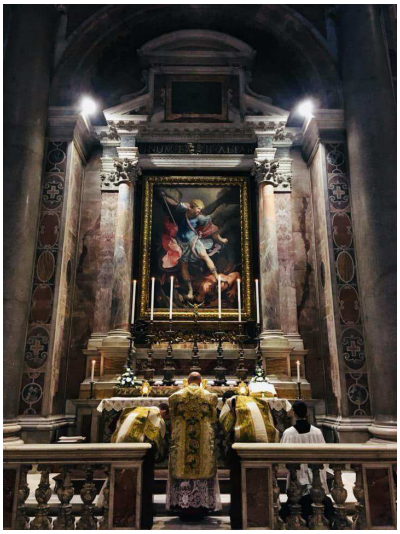

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

► 2018 (120)

▼ 2017 (207)

► prosinca (15)

► studenoga (19)

► listopada (17)

▼ rujna (23)

Što moramo vjerovati da bismo bili spašeni uz svje...

EKSKLUZIVNO – Monsinjor Livi: „Prisiljeni na Corre...

Sveti Arkanđeli (moćna zaštitna molitva)

„Kriva procjena, dobre nakane i zatrovani savjeti“...

Ukor Pape zbog širenja hereza prodrmao je katoličk...

POTPIŠI I TI

Vatikan blokira mrežnu stranicu koja optužuje papu...

Generalni poglavar Svećeničkoga bratstva sv.Pija X...

Correctio filialis: Apeli koje se ne sluša i pitan...

Potpisnici „Correctio Filialis“

Correctio filialis de haeresibus propagatis – kler...

pripojeni prije kraja života; jedinstvo crkvenog tijela vrijedi toliko da crkveni sakramenti vrijede samo onima koji ostaju u njoj, kao što i postovi, milostinja i druga djela pobožnosti i vježbe kršćanske vojske postižu vječnu nagradu samo u njoj.“

No što je najpotrebnije vjerovati? To možemo saznati u ovom vrlo zanimljivom i poučnom video zapisu!

Svjedočanstvo jedne osobe: "Imam 39 godina i teolog sam po struci. Prije 19 godina sam spoznala da je Bog Ljubav, a prije 10 godina sam doživjela duboko obraćenje na rođendan bl. Alojzija Stepinca. Mislila sam da od tad mogu mirno rasti u vjeri, molitvi, iskrenoj i čistoj ljubavi no nisam osjećala onu duboku radost i ispunjenje koje nitko i ništa ne može oduzeti kad nalete bure i oluje. Od djetinjstva sam željela znati jako dobro govoriti engleski jezik. Zamišljala sam kako bi to bilo izvrsno jer bi mi sva vrata bila otvorena, a život bi mi bio lakši. Smatrala sam to povlasticom. Govorila sam blago onima kojima je to materinji jezik. Bila sam pomalo tužna jer radi obiteljske situacije nisam imala priliku za aktivnije učenje engleskog jezika. Prije tri godine sam spoznala da je najbitnije živjeti ne bilo kako već čisto katoličku vjeru u punini njezine istine. Tek sam čitajući Denzingera (UPT, Đakovo) kojeg mi je preporučio jedan svećenik spoznala da sam najsretnija osoba na ovom svijetu. Spoznala sam da nije točno ono što sam slušala i na teologiji da je svejedno u kojoj si vjeri i da je Bog jedan nas sviju zvali ga Alah ili naš Trojstveni Bog. Nije svejedno jesi li protestant, pravoslavac jer su se raskolili. a samo je u Katoličku crkvi i vjeri spasenje. Razumjela sam tad više mi nisu otvorena samo zemaljska vrata već vrata vječnosti. Tad, prije tri godine sam postala dubinom svoje duše radosna i ispunjena osoba. Htjela sam što više spoznavati vjeru, a još uvijek spoznajem to bogatstvo. Događali su se i problemi kasnije

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Sveti p. Pio (relikvija i njegove posljednje uput...

Dvije nove fotografije Benedikta XVI. od 13. rujna...

Kardinal Müller: „U liturgiji odlučuje se sudbina ...

AP o desetoj obljetnici motuproprija Summorum Pont...

Druga i treća fatimska tajna: teška kriza u Crkvi?

Kako do sretnog braka? Pogledajmo kratki videozapi...

Preminuo kardinal Carlo Caffarra, bolonjski nadbis...

Biskup Oster: Ljudi brbljaju u crkvi dok svećenik ...

Ludilo političke korektnosti u Belgiji: maknite po...

Sveti papa Pio X:"Krunica je moćno oruđe protiv zl...

Blažena Gospa Fatimska

Potrudimo se da i drugi uzljube Gospodina

► kolovoza (8)

► srpnja (13)

► lipnja (22)

► svibnja (21)

► travnja (13)

► ožujka (13)

► veljače (15)

► siječnja (28)

► 2016 (150)

većí, manji, vrlo stresne situacije no zagledana u vječnost tu dubinu radosti više ništa nije moglo niti može pomutiti. Od srca živim vjerske istine (dogme) katoličke vjere svjesna da sam rođena u najvećoj mogućoj povlastici-katoličkoj vjeri. Uistinu, pravi je najdragocjeniji dragulj." S.M.

[**Osuđene zablude odbačene u dokumentima**, Syllabus pape Pija IX:]

15. Svaki čovjek ima slobodu prihvatiti i ispovijedati religiju, za koju, vođen svjetlom razuma, bude smatrao da je istinita.
16. Ljudi u obdržavanju bilo koje religije mogu pronaći put vječnog spasenja i postići vječno spasenje.
17. Treba biti barem u dobroj nadi u vječno spasenje svih onih, koji nikako nisu bili u pravoj Kristovoj crkvi.
18.Protestantizam nije ništa drugo nego različit oblik iste prave kršćanske religije, u kojoj je moguće svidjeti se Bogu, jednako kao i u Katoličkoj crkvi **(Pio IX., Syllabus, 1864. god., DH 2915-2918)**

DH = DENZINGER H. – HÜNERMANN P., Zbirka sažetaka vjerovanja, definicija i izjava o vjeri i ćudoređu, UPT, Đakovo, 2002.

Objavio/la katolicki nauk u 15:30:00

Oznake: Božja Riječ, Dogma, Dokumenti, Korisni savjeti, Krivovjerje, Svećenici, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

Sveta Pričest (21)

Twitter (23)

Vatikan (29)

videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)

zakopano blago (8)

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)

Traži

Autor slika teme: mammuth. Pokreće Blogger.

Poslušnost papi (izjave kardinala Müllera, Burkea, Caffare i biskupa Atanazija Schneidera o trenutnom stanju u Crkvi)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/poslusnost-papi-izjave-kardinala.html

1.Gdje je i kada proglašena dogma o papinoj nepogrješivosti? U kojim slučajevima katolik treba bespogovorno poslušati papu? Koje od kršćanskih Crkava priznaju papinu nepogrješivost?

Dogma papine nezabludivosti (nepogrješivosti) proglašena je na Prvom vatikanskom koncilu (1869.–1870.) papinskim dekretom *Pastor aeternus*,18. srpnja 1870.

Definicija dogme: *Kada rimski biskup govori* ***´ex cathedra´****, tj. kada, obnašajući svoju službu, kao pastir i učitelj svih kršćana, konačno odlučuje na temelju svoje najviše apostolske vlasti da se cijela Crkva treba pridržavati nauka o vjeri i moralu, onda on na temelju božanske potpore, koja mu je obećana, posjeduje onu nepogrješivost kojom je božanski Spasitelj htio da bude opremljena njegova Crkva u konačnoj odluci u nauku o vjeri i moralu. Zato su takve konačne odluke rimskoga biskupa nepromjenjive po sebi samima, a ne na osnovi odobrenja Crkve.*

***P*apa ima karizmu nezabludivosti kad govori *ex cathedra*, tj. kad na svečani način proglašava neku dogmu koja se tiče vjere ili morala.** Papina nezabludivost je praktično nezabludivost Crkve u ime koje papa u nekom trenutku proglašava dogmu.
Dio katolika ne zna razlikovati pojmove pa izraz *papina nezabludivost (nepogrješivost)* shvaća kao tvrdnju da papa ne može sagriješiti ili pak da ni u čemu što kaže ne može

pogriješiti. **Nepogrješivost se ne smije shvaćati kao nemogućnost da papa osobno sagriješi**, nego kao milosni dar vezan uz papinstvo po kojemu papa, kad govori o stvarima vjere i morala, ne smije pogriješiti, jer bi time uveo u zabludu cijelu Crkvu. (komentar: radi ovoga pitanja crkveno pravo dopušta mjere kao ukor papi)
Crkva drži da je, ukoliko papa proglasi jednu istinu vjere ili morala kao dogmu svaki kršćanin dužan je u potpunosti prihvatiti takvu formulaciju kao obvezujući iskaz svoje vjere. U dokumentu piše: *Oni koji su jednom prihvatili vjeru pod crkvenom službom nauka, ne mogu nikada imati opravdan razlog da promijene tu vjeru ili da posumnjaju.*

Papinu nezabludivost, kao i papinski autoritet među kršćanima priznaju jedino katolici zapadnoga (rimokatolici) i istočnoga (grkokatolici) obreda.

2.Sveti Toma Akvinski razmišlja kod pitanja o bratskom ukoru je li dolično da se katkad primjenjuje i prema poglavarima. Sa svim potrebnim razlikovanjima odgovara anđeoski naučitelj da se ovaj ukor mora primjenjivati kada je u pitanju vjera. Tko to pak može iskreno reći da danas vjera naroda i cijele Crkve nije ozbiljno ugrožena, u liturgiji, na vjeronauku i u crkvenim ustanovama?
Čitajmo uvijek iznova svetog Franju Saleškog, svetog Roberta Bellarmina, svetog Petra Kanizija i Bossueta, i spoznat ćemo s čuđenjem da su se morali boriti protiv istih zabluda

Izvor1: DENZINGER H. – HÜNERMANN P., Zbirka sažetaka vjerovanja, definicija i izjava o vjeri i ćudoređu, UPT, Đakovo, 2002. (knjigu možete preuzeti i u knjižnici bloga)

Izvor2:Sotonino remek-djelo

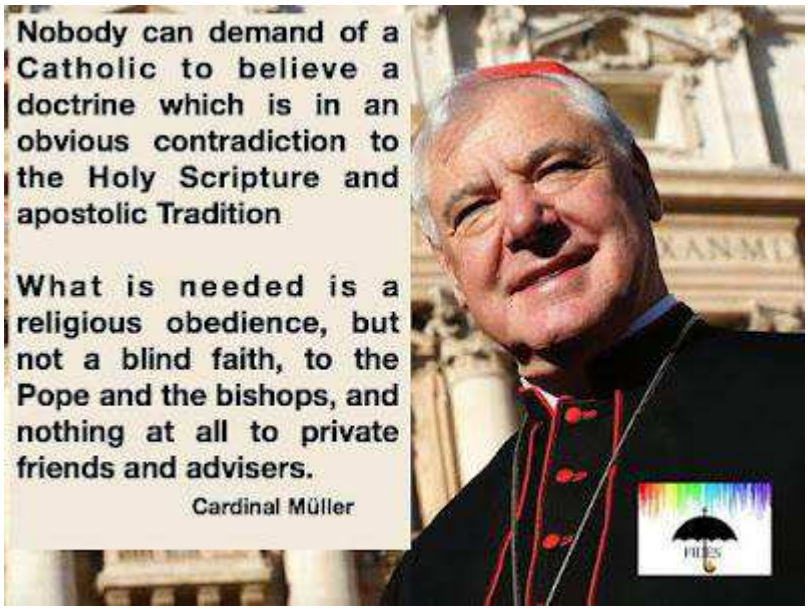

Kardinal Müller."Nitko ne može zahtjevati od katolika da vjeruje u doktrinu koja je u očitoj suprotnosti sa Svetim Pismom i Apostolskom Tradicijom(predajom).

Ono što je potrebno je religiozna poslušnost, ali ne slijepa vjera, prema papi i biskupima, i nikakva prema prijateljima i privatnim savjetnicima.

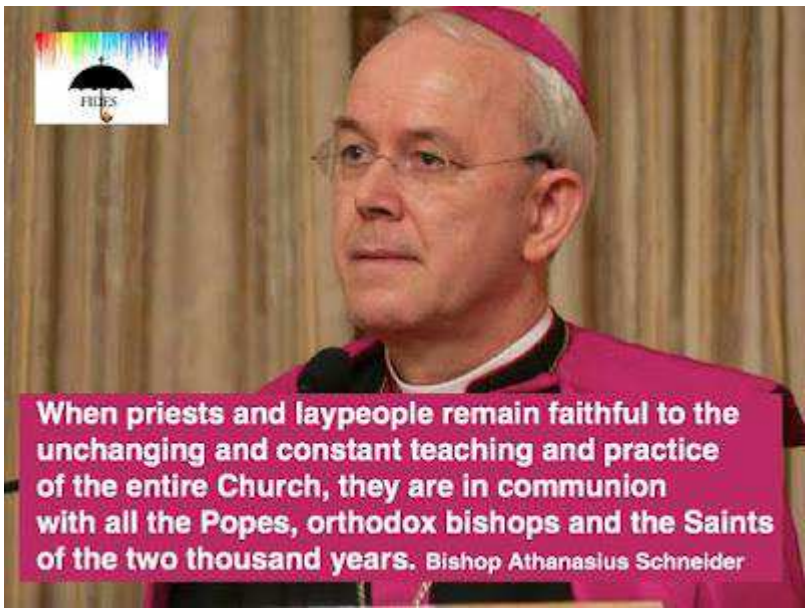

Biskup Atanazije: Kada svećenici i laici ostaju vjerni nepromijenjenom i trajnom nauku i praksi cijele Crkve, oni su u zajedništvu sa svim Papama, pravovjernim biskupima i svecima proteklih 2 000 godina.

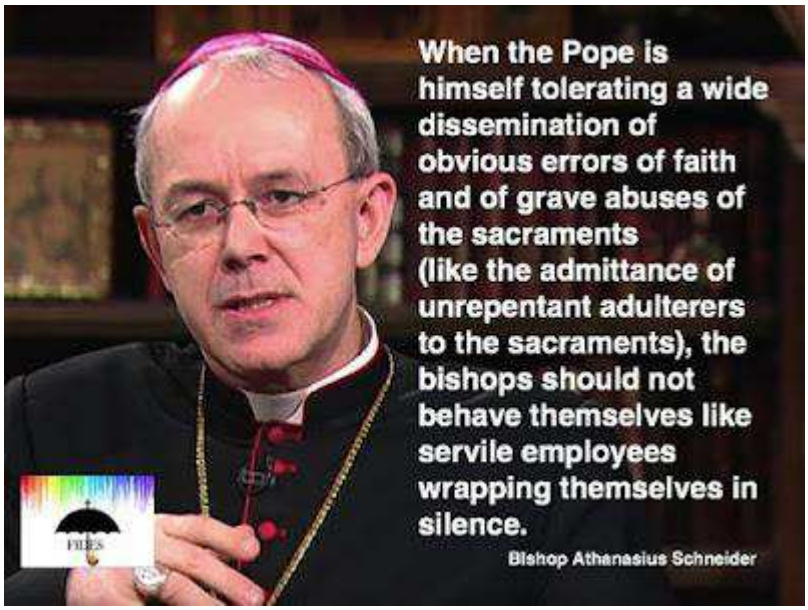

Biskup Atanazije: Kada Papa osobno tolerira veliko širenje očitih grješaka u vjeri i ozbiljnu zlouporabu sakramenata (poput pristupa nepokajanih preljubnika sakramentima), biskupi se ne bi trebali ponašati poput pokornih službenika omatajući se u šutnju.

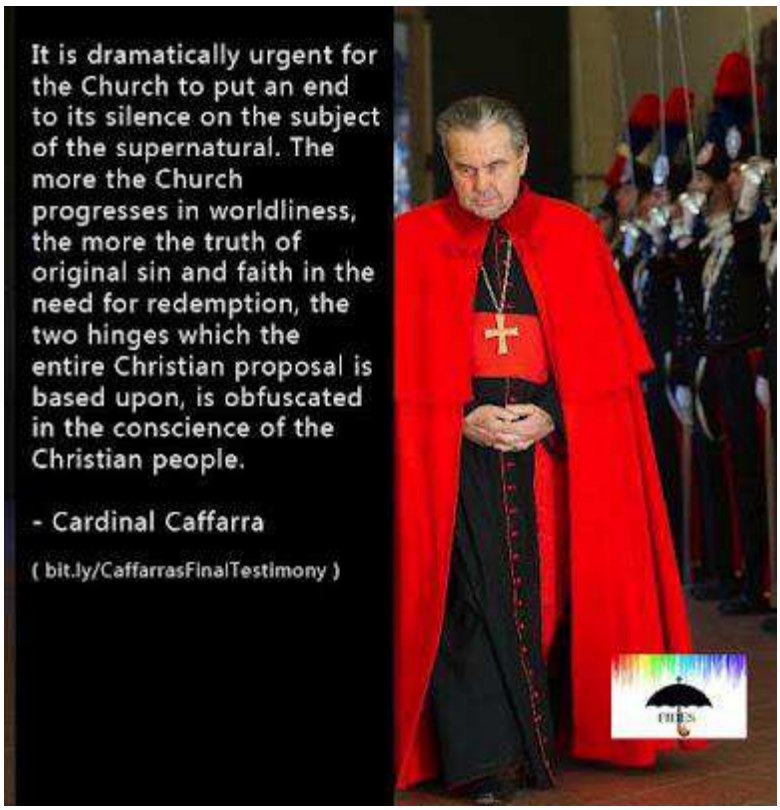

Kardinal Caffara: Iznimno je hitno da Crkva prestane šutjeti na temu nadnaravnoga. Što više Crkva napreduje u svjetovnosti, to je više istina o istočnom grijehu i vjeri u potrebi za otkupljenjem, kao dvije kuke o kojima visi cijela kršćanska poruka, zatamnjene u savjesti vjernika kršćanina.

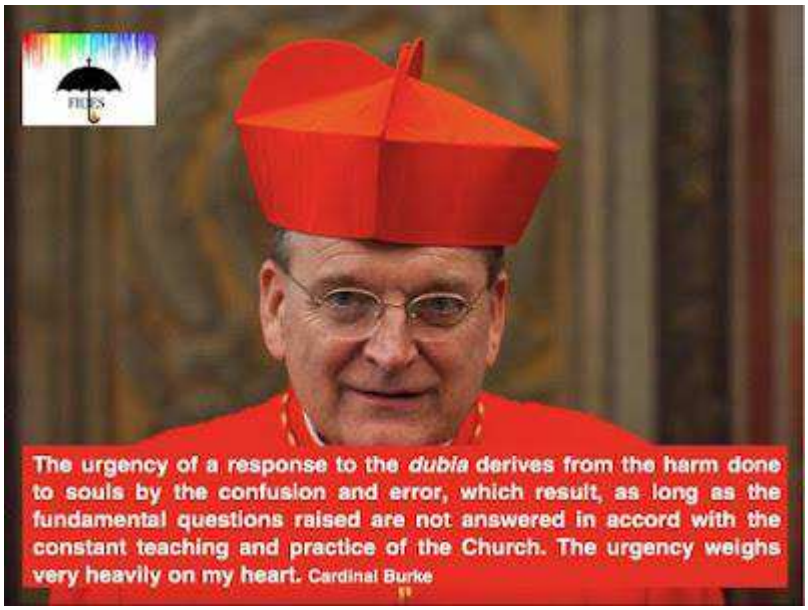

Kardinal Burke: Užurbanost da se odgovori na dubiu (pismo kardinala papi da pojasni neka pitanja vezana uz katoličku vjeru), proizlazi iz štete koju dušama čine konfuzija i grješke, koje rezultiraju tako dugo dok se postavljena fundamentalna (temeljna) pitanja ne odgovore u skladu s trajnim učenjem i praksom Crkve.
Ta hitnost mi je veoma na srcu.
Izvor3: Vatikanist Nick Donnelly - Twitter

Iznimna važnost i hitnost posvete Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu: Zašto mir u svijetu o tome ovisi?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/iznimna-vaznost-i-hitnost-posvete.html

Gospin plan za postizanje mira

Jedna od glavnih tema Fatimske poruke jest postizanje mira u cijelome svijetu. U Fatimi je Majka Božja svijetu dala potrebne uvjete za mir u svijetu. Oni se sastoje u proširenoj praksi pobožnosti Prvih pet subota kao naknada (zadovoljština) za uvrede Bezgrješnom Srcu Marijinu i u posveti Rusije Bezgrješnom Srcu, koju će obaviti Papa skupa sa svim katoličkim biskupima.

Gospa je rekla trima malenim Fatimskim pastirima: „Ako se izvrše moji zahtjevi, moje će Bezgrješno Srce pobijediti, Sveti Otac posvetit će mi Rusiju koja će se obratiti i čovječanstvu će biti darovano vrijeme mira. Inače će Rusija proširiti svoje zablude po cijelome svijetu, izazivajući ratove i progone Crkve. Dobri će biti mučeni, Sveti će Otac mnogo trpjeti, a mnogi će narodi biti uništeni.“

Sestra Lucija o kazni

Sestru Luciju, posljednju Fatimsku vidjelicu, intervjuirao je profesor William Thomas Walsh 1946. godine glede proširenja zabluda Rusije: 'To znači, po Vašemu mišljenju da će bilo koju naciju, bez izuzetka, komunizam osvojiti?'

'Da.'odgovori sestra Lucija[1] (Vidi Izjava sestre Lucije profesoru Walshu)

„A to znači i Sjedinjene Američke Države?“ Upita profesor Walsh.

Sestra Lucija odgovori:“ Da.“ (Svjedočanstvo oca Manuela Roche, prevoditelja profesora Walsha).

Godine 1967. ona reče ocu Augustinu Fuentesu:

„Presveta Djevica puno puta rekla je mojim rođacima Franji i Jacinti i meni, da će mnoge nacije nestati s lica zemlje. Ona je rekla da će Rusija biti oruđem koje je Nebo odabralo za kažnjavanje cijelog svijeta ako prije ne postignemo obraćenje tog jadnog naroda...“ (Vidi Intervju oca Fuentesa sa sestrom Lucijom 1957.godine)

Očito je da će, ili Rusija biti na vrijeme posvećena kako su to zahtijevali naš Gospodin i time će biti mir, ili ćemo vidjeti ispunjenje svih strašnih kazni koje nam je Gospa predskazala: ratove, gladi, progone Crkve i Svetoga Oca, uništenje mnogih naroda i ropstvo onih naroda koji ne budu uništeni. Samo obraćenje Rusije može ukloniti kazne koje nas i danas pogađaju i unaprijed spriječiti one koje nas očekuju u budućnosti. Sestra Lucija upozorila nas je da će Bog upotrijebiti Rusiju za kažnjavanje cijeloga svijeta, „ako prije ne postignemo obraćenje tog jadnog naroda.“ Trebamo obraćenje Rusije, no Gospodin je odlučio da će se to obraćenje ostvariti samo preko jednog jedinog djela: svečane posvete Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu. Kraj kazni i mir u svijetu stoga ovise o tom činu.

Mir ili kazna

U Fatimi, govoreći o Sebi Samoj pod nazivom Gospa od Ružarija, naša Gospa nam je rekla: „Samo nas Ona može spasiti“. Nijedna vlada ni institucija nije imala uspjeha u stvaranju bilo kakvog trajnoga mira za naš toliko izmučeni svijet. To stoga što je Gospodin odlučio da će mir doći samo našom poslušnošću jednostavnim, ali dubokim zahtjevima koje nam je ona dala u Fatimi te da će Gospa donijeti istinski mir čovječanstvu.

Sestra Lucija pitala je našega Gospodina zašto On ne želi obratiti Rusiju bez posvete koju Papa treba obaviti. On odgovori da želi da cijela Crkva prizna to čudo kao pobjedu Srca Marijina; nakon čega bi kao učinak pobjede Njegova Crkva javno odavala počast Bezgrješnome Srcu, stavljajući je uz pobožnost kojom se časti Njegovo Presveto Srce.

Mir koji je Gospa obećala jest onaj koji je Izaija prorokovao u Svetome pismu: „Dogodit će se na kraju dana: Gora Doma Gospodnjega bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad

svih bregova. K njoj će se stjecati svi narodi, nagrnut će mnoga plemena i reći: "Hajde, uziđimo na Goru Gospodnju, pođimo u Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo stazama njegovim. Jer će iz Siona Zakon doći, iz Jeruzalema riječ Gospodnja." ... oni će mačeve prekovati u plugove, a koplja u srpove. Neće više narod dizat' mača protiv naroda nit' se više učit' ratovanju.“ (Izaija 2,2-4; usp. Mih 4,1-3). Ovo je prorokovano prije više od 2500 godina i ispunit će se kada Bezgrješno Srce bude pobijedilo i kraljevalo.

Možemo mi sami prosuditi jesu li mačevi prekovani u plugove. Samo 2000. godine Sjedinjene Američke Države izvezle su 798 milijardi dolara oružja zemljama u Trećem svijetu. To su novci koji su se mogli potrošiti za lijekove, postrojenja za desalinizaciju vode te za hranu i poljoprivredne alate. Kada budemo imali mir koji će Gospa donijeti preko pobjede Svojeg Bezgrješnog Srca korist ćemo svoje resurse za pomaganje ljudima umjesto da im nanosimo zlo.

Mir i obraćenje

Kako pojašnjava sveti Augustin, mir je spokoj reda. Budući da je Gospodin Stvoritelj ljudi, iz toga slijedi da će čovječanstvo imati mir samo kada se podloži društvenom uređenju koje je osmislio Stvoritelj. Kako bi se postigao istinski i trajni mir među ljudima, čovjek mora voditi pobožan i pravedan život, u skladu s prirodom koju mu je Bog darovao. Mir koji je Gospa prorekla „ne će se sastojati samo u činima vanjske i formalne uljudnosti, nego će biti mir koji će prodirati u ljudske duše i koji će ujediniti, ozdraviti i ponovno otvoriti njihova srca međusobnoj naklonosti koja je izvor bratske ljubavi. Kristov mir jedini je mir koji odgovara ovome opisu“ (Papa Pio XI, *Ubi Arcano Dei Consilio*). „On je mir naš“, reče sveti Pavao (Ef 2,14).

Mir koji će proisteći iz posvete Rusije ne će biti samo izostanak ratova. Bit će to mir koji izvire iz kraljevanja Isusa Krista među ljudima, obiteljima i društvima: „Sve i u svima – Krist“ (Kol 3,11). Kristovo društveno kraljevanje svi će priznati i živjeti.

Izvor: fatima.it

Članak je preveden i ponovno objavljen s dozvolom Fatima Centra – www.fatima.org

Sveti Franjo Asiški - iz njegovog pisma

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/sveti-franjo-asiski-iz-njegovog-pisma.html

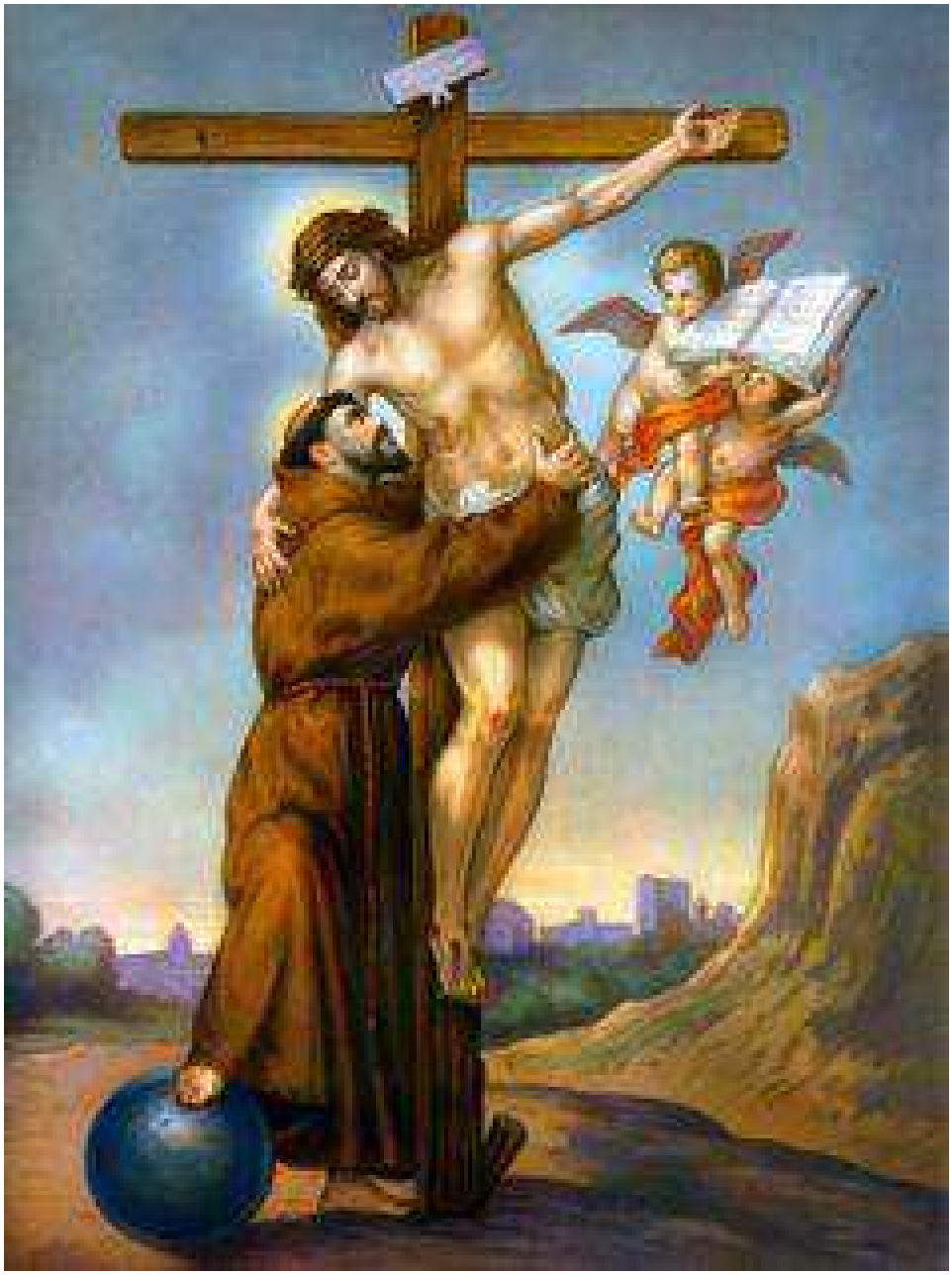

Blagoslovljeni koji ljube Gospodina i čine ono što piše u Evanđelju

Volja je Očeva bila da Njegov blagoslovljeni i slavni Sin, kojega nam je On dao i koji se za nas rodio, prinese sebe kao žrtvu i dar na žrtveniku križa prolivši vlastitu krv. To On, po kojem je sve stvoreno, nije učinio za sebe, nego za naše grijehe, ostavljajući nam primjer da idemo Njegovim stopama.

On hoće da se svi spasimo po Njemu i da Ga primamo čistim srcem i neokaljanim tijelom. Kako su sretni i blagoslovljeni oni koji ljube Gospodina i koji čine onako kako sam Gospodin u Evanđelju kaže: Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom, a

bližnjega svoga kao sebe samoga. Ljubimo Boga i štujmo Ga čista srca i čiste pameti jer On to traži.

Upućujmo mu hvale i molitve danju i noću jer treba da uvijek molimo i da u tome ne sustajemo. (komentar: najveća molitva je sveta misna žrtva)

Potrebno je također da postimo i da se uzdržavamo od grijeha, od suvišnog jela i pića i moramo biti katolički. Treba da često posjećujmo crkve.

Potrebno je da poštujemo klerike, čak i ako su grešnici (komentar: kao katolici potrebno je nasljedovanje Isusa Krista, a ne čovjeka. Za zlo djelo ili pogrešan nauk smo pozvani reći da je zlo, a čovjeka ne osuditi kao osobu već ljubiti.) ne samo zbog njih samih, nego zbog njihove službe i jer nam oni pružaju presveto tijelo i krv Gospodina našega Isusa Krista, što ga žrtvuju na Oltaru, primaju ga i drugima ga dijele. Budimo svi tvrdo uvjereni da se nitko ne može spasiti osim po krvi Gospodina našega Isusa Krista i po svetim riječima Gospodnjim, koje klerici propovijedaju, navješćuju i drugima dijele (komentar:potrebno je imati zdravi oprez za vrijeme propovijedi da klerici zaista propovijedaju Gospodinov nauk jer u ovim vremenima postkoncilske krize lako mogu uletjeti da propovijedaju svoju pamet, čak ponekad i suprotno od nauka vjere, a što je pogubno za spas duše).

Moramo ljubiti svoje neprijatelje i dobro činiti onima koji nas mrze.

Ljubavlju, koja je Bog, molim i zaklinjem sve vas do kojih dopire ovo pismo ja brat Franjo, vaš manji sluga, da ove miomirisne riječi Gospodina našega Isusa Krista ponizno i s ljubavlju primite, da ih dragovoljno vršite i potpuno opslužujete. A sve one koji ih dragovoljno prime i shvate, te ako u njima ustraju do kraja, neka blagoslovi Otac i Sin i duh Sveti. Amen.

Komentar: Svojim propovijedanjem sveti Franjo je postizao kod osoba da slijede Isusa Krista tako što je živio ono što je propovijedao. Na taj način bio je autentični svjedok Raspetoga.
Quaracchi, 1941, str.87
Jedan dobar fratar nekolicini nas koji smo bili na hodočašću u Asiz nam je pokazao dio u koji se ne može baš tako lako u samostanu ući. Tu sam uspio fotografirati samo dvije fotografije.

Ovo je fratarska blagovaona gdje je za jedan događaj s fratrima bio i papa

Pogled s terase

Nekoliko detalja iz samostana gdje hodočasnici idu redovito:

slabo je radio aparat, ali mislim da se vidi naš veliki svetac i njegova ćelija

Golubice su žive, nisu umjetne i još uvijek mu svakodnevno dolaze

SRCE ISUSOVO–NOVA STRANICA na internetu u čast Srca Isusova i drugi bogati sadržaj

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/srce-isusovonova-stranica-na-internetu.html

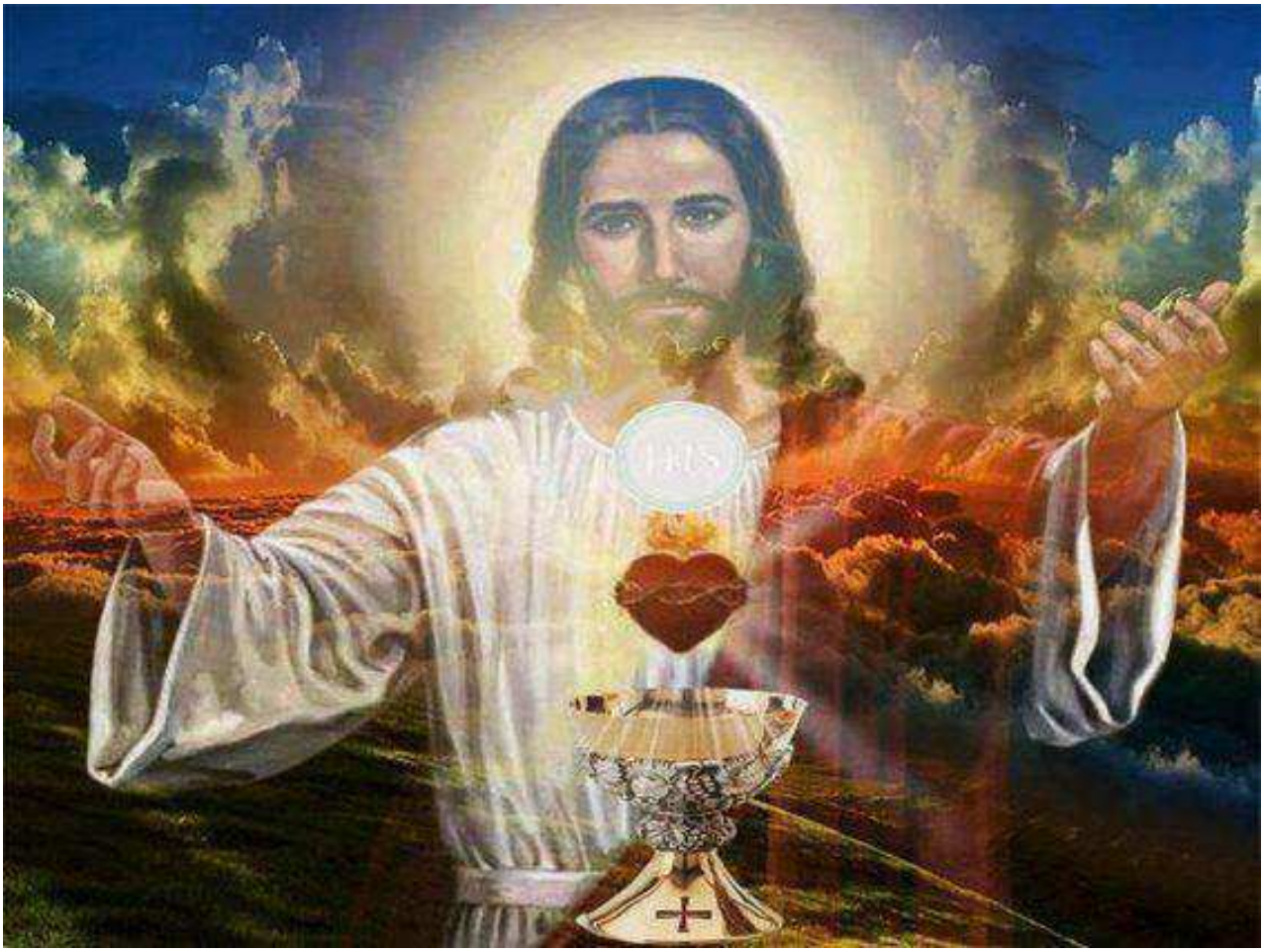

"Neka sve u nama i oko nas, djela našeg života, osjećaji naših srdaca, naša trpljenja, naše žrtve i naša smrt, proglašava vlast i pjeva slavu klanjanja dostojnog Srca Isusova, Učitelja i Kralja svih naših srdaca. Ujedinjeni u Srcu Isusovom učimo i crpimo iz njega sve više i više bezgraničnu pobožnost prema Božjoj stvari i stvari Crkve"

Blažena Majka Marija od Isusa Deluil-Martiny, herojska utemeljiteljica Reda Kćeri Srca Isusova

Preporučamo Glasilo Počasne Straže kojega možete preuzeti OVDJE . Pratiti ga možete preko interneta na navedenoj adresi koju možete pronaći i na kraju posta ili putem pošte. Ovdje možete saznati što je to Počasna straža Srca Isusova, zašto izabrati sat i ustroj straže i što je to Sat milosrđa. Također tu se nalazi pristupnica Počasne straže, svjedočanstvo, galerija i fotografije časnih sestara Kćeri Srca Isusova u kojem je porast zvanja. Suočeni s velikim padom zvanja u (gotovo) svim redovima nedavno smo pisali o čudu Božje ljubavi. Tad smo između ostaloga naveli da je 23 sestre u samostanu, a sad ih je već 25. Samostan je sagrađen za 25, a još im nove djevojke pristižu u želji i čežnji služiti Kristu Kralju na korist duša upravo kroz ovu zajednicu u kojoj se uistinu osjeti istinska

oaza Kristove ljubavi, mira i tišine. Biti će vjerojatno gužve, ali neka Bog blagoslovi sestre i čuva ih u ovom samostanu gdje ih zasigurno želi! Kako smo već naveli u ovom Redu je pregršt tradicionalnih elementa no sustav je takav i ne dopušta još slavljenje tradicionalne mise iako smo duboko uvjereni da bi ju sestre rado imale u svom samostanu. Promatrajući cijelu situaciju vjerujemo kada biskupi i svećenici dođu kod njih i vide njihovu diskreciju, poniznost, samozatajnost i pobožnost da su duboko dirnuti.

Dobro došli ste svi, bilo kao laici vjernici ili moguće buduće duhovno zvanje!

S časnim sestrama se možete povezati i na ovaj način, preko glasila, jer će Vas sigurno pratiti u svojim molitvama kako bi dobili pomoći i duhovne snage od Gospodina. Također preporučamo Pisma i Misli (knjigu možete preuzeti i u knjižnici bloga) utemeljiteljice reda Kćeri srca Isusova! Kod Kćeri Srca Isusova možete obući i škapular Smrtne muke Srca Isusova i sućutnog Srca Marijina koji je zaštita protiv duha raskola i krivovjerja, koja će u posljednjim vremenima činiti razdore u Crkvi. Škapular je moćna zaštita protiv zlih sila pakla. Odobren je Dekretom 4. travnja 1900. Također se možete poslužiti molitvama, pjesmama koje se tu nalaze ili ukratko pročitati životopis bl.Marije od Isusa, utemeljiteljice Sestara Kćeri Srca Isusova čiji je život završio mučeničkom smrću za kraljevstvo Isusa Krista. Pogođena je hicem iz revolvera samostanskog vrtlara, anarhiste. 22. listopada 1989. Ivan Pavao II je proglasio Mariju od Isusa blaženom. Prilikom njezinih posmrtnih ostataka ustanovljeno je da je njezino tijelo "očuvano".

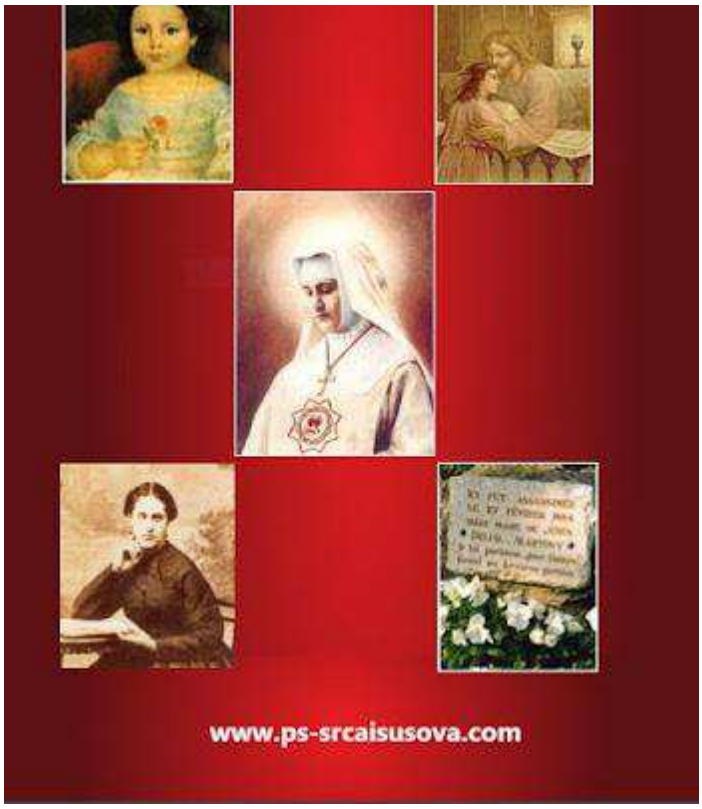

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 7. LISTOPADA 2017.

Gospa u obrani protiv Turaka

Bitka kod Lepanta - Gospa od Svete Krunice, 7. listopad 1571.

Pomorska bitka kod Lepanta, luke u Grčkoj. Bitka je između kršćanske i turske vojske.

7.listopada 1571.brodovlje kršćanske vojske znano pod imenom "Sveta liga" pobijedilo je pomorske snage Osmanskog Carstva. U čast pobjede nad Turcima uspostavljen je liturgijski blagdan Gospine Krunice. Bilo je to u vrijeme pape Pija V. Svetim ga je proglasio papa Klement XI.

Kako je bitka tekla? Što se dogodilo s vođom Turaka? Kako je Gospa pomogla? Tko je bio u floti Svete lige? Pogledajmo u video zapisu!

Objavio/la katolicki nauk u 21:45:00

Oznake: Gospa - Majka Marija, Papa - sv.otac, Povijesne činjenice, Razni događaji, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

Fatimska poruka: Deset najčešćih pitanja o Fatimi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/fatimska-poruka-deset-najcescih-pitanja.html

1. ŠTO JE FATIMSKA PORUKA?

Fatimska poruka sastoji se od točnog broja viđenja, zahtijeva, opomena i obećanja glede vjere i svijeta koje je Blažena Djevica prenijela trima malenim pastirima-Luciji, Jacinti i Franji – u nizu ukazanja koja su se dogodila u Fatimi, Portugalu od svibnja do listopada 1917.

2. ZAŠTO BIH MORAO VJEROVATI U FATIMSKU PORUKU?

Moraš vjerovati u Fatimsku poruku jer:

1. Ju je potvrdilo čudo bez premca koje se javno dogodilo, Čudo sunca koje se dogodilo u trenutku koji je Lucija točno nagovijestila. Više od 70.000 ljudi, uključujući i masone, komuniste i ateiste vidjeli su kako se sunce vrti na nebu suprotno svakom kozmičkom zakonu, kako isijava zrake u bojama i spušta se na zemlju. Događaj su prenijele novine iz cijeloga svijeta, uključujući i *New York Times*.

2. Svi pape, otkada se dogodilo čudo, priznavali su da je poruka autentična. Mnogi pape, među njima Pavao VI., Ivan Pavao I. i Ivan Pavao II. osobno su se uputili u Fatimu. Ovaj posljednji rekao je 1982. godine u Fatimi da „Fatimska poruka Crkvi nameće obvezu“.

3. Bog je učinio mnoga druga čudesa koja potvrđuju Fatimsku poruku koja potječe od Njega samoga, ne samo u trenutku Čuda sunca, 13. listopada 1917., nego i tijekom godina sve do današnjih dana dogodila su se čuda obraćenja i ozdravljenja koje znanost ne može objasniti naravnim sredstvima.

4. Fatimska poruka točno je predvidjela svjetska događanja što dokazuje da je istinito proročanstvo.

3. ŠTO JE PROROKOVALA FATIMSKA PORUKA?

Godine 1917. Fatimska je poruka točno prorokovala sve sljedeće događaje koji su se dogodili jedni iza drugih:

1. Kraj I. svjetskog rata;
2. Pojavu Rusije kao svjetske sile koja će "proširiti svoje zablude (uključujući i komunizam) po svem svijetu…izazivajući ratove i progone Crkve";
3. Izbor pape koji će se zvati Pio XI.;
4. Izbijanje jednog drugog svjetskog rata nakon čudnoga svjetla na večernjem nebu.

Fatimska je poruka osim toga prorekla da , ako se zahtjevi Blažene Djevice ne budu poštovali, mnoge će duše propasti, "Sveti će Otac mnogo trpjeti", bit će drugih ratova i progona Crkve i "različiti narodi bit će uništeni". Uništenje naroda koje je prorečeno u Fatimi još se nije dogodilo, ali se mnogi pribojavaju da bi se to ubrzo moglo dogoditi uzevši u obzir da se nemoral i iskvarenost stalno povećavaju.

4. ŠTO ZAHTIJEVA FATIMSKA PORUKA?

U Fatimi je Blažena Djevica rekla da Bog želi u svijetu ustanoviti pobožnost Bezgrješnom Srcu Marijinu. Gospa je Rekla da će mnoge duše *biti spašene od pakla* i da će se *izbjeći uništenje naroda* ako se pravodobno uspostavi pobožnost Njezinu Bezgrješnom Srcu na ovaj način:

1. Posvetom Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu koju će izvršiti Papa skupa s biskupima svijeta u jednom javnom svečanom obredu i
2. Praksom primanja svete Pričesti (i drugim posebnim pobožnostima koje traju oko pola sata) kao zadovoljštinu za grijehe počinjene protiv Blažene Djevice Marije, na prve subote pet mjeseci uzastopce – praksa koju katolici poznaju kao pobožnost „Pet prvih subota".

5. JESU LI ZADOVOLJENI OVI ZAHTJEVI MAJKE BOŽJE FATIMSKE?

Ne, nisu potpuno. Jedan određeni broj vjernika vrši pobožnost „Prve subote", ali Rusija još nije posvećena Bezgrješnom Srcu Marijinu svečanim javnim obredom koji predvodi Papa skupa s katoličkim biskupima cijeloga svijeta.

Godine 1982. pitali su posljednju preživjelu od troje Fatimskih vidjelaca, Luciju koja je bila klauzurna sestra u Coimbri u Portugalu, je li pokušaj posvete Ivana Pavla II. bio dostatan. Ona je odgovorila da to nije bilo dostatno jer se nije spomenula Rusija i u tome nisu sudjelovali svi biskupi svijeta. Na isti način tijekom drugog pokušaja posvete koja je izvršena 1984. nije se spominjala Rusija niti su sudjelovali svi biskupi; sestra Lucija rekla je neposredno nakon toga da ova posveta nije udovoljila Gospinim zahtjevima.

6. KOJE UPOZORENJE ŠALJE FATIMSKA PORUKA?

Upozorenje da će, ako se zahtjevi Majke Božje Fatimske o posveti Rusije i pobožnosti prvih subota ne izvrše, Crkva biti progonjena, izbit će još veći ratovi, Sveti će Otac mnogo trpjeti i razni narodi bit će uništeni; mnoge će narode zasužnjiti ruski borbeni ateisti. A navlastito, mnoge će duše propasti.

7. ŠTO OBEĆAVA FATIMSKA PORUKA?

Fatimska poruka *obećava* da, ako se udovolji zahtjevima Majke Božje Fatimske, "Moje Bezgrješno Srce će pobijediti, Sveti Otac će mi posvetiti Rusiju koja će se obratiti i čovječanstvu će biti darovano vrijeme mira".

8. JE LI ISTINA DA JE POSVETA RUSIJE IZVRŠENA 1984.GODINE, DA "PAD KOMUNIZMA" DOKAZUJE DA JE POSVETA BILA DJELOTVORNA I DA SE RUSIJA SADA OBRAĆA?

Ne, nije istina. Znamo da nije istina jer:

1. Dana 25. svibnja 1984., nakon posvete svijeta, papa Ivan Pavao II. rekao je dva puta da zahtjev Majke Božje Fatimske – o posveti Rusije – nije bio prihvaćen.
2. Odmah po pokušaju posvete 1984. godine na kojoj nisu sudjelovali svi biskupi svijeta i kada se nije spominjala Rusija, sestra Lucija rekla je da to nije bilo dostatno jer nije udovoljavalo posebnim zahtjevima koje je tražila Majka Božja.
3. Od 1984. moralno i duhovno stanje svijeta očigledno se pogoršalo: posljednjih 14 godina bilo je 600 milijuna pobačaja i izbijali su ratovi po cijelome svijetu. Eutanazija i homoseksualnost su „legalizirani". U samoj Rusiji prihvaćen je zakon koji diskriminira Katoličku Crkvu u korist islama, budizma, judaizma i pravoslavnih konfesija koje su pod komunistima nasilno zauzeli katoličke župe. Dakle, jasno je da se Rusija nije obratila na katoličku vjeru kako je Gospa Fatimska obećala i što bi se dogodilo da je izvršen njezin zahtjev.
4. U Rusiji, u posljednjim godinama bilo je vrlo malo obraćenja na katoličanstvo. Danas u cijeloj Rusiji ima samo nekoliko stotina tisuća katolika – mnogo manje od 1% ruskog stanovništva. Za usporedbu, nakon ukazanja Majke Božje u Guadalupeu koje se dogodilo u Meksiku u XVI. stoljeću, u devet sljedećih godina više od 7 milijuna Meksikanaca obratilo se s poganstva na katoličku vjeru i Meksiko je postao katolička zemlja.

9. ZAŠTO JE FATIMSKA PORUKA VAŽNA ZA MENE I ZA MOJU OBITELJ?

Fatimska poruka važna je za tebe i za tvoju obitelj jer uključuje spasenje duša, mir u svijetu, međutim, ako se zahtjevi Majke Božje Fatimske ne izvrše, posljedica će biti uništenje narodā i sužanjstvo cijeloga čovječanstva.

10. NO ZAR FATIMSKA PORUKA NIJE SAMO PRIVATNA OBJAVA U KOJU NIJEDAN KATOLIK NIJE DUŽAN VJEROVATI?

Ne, nije samo privatna objava. To je javna proročka objava koju je učinila Djevica Marija, Majka Božja. To se ne treba pobrkati s „Objavom“ ili, kako se još naziva, s pokladom vjere, koja završava smrću posljednjeg apostola. Ali jedna javna proročka objava ne smije se prezirati. Proroštvo Blažene Djevice potvrdilo je javno čudo i priznao ju je cijeli niz papa. Osim toga, njezina proroštva su se ostvarila.

Tako, dok se vjerovanje u Fatimsku poruku ne može strogo *zahtijevati* od katolika kao da je članak vjere, bilo bi vrlo glupo zanemariti nebesku poruku koja je toliko bjelodano autentična. Kako je poučavao sveti Pavao: „Proroštava ne prezirite. Sve provjeravajte: dobro zadržite“ (1 Sol 5,20-21). Dokazano je da je Fatimsko proroštvo dostojno da se u nj vjeruje. Ne smijemo ga prezirati, nego se, štoviše, držati strogo onoga što nam je draga Gospa rekla u Fatimi.

Izvor:

Veliko čudo sunca 13.listopada 1917. godine u Fatimi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/veliko-cudo-sunca-13listopada-1917.html

Šesto ukazanje zbilo se 13.listopada. Evo Lucijina opisa: 'Stigli smo u Irijsku dolinu do hrasta. Padala je kiša. Unutarnjim nadahnućem zamolila sam svijet da zatvori kišobrane i mole Krunicu. Kratko zatim ugledali smo svijetli sjaj i Našu Gospu iznad hrasta lužnjaka.
-Što želite od mene?
-Želim da se ovdje sagradi kapelica meni u čast. Ja sam vaša draga Gospa od Krunice i nadalje neka se dnevno moli Krunica. Rat ide kraju, a i vojnici će se vratiti kućama.
- Htjela bih vas toliko toga zamoliti: da ozdravite bolesnike, obratite grješnike....
- Neke da, druge ne. Moraju se popraviti i moliti za oproštenje svojih grijeha. Neka Gospodina više ne vrijeđaju, već je previše izvrijeđan.

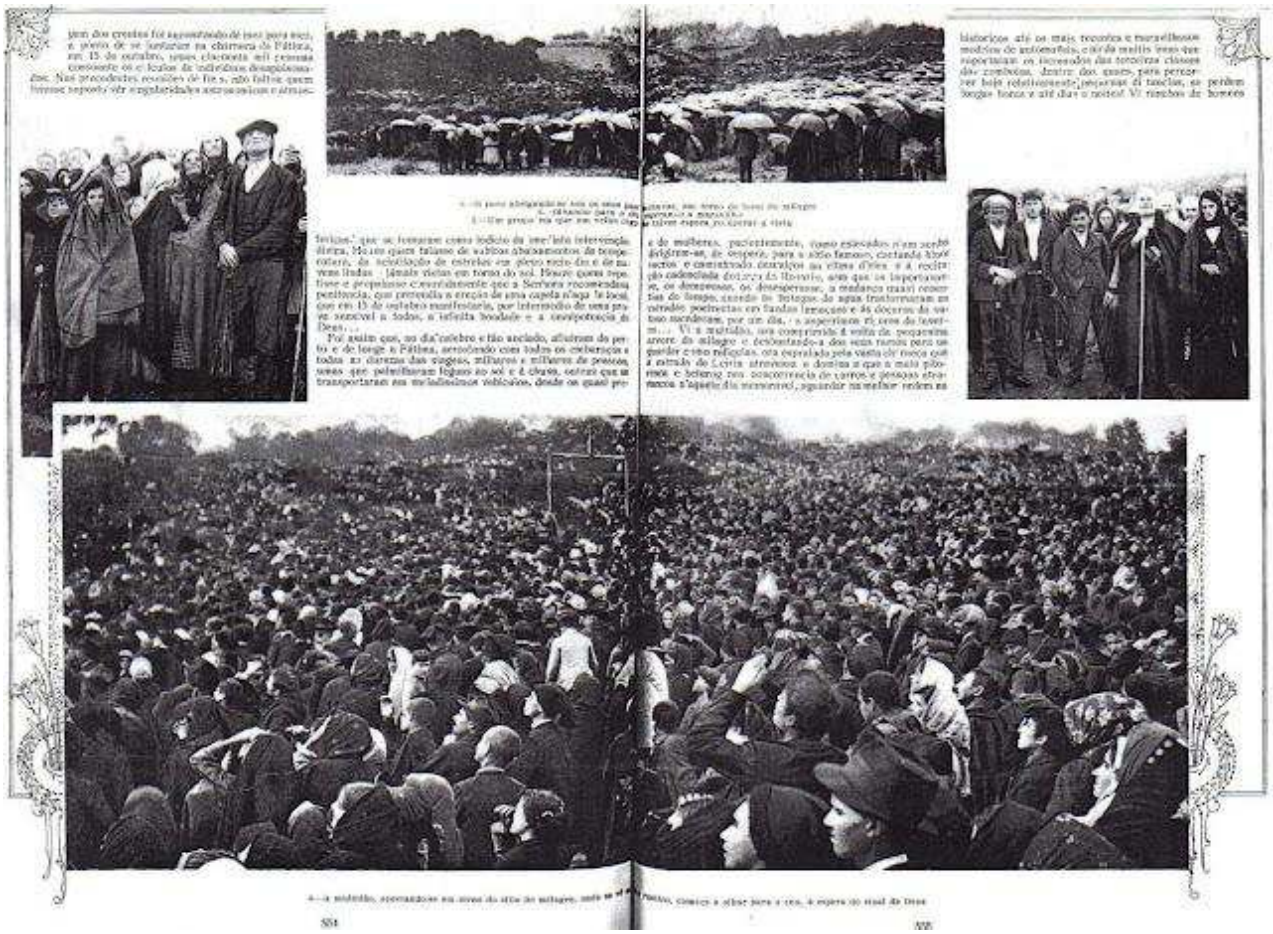

Rastvorila je ruke, blistala na suncu, dok se podizala odražavalo se njezino vlastito svjetlo na suncu.'

Tada se dogodilo veliko čudo, dokaz istinitosti ukazanja. Najednom je prestalo kišiti. Sunce se započelo kao vatreno kolo oko sebe okretati bacajući na sve strane svjetla u bojama koje su se izmjenjivale: žuta, zelena, crvena, modra i ljubičasta. Najednom kao da se otkinulo od nebeskog svoda da bi se amo – tamo skokovima strovalilo na mnoštvo.

Ovaj potresni prizor trajao je oko 10 minuta. Potom se sunce vratilo na svoje mjesto i zasjalo redovitim sjajem. U međuvremenu su pastirići doživjeli drugo milosno gledanje. Lucija pripovijeda: 'Nakon što je draga Naša Gospa nestala u neizmjernoj daljini nebeskog svoda, vidjeli smo kraj sunca Svetog Josipa s Djetetom Isusom i Našu Gospu u bjelini s modrim ogrtačem. Sveti Josip kao da je znakom križa blagoslivljao svijet.'

ORIGINAL PHOTO OF THE "MIRACLE OF THE SUN" IN FATIMA
13 OCT 1917 - PUBLISHED BY L'OSSERVATORE ROMANO, 1951

O povijesti schönstattskog pokreta i herojskom utemeljitelju (veliki milosni susret s Gospom već na zemlji, boravak u logoru Dachau, Afrika, Milwaukee, otac koji mnogima postaje dobar i mudar otac iako svoga oca nikad nije ni upoznao)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/o-povijesti-schonstattskog-pokreta-i.html

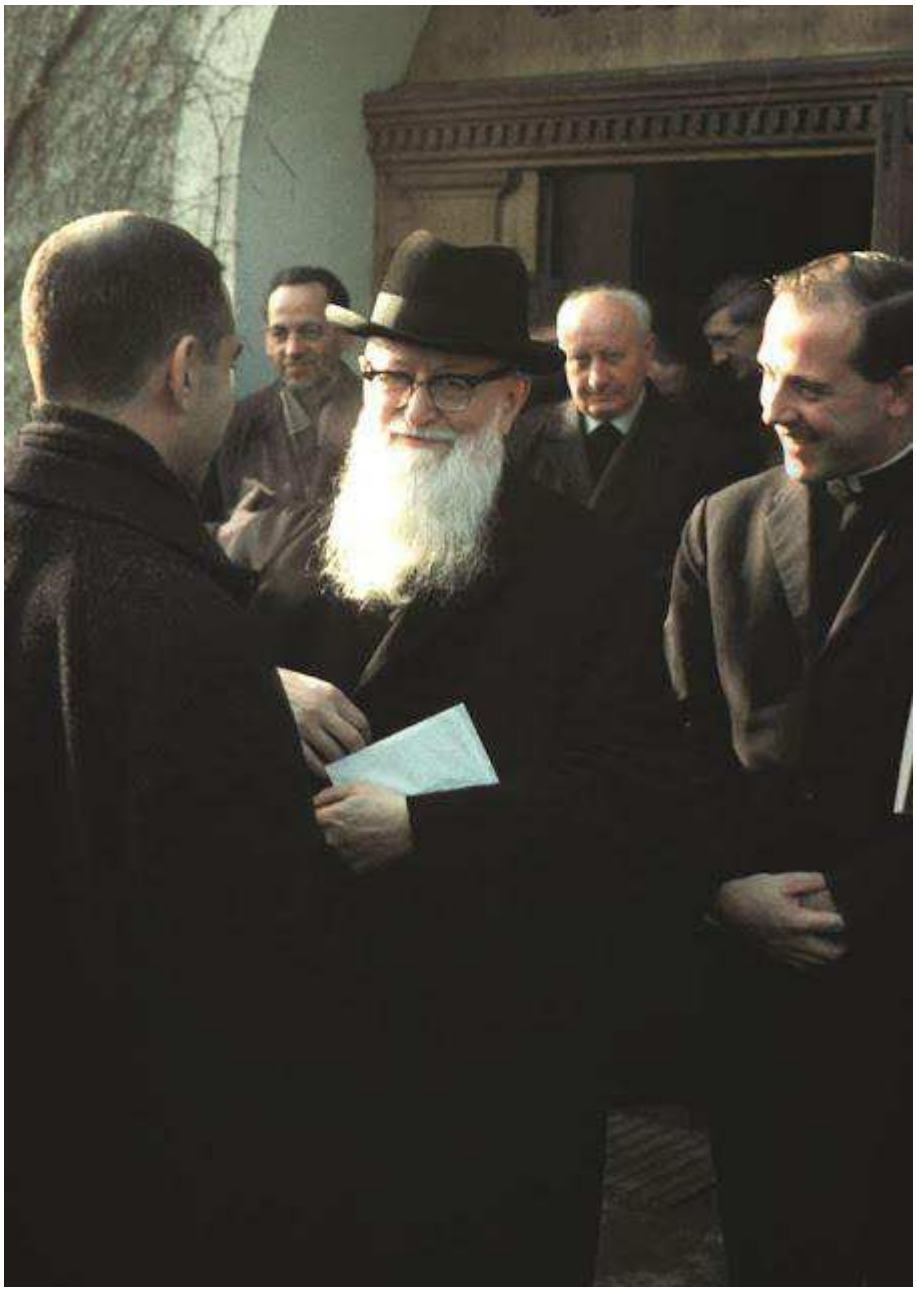

Najbolje ćemo razumjeti ovaj katolički i apostolski pokret kad pogledamo lik i život utemeljitelja ovog pokreta, o. Josepha Kentenicha. U Crkvi Duh Sveti u svim vremenima poziva *velike i svete ljude da svojim sposobnostima i od Boga danim milostima daju odgovor na pitanja, potrebe i nevolje novog vremena*. Tako je bio pozvan i pater Joseph Kentenich, kao prorok i odgajatelj čovjeka u našim vremenima. Ustvari: Odgojiti «novog čovjeka u novoj zajednici» bio je njegov prvi i veliki cilj.

Promatrajmo njegov život:

Joseph Kentenich rođen je 16. 11. 1885. u Gimnichu kod Kölna (u Njemačkoj), umro je 15. 09. 1968. u Crkvi klanjanja na Brdu Schönstatt. Do devete godine rastao je uz brižnu majku i njene roditelje. Oca nikada nije upoznao: bio je vanbračno dijete. To mu je cijeli život zadavalo veliku bol, ali i razlog da se, više nego drugi, bavi pitanjima kao što su: "Što znači otac? Kakva svojstva ima? Zašto Isus Boga zove Ocem?" Bog je dopustio ovaj bolni nedostatak oca bude uzrokom da Joseph Kentenich otkrije i duboko shvati lik oca te i sam bude izvrstan otac u jednom vremenu i društvu koje je izgubilo pravi lik oca.

—

Zbog teških prilika majka Katarina odvodi malog devetogodišnjeg Josepha u sirotište u Oberhausen. I sama štovateljica Majke Božje, u toj nevolji posvećuje svog Josepha Majci Božjoj pred kipom Gospe u sirotištu. Maleni Joseph je tu majčinu posvetu duboko doživio i svjesno prihvatio. Majka Božja od sada postaje njegova jedina odgajateljica.

J.Kentenich - mladi svećenik

Već na prvoj svetoj pričesti povjerio je majci da želi biti svećenik. U četrnaestoj godini primljen je u školu palotinaca gdje su se školovali svećenici misionari.

U Limburgu, 08. 07. 1910. zaređen je za svećenika. Kao misionar je trebao poći u Kamerun, ali zbog slabog zdravlja ostaje kao profesor njemačkog i latinskog u palotinskoj gimnaziji. Već se tada uočava njegova pedagoška karizma.

Godine 1912., otac Kentenich je postao duhovnik u zavodu palotinaca u Schönstattu kod Koblenza na Rajni. Buduće svećenike misionare odgaja za slobodu osobnosti, što je posve nov pristup koji mlade oduševljava. Uz odgoj i samoodgoj svojih đaka kao osoba i ujedno kao zajednice, htio je pospješiti njihov duševni rast i svetost.

U proljeće 1914., s mladićima osniva Marijinu kongregaciju pod motom:»Po Mariji k Isusu». Kongregacija je tražila prostor za svoje susrete i molitve pa su im palotinci predložili zapuštenu kapelicu (sv. Mihaela) bivšeg groblja koja je još samo služila kao odlagalište alata. Očistili su je i uredili. Gospinu su sliku kasnije dobili na dar od jednog profesora koji ju je kupio na jednom trgu u južnoj Njemačkoj.

U međuvremenu je započeo Prvi svjetski rat. Zato su se učenici kasnije vratili s godišnjeg odmora. 18. listopada 1914. otac Kentenich je budućim svećenicima održao prvo predavanje u novouređenoj kapelici. Zbog velikog značenja ovog predavanja kasnije je nazvan: »Povelja osnutka». Kroz lice teškog ratnog vremena otac Kentenich je otkrio mladima jedan veliki plan i prijedlog: «*Ne bi li bilo moguće da naša mala neugledna kapelica bude jednoga dana mjesto velikih milosti, pravo hodočasničko mjesto? Što moramo za to učiniti? Kako možemo našu Majku Mariju potaknuti da siđe k nama s neba i preobrazi našu kapelicu u svoje svetište? – To će biti moguće kad budemo ubrzali naš samoodgoj i samoposvećenje; kad budemo donosili Majci Božjoj naše molitve i žrtve kao znakove ljubavi; kad budemo stavljali sve naše doprinose u njezin «milosni kapital». Tada će se Gospa rado nastaniti među nama i bogato razdijeliti darove i milosti...*» Ova ponuda iz usta oca Kentenicha i Marijin milosni odgovor kasnije je nazvan: «Savez ljubavi» s Marijom.

Veći broj mladih studenata prihvatio je i ostvario Utemeljiteljev plan. Neki od njih su morali uskoro otići u rat. Mariju su nosili u srcu. Duhovno preobraženi djeluju i na ratištima kao apostoli pa neki od njih viteški polažu živote za svoju kraljicu i za njezino svetište. Tako su pali: Josef Engling, Max Brunner, Hans Wormer. Dogodila se mistična milost: Marija je prihvatila njihovu ponudu i sišla s neba. Od tada je ova mala kapelica postala Gospino svetište, gdje je sama Marija počela dijeliti blago milosti i činiti duhovna čudesa.

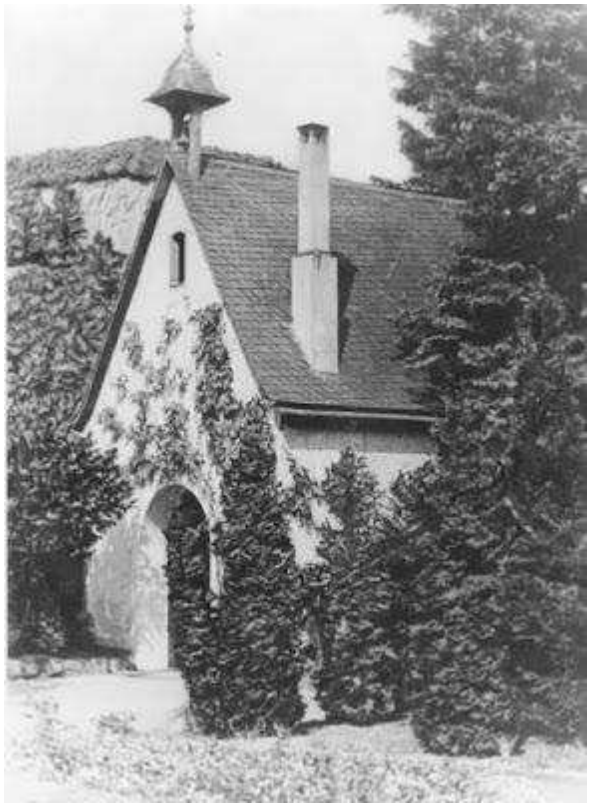

Prasvetište - Schönstatt

Godine 1916. studenti su otkrili primjer i uzor u jednoj drugoj uglednoj Marijinoj kongregaciji. To je bila, tri stoljeća ranije, zajednica u Ingolstadtu, u Bavarskoj. Pod

vodstvom isusovaca studenti su tamo razvijali vrlo živu duhovnu obnovu kao borbu protiv utjecaja reformacije. Od njih su schönstattovci preuzeli naslov za sliku Schönstattske Gospe koja nosi ime «Majka Triput Divna». Tamo (u Ingolstadtu) su htjeli znati koji je zaziv iz Lauretanskih litanija Majci Božjoj najdraži. Blaženi o. Jakov Rem odgovor je dobio u jednoj viziji i jasno shvatio da je to zaziv «Majko divna». Tada je o. Rem potaknuo kantora da ovaj zaziv ponovi drugi i treći put te je tako nastao ovaj naslov «Majka Triput Divna».

Kapelica u Gospinom svetištu u Maloj Subotici pokraj Čakovca

Poslije Prvog svjetskog rata mnogo je ljudi pristupilo Schönstattskom pokretu: osim bogoslova, tu su bili i laici i prve žene. 1926. otac Kentenich je osnovao Institut Marijinih sestara, a 1938. Institut za neudane žene.
Kao glavni voditelj pokreta, o. Kentenich je držao mnogobrojne tečajeve i duhovne vježbe. U njemačkoj crkvi Schönstattski je pokret dobio značajan položaj. Prve Marijine sestre dobile su misiju u Africi i Latinskoj Americi. Tako se pokret proširio i na druge kontinente.

Afrika

Tamo su počele graditi ista svetišta kao ono u Schönstattu – takozvana Filijalna svetišta. Zato je svetište u Schönstattu dobilo naslov: Prasvetište. Do danas (2015.) u cijelom svijetu ima oko 200 identičnih schönstattskih svetišta – ista mreža milosti!

Drugi svjetski rat (1939.-1945.) donosi teško vrijeme za Schönstatt i utemeljitelja, ali mudrost Božje providnosti u konačnici okreće sve na dobro. Godine 1941. o. Kentenich je kao «glava» cijelog pokreta sproveden u zatvor u Koblenzu. Najprije ga tajna policija (Gestapo) stavlja četiri tjedna u jedan prostor trezora bivše banke gdje mora živjeti bez svjetla, zraka i bez informacije o duljini trajanja zatočeništva. Na čuđenje Gestapoa na koncu izlazi svjež i neslomljen zahvaljujući nutarnjoj čvrstoći i stavu: «Ja sam dijete Božje. On se brine o meni!»

Poslije pet mjeseci običnog zatvora, slijedi više od tri godine zatočeništva u koncentracionom logoru Dachau (1942.-1945.). Tada je o. Kentenich imao skoro 60 godina, no usprkos tome nije sve samo pasivno podnosio, nego je vrlo aktivno tražio kako ispuniti Božju volju. Tako je u logoru osnovao još dvije grane: Institut Marijine braće i Obiteljsko djelo. Držao je u slobodno vrijeme mnoga predavanja (prije svega svećenicima), bez dozvole je ispovijedao, te diktirao molitve i cijele knjige. Osim toga je sa svećenicima različitih narodnosti razvijao i takozvanu schönstattsku internacionalu. Mnogo se ljudi u logoru divilo ocu Kentenichu kako je sve teškoće sasvim mirno podnosio u uskom kontaktu s Bogom. Cijelim bićem se predao Božjoj providnosti s pouzdanjem da ga vodi dobri nebeski Otac. I sam je u ovom vremenu postao – još mnogo više nego prije – pravi otac pokreta, jer su njegovi znali da je bio spreman, kao dobar pastir, za njih dati sve, čak i svoj život.

Povratak iz Dachaua 20. svibnja 1945.

Nakon otpuštanja iz koncentracijskog logora, o.Kentenich poduzima čitav niz svjetskih putovanja kako bi izgradio Međunarodni schönstattski pokret. 1949.-1951. slijedila je crkvena vizitacija schönstattskog djela na želju njemačkog episkopata, ali i na želju samog

oca Kentenicha. U cjelini rezultat je bio donekle dobar, ali crkvena hijerarhija nije još sve dobro razumjela. Osobito su mislili da je Utemeljiteljev utjecaj u pokretu presnažan i da ga treba odvojiti od schönstattskog djela. Rimski vizitator uklonio je o. Kentenicha sa službe i prognao ga u Milwaukee (SAD), gdje je bilo sjedište palotinaca. Otac Kentenich se nije opirao, ali je tražio da se prema njegovu djelu pravedno postupi i da ga se uistinu preispita.

J.K.Milwaukee Neuenhofer

Ovih četrnaest godina odvojenosti od njegova djela, bila je velika kušnja upravo kao i četrnaest postaja križnoga puta. Ali o. Kentenich je spremno i mirno sve prihvatio, vjerujući da je sudbina njegovog djela u Božjim rukama: «Bog je Otac, Bog je dobar i dobro je sve što On čini!»

Umro je 15. 09. 1968. na rukama hrvatskog svećenika nakon odslužene prve svete mise u zavjetnoj Crkvi klanjanja koju je podigao u zahvalu što je Schönstatt ostao neoštećen u vrijeme Drugog svjetskog rata. Grob s natpisom: «Ljubio je Crkvu», nalazi se u sakristiji iste crkve. Pokrenut je i proces za proglašenje blaženim.

Schönstattska slika Gospe, «Majka Triput Divna», na početku Drugog svjetskog rata, dobila je i ime «Kraljica», a nakon sretnog povratka o. Kentenicha iz progonstva i rehabilitacije njegova djela još i «Pobjednica».

Cijeli život o .Kentenicha izvrsno je svjedočanstvo kako Bog i njegova Providnost vodi jednog čovjeka i kako život može postati plodonosan kad čovjek uvijek odgovara svetoj volji Božjoj. Sam o. Kentenich je rekao da cijelo schönstattsko djelo i sve što je on učinio nije bio njegov plan, nego samo odgovor na Božju volju. Cijeli život proveo je imajući **“uho na srcu Božjem i ruku na bilu vremena”.**

Joseph Kentenich sam je postao pravim ocem velikom broju ljudi. U njemu su prepoznali sliku jednog dobrog, srdačnog i mudrog oca. Naslov jedne biografije glasi: “Zovu ga ocem”. (vidi literatura). Nije li to čudesno da on koji nije imao oca, sam postaje izvrstan otac? To

može ostvariti samo Duh Sveti – Duh Božji. Zato vjerujemo da je naš utemeljitelj pater Joseph Kentenich pravi svetac.

On je kao prorok vidio obalu novog tisućljeća i ono što je potrebno za jednu novu kulturu – kulturu saveza i ljubavi. Schönstattska duhovnost zato može dati odgovore na mnoga pitanja i potrebe vremena.

Izvor:

Fotografije za objavu su primljene iz arhiva Schönst. Marijinih sestara

Kakvo je njegovo zdravstveno stanje? Vatikanski glasnogovornik objavio fotografiju Benedikta XVI.

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/kakvo-je-njegovo-zdravstveno-stanje.html

Ovu fotografiju objavio je 18. listopada vatikanski glasnogovornik Greg Burke bez bilo kakvoga komentara.

(Rim) U srijedu uvečer vatikanski glasnogovornik Greg Burke objavio je na Twitteru fotografiju Benedikta XVI.

Nije spomenuo zašto je to učinio. Burke je samo napisao:

„Papa emeritus, danas u 17 sati.“

Proteklih dana kružile su glasine da se pogoršalo zdravstveno stanje Pape emeritusa. Ovo objavljivanje fotografije trebalo bi djelovati njima usuprot.

Tisuće ljudi lajkalo je, preuzimali su fotografiju i prosljeđivali je i ostavljali komentare kao:

„Divno je vidjeti našega papu Benedikta.“

„Nedostaje mi.“

„Molim Vas, prenesite dragome Benediktu da ga mnogi vole i da se svaki dan za njega molimo. Puno hvala i Božji blagoslov.“

„Neka ga dragi Bog blagoslovi.“

„Zemaljska nazočnost Pape emeritusa blagoslov je za Crkvu koji se ne može precijeniti.“

„Bog Vas blagoslovio, Benedikte XVI. Vi ste divni. Volimo Vas.“

„Volim Vas, Sveti Oče! Zauvijek! Neka Vas Gospodin blagoslovi.“

„Bog ga blagoslovio i Djevica ga Marija sačuvala pod svojim plaštem.“

„Bog neka blagoslovi našega divnoga papu Benedikta.“

„Od Pija XII. nije bilo boljega pape! Neka Vas Bog blagoslovi.“

„Hvala.“

„Moj papa.“

„Volim Vas i nedostajete mi, papa Benedikte!“

„Bog neka blagoslovi ovoga sjajnoga čovjeka.“

„Bog Vas blagoslovio. Nedostajete nam.“

„Velikan, moj poštovani Benedikt XVI. Neka Vas Bog dugo uzdrži za nas izdane vjernike.“

„Ljudi ga jako vole i on im nedostaje.“

„Oh, tako je drag. Nedostajete mi, Benedikte XVI.“

„Bog neka ga blagoslovi. Pravi papa.“

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:

Zašto je Gospina krunica tako jako snažna molitva?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/zasto-je-gospina-krunica-tako-jako.html

"Krunica je najizvrsnija molitva i najučinkovitiji način za postizanje vječnoga života. Ona je lijek za sva zla i korijen svih naših blagoslova. Ne postoji bolji način molitve."
(Sveti otac Leon XIII)

Sve molitve koje čine Gospinu krunicu su potekle iz nebeskih usta. Ako ih sada i mole zemaljska usta, rado se slušaju i primaju na nebesima.

1.**ZNAK** što ga odmah s početka na sebi činimo, makar još ništa ne govorili: s čela na prsa, s lijevog na desno rame svi stanovnici neba savršeno poznaju i neopisivo cijene. To je znak svetog križa, "znak **Sina Čovječjega".** To je znak koji je mnogim mjestima prezren i prividno nadjačan, koji je zatrpan koje kakvim ljudskim i sotonskim znakovima, ali će na Sudnjem danu taj znak pobijediti sve druge znakove i zablistat će kao Sunce vječnosti! To je Isusov pečat! Na onom tko se nemarno križa taj će se pečat na njemu pokazati maglovito i nejasno. A tko se križa pažljivo i pravilno, Isusov će pečat na njemu biti jasan i svud vidljiv, na poslu i u molitvi.

Zato je Prečista Djevica svoju malu odabranicu Bernardicu odmah kod prvog ukazanja 11.veljače 1858.poučila, neka se pravilno križa. Blago onome tko se navikne na mirno i misaono križanje. Treba žaliti onoga, koji samo"muhe razgoni".

2.**SVEČANA IZJAVA**
„U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!“, koju ustima izgovaramo u isto doba, dok desnicom u svoje tijelo i u svoju dušu zapisujemo i utiskujemo znak čovječjega Sina, potekla je iz usta samoga Gospodina Isusa i ima na nebu neizrecivu moć! Čuje se do samoga Presvetoga Trojstva, a znači da mi bilo koji posao ili molitvu počinjemo potpuno

priznajući nad sobom svu moć, dobrotu i ljubav Oca i Sina i Njihova Svetoga Duha! I da pokažemo da od toga ne odstupamo ni za što na svijetu dodajemo „Amen!“. Amen znači – Tako je i tako neka bude.

Križati se treba polagano i sabrano. Ako se budeš znao valjano križati i sotona će vidjeti koliko pripadaš Bogu. Za vrijeme uzbune, a osobito za vrijeme napada odozgo, treba križati sebe i treba križati sve strane svijeta oko sebe, sve zračne visine, da se pakleni dušmanin, kraj sve zlobe, ne mogne poslužiti neprijateljskim napadačima na našu štetu.

Samo to još nije krunica! Do ovdje mogu s nama ići i nekatolici, raskolnici i krivovjerac, luterani i anglikanci, jer su iz goleme Isusove ostavštine znak svetoga križa i oni sačuvali i ponijeli, dok su mnogo što putem izgubili.

Gospina krunica nas vodi dalje. Traži od nas da pred cijelim svijetom i pred nebeskim dvorom očitujemo svoje

3. **VJEROVANJE!**
Ovdje nas moraju ostaviti svi oni, koji se doduše križaju kao mi, ali ne vjeruju kao mi.

Očitujući tako svoje vjerovanje mi pred nebom i zemljom izjavljujemo tko smo. To je naša iskaznica- osobna karta!

Sveti Pavao nam govori:“Bez vjere je nemoguće svidjeti se Bogu!“ (Hebr 11,6). Drugim riječima to znači onaj koji vjeruje svidjet će se Bogu! Gospa, mudra učiteljica, odmah na početku svete krunice uči svoju djecu da očituju svoje „Vjerovanje“, potpuno i neokrnjeno, da se tako odmah Bogu svide.

(Vele stari pitaj čovjeka tko je za njega Bog i znat ćeš kakva mu je vjera. Pravi Katolik će odgovoriti, Bog ima ljudsku i božansku narav... Ako čuješ drugačiji odgovor znaj da nije pravi Katolik.)

U Vjerovanju je potrebno istaknuti da:

„Vjerujemo u..... svetu Crkvu Katoličku!“
Kako je velik broj onih, koji ni pojma nemaju o ljepoti koja predstavlja biti u svetoj Crkvi Katoličkoj. U njoj su i Bog i ljudi. Osnovao ju je sam Isus Krist, a zadaća joj je osigurati spasenje duše.

„Vjerujemo u....općinstvo svetih!“
Kako je malo katolika, kojima je dušu ispunila ova divna istina, da smo: i mi ratnici na zemlji, i patnici u čistilištu kao i pobjednici u nebu – jedna neizmjerna općina, u kojoj je Načelnik sam Isus Krist i u kojoj je sve uređeno baš na našu korist! Tko tako vjeruje sviđa se Bogu!

„Vjerujemo u..... oproštenje grijeha“
Nužno je i u sebe i u drugih neprekidno buditi vjeru u Neizmjernu Božju Ljubav, koja je pripravna i najzadnjem grješniku sve oprostiti nakon pokajanja i vratiti mu svu nevinost, koju mu je đavo oteo.
Kada tako vjerujemo i tako govorimo pa još i druge uvjeravamo, ugađamo Bogu i sviđamo Mu se!

„Vjerujemo u.....uskrsnuće tijela!“
Tko bi od ljudi mogao izreći, koliko Bogu ugađamo kada javno priznajemo, da je u Njega tolika moć, da može sav ljudski rod iz grobova i sa dna mora dići na novi život! Nas ne stoji ništa to malo riječi izgovoriti, a za Boga su one beskrajna slava i čast!

„Vjerujemo u.....vječni život!“
Ove su riječi najjača osuda svima koji govore da ne vjeruju u vječni život! Tko vjeruje, izriče novu pohvalu Božjoj moći i stječe Boga za Prijatelja. AMEN! Kao potvrda stalnosti u vjeri. Zbog svega toga Vjerovanje treba moliti s velikom sabranošću. Što bolje razumiješ molitvu, bolje ćeš se moliti. Molitva će Ti biti jača jer ćeš biti bliže Bogu. Krunica koja izlazi iz usta molitelja i moliteljica, koji srcem i pameću razumiju što im usta izgovaraju i koji na to pameću misle dok mole će pokazati svoju snagu! Krunica koju usta govore tj.“melju“, a srce i pamet ne razumije, što usta drobe, niti misle na to, od takve krunice ne očekuj mnogo snage.

Molitva krunice je korisnija više kad se moli u zajedništvu, a u tom nas potvrđuju riječi Spasitelja, koji je po svetom Evanđelju izrazio: kad su dvojica ili trojica u moja ime sakupljena, i ja sam sa njima! Zajednička molitva ulijeva novu snagu, novi žar, obzirom ne na pojedince već na društvo koju ovu skupnu molitvu sačinjava samo da molitva ima uvjete bez kojih nije prava molitva. Ti uvjeti su: poniznost, ustrajnost i predanje. Isto kao

u vojsci, nemaju svi vojnici istu snagu, srčanost već slabiji primaju od hrabrijih bodrenje i jakost da onda u zajednici hrabrije i bolje vojuju. Da jednim te istim duhom, jednom te istom namjerom proniknuti, pod jednim te istim stijegom i konačnu pobjedu izvojuju.

Anđeoski naučitelj sv.Toma Akvinski nas poučava da je skoro nemoguće da zajednička molitva ne bude od Boga primljena i uslišana.

Dao Bog da mi toliko u crkvi, koliko u obitelji, budemo živa prilika nebeskog Jeruzalema, gdje sretni stanovnici neprestano pjevaju pohvalne pjesme, Presvetom Trojstvu; neumrlom Jaganjcu Isusu Kristu, žrtvi ljubavi, iz koje je potekla za nas Božanstvenom Ocu, neprocijenjena krv.

Evo jedan od velikih plodova koje nosi zajednički izmoljena sveta krunica! (staviti link od

videozapisa bitka kod Lepanta)

Izvor:

Dostojanstvo svećenika i vrijednost božanske žrtve (Za svećenike i laike I.dio)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/dostojanstvo-svecenika-i-vrijednost.html

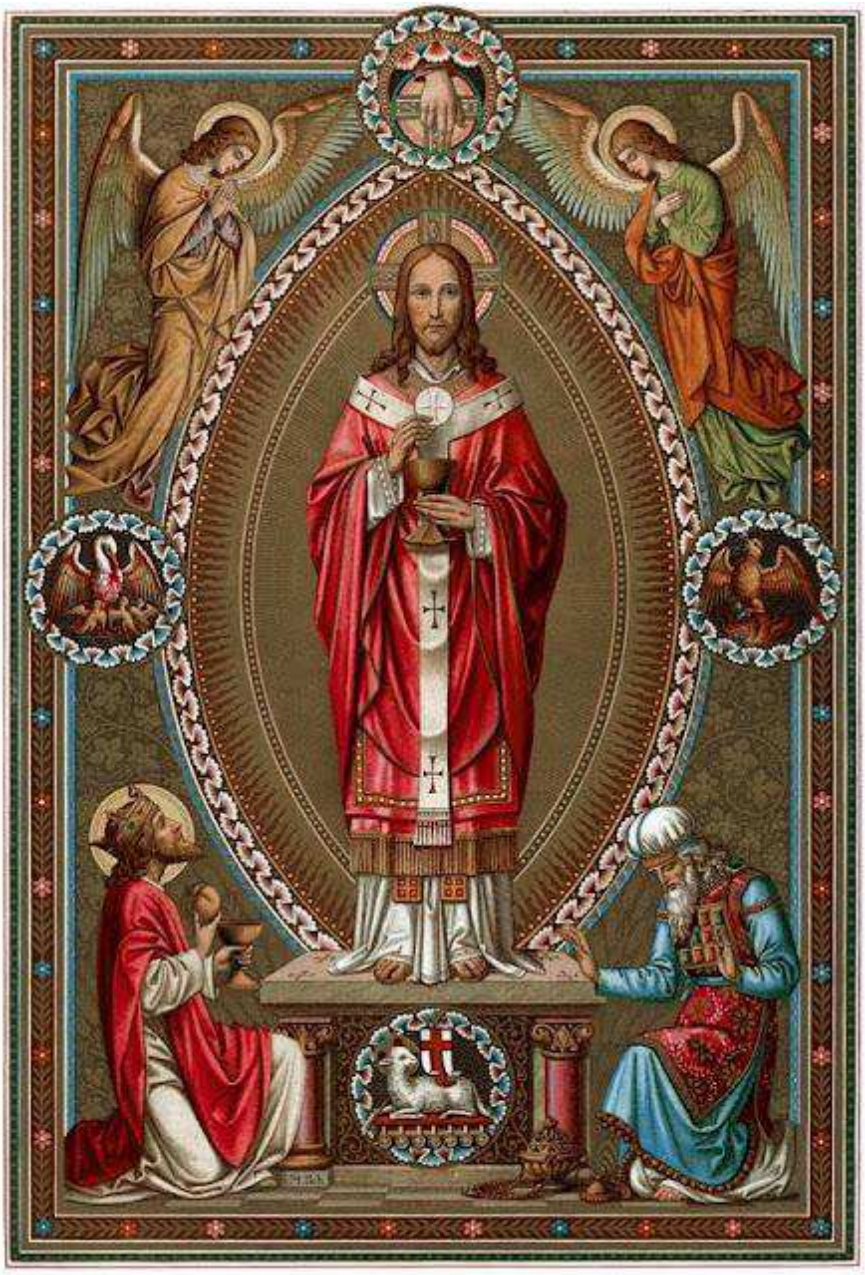

Sveti Josip Cupertino, franjevac i svetac (1767.godine proglašen svetim) je na pitanje što misli koja sredstva bi najuspješnije mogla da posvete njegove svećenike i poprave njegovu biskupiju odgovorio:"Pobrinite se da vaši svećenici pažljivo i redovno mole božanski oficij (časoslov) i sveto služe svetu Misu."

Postoji li stoga za katolika, a naročito za svećenika ljepši predmet razmatranja od Oltarske žrtve?

Tridentski koncil obvezuje svećenike da se obični vjernici koliko je to moguće upute u poznavanje divne liturgije. Sveta sinoda određuje pastirima duša da često za vrijeme sv.

Mise, sami ili po drugima izlože neke od stvari koje se u Misi čitaju i da, među ostalim, objasne koju tajnu ove presvete žrtve (Sess.22. c. 8)

Sveta misa je čin kojim čovjek Boga časti u duhu i istini radi Njegove neizmjerne savršenosti. U njoj se nalazi sve što veže stvora sa Stvoriteljem, nebo sa zemljom.

Četiri glavne dužnosti iz koje izviru sve druge su: klanjanje, zahvala, prošnja i pokajanje.

Iz govora **svetog Bernarda** dušobrižnicima na jednoj sinodi:"Koliko vam je dostojanstvo dao Bog! Bog se nije zadovoljio da vas uzdigne nad kraljeve i careve, dapače, pretpostavio vas je anđelima i arhanđelima, prijestoljima i vlastima; jer kao što nije uzeo anđele nego sjeme Abrahamovo da učini djelo Otkupljenja, tako nije anđelima nego samo svećenicima dao vlast da posvećuju tijelo i krv."

Sveti Efrem:"Veliko i uzvišeno, neizmjerno i beskrajno je dostojanstvo svećenikovo, čudo koje zapanjuje!"

Sveti Kasijan:"O, svečeniče Božji, ako motriš visinu nebesa, viši si, ako ljepotu sunca, mjeseca i zvijezda, ljepši si, ako uzvišenost vladara, uzvišeniji si, niži si samo od svoga Stvoritelja.

Sveti Augustin:"O, divno dostojanstvo svećenika, u čijim se rukama utjelovljuje Sin Božji kao u krilu Djevice Marije!"

Da bi svećenik obavljao službu što dostojnije potrebno je više stvari, a naročito:

1. poznavanje vrijednosti božanske žrtve, kako bi je cijenili i štovali
2. svetost i to osobita vrsta svetosti, koju žrtva traži, kako bi se trudili oko stjecanja te svetosti pomoću milosti, da bude u stanju žrtvu prinositi koliko mu dopušta ljudska slabost
3. poznavanje pomoćnih sredstava, koja mu žrtva pruža, ne samo da sebe posveti već i svoju braću da može posvećivati, da tako sa živom vjerom, koja traži strahopoštovanje i sveti strah, spoji nadu i ljubav, koje srce raširuju.

Poznavanje vrijednosti božanske žrtve

Tradicionalna latinska Misa je bitno jedna s onom misnom žrtvom, za kojom je svijet 4 000 godina uzdisao, proroci su je navijestili i svi starozavjetni obredi predočavali i koja je u punini vremena pred Jeruzalemom na Kalvariji bila prinesena i čije je nekadašnje prikazanje po riječima svetog Pavla savršeno zadovoljavalo da potpuno izvrši posvećenje izabranika. **Katolička Crkva nema ništa izvrsnijeg i uzvišenijeg što se na zemlji može zamisliti.**

(nastavlja se..)
Izvor:

Izrazimo svoju podršku i poštovanje prema kardinalu Sarahu!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/izrazimo-svoju-podrsku-i-postovanje.html

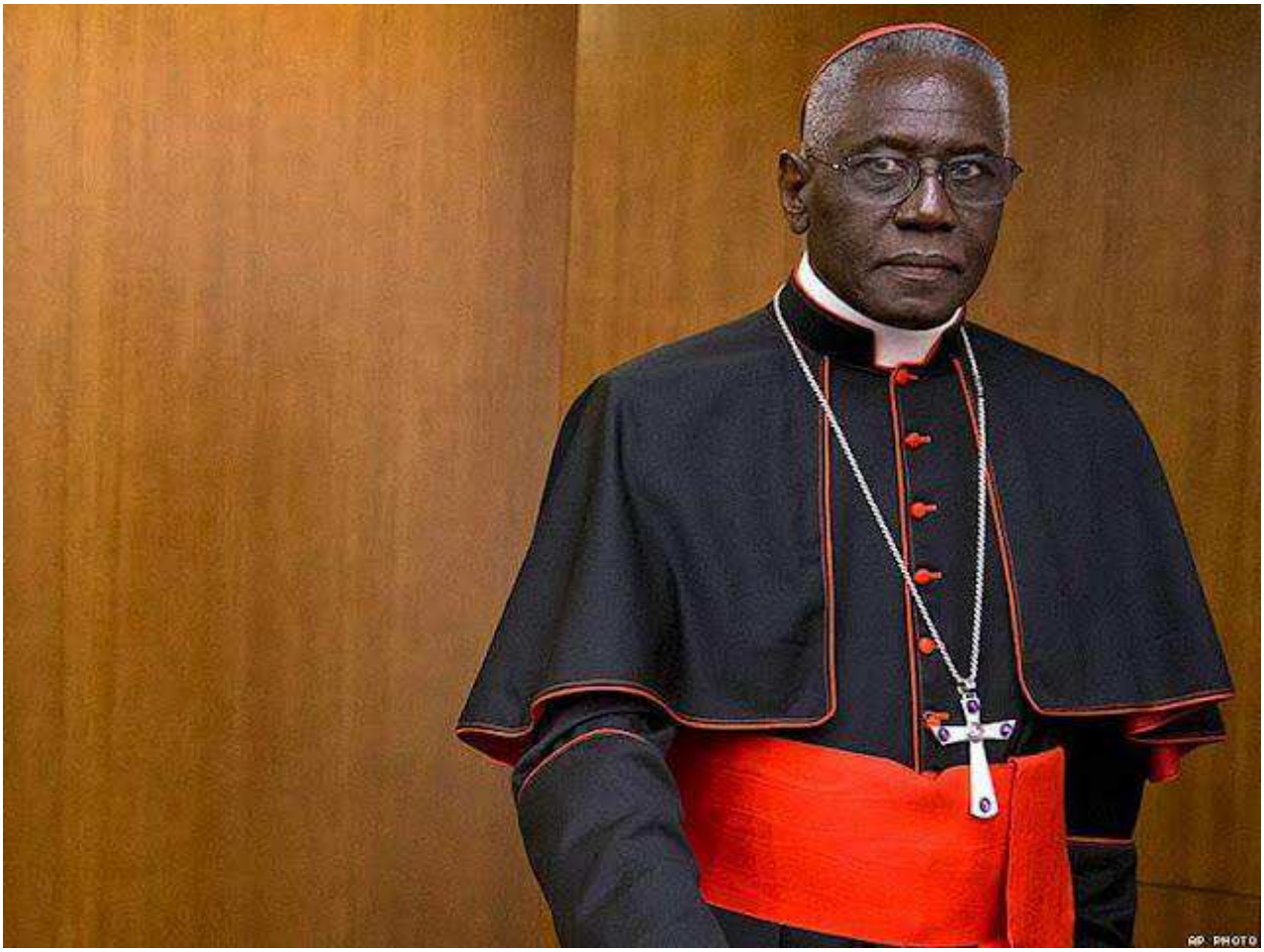

Portal *Cultura Cattolica* pokrenuo je prikupljanje potpisa podrške kardinalu Robertu Sarahu.

U ovom trenutku važno je da uzoriti kardinal Robert Sarah osjeti da ima našu podršku ne samo u molitvi, nego i na konkretan način. I da u Domu svete Marte uzmu u obzir da iza katoličkih kardinala stoji puk vjeran Kristu Gospodinu.

POTPIŠI I TI klikom OVDJE

(Potrebno je pri dnu popisa imena gdje se nalazi prostor za napisati ime i prezime, e-mail adresu, popuniti i pritisnuti INVIA- pošalji!)

Promjenom nauka Kristova želi se razoriti Crkvu, ali Krist mora kraljevati po pobjedi Bezgrješnog Srca!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/masonerija-kao-njemacki-i-dr-biskupi.html

Pročitajmo prvi dio oporučnog pisma Blažene majke Marije od Isusa

Životno geslo bl.Marije Deluil-Martiny je "Vitam et sanguinem pro Christo hostro Rege! Oportet Illum regnare!" ("Život i krv za Krista našeg Kralja! On mora kraljevati!)

Blažena Marija je neprekidno radila za kraljevstvo Kristovo. Poticala je riječima na odanost bez granica svetim interesima Crkve, katoličkih svećenika i redovničkih zajednica toliko progonjenih za vrijeme Francuske revolucije, vremenu u kojem je živjela. Djelo koje je ona

širila već kao laikinja Počasna Straža Srca Isusova opstalo je i jako se proširilo kako u krugovima klera tako i laika jer je Marija mnogo vremena provodila u molitvi pred Presvetim.

Govorila je:"Molimo, vapimo, dajmo zadovoljštinu, žrtvujmo se bez pridržaja; budimo gladne i žedne žrtve koja, združena s Krvlju Gospodinovom, iskupljuje zločine, zaziva milosrđe i postiže oprost. Budimo revne u žrtvi i molitvi, kako bismo dušama svećenika priskrbile obilne milosti savršenstva. U sjećanju na okrutnu Ranu nanesenu Srcu Gospodina našeg Isusa Krista, kao i Srcu Svete Crkve, Njegove zaručnice, od strane onih svećeničkih i redovničkih duša koje su, nažalost tako nisko pale u Njemačkoj i drugdje, te koje razdiru, do one mjere do koje se ono u njima nalazi, Srce njihove Majke, koje ga probadaju mačem načinjenim od prezira, nezahvalnosti, pobune, oholosti, oskvrnuća i svetogrđa svih vrsta; na taj spomen pun boli i gorčine, kao i na spomen na neizrecive i teške muke koje je Srce Gospodina našeg Isusa Krista pretrpjelo kad Mu je, u Njegovoj agoniji i smrti, predstavljen stravični prizor. Ah, udvostručimo žar i revnost! Potičimo se na zadovoljštinu, molitvu, trpljenje! Takve rane ne zarastaju osim uz pomoć krvi i suza. Prikažimo Isusovu Krv i

Marijine suze, prikažimo osjećaje, zasluge, mučeništvo, zadovoljštine, djela milosti njihovih svetih Srdaca. Uz pomoć tih blaga dajmo zadovoljštinu za one koji vrijeđaju i napadaju. Zahvaljujmo za one koji ljube, koji se bore, koji ostaju vjerni prijatelji Gospodina našeg Isusa Krista. Isus, koji više ne trpi, žeđa za našim trpljenjima kako bi ih prikazao zajedno sa svojima na slavu svog Oca i spasenje duša. Dajmo Mu ih velikodušno i na taj način u jedinstvu s našom Majkom, Presvetom Djevicom, dopunimo "što nedostaje mukama Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu." (Kol 1,24). Požurimo čas pobjede nad paklom i vladavine Isusa Krista nad ljudima.

Bacimo se u Srce Presvete Djevice, pouzdajmo se u Njezinu nježnost, predajmo Joj se bez pridržaja, kako bi nas ona učinila onakvima kakvima nas Isus želi!

Marijo, kraljuj nad nama, Ti i Tvoj Sin! Danas svijet više ne želi Gospodinovo milo kraljevstvo. Jedni ga se stide, drugi Ga mrze i preziru; nastoje Ga izagnati iz srdaca i iz društva. Na tu sramotu, na taj prezir, na to sotonsko bezboštvo, glasno i jasno odgovarajmo:"Doista, On treba da kraljuje..."(1 Kor 15,25) jer Njemu pripadaju "slava i vlast u vijeke vjekova! (1 Pt 4,11)

On treba da kraljuje nad srcima i svijetom. Onaj tko nije s Njim je protiv Njega.

Tko prianja uz svoju palu narav, uz svoju oholost, uz svoj razum, uza svoje hirove, taj se protivi Srcu Isusovu. Ah, mi ćemo biti posve s Njim i za Njega! On će kraljevati!"

Dana 8. prosinca 1882; uoči prvog desetljeća osnutka, majka Marija piše svojim Kćerima dugačko pismo koje je poput oporuke:"(...) Pred Crkvom se uzdiže gotovo razotkrivena, ohrabrena nevoljama vremena, paklena crkva sotone, koja je dugo vremena kovala svoje zavjere u sjeni(...) Ona luđački nastoji uništiti pravo Boga u ovom svijetu, srušiti Crkvu i

svaki temelj kršćanskog društvenog poretka; uzdizati tobožnju savršenost prirode čovjeka i njegovu neovisnost od Boga, vlast materije, nereda, izopačenosti te konačno samo negiranje Boga (...) Tajna sekta (masonerija) uspijeva ugurati svoje pristaše u vijeće naroda, da se tamo bore tajnim i prepredenim spletkama protiv onoga što je protivno njezinim ciljevima; kad može ulazi na vrh društvene moći da bezbožnim zakonima ostvari strašan cilj kojeg si je zacrtala, cilj koji do naših dana, zbog znatnog broja svojih članova, jedva skriva pod prozirnim i lažnim velima, koji nisu u stanju obmanuti čestite osobe. Mi smo tome tužni svjedoci. Trebamo li očajavati? Ne, sestre, nikada. Isus je pobijedio sotonu i svijet. Isusu Kristu pripada svaka vlast. Njegovu se imenu prigiba svako koljeno, pa i u podzemlju. Puci su mu dani u baštinu. Dok dopušta da se pakleno čudovište koprca pod Njegovim nogama u prolaznim i lažnim uspjesima, On pobjeđuje! Paklene sile neće nadvladati protiv Crkve *koju* je On utemeljio. Ideal sekti (masonskih) je istjerati Isusa iz svijeta, čak dokinuti spomen na *Njegov nauk*i istrgnuti Mu duše; treba stoga sestre, ljubiti Isusa Krista, nasljedovati Isusa Krista i osvajati duše za Isusa Krista. Ta je borba već stoljeće i pol poprimila poseban karakter, koji treba pobuditi najozbiljnija razmišljanja. **To više nije napad samo protiv neke točke katoličke dogme i morala ili zabluda koja je bila usmjerena protiv određenih točaka. To je danas jedan širok spektar u cijelosti suprotan svim vjerskim dogmama, svim moralnim načelima, kao i svim temeljima vjerskog i građanskog društva. To je sveopće zlo i širi se u svim narodima svijeta, neovisno o razlikama u klimi, rasi ili upravljanju, bacajući umove u ogromnu mrežu prikrivenih laži, izrečenih zavodljivim riječima. U duhu velikog broja ljudi sve se istine umanjuju, najčudnija zastranjenja se opravdavaju, najočiglednije pogrješke uzvisuju, a najpogubnija načela se promiču i prihvaćaju."**

(Komentar: Jedan od izvora koji možete provjeriti je knjiga kardinala Kaspera, (počasnog predsjednika Papinskog vijeća za promicanje jedinstva kršćana) „ISUS KRIST“ u kojoj niječe Kristovo božanstvo na način da za većinu čuda koja je činio Isus piše da je to izmišljotina, pretjerivanje i uljepšavanje. To je samo jedna u nizu od potvrda proročkih riječi bl. Marije od Isusa kako njemački biskupi žele uništiti Kristov nauk i Crkvu. Također u najnovijoj knjizi „Martin Luther-ekumenska perspektiva“ isti kardinal opravdava djelo raskola i želi da se prilagodimo protestantima usprkos katoličke dogme koja jasno govori da izvan Katoličke Crkve nema spasenja.)

Majka Marija od Isusa dobro zna da je Bog želio čovjeka i društvo za Krista te da mu je samo On Otkupitelj, Spasitelj, Gospodin i Kralj. Zna da izvan Njega i protiv Njega nema ništa osim propasti na ovom svijeta i vječnog pakla na drugom.

Za Kristovo kraljevanje koje se sukobljava sa svijetom, ali koje ga jedino može spasiti, Majka Marija prikazuje Bogu svoj život: kao najviši dokaz svoje ljubavi prema Kristu piše papi Lavu XIII., kao što je već učinila Piju IX., da ga zamoli da ju prikaže kao žrtvu na svoje nakane.

Dakle, još na barikadama, *barikatorica,* da bi osvojila svijet za Isusa – Kralja.

Njezin život završava u dobi od 43 godine života mučeničkom smrću. Ubijena je hicem iz revolvera samostanskog vrtlara, anarhiste. Dok je umirala šapćući je izgovarala riječi:"Opraštam mu za Djelo..(kraljevstvo Gospodina na zemlji)". Njezina žrtva bila je dovršena: djevica i mučenica za Isusa, za Crkvu, za Euharistiju.

Dana 22.listopada 1989., papa Ivan Pavao II., svečanom beatifikacijom u Bazilici Svetog Petra u Rimu, uzdignuo je Mariju od Isusa na čast oltara, djevicu (mučenicu), živu hostiju s Isusom – Svećenikom i Žrtvom.

Njezina je poruka od osobite aktualnosti danas, tako da se čini da je živjela u ovim našim vremenima tako jako kaotičnim i dramatičnim. Imala je jasnu svijest da je ovo vrijeme kojim vlada sotona, ali nad kojim Isus Krist, Spasitelj i Kralj priprema pobjedu po Žrtvi i zagovoru Presvete Majke Marije, svoje i naše Majke!

(Uzeto iz Pisma i molitvenika bl.Marije od Isusa, Izvadak iz pisma, nastavak pisma slijedi...)
Imprimatur Biskupijskog ordinarijata u Sisku, br.186/2017 od 5.svibnja 2017.

Kardinal Gerhard Müller ukorio je glavnog tajnika Talijanske biskupske konferencije- biskupa Nunzia Galantina, koji je ustvrdio da je protestantska reformacija bila "*događaj Duha Svetoga*". Pročitajmo OVDJE cijeli post što o reformaciji govori bivši pročelnik za nauk vjere.

Benedikt XVI. je pao, ali je unatoč tome „pun duha“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/benedikt-xvi-je-pao-ali-je-unatoc-tome.html

Biskup Stefan Oster (Passau) i Peter Seewald 26. listopada kod Benedikta XVI. Posljedice pada još su posve vidljive. No oni tvrde da je unatoč tome bio „pun duha“.

(Rim) Dana 18. listopada vatikanski glasnogovornik Greg Burke objavio je na Twitteru fotografiju Benedikta XVI. Burke je samo napisao: „Papa emeritus, danas u 17 sati“, no bez bilo kakvoga komentara koji bi objasnio neobičnu objavu.

Razlog su bile glasine da se pogoršalo zdravstveno stanje Pape emeritusa. Ovo objavljivanje fotografije trebalo je djelovati njima usuprot.

Mnogi vjernici izrazili su svoju zabrinutost. Fotografija koju je objavio Greg Burke možda je bila u dobroj namjeri, ali je bila djelomično krivotvorena. U to vrijeme nije odgovarala stvarnom stanju stvari. Na slici je bio Benedikt XVI. koji je u travnju ove godine napunio 90. godinu života, zbog starosti pomalo slab, ali dobroga zdravlja.

Biskup Oster i Peter Seewald predali su Benediktu XVI. knjigu koja će izići 30. listopada.

U stvarnosti, bivši papa pao je pretprošli tjedan. Posljedice se jasno mogu prepoznati na fotografiji od 26. listopada koja je snimljena tijekom posjeta biskupa Stefana Ostera iz Passaua u vatikanskome samostanu *Mater Ecclesiae*.

Biskupa Ostera pratio je novinar i publicist Peter Seewald koji je s papom Benediktom objavio dvije uspješnice – knjige razgovora, posljednju u rujnu 2016., knjigu „Posljednji razgovori". Tijekom susreta u četvrtak Benediktu su predali knjigu „Benedikt XVI. – njemački papa" koji je Seewald napisao o njemu na zahtjev biskupije Passau.

Biskup Oster napisao je na svojoj facebook stranici o posjetu:

Nova knjiga: „Benedikt XVI. – njemački papa"

„Kako srdačan susret danas u Rimu s našim dragim Papom emeritusom Benediktom XVI! Skupa s poznatim novinarem Peeterom Seewaldom imao sam čast predati mu prekrasnu novu knjigu: knjigu koju je naša biskupija izdala skupa sa Seewaldom. Naslov: Benedikt XVI – njemački papa. Veličanstvene slike, mnogi kratki, pregnantni tekstovi o velikim temama i jedan kratak prikaz njegova života. Premda papa Benedikt nakon pada prije tjedan dana ima modricu ispod oka, našli smo ga zdrava, izvrsno raspoložena, puna duha i s mnogim malenim i većim sjećanjima na ljude iz njegove i naše rodne biskupije. On sve pozdravlja i svima šalje svoj blagoslov."

Tekst: Giuseppe Nardi
Izvor:

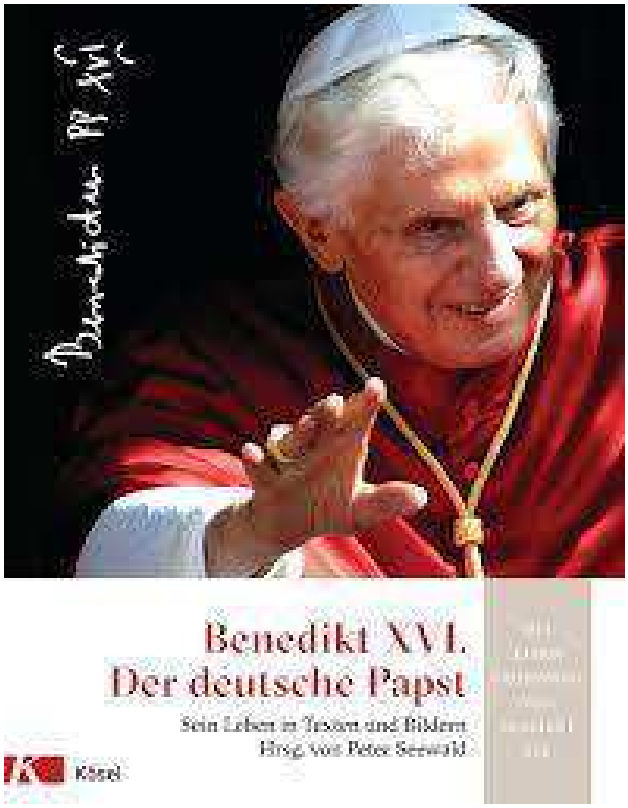

Benedikt XVI.
Der deutsche Papst

Sein Leben in Texten und Bildern
Hrsg. von Peter Seewald

Kösel

Luther – huškač i propovjednik mržnje

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/luther-huskac-i-propovjednik-mrznje.html

Reformacija i njezini katolički mučenici

Surova ubojstva i pokolji katolika tijekom reformacije u Engleskoj i drugdje

A. Edmundus Campianus societatis Iesu sub patibulo concionatur, statimq; cum Alexandro Brianto Rhemensis, et Rodulpho Sheruiño huius Collegij alumno suspenditur.
B. Illis adhuc tepentibus cor et uiscera extrahuntur, et in ignem proijciuntur.
C. Eorundem membra feruenti aqua elixantur, tum adurbis turres et portas appenduntur, regnante Elizabetha Anno M.D.LXXXI. die prima Decembris. Horum constanti morte aliquot hominum millia ad Romanam Ecclesiam conuersa sunt.
33

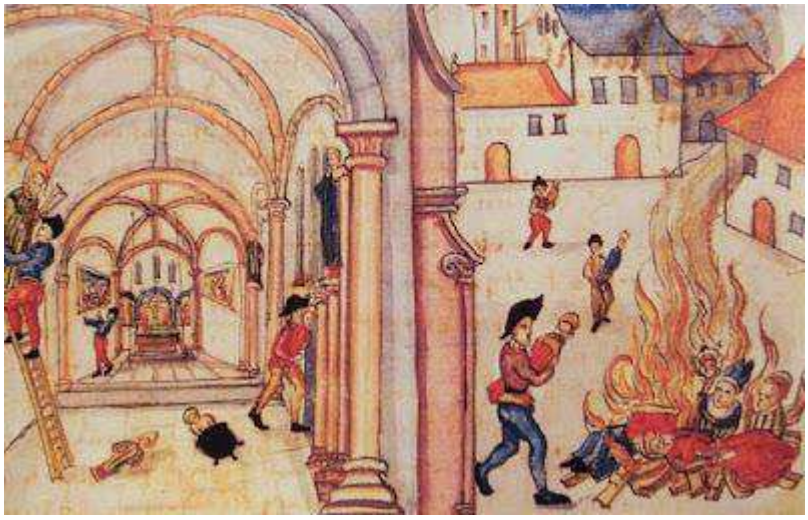

Izvor

Hule Martina Luthera protiv sv.Mise i katoličkoga klera i vjernika:

„Kada Misa bude uništena, mislim da ćemo s njom uništiti cijeli papizam. I zbilja, papizam se temelji na Misi kao na stijeni, cijel cjelcat sa svojim samostanima, biskupijama, bogoslovijama, oltarima, službama i učenjima, jednom riječju sa svim svojim trbuhom. Sve će se to nužno urušiti kada se uruši njihova bogohulna i gnjusna misa....

Treba uhititi papu, kardinale i sav ološ koji ga časti i idolopokloničkи ga obožava, uhititi ih kao psovače i iščupati im jezik iz dubine grla i sve ih redom povješati“.

(Martin Luther, *Contra Henricum, Regem Angliae*, Werke t.X, Wittemberg 1522., str. 220.)

Martin Luther: ubijte Papu!

„Papa je đavao; kad bih mogao ubiti đavla, zašto to da ne učinim?

(Martin Luther, *Zwo harte ernstliche Schriften Doct. Martini an den Christlichen Leser*, 1518., Tomos 1, Punkt II., str. 24 b).

„Kao što se lopove kažnjava vješanjem, ubojice mačem, a krivovjerce vatrom, zašto mi još i više ne napadnemo te sramotne učitelje propasti kao što su pape, kardinali biskupi i cijeli čir rimske Sodome svim raspoloživim oružjem i ne operemo ruke u njihovoj krvi…?

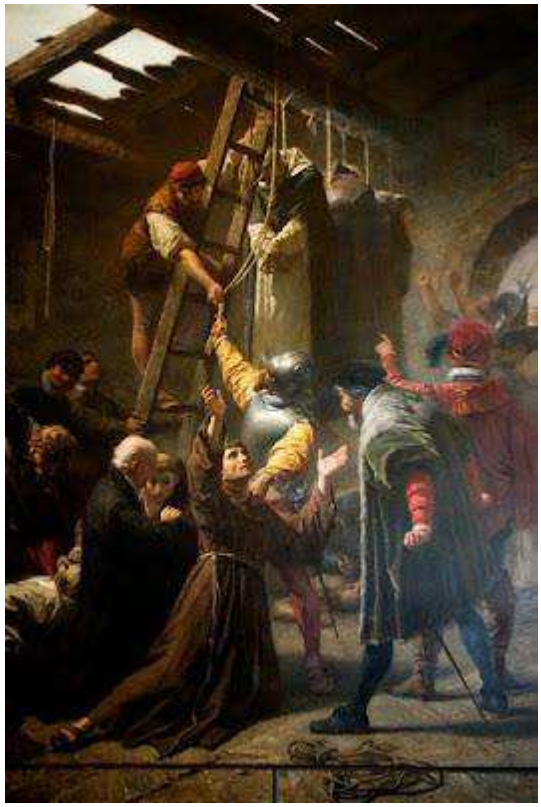

(Martin Luther, *Zwo harte ernstliche Schriften Doct. Martini an den Christlichen Leser*, 1518., Tomos 1, Punkt II., str. 24).

Martin Luther: pobijte seljake!

„Zbodi, udri, podavi ih gdje tko stigne. Ako pri tome pogineš, blago tebi jer ne možeš zadobiti blaženiju smrt!

(*Luther o seljačkoj buni*, Weimerer Ausgabe 18, str.357f).

Franz Kronbeck: „Borba Martina Luthera s Bogom“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/franz-kronbeck-borba-martina-luthera-s.html

Brončana nadgrobna ploča (1548.), izvorno namijenjena za Lutherov grob

Prigodom „Lutherove godine“ objavljeno je tijekom 2017. godine mnoštvo publikacija o osobi i nauku Martina Luthera različite vrijednosti. Jedna od njih jest i vrijedna knjiga bavarskoga katoličkoga filozofa i latinista Franza Kronbecka. Ona zaslužuje našu punu pozornost.

Vrijedne publikacije o Martinu Lutheru – protuslovlje „službenoj historiografiji“

Dosad je bilo govora o dvjema kritičkim knjigama o Martinu Lutheru, naime knjizi Paula Hackera „*Ja* u vjeri kod Martina Luthera“ i knjizi Theobalda Beersa „Radosna promjena i svađa“. Sada želimo predstaviti najnoviji i isto tako kvalitetni prinos protiv „službenoga“ narativa.

Autorovo polazište je sljedeće:

„Borba s Bogom“ i nečista savjest.

Kronbeck: Borba Martina Luthera s Bogom

Martin Luther nije bio načistu s Bogom i sa samim sobom. Iz toga je slijedilo sve ostalo.

Luther: „kao student vedar mladić“ (13) i vrlo vjerojatno otac nezakonite djece (11), pokušao je ulaskom u samostan pobjeći od pravnih i psiholoških posljedica jednoga zločina, naime ubojstva studijskoga kolege u dvoboju (koji je kažnjavan smrtnom kaznom). Ulazak u samostan time nije bio slobodan u nutrini i stoga je bio povod za veliku duševnu patnju. Oko toga je Luther izgradio svoju teologiju.

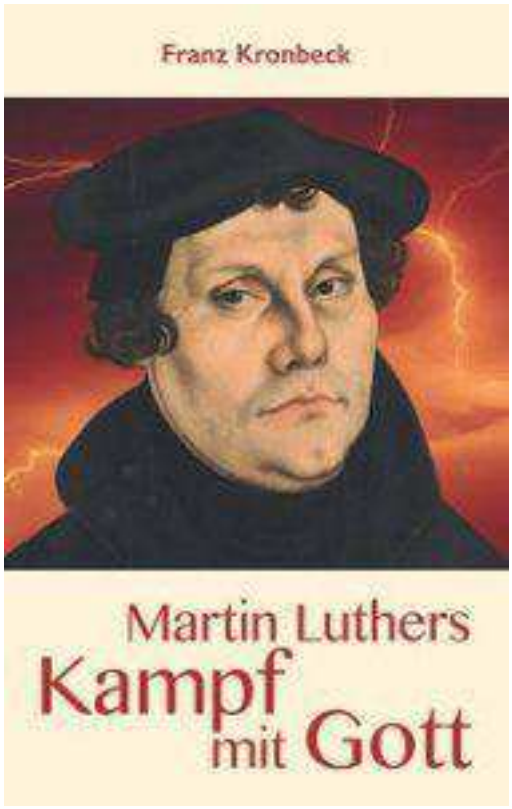

Ona se sastojala od samoopravdanjā, projekcija, izlika i optužbi.

Time ulazimo u problematiku koja je danas postala endemična, naime odbacivanje vlastite krivnje i s time povezanu racionalizaciju i ostala zastranjenja koja potom teže za opravdanjem čovjeka po sebi („antropodiceja“):

„Luther je želio, a tko bi se za to mogao na nj naljutiti, biti ponovno slobodan, želio se riješiti krivnje koju vjerojatno nikada nije prihvatio kao svoju vlastitu i glede koje nikada nije došao do istinskoga pokajanja“ (18).

I kako bi je se – navodno – riješio, Luther niječe slobodu volje i Bogu pripisuje potpun utjecaj na ljudsko djelovanje, također i za zlo. Time dospijeva do dvostruke predestinacije (27) i groteskne slike Boga (50).

Što u vremenu masivne islamizacije Europe mora pospješiti Alahovu samovoljnu vladavinu.

Lutherov problem s glavnom zapovijedi – i posljedice

Mnogi nisu svjesni da Luther, iako u teoriji zastupa ljubav prema bližnjemu, niječe mogućnost Božje ljubavi.

Ovaj nedostatak postao je obilježjem u glavnoj struji protestantizma, izvan pijetizma.

Kronbeck pojašnjava:

„Kako je bilo osakaćeno temeljno raspoloženje njegove duše, pokazuje sljedeći citat: ‚Maledicta sit humilitas‘ (WA I 181,21). ‚Maledicta sit caritas‘ (...) 'Prokleta budi poniznost, prokleta ljubav!' Sukladno tome Paul Hacker dolazi do zaključka da je Luther doživio neuspjeh u svojem duhovnom razvoju“ (72).

I budući da se kod ovih postavki ne radi o akademskome cjepidlačenju, uslijedili su nepojmljivi izgredi koji su doveli do ratova i progona, podijelili kršćanstvo i Carstvo i koji su pospješili napredovanje Turaka Osmanlija (usp.38ff, 54). K tome, „reformacija“ se raspala u daljnje podjele. Budući da se Luther borio protiv zdrave filozofije, protestantski su autori nužno stvarali proturazumske misaone konstrukte (Kant, Hegel, Nietzsche itd., 81).

Po plodovima ćete ih prepoznati.

„Sola scriptura“?

Mit „službene“ historiografije jest prijevod Biblije Martina Luthera u smislu pionirskoga rada:

„Izjava da je Luther Nijemcima učinio dostupnom Bibliju nije točna. U godinama 1466. – 1521. bilo je čak 14 visokonjemačkih i 4 niskonjemačka prijevoda Biblije. Prijevodi koji nisu bili toliko obilježeni samovoljom i proizvoljnošću i koji u bitnome donose manje filoloških nedostataka od Lutherova prijevoda. Kad Luther k tome kaže da je samo Sveto pismo izvor vjere, onda je to posvema pogrješno: u Bibliji izričito piše koliko je Tradicija važna (2 Sol 2,15 i 3,5)“ (74).

Kronbeck kritika ideologije *Sola Scriptura* koja očito predstavlja protuslovlje u sebi, poticajna je:

„Parola 'sola scriptura' lažna je jer Luther Bibliju čita samovoljno i proizvoljno jer je samovoljno i proizvoljno prevodi i tumači.“ (75)

Opsesija Lutherom među katoličkim klericima

Karikatura iz 1529. godine

Kardinal Karl Lehmann izjavio je u jednome intervjuu u veljači ove godine (98) da se nada da će Crkva Luthera proglasiti „svjedokom Evanđelja“, „zajedničkim učiteljem“ i čak „ocem u vjeri“ (što su učinili i, primjerice, biskup Linza Manfred Scheuer već 2016. godine i Vatikan početkom 2017.).

Teško je objasniti kako jednome crkvenome predstavniku koji je visoko obrazovan mogu na pamet pasti takve apsurdne stvari:

„Kako je moguće, čak i ako se doda nekoliko dvosmislenih i relativizirajućih riječi, čovjeka koji je tako razmišljao o Bogu, svijetu i čovjeku, nekoga tko je iz temelja odbacio Tradiciju Crkve, njezine dogme i običaje,

nekoga tko je u jako mnogo područja, gotovo u svim temeljnim pitanjima već u načelima odstupio od trajnoga crkvenoga nauka, nazvati „ocem u vjeri“? Ponekad se stječe dojam da oduševljenje za Luthera proporcionalno raste s nepoznavanjem onoga što je uistinu govorio i naučavao“ (99).

Zaključak:

Kronbecku je uspjelo u ovoj maloj knjizi razumljivo i zanimljivo protumačiti Lutherov pristup i posljedice toga. Time je u „Lutherovoj godini“ dao važan prinos demitologizaciji Martina Luthera i pobijanju njegovih učenja.

Martin Luther, početak 17. stoljeća

Popis literature s 53 naslova, pregled važnih nadnevaka iz Lutherova života i 112 bilježaka svjedoče o vrijednosti knjige i potiču na daljnje produbljivanje ove teme.

Tekst: MMag. Wolfram Schrems, Beč, katolički teolog, filozof, vjeroučitelj, bogato iskustvo u međukonfesionalnim razgovorima
Knjiga je dostupna na njemačkome jeziku:

Franz Kronbeck, Martin Luthers Kampf mit Gott, Sarto, Bobingen 2017., 127 str.
Izvor:

„Zlosretna sekta“ – sveta Terezija Avilska o Lutherovoj reformaciji

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/10/zlosretna-sekta-sveta-terezija-avilska.html

„Kakvo je to držanje kršćana danas?“

(Rim) Katolička Crkva štuje Tereziju Avilsku kao sveticu i proglašena je crkvenom naučiteljicom. Rođena je u 1515. godine u gradu Avili u Kastilji kao Tereza Sánchez de Cepeda y Ahumada. Zanimljivo je da je se slavi spomendanom i u anglikanskoj i evangeličkoj crkvenoj zajednici. Razlog bi mogao biti isti zbog kojega danas i katolički crkveni predstavnici na nevjerojatan način izriču nekritičku pohvalu Martina Luthera: nisu ih čitali.

Sveta Terezija Avilska

Terezija Avilska označila je protestantizam, navlastito luterane, „zlosretnom sektom“ koja nanosi „štete i pokolje“.

Svetica koja je živjela od 1515. do 1582. bila je svjedokom podjele latinskoga kršćanstva koju su pokrenuli Luther i drugi „reformatori“. Kardinal Müller poradi toga ga je prije nekoliko dana nazvao „revolucionarom“. Prema njegovom mišljenju on nije nikakav reformator, jer „reforma“ Crkve drukčije izgleda – onda i danas.

Navedene riječi o Lutheru i njegovome nauku Terezija Avilska napisala je u predgovoru svoje knjige „Put k savršenosti“ (Camino de Perfeccíon) koja je izišla 1566./1567.

Doslovno je svetica napisala:

„U ovome vremenu primila sam vijest o štetama i pokoljima koje nanose luterani – i što se još inače može pribrojiti toj zlosretnoj sekti. Oćutjela sam veliku bol i kao da bih nešto mogla i kao da sam nešto, plakala sam s Gospodinom i usrdno ga molila da spriječi toliko zlo. Učinilo mi se da bih tisuću puta dala život kako bih spasila jednu od mnogih duša koje su se ondje gubile.... Mislila sam da predanjem svih (susestara) u molitvi za branitelje Crkve, za propovjednike i teologe koji ih podupiru, pomognemo toliko dobro koliko je moguće mojemu Gospodinu kojega toliko strašno progone oni kojima je toliko dobra učinio tako da se čini da bi ga ovi izdajnici ponovno htjeli razapeti i On nema mjesta kamo bi naslonio svoju glavu...

O moj Otkupitelju, moje srce ne može ići toliko daleko a da ne pukne od boli! Kakvo je to držanje kršćana danas? Je li moguće da Vas uvijek progone oni koji su Vam najviše dužni? Oni kojima ste Vi darovali najveće milosti, koje ste odabrali za Svoje prijatelje, među kojima ste prebivali i kojima ste se darovali u sakramentima? Zar oni nisu siti muka koje ste za njih podnijeli?.... Svijet je u plamenu.

Oni Krista ponovno žele osuditi skupljajući tisući svjedočanstava protiv Njega. Oni žele oklevetati Njegovu Crkvu.“

Tekst: Giuseppe Nardi
Izvor:

Knjige svete Terezije od Isusa (Terezije Avilske) iz 1933. možete preuzeti OVDJE i OVDJE.
Obje knjige imaju imprimatur.

Josip Lang- iskreni svetac za kojim je tugovala najviše sirotinja

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/josip-lang-iskreni-svetac-za-kojim-je.html

Danas slavimo sve svete, a među njima se posebno sjećamo hrvatskih svetaca i biskupa Josipa Langa.

Podrijetlo svetkovine Svi sveti je potrebno tražiti na Istoku, IV. stoljeće. Ondje se u Antiohiji slavio blagdan svih svetih mučenika na prvu nedjelju po Duhovima. U VI. stoljeću isti blagdan je na isti dan uveden u Rimu, a sto godina kasnije papa Bonifacije IV. stavio ga je na 13. svibnja, dan u koji je poganski hram Pantheon (vrlo originalna građevina s otvorenom kupolom kroz koju ulazi svjetlo), posvećen svim bogovima, pretvorio u crkvu na čast Bogorodici i svima svetim mučenicima. Tako je taj nekadašnji poganski spomenik dobio naziv:"Sancta Maria ad Martyres" – crkva svete Marije i svetih mučenika. Papa Grgur IV. premjestio je 835.godine svetkovinu Svih svetih na 01. studenoga.

Danas,Crkva na putu, u životnoj borbi, slavi onu koja se nalazi već u trijumfu,u konačnoj nebeskoj slavi. Sveti Ivan u Otkrivenju svjedoči:"Vidjeh, evo veliko mnoštvo, što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakog naroda gdje stoji pred prijestoljem." Među njima vjerujemo da je i zagrebački pomoćni biskup, sluga Božji Josip Lang koji je preminuo na današnju svetkovinu 1924. Danas slavimo 93 godine od njegovog preminuća.

Gospodin je u svojem govoru na gori obećao i zajamčio blaženstvo svima siromašnima u duhu koji nisu robovi prolaznih dobara, krotkima, koji gladuju i žeđaju za pravdom, onima koji su čista srca, obespravljenima i oklevetanima.

Josip Lang, Božji sluga

Rođen je 25.01.1857 u selu Lepšiću kraj Ivanić-Grada. Nakon školovanja prvo mjesto službovanja bilo mu je u Zlataru, kao kapelan. Vrlo pastoralno revan. Duboka duhovnost tjerala ga je na rad. 1885.godine postaje duhovnik Bolnice sestara milosrdnica. Premješten je u kuću maticu istih sestara u Frankopanskoj gdje je razvio veliku propovjedničku i ispovjedničku aktivnost. Izrazito je volio propovijedati o Gospi i Euharistiji. Bio je i vrstan profesor. Uvidjevši njegove kvalitete premješten je u Bogoslovno sjemenište na Kaptol gdje je proboravio 8 godina vršeći službu duhovnika klera te 4 godine službu rektora sjemeništa. Svojim radom je mnogim svećenicima ulio ljubav prema Isusu u Euharistiji, Gospi, Crkvi i siromasima. Kao odgajatelj u sjemeništu bio je imenovan za kanonika zagrebačkog prvostolnog kaptola. Zatim je bio župnik župe svete Marije na Dolcu. Imenovan je i pomoćnim zagrebačkim biskupom i na taj način se popeo na vrhunac svoje crkvene karijere, ali ne promijenivši ništa od svoga pobožnoga, jednostavnoga siromašnog života. Nakon odlaska sa ovoga svijeta za njim je najviše tugovala zagrebačka sirotinja.

Živio je veliku i nepatvorenu svetost. Simpatičnu i vrlo suvremenu. Srcem je bio neprekidno uz Boga, a tu ljubav je prenio na patnike i siromahe. Kako bi pronašao bijednike spuštao se u vlažne podrume ili bi se penjao na tavane i potkrovlja.

Svoju mjesečnu plaću bi već prvih dana razdijelio siromasima, a onda da bi im i dalje pomogao znao se ponekad i zaduživati. Živio je posve neporočnim životom. Narod je na ulici znao upirati prstom u njega i govoriti:**"Ovaj je svetac. Kad bi svećenici i crkveni službenici bili svi takvi, nitko ne bi bio protiv vjere i Crkve."**

Tadašnji najljući protivnici vjere u Zagrebu u svojim su izjavama i kritikama izuzimali Langa jer se njemu nije imalo što prigovoriti.

Pokrenut je proces za njegovo proglašenjem blaženim.

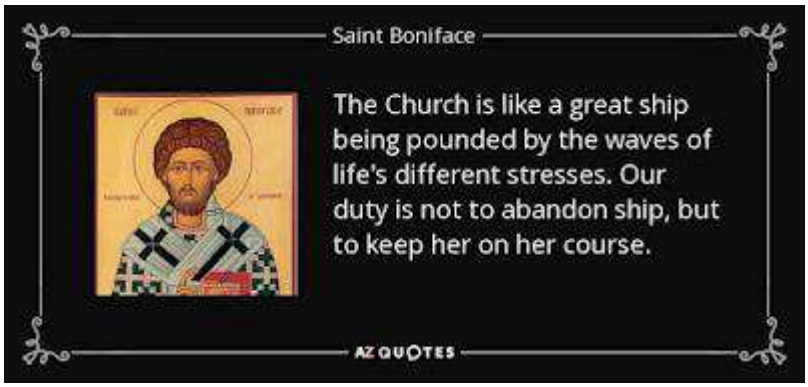

Biskup i mučenik

Sveti Bonifacije:"Crkva je poput velikoga broda, izudarana od valova raznih životnih stresova.
Naša dužnost nije da napustimo brod, nego da je održavamo na njenom putu."

Komentar:Unatoč konfuznoj, stresnoj situaciji unutar Crkve sasvim je sigurno da i danas ima istinskih svetaca koji se kroz trpljenje, odricanje i po prihvaćanju i nošenju križa posve sjedinjuju s Bogom i darujući sebe služe drugima.

Knjigu koju je napisao biskup Josip Lang "Slava Presvetoj Krvi Isusovoj" možete preuzeti OVDJE, a uz sutrašnji dan, Dušni dan, kad se sjećamo svih dragih nam pokojnika vrlo korisne knjige možete preuzeti OVDJE i OVDJE.

Nas 4865 pisalo je kardinalu Robertu Sarahu, izražavajući mu svoje poštovanje i prijateljstvo

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/nas-4865-pisalo-je-kardinalu-robertu.html

Dragi prijatelji,

zahvaljujemo Vam na sudjelovanju. Zaključujemo prikupljanje potpisa u zahvalnosti onima koji su potpisali (i pomalo začuđeni zbog nekih kojih nema na popisu).

Od 25/10/2017 22:50:10 do sada, 1. studenoga 2017. u 19,05 sati.

Izvor

Potrebno je poznavati preodličnu ljubav Kristovu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/potrebno-je-poznavati-preodlicnu-ljubav.html

Sveto Srce je neiscrpno vrelo koje samo to traži da se prelije u ljudska srca kako bi bila slobodna i spremna da upotrebljavaju vlastiti život po njegovu uređenju. Iz tog Srca neprekidno teku tri potoka:

Prvi potok je potok milosrđa. On je za grješnike u koje teče duh pokajanja i pokore.

Drugi je potok ljubavi. On je na pomoć svih koji se trude i koji teže za savršenstvom da bi mogli naći snage za svladavanje poteškoća.

Treći potok je potok iz kojeg teku ljubav i mir za Njegove savršene prijatelje koje želi uza se privezati kako bi im priopćio svoje znanje i svoje zapovijedi.

Tako će se oni, svaki na svoj način, posve posvetiti širenju Njegove slave. To je Srce bezdan svih dobara i veselja u kojem je potrebno utopiti sve naše tuge.

(Uzeto iz Život i djela 2, 1915., Sveta Terezija od Isusa)

Sveta Mala Terezija kliče:
"Milje moje, Srce Isusovo,
Sva mi nado, srećo željkovana,
Mladosti mi blagoslovljen čaru,
Ostaj sa mnom do zadnjeg mi dana,
Tebi život sav sam darovala,
Čeznuće mi Tebi nije novo,
U dobroti beskrajnoj Ti želim
Izgubit se. Srce Isusovo!"
Sveta Terezija od Djeteta Isusa

Glasnik Svete Male Terezije možete pronaći OVDJE

Obiteljska kuća svete Male Terezije

Kamin u kući je ostao original

Stepenice koje su u međuvremenu sigurno obnavljane, ali pretpostavljam da je opća struktura ostala ista. Na njima je sveta Mala Terezija doživjela svoje obraćenje.

Skulptura prikazuje trenutak kada Terezija moli oca da joj dopusti ulazak u karmel. Terezija je jako voljela svoga oca. Vrlo osjećajno opisuje kako ju je vodio na izlete, kako su išli na šetnje, a Terezija bi ponekad molila da ju on vodi za ruku kako bi mogla gledati u nebo. Već od najmanjih nogu osjećala je da je na zemlji u svojevrsnom progonstvu i da želi ići u nebo. Za jedne večernje šetnje vidjela je zvijezde u obliku slova T i radosno uskliknula ocu da joj je ime zapisano na nebu.

Karmel u Lisieuxu

Vitraj(blagosov oca prilikom ulaska svete Male Terezije u Karmel)

Misno ruho, od majčine haljine, djelo ruku svete Male Terezije

Misnica koju je izradila sveta Mala Terezija; dvije ruže su simbol roditelja, pet otvorenih ljiljana djeca koja su živa iz njezine obitelji, četiri zatvorena ljiljana su pokojna djeca, a svetica se sakrila ispod Isusovog lica (ne zaboravite da je puno ime sv. Terezije upravo Terezija od Djeteta Isusa i Svetog Lica).

Sveti Josip, zaštitnik reda od svete gore Karmela

Ispovjedaonica u kojoj se ispovijedala sveta Mala Terezija

Vjenčić koji se kod zavjeta nosila sveta Mala Terezija

U pokrajnjem dijelu uz crkvu s desne strane se čuva škrinja u kojoj je kip sv. Terezije i ispod toga njezini tjelesni ostatci.

Izvor za fotografije (kliknite na izvor i otkrijte još puno toga vrlo lijepoga s putopisa u Lisieux)

Watch Video At: https://youtu.be/LnHYgli8XqI

Vrlo kratki i lijep videozapis u posjeti Karmelu

Fatimska konferencija u Moskvi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/fatimska-konferencija-u-moskvi.html

„Fatima Center“, apostolat pokojnoga patera Nicholasa Grunera, poznat je po mnogim poučnim konferencijama i radionicama vezanim uz poruku Gospe Fatimske. Ove je, pak, godine organiziran događaj koji je izvanredan čak i za ovakav apostolat izvanrednog doprinosa. 4. – 5. studenog će se, naime, održavati konferencija povodom 100. obljetnice fatimskih ukazanja i to u Moskvi. Kako doznajemo sa stranice Apostolata, otac Gruner radio je na održavanju Fatimske konferencije u Moskvi nekoliko godina prije svoje smrti 2015. godine, a ove su godine planovi napokon ostvareni.

Na konferenciji će govoriti pater Isaac Mary Relyea, tradicionalni svećenik, franjevac i poznati propovjednik misija, osobito misija na temu Četiri posljednje stvari, koji već neko vrijeme radi s Fatima Centerom. Veličina njegovih postignuća u misijskom radu teško je mjerljiva. Vlč. Relyea će govoriti o stvarnosti pakla na koji nas je Naša Gospa u Fatimi upozorila. Poseban gost ove konferencije bit će biskup Bernard Fellay, poglavar Svećeničkoga bratstva sv. Pija X. Biskup Fellay će okupljenima održati predavanje pod temom „Fatima i trenutno stanje krize u Crkvi“. Uvod u fatimsku poruku dat će Christopher Ferrara, poznati američki katolički novinar, usko vezan uz novine Remnant. Elena Chudinova, povjesničarka i spisateljica, održat će predavanje „100 godina nakon listopadske revolucije“, a o posebnoj ulozi Rusije u Božjemu planu će govoriti češki novinar Michal Semin. Koordinator misije FSSPX-a u St. Petersburgu, Stanislav Protasenko, imati će predavanje pod naslovom: „Fatimska epoha: je li završila“? Svete će Mise biti služene po tradicionalnome rimskome obredu, a svakodnevno će se moliti svih 15 otajstava Krunice raspoređenih kroz dan u tri skupine (radosna – žalosna – slavna).

Apostolat Fatima Centera poziva sve nas da svakodnevno molimo tri puta Zdravo Marijo za uspjeh ove konferencije.

Više informacija na stranici Apostolata:
http://fatima.org/conference/2017/russia/russia.asp

Božanska žrtva (za svećenike i laike II.dio)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/bozanska-zrtva-za-svecenike-i-laike.html

Poznavanje vrijednosti božanske žrtve

Tradicionalna latinska Misa je bitno jedna s onom misnom žrtvom, za kojom je svijet 4000 godina uzdisao, proroci su je navijestili i svi starozavjetni obredi predočavali i koja je u punini vremena pred Jeruzalemom na Kalvariji bila prinesena i čije je nekadašnje prikazanje po riječima svetog Pavla savršeno zadovoljavalo da potpuno izvrši posvećenje izabranika. **Katolička Crkva nema ništa izvrsnijeg i uzvišenijeg što se na zemlji može zamisliti.**

Hugo od svetog Viktora dovikuje, kad misli na tu službu:"O, veliko dostojanstvo, čudnovata moći, uzvišena i strašna službo!“

Svetost koju traži dnevno prikazivanje sv. Mise
Bog govori Mojsiju."Svećenici koji pristupaju Gospodu, neka budu sveti." Odgovor svakog pastira treba biti:"Biti ću svet Bogu svome i neću obeščastiti ime Njegovo jer ću prinositi tamjan Gospodina i kruh Boga svoga, stoga ću biti svet." **Stupanj svetosti osobe je potrebna da odgovara stupnju što ga čovjek zauzima u kući Božjoj i službama, koje u njoj obavljaju.** Ljubav mora to jače plamtjeti, vatrenije i oduševljenije buktjeti, što se više približuje k Onomu, koji dopušta da se zove vatrom što uništava. Kolika je onda potrebna nevinost, ljubav i svetost pri žrtvi svećenika Novog Zavjeta?

Sveti Toma Akvinski:„O svećeniče kako si blizu Bogu u svetoj Misi! Postoji li ikakav razmak između tebe i Vrhovnog Veličanstva?“ Svećenik je sluga Božji, a Bog je tu glavni pročelnik i nevidljivi Tvorac. Mi smo samo oruđe, a Bog je pravi djelujući uzrok. (Nasljeduj Krista 4 knj.5.gl.1)

Sveti Kornelije a Lapide:"Dužnost je svećenika da za narod od Boga traži oproštenje plačem, molitvom i pokorom."

Sveti Ambrozije:"Daj mi da uz Tvoje zapovijedi uvijek prianjam, i ne dopusti da se ikada od Tebe odijelim.“

Na putu svetosti je potreban neprekidni napor! "O kako moraju biti čiste ruke, kako čista usta, kako sveto tijelo, kako neokaljano srce svećenika, kojemu se toliko puta navraća početnik čistoće!" (Nasljeduj Krista 4 knj. 11 gl.)

"Prikazivanje misne žrtve je nešto neusporedivo više i po sebi traži veću svetost nego pričest. Srce svećenikovo je Kristova palača, Njegov stalni stan. Tu On traži živi vjeru, široku ljubav, nepokolebljivu nadu i uistinu kraljevski sjaj u krepostima koje rese svećenikovo srce." (Idée du Sacerdoce, P.Condren)

Sveti Hrizostom:"Svećenik nužno mora provoditi više anđeoski nego li ljudski život jer je pozvan da zastupa Krista."

Tridentski sabor (22.sjed.) govori da svećenik koji žrtvuje mora k tom uzvišenom činu pridonijeti svu brigu, sav mar, svu vanjsku i unutarnju svetost, koliko je sposoban.

Ne biti svet, a tu prinositi žrtvu nije li to pravi uzrok da se nebeski duhovi na plač natjeraju?

Kreposti koje se traže za svetkovanje tajna
Svećeniku na Oltaru tri su kreposti nužnije od ostalih: živa vjera, duboka religioznost i velika čistoća duše.

Po riječima svetog Pavla vjera je pravedniku što je duša čovjeku. (Rim 1,17). Kakva je svećenikova vjera takva mu je i pobožnost prije i za vrijeme svete mise. **Dobar svećenik posvud ćuti strahopoštovanje pred Bogom i vruće želi da promiče Njegovu slavu**. **Njegova religioznost se pokazuje osobito pažljivom i požrtvovanom prema Presvetom Oltarskom Sakramentu.** U tom otajstvu se Spasitelj najviše za nas ponizio. **Zahvalnost traži da ga u tom sakramentu još više častimo nego u ostalima.**

Ne može se proračunati šteta, što je vjeri nanose one svete Mise, koje trčeći govore svećenici bez držanja i dostojanstva, izgubljena pogleda, žurnih kretnji i brzog glasa; svećenici čije brze korake, polovična poklecanja, sve neozbiljne ceremonije ne može čovjek gledati, a da se ne pita, klanjaju li se Bogu ili Mu se rugaju?

Sveti Ivan Avilski, prisustvujući jednoj takvoj žalosnoj Misi u kojoj je klanjanje postalo ruglom, očutio je takvu bol, da je ne mogavši trpjeti to svetogrdno nepoštivanje, digao se sa svog mjesta, lagano se približio k oltaru, kao da će nešto na njemu popraviti i obrativši se celebrantu, koji je upravo htio da uzme Hostiju, rekao mu**:"Ne postupajte tako zlo s Onim, koji je u Vašim rukama, On toga ne zaslužuje."** Srećom savjet je bio poslušan. Otvorio je oči tome nepromišljenom svećeniku tako da se iza Mise bacio pred noge Onome koji ga je opomenuo i kasnije ga uzeo za svoga duhovnog vođu.

Sveti Grgur Veliki jasno govori o tome u kakav veliki ponor mogu pasti duše svećenika koji svetu Misu prinose iz običaja, a da se ni časa nisu sabrali i ispitali svoju savjest, svoje srce koje prianja još uz lake grijehe:"Onome tko dnevno ne okaje što je pogriješio, makar bili najmanji grijesi što ih je počinio, malo po malo duša će se napuniti i s pravom će mu odnijeti plod."

(nastavlja se..)

Izvor:

Izjave sabora i svetaca (za svećenike i laike III.dio)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/izjave-sabora-i-svetaca-za-svecenike-i.html

Tridentski sabor izjavljuje da je **tradicionalna latinska Misa** - žrtva ista koja se prinosi na oltaru i ona na križu, na Kalvariji. Njezina vrijednost je neizmjerna, njezin učinak svemoćan, ta Misa **srdžbu Božju može ublažiti**. (komentar: na Tridentskom saboru Misa je kodificirana, a to znači da od tad pa za svu vječnost ništa i nitko ne može tu Misu više ukinuti. Nikad nije niti bila ukinuta osim što ju sva paklena zloba jer ne podnosi sveto želi zatrti, samo kad bi mogla.)

Sveti Lovro Just navodi opće učinke svete žrtve:
-grješnik se miri s Bogom, a pravednik biva još pravedniji
-anđeli se vesele
-gomilaju se zasluge
-zločini se opraštaju, a kreposti se množe, mane se brišu
-đavolske se zamke svladavaju, bolesni ozdravljaju, pali se dižu, slabi se oporavljaju
-umrli se vjernici oslobađaju

Svećenici kad prinose žrtvu imaju poseban, neizmjeran dio na njezinim plodovima. O kako je to čudnovato! Svećenik je poslan od Boga samoga!

Kad **sveti Pavao** govori svećenicima:"Zato su među vama mnogi nejaki i nemoćni, i spavaju mnogi." (Kor 11,30) on govori duši onoga svećenika čija je duša prazna, a duša svećenika kome je duša prazna postaje i dom Gospodnji prazan jer se uspavao i jer nema što za ponuditi već sebe samoga, a to je ispraznost nad ispraznostima jer čovjek je slab i uspavan kad nije na Božjem Izvoru. On se također poziva na **proroka Hagaja**:"Sijete mnogo, malo dovozite; jedete, a niste siti; pijete, a napojit`se ne možete; odijevate se, a nije vam toplo. Poslenik zarađuje plaću, a stavlja je u prodrt tobolac! Nadaste se obilju, a gle, malo je; što dovezete kući, ja otpuhnem. A zašto?" – riječ je Jahve nad Vojskama. "Zato što je Dom moj razvaljen, dok se svaki od vas brine za dom svoj"(Hag 1,6-9) i dodaje **sveti Pavao** da svećenici sprječavaju Božji plan ljubavi sa narodom. (sv.Bonaventura tako tumači riječi velikog apostola)

Kardinal Bona:"Vrlo je poznato da se Bog tako daruje duši kako se ona na njegov dolazak priprema."

Sveti Krizostom:"Mi hoćemo da svetkujemo tajne, koje nebeski duhovi jedva se usuđuju promatrati." Anđeli gledaju odozgo na te, cijelo nebo pazi; žrtva počinje.

(nastavlja se...)

Izvor:

Kako izgleda kad jedna tradicionalna zajednica hodočasti u Fatimu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/kako-izgleda-kad-jedna-tradicionalna.html

Nije nam cilj samo prenijeti lijepe utiske jednoga tradicionalnoga hodočašća, nego upozoriti na neke fotografije koje nam se čine vrlo zanimljivima.

Ponajprije na preobrazbu oltarā.

Sve sv. Mise koje su služene tih dana bile su u crkvama i kapelicama koje su uređene nakon liturgijske reforme ili pak posve preuređene za novus ordo. Tako je bila nužna liturgijska prilagodba o kojoj donosimo nekoliko zanimljivih fotografija.

Počnimo najprije s Bazilikom Presvetoga Trojstva, prije....

...i nakon preobrazbe

Ovo je pak kapelica u kripti gdje je služena sv. Misa četvrti dan. Prije...
...i kasnije

I na koncu kapelica u domu gdje su boravili hodočasnici. Prije...

....i kasnije
Izvor:

Posvećenje (za svećenike i laike IV.dio)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/posvecenje-za-svecenike-i-laike-ivdio.html

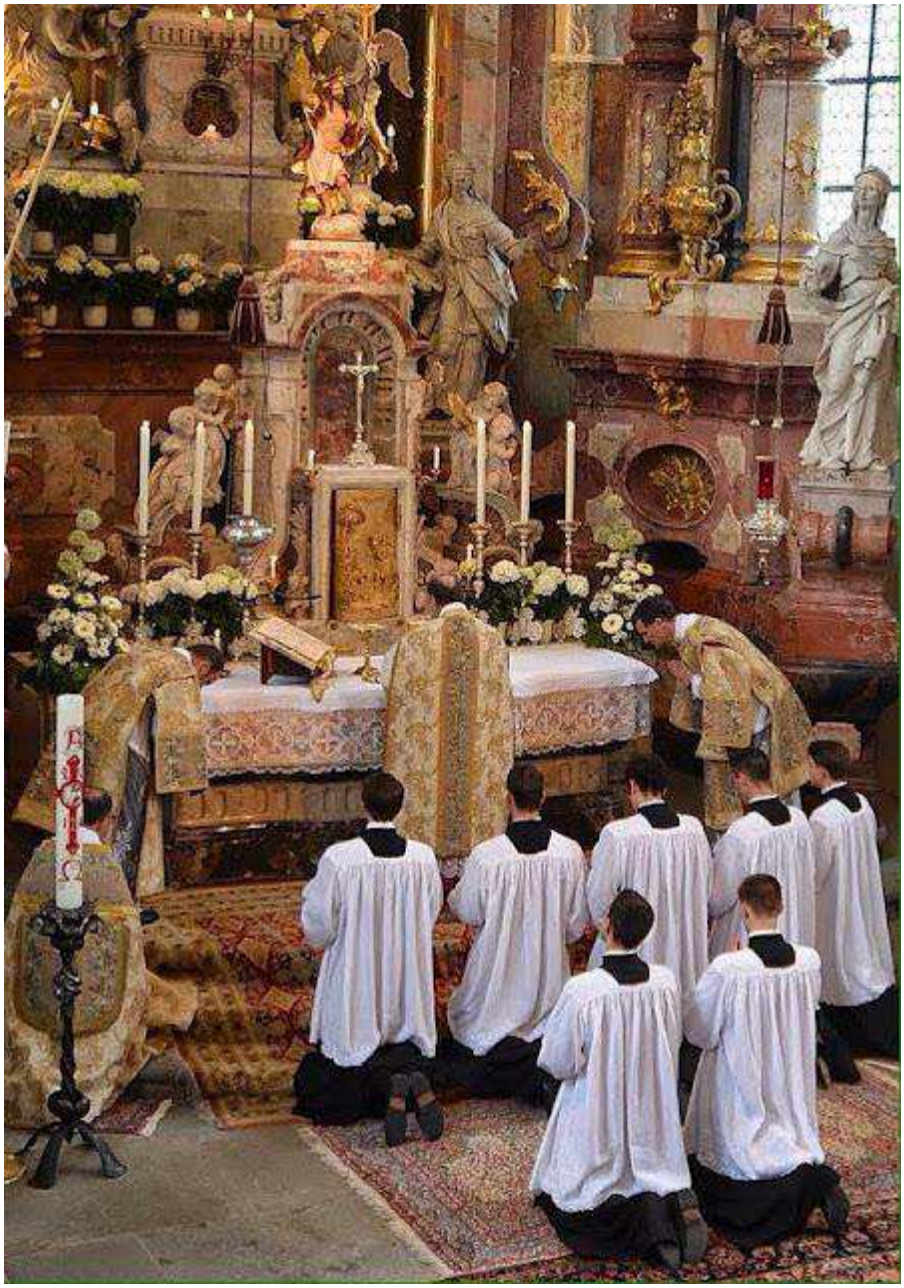

Treba razlikovati tri stvari:

(iz razloga opsežnosti teksta navodim samo poneke dijelove knjige koja pojašnjava svetu drevnu Tradicionalnu Misu, Misu svih vremena. Knjigu u cijelosti možete naći u knjižnici bloga)

- predslovlje ili uvod u veliki žrtveni čin
- dio kanona prije i za vrijeme posvete
- dio kanona od posvete do Očenaša

Predslovlje ili uvod u veliki žrtveni čin

Svećenik poziva puk na molitvu i dalje se sabire u dubokoj šutnji da sam moli. Sve što je zemaljsko nestaje ispred pogleda njegove duše i prodire sve do otajstvene blizine sa Gospodinom.

Oratio secreta - tajna molitva. Govori samo o vječnim stvarima - Per omnia saecula saeculórum. Vatra božanske ljubavi gori u njegovom srcu i sa njom bi htio upaliti srca svih prisutnih.

Sveti Jeronim uvjerava."U prvo vrijeme kršćanstva, kad je krv Kristova takoreći bila još svježa, a vjera puna žara cijeli puk je sa izvanrednom pobožnošću odgovarao Amen koji se orio sa svih strana crkve kao buka grmljavine."

Kada celebrant vjernicima govori ne okreće se više k njima i na taj način on živo opominje da ostave zemlju i sve svoje misli, želje i srca da uzdignu prema prijestolju Božjem. Sursum corda! (Gore srca!) Habémus ad Dóminum (Imamo kod Gospoda), kliče puk! Grátias agámus Dómino Deo nostro. (Hvalu dajmo Gospodinu, Bogu našemu.) Dignum et justum est (Dostojno je i pravedno).

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt caeli, et terra glória tua. Hosána in excélsis.

Sanctus, Sanctus, Sanctus (Otkrivenje 4, 8) - četiri bića u svakoga po šest krila -sve naokolo i iznutra puna očiju. Bez predaha dan i noć govore: "Svet! Svet! Svet Gospodin, Bog Svevladar, Onaj koji bijaše i koji jest i koji dolazi!

Kad crkva na zemlji s najdubljim strahopoštovanjem i s najživljim veseljem, najiskrenijim čeznućem opetuje Svet, Svet, Svet ona je odjek Crkve Nebeske... Ukoliko to činimo tek iz navike ili ravnodušno, mlako Anđele tad izazivamo na plač!

- Hosána in excélsis - kratki i jaki pjev ima dva dijela. Prvi dio slavi svetost Božju, Sanctus, a drugi ljubav Krista koji k nama dolazi da nas otkupi i da nam udijeli zasluge svoga silnog Otkupljenja. Sanctus se upravlja na Presveto Trojstvo, Benedictus na Krista. To je pjev slave i zato se svećenik ponovno uspravlja i čini znak križa jer nam je Krist svojim križem otvorio blago milosti.

Prvi dio kanona - do konsekracije uključivo

Od ovog časa svećenik polazi sa Isusom na Kalvariju. Gleda kako krvnici pripravljaju križ, kako mu nude vino pomiješano sa mirhom i žuči, kako svlače s Njega krvavo odijelo. Promatra ljubav Isusovu, koji predajući se za nas jače nego li ikad, moli Oca za pomilovanje ljudskog roda. Svećenik podvostručuje pažnju i ulazi u tajanstvenu šutnju.

Riječi koje svećenik potiho moli:

Te igitur, clementissime Pater, per Jesum Christum Filium tuum Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, uti accépta hábeas, et benedicas, haec + dona, haec + múnera, haec + sancta sacrificia illibáta: in primis, quae tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodire, adunáre, et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro N. et Antístite nostro N. et ómnibus orthodóxis, atque cathólicae fídei cultóribus (Tebe dakle, preblagi Oče, po Isusu Kristu, Sinu Tvome, Gospodinu našemu, smjerno molimo i prosimo, da primiš i blagosloviš ove + darove, ove + prinose, ove svete neokaljane žrtve, koje Ti prinosimo ponajprije za Tvoju svetu Crkvu katoličku: udostoj joj se dati mir, čuvati je, ujediniti i ravnati po svemu svijetu: zajedno sa slugom svojim papom našim I. i biskupom našim I. i sa svima pravovjernim štovateljima katoličke i apostolske vjere)

Došao je čas da celebrant započne tajnu najsvetijeg čina. U dubokom naklonu moli svevišnjeg Oca da nazočne darove milostivo primi i blagoslovi. Duše su molitvom, poukom i pjevom hvale u čast Bogu pripremljene na čudesa milosti. Ako smo svjesni svoje nevrijednosti Božja dobrota nas umiruje, slobodno računajmo na nju gledajući oltar, sjećajući se Kalvarije.

Za koga prikazujemo svetu žrtvu?
Prije svega, prikazujemo Ti žrtvu za Crkvu! Sveta je - sancta, raširena je po čitavoj zemlji - cathólicae.
Čuvaj je Bože od svih neprijatelja izvana i iznutra, vidljivih i nevidljivih. Bdij da se održi njezino jedinstvo udaljujući od nje raskole, krivovjerja i sva žalosna cjepkanja. zatim molimo za njezinog vidljivog Vrhovnog Pastira koji bi trebao biti središte katoličkog jedinstva. Njegov utjecaj na vjernike je jako velik i stoga molimo za njega kao i za biskupe, a osobito za biskupa koji je na čelu biskupije u kojoj misimo.

Meménto, Dómine - "Spomeni se, Gospodine"
Kod prvog mementa - svećenik obnavlja nakane za žive, za otkupljenje duša. Potrebno je izbjegavati nedostojnu brzinu kao i preveliko otezanje, koje prisutne zamara. Spominjemo se Blažene Djevice Marije i sa njom združujemo svoje molitve kao i sa svima blaženima... **Broj izabranih se ne zna, ali može se tvrditi da je veliki znak izabrana čovjeka to** da prodire u duh svetih molitava, da želi mir Božji, da se boji samo vječne smrti, da živo moli od Gospodina milost i pomoć da može ustrajati do kraja života.

Posveta Hostije
Qui prídie quam paterétur, accépit psnem in sanctas, ac venerábiles manus suas, et elevátis óculis in caelum ad te Deum Patrem suum omnipótentem, tibi grátias agens, bene + díxit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes... (On u predvečerje svoje muke uze kruh u svoje svete i časne ruke, te podigavši oči prema nebu k Tebi, Bogu Ocu svome svemogućemu, dajući Ti hvalu, blago + slovi, razlomi i dade učenicima svojim govoreći: Uzmite i blagujte od ovoga svi...)

Ovdje sjetila i razum moraju naročito zašutjeti, samo područje vjere ostaje. Gospodin Isus Krist se daje svojim učenicima:"Uzmite, ovo je moje Tijelo, krv moja, uzmite sve što jesam." "Primite me u svoja usta, hranite se mojim bićem."

U ovom dijelu Mise nebesa se otvaraju i najniže se združuje s Najvišim. Sa strahom prisustvuju Anđeli hvaleći dobrotu i milosrđe Božje odvjeka dovijeka, nebeske sile strepe od straha vidjevši kako je Gospodin predan grješnicima. Kerubini i serafini neprekidno kliču Svet, Svet, Svet. Teško dakle mlakim ili nepripravnim svećenicima! Zbog nemarnosti biti će strašno suđeni, ako ne budu dostojnim poštovanjem obavljali takva otajstva.

(nastavlja se..)
Izvor

Posvećenje - drugi dio (za svećenike i laike V.dio)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/posvecenje-drugi-dio-za-svecenike-i.html

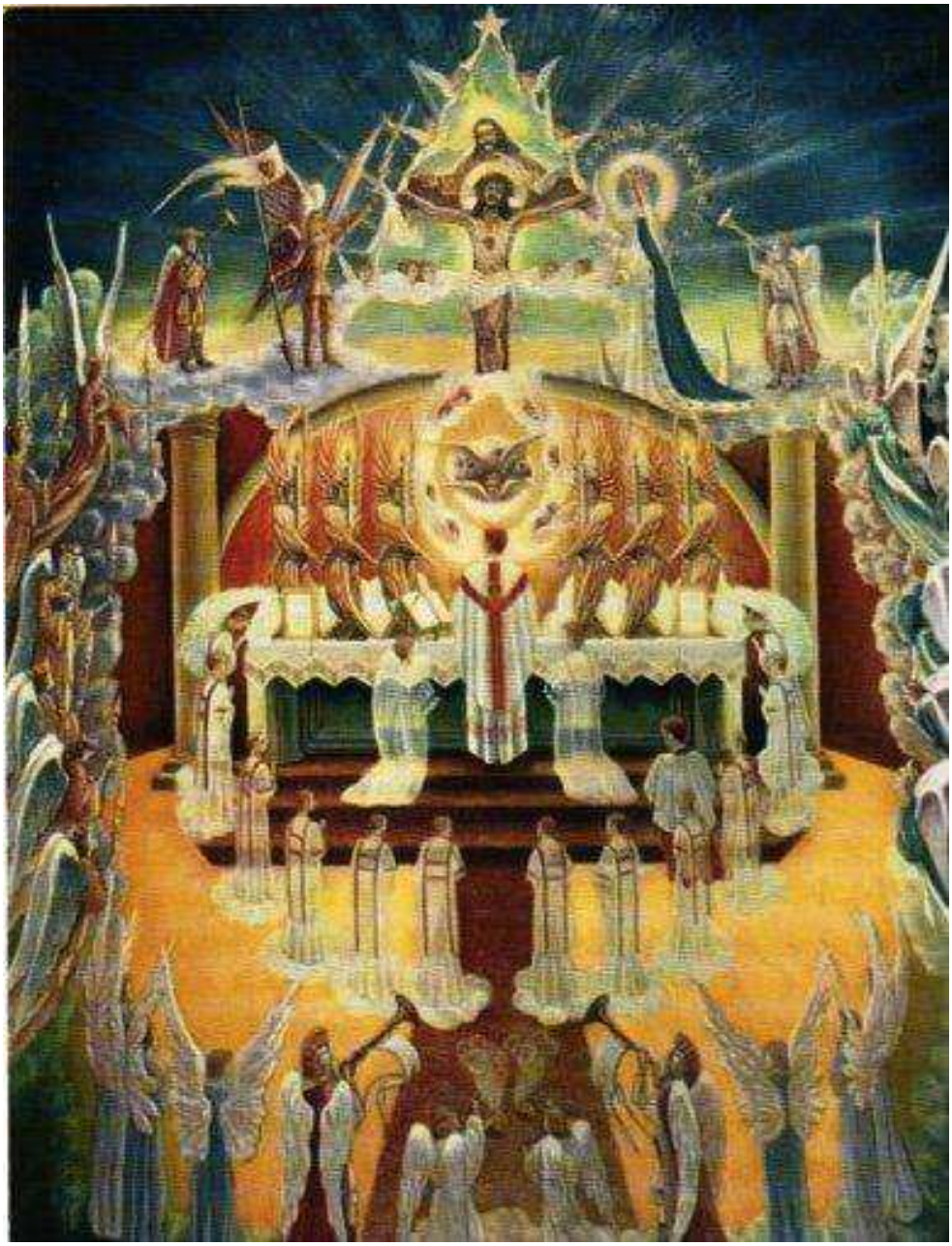

Drugi dio kanona: od konsekracije do Očenaša

Žrtvovanje je dovršeno.
Unde et mémores, Dómine, nos servi tui , sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Filii tui Dómini nostri tam beátae passiónis, necnon et ab inferis resurrectiónis, sed et in caelos gloriósae ascensiónis: offérimus praeclárae majestáti tuae de tuis donis, ac datis (svećenik sklopi ruke i pet puta načini znak križa) **hóstiam + puram, hóstiam + sanctam, hóstiam + immaculátam, Panem + sanctum vitae aetérnae, et Cálicem + salútis perpétuae** (Stoga, Gospodine, mi Tvoji sluge kao i Tvoj sveti puk, spominjući se blažene muke istoga Krista Sina Tvoga, Gospodina našega, te uskrsnuća od mrtvih , kao i slavnog uzašašća na nebo: prinosimo

preslavnome Tvome veličanstvu od Tvojih darova i poklona, žrtvu + čistu, žrtvu + svetu, žrtvu + neokaljanu, sveti + Kruh života vječnoga i Kalež + vječnoga spasa). Najprije Bog s Oltara dobiva svoj dio milosti. Tek nakon toga mi primamo svoj dio milosti, koje nam je božanska žrtva zaslužila kada je žrtva Gospodu prikazana.

Tri su izričita otajstva Kristova života, kojima je Bog bio najviše počašćen, bitni dijelovi žrtve Njegovog Sina:

- Njegova muka (za Krista tako bolna, za nas tako sretna jer nas je oslobodila od svih prvih zala i jer nam je zaslužila sva prava dobra)

- **Njegovo uskrsnuće** - odsjaj Njegove moći, pravednosti, mudrosti i dobrote u čitavom sjaju

- **Njegovo uzašašće** na nebo koje je tako dostojno okrunilo otkupljenje ljudskog roda. Ovo je otajstvo dopunjenje uskrsnuća i dovršenje žrtve cijelog života, koju je Krist prikazao svome nebeskom Ocu. S uskrsnućem on započinje život besmrtan, život bez boli, život slavan, ali On još ne ulazi u mjesto boravka koje odgovara tom slavnom životu. Uzašašćem tek on ulazi u svoje kraljevstvo i prima posljednju nagradu, koja pripada najvelikodušnijoj žrtvi, prikazujući se neprestano za nas. Pet puta u molitvi svećenik čini znak križa. **Pri tome je potrebno znati da križanje poslije konsekracije ima sasvim drugo značenje nego križanje za vrijeme ili prije nje.** Ovdje nas znak križa što ih svećenik radi nad Hostijom i kaležom podsjeća na pet rana Isusovih. (S.Thoms, 1. c.Bened XIV 1. 2. c. 16 a 6.)

Prva križanja čine se kako bi se privukao blagoslov Božji na žrtvene darove, dok ova druga od konsekracije do Pričesti imaju zadaću da našoj duši čvrsto utisnu misao, da je ova žrtva što je pred našim očima posve ista sa žrtvom na Kalvariji te da nas prožme mišlju o istovjetnosti žrtve na križu i oltaru.

Supra quae propítio ac seréno vultu respícere dignéris (Udostoj se pogledati na njih milostivim i vedrim licem)- Bog prikazanu žrtvu gorućeg svećenikovog srca sa ljubavlju prima i milostivo gleda na nju no On opaža ako je žrtva prikazana nesavršeno, mlako ili iz navike. Tad uskraćuje svoje milosti. Podsjećajući se na stare žrtve mi Gospodinu pribavljamo najveću čast i zadovoljštinu za grijehe bilo zbog odnosa kakvog su imali prema Njegovom Sinu, bilo zbog velikih kreposti onih koji su mu ih prikazivali. To je Njegovoj žrtvi dalo ime sanctum sacrificium, immaculátam hóstiam. (Sveta žrtva i neokaljani prinos)

Súpplices te rogámus (Smjerno Te molimo) - po treći put se Gospodinu prikazuje žrtva, koju nam je dao u svojoj dobroti. Ovaj put se obaziremo na dobro onih za koje se žrtvuje ili koji s nama žrtvuju po rukama svećenika.

Meménto étiam, Dómine (Spomeni se. Gospodine) - crkva misli na svu svoju djecu ne gledajući na to u kojem se staležu oni nalaze. Na duše u čistilištu želi privući rosu božanskog milosrđa i da tako sjedini sva srca i sve svima učini zajedničkim. Pozvani smo tim dušama pomagati svojom molitvom i vršenjem pokore. Sam Bog nam nalaže da iskazujemo tu sućut tim trpećim dušama. Želja ovih duša je praćena bolju jer ju prati odsutnost voljenog bića. Veća ljubav povećava muke jer je želja veća dok se sasvim ne pročiste i dođu na mjesto - raj gdje će se izmjenjivati ljubav i veselje. Sve duše koje su umrle u miru Kristom imaju pravo na plodove naše žrtve.

Nobis quoque peccatóribus - nama grešnicima Gospodine dostoj se dati dio zajedništva sa svetim apostolima, mučenicima. Molim Te dovedi nas u njihovu družbu darujući nam oproštenje po Kristu Gospodinu našemu. Stavljamo sve svoje pouzdanje (koje je opet dar njegove milosti) u Boga i Njegovo pomilovanje.

"Ne zbog pravde svoje nego zbog velikog milosrđa Tvoga padamo pred Tobom moleći se." (Dan 9, 18)... Kako je uzvišena ova žrtva! Kako je ovdje sve samo Bog! Češće križanje uči nas, da Otkupitelj svojom smrću i primjenom zasluga svoje smrti te darove posvećuje, a po njima i nas same.

Tri stupnja jedinstva s Isusom

- per ipsum - po Njemu, Njegovim posredovanjem imamo pristup Ocu. On nas predstavlja Ocu i Otac nas uslišava, oprašta i ljubi nas radi Sina. Njegovi smo štićenici koje je On odlučio braniti.

- cum ipso - s Isusom mi smo djeca Božja posinjenjem, naši interesi su jednaki. Njegovi smo subaštinici, braća među kojima je On prvorođenac.

- in ipso - posljednji i najsavršeniji stupanj jedinstva. Između Njega i nas postoji samo jedan život, božanski život koji od Njega – glave i teče u nas - udove. On je u nama, a mi smo u Njemu. Naša bijeda je nestala u Njegovoj svetosti. U ovom stanju smo u Njemu, sačinjavamo jedno te isto Tijelo.

(nastavit će se..)

Izvor:

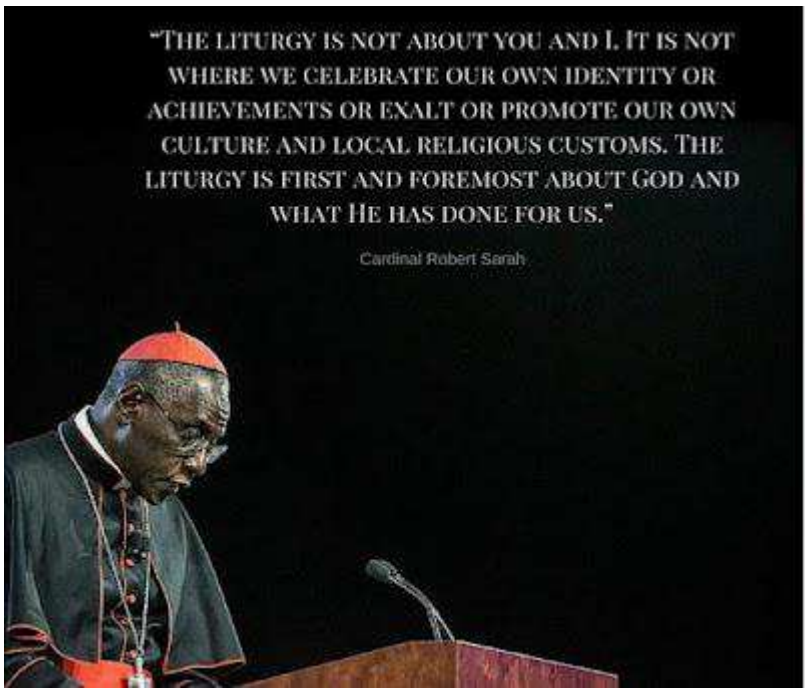

„LITURGIJA nije o tebi i meni. TO NIJE MJESTO GDJE MI SLAVIMO NAŠ VLASTITI IDENTITET ILI POSTIGNUĆA, ILI UVELIČAVAMO ILI PROMOVIRAMO NAŠU VLASTITU KULTURU I LOKALNE VJERSKE OBIČAJE. LITURGIJA JE PRVENSTVENO I NAJOSNOVNIJE O BOGU I ŠTO JE ON UČINIO ZA NAS. (Žrtva Gospodinova, Kalvarija)

(Dodala bih na ovaj post dragog i poštovanog suradnika samo jednu rečenicu jednog svećenika iz njegove homilije:„s ljudima možemo biti prije ili poslije svete Mise, a za vrijeme Mise trebamo biti s Gospodinom.“ Nažalost, danas je mnogo toga okrenuto naopačke pa i to da je umjesto Kristocentričnosti, apocentričnost, nažalost.)

Pričest i posljednje molitve svete Mise (za svećenike i laike VI.dio)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/pricest-i-posljednje-molitve-svete-mise.html

Dómine, non sum dignus (Gospodine, nisam dostojan)

Žrtva je žrtvovana i Krist s nestrpljenjem čeka kad će se dati onima koje ljubi.

Rekao je:“Vrlo sam želio da ovu Pashu jedem s vama.“

Svećenik, celebrant ovdje pada na koljena i duboko se klanja Onome koji se toliko snizuje da postane našom hranom. Ohrabren neizmjernom naklonošću i nježnošću Boga ponovno se podiže pun svetog žara i gorljivošću moli. Poziva Gospodina da bude naša snaga, naš

život, naše svjetlo. Napokon je žuđeni čas došao. Svećenik stavlja svoju dušu pod zaštitu božanskog tijela, koje se žrtvovalo za njegov spas.

Izgovara riječi:

„Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam aetérnam. Amen!“ (Tijelo Gospodina našega Isusa Krista neka čuva dušu moju za život vječni.)

Svećenik na vrhuncu svojih želja pozvan je i sjedinjuje svoje srce sa srcem svoga Boga, i kroz malo vremena koje je potrebno da uzme svete prilike, on na trenutak zaroni u razmatranje i u duši razgovara s Bogom kao prijatelj s Prijateljem. Gleda kako anđeli prostrti oko njega slave njegovu sreću dijeleći s njime njegovo veselje i sluša ih kako govore:"Veseli se i raduj prebivalište sionsko, jer Gospod prebiva u sredini tvojoj, Sveti Izraelov." (Izaija 12,6). S poštovanjem skuplja svaku česticu i pri tom misli što ću uzvratiti Gospodu za sve što mi je učinio? Uzimajući kalež osjeća da dug njegov raste. Uzima kalež spasenja i prizva ime Gospodnje. Takvo je srce Božje, voli da nas obogati svojim darovima i mi mu zahvaljujemo za primljena dobročinstva pružajući ruku da primimo nova dobročinstva. S kolikom živom vjerom pobožni svećenik pije krv Kristovu! (komentar:imamo li danas pobožnih svećenika, koliko ih je i što ja kao vjernik mogu pridonjeti tome da se svećenički žar u njihovim srcima rasplamsa za prvu ljubav Krista, Trojstva, Žrtve, prema Majci Mariji, svecima i na kraju i prema bližnjima jer sve zapovjedi svode se na dvije koliko sam Bože Tebe ljubio i svoje bližnje? (Iv 13,34) To možemo cijelim svojim životom govoriti i svjedočiti, ako Ga zaista volimo.)

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus - Gospode, daj da čistim srcem čuvamo ono što smo ustima primili.

Sv. Augustin nam govori o razlici primanja Pričesti ustima i srcem. Samo onaj koji ima dijela na Gospodnjem duhu, nasljedujući Ga, kao što ima dijela na Njegovom tijelu po svetoj Pričesti. Na žalost ima onih katolika i svećenika koji primaju Spasitelja ustima, ali se duhovno ne hrane. Ukoliko budemo sudjelovali na Njegovom duhu, Njegovoj Istini i svetosti pričešćujući se duhom ovaj vremeniti dar biti će nam na spas vječni. Kad primamo Isusa poželimo da Ga uvijek sačuvamo u dubinama svoje duše. To molimo u molitvi Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhaereat viscéribus meis: et praesta;.....

(Tijelo Tvoje, Gospodine, koje primih, i Krv kojom se napojih, neka priraste srcu mojemu....)
Nakon što je obrisao i pokrio kalež svećenik zadržavajući Krista u sebi čita antifonu, pričesnu molitvu koja se obično uzima iz psalama. Zatim slijedi popričesna molitva odnosno naša javna zahvala, prije nego li to zasebno učinimo. Kad zatvori svećenik misal misna žrtva je dovršena.

Ite, Missa est (Pođite u miru, Misa je dovršena) Poškropljeni krvlju Kristovom vjernici odgovaraju Bogu hvala - Deo grátias.
Sveti Augustin kaže za svetu Misu: "Niti se može kraće izreći, niti veselije čuti, niti uzvišenije zamisliti, niti plodonosnije učiniti."

U prvim stoljećima crkve svećenik bi poslije „Ite, Missa est“ poljubio Oltar i odmah bi zatim otišao, a od 11. stoljeća pobožnost je dodala troje: molitvu Plâceat, blagoslov i čitanje početka Ivanova Evanđelja.

Molitva koju svećenik potiho moli prignut pred oltarom:
Plâceat tibi, sancta Trinitas, obséquium servitútis meae; et praesta: ut sacrificium, quod óculis tuae majestátis indignus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihique, et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Neka Ti se svidi, Presveto Trojstvo, služba koju Ti prinijeh; i podaj da žrtva koju ja nedostojan prikazah pred očima Tvoga veličanstva bude Tebi ugodna, a meni i svima onima za koje ju prikazah, po milosrđu Tvome bude spasonosna. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Benedicat vos omnípotens Deus, Pater, et Filius, et Spíritus Sanctus - Blagoslov po onome od koga je svaki blagoslov došao, svećenik udjeluje blagoslov u Ime Oca, Sina i Duha Svetoga.
Prije nego li svećenik ostavi oltar na kojem je tako velika dobročinstva primio još jednom promatra vječnu Riječ u krilu Očevu i svome.

Klanjaj se odlikama Riječi koja bijaše u početku, bijaše u Bogu, bijaše Bog i po kojoj je sve stvoreno; klanjaj se neizrecivom poniženju na koje ga je osudila Njegova ljubav. Riječ je postala tijelom i prebiva među nama. Puna je milosti i istine. Puna istine da nas rasvijetli, puna milosti da nas posveti i da nas učini posvetiteljima braće svoje. Ostani s Njim u svom srcu, zatvori oči za zemaljsko i imaj uši da Ga čuješ jer sada sabran možeš kušati kako je sladak Gospodin i tako zahvaljujući si osigurati sreću!

(nastavlja se..)

Izvor:

Zahvala poslije svete mise (za svećenike i laike VII.dio)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/zahvala-poslije-svete-mise-za-svecenike.html

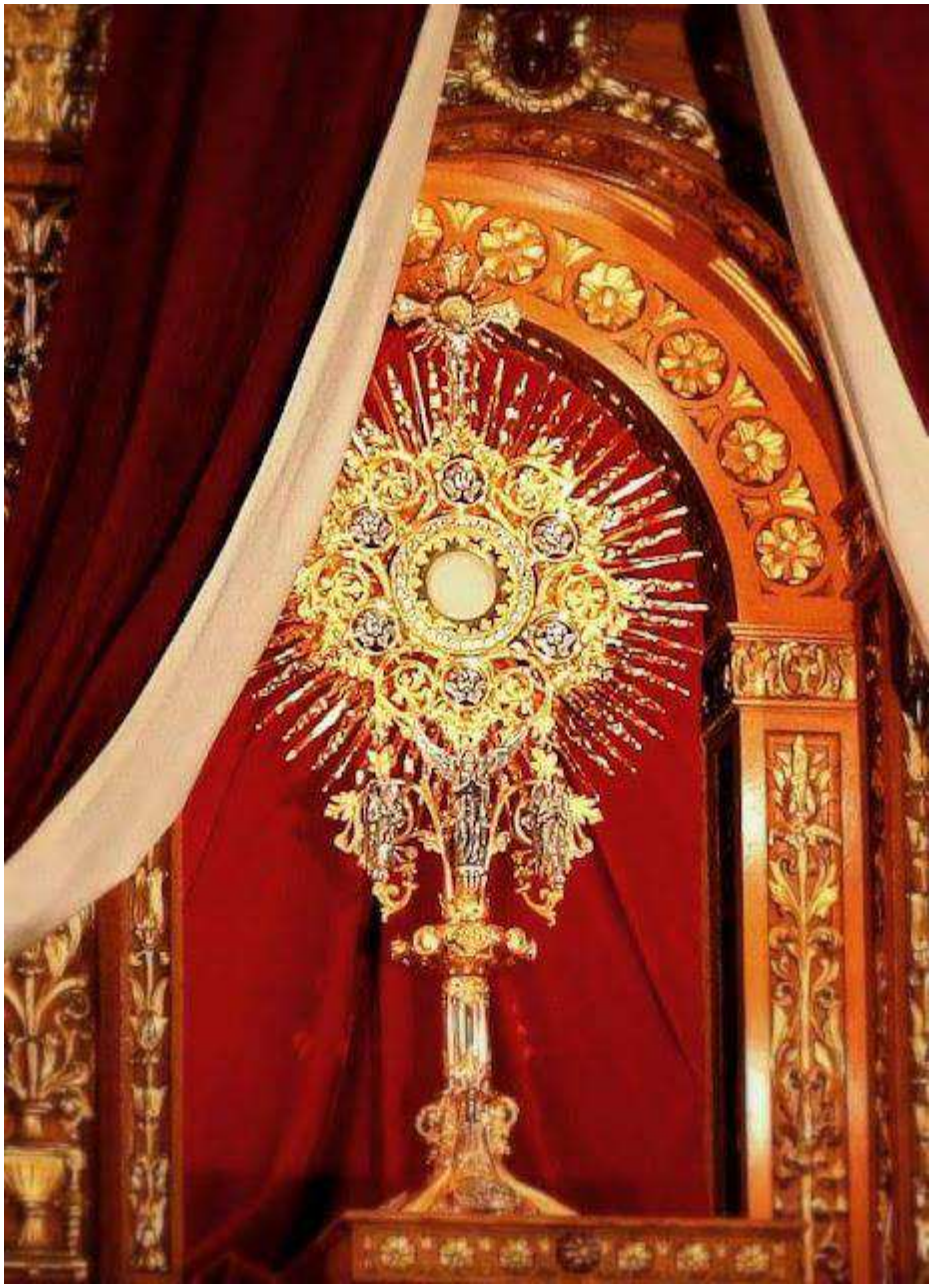

Sveti Ivan evanđelist govori o Judi izdajniku, uzevši zalogaj odmah iziđe, a bila je noć (Iv 13,30). Ne čine li nažalost tako i pojedini svećenici, koji jedva što su sišli s Oltara i vratili se u sakristiju sa žurbom skidaju svećeničko odijelo, bacaju ga nedostojno i postupaju sa njim tako kao da se radi o svjetovnom odijelu i odmah slušaju svakoga tko želi s njima razgovarati izuzev Spasitelja koji bi imao toliko toga im za reći. Nakon toga brzo bježe iz crkve kao sužnji iz svoje tamnice noseći božanskoga Gosta u poslove i lakomislene razgovore, a zaboravljaju ga u svome srcu, kao što se zaboravlja na mrtvaca u grobu. Gdje je tu vjera? Koja žalosna sljepoća!

Sveti Ivan Zlatousti govori: "Isus Krist vam daje svoje Tijelo da ga blagujete, a od vas ne prima niti riječ zahvalnosti! Za tako veliko dobročinstvo ni malo mu se ne zahvaljujete!

Zar to ne znači vrijeđati Boga i zaslužiti najgoru kaznu?" (Homil .de bapstim. Christi, in fine)

Izgovarate **Dómine non sum dignus** - "Gospodine nisam dostojan", a čim vam se On dao s naklonošću koja Crkvu napunja čuđenjem i udivljenjem, okrećete Mu leđa, nemate Mu što reći niti Ga što zamoliti. Zar se ne bojite da najnježniju ljubav ne preokrenete u najstrašniju srdžbu, kada na tako uvredljiv način uskraćujete pažnju koju dugujete najstrašnijem i prvom Veličanstvu?

Sveti Liguori nam govori o tome kako bi htio da barem pola ili četvrt sata provedemo poslije sv.Mise u razgovoru sa Isusom! (Komentar: Ovdje se možemo zapitati kakva je slika katolika za vrijeme mise, a također nakon mise ostaju li neko vrijeme u zahvali? Kakva je slika pastira duša? Pokazuju li primjerom da je potrebno ostati u zahvaljivanju?)

PRVI NAČIN ZAHVALJIVANJA

Bliža zahvala Isusu nakon mise je ostati promatrati Ga i slušati, razgovarati sa Njim. Čuvati sjećanje na ono što se zbilo između nas i Spasitelja, nadahnuća koja smo primili i obećanja koja smo dali.
Sveta Velika Terezija, naučiteljica Crkve kaže:"Nema vremena u kome bismo svoje duše mogli tako lako obogatiti krepostima i uzdići se do savršenstva kao u vremenu poslije svete Pričesti."

Nema za svećenika ljepšeg časa od onoga, kada svoja usta posve nesmetano može staviti na otvorenu ranu boka Kristova, da Njegovom krvlju ugasi svoju žeđ, pije dugo na tom izvoru svih milosti i svih utjeha. Povukavši se s Isusom u svetište svoga srca, ostanite što dulje možete šuteći od strahopoštovanja i udivljenja, promatrajući u sebi Kralja svemira. Nijedan način štovanja Boga ne odgovara bolje Njegovoj neizmjernoj veličini i našem ništavilu kao napuštanje svakog djelovanja, umovanja i vlastitog života u Njegovoj prisutnosti. "Gospodine, tko Ti je jednak!"

Poklon

Venite, adoremus et procidamus ante Deum - dođite, poklonimo se i prostrimo se pred Gospodinom! (Ps 94,6)

Svoj poklon sjedinite s Marijinim kad Ga je primila u svoje djevičansko krilo, s poklonima anđela, koji su sad oko vas prostrti kao oko svetohraništa, zazovite sve korove nebeske da Mu se klanjaju sa vama.

Zahvala

Zahvaljujte Mu srdačnije, što manje zaslužujete tako dragocjenu milost. Isus je potpuno Vaš. Otac vam Ga je poklonio. Sam vam se predao bez suzdržavanja i ograničenja, svoje čovječanstvo, svoje božanstvo, sve što ima i što jest.

"Ljubio me je i predao je samoga sebe za mene!" (Gal 2,20)

Htio je biti sve moje i zove nas da budemo posve Njegovi! "Blagoslovi dušo moja Gospodina i sve što je u meni neka blagoslovi sveto ime Njegovo." (Ps.CII,1)

Ljubav

Što ćete učiniti sa svojim srcem, ako ga ne dadnete Onome, koji se služi tako jakim sredstvima da ga pridobije? Ljubite! Isus Vam daje svoju ljubav dajte i Vi Njemu svoju i neka ta ljubav rasplamsava i preljeva se između vas kako bi sa njom mogli zapaliti svijet! Ne brinite se više ni za što osim da mu se dopadnete! **Recite Mu zajedno sa svetim Filipom Nerijem, koji je klanjajući Mu se na oltaru govorio: "Evo moje ljubavi! Evo sve moje ljubavi!"**

Recite mu sa svetim Paulinom:**"Neka bogataši imaju svoja bogatstva, kraljevi svoja kraljevstva, moje bogatstvo i moje kraljevstvo to si Ti, o moj Isuse!"** Pravi učinak svete Pričesti sastoji se u tome da nas nauči ljubiti čitava Spasitelja, Njegovu uzvišenu osobu, Njegovu riječ, Njegovu nauku, primjer i neizmjernu ljubav. Potrebno je željeti biti Njegova slika i svoje veselje tražiti u tome, da postanemo slični Njegovoj svetoj volji.

Molitva

Uživajte najprije u riječi Pater, Oče!

Ova riječ neka bude kao med Vašim ustima, divna glazba Vašem uhu.

Dužnost oca je da svoju djecu hrani. Otac nam daje da postanemo jedno sa Kristom! Njegova krv teče u mojim žilama, Njegovo srce kuca u našim srcima, svakog pojedinačno. Rado mislimo na to da nas ljubiš kao Otac!

Što sve ne činiš za radost svoje djece?

DRUGI NAČIN ZAHVALJIVANJA

Tri načina su slavljenja Boga:

1. Naravni red - sastoji se u tome da zazovemo sve stvorove, da hvale i slave Gospoda (prorok u psalmima poziva da zajedno sa njim slave Gospoda). Ovaj način je ograničen jer ga slavimo po stvorovima.

---

2. Red milosti i hipostatičko jedinstvo (združenje božanske i čovječanske naravi u Kristovoj osobi) - sjedinjujući se s Isusom slavimo Boga u Njemu, s Njime i po Njemu. Neizmjeran je sa strane božanske naravi Isusa Krista, ali

ne i sa strane Njegove svete čovječnosti koja iako je najsavršenija od svih bića još uvijek je stvor pa stoga to ne odgovara veličini Boga.

3. **Božanski red, NAJBITNIJI - kad se sjedinjujući s Isusom savršenom ljubavlju s Bogom uživamo u neizmjernom Njegovom biću, središtu i izvoru svake ljepote. Sam Bog Bogu se prikazuje. Najsavršeniji način. Potpuno Njega dostojno. Sve želje moga srca su sjedinjene s Božjim željama. Bogu nije potrebna Tvoja hvala niti hvala ijednog stvorenja, ali na ovom stupnju veseli se što bezbožnici sa svim svojim napadajima neće moći da sruše slavu Gospodara i nježnog Oca, nego će joj dati novi sjaj. (U knjizi se nalazi tumačenje kako se to praktično čini)**

Učinak dobro rečene Mise ja de sa raspaljuje revnost. Tad je svećenik pripravan za Boga sve pretrpjeti i ako je potrebno i život svoj završiti predan Bogu u ruke.

Sveti Augustin kaže: "Životom svojim pjevaj tako da nikad ne šutiš."

Izvor:

Molimo se i prinosimo žrtve za grješnike

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/molimo-se-i-prinosimo-zrtve-za-grjesnike.html

Gospa Fatimska rekla je trima malenim pastirima Luciji, Jacinti i Franji:

„Molite, mnogo molite! Žrtvujte se za grješnike jer mnoge duše odlaze u pakao samo zato jer se za njih nitko ne žrtvuje i ne moli!“

Pastirići su naučili moliti: "O, moj Isuse, oprosti nam naše grijehe, očuvaj nas od paklenog ognja, dovedi u raj sve duše, a osobito one kojima je najpotrebnije Tvoje milosrđe."

Ponavljajmo tu molitvu često!

Cijenjeni čitatelji, u knjižnici bloga možete preuzeti (klikom na naslov je vidljivo na internetu o kojim je knjigama riječ) sljedeće knjige u vezi teme Fatima:

Fatima, da ili ne? Yves Ivonides , HKD sv.Ćrila i Metoda

Fatimska poruka Lucija govori, UPT

Moć Marijina nad svim đavlima sinut će osobito u posljednjim vremenima

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/moc-marijina-nad-svim-avlima-sinut-ce.html

Bog je zametnuo ne samo jedno neprijateljstvo, nego neprijateljstva i to ne samo između Marije i sotone, već i između potomstva Presvete Djevice i potomstva sotonina. Drugim riječima, Bog je zametnuo neprijateljstva, nesklonosti i tajne mržnje između prave djece i slugu Presvete Djevice s jedne strane, i djece i slugu đavolskih s druge. Djeca Belialova, robovi Sotone, ljubitelji svijeta (jer to je sve isto) uvijek su do sada progonili i progonit će od sada više nego ikada prije one koji pripadaju Presvetoj Djevici, kao što je nekada Kain progonio svoga brata Abela (usp. Post 4, 8) i Ezav svoga brata Jakova, koji su praslika odbačenika i predodređenika. Ali ponizna Marija, uvijek će iznijeti pobjedu nad onom oholicom. I to tako veliku da će joj uspjeti satrti mu glavu, to sjedište njegove oholosti. Ona će uvijek otkrivati njegovu zmijsku zloću, razotkrivati mu paklene spletke, mrsiti mu

đavolske osnove i štitit će do konca vijeka svoje vjerne sluge od njegove okrutne šape. No moć Marijina nad svim đavlima, sinut će osobito u posljednjim vremenima kada će Sotona stavljati zasjede njezinoj peti, to jest njezinim poniznim sužnjevima i njezinoj siromašnoj djeci, što će ih ona podignuti da ratuju protiv Sotone.

Oni će biti maleni i siromašni u očima svijeta, niski pred svima poput pete. Svatko će ih gaziti i gnječiti kao što se događa peti s obzirom na ostale tjelesne udove. Ali zato će biti bogati Božjim milostima, koje će im Marija dijeliti obilno. Bit će veliki i uzvišeni u svetosti pred Bogom i nadvisit će svaki stvor svojom vatrenom revnošću. Božja će ih pomoć tako jako podupirati da će svojom petom – svojom poniznošću – u jedinstvu s Marijom, satrti glavu đavlu, a Isusu pribaviti slavnu pobjedu.

[Sveti Ljudevit Grignion Montfortski, *Rasprava o pravoj pobožnosti prema Djevici Mariji*]

Preporučene knjige koje možete naći u knjižnici bloga:
Čudesna tajna svete krunice za obratiti se i spasiti se
Rasprava o pravoj pobožnosti prema Djevici Mariji

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SRIJEDA, 22. STUDENOGA 2017.

Ljepota i vrijednost gregorijanskog korala

Ave Maria - Gregorian

„Gregorijansko je pjevanje oduvijek bilo smatrano kao najviši uzor svete glazbe. Crkvena glazba treba da zadovoljava tri uvjeta:da bude sveta, umjetničkog oblika i općenita. Sve ove vlastitosti u najvećoj mjeri ima gregorijansko pjevanje, pa je ono stoga vlastito pjevanje Rimske.

O koralu se dosta pisalo kao o mračnom, ružnom i dosadnom pjevanju. Međutim takvi sudovi potječu samo iz ne znanja ili iz lošeg iskustva. Tko čuje koral u lošoj izvedbi nekoliko puta ne može postati njegovim pristašom nego samo protivnikom. Tako je to sa svime sve dok temeljito nešto ne upoznamo i ne prodremo u bit.

Iste godine kad je izdao svoj Motu proprio Papa Pijo X piše kardinalu Respighi-ju:“Gregorijansko pjevanje, koje smo baštinili

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

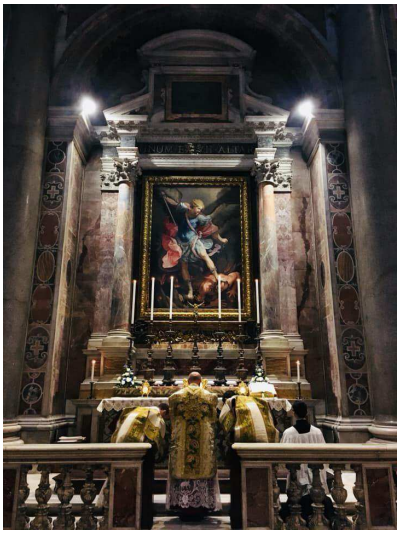

KONTAKT

ontrebakraljevati
@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

► 2018 (120)

▼ 2017 (207)

► prosinca (15)

▼ studenoga (19)

Kip domovine - u vječni spomen svima koji su dali ...

Antikrist će voditi veliku bitku protiv Boga i Crkve

Sveta Misa – ono što vidiš i ono što se zbilja dog...

Vlč.Nault–Gospa od čudotvorne medaljice

Promjenom nauka Kristova želi se razoriti Crkvu, a...

Ljepota i vrijednost gregorijanskog korala

Moć Marijina nad svim đavlima sinut će osobito u p...

Molimo se i prinosimo žrtve za grješnike

Zahvala poslije svete mise (za svećenike i laike V...

Pričest i posljednje molitve svete Mise (za svećen...

Posvećenje - drugi dio (za svećenike i laike V.dio)

Posvećenje (za svećenike i laike IV.dio)

od naših otaca i koje je sačuvano u raznim rukopisima naših crkava, slatko je i ugodno i tako **izvanredne ljepote**, da će svagdje gdje bude uvedeno oduševljavati i osvajati mlade pjevače.“ Papa je podrazumijevao da se koral mora dobro, upoznati, naučiti, pravilno i sa razumijevanjem pjevati. Međutim, ne pazi se uvijek na to u dovoljnoj mjeri. Tu leži razlog antipatije prema koralu i to osobito kod onih koji ne mogu da se sami njegovom studiju posvete nego su ovisni samo o slušanju.

Kolikima je put do korala bio težak i trnovit, često i bez njihove krivice! Ali kad su ga jednom upoznali nisu mogli, a da ga ne vole i cijene.

Poznato je kako je koralno pjevanje u milanskoj katedrali ganulo svetog Augustina. Ono je uz propovijedi svetog Ambrozija doprinijeli njegovom obraćenju.

„Koralno je pjevanje za slavu Božju i njegovih svetaca najodličnije pjevanje i kad se pravilno izvodi, nadvisuje svako drugo pjevanje svojom ljepotom, dostojanstvom i uzvišenošću kao i onom čudesnom tajanstvenom moći nad ljudskim srcima. Koral je najviši i najljepši produkt umjetničke epohe, u kojoj su stvarne melodije bez pratnje, bez harmonizacije; neprolazno i u svojoj vrsti nedostiživo majstorsko djelo prirodne glazbene tradicije.“

Papa Pijo X nije u svom Motu propriu, ništa novo rekao, nego je samo jače naglasio i u logičnoj sintezi izrekao što su o koralu i crkvenom pjevanju držali ozbiljni i ispravni crkveni ljudi kroz sve vjekove.

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Kako izgleda kad jedna tradicionalna zajednica hod...

Izjave sabora i svetaca (za svećenike i laike III....

Božanska žrtva (za svećenike i laike II.dio)

Fatimska konferencija u Moskvi

Potrebno je poznavati preodličnu ljubav Kristovu

Nas 4865 pisalo je kardinalu Robertu Sarahu, izraž...

Josip Lang- iskreni svetac za kojim je tugovala na...

► listopada (17)

► rujna (23)

► kolovoza (8)

► srpnja (13)

► lipnja (22)

► svibnja (21)

► travnja (13)

► ožujka (13)

► veljače (15)

► siječnja (28)

► 2016 (150)

„Koral je korijen svake prave crkvene glazbe, dostojanstvom, uzvišenošću i snagom bogat kao nikoje drugo crkveno pjevanje.“ Biskup Ernst iz Linza.

I danas bi Gregorijansko pjevanje u liturgijskim činima trebalo imati prvo mjesto. Druge se vrste svete glazbe, osobito polifonija, nikako ne isključuju iz bogoslužja. Gregorijansko pjevanje je najvrjednija baština Crkve. Ono svojom ljepotom i duhovnim karakterom zauzima prvo mjesto u crkvenoj glazbi uopće što uočavamo i po raznim izjavama navedenim u ovom tekstu. Polifonija i po današnjim dokumentima Katoličke Crkve bi se trebala dopuštati «samo ako posjeduje odgovarajuća svojstva za upotrebu u bogoslužjima»; tu se misli na višeglasno «a capella» pjevanje. Sve u svemu, treba omogućiti vjernicima sudjelovanje u pjevanju usklika, odgovaranjem, antifonama, psalmima itd.

Skladbe koje nemaju strog liturgijski karakter nikako se ne bi smjele izvoditi prilikom liturgijskog čina. Toga pravila se mnogi zborovi ne drže iz moguće jednostavnog razloga nepoučenosti od strane crkvenih pastira koji nažalost nisu i sami poučeni. Umjesto da se izvode naše stare (ali i vrlo vrijedne) pučke popijevke, izvode se tzv. šansone - strane pjesme prevedene na hrvatski uz bubnjeve i/ili gitare, a te pjesme nalazimo i na protestantskim gozbama. To nas udaljuje od katoličkog duha.

Još jedna izjava poznatog obraćenika Verkade koji je postao benediktinac. On je uoči blagdana sv.Martina koga benediktinski red osobito slavi rekao:“Da, koral, taj izvanredno lijepi koral! Pjevam ga već 20 godina, a još uvijek otkrivam nove ljepote u njegovim melodijama. Treba duže vremena dok ih naše razmaženo i pokvareno uho pronađe, jer način kako su građene koralne melodije sasvim je drugačiji nego u modernoj glazbi. Srce se otvara kantoru, kad mu se pred očima pojavi ovakva pjesma s redovima nota bez teksta, koji se dižu i spuštaju kao valovi. Onda on može kliktati kao ptičica. Kad sam čuo

Sveta Pričest (21)

Twitter (23)

Vatikan (29)

videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)

zakopano blago (8)

kako je koral veličanstven i lijep kliktao sam u duši. Bilo mi je kao onome koji u ljubljenoj osobi iznenada otkrije novu plemenitu crtu.“

Doista! Kad je koral tako visoka umjetnost puna toliko nedostižnih ljepota, kako se to vidi iz ovih brojnih citata, što treba da činimo?
Trebamo li ostati u opoziciji prema njemu, kritizirati i osuđivati samo zato jer ga dovoljno ne poznamo? Ne!

Nastojmo ga upoznati i približiti mu se! Dopustimo si da nas njegova ljepota gane i dirne dubine! Koral je prebogat, a njegova tematika neiscrpiva.
„Osjećajni svijet liturgije je najbogatiji, a koral je njegov najpotpuniji i najsavršeniji izričaj.“

Iz Katoličko Lista Nekoliko riječi o crkvenoj glazbi u nas i o „Sv. Ceciliji“ pročitajte OVDJE

Jedna rečenica samo iz tog Lista:“Pjevanje je u katoličkoj crkvi mnogo djelovalo na buđenje katoličke ćuti. Sveti Augustin pripovijeda u svojim konfesijama, da nije mogao obraniti se od suza slušajući u Milanu pjevati biskupa. Pjevanje svetog Ambrozija mnogo je doprinosilo, da je sv.Augustin obratio se na katoličku crkvu. On sam veli, da se naša srca svetije i izvrsnije potiču na žarkost u bogoslužju psalmi, kad se pjevaju, nego ako se samo mole.....“

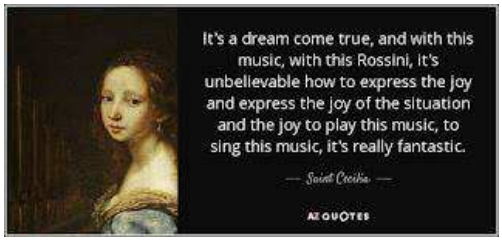

To je ispunjenje sna, i s tom glazbom, s tim Rossinijem, nevjerojatno je kako izraziti radost, i izraziti radost situacije i radost sviranja ove glazbe,
pjevanja ove glazbe, stvarno je fantastično.

Objavio/la katolicki nauk 1 u 10:35:00

Oznake: Dokumenti, Glazba, Gostujući autor, Papa - sv.otac, Sveci, Sveta Misna Žrtva, Twitter

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)

Traži

Autor slika teme: mammuth. Pokreće Blogger.

Promjenom nauka Kristova želi se razoriti Crkvu, ali Krist mora kraljevati po pobjedi Bezgrješnog Srca! (II.dio)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/promjenom-nauka-kristova-zeli-se.html

Pročitajmo oporučno pismo blažene majke Marije od Isusa

Spomenuti ću samo pojedine odlomke iz prvog objavljenog dijela oporučnog pisma blažene Marije od Isusa kojoj je Gospodin dao jasnu spoznaju o vremenu u kojoj se Crkva nalazi. Blažena Marija nije imala privatnu objavu već iz okolnosti u kojima je živjela jasno joj je Gospodin dao spoznaju u vezi situacije unutar Crkve, a i izvan nje.

Blažena Marija je neprekidno radila za Kristovo kraljevstvo na zemlji. Još na barikadama, da bi osvojila svijet za Isusa – Kralja.

Njezin život završava u dobi od 43 godine života mučeničkom smrću. Ubijena je hicem iz revolvera samostanskog vrtlara, anarhiste. Dok je umirala šapćući je izgovarala riječi: "Opraštam mu za Djelo..(kraljevstvo Gospodina na zemlji)". Njezina žrtva bila je dovršena: djevica i mučenica za Isusa, za Crkvu, za Euharistiju.

Dana 22.listopada 1989., papa Ivan Pavao II., svečanom beatifikacijom u Bazilici Svetog Petra u Rimu, uzdignuo je Mariju od Isusa na čast oltara, djevicu (mučenicu), živu hostiju s Isusom – Svećenikom i Žrtvom.

Jasno piše kako je ideal sekti (masonskih) istjerati Isusa iz svijeta, čak dokinuti spomen na *Njegov nauk* i istrgnuti Mu duše; treba stoga sestre koje će ljubiti Isusa Krista, nasljedovati Isusa Krista i osvajati duše za Isusa Krista. **To više nije napad samo protiv neke točke katoličke dogme i morala ili zabluda koja je bila usmjerena protiv određenih točaka. To je danas jedan širok spektar u cijelosti suprotan svim vjerskim dogmama, svim moralnim načelima, kao i svim temeljima vjerskog i građanskog društva. To je sveopće zlo i širi se u svim narodima svijeta, neovisno o razlikama u klimi, rasi ili upravljanju, bacajući umove u ogromnu mrežu prikrivenih laži, izrečenih zavodljivim riječima. U duhu velikog broja ljudi sve se istine umanjuju, najčudnija zastranjenja se opravdavaju, najočiglednije pogrješke uzvisuju, a najpogubnija načela se promiču i prihvaćaju."**

Njezina je poruka od osobite aktualnosti danas, tako da se čini da je živjela u ovim našim vremenima tako jako kaotičnim i dramatičnim. Imala je jasnu svijest da je ovo vrijeme kojim vlada sotona, ali nad kojim Isus Krist, Spasitelj i Kralj priprema pobjedu po Žrtvi i zagovoru Presvete Majke Marije, svoje i naše Majke!

Prvi dio u cijelosti pročitajte OVDJE

Nastavljamo dalje:
Marija od Isusa piše kako je čovjeku potaknutom od sotone srce zatrovano i na taj način je postao njegovim saveznikom. Čovjek bez prestanka biva sklon pobuniti se protiv Boga te sebe samog postaviti za cilj. Ona već tad uviđa kako će se dogoditi pogrješan nauk i da će se na zemlji urediti tako da će čovjek biti središte i vrhunac umjesto Gospodina. Tako ako uzmemo i usporedimo stari katekizam i encikliku II. vatikanskog koncila Gaudium et spes točku br.12, upravo ćemo spoznati tu razliku. Ispravno je to da sve treba biti usmjereno prema Bogu kao posljednjem cilju.

O politici piše kako je ona tek krinka sektama i masoneriji te da im svi oblici vladavine odgovaraju, ako mogu njima upravljati, korumpirati ih i preko njih se kretati prema svom paklenom cilju. Sekte, (komentar:pročitajte OVDJE o samoj jednoj od) piše blažena Marija od Isusa su čak bile uvjerene, zaboravljajući Božju intervenciju, da ih je Gospodin dao svojoj Crkvi, kako bi se jednog dana mogle dočepati papinstva te jednog od svojih posjesti

na Petrovu stolicu. Revolucija bi tad uistinu postala gospodaricom svijeta, a Kraljevstvo Isusa Krista zamijenilo bi kraljevstvo sotonino. Ti zlosutni planovi bivaju neprestance izigravani nadnaravnom pomoći koju Bog daje svojoj Crkvi. (komentar: vidimo da su napadi na Kristov nauk i konfuzija sve veći. Zbrka u Crkvi je dosegla jako velike razmjere već u vrijeme Francuske revolucije. Poruka blažene Marije od Isusa je da će opstati Kristova Crkva koja se bude držala do kraja uz Njegov nauk, vjerske istine odnosno dogme Katoličke Crkve, koje su danas kako i sama blaženica piše sve više napadnute. Blažena Marija spominje i njemačke te druge biskupe, koji razdiru Crkvu i nanose neizrecivu ranu Isusovom i Gospinom Srcu.)

Upravljati duše pobijedi zla je cilj tajnih društava. Sekta nastoji ostvariti plan sotone i čovjeka, povezanih u pobuni protiv Boga. Taj pakleni plan, koji zapravo predstavlja nauku slobodnog zidarstva (masonerije) pretočen u djelo, navodna ljudska prava stavlja na mjesto Božjih prava i Božjeg zakona te radikalnim obratom poretka, čovjeka samom sebi postavlja za cilj. Riječ je, kako nadalje piše Marija od Isusa o bezbožnom sotonskom pobožanstvenju čovjeka ili čovječanstva kojeg svetogrdno postavlja na mjesto Boga. Tako pomisao na vjeru treba nestati, sve postaje ljudsko , a to znači neovisno o Božjem zakonu i svakom vrhunaravnom cilju. Pobunjeni um i krivi nauk zamjenjuju vjeru i istinu, a ideja pogrješno nazvana laičkom koju bi zapravo trebalo nazvati sotonskom, stavlja se na mjesto one vjerske. (komentar: tako je Marija od Isusa već tad spoznala da dolazi pogrješan nauk lažnog ekumenizma i vjerske slobode, a i negativnost laicizma.)

Tajna sekta napada, progoni i želi uništiti vjeru, moral, autoritet, obitelj, vlasništvo, katoličku naobrazbu, svaku poštenu vladu te stvarnu slobodu i papinstvo, piše blažena Marija. Ona želi sve uništiti kako bi se domogla onog što naziva prirodnim stanjem odnosno anarhije, divljaštva i barbarstva. Nema više klanjanja osim samom sebi, nema više dužnosti, osim zadovoljavanja, svim sredstvima najstravičnijih nagona.

Svoje sljedbenike ubacuje u državna tijela, kako bi tajnim i podmuklim sredstvima, suzbila sve što se protivi njenim ciljevima. (Komentar: OVDJE imate kratko o knjizi utemeljenoj u stvarnosti, stvarnom događaju kako se masonerija infiltrirala u Crkvu. Čini mi se da je knjiga gotovo rasprodana pa koga zanima neka požuri do Verbuma) .

Nažalost, svemu tome mi smo tužni svjedoci. Marija, još tad za vrijeme Francuske revolucije piše pitamo se čemu taj grabež za državom Svete stolice, zatočeništvo Vrhovnom Svećeniku, nepoštivanje prebivališta posvećenih osoba (komentar: jedan od primjera možete vidjeti i OVDJE)?

Što su Ti svetogrdni napadi na katolička svetišta, škole bez Boga, bolnice bez svećenika, zakoni koji razbijaju obitelj, uklanjanje raspela po našim grobljima (komentar: i javnim ustanovama), mržnja prema Bogu koja se utiskuje u nevine duše male djece, neograničena sloboda koja dopušta najizopačenijim tiskovnim izdanjima, nezaustavljivo širenje prevratničkih i sramotnih nauka, to kršenje najsvetijih prava?

Što je to, ako li ne bjelodano ostvarenje, doktrina prihvaćenih i odavno izrađenih planova na tajnim slobodnozidarskim sastancima, označeni kao razornih za moral od Vrhovnih Svećenika?

Trebamo li očajavati zbog svega toga? Nikada! Isus Krist je pobijedio sotonu i svijet! Isusu Kristu pripada sva vlast! Na Ime Isusovo mora se prignuti svako koljeno, čak i podzemnika!

Svo djelovanje Revolucije i tajnih sekti sotonsko je: sve je u njemu prijevara, kobni slijed zabluda, slijepih stremljenja prema uništenju, popraćeno radikalnom nesposobnošću izgraditi štogod trajno, makar i za privremenu dobrobit naroda. Njihove zamisli, piše blažena Marija od Isusa, nose znak zvijeri. Odjek je to pobune palog anđela koji nastoji za sobom povući čovjeka kojega je Bog toliko ljubio. No, tko je kao Bog? Konačna pobjeda ne pripada onima koji nose znak zvijeri, već nama: koji na čelima nosimo ime Isusa Krista i Njegovu Ljubav u našim srcima!

Sotonini napori postaju sve bjesomučniji i sve više puni očaja, zaključuje na kraju prvog dijela svoga pisma bl.Marija, a svetost pravednika sve veća.

(komentar: Sve riječi su prepisane osim komentara. Radi opširnosti teksta nije moguće uzeti cijeli tekst, ali barem srž i vjerujem da ćemo dalje nastaviti pisati o ovoj kako ju je papa Ivan Pavao II proglasio: "neustrašivim svjedokom, čistom žrtvom s Isusom u pobjedi sotone i njegovih saveznika. Poput djevica i mučenica prvih kršćanskih pokoljenja i sljedećih generacija" blaženici, utemeljiteljici reda Kćeri Srca Isusova. Na blogu postoji još više tekstova o njoj, a u knjižnici su i dvije knjige.

Mi smo rod Marije, kojoj je sam Bog navijestio trajno neprijateljstvo s rodom sotoninim i kojoj je po Isusu Kristu darovao pobjedu, ali ne poštedjevši nas truda, niti nas lišavajući časti i zasluga borbe. Uzdajmo se, stoga! Imajmo povjerenja i neustrašivo djelujmo! To su riječi herojske utemeljiteljice Reda Kćeri Srca Isusova, blažene Marije od Isusa.

Njezino geslo koje nasljeduju Kćeri Srca Isusova: "Vitam et sanguinem pro Christo hostro Rege!"
"Oportet Illum regnare!"
"Život i krv za našeg Kralja. Krist treba kraljevati!"

(Uzeto iz molitvenika bl.Marije od Isusa možete ga naći i OVDJE)
Imprimatur Biskupijskog ordinarijata u Sisku, br.186/2017 od 5.svibnja 2017.

Grb Reda Kćeri Srca Isusova

SOCIETAS DEI FILIORUM DV COEVR DE IESVS

COR JESU ADVENIAT REGNUM TUUM • ADVENIAT PER MARIAM •

Vlč.Nault–Gospa od čudotvorne medaljice

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/vlcnaultgospa-od-cudotvorne-medaljice.html

Otac Nicholas Gruner
266 Elmwood Avenue Suite 281
Buffalo, New York 14222
U.S.A.

27. travnja, 1997.

"Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima."

Dragi prijatelju Naše Gospe,

Žao mi je da ti nisam mogao poslati ove tužne vijesti prije, ali tek sam se sada vratio kući iz Rima (i uskoro ću otići ponovno).

Na Uskrs je, nakon godinu dana duge i vrlo hrabre borbe s rakom, preminuo otac Marcel Nault, dugo vremena moj prijatelj, savjetnik i ispovjednik.

Kao što vjerojatno znaš, otac je radio puno vrijeme s Apostolatom Naše Gospe od 1992. kao svećenik-savjetnik, francuski prevoditelj i koordinator volontera.

Govoreći i osobno i u ime Apostolata, ovo je vrlo tužan i čak razarajući gubitak za nas.

Otac Nault bio je jedan od najboljih i najpobožnijih svećenika koje sam ikada upoznao. Čak i tijekom svojih posljednjih nekoliko mjeseci, kada je bio tako bolestan da je jedva mogao stajati ili jesti, ustrajao je na dnevnom služenju Mise za radnike Naše Gospe i vjernom moljenju svoje Krunice.
Prvi sam ga put sreo 1979. godine u župi sv. Stjepana u Dowlingu, u Ontariu. Poput mene, bio je rođen u Montrealu. Otac je bio taj koji je ustrajao da ja uvijek nosim Čudotvornu Medaljicu Naše Gospe izvan svoje reverende kao javni znak moje ljubavi prema Njoj (i to sam činio od 1982. godine).

Dok je volio Montreal, odlučio je posvetiti posljednje godine svoga života radu za Našu Gospu i prebivao je u Fatima Centeru. Nekoliko dana prije negoli je umro, rekao je mnogim ljudima da vjeruje da mi „radimo najvažniji posao na zemlji“

Otac je sudjelovao i govorio na sve tri naše međunarodne konferencije, uključujući i posljednju u Rimu gdje je, unatoč svojoj bolesti, iznio tri moćna govora potičući poslušnost Našoj Gospi i trenutačnu posvetu Rusije.

Otac je jako želio pisati tebi i ostalim posebnim prijateljima prije negoli je umro. Započeo je pismo, ali ga je bolest nadvladala prije negoli je imao mogućnost napisati više od nekoliko redaka.

Sestra Francis Theresa, koja je (s ostalima) držala skoro 24-satno bdijenje blizu njegove postelje, mi je rekla da je njegova želja bila reći zbogom tebi i ponovno objasniti zašto je rad koji radimo od tako kritične važnosti za Crkvu i čitav svijet.

Sestra je također rekla da je želio javno izjaviti koliko je zahvalan Bogu što ga je očuvao u pravoj katoličkoj vjeri, unatoč svim skandalima i nevoljama u Crkvi danas.

Prije negoli je umro, otac Nault mi je rekao da je bila velika milost patiti prije smrti. I zaista, bolno je patio, njegovo je snažno zdravo tijelo bilo svedeno gotovo na kostur.

Karakteristično za njega, prikazao je svoje muke i molitve na kraju svoga života za drugoga, moleći konstantno za dušu koja je otpala od Crkve za Jehovinim svjedocima. Prije negoli je umro, čuo je da je ta osoba napustila tu skupinu.

Otac Nault bio je čovjek i od molitve i od akcije. Njegov posljednji čin bio je ostaviti polovicu svoje skromne imovine ovom Apostolatu za širenje fatimske poruke.

Kao i Franjo iz Fatime, otac je čeznuo svim svojim srcem otići u raj i molio je sve nas da molimo za njega. Njegova vjera i ufanje, osobito na kraju, bili su sasvim poučni.

Otac Nault je volio život. Volio je Boga i Našu Gospu. Volio je ovaj Apostolat i tebe i mene. Zaista smo izgubili velikog i dobrog prijatelja. Neka nas njegov život i smrt nadahnjuju i jačaju u Isusu i Mariji. Molim te da se sjetiš oca u svim svojim molitvama.

Tvoj u Isusu, Mariji i Josipu,
otac Nicholas Gruner

Članak je preveden i ponovno objavljen s dozvolom The Fatima Centera – www.fatima.org
Izvorni članak:
http://www.fatima.org/news/newsviews/frlet1.asp

Sveta Misa – ono što vidiš i ono što se zbilja događa!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/sveta-misa-ono-sto-vidis-i-ono-sto-se.html

"Neka svakoga obuzme strah, neka cijeli svijet zadrhti, i neka se nebesa uzraduju, kada je Krist, Sin Boga živoga, prisutan na oltaru u rukama svećenika!" (Sveti Franjo Asiški)

Antikrist će voditi veliku bitku protiv Boga i Crkve

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/ankrist-ce-voditi-veliku-bitku-protiv.html

Progoni kršćana pod Neronovom vlašću

"On će huliti na Svevišnjega, zatirati Svece Svevišnjega; pomišljat će da promijeni blagdane i Zakon" (Dn 7, 27) ... "I Zvijer otvori usta da huli Boga, da huli ime njegovo, njegov Šator i nebesnike. I dano joj je da se zarati sa svecima i da ih pobijedi" (Otk 13, 6-7).

Kršćanska tradicija se pitala na koji način će se ostvariti, prema pismima, Antikristovo progonstvo. Sveti Augustin odgovara: "Prvi progoni kršćana pod rimskim carevima su bili nasilni i imali suza cilj prisiliti kršćane da žrtvuju idolima. To se zapovijedalo, mučilo ih se i na njih obrušavalo. Drugo progonstvo kršćana, ono današnje je licemjerno, zavodničko i podmuklo; krivovjerci i nevjerodostojna braća kršćani su činioci tog progonstva. Kasnije

kroz povijest dogodit će se još jedno progonstvo kršćana, još zlokobnije od prethodnih jer će u sebi objediniti zavodljivost i nasilje, to će biti progonstvo Antikrista". (Enarr. in Ps IX 27).

Antikristova mržnja će se okrenuti protiv Boga samoga. Bit će zabrana iskazivanja i najmanjeg štovanja Boga, izgovaranja njegova svetog imena, zabrana komuniciranja s Crkvom Njegovim boravištem na zemlji, zabrana častiti svece nebeske. I nasuprot tome bit će sloboda psovki i huljenja na Boga, Crkve, svetaca ... Ali među svim ovim bogohuljenjima one izrečene od Antikrista izazvat će neopisivo oduševljenje. S jednog kraja zemlje na drugi ponavljat će se: "Tko je kao Zvijer!" (Otk 13,6).

Takav će biti pobjednički usklik bezboštva i orgija koji će odzvanjati svijetom. Divlji krik koji će biti najveće bogohuljenje za koje će ljudi biti odgovorni, jer će pretpostavljati da je sve što postoji i što dolazi od Boga manje od Zvijeri, glasnice Sotone.

A kao uvod u bogohuljenja Antikrista možemo uzeti misli koje suvremeno društvo prihvaća i podnosi: "Prva dužnost inteligentnog čovjeka - usudio se ustvrditi Proudhon - je brisati neprestano samu ideju Boga iz svoga duha i svoje savjesti; jer Bog, ako postoji, je protivan ljudskoj naravi ...
Bog je glupost, slabost, dvoličnost, laž, tiranija i bijeda, Bog je zlo." (Sist. des contradic. VIlI, 1, str. 382). Skupa sa ovim napadajima na Boga Antikrist će pokrenuti tlačenje Crkve, progonstvo svih koji će htjeti ostati vjerni Isusu Kristu. Protiv njih će uvesti svakovrsne nepravedne propise.

Evo nekih mogućih:

Zabrana svakog kršćanskog naučavanja. Ne više indiferentnost, nego zabrana naviještanja istina kršćanske vjere, zatvaranje kršćanskih škola, crkava... Druga nepravedna naredba bi mogla biti uništavanje svetih knjiga. Nešto slično se dogodilo u prošlosti tijekom progonstva Antioha Epifana koji prema sv. Jeronimu predstavlja pralik Antikrista (usp. Com. in Dan. VIII, 14).
Treća odluka bi mogla biti naredba o sveopćem naučavanju krivog nauka na svim razinama. Pod utjecajem ovih i drugih zlih odredaba dogodit će se ispunjenje biblijske riječi: "Vojska se digla na žrtvu svagdašnju zbog opačine, na zemlju oborila istinu i uspje u svemu što činjaše" (Dn 8,12).

U dugoj seriji ljudskih pokušaja, od početaka je bilo rušenja istine, ali nikada njenog obaranja na zemlju. Da li će se to dogoditi u vrijeme Antikrista? Prorok Danijel koristi ovaj način govora kako bi opisao sav bijes progona u vrijeme Antioha Epifana, i sav bijes koji će se dogoditi u vrijeme Antikrista.

Među tekstovima koji govore o borbi Antikrista protiv Boga i Crkve postoji jedan koji ne treba preskočiti bez objašnjenja: „Pomišljat će da promijeni blagdane i Zakon" (Dn 7, 27). Već je bilo neuspjelih pokušaja da dan odmora ne bude sedmog dana, nego

svakog desetog. Što bi značile ove riječi? Da će Antikrist umišljati da ima nadljudsku moć, jer samo Bogu, vrhovnom zakonodavcu, pripada ovlast davanja prirodnih moralnih zakona i vremena. Čovjek grijeha će pokušati promijeniti sve svete institucije, temelje vjere i društva. Nije li bilo već sličnih pokušaja u prošlosti? Jakobinska tiranija u Francuskoj 1792.g. je zabranila katolički kult, uvela novi kalendar u kome su se spomen dani svetaca zamijenili imenima biljaka i životinja.

[Odlomak iz knjige „Antikrist“ Autor: mons. A. Lemann, katedralni kanonik Liona i profesor teološkog fakulteta. Naslov izvornika: L'Anticristo, Torino 1929. , Imprimatur: can. F. Duvina, Torino 17. 1.1919.]

OVDJE dnevno.hr pročitajte masonski plan uništenja Katoličke Crkve, a izvor s kojeg je preuzeo dnevno.hr je Il piano massonico per la destruzione della Chiesa Cattolica, Teologica, La rivista della nuova vangelizzazione, br. 14, ožujak/travanj 1998., str. 22-25. Hrvatski prijevod najprije je objavio časopis Nova tribina, Split, 1999.godine, br. 18, str. 43-46; a zatim MI, list mladih, Zagreb br. 10, 2001 god.

Kip domovine - u vječni spomen svima koji su dali svoj život za Hrvatsku kao i za BiH

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/11/kip-domovine-u-vjecni-spomen-svima-koji.html

U katedrali jedne teške noći
Uđoh tiho i priđoh oltaru
Sa zvonika jecahu zvona stara
Htio sam duši molitvom pomoći
Kad tamo pri tamnom visokom odru
Jedna žena gledaše u daljinu
Tri su joj boje ovile haljinu
Prepoznah crvenu, bijelu i modru
I reče mi tiho, moli se sinko
Nad nama pletu neke čudne niti

Hrvat je opet teško biti
A. G. Matoš

"Tko god ne ljubi dušu svog naroda i ne radi u svom zvanju da se narod Istini, Pravdi i Ljubavi privikne, ne ljubi svoj narod!"
Monsinjor Josip Juraj Strossmayer

Ne napuštajmo srcem Svetohranište!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/ne-napustajmo-srcem-svetohraniste.html

Gospodaru neba i zemlje, toliko je jaka ljubav koja Te veže s Tvojom Majkom da si ustanovio Euharistiju. Toliko si se naslađivao u Njezinom prečistom krilu tijekom devet mjeseci, da si ponovno htio više puta u Njoj otpočinuti u tišini. Izgnan iz srca grešnih ljudi, dolaziš u Njezino sveto Srce i primaš u njemu savršenu čast, jer Njezino Srce Ti pjeva uzvišenu pjesmu hvale i slave, koju samo ono može otpjevati kako Tebi dolikuje. Isuse, Ti se ugodno odmaraš na Njezinoj čistoći, kušaš neizrecivu radost u plamenu Njezine ljubavi, ali iznad svega Njezina poniznost je ona koja Te privlači da siđeš u Nju i očarava Tvoje veličanstvo.

Što je s čovjekom, ljubi li Te on ljubavlju kakvom je to činila Tvoja Majka?
Naravno ne, nikad kako je to Majka Marija činila jer i onaj koji bi možda i htio, ne zna budući da je okaljan grijehom.

Odgovor na to pitanje nam daje i blažena majka Marija od Isusa. Utemeljiteljica Reda Kćeri Srca Isusova svoje sestre poziva i podučava slijedećim riječima: “Budući da je Bog jednom Isusa Krista darovao svijetu po Mariji, On ga po Njoj ponovno mistično neprestance daruje otkupljenim dušama. Marija je bila postavljena pored Križa i pored Oltara svoga Božanskog Sina, između Srca Isusova i vjernih duša. Marija je zapečaćen zdenac iz kojeg je provreo čitav izvor i iz kojega svijet i duše mogu crpsti vode Gospodinove. Marija je vaša Majka, vaša Zaštitnica, vaš uzor.“ I dodaje: “**Plačimo u podnožju Oltara koji su oskvrnuti ravnodušnošću ili svetogrđem! Ljubimo**

umjesto hladnih srdaca koja ne znaju ljubiti takvu ljubav! Bdijmo pred vratima osamljenih Svetohraništa! Živjeti priljubljeni uz Svetohranište, posjedovat svakog dana Onoga koji očarava anđele, koji plijeni divljenje Nebesa, osjećati oko sebe duše koje žive od istoga čara, koje trpe iste boli i prinose se ognju iste žrtve, s Hostijom ljubavi! To je Nebo koje je započelo.

Sve dane On je napuštenih od svih, posebno navečer.....On za čije žrtvovanje nema noći, nema predaha. Neka u klanjanju Isusu Hostiji vaše srce postane snagom milosti i žrtava, kao zlatna kadionica, neka plemeniti žar, herojski žar ljubavi, u njoj bude oganj što stalno gori, neka nebeska čistoća bude tamjan koji neprestano izgara i čiji miris raduje i očarava Srce Isusovo.

Ne napuštajte srcem Svetohranište, jer se tu postaje ljubav! Naš Gospodin – osamljen u Svetohraništu – poziva vas da imate udjela u Njegovu životu samoće i šutljiva klanjanja! Bavite se Isusom koji je sam u tolikim Svetohraništima i pravite mu društvo srcem, budite njegova mala klanjateljica u svim mjestima u kojima je napušten. Živimo u našoj tamnici ljubavi, u Rani Srca Isusova i u ciboriju, gdje boravi Božansko Srce. Marija će nas dovesti Isusu. Skrijmo se svaki dan u Njezino Srce da bismo ondje molili, plakali, trpjeli i u trenutku pobjede Crkve pjevali himan zahvalnosti. Idući Mariji kao najboljoj Majci, ići ćemo Isusu kao našem jedinom i milosrdnom Spasitelju.“

Novi elan u Crkvi i Pandorina kutija

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/novi-elan-u-crkvi-i-pandorina-kutija.html

(Rim) Ide li katoličanstvo ususret „najvećoj promjeni posljednjih stoljeća“? U to je uvjeren Matteo Matzuzzi koji izvješćuje za talijanski dnevnik *Il Foglio* „kako papa Franjo revolucionira Crkvu“. Ovaj proces ne događa se bez lomova i sukoba. Uskoro će biti već pet godina od njegova izbora, a uvijek se otvaraju nova pitanja. Kamo će se preseliti težišta Crkve? Što je s „mrežama i vezama“ u Crkvi? Što će biti od kulturne i duhovne ostavštine Ivana Pavla II. i Benedikta XVI.? Hoće li se Franjo moći održati usuprot svim protivljenjima i otporu ili će doći do velike pobune?

Papa Franjo donosi novi elan, ali je otvorio Pandorinu kutiju

Filozof Massimo Borghesi mišljenja je da je Franjo Crkvi donio novi elan. Doduše, ona je 1989. godine ispravno upozoravala na budućnost bez kršćanskih vrijednosti, ali se potom povukla u utvrdu s „tri ili četiri načela o kojima se ne može raspravljati“.

Je li raščlamba točna? Je li Crkvi tijekom pontifikata Benedikta XVI. nedostajalo misionarskoga žara? Ili zar nije bila štoviše sigurnim svjetionikom? Franjo ruši svjetionike „kako ne bi smetali onima koji su bez orijentacije“, kako se to u Rimu potajno i napola šaljivo šapuće. Ta, zar nije više puta radikalno odbacio „prozelitizam“ da se svaki misionarski žar mora ukočiti, već čisto zbog brige da će vas vlastiti papa žigosati zbog nasrtljivog vrbovanja i obraćanja nekatolika?
„Stječe se dojam da je Bergogliov pontifikat otvorio Pandorinu kutiju u kojoj su sadržani svi nagomilani sukobi pokoncilskoga vremena koji su zauzdavani dugom erom Ivana

Pavla II. koja je dospjela do svoga konca odreknućem Benedikta XVI.“, napisao je Matteo Matzuzzi.

„Nemamo informacije u kojem smjeru ovaj Papa želi ići“

„Bergoglio se okružio savjetnicima koji možda imaju politički ili retorički talent, ali nisu ljudi od važnosti i ozbiljnosti“.

R.R. Reno iz *First Thimgs*, nekadašnji profesor teologije i etike na *Creighton University*, govori o „velikoj patnji“ poradi trenutačne situacije. Po njegovu mišljenju, točno je da su pontifikati Ivana Pavla II. i Benedikta XVI., koliko god bili različiti ova dvojica papa, tvorili jedinstvo. Njihove jake osobnosti možda su nas pak navele da vjerujemo u „lažnu stabilnost“, kojom je prikrivana „naša slabost“.

„Sada Franjo sjedi već gotovo pet godina na stolici i znamo da želi poništiti određene vidove dvaju prethodnih pontifikata ili da barem želi ići u novome smjeru. Međutim, nedostaju mu Wojtylina razboritost i Ratzingerova intelektualna težina. Bergoglio se okružio savjetnicima koji možda imaju politički ili retorički talent, ali nisu ljudi od važnosti i ozbiljnosti“

Izvor

Fatima i katolička vjera: „Samo jedna vjera, samo jedno krštenje, samo jedna Crkva, Sveta, Katolička, Apostolska“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/fatima-i-katolicka-vjera-samo-jedna.html

Dana 3.veljače sestra Lucija čula je lagan glas koji je govorio:
„U vremenu samo jedna vjera, samo jedno krštenje, samo jedna Crkva, Sveta, Katolička, Apostolska. U vječnosti Nebo! Ova riječ 'Nebo' ispuni mi srce mirom i srećom toliko da, gotovo da to nisam ni zamijetila, nastavih ponavljati duže vrijeme: Nebo, Nebo!“
Izvor

Evo Gospodin dolazi i svi sveti njegovi s njime, aleluja!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/evo-gospodin-dolazi-i-svi-sveti-njegovi.html

"Evo doći će Gospodin Svemogući: ali tko će podnijeti dan Njegova dolaska, i tko će opstati kad Ga ugleda? Jer On pristupi kao oganj ljevačev i kao lužina bjeličeva: i sjest će kao onaj što topi i pročišćava.
Očitovala se milost Boga Spasitelja svih ljudi, učeći nas da se odreknemo bezbožnosti i svjetovnih želja, razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem svijetu, čekajući blaženu nadu i očitovanje slave velikoga Boga i spasitelja našega Isusa Krista."
Iz Kateheza svetoga Ćirila Jeruzalemskoga, biskupa

"Pripravimo se s mnogo molitve da bismo mogli činiti dobra djela, premda smo mi sami samo nedostatna oruđa Božje slave!
Djetešce Isus poziva nas da razmišljamo o štalici i uči nas o nužnosti trpljenja, da bi moglo nastati dobro. Majka Marija i sveti Josip su nam utjeha u našem djelovanju. Vol i magarac griju Djetešce Isusa. Vol je simbol teškog rada. Prihvaćanje prijezira, čak i kad čovjek radi dobar posao, simbolizirano je u magarcu: on radi, a da se nitko za njega ne brine. Konačno, Isusovo djetinjstvo nas potiče da budemo u duhu poput djeteta, i to treba biti naša radost. Neka nas Gospodin za vrijeme ovih dana ispuni najvećom vatrenom revnošću za Njegovu slavu!"
Sveti Gašpar del Bufalo, naš svakidašnji suputnik – iz pisama svetog Gašpara

"Bdijte, jer dok tijelo spava, narav u nama vlada i mi sva svoja djela obavljamo pod pritiskom naravi, prisiljeni, a ne svojevoljno. Isto tako kad dušom zavlada velika pospanost, kao npr.malodušnost ili žalost, njome vlada njezin neprijatelj i u njoj čini što ona ne bi htjela. Naravlju vlada prisila, a dušom neprijatelj. Gospodin je dakle, budnost zapovijedio i preporučio za čitavo čovječje biće: za tijelo da se čuva pospanosti, za dušu da se čuva mlitavosti i bojažljivosti, kao što kaže Pismo: *Pravednici, budite budni, i Ustadoh* i još sam s tobom, i opet: *Nemojte malaksati.* Zato ne sustajemo jer je Gospodin s nama."
Iz Tumačenja Diatessarona svetoga Efrema, đakona

"Jadni čovječe, otmi se sad malko svojim poslovima, sakri se malo od burnih misli svojih. Odloži sada tegobne brige i odgodi mučna naprezanja svoja. Posveti malo vremena Bogu, i otpočini malko u Njemu.....
Gospodine, dokle ćeš nas zaboravljati, dokle ćeš odvraćati lice svoje od nas? Kada ćeš se obazreti i uslišiti nas? Kada nam osvijetliti oči, i pokazati nam lice svoje? Kada ćeš nam vratiti sebe? Vrati nam sebe, da nam bude dobro, jer bez Tebe nam je tako zlo...
Nauči me tražiti Tebe, i pokaži mi se kad Te tražim. Daj da Te tražim želeći i želim tražeći, daj da Te nađem ljubeći i ljubim nalazeći!
Iz Knjige "Proslogion" svetog Anzelma, biskupa, 1938

U ovoj pripremi za Božić jako koristan savjet nam daje sveti Ivan od Križa: "**Najbolje je naučitit da se ušutkaju osjetila i da ih se prisili da budu mirna, tako da Gospodin može da govori."**

"Pravu radost duha mogu osjetiti oni koji su pomireni s Bogom u iskrenoj ispovijedi i okrepljeni Tijelom Kristovim."
Kardinal Franjo Kuharić

Bdijmo i pripremimo se skrušenom svetom Ispovijedi za veliki dolazak našeg Gospodina, Djetešca Isusa, koji je Emanuel – Bog s nama!

Pojedine izjave svetaca su uzete iz Časoslova za redovnike, kao pripremni tekstovi u prvoj nedjelji Došašća

Samo katoličanstvo može spasiti Francusku

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/samo-katolicanstvo-moze-spasiti.html

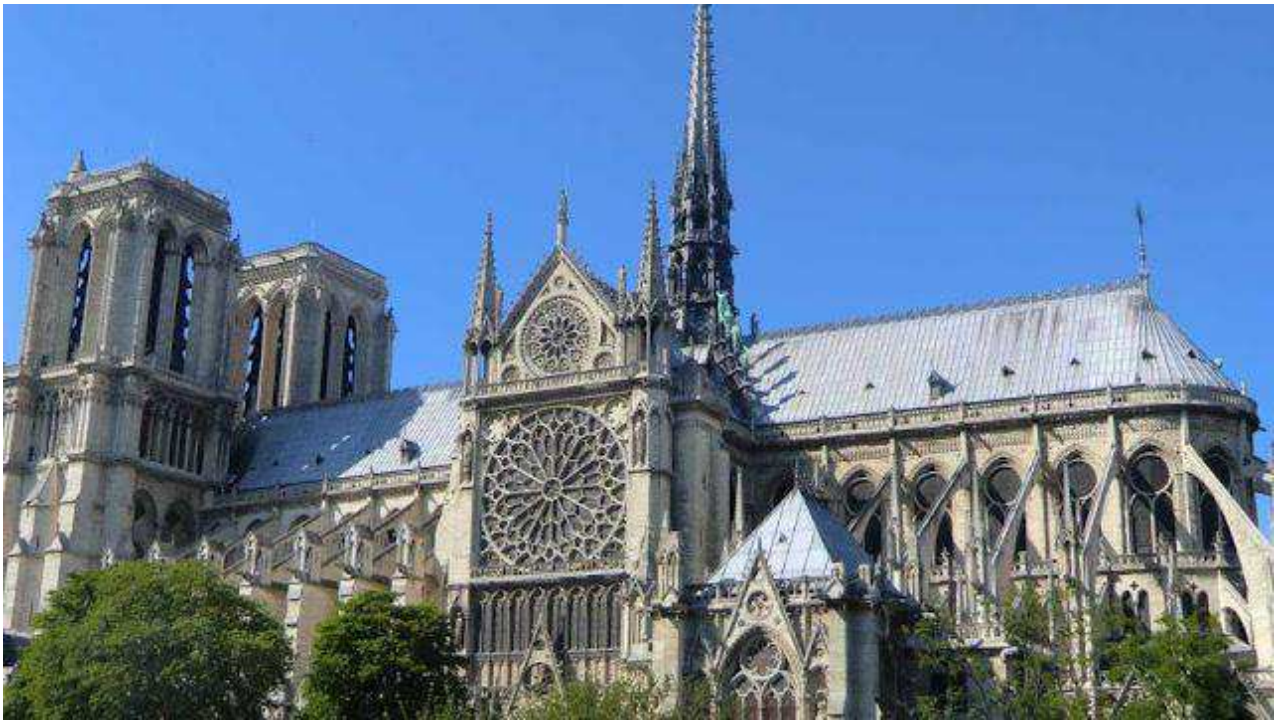

Michel Houellebecq o opasnosti građanskoga rata i o smrti marksizma

„Samo katoličanstvo može spasiti Francusku. Islam čak ne zna ni što je ateist. On će i dalje rasti u Zapadnoj Europi. To će buditi još više strahova od otuđenja i kolonizacije. Građanski rat leži u području mogućega. Komunizam je bio lažna religija. Stoga što je jednu religiju teže uništiti nego politički sustav. Lijevi glupaci zbilja su postali nepodnošljivima. Njihove su ideje mrtve. Vidio sam marksizam kako umire. Uvijek sam govorio da romani ne mogu promijeniti povijest, ali 'Arhipelag gulag' Aleksandra Solženjicina iz 1973. godine promijenio je svijet.“

Michel Houellebecq u intervjuu koji je najprije izišao u magazinu *Der Spiegel*, a potom 25. studenoga u *Valeurs Actuelles*. Prigoda je bila uklanjanje križa pred jednim spomenikom Ivanu Pavlu II. u Poërmelu jer bi križ mogao „omesti“ integraciju muslimana u francusko društvo. Istodobno je najpoznatiji, živući pisac u Francuskoj najavio svoje povlačenje iz javnosti.

Izvor

Po njihovim plodovima...

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/po-njihovim-plodovima.html

Svećenička ređenja u Njemačkoj od 1962.-2016.

Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljike smokve? Tako svako dobro stablo rađa dobrim plodovima, a nevaljalo stablo rađa plodovima zlim. Ne može dobro stablo donijeti zlih plodova niti nevaljalo stablo dobrih plodova. Svako stablo koje ne rađa dobrim plodom sijeće se i u oganj baca. Dakle: po plodovima ćete ih njihovim prepoznati." (Mt 7,15-20)

Izvor

Mons.dr.Georg May: Kriza pokoncilske Crkve i mi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/monsdrgeorg-may-kriza-pokoncilske-crkve.html

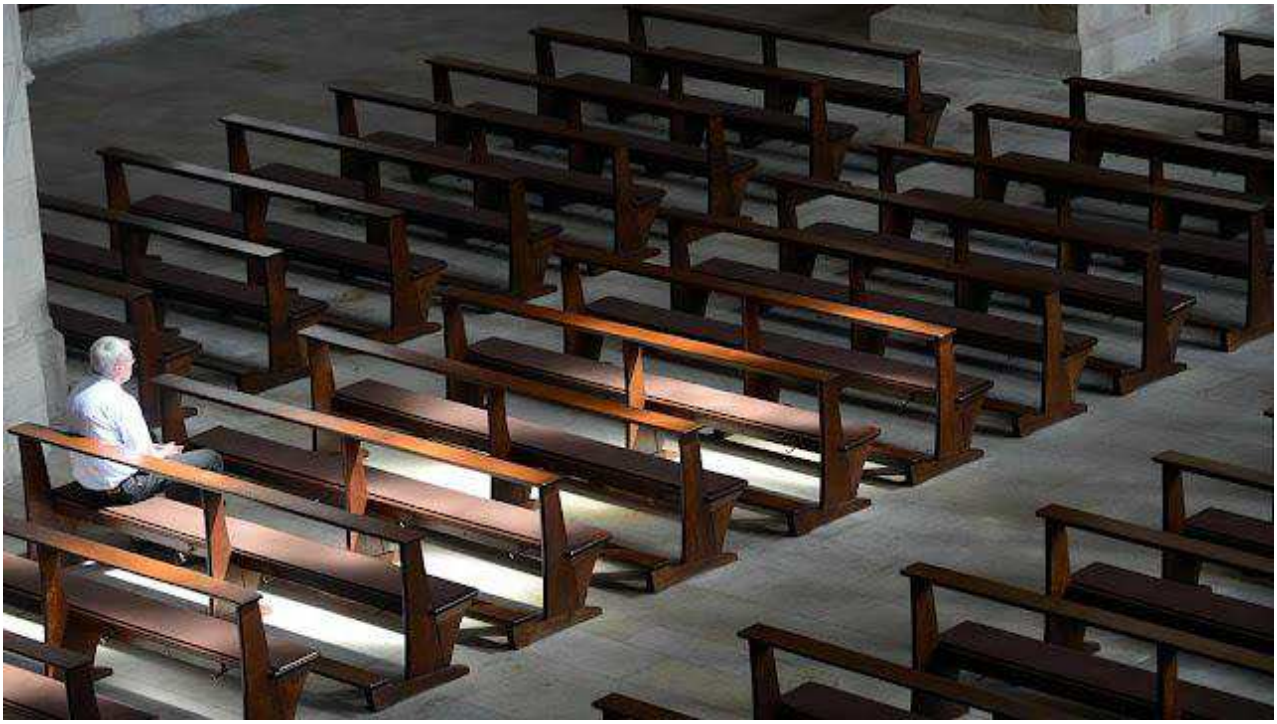

1. Jedna gora kriza nije mogla zahvatiti Crkvu od gubitka sigurnosti u vjeri. Ćudoređe se može poboljšati, urušena se stega može opet uspostaviti dok su temelji zdravi, dok se kod pozivanja na poboljšanje i na obnovu prava života možemo oslanjati na vjeru. Svi ovi apeli pak odlaze u prazno ako se ne mogu zasnivati na vjeri. Ako vjera više ne stoji čvrsto te nije nesumnjivo sigurna, onda je položena sjekira na korijenje Crkve. Ako katolici nisu više uvjereni u istinu svoje vjere, ako većma nemaju katoličku svijest, onda svoju vjeru neće štititi ni braniti, neće je čuvati ni prenositi. Tada prodiru krivovjerje, praznovjerje i nevjera u srca, u obitelji i župne zajednice i rastaču ih iznutra. Onda fasade mogu stajati još neko vrijeme. Ali kada dođe sljedeća oluja, urušavaju se kao kula od karata.

2. Što svakoga kršćanina katolika koji ljubi svoju Crkvu mora ispuniti najvećom strepnjom jest činjenica da ovu odlučujuću ugrozu Crkve vodeći ljudi Crkve ili dovoljno ne vide ili se protiv nje dovoljno ne borimo. Pokoncilska se Crkva zanosi statistikama, ali ne pita što iza toga stoji. Što predstavljaju silni brojevi djelitelja Pričesti ako se urušava vjera u Gospodina prisutnoga u sakramentu i u pretvorbu? Što znače čete propovjednika, pastoralnih referenata i povjerenika za obrazovanje odraslih ako ne izgrađuju vjeru svojih slušatelja, nego im njihovu vjeru uzdrmaju?

Kakve koristi od vjeronauka na kojem se ne iznosi cijela i neiskrivljena katolička vjera? Čemu držati priprave za brak ako se ne prenosi istinski katolički nauk o braku?

Katolicima kojima držanje istinske vjere Crkve još nešto znači predbacuje se da su manjina i time beznačajni. Ne razumijem da čuvari grala demokratizma u Crkvi nemaju poštovanje pred jednom manjinom. To bi baš trebao biti prepoznatljivo obilježje istinske demokracije

da čuva manjine od diktature većine. I zbilja, broj vjernika koji objedinjuju sposobnost kritičnog mišljenja i hrabrost nije velik. Uistinu je onako kako je jedan klerik formulirao: Kada bi u molitvi vjernika svećenik predmolio: „Da ojačaš snagu pranja našega deterdženta“, tada bi većina vjernika na sv. Misi, ne trepnuvši okom odgovorila: “Gospodine, usliši nas!“

3. Premda vjernici kojima nije svejedno da se vjeri daje drugi smisao ili je se uništava predstavljaju samo jednu manjinu, upravo su to budni, mudri katolici koji misle svojom glavom. Njih valja ozbiljno shvatiti, njih bi trebalo slušati jer ako itko može nositi vjeru u budućnost, onda su to oni.

Zalažemo se za istinu vjere, za očuvanje i širenje ove istine jer od nje doslovno sve u Crkvi ovisi. Danas se radi o pitanju hoće li Crkva ostati zajednica vjere ili ne. Ono što se opet mora graditi jest istinska vjera, čvrsto, nepokolebljivo uvjerenje o istini kršćanstva i o jedinstvenosti katoličke vjere, temeljito poznavanje vjere i uzvišena vjerska revnost. Odbacujemo svaku vrstu agitacije. Ali ćutimo obvezu, dok se zalažemo za istinu, onako kako smo za to sposobni i da to toliko dugo ne odgovara određenim ljudima. Mi ćemo govoriti o iskrvarivanju vjere u Crkvi dok se ponovno ne uspostavi jedinstvenost naviještanja vjere.

4. Uništenje moralnog nauka
Na području moralnog nauka odnosi nisu bolji nego na području nauka vjere. Neugodne se zapovijedi oslabljuju, prešućuju ili uklanjaju. Radi toga neki se služe grubim i finim sredstvima. Isusov se zahtjev, primjerice, prikazuje kao uvjetovan vremenom dok je to vječna istina koja ovdje govori. Crkvi se osporava punina vlasti tumačenja Božjeg zakona nezabludivo i na obvezujući način premda je upravo to jedan od glavnih razloga njezina postojanja.

Znamo da ljudi u Crkvi, da mi svi zaostajemo za Božjom voljom. Ali nečuveno izokretanje u sadašnjosti nije u tome, nego u oslabljivanju, da i u ukidanju Božje zapovijedi. Da se čovjek ogrješuje o Božju zapovijed kako bi služio čovjekovoj udobnosti. Ako se pak zapovijedi više ne poučavaju u svojoj uzvišenosti i čistoći, onda čovjekovim težnjama nedostaje mjerilo.

5. Osobito je očigledna kapitulacija pred duhom vremena u slučaju šeste zapovijedi. Predbračni i izvanbračni spolni odnosi, zloporaba braka i nastranosti svake vrste danas pronalaze svoje zagovornike u katoličkom taboru. Ljudi počesto više nemaju uporište u Crkvi i njezinim službenicima – činovnicima. Želja živjeti djevičanski i čisto oslabljuje se i paralizira. Roditelji i odgojitelji koji pozivaju na ćudorednu borbu konfrontirani su izjavama crkvenih predstavnika koji obezvrjeđuju njihove opomene i upozorenja. S obzirom na ovo stanje valja postaviti pitanje u kojoj su mjeri biskupi, teolozi, duhovnici i vjeroučitelji suodgovorni za propadanje na području spolnog ćudoređa. Njihova je zadaća naviještati jasan crkveni nauk s obzirom na spolni moral. Jesu li to činili? Ovo se pitanje za mnoge netom spomenute osobe mora niječno odgovoriti.

6. U svjetlu ovih odnosa prepoznaje se strašno izokretanje koje nastaje u iskrivljenju Božje volje preko crkvenih ljudi. Oni tako griješe na najteži način ne samo protiv Boga, nego i protiv ljudi. Oni uljuljkavaju vjernike u lažnome miru i lažnoj sigurnosti iz koje će ih sljedeća katastrofa vlastitog naroda ili sljedeća katastrofa čovječanstva probuditi kao udarom groma. Tako smo mi koji se ne damo iscjenkati od ozbiljnosti svetoga Boga i neumoljivosti njegove volje, istinski dobročinitelji čovječanstva. Mi mu predstavljamo stanje kakvo ono jest. Upravo po tome ljudima činimo najveću uslugu. Kažemo im pravovremeno što smiju činiti kako bi svojemu životu i zemlji osigurali sretan razvoj i kako bi dospjeli do svojeg vječnog cilja. Ne želimo biti krivi zbog uništenja zemaljskoga i gubitka vječnoga života.

Izvor: Mediatrix brošura iz 1979. godine

Po Bezgrješnoj Presvetom Srcu Isusovu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/po-bezgrjesnoj-presvetom-srcu-isusovu.html

U 2. bilješci programa Vojske Bezgrješne čitamo: "Ljubav prema presvetom Srcu Isusovu je jedini motiv koji nas tjera da mu po Bezgrješnoj sjedinimo što više duša:"

Prema tom citatu trebaju težiti sva naša životna nastojanja.

U činu posvete Presvetoj Djevici Mariji, a izražava bit Vojske Bezgrješne izjavljujemo:"Raspolaži sa mnom, ako želiš, posve, bez ikakva ograničenja, da ispuniš ono što je o Tebi rečeno:" Ona će Ti satrti glavu", kao i:"Ti si srušila sve hereze na cijelom svijetu, da bih postao u Tvojim Bezgrješnim i milosrdnim rukama korisno sredstvo za prisutnost i povećanje što veće Tvoje slave u tolikim izgubljenim i ravnodušnim dušama i da proširim što više blagoslovljeno kraljevstvo presvetog Srca Isusova."

Ali zašto baš po Bezgrješnoj?

"Kamo Ti dođeš, zadobivaš milost obraćenja i posvećenja."

A odakle Njoj takva vlast?

"Jer svaka nam milost protječe po tvojim rukama od preslatkog Srca Isusova." Tako zaključujemo.

Da, govoreći ljudski, Božje je Srce slično srcu dobrog oca obitelji. Ako je za nešto kriv jedan od sinova, otac ga mora kazniti, jer tako zahtijeva pravednost i ljubav prema sinu, da ovaj ne bi zaboravio svoju pogrješku.

Ali otac ne želi ražalostiti sina, iako je on to zaslužio, i želi imati bilo kakav dostatan razlog da ga ne kazni. Oprostiti bez dovoljnog razloga bilo bi kao ohrabriti krivca u drskosti. Otac želi da se netko zauzme za sina, da tako zadovolji i pravednost i srdačnu ljubav.

Božje Srce, koje izgara od ljubavi prema nama krivcima, pronalazi za to jedno sredstvo dostojno Njegove mudrosti. Daje nam kao Majku i zaštitnicu svoju predragu i preljubljenu Majku, najsvetije stvorenje od svih svetaca i anđela, kojoj ne može ništa odbiti, jer je ona najdostojnija i najviše ljubljena od svih majki. Njoj je dao i vrlo veliko srce, koje opaža i malu suzu i zauzima se za spasenje i posvećenje svakog čovjeka.

I evo mosta prema Srcu Isusovu.

Onaj koji pada u grijeh i u mane i koji prezire Božje milosti, koji ne drži do dobrog primjera drugih, ne pazi na spasonosna nadahnuća postaje nedostojan primati milosti.

Ali on ima Majku koju mu je Bog dao, koja ga prati i bdije nad njim. Ona pazi na njegovu riječ, na djela i žuri se da pritekne u pomoć tamo gdje je duševna bijeda i u najvišem stupnju prisutna. Ona je Majka milosrđa. Zato se mi borimo da Bezgrješnoj predamo žezlo vlasti nad svakom dušom.

Ako joj se duša otvori i Ona uspije ući u dušu – iako još jadnu, koja se srozala u grijehu i manama, Majka ne može dopustiti da se ta duša izgubi. Odmah joj pribavlja milost rasvjetljenja pameti, snagu za volju da se pokaje, oplače zla koja je činila i da se uzdigne.

Nadbiskup mons. Sapieha je naglasio lozinku Vojske Bezgrješne "Po Bezgrješnoj Mariji k Isusu!",a objavljena je u knjižici upisa:"Od srca blagoslivljamo članove Vojske Bezgrješne: neka pomognu privesti Isusovim nogama cijeli svijet boreći se pod Gospinom zastavom."

Ukazujući se svetoj Margareti Alacoque, Isus pokazuje na onoga koji je možda prvi u Italiji (Rovigo) sagradio oltar Bezgrješnoj,a njegovi su duhovni sinovi počeli slaviti, objavljivati i braniti povlasticu Bezgrješnog Začeća od početaka svog Reda. Pokazuje na svetog Franju i govori:"Evo sveca koji je najbliži mom Srcu!"

Da, koliko više netko širi štovanje i ljubav prema Bezgrješnoj, koliko više duša netko osvaja po Njoj i u Njoj za presveto Srce Isusovo, koje nas je ljubilo do smrti na križu, taj pokazuje i najveću ljubav prema ovom Svetom Srcu i s njime se sjedinjuje u najvišem stupnju.

Rycerz Niepokalanej, VI - 1925

Sveti Franjo u molitvi

Marija i Crkva

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/marija-i-crkva.html

"Obje su majke, obje su djevice. Obje su začele po istom Duhu bez požude. Obje su bez grijeha Bogu Ocu porodile potomstvo. Ona je bez ikakva grijeha porodila tijelu glavu, ova je otpuštenjem svih grijeha (u skrušenoj ispovijedi) rodila glavi tijelo. Obje su majke Kristove, ali jedna bez druge nije porodila čitavoga Krista.

Zato što se u Bogu nadahnutom Pismu govori općenito o djevičanskoj majci Crkvi, s pravom se to posebno pripisuje Djevici Mariji.

Svaka vjerna duša je zaručnica Božje Riječi, Kristova majka, kći i sestra, djevica i plodna na svoj način.

Božja Riječ nam govori:"Evo mati moja i braća moja! Jer tko čini volju Oca mojega na nebesima, taj mi je brat, sestra i mati." (Mt 12, 49-50)

Dakle, sama Božja mudrost, govori općenito o Crkvi, posebno o Mariji, a pojedinačnoj o vjernoj duši. Govori da će boraviti u baštini Gospodnjoj, a Gospodnjom se baštinom smatra općenito Crkva, posebno Marija, a pojedinačno svaka vjerna duša.

U šatoru Marijina krila Krist je boravio devet mjeseci, u vjerskom šatoru Crkve boravit će do svršetka svijeta, a u poznavanju i ljubavi vjerne duše boravit će navijeke."

Iz Govora blaženog Izaka, opata samostana Stella, 1862 – 1863

OVDJE pročitajte ukazanje Gospe sestri Luciji u Pontevedri

„Ako tradicionalni svijet padne u zabludu autoritarizma, istinska reforma Crkve morat će se odgoditi....tko zna koliko dugo“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/ako-tradicionalni-svijet-padne-u.html

Vrlo zanimljivo razmišljanje puno zdravoga i svetoga „sentire cum Ecclesia“

Autoritativna je uvijek revolucija, a Tradicija to nikada nije

Uglavnom, u kolektivnim predodžbama, čak i u katoličkima, Tradiciji se pribraja autoritativno poimanje Crkve, posve klerikalizirano i centralističko, a modernost sa svim svojim revolucionarnim tovarom pribraja se jednostavnoj i slobodnoj Crkvi, narodnoj i demokratskoj: a ništa nije toliko netočno kao to!

Istina je posve suprotna!

Tradicija, ona prava, koja nije konzervativizam, upravo jer stavlja naglasak na vjekovnome, dvotisućljetnome učiteljstvu kršćanstva, upravo jer govori o sadržaju istine, o pokladu vjere koji valja čuvati, živjeti i cjelovito prenositi, upravo jer je ovaj sadržaj u koji se ne smije dirati primljen od Boga, a svi mu moraju biti poslušni i podložiti mu se, od Pape do najmanjega djeteta na vjeronauku: upravo poradi toga Tradicija nije sačinjena od posve ljudskoga autoritarizma gdje „poglavar“ u svoje ime nameće usmjerenje koje valja slijediti.

A revolucija je naprotiv autoritativna: u svakoj revoluciji, kako bi se nametnuo „novi svijet“ koji bi trebao poboljšati ljudsko postojanje, nužno je da onaj koji je na čelu nasilno – fizički ili psihički – nametne obrat koji valja izvršiti.

Problem je da ovo autoritativno poimanje razara istinski autoritet, a to je autoritet istine. Tradicija Crkve stvorena je radi čuvanja i prenošenja istine; a braneći je, protiv svih lažnih kršćana koji je žele preoblikovati i mijenjati, ona omogućuje slobodu pravednika: „Upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi“ (Iv 8,32).

Moderni je autoritarizam zarazan, svagdje ulazi, a kad uđe u Crkvu Božju, iskvari je.

Stoga trebamo biti budni i njegovati beskrajnu ljubav prema Tradiciji i dobro se čuvati autoritarizma.

Trebamo njegovati beskrajnu ljubav prema Tradiciji jer je to forma preko koje Krist do nas dolazi.

Trebamo se čuvati autoritarizma jer je to ljudsko nasilje koje želi doći na mjesto Božje istine.

Samo, da bismo se čuvali ove moderne bolesti valja živjeti od autoriteta, a ne od autoritarizma.

Dakle, ne treba očekivati odozgor, od „poglavara“ naputke kako u punini živjeti kršćanstvo kako to Bog zapovijeda.

Ne treba čekati, nego uzeti u ruke vlastitu poslušnost Bogu radi izvršenja djela koje on traži.

U Crkvi je to uvijek bilo tako.

Zamislite svetoga Franju koji se tuži na papu jer ne reformira Crkvu?

Ne, sveti Franjo nije čekao papu. Išao je kasnije k papi kako bi saznao je li se prevario; ali prije odlaska papi činio je ono što mu je Bog pokazivao.

Zamislite svetoga Pavla koji čeka od Petra naputak što i kako treba činiti?

Bilo bi apsurdno: jasno, Pavao je otišao k Petru, ali pošto je već preuzeo zadaću koju mu je Krist povjerio: propovijedati narodima; zadaću koju je prihvatio i prigrlio.

Sve u Crkvi, sve istinske reforme, sva istinska djela, rođena su „odozgor“ od Božje milosti, ali ova milost proklijala je „dolje“ u životu kršćanskih duša koje nisu čekale „dopuštenje“ od vlasti.

Crkvene vlasti, papa i biskupi, kasnije su se umiješali, često puno kasnije kako bi prosudili je li djelo dobro.

Ali da bi ga crkvene vlasti prosudile, djelo već mora postojati, to je bjelodano!

Međutim, to nije bjelodano za sve oboljele od autoritarizma koji su Crkvu pretvorili u društvo činovnika koji se dodvoravaju crkvenim vlastima.

Oboljeli su od iste bolesti svi oni kršćani koji kažu da ljube Tradiciju, ali ni prstom da mrdnu da bilo što stvore.

Čekaju papu nakon pape, biskupa nakon biskupa, župnika nakon župnika, tražeći od njih unaprijed potvrdu o povjerenju, prije nego što su bilo što izgradili.

Tridentski sabor koji tradicionalisti toliko vole pripravili su i omogućili svetci katoličke reforme koja je nastala još prije sabora!

Nicejski sabor koji je spasio vjeru u Krista bio je moguć za sve svete koji su u samoći nerazumijevanja ostali privrženi Tradiciji i činili Božje djelo.

Nitko od njih nije dobio unaprijed od crkvenih vlasti potvrdu o povjerenju.

Pogibelj autoritarizma jest ozbiljna: to je oruđe koje svaka kulturna diktatura ima radi zaustavljanja života koji nikada ne odgovara shemi koji čovjek ima u glavi.

Ako tradicionalni svijet padne u zabludu autoritarizma, istinska reforma Crkve morat će se odgoditi....tko zna koliko dugo.

Ako tradicionalni svijet padne u zabludu autoritarizma, ne će izgraditi djelo koje mu je Bog povjerio da ga izvrši i mnoge duše ne će imati sigurno pribježište u oluji.

Ako padnemo u zabludu autoritarizma, onu koja od „poglavara“ čeka reformu vlastitoga života, ne ćemo se moći buniti što ćemo uvečer biti praznih ruku, tako smo mi to sami željeli.

Izvor

Događaj koji je potresao Italiju i Hrvatsku jer: "S Bogom se nije rugati", uči nas sveti Pavao

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/dogaaj-koji-je-potresao-italiju-i.html

U talijanskom gradu Messini 1908. godine o Božiću rugali se bezvjerci u novinama Božanstvu Djetešca Isusa: "Ako si Bog, pošalji nam jedan potres." Katolici su nehajno šutjeli. Poslije par dana nagli, jaki potres u kojem je poginulo više od 82 tisuće ljudi u zoru srušio je grad. Bio je to najveći potres u povijesti Italije. OVDJE možete pogledati povijesni pregled velikih potresa koji su pogodili Italiju od početka 20. stoljeća. Sveti Pavao uči:" *S Bogom se nije rugati*".

Ovih sto zadnjih godina mnoge ohole glave okrenuše leđa Kristu. Većinom misle u sebi: Eh, nema tu šale! Ako kažemo da je Krist Bog, onda i mi visoki i mudri moramo vršiti deset zapovjedi Božjih i slušati Krista u Evanđelju, ali to mi nikako nećemo, zato treba da u svojim knjigama vičemo koliko nas grlo nosi. Ne, nikako, Krist je samo dobar i pametan čovjek, ali ne ujedno i Bog. A nije ni čudo, jer "*tko zlo radi, mrzi na svijetlost" (Iv 3,20).*

Od kojih dvadeset godina sve se više čuje ta mudrost i kod nas, čak i po selima. Neki samozvani prosvjetitelji puka htjedoše nedavno da ostavimo i Krista i Božić i Uskrs, a da štujemo sunce i njih.

Javni teški grijesi protiv Božjeg veličanstva padaju na sav narod, ako se za njih ne da Bogu zadovoljština.

Ne može se kukavički samo stajati po strani, nego ili si za Krista ili protiv Njega. Kad god čujemo takve uvrede otpalih katolika, katolika koji rade protivno kršćanstvu recimo: Za uvrede nanesene Tvojem Božanstvu mi ćemo Te tješiti Gospodine!

Izvor: Glasnik Počasne straže Presvetog Srca Isusova br. 12.

Pogledajmo OVDJE fotografije i pročitajmo tekst nedavnog događaja u zagrebačkoj katedrali koji se dogodio samo nekoliko dana prije sramotne presude našim generalima u Haagu. Dragi katolici, ne smijemo okretati leđa i stajati mirno i praviti se kao da se to nas ne tiče, kao da niti ne smijemo znati što se događa već smo potrebni i pozvani dati zadovoljštinu da nas ne bi zadesilo kakvo gore zlo!

Sveti Ivan Krstitelj preteča Isusa Krista

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/sveti-ivan-krstitelj-preteca-isusa.html

Sveti Ivan Krstitelj je narod pripremao na dolazak Kristov. Valja i nama da se spremimo za taj veliki blagdan. Sveti Ivan je propovijedao: „Činite pokoru jer se približava kraljevstvo Božje“. Put do kraljevstva Božjeg je pokora. Ako želimo sveto svetkovati Božić, valja se pripremiti pokorom i to pokorom tjelesnom i duševnom, a poglavito svetom ispovjedi i mrtvljenjem zlih sklonosti u sebi. To je naš katolički Božić! Božić u glavnom znači: Bog s nama.

Takav Božić ne smije trajati jedan dan ili nekoliko dana. Takav Božić treba biti trajan. To je bitnost kršćanskog života. Treba biti Krist uvijek u našem srcu po milosti. Ovu misao nam osobito sveta Crkva naglašava za vrijeme Božićnih dana. Ne može biti milosti gdje je mjesto dano teškim grijesima. Jer ne možemo utješiti Presveto Srce, ako smo i sami u teškom grijehu.

Treba u našem srcu biti trajni Božić milosti, ako želimo nešto učiniti na polju naknade i zadovoljštine. Katolici trebaju uvesti trajni Božić u srce svijeta. Milost Božju ne možemo postići svojim silama ili molitvama zaslužiti ni za sebe ni za bližnjega. Ali ako budemo mi činili pokoru, smilovat će se Presveto Srce, podijelit će velike milosti, po kojima će se grešnici obratiti, po kojima će se milost Božja nastaniti u srca ljudi, po kojima će doći trajni Božić svijetu. Pripremajmo dakle putove Gospodnje do srdaca ljudskih. Ti se putovi uređuju pokorom u tijelu, pokorom u duši, strpljivošću, blagošću, nošenjem dnevnoga križa, molitvama.

Namijenimo ih za trajni i lijepi Isusov Božić u dušama otkupljenika. Dajmo krv za obnovu duša i svijeta. Ne krv u bitkama i u arenama gladijatora, već dajmo krv kap po kap u dnevnim križevima, žrtvama, patnjama, umorima, poslovima! Spašavajmo svijet naknadom! Vratimo Isusa u svijet i u duše! Dajmo dušama vječni i trajni Božić! Ova misao neka nas zaokupi prigodom Božićne svetkovine.

Izvor: Glasnik Počasne straže Presvetog Srca Isusova br.6.

“Ne bješe Mu mjesta u gradu”

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/ne-bjese-mu-mjesta-u-gradu.html

On, jedinorođeni Sin vječnoga Oca, On, pravi Bog, Veličanstvo beskrajno, koji iz ljubavi siđe s neba na zemlju, da spasi dušu stvora Svog, nema mjesta u gradu! U gradu – gdje je ipak mjesta za sve i svakoga, za Njega, prečistu Mu Majku i predobrog Hranitelja mjesta nema! I rodi se izvan grada u hladnoj, nečistoj štalici među životinjama. I On je zadovoljan! Njegovo Srce klikće od radosti… Da su stanovnici grada Betlehema znali tko je On, da su spoznali u Njemu Kralja slave vječite, valjda bi se drugačije ponijeli!

A danas? Među današnjim kršćanima – nalazi li više ljubavi? Ta oni barem znaju tko je On! Gle žalosti! Gledaj sramote naše, sramote sadašnjega vijeka! Svijet slavi Božić: tu su bogato i sjajno rasvijetljene dvorane, tu raskošno nakićeni borovi, tu dragocjeni darovi, tu čestitanja i veselja – svega dosta – samo malo i premalo ljubavi prema Njemu, Spasitelju. U štalici grijala je slatko Božansko Djetešce ljubav presvete i prečiste Mu Majke i svetog Josipa, te dah životinja. A tko će sad da Ga grije u ovom hladnom svijetu?

Naknadu Mu dajmo za nemarnost i tvrdoću stanovnika betlehemskih! Oni Ga nisu primili u svoje stanove, primimo Ga mi u svoja srca! Ali nastojmo, da nam srca ne budu slična onoj hladnoj, nečistoj štalici! Što brižnijom i skrušenijom ispovijedi očistimo svoja srca, da budu bijela kao najbjelje platno. I onda Ga nemojmo položiti na tvrdu slamicu. Prostrimo Mu meki ležaj od mnogih malenih žrtvica i naložimo Mu stan što češćim, što srdačnijim, što toplijim uzdasima – strelovitim molitvama i redovnim satom klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. I bit će Mu ugodno kod nas…

A naknadu Mu dajmo i za hladnoću sadašnjega svijeta! Nastojmo, da u božićno vrijeme podvostručimo svoj žar, svoju revnost, da što sabranije i točnije, sa što većom ljubavi obavljamo svoje susrete s Njim! I još nešto. Pogledajmo, dragi katolici, to Božansko Djetešce u jaslicama i poslušajmo Njegovu nauku. On je naš Učitelj. To maleno Dijete sveznajući je Bog. On već sada zna za sve patnje i teškoće, što Ga u životu čekaju. On vidi Maslinsku goru, vidi bičeve, trnovu krunu, križ, Golgotu – vidi Svoje probodeno Srce – vidi naše nezahvalnosti – nemarnosti. A ipak u Svom malom Srdašcu klikće svoj uzvišeni: „Ecce venio!“, „Evo dolazim!“. Došao sam da izvršim volju Oca svoga, da trpim da spasim duše! Ugledajmo se u Njega! Neka je i nama volja Božja nada sve, neka nam je putokaz u svemu našem nastojanju i radu! Nosimo i mi rado križeve, što nam ih Providnost Božja pošalje! Trpimo rado, žrtvujmo se rado za grijehe svoje i za grijehe naše braće grješnika. A Isus, naš Uzor, naš Vođa, naš Kralj, bit će s nama zadovoljan.

Izvor:

Mir, radost i spasenje to su naše želje! Čestit Božić!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/mir-radost-i-spasenje-to-su-nase-zelje.html

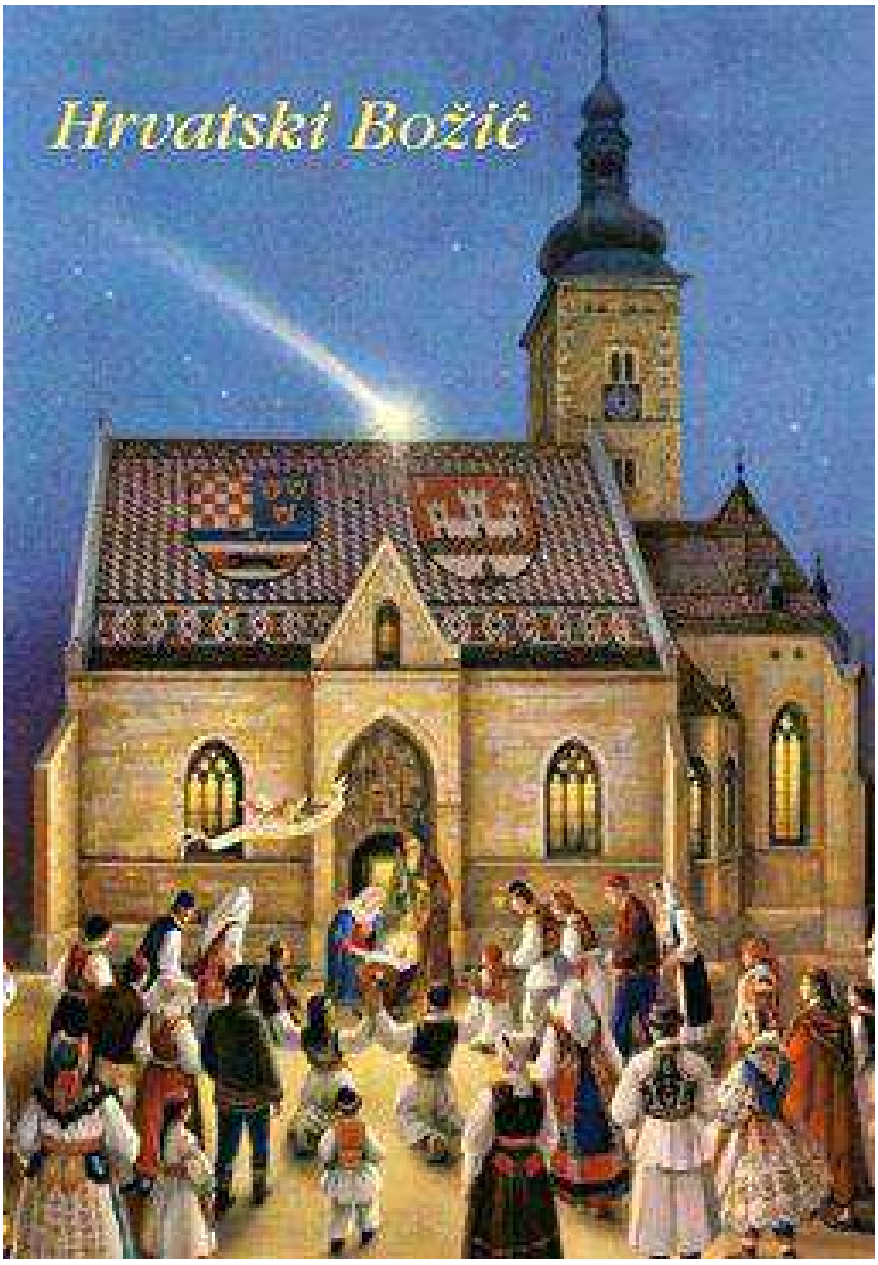

Pjesmama o Božiću (poznate karmelićanke bl. Elizabete) i Radujte se narodi, uredništvo bloga On treba kraljevati želi cijenjenom i poštovanom čitateljstvu bloga, blagoslovljen rođendan
Djetešca i Spasitelja Isusa. Mir, ljubav i spasenje to su naše želje!

Zvoni ponoć. Sve je mir,
sve tišina posred prirode.
Ne čuje se do li duša slatki žubor
koji do neba se uzdiže,
u dugom iščekivanju,
uzdizanje čežnje
za njihovim božanskim Osloboditeljem...

Iznenada pjesma osvaja svijet,
puna milosti: "Rođen nam je Spasitelj!" (Lk 2,11)

Pripjev:
Došao je, Božić je, zapjevajmo radosno,
stigao je među nas Emanuel!
U slatkom betlehemskom Djetešcu
dano nam je gledati nevidljivo:
nedokučivo otajstvo ljubavi!
Stvoriteljska riječ svemoguća,
vječni Bog skriveni, nedostupni,
za nas postade djetetom tek rođenim.

U mirnoj tišini noći,
na leđima siromašne deve
ne bez truda, ne bez muke
polazim božanskom Janjetu.

Bez straha, nepokolebljiva napredujem
kroz gomilu križeva, protivština,
sigurna u sjedinjenju s mojim Bogom
I ljubim i vjerujem, usprkos svega.
Neka me uzme ili ostavi,
neka Isus čini od mene što hoće.

Pripjev:
Došao je, Božić je, zapjevajmo radosno,
stigao je među nas Emanuel!
Zaista je klanjanja dostojno njegovo ime
I moramo ga slušati prignutih koljena. (Fil 2,10)

Naziva se "Vjerni", "Istiniti", (Otk 19,11)
Ali nosi ime još uzvišenije:
On je "Početak" i "Svršetak" (Otk 22,13), sjajna zvijezda
koja prethodi svitanju zore
i nikada neće poznati zalaska.

Pripjev:
Došao je među nas, živio Božić,
naš je odsada i zauvijek Bog nebeski.

Kada, iz krila Trojstva, pojavi se na zemlji,
Spasitelj ovako reče:
"Evo me, o Oče, dolazim
Izvršiti u svemu Tvoju volju." (Ps 40,8-9)

Postanimo s njime posrednice milosti,
i znajmo braniti
Njegovu čast svojom žrtvom!

Blažena Elizabeta od Presvetog Trojstva (poznata karmelićanka)

Otkrijte koji su postovi po vašem izboru obilježili 2017.godinu i blagoslovljena vam 2018. godina!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/otkrijte-koji-su-postovi-po-vasem.html

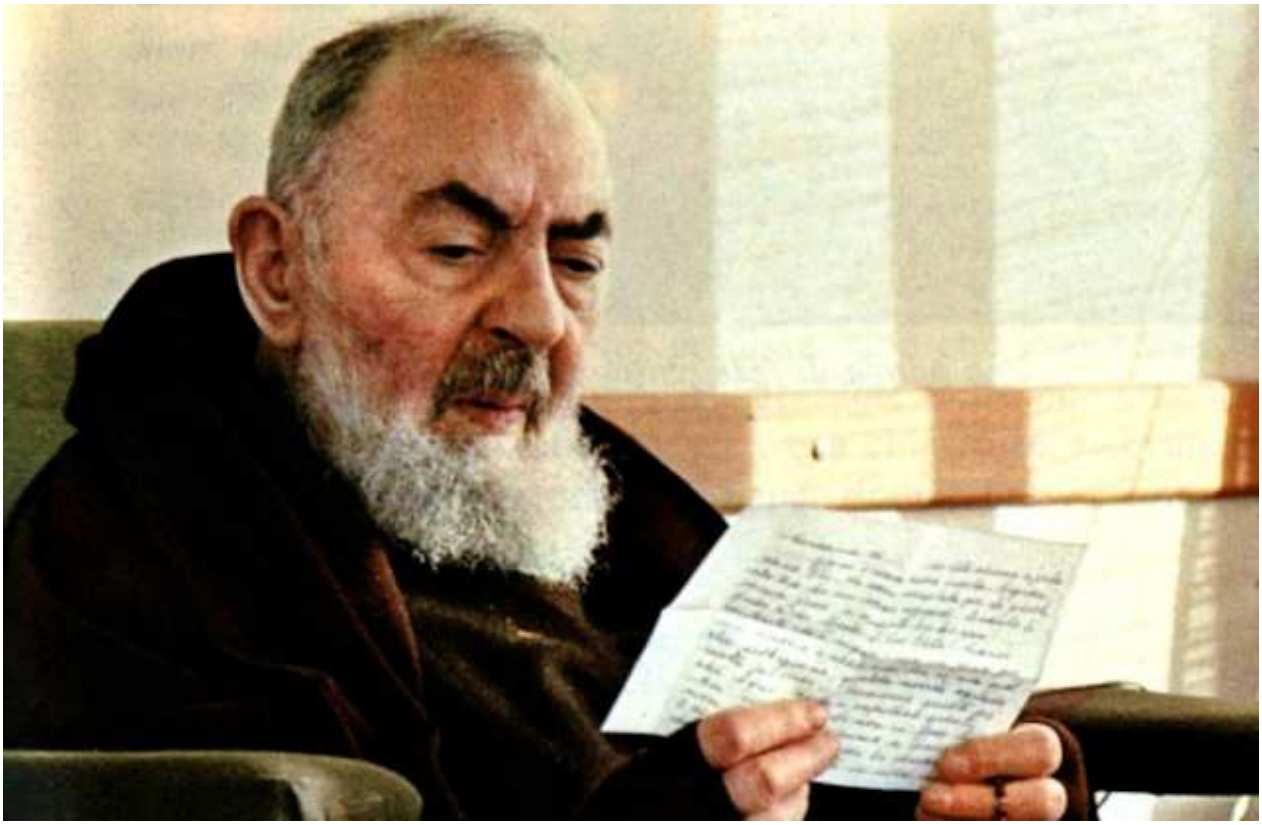

Dragi i poštovani čitatelji bloga budući da ste nam vi bitni odlučili smo se na kraju 2017.godine prisjetiti 7 postova koji su tijekom godine najviše generirani prema broju vaših klikova.

Mi poštujemo vaš izbor i zajedno s vama drago nam se toga prisjetiti! Klikom na naslov posta otvara se post za čitanje.

Vi ste ona dragocjenost koja se ugrađuje u ovaj blog i bez vas, a podržavani prvenstveno Gospinim zagovorom i Božjom milošću i providnošću ovaj blog ne bi imao smisla.

Želimo da svi zajedno svakim danom postajemo makar samo malo bolji i privrženiji Gospodinu koji je Put, Istina i Život.

Zahvalni smo svima vama koji nas podržavate duhovno i moralno bilo vašim javljanjem kako je djelovalo pozitivno i korisno na vas, bilo lajkanjem stranice, a posebno izrečenom molitvom bez koje ne bismo mogli dalje.

Na jedan način mislimo i na one koji su nas ili postove pokušali osujetiti, zbuniti ili čak i napasti. Priznajemo, da smo ožalošćeni što je toliko neznanje cjelokupne doktrine i nauka u

Katoličkoj Crkvi i što se gube duše u tom vrtlogu neznanja. Što je tolika podjela kao posljedica toga, a podjela je najveća Gospodinova rana jer On želi da se poštuje Njegov nauk i da smo jedno (veliko svećenička molitva). Prva ljubav nužno treba pripadati Bogu. Ali ujedno priznajemo da nas je to ojačalo da budemo s vama sve dok je Gospodinova volja.

Najteži put je uvijek zlatna sredina. No Bog daje milost.

Dok smo podržavani Božjom milošću i dok nas On treba tu smo, ali hajdemo samo za Gospodinom jer će doći trenutak kad će i nas Gospodin pozvati na nešto drugačije. Do tad rastimo zajedno prema Gospodinu znajući uvijek ići onamo kamo nas On zove.

Zahvaljujemo svim blogovima ili portalima i dr. koji su pod našim imenom širili prijevode i druge članke s bloga i na taj način pridonijeli bilateralnom marketingu. Oni će se sami prepoznati. Sve koji na bilo koji način čine dobro neka Gospodin obilno nagradi i za svako djelo učinjeno iz ljubavi molimo da udjeli još više blagoslova i ljubavi.

Dragi čitatelji, s Gospinim zagovorom i Božjim blagoslovom, u miru i radosti oprostimo se od stare i dobre godine i hrlimo u susret Novoj 2018.godini!

Iz uredništva vašeg bloga On treba kraljevati – Oportet illum Regnare (geslo bl.Marije od Isusa, utemeljiteljice Reda Kćeri Srca Isusova)

1. Glavni vatikanski egzorcist Amorth: Padre Pio znao je za treću tajnu
2. Mi sada živimo u vremenu trece fatimske tajne

3. Father Gruner:"Gospa je rekla da će jednog dana preko krunice i škapulara spasiti svijet"

4.

Iako se redovno ispovijedamo postoji opasnost vječne propasti! Kako ju izbjeći? Vrlo poučan videozapis za svećenike i laike....

5.

Događaj koji je potresao Italiju i Hrvatsku jer:" S Bogom se nije rugati", uči nas sveti Pavao 6.

„Prava pravcata bomba“ – Benedikt XVI. opominje Franju: Liturgija je kod kardinala Saraha u „dobrim rukama“
7.

Ekskluzivni intervju kardinala Carla Caffare

Dva talijanska nadbiskupa priključila su se ispovijesti vjere biskupa Kazahstana

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/01/dva-talijanska-nadbiskupa-prikljucila.html

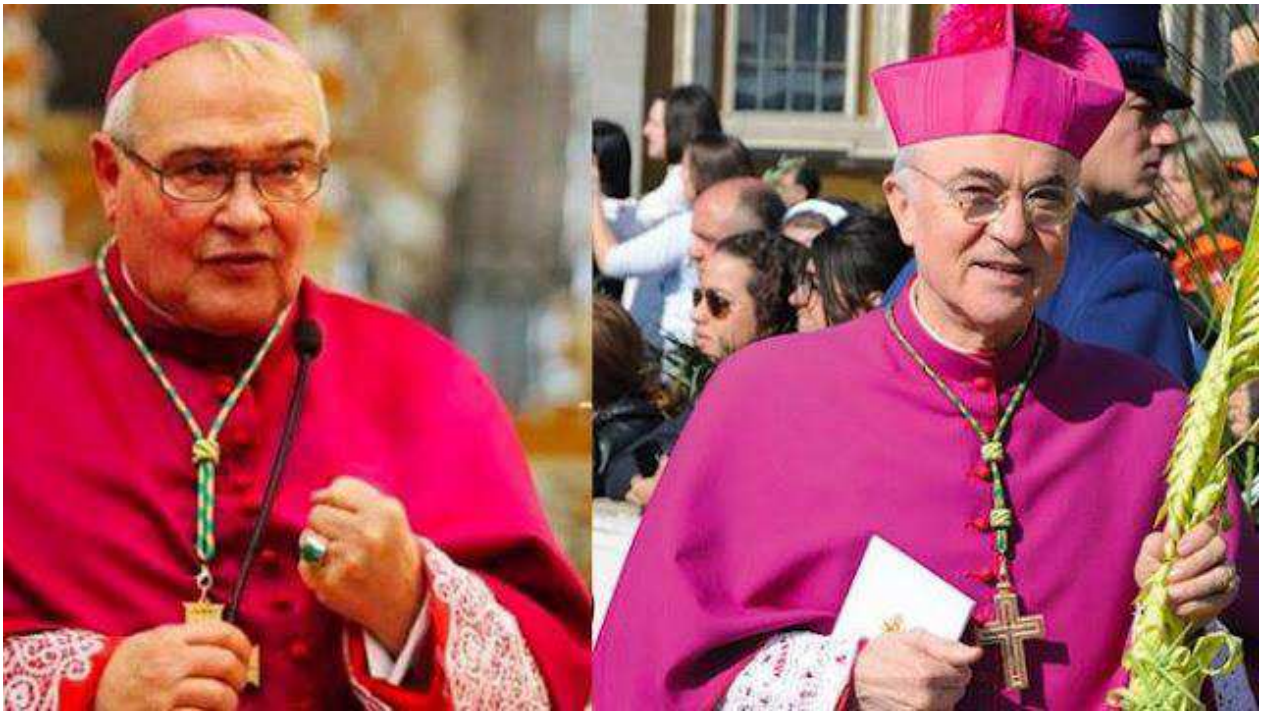

Nadbiskup Luigi Negri i nadbiskup Carlo Maria Viganò priključuju se *Ispovijesti vjere* protiv pobudnice *Amoris laetitia*

(Rim) Dva talijanska biskupa priključila su se *Ispovijesti nepromjenjivih istina o sakramentalnome braku* koju su napisali biskupi Kazahstana, a koja je prekjučer objavljena. Otpor promjenama crkvene prakse, a time i nužno i crkvenoga nauka koje papa Franjo želi postići pobudnicom *Amoris laetitia* ne popušta.

Prekjučer su nadbiskupi Jan Pawel Lenga i Tomasz Peta kao i pomoćni biskup Athanasius Schneider objavili svoju *Ispovijest nepromjenjivih istina o sakramentalnome braku*. Istog su se dana *Ispovijesti* priključila i dva talijanska biskupa. Riječ je nadbiskupu Luigiju Negriju, umirovljenome biskupu Ferrare-Comacchia i kurijalnome nadbiskupu Carlu Mariji Viganu, koji je između ostaloga već bio apostolski nuncij u SAD-u.

Ispovijest je „glas savjesti“ kako potpisnici kažu i koji time reagiraju na pomutnju koja se sve više širi u Crkvi. U središtu stoji zapovijed o nerazrješivosti valjano sklopljenoga sakramentalnoga braka.

Nadbiskup Luigi Negri

Nadbiskup Negri, najprije biskup Montefeltra i San Marina, imenovan je od Benedikta XVI. nadbiskupom Ferrare i Comacchija i naslovnim opatom Pompose. Kao takav pripadao je među istaknute članove talijanskoga episkopata. Zbog svojeg hrabrog i neokrnjenog

naviještanja vjere postao je poznat i izvan Italije. Još kao biskup Montefeltra suprotstavio se masonima i time nije dobio samo prijatelje.

Premda je dobroga zdravlja papa Franjo ga je umirovio čim je to bilo moguće po crkvenome pravu zbog godina starosti. Prije toga su liberalni crkveni krugovi inscenirali hajku protiv nadbiskupa jer su se nadali da će ga za Franjina pontifikata prljavom kampanjom uspjeti prije vremena potjerati iz službe. Franjo mu je za nasljednika imenovao „svećenika s ceste“ koji se zdušno trudi oko provođenja papinske linije *Welcome All Refugees* i koji se dodvorava muslimanima.

Nadbiskup Carlo Maria Viganò

Drugi nadbiskup koji se priključio ispovijesti jest vatikanski diplomat i kurijalni nadbiskup Carlo Maria Viganò. U javnosti je kritiziran u svezi s posjetom pape Franje SAD-u, no još i više u crkvenim krugovima. Papinsko okružje proglasilo ga je odgovornim da je Kim Davis, službenica Rowan County u državi Kansas, stavljena na popis ljudi koji osobno mogu razgovarati s papom Franjom u Apostolskoj nuncijaturi u Washingtonu. Davis je postala simbolom otpora „homo-braku“ jer je nakon presude Vrhovnoga suda uz priziv na svoju kršćansku vjeru odbila obraditi „sklapanje braka“ homoseksualaca.

Službena papinska strategija bila je naprotiv da se pošalju signali „popuštanja napetosti“ u smjeru organiziranih homoseksualaca i poglavito njihovih političkih podupiratelja. Glavni promicatelj homoseksualne agende bio je tada američki predsjednik Barack Obama. Vatikan je želio voditi pregovore s ovom političkom ljevicom. Kim Davis postala je time gotovo kamenom spoticanja. Vatikan je pokušao ovaj posjet držati u tajnosti. Kad je sama Davis to objavila, vrisnuli su lijevi mediji, zbog čega je Vatikan protivno istini opovrgao susret, ali kratko vrijeme nakon toga ipak je morao priznati.

Kim Davis bila je po želji vodećih američkih biskupa na popisu posjetitelja, što nije bilo moguće bez Nuncijeve pomoći. Njezina nazočnost omela je namjeru papinskoga okružja da gestama stekne naklonost vodećih američkih krugova, no krugova koji su daleko od Crkve. Stoga je Franjo, također u nuncijaturi, primio nekadašnjega učenika, deklariranoga homoseksualca, s njegovim homoseksualnim „partnerom“. U suprotnosti s očito neželjenim kratkim susretom s Kim Davis Papa je za dvojicu homoseksualaca ostavio dosta vremena i na koncu su objavljene i fotografije susreta. Tijekom susreta Davis s Papom kratko prije toga nije bilo dopušteno fotografiranje.

Nuncij Viganò bio je odonda otpisan u papinskome okružju i slovio je za prikrivenoga „Papina neprijatelja“. Prema vatikanskome običaju nije odmah maknut sa svoga mjesta u Washingtonu, nego pola godine kasnije.

Duboki jaz

Tko sada misli da se dvojica nadbiskupa „osvećuju“ papi Franji zbog osobnih stvari te se priključuju Ispovijesti biskupa Kazahstana, on ne ide u dubinu unutarcrkvenoga sukoba. U

ovome sukobu posrijedi su načelna pitanja sadržajne naravi. Činjenica je pak da papa Franjo i njegovo okružje uglavnom neumoljivo kažnjavaju drukčija mišljenja. I slučaj Negri kao i slučaj Viganò pokazuju kuda prolazi crta razgraničenja ovoga pontifikata.

Obojica su sudjelovala 28. listopada prošle godine na *Angelicumu* na konferenciji koju je organizirala *Voice of The Family* prigodom 50. obljetnice enciklike *Humanae vitae*. Još jedan dokaz da je riječ o teškim sadržajnim pitanjima, a ne o osobama. I na području borbe za život naziru se opasnost da bi Franjo mogao napustiti dosadašnje obrambene crte i žrtvovati ih duhu vremena, kao što je to potvrdila legalizacija eutanazije u Italiji, a da Crkva protiv toga nije podigla svoj glas.

Tekst: Giuseppe Nardi

Izvor:

Ovo se zaista isplati vidjeti – virtualna šetnja kapelicama Zadarske nadbiskupije

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/01/ovo-se-zaista-isplati-vidjeti-virtualna.html

Časne sestre u noćnom klanjanju pred presvetim – izmjenjuju se svakih sat vremena

Budući da u Redu Kćeri Srca Isusova u Lasinji, Sisačka biskupija ima zvanja iz Zadarske nadbiskupije (članak iz 2010, danas je 27 sestara u Redu Kćeri Srca Isusova s tim da je jedna sestra privremeno u Tirolu, a jedna u njihovoj kući u Marseilleu) prenosim s bloga Tradicionalna Misa obavijest o kalendaru i svetoj Misi, a također ono što je na jedan način **posebnost možete virtualno prošetati kapelicama Zadarske nadbiskupije** u kojima se mise slave "ad orientem" odnosno prema istoku, svetohraništu, prema najstarijoj tradiciji sveopće Crkve, kako prenosim s bloga Tradicionalna Misa.

Ova virtualna šetnja je zaista prekrasna i isplati se odvojiti vremena kako biste nešto jako lijepo vidjeli.

Sveta Misa po tradicionalnom rimskom obredu slavit će se u zagrebačkoj crkvi sv.Martina 7. siječnja (ove nedjelje), blagdan svete Obitelji, u 11.30.

Kao dodatnu "poslasticu" autor fotografija kalendara je pripremio i virtualnu šetnju po ovim crkvama koju možete vidjeti OVDJE, pa vam svakako preporučujemo da odvojite malo vremena i pregledate ove crkve u virtualnom okruženju, dok vam se ne pruži prilika da ih vidite uživo i pomolite se u njima, prenosim s bloga Tradicionalna Misa.

Raju duhovni, utječemo se Tvojoj brzoj pomoći

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/01/raju-duhovni-utjecemo-se-tvojoj-brzoj.html

Zbog Tebe, Omilostivljena, raduje se svako stvorenje: anđeoski zbor i ljudski rod, o posvećeni hrame i raju duhovni, o djevičanska pohvalo! Bog se po Tebi utjelovi i postade djetetom – Onaj koji je odvjeka Bog naš. On si od krila Tvoga stvori prijestolje, a utrobu Tvoju učini širom od nebesa! Zbog Tebe, Omilostivljena, raduje se svako stvorenje. Slava Tebi!

Izvor: iz Liturgije Svetog Bazilija Velikoga

Komentar: Što više ljubimo Bogorodicu i vazda Djevicu to više rastemo i u ljubavi prema Bogu. On nam ju je dao za Majku da nas vodi na putu svetosti u nebesku domovinu!

Zanima li Vas tko je bio sveti Bazilije Veliki možete odgovor potražiti OVDJE i OVDJE

Danas je i Gospa od Brze Pomoći. Pobožnost prema Gospi od Brze Pomoći 27. rujna 1851. odobrio je Sveti Otac Pio IX. i odredio da se slavi 8. siječnja. Utecimo joj se u zagovor jer Majka zna kako će nam pomoći i povesti na put svetosti.

Još se lako može doći do papinskog nauka i raspršiti tmine pomutnje koju šire modernisti

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/01/jos-se-lako-moze-doci-do-papinskog.html

Lijevo gore: sveti papa Pio X., sredina Lav XIII, desno gore Pio IX.
Desno dolje sveti papa Pio V., lijevo dolje sveti papa Grgur

Katolik se ne smije zaustaviti, to bi značilo zaostajanje, nego uvijek treba napredovati u vjeri. Molitvom, čitanjem i produbljivanjem znanja o vjeri. Osobito u vremenima nevjere i izdaje.

Imamo dovoljno mogućnosti. Ako danas dovoljno ne slušamo što bismo trebali slušati, onda možemo čitati, primjerice velike enciklike ranijih papa. One nas poučavaju i štite od mlakosti u vjeri i od pomutnje koja svakim danom biva sve veća. Ovi pape bili su veliki uzori svetosti i učenosti i vjerno su prenosili apostolski nauk. I danas ih čitamo kao da su jučer napisane baš za nas.

Mnoge enciklike jednostavno možemo naći na internetu i isprintati. Ima ih dosta na hrvatskome, a sve ih možemo naći na engleskome, talijanskome, njemačkome...

Primjerice: Quanta cura svetog Pija IX.,
Satis cogitum Lava XIII.,
Pascendi pape Pija X.,
Mortalium animos Pija XI.,
Mystici corporis Pija XII.

Pomutnja je velika, ali je nauk svete Crkve Katoličke jasan i stoga ne treba očajavati i dopustiti da nam bilo što oduzme radost u vjeri.

Pogled kroz Sveto Pismo na homoseksualnost

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/01/pogled-kroz-sveto-pismo-na.html

Božja Riječ nam jasno upućuje da je homoseksualnost protuprirodno općenje jer prirodno je darivanje svoje spolnosti u braku između muškarca i žene.

Citati iz Svetog Pisma:

-Ne lijegaj s muškarcem kako se liježe s ženom. To bi bila grozota! (Lev 18:22).

-Ako bi muškarac legao s muškarcem kao što se liježe sa ženom, obojica bi počinila odvratno djelo. Neka se smaknu i krv njihova neka padne na njih. (Lev 20:13)

-Jao onima koji zlo dobrom nazivaju, a dobro zlom, koji od tame svjetlost prave, a od svjetlosti tamu, koji gorko slatkim čine, a slatko gorkim! (Iz 5,20)

-Jer otkriva se doista s neba gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu sputavaju nepravednošću. Jer što se o Bogu može spoznati, očito im je: Bog im očitova. Uistinu, ono nevidljivo Njegovo, vječna Njegova moć i božanstvo, onamo od stvaranja svijeta, umom se po djelima razabire tako da nemaju isprike. Jer premda upoznaše (uključuje svjesnu dužnost molitve i poklona), ne iskazaše mu kao Bogu ni slavu ni zahvalnost , nego ishlapiše u mozganjima svojim te se pomrači bezumno srce njihovo. Umišljajući da su mudri postali su ludi i zamijeniše slavu neraspadljivog Boga likom,

obličjem raspadljiva čovjeka.. Zato ih je Bog preko pohota njihovih srdaca predao nečistoći, tako da sami obeščašćuju svoja tijela;..... Zbog toga ih je Bog predao sramotnim strastima; njihove žene zamijeniše naravno općenje protunaravnim; a tako su i muškarci napustili naravno (prirodno) općenje sa ženom i raspalili se pohotom jedni za drugima, te muškarci s muškarcima sramotno čine i sebi na sebi primaju pravednu plaću (kaznu) za svoja zastranjenja. (Rim 1.18-28)

Katolički nauk nas uči da je homoseksualnost sodomski grijeh, ali i kazna, te da oni koji to prakticiraju snose često gadne posljedice budući da su odabrali otpad od Boga.
Homoseksualnost je posljedica pobune protiv prirodnog Božjeg djela i reda stvari!
Svi oni koji podržavaju grijeh (bio to blud, preljub, sodomija i sl.), ne govoreći osobi da čini grijeh i zlo koji zasigurno nije Božja volja jer se Bog grijehu protivi, koji im povlađuju, toleriraju i brane ih bez upute da i ako imaju krive sklonosti, mogu se oduprijeti zlu i grijehu, a osobito ako su to teolozi, svećenici, biskupi i njima slični snosit će strahovitu odgovornost jer kome je više dano od njega će se i više tražiti...

„Dobro znajte ovo: nijedan bludnik ili bestidnik, pohlepnik, idolopoklonik (neuredne požude koji iskazuje stvorenjima) – nema baštine u Kraljevstvu Kristovom i Božjem! Ako su oni kažnjeni smrću koji su tako činili živeći po tijelu, koliko će više biti kažnjen tko zlim naučavanjem potkopa vjeru za koju je Krist razapet? Takav će zločinac ići u neugasivi oganj, a jednako i onaj koji ga sluša.“
Poslanica Efažanima iz govora sv. Ignacija, Božanski časoslov za redovnike

Bog je došao grješnicima, ali ne da ih ostavi u grijehu već da ih ozdravi od njega. Bog nakon pokajanja govori: "Idi i ne griješi više." Tad stupa milost. Tad se ima pravo na Pričest i milosni život u Bogu jer u suprotnom se čini svetogrđe.

Duhovna djela milosrđa
1. Dvoumna savjetovati
2. Neuka poučiti
3. Grješnika pokarati
4. Žalosna i nevoljna utješiti
5. Uvredu oprostiti
6. Nepravdu strpljivo podnositi
7. Za žive i mrtve Boga moliti

Istina da smo već više puta podijelili ovu peticiju direktno preko stranice citizengo, ali vidi se potreba još to poduprijeti. Nažalost mnogo je onih koji s psihološke i vjerničke strane ne razumiju ovu tematiku koja bi djeci stvorila ogroman problem za njihovo zdravo odrastanje.

Neki me optužuju:"kad bih imala prijatelja koji je takav da ne bih ovako reagirala" i na taj način brkaju osobu i grijeh. Takvima sam pozvana odgovoriti moj najbolji prijatelj iz srednje škole ima problem s tim no nikad ga kao osobu ne bih gledala manje vrjednijim.

Razgovarali smo o toj temi i on sam priznaje da dijete nikad ne bi usvojio jer to jednostavno nije prirodno ni dobro okruženje za djecu.

Tko god želi neka klikne OVDJE i potpiše za zaštitu djece

Novo ruho Martina Luthera od heretika do „svjedoka evanđelja“ i „učitelja vjere“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/01/novo-ruho-martina-luthera-od-heretika.html

Pokušat ćemo zbog novih rezultata istraživanja o Lutheru kritički preispitati izjave o njemu kao „zajedničkom učitelju vjere“, „svjedoku evanđelja“ i „ekumenskoj perspektivi“, koliko god to bilo nezahvalno i/ili jednostrano, ne želeći stavljati sol na stare rane, ali i ne nasjedati uljepšanoj slici povijesnog konstrukta o Lutheru pomalo kao u bajci o Carevom novom ruhu,unatoč pokušaja rehabilitacije Luthera. „Rane se ne mogu liječiti ako se ih iz krivo shvaćene ljubavi prekriva ili prešućuje ... Nezanemariva šuteća većina katoličkih laika i svećenika, koji se nisu mogli poistovjetiti s priopćenim rezultatima priredaba o Lutheru i međukonfesionalnih komisija – a još manje s onima 'ekumenske avangarde', odnosno, s onima koji se takvima smatraju – prevelika je i preznačajna. ... Sveobuhvatno se ne dade nijedan čovjek ispitati i razumjeti (individuum est ineffabile - pojedinac je neizraziv), čak ako se oko toga trude sve znanosti i discipline, a kamoli ličnost značenja kao Luther, koji je kao rijetko drugi promijenio Crkvu i svijet“ (Albert Mock, Abschied von Luther, str. 106-107).

Nameće se pitanje: Što dovodi doktora teologije do njegovih izjava o Bogu poput, primjerice ove, (WA 31 I, 249) „**Bog proturječi sam sebi, stoga ne može biti Bog. On mora najprije postati đavao. Zaključak, BognemožebitiBog**.“, do tolike netrpeljivosti i čak pozivanja na usmrćivanje različitih skupina ljudi, i to u ime Boga (WA Ti, 3, 75, 2911:„ ... Ja, Martin Luther, u pobuni sam zatukao sve seljake, jer sam ih naložio pobiti; sva njihova krv na mome je vratu. **AlijaupućujemnanašegaGospodinaBoga, onmijetozapovjediogovoriti**.“ Što je tomu razlog? Je li Lutherova nominalistička i

okamovska teologija kojom se godinama nadahnjivao ili sofisticirana teološka problematika o oprostima? Što je razlog njegovih bezmjernih psovki, blasfemija i mržnje, koje postavljaju naglavce svu biblijsku etiku i moral, i u potpunosti proturječe kršćanstvu i poruci evanđelja?

Dio odgovora na to pitanje pružio je tadašnji kardinal Joseph Ratzinger u njegovoj knjizi: Joseph Ratzinger, Kirche, Ökumene und Politik. Neue Versuche zur Ekklesiologie, Einsiedeln 1987, str. 6:
„Ipak ostaje istinito da se religija uvijek može proizvesti samo religijom i da novi religiozni pokret (poput reformacije) nastaje samo novim religioznim iskustvom kojemu možda pogoduje cjelokupna situacija neke epohe, pa se ono pritom služi njenim sredstvima, ali se u njoj ne rasplinjuje. **Ono temeljno (u Lutherovu religioznom iskustvu) strahovanje je od Boga kojim je Luther u napetosti između božanske zahtjevnosti i svijesti o grešnosti bio pogođen sve do najdubljeg temelja svoga bitka – toliko da mu se Bog pojavljuje "sub contrario", kao suprotnost sebe samoga, kao đavao koji želi uništiti čovjeka**.“

Neprijeporno je, Lutherov književni opus uz sva zastranjenja prožima religioznost i pobožnost. Luther nedvojbeno ima vrlo važnu ulogu u povijesti razvoja njemačkog jezika, kojega je bitno odredio svojim prijevodom Biblije. „Lutherova najveća zasluga neosporno je njegov prijevod cijelog Svetog pisma. Mora se, doduše, biti pravedan prema mnogim misionarima, propovjednicima i prevoditeljima, koji su se nakon sv. Bonifacija (oko 680.-755.) zalagali za navještaj evanđelja u Njemačkoj na materinjem jeziku (theodisce) – Luther nije začetnik njemačkog književnog jezika – ipak, on zauzima izvanredan položaj kao prevoditelj Biblije“ (Albert Mock, str. 100).

Luther nije kao prvi preveo Bibliju na jedan od njemačkih govora i time ju učinio dostupnom Nijemcima. Prije Luthera, do u njegovo doba, od 1466. do 1522., bilo je 18 njemačkih prijevoda Biblije, (14 na gornjonjemačkome govoru i 4 donjonjemačkom), ali u manjim nakladama, i 72 djelomična prijevoda. Ovi prijevodi nisu bili svojevoljni kao Lutherovi, i s mnogo manje filoloških manjkavosti i prevodilačkih grješaka. Godine 1534. preveo je Bibliju i cijeli život ju usavršavao. No, Luther iz Starog zavjeta izbacuje samovoljno kako mu odgovara Knjigu Mudrosti, Knjigu Sirahovu, knjige Baruh, Juditu, Tobiju i Prvu i Drugu knjigu o Makabejcima. Evangelici drže da cijelo Sveto pismo ukupno obuhvaća 66 knjiga, dok katolici priznaju i prihvaćaju stari popis od 72 knjige. Iz Novog zavjeta izbacio je Jakovljevu poslanicu, gdje piše: „Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djelâ nema? Zar ga vjera može spasiti?“ (Jak 2, 14). Klasičan primjer krivotvorenja izvornog teksta je: (usp. Drugu Pavlovu poslanica Solunjanima, 2 Sol, 2, 15 i Iv 21, 25), u Poslanici Rimljanima 3, 28 stoji: „ ... jer tvrdimo da se čovjek opravdava vjerom bez vršenja zakona“. Luther, međutim, prevodi: „Tvrdimo da se čovjek opravdava **samo** vjerom bez vršenja zakona.“ Riječ „**samo**“ nema u izvorniku, no, Luther ju jednostavno samovoljno ubacuje. Onima koji Bibliju ispravno prevode Luther se izruguje. U njegovoj „Poslanici o prevođenju Wenceslavu Lincku“ („Sendbrief vom Dolmetschen an Wenzeslaus Linck“) iz 1531. otvoreno priznaje i opisuje svoj stil prevođenja: „Ako se vaš papist (katolik) mnogo muči s riječju 'sola-samo', tada mu, dakle, smjesta kaži: **Doktor**

Martinus želi to tako imati, i kaže: papist i magarac jedna su stvar. **Tako ja to želim, tako to naređujem, umjesto razloga stoji moja volja**.“ Opravdava se, između ostaloga, kako znade da u izvorniku nema riječi „sola“, ali da je to u duhu njemačkog jezika i opće razumljivo!

„Tako, primjerice, ne priznaje cijelo Sveto pismo kao kanonsko, iako ga jezično izvrsno prevodi, nego sortira prema 'svojem' načelu, razlikujući između kanonskih i nekanonskih knjiga, između takvih, naime, koje djelo spasenja (u Lutherovom smislu) posebno ističu, i onih, koje prema njegovom mišljenju to ne rade. Jakovljevu poslanicu s glavnom rečenicom 'vjera je mrtva bez djela' (Jak 2,26) žigosa kao 'slamnatu poslanicu ('stroherne Epistel'), premda na drugim mjestima opet time argumentira, kako bi potvrdio svoju predodžbu o 'demonskoj vjeri'. Čak i poslanice apostola Pavla, kojeg s osobitom sklonošću navodi kao svog jamca, ne ostaju pošteđene od njegova jednostranog, prema njemu skrojenog izbora. Kada se uloži trud točno ponovno pročitati mjesta sv. Pisma, koja on navodi kao dokaz, tada je čovjek više nego iznenađen o ovom, upravo bolesno smionom načinu, prekrojavanja teksta sv. Pisma prema vlastitim potrebama“ (Albert Mock, Abschied von Luther, str. 77).

Ovdje se zbog zadanog okvira ne možemo podrobnije upustiti na mnoge druge Lutherove primjere samovoljnog tumačenja i krivotvorenja na nešto više od sto mjesta biblijskog teksta.

„Kod sve veličine izvjesnih Lutherovih zasluga ne smije se ni u kom slučaju prijeći preko činjenice i potisnuti to, da je on 'Crkvi reformacije', **oduzeo 'tijelo i krv Kristovu'**, doduše, ne namjerno, ali zbiljski, i to ne samo kao euharistijsku *žrtvu*, što je svom dušom želio, i pomoću svjetovne vlasti pokušavao ostvariti, nego i kao euharistijsku *gozbu*, što u sukobu sa Zwinglijem i ostalim reformatorima slično angažirano nije želio. Na tome ne mijenja ništa, ni to što se nepokolebljivo držao ispravnog prijevoda i riječi pretvorbe 'ovo *je* tijelo moje.' Kao i ostali reformatori Luther je nijekao 'ministerijalno svećenstvo' i to ukinuo, i time stvarno ubio 'Jaganjca Božjeg' za sebe i svoje pristaše, a ostavio samo još lijepo štavljenu i ukrašenu 'Jaganjčevu kožu' Svetog pisma. Kada prihvaćamo autentičan nauk Katoličke Crkve kao autentičan nauk Krista – a to čini katolik vjernik – tada evangeličko i reformirano kršćanstvo nikada u petsto godina od svojeg postojanja nije primilo 'tijelo i krv Isusa Krista', nego je kod svojih Gospodnjih večeri vršilo samo jednu vjersku gozbu sjećanja na posljednju večer, i primilo samo običan kruh ili 'duhovnu pričest'. Njihov proces sekularizacije i smanjenja na samo dva do pet posto svojih članova koji prakticiraju svoju vjeru dolaženjem u njihove crkve, zasigurno ima svoj najdublji razlog u ovoj glađi za euharistijom. A otkada se katolička teologija otvorila prema luteranskim idejama, koje je stoljećima smatrala pogrešnima, i broj katolika vjernika kod dolazaka na sv. mise također se vrlo značajno smanjio“ (Albert Mock, str. 102).

Konačno, Crkva je na Tridentskom saboru (1545.-1563.) *ex cathedra* osudila Lutherove zablude. Luther za sobom nije ostavio sustavno izrađeni nauk, kao Jean Kalvin (1509.-1564.) „*Institutio christianiae religionis*“. Zbog Lutherovog suradnika i tajnika Filipa Melanchtona, Lutherove stvarne pozicije i izjave, ponajprije one kristološke,

još i danas su jedva poznate. Melanchton je u svojim „*Loci communes rerum theologicarum*“ iz 1521., prvoj luteranskoj dogmatici, sažeo Lutherovu teologiju, izbacivši iz nje sve sablažnjivo i zaodjenuo ju u novo ruho, i u daljnjim nakladama Lutherov nauk oslabio. U nakladi iz 1535. Melanchton je već izmiješao novi Lutherov nauk s tradicionalnim katoličkim naukom, da bi u izdanjima iz 1544. i 1559., nakon Lutherove smrti, potpuno prešutio nauk o neslobodnoj volji i krivotvorio ga, a doveo do izražaja svoju teologiju. Tema za sebe su odnos i razilaženja između Luthera i Melanchtona, „što mnogi životopisci Luthera pokušavaju izravnati i ublažiti“ (Josef Lortz, Die Reformation, str. 299). Luther je, s jedne strane, bio razočaran moralnim rasulomnjegova pokreta i profesorima u Wittenbergu, a s druge strane, ponajviše zbog nesnošljivosti prema Melanchtonu i njegovim „sakramentiranjem“ kako se izrazio. Već je namjeravao napisati spis osude protiv Melanchtona, da ga knezovi nisu odvratili od toga. Sve skupa kulminiralo je Lutherovim bijegom iz Wittenberga u ljeti 1545. Melanchton je nakon Lutherove smrti preuzeo vodeću ulogu, i prema tumačenju nekih povjesničara, njegovim popuštanjem prema Katoličkoj crkvi zapravo spasio reformaciju. „Tako je do danas Evangelička crkva, tj. crkvena zajednica, **prema svojoj etiketi, doduše, luterovska, ali sadržajno je uglavnom melanchtonovska**. Izvorni Luther je time ostao stoljećima zastrt, što dokazuje i pijetizam, koji se ne može svesti na Lutherovu teologiju“ (Albert Mock, str. 82).

Protestantska teologija, uz izuzetke, jedva poznaje, i/ili možda ne želi poznavati stvarnog Luthera i njegov cjelokupan opus. Njemačka filozofkinja i osnivačica akademije Gustav-Siewerth, prof. dr. Alma von Stockhausen okupila je istraživače Luthera kako bi se očitovali o njegovom cjelokupnom književnom opusu. Ispostavilo se da nisu ni redak pročitali, jer ne vladaju srednjovjekovnim latinskim brzopisom. **Jedini u svijetu koji je pročitao, proučio i prokomentirao Lutherov cjelokupan opus, i to sedam puta tijekom 40 godina, bio je prelat Theobald Beer (1902.-2000.), vodeći stručnjak za Luthera.**

Izvor 1**Izvor 2**

Mock, Albert: „Abschied von Luther – Psychologische und theologische Reflexionen zum Lutherjahr, Luthe-Verlag, Köln, 1985.

Povijesna činjenica: Martin Luther bio je multimilijunaš!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/01/povijesna-cinjenica-martin-luther-bio.html

Hans Conrad Zander to je iskopao i izrekao i svatko tko želi može to još uvijek poslušati i čuditi se ili razljutiti. I to baš u emisiji „Znaci vremena“ na programu WDR 5 koja je prikazana 31. listopada na Dan reformacije. A javni mediji ne bi trebali lagati. Oni su sve točno istražili: **Martin Luther bio je multimilijunaš**!

Svojim nasljednicima Luther je ostavio imutak vrijedan **oko tri milijuna eura**! Njegovo se bogatstvo sastojalo od zemljišnih posjeda, kuća, nakita, zlata itd. „Reformator“ koji je polemizirao protiv „katoličkih debelih zelenaša i lihvara“ bio je multimilijunaš.

Emisiju možete poslušati na njemačkome jeziku na adresi: http://www1.wdr.de/radio/wdr5/sendungen/zeitzeichen/martin-luther-ablass-100.html

Milijunaš Martin Luther! Jedan od najbogatijih građana Wittemberga koji je bio reformator u svojim posljednjim godinama. Svojim nasljednicima ostavio je bogatstvo vrijedno oko tri milijuna eura. Multimilijunaš Luther! Kako to povezati sa strastvenom polemikom protiv svih „zelenaša i lihvara“?
Kako to povezati s njegovim riječima o „đavolskome smradu“ koji potječe od svakoga novca? Kako to spojiti s činjenicom da mu osobno nije bilo stalo do novaca, da čak nije znao ni računati i da je dao da ga se iskorištava?

Lutherova polemika protiv prodaje oproštajnica počela je s njegovih 95 teza.

Izvor:

Koji je naš odgovor na zločine našega naroda? Je li on zajedno s ovom mladosti Krist će pobijediti ili?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/01/koji-je-nas-odgovor-na-zlocine-nasega.html

Znak slabe vjere je gledati teške grijehe i ostati nehajan. Još na početku i zamrmljamo u sebi, ali vidjevši da tim nismo uklonili zla uglavnom slegnemo plećima misleći kako nema koristi ništa poduzimati budući je sve samo zloća. Umjesto da se pomolimo za naknadu grijeha, npr. psovke, pobačaja, umjetne oplodnje, bluda, mi još ogovaramo ili podupiremo grijeh šutnjom i nehajem u ljubavi prema Gospodinu kojem pripada prva ljubav.

Možda mislimo: "Tko sam ja da sudim?"

Gospodin nas poziva u sv. Pismu kako trebamo udijeliti bratsku opomenu kad vidimo kako bližnji srlja u grijeh i mogućnost vječne propasti jer će inače krv biti tražena iz ruke onoga tko je prešutio i oglušio se na duhovna djela milosrđa kao npr. dvoumna savjetovati, grješnika ukoriti. Ukoliko to ne činimo zbog Ljubavi i spasenja te duše koja zamračeno juri u osobnu propast zajedno s njom ćemo snositi odgovornost za počinjeno zlo.

Sam Gospodin je rekao:" Idi i ne griješi više."

Potrebno je znati odvojiti grijeh od grješnika. Pozvani smo grijeh i zlo osuditi, a čovjeka ljubiti.
Ta reći barem jednu tihu molitvu ili prikazati svetu Misu za tu osobu ne bi smjelo biti teško, kad već nećemo činiti i veće pokore za taj grijeh i spasenje duša.

Eh, kad bi svaka psovka, bludni čin, svetogrdna Pričest, razna proklinjanja, pobačaji, eutanazija i sva zla djela bila naknađena jednim uzdahom, ne bi naš narod tištila tolika krivnja!

Koliko bismo ugodili Srcu Isusovom, kad bismo mu svaki dan prikazali ujutro, uz ostalo i naše svagdanje teškoće i s takvim ih mišlju kroz dan podnosili! Koliku bi vrijednost dobile pred Bogom! A gdje su drugi užasni grijesi! Koliko je javnih sablazni, što otimaju Kristu duše, pogrdno pljuju na Njegove zapovijedi! Koliko prikrivenih zločina! Bog nas uči kako poštovati život, ne ubij! Faraon je bacao djecu u vodu, Herod ih je klao, ali što je to prema zloći našeg tobože uglađenog doba, gdje se na tisuće malih života đavolski otimaju i nebu i zemlji! Kako nas zemlja ne proguta!

Gospodine, pokaži nam ognjeni ponor, prema kojem letimo ne bismo li se obratili.
Duše Sveti gani nam srce, da poželimo biti suradnici u Kristovoj pobjedi nad zlom svijeta!

Kao odgovor na te zločine, odgovaramo da će Krist pobijediti!

Predsjednik Sjedinjenih Američkih Država, Donald J. Trump, izdao je proglas za nerođene i proglasio 22. siječnja 2018., kao Nacionalni dan nepovredivosti ljudskih života. O svemu više pročitajte na dnevno.hr. Hoće li i naša općenita politička situacija krenuti naprijed u ovom području ili će se naši političari praviti kao da se djelo Trumpa i borba za nerođene njih ne tiče? Hoće li biti ravnodušni ili zagovarati život ne kao nešto samo humano već kao Božji dar? Život je slika Gospodina koji je rekao: "Ja sam Put, Istina i Život" i zato sotona toliko ne podnosi život jer ne podnosi Gospodina.
Pogledajte nedavni Hod za život u Washingtonu, siječanj 2018. Pro-life pokret je jak, mlad i raste. Možda će jednog dana i u našoj zemlji Gospa Guadalupska i Fatimska (zaštitnica nerođenih i obitelji) dobiti svoje mjesto, odmah nakon Gospodina, u Hodu za život!

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 27. SIJEČNJA 2018.

Nadbiskup Fulton Sheen: Značenje sv.Mise - tri videozapisa

Nadbiskup Fulton Sheen: Značenje svete Mise 1/3

Nadbiskup Fulton Sheen: Značenje svete Mise 2/3

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
~~Animirani film~~ (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

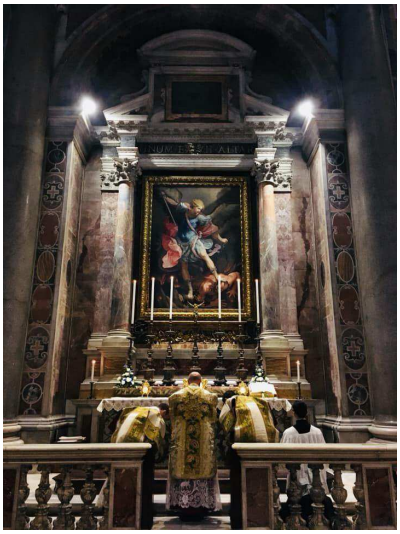

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

► prosinca (12)

► studenoga (14)

► listopada (12)

► rujna (11)

► kolovoza (10)

► srpnja (9)

► lipnja (8)

► svibnja (6)

► travnja (8)

► ožujka (13)

► veljače (8)

▼ siječnja (9)

Nadbiskup Fulton Sheen: Značenje sv.Mise - tri vid...

Koji je naš odgovor na zločine našega naroda? Je l...

Povijesna činjenica: Martin Luther bio je multimil...

Novo ruho Martina Luthera od heretika do „svjedoka...

Pogled kroz Sveto Pismo na homoseksualnost

Još se lako može doći do papinskog nauka i raspr ši...

Raju duhovni, utječemo se Tvojoj brzoj pomoći

Nadbiskup Fulton Sheen: Značenje sv.Mise 3/3

NAPOMENA:
Pri prevođenju se činilo bitnim napomenuti kako se oko 7:18 ovoga videa, nadbiskupu Sheenu, u toku dužeg govora, potkrala pogrješka. Naime, za služenje svete Mise nužna je valjana tvar, a valjana tvar za svetu Misu je isključivo grožđano vino. Biskup Sheen ovdje govori o izvanrednim uvjetima u kojima se nalazio biskup progonjen od komunističkih vlasti, no valjana tvar je za Misu apsolutno nužna jer o njoj ovisi sama valjanost Mise. Za one koji žele znati više o ovom pitanju prilažemo odlomak iz Teološke sume svetoga Tome Akvinskog (Tertia Pars, pitanje 74., članak 5.): OVDJE

Pozivamo vas posebno da pogledate prvi protuargument i odgovor na prvi protuargument, budući da oni posebno objašnjavaju kako "vina" rađena od drugih materijala nisu vina u punom smislu riječi i da ne mogu biti korištena u svetoj Misi. Čini se važno ovo napomenuti da se izbjegnu pogubna liturgijska "eksperimentiranja".

Ukoliko se titlovi ne vide molim Vas kliknite na videozapisu na ikonicu za titlove

Objavio/la katolicki nauk u 16:13:00

Oznake: Biskup Fulton Sheen, Sveta Misna Žrtva, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PETAK, 2. VELJAČE 2018.

Ne bojte se! Hrabri budite i kročite Gospodinovom stazom!

Poslijepodnevni blagoslov

Ovaj članak posvećujem mojim prijateljicama od kojih su dvije drugom polovinom prošle godine primile prve zavjete, a jedna sestra će ove godine imati vječne zavjete. Sestra Marie je u novicijatu Reda Kćeri Srca Isusova u Lasinji.

Također je članak vrlo zgodan i poučan pročitati i svima onima koji moguće razmišljaju o duhovnom (ali i sakramentalnom bračnom) pozivu kao i svakom kršćaninu.
Kad naiđu kušnje i pitanja, a to je redovan put zvanja sjetimo se riječi Svetog Pisma: "Sve mogu u Kristu koji me jača." (Fil 4,13)

Put utemeljiteljice Reda Kćeri Srca Isusova, bl. Marije Deluil – Martiny

Utemeljiteljicom je postala s nepunih 32 godine života. Sestrinska udruga je utemeljena 8.

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

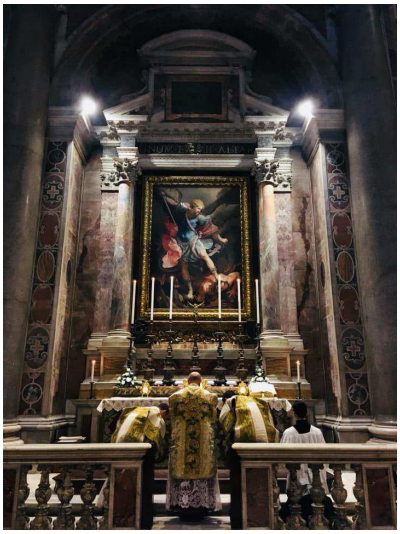

KONTAKT

ontrebakraljevati
@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

► prosinca (12)

► studenoga (14)

► listopada (12)

► rujna (11)

► kolovoza (10)

► srpnja (9)

► lipnja (8)

► svibnja (6)

► travnja (8)

► ožujka (13)

▼ veljače (8)

Srce Isusovo Te poziva da budeš i Ti Njegov počasn...

Pogrješivost / nepogrješivost Pape? Gubimo li vjer...

U čemu je tajna svetosti sv. Franje i Jacinte iz F...

Kako moliti Sedam posljednjih Isusovih riječi?

Odgovor na mjestu

Zdravo, Majko Božja Marijo, zaštitnice naše drage ...

Istinito i lažno milosrđe

Ne bojte se! Hrabri budite i kročite Gospodinovom ...

► siječnja (9)

prosinca 1869. 20.lipnja 1873., na svetkovinu Presvetog Srca Isusova. Marija s malenom skupinom sestara dobiva koprenu i postaje Majka Marija od Isusa. Tada je u Crkvi rođena nova redovnička družba Kćeri Srca Isusova. Njezin život je bio do kraja davanje za drugoga u potpunoj oslonjenosti na Gospodina.

Uzor utemeljiteljice koji nasljeduju i Kćeri je Majka Božja u njezinim posljednjim godinama života. Život Majke Božje u tim godinama je bio zaokupljen Euharistijom, Kalvarijom i Crkvom.

"Kalvarija još postoji. Križ se još uvijek uzdiže na euharistijskoj Kalvariji. Isus se prikazuje i žrtvuje neprekidno, ali otajstveno, a mi smo te koje na neki način trebamo biti žrtve te žrtve."

"Hostija je postala neophodna u mom životu. Ne bih se željela od nje nikada odvojiti."

Dana 22.kolovoza 1878, sa sestrama prikazuje Bogu vječne zavjete.

Povijesni trenutak u kojemu živi vrlo je težak. Može se reći da se u svakom kutu Europe širi progon katoličanstva, svećeništva, crkvenih Redova, i to na temelju tužnog primjera kancelara Bismarcka koji je raširio *kulturkampf,* bitku, "civilizacije" protiv Katoličke Crkve.

Majka Marija bila je toga svjesna te na Božić 1878.piše: *"Svijet više ne želi znati za Isusa Krista: srami Ga se, prezire Ga otkidajući Ga iz srdaca i društva."*

Na tu sotonsku izopačenost odgovorimo otvorenom ustrajnošću:*"Isus treba kraljevati" (*1 Kor 15,25) jer "*Njemu pripada vlast u vjeke vjekova i svi puci dani su mu u baštinu." (usp. 1Pt 4,11).*

Redovno nije jednostavno reći: "Ecce venio!" ("Evo dolazim!"), "Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum" (Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po Tvojoj riječi!"). Tome prethode nutarnje duhovne borbe i/ili svladavanje vanjskih prepreka.

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

► 2017 (207)
► 2016 (150)

Moje prijateljice su imale strašne prepreke no naposljetku je čitava njihova obitelj osjetila blagoslov i prihvatila njihov poziv jer su vidjeli kako su ispunjene, radosne, kako je to dobro za njih i postali su i članovi tih obitelji ispunjeni i radosni. Bog i ono što je naočigled nemoguće čini mogućim. Potrebno je vjerovati i moliti.

Biti službenica Gospodinova je cilj svake redovnice, a trebao bi biti i cilj svake vjernice. Doduše, ona koja je udana ona brine kako ugoditi mužu (1 Kor 7,34) no tu ne smije izostaviti da Gospodinu pripada prvo mjesto i tek kada je On na prvom mjestu tada i cijela obitelj funkcionira. Tad je sve na svome mjestu.

Podložiti se Božjoj volji je poniznost, predanost, zahvalnost i izraz zrelosti života.

Ako prihvatimo da se Njegova volja ima ostvariti makar i ne bilo po našoj volji odnosno kad žrtvujemo svoju volju Njegovoj volji to postaje trajni blagoslov za nas. Ja se umanjujem, a On raste. To je ono što bi svaki kršćanin trebao živjeti.

Kako bismo čuli što je Božja volja potrebno je po primjeru blažene Marije od Isusa i mnogih drugih svetaca moliti žarko srcem Duha Svetoga i Gospinu krunicu, prebivati u šutnji, tišini, samoći koja je ispunjena Božjom prisutnošću. U takvom iskustvu dolaze odgovori na pitanje koji je poziv za svakoga od nas pojedino: "Govori Gospodine, sluga Tvoj sluša!"

Bog će čuti taj vapaj duše! Zasigurno će odgovoriti. Možda ne odmah, ali hoće po okolnostima života, po riječima neke osobe u kojoj ćemo prepoznati da nam to govori sami Bog.

Osluškujte Gospodina i Njemu prepusti svoje putove. Zamolila bih na kraju i za molitvu za moje prijateljice koje odvažno kroče stazom duhovnog poziva kao i za sve one koji o tome razmišljaju. Ne bojte se! Hrabri budite! Molite

Sveta Pričest (21)
Twitter (23)
Vatikan (29)
videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)
zakopano blago (8)

za mudrost kako bi mogli prepoznati Božji glas kamo vas zove!

Malena pomoć za razlučivanje zvanja (premda o tome mnogo više imate na internetu) Kada osoba shvaća ili pretpostavlja (a to će poglavar poslije procijeniti) da je pozvana na redovnički život, osoba treba prikupiti informacije o redu i odabrati red kao što se odabire i bračni drug. Kod ženidbe mogu postojati motivi najniže razine poput tjelesnosti i spolnoga nagona. Svakome tko je imalo savjestan jasno je da to ne smije biti presudni motiv u izboru. Takvi, niski motivi bi se mogli usporediti s željom za priznatošću među ljudima kod redovničkog zvanja (ili npr. boljim materijalnim stanjem, u slučaju da osoba dolazi iz vrlo siromašne obitelji) i jasno je da takvi razlozi nisu presudni u redovničkom zvanju. Ipak, to nije jedina opasnost. U pitanju odabira muža ili žene, čovjek sa ženidbenim zvanjem susreće se s nekakvim osjećajem privrženosti prema dragoj mu osobi čija ga ljupkost, ljepota, pristojnost, duhovitost i simpatičnost mogu impresionirati. Ovo možemo nazvati romantičarskom privrženošću. Tada će osoba osjećati vrlo jaku privrženost toj osobi, ali sve to skupa nije dovoljno za donošenje odluke. Pri izboru žene, prvenstveno pitanje, na koje sam Bog svakoga čovjeka je pitanje mudrosti izbora. Osoba mora promišljati koja bi osoba bila za cijeli život. Koja bi bila najbolja za pobožan i u čistoj vjeri proveden život, čvrstom ufanju i svetoj, nadnaravnoj ljubavi, za dobar i zdrav odgoj djece itd. Bog uvijek želi da izaberemo najbolje po znanju koje nam je dao. Jedan od znakova da imaš duhovni poziv je da bi htio živjeti kako određeni Red živi, a to je put ispitivanja i strpljivosti kroz molitvu dok saznaš.

Romantičarska privrženost može biti sotonska varka ukoliko ne ide u smjeru ispitivanja što je najbolje za mene i moj duhovni rast i život? To ne bi bio znak Božjeg poziva. Nije poanta u privrženosti pojedinom Redu ili supružniku već u odgovoru gdje mogu najbolje živjeti čistu vjeru, čvrsto ufanje i svetu i nadnaravnu ljubav. Vjera je temelj na kojem počivaju sve

bogoslovne kreposti pa se mućenjem vjere sve ruši. Prilikom propitivanja same mudrosti koji Red ili kojeg bračnog druga odabrati osjećaji ne smiju biti ti koji donose odluku. Ukoliko znamo da je nešto štetno za nas, tada privrženost nije znak zvanja nego dolazi ili od sotone ili od nas samih, naših osjećaja. Naravno, osoba je prilikom takvog ispitivanja onoliko odgovorna koliko joj je Bog dao znanja o toj problematici.

"Crkva ne živi samo jedan dan: kada su mučenici padali kao što zimi padaju snježne pahulje, nije li
se moglo vjerovati da je sve izgubljeno? Ne, njihova je krv pripremala trijumfe budućnosti."
blažena Marija od Isusa, utemeljiteljica Reda Kćeri Srca Isusova

Stoga, ne bojte se! Hrabro kročite u čistoći života za Gospodinom!

Lasinja
U kapelici samostana sestara Reda Kćeri Srca Isusova (sv. Pričest je uvijek na klečeći, jezik i koristi se plitica. Možemo se pitati, je li način pričešćivanja razlog tako mnogobrojnih zvanja koja i dalje pristižu, u ovaj samostanu?
Donosimo vam tri izvrsna teksta o Pričešćivanju potkrepljena katoličkim dokumentima, naukom i iskustvom svećenika. Pričest na ruku je ušla kroz neposluh u Crkvu!)

Kćeri Srca Isusova (Ti

Objavio/la katolicki nauk 1 u 08:02:00

Oznake: Blaženici, Božja Riječ, Glazba, Kćeri Srca Isusova, Korisni savjeti, Predanje-pouzdanje, Sveta Pričest

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)

Traži

Autor slika teme: mammuth. Pokreće Blogger.

Istinito i lažno milosrđe

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/02/istinito-i-lazno-milosre.html

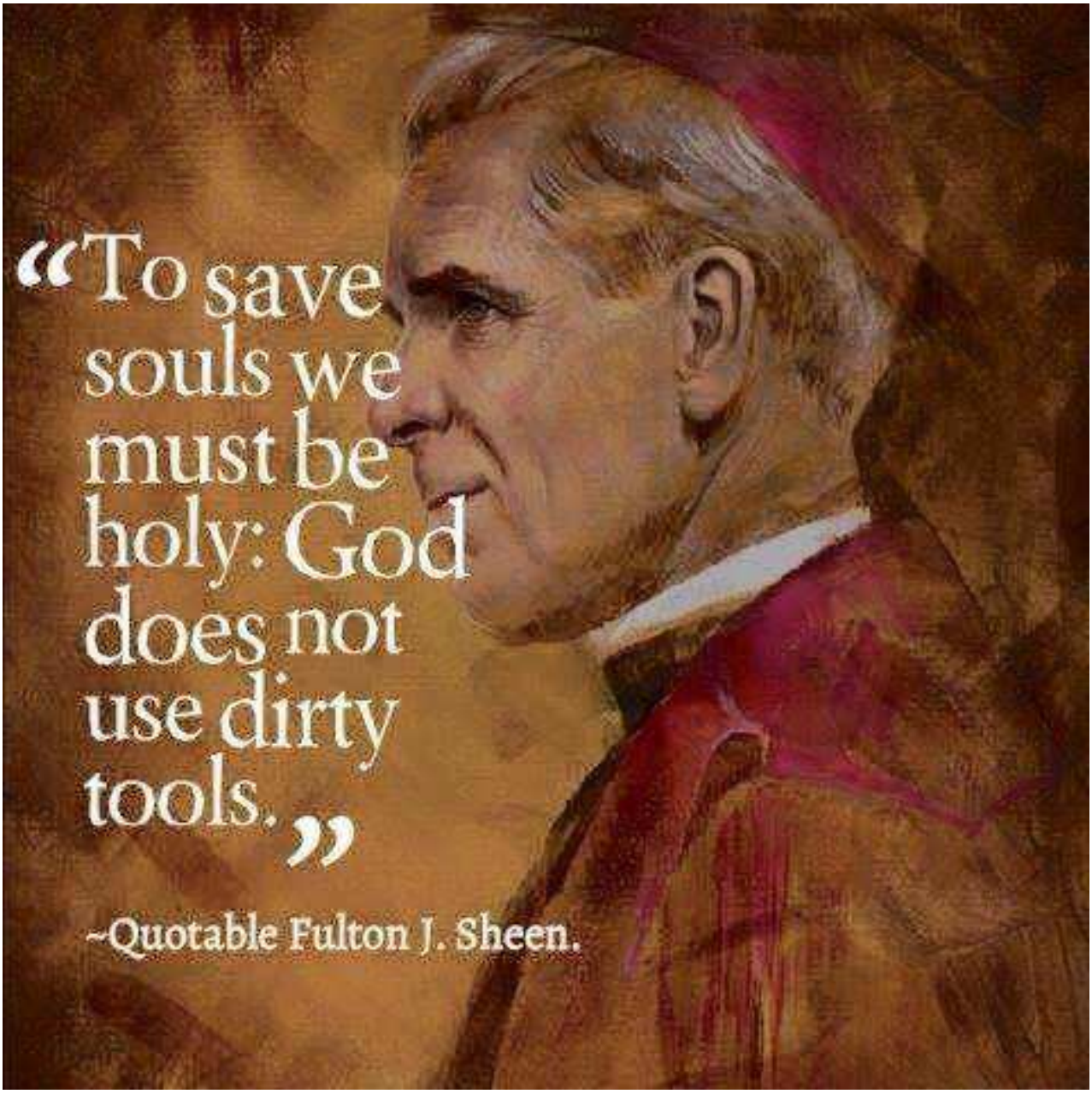

Nadbiskup Fulton J. Sheen: „Za spas duše potrebno je biti svet: Bog ne upotrebljava prljave alate.“

Čitajući članak o pravom milosrđu došla mi je misao podijeliti to sa svima vama koje zanima što je istinsko milosrđe. Članak možete pročitati OVDJE.

Božja Riječ nas uči: "Ako se bezbožnik odvrati od svih grijeha što ih počini, i bude čuvao sve moje naredbe , i vršio zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti. Sva njegova nedjela što ih počini biti će zaboravljena: zbog pravednosti što je čini, živjet će..." (Ez 18.21)

"Bog ne želi bezbožnikovu smrt, nego da se bezbožnik odvrati od svoga lošeg puta i živi." (Ez 33,11)

To podrazumijeva pokajanje i obraćenje, novi život u Gospodinu. Potvrđuje riječima: "Ako se ne obratite, svi ćete tako propasti."(Lk 13,5) "Pokajte se i obratite da se izbrišu grijesi vaši." (Dj 3,19)

Božja Riječ je jasna: "Obratite se!" (Mt 3,2), „Idi i od sada ne griješi više!“ (Iv 8,11).

Koliko nam puta i Gospa upućuje poziv na obraćenje, molitvu i pokoru? Tko to sluša?

Sestra Lucija: „Blažena Djevica je vrlo tužna jer nitko ne obraća pažnju na njezine poruke, ni dobri ni loši.“ Istina o fatimskoj tajni bez mitova, intervju sestre Lucije, 26. prosinac, 1957.

Papa sveti Pio X.: „Dok je Isus bio dobar prema grješnicima.., On nije poštivao njihove lažne ideje... On ih je sve volio, ali ih je učio da bi ih obratio i spasio.“

Kardinal Arinze:„Mi ne možemo unaprijediti ono što je Krist rekao. Ne možemo biti mudriji od Njega, ili reći da postoji okolnost koju On nije predvidio. Mi ne možemo biti milosrdniji od Krista.“

Novo lažno milosrđe bez pokore, žrtve i kajanja, bez promjene života nije milosrđe koje otvara vrata raja već nas strovaljuje u ponor pakla!

Potrebna je molitva i pokora da bi se dogodilo ono divno za svakoga, kako nam govori i sveti Patrik: “**Bog je prosvijetlio moje nevjerničko srce, tako da se ja sjetim svojih grijeha.“**

Gospodin nam daje ponudu, biraj život ili smrt! Na svakome od nas je odluka izbora!

Daj nam Bože svima da uvidimo i pokajemo za svaki svoj i najmanji grijeh, iskreno ga priznamo u sakramentu svete ispovijedi i život posve živimo u Gospodinu kako bismo prispjeli u blagoslovljenu vječnost umjesto u oganj pakleni!

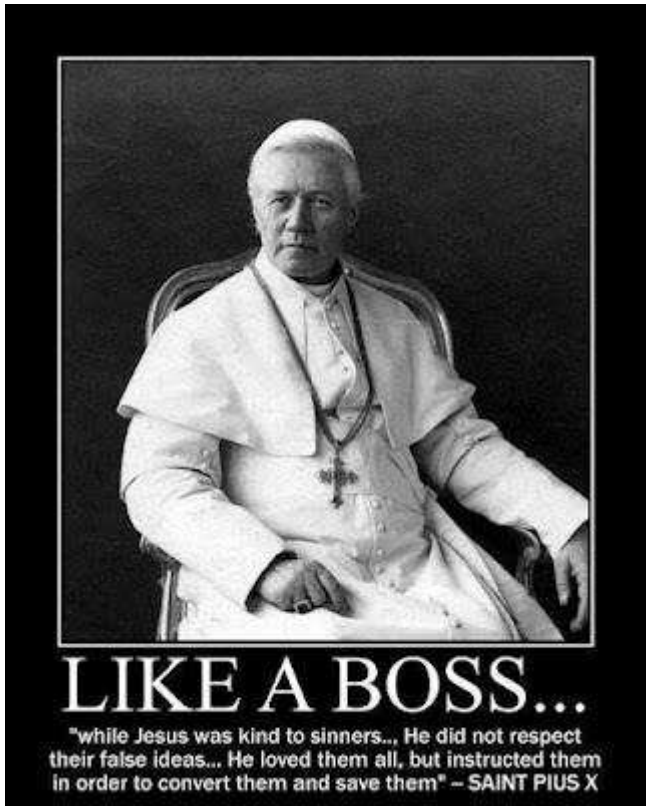
LIKE A BOSS...
"while Jesus was kind to sinners... He did not respect their false ideas... He loved them all, but instructed them in order to convert them and save them" – SAINT PIUS X

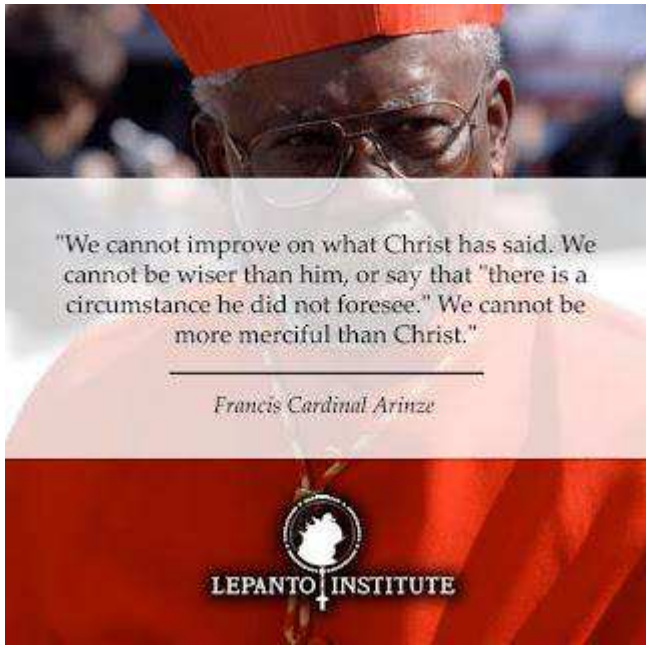
"We cannot improve on what Christ has said. We cannot be wiser than him, or say that "there is a circumstance he did not foresee." We cannot be more merciful than Christ."
Francis Cardinal Arinze
LEPANTO INSTITUTE

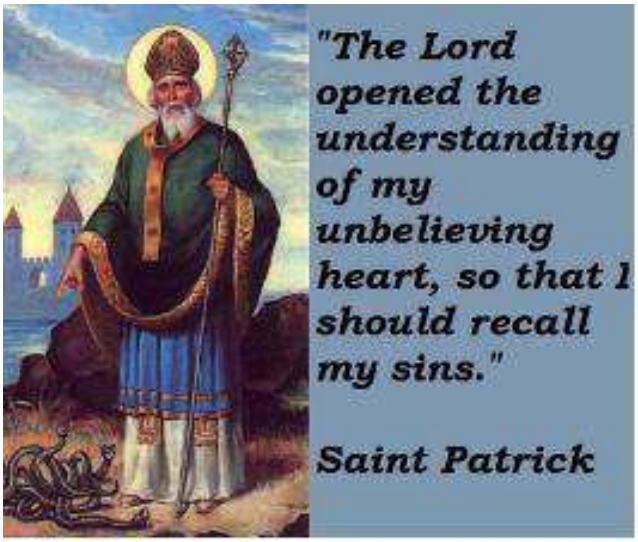
"The Lord opened the understanding of my unbelieving heart, so that I should recall my sins."
Saint Patrick

Zdravo, Majko Božja Marijo, zaštitnice naše drage domovine Hrvatske!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/02/zdravo-majko-bozja-marijo-zastitnice.html

Zdravo presveta Djevice i Majko Božja Marijo, moćna zaštitnice naše drage domovine Hrvatske!
Premda nevrijedni da Ti služimo, no ipak uzdajući se u ljubav i divnu blagost tvoju izabiremo Te danas pred cijelim dvorom nebeskim za gospodaricu, odvjetnicu i majku svoju i cijelog našeg naroda te čvrsto odlučujemo da ćemo Ti drage volje vjerno služiti.

Molimo Te usrdno, da nam svima uz prijestolje božanskoga Sina isprosiš milost i milosrđe, spasenje i blagoslov, pomoć i zaštitu u svim pogibeljima i nevoljama. Ti si kraljica i majka milosrđa, pomoćnica kršćana i tješiteljica žalosnih. Zato Ti iskazujemo svoje djetinje pouzdanje, kako Ti je naš narod vazda kroz vjekove iskazivao. Tvojoj majčinskoj zaštiti preporučujemo svoje duhovne i svjetovne poglavare, cijelu našu domovinu i naš narod u ovim teškim vremenima kušnja. Izmoli nam svima vjernost i ustrajnost u katoličkoj vjeri, da u krilu svete Crkve provodimo dane u miru i bez straha, u blagostanju i poštenju i tako zavrijedimo doći jednoć do vječnog života, da slavimo ondje trojedinog Boga u vijeke. Amen.

Misli blaženog Alojzija Stepinca:
Sveta krunica:
Krunica u životu bl.Stepinca bila je prisutna još od njegove kolijevke. Župnik Huzek svjedoči kako je prilikom obilaska obitelji ugledao krunicu u Stepinčevoj kolijevci. Tom priliko rekao je njegovoj majci Barbari:“Kak ne bi Lojzek postal svetac, kad već sad moli krunicu.“

Zaufana molitva
„I što se više ruku bude dizalo k Bogu u revnoj molitvi, to više se smijemo nadati blagoslovu s neba...“

Ljubav prema domovini:
„Ni jednog naroda ne mrzite i ne prezrite, a svoj narod ljubite! Tko razuman može zamjeriti djetetu, ako više ljubi svoju majku nego li tuđu? Ljubav prema narodu i ljubav prema katoličkoj vjeri ide zajedno! To su dvije sestre blizanke koje imaju zajedničkog Oca na nebesima. Bog ne može sebi protusloviti. Zar nije Spasitelj najprije propovijedao svom narodu izraelskom i prema tome nastojao najprije njemu koristiti?“

Što znači ljubiti? **Amare est bonum velle!**

Ljubiti znači željeti požrtvovno tražiti dobro onoga koga ljubiš. Žrtvovati se za njegovo dobro. Vjera katolička je najveće dobro Hrvatskoga Naroda! To svjedoče neizmjerne žrtve stoljetnih turskih ratova. To svjedoči ustrajno odbijanje svake hereze i invazije, koje su se pokušale uvući u dragu nam domovinu. Gdje se ona potkapa na bilo koji način ondje će uskoro zavladati divljaštvo i rasulo. Ljubi li istinski svoj narod onaj koji riječju i dijelom blati vjeru svojih otaca i nastoji mladež otrgnuti od Krista? Što će narodu konačno pravo na slobodu, što će cio svijet, ako jednom bude osuđen na smrt!" Izvor: Hrvatska straža, 29. III.1938, br.72

"Ili smo katolici, ili nismo. Ako jesmo, tada se naša vjera mora očitovati na svim područjima našega života. Ne možemo biti katolici u crkvi, a na ulici živjeti po instinktu osobnog raspoloženja."

"Naši bi se ideali mogli sažeti u jednu riječ – Bog! Bog naš uzor. Bog naš život. Bog svjetlo naše na stazama ovoga zemaljskoga života!" 29. prosinac 1956., vrijeme krašičkog sužanjstva

„Nostra salus in cruce – naš spas je u križu, a Ecclesia militans, Crkva u borbi bit će do konca svijeta.“ Monah Dorotej, Priče iz života hrvatskih svetaca i uzornih vjernika

Ima li, dakle, smisla
oduševljavati se za
lažne ideje vremena
i za njihove nosioce,
za te mizerne bogove
iz zemlje i praha,
koji će svi proći kao pljeva,
kad Bog zavitla
snažnom desnicom svojom.

STOJMO, DAKLE,
NA TO NAS UPUĆUJE
ZDRAV RAZUM!

Stojmo, dakle, čvrsto uz onoga,
koji je Gospodin sadašnjosti
kao i prošlosti i budućnosti,
VJEROVALI TO LJUDI ILI NE!

bl. Alojzije Stepinac

Odgovor na mjestu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/02/odgovor-na-mjestu.html

Sastao se jednom bezbožac s vjernim kršćaninom, katolikom,
pa mu porugljivo zagudio:
"Kršćanine, kršćanine,
Žalosna Ti majka
Ako nebo, ako nebo
Tek je pusta bajka!"

Katolik mu smjesta odgovori:
"Poganine, poganine
Žalosna ti majka,
ako pakô, ako pakô
Nije pusta bajka!"

Izvor:

Kako moliti Sedam posljednjih Isusovih riječi?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/02/kako-moliti-sedam-posljednjih-isusovih.html

Molitva Sedam posljednjih Isusovih riječi na križu je **dio duhovnosti Reda Kćeri Srca Isusova (utemeljiteljica bl. Marija od Isusa) i udruge Duše žrtve.**

O svim milostima ove molitve smatram kako nije potrebno ni pisati budući je ona oporuka (komentar: posljednje riječi) našega Gospodina i tako ogromno blago milosti.

Čitajući ovaj tekst otkrit će se pred vama dragocjeno blago o udruzi Duše žrtve. Preporučam polagano do kraja iščitati i ako želite postati dio udruge pristupnicu potražite OVDJE i pošaljite ju na adresu udruge ili sestara (kontakt).

Spomenut ću samo nekoliko poznatih svetaca, članova te udruge: bl. Alojzije Stepinac, sv. Maksimilijan Kolbe, sveti Pijo X, bl. Karlo de Foucauld, bl. Kolumbo Marmion, mističarka Terezija Neumann.

Za dobrobit duša Sedam riječi Isusovih na križu **mole se s dubokim poštovanjem i u duhu naknade.**

Treba u duši probuditi ista čuvstva koje je osjećalo Presveto Srce Isusovo u trenutku kada su umiruća usta Spasiteljeva izgovarala zadnje riječi, a predragocjena Krv tekući iz rana, dovršavala djelo otkupljenja.
Izgovaraj te Riječi, kao žrtvu sjedinjenu s Isusom i s potpunim predanjem samoga sebe, moleći najusrdnije da se ove riječi zaista obistine, jer riječi Gospodina našega Isusa Krista čine ono što znače. Izgovaraj ih i moli, ali ne samo za sebe, već za sve duše. Po mogućnosti ponovi sedam puta dnevno žrtvu predragocjene Krvi koju je Isus prolio u sedam navrata: kod obrezanja, u smrtnoj borbi na Maslinskoj gori, kod bičevanja, kod krunjenja trnovom krunom, na križnom putu, kod pribijanja na križ i kod probadanja Srca Isusova kopljem.

Sedam Isusovih riječi:

1. Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt! Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!

2. Hodie, mecum eris in Paradiso. Još danas ćeš sa mnom biti u Raju.

3. Mulier, ecce Filius tuus! Ecce Mater tua! Ženo, evo Ti sina! Evo Ti Majke!

4. Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?

5. Sitio. Žedan sam.

6. Consummatum est. Svršeno je.

7. Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Oče, u ruke Tvoje predajem duh svoj.

Dragocjeno prikazanje
Vječni Oče, primi kao žrtvu pomirnicu za potrebe svete Crkve i u naknadu za ljudske grijehe, predragocjenu krv i vodu, što je potekla iz rane Božanskog Srca Isusova i budi nam milosrdan. Amen.

Čin prinosa
Ecce venio! Evo me, dolazim. Evo me dobri i premilosrdni Isuse, Božansko Janje, koji se bez prestanka žrtvuješ na našim Oltarima za spas svijeta. Želim se s Tobom sjediniti, s

Tobom trpjeti i žrtvovati se kao Ti, sjedinjen/a s Kćerima Srca Isusova. Prinosim Ti stoga muke, gorčine, poniženja i križeve kojima me je obasula Tvoja Providnost. Prinosim Ti ih na nakane na koje samo sebe prinosi i žrtvuje Presveto Srce Tvoje. O, da bi moja neznatna žrtva pala poput blagoslova na svetu Crkvu, svećenike, moju domovinu i moju braću grješnike!Udostoj se primiti ju po rukama Blažene Djevice Marije, naše Posrednice, zajedno sa žrtvama njezina Neokaljanog Srca. Amen.

Osobe koje svojevoljno i s ljubavlju prema Isusu prihvate biti duše žrtve, moliti će svako jutro čin prinosa Ecce venio, pobožno izgovarati Sedam riječi koje je Isus izgovorio na križu, raditi savjesno svoje poslove te širiti pobožnost prema Srcu Isusovu.

Papa Pijo X. je blagoslovio ovu udrugu 22. siječnja 1909.

Papa Pijo XI. u svojoj enciklici "Miserentissimus Redemptor" od 08. svibnja 1928. piše: *"Divno je vidjeti sve veći broj vjernika obaju spolova, potaknutih sve većim žarom, po nadahnuću Duha Svetoga, kako se trude nadoknaditi za bezbrojne uvrede koje se zadaju Božanskom Srcu Isusovu te se ne ustručavaju prinositi kao žive žrtve Kristove."* (komentar: Razmislimo bi li se riječi pape Pija XI. mogle odnositi i na današnje vjernike i koliko ih je koji bi danas sa istim žarom prigrlili biti duša žrtva za dolazak Kraljevstva Kristova po Bezgrješnom Srcu Gospinom?)

Svrha udruge je žrtvovati se Gospodinu po Bezgrješnom Srcu Marijinom, za stalnu zadovoljštinu oskvrnuća koja se zadaju Presvetom Srcu Isusovu u Euharistiji.

"Žrtva, žrtva; no žrtva koja proizlazi iz velikodušnog srca, bezgraničnog srca, za nepokolebljivu vjeru i pouzdanje" (bl. Marija od Isusa, Pismo I. kolovoza 1874.)

Takav duh žrtve očituje se u savršenom vršenju volje Božje "Ecce venio!"

Da bi netko bio primljen među duše žrtve i uživao dobra njima dana treba:
1.Izvršiti čin posvećenja nakon što dobije dopuštenje svoga ispovjednika i čvrsto odluči da će do kraja ustrajati u duhu duše žrtve.
2.Biti upisan u knjigu Duša žrtava koja se nalazi u svakoj crkvi Kćeri Srca Isusova, a smještena je u blizini Svetohraništa te tako označuje skrovitost života duša sjedinjenih sa Srcem Isusovim koje se neprestano žrtvuje na Oltaru.
3.Diplomu Posvećenja mora potpisati Majka Glavarica Samostana u mjestu gdje se duša posvetila.

Duhovne koristi:
Svi članovi koji ispune tražene uvjete dobivaju posebnu naklonost Srca Isusova i imaju udio u svim molitvama, dobrim djelima i zaslugama dobivenim u Družbi Kćeri Srca Isusova.

Potpuni oprost:
1. Na dan upisa

2. Na blagdan Srca Isusova
3. Na blagdan Srca Marijina
4. Na dan Bezgrješnog Začeća BDM

U Kapelici Reda Kćeri Srca Isusova - Lasinja

U čemu je tajna svetosti sv. Franje i Jacinte iz Fatime?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/02/u-cemu-je-tajna-svetosti-sv-franje-i.html

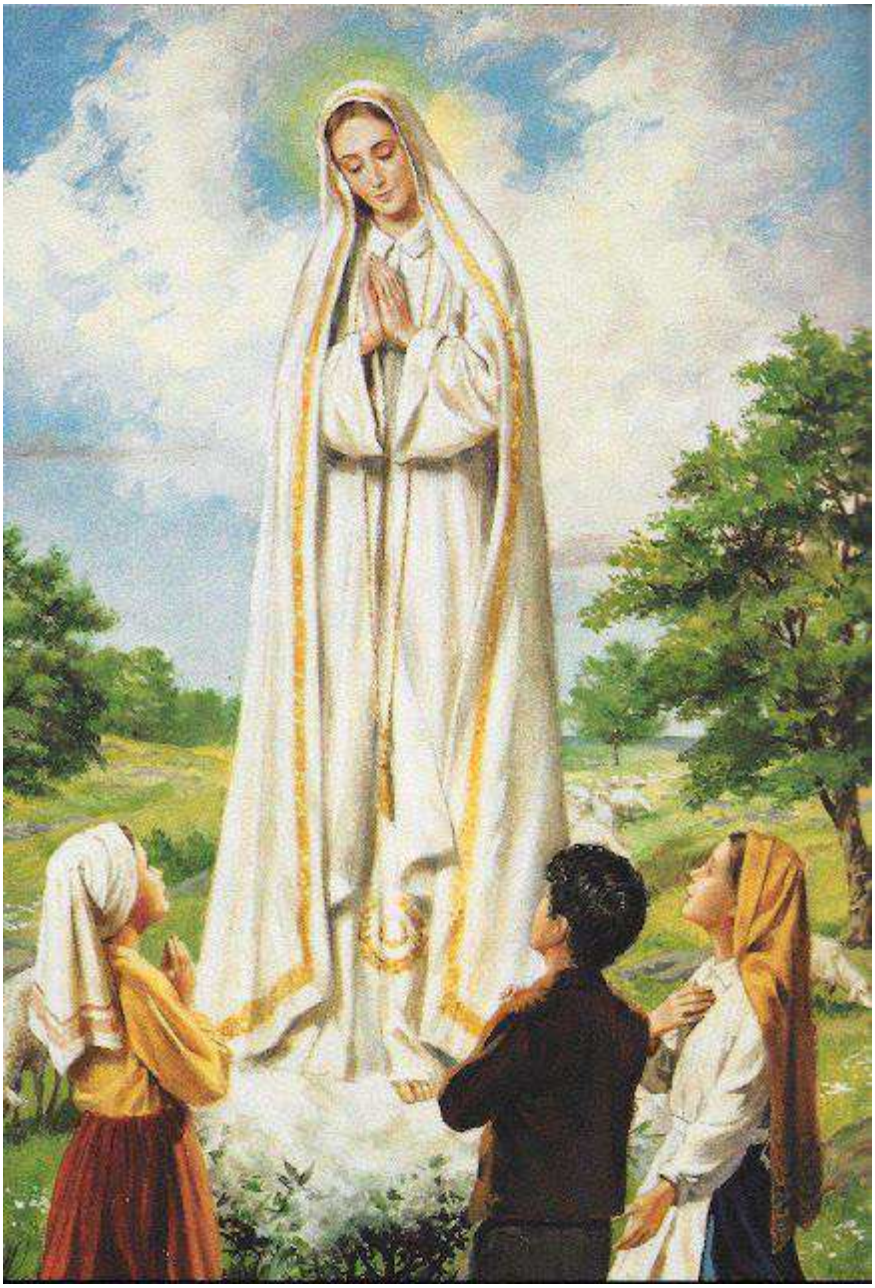

Sestra Lucija:"Presveta Djevica je puno puta rekla meni i mojim rođacima, Franji i Jacinti kako će mnoge nacije nestati s lica zemlje. Rekla nam je kako će Rusija biti oruđem koje je Nebo odabralo za kažnjavanje cijelog svijeta ako prije ne postignemo obraćenje tog jadnog naroda.

Ono što osobito vrijeđa Bezgrješno Srce Marijino i Srce Isusovo je pad duša redovnika i svećenika. Đavo zna da su preko svakog redovnika i svećenika koji zaniječe svoj sveti poziv mnoge duše povučene u pakao.... Stoga on žudi zavladati posvećenim dušama, iskvariti ih kako bi uspavao duše vjernika i doveo ih u najgore okorjele grijehe. Služi se svakom vrstom lukavštine kako bi duše odgodile ulazak u redovnički život. U zamjenu im

nudi sve zemaljske (komentar: pobožni đavo i duhovne užitke) kako bi ih odvukao od potpunog posvećenja Bogu.

Moji rođaci Franjo i Jacinta, žrtvovali su se jer je, u svim ukazanjima, Presveta Djevica izgledala veoma tužno. Nikada nam se nije nasmiješila. Tuga i tjeskoba koju smo osjetili u Njoj prodirala je u naše duše. Bila je izazvana uvredama Boga i kaznama koje prijete krivcima. I tako mi, djeca, nismo znali što činiti, nego tražiti razne načine molitve i žrtve."

Poslanje sestre Lucije, kako i sama govori je prvenstveno bilo podsjetiti svakoga od nas na vječnu pogibao i gubitak naših besmrtnih duša ukoliko ustrajemo u grijehu. Tajna svetosti Franje i Jacinte je u molitvi i žrtvi. Jesmo li spremni barem u korizmi odreći se svih suvišnih riječi, nedostojnih djela i više se posvetiti Bogu, molitvi i služenju? Jesmo li spremni svoj život prikazati Gospodinu po zagovoru Majke Marije i svetaca u naknadu za sve uvrede i žrtve koje se nanose Gospodinu?

Pročitajte i izvorni tekst Poznati intervju oca Fuentesa

Kćeri Srca Isusova svaki 13. u mjesecu obilježavaju na posebno svečan način i iz toga razloga sam odlučila jednu fotografiju podijeliti s Vama, ručni rad

Pogrješivost / nepogrješivost Pape? Gubimo li vjeru ukoliko slijedimo krivi nauk Pape?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/02/pogrjesivost-nepogrjesivost-pape-gubimo.html

U zadnje vrijeme često susrećemo na raznim blogovima i portalima oprečne stavove u vezi Svetog Oca, Pape, njegovih izjava i nauke koji zbunjuje vjernike (i svećenike) zbog neznanja, koji smatraju da je Papa u svemu nepogrješiv. Tako od Pape vjernici stvaraju papolatriju (idola, a jedini idol nam može biti Isus Krist), a svećenici koji, nažalost, ne čitaju dokumente jer za to nemaju vremena, budući je zvanja sve manje, duše vode u mogući gubitak vječnosti ili ostaju bez odgovora. Često puta vjernici (i svećenici) u dobroj nakani, ali u velikom neznanju sebe i svoje stavove stavljaju na mjesto suca i autoriteta, upravo zamjerajući najviše onima koji im žele približiti pravi nauk o poslušnosti Papi. Na taj način

oni postaju suci onoga što treba vjerovati. Vjera ne ovisi o našem osobnom sudu, nego o autoritetu Boga koji se objavljuje i koji ne može biti kontradiktoran. Stoga je potrebno prihvatiti sve što je Bog objavio, a ne uzimati samo ono što mi se kao pojedincu sviđa.

S tim razlogom želimo donijeti prikaz nauka Katoličke Crkve kako bi svima bilo jasno može li Papa pogriješiti.

Što govori Katolički nauk?
Započinjemo s Prvim vatikanskim koncilom na kojem je donesena **dogma o nepogrješivosti Svetog Oca.**

Što dogma uključuje? Na što je katolik pozvan vjerovati u vezi nauka nepogrješivosti Pape?

Svaki katolik je dogmu dužan poštivati jer ukoliko prilagođuje dogmu sebi to je kao da se postavlja na mjesto suca onoga što treba vjerovati (što smo već spomenuli) i na taj način, što potvrđuju i papa Pio IX. (kad je definirao dogmu o bezgrješnom Začeću Djevice Marije 1854.) i papa Leon XIII. (u enciklici Satis cognitum, 29. lipnja 1896. je napisao:"Tko poriče jednu od istina vjere, čak i samo u jednoj točki, zaista gubi cijelu vjeru, jer odbija poštovati Boga kao vrhovnu Istinu i formalne temelje vjere.") katolik gubi vjeru.

Odabir nekih istina vjere među cjelinom istina vjere zove se hereza ili krivovjerje.

U ovom slučaju nepogrješivost pape uključuje kad papa govori *ex cathedra odnosno izriče istinu na rang dogme koju vjernici moraju vjerovati. U tom slučaju papi je obećana pomoć Duha Svetoga, tako da on ne može pogriješiti.*

*Petrovim nasljednicima **nije obećan** Duh Sveti kako bi uz njegovu objavu navještali novi nauk, nego da uz Njegovu pomoć sveto čuvaju i vjerno iznose objavu, ili poklad vjere, primljen od apostola. (Prvi vatikanski koncil, Dogmatska konstitucija, Pastor aeternus, vidi dokument OVDJE)*

Tako četiri desetljeća nakon smrti pape Honorija I. je održan Treći carigradski sabor na kome je osuđena doktrina monotelitizma koju je papa zastupao. Pristaše monotelitizma uključujući Honorija I., proglašeni su hereticima i anatemizirani. Odluku o anatemi pape je prihvatio papa Lav II. Slučaj Honorija I. jedinstven je za sad u povijesti Katoličke Crkve. Na Prvom vatikanskom koncilu 1870. poslužio je kao glavni argument protivnicima dogme o Papinoj nepogrješivosti.

Prvi vatikanski sabor je definirao dogmu koja glasi: "Kad Rimski prvosvećenik govori sa Stolice (ex cathedra), to jest, kada vrši službu pastira i učitelja svih kršćana i kada svojim vrhovnim apostolskim autoritetom, definira učenje o vjeri i ćudoređu koje treba vjerovati čitava Crkva, odlikuje nezabludivošću, koja mu je obećana u blaženom Petru, i kojom je božanski Otkupitelj želio da bude opremljena Njegova Crkva kod definiranja učenja o vjeri

i ćudoređu; zbog takve su definicije rimskog prvosvećenika nepromjenjive po sebi, a ne po suglasnosti Crkve.

(Kanon) – Ako bi se pak netko usudio proturječiti ovoj našoj definiciji, čega neka nas Bog oslobodi, neka bude kažnjen anatemom. (komentar: anatema u prijevodu znači izopćen, proklet.)

Kao što je Gospodin prokleo suhu smokvu jer nije donosila ploda, a suha smokva je simbol smrtnog grijeha takvim primjerom su bili vođeni i crkveni oci u nauci bilo o ćudoređu ili kojim drugim ključnim pitanjima.

Papa nije pozvan donositi novi nauk niti po pitanju ćudoređa niti po pitanju onoga što je definirano.

Papina nepogrješivost treba biti u službi čuvanja vjere koja je nepromjenjiva i neophodna za spasenje.

Blažena Marija Deluil – Martiny je predvidjela da će doći do toga da će masonerija htjeti posjesti na Petrovu stolicu jednog od svojih. (Molitvenik bl.Marije Deluil – Martiny)

Taj Papa će biti prožet humanitarnim načelima koje će htjeti proširiti. Zapravo, na taj način kroz na vanjski izgled humanosti, mnogi će, koji ne znaju nauk Katoličke Crkve biti zavarani.

Humanitarna načela su dobra, no prvenstveno Papi nije dana prva ta uloga već da čuva polog vjere jer Krist je došao prvenstveno zbog spasenja duša.

Ukoliko slijedimo Papu u krivom nauku i lažnom milosrđu to je vrlo pogubno za našu dušu jer ako on ide u grijeh idu i svi oni koji ga u tome slijede i na taj način ne da samo gube vjeru, već objektivno gledajući gube i vječnost.

A otpad od vjere već je vrlo vidljiv i u Njemačkoj, Italiji, Španjolskoj, Francuskoj (u kojoj po novim izvještajima jačaju tradicionalna zvanja za koja uputimo koju molitvu.)

Da, istina, apostazija je najavljena i u Božjoj Riječi, ali ne da bi joj se priklonili već da razborito postanemo bolji.

Nadam se da ćemo se svi dobro preispitati, da nećemo sebe postavljati na mjesto suca što treba, a što ne vjerovati, jer ukoliko ne prihvaćamo polog vjere sveti Pavao nam upućuje riječi koje je izrekao u poslanici Timoteju: *„Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrava nauka, nego će sebi po vlastitim požudama nagomilavati učitelje kako im godi ušima; od istine će uho odvraćati, a bajkama se priklanjati“* **(2 Tim 4, 3-4)** To vrijeme je došlo.

Srce Isusovo Te poziva da budeš i Ti Njegov počasni stražar

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/02/srce-isusovo-te-poziva-da-budes-i-ti.html

Isusove riječi koje je zabilježila sv. Margareta Marija Alacoque:

„Isus neće dozvoliti da se ikada izgube Apostoli njegovog Srca, i biti će im sigurnim zaklonom protiv svih zasjeda njihovih neprijatelja; osobito će ih ljubazno primiti ovo Srce na času njihove smrti, osiguravši njihovo spasenje; On će se zauzeti da ih učini velikima u očima svoga Vječnog Oca, to više što budu više poradili da prošire u dušama kraljevstvo njegove ljubavi. Obećao je da će platiti bogatstvom svoga Presvetog Srca sve dobro što se bude za njega učinilo.“

Počasna straža ima svoj početak na Golgoti, svoj temelj u rani Presvetog Srca Isusova, svoje uzore u prvim «počasnim stražarima» koje su okružile osamljeni Križ na Kalvariji, kad je Srce Isusovo bilo probodeno kopljem.

Počasnu stražu su činili Presveta Djevica, sv. Ivan i sv. Marija Magdalena. Bilo ih je, dakle, troje koji su „čuvali“ stražu i razmatrali otajstvo otvorenog Srca za spasenje čovječanstva. Počevši od tog trenutka, jedinstvenog u povijesti, Duh Sveti je pobuđivao u Crkvi tisuće i tisuće duša okrenutih prema Onome koga su proboli, kako bi Mu iskazivali čast, ljubav i zadovoljštinu za ono što je učinio za nas. Tako je na poticaj jedne ponizne redovnice, Marije od Presvetog Srca iz Družbe Pohođenja Marijina, kojoj je pripadala i sveta Margareta Marija Alacoque, u mjestu Bourgen Bresse (Francuska) godine 1863. rođena Počasna straža Presvetog Srca. Zamisao ne bi nikada zaživjela zbog mnogih strašnih prepreka da u tome nije aktivno i mudro sudjelovala Marija Deluil-Martiny, koja nije postala prvom vatrenom članicom nego vatrenom laikinjom i glavnom promicateljicom Počasne straže.

„Veza između Gospe i Počasne straže Presvetog Srca Isusova je neraskidiva. Počasni stražari su prvi među Marijinom djecom. Možda će se netko zapitati: Kako to? Jednostavno, jer se Marija ne može odijeliti od Sina. Ako smo dakle mi Počasni stražari najtješnje okupljeni oko Sina, onda smo i oko Majke, jer gdje je On, tu je i Ona. Stoga dragi stražari i stražarice idimo k Mariji veselo svakog dana iznova, utječimo joj se neprestano, kitimo svoju dušu cvijećem Njezinih kreposti. Tako ćemo najbolje omiljeti Njoj i razveseliti Presveto Srce Isusovo.“ (bl.Marija od Isusa)

Počasna straža na jedan poseban način časti Mariju: časti je kao suotkupiteljicu ljudskoga roda. Kad je Isus na Kalvariji prinosio Sebe kao žrtvu pomirnicu svome Ocu za čovječanstvo, ispod njegovog Križa stajala je Majka Marija i potpuno se sjedinjavala s Njegovim prikazanjem. Ona je dakle prva učinila ono što sada Počasna straža ponavlja neprestance po cijelome svijetu, tj. prikazivala je Bogu Ocu presvetu Krv što je tekla iz svetih rana, osobito iz klanjanja vrijedne rane Njegovoga Božanskog Srca. I dok je prikazivala svoga Sina, prikazivala je i sebe samu za naše spasenje u naknadu za povrijeđenu čast Božju. Time je posve postala slična svome Božanskom Sinu koji je bio žrtva i ujedno svećenik koji je žrtvu prinosio, a koji je i danas preko ruku svećeničkih prinosi. I kao što je Ona na Kalvariji bila s Njim najuže sjedinjena, tako je i sada ona neprestano dionica Njegove žrtve i žrtvovanja. Marija je dakle bila i jest prva i najdostojnija Počasna stražarica. Isus ni najmanju stvar ne pušta bez nagrade. Ako je to istina za sve stvorove, koliko više za Mariju. Ona je s Njim zajedno prinosila žrtvu kojom je otkupio svijet, a On je zato s njom razdijelio plijen koji je dobio svojom žrtvom. Taj plijen smo mi. To je učinio kad je s Križa rekao svojoj Majci pokazujući na Ivana u kome je gledao sve nas: "Ženo, evo Ti sina." Mi smo dakle prava njezina djeca, jer nas je dobila svojom žrtvom. Ovo je razlog da smo uvijek uz Mariju, da je nada sve više ljubimo i povodimo se za Njezinim krepostima.

„Naša Gospo od Presvetog Srca, moli za nas! Štiti Počasnu stražu!"

Mariji pristaje naziv Naše Gospe od Presvetog Srca radi njezinog sjedinjenja sa Srcem Isusovim prije Njegova utjelovljenja, za vrijeme utjelovljenja i čitava zemaljskog života, i napokon kroz sve vjekove koji su prošli ili će proći od otkupljenja svijeta. Tome odgovaraju tri velike Marijine svetkovine: Bezgrešno Začeće, Božić ili rođenje Isusovo od Marije, i Svijećnica ili prikazanje Isusovo po Mariji. Sva sredstva što ih Počasna straža pruža svojim članovima da ih posveti vode konačno do sjedinjenja sa Srcem Isusovim i žrtve po Njegovoj svetoj volji. To je smisao Počasne straže. Na putu savršenstva razlikuju se tri stupnja: ljubav koja se kaje, ljubav koja nadoknađuje, i ljubav herojska koja je spremna na sve. Prema tome se i u Počasnoj straži razlikuju tri čete duša: duše koje tješe, duše koje nadoknađuju i duše žrtve. Ali to je samo put kojim se prolazi, svrha je treći stupanj, tj. stanje žrtve ili sjedinjenje sa neprestano žrtvovanim Spasiteljem.

Magdalena je svoje miomirise i suze položila pod Isusove noge. Isus joj je dao svoju predragocjenu Krv, od jučerašnje grješnice učinio je podnožje svog oltara i postolje svog prijestolja; jer Pilat je napisao: Raspeti je bio KRALJ!

Ivan, jedini od dvanaestorice, hrabro je slijedio svog Učitelja, a Isus mu je povjerio svoju Majku i pridružio ga toj prvoj svečanoj Misi Kalvarije koju je On, vječni Svećenik, slavio na slavu svog Oca i za spasenje svijeta, uz prisutnost Djevice, svoje suradnice u djelu otkupljenja. To je razlog zbog kojeg su Ivan i Marija stajali s obje strane žrtvenog oltara. Počasni stražari imaju u njemu lijepi uzor kako moraju ustrajno vršiti svoj sat straže. I oni moraju slijediti Krista do križa.

Razlog postojanja počasne straže

Tko ga nije primijetio? Svijet ide u propast! Moralne i doktrinarne ruševine su posvuda! Tko će spasiti čovjeka? Ranjeno Isusovo Srce!

„Za naše grijehe probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna - radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše“. (Iz 53,5) Sve nam je dao, a kako vraćamo?

Živuće Srce Isusovo je trajno ranjeno u ovim trima velikim ranama:

- U Njegovom očinstvu, po zaboravu i nezahvalnosti ljudi: „Sinove sam ti odgojio, podigao, ali se oni od mene odvrgoše „ (Iz 1,2);

- U Njegovom Kraljevskom dostojanstvu, po otpadu naroda koji odbijaju Njegovo kraljevanje u društvu: „Urotili su se protiv Gospodina i njegovog Krista“;

- U Njegovom Svećeništvu, po obeščašćivanju Njegove žrtve i Njegovog sakramenta ljubavi, po svetogrdnim izdajama onih koje je On izabrao da Ga slijede u svećeništvu ili u posvećenim životu: „Drugi nanose udarce mom tijelu, ali ovi (svećenici i posvećene osobe) zadaju udarce mom Srcu“

CILJ Počasne straže je odgovoriti na ove tri velike boli Srca Isusova kroz trajnu pobožnost iskazivanja utjehe, zadovoljštine i ljubavi, sažeto kroz:

-Sat straže
-Predragocjeno Prikazanje
-Jedinstvo sa trajno žrtvovanim Spasiteljem.

PLODOVI ovih vježbi su uistinu plodovi života. Zadobiva se veća mržnja prema grijehu, veće kajanje za vlastite krivice, nježna, djetinja Isusu zahvalna ljubav. Stječe se više velikodušnosti, gorljivosti, odanosti Bogu i dušama, duh zadovoljštine i duševno raspoloženje svojstveno apostolima. Dublje se uranja u duh žrtve i žrtvovanja, usko se sjedinjuje sa životom i značajkama žrtve Isusa, našeg Spasitelja.

Ustroj Počasne straže

Članovi Počasne straže prihvaćaju jedan sat u danu (onaj koji im najviše odgovara). Na početku tog Sata Prisutnosti, bez da išta mijenjaju u svojim poslovima, u duhu odlaze na Mjesto ljubavi, pred Svetohranište; tamo prikazuju Isusu svoja djela, svoja trpljenja, svoje misli, svoje osjećaje i želju koju osjećaju – tješiti Njegovo Srce svojom ljubavlju. Za vrijeme Sata Prisutnosti članovi udruge nastoje malo više misliti na Isusa, vrše barem jedan čin ljubavi; i ako mogu, prikazuju jednu žrtvu. Ali **ništa, apsolutno ništa nije propisano niti se zahtijeva: traži se jedino dobra volja, a svatko će slijediti poticaje vlastitog srca ili vlastite pobožnosti da posveti taj blagoslovljeni sat.** Ako članovi Udruge zaborave svoj sat Straže, pozivaju se izvršiti ga u vrijeme kad postanu svjesni tog zaborava. Isusovo Srce će izlijevati milost na milost; blagoslove na blagoslove, na vjerne i samilosne duše koje će prema Njemu vršiti ovo sveto poslanje odanosti i ljubavi!

U trenutku kad sat započinje, na trenutak se sabrati, učiniti znak križa, u duhu krenuti, praćen svojim Anđelom pred Svetohranište; ponizno u duhu i srcu kleknuti pred Isusa. Sve se ovo može učiniti u kratko vrijeme; i ako se nalazi u prisutnosti drugih osoba, bez da itko od njih primijeti. Započevši sat straže na ovaj način, potrebno ga je nastaviti mirno, slobodno bez ikakvog uznemiravanja, vršeći vlastite uobičajene dužnosti pod Božjim pogledom. Podsjetit se s vremena na vrijeme da smo straža Svetohraništa, upravljajući pogled vlastitog srca prema Isusu, toliko nježnom, toliko punom ljubavi, tako napuštenom u Njegovom svetištu!

Počasna straža Presvetog srca Isusova ima za cilj prikazati Bogu predragocjenu Krv Srca Isusova probodenog na križu. Po ovom žrtvovanju, po ovom prikazanju Isusove Krvi, mi ostvarujemo naše svećeništvo.

Glavne svetkovine su Tijelovo i Presveto Srce Isusovo.

Zaštitnici počasne straže i nakane

Općenito gledajući zaštitnici Počasne straže su: Blažena Djevica Marija, sveti Josip, sveti Franjo Saleški, sveta Margareta Marija Alacoque, sveti Ivan evanđelist, sveta Marija Magdalena, blažena Marija od Isusa....

Izbor sata je slobodan, po osobnoj volji.

Sat	Zaštitinik	Nakane
0-1 12-13	Blažena Djevica Marija	**Za crkvu**, svetog oca, biskupe, crkvene redove, bogoslove, sjemeništarce, redovničke kandidate i kandidatice, za laike i beznandne situacije.
1-2 13-14	Sveti Josip i Svi Sveti	Za narode i one koji njima upravljaju, za različita tijela uprave, za mir i slogu.
2-3 14-15	Pravednici Zemlje	Za sve velike političke, građanske i društvene ustanove, za vjerska obilježja zakona i morala, za poštivanje svetog dana – nedjelje.
3-4 15-16	Serafini	Za obitelj- za očeve i majke i njihovu djecu, za gospodare i sluge, njihove uzajamne dužnosti, za kršćanski brak i njegove svete zakone, za vremenite poslove
4-5 16-17	Kerubini	Za obrazovanje i odgoj mladih, za učitelje koji su im posvećeni, za obrazovne ustanove, za izbor karijere i zvanja
5-6 17-18	Prijestolja	Za posao, kršćanski prihvaćen i obavljen, za radnike, vremenita poduzeća, za putnike
6-7 18-19	Gospodstva	Za ožalošćene, za siromašne, bolesne, zatvorenike, za one koji su izloženi kušnji, napasti.
7-8 19-20	Sile	Za širenje vjere i obraćenje onih koji se klanjaju idolima, za misijska djela i osobe koje su posvećene misijama.
8-9 20-21	Vlasti	Za obraćenje grešnika i svih onih koji su daleko od prave vjere, u naknadu za sva bogohuljenja i svetogrđa.
9-10 21-22	Poglavarstva	Za umiruće, za konačnu ustrajnost i za bolesnike, za slobodu kršćanskog umiranja.
10-11 22-23	Arkanđeli	Za duše u čistilištu, osobito za pokojne članove počasne straže.
11-12		Za kraljevstvo Srca Isusova, za euharistijska djela i za sve one koji su određeni davati slavu Presvetom Srcu

Ukoliko želite postati član Počasne straže potrebno je popuniti pristupnicu koja se nalazi u prilogu OVDJE i poslati na mail adresu sestara.

Povezani tekstovi:
Kako se razvila Počasna straža Srca Isusova u Hrvatskoj?

Kako moliti sedam posljednjih Isusovih riječi?

Izvor: Uzeto iz Glasnika Počasne straže (brojeve glasnika možete nabaviti putem interneta i/ili predbilježbom kod Sestara Kćeri Srca Isusova u Lasinji)

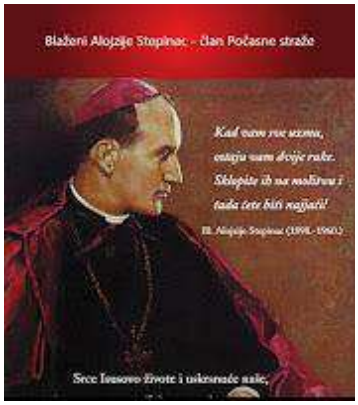
Blaženi Alojzije Stepinac - čan Počasne straže
Kad vam ruke uzmu,
otajte vam dvije ruke.
Sklopite ih na molitvu i
tada ćete biti najjači!
Bl. Alojzije Stepinac (1898.-1960.)
Srce Isusovo živote i uskrsnuće naše,

Kako se razvila Počasna straža Srca Isusova u Hrvatskoj?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/kako-se-razvila-pocasna-straza-srca.html

Duhovni pokret Počasne straže Presvetog Srca Isusova zaslugom blažene Marije od Isusa Deluil-Martiny (koja je bila i njegova prva ravnateljica) brzo se proširio. Marija je kucala na vrata redovničkih kuća i odatle se širila iskra. Okupljala je ljude oko Isusa u svetohraništu kako bi ga ljubili, častili i davali Mu zadovoljštinu zbog zanemarivanja i uvreda svake vrste. S inicijativom je upoznala biskupe, a također i kardinale, koji su je podržali i predstavili u svojoj sredini. Tako je u prve tri godine u Stražu bilo uključeno već 78 biskupa, te više od 98.000 vjernika. Bila je ustanovljena u 25 biskupija. Papa Leon XIII. podigao je bratovštinu Počasne straže na nadbratovštinu za Francusku i Belgiju, 1878.

U Hrvatskoj je prva bratovština (danas nazivamo pokret) Počasna straža osnovana u samostanu otaca Trećoredaca na otoku Krku. Papa Pijo XI. ju je

podigao na razinu nadbratovštine, 1928. Od tad se nalazila u crkvi svetog Franje Ksaverskog u Zagrebu. Blaženi kardinal Alojzije Stepinac, se 20.1.1944.godine i sam upisao u Počasnu Stražu Srca Isusova

kod tadašnjeg Revnitelja vlč. Lovre Hrgića, koji je pobožnost vodio Dozvolom nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu od 24. travnja 1936, br. 3339 (preslika upisnice dostupna u knjizi mons. Jurja Batelje, "Propovijedi o Presvetom Srcu Isusovu, bl. Alojzija Stepinca" - str. 190).

Došli su teški dani rata i poslijeratnog režima koji je uništio mnogo duhovnih pokreta, a tako je bila zahvaćena i Počasna straža. Iz Počasne straže nastala je družba Kćeri Srca Isusova. Kako Isus ne bi bio više nikada sam, Marija je 1873. godine osnovala družbu Kćeri Srca Isusova (klauzurne sestre posvećene klanjanju Presvetom Oltarskom Sakramentu) i postala sestra Marija od Isusa…

Papa Ivan Pavao II. ju je proglasio blaženom godine 1989.

Sat Milosrđa
Imate li prijatelje, rođake, poznanike koji su daleko od Boga, a želite im izmoliti susret s Bogom i spasenje. Darujte za njih dodatni sat svojega dana i nazovite ga „sat Milosrđa“.

Ukoliko želite postati član Počasne straže i/ili uzeti dodatni sat Milosrđa potrebno je popuniti pristupnicu koja se nalazi u prilogu OVDJE i mailom poslati na adresu samostana Kćeri Srca Isusova.

Izvor: Uzeto iz Glasnika Počasne straže (Brojeve glasnika možete nabaviti putem interneta i/ili predbilježbom kod Sestara Kćeri Srca Isusova u Lasinji)

Jedna misao blažene Marije od Isusa: "Crkva ne živi samo jedan dan: kada su mučenici padali kao što zimi padaju snježne pahulje, nije li se moglo vjerovati da je sve izgubljeno? Ne, njihova je krv pripremala trijumfe budućnosti."

Neka niti jedan progon iskrene vjernike Katoličke Crkve, vjerne Apostolskoj predaji i Božjoj objavi, ne uplaši već učvrsti i ohrabri kako bi zagledani u Kristov križ vjerovali Bogu koji priprema novu pobjedu po zagovoru Majke Marije i njihovoj iskrenoj požrtvovnosti, koja će se zasigurno dogoditi u budućnosti.

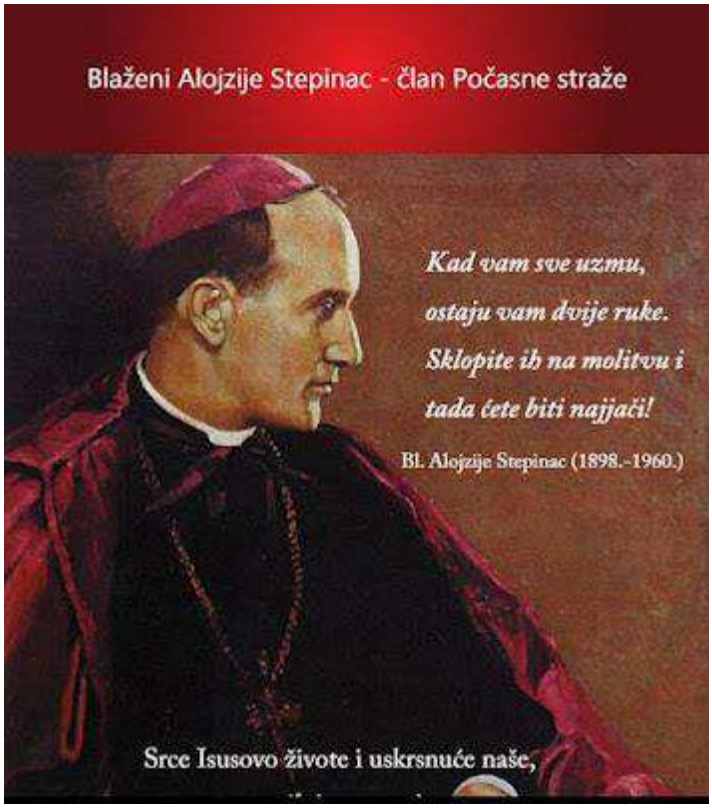
Blaženi Alojzije Stepinac - član Počasne straže
Kad vam sve uzmu,
ostaju vam dvije ruke.
Sklopite ih na molitvu i
tada ćete biti najjači!
Bl. Alojzije Stepinac (1898.-1960.)
Srce Isusovo živote i uskrsnuće naše,

Pater Pio moli za jedan počinak na Isusovom Srcu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/pater-pio-moli-za-jedan-pocinak-na.html

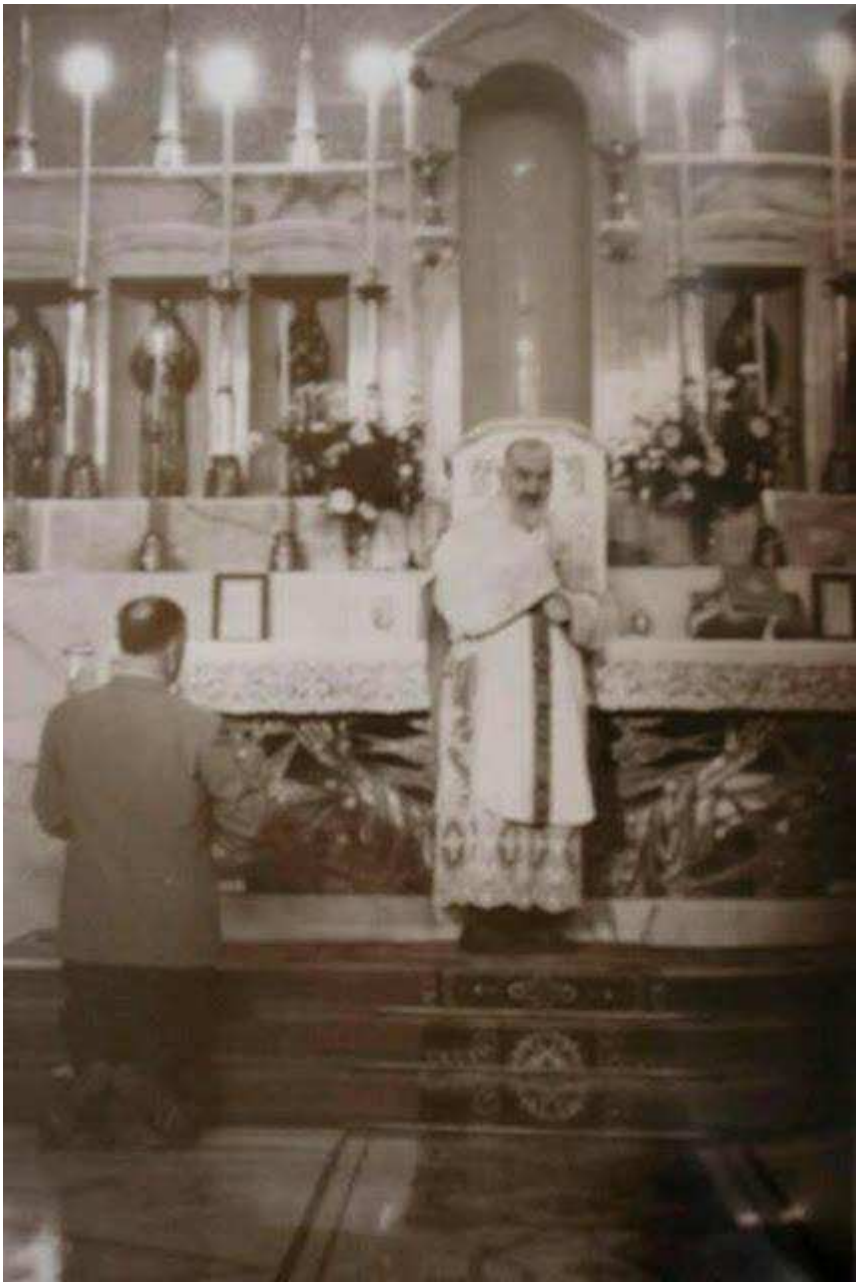

"O moj Isuse, daj mi svoju snagu, kada se moja jadna narav buni pred zlom koje joj prijeti, da mogu s ljubavlju primiti muke i progonstva ovoga bijednoga života. Pridružujem se svim silama Tvojim zaslugama da imam snagu izbjegavati grijeh, jedini uzrok Tvoje agonije i krvavog Ti znoja. Uništi u meni sve ono što Ti se ne sviđa i utisni u moje srce vatrom svoje ljubavi sve Tvoje muke." Zagrli me tako čvrsto zagrljajem jakim i nježnim da Te nikad ne ostavim sama u Tvojim borbama. Molim samo jedan počinak, i to na Tvome Srcu. Želim samo jedno: da sudjelujem u Tvojoj svetoj agoniji. Oh, kad bi se moja duša mogla napojiti Tvojom krvlju i nahraniti kruhom Tvoje boli! Amen!
Molitva sv.p.Pia

Sablazan trpljenja ili put do savršene ljubavi?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/sablazan-trpljenja-ili-put-do-savrsene.html

Bog oblikuje svece. To je nadnaravno djelo i koliko god je bitna uloga i roditelja, on ostaje samo suradnik. Svetost ne postoji zato da bude zapažena. Dosta je da Bog vidi. Sveci su Njegovi, a ne naši. Božja je stvar kad će odabrati jednog od njih i otkriti nutarnji sjaj na divljenje i uzor ljudima. Marija Celina od Prikazanja ili kako su je zvali prije redovništva „mala Mana“ primila je od roditelja dragocjene pouke o ljubavi prema bližnjemu. Živjela je 19 godina skromnim i poniznim životom obavljajući u kući najneznatnije poslove i u tome kratkom vremenu života postigla je puninu svetosti. Bila je posve iskrena, bezazlena i prirodna. Pripadala je Redu francuskih siromašnih sestara svete Klare, klarisama. Dok je sveta Mala Terezija svoj poziv vidjela u biti ljubav u srcu Crkve, sestra Celina je vidjela u trpljenju. Njezin poziv bio je trpljenje. Bolesna, pritisnuta raznim kušnjama podlaže se svim udarcima i postiže „umijeće trpljenja“. (Komentar: nažalost danas mnogi pa i sami katolici ne vide koliko se veliki smisao i milost nalazi u oboljenjima koje prikazujemo Gospodinu u zdravom duhu. Nametnuto je da moramo biti zdravi, fit jer inače nešto nije u redu s nama. To je posve pogrješno i na taj način nošenje križa s Gospodinom iz kojeg možemo iscrpsti tolike milosti za duše gubi svoj smisao. Križ nam tako postaje ludost ili sablast i zapravo se pretvaramo u pogane. Kome je Bog darivao najviše trpljenja i po pitanju zdravlja? Svojima, koje je najviše ljubio! Svecima koji su znali zdravog duha, bez mrmljanja i žaljenja to nositi i prikazivati Gospodinu za spasenje duša!)

Tako je i ova svetica 1882.godine u svojoj četvrtoj godini života pogođena poliomijelitisom . Postala je šepava.

Značajke trpećih duša su: poniznost, jakost duha koji mnoge zbunjuje i zaborav sebe. To je put do savršene ljubavi.

Prepreka tome su oholost i sebičnost.

Sebičnost koči svaki naš polet, po njoj smo mlitavi i usmjereni na sebe umjesto na drugoga. Samo ona duša koja se milošću Božjom oslobodi sebičnosti postaje spremna na žrtvu, lagana, suosjećajna. Takva duša postaje sposobna ljubiti. Bog nikad ne završava s čišćenjem duša koje se spremno odazivaju na poziv svetosti, ali da se čovjek popne na više, treba nove hrabrosti i zato nove kupelji i boli. Po naravi „mala Mana“ bila je vrlo ponosna i zbog toga morala je poći putem poniženja, doživljavati odbijanje.

1887.godine kao djevojčica zbog obiteljske bijede je isključena iz društva i živjela je izvan sela u jednom nezdravom skloništu. Gladovala je i trpjela veliku hladnoću jer zimi nije bilo grijanja. Svoja oboljenja je junački skrivala da ne optereti obitelj s tim. U svojim mukama je hrabrila i tješila druge. O svojim bolima govorila je samo onda kad je s njima bila posve svladana. Na kraju prikazuje samu sebe kao žrtvu za spas svojih.

Vještom upornošću i suosjećajnošću Bog nastavlja kao najbolji kirurg rezati tamo gdje je njezino srce najviše prionulo. Kad Bog dušu odabire i duša spremno izgovara svoj „fiat - neka mi bude“, On od takve duše traži da ona bude posve samo Njegova. Da srce takve duše posve pripada samo Njemu. U sklonosti srca Bog nalazi građu za žrtvu. Ljubav je mekano tlo na kojem On može usaditi svoj križ. Bog želi dušu dovesti do toga da se odveže od same sebe.

Bolna odreknuća su dokaz ljubavi.
Duša budući da je izrekla „fiat“ spremna je ne okrećući se unazad do kraja ići tajnovitim putevima svoga Stvoritelja.

„Mala Mana“ 1890. trpi izgnanstvo i obiteljsku žalost, izgubila je majku i trojicu braće. 1891-1896.godine u internatu je osuđena na samoću. Tad kaže:"Ja sam u tamnici".

Ljubav prema Euharistiji je istaknuta crta njezine pobožnosti, a samozataja odlika njezinog duhovnog života. U pismu ocu piše:“ Dragi oče, rođeni smo na križu pa se ne smijemo tužiti. Svakog dana mi toliko vrijeđamo Isusa da On zato mora nositi teški križ. Pravo je da ga podijeli s onima koje On ljubi. Dakle, ne tužimo se već hrabro ponesimo svoj križ i odvažno se uspinjimo na Kalvariju!“

SABLAZAN TRPLJENJA (p.M. Lekeux, OFM)

„Bog nas kuša da nam pokaže koliko nas ljubi!“

Slutim da će na ovo mnogi zaklimati glavom:“Čudan je to dokaz ljubavi, dati trpjeti onima koje ljubiš!“

Stari je to kamen spoticanja... Sablazan križa, tisuću puta ponovljen prigovor:“ Ako je Bog dobar, kako nas može mučiti? Ako nas ljubi, zašto nas ne poštedi boli? Svemoguć je!“

Kad netko kaže: “Bog daje da trpimo dakle On je okrutan.“ Tim riječima kao da je utvrdio činjenicu. Donio je krivi zaključak jer je vrlo uzvišeno pitanje spustio na nisku razinu. O tome raspravlja u duhu prolaznog vremena, a to je pitanje koje preseže u vječnost. Nijekati vječnost znači nijekati Boga, a onda Ga više nema razloga optuživati. Također, ako smatramo da je Bog za nešto odgovoran, moramo također priznati da ima život vječni koji On obećava.

Apostol nas uči:“Stradanja našeg vremena nisu ništa prema slavi koja se ima otkriti na nama.“

Trpljenje nas čisti i spašava. Svetost traži da budemo očišćeni od samoljublja. Sami se ne bi mogli odlijepiti od onoga što našoj sjetilnosti ili oholosti godi.

Sveti Bernard nas uči: “Želiš li postati ponizan, ne izbjegavaj poniženja, jer tako dugo dok odbijaš da budeš ponižen, nemoj ni misliti da posjeduješ poniznost.“

Trpljenje je protuotrov grijehu. Oslabljuje naše strasti, lomi našu oholost, suzbija slavohlepnost i odvraća nas od ispraznosti. Zovemo ga još „kraljevski put križa“ koji duše vodi Bogu. To pokazuje i primjer svete Marije Egipatske i mnogih drugih svetaca. Naposljetku, najočitije je i iz samog primjera da Bog nije našao boljeg načina da otkupi svijet nego da postane čovjekom, trpi kao čovjek i tako trpljenjem nadoknadi za uvrede koje ljudi nanose grijesima Bogu. Trpljenje je jedini put spasenja otkako se pojavio grijeh.

Krivnja izaziva kaznu, kaznom se ispaštaju grijesi, a trpljenje vodi k spasenju! Kako je Bog divan pedagog, odgajatelj, otac!

Sveci su iz bratske ljubavi više ispaštali za druge duše! Preuzimaju na sebe više nego što moraju i to čine iz ljubavi.

Križ je oruđe otkupljenja, milost spasenja. Ne podnosimo ga iz straha no savršena ljubav izgoni svaki strah.

Odabrane duše uživaju u trpljenjima i križu. To ih još više baca u Božje naručje. Njihova nagrada će biti velika i već na zemlji osjećaju u svojim dubinama tu divnu naknadu.

Kroz kušnje uživaju veselje. Znaju što je to „savršena radost“, koja raste u bolima i hrani se žrtvom. Ne tuže se, radosni su...

Svetom Franji sve što bijaše gorko postade mu slatko i radosno je pjevao što trpi.

Sveta Franciska Rimska s radošću je trpjela za druge.

Sestra Celina: „O, blaženog li trpljenja koje nam daje takvu ljepotu i moramo priznati da je Bog dobro činio ono što je načinio.“

Ova tako draga svetica upoznala je sve oblike patnje: fizičke, psihičke i socijalne nepravde. Usprkos toga ostala je jednostavna, skromna, dostojanstvena, predana srcem Bogu kroz kontemplaciju. U svojoj 19. godini života umire od tuberkuloze. Iako je smatrana svetom još za života Dekret o njezinim krepostima donesen je 22.siječnja 1957.godine, a 16. rujna 2007. papa Benedikt XVI. proglasio ju je blaženom. Spomendan joj se obilježava 30. svibnja. Zaštitnica je siromašnih, odbačenih ljudi na rubu društva.

Izvor: La Petite Soeur Celine, p.Martial Lekeux, OFM
Imprimi potest. Woluvae s. Petri, 14. VII. 1948, fra Beda Rigaux, min.pov.
Imprimatur Namurci, 20.1.1949. P. Blaimont, vic. gen.

Imaju li naša djeca pravo da budu ono što su postali rođenjem?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/imaju-li-nasa-djeca-pravo-da-budu-ono.html

Samo ću se ukratko osvrnuti budući sam pravne i teološke struke, a ovo pitanje rekla bih zadire u oba područja. Nažalost svjedoci smo ovih dana nemorala i svetogrđa u crkvenom prostoru, a pravosuđe se u potpunosti raspada. Zlo i svaka vrsta nemorala sve viša vladaju. Jedino što me u tome tješi je da zlo zna da mu dolazi kraj i da zato udara gdje stigne i može. Stoga radije izabirem biti čim više pred Presvetim i u molitvi, a i zbog same moje karizme i opredijeljena već u strujama bilo koje vrste.

Krist će pobijediti po zagovoru sv. Josipa i Srca Bezgrješne. "Tko je kao Bog?"

Tko je u Domovinskom ratu mislio da će rat završiti kako je završio? Ovo je druga bitka, ali zato nam valja više prionuti uz Pobjednika.

Sestra Lucija iz Fatime je napisala 1980. u pismu kardinalu Carlu Caffari kako će se zadnja bitka između Boga i sotone voditi preko obitelji i braka. Pročitajte Ekskluzivni intervju kardinala Carla Caffare:" Ono što mi je pisala sestra Lucija, danas se ostvaruje"

Katolik ne mrzi i ne sudi, ako želi ostati na Kristovoj strani, ali nužno kao i Učitelj potrebno je da ima stav prema zlu, grijehu i izopačenosti.

Imamo li stav o promjenama koje se danas događaju u našoj zemlji? Hoće li se Hrvati naći na glavnom trgu Hrvatske 24. ožujka u 11 sati i premijeru iz tzv."demokršćanske" stranke pokazati koliko znaju biti složni kad je riječ o dobrobiti djece i vjere? Hoćemo li ikako pokazati svoje NE Istanbulskoj konvenciji? Tko će postiti i moliti? Žrtve prikazivati?

Aktivistice na "Dan žena" kao jedan od prvih zahtjeva, iznose pravo na pobačaj. Kakvo je to pravo protiv života? Tko to može tražiti, ako ne sam sotona preko zaslijepljenih duša?

Najveća pobjeda zla je što se ljudi preuzetno pouzdaju u Božje milosrđe, bez obraćenja i pokajanja. Ljudi misle da sotona ne postoji. Žalosno i pogubno za cijelu vječnost!

On postoji, on radi na rušenju temelja i relevatizaciji svega.. Gospodinove riječi:"ljubi bližnjega svoga", on iskrivljuje u ljubi grijeh, šuti radi mira i poštovanja prema drugome. Pitam se kakvo je to poštovanje, ako drugome nanosi vječnu nesreću?

Preporučam pročitati knjige "Gospodar svijeta" i "Otkrivena tajna masona". Otkrivena tajna masona (dijelovi knjige) uskoro će biti objavljena uz dopuštenje nakladne kuće Benedikta i u knjižnici bloga, uz dopuštenje samo za blog. U knjizi se jasno vidi, a što će se moći pročitati kako masonerija želi uništiti brak i obitelj počevši od dopuštenja samo civilno sklapanja braka. Također će se moći pročitati zašto je masonerija sklona protestantizmu i kako je namještaljka da je prije II vatikanskog koncila bilo pape masona. Posebno je otkrivena namještaljka papi Piju IX. koji je 20 puta osudio tu sektu.

Nije nam se boriti protiv krvi i mesa, već protiv Vrhovništva, protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima.

Vjerujem kako svi u Hrvatskoj znamo o postojanju zakona o pravima žena i smatram kako na tu temu ne treba ništa posebno pisati.

Ovo je bitka za nas slabe i grješne ljude, kako bi stali na osobnom sudu pred Stvoritelja i položili Mu račun što smo učinili iz ljubavi za malene.

Samo je jedna koja pokazuje istinski put spasenja i čiji Kralj vječno kraljuje

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/samo-je-jedna-koja-pokazuje-istinski_16.html

Krist – začetnik spasa

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/krist-zacetnik-spasa.html

Krista pratimo, Krista slijedimo, Krista imamo vođom puta, izvorom svjetlosti, začetnikom spasa, koji nam obećava raj i Oca nebeskoga, kad ih tražimo i u njih vjerujemo. Kršćani, biti ćemo što i Krist ako Krista nasljedujemo.

Sveti Ciprijan iz Ispraznost idola

Krv mučenika sjeme novih Kristovih učenika. Blago onome tko umire u ovoj spoznaji.

Jakov Stariji
Ubijen mačem oko 44. godine
Jakov Mladi
Prvi jeruzalemski biskup, kamenovan 65.godine
Juda Tadej
Ubijen toljagom 65. godine
Filip
Razapet na križ
Toma
U Indiji izranjen strelicama oko 72. godine
Petar
Razapet naopačke 67. godine
Andrija
Razapet na križ u obliku slova X
Ivan
Umro prirodnom smrću oko 100. godine
Matej
Proboden mačem
Matija
Odrubljena mu je glava
Šimun
Razapet na križ 65. godine
Bartolomej
Oguljena mu je koža, A potom odrubljena glava

Sveti Josip - vjerni hranitelj i čuvar (zaštitnik Hrvatske - povijesni prikaz)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/sveti-josip-vjerni-hranitelj-i-cuvar.html

Kad god Božja milost odabere nekoga za kakvu posebnu službu ili za kakav uzvišeni poziv, daje mu sve darove koji su tako izabranoj osobi potrebni u njezinoj službi i obilato je krase.

U najvećoj mjeri se to obistinilo u svetom Josipu, poočimu Gospodina Isusa Krista i pravom zaručniku Kraljice neba i zemlje i Vladarice anđelâ. Njega je vječni Otac izabrao za vjernog hranitelja i čuvara svoga najvećeg blaga, svoga Sina i svoje Zaručnice. Tu je službu sveti Josip najvjernije izvršio. Zato mu je Bog rekao: "Dobri i vjerni slugo, uđi u veselje svoga Gospodara."

Istina, cijela sveta Crkva mnogo duguje Djevici Mariji, jer je po njoj bila dostojna primiti Krista. Ali poslije Marije Crkva posebnu zahvalnost i štovanje duguje svetom Josipu.

Bez sumnje Krist nije ni na nebu uskratio odanost, poštovanje i onu osobitu čast što ju je iskazivao Josipu kao sin svome ocu dok je bio na zemlji.
Zato mu je s pravom rečeno: "Uđi u veselje svoga Gospodara." Iako veselje vječnoga blaženstva ulazi u srce čovječje, ipak mu je Bog volio reći: "Uđi u veselje." Time se na otajstven način želi reći kako ono veselje nije samo u njegovoj nutrini, nego da ga svega okružuje i obuzima i da je on kao uronjen u neizmjerni bezdan.

Spomeni se, nas, sveti Josipe, i svojim zagovorom i molitvom posreduj kod Isusa posebno za Hrvatsku kako bi se očuvala vjera i obitelj u njoj. Molimo da nam bude milostiva i blažena Djevica, Tvoja Zaručnica, Majka Onoga koji s Ocem i s Duhom Svetim živi i kraljuje u beskonačne vjekove.

Povijesni prikaz posvete Hrvatske svetom Josipu
U sve većim opasnostima tursko – osmanlijskih osvajanja, papa Siksto IV. (1471.-1484.) uveo je službeno liturgijsko štovanje sv. Josipa 19. Ožujka u Katoličku Crkvu. U višestoljetnim obrambenim ratovima protiv tursko-osmanlijske agresije Sveta Stolica pomagala je Hrvatsku. To je isto učinila i u velikom ratu za oslobođenje istočnih dijelova Hrvatske s Podunavljem, Likom i Krbavom koji je trajao više godina (1683.-1699.). U to je vrijeme Hrvatski sabor 9. i 10. lipnja 1687. Godine izabrao svetog Josipa za nebeskog zaštitnika Hrvatskog Kraljevstva, odnosno naroda. Nakon oslobađanja hrvatskih zemalja slijedila je barokna obnova u Hrvatskoj s obnavljanjem i podizanjem brojnih oltara i kapelica sv. Josipu u znak zahvale za nebesku pomoć ispaćenom hrvatskom narodu.

Potrebno je naglasiti kako je i blaženi kardinal Alojzije Stepinac, gledajući strahote Drugog svjetskog rata u Zagrebu, tražio zagovor zaštitnika hrvatskog naroda i osnovao poznatu župu Sv. Josipa na Trešnjevci.

1987. se navršilo tristo godina od značajnog događaja proglašenja sv. Josipa za Zaštitnika hrvatskog naroda. Naša biskupska konferencija je 1972. godine izjavila kako je proglašenje bilo pravovaljano sa svjetovne i crkvene strane, i nikad nije osporeno. Te iste godine blagopokojni kardinal Franjo Kuharić je otvorio 19. 3. Godinu svetog Josipa. Iste godine u Karlovcu je otvoreno Nacionalno svetište sv. Josipa te je nastavljeno s izlaženjem Glasnika u čast sv. Josipu.

Ovdje se nalazi primjer glasila iz 1920.

Zaključak je možemo bez pretjerivanja reći kako su naši pređi bili vjerniji u štovanju svetog Josipa kao i povijesnom odabiru Sabora. Da se sveti Josip štovao i zadnjih godina kao 9. i 10. lipnja 1687, kad je izabran za zaštitnika, vjerujem kako bi povijesni razvitak za naš narod bio povoljniji odnosno da danas ne bi imali probleme koje imamo.

Sveti Josipe, bdij nad našom domovinom i svim njezinim stanovnicima, da nam bude blagoslovljeno prebivalište na putovanju u vječni život.

O, Josipe, oče sveti čuvaj kuću i posveti
sva obitelj da se složi ljubav sveta nek`se množi.....

Hoćemo li dopustiti da nam unište Hrvatsku ili ćemo se boriti do kraja?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/hocemo-li-dopustiti-da-nam-uniste.html

Bilo je grješnika u svako doba, ali u naše dane kao nikad do sad se mnoštvo moćnika stavlja u službu Lucifera protiv Krista. Tko bi ikada pomislio kako će današnja Italija biti toliko poganska? Tko bi pomislio da ćemo tako izgubiti Njemačku, dok smo Meksiko i Španjolsku izgubili puno godina ranije. **Sad nam žele uništiti i Hrvatsku!**

Živimo u vremenu kad se dvije zvijeri (pod krinkom masonerije) spajaju kako je opisano u knjizi Otkrivenja u jednu i započinju veliki rat protiv Katoličke Crkve. Komunizam se spaja s medijima koji ne služe istini već političarima. Tako danas imamo razne podatke o broju izlazaka Hrvata na prosvjed protiv Istambulske konvencije. Čemu se toliko baviti brojevima? Ukoliko ipak nekoga zanimaju matematički dokazi koji su danas izašli na vidjelo pročitajte. (Vjerujem kako nam je svima poznato da je policija korumpirana od strane političara i nije prvi put da se događa zavaravanje ljudi i od strane medija, policije, ministara i političkih slugana. Ne bih se iznenadila kad bi slijedeći korak bio taj da će netko od njih reći da ne računamo onu većinu ljudi koja je samo čekala tramvaj ili slične puste tlapnje.) Dragi naši političari vratite se Izvoru i Istini, prije nego li bude nažalost kasno za vas. Okrećete leđa onima obiteljima čiji su sinovi ginuli za Domovinu. Tko će Vas više htjeti ukoliko ne odbijete zlo kao što je Istambulska konvencija i pošteno i marljivo, predano i

vjerno radili svoj posao za dobrobit naroda koji vas je izabrao? Zar nije bitnije to da su Hrvati danas pokazali kako mogu biti složni, kako znaju prepoznati prave vrijednosti, podignuti glas i još jednom stati u obranu vjere i Domovine (pročitajte govor Gordane Turič. Majka je poginulog hrvatskog junaka Zdeslava i zastupnica u Hrvatskom državnom saboru u prva dva saziva.)

Hrvati su danas pokazali kako svoju Domovinu ne žele predati za Judine škude kako to čini gdin Plenković i njegovi slugani. Danas, više nego li ikad, postoje razna udruženja koja šire svoj pakleni rat među narodima svijeta pa i u našoj Domovini.

Danas je toliko pao ljudski rod da dublje nije mogao pasti!

Bili smo na trgu i donosimo vam nekoliko informacija kako je uistinu izgledalo. Pogledajte i Ovdje.

Na gdinu Plenkoviću i Hrvatskom saboru je kakva će situacija dalje biti u Domovini, ali neka ne zaboravi na danu riječ onima koji su ga izabrali, a koju gazi prihvaćajući Istambulsku konvenciju i na taj način nameće zlo na pleća naroda koji ga je izabrao. Kako radi, tako će mu se i vratiti! A povrh svega je i Božji sud tu, vjerovao ili ne.

Danas se masovno viče: "Živjela sloboda!" Ali kakva sloboda? Sloboda laži u ime znanosti i istine. Sloboda bestidnosti u ime umjetnosti i ljepote. Sloboda ideologijama koje uništavaju čovjeka svodeći ga na razinu „X“. Sloboda uživanja, klevetanja Kristove Crkve. Sloboda svima, samo ne sloboda za Kristove borce. Danas se uistinu opetuje prizor iz Muke Kristove: "Uzmi Pilate ovoga smutljivca, a pusti nam Barabu!"

Za mržnju bezbožnika, za neprijatelje Katoličke Crkve, za političare i bezvjernike mi Krista Kralja tješimo svojim življenjem i molitvama! Bdijmo, ne spavajmo, molimo i postimo koliko god možemo! Boj tek počinje, a sjetimo se Domovinskog rata i krunica! Gospa je obećala svako zlo će biti pobijeđeno ako ustrajno i od srca molimo svetu krunicu te nastojmo što svetije i živjeti!
Ustrajmo do kraja! Hrabro!

Vratimo vlast Onome kome i pripada

Dva video zapisa s prosvjeda

Kome se mora, kome se smije, kome se ne može....

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/kome-se-mora-kome-se-smije-kome-se-ne.html

....sretan Uskrs čestitati?

Prvi, kojemu se sretan Uskrs upravo mora čestitati je Gospodin Isus, pobjednik nad smrću. I sve, što je god svečanoga bogoslužja, od velikosubotne uskrsne procesije počevši - na koju treba uvijek dolaziti vrlo pobožno je beskrajna čestitka Božjemu Sinu, što je uistinu sretno uskrsnuo!

Smisao svega uskrsnog klicanja je: GOSPODINE ISUSE! ČESTITAMO TI TVOJ SRETAN USKRS! ALELUJA!

Mora se čestitati Kraljici neba, jer je Njezin Jedinac sretno uskrsnuo. Zato i pjevamo iz dna duše: KRALjICE NEBA, RADUJ SE! ALELUJA!

Smije se, a zbog Isusove muke i zasluge i mora se sretan Uskrs čestitati svakom onom kršćaninu, kojemu je duša po svetoj ispovijedi, kao po sakramentu uskrsnuća, na otajstven način uskrsnula iz grješnoga mrtvila.

Ispovjeđenu i pričešćenu kršćaninu s potpunim se pravom čestita sretan Uskrs iz dva razloga:
1. radi otajstvenog i istinskog dioništva u Isusovu slavnom Uskrsu
2. kao jamstvo sretnog i slavnog uskrsnuća na Sudnjem danu

Neispovjeđenom kršćaninu ne može se čestitati nikakav, a najmanje "sretan" Uskrs. Ne može mu se čestitati Isusov Uskrs jer on od toga Uskrsa nema nikakve koristi. Ne može mu se čestitati njegov uskrs, kada ga nije doživio. Njemu se sretan Uskrs može samo – željeti.....

Izvor: sluga Božji Petar Barbarić
Sjajno bi bilo svakodnevno primijetiti
Božju proslavu i proslaviti s Njim Uskrs!

Isusov izdajnik

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/isusov-izdajnik.html

"Jedan će me od vas izdati", reče Isus svojim učenicima. U ovom naraštaju mnogi su katolici izdali Isusa.

Tko je izdao Isusa? Onaj koji kaže da vjeruje u Isusa samo kao u povijesnu ličnost.
Tko je izdao Isusa? Onaj koji je dušu prodao đavlu kako bi stekao malo slave ili dobar račun u banci.
Tko je izdao Isusa? Onaj koji pljuje po Isusu jer – po njemu – Evanđelje naučava moral koji nije realan u odnosu na ljudske potrebe, posebno na polju seksualnosti.
Tko je izdao Isusa? Onaj koji je odrastao u Crkvi, pa postao mason kako bi napredovao u karijeri. Tko je izdao Isusa? Onaj tko se u Crkvi ispovijeda kršćaninom, pa čak prima i Svetu Pričest, a vani pljuje po Crkvi.

U godinama Recesije mnogi su katolici izdali Isusa Krista kako bi dobili radno mjesto u tvrtkama čiji su vlasnici bili Židovi.

A Isus odgovori Petru:" Zaista, zaista, kažem Ti: Ti ćeš me triput zanijekati". Tako je i bilo. Petar je zanijekao Isusa samo usnama, ali ne i srcem. Bojao se da će i on biti osuđen na smrt, kao i njegov učitelj. Ali kad se njegov pogled susretne s Isusovim shvati težinu svoga grijeha i gorko zaplaka.
Petar još nije primio Duha Svetoga, Duha jakosti.

Tko od vas još nije zanijekao Isusa barem jednom u svom životu? Ja mnogo puta. Iz slabosti. Ali Isus mi je u svom beskrajnom milosrđu uvijek oprostio. Kao i Petar, i ja sam imao milost gorko plakati zbog svojih nevjera u Njegovu vjernu ljubav za mene.

Živimo tjedan Muke našega Gospodina Isusa Krista. Ovo je vrijeme velike milosti. Ispovijedajmo svoje grijehe iskrena srca. Neka nam Gospodin udijeli dar suza kako bi se u nama ispunile Isusove riječi:"Blago onima koji plaču jer će biti utješeni. Amen."

(Iv 13,21-33.36-38)

O. Lorenzo Montecalvo od Družbe Otaca Božanskog Poziva

Keep calm: budite mirni i molite se za naše tradicionalne svećenike

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/keep-calm-budite-mirni-i-molite-se-za.html

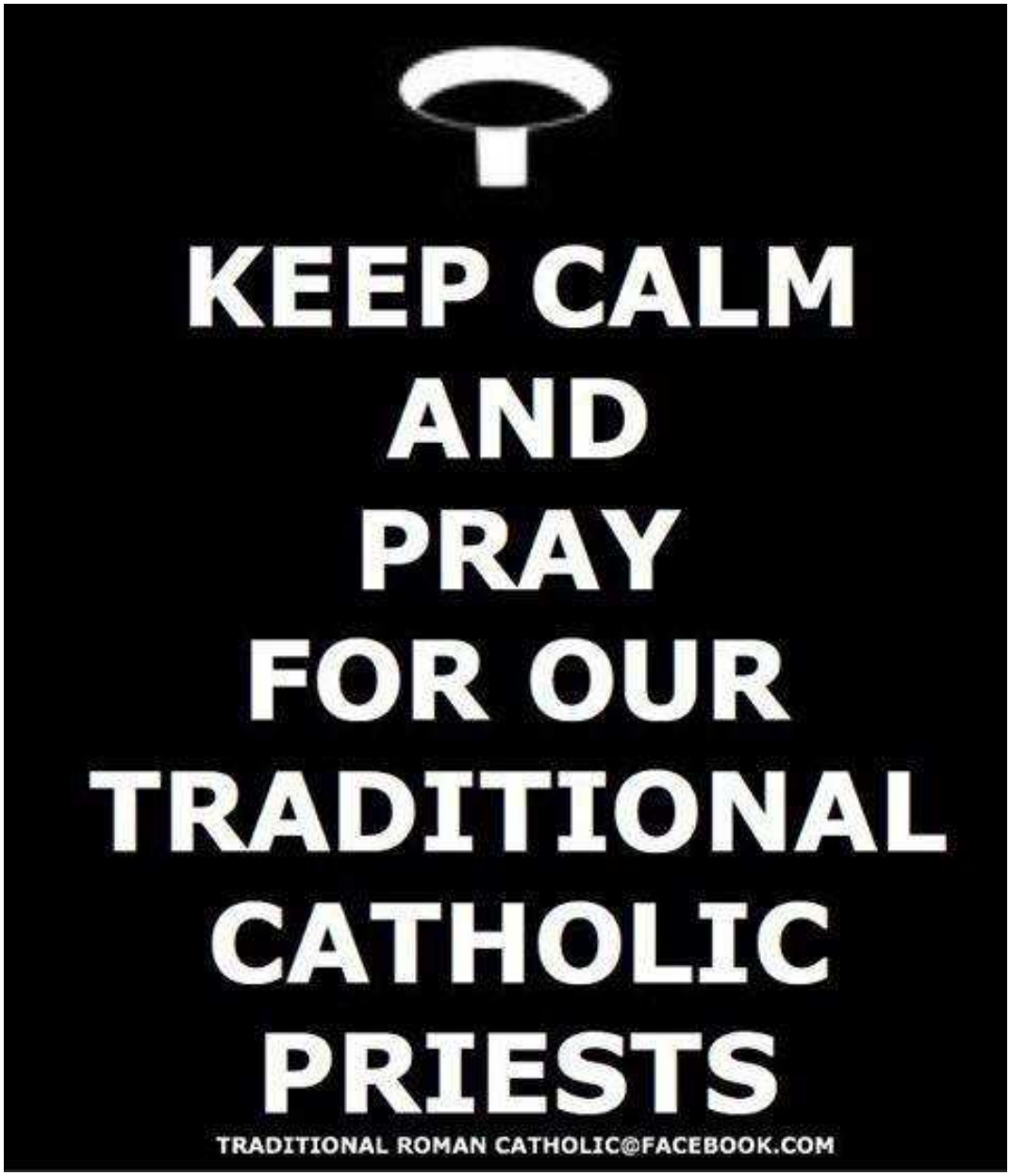

Keep calm
and

pray for our traditional catholic priests

Preuzeto s jednog tradicionalnog facebook profila

Iznimno je bitna molitva da nam Bog pošalje što je više moguće pravih tradicionalnih svećenika: ne samo pukih celebranata, nego onih koji uistinu žive tradicionalnu duhovnost. Pravih svećenika po Srcu Isusovu koji se bore za spas naših duša!

Stara pavlinska pobožnost na Veliki Četvrtak – Veliki Petak

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/stara-pavlinska-poboznost-na-veliki.html

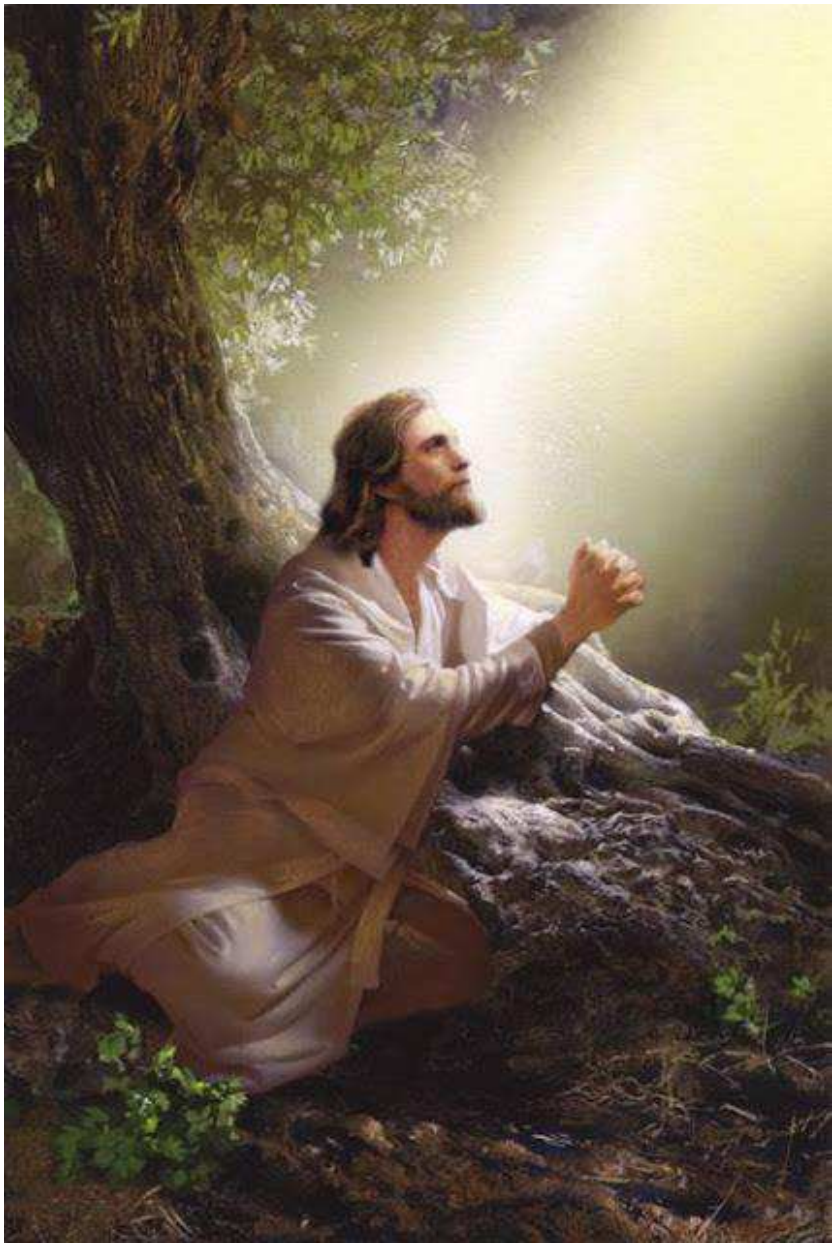

Isus na Maslinskoj gori

Pavlini su drevni crkveni Red Sv. Pavla Prvog Pustinjaka, koji svoje korijene vuče s područja Hrvatske i Mađarske.

Do ukinuća 1786. imali su tridesetak samostana u Hrvatskoj, u kojima se širila slava Gospi, Anđelima Čuvarima i svetcima zaštitnicima osobito o Sv. Pavlu, Sv. Antunu Opatu, Sv. Augustinu i Bl. Oca Euzebija.

Bogorodicu nazivaju "Kraljicom pustinjaka". Prateći sate muke Gospodnje o kojoj ću sad pisati koliko je god kome moguće povucimo se u mir, sabranost i tišinu, samoću. Predajmo se molitvi i okusimo kako je dobro i slatko prebivati s Gospodinom.

Geslo Pavlina:
SOLUS CUM DEO SOLO!
Sam s Bogom samim!

Kad pogledaš na sat razmotri muku Spasa!

Sat; Događaj
18.00 – Isus umiva noge učenicima
19.00 – Isus daje svoje Tijelo i Krv za hranu i piće
20.00 – Isus moli na Maslinskoj gori krvlju se znojeći
21.00 - Isus izdan od Jude i uhvaćen od Židova
22.00 - Isus svezan i odveden do Ane
23.00 – Isus odveden do velikog svećenika Kajfe
24.00 – Isus zlostavljan i zatvoren od Kajfe
01.00 – Isus popljuvan, izudaran i ismjehivan u pretoriju
02.00 – Isus triput zanijekan od Petra
03.00 – Isus okrivljen od lažnih svjedoka
04.00 – Isusa žele pod svaku cijenu ubiti
05.00 – Isus svezan doveden pred Pilata
06.00 – Isusa Herod pokazuje u bijeloj haljini podrugljivoj svjetini
07.00 – Isus postavljen do Barabe
08.00 – Isus okrutno bičevan
09.00 – Isus krunjen trnovom krunom
10.00 – Isus od Pilata osuđen na raspeće
11.00 – Isus nosi teški križ
12.00 – Isus pribijen na križ
13.00 – Isus nam daje Mariju za Majku
14.00 – Isus napojen octom i žuči
15.00 – Isus umire na križu
16.00 – Isus skinut sa križa
17.00 – Isus položen u grob

Preuzeto iz molitvenika

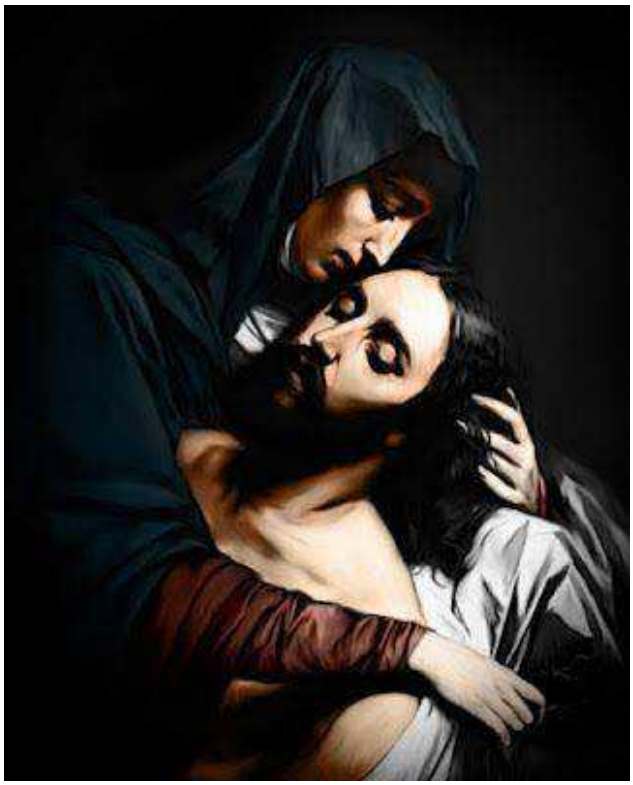

Krist uskrsnu od mrtvih, đavla svlada, pakao pokori i onima u grobovima život darova!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/03/krist-uskrsnu-od-mrtvih-avla-svlada.html

Tvoje slavno uskrsnuće,
Pobjedniče, Kralju Kriste,
Dariva raj pokajniku,
Nevjernome vjeru vraća.

Anđeli se sveti dive
Milosrdnom Spasitelju:
Supatnika svoga s križa
U veselje vodi vječno.

Pobjedna smrt život vraća,
Križa znak je znakom slave:
Pobijeđen Krist đavla svlada,
Pobjedu On s nama slavi.

Starog zmaja Vođ naš svlada
Lav iz roda Judinoga.
Silnim glasom mrtve zove:
"Ustajte na život nov!"

Plijen sav Isus đavlu ote
Slavnim svojim uskrsnućem.
Silan narod krvlju steče
Žrtvovano Janje Božje.

O rajska žrtvo istinska,
Što pakô si pokorila,
Što pretrgla si smrtni vez
I dar života donijela!

Da budeš vazda Isuse,
Veselje naše uskrsno,
Preporođene izbavi
Od grijeha smrti užasne.

Amen! Aleluja!

Sretan Uskrs ponajprije Isusu i Njegovoj, a i našoj Majci. Potom svima koji vjeruju. a onima koji su udaljeni želim da upoznaju osobu Krista i da njihov život bude radostan i ispunjen!

Sretan Uskrs!

Djevica Orleanska (misal svete Ivane Arške) ili što je sudbina strašnija od smrti?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/04/djevica-orleanska-misal-svete-ivane.html

Velika Božja svetica, na čelu pobjedničke vojske, oslobodila je francuski grad Orleans od engleskih zavojevača, stekavši tako naziv – Djevica Orleanska.

Kada Englezi, poduprti domaćom izdajom, bijahu skoro do kraja satrli Francusku i kada se sigurnim držalo, da će za malo vremena stara kraljevina svetog Ljudevita biti zbrisana s lica zemlje, ustade Bog da brani pravednu stvar francuskih kraljeva i da sačuva „prvorođenu kći Katoličke Crkve“ . lijepu Francusku. Kao što nekoć posla spasenje puku Izraelskome u osobi priprostog pastira Davida, tako i sada posla Bog izbavitelja narodu francuskome u osobi jedne tihe, skromne i nepoznate pastirice, pobožne kćerke težaka Jakova Arškog iz sela Domremy, na rijeci Mensi u sjeveroistočnoj Francuskoj. Vrhunaravnim načinom objavi Bog njoj svoju odluku, te ona ode da izvrši volju Božju. Svladavši orijaške zapreke dopre Ivana do Kralja i primivši komandu nad vojskom, pod barjakom Presvete Bogorodice, započne viteško borbu za Božju i ljudsku pravdu. Brzo oslobodi Orleans, najtvrđe englesko uporište na zemljištu francuskom, te po tom stjerav Engleze sasvim u tjesnac, osokoliv klonule duše i prenuvši francuski narodni ponos, hrabra junakinja odvede kralja na krunidbu u drevni grad Reims.
Proslijedivši osloboditeljno vojevanje, izdajom padne u šake Englezima, dne 23. svibnja 1429., poslije godine dana ratovanja, za koje vrijeme sasvim i za vazda bijaše skršila englesku silu u Francuskoj. Englezi ju optužiše kao čarobnicu i krivovjerku, davši ju po nedostojnim sucima na smrt osuditi živu na lomači spaliti, dne 30. svibnja 1431. u gradu Rouenu. Njeno djevičansko srce, koje plamen ognjeni bijaše poštedio, kruti Englezi baciše u rijeku; kamo joj prosuše i sveti joj pepeo. Tako Ivana završi svoj kratki zemaljski vijek pun slave i nadnaravnih vrlina. Živoj i mrtvoj Francuzi joj iskazivahu svetačke počasti. Papa Pio X. proglasio ju je blaženom, a Benedikt XV. sveticom. Njezin spomenik resi trgove mnogih francuskih gradova.

OVDJE možete preuzeti misal svete Ivane Arške

Što je zajedničko svetici iz Lisieux-a, Maloj Tereziji i Djevici Orleanskoj?

Obje bijahu anđeoski nevine i čiste, poletnog duha, viteške plemenitosti srca i nadljudske požrtvovnosti u službi Božjoj, obje umriješe mlade. Ivana izgorje na lomači, a Terezija izgorje od nutarnje vatre, plamene ljubavi spram Isusa. Obje proslaviše Boga, uresiše nebo svojom prisutnošću i povećaše slavu svoje domovine.

Mala Svetica je žarko štovala svetu Ivanu te je njoj u slavu sastavila i jedan lijepi dramski pjesmotvor. Rekla je: "Željela bih da poput Ivane Arške na gorućoj lomači šapćem Isusovo ime."

Sv. Mala Terezija i Ivana Arška

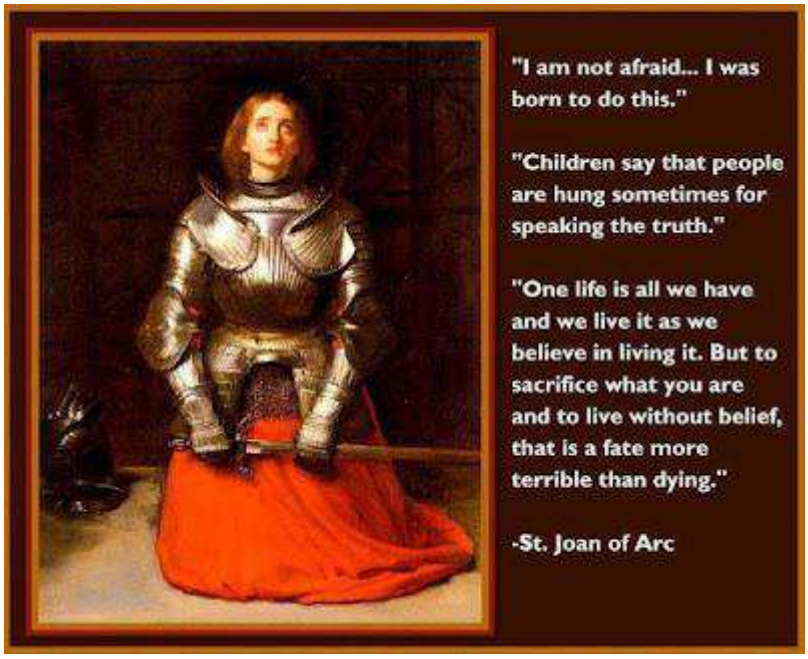

Sveta Ivana Arška: "Ne bojim se...ja sam rođena za ovo."

„Djeca kažu da su ljudi ponekad obješeni jer govore istinu."

„Jedan život je sve što imamo i živimo ga onako kako vjerujemo da ga trebamo živjet.

Ali, žrtvovati ono što jesi i živjeti bez vjere, to je sudbina strašnija od smrti."

Isus Krist Bog i čovjek?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/04/isus-krist-bog-i-covjek.html

"O, vječna i utjelovljena Mudrosti! O, preljubezni i poklona dostojni Isuse, pravi Bože i pravi čovječe, jedini Sine vječnoga Oca i Marije vazda Djevice!"
Sv. Ljudevit M.G. Montfort

Kad je Adam pao i izgubio djetinjstvo Božje, a s njim i sav ljudski rod, niti on niti potomci nisu se više mogli podići svojom vlastitom naravnom snagom do vječnog blaženstva.

Sveti Augustin:"Ljudi su se mogli prodati đavlu, ali ne i otkupiti sami sebe."

Adamovim grijehom nastao je nepremostiv jaz između uvrijeđenog veličanstva Božjeg i grešnog čovječanstva. Tko će čovjeku vratiti djetinjstvo Božje?

Druga božanska Osoba, Sin Božji, od vijeka je odlučila da će kad dođe vrijeme, postati čovjekom i dati zadovoljštinu Ocu za počinjene nepravde, otkupiti ljudski rod iz ropstva đavla i omogućiti čovjeku vječno spasenje. On je to učinio ponudivši samog sebe kao savršenu zadovoljštinu pravdi Božjoj umjesto nas ljudi. Cijelim svojim životom od Bogorodičinog "Da", preko Šimuna Cirenca, apostola pokazao je da želi u radu za spasenje duša čovjekovu suradnju te da i od nas samih ovisi hoćemo li prihvatiti Isusovu i Božju spasiteljsku ruku i naum spasenja ili odbiti, ukoliko ne surađujemo sa Njim. Isus je vršio volju nebeskog Oca:"Moje je jelo, da vršim volju Onoga, koji me poslao, da dovršim Njegovo djelo." (Iv 4,32)

Kao Bog jedini može zadovoljiti za neizmjernu uvredu nebeskom Ocu, a kao čovjek pretrpjet će mjesto čovječanstva tešku odmazdu. Bog i čovjek koji je to doista i izvršio je naš Gospodin i Spasitelj Isus Krist.

Vjersku istinu, da je Sin Božji, druga božanska Osoba, postao čovjekom zovemo Utjelovljenje Sina Božjega. Treći članak Vjerovanja glasi:"Koji je začet po Duhu Svetom, rođen od Marije Djevice." Sin Božji je rođen iz krila Majčina i uzeo je pravo ljudsko tijelo posvetivši ga na taj način. Tog se dobročinstva Božjeg sjećamo na blagdan Blagovijesti (25.ožujka) i na Božić (25.prosinca), kad slavimo rođenje Kristovo. Također i svaki dan na Anđeosko pozdravljenje. Rođenje Boga-čovjeka je najznačajniji događaj povijesti i njezino središte. To je razlog da se godine u povijesti računaju od rođenja Kristova.

Isus Krist je pravi čovjek. Bio je začet u ženi, rodio se, hranio, radio, odmarao, umro i bio pokopan. Kristova duša je prava ljudska duša. On se žalosti, plače, kliče od radosti, moli, srdi se, zahvaljuje, sluša zemaljske vlasti i nebeskog Oca.

U Isusu su dvije naravi, Božja i čovječja. Božju narav ima Isus od vijeka kao vječni Sin nebeskoga Oca, a čovječju je uzeo u vremenu, kad je začet. Iako su dvije naravi Isus Krist je jedna osoba i to druga božanska osoba.

Radi toga smo se dužni klanjati duši i tijelu Isusovu. Poznate su i dobro nam došle pobožnosti Presvetom Srcu Isusovu, Presvetoj Krvi i Ranama Gospodinovim.
Isus je i kao čovjek Sin Božji i to u daleko višem pravu, nego smo mi s posvetnom milošću djeca Božja. Sjedinjenje božanstva i čovječanstva ne mogu se odijeliti osim kratko u smrti no opet su se sjedinili Uskrsnućem.

Budući da je imao dvije naravi Isus je imao i dvije volje. Ljudsku i božansku. Ljudska je uvijek bila podvrgnuta božanskoj. Imao je i dvostruku razumnu moć, božansku i ljudsku. Isusova duša je od samog početka bila prepuna najdublje mudrosti. Uživala je blaženo gledanje Boga. Mi ćemo za to biti tek osposobljeni posebnom i izvanrednom milošću nakon smrti, ako budemo spašeni milošću Božjom sa kojom je potrebno surađivati. To zahtijeva iskreno pokajanje za sve grijehe.

KRIVE NAUKE:

Kako je Krist učio apostole da prenose pravu nauku tako je zlo htjelo širiti lažnu nauku.

U IV stoljeću, pojava **Arijanstva**. Svećenik Arije je širio lažnu nauku o Isusu da nije Bog. Pristaše svećenika Arija su nasilno mučili pravovjerne katolike.

Nestorije, biskup u Carigradu tvrdio je da su u Isusu dvije osobe - božanska i čovječanska. Za Majku Mariju je rekao da je rodila samo čovjeka i nije ju nazivao Bogorodicom.

Doketi su učili da je Isus imao samo prividno tijelo.

Eutik, svećenik boreći se protiv biskupa Nestorija upao je drugu zabludu, tvrdeći da je u Isusu samo jedna narav i jedna osoba. Ta se nauka zvala monofizitizam.

Te su nauke osuđene od strane crkve preko općih crkvenih sabora i nezabludivom odlukom sv. oca, pape.

PRAVA NAUKA:

Isus Krist je pravi Bog i pravi čovjek.

Isus je posrednik između Boga i čovjeka. Sveti Pavao nas uči:"Jer ima samo jedan Bog i jedan posrednik između Boga i čovjeka, taj je čovjek Isus Krist." (1. Tim. 2,5)
Žrtvu otkupljenja izvršio je Isus po Očevoj odredbi u pregorkoj svojoj muci smrću na križu. Na križu je sam sebe žrtvovao kao Veliki svećenik predavši se tako groznoj smrti razapinjanja. Radi naših krivnji Krist je pretrpio strahovitu smrt.

Sveta Misa je žrtva našeg Gospodina na križu

Isusova smrt je potpuna i savršena zadovoljština povrijeđenoj pravdi Božjoj za sve naše grijehe, sve grijehe čitavog čovječanstva, kao za svu vječnu kaznu i sve vremenite kazne. Krist je mogao jednom kapljicom svoje Krvi zadovoljiti za sve počinjene grijehe ili bilo kojom pretrpljenom boli ili molitvom jer su sva Njegova djela imala neizmjernu vrijednost. Po odredbi Očevoj On podnosi smrt na križu! On je dao svoj život i za sve one koji su prije Njega živjeli. Za pravednike Starog zavjeta. **Jedino za koga Krist nije prikazao svoj život su odbačeni anđeli.**

"Krist je žrtva, kojom je zadovoljio za naše grijehe, a ne samo za naše nego i za grijehe čitavog svijeta." (1. Iv 2,2.)

KRIVOVJERCI

Luther je krivo tumačio snagu Kristova otkupljenja. Pretjerao je tumačeći i govoreći da se grešnik može spasiti bez kajanja i bez svoje volje, da su dovoljne Kristove zasluge. Takva

nauka širom otvara vrata preuzetnom pouzdavanju u Božje milosrđe što je grijeh i čovjeka odvodi u vječnu propast…

Za Lutherane je najveći blagdan Veliki petak. Katolicima je najveći blagdan Uskrs. Crkvena zapovijed brani nam tad težačke poslove, a nalaže odlazak na službu Božju kao vrelo milosti i blagoslova.

Kalvin tumači da Krist nije umro za sve ljude već samo za jednu vrstu ljudi, za koje je odredio da se spase, bez obzira žele li ti ljudi svoga spasa ili ne. Kalvin naučava da je Bog odredio ostale za vječnu propast, pakao. To naučavanje tjera čovjeka u očaj i pogrda je milosrđu i pravdi Božjoj.
Krist je uzašao na nebo i doći će još jednom na svijet na sudnji dan, da sudi svim ljudima. Kada će to biti, to nitko ne zna. Tako je pisano u Sv. Pismu. Tako je rekao Spasitelj. To ne znaju niti anđeli nebeski, a kamoli da to znaju razni krivi adventistički i drugi samoprozvani proroci.

Izvor (odlomci iz Pučke dogmatike, dr. Ivan Blažević)

Treća fatimska tajna i upozorenje da predstoji strašna apostazija u Crkvi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/04/treca-fatimska-tajna-i-upozorenje-da.html

Svi se svjedoci slažu

Ako je istina, kako se čini i kako vjeruju milijuni vjernika katolika i odgovornih osoba diljem svijeta da Treća tajna ne sadrži samo mračno viđenje „Biskupa odjevena u bijelo“ bez riječi pojašnjenja Gospe Fatimske kako bi se to viđenje trebalo tumačiti, koji bi to dijelovi Tajne nedostajali? Već smo pokušali dati odgovor na to pitanje. U ovome poglavlju dodat ćemo druge pojedinosti s time u svezi.

Svi se svjedoci slažu

Svjedočenje svakoga pojedinog svjedoka koji se sučelio s pitanjem Fatime slaže se oko jedne temeljne točke: dio Treće fatimske tajne koji nedostaje nagovještava strahovit gubitak vjere i stege kod ljudskoga dijela u Crkvi ukratko, strašno otpadništvo. Iz praktičnih razloga prisjetit ćemo se ovdje nekih svjedočanstava koja smo već spominjali u četvrtome poglavlju:

Papa Pio XII.

Zabrinut sam zbog *poruke koju je Blažena Djevia dala Luciji u Fatimi.* Ovo Gospino uporno ponavljanje pogibelji koje ugrožavaju Crkvu jest *božansko upozorenje protiv samoubojstva iskrivljavanja vjere, u Njezinoj liturgiji, Njezine teologije i Njezine duše….*

Otac Joseph Schweigl

Ne mogu objaviti ništa od onoga što sam saznao u Fatimi u svezi s Trećom tajnom, ali mogu reći da ona ima dva dijela: jedan se tiče Pape; drugi, logično (premda ne smijem o tome ništa reći) trebao bi biti nastavak riječi: „U Portugalu će se uvijek sačuvati dogma vjere itd.“

Otac Fuentes

Dana 26. prosinca 1957. godine, s imprimaturom i dopuštenjem Fatimskoga biskupa, otac Augustin Fuentes objavio je sljedeće izjave koje je dala sestra Lucije glede Treće tajne:

„Oče, Blažena je Djevica veoma žalosna, jer nitko ne pridaje važnost njezinoj poruci, ni dobri niti zli. Dobri i dalje nastavljaju svojim putem, ali pritom ne obraćaju pozornost na poruku. Zli, na koje još nije pala božanska kazna, i oni nastavljaju sa svojim grješnim životom, ne mareći za Poruku. Ali, vjerujte mi, Oče, Bog će kazniti svijet i učinit će to na strašan način. *Nebeska kazna predstoji.*"

„*Oče, koliko još dana nedostaje do dolaska 1960. godine*? Bit će to vrlo tužna godina za sve, nitko neće moći osjetiti nikakvu radost ako svijet ne bude molio i činio pokoru. *Ne mogu otkriti nikakve pojedinosti jer je to još tajna.* U skladu s voljom Presvete Djevice samo je papi i Fatimskom biskupu dopušteno upoznati tajnu, ali više su voljeli ne upoznati je kako ona na njih ne bi utjecala. *Ovo je Treći dio poruke naše Gospe koji će ostati tajan do 1960.*"

„Reci njima, Oče, da je Presveta Djevica puno puta rekla mojim rođacima Franji i Jacinti i meni, da će mnoge nacije nestati s lica zemlje. Ona je rekla da će Rusija biti oruđem koje je Nebo odabralo za kažnjavanje cijelog svijeta ako prije ne postignemo obraćenje tog jadnog naroda."

„Oče, đavao se upravo sprema zametnuti odlučujuću bitku protiv Blažene Djevice. A đavao zna što ponajvećma vrijeđa Boga i što će mu u kratko vrijeme pribaviti najveći broj duša. *Tako đavao sve čini da zavlada dušama Bogu posvećenima jer zna da će na ovaj način, duše vjernika, ostavljene bez vodstva, lakše pasti u njegove ruke.*"

„Ono što osobito vrijeđa Bezgrješno Srce Marijino i Srce Isusovo jest *pad duša redovnika i svećenika. Đavao zna da su preko svakog redovnika i svećenika koji zaniječe svoj sveti poziv mnoge duše povučene u pakao…Stoga đavao hlepi za tim da zavlada posvećenim dušama.* Pokušava ih iskvariti na svaki način da uspava duše vjernika i dovede ih do najgore okorjelosti u grijehu. Služi se svakom vrstom lukavštine, uspijevajući ih uvjeriti da odgađaju ulazak u redovnički život . Od ovoga potječu neplodnost nutarnjeg života i među laicima hladnoća (nedostatak oduševljenja) u vezi s izgledima da se odreknu zemaljskih užitaka kako bi se posvema posvetili Bogu."

Otac Alonso

Prije svoje smrti 1981. godine, otac Joaquin Alonso, službeni fatimski arhivist tijekom 16 godina tvrdio je:

Posvema je moguće da tekst ima konkretne upute o krizi vjere unutar Crkve i nemarnosti samih pastira i o teškim borbama unutar Crkve te o teškom nemaru u pastoralu u najvišoj crkvenoj hijerarhiji.

U vremenu koje prethodi velikoj pobjedi Bezgrješnoga Srca Marijina morat će se dogoditi mnogi i strašni događaji. Ovi događaji čine sadržaj trećega dijela tajne? Koji su to događaji? Ako će se „U Portugalu uvijek sačuvati dogma vjere" … *može se lako zaključiti iz toga da će u drugim dijelovima Crkve dogme biti pomračene ili čak posve izgubljene.*

Govori li tekst koji nikada nije objavljen o konkretnim okolnostima? To je svakako moguće da govori ne samo o pravoj krizi vjere u Crkvi tijekom ovoga perioda interregnuma, nego kako je to bilo u tajni iz La Saletta, postoji mnoštvo konkretnih stvari

o teškim borbama katolika i o padu mnogih svećenika i redovnika. Možda se odnosi i na padove najviše crkvene hijerarhije.

Kardinal Ratzinger

Glede prosudbe papa, ne dodaje ništa drugo što kršćanin treba znati o objavi: radikalni poziv na obraćenje, apsolutna ozbiljnost povijesti, *pogibelji koje ugrožavaju vjeru i život kršćana*, a time i svijeta. Potom, važnost posljednjih stvari. (11. studenoga 1984.)

Biskup do Amaral

Njegov sadržaj tiče se samo naše vjere. Poistovjetiti (Treću) tajnu s katastrofalnim događajima ili nuklearnim uništenjem znači obrnuti značenje poruke. *Gubitak vjere na jednomu kontinentu gori je od uništenja jednoga naroda*; i istina je da vjera stalno nestaje u Europi.

Kardinal Oddi

Treća tajna nema veze s Gorbačovim. Blažena Djevica Marija upozorava nas na veliku ugrozu otpadništva u Crkvi.

Kardinal Ciappi

Ovima moramo dodati još dvojicu svjedoka. Prvi je kardinal Mario Luigi Ciappi, ništa manje nego osobni teolog pape Ivana Pavla II. i njegovih četvorice prethodnika. U privatnome dokumentu koji je poslao profesoru Baumgartneru iz Salzburga, kardinal Ciappi izjavio je da se:

U Trećoj tajni predskazuje, između ostaloga, da će velika apostazija u Crkvi otpočeti s njezinih vrhova.

Otac Valinho

Postoji i izjava oca Joséa dos Santos Valinha, nećaka sestre Lucije. U knjizi koju su napisali Renzo i Roberto Allegri i koja nosi naslov „Reportage su Fatima“ (Milano, 2000.) i koja je – što je providonosno – objavljena malo prije objave viđenja Treće tajne, otac Valinho iznosi mišljenje da Treća tajna predskazuje apostaziju u Crkvi.

Ukratko, svaki pojedini svjedok ove stvari – čak i kardinal Ratzinger 1984.godine – tvrdili su istu stvar: sadržaji Treće Fatimske tajne tiču se krize vjere u Katoličkoj Crkvi, apostazije koja će imati teške posljedice za cijeli svijet. Ni jedan jedini svjedok nikada nije nijekao da je to tema sadržaja Treće tajne. Ni sestra Lucija nije ispravila nijedno od ovih svjedočanstava, unatoč tomu što se nekoliko puta tijekom života javila kako bi ispravila one koji nisu ispravno tumačili sadržaje Fatimske poruke.

Izvor: www.fatima.it

Misli Josipa Benedikta o novoj i staroj liturgiji

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/04/misli-josipa-benedikta-o-novoj-i-staroj.html

Nije pretjerano reći da je papa Benedikt XVI posvećivao veliku pažnju i brigu svetoj liturgiji u Katoličkoj Crkvi, čak bi se moglo reći da je Liturgija bila jedan od prioriteta u njegovom intenzivnom teološkom i pastoralnom razmišljanju. Njegove su se misli kretale od fundamentalnih pitanja do realizacije liturgije u današnjemu zapadnom svijetu, a posebno se bavio odnosima »stare« i »nove« liturgije. Tekstovi se nalaze na mnogim mjestima: knjigama, člancima, govorima. Iako je nešto od toga već dostupno i na našemu jeziku, ne čini nam se da je kod nas shvaćena važnost koju on tome pitanju daje. Pod »novom liturgijom« smatra se današnji obred Mise koji je na snazi od 1970. »Stara liturgija« je obred koji se posvuda upotrebljavao dotada; neki ga zovu »klasičnim«, neki »tridentinskim« ili »tradicionalnim«. U Hrvatskoj je taj obred posve nestao (iako je postojao u dva oblika, latinskom i staroslavenskom) dok u svijetu, a

posebno u Francuskoj i SAD doživljava pravu renesansu s rastućim brojem svećeničkih i redovničkih zvanja. Posebno se za nj zanimaju mladi svećenici i svećenički kandidati. Ratzingerov interes za stari obred i nastojanje da on ponovno nađe svoje mjesto u liturgijskome životu treba barem dijelom pripisati njegovom veoma kritičnom stavu prema liturgiji. Doslovno je govorio o današnjoj »krizi liturgije a time i Crkve«. Kolikogod su navedeni citati opširni, oni su samo poticaj za razmišljanje; za solidnije razumijevanje potrebno je pročitati izvorna djela. Ipak, ovako tematski zgusnuti, ovi citati govore na neki način i više nego u okružju djela u kojima se nalaze.

***

II. vatikanski sabor ne smatra se dijelom žive tradicije Crkve, već kao da je on *svršetak* tradicije, kao da se tu počelo od nule. Istina je pak da Koncil nije definirao nikakvu dogmu već je svjesno ostao na skromnom stupnju pastoralnoga koncila. Usprkos tomu mnogi tumače Koncil kao neku superdogmu koja nadvisuje sve druge. Taj se utisak pojačava dnevnom životnom praksom. Što se do tada smatralo nečim najsvetijim — tradicionalna forma liturgije — danas ispada nečim strogo zabranjenim, nečim što na svaki način treba odbaciti... Kod mnogih ljudi to dovodi do toga da se pitaju je li Crkva danas stvarno ista Crkva kao i jučer ili je bez ikakvog prethodnog upozorenja zamijenjena nekom drugom. *(Govor čileanskim biskupima 13.7.1988.)*

***

Drugi veliki događaj za vrijeme moga boravka u Regensburgu bilo je proglašenje novoga Misala Pavla VI. koje je bilo popraćeno skoro potpunom zabranom tradicionalnoga misala nakon prijelaznog razdoblja od samo šest mjeseci. Sreća da smo dobili neki normativni liturgijski tekst nakon razdoblja eksperimentiranja, kad je često dolazilo do dubokih deformacija liturgije. No bio sam zaprepašten zabranom staroga misala, takvog nečega nije bilo u čitavoj povijesti liturgije. Naravno, to se prikazivalo nečim posve normalnim: dotadašnji misal uveo je papa Pio V. po nalogu Tridentskoga koncila, pa je normalno da nakon 400 godina jedan novi koncil i jedan novi papa uvedu novi misal. No povijesna stvarnost je posve drukčija. Pio V. se zadovoljio time da pregleda rimski misal, koji je tada bio u uporabi, kao što se to obično čini sa stvarima koje se povijesno razvijaju. (...) Zabrana toga misala koji nije prestao razvijati se tijekom stoljeća sve od prastarih sakramentara naše Crkve prouzročila je lom s posljedicama koje su nužno morale biti tragične. Stvari su otišle dalje nego što je bilo predviđeno, srušilo se staro zdanje da bi se sagradilo novo; pritom su se dakako koristili starim građevinskim materijalom i starim nacrtima. (...) Uvjeren sam da kriza Crkve u kojoj danas živimo dobrim dijelom počiva na razaranju liturgije. Liturgija se čak katkada i koncipira na način »pa ako Boga i nema«, jer joj više nije stalo do toga da svjedoči da Bog postoji, da nam se obraća i da nas sluša. *(Ma vie mes souvenirs, Fayard 1998.)*

***

Trajna kriza u kojoj se nalazi liturgija a time i Crkva zasniva se samo manjim dijelom na razlikama među starim i novim liturgijskim knjigama. Sve očitije se pokazuje da u pozadini svih sukoba stoji duboko neslaganje o biti liturgijskoga slavlja, njegovoga izvora, njegovoga nositelja i njegovoga pravog oblika. Radi se o osnovnome pitanju o strukturi liturgije uopće.

Tu jedan nasuprot drugome stoje dvije različite koncepcije. Ideje vodilje novoga gledanja na liturgiju mogu se opisati natuknicama »kreativnost«, »sloboda«, »proslava«, »zajednica«. S toga stanovišta pojmovi »obred«, »navezanost«, »nutarnjost«, »općecrkveni poredak« imaju negativnu konotaciju, oni opisuju stanje »stare« liturgije koje treba prevladati. *(Das Fest des Glaubens, 1981.)*

***

Sve više dolazi do izražaja uznemirujuće osiromašenje koje se očituje svugdje gdje je »lijepo« zamijenjeno »korisnim«. Iskustvo je pokazalo da načelo »pristupačnosti za svakoga« nije učinilo liturgije niti razumljivijima niti otvorenijima, već samo siromašnijima. »Jednostavna« liturgija nije ona koja je otrcana i jeftina: postoji jedna jednostavnost koja proizlazi iz banalnosti, a postoji i druga, koja se zasniva na duhovnom i povijesnom bogatstvu... Isto tako odbacilo se veličanstvenu crkvenu glazbu uime »aktivnoga sudjelovanja«, no zar to sudjelovanje ne može uključiti kako duh tako i sjetila? *(Entretien sur la foi, Fayard 1985.)*

***

Reforma liturgije u duhu tzv. liturgijskoga pokreta za većinu koncilskih otaca nije predstavljala neki prioritet, a znatan broj otaca za to nije uopće imao interesa. Primjerice, kardinal Montini koji je postao »koncilskim papom«, prikazujući teme za raspravu nakon početka koncila, jasno je izjavio da on u tome ne nalazi bitnih zadataka za koncil. (...) Nijednome od otaca ne bi palo na pamet da u tekstu [Konstitucije o svetoj liturgiji, *op. prev.*] vidi neku »revoluciju« koja bi označavala »kraj srednjega vijeka«, kako to u međuvremenu interpretiraju teolozi. U tome se gledalo nastavljanje reformi koje je oprezno ali odlučno počeo provoditi već Pio XII. Opće odredbe, kao: »Liturgijske knjige treba uskoro podvrgnuti reviziji« (br. 25), općenito su se razumijevale u smislu nastavka onoga postupnog razvitka koji je uvijek postojao i kojemu su pape Pio X. i Pio XII. već dali određeni profil koji se zasnivao na ponovnome otkrivanju klasične rimske tradicije... Stoga nije čudo da je Misa novoga obreda [koju je papa Pavao VI. predložio na posebno za to sazvanoj biskupskoj sinodi 1967., i koju danas imamo kao službeni obred Mise, *op. prev.*] bila odbačena od većine sinodalnih otaca. [Papa Pavao VI. je nakon toga taj obred uveo svojim vlastitim autoritetom, *op. prev.*] *(Aus meinem Leben, DVA 1997)*

***

Liturgija se svodi na poduku, njen je kriterij: da bude razumljiva — što se najčešće svodi na banalizaciju otajstva, na prevagu riječi, na ponavljanje fraza koje se čine dostupnijim i ugodnijim za vjernike. No radi se o zabludi i to ne samo teološkoj, već i psihološkoj i pastoralnoj. Poplava ezoterizma, širenje azijskih tehnika opuštanja i duhovne praznine pokazuju da na našim liturgijama nešto nedostaje. Upravo u današnjemu svijetu nam je potrebna tišina, nad-osobno otajstvo, ljepota. *(Govor za jubilej katehista, 10.12.2000. u Rimu)*

***

Veliki broj vjernika nalaze utočište u tradicionalnoj liturgiji. Najvažniji je taj da tamo nalaze sačuvano dostojanstvo svetinje. Poslije Koncila mnogi [svećenici, *op. prev.*] svjesno su stavili desakralizaciju sebi kao program, obrazlažući da je Novi Zavjet ukinuo kult Hrama; hramska zavjesa, razderana u času smrti Kristove, po njima označuje kraj svake sakralnosti. Isusova pogibija izvan jeruzalemskih zidina, što znači u profanom okruženju, to je po njima naš današnji kult. Ako uopće postoji kult, onda se on sastoji u ne-sakralnosti svakidašnjega života, u djelotvornoj ljubavi. Nošeni tim idejama odbacili su sveto ruho, kolikogod su više mogli iz crkava su izbacili svaki sjaj koji je podsjećao na svetinju, liturgiju su sveli na jezik i geste svakodnevnoga života, pozdravima, znakovima prijateljstva i drugim. *(Govor čileanskim biskupima 13.7.1988.)*

***

U pokoncilskim godinama Konstitucija o svetoj liturgiji nije se više shvaćala na fundamentalnome principu klanjanja, već više kao zbirka recepata o tomu što sve možemo od liturgije načiniti. U međuvremenu su liturgijski kreatori, stalno zabavljeni razmišljanjem kako da liturgiju učine što privlačnijom i što komunikativnijom, i kako da u sudjelovanje uključe što veći broj vjernika, posve izgubili iz vida činjenicu da je liturgija namijenjena Bogu, a ne nama. No što je više prilagođujemo »za nas« to nas ona manje privlači i to zato što svi jasno osjećaju da se ono bitno sve više gubi. *(L'ecclésiologie de la Constitution conciliaire Lumen gentium, Congrčs d'études sur le Concile Vatican II, février 2000)*

***

Danas se možemo pitati postoji li uopće *jedan* [istaknuo prev.] obred zapadne Crkve; svijesti o jednome zajedničkom obredu više nema. U očima većine liturgija je nešto što se ostvaruje u svakoj zajednici napose. Noseći se s tim zadatkom liturgijski aktivisti iz tjedna u tjedan smišljaju svoje »liturgije«. Njihova revnost u tome, kolikogod je vrijedna divljenja, toliko je promašena. Taj lom u fundamentalnoj liturgijskoj svijesti ima u sebi nečeg uistinu zlokobnog. Neprimjetno iščezavaju granice između liturgije i đačke veselice ili bilo kakvoga zajedničkog druženja. To se vidi primjerice i po tome što svećenici u skladu s građanskim običajima smatraju da se oni moraju pričestiti tek nakon što su podijelili pričest drugima ili po tome što se više ne usuđuju reći: »Ja te blagoslivljam«, razbijajući tako osnovni liturgijski odnos uloga a isto tako po često nemogućim pozdravnim formulama punim banalnosti, na koje su zajednice u međuvremenu navikle i očekuju ih kao znak neophodne pristojnosti, sve je to posve uobičajeno. Već u razdoblju kad novi misal još nije bio izašao, a stari se smatrao zastarjelim, nije više bilo svijesti o jednome obredu, to jest o danoj liturgijskoj formi kojom nikomu nije dopušteno raspolagati po svojoj volji. Čak i službene liturgijske knjige, kolikogod imale dobrih strana, počesto daju utisak tvorevine za profesorskim zelenim stolom te učvršćuju dojam da se liturgijska knjiga može »načiniti« kao i bilo koja druga knjiga. *(Das Fest des Glaubens, 1981.)*

***

Nema tomu dugo, jedan mladi svećenik mi reče: »Danas bismo opet trebali pokret za obnovu liturgije«. Tu je došla do izražaja zabrinutost koju bagateliziraju samo oni koji svjesno ne žele vidjeti istinu. Tome svećeniku nije bilo do toga da izbori slobodu za još

smionije pothvate — ta zar u liturgiji ima slobodâ koje još nisu osvojene? On je osjetio da treba opet započeti iznutra, kao što je to htio liturgijski pokret u svojim najboljim danima kada se nije radilo o tome da se slažu stalno novi tekstovi i izmišljaju nove akcije i oblici, već o tome da se ponovno otkrije ono živo središte, da se prodre u nutarnje tkivo liturgije i tako dođe do njezinoga svježijeg oblikovanja koje se zasniva na toj nutarnjoj spoznaji. Ostvarenje pokoncilske liturgijske reforme sve se više udaljuje od toga ideala. Ono što smo dobili nije oživljavanje nego opustošenje. (...) J. A. Jungmann, jedan od zaista velikih liturgičara našega stoljeća, upotrijebio je izraz »izrasla liturgija« da bi opisao povijesni razvoj liturgije na Zapadu. Pritom je to shvaćao i kao neku razliku prema poimanju kršćanskoga Istoka, koji u liturgiji ne vidi povijesno nastajanje i rast već odsjaj Vječne liturgije, koji po jedinstvenoj ljepoti i veličanstvenosti svetih čina prosipa svoje svjetlo u našu nestalnu svakodnevicu. I jedno i drugo shvaćanje imaju svoje opravdanje, te u krajnjoj liniji nije jedno s drugim nepomirljivo. Ono pak što se dogodilo nakon Koncila nešto je sasvim drugo: umjesto izrasle liturgije imamo skrojenu liturgiju. Od živoga procesa rasta i nastajanja prešli smo na fabriciranje. Nismo više htjeli njegovati rast i sazrijevanje nečega što živi stoljećima, nego po uzoru na modernu industrijsku produkciju stvaramo liturgijske proizvode prema hiru trenutka... *(Predgovor komemorativnome svesku »Simandron« u čast Klausa Gambera; urednik W. Nyssen, Köln 1989.)*

***

Uopće ne vidim što bi [kod staroga obreda, *op. prev.*] bilo opasno ili neprihvatljivo. **Zajednica koja nešto što joj je dotada bilo najsvetije i najuzvišenije odjednom proglašava strogo zabranjenim, i težnju za time drži nečim nedoličnim, stavlja samu sebe u pitanje. Ta što ćemo takvoj zajednici uopće još vjerovati?** Ne će li sutra opet nešto zabraniti što danas još propisuje? *(Salz der Erde, Heyne, 2001.)*

***

Potrebno je osvrnuti se na argument da bi postojanje dvaju obreda [modernoga i staroga, *op. prev.*] moglo razbiti jedinstvo u Crkvi. Tu treba razlikovati teološku i praktičnu stranu pitanja. S fundamentalne teološke strane treba reći da je uvijek postojalo više formi latinskoga obreda i da su se one polako povlačile, kao posljedica homogenizacije životnoga prostora u Europi. Sve do Koncila uz rimski obred postojao je ambrozijanski, mozarapski iz Toleda, obred Brage [Portugal, *op. prev.*], kartuzijanski, karmelski i najpoznatiji, dominikanski, a možda i još neki koje ne poznam. [U to bi se mogla ubrojiti i naša glagoljaška baština, iako se tu radi samo o jezičnoj i glazbenoj posebnosti, *op. prev.*] Nitko se nikada nije sablažnjavao zato što bi dominikanski redovnici, kad bi misili po župama, slavili po svome vlastitom obredu. Nismo ni časa sumnjali da je njihov obred jednako tako katolički kao i onaj rimski i bili smo ponosni na to bogatstvo različitih liturgijskih tradicija. *(Govor prilikom desete obljetnice Motu proprija* Ecclesia Dei, *Rim, 24.10.1998.)*

Prijevod s francuskoga, njemačkoga i španjolskoga te komentar: Krešimir Veselić Članak je objavljen u Hrvatskoj književnoj reviji "Marulić", br. 1/2007.

The Lord wins in the end
Pope Benedict XVI

Prigodom rođendana Benedikta XVI.: „'Umirovljeno papinstvo' ostaje zagonetkom“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/04/prigodom-roendana-benedikta-xvi.html

Benedikt XVI. i Franjo tijekom prvoga susreta nakon konklave 2013. (Castel Gandolfo)

„'Umirovljeno papinstvo' ostaje zagonetkom koju se nitko ne usuđuje riješiti.“

Španjolski obavijesni portal *InfoVaticana* prigodom 91. rođendana Benedikta XVI., aludirajući na crkvenopravno ne postojeći subjekt “pape emeritusa“ koji je sporan među stručnjacima i koji izaziva kontroverzne raspre. Kardinal Walter Brandmüller upozorio je na problem uporabe pojma „papa emeritus“. Imamo li dvojicu papa? Benedikt XVI. odrekao se papinske službe, ali se i dalje naziva papom, oslovljavaju ga i dalje njegovim papinskim imenom i nosi papinsku odjeću.

Često se upozorava da je pontifikat pape Franje koji dobrim dijelom stvara „najveću pomutnju“ (kardinal Carlo Caffarra, 14. siječnja 2017.) već u šestoj godini, dok je Benedikt XVI. još živ i „duhovno posve svjež“ (kurijalni nadbiskup Angelo Becciu, 8. veljače 2018. godine).

Izvor:

Gaudete et exsultate i skraćeni citati

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/04/gaudete-et-exsultate-i-skraceni-citati.html

U pobudnici *Gaudete et exsultate* veliki se svetci, crkveni naučitelji i crkveni oci, pa čak i Katekizam Katoličke Crkve iskrivljeno citiraju.

„Je li posrijedi sveti Bonaventura, sveti Toma Akvinski, sveti Augustin ili čak Katekizam. Neka ključna mjesta apostolske pobudnice o svetosti donose samo skraćene citate koji iskrivljuju njihov smisao.“

Luisella Scrosati u *Nuova Bussola Quotidiana* o novoj apostolskoj pobudnici pape Franje *Gaudete et exsultate* o pozivu na svetost u suvremenome svijetu koja je predstavljena javnosti 8. travnja 2018. godine.

Izvor

Proročke riječi nadbiskupa Fulton Sheena

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/04/prorocke-rijeci-nadbiskupa-fulton-sheena.html

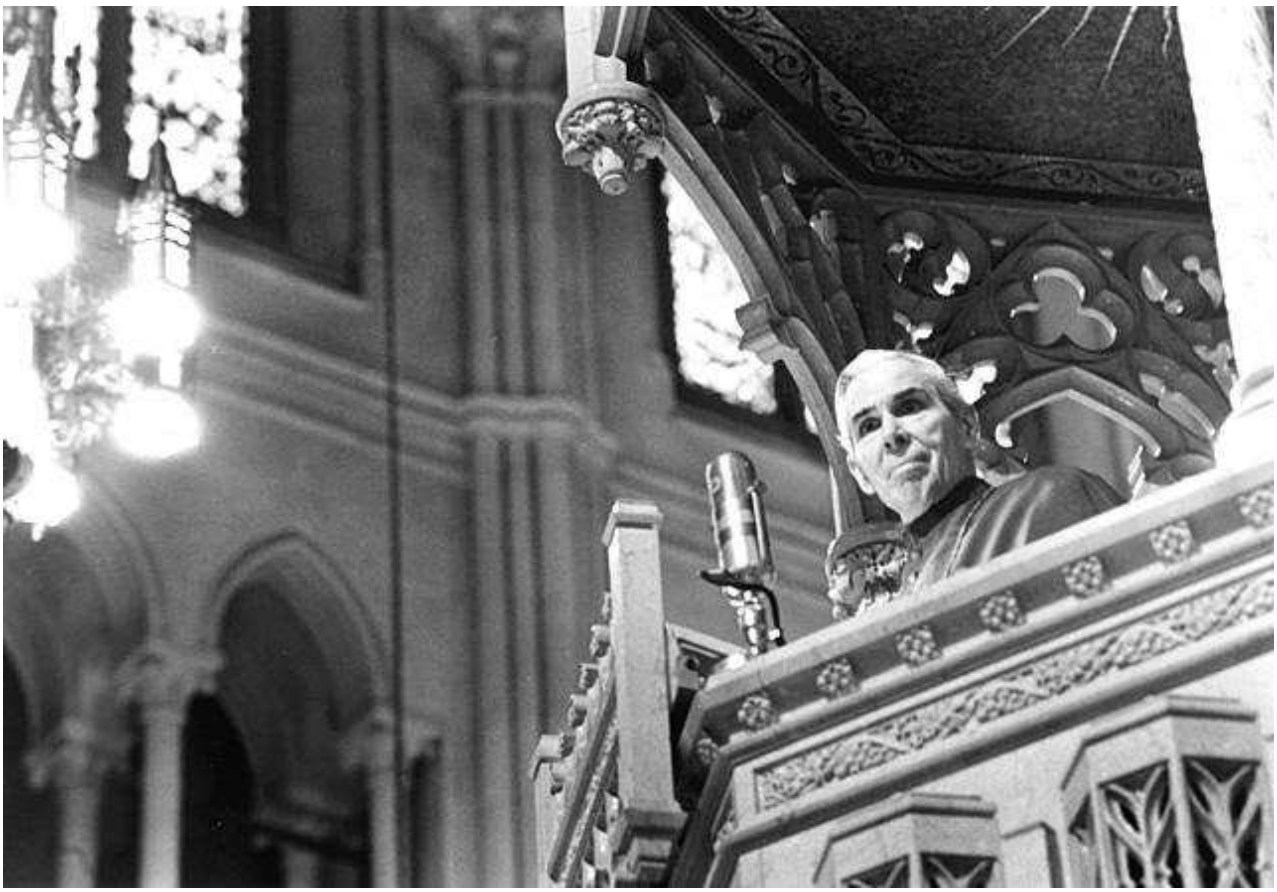

Fulton J. Sheen – rimokatolički nadbiskup, poznati propovjednik i blaženik

Kako će djelovati sotona?

Doći će prikriven kao veliki humanist; govoriti će o miru, blagostanju i obilju ne kao sredstvima koja nas vode Bogu, već kao samim ciljevima. Pisati će knjige o novoj ideji Boga koja će pristajati načinu kako ljudi žive. Poticati će vjeru u astrologiju kako bi se krivnja za grijehe prebacila s volje na zvijezde; protumačiti će krivnju kroz psihologiju kao sputani erotizam. Činiti će da se ljudi srame ako njihovi kolege otkriju kako oni nisu tako slobodoumni i liberalni; on će biti tako slobodouman da će identificirati toleranciju s ravnodušnošću prema ispravnom i pogrješnom, istini i zabludi. Širiti će laž da ljudi nikad neće biti bolji dok ne učine društvo boljim i tako će dati gorivo sebičnosti za sljedeću revoluciju. Promicati će znanost, ali samo da bi oružane snage mogle koristiti jedno čudo znanosti za uništenje drugih.

Omogućiti će više razvoda pod krinkom kako je drugi partner "potreban". Pozivati će se na religiju kako bi religiju uništio. Čak će govoriti o Kristu kako je bio najveći čovjek koji je ikad živio. Reći će kako je Njegova misija bila osloboditi ljude od služenja praznovjerju i od fašizma koji nikada neće definirati. Govoriti će ljudima tko smije rađati djecu, a tko ne smije.

Sotona ne želi da se navještaju nepromjenjiva načela s uzvišenih visina Crkve, nego će htjeti masovnu organizaciju kroz propagandu gdje samo običan čovjek slijedi uobičajene osobine običnog naroda. Htjet će mišljenja, ne istine; komentatore, ne učitelje; ankete, ne načela; narav, ne milost – za tu zlatnu telad ljudi će se otrgnuti od Krista.

Usred sve te njegove prividne ljubavi prema čovječanstvu i njegovog slatkog govora o slobodi i jednakosti, imat će jednu veliku tajnu koju nikome neće odati, on neće vjerovati u Boga.

Budući da će njegova religija biti bratstvo bez očinstva Božjeg, zavarati će čak i (pojedine) odabrane.
(F. J. Sheen, Komunizam i savjest, 1948)

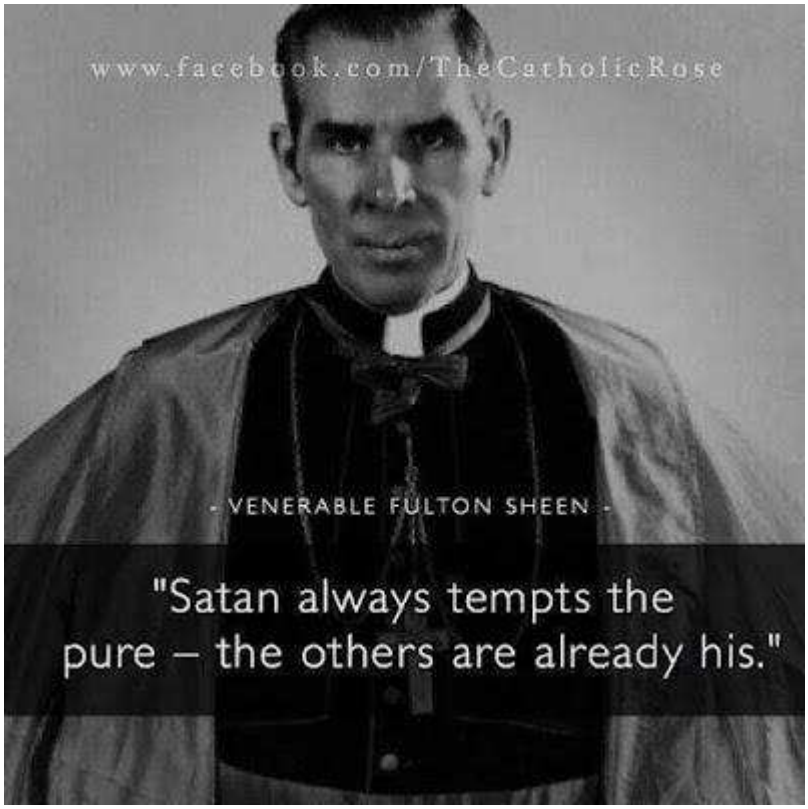

sotona uvijek napastuje čiste – drugi su već njegovi

Pet knjiga koje dublje upućuju u sadašnju situaciju

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/04/pet-knjiga-koje-dublje-upucuju-u.html

Otkrivena tajna masona je bogato književno djelo autora Joséa Marie Caro y Rodrigueza, nadbiskupaSantiaga i kardinala Čilea.

José Maria je živio u vremenu u kojem masonerija još nije prodrla u Katoličku Crkvu. Ono što me dojmilo je da i sam nadbiskup i kardinal, sluga Božji, za kojega se vodi kauza za proglašenje blaženim u ovoj knjizi piše o tome kako bi svatko volio misliti da katolička udruženja, a osobito svećenici i redovnici, ne mogu potpasti pod masonski utjecaj ni kontrolu. No, nažalost i sam priznaje da to nije tako. Član lože Alta Vendita, savjetovao je masonima da prodru u Katolička društva i sjemeništa (o svemu više vidi str. 323) Preporučam pročitati ovu cijelu knjigu kao i knjigu Memoari jednog antiapostola SB-1025, rađenu po istinitom događaju.

Zašto su masoni skloni protestantizmu?

Objašnjene je, piše nadbiskup i kardinal, zapravo očito. Protestantizam je pobuna protiv autoriteta izričito sadržana u Bibliji, autoriteta što ga je u svojoj Crkvi uspostavio Isus Krist, te je, posredno i logično, masonstvo pobuna upravo protiv autoriteta našega Gospodina Isusa Krista. Upravo zato masoni izjavljuju da je protestantizam jednom svojom polovicom, zapravo masonstvo. Njemački časopis slobodnih zidara *Latimia* :"Protestantizam je napola slobodno zidarstvo". Upravo zato Eugène Sue kaže:"Najbolji način dekristanizacije Europe jest njezina protestantizacija": (o svemu više pročitati na str. 279)

Masonstvo je nedvojbeno, barem s moralnog i intelektualnog gledišta, povezano sa sotonizmom, budući da je riječ o udruženju koje sebe naziva bogom, odnosno, kao što se izrazio Giuseppe Mazzini, *Ecclesia Sancta Dei* (crkva božja), a masoni pod tim bogom podrazumijevaju Lucifera ili Sunce, početak materijalnog stvaranja svemira (u knjizi str. 266).

Čini se, piše nadbiskup i kardinal da je osnivaču Iluminata Adamu Weishauptu, uzor bio Abdulah-ibn-Majmun, Ismailit koji je osnovao batinijsku sektu sa sedam stupnjeva.

Jean Marie Prudhomme je iskreno priznao:"Naše temeljno načelo je nijekanje svake dogme, naša točka polaska je ništavilo, a naša metoda je stalno nijekanje. Ono će nas voditi uspostavi novih načela: u vjeri – ateizma, u politici – anarhije, u političkom gospodarstvu – nepostojanja vlasništva nad imovinom." (str 270 - 271)

Pape "masoni" – kao što je već napisano nadbiskup je živio u vremenu kad još nije bilo masona u Katoličkoj Crkvi znači niti jedan papa nije mogao biti mason. To da je papa mason je jedna od najprljavijih izmišljotina koje su se pojavile u slobodnom zidarstvu kako bi zaveli i obmanuli obične neuke katolike. Pape su osuđivali tu sektu od samog njezinog početka. Najčešće je oklevetan papa Pio IX. U knjizi se nalazi cijela priča koju je napisao u svom djelu *Life of Pius IX* , John Gilmary Shea i na taj način opovrgnuo klevetu o papi. (u knjizi str. 68). Ne zaboravimo da je upravo papa Pio IX. osudio tu sektu više od dvadeset puta.

Kasnije papa Pio X. je naredio da svaki đakon prije ređenja, svaki profesor mora polagati Antimodernističku zakletvu upravo da bi zaštito Crkvu od masona. 1967. ta se zakletva ukida i otvoren je prostor masonima. O čemu više možete pročitati u knjizi Memoari jednog antiapostola SB-1025.

Na kraju možda će netko reći, ali masoni čine dobra djela? Nadbiskup i kardinal i tu nam ostavlja pisanu potvrdu da to nije točno:"Ne tvrdim da pod njihovim pokroviteljstvom nisu ostvarena i neka dobrotvorna ili, kako ih oni nazivaju, filantropska djela. Ponekad su to uistinu velika djela, no ona nisu potpomognuta novcem koji pripada Redu slobodnih zidara. Taj se novac prikuplja na zabavama, na igrama na sreću (komentar npr. loto, bingo i sl.) ili

tombolama itd. Dobrotvornost kao upečatljivost njihova, uopće se ne vidi. (vidi više u knjizi str. 237-239)

Memoari jednog antiapostola, razotkriveni posredstvom medicinske sestre, gospođe Marie Carre, nisu tek još jedan pokušaj razotkrivanja urote protiv Katoličke crkve koje smo, u ovim danima, na osobit način već svi svjesni. Ovo nije tek studija – ovo je životna ispovijest komunističkoga agenta, otuđena čovjeka traumatična djetinjstva koji se javlja za posao tajnoga agenta Sovjetskoga saveza. Partija mu dodjeljuje položaj koji nije očekivao – posao ulaska u sjemenište i svećeničkog djelovanja. Komunisti su, naime, shvatili da je najbolji način slamanja katoličkoga otpora infiltracijom u samo tijelo Katoličke crkve te razvodnjavanjem, protestanizacijom i modernizacijom katoličanstva. Otvorenost kojom je ova ispovijed obilježena te autorova opsesivna mržnja prema Katoličkoj crkvi stvaraju stil koji novoga čitatelja može iznenaditi. Možda je baš ta sastavnica navela neke da posumnjaju u autentičnost ovoga spisa koji je gospođa Carre podijelila s javnošću. Ipak, taj stil nije jedinstven u povijesti protukatoličkih tajnih spisa i moglo bi ga se gledati kao svojevrsno svjedočanstvo zloduha na koje je Bog nagnao ovu bijednu dušu kako bi nam dao upozorenje. Nadalje, čak kada bi ovo djelo bilo tek fikcija, ono bi svakako bilo važan dokument vremena. Ovo je, naime, djelo prvi puta tiskano još 1972. (sama gospođa Carre je do njih došla znatno ranije, kasnih 60-ih) i nevjerojatno je da bi jedna francuska medicinska sestra još u to vrijeme mogla shvatiti dosege modernizma, indiferentizma, naturalizma i lažnoga ekumenizma kojima danas, nažalost, svjedočimo. Također, zanimljivo je da se ovo svjedočanstvo o komunističkoj infiltraciji u bogoslovije podudara sa svjedočanstvom Belle Dodd, obraćenice i nekadašnje visokopozicionirane komunističke službenice koja javno svjedoči da je osobno postavila oko 1200 ljudi u katolička sjemeništa. Prijevod ovih Memoara i njegovo izdavanje velik je, dakle, blagoslov za našu domovinu jer razotkriva destruktivnost modernističkih tendencija i njihove korijene u jednoj od najmračnijih ideologija koju je čovječanstvo ikada upoznalo.

Kako je nastala reformacija je izvrsno književno djelo autora Hilaire Belloca, najpoznatijeg i najutjecajnijeg katoličkog povjesničara 19.i 20. stoljeća. Kao povjesničar, uvelike je zaslužan za ispravljanje nekada gotovo sveopćeg *whigovskog* tumačenja britanske povijesti, koje je britansku veličinu pripisivalo anglo-saskom i protestantskom ozračju Velike Britanije.

Izvrstan detaljan prikaz odnosa kralja Henrika VIII. i pape, kao i razlog smaknuća Thomasa Moorea. Tko je bio Kalvin, a tko Luther i jesu li zaista toliko bitne Lutherove teze?

Odgovore pronađite u knjizi.

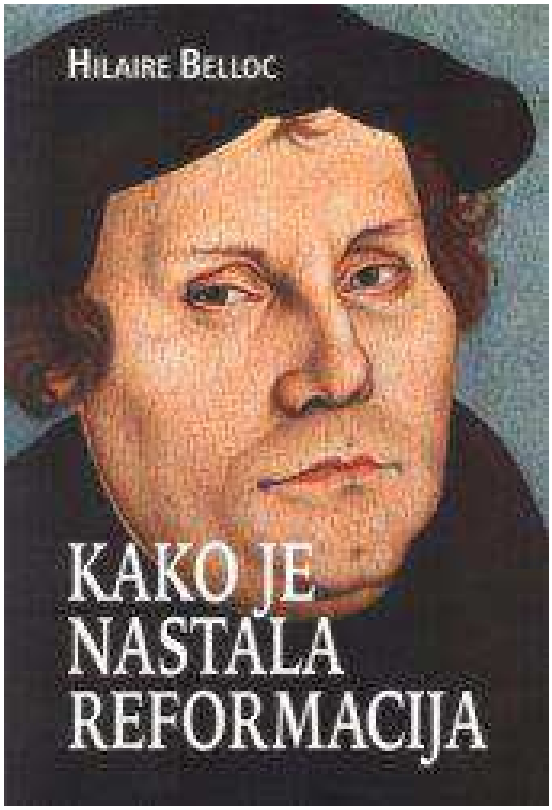

Zatim, veliki značaj je imalo pustošenje redovničkih imanja jer cilj Henrika VIII. je bio bogaćenje pljačkaša. Kako se sve odvijalo, koju su ulogu imali samostani u vjerskom životu i kako je narod to sve proživljavao, pročitajte u ovoj uistinu izvrsnoj knjizi. Preporučam!
Autor knjige pojašnjava što je hereza i koju povijesnu ulogu ima. Navodi pet hereza koji su glavni oblici napada na Katoličku crkvu. Kronološkim redom su:

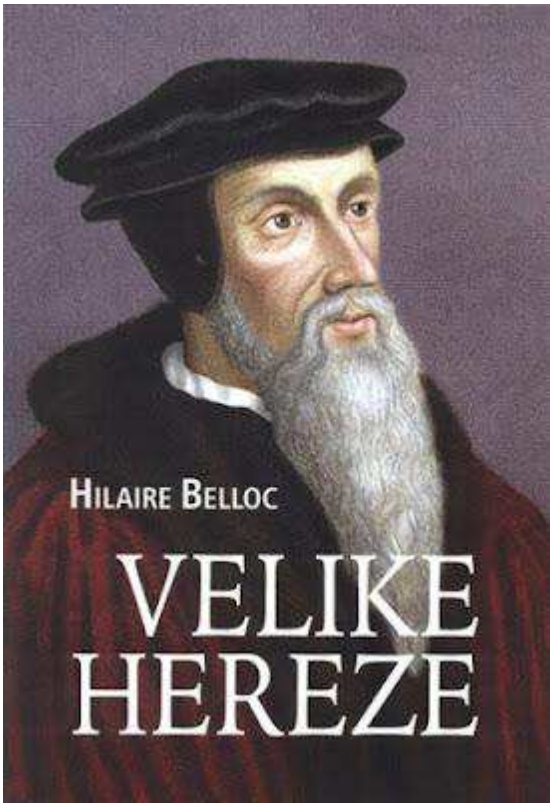

Arijanski (sv.Atanazije koji se usprotivio, bio protjeran, a na kraju uzdignut na čast Oltara)
Islamski (za kojeg autor tvrdi da je i danas ljuti neprijatelj Crkve i da svakog trenutka može postati vrlo, vrlo moćan, gori neprijatelj od svih drugih neprijatelja Crkve. Autor detaljno pojašnjava zašto je Islam opasniji od svih hereza. U knjizi je zanimljivo prikazano pohod muslimana koji su pregazili sjevernu Afriku, Španjolsku i prodrli u Galiju. Muslimani osvajaju oružjem i potkupljivanjem. Autor navodi da postoji velika mogućnost da Islam uništi kršćansku civilizaciju, a što se već jednom u povijesti moglo dogoditi, da katolički Poljski kralj nije uništio muslimansku vojsku kod Beča. Muhamed i muslimani poriču utjelovljenje Krista. Za njih ne postoji sveto Trojstvo ni sakramenti. Zašto je Islam toliko snažniji od svih ostalih hereza? Odgovor potražite u ovoj vrlo zanimljivo napisanoj knjizi. Također u njoj se nalaze odgovori što se dogodilo sa Svetom zemljom. Papa Urban i križarski ratovi. Kako su muslimani novcem kupovali svoje sljedbenike? Sve prikazano kroz povijesne činjenice..)
Katarski
Protestantski
Jedan kojemu još (barem u vrijeme života autora koji je preminuo 1953.) još nije dano ime, ali radi lakšeg snalaženja u knjizi nazvat će ga autor knjige „modernim“

Bilo koja od ovih hereza da je doživjela potpun uspjeh značilo bi uništenje Katoličke crkve, njezina autoriteta i nauka među ljudima. Knjiga prati stadij po stadij svaku od 5 velikih

hereza, zasebno, kako bi se razumjele povijesne činjenice i proniče u samu bit te pojave.

Rat protiv Isusa, književno je djelo autora Četvrte fatimske tajne, Tajne oca Pija, Dnevnik jednog oca u oluji, Antonia Soccia.

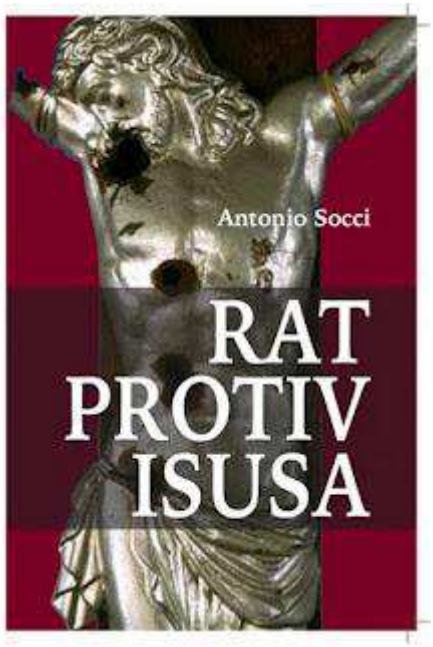

„Kršćani su kroz povijest neprestano trpjeli progone i pokolje raznih režima i ideologija. U posljednje vrijeme možemo dodati predrasude i animozitet zapadnjačkih elita....“

U ovoj knjizi koja je posvećena Asii Bibi i svim progonjenim kršćanima, Antonio Socci pobija laži i zavjere te ukazuje na razloge protukršćanske ideologije koje mnogi i danas kriju.

Tko je i zašto pokrenuo rat protiv Isusa koji traje dvije tisuće godina? Što se nalazi u pozadini mržnje prema kršćanstvu koja se u europskoj kulturi širi od osamnaestoga stoljeća? Što je s čudima Gospodina Isusa Krista koje racionalisti pokušavaju koristiti za napad protiv Isusa i Evanđelja?

Odgovore potražite u knjizi.

Ugodno čitanje!

Sve knjige možete prelistati OVDJE.
Postoji ekskluzivna dozvola objavljivanja u knjižnici bloga.

Čudo na gori

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/05/cudo-na-gori.html

Ovaj članak govori o veličajnim djelima, što ih Bog provodi po zagovoru svetoga Josipa. Tko je poslije Presvete Bogorodice Bogu bliži od svetog Josipa? Nitko! Zato možemo ustvrditi da je moć zagovora svetog Josipa od svetaca najveća. Tri su razloga zašto je zagovor svetog Josipa odmah poslije zagovora Majke Božje najveći:

1. jer je sv. Josip i u nebu uz Presvetu Bogorodicu
2. jer je i u nebu, iza Majke Božje, najbliži Isusu
3. jer je i po osobnoj svetosti i po veličini svojih zasluga odmah iza Majke Božje

Kako je uspostavljen blagdan sv. Josipa Radnika?

Crkva, brižna majka svih nas vodila je ranije mnogo više nego li danas, osobitu brigu da zaštiti i pridigne radnike.
Papa Pijo XII. osnivao je i pomagao radnička udruženja i želio je da se radnici posvećuju moćnoj zaštiti svetog Josipa Radnika. Papa je 1955. govorio na trgu svetog Petra nepreglednom mnoštvu radnika o njihovim problemima i kršćanskoj nauci o njihovim pravima. Tom zgodom uspostavio je blagdan svetog Radnika i odredio da se slavi na dan prvog svibnja.

Što je ludo u očima svijeta...

"Što je ludo u očima svijeta, izabra sebi Bog, da posrami mudre; što je slabo u očima svijeta izabra Bog, da posrami jake." (1 Kor 1,27).

U Montrealu mladi 36 godišnji redovnik brat Andrija neugledne vanjštine, malena stasa, slabašna zdravlja, a posve predan Bogu zaslužan za velebno izdanje bazilike koja po svojoj ljepoti nadmašuje divnu baziliku Presvetog Srca na Mont-martru u Parizu.

Bazilika Presvetog Srca u Parizu ili svete Male Terezije u Lisueux-u.

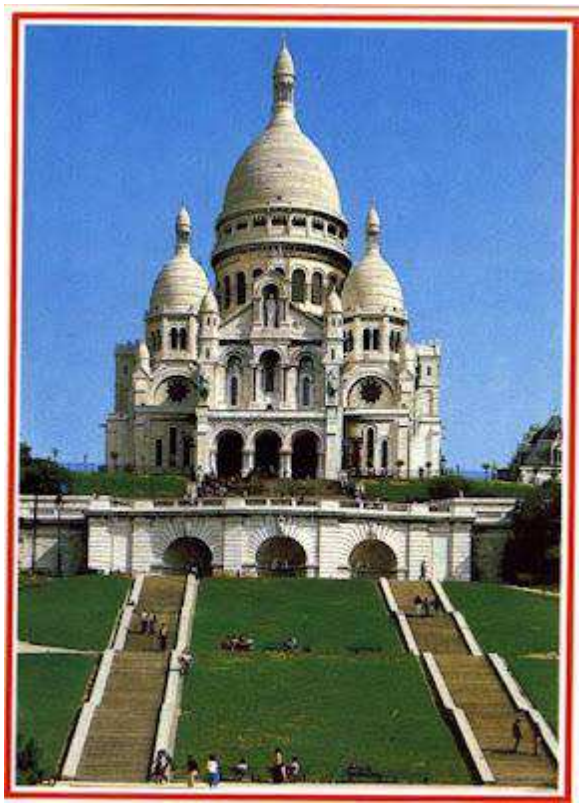

Veličinom i veličanstvenošću je nadilazi samo bazilika sv.Petra u Rimu.

Brat Andrija vršio je različite dužnosti. Ujutro bi budio čitavu zajednicu, a kroz dan čistio kuću. Obavljao je poslove i po gradu. Uz to obrađivao je mali vrt, krpao i popravljao gdje god je što stigao. Često su ga našli uronjena u molitvu pred svetohraništem, a i dobar dio noći znao je provoditi u kapeli. Tako je razoružao onu braću koja su se radi njegove bolježljivosti bojali da ga prime u red.

Kad se rodio bio je toliko slabašan da su mu davali jedva par dana života, a jedno od čuda koje će ovdje biti napisano je da je brat Andrija po zagovoru sv. Josipa živio preko 90 godina.

Krsnim imenom zvao se Alfred. Izniman molitelj koji je satima znao preklečati na skrovitom mjestu pred Raspelom. Sam je pronalazio načine kako umrtviti svoje tijelo. Sveti Duh ga je sve više nadahnjivao da se utječe sv.Josipu u zagovor. Prije nego li je ušao u red proveo je nekoliko godina skitničkog života u potrazi za kruhom i poslom. Potom je shvatio kako se želi posve posvetiti Bogu.
Kako je bio jako slabog zdravlja i gotovo nepismen obratio se župniku u velikoj molbi. Župnik ga je preporučio Jozefitima ili kongregaciji sv. Križa s riječima:"šaljem vašoj zajednici sveca." Tu se već jasno vidjela sklonost sv. Josipu kojeg je Pijo IX. proglasio "zaštitnikom čitave sv. Crkve".

Alfred je na ulasku u novicijat po svom župniku uzeo ime Andrija. Radi slabog zdravlja nije odmah po završetku novicijata bio pripušten zavjetima.

Ubrzo se počeše u vezi s njim i njegovim štovanjem sv.Josipa zbivati čudne stvari. Jedan od njegove subraće ležao je s teškom ranom na nozi. Po savjetu br. Andrije on počne devetnicu sv. Josipu i na sam blagdan sv. Josipa ozdravi. Drugi put brat Andrija samom riječju ozdravlja gojenca, koji je ležao u teškoj groznici. Vijesti o čudesnim zbivanjima ubrzo su se proširila po gradu. Dolazilo je sve više bolesnika i mnogi su ozdravljali. Brat Andrija bi oboljelima davao medalju sv. Josipa i uljem iz svjetiljke, koja je gorjela pred kipom sv. Josipa trljao bi odijelo na mjestu, gdje je bolesnika boljelo.
Netko ga upitao:"Što zbilja vjerujete da medalja i ulje imaju neku magičnu moć?" On smješkajući se odgovori:"Medalja je obična kovina i ulje tekućina, ali oboje jača vjeru bolesnika i pomaže mu, da više misli na sv. Josipa."

Razumljivo je da su ga mnogi gledali pa čak i njegova vlastita subraća vrlo sumnjičavo i zlovoljno. Inače bolježljiv brat Andrija se pokazao vrlo čvrstim i neustrašivim, kad je valjalo izvršiti volju sv. Josipa. Kad bi mu čestitali on bi odgovorio:"**Što je svijet bedast, kad misli, da ja činim čudesa. Ja sam samo mali psić sv.Josipa. Bog čini čudesa po zagovoru sv. Josipa."**

Još jedno čudo...
Nakon što je moleći šest godina da se izgradi velebna bazilika izmolio najprije malenu kapelicu trebalo je dalje pripremati put za gradnju bazilike. Kad mu je došao jedan bolesnik da mu pomogne Andrija ga pozove da ide s njim iskrčiti šumu i urediti prilaze. Bolesnik se ispričavao, ali Andrija nije popuštao moleći da to čine za sv.Josipa. Najprije bi bolesnika

okrijepio, a potom su išli krčiti šumu. Bolesnik je tako par mjeseci s bratom Andrijom krčio šumu i posve je ozdravio. U kapelici je bilo potrebno čitati sv. Misu. Tko će čitati? On je brat, a potreban je svećenik. Brat Andrija nalazi rješenje u ocu Klementu koji je 8 godina slijep. "Ne bojte se oče, Vi ćete večeras moliti brevijar, a sutra ćete čitati sv. Misu." Tako se uistinu i zbilo. Otac Klement je još dvadeset godina nakon ozdravljenja mogao čitati bez naočala.

Čudesa su se sve više umnažala. Jednom prilikom čim je pristupio na obiteljski prag djevojčica koja je imala dvije godine i bolovala od meningitisa, a u prisustvu i liječnika, odmah je ozdravila.
Majka je bila vrlo zahvalna, ali brat Andrija joj je nagovijestio smrt djeteta i rekao da ne će trpjeti te zamolio da se ne opire Božjoj volji jer Bog jedini zna što je najbolje za svakoga.

Crkvena vlast je odlučila ustanoviti službenu istražnu komisiju kako bi ispitala sve što se odigrava u vezi s njim. Nakon vrlo savjesnog istraživanja komisija je izrekla svoj sud:"Ne postoji tu ništa sumnjivoga; naprotiv sve neobične činjenice ukazuju na svrhunaravan zahvat, koji treba pripisati dobroti i moći sv. Josipa."

Poruka koju ju brat Andrija ostavio na 91. godišnjicu života:"**Kada svijet zahvaća kaos, svi smo odgovorni za to. U nas je premalo vjere... Budite uvijek spremni na smrt. Mi ne mislimo dovoljno na taj događaj, koji je najbitniji u našem životu."**

Nedugo nakon toga je preminuo s riječima:"Mnogo je lakše djelovati odozgo, s nebesa..."

(komentar: Molimo s povjerenjem zagovor sv. Josipa za našu Domovinu jer i nama je potrebno čudo da se oslobodimo okova koje će nam silom nametnuti, ako ne otkažemo Konvenciju)

Izvor: Glasnik Srca Isusova i Marijina, 1965 (Ivan Kozelj D.I.)

Potreba i molba da učinimo zadovoljštinu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/05/potreba-i-molba-da-ucinimo-zadovoljstinu.html

Od prijatelja sam dobila fotografije koje želim s vama podijeliti. Crkva na fotografijama se nalazi u Njemačkoj, grad Grosbettlingen, a zove se Heillige Geist.

Zamolio me da prikažemo zadovoljštinu za svetogrđa koja se čine i ovih dana u svim Katoličkim crkvama. Za one koji se pričešćuju u smrtnom grijehu, za one koji čine zlouporabu svetih sakramenata i sakralnih prostora.

Razmislimo, možemo li u ovakvom interijeru crkve uistinu razmatrati? Možemo li produbiti vjersko uvjerenje, potaknuti obraćenje srca i ojačati volju da slijedi Krista? Potreba za činjenjem zadovoljštine sve više raste..

Naše molitve trebaju težiti k spoznaji Isusa Krista i jedinstvu s Njim, a zato nam je osim otvorenog srca nužno potreban i interijer koji će nas na to poticati. Mnogi interijeri nažalost kao da su rađeni da ubiju vjeru u nama stoga rado objavljujem kao molbu i poticaj na zadovoljštinu.

Bojanka iza oltara - Nirtingen Sv .Johanes

Dvije glave koje se grle iza Oltara, a sa stropa visi nešto što bi barem trebalo biti raspelo i Raspeti

Pročitajte i Nove crkve - smrt ljepote

Sestra Lucija:„Sveta je Krunica najmoćnije oružje koje nas brani u boju“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/05/sestra-lucijasveta-je-krunica.html

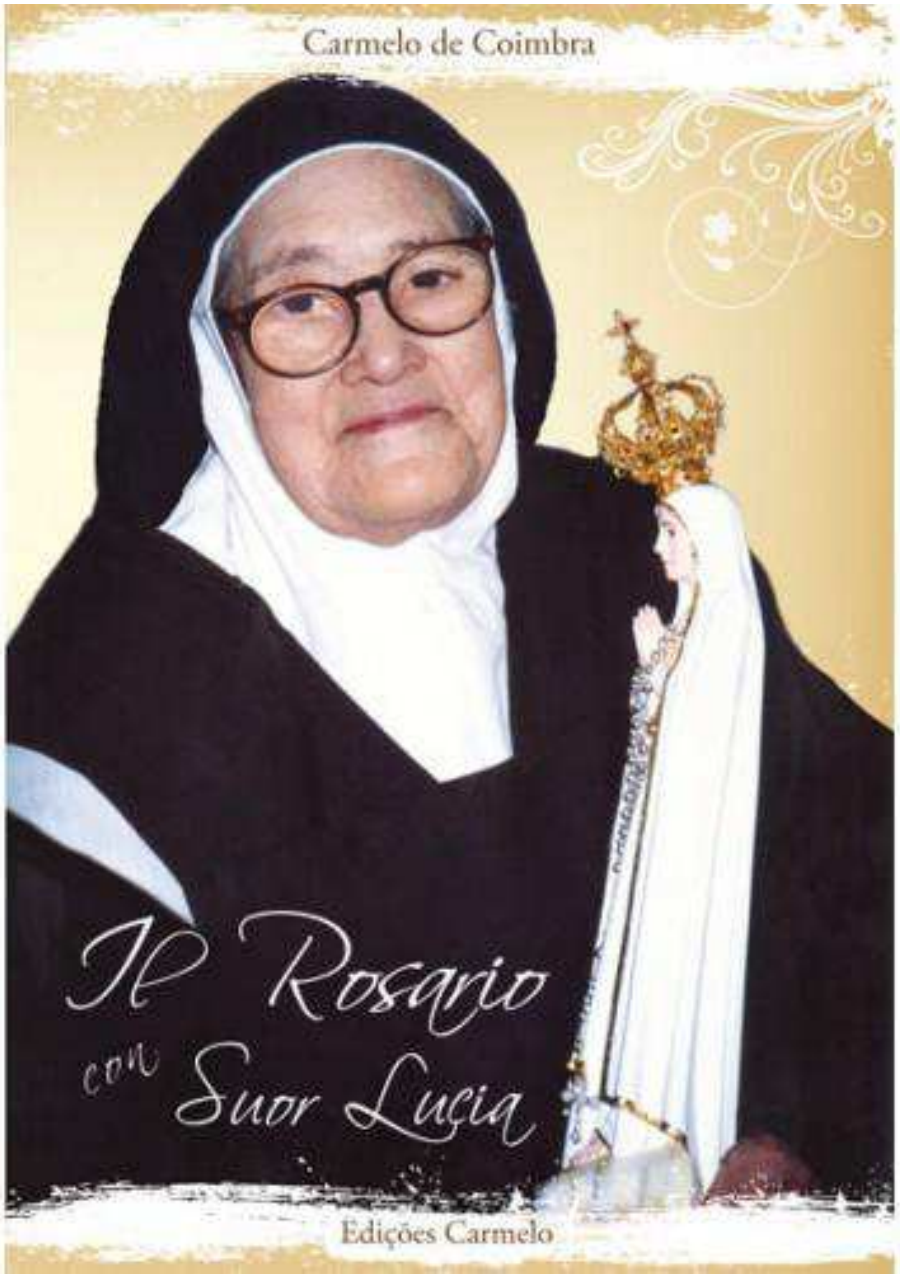

„Dezorijentiranost je dijabolična“ [29.12.1969.], „ne dajte se zavesti“. Dezorijentiranost je doktrinarna: „U ovom vremenu dijabolične dezorijentiranosti ne dopustimo da nas zavedu lažna učenja.“ [12.4.1970.]

Sestra Lucija pisala je majci Martins:

„Dakle, malena djela (odnosi se na tekst koji je napisala o svetoj Krunici) ostat će s dušama kao jeka Gospina glasa kako bih ih podsjetila na upornost s kojom je Ona preporučivala molitvu Krunice, tako puno puta. A budući da je Ona već znala da su došla ta vremena tijekom kojih će đavao i njegovi saveznici voditi tako tešku borbu protiv ove molitve kako

bi duše odveli od Gospodina. A bez Boga, tko će se uopće moći spasiti?! Poradi toga moramo činiti sve što je u našoj moći da bismo iznovice duše vodili k Gospodinu.“

A u pismu naslovljenome na don Umberta Pasqualea, svećenika jako pobožna Fatimskoj Gospi, sestra Lucija napisa:

„...Dekadencija u koju svijet svednevice sve više upada nedvojbeno je posljedica nedostatka duha molitve. Predviđajući ovu dezorijentiranost, Blažena Djevica preporučila je s velikom upornošću molitvu svete Krunice. A budući da je Krunica najprikladnija molitva kako bi se sačuvala vjera u dušama, nakon svete Euharistije, đavao je protiv nje pokrenuo svoje napade. Nažalost, i sami nazočimo nevoljama koje je on prouzročio.

....Moramo zaštititi duše od zabluda koje ih mogu daleko odvesti od pravoga puta...Ne možemo i ne smijemo se zaustaviti, niti dopustiti da sinovi tame, kako kaže Naš Gospodin, budu mudriji od sinova svjetlosti...Krunica je najmoćnije oružje koje nas brani u boju.“[1]

Tema koja se ponavlja jako puno puta u ovim pismima je da se nalazimo u posljednjim vremenima i da je đavao stoga otpočeo sa svojom najagresivnijom bitkom radi osvajanja duša. Dakle, kako je objasnila sestra Lucija i otac Fuentes, Gospodin nam je dao „posljednje oruđe spasenja, svoju Presvetu Majku“. Poradi toga Ona je uključena u ovu bitku. Blažena Djevica došla je u Fatimu da nam unaprijed donese upozorenje i lijek za sve to.

---

[1] Citat iz vatikanskoga dnevnika *Osservatore Romano* iz 1984. godine, iz članka s naslovom: „*Il Rosario è l'arma potente che ci difende nella battaglia*.” (Krunica je najmoćnije oružje koje nas brani u boju). Citat je naveden u Frère Michel de la Sainte Trinité, *Tutta la verità su Fatima*, Volume III: Il Terzo Segreto, (Immaculate Heart Publications, Buffalo, New York, 1989) str. 759.

Izvor

Komentar: Neki poznati stručnjaci za Fatimu nagađaju da bi se u onome neobjavljenome dijelu Treće Fatimske tajne uz upozorenje na strašnu apostaziju u Crkvi koja će početi s vrha mogao nalaziti i lijek za to, jer Blažena Djevica uvijek donosi lijek za svaku veliku nevolju u Crkvi: primjerice da Crkva svetu Krunicu uzdigne na razinu javne molitve.

Što mi donosi duboki istinski mir – znak zrelog katolika?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/05/sto-mi-donosi-duboki-istinski-mir-znak.html

"Postoje ljudi koji su na putu u pakao, a cijelo vrijeme upravljaju pogled prema nebu. Uzbuđeni su dok koračaju prema mjestu svoje propasti."
bl.Henry Newman

Strahovita je opasnost vjeru i duhovnost mjeriti prema izljevima osjećaja i emocija. Svrha življenja katoličke vjere je u tome da uskladimo svoje riječi i djela i tako usklađeni tražimo Božju volju prema zapovijedima koje nam je dao i tako prispijemo u vječnost. **Potrebno je sebe suobličiti što više Njemu koji se u potpunosti dao za nas. U dubini duše radosno podnesena i Gospodinu darovana patnja, trpljenje, križ je početak življenja katoličke vjere.**

Suze raskajanog srca poput onih koje su bile kod svete Marije Magdalene, Marije Egipatske ili svetog Augustina i drugih raskajanih svetaca ili svetih osoba koji su milošću Božjom kroz molitvu i sakramente osobito svetom ispovijedi te radom na sebi što uključuje odricanje, askezu, trapljenje su jedine milosne. Plod takvih suza kao i suza zahvale radi spoznaje zla i grijeha u sebi je promjena života na slavu Trojedinog Boga!
Takve suze rađaju duboki i istiniti mir i radost u Bogu! To je znak zrele vjere katolika!

O, kolika je velika milost spoznati zlo i grijeh u sebi, odreći se toga zla i posvetiti se Gospodinu!

Sveti Ivan Vianej, župnik Arški:„**Ne pokušavaj udovoljiti svima. Pokušaj udovoljiti Bogu, anđelima, i svecima – oni su Tvoja publika**“

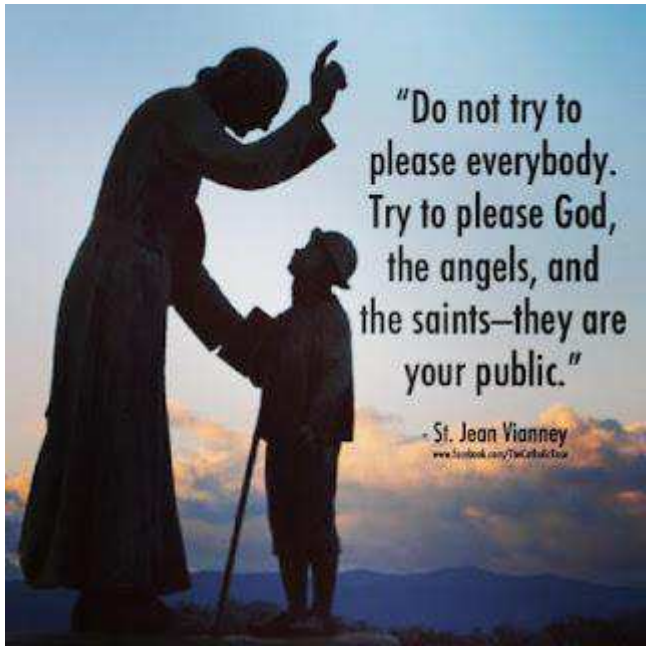

Što uzrokuje otpad od vjere?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/05/sto-uzrokuje-otpad-od-vjere.html

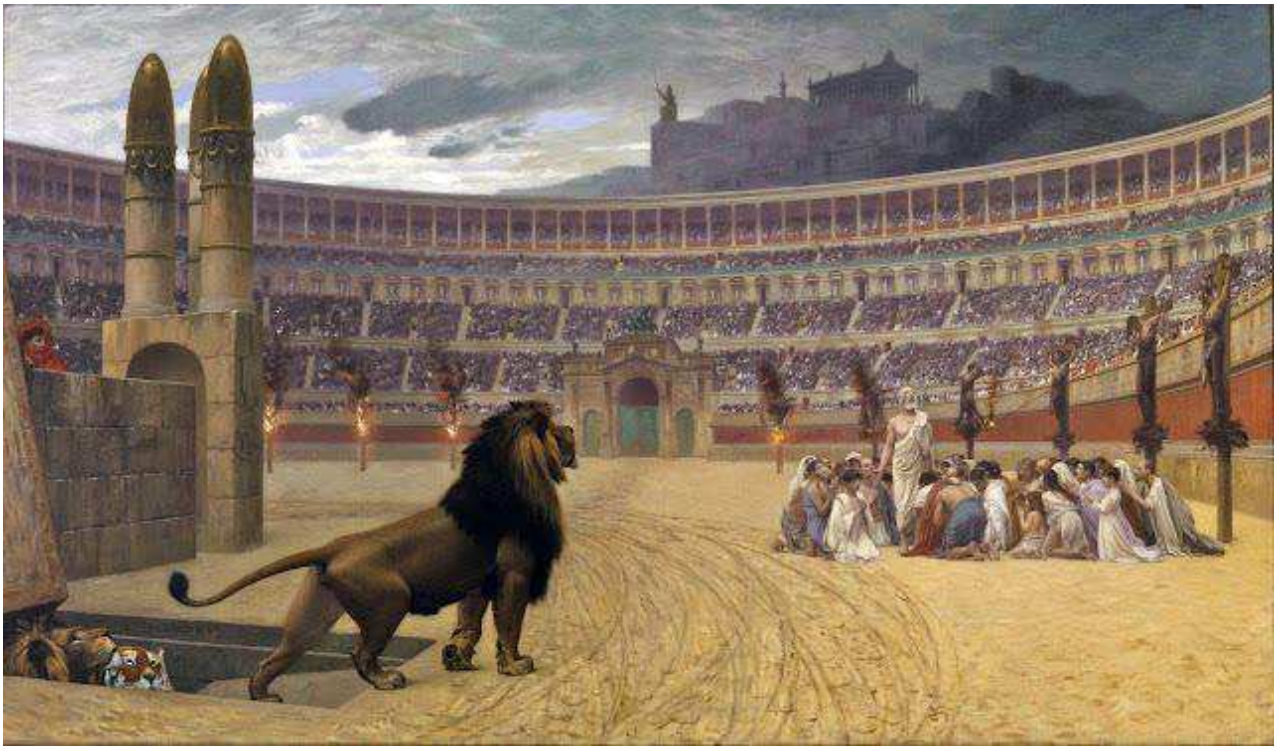

Prvi kršćani (na slici rimski mučenici) su život svoj dali kako bi posvjedočili za jedinog pravog Boga

Došlo je vrijeme ponovno ili jesi ili nisi katolik koji je spreman i život položiti za Gospodina, nema mlakosti i sredine jer ćeš biti ispljunut iz Božjih usta (Božja Riječ u knjizi Otkrivenja). Doduše, to vrijeme je uvijek bilo, ali danas se posebno očituje.

U Starom zavjetu otpad se događa profinjenije, suptilnije. Sjetimo se Arona i zlatnog teleta. Tako se i danas možda može činiti da se ne događa apostazija jer prividno ostajemo kod jednog Trojedinog Boga. Ipak sve je to otpad ili apostazija od prave vjere.

Koje ga stvari uzrokuju?

Grijeh protiv Božje zapovijedi koja nas uči da se ne klanjamo idolima, lažnom i krivom nauku.

Ljudi najčešće zaboravljaju na grijeh propusta.

Bog nas poziva i da ne činimo nikakva božanstva niti se damo vezati ičime osim ljubavlju Božjom i borbom za dobrobit vjere i naroda.

Bl. Stepinac je rekao pravi katolik se prepoznaje po tome koliko ljubi Boga i Domovinu.

Hrvatski biskupi su prilikom dolaska pape Ivana Pavla II izabrali geslo:"Obitelj- put crkve i naroda"

Gdje su biskupi (osim pojedinih) koji su toliko branili obitelj? Čini se da su izdali sebe i svoj narod! Kako je prekrasno vidjeti suradnju sa svećenicima koji su Kristovi borci, a ovih dana ne samo da se želi zaštititi obitelj, djeca, vjera (komentar čl.28 Istanbulske konvencije katoličke svećenike, prisiljava da dokinu "sakramentalni pečat ispovijedi")
U konvenciji piše da nije dopušteno odstupanje od ovog pravila.

Kako je lijepo vidjeti suradnju obje inicijative na terenu, upućivanje jednih na druge.

Niti jedan čovjek, a niti stvar ili bilo što drugo ne smiju zarobiti naše srce koje treba biti posve slobodno za Gospodina Boga.

Ljudima je u svakom vremenu teško izdržati uz nevidljivog, tajanstvenog Boga.

Oni Ga žele spustiti na svoju razinu da bude vidljiv i razumljiv. Time vjera više nije uspon do Boga, već dovlačenje Boga k nama. Ljudi zamišljaju Boga i smatraju da On treba biti onakav kakav njima treba. Time se čovjek stavlja iznad Boga. Klanjanje Bogu tako postaje kruženje oko samih sebe. Današnjem čovjeku daj kruha i igara i on je zadovoljan. Kako je to zapravo duboko žalosno!

Istinski susret s Bogom je istinska sloboda, a sloboda znači živjeti prema Božjim zapovijedima i činiti dobro. Slobodan za ljubav. Slobodan da činim dobro sebi i drugima!

Bog nam je rekao kako bez Njega ne možemo učiniti nikakvo dobro.

Tko istinski ne ljubi Boga ne može ljubiti ni čovjeka jer u njemu nema istinske ljubavi.

Bližnjega smo pozvani ljubiti kao sebe, ne kao Boga. Bližnjemu ne dugujemo ljubav koju dugujemo Bogu jer naš bližnji nije Spasitelj, Apsolutan. Naš bližnji nije savršen već nesavršen čovjek. Ljubiti bližnjega ne izražava se samo u tome da mu damo jesti i piti, da ga odjenemo i obujemo.

Ljubiti je daleko zahtjevnije, a znači izložiti sebe i dati bližnjemu priliku upoznati vjerske istine i istinitu nauku Gospodina našega Isusa Krista.

To znači ljubiti ga odmah i ne čekati da se popravi i bude bolji.

Ljubav prema bližnjemu kroz onoga koji ljubi očituje Božju ljubav prema čovjeku.

Živimo Božje zapovijedi, a to znači nemaj drugoga Boga osim Oca, Sina i Svetoga Duha.

Kumir može biti i nezadovoljstvo životom koji živiš, a posljedica očaj i traženje života mimo Božje volje i Božjih zapovijedi. To u konačnici vodi čovjeka u još teže stanje.

Sva druga životna traženja Božje volje su životni promašaj i dovođenje u pitanje spasenja za vječnost. Božju volju tražimo u danim okolnostima kroz vršenje Božjih zapovijedi!

Božje zapovijedi nisu moje ili Tvoje mišljenje. Bog ih je dao jednom za svagda, a jer je On nepromjenjiv i one ostaju nepromjenjive!

Tko vrši Božje zapovijedi i živi vjerske istine u njima će naći život!

Psovka i agresivnost su rak – rane (agresivnost – asertivnost, što je to i kako prepoznati?)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/05/psovka-i-agresivnost-su-rak-rane.html

Slušajući kulturu govora naroda s kojim živim i dijelim svakodnevnicu, nameće mi se pitanje o psovci i agresiji kao hrvatskoj rak – rani.

U općem shvaćanju pojma riječi kultura smatra se kao nešto pozitivno, a može biti višeg ili nižeg stupnja. Latinska riječ "cultura" znači njegovanje, obrađivanje. Označava napredak prema boljem i kvalitetnijem.

Možemo li nešto razorno zvati kulturom?
Živimo u vremenu kad se dobro naziva zlim, a zlo dobrim. Tako dolazimo do razumijevanja da i zao, negativan, vulgaran govor možemo nazvati kulturom. Međutim, kad bolje razmislimo takav govor ne možemo zvati kultura govora već antikultura koja se nikad niti u jednom smislu ne može zamijeniti kulturom govora jer je sasvim suprotna. Antikultura je pojam za negativan, vulgaran govor. Psovka je antikulturna, ona je govor mržnje i osude osobe. Psovka razara dušu čovjeka.

U novo vrijeme antikulturu govora susrećemo na ulicama gradova, na radnim mjestima, u raznim televizijskim programima, posebno filmovima, u kazalištu, koncertnim dvoranama, svađi, zabavi i općenito svakodnevnom govoru. Mnogi će reći tko mi što može? Imam pravo govoriti kako ja želim. Druge koji se izražavaju kulturno u njihovoj sredini smatrat

će zaostalim, nepoželjnima. Najnekulturniji govor danas se brani kao izričaj kulture govora. Koje kulture? Postaje li hrvatski jezik kulturniji ako u njemu ima više vulgarizama, psovke i hule?
Mnogi narodi ne poznaju psovku. Strana im je. A mi? Bi li smo se mi trebali ponositi što nam je hrvatski jezik obeščašćen psovkom?

Gdje je korijen psovke i bogohulnog govora? Korijen psovke i antikulturnog govora općenito je u samom sotoni. On je izvor i začetnik takvog govora. Zloduh je mrzitelj Boga jer Ga je odbacio i prezreo svojom ohološću. Zato umjesto jezika ljubavi, dobrote i lijepog načina izražavanja koristi govor mržnje, napada, uvreda, osude, vulgarizama, bogopsovke....

Bitno za razlikovanje duhova je prepoznavati Božji način govora od zlodušnog pa bio on laskanje, „ulizivanje", napad, uvreda, mržnja, osuda (komentar: kad god rečenica počinje s Ti si ovakav/ovakva ili sl., taj „ti si" je osuda i/ili optužba.. Potrebno se uvijek izražavati u prvom licu kao npr. to što si rekao, napisao me čini napetim, radosnim, uznemirenim i sl.).
Zloduh sve što čini čini iz mržnje prema Bogu i čovjeku, prema svemu stvorenome.
On bi htio cijelu zemlju zaraziti govorom mržnje i psovkom.

Jedino što smijemo osuditi i uz što nikako ne bi smjeli pristati je grijeh, zlo djelo. Grijeh i zlo mrziti, a osobu ljubiti! Duša hrvatskog naroda duboko je ranjena grijesima govora protiv Boga i svetinja (majke, života) čime čovjek ne samo da duboko vrijeđa Božje dostojanstvo već teško ponižava i sebe kao osobu, a i svoj narod.
Kultura uključuje kulturu srca, duha i savjesti. Riječi izviru iz srca."Iz obilja srca usta govore."(Mt 12,34)

Pristojno izražavanje spada u čovječnu uljudnost i očituje otmjenost duha.
Postoji još jedan način govora, a on se naziva **asertivan** način govora. Izražava se u različitim situacijama kroz izražavanje vlastitih misli, osjećaja i uvjerenja (a što smo već malo spomenuli), na direktan, iskren i adekvatan način, uvažavajući pri tome prava drugih. Koristi se kod zauzimanje za poštovanje vlastitih interesa, potreba i želja, suprotstavljanje nepravdi, te odbijanje neopravdanih zahtjeva bez osjećaja krivice. Nasuprot agresivnosti je asertivnost. Glavna razlika je u tome što asertivna osoba ne ostvaruje svoje interese, potrebe i želje tako što šteti drugim ljudima, dok agresivna osoba to čini. Agresivna osoba, za razliku od asertivne osobe, stavlja pred sebe da pod svaku cijenu mora dobiti ono što želi i ne bira sredstvo da to dobije. Smatra sebe pametnijom, vrjednijom i boljom od drugih. Uglavnom superiornijom od drugih. Za razliku od agresivne osobe asertivna osoba smatra da svatko ima pravo na svoje mišljenje, da se pogledi na stvari mogu pojasniti i da je neslaganje normalna pojava što se rješava kroz dijalog.

Vrlo često agresivna osoba koristi se zastrašivanjem, psovkom, manipulacijom ili vulgarizmima kako bi došla do cilja. Također nije sposobna suočiti se sa vlastitim pogrješkama i odgovornost sa sebe prebacuje na drugu osobu na taj način da se prikaže superiornijom, a to čini omalovažavanjem druge osobe. Pri tome se služi riječima koje pobuđuju kod druge osobe osjećaj krivnje.

Agresivna osoba se jako dobro zna koristiti manipulacijom. Kad prepoznamo manipulaciju za što je potrebno ponekad i vremena, potrebno je znati nekoliko antimanipulatorskih izraza napamet, koristiti prema prilici. Određeni izrazi mogu biti: To je Vaše mišljenje, što ja imam sa tim, imaš pravo na svoje mišljenje, moguće je, ukusi su različiti, moja savjest je čista, može se vjerovati da je tako...
Osobe koje nemaju kulturu govora su bezosjećajne i čim otvore usta pakao izvire iz njih.

Isus na Veliki petak prima zaušnicu i odgovara:"Ako sam krivo rekao, dokaži da je krivo. Ako li pravo, zašto me udaraš?" (Iv 18, 23)

Koliko li takvih zaušnica svakodnevno prima Presveti Bog od našega naroda iz Hrvatske!

Molimo za Bogopsovače i pokušajmo djelovati koliko možemo na govor drugih! Neka iz naše Hrvatske odjekne slava i hvala Gospodinu umjesto svake vrste antikulture govora! "Bože moj, svim srcem svojim, slavit ću ime Tvoje dovijeka." (Ps 86, 1)
Savjet sv. don Bosca: “ U najtežim prilikama bolje je Bogu se smjerno i ponizno pomoliti, nego sasuti bujicu riječi, jer tad riječi samo vrijeđaju duše slušatelja, a krivcima ni najmanje ne pomažu.“

"Oče! Sveti se Ime Tvoje!"
(Lk 11,2)

Isus se prikazuje na Oltaru, pred svim pukom, kao malo Dijete

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/06/isus-se-prikazuje-na-oltaru-pred-svim.html

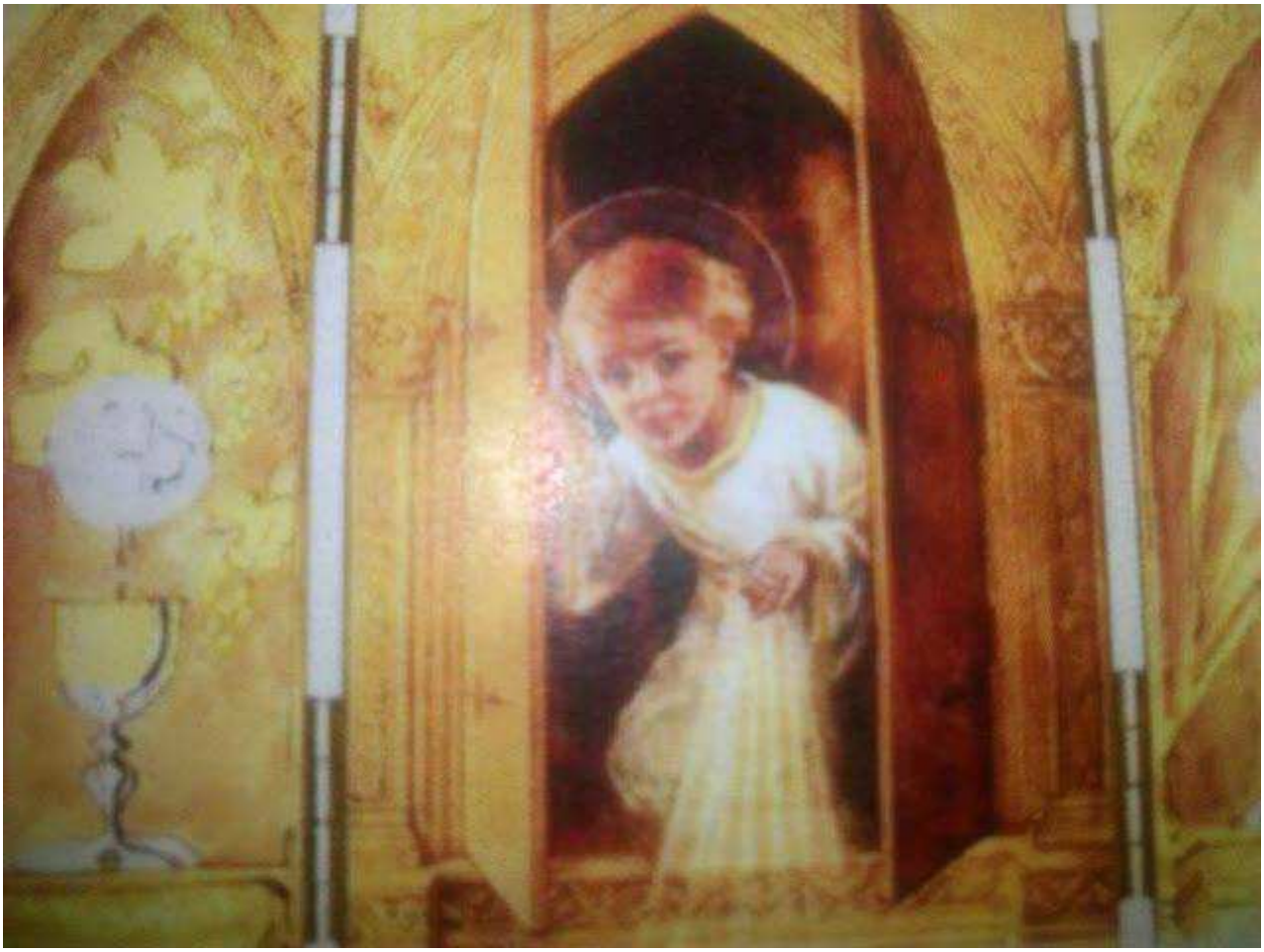

Pročitaj, pobožni čitatelju, ovo čudo koje je učinila neizmjerna ljubav Tvog Boga, da bi dok primaš svetu Pričest, uvijek bila u Tebi živa vjera u stvarnu prisutnost Isusovu u Svetoj Hostiji.

20.travnja 1905. - kako su onda javljali španjolski listovi – prikazao se Isus Djetešce u španjolskom gradu Manzenedi pred svim pukom.

U crkvi redemptorista upravo su završavale duhovne vježbe svečanim obredom zadovoljštine. Župnik don Petar Rodriguez izložio je Presveti Oltarski Sakrament i veliko mnoštvo pobožna svijeta, poslije Ružarija, slušalo je propovijed oca Mariscala, jednog od misionara.

Najednom propovjednik nenadano presta govoriti jer je narod obuzela neka tajanstvena uzbuna. Pojedini koji su sjedili digli su se na noge, popeli se na klecala, a drugi su se izdizali navrh prstiju da bolje vide, dok je čitavom crkvom šumorio neki šapat.

Propovjednik nije znao kako da to protumači pa opomenu slušatelje da ne povrjeđuju štovanje koje su dužni dati veličanstvu Boga prisutna u klanjanju vrijednome Sakramentu. Postigao je da su se ljudi malo umirili.

Ali, jedna djevojčica od otprilike sedam godina, svojim nježnim glasićem vikne: "Hoću i ja da vidim Djetešce!"

Na taj poklik vjernici se više nisu mogli suzdržati. Otac Mariscal se okrenu prema Oltaru, kamo su bile uprte oči sviju, pa i on ugleda veliko Čudo koje je tako snažno potreslo narod. Župnik, klečeći pred Oltarom, promatrao je sav zanesen tako slatko viđenje.

Na mjestu Pokaznice, vidjelo se Djetešce, kojemu bi bilo oko šest ili sedam godina, obučeno u odijelo bjelije od snijega, kako se milo smiješi vjernicima i prema njima pruža svoje ručice.

S Njegovog lica strujale su zrake žarkog svjetla, a oči su Mu sjale kao dvije zvijezde. Na prsima se mogla opaziti rana, iz koje je curio mlaz krvi i silazio niz bijelu haljinu bojeći je crvenilom. Viđenje je potrajalo nekoliko minuta, a onda ga nestade.

Sveti obred se one večeri nastavio u suzama i uzdasima, i ispovjedaonice su bile pune sve do ponoći; jer svi su htjeli da se ispovjede kako bi sutradan mogli u svetoj Pričesti primiti prekrasno Djetešce koje im se ukazalo na Oltaru.

Izvor:Događaj je donio Glasnik Srca Isusova 1906. godine (talijanski), a preuzeto iz župnog listića "Prvi petak", župa sv.Filipa i Jakova ap., Novi Vinodolski

Grkokatolička opcija

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/06/grkokatolicka-opcija.html

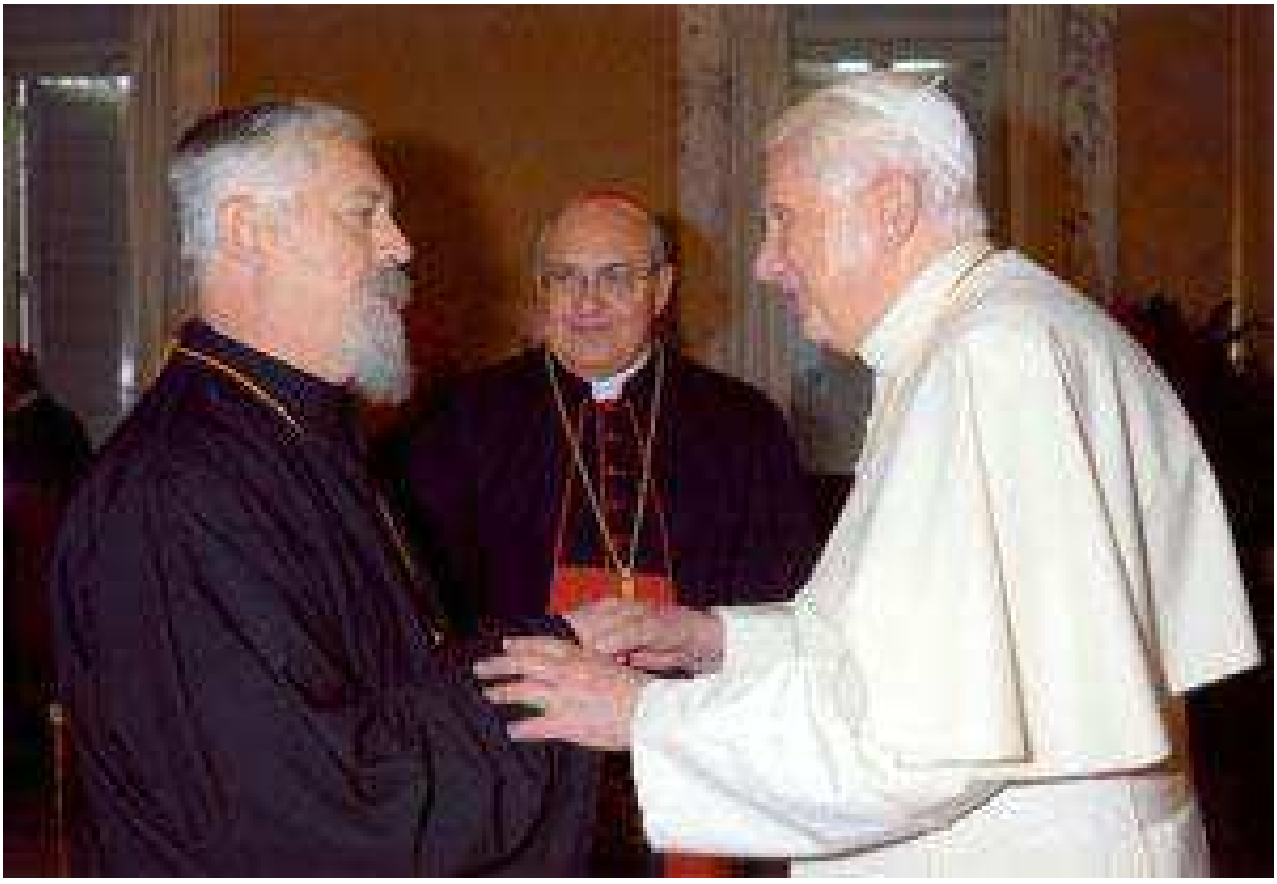

Napomena: U ovome se članku govori isključivo o Božanskoj Liturgiji služenoj od istočnih KATOLIČKIH svećenika (kod nas najčešće grkokatolika) koji su u jedinstvu s papom.

Aktivno sudjelovanje u službama raskolničkih pravoslavnih „crkava“ teška je povrjeda božanskoga zakona.

Nakon Drugoga vatikanskoga koncila mnogi su katolici s nevjericom gledali u nagle i esencijalne promjene na svim razinama crkvenoga života. Jedna od najvećih promjena koja je nakon Koncila uslijedila bila je svakako i Novus Ordo Misa. Činjenica da se obred Mise, slavljen po našim župama stoljećima, promijenio tako naglo zbunio je mnoge katolike. Kroz stoljeća u obredu su se dogodile neke manje modifikacije, ali te su promjene tako male i, rekli bismo, skrupulozne, da se nikako ne mogu niti uspoređivati s promjenama koje su se dogodile nakon Koncila. Nove generacije su, posredstvom manjkave kateheze, potpuno izgubili smisao o žrtvenome karakteru sv. Mise i ostalim elementima katoličke duhovnosti koje nikako ne spadaju nekakvim apstraktnim sanjarenjima, već redovnome životu pobožnoga katolika. Ipak, brojni su se katolici željeli držati drevnih obreda. U kratkoj postkoncilskoj povijesti vidjeli smo različite primjere ljudi koji su djelovali vrlo požrtvovno kako bi imali i širili drevne obrede Katoličke crkve. Zadnjih godina možemo svjedočiti osobitoj rasprostranjenosti Tradicionalne Mise po

drevnome rimskome obredu. Ipak, s obzirom da je u Hrvatskoj situacija takva da je, u mnogim krajevima Lijepe Naše, Liturgija po istočnome obredu raširenija od Tradicionalne Latinske Mise, činilo nam se da bi bilo Bogu na slavu, a ljudima na korist podijeliti i ovu stranu priče.

Od ključne je bitnosti razumjeti da su grkokatolici katolici koji nauk Katoličke Crkve prihvaćaju u potpunost. Pape stoljećima grkokatolike priznaju dijelom Katoličke crkve (pročitati OVDJE), a grkokatolički svećenici i biskupi djeluju u podređenosti svetom ocu.

Kao što neki od naših čitatelja već znaju, u velikom broju istočnih katoličkih obreda prošloga stoljeća nismo mogli svjedočiti onakvim liturgijskim promjenama o kojima govorimo kada govorimo o novome redu Mise. Mnogi od naše katoličke braće i sestara zato baš ondje nalaze utočište u ovim vremenima. Ipak, bitno je razumjeti neke stvari. Liturgija po istočnom obredu znatno je različita, kako od novoga reda Mise, tako i od Mise po tradicionalnome rimskome obredu i moguće je da će katolicima trebati nekoliko puta da bi se mogli upoznati s obredom. No nemojte se dati obeshrabriti, uvjeren sam da će vam ovo u ovim vremenima biti od velike koristi! Uostalom, najbitnije sudjelovanje na svetoj Misi jest sudjelovanje duhom, duhovno se sjedinjujući sa velikom Žrtvom koja se pred vama događa u svetoj Misi. Svakako je razmatranje muke i smrti Isusove, koja se događa pred našim očima na Misi, hvalevrijedan način aktivnog sudjelovanja na Misi.

OVDJE možete pogledati Liturgiju koju je u crkvi sv. Ćirila i Metoda na zagrebačkom Gornjem gradu služio ukrajinski grkokatolički patrijarh Svjatoslav Ševčuk.

U Lijepoj Našoj grkokatolici su podosta dobro zastupljeni, a o njihovoj povijesti u ovim krajevima na njihovim mrežnim stranicama možete čitati mnogo. Središte Križevačke eparhije je u Križevcima, a za grkokatolički život je jako bitna i konkatedralna župa sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu. Nažalost, prisutnost grkokatolika u Dalmaciji znatno je manja nego u kontinentalnim krajevima. U Zagrebu se sveta Liturgija redovito služi svakoga dana, dok vjernici iz Splita mogu prisustvovati Liturgiji po istočnom obredu u pravilu tek jednom mjesečno. Ipak, grkokatolici su uvelike zastupljeni u nekim manjim mjestima pa vas svakako potičemo da pogledate ovdje o grkokatoličkim župama u vašoj blizini:
https://www.zumberacki-vikarijat.com/zupe/
Više o samim župama možete vidjeti na stranici…

NEKA PITANJA

Jesu li grkokatolici katolici u punom smislu riječi?
Naravno! Grkokatolici su katolici koji ispovijedaju sve dogme Katoličke crkve i potpuno isti nauk, a obrede uz sva dopuštenja Crkve vrše po istočnome obredu prisutnom u Crkvi od najranijih vremena.

Smije li se rimokatolik pričešćivati i ispovijedati kod grkokatoličkih svećenika?

Budući da su grkokatolici dio jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve, rimokatoliku je dopušteno ondje se pričešćivati i ispovijedati.

Ispunja li rimokatoliku nedjeljna Božanska Liturgija nedjeljnu obvezu?
Da, svi katolici nedjeljnom Božanskom Liturgijom ispunjaju nedjeljnu obvezu.

Ne bi li rimokatolik trebao ostati privržen svome obredu?
Iako je, kako smo već objasnili, razlika u obredu, a nikako ne u vjeri, istina je da bi katolik, generalno govoreći, trebao na poseban način biti privržen svome obredu. Ipak, s obzirom da Crkva stoljećima dopušta rimokatolicima prisustvovanje na katoličkim Liturgijama istočnoga obreda, smatramo da bi, s obzirom na nepristupačnost Mise po tradicionalnom rimskom obredu u mnogim krajevima (izvorna rimska misa koja je od vremena apostola je Tradicionalna sveta misna žrtva - Ovdje se nalazi govor savjetnika na Drugom vatikanskom koncilu o svetoj Misi), svakako bi bilo preporučljivo ići na Liturgije grkokatolika.

U mojoj blizini nema crkve u kojoj se služi grkokatolička Liturgija. Smijem li ići kod pravoslavaca?
Iako je istina da je kod pravoslavaca Liturgija slična onoj koju susrećemo kod grkokatolika, aktivno prisustvovanje na pravoslavnoj Liturgiji bilo bi teška povrjeda božanskoga zakona budući da su pravoslavci u raskolu, a Crkva zabranjuje aktivno sudjelovanje u obredima raskolnika.
Primjetio sam da, govoreći o istočnom katoličkom obredu, često govorite o Božanskoj Liturgiji, umjesto o sv. Misi kako je uobičajenije. Zašto?
Riječ Misa dolazi od završnog dijela tradicionalnoga rimskoga obreda u kojem svećenik izgovara riječi „Ite, missa est“. Kako se u istočnome obredu Liturgija ne slavi na latinskom, nije među grkokatolicima običaj govoriti o sv. Misi, iako su Misa i Liturgija jedna te ista stvar.
Ukoliko želite još nešto pitati o katolicima istočnoga obreda ili dobiti bolje informacije o župama koje bi vam bile najpristupačnije, slobodno nam pišite na:

ontrebakraljevati@gmail.com

Grkokatolički biskup služio liturgiju u Katedrali i crkvi sv. Petra i Pavla.

O razlikama rimokatoličke i grkokatoličke crkve možete pročitati i OVDJE s bitno.net portala.

Jedna poučna zanimljivost: svećenik na Veliki petak kao ranije i u našem obredu ili gdje se slavi i danas Tradicionalna Misa nosi ruho crne boje jer crvena se boja nosi kad je spomen nekoga od mučenika, a ne o tugovanju Crkve za Utemeljiteljem Usp.Mediator Dei , I, 5

Svi su bili zaneseni Antunovom poniznošću, kao i njegovom mudrošću

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/06/svi-su-bili-zaneseni-antunovom.html

Bog je prema svojim nedokučivim nacrtima već dugo pripremao svoga vjernog službenika za njegovo životno poslanje: propovjednika i čudotvorca.

Riječi svetog Antuna:„U ovoj tamnoj dolini sveci blistaju kao zvijezde na nebeskom svodu. Sveci su zaista zvijezde i Krist ih drži pod pečatom svoje providnosti da se ne pojave kada sami žele, već da budu spremni na trenutak što ga je on predodredio. I kada čuju da u njihovu srcu odzvanja glas njegove zapovijedi, onda s tajnovitih područja kontemplacije prelaze na djela koja Krist od njih zahtijeva.“

Te riječi možemo doslovce primijeniti i na njega samoga. Bio je „zvijezda na nebeskom svodu“, za neko vrijeme skrivena u Bogu, ili, kako sam kaže, „pod pečatom njegove providnosti“. Ta zvijezda bila je spremna da zablista i da bude putokaz i drugima u ovoj „tamnoj dolini“ kada je to Bog od nje zahtijevao.

Zašto je, uostalom, s tolikim žarom propovijedao ako ne zato da potakne na pokajanje i izmirenje s Bogom i srca im očisti, pripremi i otvori za povratak i bujanje milosna života?

Što koristi uzburkati ustajale i smrdljive vode, ako se i ne obnove?
Samo u čistim vodama odsijeva blistavo zvjezdano nebo.

Antunu nije bilo drago što su se neki ispovijedali samo jednom godišnje:“Mnogi se ispovijedaju samo jednom godišnje, a trebalo bi da k ispovijedi pristupaju češće“, tuži se u jednoj svojoj propovijedi. „Stvarno, slabi i padljivi kakvi jesmo, nema dana da ne sagriješimo. Naše je pamćenje, osim toga, toliko labilno da se već navečer ne sjećamo što smo učinili ujutro. Zašto dakle odgađati za sutra ono što bismo morali učiniti danas? O čovječe, danas si još živ, a sutra te možda više neće biti. Živi i vladaj se danas kao da već sutra moraš umrijeti. I kada si popio otrov grijeha, uteci se odmah protuotrovu iskrene i skrušene ispovijedi!“

Imao je veliku sućut prema ljudskoj bijedi, siromasima, oklevetanima, ali ga je daleko više potresala ljudska bijeda u smislu zablude, nevjere, nemoralnog života, izgubljenog duševnog mira, očaja. Zato je žrtvovao čitav svoj život da nevjernike privede Istini, a grješnike da se obrate i nađu svoj mir i sreću u Bogu. Tom uzvišenom pozivu i svetoj dužnosti nije se nikad iznevjerio. Ni onda, kada je, na propovjedaonici, trebalo da stavi na kocku svoju sigurnost, ili, u ispovjedaonici, svoje zdravlje.

O sakramentu pomirenja sv.Antun je pisao i govorio:“Sakrament svete pokore zove se kućom Božjom, jer se u njoj grješnici pomiruju s Bogom, kao što se rasipni sin pomirio sa svojim ocem kad ga je ovaj primio u svoju kuću. Zove se i nebeskim vratima, jer kroz ispovijed grješnik ulazi da poljubi noge, ruke i lice Oca nebeskoga. O Božje li, zaista kuće! O ispovijedi, vrata nebeska! Blažen tko u tebi stanuje, kroz tebe prolazi! Ponizite se, braćo, i uđite kroz ta sveta vrata!“

Izvor:iz Praživotopisa sv.Antuna Padovanskog

Posljednji razgovor sa sestrom Lucijom, fatimskom vidjelicom

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/06/posljednji-razgovor-sa-sestrom-lucijom.html

U članku se nalaze manji odlomci iz razgovora sa sestrom Lucijom, koji je izazvao velike bure u javnosti te joj je zabranjeno više govoriti.

Pogibelj ustrajanja u grijehu

Sestra Lucija:"Moje poslanje nije pokazati svijetu materijalnu kaznu koja mu predstoji ako se na vrijeme ne obrati molitvi i pokori. Ne! Moje poslanje je podsjetiti svakoga od nas na pogibao da se izgube naše besmrtne duše ako ustrajemo u grijehu."

Hitnost obraćenja

"Ne bismo trebali čekati poziv Svetog Oca iz Rima koji poziva svijet da čini pokoru. Niti bismo trebali čekati sličan poziv svoga biskupa u vlastitoj biskupiji ili redovničkih zajednica. Ne! Naš Gospodin se već vrlo često služio ovim sredstvima, a svijet nije za to mario. Poradi toga je nužno da svatko od nas otpočne s duhovnom obnovom sebe samoga. **Svatko od nas ima dužnost spasiti ne samo sebe samoga, već i pomoći svim dušama koje Bog stavlja na naš put."**
"Đavao čini sve da nas rastrese i učini sve što je u njegovoj moći kako bi nas udaljio od molitve.."

Završna bitka

"Đavao zameće odlučujuću bitku protiv Djevice. Odlučujuća bitka je konačni okršaj iz kojeg će jedna strana izaći kao pobjednik, a druga će biti poražena. Moramo odabrati na kojoj ćemo strani već sada biti, s Bogom ili s đavlom. Nema druge mogućnosti."
"Jedina sredstva (lijeka) protiv zla su sveta Krunica i pobožnost Bezgrješnom Srcu Marijinu. Ovo su dva moguća lijeka što znači neće biti drugih.

Najstrašniji grijeh
Koji je to najstrašniji grijeh?

"Bog nam nudi "s određenim strahom" posljednju mogućnost spasenja, pomoć Svoje Presvete Majke. Čini to "s određenim strahom", jer, ako i ovo posljednje sredstvo ne bude imalo uspjeha, nećemo se više moći nadati ni u kakvu vrstu oproštenju od Neba jer ćemo se okaljati onime što Evanđelje naziva **grijehom protiv Duha Svetoga.** Taj grijeh **je otvoreno odbacivanje, posve svjesno i dobrovoljno, mogućnosti spasenja koje nam se nudi.** Ne zaboravimo da je Isus Krist veoma dobar Sin i neće nam dopustiti vrijeđati i prezirati svoju presvetu Majku. Stoljetna povijest Crkve čuva svjedočanstva strašnih kazni dosuđenih onima koji su se usudili napasti čast Njegove Presvete Majke, pokazujući koliko je naš Gospodin Isus Krist uvijek branio čast svoje Majke."

Pokora, žrtva i sveta krunica

"Nema problema, koliko god bio težak, koji se ne može riješiti molitvom svete Krunice. Sa svetom krunicom ćemo se spasiti, posvetiti, utješit ćemo našeg Gospodina i postići ćemo spasenje mnogih duša. Gospu je potrebno držati prijestoljem milosti, dobrote i oproštenja nakon pokajanja. Siguran put za ulazak u raj..."

Jedna izjava vrlo poznatog i omiljenog sveca Alfonza Liguoria koja odgovora uz tekst:“Kada sotona želi sebe učiniti gospodarom duše, on ju nastoji prisiliti da napusti svoju odanost Mariji."

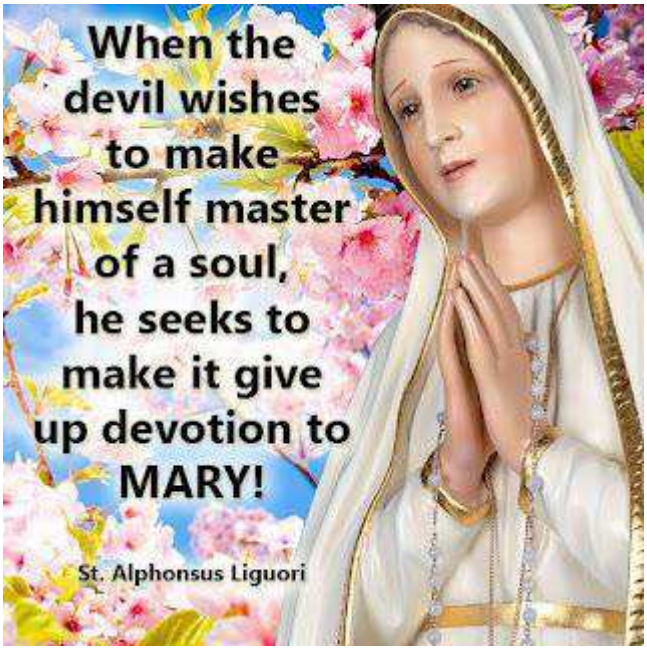
When the devil wishes to make himself master of a soul, he seeks to make it give up devotion to MARY!
St. Alphonsus Liguori

Gostujući autor–more, plaže

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/06/gostujuci-autormore-plaze.html

Mali Lošinj – jedna od mnogih lijepih plaža i šetnica

Vrijeme je kad mnogi traže odmor na plažama mora, jezerima i bazenima. No, jesu li plaže uistinu za katolike?

Ne, plaže na morima, jezera i bazeni nisu za katolike.

Zašto? Zato što dušu vode u pogibelj grijeha bluda i Crkva je tako naučavala kroz skoro 2000 godina. Na žalost, ne znam kad, dogodilo se djelomični prekid s tom tradicijom Crkve, tako da se danas o tome malo priča.

Jedino ispravno kupanje je odvojenost muških i ženskih plaža, kao i prikladna odjeća za kupanje (što današnji kupaći kostimi sigurno nisu). O čemu možete pročitati i OVDJE.

Oni koji se bore protiv tog nauka Crkve imaju neke svoje argumente, koji se vrlo lako mogu pobiti:

1. ali neki svećenici i časne sestre se isto kupaju na javnim plažama
Da, to je točno. Samo što postoji odgovornost svakog od nas za svoje postupke. I to ne znači da smo nekog dužni nasljedovati, posebno ako nam dokumenti iz blaga crkvene riznice govore drugačije.

Pročitajmo zanimljiv i poučan stav jednog krčkog biskupa.

2. danas su druga vremena, više se ništa ne može promijeniti
Bog je isti, oduvijek, sada i zauvijek. I ako su nam crkveni oci predali to blago što se tiče javnih plaža, nemoguće je da bi netko sada u ovom vremenu smio odlučiti ikako drugačije. **Prvenstveno smo dužni prenositi vjeru koju smo primili od naših crkvenih otaca, a ne je prilagođavati onako kako odgovara našim ukusima.**

3. plivanje je super za zdravlje
Da, to je točno. Samo ako boreći se za tjelesno zdravlje izlažemo dušu pogibelji, koja nam je onda korist od tjelesnog zdravlja? To se može promatrati kao izvor čiste prirodne vode koji je netko zagadio sa motornim uljem. I dalje na tom mjestu izvire čista voda, ali je toliko zagađena da jednostavno nije za piće. **Eto tako su i naše plaže duhovno zagađene jer više nema podjele po spolovima.**

4. to je stvar srca kako ćemo doživjeti plažu
Možemo imati ne znam kakav stav srca, ali postajemo prilika za drugoga da bludno sagriješi. Ako mislimo, “ma baš me brige za druge, ja sam tu za sebe”, onda se možemo pitati svjedočimo li Isusa ili nas nije briga za druge?

Ta izreka "stvar srca" je postala jedna velika zamka za plaže. Kao da si čovjek umišlja da može kontrolirati djelovanje zlih duhova koji haraju po plažama. Izreku stvar srca možemo primijeniti na drugim područjima, npr. pomoći beskućniku a imati stav da ga ne osudimo ili pomoći ženi koja se bavi prostitucijom da je izvučemo iz tih ralja, a imati stav srca da je ne prezremo. Znači, stav srca imamo kad činimo nešto za bližnjega sa stavom da želimo pomoći, a ne osuditi i odbaciti.

5. ma nema nikakve opasnosti na plažama, o kakvim demonima govorite?
Otvorite Sveto pismo i čitajte, “Sotona kao ričući lav obilazi okolo gledajuća da nekoga proždre”. I onaj tko se naziva vjernikom, mora znati da je sotona itekako aktivan i samo vreba priliku da upropasti neku dušu. Plaže su jedno od idealnih mjesta za to, jer sam Isus govori: “Tko pogleda s požudom ženu, u srcu je zgriješio”. Tu se ne radi o prenaglašavanju važnosti sotone, nego se želi reći koje on mamce stavlja da bi ulovio neopreznu dušu.

Činjenice koje govore o problemu kupanja na javnim plažama se mogu naći na stranicama ovog dokumenta (str 13 -15). Kod ovog dokumenta je malo povećan prored da se može lakše čitati u odnosu na original.

Izvor:

Sveta Pričest i zanimljivi podatci iz bogate riznice svetaca

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/06/sveta-pricest-i-zanimljivi-podatci-iz.html

Sveti Apostol Jakov Stariji, prvi biskup Jeruzalema, pogubljen od Heroda Agripe godine 44.
U Liturgiji Svetoga Jakova svećenik kod Svete Pričesti moli:
"Neka nas Gospodin blagoslovi i učini dostojnima
da sa čistim kliještima prstiju užarenih ugalj primimo
te položimo vjernicima na jezik."
~~~~~~
Sveti papa Siksto I. bio je sedmi papa od 117. do 126 godine. Napisao je Poslanicu svim crkvama u kojoj on naglašava:
~~~~~~

"Neka sveto posuđe ne dotiče drugi već posvećeni i Gospodinu prikladni muževi. Veoma je nedostojno da Gospodnje posvećeno posuđe primaju neki drugi, već Gospodnji službenici i Njemu posvećeni muževi, da se Gospodin ne razljuti nad tolikom drskosti, te nametne nevolje svojem puku,
te tako oni čak još oni, koji nisu pogriješili, trpe i stradaju od zla, jer vrlo često pravedni stradaju za bezbožne."

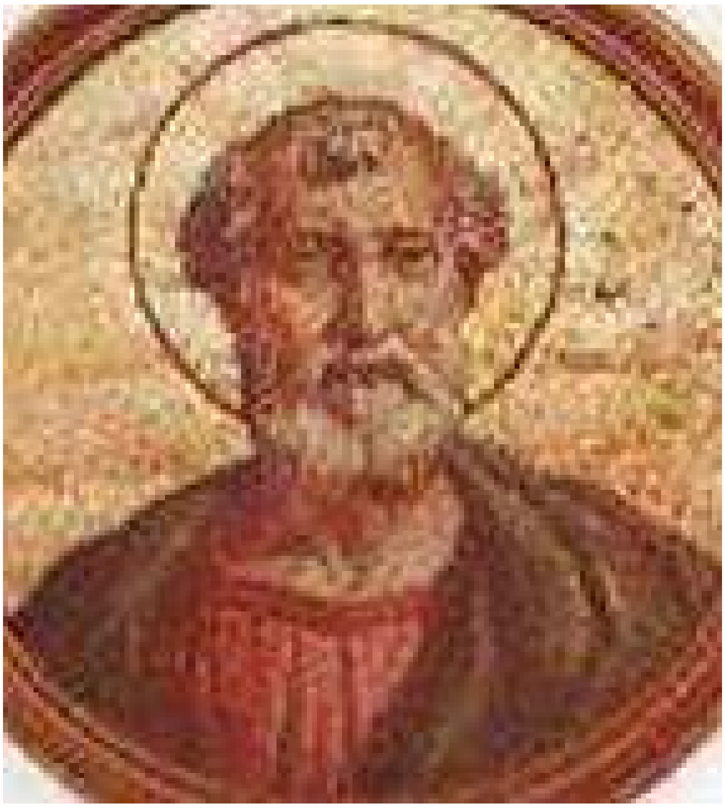

U "Liber pontificalis" zborniku koji donosi Disciplinu i Liturgiju Rimske Crkve prije šestoga stoljeća stoji da je **Sveti Papa Siksto I. naredio:**
"Nitko, osim onoga koji predvodi liturgiju, ne smije dodirivati Sveta Otajstva."
~~~~~~
Sveti Justin, filozof, mučenik 164.g.

U "Prvoj Apologiji" Sveti Justin opisuje euharistijsku liturgiju na svečanost krštenju.
"*Starješina završava molitvu i zahvalu (euharistiju), a sav narod kliče:* **Amen!**
Kad starješina svrši zahvalu i sav narod prihvati, oni koji mi zovemo đakoni dijele svakome nazočnome od prikazana hljeba i vina i vode,
a kasnije đakoni odnese odsutnima. " (Br.56)
Tertulijan, teolog iz Kartage (160.-220.)
U spisu "De corona" (O kruni, vijencu)
o Svetoj Pičesti zapisa:
"Sakrament Euharistije...mi primamo...iz ruke ne nekog drugog nego predstojnika" *(10).*

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~
Sveti papa Eutihije(275-283)
Opominjao je svećenike:

"Žene neka ne pristupaju oltaru niti dotiču Gospodnji kalež."
"Nikom svjetovnjaku ili ženi neka se ne povjeri da Pričest odnese bolesniku."

Na prvom saboru u Toledu (400.g.) ***preciziran je način primanja Svete Pričesti: "Tijelo Gospodnje neka se onomu koji se pričešćuje položi u usta."***
Na jedanaestom saboru u Toledu (675.g.) zaprijetio je kaznom ekskomunikaciji onome tko bi pokušao nakon pričesti izvaditi Tijelo Kristovo iz usta.

Sinoda u Rouenu*godina 650., katedrala*

U svom drugom kanonu zabranjuje službeniku Euharistije da stavlja posvećene prilike na ruke pričesnika - svjetovnjaka: [Prezbiter] neka također pazi da ih [vjernike] pričešćuje iz vlastite ruke; neka nijednome svjetovnjaku niti ženi ne stavlja Euharistiju u ruke, nego samo u usta uz ove riječi:

"Gospodinovo Tijelo i Krv bilo ti na oproštenje grijeha i na život vječni".

*Ako netko to prekrši, neka se ukloni od oltara, budući da prezire Svemogućega Boga i obeščašćuje ga, koliko to do njega stoji***(Mansi, sv. X st. 1099-1100).**

Sveti Toma Akvinski, crkveni naučitelj, jedan od najbitnijih crkvenih teologa*(1225-1274)* **u glavnom svom djelu "Summa theologica" (vrhunsko – kapitalno djelo, jednako ima bitnost kako onda tako danas, samo pridržavamo li ga se?) tumači o službi svećenika slijedeće:**

"Svećeniku pripada zadaća podjela Tijela Kristova iz ove osnovice:
-svećenik je posrednik između Boga i ljudi. Kako što je njegova zadaća da darove puka prinese
Bogu, tako je njegova dužnost da od Boga posvećene darove prenese puku.
ovaj sakrament iz strahopoštovanja smije doticati posvećeni stalež.
Budući da su Hostije i Kalež posvećeni, isto tako kao i ruke svećenika, da ovaj sakrament dotiče.
Stoga nikome drugome nije dozvoljeno doticati, osim u prijekoj potrebi... " *(III, 82)*

<u>Tridentinski sabor</u>(1545-1563) **u osmom poglavlju dekreta o Presvetom Euharistijskom Sakramentu tumači: "U blagovanju sakramenta uvijek je bio običaj u crkvi, da svjetovnjaci**
primaju Pričest od svećenika, a svećenici celebranti, da sami sebe pričeste.
Taj običaj budući da potječe od apostolske Predaje, treba s pravom zadržati."

Otkrivena istina o pričešćivanju na ruku

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/06/otkrivena-istina-o-pricescivanju-na-ruku.html

Don Federico Bortoli je danas župnik Župe Svetog Andrije Apostola u Acquavivi u biskupiji San Marino Montefeltro. Također je biskupijski kancelar, sudski vikar i crkveni savjetnik za *Unione Cristiana Imprenditori Dirigenti*. On je branitelj ženidbene veze na Crkvenom sudu u Bologni. Njegova knjiga, objavljena 22. veljače, *La distribuzione della Comunione sulla mano* (Primanje Pričesti na ruku), je njegova doktorska disertacija o kanonskom pravu. Razgovarali smo s njim o ovoj bitnoj temi.

Ključni dokument koji se odnosi na podjelu Svete Pričesti na ruku jest naputak Svete kongregacije za bogoštovlje *Memoriale Domini* (od 29. svibnja 1969.) (nadalje „M.D.“), izdan po smjernicama Pavla VI. U osnovi, možete li nam reći kako je došlo do ovog dokumenta i koje je smjernice sadržavao?

Dokument je napisan jer je u godinama neposredno nakon Drugog vatikanskog sabora praksa primanja Pričesti na ruku postala široko rasprostranjena u mnogim zemljama. **To je očito bila liturgijska zlouporaba koja je ukazivala na one zemlje u kojima su već postojali doktrinarni problemi oko Svete Euharistije: Belgiji, Nizozemskoj, Francuskoj i Njemačkoj.** Sveta Stolica, koja nije uspjela zaustaviti ovu zlouporabu, odlučila se posavjetovati sa svim biskupima o tom pitanju. Ova odluka Pavla VI. već nam omogućuje shvaćanje bitnosti ove rasprave. Kažem ovo, jer bi neki mogli ustvrditi da je ovo cijelo pitanje samo marginalno i nebitno.

A što je bio rezultat ovoga savjetovanja?

Većina biskupa izrazila je protivljenje uvođenju ove prakse. Kroz M.D. je priznat ishod konzultacija i potvrđeno je da je univerzalna norma za primanje Pričesti upravo primanje neposredno na jezik, dajući duboki razlog za to. Istodobno, pristalo se da biskupske konferencije onih mjesta u kojima se zlouporaba već događa mogu zatražiti indult za Pričest na ruku ako bi biskupi mogli postići 2/3 većinu u korist takvoga zahtjeva.

Kroz M. D. je tako potvrđeno da ta dva načina primanja Euharistije nisu na istoj razini?

Apsolutno. U svojoj knjizi analiziram cijeli tekst Naputka, iz kojeg je jasno da kaže da je tradicionalna i univerzalna disciplina Crkve ona Pričesti na jezik, jer "temelji se na stoljetnoj tradiciji, ali pogotovo zato jer izražava i označava poštovanje vjernika prema Svetoj Euharistiji." Nadalje, „izbjegava opasnost od profaniranja Euharistijskih čestica". Dokument ne izjednačava dva oblika.
Preporučuje se pričešćivanje na jezik i smatra se najviše odgovarajućim načinom primanja Euharistije, dok je Pričest na ruku dopuštena, pod uvjetom da se poštuju određene mjere opreza, kao što je provjera da li ostaci ulomaka ostaju na dlanu.

Drugi aspekt Naputka kojeg ističete u vašoj knjizi jest činjenica da se indult nije namijenio onome tko ga je tražio, već samo onim biskupskim konferencijama na mjestima gdje su već bile potvrđene zlouporabe.
Točno. Zahtjev je bio moguć samo u onim situacijama u kojima je već postojala zlouporaba prijema Pričesti na ruku. Gdje se to nije dogodilo, nije se moglo tražiti. Ali što se zapravo dogodilo? U početku su slijedili ovaj kriterij; tada je gotovo svaka biskupija zatražila i dobila indult, i tamo gdje nije bilo nužnosti za to. Kardinal Knox, koji je bio prefekt Kongregacije za bogoštovlje, također je prihvatio zahtjeve drugih biskupskih konferencija. Činjenica je da tumačenje M.D. od strane kardinala Knoxa nije točno.

U svojoj knjizi napominjete da je u siječnju 1977. Pavao VI., preko državnog tajnika, kardinala Villota, zatražio od kardinala Knoxa da mu da ocjenu situacije u vezi s odobrenjem postupka, na način na koji je provođeno u praksu, a također i da provjeri je li, nakon odobrenja indulta, došlo do potvrđene zloporabe i profanacije ili ukoliko je došlo do smanjenja pobožnosti vjernika premaSvetoj Euharistiji. No čini se da je kardinal Knox uvelike umanjivao stvarne probleme.

Pape, prvo Pavao VI., a potom i Ivan Pavao II., shvatili su taj problem, zahvaljujući izvješćima kardinala Bafilea (prefekta Kongregacije za kauze Svetaca od 1975. do 1980. godine). Bez obzira na to, kardinal Knox nastavio je svoj put. Pavao VI. zatražio je od kardinala Knoxa da ne procjenjuje prijedloge kardinala Bafilea, već da razmisli kako ih konkretno primijeniti. Ovi su prijedlozi bili u biti suspenzija davanja novog indulta – nužnost podsjećanja da Crkva odgovara od prakse pričešćivanja na ruku i da tamo gdje indult nije dan pričešćivanje na ruku predstavlja zloporabu.

Ono što se zapravo dogodilo, prije svega počelo je s člankom objavljenim u *L'Osservatore Romano* od strane o. Annibalea Bugninia 1973., kojeg spominjete, jest da je nova praksa bila smatrana boljom, vjernijom drevnom načinu primanja Euharistije.

Ideja M.D-a bila je legalizirati zlouporabu gdje nije bilo uspješno uklonjeno, ali kateheza je još uvijek bila potrebna prema tekstu upute, kateheza koja bi naglasila zasluge prakse primanja Pričesti na jezik i rizike koje nosi nova praksa, u prvom redu raspršivanje fragmenata Hostije. Kateheza nije trebala promicati Pričest na ruku, već je na neki način obeshrabriti, bez izravne zabrane.
Danas se Pričest na ruku spominje kao najbolji način, vjeran ranoj Crkvi i vjeran liturgijskoj reformi. **Temeljna točka knjige je pokazati kako je *Sacrosanctum Concilium* uopće ne spominje. Niti jedan od slijedećih dokumenata ne govori o njoj, kao niti ni novi rimski misal, već samo o *Memoriale Domini*, koji je uspostavlja u smislu indulta. Bugninijev tekst svakako je dao smjer, ali taj je smjer bio stran tekstovima Sabora.**

Nakon M.D.-a nije bilo drugih eksplicitnih dokumenata. Što je onda sadašnji stav Crkve u odnosu na podjelu Pričesti?
Jedan od vrijednih primjera je i dokument biskupa Bialasika, biskupa Orura, kojeg sam naveo u prilogu, koji jasno potvrđuje da je Pričest na jezik univerzalni zakon Crkve, kako je uspostavljeno u M.D.-u. Dakle, **Pričest na jezik je univerzalni zakon, dok je Pričest na ruku indult,** izuzetak. Druga temeljna referenca, izvan M.D.-a, je *Redemptionis Sacramentum* 92, koji govori o pravu vjernika da prihvate Pričest na jezik klečeći.

Izvor

„U pozadini migracije stoji plan zamjene europskih naroda“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/06/u-pozadini-migracije-stoji-plan.html

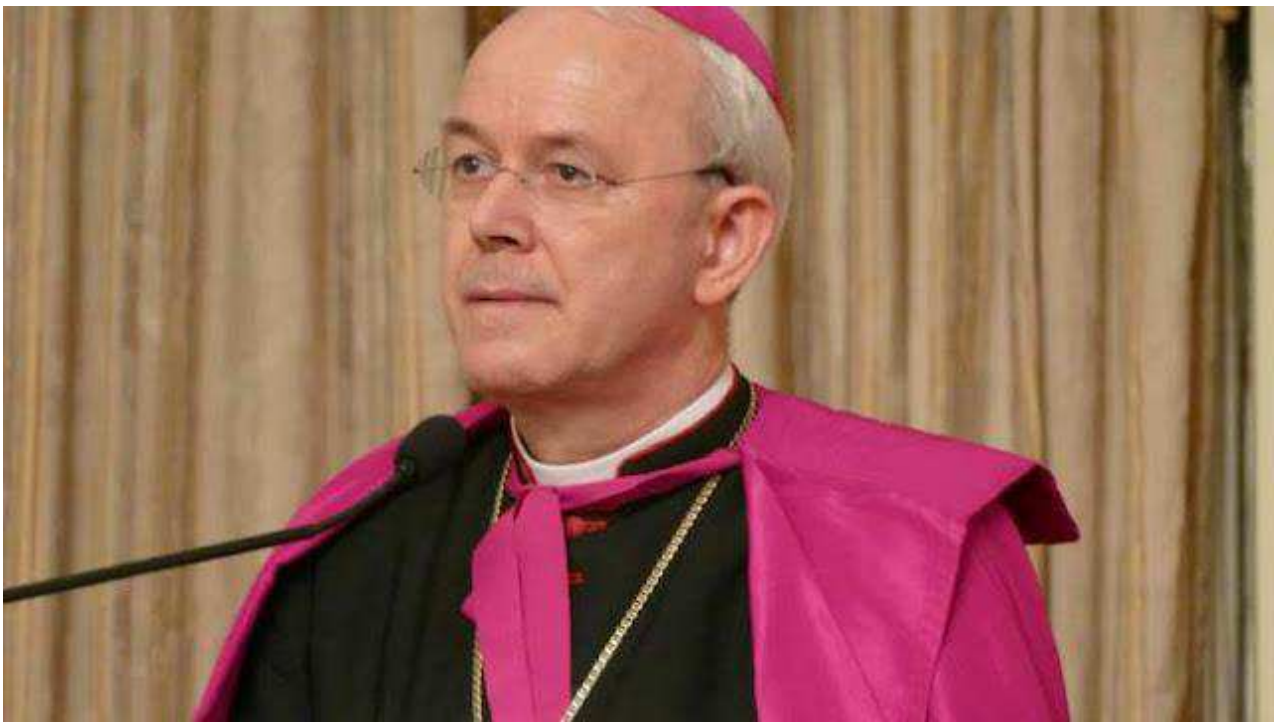

Biskup Athanasius Schneider priznaje bez okolišanja: u pozadini masovnoga useljavanja stoji „odavno pripremljeni plan kojemu je cilj zamijeniti europske narode“

(Rim) U pozadini masovnoga useljavanja u Europu stoji plan kojemu je cilj zamjena europskih naroda. Rekao je to msgr.Atanasius Schneider, jedan od najistaknutijih biskupa Katoličke Crkve u srijedu u intervjuu za talijanski dnevnik *Il Giornale*. Posrijedi je „upravljani“ pokušaj da se kršćanstvo u Europi postavi u pitanje.
Biskup Scheider Nijemac je koji je rođen u Sovjetskome Savezu i poznaje dakle Sovjetski Savez i komunistički totalitarizam još iz vlastitoga iskustva. To ga razlikuje od drugih njemačkih biskupa i, dakako, pojašnjava zašto on sadržajno govori drugi jezik.

Biskup Schneider pomoćni je biskup Nadbiskupije Astana u Kazahstanu. Rođen je susjednoj Kirgiziji 1961. godine od roditelja koji su bili crnomorski Nijemci i koje su Sovjeti deportirali u Središnju Aziju. Kao njemački iseljenici članovi njegove obitelji dospjeli su 1973. godine u Baden-Württemberg. Nakon studija i svećeničkoga ređenja doktorirao je u Rimu patristiku. Godine 2001. otišao je u ime svoga reda, Regularnih kanonika Svetoga Križa u Kazahstan. Godine 2006. papa Benedikt XVI. imenovao ga je pomoćnik biskupom biskupije Karaganda, a 2011. pomoćnim biskupom nadbiskupije Astana. Biskup Schneider uz svoj materinski njemački jezik govori tečno engleski, ruski, talijanski i portugalski, a također izvrsno poznaje latinski i grčki.

„Europska unija jedna je vrsta Sovjetskoga Saveza“

Il Giornale: U tijeku je burna rasprava o temi useljavanja. Je li Europska unija ostavila Italiju na cjedilu? Crkva cijelo vrijeme našu zemlju poziva na 'promišljanje o humanosti'.

Biskup Schneider: Fenomen takozvanoga „useljavanja“ jest upravljani plan koji su već davno pripremili međunarodni moćnici kako bi izmijenili kršćanski i nacionalni identitet europskih naroda. Ove sile koriste ogromni, moralni potencijal Crkve i njezine strukture kako bi što djelotvornije ostvarili svoj protukršćanski i protueuropski cilj. U tu svrhu zlorabi se istinsko poimanje humanosti i čak i kršćanska zapovijed ljubavi prema bližnjemu.

Il Giornale: Što mislite o talijanskome ministru unutarnjih poslova Matteu Salviniju?

Biskup Schneider: Ne poznajem i ne pratim pozorno političku situaciju u Italiji te stoga ne mogu zauzeti stav. Ali ipak nekoliko riječi: ako vlada jedne europske zemlje pokušava naglašavati svoj suverenitet i svoj vlastiti povijesni, kulturni i kršćanski identitet usuprot totalitarizmu jedne vrste novoga Sovjetskoga Saveza koji se danas naziva Europskom unijom i koji ima očitu masonsku ideologiju, onda je to zacijelo za svaku pohvalu.

Tekst: Andreas Becker
Izvor

Potiha manipulacija

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/07/potiha-manipulacija.html

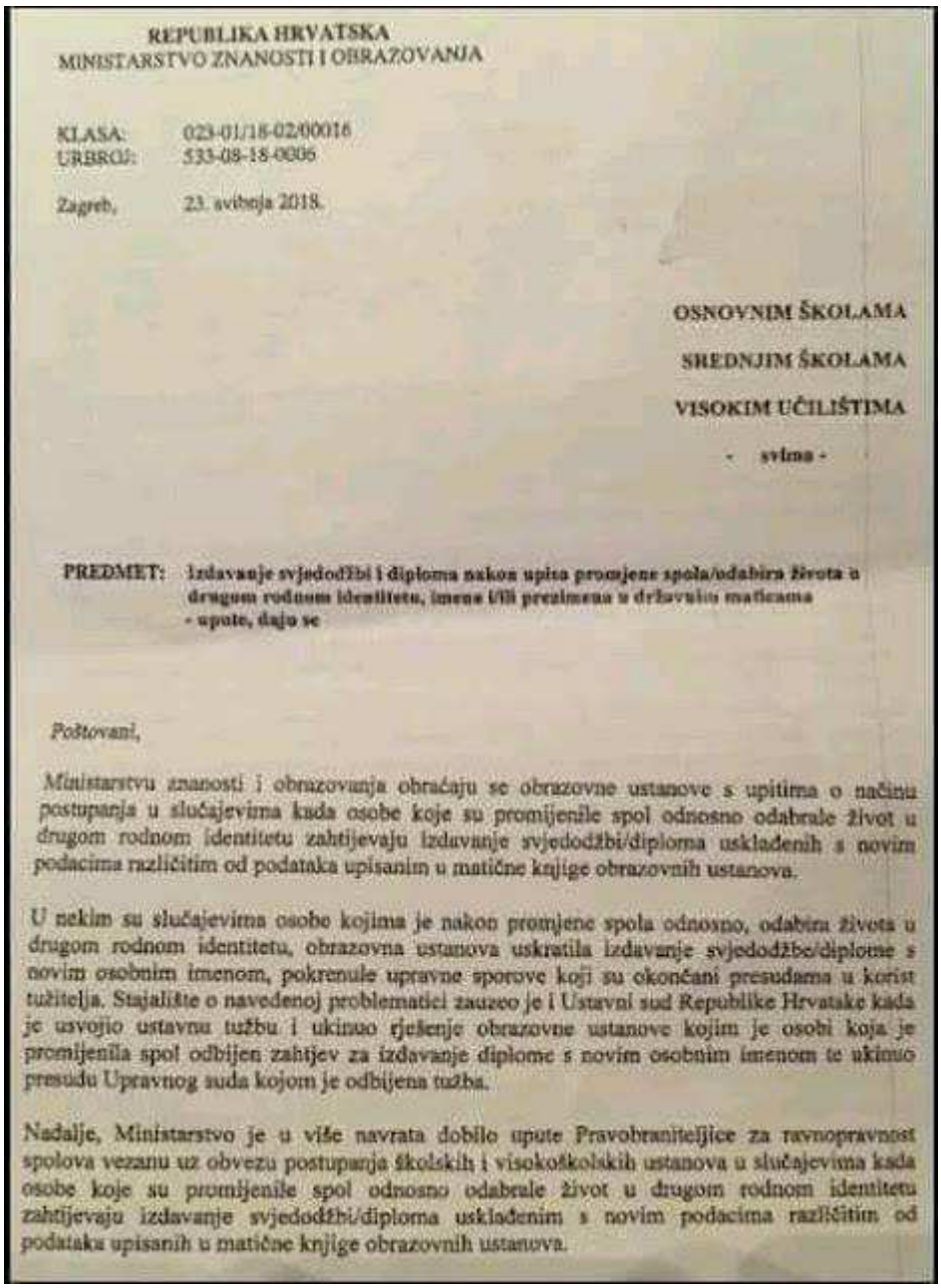

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZNANOSTI I OBRAZOVANJA

KLASA: 023-01/18-02/00016
URBROJ: 533-08-18-0006

Zagreb, 23. svibnja 2018.

OSNOVNIM ŠKOLAMA
SREDNJIM ŠKOLAMA
VISOKIM UČILIŠTIMA
- svima -

PREDMET: Izdavanje svjedodžbi i diploma nakon upisa promjene spola/odabira života u drugom rodnom identitetu, imena i/ili prezimena u državnim maticama - upute, daju se

Poštovani,

Ministarstvu znanosti i obrazovanja obraćaju se obrazovne ustanove s upitima o načinu postupanja u slučajevima kada osobe koje su promijenile spol odnosno odabrale život u drugom rodnom identitetu zahtijevaju izdavanje svjedodžbi/diploma usklađenih s novim podacima različitim od podataka upisanim u matične knjige obrazovnih ustanova.

U nekim su slučajevima osobe kojima je nakon promjene spola odnosno, odabira života u drugom rodnom identitetu, obrazovna ustanova uskratila izdavanje svjedodžbe/diplome s novim osobnim imenom, pokrenule upravne sporove koji su okončani presudama u korist tužitelja. Stajalište o navedenoj problematici zauzeo je i Ustavni sud Republike Hrvatske kada je usvojio ustavnu tužbu i ukinuo rješenje obrazovne ustanove kojim je osobi koja je promijenila spol odbijen zahtjev za izdavanje diplome s novim osobnim imenom te ukinuo presudu Upravnog suda kojom je odbijena tužba.

Nadalje, Ministarstvo je u više navrata dobilo upute Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova vezanu uz obvezu postupanja školskih i visokoškolskih ustanova u slučajevima kada osobe koje su promijenile spol odnosno odabrale život u drugom rodnom identitetu zahtijevaju izdavanje svjedodžbi/diploma usklađenim s novim podacima različitim od podataka upisanih u matične knjige obrazovnih ustanova.

Nove svjedodžbe učenika ne sadrže više ime i prezime roditelja te spol djeteta. Pitala sam jednog profesora o tome što misli. Odgovorio mi je:"To je potiha manipulacija koju sramotno nitko od mojih kolega u školi nije primijetio. Implementacija Istanbulske konvencije u hrvatsko društvo ide ubrzanim koracima. Nasilje u obiteljima nije se zbog kontroverzne konvencije smanjilo, ali je zato prikrivena rodna ideologija počela otkrivati svoje pravo lice. Naime, nije nimalo slučajno da u učeničkim svjedodžbama za ovu školsku godinu nije navedeno ime roditelja ni spol djeteta! To je, vjerujemo prvi korak cilju ovakvih 'rodno – ravnopravnih' nastojanja – pripremiti teren za uvođenje rodne ideologije u hrvatsko školstvo."

Da su izašli novi propisi o svjedodžbama u kojima se briše spol učenika te ime i prezime majke i oca našla sam i u prilogu Večernjeg lista pod nazivom Učeničke svjedodžbe bez imena roditelja i spola djeteta kojeg možete pročitati OVDJE.

Čitajući taj članak zapitala sam se osobe koje su u pubertetu, a znamo pubertet počinje od viših razreda osnovne škole i da hormoni divljaju, bivaju li zbunjene? Kako to djeluje na njih? Poznato je koliko je to životno razdoblje kao i ona nježna, mala dob, osjetljivo za djecu i mlade.

U čemu je tu mogli bismo reći najveći problem? U rastakanju zdrave spolnosti, djeca i mladi se sve više zbunjuju, nestaje pojam mama i tata i naravno cilj te rodne ideologije koja proistječe iz Istanbulske konvencije je potpuno uništenje obitelji. Roditelju se neće dopustiti da ima primarnu ulogu odgoja kod djeteta jer je jednostavno zbrisan, a kroz školski program ulazi rodna ideologija.
Teško je gledati to što se događa u Domovini i šire. Prema rodnoj ideologiji s kojom nema budućnostijer je zlo u samoj sebi iz koje mnogi crpe samo silan kapital na štetu djece i obitelji, a koju promiče Istanbulska konvencija i zagovornici genderizma čovjek se rađa kao neutralno biće. Spol i rod više nisu iste biti što je posve u suprotnosti s prirodnom ljudskom naravi i stvaranjem.

Pitanje je hoće li se kao npr.u Norveškoj hormonski blokirati ulazak u pubertet djece i kad će se i kod nas otvarati centri za "transrodno zdravlje" koji obavljaju "promjenu spola"? Imamo ih vrlo blizu, u susjednoj Srbiji i vrlo mali broj Hrvata odlazi tamo i još k tome te troškove snosi Zavod za zdravstveno osiguranje u kojega svi ulažemo. (komentar:Trebali bi upitati Hrvatsku liječničku komoru što se događa kod nas po ovome pitanju)

Muškarac koji je promijenio spol razotkriva istinu o rodnoj ideologiji, narod.hr.

Kakav će učinak rodna ideologija imati na dokumente, a između ostalog i svjedodžbe djece jer Ivana nije isto ime kao i Ivan? Što znači da će se u tom slučaju morati mijenjati i dokumenti! Do koje granice to ide?

Brisanjem imena roditelja s dokumenta djece postupno i neprimjetno se ruši obitelj, a time i cijelo društvo jer obitelj je temelj i nositelj društva.

Je li sljedeći korak i u hrvatskim školama da se dečki šminkaju i dolaze u suknjama, haljinama, a da se žene oblače u dečke?

Tko su oni? Budući profesori koji će ovako izgledati i djecu učiti?

Možemo zaključiti da je to vrst nasilja nad djecom koja se želi uvesti od najmanjih nogu kroz odgojni i školski sustav. Roditelji koji će htjeti reagirati neće smjeti jer će ih se proglasiti da psihički zlostavljaju svoju djecu i oduzimat će djecu roditeljima. To se može iščitati i iz dokumentarnih sadržaja (npr.Pravno - medicinski kritički osvrt na nacrt prijedloga zakona o potvrđivanju Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji), a i iz ova dva članka u kojima se spominje problematika rodna ideologija i Istanbulska konvencija narod.hr i istinom protiv laži.

Roditelji u zdravim okolnostima bi trebali biti primarni odgajatelji svoje djece, a ne da im se ideologije nameću. Djeca imaju pravo na sretno i prirodno odrastanje te formiranje u odgovorne, zrele osobe.

Ministarstvo šuti, a što drugo i očekivati od ministrice čiji šef s podsmjehom i izrugivanjem gleda na sve koji drugačije misle?
"..... marginalci....." govori čovjek koji neprekidno govori neistinu svome narodu (Kinorama, Agrokor, demografija.. Trebamo li još što? Što je Plenkoviću prema Tvom shvaćanju suverenizam? Je li to da dečki budu curice odnosno žene koje će se šminkati i nositi suknjice i pljačka, laži? Ignoriranje volje naroda? Živiš u demokraciji, a vlast u demokraciji je proizašla iz naroda, a ne rodnih ideologija i pljački kao što sad pokušavaš iz mirovinskog drugog stupa učiniti!)

INTERVJU
ANDREJ PLENKOVIĆ
O 5 GODINA U EU
Referendumom nas marginalci žele vratiti 50 godina unatrag
Neće biti velike koalicije sa SDP-om // Kolinda Grabar-Kitarović podebljat će ego kada se izjasni o kandidaturi

Snaga Kristove krvi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/07/snaga-kristove-krvi.html

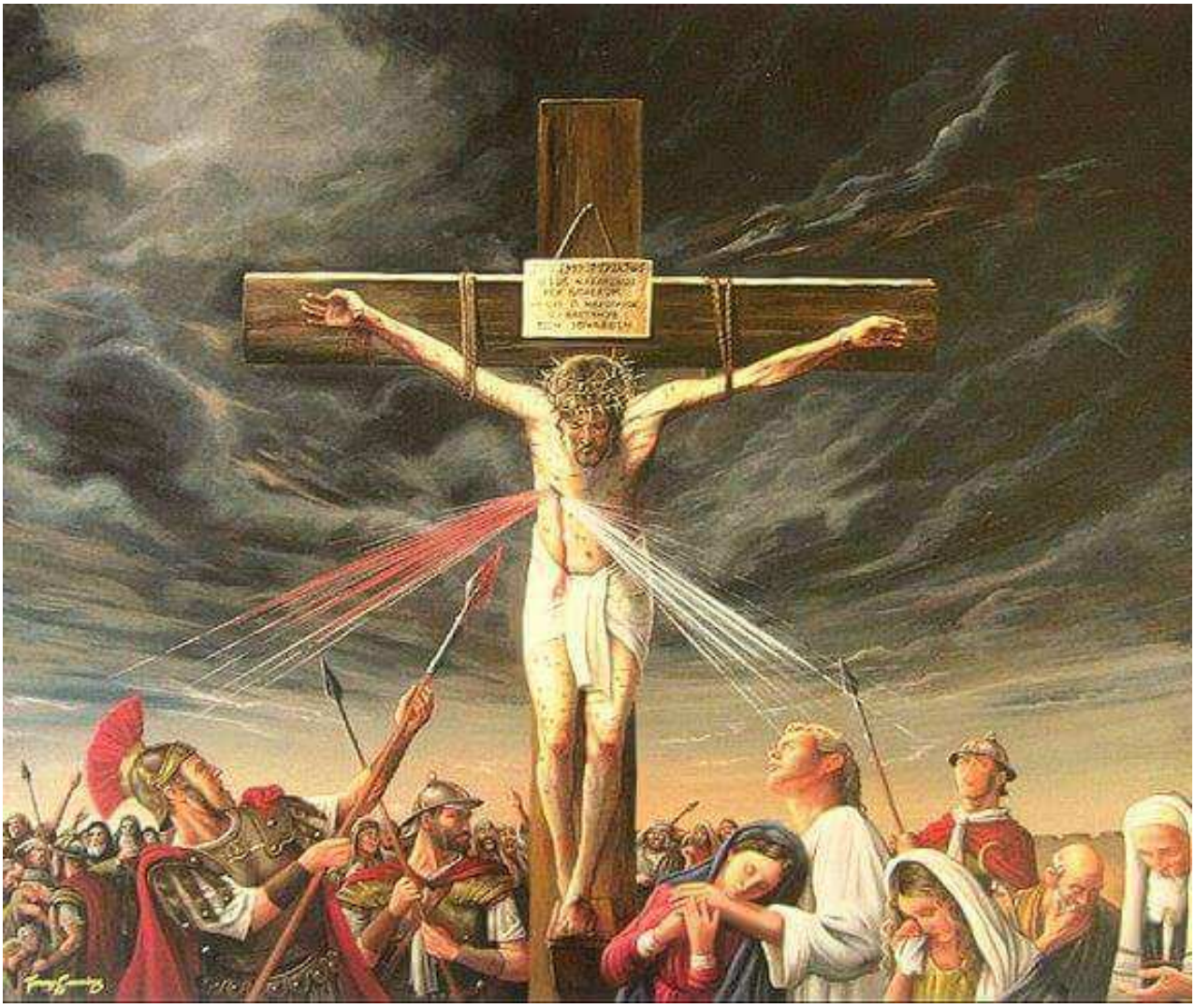

Sv. Ivan Zlatousti, iz kateheze 3, 13-19:"Htjeti dobro poznavati snagu Kristove krvi znači krenuti od poznavanja staroga Pisma. Mojsije naredi da se zakolje janje od godine i njegovom krvlju namažu vrata. Svi su bili u čudu. Kako je moguće da janjeća krv može osloboditi razumnog čovjeka? Može jer je ta krv znak i slika Gospodnje krvi. A ako sada neprijatelj vidi ne na dovratnicima krv negdašnjeg znaka već da na ustima vjernika blista prava Kristova krv, kojom se posvećuju dovratnici hrama, još će brže uzmaknuti.

Iz kojeg izvora je potekla ta krv? Iz kojeg izvora je provrela?

S križa je potekla, a srce Isusovo joj je izvor! Kad je Isus umro i dok je još na križu visio, približio se vojnik, kopljem mu je probio prsa i odatle je potekla krv i voda. Jedno je simbol krštenja, a drugo
svetoga Sakramenta. Vojnik je probio prsa i tako otvorio zid svetoga hrama, u kojem sam našao divno blago i blistavo bogatstvo kojim se dičim. Tako je bilo i s onim davnim jaganjcem. Židovi su ubili janje, a ja sam upoznao plod te žrtve. Iz prsiju poteče krv i voda. Sveta Crkva je utemeljena po

kupelji preporođenja i obnove Duha Svetog, tj.po krštenju i sakramentima koji su izišli iz prsiju Kristovih. Tako je iz svoga boka Krist sazidao Crkvu kao što je iz Adamova rebra sazdana njegova žena Eva.

Kojom hranom Krist hrani svoju zaručnicu Crkvu? Kao što žena po prirodnoj sklonosti hrani svoje dijete svojim mlijekom i krvlju, tako i Krist uvijek hrani svojom krvlju one koje preporađa u sakramentu krštenja."

Dokazano prava Kristova krv (čudo koje se dogodilo u Ludbregu jer je svećenik posumnjao u prisutnost Živog Krista pod prilikama kruha i vina nakon Pretvorbe)

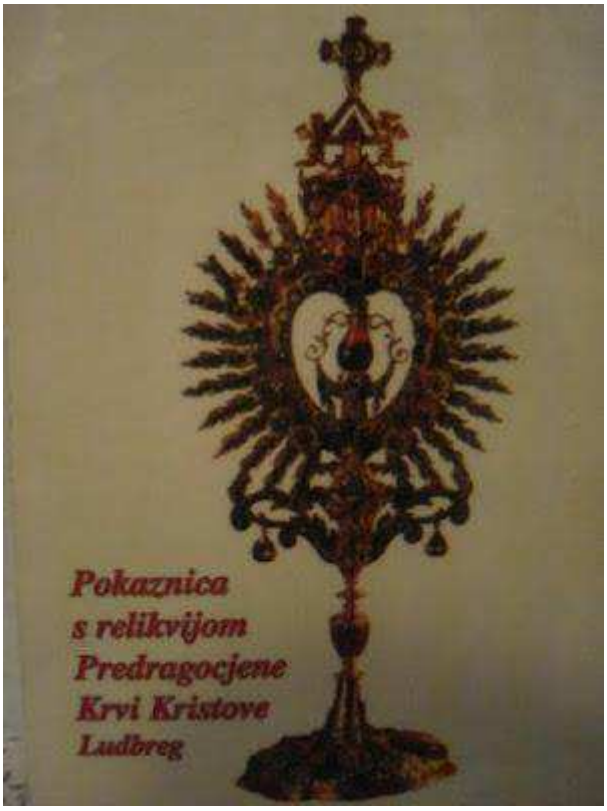

Memoria Dei

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/07/memoria-dei.html

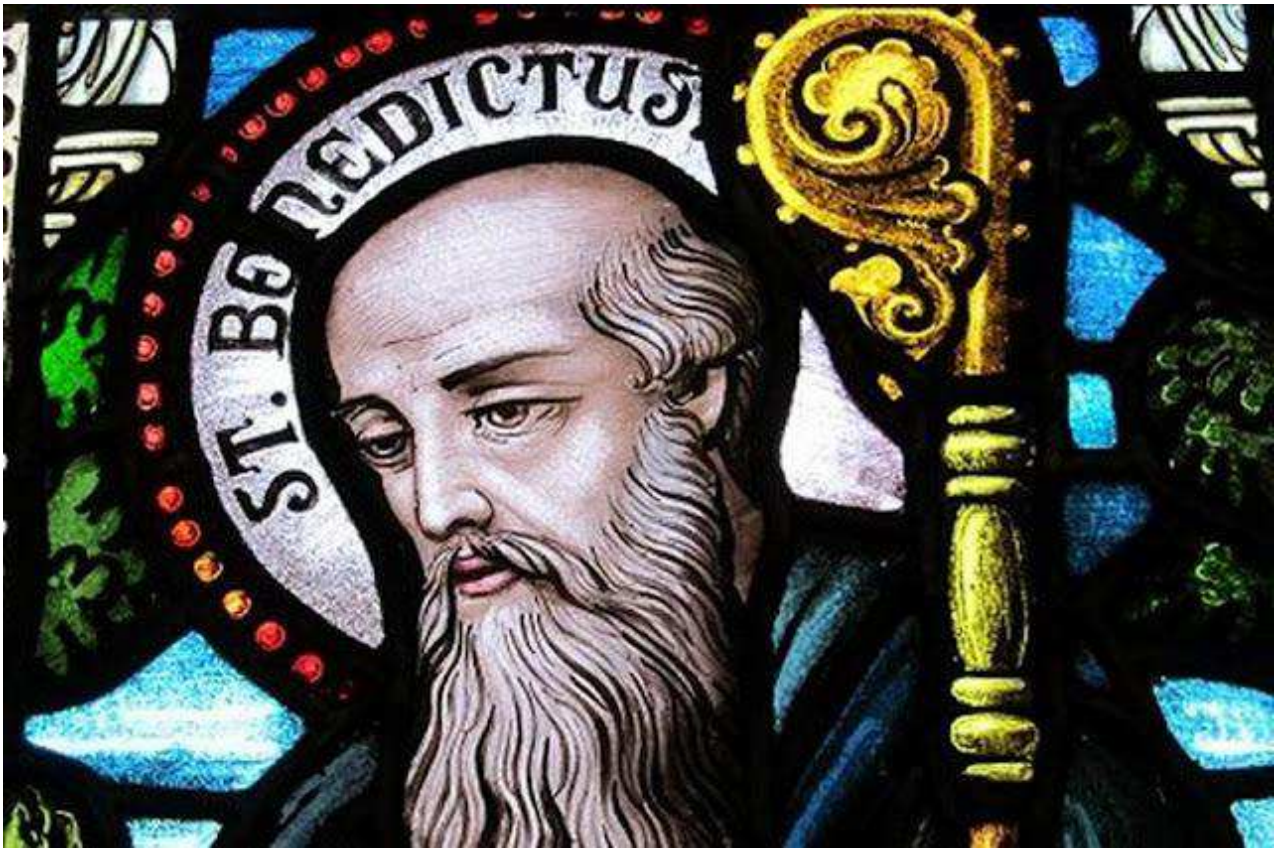

Sveti Benedikt – mistik, monah, utemeljitelj Reda benediktinaca, Bog je preko njega već za vrijeme njegova života učinio mnogo čuda....

U središtu je tvrdnja svetog Benedikta: "Želimo li doći k vrhuncu savršene poniznosti, *summae humilitatis,* i brzo dospjeti do nebeskog uzvišenja do kojeg se dolazi poniznošću sadašnjeg života, onda moramo to djelima posvjedočiti. Ukoliko smo ozbiljni, češće podrazumijeva to i borbu s Bogom prsa u prsa (Taulero govori o "ljubavnom klinču") jer iziskuje hrabrost od onoga koji istinski želi biti ponizan. Duhovna borba u kojoj osoba biva pobijeđena prepuštajući se sve više Gospodaru."

"Prvi stupanj poniznosti je onaj u kome čovjek ima uvijek pred očima strah Božji i pomno se čuva da to ne zaboravi. U svom srcu neprekidno razmišlja kako će oni koji prezru Boga gorjeti zbog svojih grijeha u paklu te se bez prestanka sjeća svih Božjih zapovijedi. Neka svi budu svjesni da Bog svakog časa s neba gleda na njega..."

Memoria Dei možemo živjeti samo tako da smo neprekidno svjesni kako je Bog neprekidno prisutan u našem životu i kako nas neprekidno s ljubavlju promatra s neba.

U prvom dijelu kateheza sv. Benedikta o poniznosti svetac donosi istinitu priču kako je sv. Antun Pustinjak doživio svoj susret s Bogom koji se odigravao u jednoj od najstrašnijih borbi s đavlom:

"Antun uđe u grobnicu. Neprijatelj koji nije mogao podnijeti, jer se pribojavao da bi pustinja mogla ubrzo postati gradom asketa (komentar:zato je jasan i nedvojben stav da su monasi i monahinje koje i dan danas žive iskreno svoj poziv zapravo na prvoj crti bojišnice), jedne je noći ušao u grobnicu s mnoštvom zloduha te ga toliko namlatio da ovaj ostade ležati na tlu, nije mogao ni riječi prozboriti. Antun će kasnije svjedočiti da su udarci bili tako snažni kako niti jedan čovjek ne bi mogao zadati takvu bol i patnju.

Zahvaljujući Providnosti, idućeg dana dođe njegov prijatelj da mu donese kruha. Kada otvori vrata, ugleda Antuna gdje leži na tlu kao mrtav; podiže ga i odvede u kuću Gospodnju, u selo i položi na tlo. Mnogi su sjedili uz Antuna kao uz odar mrtvaca. Oko ponoći, Antun zamoli prijatelja da ga vrati nazad, pazeći da nikoga ne probudi. Antun zbog bolova koje je osjećao molio se ležeći. Ugledavši priliku koja mu se ukazala upitao je gdje je bio do tad, a prilika mu odgovori kako je bio ondje, ali je čekao da vidi hoće li ustrajati u borbi. Budući da je Antun ustrajao i nije se dao pobijediti, obećao mu je pomoć i da će se njegovo ime po svud spominjati. Čuvši te riječi, on usta i poče moliti i dobio je tako veliku utjehu da je u tijelu osjećao veću snagu nego ranije."

To je dakle slika dobroga Oca koji s određene udaljenosti, daje vrijeme i način da rastemo i napredujemo.

Postoji i jedna vrlo snažna slika u prvom stupnju poniznosti, a to je slika pakla. Izak iz Ninive, istočni crkveni otac iz sedmog stoljeća, napisao je: "Tvrdim da one koji trpe u paklu razdiru patnje ljubavi. Teška su i gorka trpljenja što ih uzrokuje ljubav. To jest svijest o pomanjkanju ljubavi. Snažnije razdire no patnja izazvana strahom. Patnja koja razdire srce zbog pomanjkanja ljubavi snažnija je od bilo kojeg trpljenja što ga možemo zamisliti." Budući da pakao postoji i onaj koji tamo završi, iskusit će gorko žaljenje što nije znao uživati mogućnosti odnosa, ljubavi, radosti, koje nam je Bog dao. Svi mi dobro znamo kako nema ništa strašnije od žaljenja, kad shvatim da sam imao priliku nešto učiniti, a nisam to učinio. Potrebno si je posvijestiti kako je Božja prisutnost u mom životu "velika prilika" moga života. Ako je ne iskoristim, na posljednji ću dan zbog toga gorko žaliti.

Memoria Dei (spominjanje Boga ili misao na Boga) je plod usredotočenosti, sabranosti za razliku od nemirnog duha koji neprekidno vrluda i ne može se sabrati. Memoria Dei predstavlja prvi stupanj poniznosti. Da bi se mogao postići potrebno se odreći onoga što odvlači pažnju. Za razliku od prvog stupnja poniznosti sveti Bernard je pisao o stupnjevima oholosti. Prvi stupanj oholosti je znatiželja (curiositas). Odnosno zanimati se za stvari koje nas ne bi trebale zanimati; lutati mislima, srcem, oduzimajući i uskraćujući vrijeme i duhovne snage umjesto da osoba bude vjerna onome što se od nje u tom trenutku traži.

„Ima onih koji tragaju za znanjem radi samoga znanja; to radoznalost
Ima onih koji tragaju za znanjem da bi bili drugima poznati; to je *taština*.
Ima onih koji tragaju za znanjem da bi služili; to je LJUBAV.“

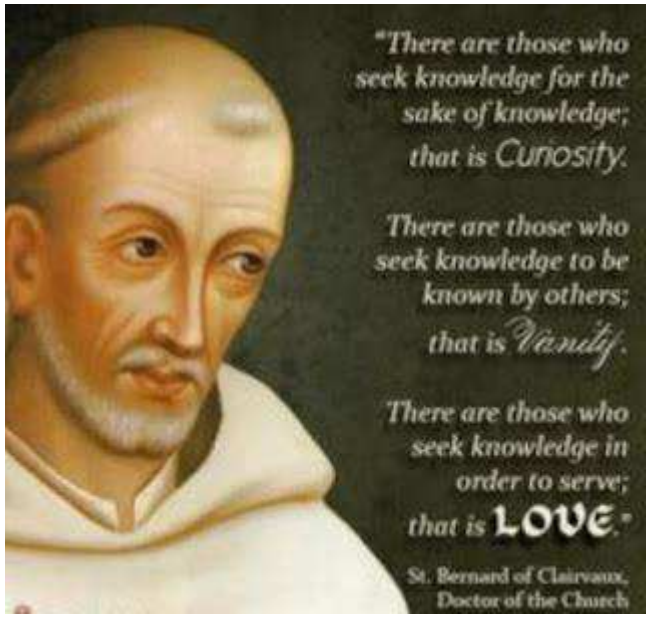

Stupanj te oholosti se prepoznaje po tome što pojedinac nije sposoban mirovati odnosno biti na svome mjestu pred Bogom. Potrebno je primijetiti kako sveti Benedikt ne ide za simptomom od kojega čovjek boluje već od uzroka. On ne okrivljuje osobu već traži uzrok. Ponekad nemir ne možemo riješiti duhovnim putem već je potrebna tjelesna disciplina. Ponekad bi se trebali zapitati: "Zašto ja ili drugi činimo te stvari? Ili zašto ih ne činimo, a morali bismo ih činiti? Želimo li staviti svoj život pred Boga? To znači, ako nam Bog poslije toga da kakav savjet moramo o tome voditi računa. Ako se dopustimo odvući, to nije uvijek naša krivnja, postoji onaj crni koji ne da mira. Moramo imati hrabrosti suočiti se s njim, obračunati se s time što nas ometa, dati mu ime, lice, a zatim donijeti odluku kako se možemo popraviti. Potrebna nam je i molitva na tu nakanu. Molimo kako bismo shvatili što nam se događa i kako bismo vratili svoj život njegovom središtu tako da možemo živjeti vedro i radosno svoj odnos s Bogom. Bog nas ljubi i poznaje nas u dubinu našeg bića i upravo zato se nada da se možemo popraviti. S jednostavnošću biti manje osjetljivi na ono što nas odvraća od onoga što je središte našeg života. Moramo dijeliti Njegovu nadu obraćajući se Njemu.

Ovo je samo ukratko prvi stupanj od dvanaest stupnjeva poniznosti. Što budemo dalje napredovali biti će zanimljivije i teže, a samo uski put vodi u Nebo.

Iz Kateheza sv.Benedikta, Michaeldavide Semeraro, OSB

Upozorenje Gospe Fatimske čovječanstvu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/07/upozorenje-gospe-fatimske-covjecanstvu.html

U svom blogu Antonio Socci, napominje bitnost nedavno objavljene službene biografije sestre Lucije, karmelićanke iz Karmela u Coimbri (u ovom samostanu je sestra Lucija živjela i umrla), pod nazivom "Un caminho sob o olhar de Maria" (Put pod pogledom Marije). Socci citira dio teksta koji se čini iznimno bitan i odnosi se na svetog Ivana Pavla II izrečenoga u Fuldi (Njemačka) 1980.godine. Radi se o viziji koju je imala sestra Lucija što joj je pomoglo da prevlada svoj strah u svezi toga hoće li ili ne bi trebala zapisati sadržaj Treće tajne:

NEOBJAVLjENI DIO

Nešto prije 16.00 sati, 3. siječnja 1944. godine u kapelici samostana pred svetohraništem Lucija zamoli Isusa da joj kaže Svoju volju. Taj događaj opisuje slijedećim riječima: "Tada sam osjetila kako me nježno i majčinski po ramenu dodiruje prijateljska ruka." Majka Marija joj je rekla: "Budi mirna, napiši ono što Ti oni određuju, ali ne i ono što Ti je dano razumjeti o značenju toga."

Lucija govori kako je odmah potom osjetila da joj je duh preplavila i svjetlom ispunila tajna koja je Bog i kako je čula kako će se vrh plamena poput koplja koje razdvaja, dodiruje os Zemlje i zemlja se trese: planine, gradovi, naselja i sela sa svojim stanovnicima su pokopani. More, rijeke i oblaci napuštaju svoje prvobitno mjesto, prelijevaju se, poplavljuju i sa sobom povlače u vrtlog kuće i ljude u tolikom broju da ih se ne može izbrojiti. To je pročišćavanje svijeta od grijeha u koji je svijet uronjen. Mržnja, ambicije, izazivaju razarajuće ratove i prirodne katastrofe poput razarajućih potresa i tsunamija. Nakon toga osjetila je u povećanoj boli svoga srca i u svome duhu tihi glas koji joj je rekao: "**Za vremena, jedna vjera, jedno krštenje, jedna Crkva, Sveta, Katolička, Apostolska. Nebo u vječnosti!**" Riječ Nebo ispunilo joj je srce mirom i radošću, toliko da je bez razumijevanja svega toga, još neko vrijeme nastavila samo ponavljati: "**Nebo, Nebo!**"

Na ovaj način je sestra Lucija dobila snagu za pisanje Treće tajne.

Njemački časopis "Stimme des Glaubens" (Glas vjere) izvijestio je da je papa tijekom konferencije u Fuldi (Njemačka) komentirao i Treću tajnu. Njegove riječi bile su i:"**Trebalo bi biti dovoljno za sve kršćane da znaju ovo: ako je to poruka u kojoj piše da će oceani poplaviti čitava područja Zemlje, te da će u jednom trenutku više milijuna ljudi biti uništeno, doista objava takve poruke nije nešto što bi bilo toliko poželjno."**

Najsmrtonosniji takav događaj za sad u povijesti bio je tsunami u Indijskome oceanu, 2004.godine u kojem je stradalo oko 230.000 života. Potres je bio 9,0 magnitude.

...da se malo prisjetimo kako je to kad Gospodin dopusti nevolju poradi ljudskih grijeha. Jer nas ljubi i ne želi da posve propadnemo uvijek nas upozorava: "Bdijte!"

Događaj koji se najavljuje po poruci Gospe Fatimske, a preko sestre Lucije će biti znatno većih razmjera i usmjeren na gusto naseljena područja.

Tekst Fulda konferencije o kojemu je izvijestio "Stimme des Glaubens" donosi u nastavku:

Svetoga Oca su pitali: "Što je s Trećom fatimskom tajnom? Nije li trebala biti objavljena još 1960.?"

Papa Ivan Pavao II je odgovorio: "S obzirom na ozbiljnost sadržaja, moji prethodnici u Petrovoj službi radije su diplomatsko odgodili njezino objavljivanje kako ne bi ohrabrili svjetsku moć komunizma da naprave neke određene poteze. Mnogi žele znati iz znatiželje i

želje za senzacionalnošću, ali zaboravljaju da znanje podrazumijeva i odgovornost. Opasno je znati ako u isto vrijeme nismo spremni nešto i napraviti i ako su uvjereni da je nemoguće išta učiniti protiv zla." Tada je papa raširio krunicu i rekao: "**U svetoj krunici je lijek protiv zla. Molite, molite i ne tražite ništa više. Sve ostalo prepustite Majci Božjoj."**

Pitali su Svetoga Oca: "Što će se dogoditi s Crkvom?", a on je odgovorio: "**Moramo se pripremiti da možemo trpjeti velike kušnje, što će se od nas tražiti da budemo spremni dati i svoj život, i u potpunosti se predati Kristu i za Krista.. Zajedničkom molitvom je moguće ublažiti te nevolje, ali to više nije moguće spriječiti, jer samo na taj način Crkva može biti učinkovito obnovljena. Koliko je puta obnova Crkve iznikla iz krvi! Ovoga puta, također, neće biti drugačije. Moramo biti jaki i pripremljeni, a vjerovati Kristu i Njegovoj Majci i biti vrlo, vrlo ustrajni u molitvi."**

Međutim, mora se napomenuti, da postoji neki nesporazum u svezi autentičnosti izvješća časopisa "Stimme des Glaubens". Antonio Socci, autor "Četvrte fatimske tajne" izjavio je u broju 86."Fatimskog križara" da vatikanski Ured za tisak i kardinal Ratzinger negiraju da je ovaj sastanak uopće održan. No, zanimljivo je da najnovije publikacije iz vatikanskih izvora priznaju da je uistinu održan. Kardinal Bertone (tadašnji vatikanski državni tajnik) u svojoj knjizi "Posljednja fatimska tajna" priznaje kako je Ivan Pavao II doista izrekao ove riječi (str. 48.)

Web stranica "*The Fatima Network"* na sličan način potvrđuje da je u Fuldi održana konferencija, navodeći:

Ovaj izvještaj je izvorno objavljen na njemačkom jeziku u "*Stimme des Glaubens"* u listopadu 1981. Objavljeno je kao Verbatim izvješće o sastanku između Njegove Svetosti Ivana Pavla II. I odabrane skupine njemačkih katolika u Fuldi tijekom njegova posjeta Njemačkoj prošloga studenoga. U uvodu članka navodi, "Mi znamo ime novinara i da je dokument autentičan." Ovaj prijevod je napravio vlč. M. Crowdy za "Approaches Magazine", uredio Mr. Hamish Fraser iz Škotske. To je prijevod teksta objavljenog u talijanskome časopisu kojega je objavio u Rimu pater Franjo Putti. Oba magazina su vrijedna našega povjerenja.

Postavlja se pitanje zašto, s obzirom da je kardinal Bertone nesumnjivo znao sadržaj "skrivenog teksta" Treće tajne, on uopće nije opovrgnuo da je održana konferencija u Fuldi. Ako "skriveni tekst" Treće tajne "ne sadrži nikakve podatke koji se odnose na izlijevanje oceana na velika područja Zemlje, onda bi bilo odmah jasno kardinalu da je konferencija u Fuldi potpuna izmišljotina njemačkoga tiska. Bilo bi lakše to odbaciti s objašnjenjem da se to nije nikada dogodilo, a ne pokušati objasniti razlike između tih riječi i objavljenoga teksta Treće tajne. Sugerira li to implicitno da se u Trećoj tajni krije istina, naznaka o mega-tsunamiju koji će se dogoditi u budućnosti?

Također moramo uzeti u obzir i činjenicu da je papa Benedikt XVI napisao predgovor knjizi kardinala Bertone-a, tako da je papa bio bez sumnje upoznat da se u knjizi autor poziva na konferenciju u Fuldi. Bilo je vjerojatno da će papa ispraviti navode kardinala Bertone-a o ovom pitanju, ako je mislio da se to nije dogodilo. Moglo se dogoditi da je papa previdio ovaj odjeljak (što je vrlo malo vjerojatno), ili je on naišao na neke informacije koje su promijenile njegovo mišljenje o tome da je papa Ivan Pavao II izrekao komentare u Fuldi.

Članak završavam s proročanskim riječima blažene Elene Aliello:"**Pravda Našega Oca je najviše povrijeđena. Ljudi žive tvrdoglavo u svojim grijesima. Gnjev Božji je blizu. Uskoro će svijet biti pogođen velikim nesrećama, krvavim revolucijama, strašnim uraganima, poplavama mora i rijeka." "Viči dok svećenici Božji ne otvore svoje uši kako bi čuli moj glas, da savjetuju ljude da je došlo vrijeme da se ljudi vrate Bogu molitvama i pokorom, jer ako to ne učine svijet će se preobraziti u novom i u daleko strašnijem ratu. Oružje najubojitije će uništiti narode i države!"**

Izvor 1 i Izvor 2

New York Times, Guardian, BBC, SNN...

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/07/new-york-times-guardian-bbc-snn.html

Zaustavite vrijeme! Stanite čas!
Da budemo dostojni gledati Hrvatsku!
Evo mi je u finalu najbitnijeg natjecanja u najvećem sportu svijeta.
Puskás, Pelé, Müller, Maradona...
Stanite čas! Zastanite!
Da dopišemo i jedno hrvatsko ime...

Modrić, Rakitić, Mandžukić....
Zastanite čas velikani, sad će moja Hrvatska!

Željkovano ime kao nikad ničije,
uplakano, umučeno, umoljeno,
usmijano, umiveno, uveseljeno,
uljubljeno kao nikad ničije.

Sad će Hrvatska!
Zabranjenu riječ kriknut će svijet,
kao nikad ničiju.
New York Times, Guardian, BBC, SNN...
I pitati se, kako se mogla skriti tako biserno lijepa;
tako gnjeti pa tako ustati i tako procvjetati tamo neka Hrvatska?

Otela se.
Svima se otela!

Hrvatskim izdajnicima i svjetskim ignorantima
ova moja Hrvatska.
Zaustavite vrijeme, stanite svi!
Da budemo dostojni gledati kako živi i
kako je lijepa njezina duša,
ta mala.... Ta velika Hrvatska.

Izbornici - Miroslav Blažević (Ćiro) i Zlatko Dalić

Za kraj malo da se prisjetimo kako je bilo s Danskom....
Preporučam pogledati:

https://m.youtube.com/watch?v=46Qg2_oHmmk

Ekskluzivno – Kardinal Arinze: ”Ako protestanti žele primati Pričest, trebaju postati katolici”

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/07/ekskluzivno-kardinal-arinze-ako.html

Kardinal Arinze: ”Sveta Euharistija, nije naše privatno vlasništvo” (CNS)

Kardinal Arinze govori o raspravi o Pričesti i prisjeća se blaženika koji je nadahnuo njegovo zvanje

Kardinal Francis Arinze kršten je u Katoličkoj crkvi 1. studenog 1941., na svoj deveti rođendan. Bio je dijete željno obraćenja na kršćanstvo od afričke religije, ne zbog želja odraslih ili drugih oko njega, već po svojoj vlastitoj volji i milošću Božjom.

Osoba po kojoj je primljen u vjeru bio je blaženi Ciprijan Tansi, u to vrijeme župnik čiji je primjer velike svetosti na dječaka ostavio dojam koji je trajao čitavoga života. Ovo je bio svećenik koji je, možda najznačajnije, pomogao učiti Arinzea da prepozna i voli Našega Gospodina prisutnoga u Euharistiji.

“On je bio prvi svećenik koga sam ikada poznavao,” prisjeća se kardinal Arinze, kojemu je sada 85 godina. “On mi je dao prve sakramente – krštenje, zatim pokoru i svetu Pričest.. Pripremio me za sv. Potvrdu i ministrirao sam pri njegovoj Misi 1945. godine.

“On je bio ono što biste željeli vidjeti kod župnika – gorljiv, iskren. Kada je on služio Misu, vidjelo se da je on vjerovao u ono što služi, tako da je sam njegov život bio privlačan. Nije čudo da je, gdjegod je on radio, bilo mnogo sjemeništaraca i žena koje su ulazile u redovnički život.“

Među njima bio je i sam Arinze. Ušao je u sjemenište Svih Svetih u nadbiskupiji Onitsha s 15 godina i vidjelo se da je izvanredan učenik. 1950. godine godine dobio je potvrdu škole Cambridge. Iste je te godine blaženi Ciprijan napustio Nigeriju kako bi se pridružio cistercitima na brdu sv. Bernarda u Leicestershireu. 1955. godine Arinze se premjestio u Rim gdje je doktorirao teologiju *summa cum laude* na Pontifikalnom sveučilištu Urbaniana. Zaređen je 1958. godine.

Prisustvovao je pogrebu blaženog Ciprijana u Engleskoj 1964. godine i vrlo je aktivno promicao slučaj njegove kanonizacije, priznajući da se borio obuzdavajući svoj entuzijazam kada je slučaj prvi put otvoren.

Godinu dana nakon smrti blaženoga Ciprijana, otac Arinze postao je najmlađi biskup na svijetu kada je, u dobi od 32 godine, bio zaređen za pomoćnog biskupa u nadbiskupiji Onitsha. Unutar dvije godine postao je nadbiskup, postajući tako prvi Afrikanac rodom koji je vodio nadbiskupiju. 1979. godine postao je predsjednik Nigerijske biskupske konferencije.

Papa Ivan Pavao II. 1985. godine uvrstio je Arinzea u Kardinalski zbor, a 2002. učinio ga je prefektom Kongregacije za bogoštovlje i sakramente.

Njegovo djelovanje kao prefekt bilo je produktivno, vezano je uz objavljivanje enciklike Ivana Pavla II. *Ecclesia de Eucharistia* 2003. godine o odnosu Crkve i Svete Euharistije i s pobudnicom Benedikta XVI. *Sacramentum Caritatis iz 2007. godine o Euharistiji kao izvoru i vrhuncu Crkvenog života i poslanja.*

Uzevši u obzir dostignuća kardinala Arinzea, ne može ga se zanemarivati kada govori o sakramentima. Nedavno je došao u opatiju Buckfast u Devonu u vrijeme kada su njemački biskupi postali tako javno podijeljeni po pitanju dozvoljavanja primanja Pričesti luteranskim supružnicima katolika na nedjeljnoj Misi da se pozivalo na intervenciju Vatikana.

„Što Crkva čini što je toliko veliko kao Misa?” upitao je kardinal Arinze. “Crkva ima samo jednu stvar jednaku Misi i to je druga Misa. Ništa drugo.“

“Nije stvar samo u tome da želimo dobro jedan drugomu. Nakon Mise možete popiti šalicu čaja ili čak čašu piva i malo kolača. To je u redu. Ali Misa nije takva.“

“Želimo dobro drugim kršćanima. Sveta Pričest nije naše privatno vlasništvo koje možemo dijeliti sa svojim prijateljima. To možemo činiti sa svojim čajem ili sa svojom bocom piva. To možemo dijeliti sa svojim prijateljima.“

Rekao je da, ako protestanti žele primati Pričest u katoličkim crkvama, trebaju postati katolici. „Dođite, budite primljeni u Crkvu i tada možete primati svetu Pričest sedam puta tjedno. Inače ne. ”

Nadalje, katolici koji su počinili smrtne grijehe moraju primiti odrješenje prije nego što primaju Euharistiju, rekao je.
(komentar: odrješenje podrazumijeva valjanu ispovijed, a to podrazumijeva iskreno pokajanje i čvrstu odluku da više ne želim činiti grijeh.)

"Ako osoba nije u stanju milosti, tada ako prima svetu Pričest i pet puta dnevno, ne dobiva milost, već čini pet svetogrđa, jer nije bio dobro pripremljen“ govori kardinal. „To znači da je sveta Euharistija za one u katoličkoj vjeri i stadu koji se drže katoličke vjere i koji imaju ispravan pristup tomu. Iz istoga razloga možete vidjeti da, ako je osoba razvedena i ponovno oženjena, postoji problem. Krist je rekao [da] onaj tko pusti ženu svoju i oženi se drugom… Krist ima jednu riječ: preljub. Nismo mi ti koji smo to izmislili."

Preuzeto iz članka Simona Caldwella, novinara Catholic Heralda.
Izvor:

Treća fatimska strana i mračno doba apostazije

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/07/treca-fatimska-strana-i-mracno-doba.html

Gubitak vjere

Godine 1984. Fatimski biskup Cosme do Amaral potvrdio je da se Treća tajna ne tiče atomskog rata ili kraja svijeta, nego štoviše katoličke vjere, i to posebice gubitka vjere u cijeloj Europi.

U svojem trećem sjećanju koje je dovršeno u kolovozu 1941., sestra je Lucija tvrdila da je Fatimska tajna podijeljena na tri različita dijela nakon čega je prvi put napisala prva dva dijela tajne. Napisala je:„Tajna se sastoji od tri različita dijela koja namjeravam objaviti.“

1. Osjećala je da je „stigao čas za objavu prva dva dijela tajne.“
2. Međutim, nije napisala ništa o trećem dijelu tajne jer s Neba nije dobila dopuštenje da je objavi.

U svojem četvrtom sjećanju, napisanom između listopada i prosinca 1941., sestra je Lucija prepisala prva dva dijela Tajne iz teksta svojeg trećeg sjećanja, ali je dodala jednu rečenicu čijih tragova nema u trećem sjećanju.

Sestra je Lucija donijela prvu rečenicu treće tajne, umetnuvši u svoje četvrto sjećanje riječi:„U Portugalu će se uvijek sačuvati dogma vjere itd.“ Ova se rečenica ne pojavljuje ni u jednom njezinom prethodnom sjećanju. Sestra ju je Lucija dodala baš u svoje četvrto sjećanje kako bi nam pokazala o čemu govori završni dio tajne.

Rečenica:„U Portugalu će se uvijek sačuvati dogma vjere itd.“ je obećanje da će se istinska vjera sačuvati u tom narodu, premda u svojoj neodređenosti ne tvrdi od koga. Ali ako će se istinska vjera sačuvati u Portugalu, što će se dogoditi u ostatku svijeta? Portugalski svećenik Messias de Coelho zaključio je da „nam ova aluzija, toliko pozitivna o onome što će se dogoditi među nama, govori da će se oko nas stvari drugačije odvijati...“.
Otac Alonso, službeni fatimski arhivist, rekao je glede treće tajne:„U Portugalu će se uvijek sačuvati dogma vjere itd." Rečenica navodi na zaključak, na posve jasan način, da će doći kritično stanje za vjeru koja će se kušati u drugim narodima ili kriza vjere; a Portugal će naprotiv sačuvati svoju vlastitu.“

U vremenu koje prethodi velikoj pobjedi Bezgrješnog Srca Marijina dogodit će se strahote. A te su strahote sadržaj trećeg dijela tajne. Koje su te „strahote“?
Ako će se „u Portugalu uvijek sačuvati dogma vjere“... može se jasno iz toga izvesti da će u drugim dijelovima Crkve ove dogme zamračiti ili će se čak posve izgubiti.
I čak je nedvojbeno moguće da se u ovome vremenskom razdoblju između, u kojemu se nalazimo (između 1960 i prije pobjede Bezgrješnog Srca Marijina) tekst eksplicitno odnosi na krizu vjere u Crkvi i na nemarnost samih pastira.
Čini se da je jedan zaključak izvan sumnje: sadržaj neobjavljenog dijela tajne ne odnosi se na nove ratove ili na političke prevrate, nego da događanja vjerskoga tipa i to unutar Crkve koja su po samoj svojoj naravi izrazito teža i gora.
Pouzdani izvori iz Crkve potvrdili su zaključke o.Alonsa glede treće tajne, tj. da se ona tiče gubitka vjere bez premca, apostazije od koje će Portugal biti sačuvan. Godine 1984. Fatimski je biskup rekao: „Gubitak vjere na jednom kontinentu gori je od uništenja jedne nacije; činjenica je da se vjera stalno smanjuje u Europi.“ A u svojem intervjuu od 1984. godine s Vittorijem Messorijem, kardinal je Ratzinger potkrijepio ove tvrdnje, tvrdeći da završni dio tajne govori o „pogibeljima koje ugrožavaju vjeru i život kršćana, a time i svijeta.“
Na koncu, znamo da se ispunjenje proroštva treće tajne počelo ostvarivati 1960. godine jer kada je sestra Lucija, upitana za razlog zbog kojega je treća tajna trebala biti objavljena počevši od 1960., odgovorila je:„jer će biti puno jasnije nego sada“. Od 1960. do danas doživjeli smo i vidjeli pred očima ispunjenje treće tajne i bjelodano je da je odonda svijet sve više patio od strašnog gubitka vjere.

Izvor

Tko je zapravo ugasio Thompsonu mikrofon na dočeku Vatrenih?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/07/tko-je-zapravo-ugasio-thompsonu.html

Velika loža Hrvatske

Ploča br. 175

Loža Libertas, Orijent Zagreb, za prijem u Bratstvo predlaže:

Krešimir Dolenčić
redatelj

Rođen 1962. u Zagrebu gdje je završio osnovnu i srednju školu (Klasičnu gimnaziju i Srednju muzičku školu „Pavao Markovac", odsjek klavir) te Akademiju dramske umjetnosti. Neko vrijeme je predavao glumu na ADU i Muzičkoj akademiji u Zagrebu, Trinity College of Music u Lononu i Rice University u Hustonu. Režirao 33 operne premijere u Hrvatskoj, Sloveniji, Engleskoj, USA i Kini te tridesetak dramskih predstava. Bio je ravnatelj GDK „Gavella". Za svoj rad dobio četrnaest velikih društvenih nagrada i tri odličja RH.
Oženjen dramaturginjom i spisateljicom Anom Tonković Dolenčić s kojom ima dvoje djece (Marta i Đuro).

Konstitucija VLH
§ 96
(3) Slobodni zidar, kojemu su poznate okolnosti prema kojima se primanje ne čini poželjnim, dužan je obavijestiti ložu preko starješine svoje lože.

U Rijeci, 10. travnja 2008.

VT VLH Bojan Šober

S jedne strane radost, zahvalnost Bogu i Vatrenima za uspjeh na svjetskom prvenstvu, a s druge strane nam slobodni zidari rovare po Domovini.
Naime, redatelj Krešimir Dolenčić je u ulozi režisera dočeka Vatrenih postupio upravo po naputku svoga nadređenoga, novoizabranog Velikog Majstora VLH-a, Slobodana Kuvalje, liječnika iz Srbca kraj Banja Luke. Podsjetimo se, Kuvalju su izabrali "hrvatski" masoni i nakon više od 20 godina, napokon je Srbin zasjeo na čelno mjesto hrvatske (?) masonerije.

Izvor

Kako razlikovati istinita od lažnih ukazanja

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/07/kako-razlikovati-istinita-od-laznih.html

Izvori objava

Postoje, u konačnici, tri izvora objava, vizija, znamenja, i sličnih stvari: Bog, čovjek ili đavao.

Pod naslovom Bog, uključujem Božja sveta stvorenja, kao što su Gospa ili neki drugi svetac ili anđeo.

Pod čovjekom, mislim bilo koje ljudsko znanje ili moć imaginacije, bilo koju ljudsku vještinu ili prijevaru, ili neku ljudsku aktivnost ili uređaj koji uzrokuje da se nešto dogodi.

Pod đavlom, uključujem đavla osobno ili bilo kojega od drugih demona.

Đavlova moć
Vrlo je malo ljudi svjesno punih đavlovih moćiju i njegove sposobnosti prijevare. Mnogi katolici misle da, čim se nešto čudno dogodi, to mora biti Božje djelo. Ali, kao što sam rekao, poruke i znamenja mogu proizići iz tri krajnja izvora: Bog, čovjek ili đavao. Djelo je razlikovanja identificirati tko je posrijedi u pojedinom slučaju.
Znanje o đavolskim prijevarama čini Crkvu ovdje opreznom. Sljedeći je dio o moćima demona uzet od oca Jordana Aumanna, svećenika dominikanca, koji je godinama poučavao na Sveučilištu Angelicumu u Rimu.

Što đavli mogu i ne mogu učiniti? Đavli ne mogu učiniti sljedeće:
1. Proizvesti bilo kakvu vrstu istinski nadnaravnoga fenomena.

2. Stvoriti tvar, jer samo Bog može stvarati.
3. Vratiti mrtvaca u život, iako mogu proizvesti obmanu da to čine.
4. Istinski prorokovati, jer samo Bog zna apsolutno budućnost, i oni kojima On odabere objaviti njezin dio. Međutim, inteligentna đavolska slutnja o budućnosti može se pukim smrtnicima učiniti kao proročanstvo.
5. Poznavati tajne uma i srca neke osobe. Međutim, njihova oštroumna inteligencija i promatranje može im omogućiti da zaključe mnoge stvari o osobi.

Ali **đavli mogu učiniti sljedeće:**
1. Proizvesti tjelesne ili imaginarne vizije.
2. Falsificirati ekstazu.
3. U hipu izliječiti bolest uzrokovanu đavolskim utjecajem.
4. Proizvesti stigme.
5. Glumiti čuda i fenomene levitacije i bilokacije.
6. Pričiniti da ljudi ili predmeti nestaju utječući na nečiji vid ili viđenje.
7. Uzrokovati da netko čuje zvukove ili glasove.
8. Uzrokovati da netko govori u jezicima.
9. Izreći činjenicu koja je skrivena ili udaljena.

Što god priroda ili znanost mogu uzrokovati, mogu i đavli, prema onomu što Bog dozvoli. U knjizi Izlaska faraonovi magičari i čarobnjaci mogli su izvesti neka od znamenja koja su učinili Mojsije i Aron (Izl 7,11-12; 7,22; 8,7; 8,18-19; 9,11). Oko 200. godine Tertulijan piše: „Prije svega, oni (đavli) učine vas bolesnima; zatim da bi od toga napravili čudo, propišu lijekove koji su ili sasvim novi, ili suprotni onima u uporabi, i zatim prestajući sa škodljivim utjecajem, navodno su postigli izlječenje“ (Apologija kršćanske religije, 22).

Nasuprot moći palih anđela da prevare, nije čudno da je Crkva uvijek bilo vrlo spora pri proglašavanju čuda ili poruke autentičnim.

Đavao ima nadljudsku inteligenciju i vrlo je vješt, i preuzetno je pretvarati se da možete definitivno suditi u korist autentičnosti nečega, bez pomoći.

Da bi se znalo da je nešto lažno, dostatno je znati da je izrečeno nešto suprotno nauku Crkve. Stoga, lakše je izreći sud protiv vidjelaca, nego u njihovu korist. Ali sama odsutnost doktrinarne zablude nije dovoljna. Moraju postojati druge pozitivne naznake.

Sljedeći su citati iz završnoga poglavlja ozbiljne knjige Spiritual Theology (Sheed & Ward 1980.), oca Jordana Aumanna.

Znakovi božanskoga duha

„Sljedeće su karakteristike opći znakovi božanskoga duha:

1. **Istina.** Bog je istina, i ne može nadahnuti ništa doli istinu u duši. Ako osoba za koju se vjeruje da je nadahnuta Bogom, dakle, održava mišljenja koja su očito protiv objavljene

istine, nezabludivoga nauka Crkve ili dokazane teologije ili filozofije ili znanosti, mora se zaključiti da je osoba opsjednuta đavlom, ili je žrtva pretjerane fantazije ili pogrješnoga zaključivanja.

2. **Ozbiljnost**. Bog nikada nije uzrok stvari koje su beskorisne, isprazne, ništave ili nepotrebne. Kada Njegov duh pokrene dušu, to je uvijek radi nečega ozbiljnoga i korisnoga.

3. **Prosvjetljenje**. Iako se ne može uvijek razumjeti značenje Božjega nadahnuća, učinak bilo kojega božanskog poticaja ili pobude uvijek je prosvjetljenje i sigurnost, više nego tama i zbunjenost. To je istinito i za učinke na osobu koja prima nadahnuće i za učinke na druge.

4. **Poučljivost.** Duše koje su pokrenute Božjim duhom radosno prihvaćaju savjet i upozorenje svojih voditelja ili drugih koji imaju auktoritet nad njima. Ovaj duh poslušnosti, poučljivosti i podložnosti jedan je od najjasnijih znakova da pojedina inspiracija ili poticaj dolazi od Boga. Ovo posebno vrijedi kod obrazovanih, koji imaju veću tendenciju biti privrežni svojim mišljenjima.

5. **Diskrecija**. Duh Božji čini dušu diskretnom, razboritom i promišljenom u svim njezinim djelima. Nema ništa od naglosti, lakoće, pretjerivanja, nasrtljivosti; sve je ujednačeno, izgrađujuće, ozbiljno, i ispunjeno smirenošću i mirom.

6. **Poniznost.** Duh Sveti uvijek ispunja dušu osjećajima poniznosti i skromnosti. Što su uzvišenije poruke s visina, dublje se duša priginje u nizine vlastite ništavosti. Marija je rekla: 'Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi' (Lk 1,38).

7. **Mir.** Sv. Pavao često govori o miru koji dolazi od Boga (Rim 15.33; Fil 4,9), a Isus spominje mir kao jedno od očitovanja svoga duha (Iv 14,27). Ovo je odlika koja uvijek prati komunikaciju od Boga; duša prolazi kroz iskustvo duboke i stabilne mirnoće u dubinama svoga duha.“ (str. 402-3)

O. Aumann spominje i druge znakove: **Povjerenje u Boga, fleksibilnost volje, čistoća nakane, strpljenje u patnji, samozatajnost, jednostavnost, sloboda duha.**

Znakovi đavolskoga duha

„... budući da se đavao može prerušiti kao dobar duh i čak učiniti da se nešto čini autentičnim mističnim fenomenom, od pomoći je ukratko spomenuti različite znakove đavolskoga duha.

1. **Duh laži**. Đavao je otac laži, ali on smišljeno prikriva svoje prijevare poluistinama i pseudomističnim fenomenima.

2. **Morbidna znatiželja.** Ovo je karakteristika onih koji strastveno istražuju ezoterijske aspekte mističnih fenomena ili su opčarani magijom mimo naravnoga.

3. **Zbunjenost, tjeskoba i duboka potištenost.**

4. **Tvrdoglavost.** Jedan od najsigurnijih znakova đavolskoga duha.

5. **Trajna indiskrecija i nemiran duh**. Oni koji ustrajno idu u krajnosti, kao u pokorničkim vježbama ili apostolskoj aktivnosti, ili zanemaruju svoje glavne obveze kako bi radili nešto što osobno izaberu.

6. **Duh oholosti** i **taštine**. Vrlo su tjeskobni objaviti svoje darove milosti i mistična iskustva.
7. **Lažna poniznost**. Ovo je prikrivanje njihove oholosti i sebeljublja.
8. **Očaj**, **nedostatak povjerenja** i **obeshrabrenje**. Kronična karakteristika koja se izmjenjuje s preuzetošću, ispraznom sigurnošću i neosnovanim optimizmom.“ (str. 412)

O. Aumann spominje i druge znakove. **Nestrpljivost u patnji i tvrdoglavi otpor; nekontrolirane strasti i snažna naklonost senzualnosti, obično pod krinkom mistična sjedinjenja; licemjerstvo, himba i dvoličnost; pretjerana navezanost na osjetne utjehe, posebno u njihovoj molitvenoj praksi; nedostatak duboke pobožnosti prema Isusu, i Mariji, skrupulozno prianjanje uz slovo zakona i fanatičan žar u promicanju stvari.**

Znakovi ljudskoga duha

„Ljudski je duh uvijek naklon svojim vlastitim zadovoljstvima; prijatelj je užitka i neprijatelj trpljenja bilo koje vrste. Spremno se naklanja svemu što je sukladno njegovu temperamentu, osobnim ukusima i hirovima, ili zadovoljenju sebeljublja. Ne želi čuti o činima poniznosti, pokori, odricanju ili mrtvljenju. Ako bilo koji voditelj ili ispovjednik ide protiv njegovih sklonosti, odmah je označen neprikladnim i nemjerodavnim. Traži uspjeh, čast, pljesak i razonodu. Uvijek je veliki promicatelj svega što će izazvati divljenje ili razvikanost. Ukratko, ljudski duh niti razumije niti se brine za bilo što osim svoga vlastitog egoizma.

Ponekad je u praksi teško prosuditi proizlaze li pojedine manifestacije od đavla ili iz posve ljudskoga i egoističnoga duha, ali je uvijek relativno lako razlikovati ova dva duha od Božjega duha. Bit će moguće u većini slučajeva, dakle, odrediti da određeni duh ne bi mogao biti od Boga, i da ga treba suzbijati, čak i ako nije sigurno je li zapravo od đavla ili od ljudskoga ega.“ (str. 413)

Neke norme za razlikovanje

„Sljedeće norme su ponuđene kao smjernice duhovnicima u razlikovanju duhova, kad su posrijedi objave i proročanstva.

1. Bilo koja objava protivna dogmi ili moralu mora se odbaciti kao lažna. Bog ne proturječi sebi.
2. Bilo koja objava suprotna zdravu nauku teologa ili ukazuje na razrješenje nekog predmeta među teološkim školama duboko je sumnjiva.
3. Ako je jedan ili drugi detalj ili slično u objavi lažan, nije nužno odbaciti cijelu objavu, ostatak može biti autentičan.
4. Činjenica da se proročanstvo ispunilo nije sama po sebi konačan dokaz da je objava od Boga; to bi mogao biti prirodni slijed stvari ili rezultat višega prirodnog znanja na strani vidioca.
5. Objave koje se tiču znatiželjnih ili beskorisnih stvari trebalo bi odbaciti kao nebožanske. Isto treba reći o onima koje su detaljne, duge i ispunjene viškom dokaza i

razloga. Božanske su objave općenito kratke, jasne i precizne.

6. Osobu koja prima objavu treba ispitati pozorno, posebno o temperamentu i karakteru. Ako je osoba ponizna, dobro uravnotežena, diskretna, očito napredna u krjeposti, u dobru mentalnom i fizičkom zdravlju, postoji dobar razlog za nastavak i ispitivanje same objave. Ali ako je osoba iscrpljena pretjeranim mrtvljenjima, pati od živčane potištenosti, prolazi kroz razdoblja velikih iscrpljivanja ili velikih depresija, ili je pohlepna obznaniti objavu, postoji temelj za ozbiljnu sumnju.

(Ovaj tekst preuzet je s mrežne stranice Mostarsko-duvanjske biskupije)
Izvor

Novi reality show

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/08/novi-reality-show.html

Slijedeće godine na danskoj televiziji (komentar: iako se čini daleko, Danska, svijet je postao globalno selo pa bi brzo *reality show* mogao doći i do nas. Osobito ako uzmemo u obzir da Hrvatska ima najvelikodušniji zakon o izvantjelesnoj oplodnji. Čak 6 besplatnih postupaka, od kojih dva pokušaja moraju biti u prirodnom ciklusu i to sve do 42. godine života žene. Zakon o umjetnoj oplodnji je izglasan 13. srpnja 2012.) Kanal 4 debitirat će novi *reality show*.

Program je usmjeren protiv tradicionalne obitelji te promiče promiskuitetni životni stil. Tu činjenicu ne skrivaju ni njegovi tvorci koji svoje "remek – djelo" reklamiraju kao odmak od tradicionalnog obiteljskog modela.

Sadržaj programa je pronalaženje djetetova oca, ali samo da bi se ono moglo začeti. Za odabir partnera odgovoran je tim stručnjaka koji traže kandidata za djetetova oca prema kriterijima žena koje sudjeluju u programu.

Muškarci su za potrebe *reality showa tjelesno i mentalno* "testirani". Nakon što se dijete rodi "partneri" neće živjeti pod istim krovom, ali dužni su dijeliti odgovornost o njegovoj skrbi.
Kod rađanja djece pomoću *in vitro* metode, otac ostaje nepoznat. Strava i užas!

Narodi Zapadne Europe sve se više srozavaju prema paklu..

Izvor: časopis Savez s Marijom, travanj 2018.

Što nam govori katolički nauk o umjetnoj oplodnji?

Katolička Crkva naučava da ljudski život započinje začećem, što znači da je postupanje koje se čini pri umjetnoj oplodnji prema zamecima nemoralno jer je riječ o njihovu uništavanju ili izlaganju oštećenju (kod zamrzavanja). U postupku se oplodi obično 10-tak zametaka, a samo se oni najuspješniji unose u ženu, dok se ostali: bacaju, zamrzavaju ili koriste u kozmetičke svrhe (kreme protiv starenja).

Kao odgovor i naknadu za svetogrdna djela umjetne oplodnje, molimo i vapimo Gospi koja je satrla glavu zmije da zaštiti nerođene i Domovinu.

Pravilno prihvaćen i nošen križ je sredstvo s kojim se postaje svet

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/08/pravilno-prihvacen-i-nosen-kriz-je.html

Sveta Tereza Benedikta od Križa (Edith Stein)

Išla je sama u susret križu... Tri mjeseca nakon svoga dolaska u Echt, Edith Stein je napisala svojoj poglavarici ovu molbu:“Draga majko, molim Vas za dozvolu, da se prikažem Srcu Isusovu kao žrtva za pravi mir: da se vlast Antikristova sruši, ako je moguće, bez novog svjetskog rata. Ja bih željela to još danas, jer je već dvanaest sati. Znam, da sam ništa, ali Isus to hoće, i On će sigurno u ovim danima još mnoge druge na to pozvati.“ (Nedjelja Muke, 26.III.1939.") (str. 161)

U samotnoj molitvi čekao je Pavao odgovor Gospodina na svoje pitanje: "Što hoćeš da činim?" U samotnoj molitvi pripravljao se Petar za poslanje poganima. Tako to ostaje kroz stoljeća. U tihom dijalogu Bogu posvećenih duša sa svojim Gospodinom pripravljaju se daleko vidljivi događaji povijesti Crkve, koji obnavljaju lice zemlje. Djevica, koja je svaku od Boga poslanu riječ čuvala u svom srcu je uzor onih pažljivih duša u kojima velikosvećenička molitva Isusova uvijek ponovno oživljuje. Žene, koje su poput Nje zaboravile same sebe zadubljene u promatranje života i muke Kristove, birao je Gospodin rado kao svoje oruđe

da izvrši velike stvari u Crkvi: svetu Brigitu, svetu Katarinu Sijensku...Tko se **Bogu bez rezerve preda, toga On bira kao oruđe da izgradi svoje kraljevstvo. (str. 162)**
Znanost križa jest znanost transformiranja naše ličnosti u sliku Raspetoga Spasitelja: "Duša postaje jedno s Kristom, živeći Njegovim životom, ali samo u predanosti Raspetomu, samo nakon toga što je čitav križni put s Njim prošla..."

Tko posjeduje ovu znanost, taj je za svijet mrtav, a svijet za njega. On razapinje svoju vlastitu narav životom mrtvenja i samoodricanja, a i sam se predaje razapinjanju primajući rado patnje, koje mu Bog šalje: "Što je savršenije ovo aktivno i pasivno razapinjanje, to će intimnije biti sjedinjenje s Raspetim, a tim i bogatiji udio u božanskom životu." Jer za tim se ide: "Križ nije sam sebi cilj. On se izdiže i pokazuje prema gore."

„Naš cilj je sjedinjenje s Bogom, naš put Raspeti Krist, identificiranje s Njim u razapinjanju na križ.“ Ako se naš život ne sastoji u nasljedovanju Raspetoga, on nema nikakve vrijednosti.... (str. 164)

„Čim je dobila pristanak Karmela la Paquier, sestra Tereza Benedikta zatraži vizu za Švicarsku. Rečeno joj je, da mora osobno doći u ured Gestapo Maastrichta. Kad je došla u ured, pozdravila je ona činovnike Gestapoa ne s uobičajenim pozdravom:“Hei Hitler“, nego s kršćanskim pozdravom:“Gelobt sei Jesus Christus!“ Na taj neočekivani pozdrav, lica činovnika Gestapoa postala su zbunjena od zaprepaštenja. Sa stanovišta obične ljudske mudrosti, ovakav nastup sestre Tereze Benedikte nije bio razborit jer se mogao shvatiti kao politički izazov, ali ona je sama kasnije izjavila svojoj poglavarici da je morala tako učiniti. Bilo joj je jasno da se nije radilo samo o politici, nego o iskonskoj borbi između Krista i Lucifera. (Str.164)

Izvor: citati iz knjige Sabrana djela, I. svezak

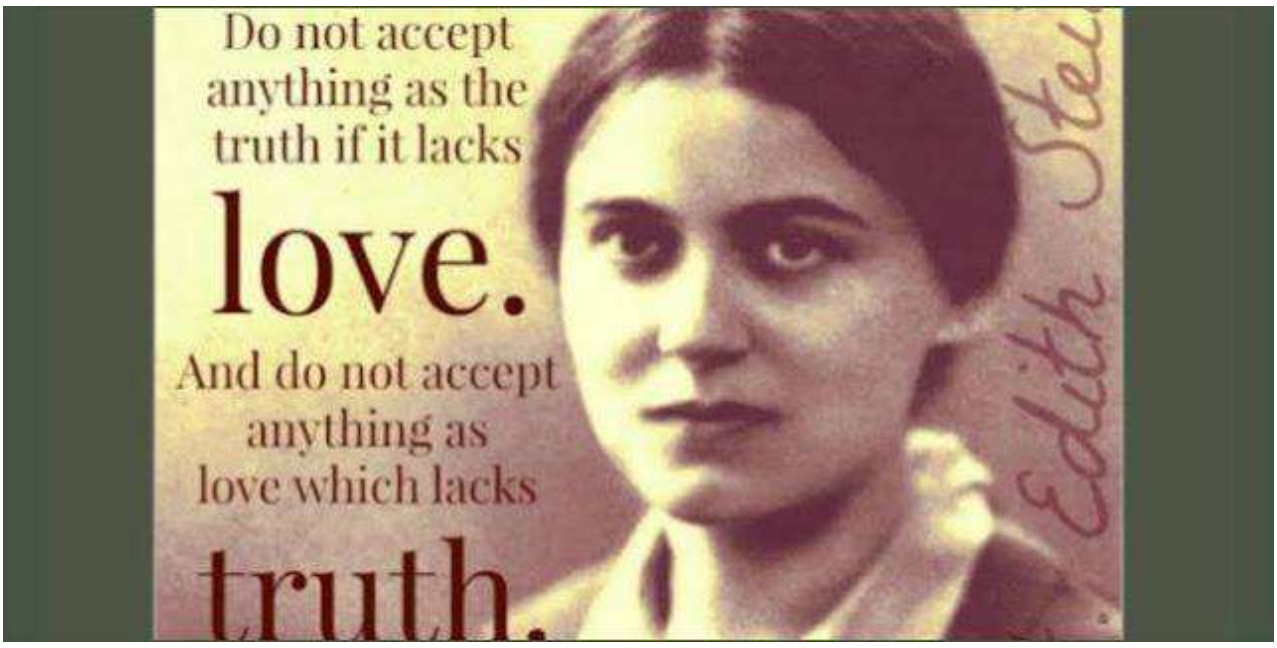
Do not accept
anything as the
truth if it lacks
love.
And do not accept
anything as
love which lacks
truth.
Edith Stei

Samovolja donosi kaznu, a kroćenje pribavlja krunu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/08/samovolja-donosi-kaznu-krocenje.html

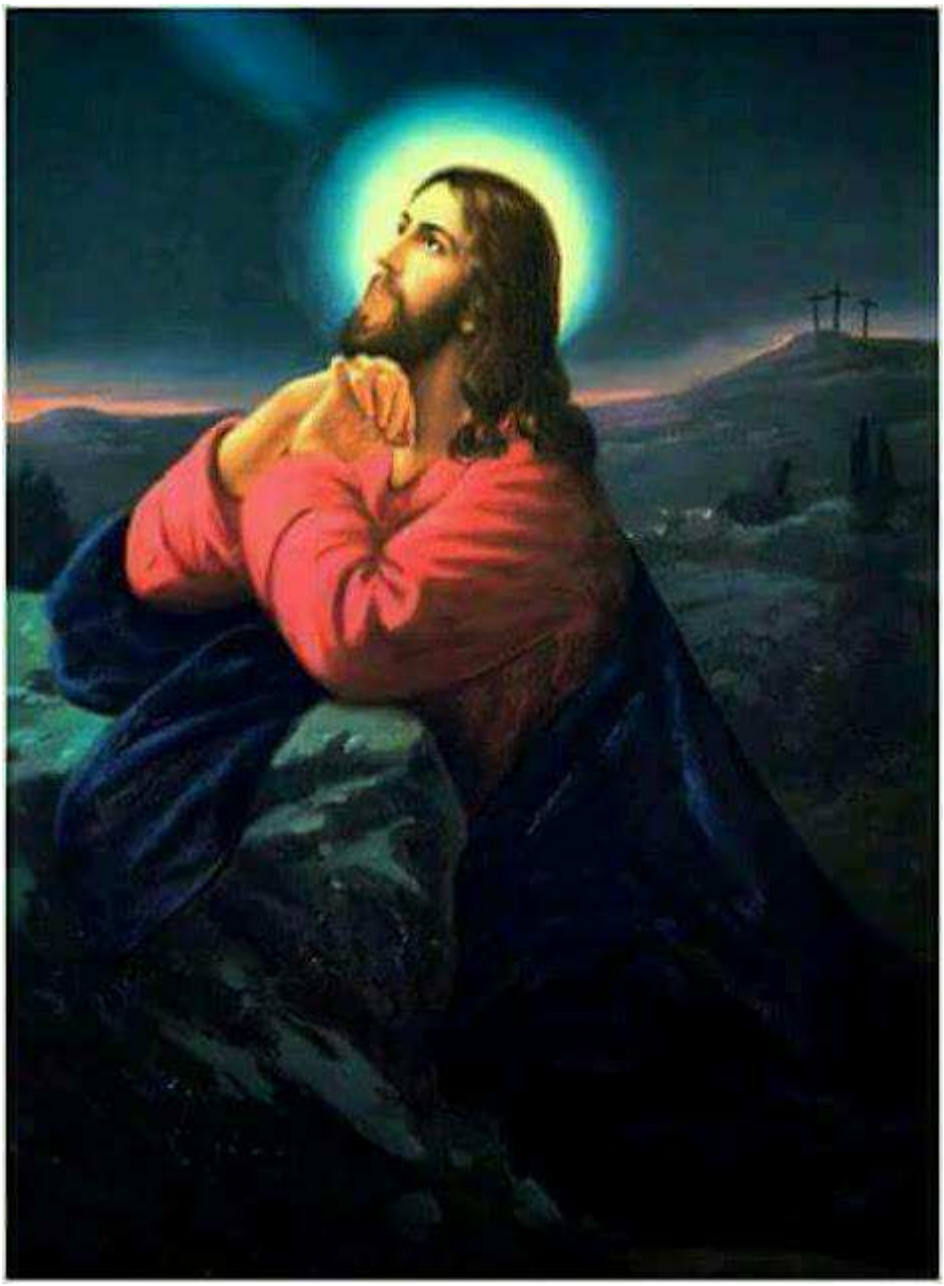

U drugom stupnju nalazimo se pred nečim veoma snažnim.

Drugi stupanj poniznosti je kad djelima slijedimo glas Gospodina koji kaže:"Siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla." *(Iv 6, 38)*

Jedan od glavnih problema u duhovnom životu je razlikovanje vlastite i Božje volje. Božja Riječ govori da tražimo mir i za njim idemo... Nameće se pitanje što mi može dati mir i kako da nađem lijek stalnoj dvojbi koja me prati sve do groba: jesam li činio svoju ili Božju volju?

Jedno od mogućih rješenja je da imamo ili steknemo sposobnost pristati činiti ono što je potrebno, privoljeti uz potrebu. To predstavlja radikalan prijelaz s jednog traženja Boga vlastitim umom na prihvaćanje te volje, upravo kroz tu nužnost.

Sveti Benedikt govori:"Samovolja donosi kaznu, a kroćenje pribavlja krunu."

Kada se osjećamo dobro potrebno je tražiti putove kako bi pokazali svoju ljubav i svoju predanost, ali kada nastupi potreba, kucnuo je čas da uberemo plod askeze.

Prva i simbolična potreba je voditi brigu o naravi moje osobnosti i osobnosti bližnjega. *Potrebno je zaboraviti na svoju volju.*
Ne znači ne imati ju, ali ne prianjati uz nju, ne ljubiti ju, ne udovoljavati svojim prohtjevima i željama. Ne zadovoljavati svojoj volji.

U svima nama se vodi borba između onoga što osjećamo da je pravedno i dobro, između onoga što želimo i imamo puno pravo željeti i zahtjeva da to dobro stavimo u drugi plan. Učitelj u toj borbi nam je sâm Isus u velikom času u Getsemaniju, gdje ne kažemo samo "budi volja Tvoja", već i "otkloni ovu čašu od mene", ali ako treba tada "ne moja volja, nego Tvoja volja neka bude".

Ono što je Bogu na srcu nije naša poslušnost već naša slobodna volja prianjanja uz Njega. Nije riječ o tome da nemamo vlastitu volju već da budemo kadri ljubavlju ujediniti i uskladiti svoju volju s Očevom.

U svom životu svi osjećamo teret i uključenost naše volje, naših strasti, naših želja.... Svi osjećamo kao da nas neki valovi neprestano bacaju amo-tamo između onoga što osjećamo kao svoje i onoga što naslućujemo kao nešto prema čemu moramo ići. Rješenje te napetosti zacijelo ne leži u tome da iskorijenimo jedno od toga dvoga, nego da ih, malo po malo, privodimo k jedinstvu putem ljubavi.
Koliko više rastemo u ljubavi prema Gospodinu to ćemo bolje znati usmjeriti svoj život prema toj ljubavi, koja je kadra ujediniti oprečnosti stvarajući pravi mir.

Duhovni život je rast, a to podrazumijeva i krize, nesigurnosti i teškoće kroz koje je potrebno proći. Jedino što treba činiti je donijeti snažnu odluku, produbljivati što smo odlučili, moliti na tu nakanu i živjeti to s većom sviješću. Molitva i rad na sebi su ključni. U suprotnom nastupa duhovna pa i fizička smrt.

Potrebno se uvijek pitati mogu li dati nešto više ovdje i sada, makar to značilo odreći se nekog sna ili plana, kako bi se vršila volja u mom životu.

Božja volja, objektivno gledajući nije nešto bolje već nam donosi veći unutarnji mir, a to je ono za čim teži duša i na što nas Gospodin upućuje da treba za tim ići. Tako na kraju poput Isusa i zajedno s Njim možemo reći:"Nisam došao vršiti svoju volju, već volju Onoga koji me poslao."

Jedino ujedinjenje s Kristovom žrtvom je ono što nas spašava. Povratka više nema već samo napredovanje prema cilju, korak po korak kroz sitne potrebe u svakodnevnom životu.

Ecce venio!

Iz Kateheza sv.Benedikta, Michaeldavide Semeraro, OSB

Ekskluzivno dopuštenje samo za blog

Kronologija četiriju kampanja zataškavanja

ontrebakraljevati.blogspot.com/2016/10/kronologija-cetiriju-kampanja.html

1. Ušutkati sestru Luciju

Viđenje i Tajne

Unatoč tomu što je u to doba imala samo 10 godina, Lucia dos Santos bila je najstarija od troje vidjelaca koji su imali Fatimska viđenja 1917. godine. Bila je jedina od troje koja je u biti razgovarala s Gospom, postavljajući joj i neka svoja pitanja i odgovarajući na Gospina. Nakon ukazanja 13. svibnja Lucija i njezini mlađi rođaci, Franjo i Jacinta Marto dogovorili su se da to ne će nikome reći.

Neželjena pažnja

Međutim, Jacinta koja je imala samo sedam godina, nije uspjela skriti uzbuđenost glede prvog ukazanja i razgovarala je o tome sa svojom majkom. Vijest se brzo proširila u toj malenoj ruralnoj zajednici. Neki su odmah prihvatili viđenje kao autentično ukazanje Djevice Marije, ali drugi, među kojima i crkveni velikodostojnici, bili su skeptični. Mnoštvo, pomiješano od vjernika i radoznalaca, okupilo se da bi promatralo Luciju i njezine rođake rijekom sljedećih ukazanja (u lipnju ih je bilo 50; u srpnju je to poraslo na 5000, u kolovozu 15.000 te u rujnu 30.000), dok je na posljednjem ukazanju sudjelovalo više od 70.000 ljudi koji su bilo svjedocima Čuda sunca.

Čudo sunca kojemu je nazočilo više od 70.000 ljudi i o kojemu je izvijestio ondašnji svjetski tisak, čak i neprijatelji Crkve

Produbljena istraživanja

U srpnju, mjesni je gradonačelnik držao da je reakcija naroda na ova događanja uznemirujuća te je u kolovozu sve troje djece podvrgao dužim ispitivanjima. Jedanput im je, pošto su dva dana držani u zatvoru, osoba koja ih je ispitivala prijetila smrću, sada već ogorčeno. Unatoč svim pokušajima zastrašivanja, Lucija i njezini rođaci nisu izdali nijednu tajnu od 13. srpnja, prema Gospinim uputama da drže tajnom Njezinu poruku. Neki vatikanski dužnosnici bili su u početku sumnjičavi s obzirom na autentičnost viđenjā, kako to moraju biti u većini ovakvih slučajeva. Međutim, očita iskrenost dječice, kao i njihova duboka pobožnost i odanost, na koncu su uvjerili crkvene vlasti da ozbiljno shvate stvar i da je dalje ispituju. Ovjerovljenje Čudom sunca koje je sestra Lucija tražila od Gospe kao dokaz da su ukazanja bila istinita i vjerodostojna, zaključilo je ova događanja. Malo više od deset godina kasnije, 1930. Godine, istraživanja su bila potpuna, a crkveni službenici proglasili su Fatimska ukazanja „dostojnima vjerovanja“.

Umire dvoje od troje vidjelaca

Samo dvije godine nakon što je vidio prvo ukazanje u Fatimi, u proljeće 1919. godine od gripe je umro Franjo Marto. Sljedeće godine, u veljači 1920. i njegova mlađa sestra Jacinta umrla je od iste bolesti. Tada je Lucija dos Santos postala jedina Fatimska vidjelica koja je ostala živa i bila je jedina koja je upoznata s Gospinom porukom. Kada je ušla u samostan u

dobi od 18 godina 1925. godine, još nije bila javno objavila ništa od Gospine poruke. (Oboje djece proglasio je blaženima papa Ivan Pavao II. dana 13. svibnja 2000., a sada su samo korak od kanonizacije).

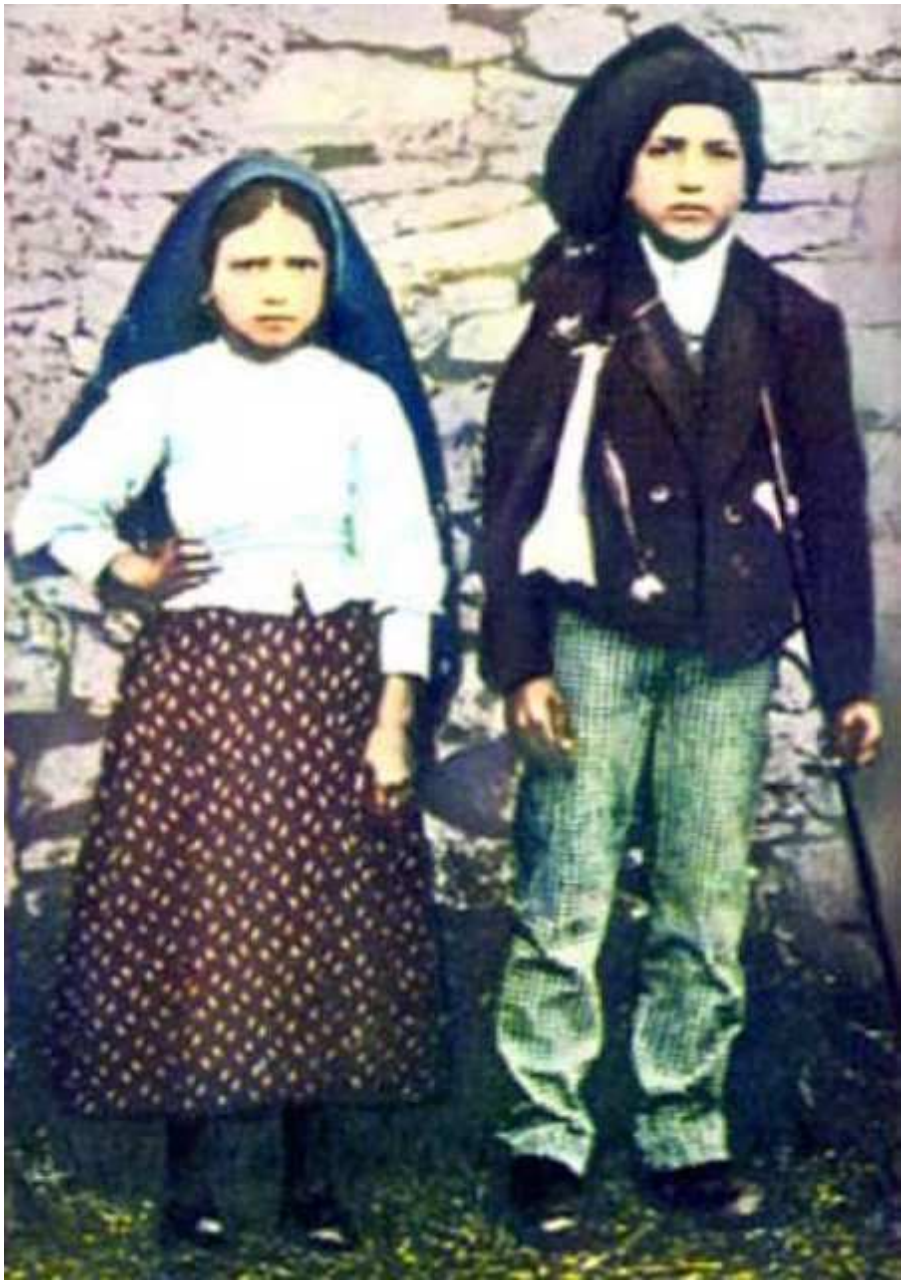

Blaženi Jacinta i Franjo Marto

Zahtijeva se Posveta

U ljeto 1929. godine, dok se nalazila u samostanu u Tuyu, u Španjolskoj, sestra je Lucija imala daljnje viđenje. Ovaj joj se put Gospa vratila kako joj je obećala u Fatimi da bi zahtijevala posvetu Rusije Svojemu Bezgrješnom Srcu. Nakon ovoga ukazanja uslijedio je dvije godine kasnije posjet u kojemu je naš Gospodin razgovarao s Lucijom, upozorivši je na strašne posljedice za crkvenu hijerarhiju ako ne bude izvršila zatraženo posvećenje. Sestra je Lucija iznijela ove poruke svojemu ispovjedniku, ocu Bernardu Gonçalvesu, moleći ga da nađe načina da uvjeri Svetoga Oca da izvrši taj svečani obred. Unatoč činjenici

da su njezina prethodna viđenja od Vatikana već bila proglašena „dostojnima vjerovanja“, nije se pokrenula nikakva inicijativa da se izvrši Gospin zahtjev. Godine 1935. sestra je Lucija počela i pismeno poticati, pišući u pismu ocu Gonçalvesu, kao odgovor na njegova pitanja, da bi se „veoma svidjelo našemu Gospodinu“ da je on kod svog biskupa inzistirao da se posveta mora izvršiti.

Gospine riječi

Godine 1941., na inzistiranje svoga biskupa, sestra je Lucija napisala svoje treće i četvrto sjećanje, objavivši dva prva dijela sadržaja Tajne koje joj je 13. srpnja1917. povjerila Fatimska Gospa, služeći se Njezinim istim riječima. Samo posljednji dio Tajne, ona koja se naziva „Trećom tajnom“, ostao je skriven. Nekoliko godina kasnije, opet na inzistiranje svoga biskupa, sestra je Lucija uz opiranje napisala sadržaj Treće tajne na list papira koji je zapečaćen u jednoj omotnici i uručila ga je Fatimskom biskupu, Joséu da Silvi. Prema dogovorima između sestre Lucije i biskupa, pismo bi se trebalo objaviti u javnosti tek od 1960. godine. Prije tog nadnevka, godine 1957., još uvijek zapečaćena omotnica odnesena je u Vatikan gdje je stavljena u jedan sef u Papinskim odajama.

Sef u privatnim odajama pape Pija XII. 1957. godine koji je tijekom posjeta Papinskim odajama za *Paris Match* fotografirao francuski novinar Robert Serrou

Nezadovoljavajuće posvete

U međuvremenu sestra je Lucija nastavljala s poticanjem da se izvrši tražena posveta kako je bilo određeno. U jednom intervjuu iz 1946. godine ukratko je pojasnila da opće posveta svijeta Bezgrješnom Srcu Marijinu koju je izvršio papa Pijo XII. 1942. godine, nije bila zadovoljavajuća jer Sveti Otac nije posebno posvetio Rusiju i jer biskupi cijeloga svijeta nisu u tome sudjelovali ujedinjeni s Papom. Godine 1952. Papa je spomenuo Rusiju u

jednoj drugoj posveti, ali nije izvršio posvetu u jedinstvu sa svim biskupima svijeta. Očito je da Pio XII. nije bio dobro obaviješten o svim uvjetima, a to izrijekom tvrdi sestra Lucija u svojim sjećanjima.

Sestra Lucija opet govori

Godine 1957. sestra Lucija bila je vidno obeshrabrena stalnim neuspjesima crkvene hijerarhije da izvrši zahtjev Majke Božje. U jednom razgovoru s ocem Augustinom Fuentesom, postulatorom kauze za proglašenje blaženima Franje i Jacinte Marto, naglasila je da se cijele nacije izlažu pogibelji da nestanu s kugle zemaljske, i da mnoge duše odlaze u pakao, kao posljedica toga što se zanemarivao Gospin zahtjev. Ovaj je intervju svuda proširen i objavljen je i na engleskome i španjolskome 1958. godine s odobrenjem Fatimskoga biskupa.

Anonimna optužba

Nakon smrti pape Pija XII., u ljeto godine 1959., objavljeno je anonimno priopćenje Tajništva biskupskoga ordinarijata u Coimbri gdje se nalazi i samostan sestre Lucije. Priopćenje je optuživalo intervju oca Fuentesa iz 1957. godine sa sestrom Lucijom da je lažan. Sve do danas nitko nije preuzeo odgovornost za tu tvrdnju. Unatoč tomu što je otac Fuentes nakon toga bio uvelike oslobođen krivnje, godine 1961. ovo je „priopćenje“ lukavo zlorabljeno kao oruđe za uklanjanje oca Fuentesa s njegova mjesta postulatora kauze za proglašenje blaženima Franje i Jacinte Marto.

otac Augustin Fuentes

Veliko razočaranje

Godine 1960. stigao je čas kada je se Treća tajna trebala objaviti. Na razočaranje desetina milijuna ljudi Vatikan ju je držao skrivenom, tvrdeći da će vjerojatno ostati „zanavijek u potpunoj diskreciji“. Kao i misteriozno priopćenje objavljeno u Coimbri, i ova je najava ostala posvema anonimna i nijedan vatikanski dužnosnik za nju nikada nije preuzeo odgovornost.

Sestra je Lucija ušutkana

Novinari i pisci svih katoličkih sredstava društvenog priopćivanja odmah su pokušali dobiti izjavu sestre Lucije o tome, ali im to nije pošlo za rukom. Otkrili su da je sestra Lucija dobila naredbu da ni s kim ne razgovora o Trećoj tajni i više nije smjela primiti nikakav

posjet osim svojim najbližih prijatelja i članova obitelji. Nakon 1960. godine, čak ni njezinu dugogodišnjem ispovjedniku, (od tridesetih godina) ocu Joséu da Silvi Apariciju, nakon njegova povratka u Portugal iz Brazila, nije dano dopuštenje da je susretne, unatoč činjenici da je to početkom pedesetih godina slobodno mogao činiti.

Uskraćuje se dopuštenje

Kratko nakon zaključenja Drugog vatikanskog sabora, 15. studenoga 1966., papa Pavao VI. dokinuo je kanone 1399 i 2318 *Zakonika kanonskog prava* iz 1917. godine, dopuštajući odsada svakomu u Crkvi objavljivanje članaka vezanih za marijanska ukazanja, bez obveze prethodnog traženja službenog imprimatura. Međutim, samo je sestri Luciji, od 700 milijuna katolika u cijelome svijetu, onemogućeno okoristiti se ovim dopuštenjem. Budući da je vezana svojim zavjetom poslušnosti, kao časna sestra, njoj, jedinoj živućoj osobi koja je primila poruku Gospe Fatimske, zabranjeno je slobodno govoriti o tome, a da prije toga za to ne dobije posebno dopuštenje od Vatikana.

Papa odbacuje usrdnu molbu

Godinu dana kasnije objavljena su sjećanja sestre Lucije, čime se pažnja cijeloga svijeta ponovno okreće zahtjevima Blažene Djevice da se posveti Rusija. Tisuće katolika odgovorilo je potpisujući peticije koje su tražile od Svetog Oca da izvrši taj svečani obred. Kada je papa Pavao VI. posjetio Fatimu, u svibnju 1967., sestra Lucija usrdno ga je zamolila da s njom razgovara, ali je odbijena i rečeno joj je da „razgovara sa svojim biskupom“. Njezin biskup u međuvremenu nije bio kadar ništa učiniti kako bi postigao posvećenje Rusije i objavljivanje Treće tajne.

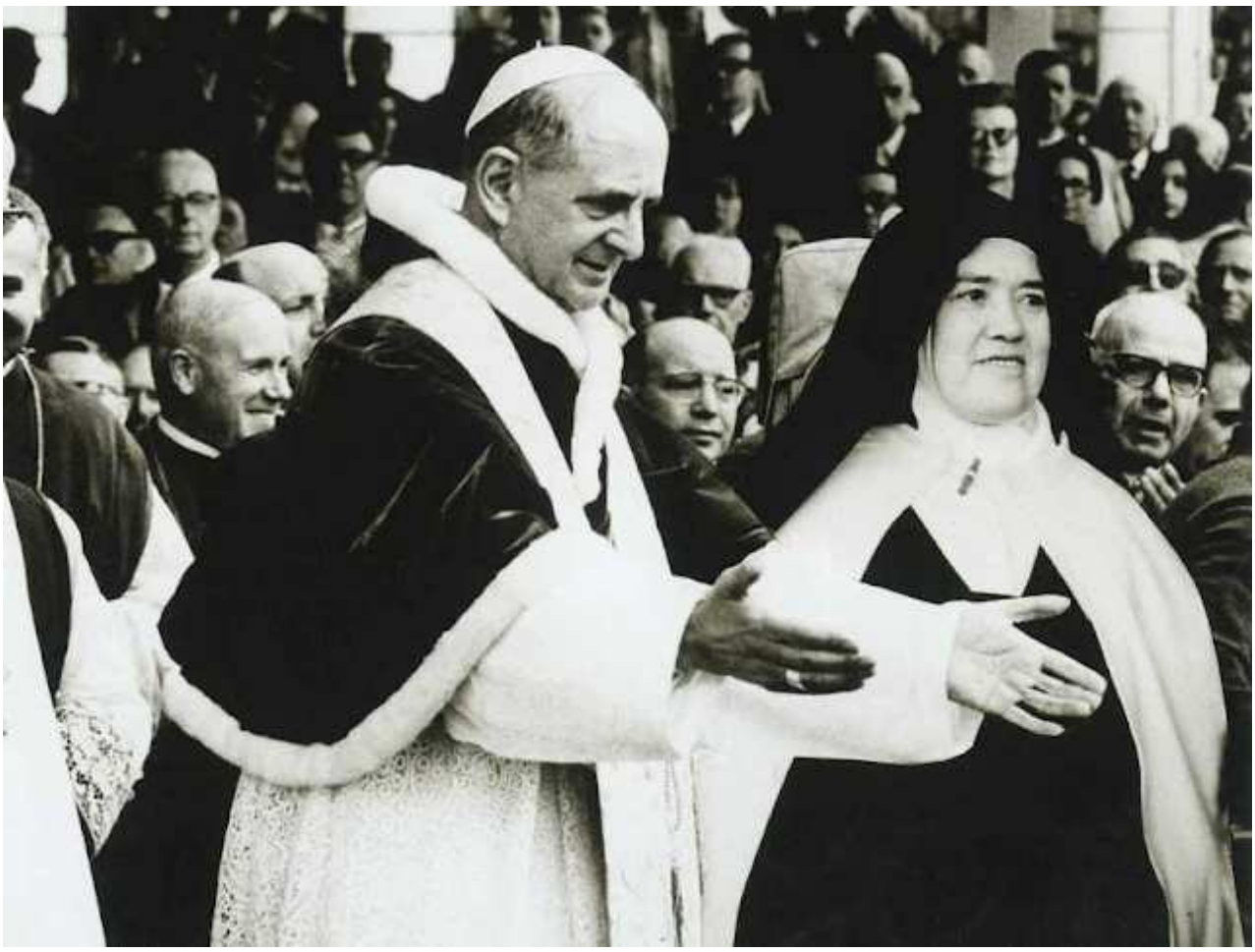

papa Pavao VI. sa sestrom Lucijom

Nemaran odnos jednog nuncija

U sljedećih je petnaest godina sestra Lucija ostala u tišini svoje klauzure dok se ništa nije činilo da se odgovori Gospinoj poruci. Naposljetku, u ožujku 1982. godine dogodio se susret sestre Lucije s Papinskim nuncijem u Portugalu. Sestra je Lucija iskoristila ovu prigodu kako bi Nuncija potpuno obavijestila o potrebnim uvjetima da se postigne valjana posveta Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu. Međutim, u svojem izvješću Papi, Nuncij je namjerno izostavio spomenuti da su se biskupi svijeta trebali ujediniti s papom u izvršenju ovoga obreda.

Ponavljaju se potrebni uvjeti

Nekoliko mjeseci kasnije, uoči posjeta pape Ivana Pavla II. Fatimi (12.svibnja 1982.), vatikanski dnevnik *L'Osservatore Romano* objavio je članak oca Umberta Pasqualea, svećenika koji je vodio korespondenciju sa sestrom Lucijom više od 40 godina. Otac Pasquale tvrdio je ponovno i jasno da mu je sestra Lucija rekla da Fatimska Gospa nikada nije tražila posvetu svijeta, nego samo posvetu Rusije. On je osim toga objavio fotografsku reprodukciju jedne rukom napisane bilješke koju mu je dala sestra Lucija u kojoj se potvrđuje da se zahtjev odnosio samo na Rusiju, a ne na svijet.

Još jedna neodgovarajuća posveta

Sljedećeg dana, 13. svibnja 1982., papa je Ivan Pavao II. izvršio posvetu u Fatimi. Tijekom obreda spominjao se svijet, a ne Rusiju, a katolički biskupi svijeta nisu sudjelovali kako se tražilo. *L'Osservatore Romano* potom je prenio da je Papa bio objasnio razlog zašto nije spomenuo Rusiju, tvrdeći da je „pokušao sve što je bilo moguće u konkretnim okolnostima".

Sestra Lucija piše pismo

Dana 12. svibnja 1982. sestra je Lucija napisala pismo koje je Vatikan objavio tek nakon mnogo godina, u svezi s navodnim objavljivanjem Treće tajne u lipnju 2000. Vatikan je tvrdio da je pismo, s nadnevkom od 12. svibnja 1982. bilo naslovljeno na Svetoga Oca, ali to ne može biti jer se ono odnosi na Treću tajnu kao nešto što „nestrpljivo želite upoznati". To ne bi imalo smisla da je primatelj bio Papa, jer je on tada već poznavao sadržaje Treće tajne. Znakovito je da prijevodi koje je Vatikan dao od portugalskoga originala na drugim jezicima izostavljaju ovu rečenicu, podcrtavaju činjenicu da su dužnosnici koji su objavili ovaj dokument dobro znali da pismo nije bilo poslano Papi i da su ga pokušavali sakriti. Ta se tako važna rečenica nije mogla izostaviti iz rukom napisanoga originala jer je bila objavljena kao fotokopija.

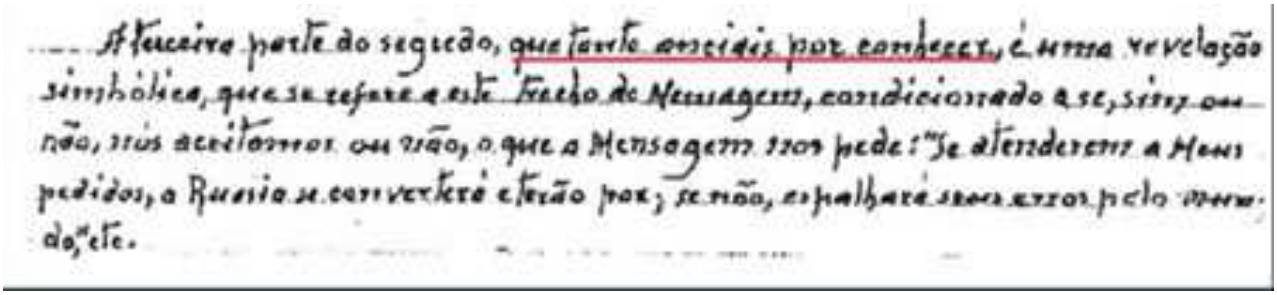
A terceira parte do segredo, que tanto anseias por conhecer, é uma revelação simbólica, que se refere a este Trecho da Mensagem, condicionado a se, sim ou não, nós aceitarmos ou não, o que a Mensagem nos pede: "Se atenderem a meus pedidos, a Rússia se converterá e terão paz; se não, espalhará seus erros pelo mundo, etc.

Talijanska verzija koju je Vatikan objavio

Navodni intervju

Sredinom ljeta 1982. godine časopis Plave vojske *Soul Magazine* objavio je navodni intervju sa sestrom Lucijom u kojem se činilo da ona tvrdi da je posveta od 13. svibnja udovoljila Gospinu zahtjevu. Članak ne objašnjava kako je zahtjevu moglo biti udovoljeno svečanim obredom koji nije spominjao Rusiju, niti je uključivao sudjelovanje svih biskupa svijeta. Tijekom privatnih razgovorā s prijateljima i rođacima sestra je Lucija opetovano nijekala da je tvrdila nešto slično, ali je pojasnila da to nije mogla javno reći jer nije dobila dozvolu od Vatikana da to može učiniti.

Stvarni intervju

Upravo jer pokušaj posvete iz 1982. godine nikako nije spominjao Rusiju (i budući da biskupi nisu u tome sudjelovali), dana 19. ožujka 1983. godine sestra je Lucija rekla

portugalskomu Nunciju da je čin posvete iz 1982. godine bio nedovoljan jer Rusija nije bila predmetom posvete i biskupi nisu sudjelovali na svečanome i javnome obredu kojim bi se posvetilo Rusiju. Ona je zaključila da „Posveta Rusije *nije bila izvršena kako je to Gospa zahtijevala*. Nisam bila u mogućnosti prije to izjaviti jer nisam imala dopuštenje Svete Stolice."
Osim toga, u rujnu 1985. godine u časopisu *Sol de Fatima* koju izdaju prijatelji španjolske Plave vojske, objavljen je kratak prikaz intervjua sa sestrom Lucijom. On je citirao sestru Luciju koja je tvrdila, ponovno tvrdila, da ni druga posveta svijeta koja je obavljena 1984. godine u Rimu nije još zadovoljila Gospin zahtjev. Tekst posvete nije spominjao Rusiju, a nitko od drugih tisuća biskupa svijeta nije određen da u tome sudjeluje.

Govori jedna rodica

Godinu dana kasnije jedan član njezine obitelji kojemu je bilo dopušteno posjetiti sestru Luciju dao je izjavu. Maria do Fetal, jedna rodica, nakon svog posjeta sestri Luciji javno je tvrdila da joj je ona rekla da se posveta još nije obavila. Njezine su riječi dale glas, trenutačno, svojoj rodici u klauzuri kojoj nije bilo dopušteno govoriti.

Brzo sučeljavanje

U lipnju 1987. godine sestra je Lucija izišla na rijedak izlet izvan samostana kako bi glasovala na općim izborima. U kratkom razgovoru s novinarom Enricom Romerom sestra je Lucija još jedanput potvrdila da posveta Rusije još nije izvršena.

Naredba da se proturječi
Dvije godine kasnije, u ljeto 1989., sestra Lucija primila je od anonimnog vatikanskog dužnosnika iznenađujuću uputu. Naredba upućena sestri Luciji i njezinim susestrama u samostanu tražila je da su odsada trebale tvrditi da je posveta koja je izvršena 1984. godine udovoljila zahtjevu Gospe Fatimske. Tu neuobičajenu naredbu da otvoreno proturječi sebi samoj raskrinkao je otac Messias Coelho, dugogodišnji prijatelj i povremeni posjetitelj sestre Lucije. U očitoj poslušnosti istoj ovoj naredbi, rodica sestre Lucije, Maria do Fetal odmah je promijenila mišljenje i izvijestila je da je sestra Lucija rekla da je posveta već bila izvršena.

Pisma komu?

Malo kasnije počele su se pojavljivati i privatno kružiti u nekim pobožnim listovima izvan Portugala neke bilješke i pisma pisana strojopisom koje je teoretski potpisala sestra Lucija. Sva su sadržavala očita proturječja svemu onome što je sestra Lucija rekla glede posvete u proteklih 60 godina. Činjenica da ti dokumenti nisu bili rukopisi i da su sadržavali neke očite činjenične pogrješke i neke čudne rečenice učinile su vrlo sumnjivom autentičnost pisama koje je navodno napisala sestra Lucija.

Plan je razotkriven

Pokušaj Vatikana ponovno pisati povijest brzo je raskrinkan. Godine 1990., rođena sestra sestre Lucije, Carolina, rekla je ocu Nicholasu Gruneru da se malo može vjerovati ili čak nikako pismima koje je sestra Lucija napisala strojopisom, ponajprije poradi toga jer ona nije znala pisati na pisaćem stroju. Slično pismo napisao je netko drugi iako ga je potpisala sestra Lucija.

Lažni potpis

Potpis sestre Lucije na jednome od ovih dokumenata odmah je osporen. Jedan stručnjak za forenziku proučio je jedan njezin navodni potpis koji se nalazi na dnu jednoga pisma s nadnevnom od studenoga 1989. godine, izjavljujući da je lažan. Usprkos tomu, nekoliko isječaka iz ovih pisama dosta su proširena i druge su ih publikacije navodile kao „dokaze“ da je posveta izvršena.

Papinska audijencija – rječita šutnja

Kada je Papa odlučio posjetiti Fatimu u svibnju 1991. godine, sestra je Lucija odlučila najprije da ne želi sudjelovati, ali joj je naređeno suprotno. Papa Ivan Pavao II. Primio ju je u privatnu audijenciju koja je trajala 30 minuta. Na koncu, ni sestra Lucija ni Papa nisu dali nikakav komentar o tvrdnjama u javnosti prema kojima je posveta već bila izvršena. Njihova šutnja o toj temi bitno je ojačala zaključak da posveta Rusije još nije bila izvršena.

papa Ivan Pavao II. u razgovoru sa sestrom Lucijom

Lažni intervju

U jesen 1992. godine, sestru je Luciju prividno intervjuirao otac Francesco Pacheco, kardinal Antony Padiyara i biskup Francis Michaelappa. Vozač ovih crkvenih velikodostojnika, Carlos Evaristo, kasnije je objavio jedan prikaz o intervjuu koji je uključivao istu onu tvrdnju da je posveta bila izvršena. Jedan od prelata, otac Pacheco, potom je objavio demanti ovoga prikaza osporavajući vjerodostojnost intervjua i Evaristov prikaz o njemu - Evaristo je bio vozač i samoprozvani „konceptualni prevoditelj".

nadbiskup Tarcisio Bertone sa sestrom Lucijom

U izočnosti autora

Tijekom ostatka desetljeća Vatikan se pravio gluh na stalne zahtjeve da se izvrši posveta, da se objavi Treća tajna i da se okonča šutnja nametnuta sestri Luciji. Konačno, u lipnju

2000. godine Vatikan je –na jednoj tiskovnoj konferenciji na kojoj su bile nazočne stotine novinara iz cijeloga svijeta – objavio ono što je očito bila Treća tajna, skupa s drugim dokumentima, među kojima i jedan poduži komentar. Na ovoj konferenciji zamjetno je nedostajao autor Treće tajne, iliti sestra Lucija. Ne samo da je isključena sa događaja, nego je dobila naredbu da o tome šuti. Premda objavljeni dokument nije bio diskutabilan, izočnost i šutnja sestre Lucije ovo „objavljivanje“ učinile bi prilično dvojbenim, da upotrijebimo eufemizam.

Na vidjelo izlaze najvažnije činjenice

Redovnički poziv sestre Lucije kao klauzurne redovnice učinio ju je ranjivom za manipulaciju, na načine koji se ne mogu ostvariti s vjernicima laicima. Moglo ju je se učiniti nedostupnom, mogla su joj se zanijekati prava da odgovara na lažne tvrdnje i optužbe, a nadasve, nametnuta joj je potpuna šutnja. Međutim, iz njezine šutnje koja joj je nametnuta na imoralan i nezakonit način, na vidjelo su izišle neke neporecive činjenice:
Prvo: sestra Lucija, od početka tridesetih godina poticala je papu da izvrši posvetu Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinu, u zajedništvu sa svim biskupima svijeta, kako je to zahtijevala Fatimska Gospa.
Drugo: Ona je opetovano pojasnila da različite posvete u posljednjih pedeset godina nisu uspjele jer se nisu pridržavale nužnih uvjeta Gospina zahtjeva. Sestra Lucija nikada nije javno tvrdila nešto suprotno.
Treće: Ona je svim srcem očekivala da se jedan list papira od kojeg se sastoji Treća tajna objavi 1960. godine i to je željela cijeli svoj život. Nije posrijedi dokument od 4 stranice koji je Vatikan objavio 2000. godine na jednoj konferenciji gdje bode u oči isključenje sestre Lucije. Unatoč tvrdnjama nadbiskupa Bertonea u studenome 2001. godine, sestra Lucija nikada osobno nije dala nikakvu potvrdu da se slaže s tumačenjima koje je Vatikan dao u vlastitoj objavi „Treće tajne“.
Četvrto: Na koncu, ona je sada već mrtva: preminula je u 97. godini i budući da joj nije dana mogućnost da slobodno govori, sa sobom je odnijela sve ono što je znala o Fatimskoj tajni. Posljednja izravna povezanost svijeta s jednom porukom Neba otišla je, ostavljajući nam možda pitanja na koje nikada nećemo moći dati odgovor. To se dogodilo krivnjom Fatimskih revizionista koji se nalaze u Vatikanu.

sestra Lucija preminula je 2005. u 97. godini života

Središnja točka u Fatimskoj povijesti bjelodano je sestra Lucija. Ona je imala ukazanja, ona je primila Poruku i napisala je riječi koje je izgovorila Blažena Djevica Marija. Ona je poznavala cjelovitu istinu o Fatimskoj poruci. Pa ipak, crkveni velikodostojnici odnosili su se prema njoj na način koji je više prikladan nekomu tko proširuje krivovjerje, nego osobi koja je nosila poruku Majke Božje.

Izvor

Hrvati su marijanski narod

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/08/hrvati-su-marijanski-narod.html

Predanost Hrvata Djevici Mariji izražena je u Ispovijesti vjere Hrvata katolika, sastavljenoj prilikom proslave Branimirova jubileja u Ninu (najstarijem hrvatskom kršćanskom gradu), 1979. Ispovijest vjere hrvatski su biskupi preporučili hrvatskim vjernicima da je mole svakoga dana. Što molimo potrebno je i živjeti.

Molitva:

Čvrsto vjerujem u Boga Oca, Sina i Duha Svetoga. Životom želim potvrditi svoj krsni savez s Bogom i tako obnoviti sveti pradjedovski zavjet vjere u Isusa Krista i vjernosti Katoličkoj Crkvi. Svoju odluku polažem u Bezgrješno Srce Presvete Bogorodice Marije. Najvjernija odvjetnice na braniku stoj, čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski dom. Amen.

Majka Marija uvijek je prisutna u hrvatskom narodu. Bila je prisutna i tijekom višestoljetne osmanlijske tiranije, kod mletačkih, austrijskih, ugarskih nasrtaja, a nije nam dopustila da izgubimo duše ni tijekom nacističke, fašističke i komunističke vlasti 20. stoljeća. Od velikog srpskog imperijalizma također smo se obranili zahvaljujući pobožnosti svete krunice koja je postala jedan od simbola obrane Hrvatske u Domovinskom ratu.

Ostanimo vjerni našoj Kraljici! Ona je siguran put za Raj! Majka Marija nas vodi Kristu i Ocu u zajedništvu sa sv.Duhom. Jedini Spasitelj je Isus Krist!

Zbog toga moja radosna duša kliče:

Magnificat anima mea Dominum. Et exultavit spiritus meus in Deo salvatore meo. Quia respexit humilitatem ancillae suae, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.
Et misericordia eius in progenies et progenies timetibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordi sui.
Deposuit potentes de sede et exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiae,
sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini eius in saecula.
Gloria Patri et Filio et Spiritu Sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

Hrvati trebaju biti ponosni brojnim poznatijim i priznatim svetištima u koje svake godine dolaze brojni hodočasnici. Svetišta posvećena Gospi obično obilježavaju neko čudo, koje se pripisuje Blaženoj Djevici Mariji. Ponekad je marijansko svetište nastalo, zbog jake marijanske pobožnosti kroz povijest nekog kraja.

Neka od tih svetišta su:
Svetište Majke Božje Bistričke (Marija Bistrica), (hrvatsko nacionalno svetište hrvatsko nacionalno svetište
Svetište Majke Božje Trsatske (Trsat) (Prema predaji 10. svibnja 1291. godine na mjestu današnjeg svetišta Gospe Trsatske osvanula je Nazaretska kućica Svete obitelji. Na Trsat su je iz Nazareta prenijeli anđeli. Tu se zadržala do 10. prosinca 1294. godine kada je anđeli preniješe u Loreto, pokraj Ancone, gdje se i danas nalazi.)
Svetište Majke Božje Goričke (najveće u Krčkoj biskupiji, ubraja se među najstarija svetišta u hrvatskoj iz XI st.,a nalazilo se u predjelu «Goričice» u današnjem Jurandvoru, odakle mu i naziv «Goričke» Godine 1896. papa Lav XIII. dao je vjernicima-hodočasnicima mogućnost zadobivanja potpunog oprosta na blagdane Velike i Male Gospe, na Pedesetnicu i Duhovski ponedjeljak. Sveti zbor obreda iz Rima dopustio je godine 1899. slavlje zavjetne mise BDM u Svetištu.)
Svetište Majke Božje Loretske Zadar-Arbanasi
Svetište Gospe od Zečeva u Ninu (svetkovina je Majci Božjoj povezana uz najstariji hrvatski kršćanski grad Nin.)
Svetište Majke Božje Aljmaške
Svetište Majke Božje od Kamenitih vrata
Svetište Majke Božje Molvanske
Svetište Gospe Vrpoljačke

Svetište Majke Božje Kloštarske, Slavonski Kobaš
Svetište Gospe Osječke na Tvrđi u Osijeku
Svetište Gospe od zdravlja u Splitu
Svetište Gospe od Pojišana u Splitu (poznato marijansko svetište i zavjetna crkva u Splitu, a prvi put se spominje na kamenom natpisu iz 10. stoljeća.)
Svetište Čudotvorne Gospe Sinjske u Sinju (znamenito marijansko svetište u Sinju, Dalmacija. Građena je od 1699. do 1712. godine i do danas je zadržala svoj izvorni izgled. U crkvi se nalazi slika Gospe Sinjske, naslikana u 15. ili 16. stoljeću, koju su Sinjani okrunili krunom u znak zahvalnosti za pobjedu nad Turcima 1715. godine. Crkvu krasi jedan od najljepših tornjeva na svijetu.)
Svetište Gospe Voćinske
Svetište Gospe od suza u Pleternici
Svetište Gospe od Milosrđa na Lapadu
Svetište Gospe od Krasna, Krasno – Lika
Svetište Gospe od Čudesa, Oštarije
Svetište Gospe od Plača u šibenskoj katedrali
Svetište Gospe od Staroga grada u Pagu

Sedmo hodočašće SUMMORUM PONTIFICUM u RIM: OD 26. DO 28. LISTOPADA 2018.

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/08/sedmo-hodocasce-summorum-pontificum-u.html

Prenosimo obavijest o hodočašću u Rim. Uvijek me iznova obraduje kad primim novo pismo (Pismo Oremus) stranice Paix Liturgique. Preporučam da se na nju pretplatite i proširite ju među prijateljima i poznanicima. Pretplatiti se možete ukoliko na ovom linku http://hr.paix-liturgique.org/inscription.asp? ispunite pristupnicu i kliknete na potvrdi.

Putem pisama koja mi stižu na mail gotovo uvijek otkrivam nove spoznaje i zasigurno su mi jedna velika pomoć i izvrstan način kako da neprekidno produbljujem spoznaje o svetoj misnoj žrtvi i katoličkoj vjeri.

Zašto SUMMORUM PONTIFICUM?

Hodočašće je u znak zahvale papi Benediktu XVI. koji je donio dokument Sumorum Pontifikum i na taj način potvrdio da tradocionalna misa nije nikada ukinuta. Pregled dokumenta donosimo OVDJE.
Ono što me posebno privuklo pozvati vas na ovo hodočašće osim iz zahvalnosti je to što će susret u petak (prvi dan) voditi kardinal Burke, koji će podijeliti blagoslov prilikom otvaranja programa.
Christian Marquant, predsjednik udruge *Oremus Paix Liturgique*, Felipe Alanís Suárez, predsjednik Međunarodne federacije *Una voce* (FIUV) i Bertalan Kiss, predsjednik međunarodnoga saveza Juventutem, iz svoje će perspektive govoriti o uzletu pokreta Summorum Pontificum diljem svijeta. Sudionik susreta biti će i kardinal Zen te svećenik Bratstva sv. Petra. Misu koja će označiti duhovni početak hodočašća i ujedno će biti zahvala Bogu za 30 godina postojanja Svećeničkog bratstva sv. Petra celebrirati će vlč. Charles Ike, svećenik Bratstva sv. Petra.

Već danas možete ispuniti prijavu za taj susret slanjem maila na adresu hodocascerim2018@paixliturgique.plus. (Informacija za one koji bi išli; moguće je ići bez ikakve prijave, a jedino bitno je osigurati si smještaj u Rimu.)

Ako se prijavite na taj način, u prvom tjednu rujna na mail ćete primiti konačni program hodočašća i susreta.

Prema iskustvima ljudi koji su bili prijašnjih godina na ovakvom susretu, zaista je poželjno otići.

Ovdje **kliknite na link za povezivanje s internetskom stranicom hodočašća.**

Više o svemu možete pročitati na http://hr.paix-liturgique.org/ .

Fatimska poruka poziva na nadoknadu za uvrede koje se nanose Bezgrješnom Srcu Marijinu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/08/fatimska-poruka-poziva-na-nadoknadu-za.html

U Fatimi Gospa ne poziva samo na posvećenje Rusije njezinom Bezgrješnom Srcu, već i na pobožnost pet prvih subota u mjesecu kao zadovoljštinu za grijehe. Ovdje pročitajte zašto pet prvih subota i što uključuje ta pobožnost.

Već u prvom Gospinom ukazanju vidiocima je upućeno pitanje iz kojeg se jasno očituje Majčina ljubav prema Bogu i dušama: "**Želite li prihvatiti sve patnje koje će vam Bog poslati, kao pokoru za sve grijehe koji Mu se nanose i kao molitvu za obraćenje grješnika?**"

U drugom ukazanju jasno se očituje kako je Božja volja da se u svijetu ustanovi štovanje Bezgrješnog Srca. Tko bude to činio obećava mu Gospodin vječno spasenje. Vidioci u ukazanju vide Bezgrješno Srce kako je obavijeno trnjem, a tumače to kako Gospodin želi da se nadoknađuje za uvrjede nanese Njegovoj Majci Mariji. Majka Marija govori: "Na koncu će moje Bezgrješno Srce pobijediti."

Treće ukazanje je najupečatljivije po viđenju pakla u kojeg se strovaljuju mnoge duše, najavi II. svjetskog rata i traženje posvete Rusije njezinom Bezgrješnom Srcu.

Gospa nas poučava:“- Žrtvujte se za grješnike i recite često, osobito kad prikazujete žrtvu: **Isuse, ovo je Tebi za ljubav, za obraćenje grješnika i kao naknada za uvrede Bezgrješnom Srcu Marijinu.“**

Ostavila nam je i jasnu poruku: “Vidjeli ste pakao kamo dolaze duše siromašnih grješnika. Da ih spasi, Bog želi uspostaviti u svijetu pobožnost mojem Bezgrješnom Srcu.”

Kod ukazanja pozvala bi uvijek na svakodnevnu molitvu svete krunice. Ovaj put je rekla: **“**Kad molite krunicu ponovite nakon svakog otajstva: **O moj Isuse, oprosti nam naše grijehe, očuvaj nas od paklenog ognja, dovedi u Raj sve duše, osobito one kojima je najpotrebnije Tvoje milosrđe.“**

Bit fatimske poruke je u pozivu na obraćenje, pokoru, davanje zadovoljštine, posveta Rusije i to sve kako bi zavladao mir. Sakrament svete ispovijedi je neizmjerno potreban za zdravlje i mir osobe, a sam Gospodin je rekao: “Onaj tko blaguje moje Tijelo i pije moju Krv, imat će život vječni.“

Bezgrješno Srce je sredstvo, put i oruđe spasenja. A Gospodin je Spasitelj.

Moram žalosno priznati kako nas je jedan profesor na teološkom fakultetu učio da se za vrijeme molitve pred Gospom ne kleči. Ako je tako bilo prije više od 10 godina, a što je onda tek danas?

Danas prijeti velika opasnost da se štovanje Gospe potisne na rub vjerničkog života.

Dvije su opasnosti:
1. Priznavanje Gospe kao uzora treba odvojiti od izravnog obraćanja njoj u stavu štovanja i molitve
2. Kad se zastupa načelo; ne treba se moliti Mariji već je potrebno moliti se kako je ona molila

Ove pogrješne nakane mogu se izbjeći samo tako da nadoknadimo za uvrjede koje se nanose Bezgrješnom Srcu Marijinu te da joj se i na taj način kao i općenito prizna da je vazda Djevica, Bogorodica kojoj smo dužni iskazati štovanje, molitvu, zahvalu.

U štovanju Majke Marije, ne radi se o čovjekovom samoostvarenju koje se danas stavlja u prvi plan i koji se lako može preokrenuti u profinjeni egoizam već o odricanju i poništenju od samih sebe, što nas vodi ljubavi prema Marijinom, Gospinom Srcu. Majka nas vodi Sinu.

Tek s pogledom na Bezgrješno Srce koje ljubi i trpi postaje jasno ono što papa Pio XII. kaže o Gospinom sudjelovanju u otkupljenju: “Budući da je Djevica bila tako nerazdvojno povezana s Kristom, spasenje nam je došlo iz najdublje povezanosti Kristove ljubavi i patnje s ljubavlju i bolima njegove Majke...“

Bezgrješno i Isusovo Srce su bitno nerazdvojiva. Sjedinimo svoja srca u patnji i boli s njihovim srcima. Na taj način život će nam postajati sve više preobražen.

Sveta Pričest Svetaca u djelima slikara:

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/08/sveta-pricest-svetaca-u-djelima-slikara.html

1. slika prikazuje posljednju Pričest svete Marije Egipatske, pokornice, slikar Marcantonio Franceschini, 1648.- 1729.

Tko je bila sveta Marija Egipatska?

Marija je rodom iz sjevernog Egipta. Živjela je od 344.- 421. Kad joj je bilo 12 godina, pobjegla je iz bogate očinske kuće u lučki grad Aleksandriju da bi ondje provodila život u raspuštenosti. Tako je proživjela 17 godina. Jednog dana, vidjevši skupinu hodočasnika kako se ukrcavaju u lađu da bi pošli u Jeruzalem, vođena više znatiželjom i avanturizmom, i sama se ukrcala u brod. Nadala se da će njezin ženski čar biti dostatan da plati troškove

putovanja. Ni slutila nije kako će njezinom pokvarenom i raspuštenom životu biti kraj u Jeruzalemu.

Na blagdan Svetog Križa htjela je s ostalim hodočasnicima ući u staru časnu baziliku. No, kakogod je pokušavala prekoračiti prag crkve, neka ju je tajanstvena sila neprestano zaustavljala. Opazivši u to jednu milosnu sliku Bogorodice Marije, pala je na koljena i zamolila je da je oslobodi. Bio je to za nju trenutak milosti i obraćenja. Mogla je s ostalima ući u crkvu te ondje počastiti relikviju svetoga Križa. Udovoljivši svojoj pobožnosti, zamolila je Presvetu Bogorodicu da joj pokaže put pokore.U taj je čas osjetila unutarnji poziv da se uputi prema rijeci Jordanu, a zatim je ušla u rijeku da se očisti. Nakon što je primila Pričest otišla je u pustinju i započela pustinjski život.
Jednoga dana neki jeromonah po imenu Zozim iz jedne palestinske laure pošao je da po pustinjačkom običaju dio svete Korizme provede u pravoj pustinji. Ondje susretne neobičnu pokornicu koja mu ispripovjedi svoj život. Završivši zamoli ga da je na označenom mjestu pronađe sljedeće godine na Veliki četvrtak i da joj donese svetu Pričest. Monah je to obećao i sljedeće godine vjerno ispunio svoje obećanje. Opet su se dogovorili da će se sastati za godinu dana. Kad je Zozim opet došao, našao ju je mrtvu. Prije smrti napisala je na tlu ovo: "Oče Zozime, sahrani tijelo ponizne Marije! Vrati zemlji što je od nje, pridruži prah prahu i u Božje ime moli za me! Umrla sam u mjesecu farmouti prema egipatskom brojenju, a što odgovara travnju prema rimskome, u noći muke našega Spasitelja, okrijepljena duhovnom hranom." Zozim je odmah shvatio da je Marija umrla još prošle godine u isti dan u koji joj je podijelio svetu Pričest. Sahranio ju je, vratio se u samostan te svome igumanu i subraći ispripovjedio njezin čudesni život.

Svetica je najprije bila štovana na Istoku, a potom i na Zapadu. Njezine relikvije nalaze se u talijanskim gradovima Rimu, Napulju i Cremoni te u belgijskom gradu Antwerpenu. Njezin život govori o tome kako je čovjek slab i koliko duboko može pasti, ali uz milost Božju postoji i mogućnost obraćenja. Likovi velikih grješnika i obraćenika hvalospjev su Božjem milosrđu. Zazivaju je kod opsjednutosti, duševnih i tjelesnih napasti, a zaštitnica je pokajnica i nekadašnjih prostitutki. Spomendan joj je 2.travnja.
2. Pričest svete Terezije Avilske, obnoviteljice Karmela, slikar Claudio Coello, 1642.-1693.

Što još napisati o toliko poznatoj svetojTereziji iz Avile?
Od dvanaestero djece u obitelji, tri su bile djevojčice i samo se Terezija posve slobodno i promišljeno odlučila za redovnički stalež. Nju je u samostan jednostavno vodila želja da spasi dušu. Poznavala je svoju narav i bojala se da bi u svijetu izgubila vječnu milost spasenja. Zbog toga je stupanje u samostan bio za nju veoma bolan i težak, upravo dramatičan doživljaj. Ona sama o tome svjedoči: »Jedva mogu vjerovati da će moja bol i u smrti biti veća od one što sam je osjećala kad sam napuštala roditeljsku kuću. Činilo mi se kao da se u meni odvaja svaka pojedina kost.«

Njezina pisana djela: Knjiga Gospodinovih smilovanja, u kojoj je majstorski i duboko psihološki opisala povijest svoga života, Put savršenosti, Stanovi ili grad duša, Utemeljenja, kao i nebrojeni odgojni spisi te svjedočanstva uzvišene mistične lirike. Terezija iz Avile je znala kako mistika može postati vražja zamka te je molila da u Gospodin oslobodi darova, a

željela je svim srcem raditi na poništenju same sebe. Vrag preko dobivenih darova na osobu može djelovati kroz sebeljublje, oholost i samodopadnost. Ta je sveta redovnica nosila sve brige i tjeskobe Tridentskog sabora, bitku kod Lepanta, događaje u svojoj domovini Španjolskoj, misijski rad u Americi. Sama je rekla da je Indijanci tamo u Americi stoje mnogo jer je u molitvi za njihovo spasenje mnogo uzdisala. Iako je bila na vrhuncima mistike, nije bila daleko od svega onoga što se u tadašnjoj Crkvi i u svijetu događalo.

Naslućujući sve kušnje **koje čekaju** Crkvu i kršćanstvo, vapila je: »O, kršćani, vrijeme je da branite svoga Kralja te da se u tako velikoj zapuštenosti oko njega svrstate! Jer malen je broj vjernih koji ga još okružuje; veliko je naprotiv mnoštvo onih koji slijede Lucifera. No, najgore je što oni koji se na vani očituju kao Gospodinovi prijatelji, potajno ga iznutra izdaju, tako da on ne nalazi gotovo nikoga na koga bi se mogao osloniti.« No Sveta Terezija je znala i vjerovala da je odlučujuće oružje jedino molitva jer iz nje i druga sredstva dobivaju svoju jakost.

Svetom je proglašena službeno 1622.godine. Najprije je proglašena zaštitnicom Španjolske i njezine vojske, a zatim i kao pomoćnica dušama u čistilištu i zaštitnica od bolesti srca.

Glasoviti Bossuet, teolog, dogmatičar, biskup nije se ustručavao reći: “Terezija ima u mistici isto značenje kao Toma Akvinski u dogmatici.“

Proglašena je 27. rujna 1970. naučiteljicom Crkve. Završavam ovaj sažeti prikaz o sv. Tereziji njezinim riječima, koje neprekidno pomažu i u ovim vremenima, a što ih je zapisala na jedan listić i čuvala ih u svome Časoslovu:

"Neka te ništa ne zbuni, ništa neka te ne plaši! Sve prolazi; Bog se ne mijenja – ostaje uvijek isti. Strpljivost sve dosegne. Tko ima Boga, tome ništa ne nedostaje. Samo Bog dostaje!"

3. Posljednja Pričest Svetog Ljudevita IX., francuskog kralja, slikarAry Scheffer 1795-1858.

(1214. - 1270.)

Molimo kako bi na mjesto upravitelja zemaljskih dobara dobili vrlo poštene, marljive, Bogu i narodu predane osobe. Što se ističe kod ovoga kralja?

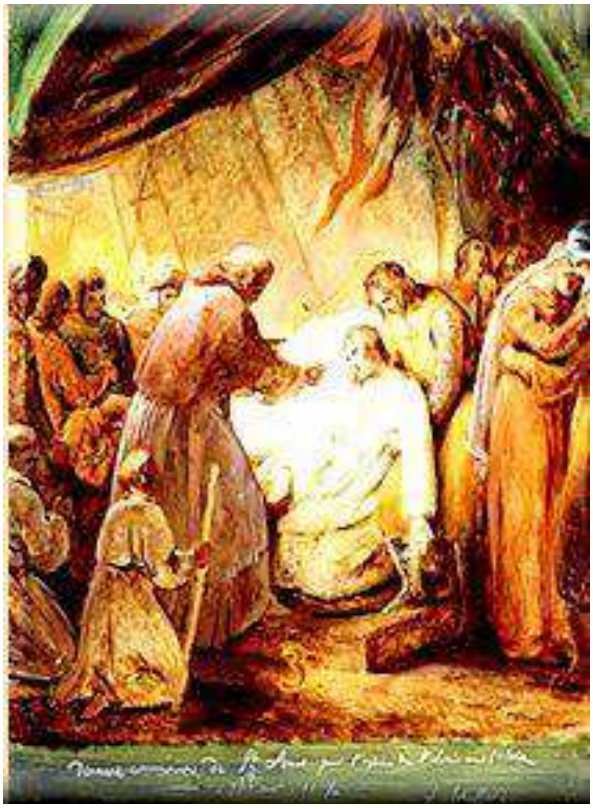

Sveti je kralj Ljudevit ljubio Boga svim svojim srcem te nasljedovao njegove čine; kad je uvidio da je sam Bog umro iz ljubavi za svoj narod i on je više put svoje tijelo izložio avanturi iz ljubavi prema svome narodu. Da je htio, lako se od toga mogao osloboditi. Govorio je svome sinu:“ Sine, od svega se trebaš čuvati što znaš da se Bogu ne sviđa, to znači od svakog smrtnog grijeha, tako da radije moraš dati da te muče svakovrsnim mučenjem nego da počiniš smrtni grijeh. Osim toga, ako ti Gospodin pripusti neku poteškoću, blago je i sa zahvaljivanjem podnesi. Misli da je to za tvoje dobro i da si je, možda, zaslužio. K tome, ako te Gospodin podari bilo kakvim blagostanjem, moraš ponizno zahvaliti, bojeći se da ne postaneš lošiji zbog isprazne slave ili na koji drugi način. Boga ne smiješ napadati ili vrijeđati u njegovim darovima. Rado i pobožno slušaj crkvenu službu. Dok si u crkvi, ne gledaj naokolo rastreseno i ne govori ispraznosti, nego moli Gospodina pobožno ustima ili razmatrajući u srcu. Neka ti je srce blago kad je riječ o siromasima, bijednima i žalosnima. Pritječi im u pomoć prema svojim mogućnostima i tješi ih. Bogu budi zahvalan za sva dobročinstva što ti ih je udijelio i tako ćeš biti dostojan da primiš i veća.

Prema podložnicima budi pravedan te se u tom drži crte pravednosti i ne skreći ni desno ni lijevo. Dok nisi siguran gdje je istina, više budi na strani siromaha nego bogataša. Nastoj da se iz tvoje zemlje ukloni svaki grijeh, nadasve pak bogohulstvo i krivovjerja. Predragi sine, na kraju te blagoslivljam svim blagoslovom što ga odani otac može podijeliti sinu. Neka te cijelo Trojstvo i svi sveti čuvaju od svakog zla. Dao ti Bog milost da vršiš njegovu volju te ga služiš i častiš. Nastoj da se iz tvoje zemlje ukloni svaki grijeh, nadasve pak bogohulstvo i krivovjerja. Predragi sine, na kraju te blagoslivljam svim blagoslovom što ga odani otac može podijeliti sinu. Neka te cijelo Trojstvo i svi sveti čuvaju od svakog zla. Dao ti Bog milost da vršiš njegovu volju te ga služiš i častiš. Na taj ćemo način poslije ovoga života dospjeti skupa k njemu da ga gledamo, ljubimo i slavimo bez kraja. Amen.« ćemo način poslije ovoga života dospjeti skupa k njemu da ga gledamo, ljubimo i slavimo bez kraja. Amen.«

Kćeri piše: “Draga kćerko, jer mislim da ćeš zbog ljubavi prema meni od mene primiti ovo drage volje i radije nego od ikoga drugoga, došao sam na pomisao da ti svojom rukom napišem nekoliko pouka. Poučavam te da ljubiš našega Gospodina Boga svim svojim srcem i svom svojom snagom: jer bez toga ne može vrijediti nijedna stvar, ne može se dobro ljubiti nijedna stvar, a ni pravo ni korisno. Gospodin je onaj kome sve stvorenje može reći: ’Gospodine, ti si Bog moj, komu nisu potrebna moja dobra.’ Gospodin je onaj koji je poslao

na zemlju svoga blagoslovljenoga Sina i žrtvovao ga u smrt da nas oslobodi od smrti pakla. Ako ga ljubiš, ti ćeš imati koristi od toga. Stvor koji svoju ljubav drugome daje, a ne njemu, na krivom je putu. Način je na koji moramo ljubiti Boga, da ga ljubimo bez mjere. On je zaslužio da ga ljubimo jer on nas je prvi ljubio.
Htio bih da znaš razmišljati o djelima što ih je blagoslovljeni Božji Sin učinio za naše otkupljenje. Imaj veliku želju da mu se svidiš i brižno nastoj kloniti se svih stvari koje bi mu se mogle ne svidjeti. Draga kćeri, ako te progoni bolest, podnosi to drage volje i zahvaljuj Bogu, jer ti je vjerovati da ti on to šalje za tvoje dobro. Ako pak imaš sreću tjelesnoga zdravlja ili što drugo, opet ponizno zahvaljuj Gospodinu. Čuvaj se da tobom ne ovlada oholost ili koja druga opačina!... Ako ti je što teško u srcu, reci to svom ispovjedniku ili drugoj čestitoj osobi! Prema ljudima imaj dobro srce, rado pomaži dijeleći milostinju. Pomaži i one koji su radi Gospodina odabrali siromaštvo. Pazi da budeš savršena u svakom dobru pa da oni koji te vide ili čuju o tebi govoriti, budu potaknuti tvojim dobrim primjerom.
Čini mi se kako nije dobro da imaš odviše odjeće i nakita, tobože prema svome staležu. Baš obratno od toga, bit će bolje ako mjesto toga budeš davala milostinju. Nemoj trošiti odviše vremena i brige da se ukrasiš i čuvaj se pretjeranosti u nakitu. U tome je bolje manje nego više...«

Kralj je Ljudevit već za života uživao glas sveca. Svetim ga je proglasio g. 1297. papa Bonifacije VIII. Spomendan mu je 25.kolovoza.

Blagoslovi Gospodine našu Domovinu i svojom Providnošću obdari svetim i dobrim osobama na vlasti!

Na koju ćeš stranu kako ne bi jeo i pio vlastitu osudu?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/08/na-koju-ces-stranu-kako-ne-bi-jeo-i-pio.html

Duga predstavlja i u Božjoj Riječi znak saveza s Bogom

Božja Riječ svaki dan ispred nas stavlja opredjeljenje, izbor. Upućuje nas da biramo. Biramo između prokletstva i blagoslova. Bog želi sve spasiti, ali i o tebi ovisi što ćeš izabrati. Ti odlučuješ na koju ćeš stranu. Nije to izbor lijeve ili desne strane već između prokletstva i blagoslova koje može biti vječno! Želiš li slušati ljudski ili Božji nauk? Božji nauk je nepromjenjiv. Bog grijeh osuđuje.
Često smo svjedoci tome kako iz lažnog osjećaja dobrote ili lažnog milosrđa, sveti sakramenti posebno Pričest se udjeljuje osobama koje nemaju baš ništa od kršćanstva i koje se, unatoč tomu što se ispovijedaju kršćanima, protive Crkvenom nauku.

I danas sam žalosno svjedočila tome priznanju od strane dvije osobe koje su govorile o tome kako za vrijeme Mise gledaju koliko je tko zgodan, a posebno da se to odnosi na svećenike. Kad su čule što im govorim brzo su promijenile temu. Svjedočila sam razgovoru katolika o horoskopskim znakovima, a i katolicima koji sebe i ne čuju kada psuju ili ružno govore. Na lijep način sam im odgovorila kako onaj tko je katolik ne može biti u znaku već je Božje dijete, a iza svakog znaka je demon. Pitala sam čuju li sebe što govore? Slušala sam mlade kako dozivaju duh umrle osobe, a odgovorila sam im da im se ne javlja osoba već demon iz pakla.
Zatim sam dalje razmišljala...

Kako se može dopustiti gradonačelniku, koji promiče gay pride, da se pojavi u Crkvi i primi Euharistiju? Zašto se dopušta da na Crkvu padne ljaga gay svećenika i pedofila? Zašto biskupi ne povedu više brige oko toga koga pomazuju za svećenika? Kako se može dopustiti da se neki političar, koji je u Saboru izglasao zakone protivne kršćanskom moralu kao npr. za umjetnu oplodnju ili Istambulsku konvenciju, pojavi u Crkvi da primi Pričest, a da se prije toga nije pokajao i ispovjedio? Kako se može dopustiti da oni koji žive u vanbračnoj zajednici ili civilnom braku prime Sakrament Pričesti? Mi nismo izmislili da je preljub zlo, grijeh. Zašto nema odgovora na pitanje kardinalima u vezi pobudnice Amoris

Leatie? Radi li to i crkvena i svjetovna vlast na stvaranju novog svjetskog poretka kroz novi nauk bez grijeha? Novi nauk koji je zapravo put velikoj apostaziji, koja je najavljena, ali najavljena iz razloga da budemo bolji... (i u Božjoj Riječi vidimo otpad najprije naroda koji je zaboravio tko ga je izveo iz Egipta).

Svaki dan pitanje na koju ćeš stranu? Biraj! Prokletstvo ili blagoslov?

Nitko između nas nije dostojan primiti sakrament, ali Gospodin zahtjeva svetost života odnosno da živimo u Njegovoj milosti, u opredjeljenju za Njega. Bez teškog grijeha i u borbi protiv lakih grijeha. Onaj koji sakramentalnom putu pristupa bez napora da postane bolji "jede i pije vlastitu osudu".

Svećenik budno mora paziti kako i kome udjeljuje sakramente. Ako ih udjeljuje kao da su "stvari" još je veći grješnik od onoga koji ih prima bez prikladne priprave.

Ja i moj dom smo odlučili slijediti Božji nepromjenjiv nauk i služiti Gospodinu kako On želi u sve dane života svojega.

A Ti? Na koju ćeš stranu? Biraj, prokletstvo ili blagoslov?!

Nije lako, ali pomoći će nam opet Ona, Majka!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/08/nije-lako-ali-pomoci-ce-nam-opet-ona.html

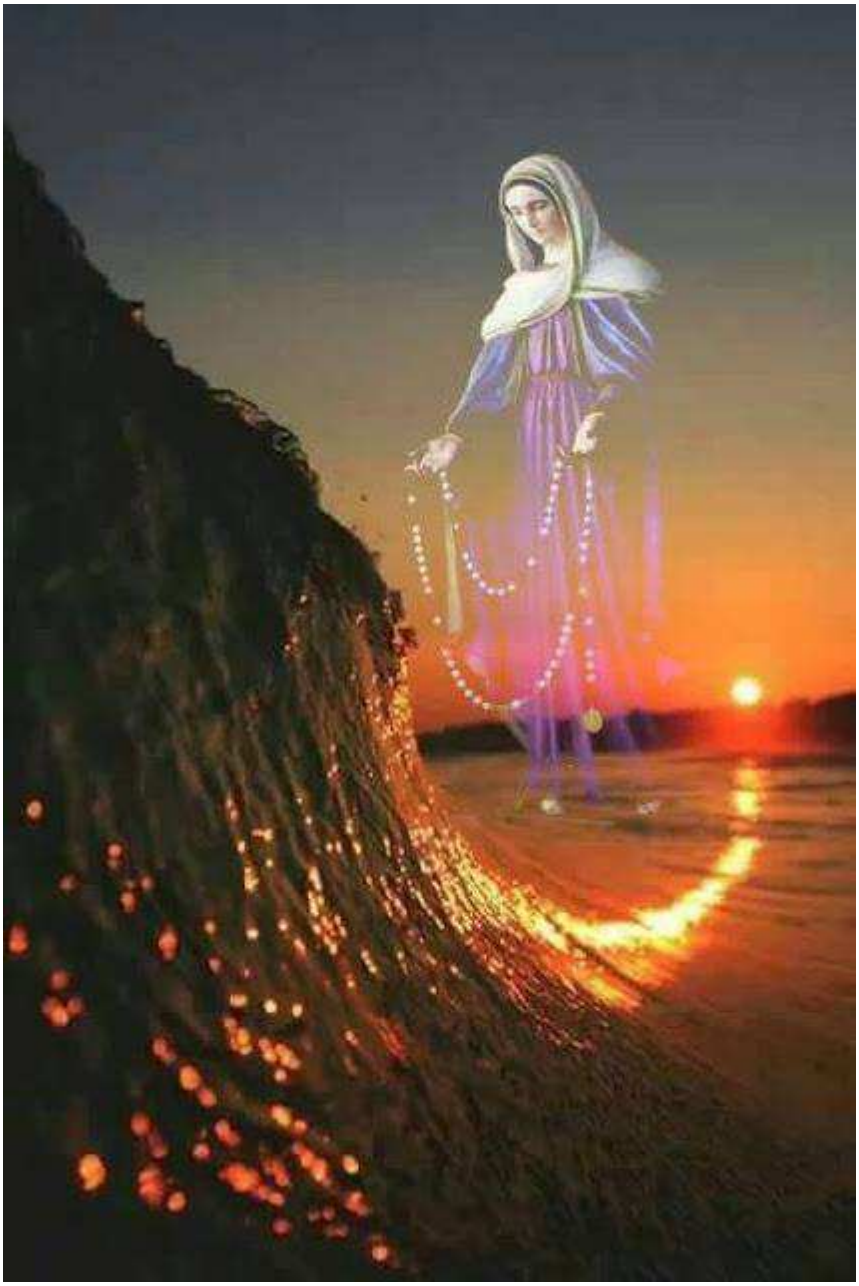

Sv. Bernardo kliče: „O bio ti tko mu drago, pa na te navale vjetrovi napasti ili se nasučeš na hridi teškoća: Respice Stellam, voca Mariam! - Svrni pogled svog srca na Zvijezdu, zazovi Mariju! Ako te bacaju valovi oholosti, ambicije, svađe, zavisti . .. ako te muči nečovječna zloća, zastiđuje rugoba vlastite savjesti, straši užas suda, guta vir tuge i očaja: Cogita Mariam! - Misli na Mariju! . . .“

Možda rijetko u kojem djelu nalazimo tako iskrenu prošnju, tako bolan vapaj i krik za oslobođenjem, kako je to napisano u Goetheovom „Faustu“. Jadna je Margareta prevarena, duboko ponižena i razočarana. Grijeh je nije usrećio, već naprotiv ispunio neizrecivom nostalgijom i tugom . Iz tog se duševnog stanja vinuo krik Bezgrešnoj:

„Prikloni lice, Bogorodice; Djevo i jada se spomeni mog!“ Margaretinu molitvu ponavljali su toliki i tolike. Vjerujem da se Bezgrešna nije oglušila, već opet i opet satrla glavu zavodniku sotoni koji se vječno diže protiv Boga i njegova kraljevstva u dušama. Molimo je s pouzdanjem i mi! Jedan je suvremeni pisac u predvečerje svog života Majci Božjoj u čast napisao ove riječi: „Ti si, o Marijo, neviđeni Cvijet, koji svojom ljepotom čarom vječno privlačiš pčele ...
Ti si osmijeh na usnama Adamovim... Ti si posuda ponovo ispunjena žuborom krsne vode, Ti si himan koji još nije dopjevan. Njegova nam jeka još uvijek odzvanja u ušima , puni dušu milinom, Ti si dijamant koji je polako tvorila strpljivost neba i zvijezda, njegove su zrake dugo sazrijevale u skrovitosti Svjetla...“ „I kad god se Tebi usred stada ljudi obraćam, uvijek vidim da si Ti najljepša Pastirica koju s počitanjem motre i slijede sve ovce.“

Iz propovijedi svećenika J.H.

"**Ne odvraćaj pogled od sjaja ove zvijezde, ako ne želiš nestati u oluji"** - natpis je iz 1858. godine na ulazu u ovu na slici zavjetnu crkvicu Navještenja Blažene djevice Marije na rtu Annunziate na Čikatu, Mali Lošinj.To je bilo mjesto gdje su se ispraćali i dočekivali pomorci. Mjesto strepnji, molitve, radosti i suza. Dok su muževi isplovljavali, žene i djeca su pješačili do Annunziate. Zatim bi se muškarci iskrcali u barke i stepenicama popeli do crkve gdje se održala sv. Misa uz molitve Majci Božjoj za sretan put, a molitve bi predvodio kapetan. Bio je to službeni ispraćaj na kojem su žene mahale bijelim rupcima, a djeca bijelim plahtama. Žene su često znale sjediti i čekati na rtu samo da iz daljine mogu mahnuti svom kapetanu koji bi zatrubio ili zazvonio s broda kao znak da je Lošinjanin.Nekad je magla omela susret na daljinu, a najčešće su dječaci barkama dolazili u blizinu broda gdje bi im očevi spustili svežanj robe i darove, mahnuli im i nastavili dalje. Uvijek me oduševljavalo to čekanje i vjernost bračnih parova, ljubav, za razliku od današnjih dana gdje nedostaje povjerenja, gdje je sve kao na valovima nestabilno. Molimo da svi zajedno shvatimo kolika je ljepota u vjernosti i odanosti najprije Bogu, a potom iz te odanosti bračnom partneru. I duhovna zvanja su pozvana moliti za brakove i obitelji.
Zavjetne slike koje bi donosili pomorci koji su nakon nevere spašeni izrađivale su se u znak zahvalnosti za zagovor i posredništvo svecima, kao zahvala za spas u nevremenu...

Molitva Gospi žalosnoj

O Marijo, Majko Otkupitelja, slavo kršćana i spasenje naše, budi blagoslovljena jer nisi nikad odbila pomoć onima koji Te zazivaju. Kad hitaš u našu pomoć, bijes rata se smiruje, neprijatelji bježe i sam đavao biva pokoren od Tvoje nepobjedive ruke. A tko bi nas mogao utješiti ako ne Ti, o blažena, koju Te Crkva proglasila utjehom žalosnih i utočištem grješnika?
Primi dakle dobrostivo naše prošnje i prati nas u bolima koje pritišću naše postojanje. Smiluj se nepokretnima u njihovim patnjama, siromasima u nevolji, pomorcima u oluji, zatvorenicima u zatvorima, borcima u bitkama, umirućima na samrti i udijeli svima olakšanje i utjehu vodeći ih na putu vječnog spasenja. Amen.

3X Zdravo Marijo

Sveta Žrtva – najtjesnije sjedinjenje sa živim Bogom

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/09/sveta-zrtva-najtjesnije-sjedinjenje-sa.html

To je sveta Misa, središnji liturgijski čin. Sveta Misa nosi na sebi sve biljege potpune žrtve. lzvanjski, vidljivi prinos ove Žrtve jest Tijelo i Krv Isusa Krista pod prilikama kruha i vina. S ovim prinosom združeno je i najsavršenije klanjanje i zahvaljivanje, prošnja i pomirenje. U ovoj Žrtvi glavni Nadsvećenik, koji Žrtvuje jest Krist Bog - Čovjek, a svećenik je njegov sluga. Bitni obred i čin, kojim se izvršava Žrtvovanje i prinošenje, jest pretvorba kruha i vina u sveto Tijelo i Krv Gospodnju. Taj čin pretvorbe ustanovio je sam Isus, a ostalo je dodala Crkva, koja je primila puninu vlasti od Krista Spasitelja. Tako se sjedinjuje čovjek najtješnje sa Živim Bogom. Pričest svetih prinosa dopunjuje i usavršuje Žrtvu. Po njoj čovjek najpotpunije izražava unutarnju žrtvu srca te postiže divne plodove žrtve. Tako se u svetoj Misi i u glavnim njezinim dijelovima: prikazanju, pretvorbi i pričesti najdivnije ispunjavaju svi uvjeti žrtve.

Ta žrtva svete Mise je obnavljanje žrtve na križu. One neizmjerne, nepojmljive Žrtve Božje ljubavi. Razlika je samo u tom, što je na Kalvariji Krist osobno prinio žrtvu krvnu, a sada prinosi preko ruku svećeničkih nekrvnu. Žrtva križa zaslužila nam je spasenje, a žrtva oltara primjenjuje ljudima plodove toga spasenja. Žrtve Starog Zavjeta bile su tek sjene, tek pralik i naviještanje ove neizmjerno svete žrtve, gdje Bog sam žrtvuje, sam biva žrtva. Po ovoj Žrtvi teče spasenje svijetu, jer u njoj se žrtvuje Krist, koji živi-svagda. da zagovara ljude (Hebr. 7,23). Ova žrtva daje život Crkvi Božjoj, u njoj je nepresušni izvor i ocean, odakle se napajaju djeca Božja, koja kao dionici žrtve Jaganjčeve na zemlji dobivaju čvrsti zalog, da će ga jednom uživati na vijeke u nebu.

Sad nam je jasno, zašto je sveta Misa središte liturgije, najsvetiji liturgijski čin. Sad shvaćamo i to, zašto se u istočnoj Crkvi Misa zove jednostavno Liturgija: bez žrtve svete Mise nema istinskog ni pravog bogoštovlja, u svetoj Misi nalazi se punina božanske službe, da, sveta Misa je najuzvišenija liturgija. Točno je da ima i drugih liturgijskih čina božanske naravi, neizmjerne vrijednosti. No svi oni dobili su nadnaravnu milost i snagu tek po Žrtvi i zato smjeraju svi k žrtvi, k Euharistiji, gdje prebiva središte svega života Krist Otkupitelj. Poštujmo i ljubimo zato ovu božansku Žrtvu!

Izvor: Glasnik Gospe Lurdske, 1934

Pročitajte o Tradicionalnoj Misi OVDJE.

Također je korisno pročitati i što to govori savjetnik s Drugog vatikanskog koncila, a pročitajte njegov govor OVDJE.

Ako se ne obratite, svi ćete jednako propasti

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/09/ako-se-ne-obratite-svi-cete-jednako.html

Sakrament pokore ili sv.Ispovijedi

Sveta Marija Ana je kao djevojčica ostala bez roditelja i već tad je Bogu zavjetovala djevičanstvo. Živjela je kod kuće asketski život u molitvi. Blistala je čestitošću života, a ipak je u želji da ispašta više za grijehe drugih ljudi nego svoje, dragovoljnim trpljenjima i posebno čestim postovima trapila djevičansko tijelo, mučila oštrim pasom i do krvi krotila jakim bičevanjem. Bila je član Trećeg reda svetog Franje.

Natovarena teškim križem išla je od postaje do postaje patnika Isusa Krista proživljavajući bol Božanskoga Otkupitelja, i uzvraćajući ljubavlju za beskrajnu ljubav gorke je suze prolijevala.

Ležeći kadšto na tlu, kad što na golim daskama, ona je kratko uživala u snu jer veći dio noći je, klečeći na koljenima – uzdignuta duha i duše Bogu, provodila u usrdnim molitvama i razmišljanju o nebeskim stvarima.

Osobito u naše vrijeme ne shvaćamo ovu vrstu pokorničkog života kako treba, niti ga cijenimo kako treba, štoviše mnogi danas do toga malo drže ili preziru i posve zanemaruju. Međutim, treba imati na pameti poslije Adamova pada, a i mi smo njim nasljedno okrnjeni i skloni privlačivosti mana, da nam je uopće svima potrebna pokora prema onoj: "Ako pokoru ne budete činili (ako se ne obratite budući da obraćenje i pokora idu zajedno), svi ćete jednako propasti."

Ništa nije potrebnije da spriječimo buntovne pokrete duše i da zdravom razumu podvrgnemo naravne nagone.

Sveta pokora i njezina kažnjavanja imaju zaista, ako su dragovoljno prihvaćena, neku nebesku slast koju ne mogu pružiti prolazna dobra.

To je vrlo često iskusila Ana Marija de Parédes. I kad je posebno potaknuta ljubavlju Božjom i ljubavlju prema bližnjima, kažnjavala žestoko samu sebe kako bi okajala grijehe drugih, tada bi izvan svojih osjetila u zanosu doživjela i nešto okusila od vječnog blaženstva. Tako oblikovana božanskom milošću i usavršena nije nastojala samo oko svoga spasenja već i ostalih koliko je mogla.

Darežljivo je olakšavala bijedu siromaha, ublažavala patnje bolesnih. Njegovala je urođenike Indijance i crnce. I kad su državne nevolje i teške nesreće kao potres i zarazne bolesti zastrašivale i mučile građane, što se nije moglo ljudskom moći pomoći, nastojala je ponizno isprositi milosrđe od Oca molitvom, pokorom i prikazujući svoj život.

Umrla je 24. svibnja u 31. godini života.

Iz govora pape Pija XII o svetoj Mariji Ani Parédes, djevica, III. reda svetog Franje

—

> Oni koji pripadaju Kristu razapeli su svoje tijelo s njegovim strastima i požudama.

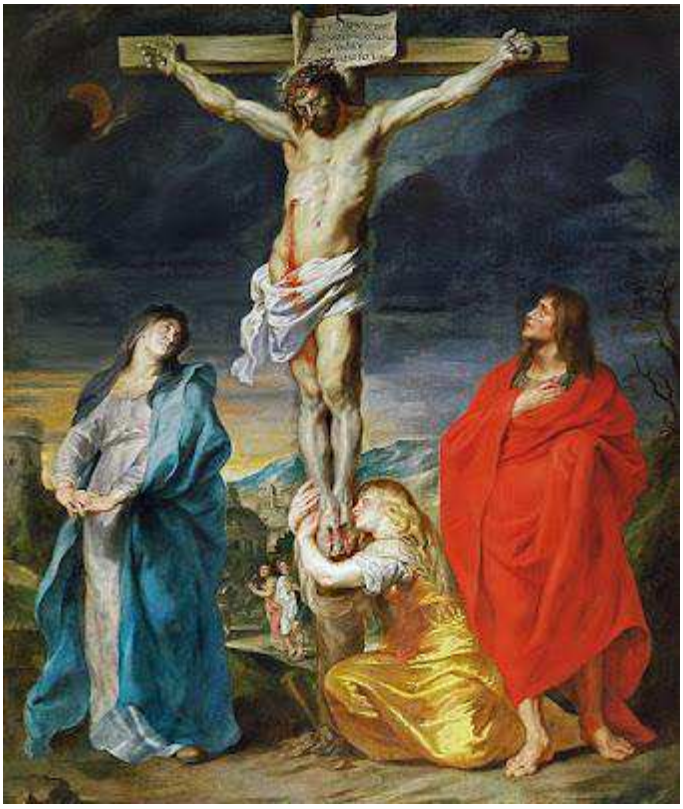

Majka Marija je posrednica vječnoga spasenja

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/09/majka-marija-je-posrednica-vjecnoga.html

"Najljepšu hvalu u čast Marije izrekla je Crkva, kada je Mariju nazvala Kćerkom Oca, Majkom Sina i Zaručnicom Duha Svetoga. Ona je primila više milosti, nego anđeli i svi sveti zajedno. **Sačuvao ju je već u njezinom začeću od istočnog grijeha.** Tu milost je samo Ona dobila. Njom se je htio Bog poslužiti da razori kraljevstvo đavla. Služila je tako što je rodila Spasitelja. Zato đavo dršće pred Njom jer zna da je gubitnik.

Poslije klanjanja vrijednog Tijela Isusa Krista Ona je najljepši ures mora. Majka Marija neprekidno drži svoje oči upravljene na nas, svoju djecu i zato u problemima, obratimo svoje srce k Njoj i budimo sigurni da ćemo dobiti potrebnu milost.

Prije Njezinog rođenja ležala je nad našim glavama srdžba Božja kao crni oblak, kao mač, spreman da padne na nas. No kad se preblažena Djevica pojavila na zemlji, Božja srdžba se ublažila.
Preblažena Djevica nas je dva puta rodila: - kod Utjelovljenja vječne Riječi i pod križem, Ona je stoga naša dvostruka Majka.
Srce dobre Majke je samo ljubav i smilovanje. Ništa više ne želi nego da nas vidi radosne.
Obratimo joj se!

Sinu priliči pravednost, Majci samo ljubav. Bog Sin nas je ljubio sve do smrti na križu, ali u Njegovu Srcu stanuje pravednost, koja je istaknuta osobina Božja, no u Srcu Preblažene Djevice Marije stanuje samo smilovanje.

Srce Marijino gori tako od ljubavi prema nama, da su sva srca svih majki zajedno, uspoređena s Njezinim, samo kao komad leda.

Ona se postavlja između svoga Sina i nas bijednih grješnika. Što dulje mi grcamo u bijedi grijeha, toliko više nježnosti i samilosti ima Ona s nama. Ne hita li Majka uvijek najslabijemu od svoje djece u pomoć i onomu, koji je najviše izloženo opasnostima?

Jednom zgodom kad je Majka zamolila Sina da se smiluje jednom grješniku, bijednom krivcu Sin joj je odgovorio: "Majko moja, ja Ti ne mogu ništa odbiti. Kad bi se osuđenici u paklu mogli kajati za svoje grijehe, Ti bi i za njih postigla milost." Biste li ikad pomislili koliki je bezdan veličine, moći i ljubavi Majka Marija?

Najljepša molitva je sveta Krunica, a sastoji se od "Zdravo Marija", pozdrava svetog **Arhanđela Gabrijela**, svete Elizabete i ocrtava dva najsigurnija trenutka SAD i na ČASU SMRTI. S tom molitvom već sad pripremamo trenutak prelaska u vječnost.

Nemoguće je ustrajati u grijehu, ako se iskrena srca promatraju tajne krunice.

Mi, smrtnici nikad nećemo moći shvatiti koliko je mnogo Majka zabrinuta za nas. Najmanje pouzdanje koje mi u Nju stavljamo neće ostati bez nagrade. **Sretan je onaj koji pod Njezinom zaštitom živi i umire, može se sa dobrim razlogom ustanoviti, da je njegov vječni spas siguran i da će jednom nebo biti njegova baština.**

Svi sveci imali su veliko poštovanje prema Preblaženoj Djevici. Nijedna milost ne dolazi s neba, koja ne bi prošla kroz Njezine ruke. U nijednu se gospodsku kuću ne ulazi, a da se prije ne prijavi kod vratara, Majka Božja je vratarica nebesa.

Sve što Sin traži od Oca, dobiva, sve što Majka traži od Sina, jednako dobiva.

Nikad nećemo dovoljno spoznati slavu Marijinu, kao ni moć, koju Joj je podijelio Krist, Njezin božanski Sin, nikad mi nećemo potpuno shvatiti onu težnju, koju Ona ima da nas usreći. Ona nas ljubi kao svoju djecu. Raduje se radi moći, koju Joj je Bog dao, da može nam koristiti.

Da, Marija je naša Posrednica, Ona prinosi svome Sinu sve naše prošnje, naše suze i uzdahe, Ona posreduje za milosti, koje su potrebne za naš spas.

Puštajmo da naše molitve prolaze kroz ruke svete Djevice, one će se tako napuniti slatkim mirisom.

Što čini Blaženu Djevicu Mariju tako ugodnom u očima Božjim, ako ne poniznost i neznatno mišljenje, što ga je Ona o samoj sebi imala?

Hoćemo li da, slično kao i Marija, umremo bez boli? Živimo, kao Ona, svoje srce ne vežimo na stvorene stvari, ljubimo samog Boga, težimo samo za Njim, nastojmo da se samo Njemu svidimo u svemu, što činimo.

Ako govorimo o svjetskim stvarima, kao o trgovini, politici... postane to s vremenom dosadno. No, ako govorimo o Presvetoj Djevici Mariji, nalazimo uvijek nove stvari. Pobožnost prema Majci Božjoj je isto tako blaga i slatka, kao i snažna i hranjiva za našu dušu."

Izvor: Arški župnik, sveti Ivan Marija Vianney

Uživajmo u druženju s Majkom i Bogom, a na korist vječnog spasenja!

Mala Marija tek rođena

Fulda – grad apostola Njemačke, sv.Bonifacija

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/09/fulda-grad-apostola-njemacke.html

Unutrašnjost katedrale sv. Salvatora

Fulda je grad u njemačkoj pokrajini Hessen, na rijeci Fuldi. Grad je administrativno sjedište istoimenog administrativnog okruga.

Razvoj Fulde neraskidivo je vezan uz benediktinsku opatiju *Fulda* (Kloster Fulda), koju je osnovao sv. Sturm - 744., učenik sv. Bonifacija, pokrštavatelja germanskih plemena. Opatija Fulda je bila izuzetno bitna u tom vremenu ranog kršćanstva, jer je služila kao rasadnik misionara koji su kasnije pratili vojske Karla Velikog i na taj način pokrstili poganske Sase.

Od samog početka protureformacije Fulda je dobila posebno značajnu ulogu, kao jedan od njemačkih katoličkih centara borbe protiv luteranske reformacije.

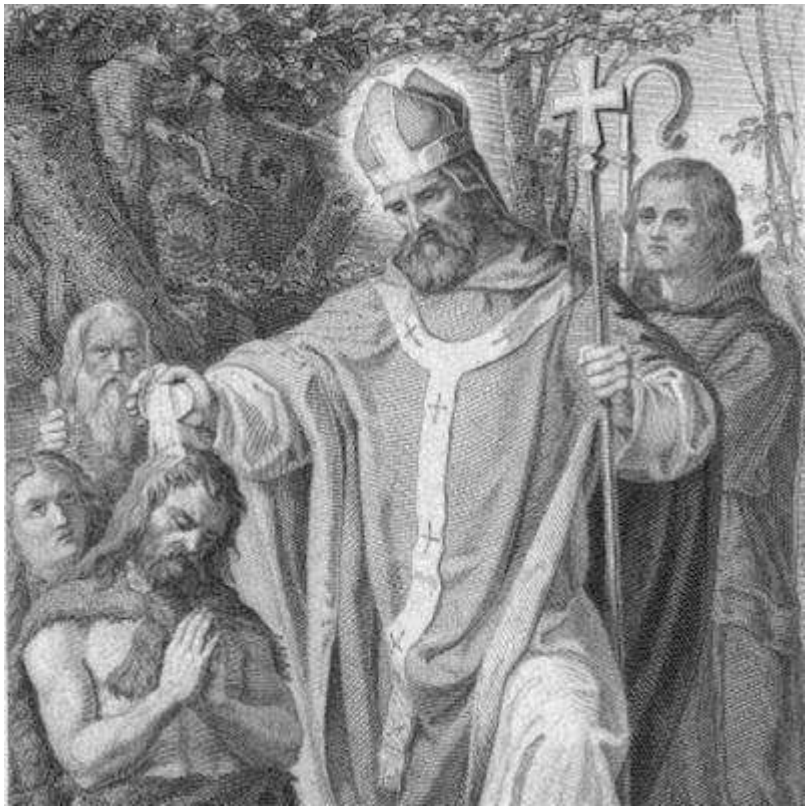

Sveti Bonifacije – apostol Njemačke (benediktinac, apostol, mučenik)

Bonifacijev misijski rad sastojat će se u tome da te već pokrštene Germane dovede do dubljih spoznaja kršćanskih istina i do pravoga života iz vjere. Za tu svrhu osnivao je na njemačkom tlu benediktinske opatije, iz kojih je onda ižaravala kršćanska uljudba i kršćanski život. Osnivao je i ženske samostane za benediktinke, pri čemu je imao naročitu pomoć od svete Liobe, žene hrabre i pune duha. Njoj Nijemci zahvaljuju prve početke višega odgoja za djevojke. Sve što je tada u Njemačkoj bilo učinjeno na području gospodarstva, graditeljstva, slikarstva, plastike, glazbe, književnosti, znanosti i odgoja, sve to bez izuzetka potječe iz benediktinskih samostana.

Najglasovitiji samostan što ga je na njemačkom tlu utemeljio sv. Bonifacije bio je u Fuldi.
To je bila njegova najomiljenija zadužbina, za koju je učinio sve što je znao i mogao. Posvetio ju je Presvetom Otkupitelju. U njoj je želio biti i pokopan.

Sve što je sv. Bonifacije učinio za Njemačku i za kršćanski Zapad uopće, bilo je u službi rimske Crkve i prvaka apostola sv. Petra.

Bonifacije je održao i u franačkoj Crkvi brojne biskupijske sinode koje su mnogo pridonijele da se pridiglo prilično palo ćudoređe, osobito među klerom.U proljeće g. 754. Bonifacije je opet otišao na sjever. Pratila su ga brojna redovnička subraća. Utaborili su se nedaleko od morske obale. Žetva je bila velika i bogata. Bonifacije je 5. lipnja očekivao novokrštenike za sakrament potvrde. Umjesto njih u tabor je provalila četa razbojnika i sve poubijala. Jedna očevitka, koja je umakla smrti, svjedoči kako je Bonifacije htio knjigom zaštititi glavu. Ta knjiga pokopana je s njime u Fuldi i još se i danas može vidjeti. To je codex od pergamene teološkog sadržaja, a na njemu se opažaju tragovi udarca mačem.
I tako je sv. Bonifacije svoju veliku i svestranu djelatnost zapečatio i vlastitom krvlju koja je postala sjeme novih kršćana i novoga procvata Crkve u germanskim zemljama. S pravom je rečeno da tajna njegove povijesne veličine ne leži u duševnoj genijalnosti, već u snazi nesebičnog služenja Crkvi i njezinoj vidljivoj glavi.

Nekoliko fotografija

Na fotografiji se vidi i kip svetoga Bonifacija

Glavna katedrala u Fuldi, posvećena sv. Salvatoru
Glavni Oltar u katedrali

Grob svetoga Bonifacija

Njemački poznatiji sveci su još i Albert Veliki (sv. Toma Akvinski je njegov najpoznatiji učenik), Sveti Bruno - osnivač kartuzijanskog reda, sveta Hildegarda iz Bingena - časna sestra, mističarka, papa Lav IX. koji se smatra za najvažnijeg njemačkog papu. Za vrijeme njegovog pontifikata došlo je do Istočnog raskola,1054. godine. Karl Leisner je blaženik koji je zbog kritiziranja nacizma prošao koncentracijski logor, mučenik. Pokrenut je postupak za proglašenjem svetim.

Djelo za vječni blagoslov

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/09/djelo-za-vjecni-blagoslov_12.html

Riječi koje Majka upućuje preko vidjelice Lucije u Fatimi svima koji iskrena srca u punini žele biti posve Njezini i po Njoj posve Božji: "Kćeri moja, vidi moje srce okrunjeno trnjem, kojim ga nezahvalni ljudi stalno ranjavaju uvredama, psovkama i nezahvalnošću.

Potrudi se barem Ti, utješi me i razglasi kako onome tko se tijekom pet mjeseci bude na prvu subotu ispovjedio, pričestio, izmolio krunicu i sa mnom tijekom 15 minuta razmatrao svih petnaest otajstava krunice, u nakani da čini pokoru, **obećavam da će na svom smrtnom času primiti potrebne milosti za spasenje svoje duše.** Te duše Bog će ljubiti poput cvijeća koje sam pripremila za ukras Njegovom prijestolju."

Izvor

Postade poslušan do smrti - kušnja ljubavi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/09/postade-poslusan-do-smrti-kusnja-ljubavi.html

Treći stupanj poniznosti je kad se tko iz ljubavi prema Bogu u svemu podvrgava autoritetu u savršenom posluhu. Savršen posluh, do granice grijeha budući je Bog najviši Autoritet.

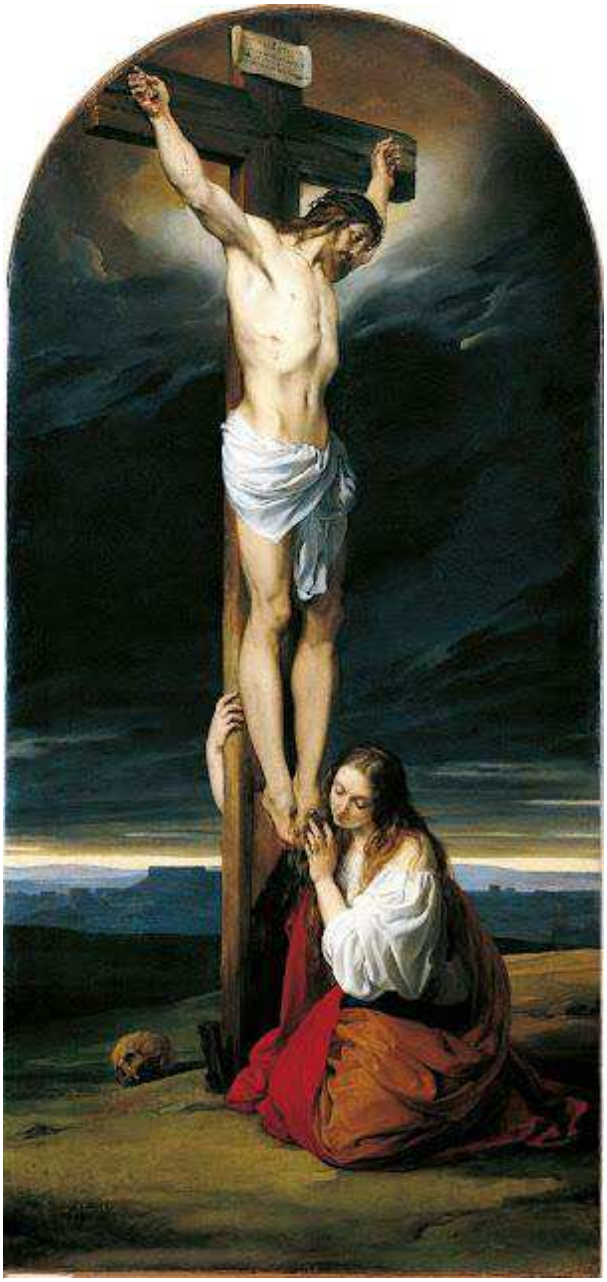

Pred nama je jedan od najznačajnijih stupnjeva poniznosti. Srž duhovnog života.

Uz poniznost ide ljubav prema Bogu i posluh. Možemo to ovako reći: "Pro Dei Amore omni oboedientia."

Sveti Benedikt nam ovdje upućuje: "Ako nakon izjave podložnika autoritetu, autoritet i dalje ostane kod svoje odluke, neka podložnik zna da je tako dobro za njega i ex caritate, confidens de diutorio Dei, oboediat, to jest neka posluša iz ljubavi, uzdajući se u Božju pomoć."

Ovdje se ne radi o tome je li nešto ispravno učiniti ili nije, već koliko smo u danoj situaciji naučili ljubiti, dati vlastiti život. Posluh je pitanje vjere. Posluh je i pitanje ljubavi zbog služenja bližnjima. Vjera je uvijek pitanje nade. Potrebno je naime, gajiti nadu da će Bog izvesti nešto lijepo, veliko, dobro za mene, za bližnje i cijeli svijet, po onome što činim s velikom ljubavlju.

Drugi stupanj poniznosti -- "*kada tko ne ljubi svoju volju*", ima je, ali je ne stavlja na prvo mjesto, treći je stupanj "*kad se tko iz ljubavi prema Bogu u svemu podvrgava*" mužu, roditelju (danas nažalost rijetko susrećemo posluh djece roditeljima), zajednici, poslodavcu...., koji nisu uvijek bolji od onoga koji se podvrgava.

Ne iskazujemo posluh zato jer je netko bolji, prikladniji, pa (budući da sam jadan, jer taj drugi bolje vidi i bolje razumije), postupam kako on kaže. To nije posluh, to je prirodni zakon, to je zakon džungle: neki su jači, a oni koji su slabiji neka trpe, jedni znaju više, a oni koji ne znaju neka se priklone ovima.

Logika evanđeoskog posluha temelji se na ljubavi prema Bogu koja sve više raste, koja me osposobljava postaviti se prema situaciji u kojoj živim i samim time prema autoritetu. Na takav način ću pokazati raspoloživost za umiranje samom sebi, za mrtvljenje.

Sveti Benedikt ukazuje na nasljedovanje Gospodina poslušna usque ad mortem". To znači bez isključivanja mogućnosti da umrem (ne želimo umrijeti jer ne smijemo tražiti nevolju: imamo pravo, i to je dobro i zdravo, tražiti da živimo mirno i spokojno), želimo biti spremni ako treba i dolinom smrti proći, kao što kaže Psalam 23:"Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ja ne bojim, jer si ti sa mnom"(r.23).

Da bi mogli biti poslušni potrebno je i povjerenje. Često se nađemo tako u kušnji da je potrebno iskazati posluh u teškim stvarima. Tad dolazi do pitanja jesmo li ili nismo kadri riskirati život.

Zna se dogoditi da se netko uplaši i počinje osjećati kao da mu je život u opasnosti. Jer gubi ono što ga je ranije držalo u ravnoteži, ali tu se krije taj usque, potreba za umijećem ići tako daleko da se bude spreman, ako je potrebno i život riskirati i to do kraja.

U današnje vrijeme, posluh je nešto nepoznato. Poslušnost ne činimo zbog toga da bi nas netko volio.

Cilj evanđeoske poslušnosti je rast u zrelosti i odgovornosti. Dati se oblikovati za poslušnost prema Kristu odnosno za posluh koji osposobljava pojedinca da zna riskirati, a ne čuvati svoj život. To znači oblikovati se za ljubav, darovati vlastiti život. Ponekad to znači biti u neskladu sa samim sobom, sub alieno iudicio, prihvaćati da se živi po sudu drugih, ali ujedno treba imati osobni sud, osobnu osjetljivost, treba je njegovati i pomoći joj da raste. Izgubiti osobnu sigurnost.

Postoji samo jedna Božja volja, a ta je da se ljudi spase i čitav se naš posluh mora ugraditi u poslušnost Sina Ocu; Kristov posluh je posluh Sina Ocu za spas svijeta.

Sveti Benedikt upućuje i na to kako bližnjemu treba iskazati ljubaznost, uputiti prijateljske riječi.

Cilj posluha je ući u Srce Isusa poslušna Ocu.
Posluh pokazuje najprije nama koliko ljubimo, kušnja ljubavi! U posluhu uvijek na vidjelo izlazi moj odnos prema Bogu. Ta slika dolazi u prvi plan, a ne prema autoritetu. Tu se očituje koliko ljubim Boga i iz toga prirodno proizlazi posluh prema autoritetu.

Benedikt kaže: "*Treći je stupanj poniznosti kad se tko iz ljubavi prema Bogu u svemu podvrgava autoritetu u savršenom posluhu*".

Tu se krije ključ, kristološki uzor toga posluha; ne kao što vojnik uvijek mora slušati svoga zapovjednika, niti kao što vinogradar mora slušati gospodara vinograda...

Uzor tog posluha iz ljubavi i u ljubavi je Gospodin Isus koji je bio poslušan do smrti. Između ljubavi i smrti postoji uvijek neka poveznica, neka spona koju nam Božja Riječ stavlja pred oči: „Ljubav je jaka kao smrt... Mnoge vode ne mogu ugasiti ljubav niti je rijeke potopiti...“(Pj8, 6-7).

Ljubav se mjeri time koliko je osoba spremna na mrtvljenje, koliko je sposobna umrijeti samoj sebi. To je sposobnost umrijeti slici koju imam o sebi.
Koliko puta smo svoje čine posluha činili naprosto zato da zadržimo pravi smjer ili ostanemo u najutjecajnijem dijelu zajednice, društva! Nerijetko je naš posluh sušta suprotnost posluhu, jer nije ništa drugo već način da osiguramo osobnu afirmaciju te tako posluh postaje jedan oblik afirmacije.

To nemora biti naša smišljena namjera – premda katkad zna i to biti – već je to mehanizam samoobrane, preživljavanja, a to je preživljavanje upravo sušta suprotnost sposobnosti da budemo poslušni do smrti.

Takvo shvaćanje posluha kao prilike za vlastito isticanje ili za zadržavanje nekog položaja daleko je od Benediktove predodžbe poslušnosti. Posluh je nešto silno duboko, intimno, tajno, u svom srcu – pred licem anđelâ- potrebno je da pokažem koliko i kako je Bog u središtu moga života. Taj posluh je vrlo težak i skrovit i donosi jedan predivan plod, samoću. To je cvijet u pustinji u kojoj se kuša na izričit način Božja ljubav.

Sveti Ivan od Križa govori o toj potpunoj ogoljenosti u duhovnoj noći kad samoća postaje potpuna, bez ikakvog oslonca. Sve nam biva oduzeto plan, slika, sve što god bismo mogli slijediti....

Ali baš u tome času i u toj situaciji moramo dokazati samima sebi da smo vjerni onome samima sebi da smo vjerni onome što nas je nagnulo da se zaputimo putem nasljedovanja Gospodina Isusa i to iz ljubavi. Spremnost na umiranje, sve do groba. Orijentiri na životnom putu više ne postoje i noć postaje još teža...

Potrebno je učiniti iskorak u prihvaćanju samoće i tražiti isključivo društvo Onoga koji upravlja i vodi moj mali život.

Dobar dio svoga života tražimo ideale u koje vrijedi uložiti cio život, a zatim najveći dio života promatramo kako umire sve ono što nas je nosilo kroz život i što nam je davalo poleta da svakog dana činimo ono što je potrebno.

Kvaliteta drugog dijela života je izravno proporcionalna gorljivosti prvog. Nikako to nije gubljenje vremena. To je temeljna etapa za daljnji hod.

Posluh do smrti, smrti na križu je okrutna i skandalozna smrt. Maksimum minimuma. Misterij. Isus, mironosac i nositelj radosti, a završava tako okrutnom smrću svoj zemaljski život. Smisao posluha je privrženost Ocu,a ne sebi samome.

Posluh kao takav ne daje garancije, već je ljubav ta koja nam jamči sposobnost da danas činimo jedno, a sutra nešto drugo sa istim duhom, istim poletom i istim predanjem.

Poznato je ČUDO iz LjUBAVI i VJERE u priči o Placidu i Mauru (druga knjiga Dijalogâ, pogl.7)

Placidu prijeti pogibao. U nemaru i nepažnji krije se velika opasnost jer možemo jako stradati. Placido je zbog nepažnje i neposluha u životnoj opasnosti. Benedikt je primijetio da se Placido našao u smrtnoj pogibelji. Šalje Maura, koji se također pokazao nesmotren jer hoda po vodi i nije svjestan što se događa. Ovdje se kriju dvije pouke – *prva je* **kloniti se velike pažnje prema samima sebi kad je riječ o onome što nas privlači** i *druga* **umrijeti sebi kad mislimo na ono što se od nas traži.** Mauro hoda po vodi jer misli samo na ono trenutno. Ne misli na sebe, usredotočen je na drugoga i zato ne tone već hoda po vodi. Hita učiniti ono što mu je naloženo. Čudo se sastoji u tome što on ne opaža da hoda po vodi već je kasnije to opazio. Božji narod opaža da je prošao kroz Crveno more, a ne da prolazi. Uvjeren da još hoda po zemlji, Mauru je trčao po vodi kao po zemlji, zgrabio za kosu svoga brata te ga izvukao na obalu. Tek tad kad je bio na obali, osvrnuo se i shvatio što je učinio.

Zapanjen onim što se dogodilo, Mauru sve ispriča Benediktu. Shvatili su da je zasluga u tome što nitko od njih nije mislio da čini nešto posebno. Najljepša Božja djela čine se skromnim sredstvima. Čudo se sastoji u tome da se ne umišlja, da se umire vlastitoj slici, a zasluga za čudo pripada i trećem koji je dopustio da ga se zgrabi za kosu. U ovom događaju svatko daje prostor drugome kako bi na kraju mogla izbiti na površinu snaga koja dolazi od Boga i koja čini mogućim čak i hod po vodi.

Ako zastanemo da promislimo o onome što se od nas traži, uviđamo da to često nadilazi naše sile i mogućnosti i tjera nas na uzmak, povlačenje, zaustavljanje. U trenutku kad se zaustavimo, počinjemo tonuti. Nastavimo li trčati, sve se događa, a da toga nismo niti svjesni, a niti smo primijetili. Poanta je u predanju. To znači nasljedovati Gospodina Isusa do smrti, smrti na križu, koji je naš splav i naša lađa.

Iz Kateheza sv.Benedikta, Michaeldavide Semeraro, OSB

Sveti Padre Pio i Luisa Piccareta

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/09/sveti-padre-pio-i-luisa-piccareta.html

Pater Pio je slao mnoge ljude Luisi Piccareti. Govorio bi ljudima koji su iz Corata otišli u San Giovanni Rotondo: "Zašto ste došli ovamo? Imate Luisu, idite k njoj". Kad je Luisu ispitivao Sveti Oficij, a njezina djela stavljena na Indeks, Padre Pio joj je poslao poruku preko Federika Abrescha:

"Draga Luisa, sveci služe za dobro duša, ali njihova patnja ne zna granica."

Luisa i Padre Pio su molili jedno za drugo. Luisa je slala posjetitelje Padru Piju, a Padre Luisi.

"Recite pateru Piju da moli za mene, jer mi je to potrebno i sa svim poštovanjem ljubim njegovu desnu ruku."

Padre Pio umro je 23. rujna 1968. u 23.00 u 81 godini života, u svojoj sobi. Njegove posljednje riječi bile su: „Isus, Marija! Isus, Marija!" Više od 100. 000 ljudi uključujući oca

Bernardina Bucci, autora Biografija i knjiga o službenici Božjoj Luisi Piccarreti, prisustvovalo je pogrebu Padre Pija u San Giovanni Rotondu.
Adriana Pallotti koja živi u San Giovanni Rotondou i koja je utemeljila "Dom molitve za Kraljevstvo Božje volje", a Padre Pio je bio njezin duhovnik i ispovjednik, svjedoči o tome da je Padre Pio bio dobar s Luisom. Također o tome svjedoči i Federico Abreschi. On je bio bliski prijatelj i učenik Luise. Znao ju je posjetiti i učiti iz njezinih rukopisa o Božjoj volji.

Iz njezinih rukopisa i mladi su naučili da Majka Božja nije tako velika zbog Njezinog djevičanstva, već zato što je uvijek vršila ne svoju već Božju volju. Padre Pio je to potvrdio.

Odričući se svoje volje i prianjajući uz Božju, primamo zapravo ono što želimo, osjećamo unutarnji mir da možemo podnijeti i one stvari koje ljudski gledajući ne bi mogli podnijeti. Gospodin nam daje svoju moć. Dok god napuštamo sebe i puštamo da Gospodin čini što želi po nama, naši životi postaju jednostavniji... i savršeni. Najveća milost na životu je živjeti po Božjoj volji. To je veća milost od poznavanja Padre Pija, koji je bio veliki ispovjednik i duhovnik. Najveća milost je što Isus dopušta da trpimo i nosimo patnje, ali s Isusovom patnjom u nama, sve je lako!

Luisa i Padre Pio se nisu nikada osobno upoznali. Luisa je bila nepokretna od svoje mlade dobi, ali su međusobno u molitvi i apostolatu bili povezani.

FIAT VOLUNTAS TUA SICUT IN COELO ET IN TERRA!!!
Izvor

Duša žrtva (sestra Magdalena odnosno Luisa) – "Duša koja teži za Božjom voljom, ne teži ni za čim drugim. Jedino je to usrećuje. Njezina vlastita volja je samo muči."

Ovdje možete vidjeti na koji se način sjedinila službenica Božja Luisa s mukom Gospodina Isusa Krista.

PROPOVIJED 48. Osamnaesta Nedjelja po Duhovima. – O ZLIM MISLIMA (propovijedi sv. Alfonsa Liguoria, crkvenog naučitelja i zaštitnika svih ispovjednika)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/09/propovijed-48-osamnaesta-nedjelja-po.html

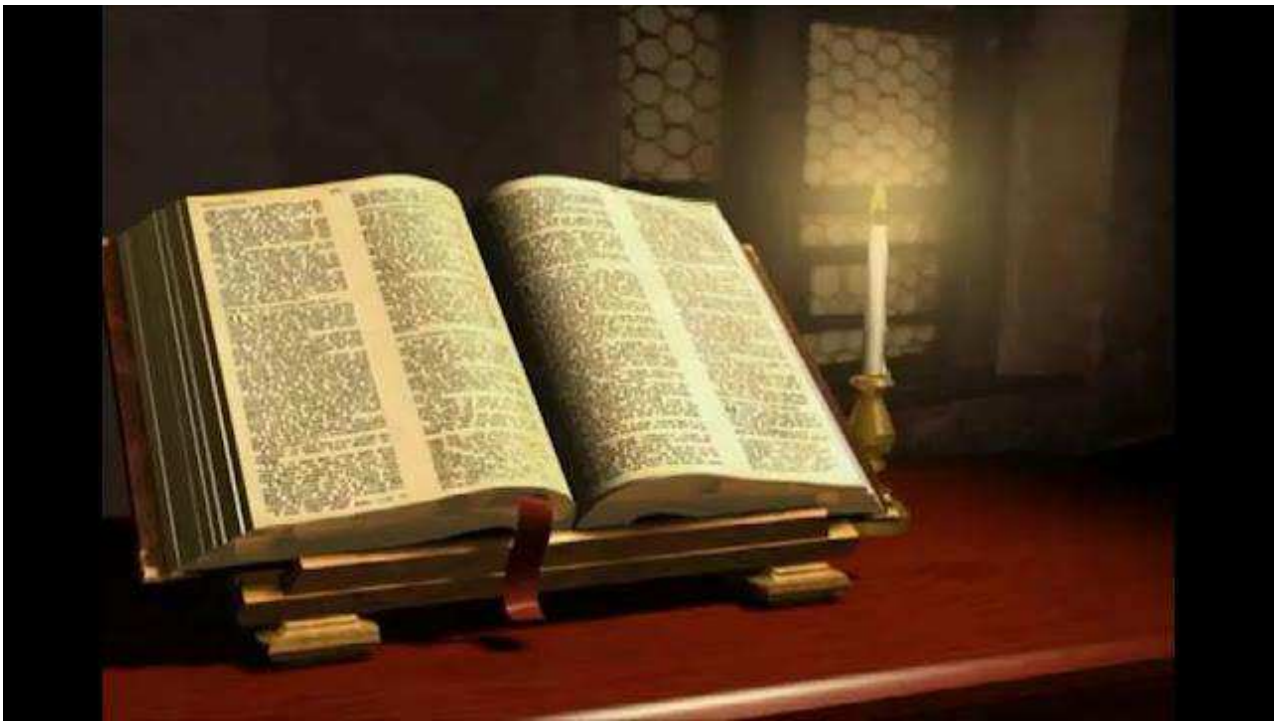

„ ***Isus prozre pomisli njihove i reče: Zašto mislite zlo u srcima svojim?*** „ **Mt. 9, 4**

Danas je u Evanđelju obznanjeno kako je uzeti bio predstavljen Isusu Kristu kako bi ga mogao izliječiti. Gospodin nije izliječio samo njegovo tijelo, već i dušu te mu je rekao: ***„Utješi se, sinko, oprošteni su ti grijesi tvoji***(redak 2).“Čim su čuli te riječi, neki od pismoznanaca su rekli u svojim srcima: „***Ovaj huli na Boga***.“ No, naš Spasitelj im je ubrzo dao do znanja da vidi njihove zle misli, rekavši im: ***„Zašto mislite zlo u srcima svojim?“***

Prionimo k temi našeg izlaganja.

Bog vidi najsakrivenije zle misli našeg srca; On ih vidi i kažnjava ih. Ljudski suci zabranjuju i kažnjavanju izvanjske zločine jer ljudi vide samo izvanjsko: „***Ljudi gledaju na vanjštinu, a Gospod gleda na srce.***“ (1 Knjiga o Kraljevima, 16, 7). Bog zabranjuje i kažnjava zle misli.

U prvoj točki istražit ćemo kada su zle misli grešne, u drugoj točki veliku opasnost po pristanku na zle misli dok ćemo u trećoj točki predstaviti lijek protiv zlih misli.

Prva točka: kada su zle misli grešne.

1. Ljudi griješe na dva načina kod zlih misli. Neki su ljudi, koji imaju strah Božji, skrupulozni te se boje da je sam čin pojavljivanja zle misli u umu grijeh. To je zabluda. Nije zla misao grijeh, već čin pristanka na zlu misao. Sva zloća smrtnog grijeha sadržana je u zloćudnoj volji koja s punim znanjem o zloći grijeha daje savršeni pristanak grijehu. Stoga sv. Augustin naučava da gdje nema pristanka, nema ni grijeha. ***"Nullo modo sit peccatum, si non sit voluntarium."*** (De Vera Rel, pogl. 14.). Koliko god napast, pobuna osjetila ili zla kretnja nižih udova bila silovita, nema grijeha dokle god nema pristanka. "Non nocet sensus", kaže sv. Bernard, "ubi non est consensus." (De Inter. Domo., pogl. 19.)

2. Čak su i sveci bili mučeni s napastima. Đavao se više trudi da padnu sveci, nego da opaki počine grijeh: smatra svece više vrijednim plijenom. Prorok Hababuk kaže da su sveci najukusnija hrana neprijatelja. „***Jer svoj pretili plijen duguje njima, svoju izabranu hranu.***" (Hab. 1, 16). Stoga, prorok nadodaje, đavao širi svoju mrežu za sve kako bi uzeo život milosti: ne štedi nikoga. „***Ima li on zato jednako ispražnjivati svoju mrežu, da ubijaju narode nemilice?***" [Op. prev.: Prijevod Douay Rheims prijevoda sv. Pisma pobliže objašnjava misao sveca: ***Zbog tog cilja širi on svoju mrežu te neće prestati stalno ubijati narode***.] (Isto, r. 17.) Čak je i sv. Pavao, nakon što je postao izabrani sud, uzdisao pod napastima protiv čednosti. ***„Dade mi se"***, kaže on, ***„ostan u tijelo, anđeo sotonin, da me bije pesnicom."*** (2 Kor 12, 7). Tri puta se pomolio Gospodinu da ga izbavi od tih napasti, no Gospodin mu je odgovorio da je Njegova milost dovoljna za njega. ***„Zato sam molio triput Gospodina, da odstupi od mene. I reče mi: Dosta ti je milost moja."*** (redak 8. i 9.). Bog dopušta da njegove sluge budu napastovane kako bi iskušao njihovu vjernost te kako bi ih očistio od njihovih nesavršenosti. A za utjehu plahim i skrupuloznim dušama, ovdje ću napomenuti da po općem mišljenju teologa, kada duša koja se boji Boga i mrzi grijeh nađe u sumnji oko toga je li dala pristanak zlim mislima, dok god nije sigurna da je pristala na zlu misao nije vezana to ispovjediti jer je tada moralno sigurno da nije dala pristanak. U slučaju da je stvarno pala u ozbiljan grijeh, ona ne bi imala sumnje oko toga; jer smrtni grijeh je tako strašno čudovište da je nemoguće da duša koja se boji Boga i mrzi grijeh dopusti ulazak smrtnog grijeha u svoju dušu bez njezinog znanja.

3. Ostali, koji nisu skrupulozni, ali su u neznanju (op. prev.: ne znaju ono što bi trebali znati) te imaju popustljivu savjest, smatraju da zle misli, bez obzira što se na njih voljno pristane, nisu smrtni grijeh, osim ako čin nije izvršen. Ova je zabluda gora nego prijašnja. Ono što nam nije dopušteno činiti, nije nam dopušteno niti željeti. Stoga zla misao na koju osoba pristane ima isti stupanj zloće kao i zao čin. Zle nas misli odvajaju od Boga na jednak način kao i zli čini. ***„Jer naopake misli odvajaju od Boga." (Knjiga Mudrosti 1, 3).*** A kako su svi zli čini znani Bogu, tako su i sve zle misli znane Bogu te će ih osuditi i kazniti. „Jer Gospod je Bog sveznajući, i on mjeri sva djela ljudska. (1 Knjiga o Kraljevima 2, 3)

4. Ipak, nisu sve zle misli jednako grešne: niti su sve one koje su grešne znak zle volje. U zlim mislima možemo razlikovati tri stvari: sugestiju, užitak i pristanak. Sugestija je prva

zla misao koja je predstavljena umu: to nije grijeh; po odbijanju je prilika za zaslugu. ***„Dok god“,*** kaže sv. Antonin, ***„činiš otpor, bivaš krunjen.“*** Užitak se događa kada osoba stane te gleda zlu misao koja sa svojim privlačnim izgledom uzrokuje užitak. Ako volja dadne pristanak, ovaj užitak nije smrtni grijeh, već laki grijeh. Ako se ne čini nikakav otpor, duša je u opasnosti da dadne pristanak. Ako je ta opasnost bliža, grijeh je samo laki. No, nužno je napomenuti da kada je misao koja potiče užitak protiv kreposti čednosti, dužni smo prema općem mišljenju teologa pod prijetnjom smrtnog grijeha dati otpor užitku uzrokovan od te misli; jer, ako se ne čini otpor, užitak lagano dovodi do pristanka volje. „***Ako osoba ne odbije sam užitak,*** kaže sv. Anselm, ***užitak prelazi u pristanak i ubija dušu.*** „(S. Ans. Simil., pogl. 40.). Stoga, bez obzira što osoba nije pristala na grijeh, ako uživa u opscenom objektu te se ne potrudi oduprijeti užitku, krivac je smrtnog grijeha jer se izložio bližoj opasnosti pristanka. “***Dokle će još u grudima tvojim stajati grješne osnove*** [op. prev.: tj. grješne misli]***?”*** (Jer. 4, 14). Zašto, kaže sveti prorok, dopuštaš da grešne misli ostanu u srcu tvome? Zašto se ne potrudiš izopćiti ih iz srca svoga? Bog želi da pazimo na svoja srca s velikom pažnjom; jer o srcu, tj. o volji naš život ovisi. ***“Svom brižljivošću čuvaj srce svoje; jer iz njega izvire život.”*** (Izreke 4, 23). Konačno, do pristanka – koji je uzrok smrtnog grijeha – dolazi kada osoba jasno zna da je objekt smrtno grješan te ga savršeno prihvaća s voljom.

5. Osoba može smrtno zgriješiti mišlju na dva načina; željom ili samodopadnošću. Osoba griješi po želji kada želi učiniti čin kojeg želi ili želi imati priliku za izvršenje čina: želja je smrtni ili laki grijeh, ovisno o tome je li čin kojeg želi učiniti smrtni ili laki grijeh. Ipak, u praksi, odluka za izvršenjem vanjskog čina uvijek pojačava zloćudnost volje – ili zbog toga što uobičajeno pojačava samodopadnost u kojoj volja uživa ili zbog toga što po odluci samodopadnost duže traje. Stoga je potrebno – ako je čin uslijedio – spomenuti i to u ispovijedi. Osoba griješi po samodopadnosti kada ne želi izvršiti grješni čin, ali uživa u tome kao da ga je učinila. Ova se samodopadnost zove mrzovoljni užitak. Naziva se mrzovoljnim ne zato što samodopadnost u mislima o nečednim činima traje značajno vrijeme, već zato što volja uživa u toj misli. ***Stoga se grijeh samodopadnosti može,*** kao što sv. Toma uči, ***dogoditi u trenu. Dicitur morosa,"*** kaže sveti naučitelj, ”***non ex mora temporis, sed ex eo quod ratio deliberans circa earn immoratur revolvens libenter quoo statim respui debuerent."*** (1, 2, qu. 74, a 1 ad. 3.). Kaže “libenter” (voljno) kako bi odstranio skrupule od osoba koje imaju plahu savjest; koji protiv svoje volje imaju određene osjetilne pokrete i užitke, bez obzira što čine sve u svojoj moći da ih odstrane. Bez obzira što slabiji [op. a.: inferior] dijelovi osjećaju određeni užitak, dok god nema pristanka, nema grijeha: barem ne smrtnog grijeha. Ponavljam sa sv. Augustinom ***da što god nije voljno nikako nije grješno.”Malum nullo modo sit peccatum, si non sit voluntarium."*** (De Vera Rel., pogl. 14.) U napastima protiv čednosti, duhovni vođe nas savjetuju da se ne borimo toliko sa zlim mislima, već da počnemo misliti o nekom duhovnom ili barem indiferentnom objektu. Dobro je boriti se direktno sa ostalim zlim mislima, ali ne s nečistim mislima.

(Nastavlja se...)
Izvor

PROPOVIJED 48. Osamnaesta Nedjelja po Duhovima. – sv.Alfonso Liguori, crkveni naučitelj, propovijeda o velikoj opasnosti po pristanku na zle misli

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/09/propovijed-48-osamnaesta-nedjelja-po_25.html

Đavao, ne djeluje uvijek direktno na misli. Progovara i kroz druge osobe te na taj način djeluje na misli.

„ *Isus prozre pomisli njihove i reče: Zašto mislite zlo u srcima svojim?* „ Mt. 9, 4

Danas je u Evanđelju obznanjeno kako je uzeti bio predstavljen Isusu Kristu kako bi ga mogao izliječiti. Gospodin nije izliječio samo njegovo tijelo, već i dušu te mu je rekao: ***„Utješi se, sinko, oprošteni su ti grijesi tvoji***(redak 2).“Čim su čuli te riječi, neki od pismoznanaca su rekli u svojim srcima: „***Ovaj huli na Boga***.“ No, naš Spasitelj im je ubrzo dao do znanja da vidi njihove zle misli, rekavši im: ***„Zašto mislite zlo u srcima svojim?“***

Prionimo k temi našeg izlaganja.

Bog vidi najsakrivenije zle misli našeg srca; On ih vidi i kažnjava ih. Ljudski suci zabranjuju i kažnjavanju izvanjske zločine jer ljudi vide samo izvanjsko: „***Ljudi gledaju na vanjštinu, a Gospod gleda na srce.***“ (1 Knjiga o Kraljevima, 16, 7). Bog zabranjuje i kažnjava zle misli.

U prvoj točki (vidi ovdje) istražit ćemo kada su zle misli grešne, u drugoj točki veliku opasnost po pristanku na zle misli dok ćemo u trećoj točki predstaviti lijek protiv zlih misli.

Druga točka: velika opasnost zlih misli.

1. Nužno je sa svim mjerama opreza čuvati se od svih zlih misli, koje su mrske Bogu. "***Mrske su Gospodu osnove zlobne.***" (Izreke 15, 26). Mrske su Gospodu jer, kako kaže sveti Tridentski koncil, ***zle misli, posebno misli protiv devete i desete zapovijedi, ponekad zadaju duši dublju ranu te su više opasnije nego izvanjski čini. "Nonnunquam animam gravius sauciant, et periculosiora sunt iis quæ in manifesto admittuntur."*** (Sess. 14, de Pæna, pogl. 5.). Više je razloga zbog kojeg su opasnije; prvo, zato što je lakše učiniti grijeh mišlju nego činom. Prilika za vršenje grješnih čina često nema, no grijesi mišlju se čine bez prilika za grijeh. Kada duša okrene leđa Bogu, srce je stalno usmjereno na zlo, što uzrokuje užitak te time nadodaje grijeh na grijeh, bez granice. ***„Sve je mišljenje i htijenje srca njihova svejednako išlo samo na zlo."*** (Knjiga Postanka, 6, 5)
2. Drugo, na času smrti grešni čini ne mogu se počiniti; no možemo biti krivci grijeha mišlju. Onaj koji je imao naviku pristanka na zle misli tokom života bit će u opasnosti pristanka na njih na času smrti jer tada su napasti đavla najjače. Đavao zna da ima malo vremena da zadobije dušu, stoga daje sve od sebe kako bi je priklonio na grijeh. ***„Đavao siđe k vama, imajući gnjev velik, jer zna da vremena malo ima."*** (Otkr. 12, 12). Kao što Surius kaže: kada je sv. Eleazar bio u opasnosti da umre, bio je toliko napastovan zlim mislima da je nakon svog oporavka rekao: „Oh! Kako je velika moć đavla na času smrti!" Svetac je uspješno odupro napastima zato jer se za života navikao oduprijeti zlim mislima. Ali jadnog li čovjeka koji ima naviku pristanka na zle misli. Otac Segneri pripovijeda kako je neki grešnik tokom svog života pristajao na zle misli. Na smrtnom času učinio je iskrenu ispovijed svih svojih grijeha, te mu je uistinu bilo žao zbog njih. No, nakon smrti, ukazao se osobi i rekao da je proklet. Izjavio je da je njegova ispovijed bila valjana i da je Bog oprostio sve njegove grijehe. No, prije smrti, đavao mu je predstavio budućnost gdje u slučaju da se oporavi, bio bi veliki čin nezahvalnosti napustiti određenu ženu koja mu je bila veoma privržena. Odupro se prvoj napasti: druga je došla, koju je također odbio; no, nastavio je razmišljati o tome, počeo je biti napastovan treći put, podlegao je napasti i stoga je bio izgubljen. (Nastavlja se....) Izvor

PROPOVIJED 48. Osamnaesta Nedjelja po Duhovima. (Lijek protiv zlih misli– propovijedi sv.Alfonsa Liguoria, crkvenog naučitelja i zaštitnika svih ispovjednika)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/09/propovijed-48-osamnaesta-nedjelja-po_27.html

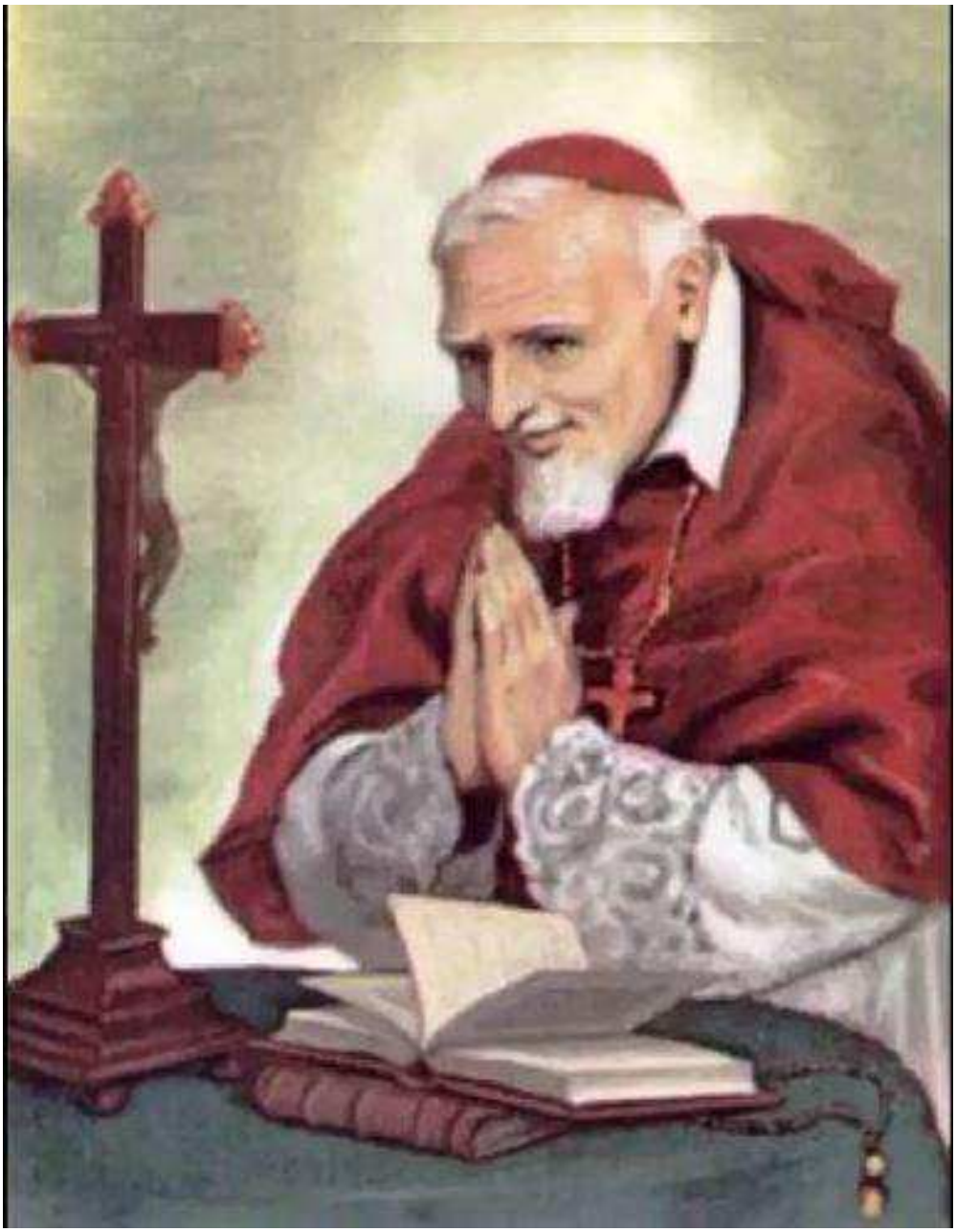

„ ***Isus prozre pomisli njihove i reče: Zašto mislite zlo u srcima svojim?*** „ **Mt. 9, 4**

Danas je u Evanđelju obznanjeno kako je uzeti bio predstavljen Isusu Kristu kako bi ga mogao izliječiti. Gospodin nije izliječio samo njegovo tijelo, već i dušu te mu je rekao: ***„Utješi se, sinko, oprošteni su ti grijesi tvoji***(redak 2).“Čim su čuli te riječi, neki od pismoznanaca su rekli u svojim srcima: „***Ovaj huli na Boga***.“ No, naš Spasitelj im je ubrzo dao do znanja da vidi njihove zle misli, rekavši im: ***„Zašto mislite zlo u srcima svojim?“***

Prionimo k temi našeg izlaganja.

Bog vidi najsakrivenije zle misli našeg srca; On ih vidi i kažnjava ih. Ljudski suci zabranjuju i kažnjavanju izvanjske zločine jer ljudi vide samo izvanjsko: „***Ljudi gledaju na vanjštinu, a Gospod gleda na srce.***“ (1 Knjiga o Kraljevima, 16, 7). Bog zabranjuje i kažnjava zle misli.

U prvoj točki istražit ćemo kada su zle misli grešne, u drugoj točki veliku opasnost po pristanku na zle misli dok ćemo u trećoj točki predstaviti lijek protiv zlih misli.

Treća točka: o lijekovima protiv zlih misli.

1. Prorok Izaija kaže: kako bi bili oslobođeni zlih misli, moramo maknuti zlo iz naših misli. ***„Uklonite zla djela svoja ispred očiju mojih (op. prev.: tj. uklonite zlo iz svojih sklonosti).“*** (Izaija 1, 16). Što misli pod time da uklonimo zlo iz svojih sklonosti? Misli da trebamo odstraniti prilike za zle misli, izbjegavati opasne prilike i udaljiti se od lošeg društva. Znam za jednog mladića koji je bio anđeo; no, zbog riječi koje je čuo od lošeg druga imao je zlu misao te je pristao na nju. Bio je mišljenja da je to bio jedini ozbiljan grijeh kojeg je počinio u svome životu jer je nakon toga postao redovnik. Nakon nekoliko godina, imao je svetu smrt. Stoga je također nužno izbjegavati čitanje knjiga koje su razvratne ili općenito loše. Također, moraš izbjegavati ples sa ženama i profane komedije: barem dok su ti plesovi ili komedije nečedne.

2. Neki mladi ljudi će pitati: Oče, je li udvaranje grješno? Kažem: Ne mogu tvrditi da je samo po sebi to smrtan grijeh; no, osobe koje to čine često se nađu u bližoj prilici za smrtni grijeh te iskustvo pokazuje da je malo njih slobodno od teških pogrešaka. Beskorisno im je tvrditi da nisu imali ni zlu namjeru ni zlu namisao. To je đavlja iluzija; u početku on ne sugerira zle misli; ali kada, po čestim razgovorima zajedno te o čestom pričanju o ljubavi privrženost ljubavnika postane jaka, đavao će ih učiniti slijepima na opasnost i grešnost njihovog ponašanja te će saznati, bez da znaju kako, da su izgubili duše svoje i Boga s mnogim sablaznima i grijesima nečistoće. Oh! Koliko mladih ljudi oba spola đavao zadobije ovim putem! I za sve te grijehe sablazni, Bog će zahtijevati polaganje računa od oca i majke koji su bili dužni spriječiti takve opasne razgovore, ali kroz nemar to nisu učinili. Stoga su oni uzrok svih tih zala te će biti strogo kažnjeni od Boga za njih.

3. Iznad svega, kako bi izbjegavali zle misli, muškarci bi trebali izbjegavati poglede prema ženama, kao što bi i žene trebale izbjegavati poglede prema muškarcima. Ponavljam riječi Joba kojeg često citiram: ***„Savez sam sklopio s očima svojim, pa kako bih onda gledao za djevojkom?*** (op. prev.: Škarić navedeni citat bolje prevodi, stoga će se i daljnji tekst referirati na sljedeći prijevod: Ja biah učinio uvit sa svojim očima, da ne bih ni pomislio o divici.“ (Knjiga o Jobu 31, 1). On kaže da je učinio savez sa svojim očima kako ne bi mislio. Kakve veze imaju oči s razmišljanjem? Oči ne razmišljaju; um razmišlja. No, opravdano je rekao da je učinio savez sa svojim očima kako ne bi mislio o ženama; jer, kao što sv. Bernard kaže: ***kroz oči u um ulaze strelice nečiste ljubavi koje ubijaju dušu.“ ”Per oculos intrat in mentem sagitta impuri amoris."*** Stoga Sveti Duh kaže: “Odvraćaj oči od lijepe žene. (op. prev. Šarić: Odvrati svoje lice od narešene žene.)” (Sir. 9, 8). Uvijek je opasno gledati mlade osobe elegantno odjevene; pogledati ih namjerno i bez opravdanog razloga je u najmanju ruku laki grijeh.

4. Kada se pojave misli protiv čednosti koje se često pojave bez ikakve bliže prilike, potrebno je, kao što sam rekao, odstraniti ih odmah, bez ulaženja u raspravu s napasti. Onog trena kada vidiš misao, odbaci je: nemoj je slušati niti proučavati što ti govori ili predstavlja. U jednoj knjizi o nauci svetih Otaca piše kako je sv. Pahomije jednog dana vidio đavla kako se hvali kako je često uspio nagovoriti jednog redovnika da upadne u grijeh jer je redovnik kada je bio napastovan, umjesto da se okrene Bogu, slušao njegove sugestije te se počeo nadmudrivati s napastima. No, svetac je čuo i drugog đavla kako se žali da nije mogao dobiti išta od redovnika kojeg je napastovao jer se redovnik odmah okrenuo k Bogu za pomoć te je stoga uvijek pobijedio. Ovo je savjet sv. Jeronima: ***Čim požuda sugerira zlo, recimo: Bog je moj pomoćnik. ”Statim ut libido titillaverit sensum, erumpamus in vocem: Domine auxiliator meus."*** (Posl. 22, ad Eustoch.)

5. U slučaju da napast i dalje traje, korisno je to obznaniti svom ispovjedniku. Sv. Filip Neri je znao govoriti da je „***napast otkrivena napola osvojena***.“ U napadima nečistoće, neki sveci su svoj spas potražili u veoma strogim mrtvljenjima. Sv. Benedikt se valjao gol među trnjem. Sv. Petar Alkantarski bacio se u smrznuto jezero. No, smatram da je najbolji način za savladavanje ovih napasti tražiti utočište u Bogu, koji će nam zasigurno dati pobjedu. ***„Ja ću slaveć zazivati Gospoda,“*** kaže David, ***„i ja ću biti spašen od svojih neprijatelja.“*** (Ps. 17, 4). Ako se, nakon što zamolili Boga za pomoć, napast nastavi, ne smijemo se prestati moliti, već moramo umnožiti naše molitve. Moramo uzdisati i uzdisati pred Presvetim Sakramentom u kapelici, ili ispred raspela u našoj sobi, ili pred slike presvete Marije, majke čistoće. Istina je, sav naš trud je beskoristan ako nas Bog ne uzdrži sa svojom rukom. No, ponekad on zahtijeva ove naše napore kako bi nas mogao ojačati i osigurati nam pobjedu. U takvim borbama s paklom, korisno je u početku obnoviti našu namjeru da nikad ne uvrijedimo Boga te da radije umremo nego da njegovu milost izgubimo. Nakon toga, moramo ga konstanto moliti s riječima: Bože, daj mi snagu da se oduprem ovoj napasti: nemoj mi dozvoliti da se odvojim od Tebe: radije mi oduzmi život umjesto da dopustiš da se odvojim od Tebe. Izvor

Sveti hodočasnici – Padre Pio i Franjo Asiški

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/09/sveti-hodocasnici-padre-pio-i-franjo.html

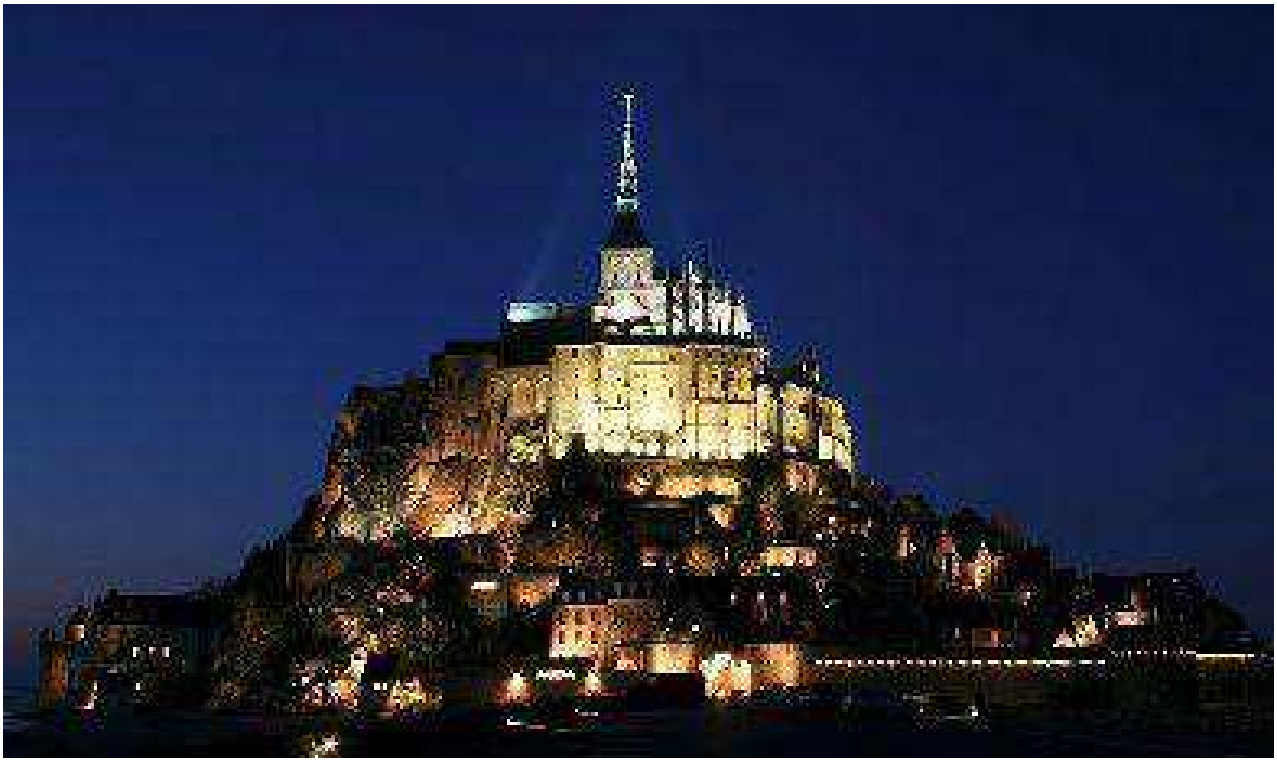

Brdo ukazanja sv. arkanđela Mihaela

Padre Pio je pokazivao veliku odanost svetomu arkanđelu Mihaelu. Kada je, u dobi od šest godina, vodio ovce na pašu, iz gline bi izrađivao svete figure: dijete Isusa, Djevicu Mariju, svetoga Josipa, a najviše svetoga Mihaela. Ova ljubav prema Arkanđelu opravdana je viđenjem, značajnim za njegovu budućnost: muškarac iznimne ljepote stajao je uz njega pozivajući ga da ga slijedi u borbi protiv sotone. Zajedno su se našli u otvorenom prostoru gdje su na suprotnim stranama staje bile dvije guste skupine (formacije). U jednoj skupini su se nalazili lijepi muškarci, a u drugoj užasna bića. Pratitelj je ohrabrio dječakovu dušu: "Budi hrabar; s vjerom uđi u borbu, hrabro idi naprijed, ja ću biti pokraj tebe; pomoći ću ti i ne ću dopustiti da te obori. Kao nagradu za pobjedu darovat ću ti predivnu krunu." Mladićeva se duša borila i uspjela je zastrašiti one koji su stajali na užasnoj i strašnoj strani. Bila je to borba dobra nad zlim.

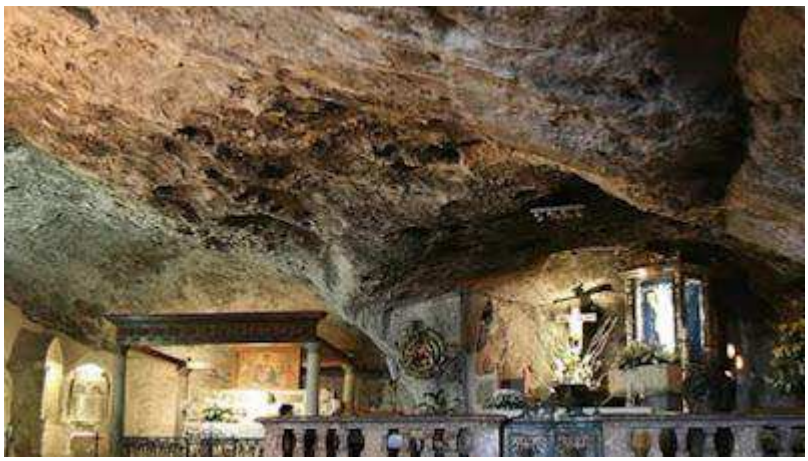

špilja ukazanja sv. Mihaela

otisak stopala svetog arkanđela Mihaela

Sveta špilja u kojoj se ukazao sv. arkanđeo Mihael je oduvijek bila odredište mnogobrojnim vjernicima. Mali oltar, podignut u čast svetoga Franje, podsjeća na njegov posjet davne 1216.godine. Kada je stigao na brdo svetog Arkanđela kako bi dobio **anđeoski oprost** (papa Gelazije I., dao je dopuštenje za posvetu špilje ukazanja arkanđela Mihaela, prvi put je posjetio ovo mjesto 493.godine, i pri tom odobrio Anđeoski oprost.) sveti Franjo, ne osjećajući se dostojnim ući u špilju, zaustavio se u molitvi i sabranosti pred ulazom. Poljubio je zemlju i u jedan kamen urezao znak križa u obliku slova "T" (tau). U biblijskom

rječniku taj znak je značio znak spasenja. Ovo nam može pomoći da shvatimo koliko su sveti Franjo, kao i svi ponizni hodočasnici, još od srednjeg vijeka pridonijeli da ova špilja postane bitno mjesto za spasenje duša.

svetište svetog arkanđela Mihaela

Osim ova dva sveca među mnogim posjetiteljima bili su: pape (Gelazije I., Leon IX., Urban., Celestin V., Grgur X., Ivan Pavao II.), sveci (Brigita Švedska, Alfonso de Liguori, Bernard iz Clairvauxa i brojni drugi), kraljevi (Oton II., Ludovik II., Enriko II., Federiko II., Karlo I., Manfred i drugi).

Istina je da "vrata paklena neće Crkvu nadvladati", kao što je Gospodin rekao (Mt 16,18), ali to ne znači da smo oslobođeni kušnja i bitaka protiv zamki zloga. Sveti arkanđeo Mihael stoji uz bok Crkvi kako bi je branio od svih bezakonja, kako bi pomagao vjernicima koji ga traže, da se odupru đavlu koji "kao ričući lav obilazi koga da proždre." (1 Pt 5,8)

Zlo je trenutno uzelo zamah na svim poljima, ali tražimo li mi vjernici zagovor svetog Mihaela kod Boga?

Mnogi se daju zavesti da zlo ne postoji, da pakla nema i da nije vječan. To zlo se širi nažalost i u Katoličku Crkvu i razara ju iznutra.

Pavao sotonu naziva "knezom ovoga svijeta" (2 Kor 4,4), a blažena Marija od Isusa Deluil-Martiny (njezino geslo blog nosi) govori o tome kakao će doći vrijeme kad će čovjek htjeti zauzeti mjesto Boga i koliko je to strahovito pogubno za spasenje.

Borba se ne voditi protiv "krvi i mesa" t.j. čovjeka već protiv zlih sila ili kako govori Božja Riječ: "Protiv Vrhovništva, Vlasti, upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova..." (Ef 6, 11-12)

Dio iz starijeg molitvenika sv. arkanđelu Mihaelu

Krunica (Sv. Maksimilijan Marija Kolbe)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/10/krunica-sv-maksimilijan-marija-kolbe.html

"Din, don, din, don, na krunicu, na krunicu!", zovu crkvena zvona. U predvečerje se njihov glas razliježe po ulicama, ulazi u kuće, u palače, podrume, ulazi u uši, u pamet, u srce: "Na krunicu, na krunicu!"

Mnogi s radošću čekaju ovaj znak i čim čuju prve zvuke zvona, završavaju poslove i skupa idu svojoj Kraljici.

Ali ima i onih koji oklijevaju: "Imam toliko posla! Tako sam umoran! Potreban mi je odmor. Krunica nije obveza kojoj trebam prisustvovati... Imam goste. Došli su izdaleka.... Moram proći ovamo ili onamo".

"Ići ili ne ići?"

Zar Gospa, Kraljica ne samo neba nego i zemlje, nije možda u stanju da me u mojem poslu blagoslovi tako da ga obavim lakše, brže i bolje? Zar ne bi mogla tako urediti stvari da mi bude bolje za dušu i za moju zemaljsku egzistenciju (sve dotle dok nije u suprotnosti s najvažnijom stvari, a to je spasenje)?
Dakle, Majka mi želi najbolje. Više nego što ja to mogu poželjeti. I može mi pomoći, jer njoj Stvoritelj ne može ništa odbiti. Mojim brigama i jadima Ona će brže i lakše od mene pronaći lijek.
Istina je krunica ne obvezuje, ali kakva bi to bila ljubav koja bi se ograničavala strogo na dužnosti, čije je neizvršavanje čak teški prekršaj? Tako nešto izgledalo bi više ropstvo nego li ljubav sina prema najboljem nebeskom Ocu i najnježnijoj Majci. Tko bi tako činio ne bi bio dostojan ljubiti Mariju! Onaj koji Ju iskreno ljubi traži prigodu da pođe k Njoj što češće, da ostane kod Njezinih nogu što duže (u granicama koje mu postavljaju dužnosti njegovog zvanja). Njoj povjerava sve svoje jade i brige, a on sam, koliko mu dopuštaju sile, razmišlja i čini sve da pobožnost prema Mariji što više napreduje, da se njezino kraljevstvo širi u dušama svih onih koji žive sada i koji će ubuduće živjeti. Eto cilja prema kojem idu njegove snage. I gdje crpsti svjetlo da se dozna što i kako činiti ako ne podno njezinih nogu?

"Imam goste kod kuće." Onda pođimo zajedno. Doista i njima želim sreću. Osobne poslove mogu odgoditi za drugo vrijeme. Osim ukoliko zaista osobne dužnosti ne dopuštaju ići, jer ih moraju izvršavati upravo u to vrijeme.

Bezgrješna će primiti žarku želju , da pođu na zajedničku krunicu. Neka se ne žaloste oni koje ljubav prema bližnjemu zadržava uz bolesnikov krevet. Bezgrješna prima služenje koje oni pružaju bolesnicima.

No što reći onima koji iz lijenosti ili nemara ne idu na krunicu, a mogli bi? Ili možda zbog grješnih zabava? Može li ih Bezgrješna blagosloviti?

"Din, don, din, don, na krunicu, na krunicu!", zovu zvona posljednji put. Crkva je već puna. Slika Bezgrješne sva je obasjana. Postavljena je između svijeća, iznad Oltara. Oglašava se zvonce uz sakristiju. Počinje molitva.

Melem utjehe silazi u žalosna srca, nova zraka nade izbija u očajnim dušama. Svi jasnije osjećaju da nisu siročad. Imaju Majku koja poznaje njihove boli, suosjeća, tješi i pomaže im. Vide da još malo moraju trpjeti, ali stiže nagrada, vječna i beskrajna. Osjećaju da se isplatilo trpjeti u ovom kratkom životu, da se tako izbrišu počinjeni grijesi i da dokažu svoju ljubav prema Bogu.

Duša se preko trpljenja čisti kao zlato u vatri. Otkida se od prolaznih iluzija, koje svijet naziva srećom i sve se više uzdiže prema pravom Izvoru sreće. Samo u Bogu duša može pronaći mir.

Iz prve godine nastanka lista štovatelja Bezgrješne

Da se malo prisjetimo kako je to bilo u vrijeme sv. Maksimilijana Kolbea

Muka Crkve i dva stupa

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/10/muka-crkve-i-dva-stupa.html

U jednom vrlo lijepom tekstu oca Emmanulea Andréa koji je naslovljen ***La Sainte Eglise***, autor govori o posljednjim vremenima Crkve i citirajući papu svetog Grgura Velikog, kaže: "[Crkva će biti] kao Job patnik, izložen podmuklim insinuacijama svoje supruge i gorkim prijekorima svojih prijatelja; on, ispred kojeg su se starci ustajali i prinčevi šutjeli! Crkva, kaže više puta veliki Papa, pred kraj svojeg hodočasničkog puta, bit će lišena vremenite vlasti; pokušat će joj se oduzeti svako uporište na zemlji. Kaže štoviše i izjavljuje da će joj biti svučen i sam sjaj koji potječe od nadnaravnih darova. „Moć čudesa – kaže – bit će povučena, uzeta milost ozdravljenja, proroštvo će nestati, dar dugog posta će se umanjiti, učenja nauka će zašutjeti, prestat će čudesne pojave. Govoreći tako ne želi se reći da neće biti ništa od toga; ali svi ovi znakovi neće više blistati otvoreno i u tisuću oblika kao u prvim stoljećima. Bit će to također prigoda divne sabranosti. U ovom poniženom stanju Crkve porast će nagrada dobrih koji će uz nju pristajati jedino gledajući nebeska dobra; kao i zlih koji, ne vidjevši više u njoj nikakvu vremenitu privlačnost, neće više imati što skrivati, pokazat će se kakvi jesu" (Moralia in Job, knjiga 35)

Koja strašna riječ: zašutjet će učenja nauka! Sveti Grgur drugdje svečano izjavljuje da Crkva više voli umrijeti nego šutjeti. Dakle, još će govoriti: ali će njezino učenje biti ometano, glas prikriven; mnogi od onih koji bi trebali vikati s krovova, neće se usuditi više to činiti zbog straha od (P.Emmanuel, La Sainte Eglise, Clovis, 1997., str.296.)

Čini mi se da nema boljeg načina da se opišu tragična vremena u kojima živimo. Nema drugoga nego razmišljati o tome i ustrajno moliti jer, usprkos svemu „...spasenje – kaže otac Emmanuel – ostaje moguće svima [...]. Od „malenih" past će u kandže grabežljivca samo oni koji budu napustili krila majke". Utecimo se tradicionalnoj svetoj Misi i Krunici: nikada nije dovoljno inzistirati na ova dva sredstva koja nam dobri Bog stavlja u ruke. To su dva „stupa" – da upotrijebimo jednu drugu sliku – proročkog sna svetog Ivana Bosca,

na jednom bijela Hostija, a na drugome Marija Pomoćnica. Ne odvajajmo se od njih nikada.

Mali Lošinj 2018 - fotografije sa sv.mise i dva kraća videozapisa s klanjanja

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/10/mali-losinj-2018-fotografije-sa-svmise.html

Sveta Misa u Malom Lošinju

Slava Očeva je bez prestanka primati žrtvu svoga žrtvovanog Sina i u svom Sinu žrtvu svih spašenih ljudi koji su obnovljeni u sakramentima, ponovno postali njegova posinjena djeca, sjedinjeni s Isusovom žrtvom, zaštićeni njom, preobraženi po njoj i potpuno utopljeni u njoj.

Eto svrhe Isusove žrtve; da bi svi ljudi radi, predmet srdžbe Nebeskoga Oca zbog grijeha, postali njegova djeca u Isusu Kristu i kako bi s Isusom Kristom postali žrtva paljenica, žrtva prinesena na slavu Očevu. Onaj koji izlazi iz tog sjedinjenja s Isusom, izlazi iz žrtve i plodova božanske Žrtve.

Svaki kucaj naših srdaca trebao bi biti čin prinošenja Isusa i sjedinjenja s Njegovom trajnom Žrtvom na slavu Očevu.

Kalvarija još stoji. Križ je još uvijek uspravljen na Euharistijskoj Kalvariji. Isus se na mističan način žrtvuje i prinosi svaki dan.

Duša koja se potpuno daruje Isuse pripada posve Njemu, ali i On njoj.

Svećenici su stalno uzdignute ruke Crkve da žrtvuju i prinose i čitava bi Crkva bez prestanka, sjedinjena s njima, trebala žrtvovati i prinositi po njihovim posvećenim rukama.

Bl. Marija od Isusa Deluil - Martiny,utemeljiteljica Reda Kćeri Srca Isusova

Fotografije su sa sv. mise u Malom Lošinju (župna crkva posvećena rođenju BDM)

Je li eutanazija psihijatrijski tretman?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/10/je-li-eutanazija-psihijatrijski-tretman.html

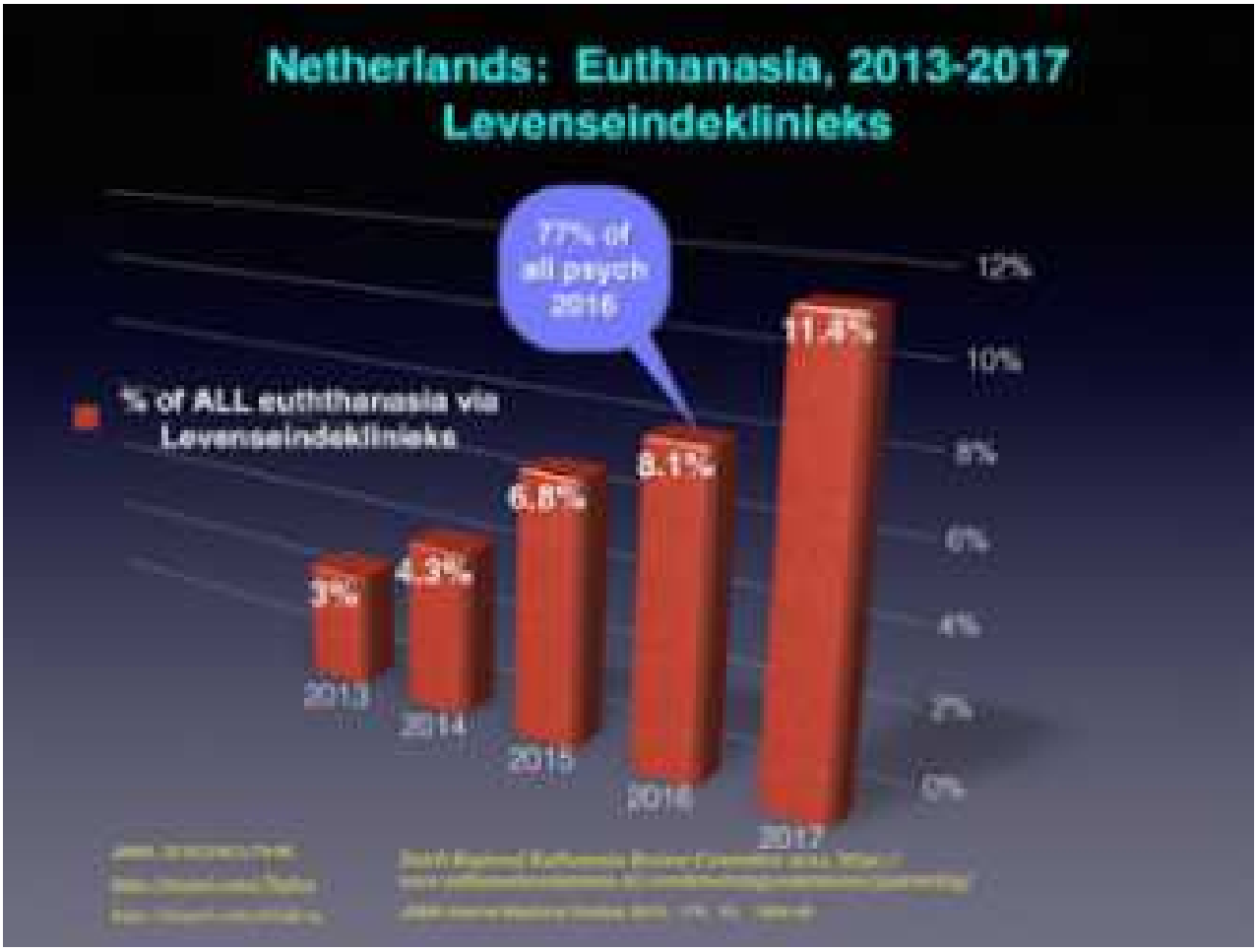

Napisao: Alex Schadenberg, izvršni direktor Koalicije za prevenciju eutanazije

Damiaan Denys M.D. Ph.D., predsjednik Nizozemskog društva psihijatara, napisao je komentar koji je objavljen u rujanskom broju časopisa „The American Journal of Psychiatry“ pod naslovom: „Je li eutanazija psihijatrijski tretman“?

Komentari stručnjaka, poput Denysa, o psihijatrijskoj eutanaziji nevjerojatno su važni za zemlje koje, kao Kanada, razmišljaju o proširivanju eutanazije i na ljude s psihijatrijskim problemima.

Denysov komentar temelji se na slučaju udane žene od 42 godine koja je, primajući psihijatrijsku pomoć, zatražila smrt eutanazijom. Psihijatrijski tim, čiji je član bio i Denys, nije odobravao smrt eutanazijom, budući da su postojale mogućnosti liječenja, ali žena je svejedno umrla eutanazijom.

Denys je napisao:

„Iako smo ju intenzivno liječili dvije godine, naš je savjet odbačen. Osam mjeseci kasnije, dobili smo osmrtnicu pacijentice.“

Denysov komentar zatim ide dublje u dilemu o psihijatrijskoj eutanaziji. On kaže:
Osim kontroverze po primarnome pitanju, je li eutanazija opcija za psihijatrijske pacijente, postoje medicinske i etičke dileme povezane s donošenjem odluka i njihovim izvršenjem. Kako uskladiti ideju da svakodnevne prakse suzbijanja suicidalnih ideja i ponašanja, ako uvažimo želju za smrću u pojedinim slučajevima? Kako možemo razlikovati simptome i egzistencijalne potrebe? Kako možemo odlučiti je li psihijatar dovoljno autonoman da procijeni eutanaziju? Ne bi li krhka terapeutska veza između psihijatra i pacijenta usmjerila prosudbu? Kako razriješiti različita mišljenja psihijatra i pacijenta? Iako psihijatri nisu po zakonu obvezani odobriti ili izvršiti eutanaziju, ne mogu se miješati kada je zahtjev odobren od treće stranke, kako je prikazano u prije spomenutom slučaju.

Denys zatim kaže da broj psihijatara koji se protive eutanaziji u Nizozemskoj raste:

Nemoć koju psihijatar može osjetiti kada se susretne sa zahtjevom za eutanaziju može shvatiti kao moralna agonija… Paradoksalno, iako je broj zahtjeva u Nizozemskoj porastao, psihijatri su postali neskloniji prema eutanaziji. 1995. godine, 53% psihijatara smatralo je nezamislivim ikada razmotriti eutanaziju; 2015. godine 63% psihijatara odbacuje eutanaziju.

U Nizozemskoj je 83 ljudi umrlo od eutanazije iz psihijatrijskih razloga 2017. godine, što je više od 2016. godine kada je od eutanazije iz psihijatrijskih razloga umrlo 60 ljudi. 2017. godine prijavljeno je 6585 smrti eutanazijom, povećanje od 6091 ljudi 2016. godine.

Denys dovršava svoj komentar napominjući:

Naposljetku, mogućnost eutanazije može smanjiti prag mnogih ljudi za završavanje svoga života.

Legalizacija eutanazije ne čini se samo kao da moralno opravdava želju za smrću, ona također uspostavlja opskrbljivače uslugama koje potiču zahtjev za eutanazijom.

Koji se god stav zauzme u raspravi o eutanaziji, bio on dobar ili loš, točan ili pogrješan, naposljetku slijedi smrtonosni učinak. Eutanazija zbog psihijatrijskih poremećaja beskrajna je rasprava s konačnim posljedicama.

Izvor

Ovdje pročitajte, na engleskom jeziku, Prevencija je pravi odgovor na potpomognuto samoubojstvo.

Gospina pobjeda je sigurna, darovana Joj je velika vlast od Boga

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/10/gospina-pobjeda-je-sigurna-darovana-joj.html

Živimo usred velikoga rata. Vodi se bitka za duše, narode i cijelu civilizaciju. Čini se da svi znakovi na nebu i na zemlji ukazuju da smo, suprotno onome što bismo željeli, krenuli u smjeru u kojemu će trebati prijeći kroz Crveno more – more nemira i potresa.

Također znamo, konačna pobjeda mora doći jer Gospa je poručila da će njezino Bezgrješno Srce pobijediti!

Nije rekla ako... **Obećala je pobjedu!**

Hoće li ljudi biti dionici ove pobjede ili ne ovisi o njima.

Sveti Ljudevit Montfortski piše u *Raspravi o pravoj pobožnosti prema Djevici Mariji – Po Presvetoj Djevici, Isus Krist je došao na svijet. Po njoj, također, treba kraljevati na svijetu.-*

On piše o **vjekovnoj borbi** koja se vodi između Marije i Lucifera. Ta borba naviještena je već na prvim stranicama Božje Riječi u knjizi Postanka kada Bog nakon grijeha praroditelja govori zmiji: "Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu (Post 3,15).

Ovaj sveti pisac, piše o tome kako sotona u svojoj oholosti beskrajno više trpi jer ga pobjeđuje i kažnjava sićušna i tiha Službenica Božja čija ga **poniznost** ponižava više, nego li moć Božja.
Bog je Mariji dao toliko veliku **vlast nad đavlima** da su često i sami bili prisiljeni kroz usta opsjednutih priznati da se više boje jednog Marijina uzdaha, kojim se zalaže za neku dušu, nego li molitava svih svetih.
Više se đavli boje jedne Marijine prijetnje od svih drugih muka.

Valja se spomenuti poznatog slučaja egzorcizma nad Njemicom Anneliese Michel (istinita priča koja je poslužila kao inspiracija za film egzorcizam Emily Rose) iz sedamdesetih godina prošlog stoljeća. Jedan od svećenika, koji je vodio egzorcizam, govori okupljenima (priča je potkrijepljena snimkama s audio – vrpce): "Započnimo molitvu Majci Božjoj. Zamolimo je da dođe." Izgovara molitvu *Zdravo Kraljice* i nakon nekoliko riječi odaziva se demon koji počinje užasno vrištati:Ona dolazi! Ona dolazi!
Ovo je primjer snage i djelovanja Presvete Majke i velikog straha demona pred Njom.

Sveti pisac Ljudevit Montfortski je nazvan Marijinim apostolom. Živio je u vremenu koja su prethodila Francuskoj revoluciji u kojoj su zvjerski ubijeni i likvidirani mnogi svećenici, predstavnici plemstva, seljaci, građani, muškarci, žene i djeca. Crkve su bile opljačkane i oskvrnjene, a mnogi samostani zatvoreni.

Smatra se da je upravo sveti Ljudevit usadio snažan katolički duh koji je tijekom Revolucije rezultirao oružanim otporom tamošnjeg naroda. On nagovještava dolazak velike Marijine pobjede.

Prisjetimo se još jednog sveca....
Sveti Maksimilijan Marija Kolbe pisao je:" Živimo u razdoblju koje bi se moglo nazvati početkom doba Bezgrješne... Pod Njezinim stijegom vodit će se velika bitka i mi ćemo istaknuti Njezine zastave na tvrđavi kneza tame. Bezgrješna će biti Kraljica cijeloga svijeta i svake duše osobno kao što je to predvidjela blažena Katarina Labouré. Tada će prestati klasne borbe, a čovječanstvo će se približiti, koliko je to na ovome svijetu moguće predokusu onoga čemu svatko od nas prirodno teži, tj. beskrajnoj radosti u Bogu, na Nebu. Doista, kada do toga dođe, zemlja će postati (kao) raj. Pravi mir i radost doći će u obitelji, gradove, sela i narode čitavog čovječanstva jer, gdje god će Ona kraljevati, tamo će se izliti milosti obraćenja, posvećenja i sreće.

Moramo biti svjesni da unatoč dolasku toga prekrasnog razdoblja po kršćanstvo, zemlja će i dalje biti mjesto našega izgnanstva i da tu neće biti raja. Stoga će i u Marijinu Kraljevstvu i dalje biti prisutan grijeh i borba sa slabostima.

Naš život u ovoj *dolini suza* je vrijeme iskušavanja "novicijata" prije onoga što nas tek čeka u vječnosti.

Ostaje pitanje; kada će nastupiti to Marijino Kraljevstvo koje su navijestili sveci i koje je istovremeno Kristova društvena vladavina? Kada će do toga doći?

Prije svega mora doći do očišćenja ovoga svijeta, upravo onako kako je to u Fatimi navijestila Majka Božja. Trenutno stanje stvari ukazuje da to neće proći bez ostvarenja viđenja iz Treće fatimske tajne.
Prije povratka čovječanstva Bogu, na nj mora pasti kiša milosti odnosno krv mučenika. Očišćeni krvlju mučenika, biti će spremni za Marijino Kraljevstvo.

Sveti Ljudevit još piše: "O, moj dragi brate, kad će doći to sretno vrijeme i Marijin vijek, kada će mnoge odabrane duše, koje će Marija pribaviti od Svevišnjega, uroniti dragovoljno u bezdan Njezine unutarnjosti i postati Njezine žive slike, da ljube i slave Isusa Krista? To će vrijeme doći tek onda kad se bude poznala i obavljala pobožnost koju naučavam."

Ta pobožnost je poznata pod nazivom sveto ropstvo ljubavi. Biti rob Božji po Mariji. Potpuno po Njoj sve predati Bogu. Sve vlasti duše i tijela, vanjska i unutarnja dobra, čak i vrijednost dobrih djela.
Potpuno predanje zahtijeva od osobe predati se sasvim po Majci Mariji Isusu. Kao što je rob podložan gospodaru tako je potrebno da se po Majci Mariji predamo Gospodaru, Trojstvenom Bogu.
Sve činiti s Majkom Marijom, u Mariji, za Mariju, po Mariji. Biti potpuno Marijin rob. To znači biti rob riječi koju smo na krštenju dali i potvrđivali od tada; znači biti rob božanske časti u koju smo uvedeni po milosti; to znači biti rob savjesti, glasa Božjega i dužnosti koju pobožno primamo i vršimo. (mons Garnier, biskup Lucona, *Pastirsko pismo*, 11. ožujka 1922)

Postoje tri vrste ropstva.
Prvo ropstvo je po naravi – ljudi, dobri i zli, robovi su Božji na taj način
Drugo ropstvo je prisilno ropstvo – đavli i osuđenici, robovi su Božji na taj način
Treće ropstvo je ljubavi i volje - ono po kojemu se mi moramo posvetiti Bogu po Majci Mariji, na najsavršeniji način kojim se jedno stvorenje može poslužiti da se preda svom Stvoritelju.
Velika je razlika između sluge i roba. Sluga traži plaču za svoje usluge, a rob je nema.
Sluga je slobodan da napusti gospodara kad god hoće, a rob mu je predan zauvijek.
Sluga ne daje pravo gospodaru nad smrću i životom svoje osobe, a rob se predaje sav i to tako da bi ga njegov gospodar mogao i usmrtiti, a da ga za to vlast ne bi uznemiravala.

Sretna i tisuću puta je sretna plemenita duša koja se posveti Isusu po Majci Mariji u svojstvu roba ljubavi, pošto je krštenjem zbacila sa sebe tiransko sotonsko ropstvo!
Na kraju preostaje samo obratiti se Majci Božjoj! Počnite, usne naše, hvaliti Presvetu Djevicu. Počnite iskazivati joj čast nepojmljivu. Milostiva Djevo, priteci nam u pomoć i izbavi nas od neprijatelja moćnih. Da, dođe kraljevstvo Tvoje, Gospodine, neka dođe kraljevstvo Marijino!

Izvor: Spisi sv.Ljudevita Montfortskog i Savez s Marijom

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 13. LISTOPADA 2018.

S radošću, pouzdanjem i zahvalnošću molimo svetu krunicu

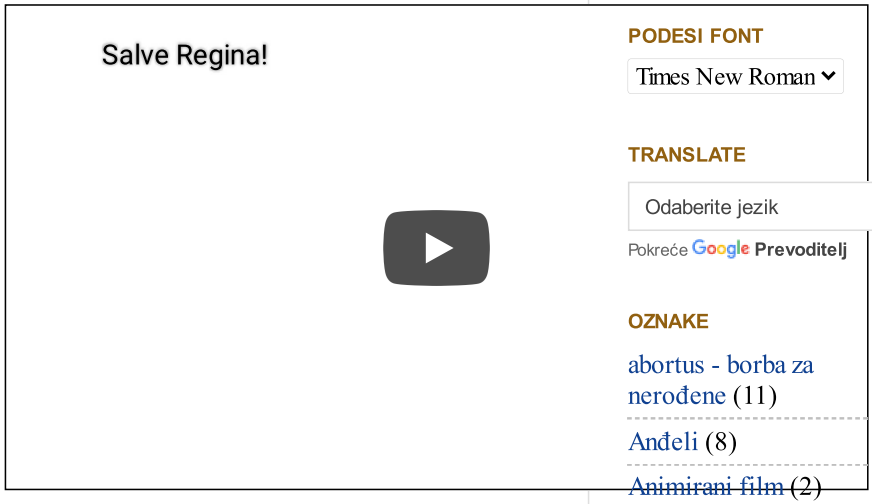

1917. Gospa u Fatimi ukazala se sestri Luciji i rekla: "Ne postoji niti jedan materijalni, duhovni, nacionalni ili međunarodni problem, koji se putem nje i naše žrtve ne bi mogao riješiti."

Gospa nas je u Fatimi pozvala kada molimo krunicu, poslije svakog otajstva kažemo: “O, moj Isuse, oprosti nam naše grijehe, očuvaj nas od paklenog ognja i dovedi u raj sve duše, osobito one kojima je najpotrebnije Tvoje milosrđe.“

Toga bi se češće trebali prisjetiti i s radošću, pouzdanjem i zahvalnošću moliti svetu krunicu.

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
~~Animirani film~~ (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

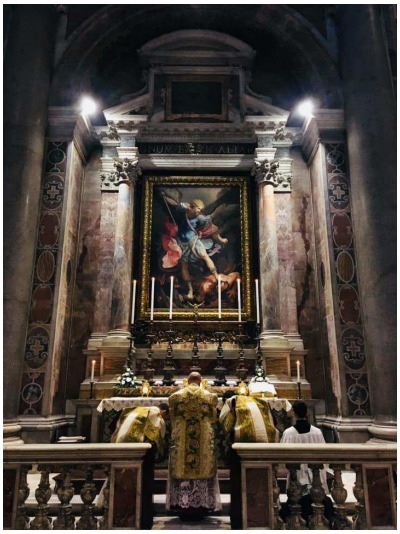

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

► prosinca (12)

► studenoga (14)

▼ listopada (12)

Kako ljudi odbijaju Krista Kralja – O. Ripperger

Migrantska opasnost – 10. prosinca u Hrvatskoj izl...

Nadbiskup Fulton Sheen - Snaga ljubavi i Mir duše

Čistoća nakane i sv. Leonardo

Tko ustraje do kraja, taj će se spasiti

Vječni zavjeti časne sestre iz Družbe Kćeri Srca I...

S radošću, pouzdanjem i zahvalnošću molimo svetu k...

Gospina pobjeda je sigurna, darovana Joj je velika...

Je li eutanazija psihijatrijski tretman?

Mali Lošinj 2018 - fotografije sa sv.mise i dva kr...

Muka Crkve i dva stupa

Krunica (Sv. Maksimilijan Marija Kolbe)

► rujna (11)

► kolovoza (10)

Djeca pjevaju Ave Maria (gregorijanski napjev)

Dva zapisa, koji se kome svidi. Meni su oba vrlo lijepa, a uz njih je moguće provesti i malo vremena sa svojom djecom u nedjeljnim satima. Predlažem da izmolite i barem desetinu svete krunice... Također na blogu OVDJE možete pogledati i vrlo zanimljiv animirani film. Družimo se i preko duhovnog sadržaja s našom djecom, to donosi blagoslov u obitelj. A ako i nemamo djecu, zgodno je za sve uzraste. S blagoslovom....

Objavio/la katolicki nauk 1 u 21:17:00

Oznake: Glazba, Gospa Fatimska, Molitva

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Vječni zavjeti časne sestre iz Družbe Kćeri Srca Isusova u Lasinji

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/10/vjecni-zavjeti-casne-sestre-iz-druzbe.html

Župa Lasinja smještena je na obje strane obale rijeke Kupe, 30 km od Zagreba. Povijest joj seže u daleku prošlost. Mjesto Lasinja poznato je po izlošcima u Arheološkom muzeju pod imenom LASINJSKA KULTURA koja datira svoje postojanje skoro 4000 g. prije Krista.

1789. utemeljena je župa sv. Antuna Padovanskog u Lasinji, a crkva je sagrađena 1833. Ta lijepa crkva srušena je 17. listopada 1991., a jubilarne godine 2000. posvetio ju je kardinal Bozanić. Crkva ima dva titulara: sv. Antun Padovanski i BDM Kraljica Mučenika. U dogovoru s kardinalom Kuharićem nadodan je i drugi Blažene Djevice Marije, da bi u njemu bile obuhvaćene sve nedužne žrtve koje su pale u cvijetu mladosti braneći ove prostore.

Tim ljudima koji su kroz povijest bili proganjani i mnogo trpjeli Bog je podario još jednu milost. U centru župe sagrađen je samostan časnih sestara Kćeri Srca Isusova. Njihovu družbu utemeljila je Bl.
Marija od Isusa Deluil Martiny, rođena u Belgiji u Antverpenu. Družbu u svojoj Nadbiskupiji želio je imati zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac. Karizma Družbe je moliti za potrebe Crkve, narod u kojem žive, te za plodan i uspješan rad svećenika. U

njihovim samostanima od jutra do uvečer izložen je Presveti Oltarski Sakramenat, imaju mjesečna klanjanja za Duhovna zvanja koja im dolaze u posjet te narod i jedanput mjesečno cjelonoćno klanjanje. Ono što Bl. A. Stepinac nije mogao učiniti u svom zemaljskom životu, učinio je to s Neba.

Župa je Crkvi u Hrvatskoj dala četiri svećenika i četiri časne sestre. U župi postoji i centar za Duhovnu obnovu koji može primiti 34 osobe. Neka Bog blagoslovi ovu župu i neka u njoj bude plodno duhovno djelovanje.

U samostanu Kćeri Srca Isusova broj duhovnih zvanja neprekidno raste, a ovaj mjesec na blagdan Kraljice svete Krunice 7.listopada imali smo čast i prigodu prisustvovati vječnim zavjetima naše časne M.F. od presvetog Srca Isusova. Zavjetovana sestra je iz Korlata u Zadarskoj nadbiskupiji.
Sestre su samozatajne i nisu sklone da ih se slika i sl. jer su monahinje. No, ipak nekad podnesu žrtvu.. Neka bude Bogu na slavu..

Ove časne su sklonije tradicionalnim elementima i vole tradicionalnu misu.

Ukoliko želimo biti Kristovi, potrebno je da posve umremo ovom svijetu i po Gospi i molitvi svete Krunice posve sebe izručimo Gospodinu.

Životna je mudrost ne vezati se uz uvjete sveg prolaznog, te se vezati uz Onoga koji je neprolazan. Vječni zavjeti su samo jedan od načina kako svoj život posve darovati Bogu, a svi smo mi pozvani tako živjeti da naša usidrenost ne bude u zemaljskom već u Bogu.

Tko ustraje do kraja, taj će se spasiti

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/10/tko-ustraje-do-kraja-taj-ce-se-spasiti.html

Božja Riječ nam govori:"Tko ustraje do kraja, on će se spasiti." Makar ti bilo mučno i teško, podnosio nepravdu šuteći poput Učitelja, ustraj. Svjesno prigrli strpljivost. Čvrsto neka bude srce tvoje i izdrži kušnju Gospodnju. Božja Riječ uči:"Zbog Tebe nas ubijaju svaki dan i mi smo im kao ovce za klanje." No budući da se s veseljem nadaju nagradi svjesno govore:"Iskušavao si nas, Bože, očistio si nas ognjem kao što se čisti srebro. Pustio si da padnemo u zamku, položio si nevolje na naša leđa. Ispunjavajući Gospodnju zapovijed o strpljivosti u protivštinama i nepravdama, udare li ih po jednom obrazu, oni mu okrenu i drugi, a onom tko mu otima donju odjeću prepuštaju i gornju; ako su prisiljeni ići jednu milju, pođu dvije. Poput apostola Pavla podnose lažnu braću i blagoslivljaju one koji ih proklinju." (RB VII, 35-43)

Četvrti stupanj poniznosti je stupanj strpljivosti. **"U svemu tome pobjeđujemo po Onome koji nas ljubi".** (RB VII, 39)

Pavao u poslanici Filipljanima kaže: "Sve mogu u Onome koji me jača" (Fil 4,13).
"Pustio si da nam ljudi zajašu za vrat" pa nas sada kao konji u kasu gaze (usp. Ps 66, 12)!

Na taj način nismo budale pa dopuštamo da nam se događa jer drugo ne znamo već prolazimo kušnje i čišćenja kako bi dopustili Gospodinu da nas oblikuje.

Ako se to dogodilo Gospodinu, a zašto se onda ne bi dogodilo i svakom od nas? Biti odbačen, izrugan.... Biti prepušten na milost i nemilost drugome... Duboki misterij kako Gospodin upravo takve situacije najbolje koristi za dobro osobe koja kroz to prolazi.

Peta zapovijed Božja je "Ne ubij!"

Iz čega se rađa prvi stupanj ubojstva? Rađa se iz činjenice da je netko postao prijetnja za moj život ili obratno, da sam ja postao prijetnja za drugoga. Nema ništa lakše od toga da se prijeđe sa strane krvnika na stranu žrtve i obratno makar to činili i nesvjesno i zbog određene površnosti.
Kada drugi počne činiti zlo počinjem se pitati: "Zašto mi drugi čini zlo?" Ponekad je na to vrlo teško odgovoriti. Ponekad ni sama osoba koja čini zlo, ne zna zašto čini. "Oče, oprosti im, ne znaju što čine!" (Lk 23,34)

Gospodin Isus je umro kao "prokletnik" prema opomeni iz Tore: "Proklet je tko god visi na drvetu" (usp. Pnz 21,23 u Gal 3,13)

I nas obuzme sumnja, budući da nas drugi proklinju, odbacuju, da to isto čini i Bog. U tome ne smijemo zaboraviti veliku pouku iz knjige o Jobu.

Tad je potrebno biti jako strpljiv. Strpljenje je jedna od najvećih krjeposti. Strpljivost je krjepost koja očituje vjeru u Boga osobito u situacijama koje ne razumijemo.

Uvijek je potrebno preispitivanje i sebe i razlučivanje odakle dolaze sumnje, negodovanja, zloća, kritika, mrmljanje, isključivost itd. Često puta je teško pronaći pravi odgovor.

Ako imamo duboko iskustvo da nas Bog ljubi, tada ćemo lakše moći prihvatiti da prođemo pustinju odnosa s drugim osobama. Ako smo sigurni u Božju ljubav, zlo koje mi drugi čini ili mi želi neće me zaraziti. Ako nismo sigurni, nemamo iskustvo Božje ljubavi i dobrohotnosti, zlo drugoga će me nužno zaraziti, jer ako me drugi nastoji ukloniti, ja ću se nastojati braniti jer na to imam pravo, na to me goni preživljavanje i tako ću se naći – ma koliko moje postupanje bilo razumljivo – izvan logike blaženstava.

Sveti Benedikt nas želi upozoriti zbog odnosa drugih prema nama, ne smije doći u krizu naš odnos s Bogom.

Možemo sve pobijediti u Onome koji nas uzljubi. Svijest o ljubavi koju Bog ima prema nama daje nam snagu i sposobnost da podnosimo tuđu mržnju. Na vrlo dubok način nam je to pojašnjeno u muci Gospodina Isusa i zašto je mogao toliku mržnju nositi. On je imao apsolutno duboko iskustvo Očeve ljubavi i zato je na jedinstven način mogao podnijeti teret neizrecive i užasno nepravedne mržnje. S druge strane On je imao sposobnost da se ne da uvući u vrtlog mržnje.

Traženje prava na opravdanu obranu je početak našeg poraza. Problem nije u tome što nas drugi mogu mrziti već opasnost da gotovo neopazice budemo uvučeni u vrtlog mržnje. Na to nas želi upozoriti sveti Benedikt.

Naša usredotočenost ne smije biti na mržnju koja bjesni kako bi se od nje obranili već na ljubav kojom nas je Bog ljubio od vječnosti. Na ljubav koju Bog Otac ima prema meni,

objavivši mi je u nepobjedivoj ljubavi svoga Sina.

Da ne bismo upali u lanac mržnje o kojoj možemo svakodnevno čitati u svim novinama, ne treba se ogledati oko sebe već treba gledati u nutrinu, dizati svoj pogled u visinu. Benedikt nas uči da ćemo biti kadri svladati te negativne osjećaje ako budemo u protivštinama i nepravdama strpljivo ispunjavali Gospodinovu zapovijed.

Logika evanđelja je u tome da okrenemo drugi obraz, ali kako je to učinio Gospodin Isus?
Kad je tijekom svoje muke primio pljusku, Isus svojim mučiteljima postavlja pitanje: "Zašto?"
Drugim riječima: "Možeš me udarati, ali razlog zbog kojeg me udaraš nisam ja, već nešto sasvim drugo.....što činiš?"

Već smo spomenuli kad se javlja zlo...Kad mi drugi čini zlo, on to čini jer mu smetam. Druga osoba tad smatra da sam prepreka za njegov životni put. (usp. Kajina i Abela. Zašto je Kajin ubio Abela?)

Sa strpljivošću se zlo razotkriva i jedino se tako može izliječiti. Nužno je da razlog zbog kojeg netko čini zlo izađe na vidjelo, da bude ogoljen. Za to treba vremena i strpljivosti..... Katkad dugotrajne strpljivosti. U korijenu riječi strpljivost je trpljenje.

Upravo vježbajući se velikodušno u strpljivosti postajemo Božji nasljedovatelji.

Sve je moguće izdržati kad se na nas obruši progon ukoliko smo duboko usidreni u Božjoj ljubavi. Ako nemamo ukorijenjenost u Božjoj ljubavi ne možemo ustrajati ni oduprijeti se, a da ne padnemo u zamku zla.

Samo snaga Božje ljubavi omogućuje shvatiti zlo koje bijesni u svijetu i koje je izravno upereno protiv nas.

Benedikt dalje upozorava na zavist koja je svojstvena đavlu. Đavao razdvajajući i dijeleći naše snage pouzdano zna da ćemo tako postati jadni i nemoćni. Milost je, naprotiv, uvijek usmjerena k sazrijevanju, rastu, komunikaciji i optimalnom korištenju snaga: nemilost naprotiv uvijek vodi k podijeli. Zlo treba ukloniti, a ne slaviti.

Nužno je shvatiti zlo i nazvati ga pravim imenom. Je li zavist, mržnja, ljubomora, lijenost, oholost itd.? Zlo možemo pobijediti ne svojom logikom već Božjom milošću odnosno postom, molitvom i imenujući ga pravim imenom.

Bog često piše po krivudavim stazama. Svako zlo, ako s Njim nosimo On okreće u dobro (usp. Post 50,20).

Zlo nema posljednju riječ nad poviješću ukoliko ima onih koji se ne dopuštaju njime zaraziti.

Zlo nas može u tolikoj mjeri zaraziti da se cio naš život vrti samo oko zla za kojeg tvrdimo da se protiv njega borimo, ali u trenutku u kojem neprijatelja nema više kao da sam život osobe koja je mrzila i mislila da se bori protiv mržnje, gubi smisao jer na tajanstven način, gubi svoje središte koje se – zbog svoje nepostojanosti – mora urušiti i povući sa sobom sve prema propasti: jedan se život slama i ruši kao kula od karata u trenutku u kojem nestaje sve ono što je zavist učinila motivom samoga života.

Potrebno je da je temelj života Dobro, a ne zlo jer zlo odgaja svoju djecu zato da ih ubije! Strpljivost je krjepost jakih jer omogućuje razotkriti zlo. Ako na zlo uzvraćamo istom logikom, zlo se obično sve više povećava.

Ukoliko netko traži nešto od tebe, a s tim da te ne izlaže grijehu, učini. Ne raspravljaj! Prije ili poslije će doći vrijeme kad će se razotkriti namisli srca. Treba razumjeti je li netko tražio jer nema vremena učiniti ili zbog nekog drugog razloga. Bitno je ne ići u rasprave i sačuvati mir. Božja Riječ nas uči da težimo k miru i idemo za mirom.

Kad tražimo nešto od drugoga moramo se uvijek pitati činimo li to zato jer nam je to stvarno potrebno ili da vidimo hoće li nas poslušati odnosno da vidimo koliku težinu ima naša riječ, naša prisutnost. To je pomalo nalik divljim životinjama koje imaju potrebu potvrditi svoj teritorij! Ako se ono što mi smatramo dobrim temelji na zlu prema drugome, tada to zasigurno nije dobro. Na to nas upozorava sveti Benedikt.

Četvrti stupanj poniznosti glasi: „posuisti homines super capita nostra“ t.j. ima ljudi koji s nama postupaju nepravedno, ali se preko njihove zloće ostvaruje Božji plan, pod uvjetom da progonjeni *„ispunjavajući Gospodnju zapovijed o strpljivosti u protivštinama i nepravdama, udare li ih po jednom obrazu, oni m okrenu i drugi, a onome tko mu otima donju odjeću prepuštaju i gornju; ako su prisiljeni ići jednu milju, pođu dvije. Poput apostola Pavla podnose lažnu braću i blagoslivljaju one koji ih proklinju“* (RB VII,42-43).

Evanđeoski način kako postupiti s neprijateljem je ostati nepokolebljiv i čvrst u ljubavi prema Gospodinu i tako svladati tu kušnju kroz ljubav i prema neprijatelju.

Ako smo spremni, ako treba , biti i osobno zgažen samo da izađe na vidjelo istina o drugome koji me gazi, razlog zbog kojeg me gazi i činjenica da me ništa ne može smrviti jer me ništa ne može rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našemu (Rim 8,39).

Gospodin Isus je pobijedio zlo... Drugi će se umoriti u svom zlu, a ti ćeš odmoran nastaviti dalje svojim putem... Idi naprijed i ne vraćaj se natrag. Gospodin uvijek zbog duhovnog rasta osobu uvodi u nove borbe.... Želim Ti da ustraješ!

Iz Kateheza sv.Benedikta, Michaeldavide Semeraro, OSB

Čistoća nakane i sv. Leonardo

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/10/cistoca-nakane-i-sv-leonardo.html

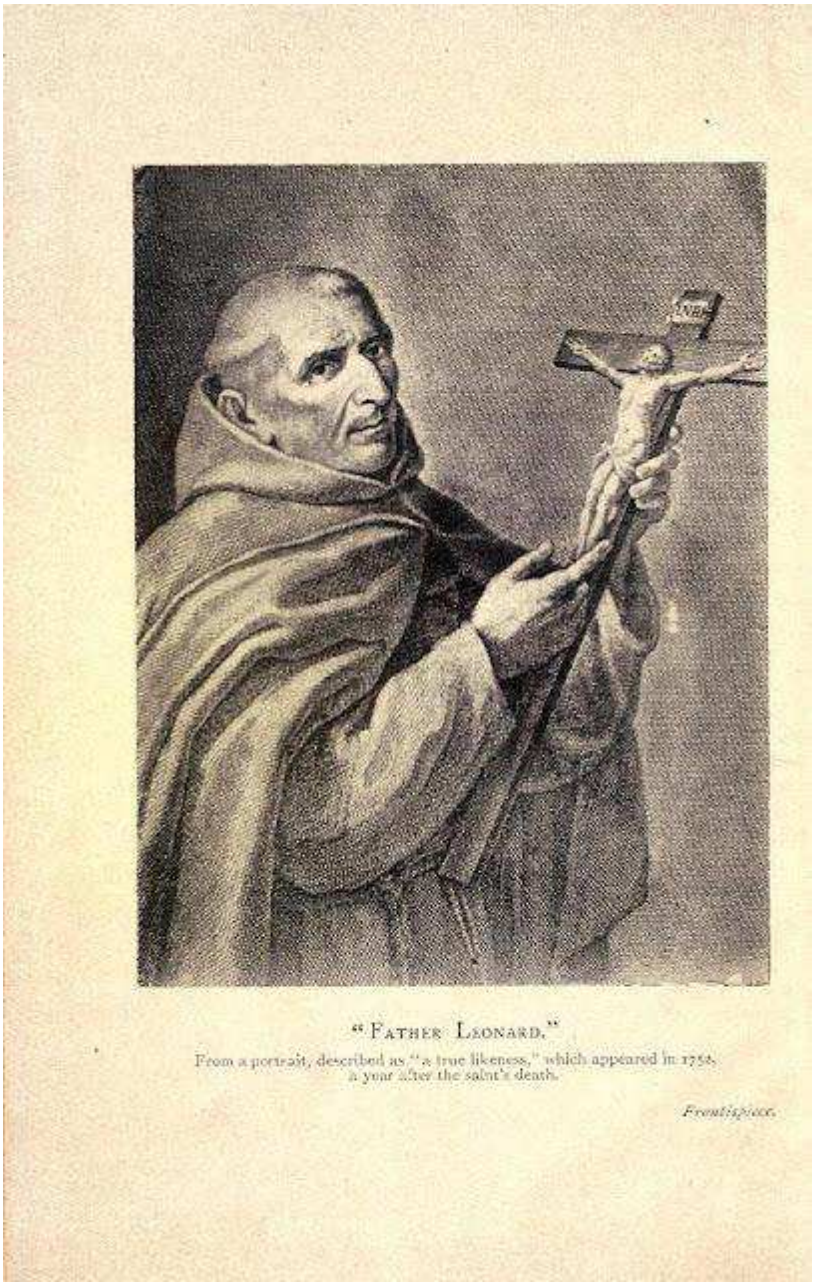

"Father Leonard."

From a portrait, described as "a true likeness," which appeared in 1752, a year after the saint's death.

Frontispiece.

Čistoća nakane bila je još jedna stvar o čijoj je važnosti Leonardo bio potpuno svjestan:

„Gledat ću kao na stvar od najveće važnosti (on piše u XV. poglavlju) da sve čine u danu izvršim, ne samo s nekom dobrom nakanom, nego s čistom i jednostavnom nakanom tako da mogu biti zaslužne pred Bogom i ugodne Njegovu Božanskom Veličanstvu. Vidim da ovome trebam posvetiti najveću pažnju. U očima Božjim jedan čin napravljen s čistom i jednostavnom nakanom vrjedniji je od stotine drugih učinjenih iz nesavršenih motiva. ... Stoga ću uložiti sav trud, po Božjoj milosti, kako bih sve svoje čine izvršio s ovom čistom i jednostavnom nakanom koja se sastoji u tome da pokušavam učiniti sve da ugodim Bogu,

bez bio kojeg drugog motiva. … Započinjući svako djelo, reći ću „*Moj Isuse, milost*“ i čineći tako, želim obnoviti jednom zauvijek ovu jednostavnu i čistu nakanu, gledajući samo Boga i ne tražeći ništa osim Njegove dobre volje i ugode.“

Evo nečega što Leonardo kaže o svom velikom životnom djelu, misijama:

„Posvetit ću se tome (piše u XXII. poglavlju) potpuno *ex toto corde*, provodeći noć i dan u svetoj zaposlenosti, uvijek zaokupljen slušanjem ispovijedi, davanjem savjeta, uspostavljanjem mira, propovijedanjem, ne bivajući, ipak, prilikom toga željan slijeđenja prirodnih sklonosti, nego pokreta milosti, obnavljajući često čistu i jednostavnu nakanu. I, iako sam u jedno vrijeme osjećao određenu nenaklonost misijskom djelovanju, sada, kada su me dva Vrhovna Pastira uvjerila da je to Volja Božja, a Benedikt XIV. je izričito na mene stavio tu dužnost, svesrdno se posvećujem tomu nadajući se da u tomu tražim Boga, a ne sebe. … Kako bih dao dobar primjer drugima, poklonit ću se ničice prije nego što odem na propovjedaonicu propovijedati i, s licem prema zemlji, klanjajući se Veličanstvu Božjem, napravit ću čin pokajanja za moje grijehe i krivice i čin nevjerovanja u sebe, uvjeren da je kajanje srca i obraćenje grješnika djelo svemoguće ruke Božje i potpuno rezultat milosti. Stoga ne ću smatrati vrijednima na svoje vlastite sposobnosti, poduzetnost ili učenje, već ću, pun nepovjerenja u moje vlastite moći, ustati sa stvarnim pouzdanjem u Boga, moleći ga da se udostoji dodirnuti sva srca i obratiti sve grješnike. Tada ću ponoviti više puta „*Moje Isuse, milost*“.

Preuzeto iz: „Život sv. Leonarda Portomauricijskog, O.F.M. (1676.-1751.)“, autora o. Dominica Devasa, O.F.M.

https://archive.org/details/lifeofstleonard00devauoft

Nadbiskup Fulton Sheen - Snaga ljubavi i Mir duše

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/10/nadbiskup-fulton-sheen-snaga-ljubavi-i.html

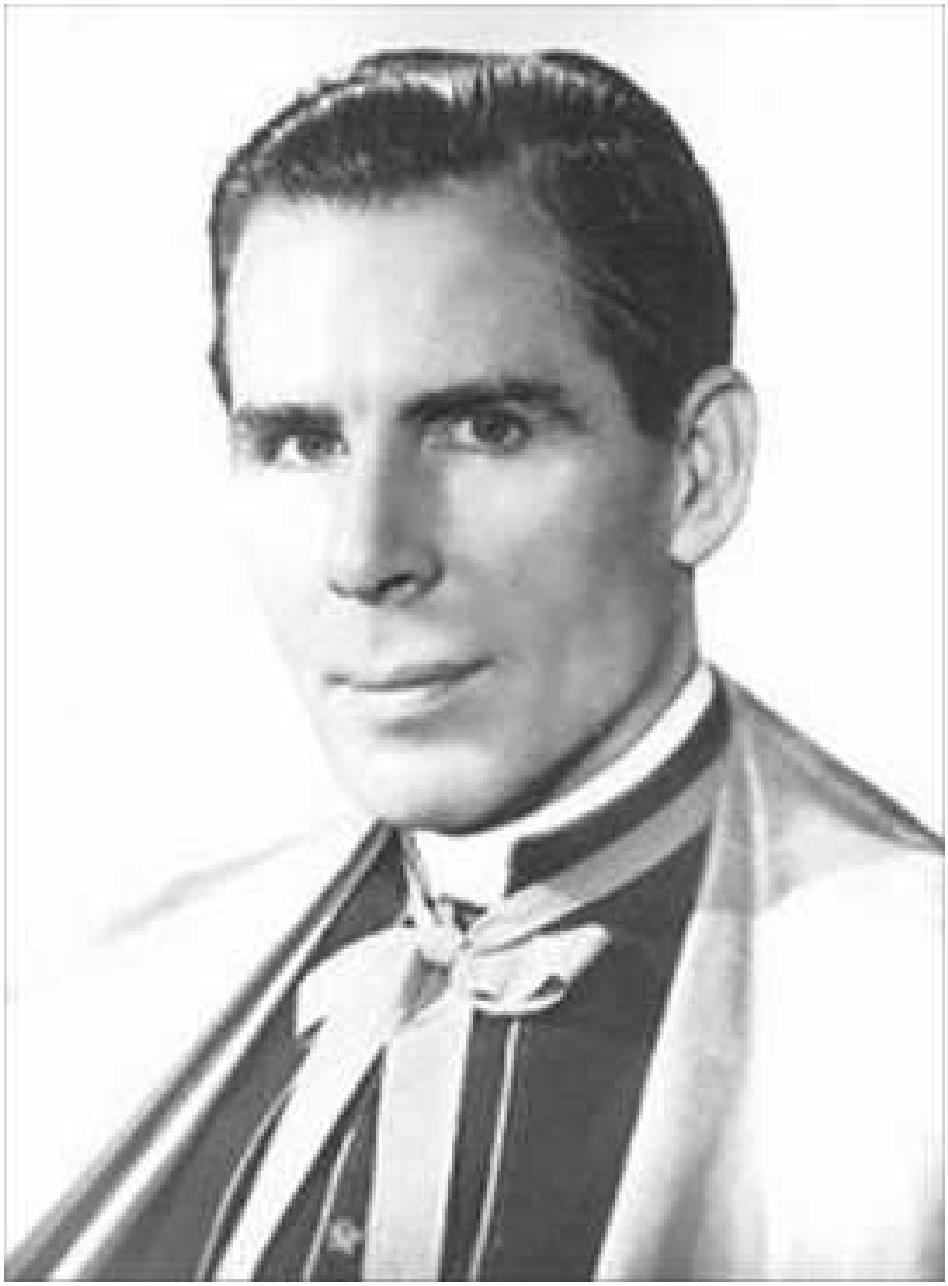

Nadbiskup Sheen, blaženik, bio je priznati američki intelektualac, poznat u medijima i instrument u Božjim rukama za obraćenje mnogih na katoličku vjeru. Vodio je tv-program pod nazivom *Život je vrijedan življenja*. Redovito ga je gledalo preko 30 milijuna gledatelja. Za svoj televizijski rad dva puta je osvojio nagradu Emmy. Autor 64 knjige. Najveći utjecaj na njegovo pisanje imao je G. K. Chesterton. Imao je veliku strast za pomaganje siromašnima i veći dio svoga osobnog dohotka je donirao upravo za siromahe. Bio je kritičan prema monopolističkim kapitalistima i idealističkim zagovornicima socijalne države. Borio se protiv svih društvenih nepravdi.

Dvije izjave nadbiskupa:

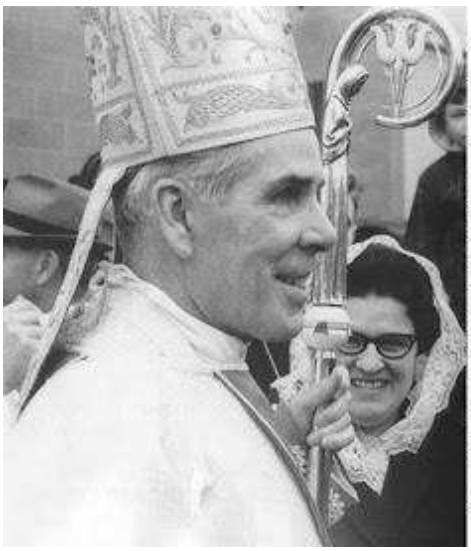

"We have walked with pleasure for many a mile and we have smiled and smiled, and learned nothing. But what a vista of the mystery which lies in the heart of the world's redemption was unveiled when we, as a people, walked with sorrow! People become more united in sorrow than in pleasure. Across the nation, citizens were enjoying theaters, sports, parties, cocktails, and a thousand and one pursuits of eros in which the ego satisfies itself under the guise of a love of another. Then all these disparate and separate enjoyments, like scattered drops of mercury, suddenly came together in one center – the broken heart of America. There were no longer political parties, business competitors, grasping fingers – there was beating only one heart. It is well to be proud of our country, but if the memory of a death means anything, we will no longer boast as if the peacock were our national symbol, saying: 'I am an American,' but, in the full consciousness that our symbol is an eagle mounting ever upwards, we will say: 'May I be worthy to be an American.'"
Archbishop Fulton Sheen (The Power of Love)

Nadbiskup Fulton Sheen (Snaga ljubavi)

"Dalek smo put prešli uz mnogo zadovoljstva te uz sav smijeh, nismo naučili ništa.

Ali kakav nam se pogled na otajstvo koje leži u Srcu otkupljenja svijeta otkrio kada smo, kao narod, hodali u žalosti. Ljudi postaju više ujedinjeni u žalosti nego u zabavi.

Cijela nacija uživala je u kazalištima, sportu, zabavama, koktelima i mnogim drugim potragama za erosom u kojem se ego zadovoljava pod krinkom ljubavi prema drugome. Zatim su se svi ti različiti i odvojeni užici poput raspršenih kapljica žive iznenada okupili u jednom središtu - u slomljenom srcu Amerike.

Više nije bilo političkih stranaka, poslovnih konkurenata, grabežljivih prstiju: kucalo je samo jedno srce.

Dobro je biti ponosan na našu zemlju, ali ako nam sjećanje na smrt išta znači, više se nećemo hvaliti kao da je paun naš nacionalni simbol, riječima: "Ja sam Amerikanac", već ćemo sa punom sviješću da je naš simbol orao koji se vječno penje gore reći: "Jesam li dostojan biti Amerikanac?"

Nakon niza vrućih ljetnih dana, slutimo da mora doći do oluje prije nego se svježi dani ponovno vrate. Slično tome, u ovim danima zbunjenosti, postoji intuicija glede nadolazeće katastrofe; osjećaj da neki ogroman, nadnaravni poremećaj mora dovesti svo zlo svijeta do uništenja prije nego možemo opet biti oslobođeni. Kao što je DeGoncourt rekao Berthelotu koji se hvalio budućom razornom snagom rata putem fizike: 'Kada taj dan dođe, Bog će kao noćni čuvar sići s neba te zveckajući Svojim ključevima reći: ***Gospodo, došlo je vrijeme počinka!***.

Nadbiskup Fulton Sheen (Mir duše)

Tko želi neka pogleda i film....

zapisi 1/3 i 3/3.

Također za one koji nisu vidjeli nalaze se i ostali filmovi na Youtube kanalu On treba kraljevati (geslo utemeljiteljice Reda Kćeri Srca Isusova). U knjižnici se nalaze i dvije njegove knjige kao i druga literatura.

Migrantska opasnost – 10. prosinca u Hrvatskoj izlazi ugovor koji će Hrvatsku uvesti u još veću opasnost (sporazum unutar svih zemalja UN)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/10/migrantska-opasnost-10-prosinca-u.html

U posljednje vrijeme imamo jednu nezapamćenu situaciju do sad, a to je da stotine i stotine migranata pokušavaju ući u Hrvatsku. Pokušavaju ući na način da se čak sukobljavaju s policijom.

Stanovnici Hrvatske više nisu sigurni kao ranije, a službeni podaci BiH je da je kroz nju prošlo više od 12 tisuća migranata. Službeni podaci EU su 25 tisuća migranata.

Migranti ulaze na potpuno nelegalan način, bez dokumenata.

Najveća opasnost je događaj koji će uslijediti 10. prosinca 2018., a radi se o potpisivanju ugovora koji se zove *Globalni sporazum za sigurnu, urednu i redovnu migraciju*. To je jedan sporazum između svih zemalja unutar UN-a. Biti će potpisan u Maroku. Predsjednica Hrvatske, gđa Kolinda Grabar Kitarović je radosna što će potpisati taj ugovor, a s njim se **liberaliziraju i olakšavaju migracije.**

Mađarska i SAD neće potpisati sporazum. Hrvatska srlja u ovo potpisivanje, a zapravo i ne zna što potpisuje. Kad krenu velike migracije Hrvatska bi zaista mogla postati ključna država koja im ide u prilog.

Kako zaštititi Hrvatsku?

Ključna je molitva, post i vjera, ali i strategija koja proizlazi iz prvoga...

Prvo i ono najbitnije je da Predsjednica, gđa Kolinda Grabar Kitarović ne potpiše ovaj sporazum. Ako ne žele potpisati ni SAD (gdin Trump), a ni Mađarska (gdin Orban), zašto bi morala potpisati gđa Grabar Kitarović?

Sazrelo je vrijeme sazivanja sjednice Vijeća za nacionalnu sigurnost.Neka to bude početak ozbiljnog bavljenja s ovim problemom. Tako razmišlja političar gdin Zekanović.

Osobno se ograđujem od svake politike i političara, ali mislim da je bitno donijeti informaciju vjernicima katolicima kako bismo znali u kojem smjeru je potrebno moliti. Molitvena nakana za zaustavljanje migracije u Domovini. Stop migrantima!

Trenutno je 5 stotina ljudi koji na silu žele ući u Hrvatsku. (Neki portali, vjerojatno u dobroj namjeri, pišu da su već ušli, ali još nisu). Migranti se ponašaju van kontrole, u neskladu sa zakonima Hrvatske i zbog toga ako se to proširi (sporazum), ako uđu u Hrvatsku, životi bi nam mogli doći u opasnost. Bilo gdje da se nalazimo na ulici ili u kući, poslu, bilo gdje...

Izvor

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

NEDJELJA, 28. LISTOPADA 2018.

Kako ljudi odbijaju Krista Kralja – O. Ripperger

Kako ljudi odbijaju Krista Kralja - O. Ripperger (boznati sveće...

Pater Chad Alec Ripperger je poznati teolog, svećenik, egzorcist...

Je li vjera stvar pojedinca?
Smatramo li da je vjera stvar pojedinca te da vjera ne smije utjecati na javni život ulazimo u zabludu!
Sistematski se ide za tim da se upliv Katoličke Crkve potpuno uništi, da se vjera sve više potisne iz javnog i privatnog života, iz škole i obitelji, iz ureda i sudnica i uopće iz ljudske zajednice. U nekim zemljama tako je daleko otišlo u mržnji na Boga i katoličku vjeru, da pojedincu nije slobodno ispovijedati svoje vjersko uvjerenje. **Protiv ove strašne zablude Crkva je često podizala svoj glas, naglašavala da je svaka vlast od Boga, da je Krist Kralj svega stvorenoga i Kristu kao**

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

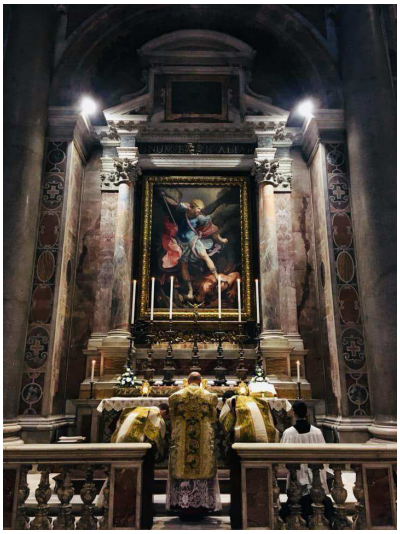

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

► prosinca (12)

► studenoga (14)

▼ listopada (12)

Kako ljudi odbijaju Krista Kralja – O. Ripperger

Migrantska opasnost – 10. prosinca u Hrvatskoj izl...

Nadbiskup Fulton Sheen - Snaga ljubavi i Mir duše

Čistoća nakane i sv. Leonardo

Tko ustraje do kraja, taj će se spasiti

Vječni zavjeti časne sestre iz Družbe Kćeri Srca I...

S radošću, pouzdanjem i zahvalnošću molimo svetu k...

Gospina pobjeda je sigurna, darovana Joj je velika...

Je li eutanazija psihijatrijski tretman?

Mali Lošinj 2018 - fotografije sa sv.mise i dva kr...

Muka Crkve i dva stupa

Krunica (Sv. Maksimilijan Marija Kolbe)

► rujna (11)

► kolovoza (10)

Kralju mora se svako pokloniti i Njemu samome služiti. Krist mora ponovno zavladati u javnom i privatnom životu. Ovo je Crkva potvrdila i pred čitav svijet iznijela ustanovom blagdana Krista Kralja, kao ustuk protiv javnog otpada od Krista i njegove vjere. **Sveti Otac papa Pio IX je 1925.godine uveo blagdan Krista Kralja enciklikom "Quas primas", želeći da Kristovo kraljevstvo zavlada svijetom, da mir Kristov zavlada među pojedincima i narodima kao zalog vremenita i vječne sreće.**

Svojim trpljenjem i poniženjem Isus osniva i učvršćuje svoje kraljevstvo u dušama. Nedužno Janje Božje poništava sebe na križu i zato mu Bog kao nagradu daje silu, moć i kraljevstvo...
Kristovo kraljevstvo je kraljevstvo ljubavi i mira.

On je naš Zakonoša, Svećenik i Učitelj, kojega smo potrebni rado slušati **jer ljudsko društvo nalazi radost samo ukoliko vrši njegove zakone. Ukoliko se događa suprotno društvo i država propadaju.**

Svi psalmi su mesijanski. David vidi Isusa kao Kralja. Sveti Pavao u poslanici u prvoj noćnici i u Misi ističe Kristovo kraljevsko dostojanstvo. Izvor tog dostojanstva je u tome što je Isus Sin Božji, prava slika Božja, u kome i po kome je sve stvoreno. U drugoj noćnici čita se enciklika pape Pija IX "Quas primas", kojom proglašuje i ustanovljuje ovaj blagdan.
Sveti Augustin u homiliji (propovijedi) tumači Kristovo kraljevstvo kao univerzalno, nije od ovoga svijeta.

Na pohvalama u antifonama ističe se misao, da će Krist zavladati nad svim narodima i onaj narod i kraljevstvo koje ne bude Njemu služilo, bit će uništeno.
Plodovi ovog kraljevstva su: sloga, mir, ljubav, red, bračna vjernost, poštivanje svakog

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

► srpnja (9)
► lipnja (8)
► svibnja (6)
► travnja (8)
► ožujka (13)
► veljače (8)
► siječnja (9)
► 2017 (207)
► 2016 (150)

života od začeća do prirodne smrti, mladež služi Bogu u čistoći srca.

Naša dužnost je da budemo odani i vjerni Kralju. Da Ga se ne stidimo pred svijetom. Njegov barjak, sveti križ, visoko uzdižimo ponosni što smo Kristovi. Ponosni budimo što smo sinovi kraljevstva svjetlosti, kako nas opominje sveti Pavao u poslanici ovog blagdana. Krist je Kralj kojemu još nitko nije potamnio slavu, ni slomio moć, ni istrgnuo žezlo pa niti onda kad su pojedini pastiri Crkve htjeli zanijekati ili umanjiti Kristovo božansku narav.

Njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta, ali je jednim dijelom na ovome svijetu. Ono je vječno. Što se svijet bude više udaljavao od Krista, mi sve više činimo suzbite redove pod Njegov sveti barjak. Borimo se i molimo da zavlada među narodima Kristovo kraljevstvo istine i života, svetosti i milosti, pravde, ljubavi i mira.

Život s Crkvom, liturgijski časopis

Objavio/la katolicki nauk 1 u 19:33:00

Oznake: Egzorcist, Krist Kralj, Sensus Fidelium, Svećenici, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

Sveta Pričest (21)
Twitter (23)
Vatikan (29)
videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)
zakopano blago (8)

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)
Traži

Autor slika teme: mammuth. Pokreće Blogger.

Davidovi psalmi (Domine quis habitabit – tipično i mistično tumačenje)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/11/davidovi-psalmi-domine-quis-habitabit.html

Na pitanje tko je vrijedan stanovati na svetom mjestu, odgovara sveti psalmist David.

On donosi 10 uvjeta, koji se traže od onoga, koji zalazi u sveto mjesto. Dijeli ih na općenite i posebne.

Općeniti uvjeti su:

1. ne činiti zlo
2. činiti dobro

Posebni uvjeti su:

3. govoriti istinu i ne kleveći (govoriti laž o drugome)
4. ne činiti drugome zla
5. ne sramotiti bližnjega
6. daleko stajati od društva opakih
7. štovati dobre
8. održati zadanu riječ
9. ne davati novac na dobit
10. ne primiti mita

Tko tako radi, potvrđuje psalmist, biti će dostojan stajati na svetom mjestu i bit će do vijeka čestit.

Tekst Katoličke Crkve (Vulgata) s hrvatskim prijevodom

Psalmus David 15 (14)
Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo?

Aut quis requiescet in monte sancto tuo?
Qui ingreditur sine macula: et operatur justitiam:
Qui loquitur veritatem in corde suo: qui non
egit dolumin lingua sua:
Nec fecit proximo suo malum: et opprobrium
non accepit adversus proximos suos.
Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus:
timentes autem Dominum glorificat:
Qui jurat proximo suo, et non decipit:
qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super
innocentem non accepit.
Qui facit haec: non movebitur in aeternum.

Psalam Davidov 15 (14)
Gospode, tko će prebivati u šatoru Tvojem?
Ili tko će počivati na gori svetoj Tvojoj?
Tko živi bez mane i djeluje pravedno.
Tko govori istinu u srcu svojem; i jezikom svojim
ne radi himbeno.
Tko ne čini zla iskrnjemu svojemu: i ne odobrava
poruge na bližnje svoje.
Na ništa je sveden u očima njegovim zlobnik;
a one, koji se boje Gospoda, poštuje.
Tko se zakune iskrnjemu svojemu, i ne prevari;
tko ne daje novca svojega na kamatu, i ne prima mita
protiv pravoga.
Tko radi ovo; ne će posrnuti do vijeka.

Parafraza pojedinih redaka
Šator i sveta gora dva su sinonima za oznaku jedne te iste stvari, izraelske svetinje. Bog je sama svetost i veličanstvo neusporedivo, shvatljivo je zašto psalmist pita tko smije tamo ulaziti i tu stanovati.

"Tko hodi bez mane" – tko ne griješi. "Tko tvori pravdu" – tko čini dobro. Pravda (justitia) se ne uzima ovdje kao posebna krepost već kao skup svih kreposti. "Govori istinu" – misli pravo i dobro u svojoj pameti. Srce je sijelo mišljenja jer iz srca izlaze zle misli, ubistva, preljubi, bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, hule na Boga.

"Tko ne čini zla iskrnjemu svojemu; i ne odobrava poruge na bližnje svoje." Smisao je cijelog retka: tko ne vrijeđa bližnjega svojega ni riječju ni djelom.

"Ne će posrnuti" – biti će stalan na putu kreposti, te po tom čestit na vijeke.

Tipično i mistično tumačenje
Sveti Oci općenito, a ostali katolički egzegete u velikom broju, pod šatorom i pod svetom gorom sionskom razumijevaju nebo. Prema tome shvaćanju tumače psalam. **Sveti Ivan u Objavljenju 21 ističe:"Tko hoće ući u nebo, taj mora osobitim načinom, da ispuni ono, što spominje psalmista u ovom psalmu; tko to ispuni biti će zauvijek sretan, jer će se naći u nebu, gdje neba više pogibelji pada, i gdje nema više suza ni plača ni gladi ni žeđe."**

Mistično tumačenje
Pod šatorom i svetom gorom u mističnom smislu može se smatrati redovnički samostan. (komentar: koliko je danas takvih samostana u kojima se tako živi? Čini se ne baš čestima. Uglavnom su to oni u kojima još uvijek žive tradicionalne elemente s jakom disciplinom ili posve tradicionalni samostani.)
To je uistinu sveto obitavalište, gdje se kao u starozavjetnom šatoru prinose Bogu žrtve (redovnički zavjeti). Čist i sveti život mora provoditi onaj, koji u samostan uđe. Mora težiti k višemu savršenstvu, nego li obični vjernik. Blago svakome onome, koji se u samostanu vlada prema pravilima Reda: on ne će posrnuti do vijeka. Biti će zauvijek blažen.

Liturgijska poraba
Na blagdan svih Svetih
Sveci su se trudili živjeti bez mane, a kad bi sagriješili činili bi pokoru i tvorili pravdu. Bili su puni ljubavi i samilosti. Nisu nikome činili zla, nego samo dobro. Bili su revni poslenici u vinogradu Gospodnjemu i kao takvi zavrijedili su, da odmore na sv. gori Božjoj, na nebesima.
Može se koristiti još na Veliku Subotu, u oficiju (časoslovu) za jednog ili više mučenika, na misi u Korizmi ili u oficiju Ispovjednikâ.

Praktično upotrebljavanje
Svakome ovaj psalam pruža zgodno gradivo za razmatranje i ispitivanje savjesti. Svećenici ga mogu koristiti za propovijed.

Uvod: Nebo i u njemu slava svih Svetih, koji su prije bili na zemlji kao i mi. Kako su sveci došli u nebo? Izbjegavajući grijeh i čineći dobro.

Mnogi sveci bili su cijelog života bez ovećeg grijeha, np. sv. Ivan Krstitelj, sv. Antun Padovanski...

Drugi su doduše iz početka bili grješnici, ali su kasnije pokoru činili, np. Marija Magdalena, sv. Pavao, sv. Augustin itd.

Njihova krepost nije bila prekrivena taštom slavom ljudskom ili vlastitim interesom zaražena, nego su istinito bogu služili. Primjer: Apostoli i mučenici koji su to krvlju platili.

Sve svjetovno smatrali su za ništa, pače su prezirali svijet i sve njegove udobnosti. Primjer su pustinjaci.

Nisu gramzili za bogatstvom niti su gomilali novac, nego su u siromaštvu slijedili siromašnog Spasitelja. Primjer je sveti Franjo Asiški.

Svega su sebe Bogu posvetili. Primjer su svete djevice.

Bili su siromašni duhom, miroljubivi.

Praktični zaključak: slijedimo Svece, pa ćemo i mi doći k njima u nebo.

Psalmi Davidovi, svezak I.

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PETAK, 2. STUDENOGA 2018.

Memento mori - o. Rodriguez

Memento Mori - o. Rodriguez

Citat sv.Alfonsa Liguoria, crkvenog naučitelja: "Smrtna osuda izdana je protiv svih ljudi. Ti si čovjek, moraš umrijeti. Naša druga dobra i zla", kaže sv. Augustin, "nesigurna su. Samo smrt je sigurna."

"Kakva je korist od kraljevstva u času smrti?"

Objavio/la katolicki nauk u 16:45:00

Oznake: Čistilište, Molitva, Sensus Fidelium, Sveci, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

Propovijed svećenika mladomisnika

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/11/propovijed-svecenika-mladomisnika.html

"Slijediti Gospodina je zahtjevno. Pogledajmo apostole, uglavnom svi su položili svoj život završivši mučeničkom smrću. Posvjedočili su na taj način svoju ljubav prema Bogu. To je najradikalniji način. Isus je održao svoje obećanje i priznao se onda njihovim pred svojim nebeskim Ocem. Mnogi sveci su svoj život položili završivši mučeničkom smrću. Potrebno je braniti na taj način Isusovu istinu, ono što nam je On donio. Potrebno je na taj način pokazati ljubav prema njemu jer ljubav je Bog. Ljubav nije samo željeti nekome dobro već prije svega željeti da se ispuni Božji plan i naum na osobi. To je ljubav. Danas više nego ikad potrebna je radikalnost.

Mučeništvo

Je li mučeništvo autodistrukcija vlastitog života? Nije! Je li to potpuno uništenje vlastitog života i svega onoga što smo gradili kroz svoj život? Nije!
Mučeništvo je kruna i vrhunac ljubavi! To je najveći dokaz naše ljubavi prema Bogu! Najdublji stupanj nasljedovanja Isusa Krista raspetoga. Najveći je izraz da smo Isusovi i da naše srce pripada Njemu.

Svjedočanstvo ljubavi i vjere

Općenito svjedočenja ljubavi i vjere u našim životima je drastično malo. Čega smo često svjedoci? Svjedoci smo, nažalost toga, da kršćani vrlo lako postižu nastojanja oko svoje

vanjštine.

Ali ono bitno, promijeniti srce, dopustiti Bogu da se nastani u srcu i to ne Bog onakav kakvog ja zamišljam već Bog kojeg sam upoznao po Njegovoj objavi, toga je jako malo.
Kako nam se Bog objavio? Po svojoj Riječi i Apostolskoj predaji. To propuštamo i oko toga se jako slabo trudimo, a upravo to traži poništenje osobnog ega, da ne živim više ja, da zaboravim sebe, da nestanem ja kako bi Bog mogao zaživjeti u mojem srcu.

Prava ljubav je sebedarje, otkidanje od sebe, žrtvovanje sebe radi Boga i bližnjega. Mučeništvo je onda kruna, svjedočenje ove prave, požrtvovane, sebedarne ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu.

Što nam Bog želi reći poslanjem mučenika?

Bog nam želi reći da smo pozvani na put svetosti. Na put rasta u pravoj i savršenoj ljubavi. Ljubavi u kojoj osoba ne gleda na sebe već je požrtvovana i sebedarna. Što je put svetosti? To je put suradnje s Bogom. Čovjek kao grješno biće koje često pada, koje je slabo, koji često okrene leđa svojem Stvoritelju i Spasitelju, ali čovjek je pozvan da krene na ovaj put suradnje s Bogom i da surađujući s Bogom, otvarajući mu svoje srce i dopuštajući mu da ga Bog mijenja da postane požrtvovan, sebedaran i dođe do svetosti.

Svetost je savršena suradnja u ovome životu s Bogom i onda nastavak života te savršene ljubavi u vječnosti. Tako se osoba priprema, ako je potrebno da i život svoj položi za Boga.

Svi smo pozvani na to mučeništvo. Na svakodnevno umiranje svome egu, svojoj sebičnosti, egoizmu i da svaki dan svojim djelima, molitvom i nastojanjima tako činimo da sve više ljubimo Boga i bližnje. Da sve činimo u požrtvovnoj ljubavi i tako živimo ovaj život.

Ako dođe do toga da ćemo morati birati između vjere i odanosti Bogu i života, srce koje je predano Bogu i koje ljubi Boga uvijek bi trebalo odabrati vjeru, povjerenje i odanost Bogu.
Mučenici su svjedoci tome da je smisao ovoga života ne samo ovaj prolazni život već smisao ovoga života doći jedinom i pravom Bogu.

Besmisleno bi bilo dati i žrtvovati život, ako poslije ovoga života nema ničega. Smrt je prolaz. Stanje kroz koje moramo proći, a duša koja ljubi Boga i koja mu je vjerna, odana, smrt će joj biti samo prolaz u puninu života i ljubavi prema Bogu.

Odazovimo se na put svetosti i savršene ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Živimo u prisutnosti Božjoj i primajmo sve iz Njegove ruke i dobro i zlo, a budimo vjerni i odani. Ne živimo lažno kršćanstvo i ne uznosimo se „mi katolici, mi katolici“, a gledamo što će drugi reći i ne živimo ono na što smo pozvani. Onoliko koliko je Bog u meni to je vrijednost. Onoliko koliko sam ja pred Bogom u istini, raskajanoj ljubavi to sam ja. Koliko je ljubavi i kreposti u mom srcu to je vrijednost, tu je Bog, a sve drugo je lažno i neistinito. Amen“

Vlč. Josip. H.

Ako je ono što Biblija veli o Isusu laž, za što su svi njegovi učenici bili spremni umrijeti? Nitko od njih nije trebao umrijeti kada bi ga samo zanijekali. Ako je ono što Biblija veli o Isusu laž, razumljivo bi bilo da se barem jedan apostol povukao.

1. Andrija - razapet
2. Bartolomej - pretučen pa razapet
3. Jakov, Alfejev sin - kamenovan do smrti
4. Jakov, Zebedejev sin - obezglavljen
5. Ivan - prognan zbog vjere; umro u starosti
6. Juda Tadej - kamenovan do smrti
7. Matej - proboden kopljem
8. Petar - razapet naopako
9. Filip - razapet
10. Šimun Kanaanac - razapet
11. Toma - proboden kopljem
12. Matija - kamenovan do smrti

Dobro je napomenuti i Pavla. Nitko nije patio kao Pavao:
"U naporima – preobilno; u tamnicama – preobilno;
u batinama – prekomjerno; u smrtnim pogibljima – često.
Od Židova primio sam pet puta po četrdeset manje jednu.
Triput sam bio šiban, jednom kamenovan, triput doživio brodolom,
jednu noć i dan proveo sam u bezdanu.
Česta putovanja, pogibli od rijeka, pogibli od razbojnika,
pogibli od sunarodnjaka, pogibli od pogana, pogibli u gradu,
pogibli u pustinji, pogibli na moru, pogibli od lažne braće;
u trudu i naporu, često u nespavanju,
u gladu i žeđi, često u postovima, u studeni i golotinji."
Umro je za vrijeme Neronovog progonstva - odrubili su mu glavu mačem oko 65. godine.

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

ČETVRTAK, 8. STUDENOGA 2018.

Majka Angelica - može li se izbjeći čistilište?

Majka Anđelika - Čistilište

Majka Angelica, časna sestra klarisa, instrument u Božjim rukama za obraćenje mnogih koji su slušali i gledali njezine emisije. Pokrenula je najveću svjetsku katoličku medijsku mrežu EWTN, a televizijski studio je uredila u garaži iza samostana u kojem je živjela. Papa Benedikt XVI. joj je u listopadu 2009. dodijelio medalju "Pro Ecclesia et Pontifice", kao najveće priznanje koje Sveti Otac može dati za služenje Crkvi.

Direktor EWTN-a Michael Warsaw je rekao za časnu sestru Angelicu:"Još se divim tome što je Bog postigao uz pomoć ove redovnice. Bez

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

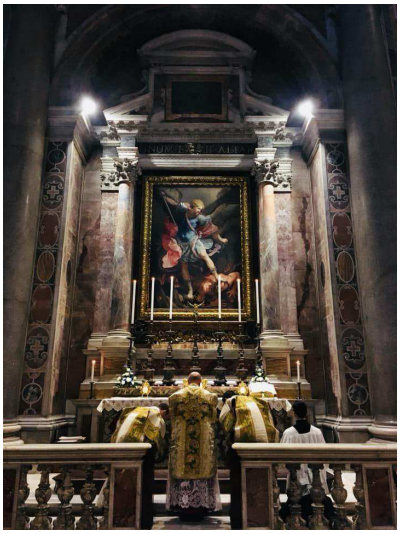

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

► prosinca (12)

▼ studenoga (14)

Ispovijed – prvi i posljednji čin obnove

Martin Luther o svetoj misi

Svjedočanstvo jednog svećenika: "Gospa me preko ču...

Dan u životu sjemeništarca

Misno ruho i dr. (Lasinja, 30 km od Zagreba) – iz ...

Posljednje stvari – 4.Kraljevstvo nebesko

Posljednje stvari – 3.Pakao

Posljednje stvari – 2.dio "Biti će znakovi na sunc...

Posljednje stvari – 1.Stvoreni smo samo zato da sp...

Bezgrješno Srce će trijumfirati na očigled sviju

Majka Angelica - može li se izbjeći čistilište?

Propovijed svećenika mladomisnika

Memento mori - o. Rodriguez

Davidovi psalmi (Domine quis habitabit – tipično i...

► listopada (12)

ikakva iskustva u medijima uspjela je izgraditi svjetsku katoličku medijsku kuću i to potvrđuje moju vjeru svaki dan."

Voljela je jako Padre Pia kojega spominje u ovom zapisu. Zahvaljujmo Bogu....

Majka Angelica je preminula u ožujku 2016., ali njezino djelo i dalje živi s nama...

Objavio/la katolicki nauk 1 u 10:59:00

Oznake: Čistilište, Papa - sv.otac, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Bezgrješno Srce će trijumfirati na očigled sviju

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/11/bezgrjesno-srce-ce-trijumfirati-na.html

Gospe mila, pogledaj mlade, ljude u braku i stare gotovo je sve blud zavio u svoj plašt. Sotona napastuje one koji mu se čvrsti u vjeri ne odupru i strovaljuje ih u ponor pakla. Sve je više ljudi koji smatraju da žive u skladu s Bogom predajući se bludu i različitim nečistoćama tijela. U posljednje vrijeme sodoma i gomora, protu prirodno zlo i grijeh dostižu svoj vrhunac provlačeći se i kroz samu Crkvu. Odobrena riječju i djelom od strane mnogih svećenika, kardinala i biskupa riječima: „Tko sam ja da sudim?“, i ne misleći pri tom da ne sude čovjeka već da trebaju zlo proglasiti zlim djelom ili grijehom! Pozvani smo za zlo reći da je zlo. Ne misle ni na žrtve koje stradavaju u vječnoj pogibelji pri tom njihovom lažnom milosrđu . Neki se čak usuđuju vrijeđati direktno u Boga i reći: „Bog ih je takvima stvorio.“ Zanimljivo! Prema tome Bog proturječi i u djelu stvaranja samome sebi. Grijehe protiv nečistoće tijela osuđuju i Božje zapovijedi, moralna teologija i Božja Riječ.

Zatim tu je i rodna ideologija. Tko s njom upravlja? Odgovor možete saznati OVDJE.

Pripremite se na ono najgore što slijedi i dobro se preispitajmo svi zajedno, svako za sebe, jesam li zaista učinio sve što sam mogao kako bih zaštitio svakog čovjeka i obitelj od zla koje slijedi? Ukoliko primijetiš da nisi, nemoj se žaliti, popravi svoje putove.

Stvorio si nas Gospodine kao tjelesna bića, na krštenju postali smo Tvoja djeca. Tijelo je hram Duha Svetoga, a što mi činimo? Čuvamo li svoje tijelo kao sveti hram?

Sotoni se ne možemo sami oduprijeti. Tko mu se može oduprijeti? Majka Marija je zgazila sotoni glavu. Zlo drhti pred Bezgrješnom i Njezino Srce će pobijediti! Ona nas zagovara pred Bogom i bdije nad nama. Njoj se posveti! Bog je daleko moćniji od svakog zla. Ako se Bog ne zauzme za nas, svi ćemo u grijehu propasti. Potrebna je milost koja se dobiva u molitvi i iskrenom življenju s Bogom po Njegovim zapovijedima koje nam je ostavio kao putokaz u obrani protiv sotone.

Živimo u Bezgrješnom Srcu Marijinu i bdijmo nad sobom! Budimo hrabri, odvažni i odlučni s Majkom koračati za Isusom i suprotstaviti se svakom zlu. Ona nam je od početaka dana kao prva obrana u borbi protiv svakoga zla. Sotona dobro zna tko mu je zgazio glavu i zato na svaki način djeluje da Joj nanese štetu, ali ne može. Majka je pobjednica od samog početka i tako će biti uvijek i na kraju vremena. Kad sve nestane i budemo mislili da je kraj i s pravom katoličkom vjerom i predajom Njezino srce će trijumfirati na čast Trojedinog Boga, a sramotu i vječnu pobjedu nad sotonom i njegovim pomagačima.

Bdijmo i molimo svetu krunicu, ne popuštajmo napastima! Vratimo se raskajanog srca kao sveta Marija Magdalena ili sveti Augustin Spasitelju – izvoru čistoće!

Po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela! Tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. Doista, to se jedno drugom protivi da ne činite što hoćete.

Plod je Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost. Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo!

Plod tijela: bludnost, nečistoća, razvratnost, idolopklonstvo, vračanje, neprijateljstva, svađa, ljubomora, srdžba, spletkarenje, strančarenja, razdori, zavisti, pijančevanje, pijanke i tome slično. Koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti.

Plodovi Duha služe nam za bolje razlikovanje od kojeg duha nam što dolazi u danom trenutku. Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama. Ne žive više oni već u njima živi Krist! (Gal 6)

Molitva Majci
Ti si se udostojala ukazati u Fatimi

Da preko nevine djece opomeneš ljude
Neka se ostave grijeha
Ako žele izbjeći nevolje na zemlji,
A paklenim mukama na drugome svijetu:
Molimo Te, pomozi nam da prestanemo
Vrijeđati Tvojega Sina;
Pobožnim moljenjem svete krunice
Da izmolimo obraćenje grješnika,
A djelima pokore da pružimo zadovoljštinu
Tvojemu Bezgrješnom Srcu
Koje neka bude naše utočište.
U životu i naš put u nebo. Amen.
(pjesma iz molitvenika)

Blažena (sveta) Jacinta: „Više duša idu u pakao radi grijeha tijela nego bilo kojeg drugog razloga.“
Majko prečista, moli za nas!

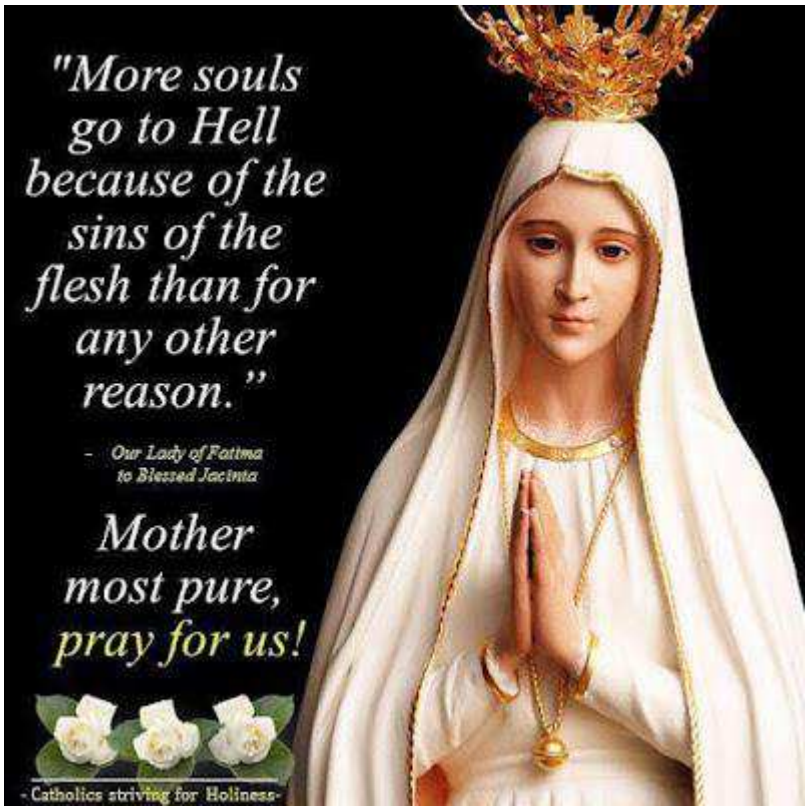

Sveti Alfonz Liguori: “Kada sotona želi sebe učiniti gospodarom duše, on ju nastoji prisiliti da napusti svoju odanost Mariji.“

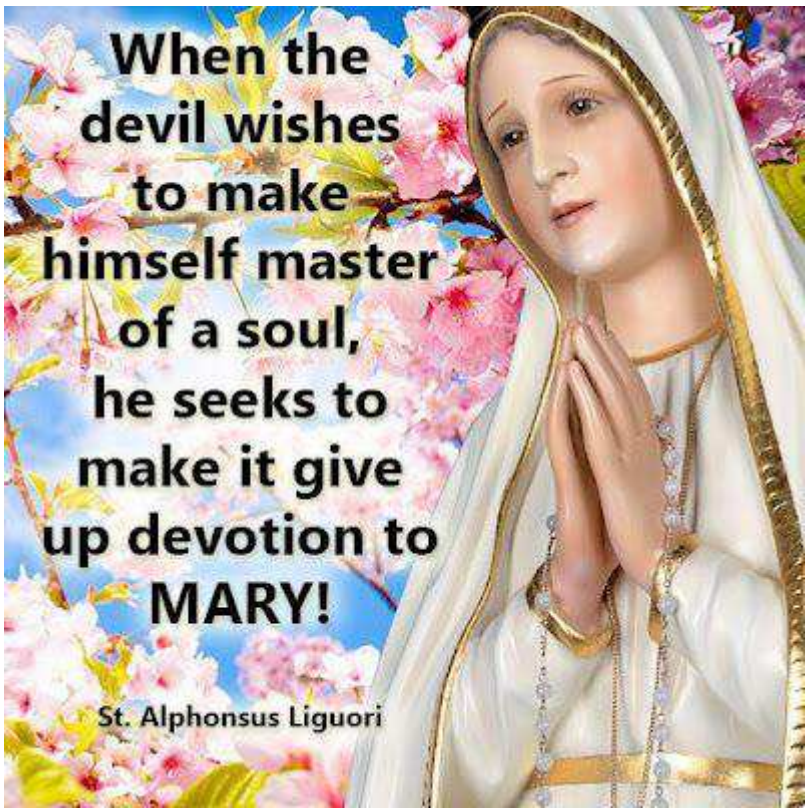

Sveti Ivan Bosco „Budimo jedno u srcu i mislima u ljubavi prema Mariji, pomoć kršćanima i spasimo duše."

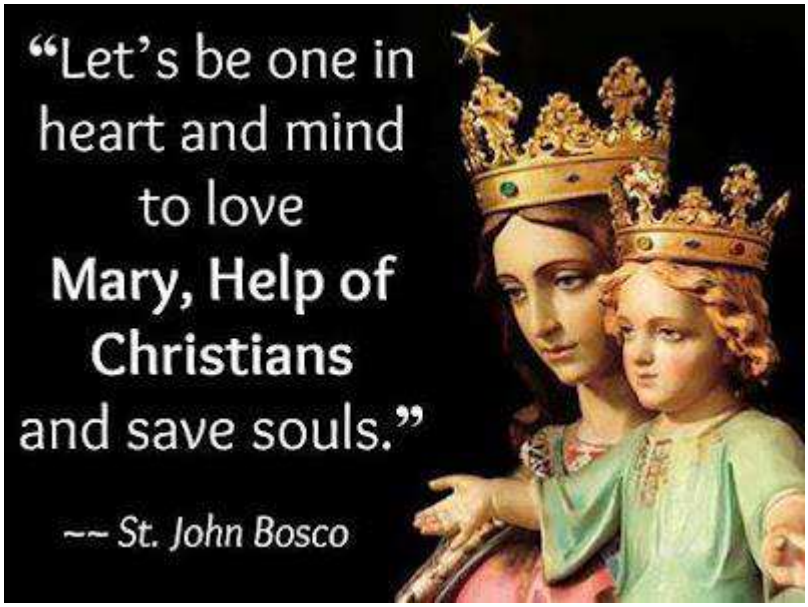

Posljednje stvari – 1.Stvoreni smo samo zato da spasimo dušu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/11/posljednje-stvari-1stvoreni-smo-samo.html

Spas duše je od najveće važnosti. Ako spasimo dušu, sve je spašeno. Ako je izgubimo sve je zauvijek izgubljeno! (Sv. Aleksandar Veliki)

Mnogi se zavaravaju bogatstvom, bučnim zabavama, gozbama i drugim svjetovnim stvarima. Nažalost povode se za varkom, ali će ostati prevareni. Dva trenutka su najsigurnija u Tvom životu. Sad i trenutak prelaska u vječnost. Smrt ili prijelaz u vječnost će se dogoditi, a da ne znaš ni dan, ni mjesto ni stanje u kojem će te zadesiti.

Gospodin Ti govori: "Još noćas se može tražiti Tvoja duša... Bdij!"

Imaš samo jednu dušu. Dolazi čas kad ćeš polagati račune za svoj život.

U tom gorkom času smrti nećeš se morati odvojiti samo od stvari sadašnjega života, koje si volio, nego ćeš doživjeti razdvajanje duše od tijela.
Pomisli što će se dogoditi s tvojim tijelom kad bude sahranjen u raku svega sedam stopa duboku i predano crvima da ga rastoče.

Gdje će se tvoja duša naći? Posve je neizvjesno... Ova misao strahovito muči dušu koja umire. Spoznaja da postoje dvije mogućnosti: vječna slava ili vječna muka. Duša biva svjesna da je blizu i jednom i drugom, ne zna što će joj zapravo pasti u dio - blagoslov ili vječna propast!

Ovu tjeskobu, slijedit će ništa manja tjeskoba, a to je što će morati položiti račun vrhovnom Sucu pred kojim su se strašili i ljudi najsvetijega i najneporočnijega života.

Jednog su pustinjaka pitali njegovi učenici, opazivši ga kako plače i dršće, boji li se smrti, on im je odgovorio: "Zaista, sinovi, ovaj strah što vidite da me je sada obuzeo nije me napuštao otkako sam postao monahom." (Simeon Metaph, in vita eius, Tom IV apud Surium).

Tada ćeš se početi sjećati sviju grijeha dotadašnjeg života. Oni će biti kao naoružana vojska koja će te htjeti uništiti. Opačine veće od ostalih grijeha, koje su ti priuštile veću nasladu, neprestano će ti se kovitlati pred očima, strahovito mučiti i bacati u veliki očaj s obzirom na spasenje.
Sjećanje na prijašnje uživanje, koje ti se nekoć činilo veoma ugodnim, u tom času će ti biti veoma gorke. Zato s punim pravom kaže Mudrac: "Ne gledaj na vino, kad rujno iskri, kad se u čaši svjetlucavo prelijeva: pije se tako glatko, a na kraju ujeda kao zmija i žaca kao ljuta gujica" (Izr 23,31-32).

Takva je ona čaša što ju je neprijatelj ljudskoga roda otrovao svojim otrovom te je pruža ljubiteljima svijeta da je ispiju; takav se napitak nalazi u izvana pozlaćenoj babilonskoj čaši.

Opak čovjek samoga će sebe naričući oplakivati. O, bijedna li nesretna mene, koji sam sve do sada živio u tolikim neurednostima i stupao tako štetnim stazama, kakva li me čeka sudbina!
Ako sveti Pavao tvrdi da će čovjek žeti ono što je sijao (Gal 6,8), kakav onda drugi plod mogu očekivati ja koji nisam ničemu toliko pozornosti posvećivao kao što sam posvećivao tjelesnim djelima? Ako sveti Ivan kaže da ništa nečisto neće ući u nebeski Grad, koji je popločen najčišćim zlatom, kakav onda dio u njemu mogu očekivati ja koji sam okaljan svakovrsnim tjelesnim uživanjem?

Posljednja pomoć kojima se čovjeku na umoru može priteći u pomoć su sakramenti sv.Crkve. To su bolesničko pomazanje, ispovijed, pričest.

Tad će ti se pojaviti žarka želja da si kojom srećom provodio neporočni život i htjenje provoditi strogi život kad bi samo malo dulje mogao živjeti. Težina bolesti i smrtne muke biti će toliko jake da ti neće dopustiti ni da svoje misli usmjeriš prema Bogu.

Nakon ovoga razmotri i znakove posljednje bolesti koji prethode smrti i koji najavljuju da je blizu svršetak. Ti znakovi su zaista užasni i u nazočnima razbuđuju veliki strah.

Glas oslabi, noge zamiru, koljena se hlade, nos se uvuče, oči upadnu, lice izblijedi, jezik više ne vrši svoju službu, a kod nekih borba duše, koja napušta tijelo, pomućuje sva osjetila i ostavlja ih posve bez životne snage.

Duševne muke su daleko teže. Duša se nalazi u velikoj borbi i samrtnoj muci, kako zbog straha, s obzirom na spasenje, tako i zbog polaganja računa koji će se od nje doskora zahtijevati o djelima cijeloga dotadašnjega života. Tada će napokon trpjeti i zato što svoje tijelo ljubi samo naravnom ljubavlju te se od njega bez velika bola i tjeskobe ne može odijeliti, naročito zato što strahuje ne znajući što će s njom biti.

Na kraju ostaju samo dva puta:
- jedan, kojim ćeš tijelo ispratiti do groba
- drugi, na kojem ćeš slijediti dušu dok ne bude izrečena presuda i tako ćeš promatrati odlazak njih oboje.

Gledaj, što će se dogoditi s tijelom koje je lišeno duše. O, kako se domaći žure da bi se mrtvo tijelo što prije obuklo u najljepše odijelo i iznijelo iz kuće. S kako svečanim obredom se nosi do groba, kako se svi raspituju i zanimaju za pokojnika, slušaj žalobno pjevanje Crkve kada se spušta u grob i zatrpava zemljom. Pogledaj, osim toga, suze prijatelja i znanaca što ih nad pokojnikom prolijevaju. Napokon, da sve izreknem jednom riječju: sve što se običaje izvršiti prema pokojniku, dokle god tijelo ne bude sahranjeno u zemlju, s njim će zajedno u vječnom zaboravu biti pokopana i uspomena na njega.

Kada se tijelo nakon svega ovoga ostavi u zemlji, slijedi dušu, koja je pošla u do sada nepoznat joj kraj, gdje će se postaviti pred sud vrhovnoga suca.
Predstavi sebi da si nazočan ovom suđenju. U najdubljoj šutnji i s najvećom pozornošću naokolo stoje svi nebeski stanovnici i gledaju kakav će biti ishod suđenja i kakva presuda. Ovdje će se ponoviti strog obračun sviju primitaka i sviju izdataka. Trebat će položiti račun o životu, obitelji, dobrima, o božanskim nadahnućima, o dobro upotrjebljenim sredstvima i prigodama i, napokon, o krvi Isusa Krista i primanju sakramenata. I konačno će i ovoj duši, a i tebi u tvoj čas biti izrečena presuda prema onome kako se položi račun o primicima.

O, veliki, svesilni Bože, koji si nas osudio na smrt, smiluj nam se! Izbavi nas od nagle i nepripravne smrti i molimo Te milost da se možemo obratiti i pripremiti te Tebi vječno hvale pjevati.

Izvor: Sveti Petar Alkantarski (duhovnik svete Terezije Avilske, crkvene naučiteljice), O molitvi i razmatranju
Mons Luigi Chiavarino, Le meditazioni sulle ultime realta

Posljednje stvari – 2.dio "Biti će znakovi na suncu, mjesecu i zvijezdama" (sud)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/11/posljednje-stvari-2dio-biti-ce-znakovi.html

Kršćaninu je potrebno da razvija u sebi strah Božji i mržnju na grijeh.

Nakon smrti čeka nas sud. On je neizbježan. Bit će strog i posve pravedan. Presuda je neopoziva.

Sud će biti strog tako da će u dušama pravednika tražiti najmanje krivnje. Ispitat će i najsvetije duše sa svom strogošću. Prodrijet će u sve njihove tajne namjere i iznijeti sve na svjetlo dana. Tada će sve odvagnuti prema svojoj strogoj pravdi: djela, misli i najnedužnije riječi. Presuda je neopoziva- raj, čistilište ili pakao koji je vječan. Biti proklet od Boga! Kakva strašna sudbina!

Isus želi da se spasiš, a ti? Sad to biraš svojim djelovanjem.

Strašan će biti onaj dan u kojem će pasti odluka o svim prijepornim stvarima Adamovih sinova. Bit će dokrajčene sve parnice našega života, a što o njima za svu vječnost treba odlučiti, javno će se pred očima i u nazočnosti cijeloga svijeta proglasiti.

Ovaj dan će u sebi obuhvatiti sve dane sviju vjekova – sadašnjega, prošlih i budućih – i zahtijevat će se strog račun o djelima sviju ljudi i sav će bijes provaliti za grijehe počinjene od postanka svijeta.

Koji će znakovi prethoditi ovome danu?

Spasitelj kaže: "Biti će znakovi na suncu, mjesecu i zvijezdama". I svi će nebeski i zemaljski stvorovi kad spoznaju da im se približio svršetak, početi drhtati i tresti se.

Ljudi će od smrti za nokat rastavljeni, kad začuju užasnu huku mora, kad budu gledali kako se strahovito pjeni, kako se prelijeva i propinje, umirati od straha. Kad u svemu ovome ugledaju bijedu i nevolju, što ih ovi znakovi najavljuju i njima svijetu prijete, takvim će strahom i užasom biti obuzeti da će kao bez duše blijedi, bez glasa, bez ljudskog izgleda ovamo-onamo lutati mrtvi prije nego što umru. Strahujući pred svojom osudom, sami sebe svojom uobraziljom odmjeravaju kazne.

Svaki će od njih pod utjecajem velikog straha biti za sebe toliko zabrinut da se za druge – za roditelje, muževe, žene, prijatelje – uopće neće brinuti niti će na njih misliti.

Zamisli onu sveopću ognjenu poplavu koja će ovome sudu prethoditi, strahoviti zvuk one trublje u koju će puhati jedan od Arkanđela. Tim zvukom će svi narodi svijeta biti pozvani da se na jednom mjestu postave pred Božji sud. Zamisli, uzvišeno dostojanstvo kojim će vrhovni sudac živih i mrtvih predsjedati ovome sudu.

Sudac će od svakog pojedinca tražiti točan i strog račun. "Ako bi se tkogod htio preti s njime, odvratio mu ne bi ni jednom od tisuću" (Job 9,3).

Što će biti od čovjeka kada Bog počne s njime postupati prema oštrini svoje pravednosti? Kada mu iznutra savjest progovori: "O, ti nevaljali čovječe, čime si me smatrao? Zbog čega si se, prezrevši me po najvećoj opačini, pridružio mojim neprijateljima? Na svoju sam te sliku i priliku stvorio, svjetlom vjere sam te prosvijetlio, od prvih sam te godina prožeo vjerom, vlastitom krvlju sam te otkupio, poradi tebe sam postio, bdio, molio, podnosio napore putovanja, krvlju sam se znojio i mnogo drugih nevolja u ovome životu sam podnio. Iz ljubavi prema tebi sam podnosio progonstva, nepravde, poruge, prezir, psovanje, muke i napokon sam križ. Svjedoče to ovi čavli, ove rane koje vidiš na mojim rukama i nogama. Svjedoci su mi nebo i zemlja, koji su promatrali moju muku. Kako si postupao sa svojom dušom koju sam uz cijenu svoje dragocjene krvi otkupio?

O, zmijski rode, zašto si se radije opredijelio da služiš mojem neprijatelju s velikim naporom i bolom, a da ne služiš meni, svom Stvoritelju i Otkupitelju s ugodnošću i nasladom? Češće sam Te pozivao, a ti se nisi htio odazvati mojim pozivima. Kucao sam na vrata tvoga srca i odbio si mi otvoriti. Raširio sam svoje ruke na križu i nisi za to mario, prezreo si sve savjete, obećanja i moje prijetnje. Proglasite, dakle, sada, anđeli, presudu i budite suci između mene i mog vinograda: "Što još mogoh učiniti za svoj vinograd, a da nisam učinio?" (Iz 5,4).

Što će tada odgovoriti pokvarenjaci i ismjehivači božanskih stvari; što oni koji su izrugivali krepost, koji su točnije obdržavali zakone ovoga svijeta negoli božanske, koji su svoje uši zatvarali pred Božjim glasovima, koji su prezirali božanska nadahnuća, koji su se buntovno

odnosili prema Božjim zapovijedima i za njegova se dobročinstva pokazali nezahvalnima? Što će reći oni koji su mislili da Bog o ljudskim stvarima ne vodi nikakvu brigu? Što će reći oni koji su umjesto zakona i pravila slijedili svoje strasti, naslade i lagodnosti?

Izaija kaže: "Što ćete učiniti u onaj dan kazne, kad izdaleka propast dođe? Kome ćete se za pomoć uteći? Gdje ostaviti blago svoje, da se ne morate među roblje pognuti, pasti među poklanima?"
(Iz 10, 3-4)

Razmatraj sadržaj užasne presude kojom će vrhovni Sudac, kad završi suđenje, nemilice ošinuti sve bezbožnike. Nju će izreći tako užasnim glasom da će, kad je bude izgovarao, gromovito odzvanjati u ušima sviju nazočnih.

Izaija kaže: "Usne su mu pune jarosti, jezik mu oganj što proždire" (Iz 30,27).

Koji plamen može tako žeći kao što su ove riječi:"Idite od mene, prokleti, u oganj vječni, što je pripravljen đavlu i anđelima njegovim." (Mt 25,41).

Svaka pojedina riječ ove presude je puna užasna bola. Ta tko može shvatiti kakav je to rastanak, kakvo prokletstvo, kakav oganj, kakvo društvo, kakva je napokon ona vječnost koja će ovom presudom biti dosuđena bezbožniku.

Izvor: Sveti Petar Alkantarski (duhovnik svete Terezije Avilske, crkvene naučiteljice), O molitvi i razmatranju
Mons Luigi Chiavarino, Le meditazioni sulle ultime realta

Posljednje stvari – 3.Pakao

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/11/posljednje-stvari-3pakao.html

Spasonosno je razmišljati o posljednjim stvarima jer nas razmišljanje o njima čuva od grijeha. Posebno je spasonosno razmišljati o Paklu! Za nj bi najradije da ne postoji. Zašto? Zbog straha od pakla, vječnog gubitka milosti.

Užasan metež, podzemno jezero, strahovito duboka provalija koja je sva u plamenu, posve mračan i taman grad, sav u plamenu, a u njemu vika, zapomaganje, naricanje sviju neopisivih muka. Sve to su samo poneke predodžbe pakla.

U katekizmu Katoličke Crkve jasno piše pakao je vječna patnja, koja se s jedne strane sastoji u tome, da smo zauvijek lišeni Boga, svoje sreće, a s druge strane, da gorimo u ognju.
Postoje dvije vrste kazni: kazne osjetila i kazne gubitka.

U osuđeniku nema niti jednog osjetila koje ne bi bilo mučeno posebnom kaznom. Kao što su osuđenici svim svojim udovima i osjetilima vrijeđali Gospodina zajedno i njima se služili kao oruđem i oružjem, njima su, zabacivši zajedništvo s Bogom i zakon, služili grijehu, tako je božanska pravednost odredila da se svakom od njih dodijeli vlastita kazna kako su zavrijedila.

Oči će razuzdanih i besramnih biti mučene strahovitim gledanjem đavola. Uši,, koje su bile otvorene lažima, ogovaranju i nečistoći, biti će ispunjene divljim glasovima, vikom, kletvama i zapomaganjem. Nos, koji je udisao ugodne mirise i kađenje, biti će mrcvaren

nepodnošljivim smradom. Okus, koji je uživao u biranim jelima i slatkim pićima, bit će mučen nepodnošljivom glađu i najljućom žeđu. Jezik, koji je ogovarao i mrmljao, bit će napajan žučju zmajeva. Pohotljivac, koji je uvijek ugađao svojim nedopuštenim željama, do vrata će biti u led uronjen i, kao što kaže Job (24,19), "iz snježnih voda će prijeći u užasnu vrućinu", u plamen ognja i sumpora.

Ali ni nutarnja osjetila neće biti bez posebnih muka: uživljavanje u sadašnje bolove, sjećanje na prijašnja uživanja, strahovanje pred budućim događajima, bit će volja mučena nevjerojatnom mržnjom i bijesom na Boga. Tu će se naći na okupu sjedinjena sva zla sa svim kaznama.

Sveti Gregorije kaže da će ondje vladati neugasiv oganj, besmrtni crv, nepodnošljiva studen, tmina će biti opipljiva, krvnički bičevi, đavolske obrazine, kovitlanje grijeha....

Sve muke duša će podnositi čitavu vječnost.

Te kazne što ih trpe osuđenici, uzete zajedno, još nisu one najteže. Preostaje još jedna strahota koju teolozi nazivaju kaznom odbačenja, a sastoji se u vječnom lišenju gledanja Božjeg veličanstva, u lišenju slavnog i blaženog društva Boga i svetaca.

Do sad su u tekstu napisane neke najopćenitije muke osuđenika, a osim njih ima još i posebnih kojima će biti mučeni osuđenici prema kakvoći svojih opačina. Tako će drugačije biti kažnjeni oholice, drugačije zavidnici, lakomci, mekoputanci, a drugačije počinitelji ostalih zala. Mjera bola će ondje biti izjednačena s mjerom uživanja u sadašnjem životu; poruga će biti suprotstavljena slavi i poduzetnosti, bijeda i neimaština obilju, glad i žeđ prijašnjoj proždrljivosti i pohlepnosti. To će vječno trajati.

Beskrajna kazna, bez utjehe, bez osvježenja, bez skraćenja, gdje ne preostaje nikakva nada da će jednom doći svršetak ili mukama, ili onima koji ih zadaju ili onima koji ih podnose. Vječno i neoprostivo izgnanstvo, bez ikakve nade da bi moglo biti opozvano. Kad to čovjek pomnjivo i pozorno razmatra, može ga u duši potresti te razbuditi spasonosan strah.

Zbog vječnog trajanja kazne proizlazi ona užasna mržnja kojom su prokletnici raspaljeni protiv Boga i rigaju iz svojih usta strašne psovke i kletve bez prestanka.

Sveti Petar Alkantarski (duhovnik svete Terezije Avilske, crkvene naučiteljice), O molitvi i razmatranju
Mons Luigi Chiavarino, Le meditazioni sulle ultime realta

Posljednje stvari – 4.Kraljevstvo nebesko

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/11/posljednje-stvari-4kraljevstvo-nebesko.html

Naša sreća se sastoji u uživanju Boga. U tome je sve dobro, bez trunke zla. Da bi to postigli potrebna nam je odlučna volja.

Sveti Pavao je bio uznesen u raj. Kad je došao k sebi, neprestano je ponavljao svojim učenicima: „Oko nije vidjelo, uho nije čulo, ljudski jezik ne može izreći ono što sam vidio i kušao u raju.“

Izvanredna uzvišenost mjesta, ugodnost zajedništva, gledanje Boga, slava tjelesa i savršenost sviju dobara, kojih je ondje najveće obilje su pojedine slike za raj. Tamo je sve dobro bez sjene zla. Na zemlji dobra su pomiješana sa zlom. Ako smo i sretni, nismo posve ili apsolutno. Radost na zemlji je prolazna. Kako god život bio dug, završit će. Eto, trna koji bode! U raju nema smrti, vječno je blaženstvo.

Razmotri ljepotu raja koju ni jedan jezik ne može opisati. Bog je odredio da raj bude mjesto boravišta Njegove slave, palača Njegova veličanstva, boravište Njegovih izabranika.

Nakon ljepote promatraj dostojanstvo stanovnika ovoga mjesta čiji broj, svetost, bogatstvo, ljepota premašuju svaku moć naše uobrazilje.

Raj treba postići, a postiže ga se snagom volje. Potrebno je odlučno presjeći svaku zapreku, koja nas drži daleko od Boga ili nam je pogibelj, da izgubimo raj, pa bila to i najbliža prijateljstva, najskupocjenije stvari ili duboko ukorijenjene navike. Vršenje Božjeg zakona (također i nauka), obogaćenog krepostima nam je putokaz za raj.

Sveti Ivan u knjizi Otkrivenja tvrdi da ih je tako mnogo u raju te ih nije moguće izbrojiti. Sveti Dionizije tvrdi da postoji toliko mnoštvo anđela da njihov broj nadmašuje broj sviju materijalnih stvari što postoje na zemlji.

Njega slijedi veliki Toma koji je mišljenja da slavni nebeski duhovi svojim brojem nadmašuju sve materijalne stvari što ih svijet u sebi skriva, kao što svemir neizmjernošću svojih dijelova nadmašuje Zemlju koja je, kad se usporedi sa svemirom, malena kao kakva točkica. Može li se nešto divnije zamisliti? Kad se ovo dobro vagne dovoljno je da zanese osjetila sviju ljudi i da ih svojom snažnom divotom izbezumi.

Što reći o promatranju ovoga neshvatljivog broja divnih i svijetlih duhova i o gledanju njihove svekolike službe i savršenstva?

Anđeli raznose vijesti, arkanđeli služe, poglavarstva pobjedonosno kliču, vlasti uzvikuju, gospodstva vladaju, sile blistaju, prijestolja plamte, kerubini sjaje, serafini ljubavlju gore i svi jednodušno Boga veličaju. (Devet je korova Anđela).

Ako je prijateljevanje s dobrima tako slatko i ugodno, kako će istom ugodno i slatko biti u društvu tolikoga mnoštva svetaca? Kako će biti veliko: družiti se s apostolima, razgovarati s prorocima, boraviti s mučenicima?

Što će značiti uživanje u društvu i nazočnosti Onoga kojega veličaju jutarnje zvijezde, čijoj se ljepoti divi sunce i mjesec, pred kim na koljena padaju anđeli i pred kim svi nebeski duhovi padaju ničice?
Što reći o promatranju Onoga koji, premda je najjednostavniji, posjeduje savršenstva sviju stvari?

Ako je bilo nešto veliko vidjeti i slušati kralja Salamona da je kraljica Sabe, iz dalekih krajeva privučena njegovom mudrošću, rekla: "Blago tvojim ljudima i tvojim slugama, koji stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost!"(2 Ljet 9,7), što će istom značiti promatranje onoga pravog Salamona i uživanje vječne mudrosti beskrajnoga veličanstva, neocjenjive ljepote, beskrajne dobrote i čega još ima, i sve to uživati kroz svu vječnost? U ovome je bitna slava svetaca, to je konačna svrha i središte sviju naših želja.

Proslavljena tjelesa će se odlikovati s oštroumljem, pokretljivošću, bestrpnošću i sjajem. Sjaj će im biti tolik da će svaki izabranik, prema Kristovu svjedočanstvu, u kraljevstvu Očevu sjati poput sunca. Ako naše sunce cijeli ovaj svijet svojim sjajem razveseljuje i osvjetljuje, kako će istom sjati tolika presjajna sunca koja će ondje sjati?

Ondje će vladati zdravlje bez bolesti, sloboda bez nasilja, ljepota bez rugobe, besmrtnost bez truleži, obilje bez nestašice, sigurnost bez straha, znanje bez zablude, izobilje bez žalosti, radost bez tuge, čast bez protuslovlja. Ondje će, kako veli sv.Augustin, biti slava i nitko ondje neće biti zabunom čašćen ni laskanjem. Onamo neće biti pušten nitko osim dostojnih. Ondje vlada pravi mir i nitko neće trpjeti ništa nepovoljno ni od samoga sebe ni od drugoga.

"Bit ću njihov Bog, a oni će biti moj narod"(Ezek 37,23; 2 Kor 6,16).

Prebivalište blaženika će biti, ako gledaš na prostor, veoma prostrano; gledaš li na ures, bit će najdivnije; a gledaš li na sjaj, bit će najblistavije. Društvo će biti najbolje.

O, nebeski grade, sigurno prebivalište, svim ugodnostima bogati kraju! Tu narod ne mrmlja, građani su miroljubivi, ljudi nemaju nikakvih potreba.

Kada će doći taj dan, kada ću napustiti ovu smrtnost, kada ću, Gospodine, doći i pokazati se pred Tvojim licem?

Izvor: Sveti Petar Alkantarski (duhovnik svete Terezije Avilske, crkvene naučiteljice), O molitvi i razmatranju
Mons Luigi Chiavarino, Le meditazioni sulle ultime realta

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

ČETVRTAK, 22. STUDENOGA 2018.

Misno ruho i dr. (Lasinja, 30 km od Zagreba) – iz bogato očuvane riznice

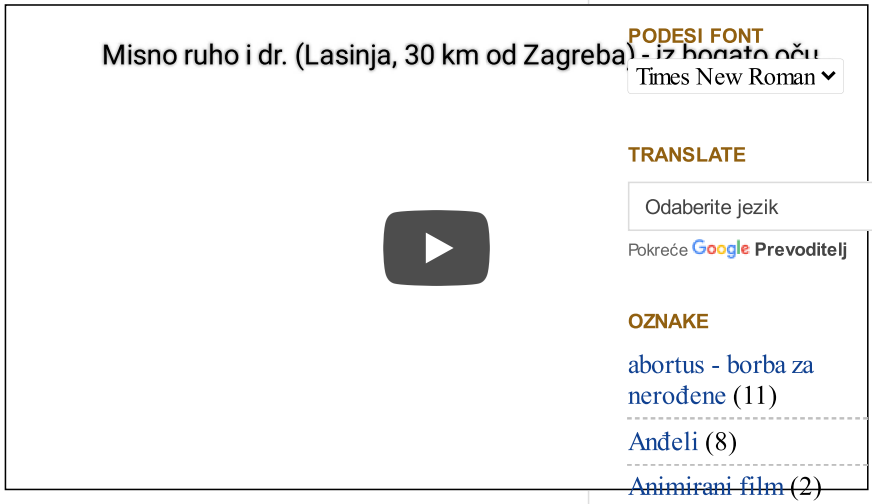

U Lasinji se tijekom godine slave dva istoimena sveca: sv. Antuna Pustinjak (17. siječnja) i sv. Antun Padovanski (13. lipnja) kome je i posvećena župna crkva.

Iznad njih je Marija – Majka Crkve, Kraljica mučenika. Župa Lasinja nosi naziv Sv. Antuna Padovanskog i BDM Kraljice mučenika.

Videozapisom se želi prikazati ljepota misnog ruha i dr. sačuvani i vrijedni predmeti koji čine dio Lasinjske baštine, a očuvani su nakon što je Lasinja u Domovinskom ratu bila potpuno

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
~~Animirani film~~ (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

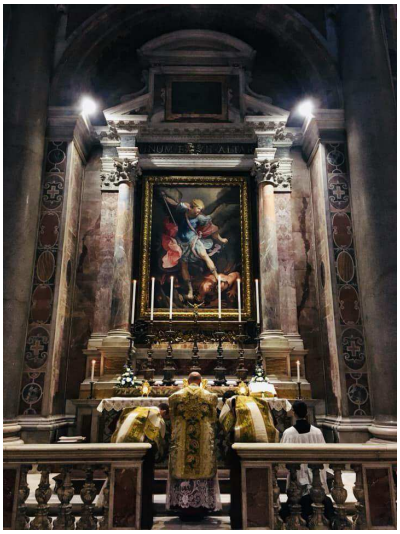

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

► prosinca (12)

▼ studenoga (14)

Ispovijed – prvi i posljednji čin obnove

Martin Luther o svetoj misi

Svjedočanstvo jednog svećenika: "Gospa me preko ču...

Dan u životu sjemeništarca

Misno ruho i dr. (Lasinja, 30 km od Zagreba) – iz ...

Posljednje stvari – 4.Kraljevstvo nebesko

Posljednje stvari – 3.Pakao

Posljednje stvari – 2.dio "Biti će znakovi na sunc...

Posljednje stvari – 1.Stvoreni smo samo zato da sp...

Bezgrješno Srce će trijumfirati na očigled sviju

Majka Angelica - može li se izbjeći čistilište?

Propovijed svećenika mladomisnika

Memento mori - o. Rodriguez

Davidovi psalmi (Domine quis habitabit – tipično i...

► listopada (12)

razorena. Crkva je bila do temelja srušena, a župnik i sav narod su morali otići iz svog zavičaja u progonstvo. Danas su ove vrijednosti ostavljene na čuvanje i skrb novom župniku, a može ih se svakodnevno razgledati prema dogovoru sa župnikom. Molitvenu podršku župi pružaju uvelike i članovi "Marijine legije".

U Božjoj Riječi otkrivamo kako je Bog već u Starom Zavjetu odredio posebno odijelo za Božju službu. U Novom Zavjetu propisuje Crkva liturgijsko ruho.

Boje misnog ruha su definirane rimskim kanonom liturgijskih boja:
1) *Bijela boja* (svijetlo veseli i zanosi) znak je radosti i nevinosti, čistoće, veselja i nebeskog sjaja. Zato Crkva upotrebljava bijelo ruho u svetkovine Gospodinove, bl. Djevice Marije, anđela i onih svetaca, koji nisu mučenici.
2) *Crvena boja* (žari kao plamen i krv) znači ljubav i trpljenje. — Zato je Crkva određuje za Duhove, za svetkovine sv. križa i krvi Gospodinove, za svetkovine apostola i mučenika.
3) *Zelena boja* (poput zelenila proljetnoga) znak je ufanja u vječni život. Sva naša nada je u Isusu. Crkva određuje tu boju u nedjelje poslije Bogojavljenja i poslije Duhova.— Kada na te nedjelje dođe druga veća svetkovina, onda se uzima služba, a po tom i boja te svetkovine.
4) *Ljubičasta boja* (ljubice, pepela) znak je poniznosti i ništavila. Zato se upotrebljava u dane pokorničke (adventa, korizme, u molitvene i kvatrene dane) kao izvanjski znak i poziv na odricanje, po tom i na ponižavanje pred Bogom.
5) *Crna boja* (tmurna i turobna) znak je žalosti, noći i groba. Upotrebljava se na Veliki petak, na Dušni dan i kod službi za pokojne.

· Na treću nedjelju adventa i četvrtu korizmenu može se rabiti u misi ruho *purpurne*, tj. *ružičaste* boje.
· Odijela od *vezenoga zlata* mogu zamijeniti bijelu, zelenu i crvenu boju.

In memoriam (6)
intervju (14)
Isprika (1)
Kardinali (79)
Katolički nauk (9)
Kćeri Srca Isusova (23)
Knjige (43)
Korisni savjeti (41)
Krist Kralj (11)
Krivovjerje (20)
latinski (21)
Liberalizam i dr.-izmi (30)
Liturgijski ples (1)
Masoni (11)
Misno ruho (1)
Molitva (68)
Moral (58)
Obavijest (6)
Obitelj (22)
Obraćenje (14)
Papa - sv.otac (141)
Peticija (2)
Poezija (10)
Posljednje stvari (4)
Povijesne činjenice (24)
Predanje-pouzdanje (53)
Presveto Srce Isusovo (34)
Privremeni postovi (1)
Psihologija (6)
Različite religije (15)
Razni događaji (59)
Rodna ideologija (12)
S hodočašća i putovanja (12)
Sakrament Ispovijedi (7)
Sensus Fidelium (12)
Stupnjevi poniznosti (6)
sv. p. Pio (11)
Sveci (142)
Svećenici (65)
Sveta Misna Žrtva (50)

► rujna (11)
► kolovoza (10)
► srpnja (9)
► lipnja (8)
► svibnja (6)
► travnja (8)
► ožujka (13)
► veljače (8)
► siječnja (9)
► 2017 (207)
► 2016 (150)

Tekst o bojama misnog ruha preuzet sa stranice Tradicionalna misa na kojoj možete naći više o temi misnog ruha.

Objavio/la katolicki nauk 1 u 09:55:00

Oznake: Misno ruho, S hodočašća i putovanja, zakopano blago

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

Sveta Pričest (21)
Twitter (23)
Vatikan (29)
videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)
zakopano blago (8)

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)
Traži

Autor slika teme: mammuth. Pokreće Blogger.

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 24. STUDENOGA 2018.

Dan u životu sjemeništarca

Dan u životu sjemeništarca

Institut Krista Kralja Velikog Svećenika je družba apostolskog života papinskog prava. I.C.R.S.S. Osnovan je 1990. g. Počeci sežu još u početak šezdesetih godina (1964.) proteklog stoljeća.

1. rujna 1990. godine kanonski je potvrđen Institut Krista Kralja Velikog Svećenika.

Zajednica se kasnije preselila u Firentinsku nadbiskupiju, Gricigliano, dijelu Pontassievea, koji je pripadao benediktincima iz Fontgombaulta. Uz odobrenje nadbiskupa Firence uspostavili su generalnu kuću i sjemenište sv. Filipa Nerija.

Ustanova je, ukratko, družba apostolskog života koja se ugleda na život svjetovnih kanonika. Sastavljena je od svećenika i kleričkih oblata, a svi zajedno su usmjereni "dostojnoj celebraciji svetih otajstava, naviještanju pune katoličke istine i pravom katoličkom načinu života." Geslo Instituta je „Veritatem facientes in caritate" – Istinovati u ljubavi. Poseban im je

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

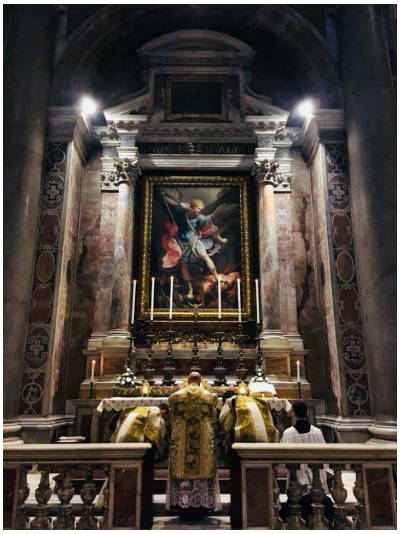

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

► prosinca (12)

▼ studenoga (14)

Ispovijed – prvi i posljednji čin obnove

Martin Luther o svetoj misi

Svjedočanstvo jednog svećenika: "Gospa me preko ču...

Dan u životu sjemeništarca

Misno ruho i dr. (Lasinja, 30 km od Zagreba) – iz ...

Posljednje stvari – 4.Kraljevstvo nebesko

Posljednje stvari – 3.Pakao

Posljednje stvari – 2.dio "Biti će znakovi na sunc...

Posljednje stvari – 1.Stvoreni smo samo zato da sp...

Bezgrješno Srce će trijumfirati na očigled sviju

Majka Angelica - može li se izbjeći čistilište?

Propovijed svećenika mladomisnika

Memento mori - o. Rodriguez

Davidovi psalmi (Domine quis habitabit – tipično i...

► listopada (12)

uzor sv. Franjo Saleški koji je istodobno bio pravi teolog i Doctor caritatis (naučitelj ljubavi).

Prepoznatljivi su po korskom ruhu nebesko plave boje. 1994. Institut je stavljen pod patronat Bezgrješne, a 2006. ih je nadbiskup Firence, kardinal Antonelli obdario posebnim korskim ruhom. Sastoji se od rokete, mozzete, križa sv. Franje Saleškog na plavo-bijeloj vrpci, te bireta s plavim cofom.

Djeluju u Italiji, Austriji, Njemačkoj, Sjedinjenim Državama i u Africi. U Institutu Krista Kralja Velikog Svećenika je stalan rast duhovnih zvanja. To možemo zahvaliti Božjoj milosti, ali i motupropriju Summorum Pontificum iz 2007.

Osim svećeničkog, imaju i žensku zajednicu Klanjateljica Kraljevskog Srca Isusa Krista Velikog Svećenika, te laičku zajednicu Presvetog srca.

institute-christ-king.org

Više o njima možete naći na stranicima Tradicionalna misa i Splendor Domini.

Objavio/la katolicki nauk 1 u 17:51:00

Oznake: Povijesne činjenice, Svećenici, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Svjedočanstvo jednog svećenika: "Gospa me preko čudotvorne medaljice odvela na put u Fatimu, a zatim sam pošao put redovništva"

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/11/svjedocanstvo-jednog-svecenika-gospa-me.html

Zanimljiva i istinita priča svećenika čije ime smo odlučili da nećemo objaviti radi diskrecije. Priča je vrlo zanimljiva za pročitati:

"Već neko vrijeme imao sam silnu želju otići u Fatimu. Htio sam zahvaliti Gospi za sve milosti koje je izlila preobilno u moj život. Molio sam da mi Gospa pokaže gdje mi je mjesto, što Gospodin želi od mene, kakav je Njegov plan s mojim životom. Nisam imao novaca, a nikoga nisam htio tražiti jer sam slutio da je putovanje u Fatimu vrlo skupo. Moja želja mi se činila neostvariva. Razum mi je govorio da ju zaboravim i odreknem se nje kao dobar sin nebeskih roditelja. Smatrao sam, potrebno je umirati sebi i svojim željama no srce mi nije dalo mira. U njemu je silno gorjela želja za posjetom Gospi Fatimskoj.

Tako, vođen željom srca jedan dan započeo sam razgovor s mamom na tu temu. Pitao sam ju što misli koliko bi me koštao put u Fatimu. Pogledala me iznenađeno i odgovorila da ona to ne zna. Rekla mi je da se raspitam dalje, kod agencija, raznih drugih javnih prijevoznika...
Za mene je to bio neočekivani odgovor. Kao da mi se upalila lampica i shvatio sam, trebam kucati s istinom! Samo istina će mi pomoći na mojem putu. Odlučio sam poslati pismo, iskreno i otvoreno. Iznio sam istinu o sebi, svojoj situaciji i razlog zašto želim tako jako posjetiti Fatimu. Zamolio sam besplatan prijevoz za Fatimu. Na kraju sam se zahvalio i zamolio da u svojoj odluci budu slobodni. Napisao sam da ću jednako dobro prihvatiti i negativan odgovor i to smatrati Božjom voljom za sebe.

Pročitao sam pismo, stavio u njega sličicu Gospe Fatimske i u jednu kuvertu potaknut nutarnjim poticajem stavio i čudotvornu medaljicu koju sam lagano zalijepio uz sličicu Gospe Fatimske. Zalijepio sam pismo i poslao.

Nakon nekoliko tjedana dobio sam pozitivan odgovor od agencije kojoj sam poslao čudotvornu medaljicu. Trebao sam se javiti kako bi mi organizirali besplatan let za Fatimu. U Fatimi sam boravio jedan vikend. Taj vikend sam i otkrio što je Božja volja za mene. Zahvalan Gospi za sve milosti, predao sam Gospi svoj daljnji put u Božjoj službi. Naravno da sam Joj zahvalio i za osobe koji su mi omogućili to putovanje. Nedugo nakon ovoga posjeta Gospi u Fatimu otvorio mi se put za istu redovničku zajednicu za koju sam u Fatimi i osjetio da joj pripadam. Danas sam već dvadeset godina svećenik i širim pobožnost Gospi od čudotvorne medaljice. Najkorisniji satovi moga života su klanjanje i molitva."

Kako se Bog proslavlja preko malenih! Molimo i utecimo se Gospi u zagovor i po čudotvornoj medaljici jer osim ovoga primjera ima puno primjera ozdravljenja i od zločudnih bolesti upravo po zagovoru Gospe od čudotvorne medaljice. Sutra u 17.30 je milosni čas u kojem se Gospa ukazala sv.Katarini Laboure. Sjetimo se u molitvi i imajmo kod sebe to milosno blago, blagoslovljenu čudotvornu medaljicu, koje nam je Gospa predala po svetici.

Što je čovjeku nemoguće, Bogu je moguće!

Martin Luther o svetoj misi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/11/martin-luther-o-svetoj-misi.html

Od početka je Martinu Lutheru sveta misa bila omražena. Već kod njegove mlade mise Luther je usred misnog kanona pobjegao od oltara i zaviknuo: „Ja nisam opsjednut!“. Godine 1523. izrugivao se misnom kanonu i zahtijevao da se misa „očisti od svih nagrđivanja“. Nasuprot samim Isusovim riječima (!) pretvorbe kaže Luther u svojem spisu „Formula Missae et Communionis“ iz 1523. „da misa nije nikakva žrtva.“ „Smatramo ju sakramentom ili testamentom. Nazovimo ju blagoslov, euharistija ili stol Gospodinov ili Gospodinova gozba ili communio. Neka joj se pridaje po volji svako pobožno ime, **samo neka ju se ne okalja titulom neke žrtve ili [dobrih] djela**“ (WA 1. Abt., sv. 12, str. 208)!

„Za tumačenje Lutherove odvratnosti prema sv. misi može se navesti nekoliko psiholoških razloga. Njegova prisilna (opsesivno-kompulzivna) neuroza naspram misnoj žrtvi pojavljuje se već potpuno kod njegove mlade mise. Zaređen za svećenika 3. travnja 1507. (Velika subota), on slavi svoju prvu misnu žrtvu u nedjelju, 2. svibnja, dakle, četiri tjedana kasnije. Kod ove prve svete mise on zbog straha pred Božjim veličanstvom i svoje nedostojnosti želi pobjeći od oltara, tako da ga prior kori: 'Hajde, naprijed! Dalje, dalje! Prestrašio sam se, dakle, pred ovim riječima.

Slutio sam da nije ispravno ...' (WA T 2, 1558 odnosno WA T 3, 3556 A). Slične strahove proživljavao je kod procesije na blagdan Tijelova. Razlozi toga, koji su izazvali njegove duboke depresije, su isti. Što se tiče sv. mise k tome nadolazi još i to, što obred sv. mise (i sv. pričesti) u stanju 'teške krivnje' nikada nije bio dozvoljen; no, grijesi 'pohote', činjenično kako ih Luther naziva, bili su 'teški grijesi' (materia gravis). Samo ga je pomanjkanje nutarnje privole ili uvida očuvalo od teške krivnje. To je vrijedilo i za 'pollutio nocturna' (noćnu poluciju). Prema Lutherovom priznanju on nikada nije uspio prebroditi 'pohotu', zbog čega je kasnije zastupao uvjerenje, da je seksualna aktivnost isto toliko nužna kao i hrana i piće, te da nijedan muškarac bez toga ne može živjeti. Samo sv. Franji i nekolicini svetaca priznao je ovu snagu za to. Ovo bi bili odlučujući psihološki razlozi njegova depresivnog, prisilno neurotičnog straha pred Službom Božjom (i već prije sv. pričesti), koja je nakon izvršenog i željenog seksualnog užitka tek nakon ispovijedi bila opet dopuštena, a ispovijed se morala 'što prije' (quam primum) obaviti. Teološka obrazloženja protiv sv. mise na ovoj su psihološkoj pozadini još samo racionalizacije, duševni obrambeni mehanizmi. Tako se mora gledati i na njegovo propuštanje Službe Božje i nedolaženje na zajedničku molitvu časoslova u kor, što je već navodio u spomenutom pismu svom subratu i kasnijem prijatelju Langu“ Albert Mock, str. 97-98).

Pored ovih tumačenja postoje i demonološka tumačenja nekih crkvenih povjesničara.

Tischreden prema Aurifaberu, str. 223: „**Bolje bi mi bilo da sam bio gostioničar za prostituke i razbojnik, nego li što sam Krista petnaest godina s čitanjem misa tako žrtvovao i hulio**.“
U Schmalkaldskim člancima 1537., Luther misnu žrtvu označuje kao: „**Grozotu** ... najveću od svih papinskih idolopoklonstava ... opasna stvar ... izmišljena bez Božje volje ... zmajski rep sa mnogo gamadi i svakojako idolopoklonstvo ... **Gdje se ruši misa**, tu pada i papinstvo.“

WA 6, 365: „Najgora zloporaba je, što je gotovo sav svijet sada iz mise napravio žrtvu.“

WA 10, 2, 220: „**Ako uspijem ukinuti misu**, tada vjerujem da sam potpuno pobijedio Papu. Na misu kao na stijenu oslanja se cijelo papinstvo s njegovim samostanima, biskupijama, kolegijima, oltarima, službama i naucima ... Padne li **svetogrdni i prokleti običaj održavanja misa**, tada se mora sve srušiti. **Po meni je Krist započeo otkrivati grozotu pustoši koja stoji na svetom mjestu (Dn 9, 27), i onoga uništavati, koji je ovdje došao uz đavlovu pomoću pod krivim čudima i**

varljivim znakovima. Nadahnuće za takav nauk dao mu je sâm sotona kada je s njime vodio raspravu o svetoj misi, što Luther priznaje u svojem djelu iz 1533. „Von der Winkelmesse und Pfaffenweihe.“

Veliki crkveni povjesničar reformacije Joseph Lortz (1887.-1975.) u svojoj je knjizi „Die Reformation in Deutschland II“ na str. 304. zaključio da je glavni razlog vjerskog i društvenog rasula novije dobi ukidanje i borba protiv svete mise!

Izvor

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PETAK, 30. STUDENOGA 2018.

Ispovijed – prvi i posljednji čin obnove

Padre Pio o sakramentu sv. ispovijedi

Sveti kapucin iz Italije, o. Pio, vrlo je dobro znao koliko je primanje sakramenata bitno za vjerski život.

On je vršio samo jedan apostolat i po tome je bio poznat po cijelom svijetu. Bio je to apostolat dobre ispovijedi. Mnoge je duše učinio sretnima u tom sakramentu. Istina, i danas se, u nekim krajevima, još uvijek mnogo ispovijeda, "Ali malo ima dobrih ispovijedi"!
Jedna gospođa koja je u ispovijedi bila vođena Božjom milošću i riječima ispovjednika, spoznala je kako 10 godina nije dobro ispovjeđena jer je kroz te godina vukla sa sobom teški smrtni grijeh, svjedoči:" Posljedica moga susreta s ocem Pijem bila je ta da sam ponovila sve svoje ispovijedi i obećala da ću promijeniti svoj život. U moju dušu se naselio blaženi mir." - izjavila je ta žena kasnije.

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

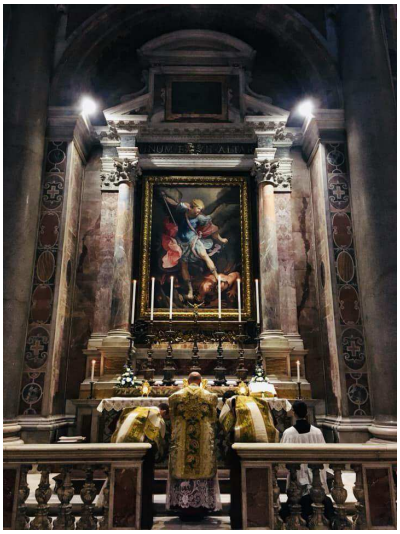

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

► prosinca (12)

▼ studenoga (14)

Ispovijed – prvi i posljednji čin obnove

Martin Luther o svetoj misi

Svjedočanstvo jednog svećenika: "Gospa me preko ču...

Dan u životu sjemeništarca

Misno ruho i dr. (Lasinja, 30 km od Zagreba) – iz ...

Posljednje stvari – 4.Kraljevstvo nebesko

Posljednje stvari – 3.Pakao

Posljednje stvari – 2.dio "Biti će znakovi na sunc...

Posljednje stvari – 1.Stvoreni smo samo zato da sp...

Bezgrješno Srce će trijumfirati na očigled sviju

Majka Angelica - može li se izbjeći čistilište?

Propovijed svećenika mladomisnika

Memento mori - o. Rodriguez

Davidovi psalmi (Domine quis habitabit – tipično i...

► listopada (12)

Za nas je poučno da joj je Gospodin udijelio taj mir posredovanjem jednoga svećenika, svoga sluge, u ispovjedaonici.

Najbolji način da se pripremimo za dolazak Gospodina je dobro učinjen ispit savjesti, valjana skrušena ispovijed, za grijehe se iskreno pokajati i izreći ih po vrsti i broju ukoliko imamo teške grijehe, čvrsta odluka da ne griješim više, pokora, zadovoljština, promjena života.

Bitna forma su riječi koje izgovara svećenik: "I ja te odrješujem od grijeha tvojih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga." Nužne za valjanost sakramenta ispovijedi. (*Ordo Paenitantiae, Praenotanda,* 19.)

Za izvor se koristila i knjiga Doživljena vjera, N.Pavičić

Objavio/la katolicki nauk 1 u 21:42:00

Oznake: Knjige, Moral, Sakrament Ispovijedi, sv. p. Pio, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

"Tko primi jedno od mojih najmanjih Mene prima"

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/12/tko-primi-jedno-od-mojih-najmanjih-mene.html

Iz dana u dan slušam dvije teme: 1. zalaganje za udomljavanje djece od istospolnih parova i 2. mnogo mladih obitelji ne mogu imati djecu. Odlučih napisati post.

Tko je dijete?

Svaki ljudski život od začeća do prirodne smrti je slika Božja. Upravo se stoga zlo ili sotona toliko i bori da uništi taj ljudski život. Stoga borba protiv abortusa i za zaštitu života je jedna od prvih linija bojišnice. Gospodin govori:" Ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko." Dijete je nevinost, radost, svetost, čistoća, blistavost, žrtva vrijedna svakog napora i ljubavi, ono daruje poseban smisao životu čineći ga potpunijim. Bitno je imati i raditi na tome da imamo čisto srce poput djeteta i da gledamo češće dječjim očima kako bismo u malenosti spoznali vrijednost života. Gospodin je također došao kao dijete. Zagledajmo se u djetetovu nježnost, u osmijeh, plač dojenčeta, igru i traženje sigurnosti. Suočimo se s njegovim buntom i shvatimo da su to
sve etape života kroz kojeg nastaje jedan čovjek. Pružimo djeci ljubav, zaštitu oca, nježnost majke, skrb i sigurnost. Djeca žele da im pričamo priče, da postanemo poput njih, ali to nije samo njihova želja već je to želja i Gospodina. Dopustimo mu da nas kroz djecu obogati jer djeca su najveće bogatstvo. Nisu opterećena poput odraslih. Oni ne znaju za glumu,

skrivanje, neistine već samo za iskrenost i otvorenost. Dječje srce nije opterećeno obzirima. Preko djece nas Gospodin uči kako najveća bogatstva nisu od ovoga svijeta. Koliko vrijednosti možemo naučiti od njih!

Da bi naučili potrebno nam je otvoreno srce i poniznost.

Znaju biti zahtjevni i ponekad potrebni neprekidno privlačiti pažnju, ali preko toga nam Gospodin pokazuje koliko ima strpljivosti i ljubavi za nas. Kakve li časti biti okružen djecom!

Smatram da u ovom vrtlogu borbe dobra i zla ono što najplemenitije može učiniti jedna heteroseksualna obitelj, a koja ne može imati djecu je predati zahtjev i moliti za posvojenje djeteta.

Mi smo oni koji u ovome trenu najviše možemo pomoći djeci, bilo žrtvom bilo molitvom, kako tko prema svojem staležu. To je čin kojim se prima samog Gospodina u svoj dom, a ujedno je potrebno raditi na tome da se djetetu omogući zdrav roditeljski odgoj koji mu je potreban da bi se razvilo u zdravu osobu.

Jedno od djece je bio i biskup Antun Mahnić.

Prikaz njegovog života kroz dječju maštu

Rođen je 14. rujna 1850. u Sloveniji. Najstariji od trinaestero djece svojeg tate Antuna i majke Josipe. Imao je sedam braće i pet sestara. Njegovi preci su onamo preselili iz hrvatskih krajeva.

Molitva roditelja

Hvala Ti Bože za sina
kojeg si mi darovao.
Njegov život stavljam
u Tvoje ruke.
Ako ti tako želiš,
pozovi ga u svoju službu
da bude Tvoj sluga
koji će širiti radosnu vijest.
Daj mu snage
Da odgovori na Tvoj poziv
Sačuvaj ga od zla, brani ga štiti da uvijek
ostane na Tvom putu.
Amen!

(Ukoliko ne vidite pročitati s fotografije samo kliknite na nju)
Nina Gavranić 6.r., Cres

Majka Josipa je bila vrlo pobožna žena i na malog Antuna je prenijela iskru svoje vjere. S 13 godina Antun je krenuo putem svećeništva, a s 24 godine je postao svećenik. Kasnije je postao i Krčki biskup te je zapisao:"Pobožnim i čednim roditeljima, u prvom redu majkama, zahvaljuje Crkva gotova sva svećenička zvanja."

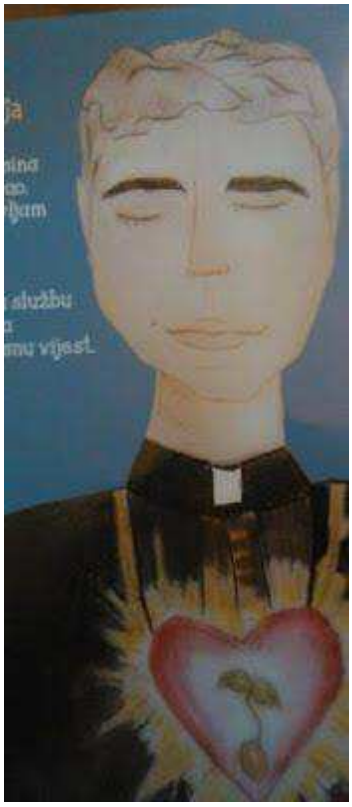

Mateja Vujić, 6r., Cres

Oni koji se s Mahnićem u Sloveniji nisu slagali prozvali su ga"oluja". Oluja koju je izazvao bila je plod tišine u kojoj je mnogo razmišljao. Promatrao je i pratio borbu ideja 20.st. Istina se sukobila s neistinom, dobrota sa zločom. Postajalo je jasno da sjeme kukolja ne može roditi pšenicu. U tom burnom vremenu, na srcu mu je posebno bila briga za mlade naraštaje.

Godine 1896. imenovan je za krčkog biskupa pa nakon biskupskog posvećenja 7. veljače 1897. u Gorici dolazi u svoju Krčku biskupiju. Na poklon od svećenika je dobio glagoljski misal iz razloga bogatstva glagoljice.

Svakog jutra budio se u pet sati ujutro. Molio bi do 6 sati, a zatim služio sv. Misu. Zatim je radio u uredu, a potom u podne opet bi bio u kapelici. Poslije objeda oko podne pohodio je Isusa u presvetom Oltarskom Sakramentu, svakodnevno. Kratko se odmorio i dalje

nastavio raditi. Nakon kratke šetnje vrtom, molio je svetu krunicu s ukućanima. Često je znao moliti sa svojom majkom. Uglavnom, nije večerao, ali bi se navečer družio s majkom i ostalima.

Ovaj biskup je mnogo toga učinio za svoju Krčku biskupiju, ali i cijelu crkvu u Hrvatskoj i Sloveniji. Smatrao je da biskup ne može bez tiskare pa je jednu pribavio i biskupiji. Zvala se "Kurykta", prema starom nazivu za grad Krk, a izdavala je:

- biskupijski službeni list *Acta curiae Episkopalis Veglensis*;
- dvotjedni gospodarsko-poučni list *Pučki prijatelj*
- list hrvatsko-slovenskih svećenika klanjalaca Sanctissima Eucharistia
- reviju *Hrvatska straža*
- list mladih *Luč*

  Njegovi mladi koje je organizirao u društvo *" Domagoj"* – započeli su katolički pokret u Hrvatskoj. Željeli su da vjera bude živa i u Crkvi i u društvu.

  Njegov tata bio je zemljoradnik pa je biskup cijenio i pomagao stanovništvo koje se bavilo zemljoradnjom. Na biskupijskom posjedu Kanajt kraj Punta na otoku Krku, ljudi su mogli vidjeti kako se može bolje obrađivati zemlju.

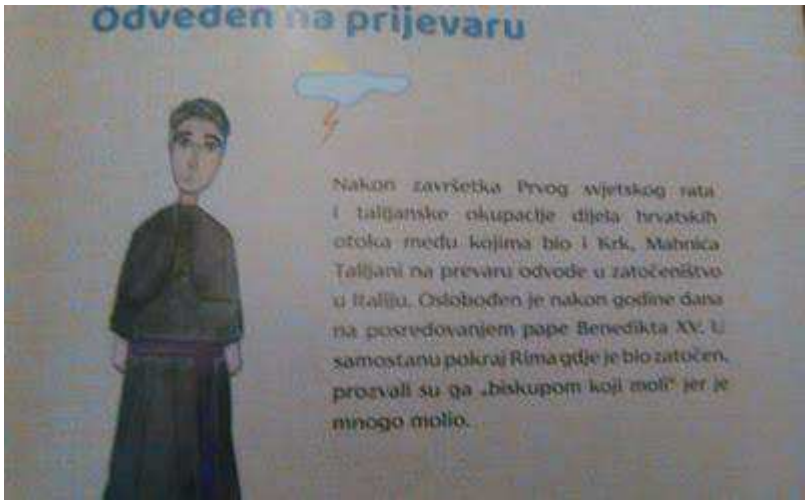

Gabriel Linardić, Rafaela Čargonja, Josipa Jurić i Klara Grbavac 8. r., Dubašnica

Marta Zahija 8.r., Vrbnik

Krčki biskupi nakon njega zauzimali su se da njegovo tijelo bude preneseno u Krk. To se ostvarilo za vrijeme mons.Valtera Župana. Tijelo biskupa Mahnića svečano je preneseno u krčku katedralu 23. studenog 2002. Upravo je ondje 14. prosinca 2013. mons. Valter Župan otvorio postupak za Mahnićevo proglašenje blaženim i svetim. Na grob biskupa Mahnića djeca hodočaste od 2003. Tog dana krčkom katedralom odjekuju stihovi dječje himne biskupu Mahniću. Antune biskupe, hvala, kliču djeca s morskih žala!

Izvor: Div s Jadrana, životopis sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića

Izabran je još jedan primjer iz kojeg izvire dječja radost - pogledajte i poslušajte kako mali Isak pozdravlja Majku Mariju... Pogledajmo do kraja jer je vrlo interesantno...

Bezgrješna – Majka iznad svih majki

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/12/bezgrjesna-majka-iznad-svih-majki.html

Sv.Ambrozije veli, da je Marija do visokog stepena slave, časti i moći uzdignuta, da toga niti anđeli ne mogu shvatiti, to je samo Bogu pridržano.

„Naše molitve imaju pred Bogom posve drugu zaslugu, ako su Gospodinu po Mariji prikazane, jer Ona je jedini stvo, koji Boga nikad nije uvrijedilo.“ Sv.župnik Arški

Jednom velikom svecu, štovatelju Bezgrješne Marije, bila je podijeljena milost, da mu se češće prikazivala preblažena Djevica. Jednog je dana svetac upitao, radi koje milosne povlastice Ona najviše želi, da Je se poštuje. Dobio je odgovor: „Radi moje neokaljane čistoće“ . Sv. župnik Arški

Blažena Djevica Marija od vječnosti bijaše u ljubavi Božjoj. Njezino tijelo Duhom Svetim ispunjeno nije ostavljalo niti najmanji prostor grijehu. Oganj božanske ljubavi gorio je u njenoj mladenačkoj duši. Kad spoznaše Boga neizmjerno Ga je ljubila. Ovozemaljske stvari postaju joj nebitne. Povučena
u osamu, provodi dane i noći u samoći. Ono što ju je srećom ispunjalo bijaše izvršiti volju Božju. I kad arkđeo Božji sa «Zdravo Marijo...» pozdravljaše njezino nježno biće poput lista na vjetru zatitra. «Ne boj se Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo začet ćeš i roditi Sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega.» Lk 1,30-32. Njezina duša s ljubavlju progovori: »Evo službenice Gospodnje neka mi bude po Tvojoj riječi! » Lk 1,38. Ponizne riječi ovaj put izgovorene još i danas odzvanjaju u poniznim srcima ljudi koji žele volju Božju iznad svega ispuniti. Posredništvom Marije započelo je spasenje svijeta. Njezinim pristankom utjelovila se druga Božanska osoba, Bog i Čovjek Isus Krist. Marija je postala Suotkupiteljica ljudskog roda. Samo njoj pripada ova čast po volji Božjoj, po volji njezina Sina, po patnji i smrti svoga Sina i suradnji u stvarnom mučeništvu i mi budemo na Kalvariji otkupljeni od grijeha. Marija je Suotkupiteljica i posrednica svih milosti Božjih.

Blažena Djevica Marija očuvana je od svake mrlje istočnoga grijeha od trenutka svoga začeća. Također, Marija nije bila lišena milosti posvetne, već je bila puna milosti dobivenih od Boga i živjela je život posve bez grijeha, koji je nije ni dotaknuo. Blagdan Bezgrešnog Začeća Blažene Djevice Marije, slavi se 8. prosinca. Utemeljio ga je papa Siksto IV. 1476. g. Dogmu je svečano proglasio, papa Pio IX. u poslanici “Ineffabilis Deus”, 8. prosinca 1854. g. Katolička Crkva vjeruje da dogma ima potporu u Bibliji. Arkanđeo Gabrijel nazvao je Mariju kao “punu milosti”, a crkveni oci nazivali su Mariju – Blaženom Djevicom.

Uočimo sada i jednu zanimljivost. U nizu od 18 Gospinih ukazanja u Lurdu, koje je Sveta Stolica u potpunosti odobrila 18. siječnja 1862. godine, Marija se jednom sama predstavila kao Bezgrješno začeće. Bilo je to Bernardici Soubirous 25. ožujka 1858. godine. Nešto ranije, 1830. slično ukazanje imala je i Katarina Laboure kojoj je povjerila izradu medaljice s Njezinim likom i natpisom: „Ja sam Bezgrješno začeće.“ Svima koji će je s vjerom u Marijino posredništvo nositi, obećava velike milosti. I Lurdsko svetište, kao i raširenost nošenja čudotvorne medaljice, potvrđuju opću prihvaćenost ove pobožnosti kojoj je dogma o Marijinom Bezgrješnom začeću dala poseban zamah. Kroz pobožnost vjernici na jednostavan način „dodiruju“ marijansko otajstvo: od Njezinog bezgrješnog začeća do slavnog uznesenja na nebo, „od suradnje s Kristom u djelu Otkupljenja do sveopćeg Posredništva po zagovoru i redu milosti“ (Iz glasila Vojske Bezgrješne)

"Bezgrješna: evo našeg ideala. Približiti se Njoj, postati sličnima Njoj, dopustiti da Ona zaposjedne naše srce, kao i čitavo naše biće, da Ona živi i djeluje u nama i preko nas, da Ona sama ljubi Boga našim srcem, da Joj pripadamo bez ikakve zadrške, misli su koje nam daruje sv. Maksimilijan Kolbe i nastavlja: Žariti u atmosferi, pridobivati duše za Nju, tako da se pred Njom otvore i srca naših bližnjih, sve dok Ona ne proširi svoje

carstvo u srcima svih onih koji žive na bilo kojem dijelu zemlje, neovisno o razlikama boje kože, nacionalnosti, jezika te u srcima svih onih koji će živjeti u bilo kojem povijesnom trenutku, sve do kraja svijeta. Dopustiti da se Njen život sve više ukorjenjuje u nama, iz dana u dan, iz sata u sat, iz trenutka u trenutak, i to bez ikakva ograničenja. Evo našeg ideala!" (sv.Maksimilijan Kolbe)

"Pozivam Isusa u moju bijednu dušu, gdje molim svetu Djevicu da mu načini Oltar svojim Bezgrješnim Srcem. Duhovno primam Isusa, dajem mu sve vrste štovanja, po Mariji, darujem se Njemu po njoj....“ Bl. Marija Deluil – Martiny

Iako danas slavimo začeće Bezgrješne, Marijino srce se na današnji dan začelo stoga slavimo i Srce Bezgrješne.

„Idimo k Mariji! Kako trebamo ljubiti tu Nebesku Majku, koliko je trebamo štovati nasljedujući je. Zazivajmo po njezinom Bezgrješnom Srcu Duha Svetoga u naše bijedne duše.“ Bl.Marija Deluil - Martiny

„Marija će nas dovesti Isusu, ona će nas čuvati oko Isusa. Idući k Mariji kao najboljoj Majci, ići ćemo Isusu, kao našem jedinom i milosrdnom Spasitelju.“ Bl. Marija Deluil- Martiny

Otkrivaj Gospodinu putove svoje i u Njega se uzdaj (govor o napastima)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/12/otkrivaj-gospodinu-putove-svoje-i-u.html

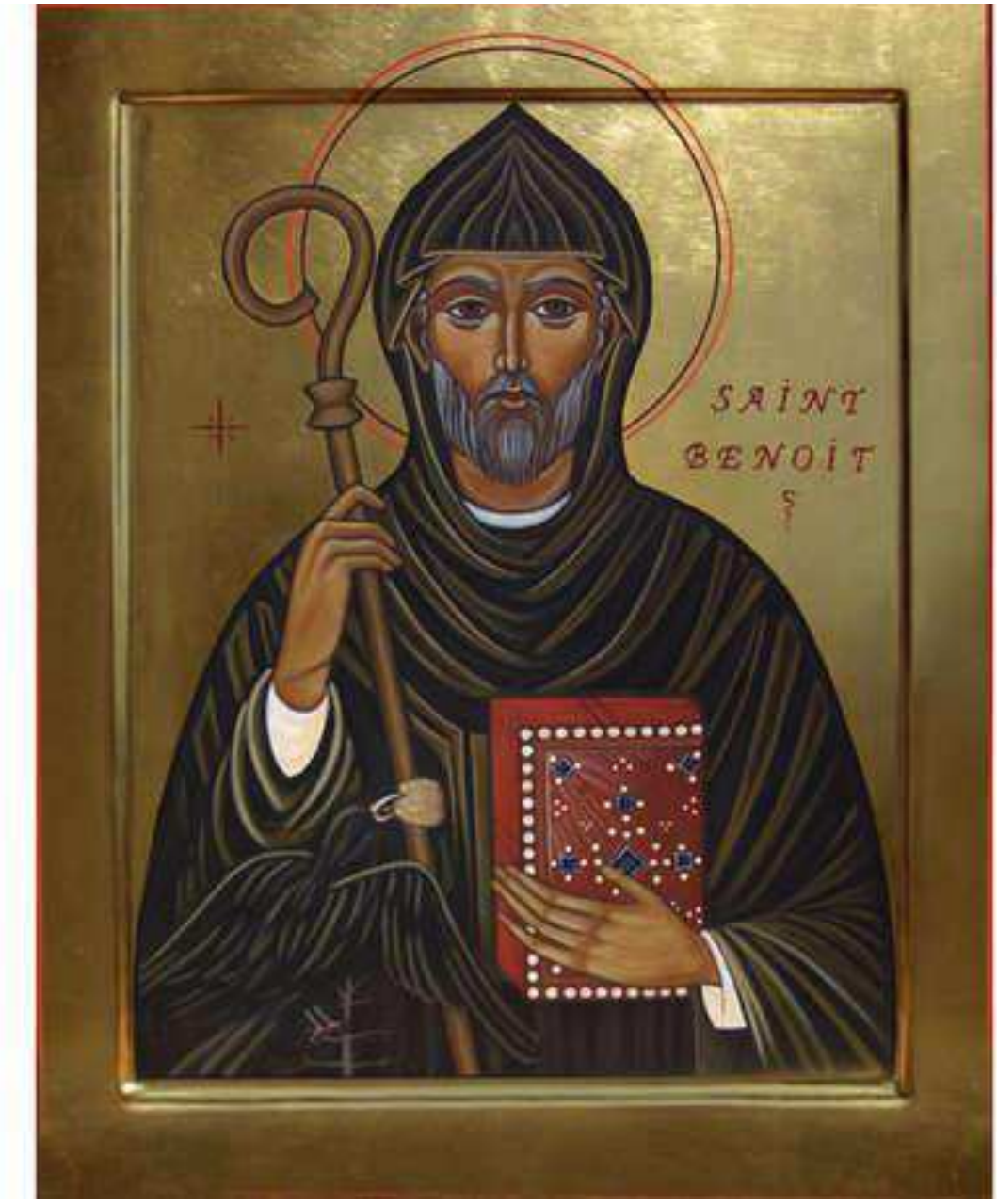

Već smo prošli prvi - Memoria dei, drugi - samovolja donosi kaznu, treći- kušnja ljubavi i četvrti-tko ustraje do kraja taj će se spasiti stupanj poniznosti. Nastavljamo s petim u kojem je govor o napastima.

Koji cilj ima napast? Ima samo jedan cilj: da nas uvjeri kako nam nije potrebna pomoć, da možemo sami. Korijen napasti krije se u tome da se želi prijeći iz režima podređenosti, svojstvenog svim stvorenjima, u autonomiju autoidolatrije, samoobožavanja, klanjanja samome sebi.

Peti stupanj poniznosti govori o otvorenosti srca ili exagoréusis. Otvorenost srce djeluje na radikalan način ne na posljedice napasti, već na korijen svakog grijeha, a ovaj uvijek počinje u misli. Prava borba za čistoću života u Bogu počinje od misli.

Sveti oci uče: kad ti dođe neka zla misao, otkrij je svom ispovjedniku i ona će izgubiti svoju snagu.

Kasijan upozorava: čim ugledaš zmijinu glavu kako se pomalja ispod vrata, ti joj odmah zgnječi glavu, jer ako počne ulaziti i komadić repa, nećeš je više moći otjerati. Trebamo biti veoma oprezni.
Otvorenost srca, očitovanje misli je lijek, cjepivo protiv grijeha tj. da misli postanu zbilja s kojom se teže nositi.

Misli mogu dolaziti iz tri izvora: od nas samih, od zloduha ili od Svetog Duha. Trebamo ih razlučivati, a najbolji način je da ih očitujemo da bismo odlučili što s njima, odakle dolaze i kamo vode. Dužni smo upravljati svojim duhovnim životom i neprestano se preispitivati. Neke misli mogu biti početak dobra, a neke početak grijeha.

Sveti Benedikt se u ovom petom stupnju poniznosti poziva na Sveto pismo:"Ispovijedajte se *Gospodinu*..., otkrij *Gospodinu* svoje putove..., priznat ću *Gospodinu*...," Potrebno je očitovati misli zato da se ne šire i ne rastu. Cilj nije nekome nešto reći, već imati nekoga tko će biti svjedokom da je otrov izbačen.

Otvorenosti srca se staje na put kad dotična osoba nije kadra čuvati povjerene joj tajne. Također osoba mora biti sigurna da se o njoj neće stvarati sud kad iznese svoje zle misli.

Svaki put kad osoba dopusti da u njoj pobijedi poniznost te izreče zlo koje ima u srcu, tada je to priznanje – nedvosmisleno i daleko od svakog mogućeg zla – djelo Duha Svetoga. Sotona će naime, sve činiti da se bolest ne otkrije. Oslobođenje je sadržano upravo u očitovanju i 90% toga čina nije u odgovoru već u pitanju.

Podložnost i otvorenost ne znači apsolutnu poslušnost pa kad savjest nalaže da kažemo osobi od autoriteta i ono što znamo da nas to može koštati, u smislu marginaliziranja, dužni smo na lijep način reći. To znači iskreno, otvoreno i pošteno. Primjer imamo i u suprotstavljanju sv. Pavla sv.Petru. Nema ništa gore od toga da se podložnost doživljava na materijalan način bez imalo duhovnosti.

Otvorenost srca započinje od malih i banalnih stvari koje od nas zahtijevaju borbu. U mjeri u kojoj stvari otkrivamo autoritetu tj.ispovjedniku, omogućujemo napredovanje i oslobođenje neovisno o materijalnosti onoga što je otkriveno. U mjeri u kojoj smo kadri otkriti ono što doživljavamo ili proživljavamo u teškim trenutcima, treba sačuvati otvorenim sakrament odnosa koji daje nadu uvijek obnovljivoj mogućnosti, omogučujući samima sebi da rastemo.

Otvorenost srca predstavlja tihi, ali djelotvoran način da priznamo da ne mogu sam sebe shvatiti i to je vrlo bitno.

Mnogi od nas imamo jednu mentalnu samodostatnost koja odaje veoma veliki oblik egoizma i egotizma (sebičnosti i samoljublja), t.j. želimo afirmirati sebe i svoj način promatranja, činjenja, shvaćanja stvari. Otvorenost srca naprotiv podrazumijeva da kažemo:" Ja mislim tako. Ta mi misao dođe tri puta dnevno: možemo li shvatiti odakle dolazi, zašto me salijeće i prije svega, što s njome učiniti? Odbaciti je ili i dalje gajiti."

To je temelj odricanja vlastite neovisnosti i čin vjere.

Potrebno je izbjegavati dvije krajnosti:

1. političko držanje, t.j. iznositi samo dobre misli
2. depresivno držanje koje je karakteristično za osobu koja nikada ništa o sebi ne govori jer se smatra neshvaćenom....

Ako uistinu vidiš da ti taj svećenik ne pomaže, kroz molitvu traži drugoga. Ali, moramo dopustiti da nam se pomogne u razlučivanju duhova. Bitno je da se i u dobru i u zlu, sačuva potpunost predanja. Treba učiniti prijelaz s povjerenja na vjeru!

Ponekad imamo misli koje nas doslovno izjedaju, pogotovo zavist. Sveti Grgur u *Pastoralnom pravilu* kaže da je zavist poput hrđe, nagriza čak i željezo. Sveti Benedikt je snažno upozoravao na zavist: "Veliki zmaj raširenih ralja". Često puta mislimo da imamo neku misao, a zapravo smo žrtve samih sebe, teško nam je shvatiti da nas nešto izjeda. Obično je to neka strast ili strah.

Kad smo ranjivi, tada nas se može spasiti; kada smo neranjivi ili mislimo da smo neranjivi, nitko i ništa nas ne može spasiti od nas samih.

Nije lako otvoriti svoje srce. To može biti vrlo teško, osobito ako se osoba osjeća iznevjerenom. Usprkos svemu otvori svoje srce svećeniku. Kreni s malim stvarima. Taj dar govorenje istine (*parresia*), to povjerenje, tu odvažnost potrebno je izmoliti od Boga. Potrebno je izmoliti i svećenika kojemu ćeš to reći. Savjetujem da moliš Psalam 50 na tu nakanu.

Svoje misli moramo staviti pred Gospodina, one moraju biti pročišćene, a to ne možemo učiniti sami.

Iz Kateheza sv.Benedikta, Michaeldavide Semeraro, OSB

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SRIJEDA, 12. PROSINCA 2018.

Msgr. Athanasius Schneider odgovara na bitna pitanja vezana uz krizu vjere

Biskup Atanazije Schneider: rješavanje krize u Crkvi

Odgovori jednog od najistaknutijih biskupa Katoličke Crkve, msgr. Schneidera se odnose na pitanje novinara u vezi mise. U svijetu je primijećen porast zanimanja, posebno mladih osoba, prema tradicionalnoj latinskoj misi.

Msgr. Schneider odgovara kako su istina i ljepota sami po sebi privlačni. Mladi žele istinu. Tragaju za njom i žele da im Crkva da istinite odgovore. Oni žude za istinitom ljepotom koja dolazi od Boga. Po prirodi žele herojske stvari. Tradicionalna liturgija je prožeta jasnoćom katoličke vjere, a u isto vrijeme izražava duboko poštovanje i stav svetosti, uzvišenosti....

Duh vjere apostola i molitve jasniji je i izraženiji

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
~~Animirani film~~ (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

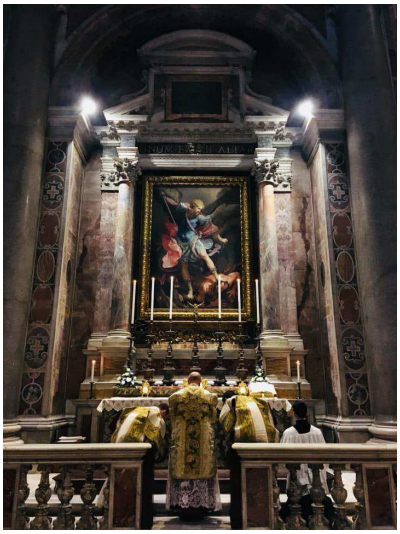

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

▼ prosinca (12)

Toma Becket (1964) – scena izopćenja

Sv. Josip i otajstvo Božića

Na bijegu među razbojnicima (prema viđenju bl. Kat...

Čestit Božić!

NA DOBRO VAM DOŠAO BADNJI DAN (SPOMENDAN ADAMA I ...

Josip i Marija traže konak u Betlehemu

Idući Mariji kao najboljoj Majci, ići ćemo Isusu k...

Biti zadovoljni Bogom u svemu

Msgr. Athanasius Schneider odgovara na bitna pitan...

Otkrivaj Gospodinu putove svoje i u Njega se uzdaj...

Bezgrješna – Majka iznad svih majki

"Tko primi jedno od mojih najmanjih Mene prima"

► studenoga (14)

► listopada (12)

► rujna (11)

► kolovoza (10)

u tradicionalnoj liturgiji....

Biskup daje pojašnjenje zašto je to tako i kako se misa razvijala kroz povijest Crkve.

Odgovara na pitanje smatra li da je kriza vjere povezana s krizom liturgije. Veoma je zanimljiv njegov odgovor na ovo pitanje. U zapisu saznajemo mnogo zanimljivosti.
Jedan od najistaknutijih biskupa govori kako je vjeru potrebno ne samo znati već i živjeti. Upućuje za koje ideale se isplati život živjeti. Od knjiga preporučuje dobre katekizme npr. poznati u Americi Baltimorski katekizam, knjige od pisca Chestertona, apologetiku, Fulton Sheena, životopise svetaca i mučenika, Thomas Moore-a, čiji je život primjeren našim vremenima. Poziva mlade na hrabrost jer kao Vojujuća Crkva vodimo duhovnu bitku protiv zla, sotone, zabluda i hereza. "Budite dobri vojnici Kristovi! Ponizni budite i neka Krist živi u vašim srcima! Također molite svaki dan Duha Svetoga da vas prosvijetli koji je vaš životni poziv. Je li to brak ili život posvećen Bogu odnosno duhovni poziv. Oba poziva zajedno uzvisuju Crkvu. Ne zaboravimo, Krist je uvijek pobjednik! Kad smo s Kristom, mi smo pobjednici!"

Objavio/la katolicki nauk 1 u 19:33:00

Oznake: intervju, Moral, Sveta Misna Žrtva, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Biti zadovoljni Bogom u svemu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/12/biti-zadovoljni-bogom-u-svemu.html

Ovaj stupanj je vrhunac ljestava poniznosti. Na sredini smo ljestava kojima se uspinjemo i sada kao da smo naišli na suženi dio: "most magaraca". Taj most, taj uski prolaz prelazimo jedan po jedan, jedan za drugim i nitko ga ne može prijeći namjesto drugoga.

Važno je da imamo dovoljno za život, za živjeti s Bogom. Da budemo poput malenih psića koji kupe ono malo što im je potrebno za život, ali najvažnije je da su blizu svome Gospodaru.

Sposobnost da budemo zadovoljni i onim što drugi preziru je posljedica temeljnog stava zadovoljstva. Ako postanemo zadovoljni onim što imamo, tada smo još uvijek djeca kojoj se daju stvari da bi ih se zadovoljilo. Duhovno zreli nisu zadovoljni zato što im se nešto daje nego budući je zadovoljan u Bogu, njemu je sve dobro.

Križ nije trpljenje već nerazumijevanje misterija kao takvog. Neku tešku stvarnost, kada razumijemo,
možemo podnositi čak s određenom snagom, ali kada se više ništa ne razumije, ništa se više ni ne uspijeva učiniti. Mislim da je najteži križ našeg života, kada više ništa ne razumijemo. Patnju kad razumijemo, nije više nepodnošljiva. Znamo da je moramo prihvatiti.

Sveti Ivan od Križa stanje u kojem više ništa ne znamo, ne razumijemo, a idemo dalje za Gospodinom naziva "noć duha". Silno nas razdire jer bi htjeli shvatiti, a ne uspijevamo, idemo dalje za Gospodinom makar i u mraku i ne znajući kamo, opiremo se jer ne znamo gdje ćemo na kraju završiti. Istini za volju, sv. Ivan od Križa piše o tome još složenije...

Kad više ne znaš kako ćeš završiti, pozvan si očitovati stupanj duhovnog instinkta, kao u slučaju životinja, koje ne razumiju, "bez razbora" su, ali osjećaju. Zato mnogo bolje od ljudi predosjećaju opasnost, upravo zato jer se oslanjaju na svoj instinkt.

Ad nihilum redactus sum et nescivi, ut iumentum factus sum (bezumnik bijah bez razbora, k'o živinče pred tobom). Pretvorio sam se u životinju, ali "sam uvijek ostao s tobom". Priličan je napor hladne glave vjerovati da možemo živjeti, a da ne razumijemo. Ovo je "točka" iz koje se može učiniti veliki kvalitativni skok u kojem učimo shvatiti ono što je osnovno. To je kritična situacija koja nam otkriva je li nam ili nije dovoljno biti s Gospodinom da bismo bili radosni: naime, svaki put kad smo nezadovoljni, nezadovoljni smo Bogom, koji me je - kako mi se čini kada stvari promatram čisto razumski- doveo u situaciju koja nije ona u koju me obećao staviti.

I svaki put, kad izbije sukob, to je sukob s Bogom i moramo imati hrabrosti ići izravno Njemu, jer je problem u konačnici s Njim, a ne s drugima. Život s drugima iznosi na vidjelo ono što nosimo duboko u sebi, ali samo u odnosu s Boom možemo duboko ozdraviti one povrede i one gnojne, stare rane koje nosimo u sebi i koje možda u dodiru s drugima izlaze na vidjelo. Može se dogoditi da jedna osoba sliči drugoj osobi zbog koje smo mnogo pretrpjeli. Mislili smo da smo konačno slobodni, a kad ono nailazimo na isto držanje koje u nama izaziva odbojnost! Mislili smo da se možemo osjećati sigurnima, a kad ono nailazimo da smo ponovno upali u isti mehanizam nerazumijevanja, antipatije pa čak i fizičke odbojnosti. Tada je potrebno prihvatiti da promjena mjesta, činjenica da smo u samostanu, ne mijenja našu temeljnu strukturu, odnosno da do te promjene dolazi polako i uz veliku širokogrudnost s naše strane.

Osjećamo se pomalo poput živine, poput onoga koji misli da je stigao u zemaljski raj, a zapravo se osjeća kao u zoološkom vrtu u kojem su žirafe, medvjedi, zmije i dr. Ali pažnja! "Ja sam uvijek s tobom". To je srž Pjesme nad pjesmama: "Moj ljubljeni je za mene i ja za njega". To je bio također pravni obrazac rimske ženidbe: *Ubi Juliu ibi Julia,* što možemo parafrazirati kao: *Ubi Christus, ibi anima mea* (Gdje je Krist, tamo je i moja duša).

Ego semper tecum!

Naš problem je i izazov smatramo li se ili ne životinjom ili se držimo nečim većim od životinje odnosno doživljavamo li Boga sebi ravnim ili osjećamo i doživljavamo malenost pred Njim. Bolje je biti poput psića pred Bogom već poput kneza pred ljudima.

Kada smo u Gospodinu prekaljeni više ne ovisimo o onome što nas okružuje, motivi zadovoljstva su u nama, a ne više izvan nas.

Nescivi – znači "ne znam kako će sve završiti" i ta sumnja kadra je uroditi tjeskobom i malodušnošću. Sve dok možemo i u najmanjoj stvari predvidjeti, nekako nam polazi za rukom činiti što se od nas traži, ali kada više ne možemo predvidjeti, sve se počinje ljuljati. **Vjera nije drugo već sposobnost da budemo *Amen*, odnosno čvrsto oslonjeni na jedinu snažnu točku našeg postojanja: Božju prisutnost u nama.**

Zahvaljujmo kad god smo u teškoćama, jer samo nam teškoće omogućuju razumjeti što istinski stoji u korijenu naše egzistencije i što daje smisao i okus našem životu.

Iz Kateheza sv.Benedikta, Michaeldavide Semeraro, OSB

Idući Mariji kao najboljoj Majci, ići ćemo Isusu kao našem jedinom i milosrdnom Spasitelju

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/12/iduci-mariji-kao-najboljoj-majci-ici.html

Gospodaru neba i zemlje, toliko je jaka ljubav koja Te veže s Tvojom Majkom da si ustanovio Euharistiju. Toliko si se naslađivao u Njezinom prečistom krilu tijekom devet mjeseci, da si ponovno htio više puta u Njoj otpočinuti u tišini. Izgnan iz srca grešnih ljudi, dolaziš u Njezino sveto Srce i primaš u njemu savršenu čast, jer Njezino Srce Ti pjeva uzvišenu pjesmu hvale i slave, koju samo ono može otpjevati kako Tebi dolikuje. Isuse, Ti se ugodno odmaraš na Njezinoj čistoći, kušaš neizrecivu radost u plamenu Njezine ljubavi, ali iznad svega Njezina poniznost je ona koja Te privlači da siđeš u Nju i očarava Tvoje veličanstvo.

Što je s čovjekom, zemljaninom, ljubi li Te on ljubavlju kakvom je to činila Tvoja Majka?

Naravno ne, nikad kako je to Majka Marija činila jer i onaj koji bi možda i htio, ne zna budući da je okaljan grijehom.

Odgovor na to pitanje nam daje i blažena Majka Marija od Isusa. Svoje susestre Kćeri Srca Isusova, ona poziva podučava i poziva slijedećim riječima:"Budući da je Bog jednom Isusa Krista darovao svijetu po Mariji, On ga po Njoj ponovno mistično neprestance daruje otkupljenim dušama. Marija je bila postavljena pored Križa i pored Oltara svoga Božanskog Sina, između Srca Isusova i vjernih duša. Marija je zapečaćen zdenac iz kojeg je provreo čitav izvor i iz kojega svijet i duše mogu crpsti vode Gospodinove. Marija je vaša Majka, vaša Zaštitnica, vaš uzor." I dodaje:"**Plačimo u podnožju Oltara koji su oskvrnuti ravnodušnošću ili svetogrđem! Ljubimo umjesto hladnih srdaca koja ne znaju ljubiti takvu ljubav! Bdijmo pred vratima osamljenih Svetohraništa!** Živjeti priljubljeni uz Svetohranište, posjedovat svakog dana Onoga koji očarava anđele, koji plijeni divljenje Nebesa, osjećati oko sebe duše koje žive od istoga čara, koje trpe iste boli i prinose se ognju iste žrtve, s Hostijom ljubavi! To je Nebo koje je započelo.

Sve dane On je napuštenih od svih, navečer.....On za čije žrtvovanje nema noći, nema predaha. Neka u klanjanju Isusu Hostiji vaše srce postane snagom milosti i žrtava, kao zlatna kadionica, neka plemeniti žar, herojski žar ljubavi, u njoj bude oganj što stalno gori, neka nebeska čistoća bude tamjan koji neprestano izgara i čiji miris raduje i očarava Srce Isusovo.

Ne napuštajte srcem Svetohranište, jer se tu postaje ljubav! Naš Gospodin – osamljen u Svetohraništu – poziva vas da imate udjela u Njegovu životu samoće i šutljiva klanjanja! Bavite se Isusom koji je sam u tolikim Svetohraništima i pravite mu društvo srcem, budite njegova mala klanjateljica u svim mjestima u kojima je napušten. Živimo u našoj tamnici ljubavi, u Rani Srca Isusova i u ciboriju, gdje boravi Božansko Srce. Marija će nas dovesti Isusu. Skrijmo se svaki dan u Njezino Srce da bismo ondje molili, plakali, trpjeli i u trenutku pobjede Crkve pjevali himan zahvalnosti. Idući Mariji kao najboljoj Majci, ići ćemo Isusu kao našem jedinom i milosrdnom Spasitelju."

Izvor

Josip i Marija traže konak u Betlehemu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/12/josip-i-marija-traze-konak-u-betlehemu.html

Josip i Marija stižu u Betlehem. Josip reče:
"Evo nas u zemlji Davidovoj, Marijo! Sad ćeš se odmoriti. Izgledaš mi tako umorno..."
"Ne." Marija uhvati ruku Josipovu i reče mu s blaženim smiješkom: "Mislim upravo da je vrijeme došlo..."
"Što ćemo sad?"
"Nemoj se bojati, Josipe. Budi postojan. Vidiš li kako sam ja mirna?"
"Ali mnogo trpiš."
"Oh! Ne. Puna sam radosti. Radost tolika, tako jaka, tako lijepa, tako nezadrživa, da moje srce udara jako, jako i kaže mi: *'On se rađa!On se rađa!'* To kaže pri svakom otkucaju. To je moje Djetešce koje kuca na moje srce i govori: 'Mama, tu sam, dolazim. Oh! koje radosti, Josipe moj!"

Ali Josip nije u radosti. Misli kako hitno treba pronaći neko sklonište i požuruje korak. S jednih vrata na druga... traži konak... Ništa... Sve zauzeto. Dođoše do gostionice. Puna je, čak i pod rustičnim trjemovima što okružuju veliko unutarnje dvorište, svijet koji logoruje.

Josip ostavlja Mariju na magarčiću unutar dvorišta i izlazi tražeći po drugim kućama. Vraća se obeshrabren. Nema nigdje ništa. Nagli zimski sumrak započinje prostirati svoj veo. Josip moli gostioničara... Zaklinje putnike. Oni su muževi i zdravi... A ovdje je jedna žena koja svaki čas ima dijete dati na svijet. Neki imaju milosrđa... Ništa... Tu je i neki bogati farizej koji ih gleda očito s prezirom i, kada mu se Marija približila, odskočio je kao da mu se približila koja gubava. Josip ga gleda, i crvenilo ozlojeđenosti pokaže mu se na licu. Marija položi svoju ruku na bilo Josipovo da ga umiri i reče: "Ne inzistiraj... Pođimo. Bog će providjeti."
Iziđoše i slijede zid gostionice... Zaokrenu cestom koja se probija između ovog zida i siromašnih kuća ... Zaobiđoše gostionicu... Traže... Evo neke vrsti špilja, podruma, štala niska i vlažna. Najbolje su već zauzete. Josip je iznemogao. "Galilejče!" povikne iza njega neki starac... "Tamo u dnu, pod onom ruševinom, tamo je jedna jazbina. Možda još tu nema nikoga."
Požure se u tu 'jazbinu'. Zbilja je to jazbina... Među razvalinama nekakvog zdanja... u ruševini... tu je jedna rupa, iznad koje je jedna špilja, neka udubina u brdu, više nego špilja. Reklo bi se da su to temelji nekog starog zdanja, kojemu krov sačinjavaju razvaline poduprte deblima stabala jedva otesanima.
Da bi bolje vidio, jer tu ima vrlo malo svjetla, Josip izvuče gubu za paljenje i kresilo i upali jednu malu svjetiljku koju je izvukao iz bisage... Uđe... i pozdravi ga mukanje... " Dođi, Marijo. Prazna je. Tu je samo jedan vol"... Josip se smiješi... "Bolje nego ništa!"
Marija sjaše s magarčeta i uđe...
Josip je objesio svjetiljku na jedan čavao zaboden u deblo koje služi kao stup... Vidi se svod pun paučine, tlo - utrti teren , prekriven i razrovan rupama, šljunkom, ostacima i izmetinama - s razasutom slamom... Pri dnu, vol se okrene i gleda svojim mirnim očima, dok mu sijeno visi iz usana. Tu je i jedna gruba klupica i dvije stijene u jednom uglu kod otvora - prozorčića. Crnina tog ugla upućuje da se tu pali vatra.
Marija se približi volu. Hladno joj je. Ruke postavi na njegov vrat da osjeti toplinu. Vol zamuče i pusti je da to čini. Izgleda da shvaća. Pustio je i kad ga je Josip gurnuo na stranu da bi uzeo mnogo sijena iz jasala da načini ležaj Mariji... jer jasle su dvostruke, ili bolje jedne iz kojih jede vol, i poviše jedna vrsta police s drugom zalihom sijena, od koje je uzeo sijeno.... Načinio je mjesta također i za magarčića koji, umoran i ogladnio, odmah stade jesti. Josip pronađe također i neko prevrnuto vedro, sve zgnječeno... Izlazi, jer je vani vidio potočić, i vraća se s vodom za magarčića. Zatim se dokopa svežnja granja koje se nalazilo tu u jednom kutu i nastoji malo pročistiti i pomesti tlo. Potom razastrije sijeno, načini od njega ležaj... pokraj vola u uglu koji je više suh i zaštićen... Ali osjeti da je to siromašno sijeno vlažno i uzdahne... Upali vatru, i velikom strpljivošću suši rukoveti sijena držeći uz oganj.
Marija sjedi na klupici umorna, gleda i smiješi se... Evo ležaj je spreman... Marija se bolje smjesti u mekanom sijenu, s leđima naslonjenim na jedan trupac... Josip dopuni smještaj izvjesivši svoj ogrtač kao zastor na rupu koja bi trebala biti vrata. Zaklon je vrlo relativan... Zatim ponudi Mariji kruha i sira i za napitak vode iz jedne čuturice ... te joj reče: "Spavaj,

sada. Ja ću bdjeti da se vatra ne ugasi. Ima tu na sreću, drva. Nadajmo se da će trajati i gorjeti. Moći ću prištedjeti ulja za svjetlo."
Marija se poslušno ispruži. Josip je pokrije njezinim ogrtačem i pokrivačem kojim joj je prije bio noge omotao.
"Ali tebi... tebi će biti hladno."
"Ne, Marijo. Stojim uz vatru. Ti se nastoj odmoriti. Sutra će biti bolje."
Marija zatvori oči... ne inzistirajući. Josip se zavuče u svoj kut, na klupicu, sa suhim granjem pokraj sebe... Dok je klečao molio je :**"Evo me. O, Bože, govorim Ti ovu riječ. Evo me da vršim volju Tvoju. Marija, i Josip, zaručnik. Evo tvojih slugu, Gospodine... Nek se vrši po nama, u svakom času i u svakom događaju, Tvoja volja - na slavu Tvoju i iz ljubavi prema Tebi!"**

NA DOBRO VAM DOŠAO BADNJI DAN (SPOMENDAN ADAMA I EVE)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/12/na-dobro-vam-dosao-badnji-dan-spomendan.html

(Upravo dobih jednu pjesmu koju smatram vrijednom i zanimljivom podijeliti s čitateljima...)

ADAM: Svud priroda progovara cijela, sva su Bože silna tvoja djela.
Divno cvijeće i u polju trave, svuda gledam djelo tvoje slave.

VRAG: Dođi Evice, Adamova ženice, kušaj mudrost i ne brini,
ka božanstvu ti se vini.

EVA: "Oj Adame moj mileni, uzeh plod zabranjeni.
Jela sam ga, sladak mi je, pa gle meni ništa nije.
I ti ćeš ga sa mnom jesti, pa ćeš biti ko' Bog isti.
Ako mene pravo ljubiš, ništa time ti ne gubiš."

ADAM: "Evo, Evo, ja te ljubim, daj i meni kad ne gubim.
Ti si dio moga mesa, hajmo skupa do nebesa.
Uzet ću iz tvoje ruke, valjda neće biti muke."

BOG: "Oj Adame, gdje si, gdje si, javi mi se ak' tu jesi.
Ja sam Bog svemogući, sviju vlasti imajući.
Nemam konca ni početka, vladajući od vijeka."

ADAM: "Ne znam što ću i kako ću, nemam mira danju, noću.
Nudila mi Eva zlata, pa se nađoh usred blata.
Sve od reda ja sam kušo', samo Tebe nisam slušo'.
Htjedoh imat više, duže, al' mi brzo uvenuše ruže.
Nevinosti više nema, kazna meni sad se sprema."

BOG: "Proplakat će zemlja mati, jer ti neće moći dati sve prirodne blagodati.
Htjedoh sreću da ti stvorim, sad me tjeraš da te korim.
Prijatelji mi smo bili, al' se propast tebi mili.
Gubite se s moga vida, jer nemate ništa stida.
Život ču vam skratiti, pa ćete ga shvatiti.
Ti anđele uzmi mač, nek' osjete što je plač.
Iz raja ih istjeraj i natrag ih ne puštaj."

ANĐEO: "Hajte van iz Božjeg raja, puni tuge, puni vaja.
Ne htjedoste Boga slušat', pa sad hajte jade kušat."

ADAM: "Jao meni, Bože moj, Nisam znao što je znoj.
Našo' sam se usred muke, morat ću uposlit ruke.
Proklinjat ću sudbu svoju kletu, i sanjati domovinu svetu."

EVA: "Kuku meni što uradih, gorki otrov ja posadih.
Nisam loše ni mislila, al' me zmija prevarila."

VRAG: "Ha, ha, Eva, Eva, nema više tvoga pjeva.
Sada si mi dala nadu, da se vješto predam radu.
Harat ja ću svijetom cijelim, stvor od Boga da odijelim.
Mržnjom ću se hraniti, dušama se kititi."

BOG: "Čekaj malo vraže stari, za te imam neke stvari.
Na prašinu ti ćeš pasti, i u svome paklu cvasti.
Sina svoga Ja ću dati, čovjeka da meni vrati.
Glavu tvoju on će zgazit', tvoje sluge neće mazit'.
U otajstvu kruha, vina, Ja ću skriti svoga Sina.
Slavu svoju Njem' ću dati, svako će za Boga znati."

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PONEDJELJAK, 24. PROSINCA 2018.

Čestit Božić!

Radujte se, Krist je rođen! (Gaudete! Christu

Betlehemske jaslice

Nalazimo se pred vratima najintenzivnijeg događanja u srcu i u duši svakog čovjeka. Božić želimo proslaviti onim istim žarom i radošću koja latentno čuči u nama, skrivena kroz cijelu godinu, i samo čeka neki poticaj da bi malo pomalo negdje buknula i rasplamsala se plamenom pa nam se najednom čini kao da smo za Božić živjeli cijelu godinu.

Hrvati su od početka kršćanskog življenja slavili Božić u svoj punini sadržaja. U stvaranju atmosfere Božića pomažu nam brojni simboli, bogata božićna tradicija, u kojoj vatra, svijeća, jabuka, žito, sjemenje, božićne kruh, jaslice, zelena grana igraju posebnu ulogu i značenje.

U hrvatskim krajevima jaslice su se pojavile početkom 17. stoljeća. Najstarije hrvatske jaslice iz tog vremena, čuvaju se na otočiću Košljunu kraj Krka. Među prvima su i jaslice u samostanskoj crkvi sv. Nikole u Komiži – otok

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

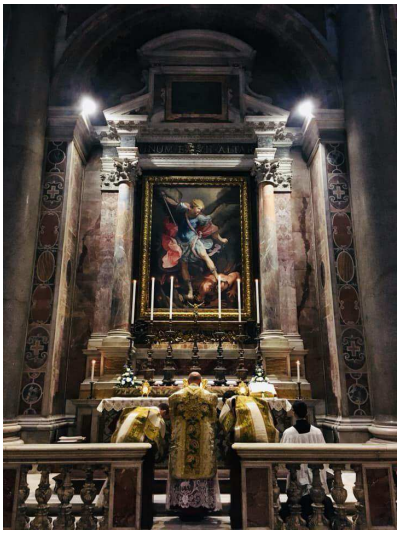

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

▼ prosinca (12)

Toma Becket (1964) – scena izopćenja

Sv. Josip i otajstvo Božića

Na bijegu među razbojnicima (prema viđenju bl. Kat...

Čestit Božić!

NA DOBRO VAM DOŠAO BADNJI DAN (SPOMENDAN ADAMA I ...

Josip i Marija traže konak u Betlehemu

Idući Mariji kao najboljoj Majci, ići ćemo Isusu k...

Biti zadovoljni Bogom u svemu

Msgr. Athanasius Schneider odgovara na bitna pitan...

Otkrivaj Gospodinu putove svoje i u Njega se uzdaj...

Bezgrješna – Majka iznad svih majki

"Tko primi jedno od mojih najmanjih Mene prima"

► studenoga (14)

► listopada (12)

► rujna (11)

► kolovoza (10)

Vis, a među najznamenitijim i one u crkvi sv. Jurja na Bregu kraj Štrigove . (18 st.)

Betlehemske jaslice su prikaz Isusova rođenja opisanog u Evanđeljima po Mateju i Luki. Odavno su dio ikonografskog programa u crkvama u kojim a se na figurativan način 'slikama ispisivalo' otajstvo Utjelovljenja. Vjernici su također slikali prizore Isusova rođenja u katakombama. U 12 stoljeću razvila se potreba za 'prikazivanjem otajstva', za uprizorenjima. Ta su skazanja bila usko vezana uz liturgiju. Slijedeći korak je bilo širenje te duhovnosti, potaknute osobito franjevaštvom u 13. st., u obiteljsko ozračje.

Bitno je znati da im je nosiv obiteljski, a ne liturgijski kontekst.

Ostaci betlehemskih jaslica danas se čuvaju u rimskoj Bazilici sv. Marije Velike.
1223 sv.Franjo je u gradu Greccio napravio prvi 'živi' prikaz izvješća o Kristovu rođenju. Jaslice su postale zaštitnim znakom katoličke božićne pobožnosti i doživjele su svoj pravi procvat u baroku. Do nastanka prvih jaslica u obliku kakve ih viđamo u crkvama trebalo je čekati do 15.st., kad se proširio običaj da se u crkve trajno smještaju veliki kipovi, što se zadržalo i tijekom 16.st. U 17 st. postavljaju se i u plemenitaške obitelji. Na tu činjenicu uvelike je utjecao papin poziv tijekom Tridentskog sabora (1545.-1563.) u kojemu pokazuje da mu je stalo i da cijeni sposobnost prenošenja vjere na jednostavan i pučkomu osjećaju blizak način.

U 18.st.je nastao gotovo natjecateljski duh među bogatijim obiteljima, tko će imati raskošnije jaslice.
Jaslice su izvorno i evanđeoski bile sinonim siromaštva i ljepote dara u jednostavnosti, očitovanjem vjere u Utjelovljenje, a sada su postale simbolom moći i rasipnosti, što dovodi u pitanje i vjernički duh unutar prosvjetiteljskih stremljenja.

"Praesepe iam fulget tuum, Lumenque nox

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

► srpnja (9)
► lipnja (8)
► svibnja (6)
► travnja (8)
► ožujka (13)
► veljače (8)
► siječnja (9)

► 2017 (207)
► 2016 (150)

spirat novum" ("Već sjaje Tvoje jaslice, noć svjetlom novim odiše") – tako je u 4 . st.pjevao sv. Ambrozije o jaslicama kao kolijevki Svjetla. Kršćanstvu je drago isticati mjesto koje je postalo prvo zemaljsko prihvatilište Bogočovjeka, jer ono ne označuje samo bijedu i siromaštvo, već i prihvaćenost u jednostavnosti, poniznost, život *iz* i *od* dara ljubavi.

Svim na zemlji mir, veselje...
Čestit Božić!

Objavio/la katolicki nauk 1 u 23:45:00

Oznake: Čestitka, Glazba, Povijesne činjenice

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

Sveta Pričest (21)
Twitter (23)
Vatikan (29)
videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)
zakopano blago (8)

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)

Traži

Autor slika teme: mammuth. Pokreće Blogger.

Na bijegu među razbojnicima (prema viđenju bl. Katarine Emmerick)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2018/12/na-bijegu-meu-razbojnicima-prema-vienju.html

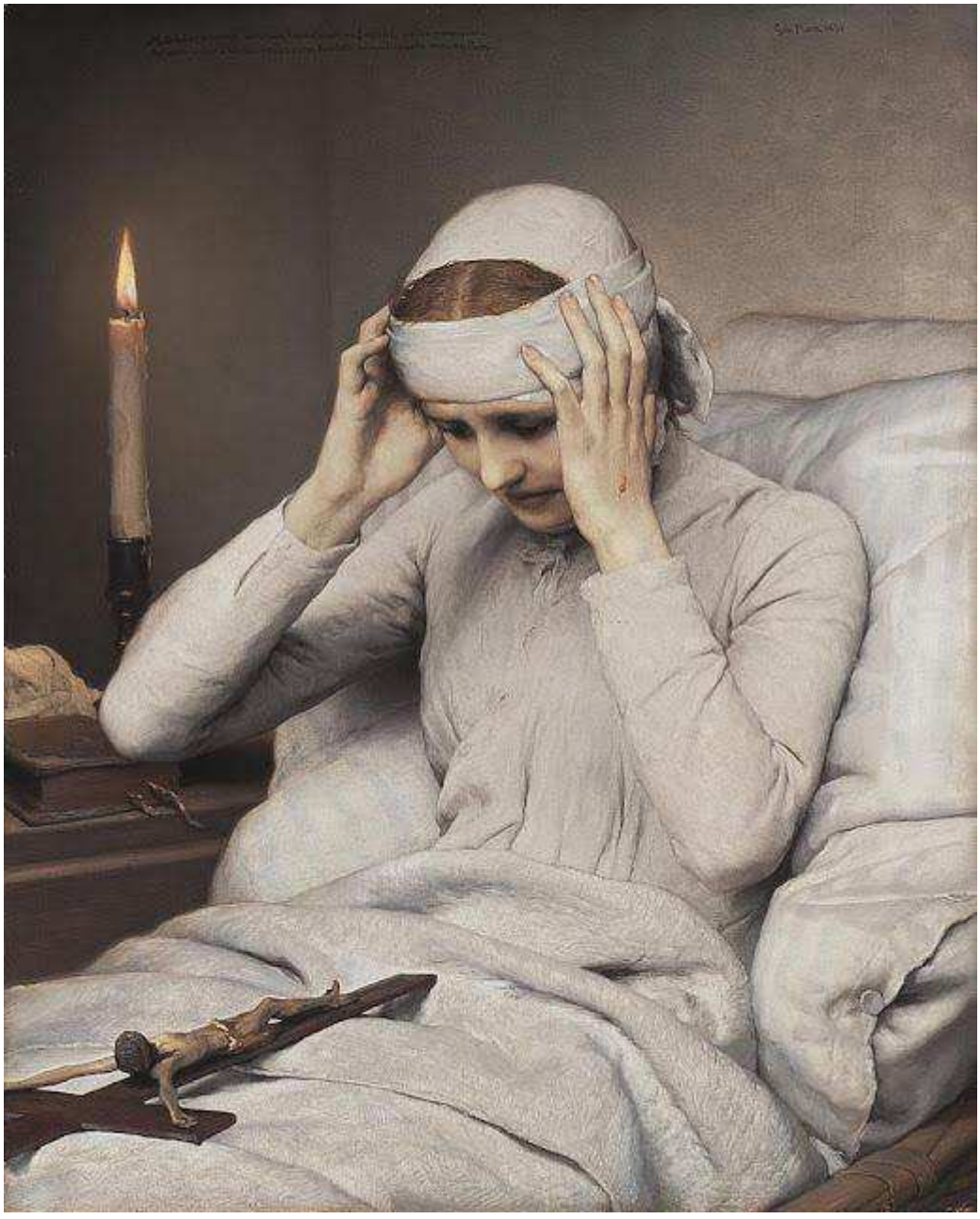

Viđenje bijega svete Obitelji u Egipat, govori o tome, kako su jedne večeri svetu Obitelj opkolili vrlo surovi razbojnici. Pogled na Malog Isusa tako je dirnuo u srce razbojničkog poglavice, te je naredio drugovima, da ne učine ništa nažao svetim osobama.

Razbojnik je svetu Obitelj poveo preko vrlo strmog puta i doveo u svoju kolibu u kojoj je razbojnikova žena nahranila Djevicu Mariju. Tu su dobili svu potrebnu pomoć i prenoćište. Domaćin razbojnik je šapnuo ženi:" Ovo hebrejsko dijete nije obično dijete, ovo je jedno sveto dijete; daj zamoli mu majku, da nam dadne tu vodu u kojoj je oprala svoje dijete. Možda će pomoći našem gubavom sinčiću, ako ga u njoj okupamo."

Čim se žena približila Blaženoj Djevici Mariji, odmah joj Djevica reče i prije nego li je žena počela govoriti – neka samo umoči u tu vodu svoga gubavog sina. Tada žena iznese svoga gubavog sinčića.
Bile su mu tri godine. Grozno je izgledao od gube. Ali, jedva što je bio umočen u vodu, odmah gubave rane otpadoše. Dijete postade čisto i zdravo. Veselje jeknu njezinom kućom.

Rano ujutro otputovaše sveti bjegunci, hranom opskrbljeni. Kada su se razbojnici vidljivo i dirljivo opraštali od svete Obitelji, reče poglavica – otac ozdravljenog djeteta:"Sjetite se nas, kamo god dođete."

"Iza tih riječi naglo mi sinu pred očima slika razapinjanja. Zatim sam čula desnoga razbojnika, gdje govori Isusu:"Sjeti se mene, kada dođeš u svoje kraljevstvo". "Tada sam saznala, da je to ono ozdravljeno dijete." Bl. Katarina Emmerick

Glasnik Srca Isusova, 1935.

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 29. PROSINCA 2018.

Sv. Josip i otajstvo Božića

Sv. Josip i otajstvo Božića

Kad je Gospa imala tri godine njezini roditelji prikazali su je u hramu. Marija i ostale hramske djevice dosegle su zrelu dob, a prvosvećenik Zaharija proglasio je da je vrijeme da se vrate svojim domovima kako bi se udale.

Marija je sama priznala kako se ona ne može udati jer je dala zavjet trajnog djevičanstva. Vrlo zanimljivo svećenik prenosi kako se po štapu sv. Josipa prepoznao tko je suprug za Blaženu Djevicu Mariju. Bog daje posebne milosti onima koje je izabrao za posebna poslanja. Majka Božja je imala najviše poslanje naspram bilo koje stvorene osobe. Ako skupimo sve anđele i svece i njihove milosti, nećemo dobiti milost koja se našla u blaženoj Majci.

Nakon uloge Majke Božje, najbitnija uloga u Božjem planu bila je uloga sv. Josipa: otac

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

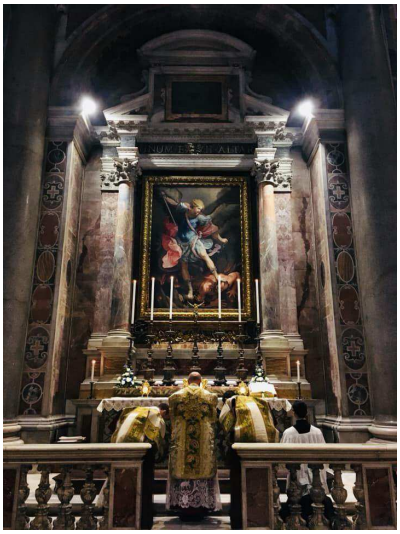

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

▼ prosinca (12)

Toma Becket (1964) – scena izopćenja

Sv. Josip i otajstvo Božića

Na bijegu među razbojnicima (prema viđenju bl. Kat...

Čestit Božić!

NA DOBRO VAM DOŠAO BADNJI DAN (SPOMENDAN ADAMA I ...

Josip i Marija traže konak u Betlehemu

Idući Mariji kao najboljoj Majci, ići ćemo Isusu k...

Biti zadovoljni Bogom u svemu

Msgr. Athanasius Schneider odgovara na bitna pitan...

Otkrivaj Gospodinu putove svoje i u Njega se uzdaj...

Bezgrješna – Majka iznad svih majki

"Tko primi jedno od mojih najmanjih Mene prima"

► studenoga (14)

► listopada (12)

► rujna (11)

► kolovoza (10)

Krista djeteta i zaštitnik njegove najčednije majke. Sv. Josip bio je rođen bez ljage istočnoga grijeha, nikad nije počinio aktualni grijeh te je i on dao zavjet djevičanstva.

Svećenik nam donosi i krasnu molitvu u čast Srca Isusova, Marijina i Josipova. Kratke zazive, koje možemo moliti svaki dan. Sv. Josipu je dana najviša čast nakon Blažene Djevice Marije.

Papa Lav XIII: ”Dostojanstvo Majke Božje je sigurno toliko uzvišeno da je ništa ne može nadmašiti, no bez obzira na to jer je ženidbeni vez postojao između Blažene Djevice i Josipa, ne može biti sumnje da niti jedna druga osoba osim Josipa nije dostigla to uzvišeno dostojanstvo po kojem je Majka Božja bila uzdignuta iznad svega stvorenoga.” Sv. Josip je drugi najveći svetac na nebu.

Koji je plan svetog Trojstva? Pročitajte i što je naučavao veliki crkveni naučitelj, sv. Grgur Nazijanski.

Svećenik preporuča da se pročita i knjiga od velike mističarke iz 17.st. časne Marije od Agrede (link za knjigu se nalazi u opisu videozapisa – klik na pokaži više kako bi se opis otvorio), koja je napisala: ”Od svoje dvanaest godina Josip je dao zavjet čistoće kojeg je obdržavao te je bio poznat po najvišoj čistoći tijekom cijelog svog života, pred Bogom i ljudima u potpunosti.”

Josip je mlad i muževan muškarac koji se žrtvovao.

Primarna meta đavla je bila Blažena Djevica Marija. Đavao je jako dobro poznavao sv. Pismo, ali nije imao vjeru. Znao je da će se Mesija od nje roditi. Što se događa kad sv. Josip stupa na scenu? Kako reagira đavao?

Sv. Bernard Sijenski, crkveni naučitelj, pravo i razumno zaključuje: ”Na isti način kako je Marija uznesena na Nebo, tako se i Isus udostojao

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

► srpnja (9)
► lipnja (8)
► svibnja (6)
► travnja (8)
► ožujka (13)
► veljače (8)
► siječnja (9)
► 2017 (207)
► 2016 (150)

proslaviti Josipa. Na taj način bi svi članovi Svete Obitelji – Isus, Marija i Josip-koji su živjeli zajedno na zemlji, zajedno kraljevali na Nebu."

Božić je naravno mali Bog i slavimo rođenje Njegovo, također pratimo i Mariju, ali nikako manja uloga nije sv. Josipa jer bez njega Božić ne bi bio isti.

U ta tri srca stavimo svoje povjerenje i srce!

Ne zaboravimo izmoliti 3 Zdravo Marije na nakane ovoga svećenika.

Objavio/la katolicki nauk 1 u 18:19:00

Oznake: Molitva, Moral, Obitelj, Sensus Fidelium, Sveci

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

Sveta Pričest (21)
Twitter (23)
Vatikan (29)
videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)
zakopano blago (8)

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)
Traži

Autor slika teme: mammuth. Pokreće Blogger.

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PONEDJELJAK, 31. PROSINCA 2018.

Toma Becket (1964) – scena izopćenja

Toma Becket (1964) - Scena izopćenja

Sveti Toma Becket, prije nego je postao nadbiskup i primas Engleske bijaše kancelar engleskog kralja, poslušan dvorjanin, prijatelj raskoši i pristaša kraljevskog apsolutizma. Postavši nadbiskupom god. 1162. pretvorio se u strogog asketu i vatrenog borca za prava Crkve protiv kraljevih presizanja. Jedna od glavnih značajki Tomina karaktera bijaše veoma razvijen osjećaj dužnosti. Stoga je smatrao da kao primas Engleske ima zastupati interese Crkve, a ne više interese kralja, koje je zastupao dok je bio njegov kancelar.

Zato je Toma unaprijed rekao kralju da će njih dvojica doći u sukob. A to se i dogodilo. Kralj je tražio od biskupa da se pod prisegom obveže da će se držati onog što je proglasio kao »consuetudines avitae« – prastari običaji. Pod Tominim vodstvom bili su engleski biskupi spremni to učiniti samo uz dodatak: »Salvo ordine nostro et iure ecclesiae«. No, Henrik II. nije dopuštao taj dodatak, koji brani pravo Crkve. Sve se to toliko zaoštrilo da je Toma bio

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)

Anđeli (8)

Animirani film (2)

Apel (5)

arhitektura (4)

Biskup Fulton Sheen (6)

Blaženi Alojzije Stepinac (13)

Blaženi Ivan Merz (1)

Blaženici (26)

Božja Riječ (61)

Čestitka (10)

Čistilište (4)

Dogma (13)

Dokumenti (59)

Drugi blog (7)

Egzorcist (6)

ekumenizam (3)

Eutanazija (1)

Fotografije (39)

Glazba (21)

Gospa - Majka Marija (61)

Gospa Fatimska (94)

Gostujući autor (117)

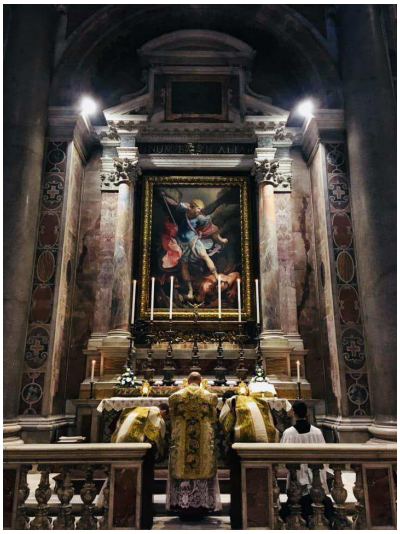

KONTAKT

ontrebakraljevati
@gmail.com

ARHIVA BLOGA

► 2019 (68)

▼ 2018 (120)

▼ prosinca (12)

Toma Becket (1964) – scena izopćenja

Sv. Josip i otajstvo Božića

Na bijegu među razbojnicima (prema viđenju bl. Kat...

Čestit Božić!

NA DOBRO VAM DOŠAO BADNJI DAN (SPOMENDAN ADAMA I ...

Josip i Marija traže konak u Betlehemu

Idući Mariji kao najboljoj Majci, ići ćemo Isusu k...

Biti zadovoljni Bogom u svemu

Msgr. Athanasius Schneider odgovara na bitna pitan...

Otkrivaj Gospodinu putove svoje i u Njega se uzdaj...

Bezgrješna – Majka iznad svih majki

"Tko primi jedno od mojih najmanjih Mene prima"

► studenoga (14)

► listopada (12)

► rujna (11)

► kolovoza (10)

već sklon popustiti, ali papa Aleksandar III. zabaci i osudi Henrikove »consuetudines avitae«, u kojima je kao zakonit običaj proglašeno sve što je ikad koji engleski kralj poduzeo ili učinio na crkvenom području protiv crkvenih zakona.

Narod je odmah počeo štovati nadbiskupa mučenika kao sveca, a i papa Aleksandar III. službeno ga kanonizira već god. 1173. Izopćenje je bilo proglašeno na općenit način protiv ubojica nadbiskupovih, a kralj je morao pružiti svečanu zadovoljštinu pred papinim poslanicima i obećati da će se odreći svega što je učinio na štetu Crkve u svom kraljevstvu. Da bi ublažio bijes naroda, sam kralj je hodočastio na grob Tome Becketa i ondje se podvrgao kazni javnog bičevanja god. 1174., a to je značilo svakako moralni trijumf Crkve. Eto, to je povijesna istina i stvarnost i o papi Aleksandru III. i o Sv. Tomi Becketu.

Tekst Gostujući autor JJ

Objavio/la katolicki nauk 1 u 00:00:00

Oznake: Gostujući autor, Papa - sv.otac, Povijesne činjenice, Sveci, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Koji su postovi po vašem izboru obilježili 2018.godinu? Što je novoga kod nas? Blagoslovljena vam 2019. godina!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/01/koji-su-postovi-po-vasem-izboru.html

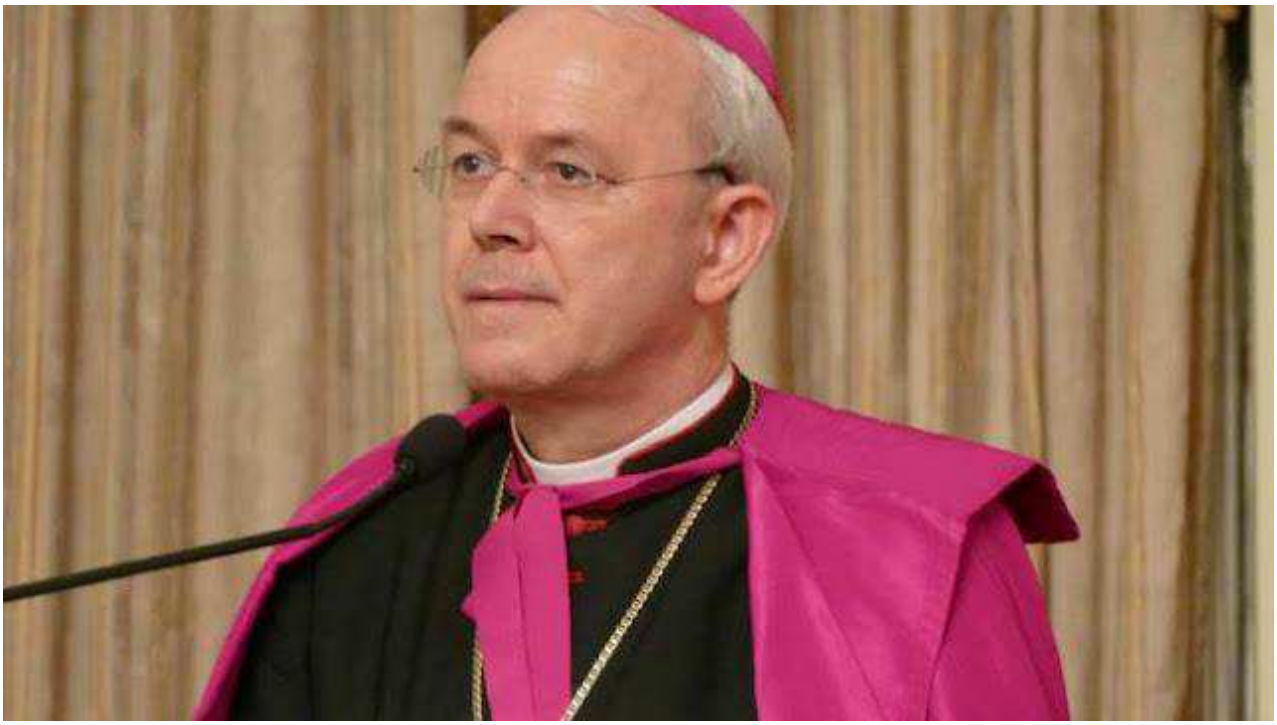

Dragi i poštovani čitatelji bloga budući da ste nam vi bitni odlučili smo se i ove godine prisjetiti kojih 7 postova su tijekom prošle godine najviše generirani prema broju vaših klikova.

Poštujemo vaš izbor i zajedno s vama drago nam se toga prisjetiti! Klikom na naslov posta otvara se post za čitanje.

Vi ste ona dragocjenost koja se ugrađuje u ovaj blog i bez vas, a podržavani prvenstveno Gospinim zagovorom i Božjom milošću i providnošću ovaj blog ne bi imao smisla.

Prošle godine sam napisala da dok smo podržavani Božjom milošću i dok nas On treba tu smo, ali hajdemo samo za Gospodinom jer će doći trenutak kad će i nas Gospodin pozvati na nešto drugačije.

Do tad rastimo zajedno prema Gospodinu znajući uvijek ići onamo kamo nas On zove.

Ove godine smo i dalje jednako podržavani Gospodnjom milošću, zahvaljujući i vašim molitvama, ali otvorilo se i novo polje djelovanja u Gospodnjem vinogradu.
Pojačali smo rad na You Tube kanalu i e-mail knjižnici što iziskuje dodatne snage te će se

vjerojatno dogoditi reorganizacija u objavama. Zapisi s YT kanala će se objavljivati u određenim fb grupama (preko YT) o čemu ćete biti obavješteni. Postovi će i dalje ostati na blogu i Googlu plus pod imenom bloga.

Na vrijeme ću obavijestiti kad će doći do promjene.

Zahvaljujemo svim portalima i dr. koji su pod našim imenom širili prijevode i druge članke s bloga i na taj način pridonijeli bilateralnom marketingu. Oni će se sami prepoznati. Sve koji na bilo koji način čine dobro neka Gospodin obilno nagradi i za svako djelo učinjeno iz ljubavi molimo da udjeli još više blagoslova i ljubavi.

Dragi čitatelji, s Gospinim zagovorom i Božjim blagoslovom, činimo sve u ovoj Novoj 2019.godini!
Od srca vam to želimo iz uredništva vašeg bloga On treba kraljevati – Oportet illum Regnare
(Geslo bl.Marije od Isusa, utemeljiteljice Reda Kćeri Srca Isusova)

7 najboljih postova prema vašem izboru

1. „U pozadini migracije stoji plan zamjene europskih naroda“

2. Pogled kroz Sveto Pismo na homoseksualnost

3. Ovo se zaista isplati vidjeti – virtualna šetnja kapelicama Zadarske nadbiskupije

4. Srce Isusovo Te poziva da budeš i Ti Njegov počasni stražar
5. Kronologija četiriju kampanja zataškavanja

6. Koji je naš odgovor na zločine našega naroda? Je li on zajedno s ovom mladosti Krist će pobijediti ili?

7. Tko je zapravo ugasio Thompsonu mikrofon na dočeku Vatrenih?

U našem djelovanju na YT kanalu od najgledanijih zapisa (izbor je učinjen prema vašim pretplatama na kanal – pretplate su samo tehnička stvar kako bi zapisi mogli stizati na vašu e-mail adresu s koje ste se pretplatili, broju pogleda i minutama gledanja zapisa) najgledaniji su:

1.Nadbiskup Fulton Sheen: Značenje svete Mise

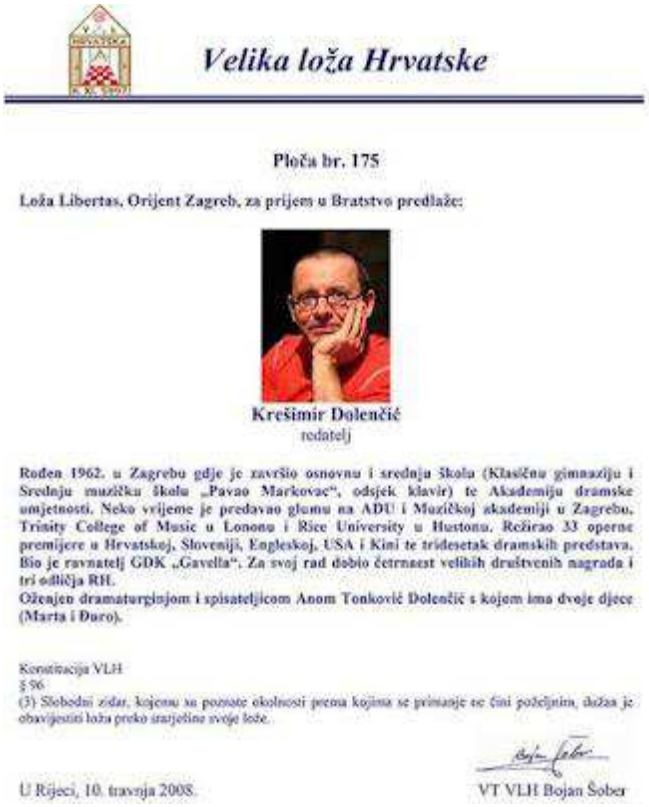

Velika loža Hrvatske

Ploča br. 175

Loža Libertas, Orijent Zagreb, za prijem u Bratstvo predlaže:

Krešimir Dolenčić
redatelj

Rođen 1962. u Zagrebu gdje je završio osnovnu i srednju školu (Klasičnu gimnaziju i Srednju muzičku školu „Pavao Markovac", odsjek klavir) te Akademiju dramske umjetnosti. Neko vrijeme je predavao glumu na ADU i Muzičkoj akademiji u Zagrebu, Trinity College of Music u Londonu i Rice University u Hustonu. Režirao 33 operne premijere u Hrvatskoj, Sloveniji, Engleskoj, USA i Kini te tridesetak dramskih predstava. Bio je ravnatelj GDK „Gavella". Za svoj rad dobio četrnaest velikih društvenih nagrada i tri odličja RH.
Oženjen dramaturginjom i spisateljicom Anom Tonković Dolenčić s kojom ima dvoje djece (Marta i Đuro).

Konstitucija VLH
§ 96
(3) Slobodni zidar, kojemu su poznate okolnosti prema kojima se primanje ne čini poželjnim, dužan je obavijestiti ložu preko starješine svoje lože.

U Rijeci, 10. travnja 2008.

VT VLH Bojan Šober

2. Kratka snimka iz redovničkog života
3.Rani život sv.Ane - o. Michael Rodriguez (molim Vas ne zaboravite izmoliti prema zamolbi svećenika 3 Zdravo Marije na njegove nakane)

4. Biskup Atanazije Schneider: rješavanje krize u Crkvi

5.Kako ljudi odbijaju Krista Kralja - O. Ripperger (poznati svećenik, egzorcist) (Molim pročitati opis zapisa, tko je gledao ili gleda zapis)

6. PADRE PIO - zadnja borba sa sotonom - (nisu scene iz filma)

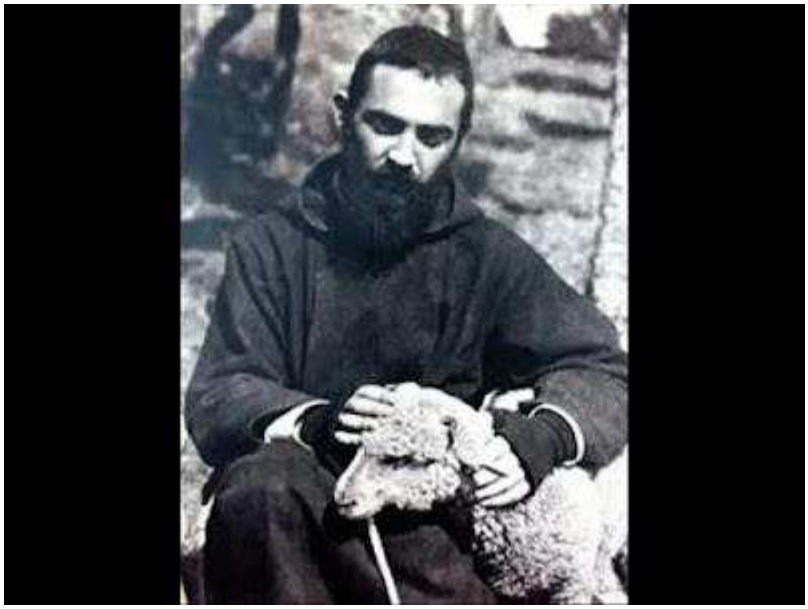

7. Kajanje i valjanost ispovijedi

Nastavljamo dalje u ovoj godini, zahvaljujem za svaku molitvu izrečenu od srca kao i moralnu podršku... Božji blagoslov i Gospin zagovor na sve nas....

Link za e-mail knjižnicu u kojoj se nalazi preko 100 naslova i vjerujem da će svatko od nas naći nešto za sebe, a koja će se i dalje ažurirati zahvaljujući vjernim suradnicima.

http://ontrebakraljevati.blogspot.com/p/pdf-knjiznica.html

(radi preglednosti je podijeljena na 4 police)

Blagoslovljena Vam NOVA GODINA i proživite ju SVETO

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 5. SIJEČNJA 2019.

Gregorijanska glazba (i osvrti bl.Ivana Merza)

Spasitelj naš... (koralno pjevanje)

„Mislim da se vrhunci stvorene ljepote nalaze u Misalu i Brevijaru, pontifikalnoj Misi i gregorijanskim melodijama. Kako je dostojanstvena svečana konventualna Misa! Kako ide sve polako, da čovjek osjeti kucanje vječnosti . Čemu se žuriti, kad čovjek pjeva hvalu Božju, radi koje je stvoren? Čovjek je stvoren do cilja svoga, on ima samo da motri“

"Kako katolici danas često više vole druge vrste glazbe od gregorijanske, znači da su po sv. Tomi, još prilično tupi i sjetilni i trebaju se služiti bučnim sredstvima da ih dovedemo k Bogu. No, u načelu moramo priznati da gregorijanska glazba više odgovara duhu novog, otkupljenog Jeruzalema i da je treba što više širiti među svim slojevima naroda."

Ivan Merz (Art pour Dieu – Umjetnost za Boga)

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

Znak prave vjere

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/01/znak-prave-vjere.html

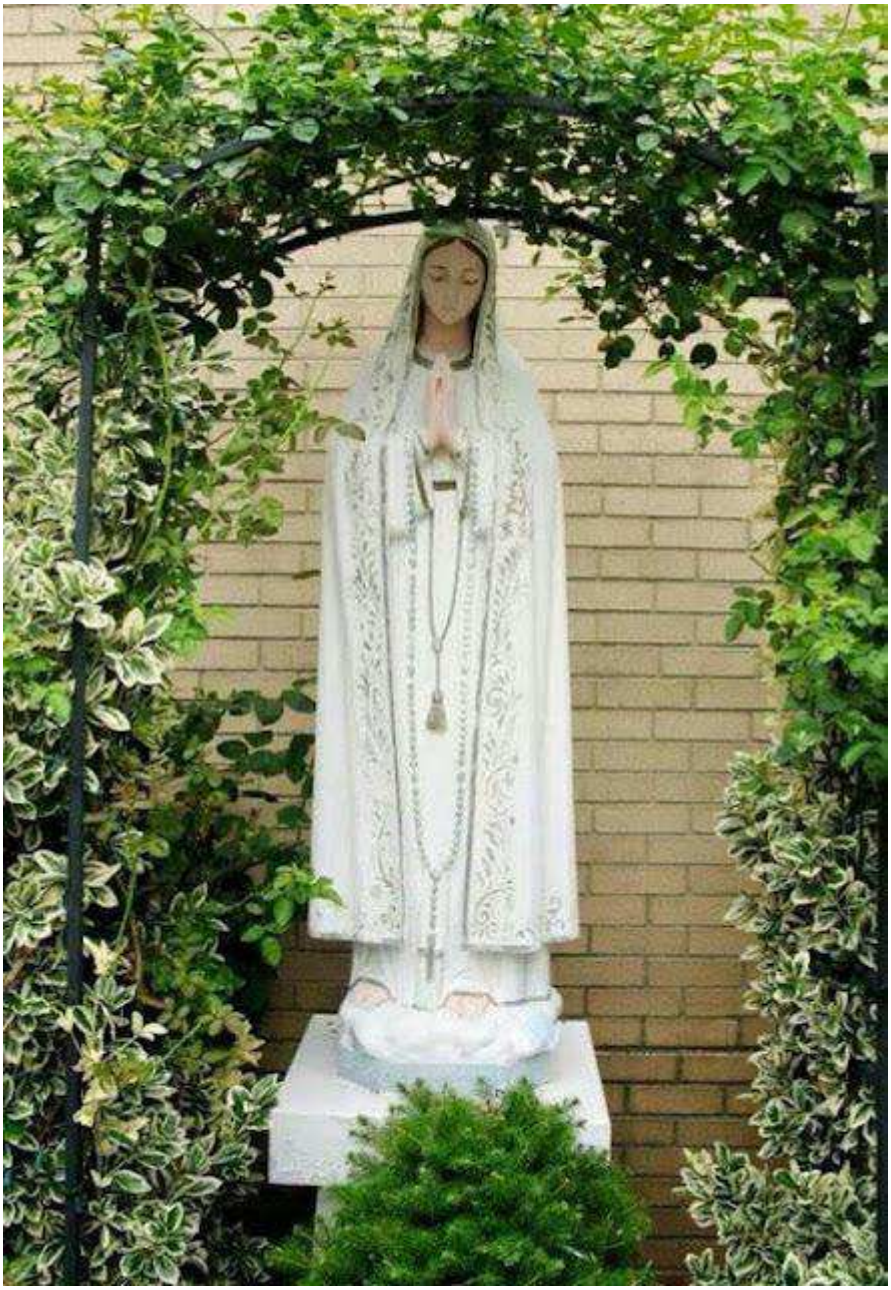

Bog Otac hoće da po Mariji ima djecu sve do svršetka svijeta i On joj veli:"Nastani se u Jakovu (Sir 24,8), tj. nastani se i prebivaj u mojoj djeci i predodređenicima, kojih je praslika Jakov, a ne u đavolskoj djeci i odbačenicima, kojih je praslika Ezav.

Kao što u naravnom i tjelesnom rađanju postoje otac i majka, tako i u nadnaravnome i u duhovnome postoji Otac - to je Bog, i Majka – to je Marija. Sva prava Božja djeca i predodređenici imaju Boga za Oca i Mariju za Majku. Tko nema Mariju za Majku? Heretici, raskolnici itd., koji mrze ili gledaju s prezirom ili ravnodušnošću Djevicu. Takvi nemaju ni Boga za Oca, ma koliko se oni hvastali da imaju, jer nemaju Mariju za Majku. Jer da je imaju za Majku, ljubili bi je i častili kao što svako pravo i dobro dijete naravski ljubi i časti svoju majku, koja mu je dala život. Najstalniji i najpouzdaniji znak po kojemu ćemo

razlikovati heretike, ljude koji šire krivu nauku, odbačenike s jedne strane od predodređenika s druge je taj što heretici i odbačenici preziru Presvetu Djevicu ili su hladni prema njoj te nastoje svojim riječima i primjerima umanjiti njezino štovanje i ljubav prema njoj. To rade javno ili tajno, katkad pod lijepim izlikama. Jao!

Bog Otac nije Mariji rekao da se nastani u njima, jer su oni Ezavi.

Izvor: L'amour de la Sagesse éternele, u: Oeuvres completes, Edition du Seuil, Paris

Biskup Strickland: Primajte Pričest na jezik klečeći

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/01/biskup-strickland-primajte-pricest-na.html

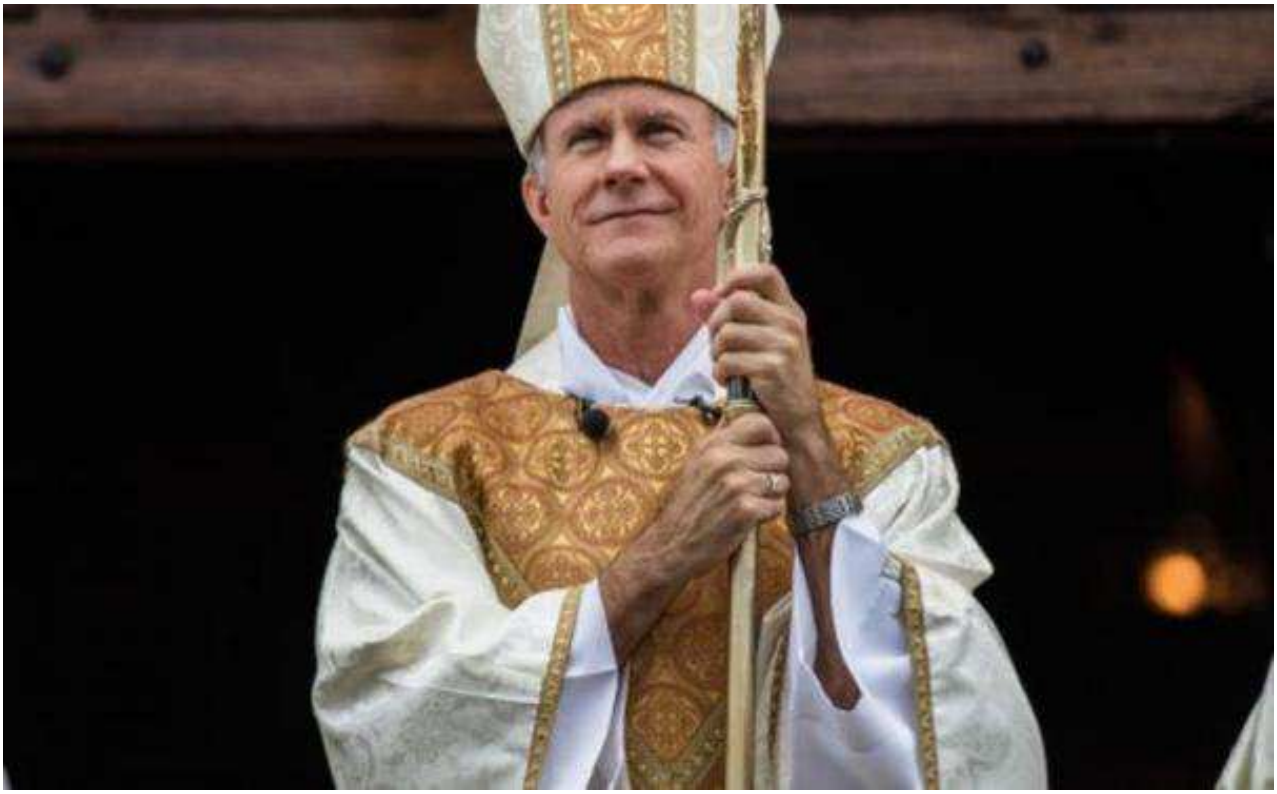

Biskup Joseph Strickland iz Tylera (Texas) nastavlja pokazivati svoju odvažnost i predanost istini i Tradiciji.

Kao što se čitatelji možda sjećaju, u kolovozu je biskup Strickland bio jedan od prvih koji su se javno osvrnuli na pismo nadbiskupa Carla Maria Viganoa koje je podrobno govorilo o skandalu kardinala Theodora McCarricka i zataškavanju. U pismu vjernicima svoje biskupije, biskup Strickland je napisao:

„Neka bude jasno da su to još navodi, ali, kao vaš pastir, smatram ih vjerodostojnima. Koristeći ovo načelo, odgovor mora biti temeljita istraga, slična onima koje se vode svaki put kad se navodi smatraju vjerodostojnima."

Također je velika novost bila kada je prošloga mjeseca na susretima Konferencije katoličkih biskupa Sjedinjenih Američkih Država javno prozvao svećenstvo koje promovira pro-homoseksualnu agendu ljevice, uključujući i svoju braću biskupe.

Iako o. Jamesa Martina, S.J. nije poimence spomenuo, mnogi pretpostavljaju da je biskup Strickland upućivao na problematičnoga svećenika.

Sada biskup Strickland na Twitteru potiče svoje stado da Pričest primaju na tradicionalni način. U objavi u subotu, 15. prosinca, biskup Strickland je napisao:

„Načini da primimo Našega Gospodina kao Kralja Svemira… Čitajte i promišljajte o nedjeljnim odjelcima Evanđelja, isplanirajte čitav vikend usredotočen oko primanja svoga Kralja, nosite najbolju odjeću, provodite vrijeme u tišini, kleknite da ga primite, primite ga na jezik, poslije Mise mu prikažite tiho vrijeme zahvale.“

Poticajno je vidjeti tako odvažno i nedvosmisleno učenje kakvo biskup Strickland pruža. U dobu brojnih svjetovno-političkih agendi, koje promiče daleko previše prelata, uključujući one u Rimu, osvježavajuće je vidjeti pastira čija je jedina agenda prava svrha Crkve i tradicionalno poslanje: spasenje duša.

Molite za Njegovu Ekscelenciju. U ove dane ovako otvoreno pravovjerje, jasno učenje i očita ljubav za vjernike mogu učiniti čovjeka obilježenim.

Izvor

„Činite što vas volja“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/01/cinite-sto-vas-volja.html

Današnji cio svijet kao odjekuje riječima:“Sve vam je dopušteno, činite što vas je volja. Gradite karijere, živite i uživajte u svim vrstama ambicija (izvor ambicija je strast) koje ne služe na slavu Božju. Vrijeme koje trebate dati Bogu predajte zemaljskim brigama i užitcima, a posebno razvratnosti koja se naziva preljub, blud i pornografija.“

Imaju li ove riječi svoju istinsku vrednotu za današnjeg čovjeka?

Za današnjeg čovjeka koji je predan hedonizmu one postaju sve više zlatno pravilo. Više se ne razmišlja da vrijeme koje ti je darovano pripada Bogu i da sve što imaš si dobio od Njega. Takav čovjek ne razmišlja da bi trebao u poniznosti zahvaljivati i služiti se sa svim što ima na slavu Božju već razmišlja o svojim probitcima, uspjesima i prestižu.

Za razliku od njega duhovan čovjeka sve što ima usmjerava prema Bogu. Za njega istinske vrednote nisu prolazne jer svoj pogled je usmjerio prema vječnosti.

Divlje stablo ne može donijeti dobre plodove. Ako ga se u pravo vrijeme ne obrađuje. Uvijek će donijeti plodove koji neće sazrjeti ili će biti bez ploda.

Njegova riječ privlači samo zato što naviješta pogodno Evanđelje, ugodno uhu onoga koji se samo želi skrivati iza fasade kršćanstva.
Ima li i danas lažnih proroka u Crkvi? Ima ih i bit će ih uvijek. To su proroci koji naučavaju doktrine protivne Evanđelju, a sve će izvesti i napraviti kao da izgleda da je u skladu s Evanđeljem.

Ne slušaj i ne slijedi onog koji ti kaže: „Bog je milosrđe, On sve prašta (bez iskrenog pokajanja, pokore i obraćenja) stoga živi kako ti srce hoće.. Nema ništa nemoralnog u vanbračnim zajednicama, predbračnom životu, a ni pornografiji… Ako ima ljubavi, predbračni odnosi nisu nemoralni…Danas je normalno živjeti prije braka, kako ćeš znati slažete li se posve? Pilula 'dan poslije' nije abortivna… Ako ne voliš svog bračnog druga, možeš se razvesti… Isto ti je to homoseksualni ili heteroseksualni brak, a ni bigamija (jedna osoba u braku s dva različita partnera tj.član dvije različite bračne zajednice) nije daleko od toga.. Isus Krist je bio samo čovjek.. Euharistija, običan kruh, kakvo Tijelo i Krv… Za biti kršćanin nije potrebno pripadati Crkvi… To je izmišljeno radi „popova-lopova" i toga da bi svećenici imali novac…

Lažni prorok voli lagodan život; njegov cilj je izgraditi karijeru u Crkvi; uvijek kleveće pravog Božjeg proroka; govor mu je meden; srdi se kad ga se ne slijedi i prijeti ognjem i sumporom onima koji ga ne slušaju.

Što je pornografija i koje su opasnosti pornografije?

O ovoj temi pročitaj više OVDJE, Mons.Robert W.Finn.

Privlačnost prema pornografiji i zadovoljstvima koja ona donosi je lažna „ljubav", koja vodi u usamljenost, uzrokovanu emocionalnom izolacijom i nezrelošću….

Pornografija izobličuje ljepotu intimne ljubavi rezervirane za brak tako što predstavlja slike tijela i spolnog čina za čisto zadovoljstvo – uzimajući druge ljude kao objekte koje se iskorištava, manipulira i prodaje. Ona ne samo da povrjeđuje istinu već vodi ljude u nerealni svijet, svijet fantazije koji ih odvaja od drugih ljudi i obveza i poštovanja koji bi trebali upravljati našim odnosima. Narušava čednost, čistoću i istinu. Zamjenjuje ljubav iskorištavanjem, a potječe od narcisoidnosti i sebičnosti. Pojedini podlegnu pornografiji radi nedostatka samopoštovanja.

Požuda izolira, ljubav ujedinjuje, a pornografija odvlači od istine. Čistoća pomaže osobama da rastu u istini.

Pornografija i tzv.„normalan" predbračni život dostiže razmjere epidemije. Ona pridonosi spolnom nasilju i zlostavljanju.

Jao onima koji zlo dobrom nazivaju, a dobro zlom! (Iz 5,20) Jao čovjeku po kom dolazi sablazan! (Mt 18,7)

Najgora je po pitanju pornografije ateistička propaganda koja se služi mehanizmom demoraliziranja. Nečistoće nas čine praznima i odvajaju nas od gledanja Boga i traženja dobroga u drugome.
Koji druge tretiraju kao objekte možda dožive prolazni užitak, ali neće biti sretni.

Što nam je činiti?

Ljudska spolnost je dar od Boga, a ne igračka. Poštuj taj dar! Ispravna svrha spolnosti je zajedništvo puno ljubavi. Ispitati postoji li međusobna ljubav i slažete li se, nije potrebno otići u krevet prije braka jer to razara ljubav.

Čistoća je vrlina koja nam pomaže da vidimo ljude onakvima kakvi jesu. Poštovanje prema sebi i drugome. Postoji da bi sreći dopustila sazrijevanje. Ona postoji da bi zaštitila ljubav.

Prvi korak k rješavanju problema je njegovo imenovanje. Tijekom istjerivanja demona Gerasene, Isus je pitao:"Kako ti je ime?" (Mk 5,9) Potrebno je priznati da ste nemoćni. Ljudi ne mogu riješiti probleme koje ne žele priznati. Kod upotrebe heteroseksualne pornografije glavna slabost karaktera može biti sebičnost ili narcizam, a kod homoseksualne slabo samopouzdanje muškarca, usamljenost i loša slika o vlastitom tijelu. Kad osoba prepozna faktore može tražiti načine za preusmjeravanje svojih „odnosa" na velikodušniji i zdraviji način. Potrebno je priznati svome ispovjedniku prema riječima vrhunski nadarenog duhovnog učitelja sv. Ignacija Lojolskog:"Kada neprijatelj ljudske prirode iskušava pravednika svojim trikovima i smicalicama, želi da one ostanu tajne. Ali ako ih čovjek prizna ispovjedniku ili drugoj duhovnoj osobi koja razumije njegove prijevare i zle namjere, zli je srdit. Jer zna da ne može uspjeti u svojem zlom pothvatu kada se otkriju njegove očite prijevare." (sv.Ignacije, Duhovne vježbe)

Prekinuti šutnju o korištenju pornografije može biti zastrašujuće, ali i oslobađajuće.

Sakrament sv.Ispovijedi, a potom ustrajati bez grešnih prigoda. Kako? Što brže eliminirajte pristup pornografiji. Uništite snimke, spalite fotografije i časopise, otkažite kanale s tim sadržajem. Razvijte plan rasta svetosti, svakodnevna molitva svete krunice, česta klanjanja pred Presvetim, molitva križnog puta, kontemplacija, svakodnevni ispit savjesti i česta ispovijed.. Sveci nas uče da ispit savjesti obavljamo sažeto kako ne bi ponovno raspalili strast naših grijeha... Iskrena, skrušena, cjelovita ispovijed, najmanje jednom mjesečno kod istog ispovjednika...

Nevinost je jedna od najdivnijih karakteristika ljubavi i svjetla Isusa Krista. Izlažući se Kristovoj nevinosti i sami bivamo pročišćeni.

Čuvajte svoju obitelj od pornografije, a napose djecu i mlade koji su najranjiviji. Pornografija uništava psihu mlade osobe. Računalo držite u javnom dijelu kuće, pristup internetu osigurajte lozinkom tako da djeca ne mogu bez vas na Internet, nabavite filter za svoje računalo, prije nego dopustite djetetu da prespava kod prijatelja, pitajte roditelja imaju li računalni filter. Problem je puno veći od interneta. Postoje chat sobe... Molite zajedno kao obitelj i idite zajedno na sv.misu. Zajedno jedite i što više aktivnosti činite zajedno. Postavite pravila oko upotrebe tehničkih stvari (telefona, televizora, interneta itd), pomozite djeci naći dobru literaturu.

Da se netko ne bi pitao, a što je s onima koji nemaju djece u braku, odgovor je ukoliko djece nema u braku budite otvoreni za život. Njegujte zdravu spolnost. Je li brak valjan u kojem nema djece? Ukoliko je jedan od vas impotentan i ne može konzumirati brak, nije valjan. Ukoliko je riječ o neplodnosti, a brak se konzumira on je valjan jer u ovom slučaju par može iskazivati svoju bračnu ljubav jedno prema drugome, no jedno ili oboje ne mogu fizički začeti dijete. Međutim, neplodnost ne sprječava osobu da pravovaljano stupi u brak. Zakonik kanonskog prava potvrđuje da neplodnost niti zabranjuje niti priječi ženidbu (br. 1084.3). Imajući razumijevanja prema patnji neplodnoga para, Katekizam tvrdi da „**bračni život ženidbenih drugova, kojima Bog nije udijelio imati djecu, bez obzira na to može u ljudskom i kršćanskom pogledu biti sasvim osmišljen. Njihova ženidba može odsijevati plodnošću ljubavi, prihvaćanja drugih i žrtve**“ (br. 1654). U tom slučaju par može konzumirati brak, ali ne može začeti djecu. Prema tome, dok impotencija predstavlja zapreku sklapanju braka, neplodnost to ne predstavlja. To su dva odvojena i različita problema. Ipak, moramo se moliti i pružati podršku onim pojedincima koji moraju nositi ove križeve za spasenje svoje i/ili drugih duša i za svjedočanstvo drugima.

Težimo rastu u nedužnosti srca i čistoći, svako prema svojem staležu. To je put prema istinskoj sreći i tako rastemo u ljubavi i postajemo sličniji Bogu. Čistoća srca nas otvara gledanju Boga. Ljubav ne nosi ružičaste naočale. To bi bio znak naivnosti, a i nezrelosti. Ljubav nije nešto što ću činiti "svojom snagom" ili razumom jer to nije moguće. Ljubav je ulivena u srce čovjeka od Gospodina. Ona je odluka koja podrazumijeva zrelost, a zrelost podrazumijeva spremnost na žrtvu, odricanje i nesebično darivanje u potpunosti, u braku.

Ljubi onoga koji ti govori o Isusu ne samo Riječju, već iznad svega primjerom.

Zazivaj često Gospu, sv.Josipa i arkanđela Mihaela u borbama protiv zla i za hrabru ustrajnost na dobrom putu...

Želim Vam čisto srce u kojem će prebivati Bog i kroz kojega će On ljubiti

Božja je istina vječna i nepromjenjiva

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/01/bozja-je-istina-vjecna-i-nepromjenjiva.html

Iz psalma 119 (118)

Blaženi oni kojih je put neokaljan, koji hode po Zakonu Gospodnjem!
Blaženi oni koji čuvaju propise njegove, čitavim srcem njega traže;
koji ne čine bezakonje, već hode putovima njegovim.
Naredbe si svoje dao da se brižno čuvaju.
O, kad bi čvrsti bili putovi moji da tvoja čuvam pravila!
Neću se postidjeti tada kad budem pazio na zapovijedi tvoje.
Slavit ću te u čestitosti srca kad naučim sudove pravde tvoje.
Tvoja ću pravila čuvati: ne zapusti me nikada!
Kako će mladić čistim sačuvati put svoj? Čuvajući riječi tvoje.
Svim srcem svojim tebe tražim; ne daj da zastranim od zapovijedi tvojih.
U srce pohranih riječ tvoju da protiv tebe ne sagriješim.
Blagoslovljen si, o Gospodine, nauči me svojim pravilima.
Usnama svojim navješćujem sudove usta tvojih.
Putu se propisa tvojih radujem više no svemu bogatstvu.
Razmišljat ću o naredbama tvojim i putove ću tvoje razmatrat'.
Uživat ću u pravilima tvojim, riječi tvojih neću zaboravit'.

Milostiv budi meni, sluzi svojem, da živim i tvoje riječi čuvam.
Otvori oči moje da gledam divote tvoga Zakona!
Ja sam došljak na zemlji, zapovijedi svoje nemoj od mene skrivati!
Duša mi gine u svako doba žudeći za tvojim odlukama.
Oholima ti si zaprijetio: prokleti koji odstupaju od zapovijedi tvojih.

Sloboda od tuđih mišljenja je istinski put prema Bogu (istinita priča sv.Bernardina Sijenskog)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/01/sloboda-od-tuih-misljenja-je-istinski.html

Dragi i poštovani čitatelju, ukoliko se češće pitaš što drugi misli o Tebi, moj odgovor je predaj Bogu tu ovisnost i poput svake druge ovisnosti moli i radi na tome da napustiš tu ovisnost.

Navezanost na tuđa mišljenja je ogromno opterećenje i velika prepreka na putu prema Bogu koja proistječe iz oholosti. Ujedno je i velika napast te poput svakog kumira (idola) može ti uništiti život. Nezadovoljstvo svojim životom je također kumir kojeg treba pobijediti, a to može samo Bog učiniti u Tvojem životu.

Jedino onaj čovjek koji je istinski slobodan od tuđih mišljenja može biti istinski usidren u Gospodinu. Takav čovjek je istinski radostan čovjek, bez glume i maski.

On zna da ono što ga treba zanimati je jedino što Bog misli o njemu i blisko je povezan s Bogom.

Ova istinita priča je nastala iz pera velikog sveca, sv.Bernardina Sijenskog koji je bio teolog, pravnik, izuzetan propovjednik i reformator Reda manje braće. Preuzeta iz Nova et Vetera (pismo posvećeno katoličkoj tradiciji) neka ti bude pomoć da se oslobodiš opterećenja što drugi misli o tebi.

Pusti druge i oj, budi svoj!

Sveti muž, redovnik i magarac
(primjenjivo i u mnogim drugim primjerima, situacijama, staležima)...

Pripovijetka nam kazuje da je nekoć živio sveti muž koji je dobro poznavao ovozemne stvari te se uvjerio da u životu ne postoji način da se izbjegnu zli ljudski jezici. Jednom prilikom rekao je svojemu redovničkom bratu koji mu je po hijerarhiji Reda bio podređen:"Sine, dođi sa mnom i uzmi našega magarca.

Poslušni redovnik ode, uzme magarca, a mladić je išao uz njega pješice. Kada su prolazili kroz mnoštvo ljudi, naišli su na blatnjavo mjesto kad začuju:"Pogledajte kako je okrutan prema ovome bratu kojemu je naredio da pješice glibi kroz blato, a sam pak jaše na magarcu!"

Kada je sveti muž čuo te riječi, istog trena sišao je s magarca i na njega posjeo brata, a kada je hodio za magarcem, požurivao ga je prijeći kroz blato. Na to se javio i drugi:"Gledajte, kakva li čudna čovjeka da ima životinju i u takvoj starosti ide pješice, a dopušta jahati na magarcu tome mladiću koji se ne bi nu umorio ni zablatio kad bi on umjesto njega hodio. Vjerujte mi, to je lud čovjek, a osim toga obojica bi mogla ići na tom magarcu kada bi samo željeli i to bi bilo najbolje."

Zatim i sveti muž uzjaše magarca. Kada su prevalili dio puta, naišli su na jednog koji je rekao:" Pogledajte ovu dvojicu s magarčićem koji su obojica uzjahali ovu jadnu životinju! Vjerujte mi, ne mare oni odviše o njoj! Uopće se ne bih začudio da životinja ugine!"

Čuvši to, sveti muž smjesta siđe s magarca i isto naloži bratu te su hodeći jedan za drugim vodili magarca uzvikujući mu da ide...

Kada su već prevalili dio puta, netko dobaci:"Pogledajte ove luđake što imaju magarca, a obojica glibe kroz takvo blato!"

Vidjevši da ne postoji način da ih ostave na miru i da im što god ne predbacuju, sveti muž kaže mlađe bratu:"Dosta mi je više toga! Vraćamo se kući."

Kada su stigli u svoju samostansku sobicu sveti muž je rekao:"Dođi k meni, sine moj! Jesi li obratio pozornost na pouku koju smo naučili iz ovog događaja s magarcem?"

Brat postavi pitanje:"Na što mislite?"

"Nisi li primijetio da su ljudi, svaki puta kada smo jahali na magarcu, o nama loše govorili? Kada sam ja bio na magarcu, a ti išao pješice, loše su govorili o meni, tvrdeći da sam tebe kao mlađega trebao posjesti na magarca. Kada sam sišao s magarca i tebe postavio na svoje mjesto, tada su govorili da se ja, starac, trebam uspeti na magarca, a da ti mladac, trebaš ići pješice. Kada smo obojica uzjahali i tada su o nama loše govorili da smo suvišne okrutni prema magarčiću jer njemu to predstavlja preveliki teret. A kada smo naposljetku, obojica sišli, ponovno su nas grdili jer je, naime, ludost ići pješice kada imaš magarca. Stoga, sine moj, uzmi u obzir ono što ću ti reći: **Znaj da čovjek koji živi na svijetu, čini dobro koliko samo uzmogne i što god učini, ionako će o njemu loše govoriti. Međutim, sine moj, smij se ovome svijetu i neka te on ne uznemirava. Nemoj stati na njegovu stranu jer tko bi se god na bilo koji način opredijelio za njega, uvijek bi bio na gubitku. Svijet donosi jedino grijeh i stoga mu se samo smij i uvijek čini dobro i pusti ljude neka govore što god im volja..."**

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PETAK, 25. SIJEČNJA 2019.

Kristova vojska!

Kristova vojska!

"Dvostruku borbu vodi svijet protiv Kristovih vojnika. Laska im da ih prevari i prijeti im da ih slomi. Neka nas samo ne zarobi vlastiti užitak, neka nas zastraši tuđa okrutnost, i svijet je pobijeđen. U jednom i u drugom slučaju uz nas je Krist, i kršćanin ne zna za poraz." Sv. Augustin, Govori

"Koračajmo kroz vatru bez straha. Umrimo za Boga..."

Ova anti-revolucionarna pjesma oživljava zapovjednika Henri du Vergier de la Rochejaquelein, koji se borio protiv anti-katoličkih revolucionara. Preuzeo je brigu oko svih napada i njegovo je zapovijedanje inspiriralo katolike na junački odgoj unatoč što su brojem bili znatno slabiji. Kasnije je postao šef kraljevskih postrojbi, no ubijen je tijekom zasjede 28. siječnja 1794. od strane republikanskih vojnika u dobi od 21 godinu.
(Za više informacija pročitati u opisu ispod zapisa, klik na pokaži više... Ukoliko se titlovi ne vide dobro klik na kotačić, s desne strane-

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

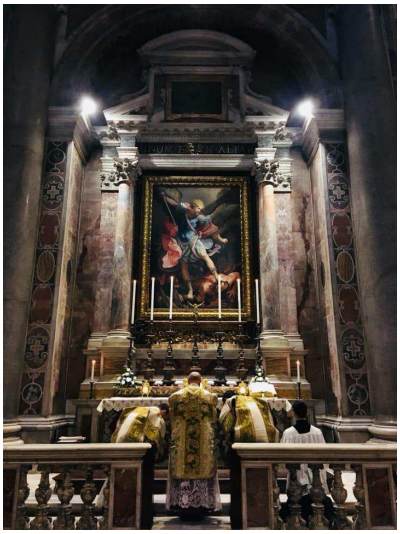

KONTAKT

ontrebakraljevati
@gmail.com

ARHIVA BLOGA

▼ 2019 (68)

► kolovoza (10)

► srpnja (10)

► lipnja (10)

► svibnja (7)

► travnja (4)

► ožujka (5)

► veljače (10)

▼ siječnja (12)

Čudo ozdravljenja zagovorom sv. Lovre

Obraćenje jadnih grješnika

Gospa od cvijeća (Madona dei Fiori)

Svetci i dobro duša

Kristova vojska!

Sloboda od tuđih mišljenja je istinski put prema B...

Božja je istina vječna i nepromjenjiva

„Činite što vas volja“

Biskup Strickland: Primajte Pričest na jezik klečeći

Znak prave vjere

Gregorijanska glazba (i osvrti bl.Ivana Merza)

Koji su postovi po vašem izboru obilježili 2018.go...

postavke, titlovi i u opcijama možete odabrati boju i veličinu fonta, boju pozadine i prozirnost.)

Objavio/la katolicki nauk 1 u 12:22:00

Oznake: Glazba, Gostujući autor, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Svetci i dobro duša

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/01/svetci-i-dobro-dusa.html

„Kada je posrijedi izravno i neposredno dobro jedne duše, bolje je slijediti ono što su rekli i učinili svetci, nego ono što su napisali učeni.“

(p.Felice Maria Cappello SJ, 1879.-1962.)

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 26. SIJEČNJA 2019.

Gospa od cvijeća (Madona dei Fiori)

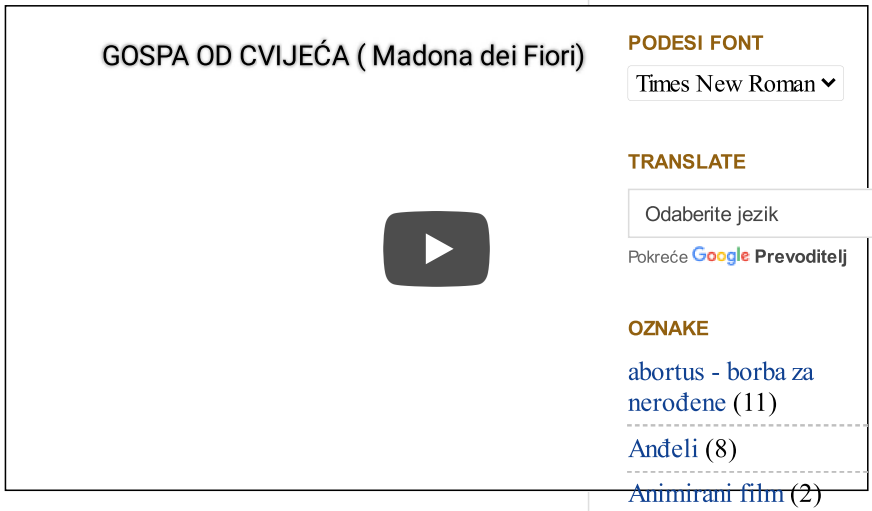

Božićna čuda se događaju i danas. Možda ste i sami svjedočili nekom čudu ovoga Božića ...

Jedno se dogodilo tijekom božićnog vremena prije 682 godine, a od tada se ponovilo svake godine, osim u trima iznimnim navratima.

Taj čudesni događaj donio je još jedno ime za našu nebesku Majku, Blaženu Djevicu Mariju, Gospa od cvijeća (Madona dei Fiori).

O čemu je riječ pogledajte u zapisu.

Objavio/la katolicki nauk u 20:23:00

Oznake: Gospa - Majka Marija

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

Obraćenje jadnih grješnika

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/01/obracenje-jadnih-grjesnika.html

sv.Vinko Paulski

„Da bi se obratilo grješnika, više od znanja i rječitosti potrebna je blagost.“

sv.Vinko Paulski

Čudo ozdravljenja zagovorom sv. Lovre

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/01/cudo-ozdravljenja-zagovorom-sv-lovre.html

Kapelica sv.Lovre u Eschringenu (Njemačka)

Sveti Lovro je jedan od najpoznatijih svetaca. Kapelica sv. Lovre u Eschringenu je sagrađena 1275. godine, a 1716. godine je opsežno renovirana. Od 1949. - 1956. nakon što je u ratu razorena, ponovno je sagrađena. Temeljito je renovirana od 2006. - 2008.

Unutarnje uređenje

U jednostavnoj kapeli nalaze se dva barokna oltara. Pri restauriranju se otkrilo da ima 8 slojeva boje. Oltari potječu iz Rimlingena (Njemačka). Tamo ih je sagradio ondašnji prvi župnik Anton Georgen. Budući da je tamo sagrađena nova crkva, oltari su bili prodani u

Eschringen. Barokne skulpture Gospe Bezgrješne s lijeve strane i sv. Petra s desne strane glavnog oltara smatraju se djelom kipara Johann Wenzel Grauera.

Najstarija i najvrjednija statua je kip sv.Laurentina (sv. Lovre). Simboli: roštilj, đakonsko crkveno ruho i evanđelistar. Sv. Lovro je na roštilju bio
mučen. Pri tome je zavapio: "Ova strana je gotova, okrenite me i zagrizite!" (lat. "Assum est, inquit, versa et manduca."). Zbog te izjave, sv. Lovro je zaštitnik komičara, mesara i kuhara, knjižničara, kožara, studenata.

Iako se opisuje kao grub seoski rad, jedna je od rijetkih održanih srednjovjekovnih figura (oko XIII – XIV st.) i vrlo je značajna.

Bila je prvo jedina figura u niši na koru. Kad su postavljeni barokni oltari, ostala je sakrita iza. Tek u XX. st. pronašla je svoje mjesto u oltaru sa strane, a 2008. na glavnom oltaru. Stanovnicima Eschringena je Laurentius toliko dragocjen da su figuru 1939. uzeli sa sobom pri evakuaciji u Oberfranken.

Fotografirano izvana

Čudo sv. Lovre je iz priče o bunaru

U Eschringenu je živjela jedna stara udovica sa svojim unucima. Sirotica je gotovo oslijepila. Jedanput u dubokoj noći potražila je prenoćište. Ujutro je prešla preko očiju sa svježom vodom iz bunara. Tako je činila sedam dana. Kad je došla do bunara zahvatiti vodu, prestrašeno je ustuknula jer iz dubine vode gledalo je u nju jedno lice, tako sveto i prijateljski kao od anđela. Ovo pojavljivanje se ponavljalo pri svakom dolasku na bunar. Istražio se izvor bunara i iz blata se izvukla slika sv. Laurentina (sv. Lovre). Odnijela se u kapelu. U bunaru se nalazila ozdravljujuća voda za mnoge tegobe.

Pod zaštitom sv. Laurentina (sv. Lovre)

Svetac je umro mučeničkom smrću od ruke cara Valerijana (jednog od najbrutalnijih progonitelja kršćana). Sv. Lovri kao rimskom đakonu povjerena su bila mjesna crkvena dobra i njihovo korištenje u socijalne svrhe. Kad je svetac na zahtjev trebao da preda blago, on je sve razdijelio siromasima i bolesnima u gradu i njih predstavio caru s riječima:"Oni su istinsko blago Crkve".
Zato ga je car dao ispržiti na roštilju.
Spomendan sv. Laurentina (sv. Lovre) je 10. kolovoza.

Postoji još jedna priča. Na zahtjev grofova iz Saarbrückera 1581. godine morao je sv. Laurentin (Lovro) odstupiti sa svog mjesta u kapelici jer je svako čašćenje bilo zabranjeno. Skoro 100 godina smatrao se nestalim dok ga jedna mlada žena nije našla u vodi "Lorenz – bunara", Echringenovom mlinu. Kad je nakon toga, netko od bolesnih, oprao oči s vodom iz izvora, ozdravio bi.

Isti fenomen priča legenda o Gospi u obližnjem Gräfinthalu. Kad je grofica obrisala oči sa iscjetkom (sekretom) od Gospinih rana, ozdravila je.

<u>Jedna zanimljivost povezana uz sv. Lovru</u> <u>je zaljev sv. Lovre</u>

Pogled na zaljev iz Nacionalnog parka Forillon

Zaljev pokriva površinu od oko 236.000 km2.

Izvor 1
Izvor 2
Izvor 3

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 2. VELJAČE 2019.

Kako bi se otkrile misli mnogih srdaca

Kako bi se otkrile misli mnogih srdaca

Spasitelj koji je bio obećan svijetu, svijetlo koje će se otkriti svim narodima, dolazi u svoj vlastiti hram kao skriveni Bog. Veliki i ponosni među Židovima nisu ih niti pogledali. Bilo je nužno da Duh Sveti prosvijetli Šimuna i Anu kako bi prepoznali Mesiju. Mala skupina ljudi prošla je neopaženo pored njih jer bili su ljudski gledajući samo siromašni ljudi, ne prikazuju janje (kao bogati ljudi), već samo dva goluba (prikazni dar siromašnih). Dok ih drugi nisu ni primjećivali, Šimun i Ana bili su otvoreni Božjoj milosti kroz post i molitvu da prepoznaju i prime Mesiju.

Što je to u nama što koči razvoj milosti i ljubavi?

Na Sudnji dan mač će razrezati i otvoriti srca svih ljudi kako bi se otkrile sve njihove tajne misli, namjere i želje, te će ih po sudu ili nagraditi ili kazniti. (sv. Hilarije iz Poitiersa)

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

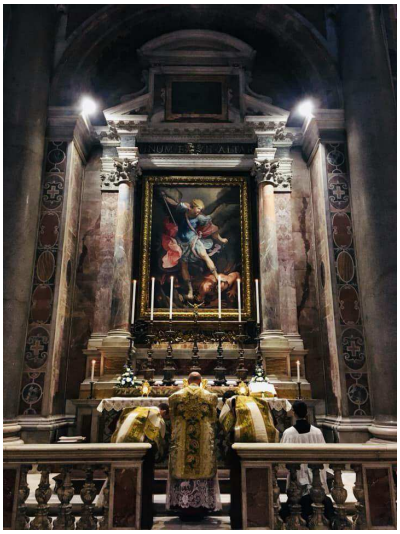

Gdje je tvoje srce upravo sada?
Da ti se srce sada otkrije i da se otkriju tvoje misli, što bi vidjeli?

Goruću želju za vršenjem volje Božje, kakva god bila?

Naša Gospa može vidjeti tvoje srce.

Što vidi upravo sada? Nanosi li joj to dodatne žalosti?

Pogledaj ovaj zanimljiv videozapis i otkrij dosta toga o sebi i o odnosu Bog-Ti (Božje ljubavi prema Tebi).

Objavio/la katolicki nauk 1 u 08:45:00

Oznake: Sensus Fidelium

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

▼ 2019 (68)
- ► kolovoza (10)
- ► srpnja (10)
- ► lipnja (10)
- ► svibnja (7)
- ► travnja (4)
- ► ožujka (5)
- ▼ veljače (10)
  - Sveti Gabrijel od Žalosne Gospe – o. Rodriguez
  - Predanje u Božje ruke (27.2. spomendan bl.Marije o...
  - Engleski karmel potpuno prelazi na tradicionalni o...
  - Otpadi
  - Oduprijeti se krivovjernom papi
  - Bog je sve stvorio, sve uzdržava i svim upravlja
  - Lurd i sveta Bernardica (život, ljekovitost vode i...
  - Bl. A. Stepinac: "… Bog naš uzor. Bog naš život. B...
  - Lurd - hodočasničko mjesto gdje se nebo sa zemljom...
  - Kako bi se otkrile misli mnogih srdaca
- ► siječnja (12)

► 2018 (120)

In memoriam (6)
intervju (14)
Isprika (1)
Kardinali (79)
Katolički nauk (9)
Kćeri Srca Isusova (23)
Knjige (43)
Korisni savjeti (41)
Krist Kralj (11)
Krivovjerje (20)
latinski (21)
Liberalizam i dr.-izmi (30)
Liturgijski ples (1)
Masoni (11)
Misno ruho (1)
Molitva (68)
Moral (58)
Obavijest (6)
Obitelj (22)
Obraćenje (14)
Papa - sv.otac (141)
Peticija (2)
Poezija (10)
Posljednje stvari (4)
Povijesne činjenice (24)
Predanje-pouzdanje (53)
Presveto Srce Isusovo (34)
Privremeni postovi (1)
Psihologija (6)
Različite religije (15)
Razni događaji (59)
Rodna ideologija (12)
S hodočašća i putovanja (12)
Sakrament Ispovijedi (7)
Sensus Fidelium (12)
Stupnjevi poniznosti (6)
sv. p. Pio (11)
Sveci (142)
Svećenici (65)
Sveta Misna Žrtva (50)

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

ČETVRTAK, 7. VELJAČE 2019.

Lurd - hodočasničko mjesto gdje se nebo sa zemljom spaja

Lurd - molitva Vjerovanje, procesija sa svijećama

U devetnici Gospi Lurdskoj, jedan zapis direkt iz Lurda.

Credo in unum Deum. (Vjerujem u jednoga Boga)
Patrem omnipoténtem, (Oca svemogućega)
factórem caeli et terrae, (stvoritelja neba i zemlje)
visibílium ómnium et invisibílium. (svega vidljivoga i nevidljivoga).
Et in unum Dóminum Jesum Christum, (I u jednoga Gospodina Isusa Krista),
Fílium Dei unigénitum. (jedinorođenoga Sina Božjega).
Et ex Patre natum (Rođenog od Oca)
ante ómnia saecula. (prije svih vjekova).
Deum de Deo, (Boga od Boga),
lumen de lúmine, (svjetlo od svjetla),
Deum verum de Deo vero. (pravoga Boga od pravoga Boga).
Génitum, non factum, (Rođena, ne stvorena),
consubstantiálem Patri: (istobitna s Ocem)
per quem ómnia facta sunt. (po kome je sve

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

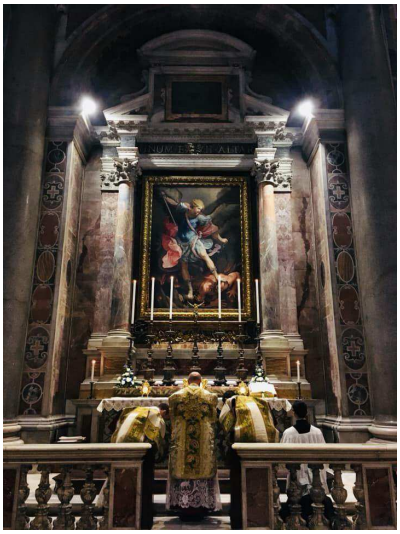

KONTAKT

ontrebakraljevati
@gmail.com

ARHIVA BLOGA

▼ 2019 (68)
- ► kolovoza (10)
- ► srpnja (10)
- ► lipnja (10)
- ► svibnja (7)
- ► travnja (4)
- ► ožujka (5)
- ▼ veljače (10)
  - Sveti Gabrijel od Žalosne Gospe – o. Rodriguez
  - Predanje u Božje ruke (27.2. spomendan bl.Marije o...
  - Engleski karmel potpuno prelazi na tradicionalni o...
  - Otpadi
  - Oduprijeti se krivovjernom papi
  - Bog je sve stvorio, sve uzdržava i svim upravlja
  - Lurd i sveta Bernardica (život, ljekovitost vode i...
  - Bl. A. Stepinac: "… Bog naš uzor. Bog naš život. B...
  - Lurd - hodočasničko mjesto gdje se nebo sa zemljom...
  - Kako bi se otkrile misli mnogih srdaca
- ► siječnja (12)

► 2018 (120)

stvoreno).
Qui propter nos hómines, (Koji je radi nas ljudi),
et propter nostram salútem (i radi našega spasenja)
descéndit de caelis. (sišao s nebesa)

ET INCARNÁTUS EST DE SPÍRITU SANCTO EX MARÍA VÍRGINE: ET HOMO FACTUS EST.
I UTJELOVIO SE PO DUHU SVETOM OD MARIJE DJEVICE : I POSTAO ČOVJEKOM.

Crucifíxus étiam pro nobis: (Raspet također za nas)
sub Póntio Piláto (pod Poncijem Pilatom)
passus, et sepúltus est (mučen i pokopan).
Et resurréxit tértia die, (I uskrsnuo treći dan),
secúndum Scriptúras. (po Svetom Pismu).
Et ascéndit in caelum: (I uzašao na nebo):
sedet ad déxteram Patris. (sjedi s desne Ocu).
Et íterum ventúrus est cum glória (I opet će doći u slavi)
judicáre vivos, et mórtuos: (suditi žive i mrtve)
cujus regni non erit finis. (i njegovu kraljevstvu ne će biti kraja).
Et in Spíritum Sanctum, (I u Duha Svetoga)
Dóminum, et vivificántem: (Gospodina i životvorca);
qui ex Patre, Filióque procédit. (koji izlazi od Oca i Sina).
Qui cum Patre, et Fílio simul adorátur, et conglorificátur: (Koji se s Ocem i Sinom skupačasti i zajedno slavi);
qui locútus est per Prophétas. (koji je govorio po prorocima).
Et unam sanctam cathólicam (I u jednu svetu katoličku)
et apostólicam Ecclésiam. (i apostolsku Crkvu).
Confíteor unum baptísma (Ispovijedam jedno krštenje)
in remissiónem peccatórum. (za oproštenje grijeha).
Et expécto resurrectiónem mortuórum. (I iščekujem uskrsnuće mrtvih).
Et vitam ventúri saeculi. Amen. (I život budućega vijeka. Amen.)

In memoriam (6)
intervju (14)
Isprika (1)
Kardinali (79)
Katolički nauk (9)
Kćeri Srca Isusova (23)
Knjige (43)
Korisni savjeti (41)
Krist Kralj (11)
Krivovjerje (20)
latinski (21)
Liberalizam i dr.-izmi (30)
Liturgijski ples (1)
Masoni (11)
Misno ruho (1)
Molitva (68)
Moral (58)
Obavijest (6)
Obitelj (22)
Obraćenje (14)
Papa - sv.otac (141)
Peticija (2)
Poezija (10)
Posljednje stvari (4)
Povijesne činjenice (24)
Predanje-pouzdanje (53)
Presveto Srce Isusovo (34)
Privremeni postovi (1)
Psihologija (6)
Različite religije (15)
Razni događaji (59)
Rodna ideologija (12)
S hodočašća i putovanja (12)
Sakrament Ispovijedi (7)
Sensus Fidelium (12)
Stupnjevi poniznosti (6)
sv. p. Pio (11)
Sveci (142)
Svećenici (65)
Sveta Misna Žrtva (50)

Bl. A. Stepinac: “… Bog naš uzor. Bog naš život. Bog svjetlo naše na stazama ovoga zemaljskoga života!"

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/02/bl-stepinac-bog-nas-uzor-bog-nas-zivot.html

Blaženi Alojzije Stepinac

"Naši bi se ideali mogli sažeti u jednu riječ – Bog! Bog naš uzor. Bog naš život. Bog svjetlo naše na stazama ovoga zemaljskoga života!"
29. prosinac 1956., vrijeme krašičkog sužanjstva
Misli sv. Stepinca

Posebno istančana ljubav prema Bogu, kod Alojzija Viktora Stepinca, vidjela se i za vrijeme njegovog zaručništva sa zaručnicom Marijom Horvat.
Zaruke kakve su uobičajene tad bile u njegovom selu, pred župnikom i dva svjedoka, nikada se nisu ni dogodile. Zlatar Matko Janko je donio prstenje, koji su Alojzije i Marija izmijenili si. Kad je Matko nakon izmjene prstenja rekao neka se poljube, Alojzije se zacrvenio i odgovorio:“To nije sakramenat.“ Alojzijevo držanje na Mariju ostavi duboki dojam „ledene“ ljubavi zbog koje je nju „zeblo“. Alojzije joj je pokušao pojasniti kršćanski moral među mladima koji se vole, ali Mariju su počeli spopadati duševni nemiri. Dne 28. ožujka 1924. piše mu posljednje pismo. Priznaje uzbuđenost i nemir, a što se vidi i po rukopisu. Priopćuje mu da odustaje od ponude, jer ga drži „previše poštenim i plemenitim“, a sebe smatra nedoraslom za njegova visoka moralna načela.

Alojzije joj 2. travnja iste godine odgovara:“Kad sam primio Tvoje pismo srušene su jednim časom sve moje lijepe osnove. Iznevjerio me dapače jednu cijelu noć moj inače tvrdi san. U

mom srcu bjesnila je borba, ali već ujutro pobijedila je volja. Moj život teče mirno i veselo dalje.“
Moli je da se ne poda žalosti i završava pismo stihovima Šarićeve pjesme Orlu:
„Orle, kralj si ptica nebesnica
U visine
U plave vedrine
Zamakao si najdalje.
Srce moje žudi još dalje,
Da poletim nebesima svetim
Da mi duša praha se otrese
I drago mi gledat u nebesa.

Ova pjesma daje pravac momu daljnjem životu. I posljednju kap krvi, ako ustreba, žrtvovati za pobjedu kršćanske misli u Hrvatskom Narodu, koji je već počeo izdisati pod uplivom materijalizma. Vraćam Ti Tvoja pisma (bilo ih je 12), a moje uništi (njegovih je bilo 6), Marija!
Budeš li i nadalje vesela u životnoj borbi, bit će mi veoma milo. Želi Ti mnogo sreće, a osobito mir i blagoslov Božji.
V. Stepinac.“

Tajnovit put Božji
U Alojzijevoj duši događa se veliki duševni preokret. Onaj koji je čvrsto odlučio – a Alojzije je imao jaku volju – stupiti u radije koji god stalež samo ne u svećenički, najednom postaje kandidat toga staleža, i to s uvjerenjem i potpuno svojevoljno. Bio je ozbiljan, vedar i posve zdrav mladić. Krašićku omladinu je upravo on oživio.

Alojzijeva odluka u zreloj dobi, nakon ratnih iskustava (npr. nakon talijanske fronte i zarobljeništva) u kojima je pokazivao veliku srčanost i neustrašivost duha, nije bila neka plašljivost ili učinak kakve tajne krivnje ili razočaranja u svojim osjećajima ili možda podcjenjivanje tog staleža, već upravo protivno. Bila je to odluka dubokog poštivanja svećeničkog staleža i ozbiljnog shvaćanja svećeničkih obveza. S jedne strane je spoznavao ideal svećeničke savršenosti, a s druge strane lomnost, bezdan, bijedu i slabost ljudske naravi. Još uvijek nije bio svjestan svetopisamskih riječi:“**Ta Bogu ništa nije nemoguće“, kao i „Sve mogu u Onome koji me jača!“**

Njegova poniznost se još nije podigla do neograničena pouzdanja u Božju pomoć.
Milost često puta pripravlja dugo, polagano i strpljivo takve časove s divnom nježnošću i pažnjom, pa onda iznenada takne dušu u njezinoj dubini, kamo nijedan stvor ne može prodrijeti, već samo onaj koji je njezin gospodar. Alojzije se prepustio nutarnjem poticaju. Poništio je odluku da će prihvatiti sve samo ne svećenički stalež. Gospodin mu je za nagradu dao novu snagu, milost, unutarnji mir.
Njegovo svećeničko zvanje bilo je ishod više činitelja. Bile su to njegove majke Barbare molitva i post, djelovanje milosti Božje, zrelo razmišljanje i odlučno prihvaćanje Božje milosti. To je zvanje postiglo takvu čvrstoću da je kao nadbiskup i kardinal znao reći:“Kad

bih se još jednom rodio, opet bih izabrao zvanje ili svećeničko ili poljodjelsko. Tu je čovjek nekako najbliži Bogu....“
Izvor:Stepinac, Aleksa Benigar

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PONEDJELJAK, 11. VELJAČE 2019.

Lurd i sveta Bernardica (život, ljekovitost vode i ekshumacija)

Lurd i sveta Bernardica (vidjelica Lurdske Gospe)

Događala su se mnoga čuda povezana s ljekovitom vodom. Znanstvenici su utvrdili da su ukazanja božanska i natprirodna. Utvrdili su da se uistinu radi o ukazanju Gospe.
Bernardica je rekla: "Čovjek mora imati vjeru i moliti se, jer voda nema vrlina bez vjere."
U vječnost Bernardica prelazi u dobi od 35 godina.
Zaštitnica je Francuske, pastira, siromašnih, ljudi ismijavanih zbog svoje vjere te mnogih župa...
Trideset godina nakon njezine smrti, grob je otvoren i ustanovljeno je da medicina nema odgovora na pojavu savršeno očuvanog tijela i poslije trideset godina od smrti... Koliko je ukupno bilo ekshumacija i je li se njezino tijelo promijenilo nakon više od 40 godina smrti?
O tome kao i o Lurdu te ukazanjima i životu sv. Bernardice pročitajte više u zapisu i u opisu zapisa (klik na prikaži više).

Objavio/la katolicki nauk 1 u 13:39:00

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

Bog je sve stvorio, sve uzdržava i svim upravlja

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/02/bog-je-sve-stvorio-sve-uzdrzava-i-svim.html

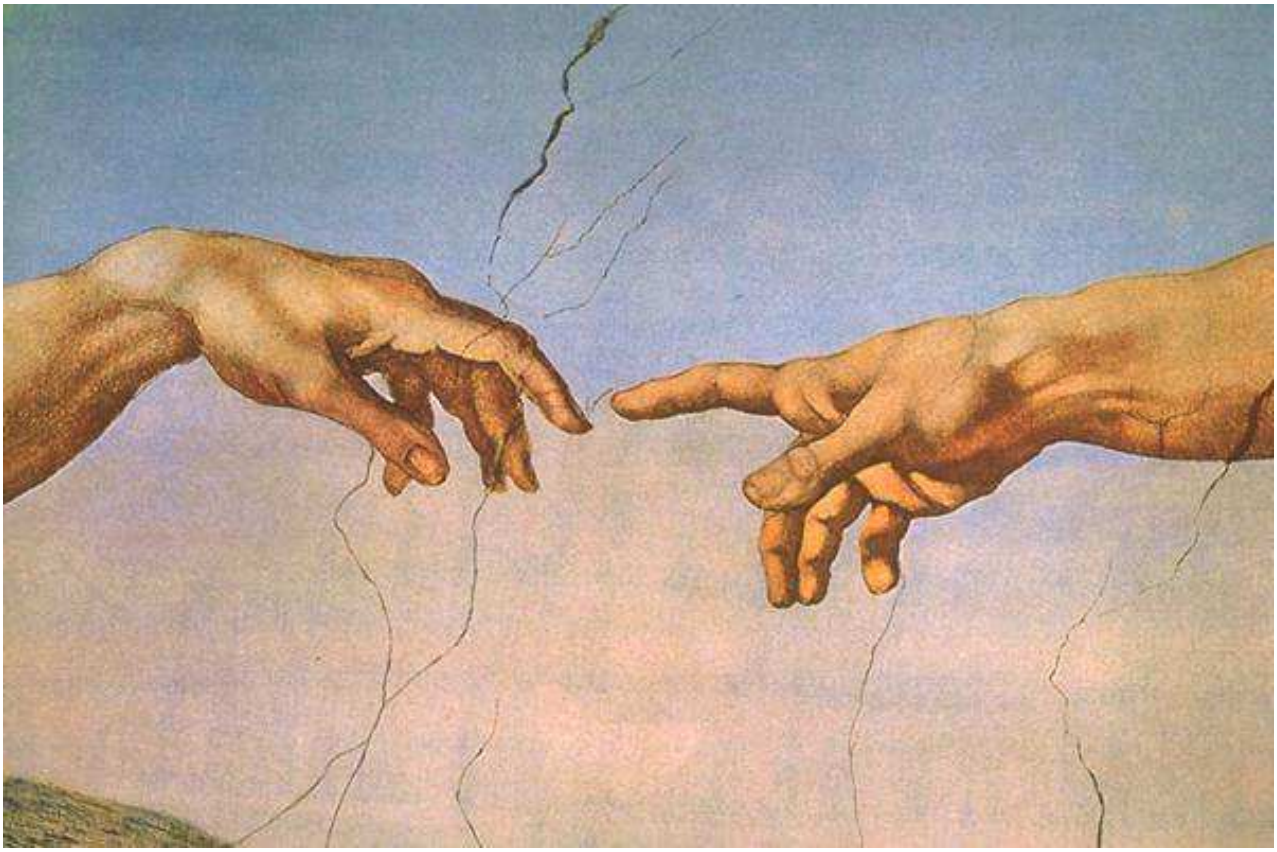

Prof. Arturo March iz Innsbrucka u svojoj vrlo uspješnoj knjizi: „Hod svemira“ pita se između ostaloga: „Može li se postojanje čovjeka, našega svijeta, svemira pripisati čistom slučaju kao stvarateljskoj sili?“. Potom odgovara: „Valja uzeti u obzir da stvaranje svemira kao djelo slučaja ima mnogo manju vjerojatnost od prijedloga da se sastavi tekst Božanstvene Komedije izvlačeći nasumce iz bubnja slova abecede: ili od vjerojatnosti da vaša mačka ludo trčeći po glasoviru odsvira bez pogrješke cijelu Beethovenovu simfoniju. Znanost to ne može prihvatiti.“

[Primjer uzet iz: „Kateheza u primjerima“, brat Remo od Isusa, izdavačka kuća „Sussidi“, 1956.]

Oduprijeti se krivovjernom papi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/02/oduprijeti-se-krivovjernom-papi.html

https://www.youtube.com/watch?v=PrXIpvromfI&t=3s

(hereza-„podvala, trik koji se isprječava u direktnom kontaktu s Bogom“ i dogma- „slatka voda u pustinji koja daje život“)

Crkveni naučitelj sveti Robert Bellarmine rekao je da je krivovjernom papi dozvoljeno pružiti otpor, ali pasivan otpor! Otpor na način da ne izvršim neku njegovu naredbu koja je suprotna katoličkom nauku. Ni u kojem slučaju nije dozvoljeno svrgnuti papu ili mu suditi. Ta vlast pripada samo onomu koji je iznad pape - a to je Krist. A mi smo ispod pape. Mi smo ovce koje su povjerene njegovoj brizi. Ovce ne mogu suditi svom pastiru, niti ga mogu zamijeniti.

Točne riječi svetog Bellarmina su:
"Licet, inquam, ei resistere non faciendo quod iubet et impediendo ne exequatur voluntatem suam; non tamen licet eum iudicare vel punire vel deponere, quod non est nisi superioris."
("Dozvoljeno je, kažem, oduprijeti mu se, ne čineći ono što naređuje ili sprječavajući da izvrši svoju volju; ali nije dozvoljeno suditi mu, ili ga kazniti ili svrgnuti, što ne pripada nikome, osim onome koji je iznad njega.")

De Romano Pontifice, lib. II., cap. 29.

„Nikakvo djelo milosrđa ne smije se činiti ako bi uzrokovalo sablazan.“ (sv. Katarina Sijenska, životopis)

Otpadi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/02/otpadi.html

Chicago - misa

Danas govoriti o svećeniku je nemoguće bez riječi otpadi. Još od vremena Jude je bilo otpada, ali nikada u toj mjeri kao danas!

Kako uopće razumjeti i dati pravo ime toj pojavi? Nehajnost, mlakost, grješnost, indiferentizam? Jasno kad se više ne vidi problematika grijeha, kad gotovo da mu nema ni spomena, kad se ne poučava o čuvanju od njega i zla radi vječnog dobra da se događa relevatizam, indiferentizam i otpad. Svećenik je dužan poučavati o grijehu, padu, zlu, čistoći i spasenju duše, paklu i vječnom životu....

Mnogi svećenici kao da pravdaju svoje kolege i govore vjernicima: "Koliko narod moli za svećenike, takve će i imati. Dužni smo moliti za njih itd." Da, naravno dužni smo moliti, ali pitam se kad će postati jasno da Bog u slobodnu volju ne dira i da to koliko i kako molimo nije točno što govore da je krivnja pada? Najlakše je prebaciti krivnju na drugoga.

Također se pitam tko je kome pastir i tko ima veću odgovornost? On je u početku izabrao biti pastir, ako nije odmah bio Juda Iškariotski. Jasno proizlazi svećenik ima veću odgovornost jer ima veći autoritet ili je imao ukoliko je otpao te ga sad više nema... Što

znači moli za svećenike, ali njegov pad je njegova odluka i tu ne preuzimaj odgovornost da si mogao više moliti, postiti ili žrtvovati. Ne, nisi mogao ništa više. Ako te uvjeravaju i drugi svećenici da si ti trebao moliti, pusti to. Taj grijeh i zlo je na tom svećeniku.

Čujem neki dan: "Ali, ja to nisam birao, nisam htio. Jače je bilo od mene." Sigurno da je jače zlo kad osoba nije u Gospodinu... Sigurno da imaš svijest tko si, pastir, svećenik i razbor da živiš u celibatu, posvećenju Bogu i dušama.

Koliko su nam danas crkve prazne ili polu prazne? Sakramenti, već poznato, dijele se poput žetona ili čipsa, kako reče jedan svećenik koji je zamolio narod da ne primaju Isusa na ruku. Vrlo rijetko (ovdje prije svega mislim na Hrvatsku i Hercegovinu) imamo danas pozitivne primjere gdje su župe žive i s bogato razvijenim vjerskim životom, gdje vlada klima vjere i gdje su na djelu žrtve i pastira za narod, ali i naroda za pastire.

Prije imamo svećenike, a posebno je to u Americi i na zapadu prisutno koji su podržavatelji LGBT udruga. Dragi svećenici, do kada? Kad ćete postati pastiri naroda i vršiti službu koju ste odabrali? Kad će se ponovno uvesti da se kandidati za svećenike ispitaju imaju li zaista poziv ili su svećenici tek da zavaraju narod? Riba smrdi uvijek od glave.

Pročitajte i govor don Bosca.

Kardinal Blase Cupich, hrvatskih korijena, nadbiskup u Chicagu, uklonio je svećenika koji je spalio zastavu LGBT zajednice koja je stajala u Crkvi (gore, prva slika) 25 godina te na sebi, uz karakterističnе dugine boje, imala i križ.

Jedna riječ o koncelebraciji (papa Pio XII) - Kao što vidimo na gornjoj slici imamo koncelebraciju-smrt za vjeru.

Što govori o tome papa Pio XII na međunarodnom pastoralno-liturgijskom kongresu, 22.rujna 1956.

Pitanje: Slavi li više svećenika valjano misnu žrtvu, ako samo jedan od njih nad kruhom i vinom izgovori riječi "Ovo je Tijelo moje" i "ovo je Krv moja", a drugi te Gospodinove riječi ne izgovaraju, nego uz znanje i pristanak celebranta, imaju nakanu i očituju, da njegove riječi i djela čine svojima.

Odgovor (potvrđen od vrhovnog svećenika, 18.ožujka): Niječno, prema Kristovoj ustanovi. samo onaj valjano slavi Misu koji izgovara riječi posvete.

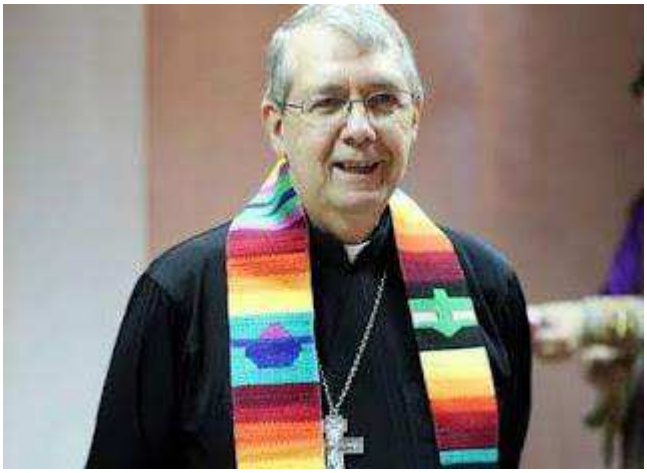

Engleski karmel potpuno prelazi na tradicionalni obred

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/02/engleski-karmel-potpuno-prelazi-na.html

Časne sestre karmela Birkenhead, blizu Liverpoola u Engleskoj, napravit će potpuno prijelaz s Novus Orda na tradicionalni rimski obred. Karmel je ustanovljen 1918. godine. Sestre nose puni karmelski habit i prate načela iz 1990. godine. Vode život neprestane molitve u tišini i samoći. Karmelski je život slobodan od ograničenja svijeta. Za to je ključna zatvorenost samostana.

Izvor (kliknite i pogledajte i prekrasan videozapis)

Predanje u Božje ruke (27.2. spomendan bl.Marije od Isusa)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/02/predanje-u-bozje-ruke-272-spomendan.html

A budući da za svakom zabludom slijedi uvijek duhovna pobjeda onoga što je zabluda napadala, sigurno je da će Crkva u budućnosti uživati divan procvat redovništva i sjajno buđenje kršćanskog života. Oh, sestre!...duboka poniznost, ali beskrajno povjerenje; predanost bez pridržaja djelovanju milosti, jer „malobrojne duše shvaćaju ono što bi Bog u njima ostvario kada bi se posve predale u njegove ruke i dopustile božanskoj milosti da djeluje“.

[Odlomak iz okružnice blažene Marije Deluil-Martiny, herojske utemeljiteljice sestara Kćeri Srca Isusova od 8. prosinca1882.godine]

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SRIJEDA, 27. VELJAČE 2019.

Sveti Gabrijel od Žalosne Gospe – o. Rodriguez

Danas je spomendan sv. Gabrijela od Žalosne Gospe, talijanskog redovnika koji je umro u 23. godini. Njegova majka je umrla kad mu je bilo tek 4 godine. Koliku bol je osjetio ovaj sveti dječak!

Kasnije, kad je postao redovnik, položio je četiri zavjeta. Sveti Gabrijel je istinski uronio u duhovnost osnivača Reda kojem je pripadao kako bi posve bio izgubljen u Bogu. Živio je po njegovom poticaju: "O, kako moraš biti ponizan, pun ljubavi prema svima, blag, strpljiv, imati dobro mišljenje o svima. O, kako moraš biti prijatelj tišine kako bi ostao unutarnje sjedinjen s Bogom."

Gabrijelova misija, promicanje muke Gospodinove u srcima ljudi bila je završena njegovom smrću. Kako je živio, tako se uistinu preselio i u vječnost. Zamolimo zagovor ovoga tako pobožnog i osjećajnog sveca u svojim potrebama i ne zaboravimo izmoliti tri Zdravo

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

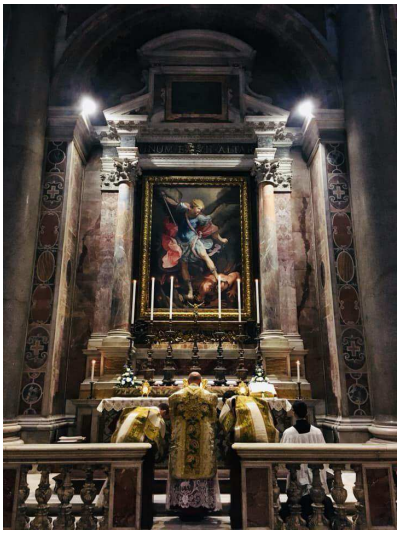

Marije za svećenika koji nam je izrekao ovu propovijed, o. Rodrigueza.

Objavio/la katolicki nauk 1 u 14:33:00

Oznake: Sensus Fidelium

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

KONTAKT

ontrebakraljevati
@gmail.com

ARHIVA BLOGA

▼ 2019 (68)

► kolovoza (10)

► srpnja (10)

► lipnja (10)

► svibnja (7)

► travnja (4)

► ožujka (5)

▼ veljače (10)

Sveti Gabrijel od Žalosne Gospe – o. Rodriguez

Predanje u Božje ruke (27.2. spomendan bl.Marije o...

Engleski karmel potpuno prelazi na tradicionalni o...

Otpadi

Oduprijeti se krivovjernom papi

Bog je sve stvorio, sve uzdržava i svim upravlja

Lurd i sveta Bernardica (život, ljekovitost vode i...

Bl. A. Stepinac: "… Bog naš uzor. Bog naš život. B...

Lurd - hodočasničko mjesto gdje se nebo sa zemljom...

Kako bi se otkrile misli mnogih srdaca

► siječnja (12)

► 2018 (120)

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 2. OŽUJKA 2019.

Broj spašenih duša ovisi o tome koliko dobro katolik surađuje s Božjom milošću

Živjeti svoju vjeru - Pokora

"Gospodinove riječi su: "Ako ne budete činili pokore, svi ćete tako propasti."
Gospodin želi da idemo u raj. Prolio je do posljednje kapi svoju krv da bi ti i ja otišli u raj.

Otac Gruner pojašnjava zašto je potrebno da napravimo svoj dio i koji je to dio kako bi mogli otići tamo. Tri zakona su ljubavi, a među njima najteži Ljubi bližnjega kao što ga Gospodin ljubi. Potrebno je razmisliti kako to Gospodin ljubi.

Gospa neprekidno, a posebno u Fatimi, traži od nas da se molimo i činimo žrtvu za grješnike jer mnogo duša odlazi u pakao budući da se za njih ne moli i ne žrtvuje. Otac Gruner donosi i svjedočanstvo župnika Arškog koje je zanimljivo i poučno, a govori o tome kako možemo pomoći da se druga duša obrati.

Pobožnost Bezgrješnom Srcu je ustanovljena kako bi Bog spasio duše od pakla. Bivajući

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
~~Animirani film~~ (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

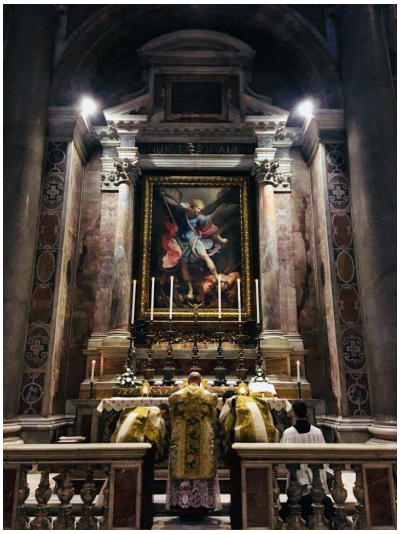

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

▼ 2019 (68)

► kolovoza (10)

► srpnja (10)

► lipnja (10)

► svibnja (7)

► travnja (4)

▼ ožujka (5)

Odvajanje Crkve i države: zaboravljena zabluda mod...

Sveti Josip i uvjeti za sretnu smrt (bl. Leon Dehon)

Sedam riječi i kreposti

Bogočovjek daje ljudskom srcu veće utjehe nego svi...

Broj spašenih duša ovisi o tome koliko dobro katol...

► veljače (10)

► siječnja (12)

► 2018 (120)

► 2017 (207)

► 2016 (150)

istinski posvećen Gospi imamo snažno obećanje dolaska u raj. Nitko tko je posvećen Gospi do kraja nikada neće biti izgubljen kao što su sveci rekli. Pakao je vječan, a zbog smrtnog neispovjeđenog grijeha gubimo milost raja.

"Broj duša spašenih danas, ili u bilo koje vrijeme, ovisi o tome koliko dobro katolici surađuju s Božjom milošću." Ako činimo žrtve za grješnike, biti će više duša spašeno.
Mystici Corporis Christi, papa Pio XII

U zapisu se nalazi govor (osobno neke informacije prvi put čitam u zapisu. Otac Nicholas Gruner je bio najveći promicatelj fatimske Gospe) o fatimskoj djeci kao svetim primjerima pokore za obraćenje grješnika i činjenje zadovoljštine Bezgrješnom Srcu Marijinom.

Gospa im ostavlja riječi: "Morat će te mnogo trpjeti, ali milost Božja bit će vaša utjeha."
Polako ulazimo u Korizmu, ne zaboravimo činiti pokoru za grješnike, ne samo u to sveto vrijeme već i tijekom cijele godine. Molimo Krunicu svakoga dana."

Objavio/la katolicki nauk 1 u 18:03:00

Oznake: Gospa Fatimska, Sveci, Svećenici, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Bogočovjek daje ljudskom srcu veće utjehe nego svi ljudi svijeta zajedno

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/03/bogocovjek-daje-ljudskom-srcu-vece.html

Crkveni naučitelj, sveti Lovro Brindizijski kaže: "Puno je obilnije svjetlo Sunca nego svjetlost svih zvijezda uzetih zajedno; tako i Krist, Bogočovjek daje ljudskom srcu veće utjehe nego svi ljudi svijeta uzeti zajedno....

Koliko je nebo veće od zemlje i sunce sjajnije od mjeseca toliko je utjeha (milina) Božja veća od utjehe (užitaka) svijeta, toliko je Nebeski Jeruzalem veći od zemaljskog kao što je i Bog toliko veći od svijeta!"

Iz propovijedi velikog posttridentskog crkvenog obnovitelja, sv. Lovre, koji je gajio veliku ljubav prema Misi i Majci Božjoj. Misu je znao služiti i po nekoliko sati. Kad je govorio o Gospi iz njega je izbijala sveta vatra. Njoj u čast činio je velike pokore. Veliki mariolog koji je napisao prekrasno djelo Mariale. To je zbirka njegovih propovijedi o molitvi "Salve Regina", "Magnificat", "Zdravo Marija" te razne propovijedi za Gospine blagdane. Djelo je istinska, duboka mariologija, temeljita i bogata.
Pisana je u govorničkom obliku.
Raspravljao je o marijanskim dogmama.
Produbljivao ih i branio, ostajući pri tome uvijek na temeljima teologije. Razjasnio je, branio i osvijetlio i one istine koje tada od Crkve još nisu bile definirane, kao npr. Bezgrješno začeće, uznesenje na nebo...

Najviše miline dolaze čovjeku od svete latinske mise i boravka pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Uvijek rado boravimo pred Njim u molitvi i tišini.

Vlč. Ivan M.

Sedam riječi i kreposti

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/03/sedam-rijeci-i-kreposti.html

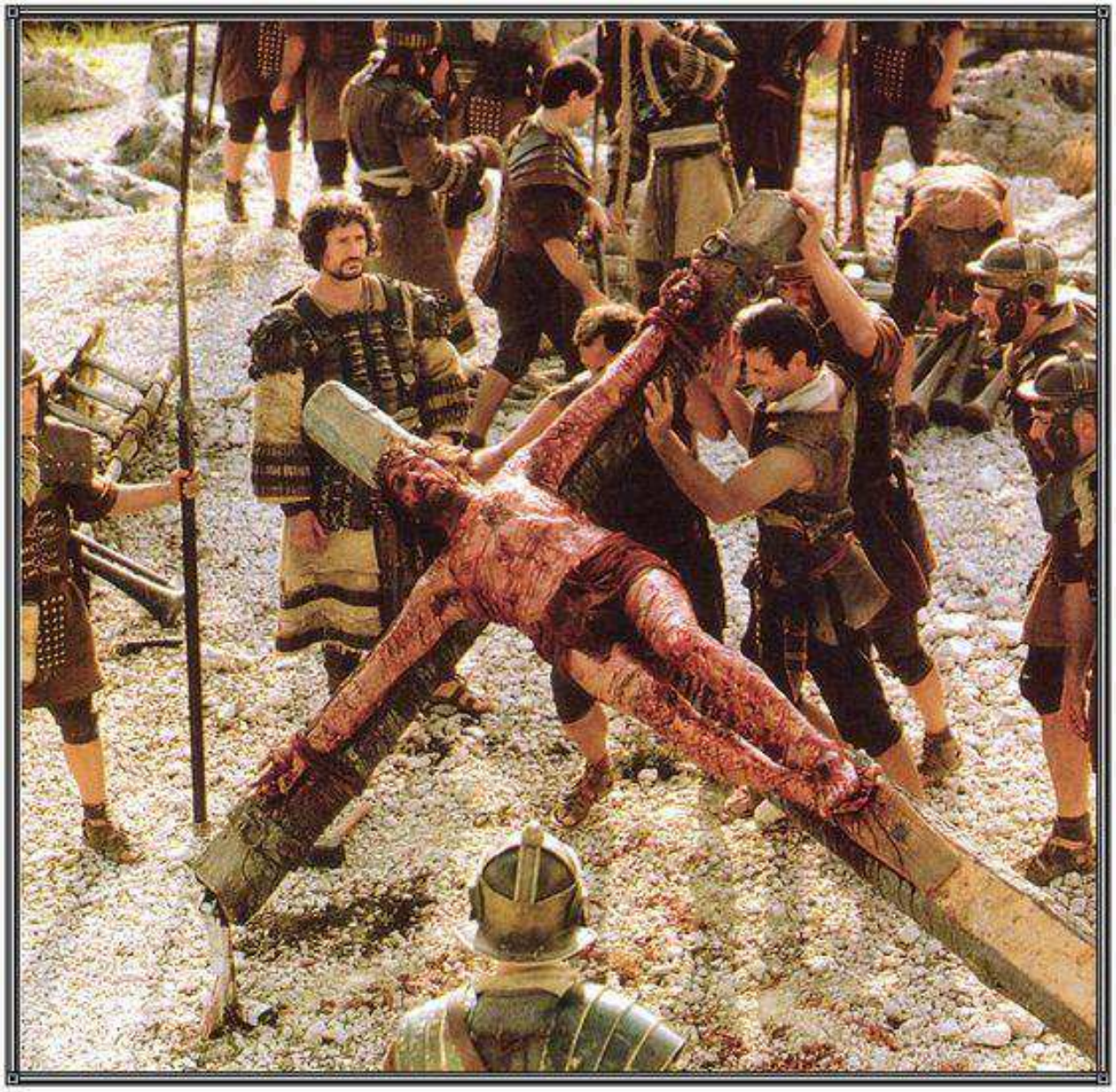

Promisli, dragi čitatelju, s kolikom ljubavlju se Krist zauzimao za svoje mučitelje i neprijatelje. S kolikom blagošću je prigrlio razbojnika koji ga je priznao. S kolikim osjećajem je Majku povjerio zaštiti svoga ljubljenog učenika. S kolikim je žarom posvjedočio kako silno žeđa za spasenjem ljudi. Kakvim je glasom izrekao svoju molitvu i očitovao veličinu svoje bijede božanskom veličanstvu. Kako je savršeno ispunio poslušnost koju je od njega zahtijevao Otac. Kako je svoju dušu predao u blažene ruke Očeve.

U svakoj od sedam riječi možeš zapaziti pouku koja te potiče na neku krepost, a o tome nam govori sveti Petar Alkantarski u svojem djelu o razmatranju:

1. Gospodin Isus Krist: "Oče, oprosti im jer ne znaju što čine!" Ovdje nas ljubljeni Učitelj poziva na ljubav prema neprijateljima

2. Razbojniku je Isus rekao: "Još danas ćeš sa mnom biti u raju!" Učitelj nas uči o milosrđu prema grješnicima

3. Majci je rekao: "Ženo, evo Ti sina!" Poučava nas o ljubavi prema roditeljima

4. Narodu reče: "Žedan sam!" Isus nas poučava kako treba žeđati za spasenjem bližnjih

5. Reče Ocu: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" Uči nas kako se treba uteći molitvi kad nas pritisnu nevolje i kad nam se čini da nas je Bog zaboravio

6. "Svršeno je." U šestoj riječi nas upućuje na poslušnost i ustrajnost. Ustrajnost, do smrti na križu, a poslušnost do granice grijeha.

7. "U Tvoje ruke predajem duh svoj!" Najveći vrhunac našeg savršenstva je predanje u Božje ruke (In manus tuas Domine).

7 riječi na latinskom:
1. Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.
2. Hodie, mecum eris in Paradiso.
3. Mulier, ecce Filius tuus! Ecce Mater tua!
4. Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?
5. Sitio!
6. Consummatum est!
7. Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

Cor Jesu sacratissimum, miserere nobis.
Cor Mariae, immaculatum, ora pro nobis.

Sveti Josip i uvjeti za sretnu smrt (bl. Leon Dehon)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/03/sveti-josip-i-uvjeti-za-sretnu-smrt-bl.html

Čudesne stube svetog Josipa u kapeli od Loretta

Dragocjena je u očima Gospodnjim smrt pobožnika njegovih (Ps 116, 15).
Sveti Josip je zaštitnik sretne smrti. Vrlo je korisno moliti za njegov zagovor u svim potrebama, a osobito za sretan i blagoslovljen prelazak u vječnost. Sveti Franjo Saleški:"Sveti Josip je umro iz čiste ljubavi prema Bogu." Potpuno mirno i blago, bez uznemirenosti i straha jer je uvijek živio svetim životom. Preminuo je u Isusovom naručju i u Marijinoj prisutnosti.
Ne može biti takva smrt onih koji su vrijeđali Boga i zaslužili pakao. U trenutku smrti bit će veoma utješena duša koju bude štitio sveti Josip. On može otjerati đavle koji bi napastovali dušu u trenutku smrti i osloboditi je od opasnosti vječne smrti. Pročitajmo koji su uvjeti o kojima piše bl. Leon Dehon za blagoslovljenu smrt po zagovoru svetog Josipa:

1. **Poniznost i molitva.** Sveti Josip je ljubio skroviti život, sabranost, tišinu i molitvu. Bog je obećao da će uzdići ponizne i njima dati svoje milosti. Pripremi svoju dušu za valjanu i skrušenu ispovijed i pođi na nju.
2. **Ljubimo Riječ Božju i pobožnu, duhovnu literaturu**. (Posebno preporučam svetačke knjige npr: Fulton Sheen, Djela Svete Terezije od Isusa, Duhovni život Majke Marije od Isusa, Lucija govori, sveta Ivana Arška, Konferencije o sv.Ivanu od Križa, Marija Goretti, o.Leopold Mandić, Ivan Merz, Anna Katharina Emmerick – izvorno u 4 dijela, sv.papa Pio X, sv. Alojzije Gonzaga, sv.Ljudevit Montfortski, te knjige kao još i mnoge druge možete naći u knjižnici na blogu. Pojedine knjige radi zaštite autorskog prava nisam u mogućnosti na taj način objaviti, ali ih preporučam: Sveti Ivan od Križa, Augustin Aurelije, Terezija iz Lisieuxa, sv. Ivan Kasijan...)

3. **Ljubav prema Isusu Kristu**. Sveti Josip je bio sav obuzet ljubavlju prema Isusu Kristu. Nakon što smo se dobro ispovijedili primajmo Isusa u Euharistiji. (Tko god može i ima priliku prednost je potrebno dati vječnoj tradicionalnoj Misi.)
4. **Sjećanja na Isusove muke i strpljenje u našim patnjama.** Za nas su Isusove patnje sažete i predstavljene na Križu. Sveti Josip je gledao Isusovu patnju u Betlehemu. Kontemplirajmo Raspetoga, zagrlimo Ga i strpljivo podnosimo naše muke.

5. **Ljubav prema bližnjemu**. Blago milosrdnima jer će zadobiti milosrđe. Sveti Josip je bio požrtvovan. Činimo djela milosrđa kako tjelesna tako duhovna. (Tko želi može pogledati i zapis – koliko se zlo razmahalo u zadnje vrijeme, ali Bog ima sasvim sigurno zadnju riječ. Milosrđe za ljude koji čine zlo je upozoriti ih na to, prekoriti ako treba i moliti Boga za njihovo obraćenje te otrpjeti za njih u nakani spasa njihovih duša, dati zadovoljštinu.)

6. **Želja i briga o čistoći savjesti**. Svetu smrt je potrebno okruniti svetim životom. Izbjegavajmo svjesno učinjena zla. Želimo ostati čistima. Dogoditi će se da padnemo u grijeh iz slabosti i afekata, ali oni se lakše opraštaju već smišljeno učinjeno zlo premda je i za njih potrebno podignuti se i poći na valjanu skrušenu ispovijed. Kajanje liječi srce.
7. **Pobožnost Gospi**. Ona je naša Majka i zaštitnica protiv đavla, pogotovo u trenutcima smrti. Naša je Odvjetnica na sudu. Sama dolazi tražiti svoje prijatelje i pobožne sluge. Kako ne bi preporučivala Srcu Isusovom dobrog sv. Josipa koji joj je bio tako pobožan? Uzmimo ju za Majku jer nam ju Isus ostavlja za Majku u trenutcima svoje najveće agonije i preporučimo joj sva svoja djela.

<u>Molitva svetom Josipu</u>
Oremus
Sanctissimae Genetricis tuae Sponsi, quaesumus Domine, meritis adjuvemur: ut, quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur: Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Odvajanje Crkve i države: zaboravljena zabluda modernoga društva

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/03/odvajanje-crkve-i-drzave-zaboravljena.html

Autor:Matthew Plese

Često čujemo frazu „odvajanje Crkve i države“ izgovorenu s riječima ushićenja od političara, povjesničara i prosječnih birača. Nasuprot tome, katolik mora razumjeti da je odvajanje Crkve i države moderni napad na dostojanstvo Našega Gospodina Isusa Krista i Njegovo Kraljevanje koje svi diljem svijeta slavimo. Možda niti jedna moderna ideja nije toliko lažno slavljena kao što je ova zabluda.

Možemo mnogo naučiti čitajući uzvišene riječi kardinala Piea koji je živio 1815. – 1880. :

“Glavna zabluda, glavni zločin ovog stoljeća je pretenzija povlačenja javnoga društva od vlade i zakona Božjega… Načelo položeno u osnovi cijele moderne društvene strukture je ateizam zakona i institucija. Bio on maskiran riječima poput uzdržavanje, neutralnost, nesposobnost ili čak jednaka zaštita, bio čak i negiran nekim legislativnim rasporedom za detalje ili akcidentalnim i sekundarnim činima: načelo emancipacije ljudskog društva od vjerskog poretka ostaje na temelju stvari; to je suština onog što zovemo nova era“ (kardinal Pie, Pastoralna djela, vol. VII, pp. 3, 100)

“Nije došlo vrijeme vladavine Isusa Krista? Pa, onda nije došlo vrijeme trajnosti vlada.” (kardinal Pie, susret s carem Napoleonom III.)

Kardinal Pie objasnio je sažeto ovu zabludu u sljedećem odlomku:

“Isus Krist je ustoličen za Kralja i pravo dostojanstvo, prava sloboda, prava emancipacija modernih nacija je imati pravo biti vođeni na kršćanski način. Bi li možda slava nacija opadala? Bi li njihova sudbina bila manje plemenita, manje sretna, budući da su žezla kojemu su poslušni obvezana podložiti se žezlu Isusovom? Ponovit ću, braćo: kršćanstvo ne doseže svoj puni razvoj, svoju punu zrelost, gdje ne poprima društveni karakter. Ovako je to izrazio Bossuet: „Krist ne vlada ako njegove Crkva nije gospodarica, ako narodi prestanu davati Isusu Kristu, Njegovom nauku, Njegovom zakonu, nacionalnu počast.“ Kad je kršćanstvo neke zemlje svedeno tek na domaći život, kad kršćanstvo nije više duša javnog života, javne vlasti, javnih institucija, onda se Isus Krist odnosi prema toj zemlji na način na koji se prema Njemu ondje odnose. On nastavlja davati svoju milost i svoje blagoslove pojedincima koji mu služe, ali napušta institucije, vlasti koje mu ne služe, i institucije, kraljevi i nacije, postanu poput živog pijeska u pustinji, otpadaju poput jesenskih listova koji odlaze s vjetrom.” (kardinal Pie, Djela, vol. II, pp. 259–260)

Unija između Crkve i države (tj. nauk o dva mača), između svećeništva i carstva, nije nikad bila jača nego tijekom dinastije Karolinga, druge franačke vladajuće dinastije (751.-987.), koju je ustanovio Pipin Mali, ali je ime dobila po njegovom sinu Karolingu (Karlu Velikom). Ova unija i suradnja između Crkve i kršćanskih vladara nastavila se tijekom otonske saksonske dinastije (936.-1024.), u kojoj su vladali nasljedno Oton I., Oton II., Oton III. i sveti Henrik II. Papa Lav III. obnovio je Zapadno Rimsko Carstvo kada je okrunio Karla velikog za rimskoga cara na Božić 800. godine. 962. godine Papa Ivan XII. ponovno je obnovio Rimsko Carstvo kada je okrunio Otona I za cara. Sam naziv „Sveto Rimsko Carstvo“ potječe iz 1254. godine.

Nauk o dva mača uči nas da je Krist, koji je bio i Bog i čovjek, Kralj Svemira i, kao takav, Njegovo Kraljevanje, koje uključuje i pojedine duše i čitavo društvo, treba službeno biti priznato od svih naroda. Sukladno tomu, Njegova Zaručnica, sveta majka Crkva, je Kraljica, dok Sveti Otac izvršava to kraljevanje kao Njegov predstavnik. To čini na dva načina:

1. Izvršava izravnu moć u duhovnome polju posredstvom crkvene hijerarhije (biskupa i svećenika);
2. Može primijeniti neizravnu moć u polju vremenitih pitanja, koje je povjereno laicima, posebno prirodnim vođama ljudi, poput careva, kraljeva, viteza, državnih poglavara, političkih vođa, magistrata, poglavara plemena, glava obitelji. Hijerarhija doktrinarno vodi ove prirodne vođe, ali će ih ukoriti, pa čak ih i osuditi, ako je nužno, kako su ukorili vladare u zabludi prošlih stoljeća. Po ovom autoritetu, budući da su katolički vođe nekad poštivali ovu neizravnu moć, prošli su pape bili u stanju svrgnuti dva gore spomenuta njemačka rimska cara. Ovu je moć kasnije koristio papa sv. Pio V. kada je ekskomunicirao kraljicu Elizabetu I. i time oslobodio sve Engleze od svake vjernosti njoj.

Svake godine u listopadu Crkva slavi blagdan Krista Kralja i slavno priznaje kraljevstvo Isusa Krista. „Blagdan Krista Kralja ustanovio je papa Pio XI. 1925. kao protuotrov

sekularizmu, načinu života koji izostavlja Boga iz čovjekove misli i života i organizira njegov život kao da Bog ne postoji. Namjera je da blagdan proglasi na upečatljiv i učinkovit način Kristovo kraljevanje nad pojedincima, obiteljima, društvom, vladama i narodima. ” (vlč. msgr. Rudolph G. Bandas).

Jer Isus Krist nije samo Kralj svetaca ili katolika. Isus Krist je Kralj svega stvorenog od vječnosti do vječnosti. On, naime, nije samo stvorio sve što postoji, On je također otkupio čitavo čovječanstvo da obnovi stvorenje na veću slavu. On zaslužuje svu slavu, čast i hvalu. Kako čitamo često u časoslovu: „Dostojan si, Gospodine i Bože naš, da primiš slavu i čast i silu“ (Otkrivenje 4:11)

Kad je Kralj Slave s trnovom krunom bio pribijen na križ, On je otkupio svijet. Mi smo podložnici istoga Kralja. Imamo dužnost pomoći širenju njegovog kraljevstva na sve aspekte društva.

Mi kao katolici smatramo da je Krist pravi Kralj svega svijeta. On je Kralj svih pojedinaca, ali također Kralj svih naroda. Stoga, pojedinci ne samo častiti Krista i Katoličku crkvu, nego bi se svi narodi, društva, obitelji i zajednice trebali posvetiti Svetim i Bezgrješnim Srcima. Danas, neka svaki od nas posveti sebe i svoju obitelj Bezgrešnom Srcu Marijinu i Presvetom Srcu Isusa Krista.

Ovaj je članak preveden i objavljen uz dopuštenje Fatima Centera - fatima.org

"Ne ljubite svijet jer svijet i njegovi užitci prolaze!"

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/04/ne-ljubite-svijet-jer-svijet-i-njegovi.html

Kod nas sv. Nikola iz Tolentina (1245.-1305.) je malo poznati svetac. Upoznajmo ovu izvanrednu osobu i naučimo od njega ono što je korisno za život, svakoga od nas!

Sveti Nikola je bio veliki molitelj, asketa, povezan s Bogom u činjenju stroge pokore. Aktivizam i nedostatak vremena za molitvu je velika pogibelj za duhovni rast i cjelokupan život.

Nikola je bio duboko svjestan vrijednosti čovjeka koja je u tome što je stvoren od Boga, ukoliko vjeruje i živi praktičnim životom katolika onda je otkupljen od grijeha po žrtvi Krista i putuje prema Cilju – Trojedinom Bogu.

Riječi koje su djelovale na sv. Nikolu na putu odluke prema duhovnom staležu, a izgovorio ih je jedan augustinac:"Ne ljubite svijet jer svijet i njegovi užitci prolaze!"

Odlučio je postati redovnik augustinac.

Bio je vrlo jednostavan. Bez raspravljanja je slušao mlađe od sebe. Vodio je veliku brigu o pogledu kamo će ga usmjeriti. Čuvao ga je od neprijatelja da mu ne bi oteo duhovno blago koje je primio Božjom milošću u svome srcu. Živio je krajnje siromašno, bičevao se osobito petkom u spomen bičevanja i muke Kristove. Nikad nije jeo jaja, meso, mliječne proizvode i voće. Hranio se nezačinjenim povrćem. Postio je o kruhu i vodi ponedjeljkom, srijedom, petkom i subotom. U Korizmi je postio u sve dane osim nedjelje.

Hrabro je podnosio teške i stalne bolesti, ne uzimajući lijeka za njihovo olakšanje. Nikome se nije na njih tužio. Spavao bi samo 3-4 sata, a sve ostalo vrijeme posvećivao molitvi. Prije mise uvijek bi se ispovjedio. Zračio je vedrinom i dobrotom i to je sijao kod drugih osoba. Sjedio bi satima u ispovjedaonici, a za vrijeme Korizme od zore sve do večernje ne bi uzimao ni uobičajen obrok.

Za vrijeme propovijedi znao se spustiti na razinu onih kojima govori te prilagoditi dometu njihova shvaćanja. Bio je duhovni savjetnik i vođa mladeži. Šest mjeseci prije smrti svetac je osjećao na osobit način Božju blizinu. Često je ponavljao Pavlove riječi:"Imam želju umrijeti i biti s Kristom." (Fil 1,23)

Tako je govorio jer je predosjećao slavu koja će se objaviti u nebu.

Svetim ga je na osnovu više od 300 dokazanih čudesa 1446. proglasio papa Eugen IV. Zaštitnik je umirućih, duša u čistilištu, životinja, pomoraca, male djece te mnogih biskupija, župa i naselja.

Izvor: Životopis svetaca, Josip A.

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

NEDJELJA, 14. TRAVNJA 2019.

Juda Iškariotski i đavolska nečovječnost (nakraju s riječima biskupa A. Schneidera)

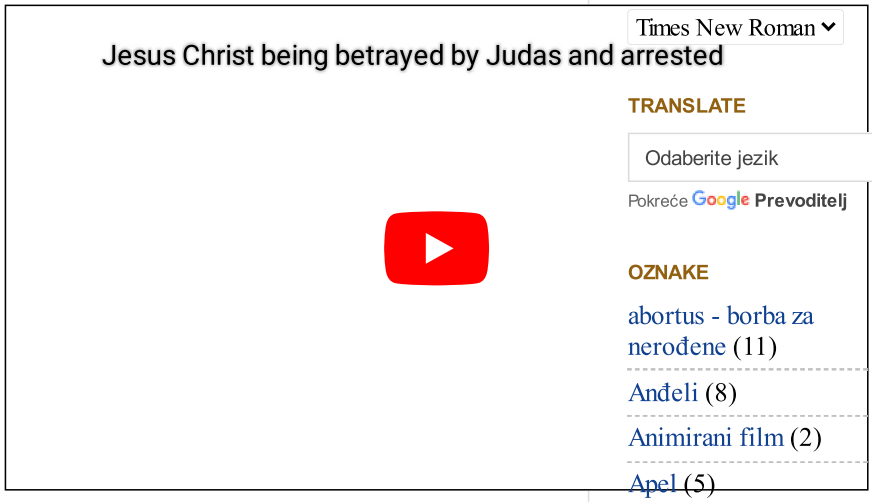

Od duhovnog učitelja i velikog askete sv. Petra Alkantarskog (duhovnik sv.Terezije Avilske) koji je već za svoga života bio na glasu svetosti čitam kako je Juda Iškariotski četovođa sotonske rulje.

Isusov licemjerni prijatelj, izdajica koji se odrekao apostolstva kako bi mogao biti četovođa sotonske rulje.

Na čelu cijeloga mnoštva bestidno stupa i prilazi k predobrom učitelju da njega, koga je prije prodao, poljupcem mira i znakom prijateljstva preda u ruke njegovih neprijatelja.

"U taj čas reče Isus svjetini:'Kao na razbojnika izišli ste s mačevima i toljagama da me uhvatite. Svaki dan sam sjedio u hramu i učio, ali me niste uhvatili'" (Mt 26,55). "Ali ovo je vaš čas i vlast tame" (Lk 22,53).- Ovo je otajstvo dostojno divljenja. Što bi nas, moglo više

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

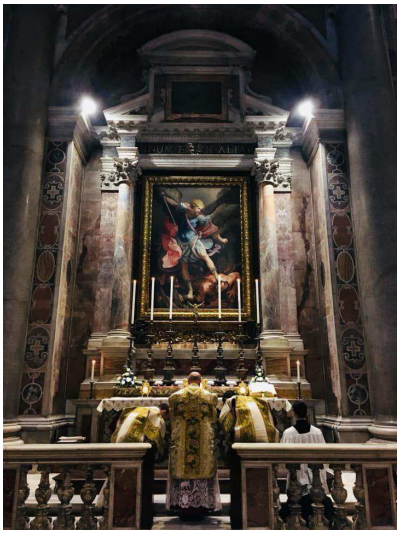

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

▼ 2019 (68)

► kolovoza (10)

► srpnja (10)

► lipnja (10)

► svibnja (7)

▼ travnja (4)

Sretan Uskrs!

O ovome mediji šute – osim crkve Naše Gospe pale s...

Juda Iškariotski i đavolska nečovječnost (nakraju ...

"Ne ljubite svijet jer svijet i njegovi užitci pro...

► ožujka (5)

► veljače (10)

► siječnja (12)

► 2018 (120)

► 2017 (207)

► 2016 (150)

začuditi i zadiviti nego gledanje jedinorođenoga Sina Božjega, ali ne samo u obličju grešna čovjeka, nego i u obličju osuđena čovjeka? "Ovo je", reče, "vaš čas i vlast tame." Iz ovih riječi se razabire da je ovo najnedužnije Janje bilo tada prepušteno đavolskoj nečovječnosti i bezdušnosti.

Đavao je po svojim slugama i pomoćnicima na nj izlio svu divljinu i okrutnost koju su samo mogli izmisliti.

Koliko se uzvišeno Božje veličanstvo poradi tebe ponizilo kad se Isus po tome, što je bio izručen đavolskoj vlasti, snizio do dna sviju zala. Zaista, ova kazna nije pripadala njemu koji je bio slobodan od svakog grijeha, nego je više odgovarala tvojim opačinama, ali joj se on svojevoljno podvrgao i htio je prihvatiti da bi se ti na taj način oslobodio od đavlove vlasti.

Razmišljam koliki svećenici, kardinali, biskupi se odriču Gospodina, predaju ga u ruke u nedostojnoj Pričesti i na koje sve načine se ne pridružuju zavedeni od zloga ili slobodnom voljom đavlovoj vojsci. Molimo za njihovo iskreno pokajanje i za svete svećenike!!!

Pitanje za razmišljanje kome se Franjo poklonio s ovim poljupcem nogu čovjeka, klečeći doduše uz pomoć, a ne može kleknuti pred Presvetim?

Ovo je beznačajna sitnica što se uistinu događa. Vjernici katolici trebaju razumjeti ozbiljnost situacije kako bi se mogli moliti kao nikad prije za kraj krize u Crkvi ili barem mirniju situaciju. Postite, molite, bdijte!

Katolička vjera uči da je papa nepogrješiv, ali ne u svemu već samo kad govori ex cathedra tj. eksplicitno definira doktrinu koja se odnosi na vjeru i moral.

Prvi u povijesti Crkve koji se suočio s papom je sv. Pavao sa sv.Petrom.

Msgr. Schneider uči da su „pravi papini

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

prijatelji“ oni kardinali, biskupi i laici „koji izražavaju svoju javni zabrinutost zbog vrlo bitnih pitanja, o stanju zbunjenosti u Crkvi.“
Biskup Schneider je rekao da oni koji izvode „hvalospjeve papi“ i „negiraju dokaze“ da dvosmislenost Papinog učenja izaziva zabunu, ne pomažu Papi, a ni sami sebe kad budu suočeni sa svojim konačnim sudom.“

Koji zatvaraju oči na činjenice i neselektivno brane svaku odluku Vrhovnog svećenika su oni koji najviše doprinose potkopavanju autoriteta Svete Stolice. Uništavaju njihove temelje umjesto da ih jačaju. Teško je stati uz istinu, ali iz ljubavi i iskrene želje za dobrobit drugih moramo govoriti istinu čak i kad je nepopularna. Tako je i s papom Franjom. Volimo ga, ali ne možemo i ne smijemo držati glavu zakopanu u pijesku jer onda kockamo sa spasom duša. Kristova istina je sve što nam znači i On je jedini put u vječni život i izvan Njega postoji samo vječni pakao. (https://www.lifesitenews.com/)
Ovdje nema ni mržnje ni animoziteta prema Papi Franji. Postoji brižna briga i spremnost da se suprotstavimo čak i Papi kada dođe do pogrješaka koje prijete vjeri. Trudimo se da to učinimo s poštovanjem i ljubavi, ali i jasnoćom.

Izvor: Razmatranja, sv. Petar Alkantarski
https://www.lifesitenews.com/

Objavio/la katolicki nauk 1 u 23:06:00

Oznake: Gostujući autor

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

Sveta Pričest (21)
Twitter (23)
Vatikan (29)
videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)
zakopano blago (8)

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)
Traži

Autor slika teme: mammuth. Pokreće Blogger.

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

UTORAK, 16. TRAVNJA 2019.

O ovome mediji šute – osim crkve Naše Gospe pale se i druge katoličke crkve…

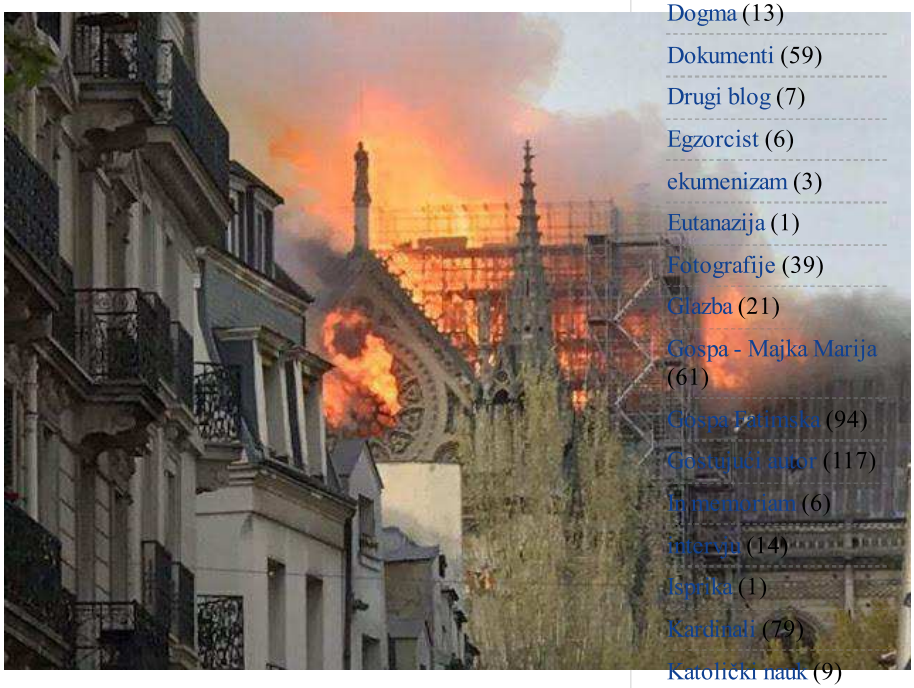

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)
In memoriam (6)
intervju (14)
Ispovijed (1)
Kardinali (79)
Katolički nauk (9)

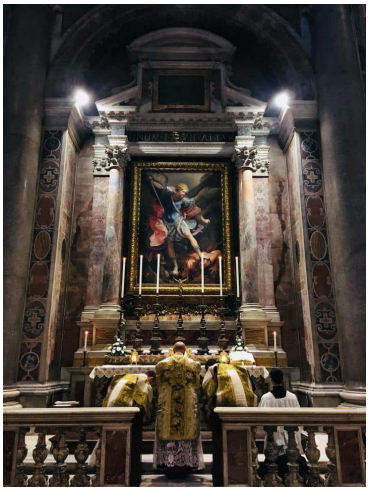

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

▼ 2019 (68)

► kolovoza (10)

► srpnja (10)

► lipnja (10)

► svibnja (7)

▼ travnja (4)

Sretan Uskrs!

O ovome mediji šute – osim crkve Naše Gospe pale s...

Juda Iškariotski i đavolska nečovječnost (nakraju ...

"Ne ljubite svijet jer svijet i njegovi užitci pro...

► ožujka (5)

► veljače (10)

► siječnja (12)

► 2018 (120)

► 2017 (207)

► 2016 (150)

"Jučer u Parizu je izgorjela crkva Naše Gospe u Parizu. Smatrana je najvažnijom kršćanskom crkvom u svijetu. Crkve se pokušavaju zapaliti i pale se diljem cijele Europe, a posebno u Švedskoj i Francuskoj."

Notre Dame izgorjela u požaru! Opomena kršćanskoj Europi!

Objavio/la katolicki nauk 1 u 21:29:00

Oznake: arhitektura, Gostujući autor, Razni događaji

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Sveta Pričest (21)

Twitter (23)

Vatikan (29)

videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)

zakopano blago (8)

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)

Traži

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 20. TRAVNJA 2019.

Sretan Uskrs!

Kraljice neba, raduj se! (Regina Caeli)

SRETAN USKRS!
Blagoslov Uskrslog Krista, pobjednika nad grijehom i smrću neka ispuni vaše živote i živote vaših bližnjih....

Objavio/la katolicki nauk u 23:41:00

Oznake: Čestitka

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Select Language

Pow ered by Google Translate

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SRIJEDA, 1. SVIBNJA 2019.

Poučna priča naše istinite svakodnevnice

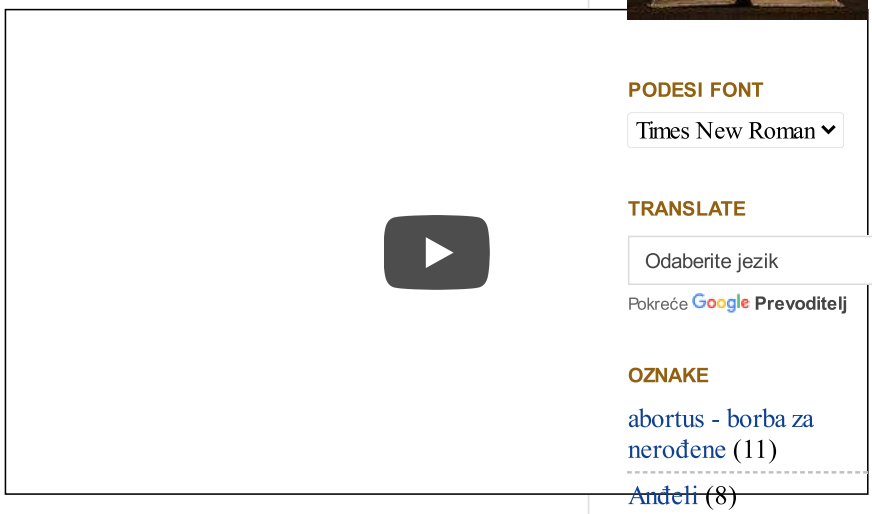

U svakodnevnom životu, u svom poslu susrećem očeve koji ne mare toliko za svoju djecu, očeve koji smatraju da je majka ta koja se treba brinuti o djeci, da je njegova uloga u obitelji ta da mora pridonositi novčano, da mora prehraniti obitelj, do onih očeva koji jedva čekaju doći kući sa posla i posvetiti se svom djetetu, zagrliti ga, poljubiti ga i reći mu koliko ga voli.

Moj otac je zbog posla bio uvijek odsutan. Kilometri su nas dijelili, ali na moj rođendan je uvijek bio sa mnom. Očevi, izvedite svoje dijete, budite im podrška jer izgubljeno vrijeme i vaš nedostatak djetetu s ničim se ne može nadoknaditi. Niti jedna majka ne može dati svojem djetetu ono što mu otac može dati. Ne bojte se pokazati i darivati one lijepe emocije, zaštitu, pažnju, blizinu i sigurnost. Provodite vrijeme s njim igrajući se i u molitvi. Svoj posao i odnos s djetetom povjerite brizi sv. Josipa. Svako vaše iskreno, darovano zdravo vrijeme

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

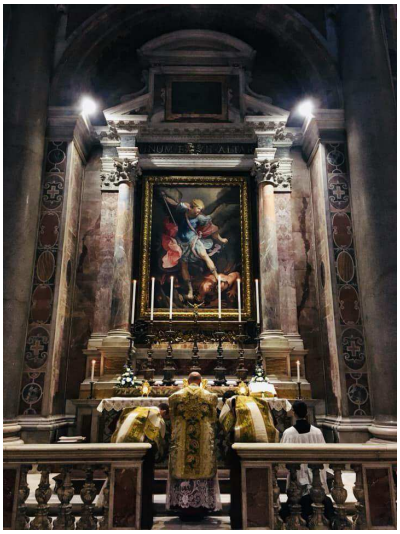

djetetu uvelike će se urezati u njega i značiti će za daljnji zdravi rasti djeteta. Najviše što možete učiniti je u zajedničkoj obiteljskoj molitvi dovesti svoje dijete do živog i iskrenog odnosa s Boga. Na to ste pozvani i to vam stavljam na srce.

Objavio/la katolicki nauk u 23:12:00

Oznake: Gostujući autor, Korisni savjeti, Obitelj

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

KONTAKT

ontrebakraljevati
@gmail.com

ARHIVA BLOGA

▼ 2019 (68)

► kolovoza (10)

► srpnja (10)

► lipnja (10)

▼ svibnja (7)

Vatikansko isusovačko sveučilište u Rimu domaćin j...

Čudesa Crkve- videozapis

U devetnici svetoj Ivani Arškoj

Video o. Gruner - Budimo Gospi vjerni kako bi nas ...

Tko se spašava? Pogledajte videozapis!

Zdravo Marijo, znak razlikovanja duhova i najučink...

Poučna priča naše istinite svakodnevnice

► travnja (4)

► ožujka (5)

► veljače (10)

► siječnja (12)

► 2018 (120)

► 2017 (207)

► 2016 (150)

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Zdravo Marijo, znak razlikovanja duhova i najučinkovitije sredstvo za obraćenje krivovjernika

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/05/zdravo-marijo-znak-razlikovanja-duhova.html

Blaženi Alan de la Roche je pod zakletvom potvrdio **tri primljene objave** koje mu je objavila Presveta Djevica.

Prva je da su nemar, mlakost i odbojnost prema anđeoskom pozdravu (molitva Anđeo Gospodnji), vjerojatni i skori znak vječne osude.

Druga je da osobe pobožne tom istom božanskom pozdravu, imaju veliki predznak predodređenja.

Treći je da oni koji su primili od Boga milost da ljube Presvetu Djevicu i da joj s ljubavlju služe, u tome trebaju biti krajnje brižni i nastaviti je ljubiti i služiti joj sve dok ih njezin Sin po njoj ne učini građanima neba, u stupnju slave koja će biti srazmjerna njihovim zaslugama.

Krivovjernici i svi đavolski sinovi, koji imaju očigledne znakove odbačenja, preziru Zdravomariju.
Doduše, još nauče *Oče naš,* ali ne i *Zdravo Marijo*. Radije bi sa sobom nosili zmiju, nego li krunicu ili ružarij.

Također i među katolicima, oni koji imaju predznak osude, ne mare za Krunicu i Ružarij.
Zapostavljaju molitvu krunice ili je izmole mlako i u žurbi.
Kad ne bih vjerovao ni jednoj objavi koje je imao blaženi Alan, dosta bi mi bilo moje iskustvo da se uvjerim u ovu zastrašujuću, a ipak utješnu istinu.

Vidimo kako i sljedbenici novih nauka, osuđenih od Crkve, usprkos svoje velike prividne pobožnosti, jako zanemaruju Krunicu i nastoje je pod najraznovrsnijim izgovorima izbaciti iz duha i srca osoba koje im se približavaju.

Dobro paze da javno ne osude Krunicu, Ružarij, škapular, kao što to čine Kalvinisti, ali njihov način djelovanja da uspiju u svojoj nakani je toliko više opasan i štetan koliko je podmukao.

Ako ti, dragi subrate, želiš služiti Isusu i Mariji moleći svakog dana Krunicu, pripravi se na kušnju: "Sine, ako želiš služiti Gospodinu, pripravi svoju dušu na kušnju." (Sir 2,1)

Nemoj se zavaravati: krivovjernici, razvratnici, napola pobožni, lažni proroci, svi oni skupa s tvojom naravi iskvarenom grijehom i cijeli pakao, pokrenuti će strašne bitke protiv tebe, kako bi te naveli da napustiš i ostaviš ovu pobožnost.

Da bi se zaštitio od napadaja, ne kažem krivovjernika niti razvratnika, već takozvanog poštenog svijeta, čak i pobožnih osoba kojima Krunica nije po volji, **evo nekoliko izreka njihovog uobičajenog načina razmišljanja:**

"Ma što uopće hoće podučavati ovaj brbljavac? Što to neprestano gunđa? Kakva danguba! Ništa ne radi, samo moli Krunicu. Bilo bi mu bolje da radi već da gubi vrijeme na taj način. Vjerska zatucanost! E da, treba samo moliti i pečene prepelice će pasti s neba! Dobri Bog kaže:"Pomozi sam sebi i ja ću ti pomoći" i čemu onda tolike molitve? Jedna kratka molitva dopire do neba, jedan dobro izmoljen *Očenaš i Zdravo Marijo* su više nego dovoljni. Bog nije zapovjedio moliti Krunicu, koja je dobra, dapače odlična ako imaš vremena za moliti, ali nam ta pobožnost neće osigurati spasenje. Koliko ima svetaca koji ju nikada nisu molili! Ima ljudi koji sve prosuđuju po vlastitoj mjeri; nametljivci koji u svemu pretjeruju, skrupulozne osobe koje grijeh vide i tamo gdje ga nema te govore da će svi oni koji ne mole Krunicu pasti u pakao. Dobro je moliti Krunicu neukim ženama koje ne znaju čitati. Moli Krunicu nedjeljom ili u slobodne dane, kako ti više odgovara. Bog od tebe više i ne traži.

Želiš u rukama držati krunicu poput kakve ženice? Ma daj, prijatelju, ja sam vidio krunice sa samo jednom deseticom, koje vrijede jednako kao i one od petnaest desetica. Ostavi po strani te izvanjske znakove pobožnosti; prava pobožnost dolazi iz srca" itd.

Nadarene osobe, veliki doktori znanosti, oholi kritičari nikad ne će preporučiti Krunicu. Ako se posavjetuješ s nekim od pobožnih molitelja (takvih ima puno u svijetu), a koji ne poznaje iz osobnog iskustva uzvišenost i važnost Krunice, on će ti preporučiti radije kontemplaciju, kao da su Krunica i kontemplacija međusobno nespojive. Mnogi sveci, koji su bili vjerni molitelji Krunice su bili uzdignuti do najuzvišenijih kontemplacija!

Vaši kućni neprijatelji će vas napasti toliko žešće koliko ste dublje bili s njima sjedinjeni. Naići će rastresenost duha, dosada volje, suhoća srca, potištenost i bolesti. Vikat će ti:" Ma ostavi Krunicu! Zbog Krunice te boli glava! Pusti je! Nije to grijeh ako ju napustiš moliti! Moli samo jedan mali dio nje...."

Krunica, od petnaest otajstava ima puno neprijatelja te ja držim da je jedan od najvećih Božjih darova milost njene ustrajne molitve do smrti.
Molitva svete Krunice je najsigurnije sredstvo kako bih razlučio one koji su vođeni Duhom Božjim od onih koji su u zabludama zloga duha.

Poznavao sam duše koje su izgledale kao da su letjeli poput orlova preko oblaka, po njihovoj uzvišenoj kontemplaciji, a bile su nažalost prevarene od đavla. Krunicu su odbacivali kao onu molitvu koja ne zaslužuje njihovo poštovanje (koja je ispod njihova nivoa).

Zdravomarija je jedna nebeska i božanska rosa koja, padajući u dušu predodređenika, donosi joj čudesnu plodnost i proizvodi svaku vrstu kreposti. Što je više duša natopljena ovom molitvom, to više postaje rasplamsana u srcu i ojačana protiv svakog svog neprijatelja.

Zdravomarija je prodorna strelica. Ako je jedan propovjednik sjedini s Božjom Riječju, koju propovijeda, dobiva snagu da potrese i obrati i najtvrđa srca, pa sve i ako nije nadaren velikim prirodnim talentom za propovijedanje.

Najučinkovitija je strijela koju je Presveta Djevica preporučila sv. Dominiku i bl.Alanu kao sredstvo za obraćenje krivovjernika i grješnika.

Izvor

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SUBOTA, 11. SVIBNJA 2019.

Tko se spašava? Pogledajte videozapis!

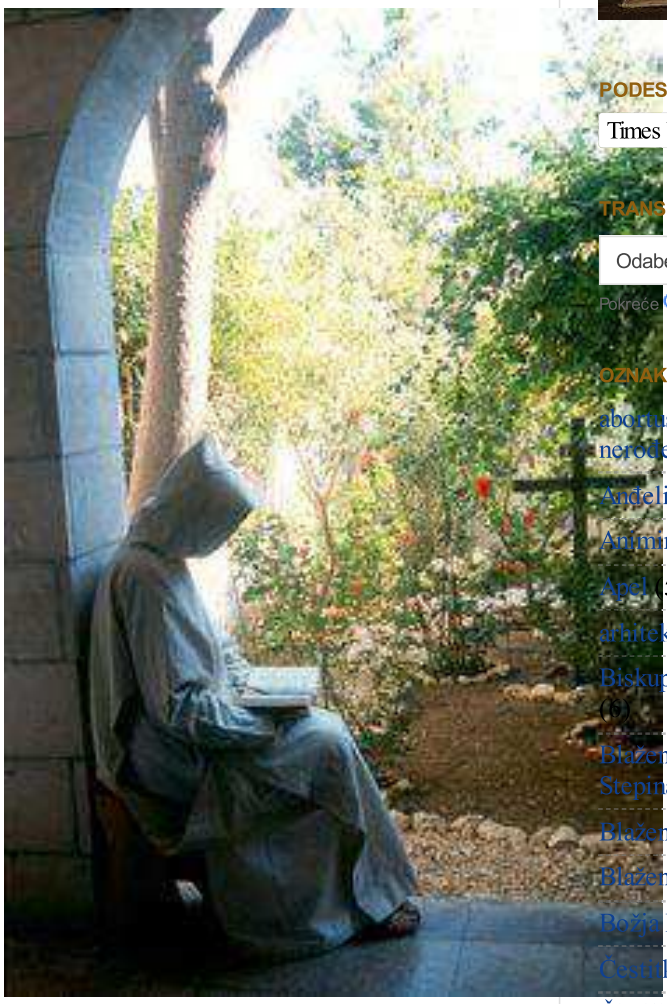

O, slatka pustinjo uslijed ovog nespokojnog svijeta

Tražiš li pustinju jer se bojiš svijeta? Gospodin za svaki dan Ti govori: "Ne boj se"!

Žeđaš za pustinjom, a bježiš od nje jer se bojiš siromaštva? Bog siromahe naziva blaženima (Mt 5,3).

Bojiš li se odricanja i napora i čak ni samom sebi to ne možeš ili ne želiš priznati?

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (8)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

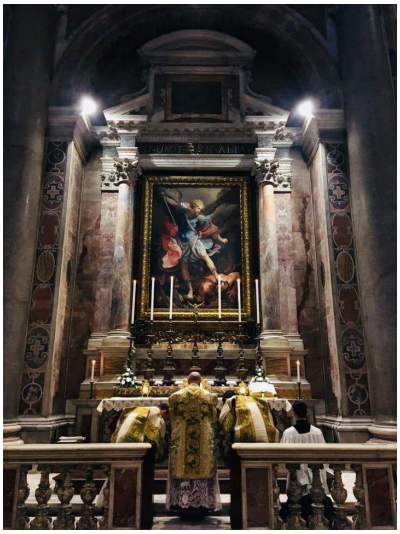

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

▼ 2019 (68)

► kolovoza (10)

► srpnja (10)

► lipnja (10)

▼ svibnja (7)

Vatikansko isusovačko sveučilište u Rimu domaćin j...

Čudesa Crkve- videozapis

U devetnici svetoj Ivani Arškoj

Video o. Gruner - Budimo Gospi vjerni kako bi nas ...

Tko se spašava? Pogledajte videozapis!

Zdravo Marijo, znak razlikovanja duhova i najučink...

Poučna priča naše istinite svakodnevnice

► travnja (4)

► ožujka (5)

► veljače (10)

► siječnja (12)

► 2018 (120)

► 2017 (207)

► 2016 (150)

Samo siloviti (oni koji pobjeđuju grijeh i zlo u sebi) osvajaju kraljevstvo nebesko.

Već je sv. Toma Akvinski govorio da je nada prva među jakim pokretima duše u kojima ima srdžbe („Spes prima est inter passiones irrascibiles“). Tko tu svoju srdžbu obuzda, može je koristiti za ostvarenje velikih i plemenitih ciljeva. Tko joj se podloži, postaje njezin rob. Agresivnost nas želi odvesti od Boga jer neuredna je u samoj sebi, ali pobijedimo li je upravo nas ona vodi Bogu.

Bez znoja i napora, bez kušnji ne može se dobiti vijenac života. (1 Kor 9, 24-25). U Jakovljevoj poslanici piše: "Blago čovjeku koji trpi kušnju: prokušan, primit će vijenac života koji je Gospodin obećao onima što ga ljube."(Jak 1,12).

O pustinjo, što se zeleniš Kristovim cvijećem kao oaza ljubavi!
Apostol Pavao govori: "Patnje ovoga vremena nisu dostojne buduće slave koja će se objaviti u nama."
Sin Čovječji nema kamo glavu nasloniti, a Ti još uvijek želiš uživati u prostranim stanovima?
Očekujući baštinu u svijetu, nećeš moći biti subaštinik s Kristom. Pustinja želi one koji su lišeni svega. Tijelo naviknuto na meko odijelo ne podnosi teret lovora.

Zemlja smo i prah, i neprestano se u prah raspadamo nesigurni kroz sve vrijeme u svoje spasenje.
Tko se onda može spasiti? Gospodin odgovara: "Ljudima je to nemoguće, a Bogu je sve moguće. Zaista, kažem vam: Vi, koji ste ostavili sve i pošli za mnom, primit ćete stostruko i baštiniti život vječni." (Mt 19, 25-29)

Pročitajte post. Češće puta nam više u životu govori ono što nalazimo između redaka...

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Objavio/la katolicki nauk 1 u 21:36:00

Oznake: Božja Riječ, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku, zakopano blago

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

Sveta Pričest (21)
Twitter (23)
Vatikan (29)
videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku (27)
zakopano blago (8)

PRETRAŽI OVAJ BLOG (UPIŠITE JEDNU RIJEČ PREMA KOJOJ ŽELITE NAĆI SADRŽAJ NA BLOGU)

Traži

Autor slika teme: mammuth. Pokreće Blogger.

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PONEDJELJAK, 13. SVIBNJA 2019.

Video o. Gruner - Budimo Gospi vjerni kako bi nas zagovarala i zaštitila od neviđene krize koja dolazi

Živjeti svoju vjeru - Krunica

Čudesno ozdravljenje kroz veliku devetnicu svete krunice... Žena spašena od smrti… Padre Pio i moćno oružje.... Pobjeda nad islamskom vojskom... Lucija i Fatima... Sovjetska vojska se u miru povlači od Austrije koju je prije povlačenja okupirala.... Molitva krunice je spasila Austriju. Ovo su samo neke od podtema u zapisu, ali Gospodin je učinio još mnoga druga čuda zahvaljujući zagovoru Gospe po svetoj krunici.

Molimo svetu krunicu svaki dan u našem životu! Tko god može neka izmoli i sva tri otajstva ružarija!

Velika financijska kriza koju svijet još nije vidio

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

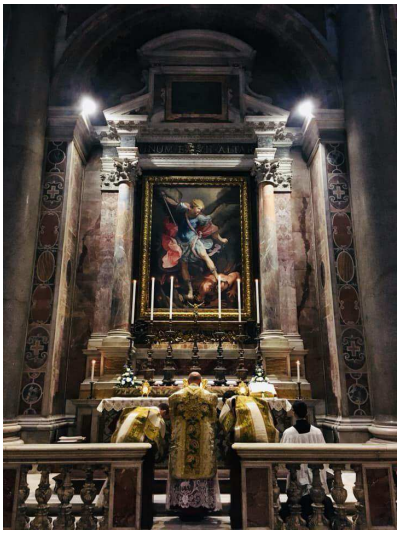

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

▼ 2019 (68)
- ► kolovoza (10)
- ► srpnja (10)
- ► lipnja (10)
- ▼ svibnja (7)
  - Vatikansko isusovačko sveučilište u Rimu domaćin j...
  - Čudesa Crkve- videozapis
  - U devetnici svetoj Ivani Arškoj
  - Video o. Gruner - Budimo Gospi vjerni kako bi nas ...
  - Tko se spašava? Pogledajte videozapis!
  - Zdravo Marijo, znak razlikovanja duhova i najučink...
  - Poučna priča naše istinite svakodnevnice
- ► travnja (4)
- ► ožujka (5)
- ► veljače (10)
- ► siječnja (12)

► 2018 (120)

► 2017 (207)

► 2016 (150)

nam dolazi. Mnogi još ne razumiju što dolazi i ne primjećuju jer žive od danas do sutra, ona će zahvatiti sve.... Također i treći svjetski rat.. Ljudski gledano iz ove situacije nema izlaza.. Samo Bog može pomoći.

Molimo krunicu da papa posveti Rusiju!

Gospa se pojavila u prisustvu Svetog Trojstva i najformalnije rekla: "Došao je trenutak u kojem Bog traži Svetog Oca da naredi svim katoličkim biskupima svijeta da izvrše posvetu Rusije". To se još nije dogodilo, a prošlo je 80 godina.

Kako se ponio papa Benedikt XVI u odnosu prema posveti Rusije? Što je bitno još izmoliti?

Objavio/la katolicki nauk 1 u 12:41:00

Oznake: Molitva, Svećenici, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)
intervju (14)
Isprika (1)
Kardinali (79)
Katolički nauk (9)
Kćeri Srca Isusova (23)
Knjige (43)
Korisni savjeti (41)
Krist Kralj (11)
Krivovjerje (20)
latinski (21)
Liberalizam i dr.-izmi (30)
Liturgijski ples (1)
Masoni (11)
Misno ruho (1)
Molitva (68)
Moral (58)
Obavijest (6)
Obitelj (22)
Obraćenje (14)
Papa - sv.otac (141)
Peticija (2)
Poezija (10)
Posljednje stvari (4)
Povijesne činjenice (24)
Predanje-pouzdanje (53)
Presveto Srce Isusovo (34)
Privremeni postovi (1)
Psihologija (6)
Različite religije (15)
Razni događaji (59)
Rodna ideologija (12)
S hodočašća i putovanja (12)
Sakrament Ispovijedi (7)
Sensus Fidelium (12)
Stupnjevi poniznosti (6)
sv. p. Pio (11)
Sveci (142)
Svećenici (65)
Sveta Misna Žrtva (50)

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

UTORAK, 21. SVIBNJA 2019.

U devetnici svetoj Ivani Arškoj

Pjevajmo živio Bog!

Bez sumnje djelovanje Ivane Arške ima povijesni domet koji nadilazi povratak Francuskog kraljevstva njegovom zakonitom kralju, što je bio neposredni cilj poslanja Ivane Arške. Posljedica pak procesa protiv Ivane Arške bila je – diskreditiranje Pariškog sveučilišta koje je sebi prisvajalo vlast kontroliranja papinskog djelovanja, a čiji su članovi bili najaktivniji na saboru u Bazelu u postavljanju posljednjeg antipape u povijesti Crkve, Feliksa V. Članovi Pariškog sveučilišta bili su naime veoma aktivni također u procesu protiv Ivane Arške. Nadalje, odjeljivanje dvaju kraljevstava, to jest Francuskog od Engleskog, očuvalo je Francusku od SHIZME koju je slijedećeg stoljeća prouzročio Henrik VIII.

Izvor i cijeli članak možete pročitati na OVOJ stranici.

Molimo sv. Ivanu Aršku da i nadalje bude velika zaštitnica Crkve u ovom apokaliptičnom vremenu.

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

SRIJEDA, 29. SVIBNJA 2019.

Čudesa Crkve- videozapis

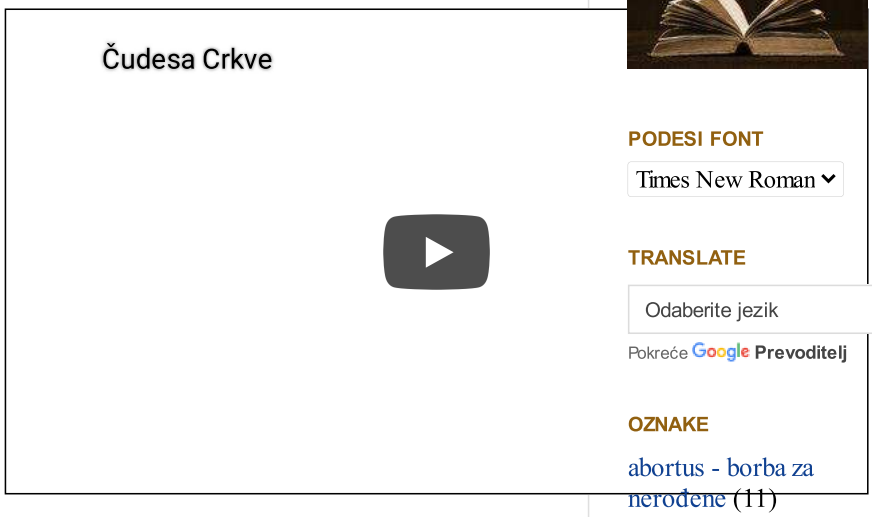

Čudesa koje su činili sveci su znakovi da se volja Božja vrši preko njih i kroz Kristovu Crkvu. Sveti Grgur govori o tome kako su čuda bila potrebna posebno u počecima Crkve, kako bi vjera onih koji su povjerovali ojačala.....
Čuda su prisutna i danas posebno kad svećenik dijeli milost egzorcizma, zabranjujući zlim duhovima da se nastanjuju u dušama, kao što se to događa na krštenju ili prilikom samog egzorcizma kojeg izvodi svećenik....

Objavio/la katolicki nauk 1 u 22:45:00

Oznake: Sensus Fidelium, Sveci, videozapis sa titlovima na hrvatskom jeziku

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

Vatikansko isusovačko sveučilište u Rimu domaćin je antikatoličke izložbe s homoseksualnim parom, koji se zalaže za "ljudsko izumiranje”

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/05/vatikansko-isusovacko-sveuciliste-u.html

Izložba je otvorena jučer u glavnom atriju Papinskog sveučilišta Gregoriana u Rimu.

Čitatelji će se sjetiti da je, unatoč svojoj bogatoj povijesti, sveučilište s isusovačkim vodstvom u posljednjih nekoliko godina je bilo mjesto ključnih događaja, uključujući tajni sastanak na kojem se nastojalo zanjihati Obiteljska sinodu 2015, kako bi se prihvatilo isto spolne zajednice i javno predavanje, tada novoimenovanoga člana Papinske akademije za život, fra. Maurizio Chiodija, potkopavajući Humanae Vitae.

Izložba - pod nazivom "Nevjernici" - održava se u suradnji s Teološkim fakultetom Sveučilišta. Na izložbi od 28. do 30. svibnja prikazani su portreti i priče ateista i nevjernika iz cijeloga svijeta.
Posjetitelji vide i uče o londonskomu "praktičaru čarobnoga kaosa", Patriciji MacCormack, koja kaže da je njezin "interes za okultizam" i "opiranju Bogu, kao sveobuhvatnom bijelomu patrijarhatu". Izložba navodi da je "ona također zagovornica ljudskog izumiranja."

Patricia the occultist.

Mlade vjerske sestre iz zemalja u razvoju koje studiraju na Gregorijani, zajedno sa svojim kolegama studentima, upoznali su Sergia Viula (55), bivšeg evangeličkog pastora fotografiranog sa svojim homoseksualnim ljubavnikom. Čitali su da se Sergio "preobrazio" u ateistu i "sada sretno živi sa svojim suprugom Andrejem (28) u Rio de Janiero, u Brazilu."

Sergio (55) and Andre (28).

Proučavajući portrete, susrećemo se s "apostolom" Erlon Jacquesom, za kojeg nam je rečeno da vodi posljednju aktivnu kongregaciju "Kompetitivnih pozitivista" u "Hramu čovječanstva u Porto Alegreu, u Brazilu".

"Apostol" Erlon pita: "Zašto imamo religiju bez Boga?" On odgovara: "Ljudi previše razmišljaju o svetim knjigama i zaboravljaju na ljubav i poštovanje jednih prema drugima. Suština naše religije je ljudska povezanost kroz altruizam. To je prirodna religija. Imamo vjeru u ljubav, znanost i čovječanstvo."

"Comte nas je naučio da neprestano ažuriramo dogmu koja bi odražavala promijenjene vremena i znanja", primjećuje on.
Posjetitelji izložbe susreću se s Betinom (29), agnostičkom transhumanisticom koja živi u Rio de Janierou i koja bi "zauvijek željela produžiti život." Betina "tvrdi da smo bliže nego što mislimo prema promjeni paradigme koja je potrebna kako bi tehnologije poput kloniranja bile etički prihvatljive."

Betina the transhumanist.

Krenuvši dalje, posjetitelji nailaze na portret 16-godišnjeg Heda Frolanda, člana Humanističke skupine mladih u Norveškoj. Mogu pročitati: „Kao i većina ljudi u tom području, Hedini roditelji i starija sestra primili su prvi pričest. "Vrlo sam zahvalan što sam izabrao drugi put i stao uz njega, jer je on promijenio moj pogled na svijet na bolje", kaže mladi Heda.

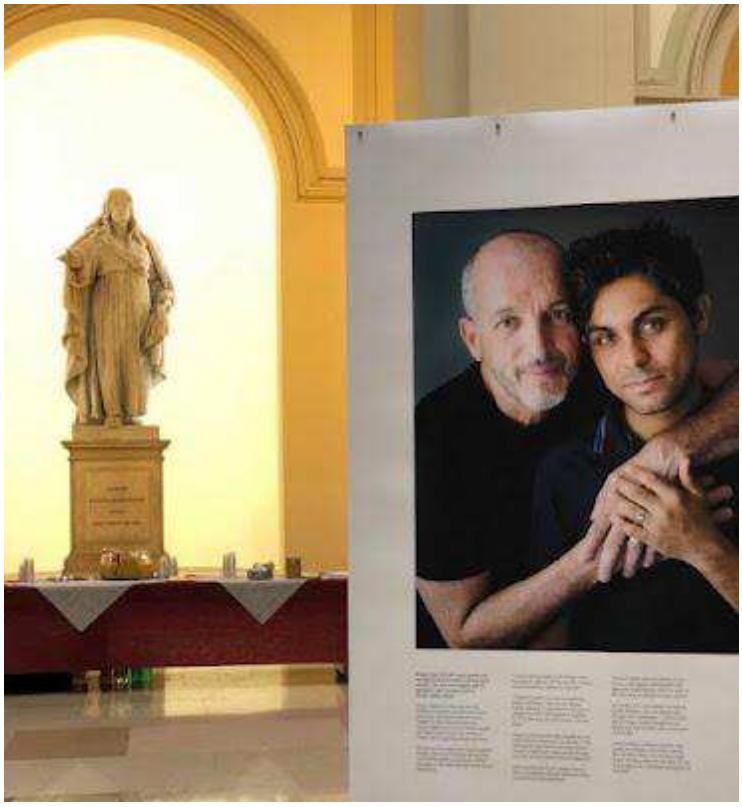

Heda, a member of the Humanist Youth Group in Norway.

Cijela izložba izložena je pred velikim Gospodinovim kipom na vidljivom mjestu u atriju Papinskog sveučilišta. U podnožju kipa je urezan natpis: “Idite, učite sve narode. I evo, ja sam s vama (u sve dane – do svršetka svijeta)."

Atrium of the Pontifical Gregorian University in Rome.

Ipak, ova izložba ne tvrdi da je riječ o vjeri, nego o prikazivanju prirode i raznolikosti nevjere širom svijeta.

Prema opisu koji je ponuđen posjetiteljima izložbe, njegovi portreti i priče imaju za cilj „dati uvid u različitost vjerovanja i svijetogleda koje imaju ljudi koji ne vjeruju u Boga ili bogove - od humanista do komunista i od religioznih ateista do antihumanista."
To je „jedan od sedam neakademskih projekata financiran od „Razumijevanje nevjere s ciljem povećanja angažmana javnosti s novim istraživanjima“.
Izložba je upriličena tako da se podudara s “glavnom konferencijom o ateizmu” o kulturi nevjerovanja, koja se održava na Gregorijanskom sveučilištu, 28. i 30. svibnja.

Konferenciju su zajednički ugostili Papinsko vijeće za kulturu Vatikana i Mreža istraživanja ne religijskih i sekularnih znanosti na Sveučilištu Kent, u Engleskoj.

Sudionici konferencije predstavili su rezultate istraživanja u Vatikanu 28. svibnja.

Prema riječima upriličitelja, ovaj događaj obilježava pedesetu obljetnicu Vatikanske konferencije o kulturi nevjerstva u ožujku 1969. godine. Taj događaj, također, održan na Gregorijanskom sveučilištu, bio je prva svjetska međunarodna konferencija za društveno-znanstveno proučavanje ateizma i nereligioznosti. ”

Reakcija sveučilištarac u Rimu

Svećenici i mladi laici u u Rimu bili su manje nego poučeni ovom izložbom.

"To je svojevrsna vježba u intersekcionalnosti s obzirom na gamu zastupljenih skupina identiteta", rekao je jedan svećenik-student u Rimu za LifeSite danas poslijepodne.

Intersekcionalnost je zahtjev danas vrlo popularan na sveučilištima da su kategorije poput rase, spola, klase, sposobnosti, seksualnosti, društvenog statusa itd. međusobno povezane. To je povezano s mentalitetom da što ste više potlačene žrtva, to zahtjeva veći napor u izričaju mišljenja na bilo koju temu.

“To je neka vrsta novoga strukturiranja društva prema progresivnim idealima; većina bi rekla da je ukorijenjena u socijalnomu marksizmu “, objasnio je svećenik.
Općenito govoreći, "rekao je," želim da se sveučilišta, osobito pontifikalna sveučilišta, uspiju izdignuti iznad signalizacije vrline. Ovakva vrsta izložbe čini da izgleda kao da se Crkva bavi dobivanjem više sekularnog kredibiliteta. "

Govoreći pod uvjetom anonimnosti, svećenik-učenik je nastavio:
Želimo da sveučilišta - posebno katolička sveučilišta - budu mjesta s slobodnom i otvorenom raspravom o idejama. Ali svako sveučilište ima misiju i temeljne vrijednosti. Znamo da postoje neke stvari koje nikada ne bi bile prihvaćene kao valjane perspektive na izložbi - kao što je osoba koja opisuje zašto ima rasistička stajališta. Stoga je nejasno zašto bi sveučilište promoviralo izložbu koja uključuje stvari poput wiccana koji prakticira "magiju kaosa" i "zagovara ljudsko izumiranje".

"Čini se kontraproduktivnim", rekao je.
"Još jedan izložak, u kojem je bio bivši kršćanski pastor koji je napustio službu kako bi postao ateist, i stvorio isto spolnu zajednicu s mnogo mlađim muškarcem, također ima nesretne rezonancije, s obzirom na nedavnu povijest Crkve", dodao je mladi svećenik.

Učesnici laika u Rimu također su podijelili svoju reakciju:
“Kao student na Papinskom sveučilištu, očekuje se atmosfera koja je pogodna za takve studije”, rekao je mladi student teologije koji poznaje svećeničko zvanje. „Skandal je tretirati katolički akademski život u odvojenosti s Kristom. Kako bi sveti Ignacije odgovorio?

Učenik je pokazao posebno ogorčenje nad izborom da postavi izložbu u glavnom atriju Gregorijane: “U istoj auli kao kip Našeg Gospodina s natpisom: “Idi učiti sve narode; Evo, ja sam s vama, 'studente pozdravlja fotografija katolika (28-godišnjeg Andrea) koji misli da je sklopio' brak 'sa svojim homoseksualnim partnerom (55-godišnjim Sergiom) i koga opis naziva svojim "mužem".
"Dvojnost katoličkog" sveučilišta koje suprotstavlja takve poruke je suštinska slika relativizma koji pogađa društvo i, nažalost, velike dijelove Crkve. Zašto odbacujemo lijepe riječi Gospodnje: „Evo, ja sam s vama! "

Uz izložbu je postavljen kutija za komentare kako bi posjetitelji mogli dati povratnu informaciju.
Prema izvorima, na Sveučilištu je danas, jedan student stavio u kutiju komentar: "Sotonsko".
Izvor

Moliti za nakane pape: 6 nakana svetoga oca

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/06/moliti-za-nakane-pape-6-nakana-svetoga.html

Sv. Klement Marija Hofbauer jednom je rekao: „Kršćanin koji je ne moli za Svetoga Oca je poput djeteta koji ne moli za svoga oca.“ Pa ipak, u našem vremenu, kada je vjera na udaru, kada se čini da sam papa promiče zablude i osnažuje krivovjerje, kad se u Crkvi dopušta sablazan širenja zlostavljanja djece, kako možemo moliti „na nakane Svetoga Oca“?

Često možemo čuti da ljudi mole na nakane Svetoga Oca na kraju Krunice ili drugih molitava, budući da je to uvjet za ostvarivanje oprosta. Na primjer, molitve Očenaš, Zdravo Marijo i Slava Ocu na ove nakane uvijek zaključuju Križni put. Ali bismo li trebali sudjelovati u tim molitvama ako se papine osobne, privatne nakane čine suprotnima nakanama Crkve?

Da, zapravo bismo trebali! Prikazujući naše molitve na nakane pape Franje, ne molimo za osobne nakane pape Franje, nego za šest objektivnih nakana Svetoga Oca kako sama Crkva naučava.

O kojih je 6 nakana pape riječ? 6 objektivnih nakana Svetoga Oca su:
1. uzvišenje Crkve
2. proširenje vjere
3. iskorijenjenje krivovjerja
4. obraćenje grešnika

5. mir i sloga među kršćanskim vladarima
6. daljnja dobrobit kršćana

Uzvišenje Crkve
Nije preuveličano reći da je sama Crkva u velikoj oluji jer je pod napadom i liberalnih, modernističkih struja u Njoj, kao i svjetovnih, ateističkih vanjskih sila koje ju opsjedaju izvana. S nemoralnim i sablažnjivim svećenicima iznutra i pokvarenim vladama i političarima koji nasrću na Njezina prava, nužno je da molimo za uzvišenje svete katoličke Crkve, bez koje se nije moguće spasiti.

Širenje vjere
Pred očima nam je primjer sv. Franje Ksaverskog koji je, među ostalima, radio godinama u teškim kušnjama i mukama kako bi spasio duše i proširio spasonosnu vjeru svim narodima. Sveti je Franjo Ksaverski u svome životu obratio više ljudi od bilo koga još od apostola svetoga Pavla. Krstio je preko 50.000 ljudi u 10 godina, preobratio je čitav grad Goau u Indiji i dugo je radio u Japanu. Gdje su naši misionari danas? Jesu li nestali zbog toga što više za njih ne molimo?

Iskorijenjenje krivovjerja
Živimo u opasnim vremenima gdje se zabluda promiče kao napredak. Moglo bi se reći da je prosječni katolik danas izložen većem broju krivovjerja i zabluda nego ikad u povijesti. Modernizam, sinteza svih krivovjerja, zajedno s relativizmom, subjektivizmom, vjerskom slobodom i lažnim ekumenizmom truje umove mnogih u Crkvi. I ova se pošast krivovjerja toliko širi da je također zarazila svećenike. Što možemo učiniti da to zaustavimo? Kako da se suprotstavimo ovom krivovjerju? Molimo li Boga da, po Našoj Gospi, slomi krivovjerje?

Obraćenje grješnika
Blažena je Majka u Fatimi rekla da mnoge duše idu u pakao jer nema nikog tko za njih moli. Što mi činimo da savjetujemo dvoumne, u duhu ljubavi ukorimo grešnike i da napravimo zadovoljštinu za grijehe drugih? Možemo moliti svetu uru zadovoljštine za grijehe, moliti krunicu zadovoljštine za grijehe ili prikazati sve naše dnevne molitve i djela na tu nakanu.

Mir i sloga među kršćanskim vladarima
Prije samo 100 godina svijet je bio uronjen u „rat koji će doći do kraja svih ratova“, a katolički su se narodi međusobno borili i razarali jedni druge. Kako je vjera opadala u društvu, osobito u Europi, vidjeli smo porast ateističkih demokratskih naroda. Bog više nije Kralj svih vjekova. Narodi tvrde da vladari dobivaju vlast od onih kojima se vlada, nema mjesta za Boga. Ali kako bi danas izgledao naš svijet da stari kraljevi, kralj Francuske, kralj Bavarske, kralj Belgije, danas vladaju kao pravi vladari koji promiču prava Boga i obnavljaju pravu ljubav prema svima? Molimo li da se vrate prave katoličke vlade poput stare Francuske ili Ekvadora pod Garciom Morenom?

Daljnja dobrobit kršćana

Sveti Otac, sluga slugu Božjih, može nas svojim primjerom podučiti kako ljubiti svoga bližnjega i činiti tjelesna, kao i duhovna djela milosrđa. Ako ste pročitali knjigu Thomasa Woodsa „Kako je Katolička Crkva izgradila zapadnu civilizaciju“, sjetit ćete se da dr. Woods spominje raznolika, nebrojena postignuća monaštva. Među njih ne ubrajamo samo očuvanje pismenosti i neprocjenjive drevne knjige, nego i nebrojena djela ljubavi, prva široka uporaba snage vode, poljoprivredni uzgoj, pročišćavanje ogromnih područja zemlje na koju se dotad nije moglo naseliti, stvaranje kompleksa astronomskih satova, stvaranje šampanjca i brojna druga značajna postignuća. Naš dug prema monasima za njihov rad izgrađivanja naše civilizacije je velik. Dobrobit kršćanskih naroda može napredovati samo onda kad se vratimo Bogu i ponovno uzvisimo svetu Katoličku crkvu. Zaista, dio ove obnove mora uključivati molitvu za rast redovničkih zvanja. Neka jednom vidimo povratak toga sretnog dan kad samostani će pokriti naše zemlje i kad će se te svete duše moliti dan i noć za svoju kršćansku braću.

Zaključak

Jao, ako smo otpali od navike molitve na nakane Svetoga Oca zbog očaja ili žalosti zbog onoga što se događa u Crkvi, obnovimo revnost molitve na nakane Svetoga Oca. Dok to činimo, neka nam ovih šest nakana bude u prvome planu u našemu umu.

Matthew Plese

Izvor

Ovaj je članak preveden i objavljen uz dopuštenje Fatima Centera - fatima.org

Papa: Crkva mora naučiti kako napustiti stare „Tradicije“

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/06/papa-crkva-mora-nauciti-kako-napustiti.html

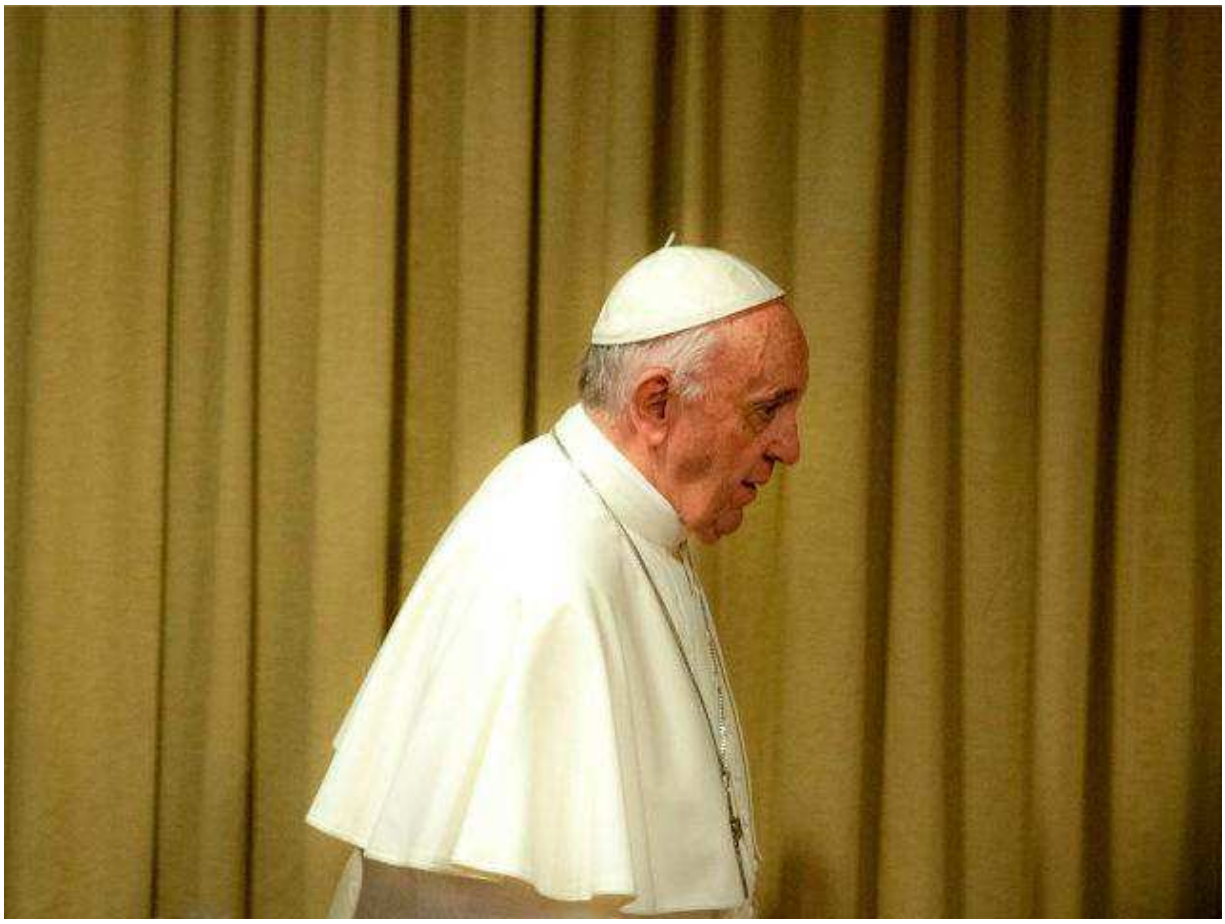

Sudeći prema ovome članku krivi duhovi ne prestaju puhati i to od vrha Crkvene hijerarhije. Dobro stara poslovica kaže riba smrdi od glave...

Grješka je za Crkvu da pokušava zadržati stare tradicije ili dati jasne odgovore na sve, izjavio je papa Franjo u četvrtak.
Isus je namjerno izostavio reći svojim učenicima mnoge stvari tako da bi Crkva mogla naučiti kako odbaciti želju za jasnoćom i redom, kazao je Papa sudionicima XXI. Opće skupštine Međunarodnoga Karitasa. Snimku možete poslušati OVDJE.

Kad su pogani prvi put prigrlili kršćansku vjeru, postavilo se pitanje hoće li se morati pridržavati svih propisa židovskog zakona, o čemu Isus nikada nije govorio, istaknuo je papa.
Ne dajući uvijek "jasna pravila" koja bi brzo riješila probleme, Isus je štitio Crkvu od iskušenja "učinkovitosti", rekao je Franjo, što je želja Crkve da sve bude sve pod kontrolom, izbjegavajući iznenađenja, sa svojim programom uvijek u redu. Ovo nije način na koji Gospodin djeluje, nastavio je. On ne šalje odgovore s neba. "On šalje Duha Svetoga."

"Isus ne želi da Crkva bude savršen model, zadovoljan svojom organizacijom i sposoban braniti svoje dobro ime", rekao je. "Isus nije živio ovako, već na putovanju, ne bojeći se preokreta života."
Živeći kao Isus zahtijeva "hrabrost odricanja", rekao je Pontifeks, spremnost da se odrekne dragocjenih tradicija. Promjena i prilagođavanje ne znači nametanje nečega novoga, rekao je, "ali

ostaviti po strani nešto staro."

Ti rani kršćani morali su naučiti ostaviti “važne vjerske tradicije i propise, dragi izabranim ljudima”, rekao je, čime je u pitanju njihov vrlo “vjerski identitet”.
Na kraju im nije trebala hrpa doktrina i tradicija. ali jednostavna najava da je "Bog ljubav", rekao je Francis, i suočen s tom velikom istinom, "čak i uvjerenja i ljudske tradicije mogu i moraju biti napuštene, jer su više prepreka nego pomoć."

"Bog često pročišćava, pojednostavljuje i tjera nas da rastemo oduzimanjem, a ne dodavanjem, kao što bismo to mogli učiniti", rekao je. "Prava vjera čisti od vezanosti", kazao je. "Kao crkva, nismo pozvani na korporativne kompromise, nego na evanđeosko poduzetništvo."
Papini kritičari često su se žalili da namjerno sije "dvosmislenost", a Pontifeksove riječi u četvrtak ukazuju na to da on posjeduje ovu kritiku kao značku časti jer vidi želju za doktrinarnom jasnoćom kao protu-evanđeosku.
Franjo je slavno odbio odgovoriti četvorici kardinala koji su mu predočili pet pitanja ili "dubia" kako bi razjasnili određena navodno nejasna učenja u svom pismu o učenju iz 2016. Amoris Laetitia (Radost ljubavi).
U 2017., bivši doktrinarni šef američke biskupske konferencije (USCCB) napisao je papi snažno pismo kritizirajući njegovo "namjerno dvosmisleno" učenje, podsmijeh konzervativaca i otpor konstruktivnoj kritici.

Kapucinski svećenik, otac Thomas Weinandy, kojeg je papa Franjo sam imenovao u Vatikansku međunarodnu teološku komisiju 2014. godine, naveo je pet točaka koje ilustriraju "kroničnu konfuziju" koja izgleda kao da karakterizira franjevački pontifikat, naime, namjerna dvosmislenost, prezir prema doktrini, imenovanje heterodoksnih biskupa, sjetvena podjela u Crkvi i osvetoljubivost pred kritikom.

Papina smjernica „ponekad se čini namjerno dvosmislenom“, izjavio je teolog, ostavljajući vjernike zbunjenim i duhovno raštrkano.
"Poučavati s takvim naizgled internacionalnim nedostatkom jasnoće neizbježno riskira griješiti protiv Duha Svetoga, Duha istine", rekao je svećenik. Dok papa optužuje svoje kritičare za stvaranje doktrine u ideologiju, "upravo kršćanska doktrina oslobađa ljude od svjetovnih ideologija i jamči da oni zapravo propovijedaju i poučavaju autentično, životvorno Evanđelje", rekao je Weinandy.

Ostali promatrači pripisuju Papinu uobičajenu neodređenost njegovoj formaciji u isusovačkom redu. “Za one koji ne poznaju jezuite”, napisao je Dominic Lynch u Federalistu, “nejasna i porozna doktrina je gotovo njihov raison d'être. Doista, toliko je zapečeno da je pronalaženje konzervativnog isusovca teže nego pronalaženje liberala u Zapadnom Teksasu.

Izvor

Fatimski vidioci

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/06/fatimski-vidioci.html

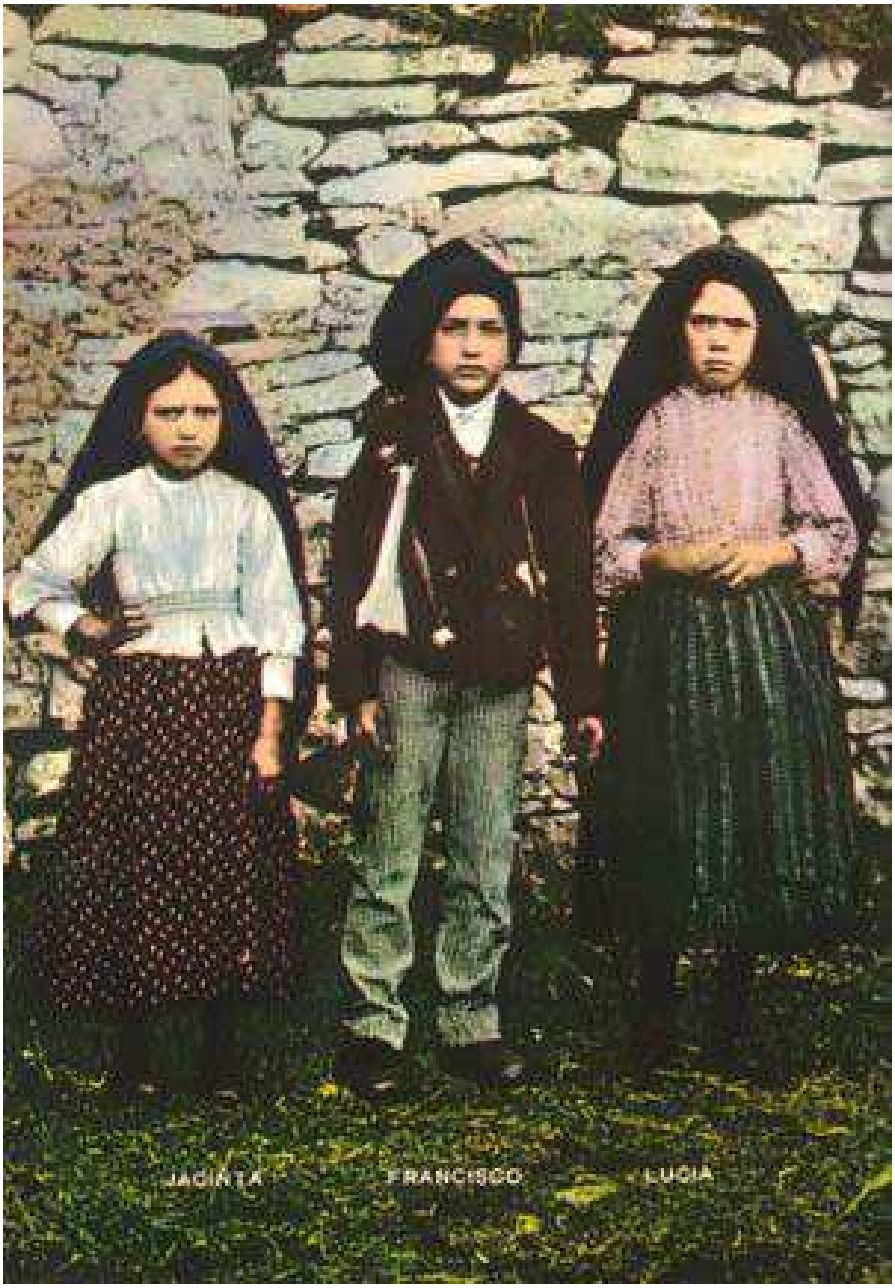

Čitajući o fatimskim vidiocima prekrasan mi se vidik otvorio upravo u njihovim čistim i Bogu predanim srcima. Titule, bogatstva i zemaljske stvari su bijeda i jad, ako ne služe Gospodinu. Jedino što vrijedi je staviti sve u svrhu služenja Gospodinu. U tome je ključ za vječnu radost. Najviše je potrebno, a što traži i žrtvu sabranost, molitva i osluškivanje u tišini. Mali vidioci bili su neškolovani i iz siromašnih obitelji, ali su baštinili vjeru, jednostavnost, predanost, pouzdanje i pobožnost. To je ono što nam svima treba.

Tri ukazanja Anđela Portugala 1916. i poziv na molitvu, pripremila su njihova srca na skora Gospina ukazanja od svibnja do listopada 1917.

Pri tom ih se najviše dojmilo viđenje pakla koje su vidjeli u trećem Gospinu ukazanju.

Prema uzoru vidioca iz Fatime molimo u ovim apokaliptičnim vremenima koja nisu ni malo laka za čvrstu i nepokolebljivu vjeru, ustrajnost u nošenju križa, za snagu sv. Duha da se odupremo i onim
pastirima bilo duhovnim bilo državnim koji nas vode krivo te uz Božju pomoć budemo i njima svijetlo kako bi se i oni mogli spasiti jer ono što čine, čine iz zasljepljenosti. Moleći za njih mislimo na one duše koje oni vode. Bog želi da se sve duše spase. Činimo pokoru i žrtvu.

Molimo svetu krunicu, trpimo prikazujući i vjerujući kako zaista to ima smisla. Ako se malo odmaknemo od Fatime i pročitamo sv. Pismo, vidjet ćemo kako nas i sv. Pavao poziva upravo na to.

Oremus pro invicem!

Sveti Francisco Marto

Francisco je bio šesto od sedmero djece u obitelji (1908.-1919.). Nježan, ljubitelj prirode i životinja te se rado igrao s drugom djecom posebno Jacintom i Lucijom. On nikad nije čuo Gospine riječi, već je samo imao milost vidjeti Gospin lik i osjetiti Njezinu prisutnost. Božji plan o njegovom životu objavila mu je Lucija, koja mu je rekla, ako izmoli mnogo krunica da će ići u raj. Na isti je način saznao da će on i Jacinta živjeti još vrlo kratko. Gospi je obećao da će izmoliti krunica koliko god Ona bude htjela. Često je svoje vrijeme provodio u molitvi i razmatranju pred Svetohraništem. Preokupacija mu je bila dati zadovoljštinu i utješiti Gospodina i Gospu zbog tolikih grješnika. Tad je imao tek 11 godina!

Kad su ga pitali što bi htio biti, odgovarao je:“Ne želim biti ništa, želim ići u raj!“
Istaknuo se u otporu mjesnim vlastima i nastojanju župnika da zaniječu sve u vezi ukazanja. 1918. Zavladala je u cijelom svijetu tzv.španjolska gripa koja je pokosila mnoge. Francisco više nije mogao moliti krunicu i zatražio je svetu Pričest. Na svojoj samrti svetu Pričest je primio prvi i posljednji put.

Sveta Jacinta Marto

Jacinta je bila najmlađa. Puna energije i pomalo dječje svojeglava. Živjela je od 1910.-1920. Od najranije dobi imala je veliku ljubav prema Gospodinu. S pet godina rasplakala se kad je čula za Gospodinovu muku, obečavši da ga nikad više neće povrijediti niti sagriješiti. Od svih prijatelja najviše je voljela Luciju. S njom je zajedno čuvala ovce.
Obećala je Gospi 1917. Da neće nikome ništa reći, ali nije izdržala. Ispričala je u svojoj obitelji o ukazanjima, a oni cijelom selu. Reakcije su bile ismijavajuće, a Jacinta se zbog toga jako kajala.
Viđenje pakla čini se da je na nju najviše utjecalo. Kako bi žrtvom spasila grješnike, prednjačila je u raznim oblicima mrtvljenja. Za vrijeme bolesti izlazila bi i molila klečeći itd. Oboljela je od tuberkuloze 1920. te preminula nakon svojeg mlađeg brata.

Službenica Božja Sestra Lucija

Bila je najmlađa od sedmero djece u obitelji, a najstarija od djece vidioca. Bila je dominantne naravi i imala osobine vođe. Nakon ukazanja, završila je školovanje i 1925. ušla u samostan Sestara sv. Doroteje u Španjolskoj. 1946. Prešla je u stroži kontemplativni red Bosonogih karmelićanki i samostan sv. Terezije Avilske u Coimbri. Jedina je od vidioca koja je s Gospom razgovarala. Gospa ju je zamolila da uspostavi pobožnost prema Njezinu Bezgrješnom Srcu.

Gospa joj je povjerila tajne, a zadnja tajna još uvijek nije do kraja otkrivena.

Djelomično iz Savez s Marijom

Devet zapreka koje nas udaljuju od sjedinjenja s Bogom

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/06/devet-zapreka-koje-nas-udaljuju-od.html

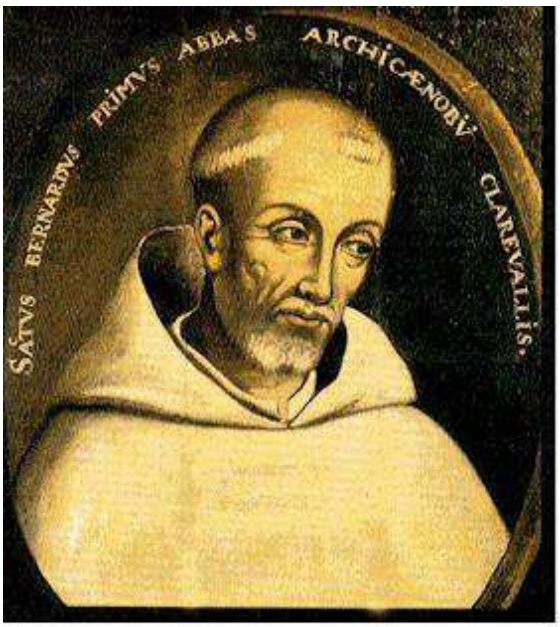

St. Bernard of Clairvaux
Doctor Mellifluus

Let us work for the food which does not perish – our salvation. Let us work in the vineyard of the Lord to earn our daily wage in the wisdom which says: Those who work in me will not sin. Christ tells us: The field is the world. Let us work in it and dig up wisdom, its hidden treasure, a treasure we all look for and want to obtain.

Hajdemo raditi za hranu koja se ne kvari – naše spasenje.
Hajdemo raditi u vinogradu Gospodnjemu da zaradimo
dnevnu plaću u mudrosti koja glasi:
„Oni koji rade u meni, neće griješiti.“
Krist nam kaže:
„Polje je svijet. Hajdemo raditi u njemu i iskopati mudrost,
njeno skriveno blago, blago koje mi svi tražimo i želimo postići.“

Prva zapreka su grijesi, mali i veliki. Laki grijesi gase žar ljubavi prema Bogu i bližnjemu.Treba ih se kloniti zbog zla koje nose sa sobom i zbog dobra koje sprječavaju.

Druga zapreka je grižnja savjesti koja proizlazi iz grijeha. Uznemiruje dušu, oslabljuje duševne moći i čovjeka čine bespomoćnim i beskorisnim za dobra djela.

Treća zapreka je ogorčenost, tjeskoba srca i prekomjerna žalost jer s njima ne mogu biti zajedno i s njima se ne može složiti blagodat i milina dobre savjesti i duhovna radost čovjekova srca.

Četvrta smetnja su pretjerane brige koje uznemiruju srce i ne dopuštaju da ga obuzme duhovni san koji proizlazi iz čestih molitava. Djeluju uznemirujuće i udaljuju čovjeka od sjedinjenja s Bogom.

Peta smetnja je velika zauzetost i mnoštvo poslova. To čovjeku oduzima sve vrijeme i guši mu srce. Ne da mu ni malo mira ili vremena da bi se nesmetano mogao baviti Bogom.

Šesta zapreka su naslade i zadovoljavanje osjetila. Ovo čini čovjeka nedostojnim da se okrijepi duhovnim utjehama. Sveti Bernard kaže: "Onaj koji slijedi svjetovne utjehe nije dostojan posjeta Duha Svetoga."

Sedma je neuredno uživanje u jelu i pilu, dugotrajne i raskošne gozbe, jer one čovjeka čine nesposobnim za sveta bdijenja i pobožne vježbe. Kad je tijelo opterećeno mnogom hranom i prenatrpano, duh se ne može slobodno uzdizati i uznositi u viša područja.

Osma zapreka je radoznalost osjetila i razuma. To je onda kad čovjek hoće vidjeti, čuti, znati novosti jer to oduzima dragocjeno vrijeme, smućuje srce i rastresa dušu na sve strane. To uvelike šteti bližem odnosu s Bogom.

Deveta je lakoumno propuštanje uobičajenih pobožnih vježba osim kad ih se ispušta ili odgađa iz kakva pobožna razloga ili kad to zahtijevaju prilike. Duh pobožnosti je **jako nježan i jednom kad se izgubi, ne vraća se ili to biva s velikom teškoćom.**
Ukoliko se naš život s Bogom neprestano ne zalijeva, on se počne sušiti i ugiba.
Zato neki s pravom kažu da onaj tko se bavi promatranjem ili kontemplacijom, motrenjem Boga mora biti gluh, slijep i nijem. Što se bude manje kretao među onim što je vani, to će u nutrini uživati veći mir i sabranost.

Sveti Petar Alkantarski, duhovnik svete Terezije Avilske
(Poznato je kako je sveta Terezija tražila uvijek mudroga duhovnika. Tako da su napisani savjeti riječi mudrosti i siguran put do duhovnog iskustva i bliskosti s Bogom. Sveti Petar Alkantarski je već za života došao na glas svetosti. Provodio je veoma strog i oštar pokornički život. Gotovo da uopće nije spavao, a i hranio se vrlo oskudno. Moramo znati da ono što je jednom svecu krepost nama može biti grijeh. Tako ne preporučam iscrpljivanje nespavanjem već radije buđenje i lijeganje na vrijeme, s prirodom. Ostali zapisani savjeti će uvelike koristiti, ako ih ustrajno primjenjujemo.)

CIVITAS SANCTI TUI FACTA EST DESERTA

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/06/civitas-sancti-tui-facta-est-deserta.html

„Civitas sancti tui facta est deserta Sion deserta facta est Hierusalem desolata.“

„Opustješe sveti gradovi tvoji, Sion pustinja posta, i pustoš Jeruzalem.“ (Izaija 64,9)

Izlazak

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/06/izlazak.html

Mojsije reče narodu: "NE BOJTE SE! Stojte čvrsto pa ćete vidjeti spasenje Gospodnje, ono što će Gospodin za vas učiniti... Gospodin će se boriti za vas. Budite mirni!" (Izlazak 14, 13-14)

Potrebno je ostati čvrst i vjeran Gospodinu. Imati vjeru da bi Gospodin mogao učiniti čudo u vašim životima. Vjera je preduvjet. Budite mirni i vjerni i vidjet ćete koja prekrasna djela Bog čini u vašim životima...

Krist nam se neprekidno daruje do kraja, darujmo se i mi Njemu!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/06/krist-nam-se-neprekidno-daruje-do-kraja.html

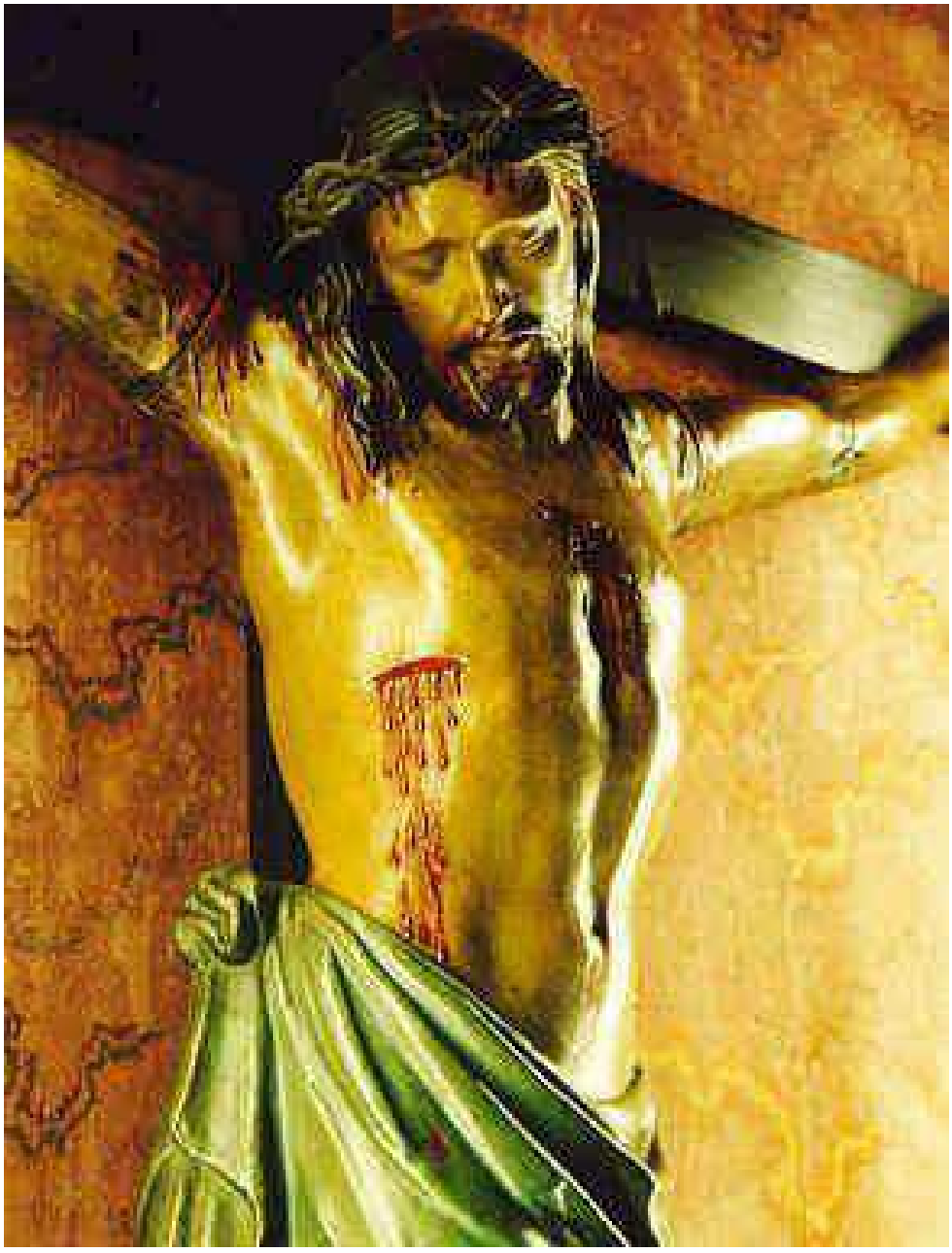

"Ne živimo za sebe, sve treba gledati u nacrtima Božjim. Naše sadašnje boli - ako dosežu vrhunac i ako bismo i sami bili žrtvovani u velikoj nevolji – pripravljaju buduće i sigurne trijumfe Crkve.

Trebalo je da Krist trpi i tako uđe u svoju slavu. I Crkva i duše trebaju proći istim putem. Crkva ne živi samo jedan dan. Kada su mučenici padali kao što padaju zimi snježne pahulje, nije li se moglo vjerovati kako je sve izgubljeno? Ne, njihova krv pripremala je trijumfe budućnosti.

Za žrtvu treba krvi, krvi srca ili krvi iz žila! Naš Gospodin dao je obje odjednom. Darujmo s Blaženom Djevicom Marijom barem krv srca!"

Izvor

Glavni vatikanski egzorcist Amorth: Padre Pio znao je treću tajnu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2017/12/glavni-vatikanski-egzorcist-amorth.html

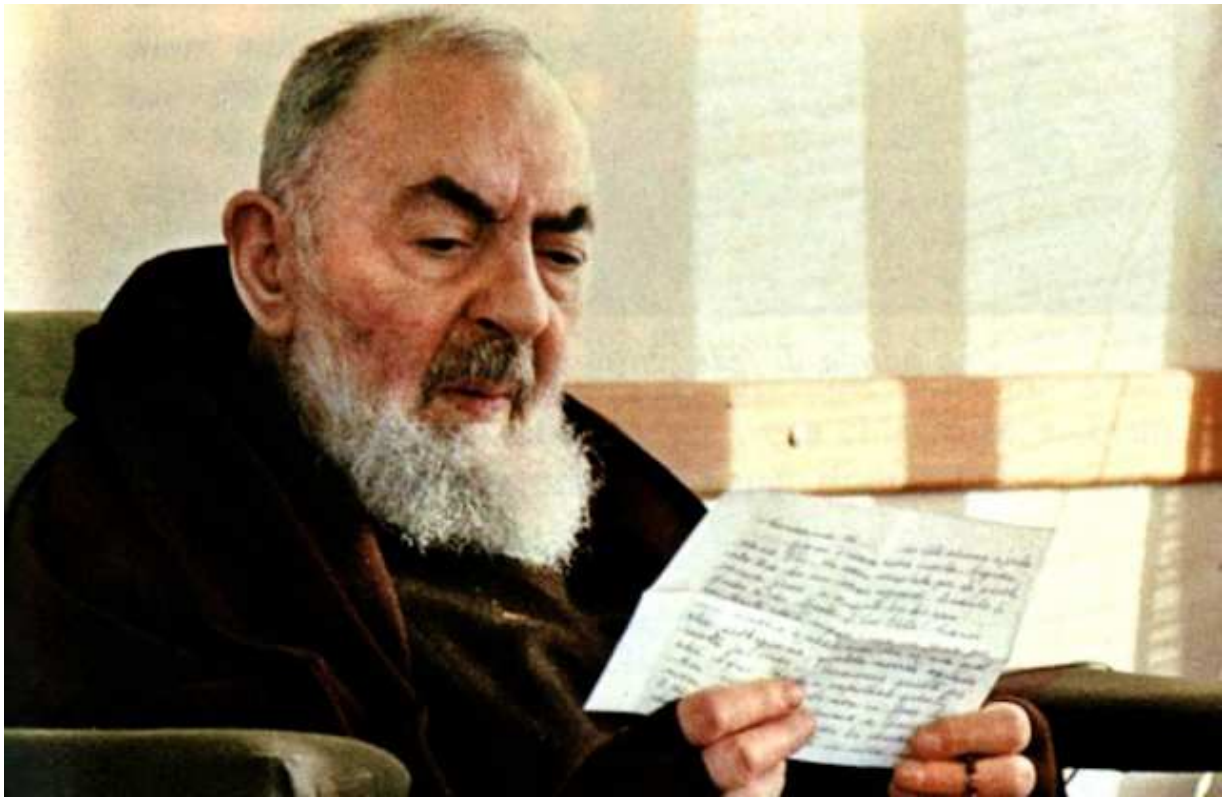

U nedavnom članku o fatimskoj tajni, Steve Skojec, osnivač i urednik *OnePeterFive,* objavio je, koliko je meni poznato, po prvi put na engleskom jeziku riječi glavnog vatikanskog egzorcista oca Gabrielea Amortha (umro 2016.) o Padre Piju i njegovom poznavanju treće fatimske tajne. Te riječi dolaze iz nedavno objavljene knjige autora Joséa Marije Zavala pod naslovom "Najbolje čuvana fatimska tajna" (El Secreto Mejor Guardado de Fátima). Suradnik *OnePeterFive*-a Andrew Guernsey uvelike je pomogao u pronalaženju ovih citata. Budući da je Skojecov članak podugačak, mnogi čitatelji možda nisu shvatili važnost intervjua s ocem Amorthom, objavljenim tek nakon smrti tog svećenika. U tekstu koji slijedu citirat ću opsežno objavu Stevea Skojeca u kojem se po prvi put govori o tome kako je otac Amorth bio uvjeren da se posvećenje Rusije nije dogodilo, a potom započinje širu raspravu o Fatimi.

Otac Gabriele Amorth

"To (komadić slagalice o Fatimi) je došlo u obliku intervjua s veoma poznatim (a sad pokojnim) rimskim egzorcistom Gabrieleom Amorthom kojeg je također vodio José María Zavala. Velečasni Amorth osobno je poznavao sv. (Padre) Pija 26 godina te je od ove važne figure katoličke svetosti 20. stoljeća tvrdio da je saznao sadržaj Treće fatimske tajne. Zavala je intervjuirao oca Amortha 2011. i nije objavljivao intervju sve do smrti egzorcista, kad ga je objavio u svojoj knjizi o Fatimi. U tom intervjuu otac Amorth govori, kao što je govorio i drugdje, kako ne misli da je posvećenje svijeta od strane pape Ivana Pavla II 1984.
bilo dovoljno da udovolji zahtjevu Gospe.

"Tada nije bilo takve posvete", kaže otac Amorth. "Svjedočio sam činu. Bio sam na Trgu svetog Petra to nedjeljno popodne, veoma blizu papi. Toliko blizu da sam ga gotovo mogao dotaknuti."

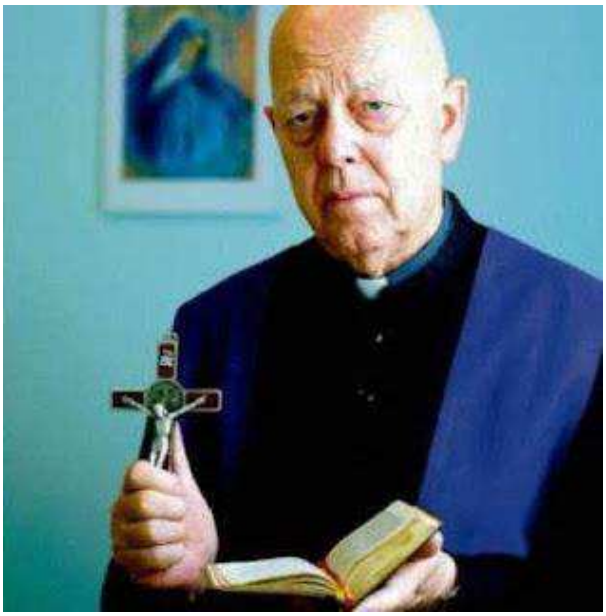

Kada ga je Zavala upitao zašto tako snažno vjeruje da posvećenje nije bilo izvršeno, otac Amorth je odgovorio: “Vrlo jednostavno: Ivan Pavao II je želio izričito spomenuti Rusiju, ali na kraju nije!”

Zavala je nastavio tu temu s ocem Amorthom, govoreći da je sestra Lucija sama (kao što je spomenuto gore) rekla da je Nebo prihvatilo posvećenje. Opisao je nepovjerljivu reakciju oca Amortha. “Lucija je to rekla?”, upitao je. Zavala nastavlja:

“Pa, kardinal Tarcisio Bertone rekao je to 2000., “skrivajući se” iza pisma Lucije iz studenog 1989. u kojem ona navodi da je Nebo prihvatilo posvećenje unatoč jednom od najvažnijih uvjeta.

“Jeste li vi vidjeli to pismo?” upitao je kao da provodi policijsko ispitivanje tražeći dokaz,

“Nikada”, rekao sam izrično.

“Mislim da ga nikada nećete ni vidjeti jer sam siguran da ga Lucija nije nikad napisala”.

“Kako možete biti tako sigurni u to?”

“Ako Bertone ima to pismo, zašto ga nije pokazao kad je objavio Treću fatimsku tajnu? Jednostavna fotokopija rukopisa u službenom dosjeu Vatikana bila bi dovoljna da odagna svaku sumnju. Ako je Vatikan pokazivao dokumente vezane uz Luciju i u manje bitnim stvarima, zbog kojeg bi razloga zatajili jedini dokaz koje, po Bertoneu, potvrđuje nešto toliko važno kao što je to posvećenje koje je obavio Ivan Pavao II.?

“Da, čudno je to”, priznao sam.

“Mislite li zaista da je Luciji trebalo pet godina da napiše da je posvećenje stvarno prihvaćeno? I da je Bertone čekao 16 godina da objavi valjanost nečeg toliko važnog kao posvećenje Rusiji Bezgrješnom Srcu Marijinu?” Glas oca Amortha zvučao je poput suhog lišća.

“To je sve uistinu veoma čudno”, kimnuo je glavom ponovno Zavala.

Štoviše, dodao je, ako je posvećenje Bezgrješnom Srcu Marijinom koje je učinio Pio XII 1942 bilo samo djelomično prihvaćeno (jer nije izričito spomenuta Rusija), pa je Isus rekao da će rat biti samo skraćen, a ne odmah završen, zašto bi se sada predomislio u slučaju Ivana Pavla II, ako ni ovom prilikom nije bila spomenuta Rusija?

“Da, to bi bilo nelogično.”

“Poprilično”.

“I?”

“Ne sumnjam da se posvećenje nije dogodilo prema zahtjevima koje je postavila Djevica. Ali ne smijemo izgubiti iz vida ono što nam je htjela poručiti po Luciji: Na kraju će moje Bezgrješno Srce pobijediti. Sveti će otac posvetiti Rusiju meni i svijetu će biti darovano razdoblje mira…”

Na ovom mjestu intervju skreće s teme o Fatimi, ali Zavala joj se kasnije vraća:

“Oprostite mi što inzistiram na Trećoj fatimskoj tajni: je li Padre Pio tajnu povezao s gubitkom vjere u samoj Crkvi?”

Otac Gabriele namrštio je obrve i izbacio bradu. Djelovao je povrijeđeno.

“Doista”, rekao je, “jednog dana Padre Pio rekao mi je veoma tužno: Znaš li što, Gabriele? Sotona je ušao u sama njedra Crkve i kroz kratko vrijeme započet će svoju vladavinu lažnom Crkvom.”

“O moj Bože! Neka vrsta antikrista! Kada vam je to prorekao?”, upitao je Zavala.

“Vjerojatno oko 1960. godine jer sam tad već bio svećenik”.

“Je li zbog toga Ivan XXIII toliko paničario oko objave Treće fatimske tajne kako ljudi ne bi mislili da je on nekakav antipapa ili tako nešto?”

Jedva primjetan smiješak pojavio se na licu oca Amortha.

“Je li vam Padre Pio rekao još nešto o dolazećim katastrofama: potresima, poplavama, ratovima, epidemijama, gladi? Je li ukazivao na ista zla proročena u Svetom pismu?”, upitao je g. Zavala.

“Nisu mu bile važne takve stvari, koliko god su se one pokazale strašnima. Pridavao je važnost samo velikom otpadu od vjere u Crkvi. To ga je pitanje uistinu mučilo i za to se molio i prikazivao velik dio svojih patnji, razapet zbog ljubavi”, rekao je otac Amorth.

“Treća fatimska tajna?”

“Tako je.”

“Postoji li način da se izbjegne nešto toliko strašno, oče Gabriele?”

“Postoji nada, ali ona je beskorisna ako nije popraćena djelima. Počnimo od posvećenja Rusije Bezgrješnom Srcu Marijinom. Molimo svetu krunicu, molimo i vršimo pokoru.”

Ovime završava Skojecovo predstavljanje nekoliko ulomaka iz nove Zavaline knjige o Fatimi.

Otac Amorth ovdje svjedoči o tome što mu je izravno i osobno rekao Padre Pio kojeg je on sam prvi put susreo kad je bio sedamnaestogodišnji mladić. Otac Amorth tvrdi da mu je Padre Pio dopuštao ponekad da čita njegov duhovni dnevnik.

Kao što smo ranije izvještavali, otac Amorth je sam izjavljivao za života da ne vjeruje da se posvećenje Rusije dogodilo (izjavu je upravo potvrdio kardinal Paul Josef Cordes). U prosincu 2015. otac Amorth je izjavio:

"Posvećenje se nije dogodilo. Bio sam tamo 25. ožujka 1984. na Trgu sv. Petra. Bio sam u prvom redu veoma blizu papi. Ivan Pavao II želio je posvetiti Rusiju, ali ljudi iz njegovog okruženja to nisu željeli bojeći se antagonizma pravoslavaca. Gotovo su mu se suprotstavili. Stoga, kad je Njegova Svetost posvetio svijet na koljenima, dodao je rečenicu koja nije bila u podijeljenoj verziji koja je govorila o posveti "posebno onih država za koje si Ti htjela da budu posvećene". Rusija je, dakle, neizravno bila uključena. Međutim, posebnog posvećenja nije bilo. A ono se uvijek može dogoditi. I dogodit će se, doista…

Kao i u slučaju druge duhovne djece Padre Pija - Dr. Inga Dollingera i oca Luigija Ville, na primjer, čini se da je Padre Pio i dalje stvarno s nama, radeći kroz one koje je sreo i vodio dok je još bio na zemlji. Čini se da je dio njegove ostavštine da nam pomaže u teškim vremenima. Molimo se, stoga, Padre Piju iz Pietrelcine i tražimo njegov zagovor!

Izvor

Budući da se u Zagrebu (ne znam kako je dalje) na veliko širi knjiga o tome da je Rusija posvećena što ljude dovodi u ogromnu zabludu jer umjesto da mole dobivaju privide putem knjige ponavljam ovaj post.

O ovoj temi pisali smo i OVDJE i OVDJE . Preporučamo da pročitate kao i mnogo članaka koje smo do sad objavili pod poveznicom GOSPA FATIMSKA ili pogledate video zapise iz Fatima Centra od kojeg imamo posebno dopuštenje objavljivanja njihovih materijala. Otac Gruner je svećenik koji je najviše zaslužan za promicanje Fatime i možete pogledati OVDJE video zapise. Preporučam i OVAJ zapis u kojem otac Gruner jasno govori da se treba moliti za posvećenje Rusije.

Kratka povijest religije – načela i temeljni pojmovi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/06/kratka-povijest-religije-nacela-i.html

1. Budući da je Bog premudro rasporedio sve stvari, koje je stvorio s konačnom svrhom da mu dadu slavu očitovanjem njegovih božanskih savršenosti i čovjek je osobito u vidljivom svijetu, morao promicati i ispuniti tu svrhu, prema svojoj razumnoj naravi, slobodnim djelima svoje volje, tako da Boga upozna i ljubi i da mu služi i na taj način postigne nagradu, koju će mu Bog poslije dati. Ova duhovna sveza ili općeniti zakon, po kojemu se čovjek po svojoj naravi nalazi povezan s Bogom, zove se naravna religija.

2. Međutim, budući da je Bog zbog svoje dobrote želio čovjeku pripremiti mnogo veću i uzvišeniju nagradu, nego što je to čovjek mogao misliti i željeti, i budući da ga je želio učiniti sudionikom svoje vlastite sreće, zbog toga za tu svrhu naravna religija više nije bila

dovoljna, pa je sam Bog htio poučiti čovjeka njegovim vjerskim dužnostima. Iz toga se razumije da je religija od početka morala biti objavljena, odnosno da ju je Bog morao otkriti čovjeku.

3. Bog je zapravo objavio religiju Adamu i prvim patrijarsima, koji su se nizali jedan za drugim, pa su je lako mogli prenositi živeći zajedno dugim životom, dok Bog nije razvio jedan narod, koji će čuvati njegovu objavu sve do dolaska Spasitelja Isusa Krista, utjelovljene Božje riječi, koji je nije ukinuo, nego ju je izvršio, usavršio i povjerio Crkvi da je čuva kroz sve vijeke. Sve to dokazuje povijest religije koja se, to možemo reći, miješa s poviješću čovječanstva. Stoga je jasno da su sve one koje se nazivaju religijama, izvan jedine prave, od Boga objavljene, o kojoj govorimo, tek puke ljudske izmišljotine i iskrivljenosti prave istine, od koje su neke sačuvale jedan dio, ali je i taj pomiješan s mnogim zabludama.

4. Što se tiče sekta, koje su se odvojile od svete, katoličke, apostolske i rimske Crkve, njih su uvijek pokretali i podržavali umišljeni ljudi koji su napustili osjećaj crkvene općenitosti pa su hotimično i tvrdoglavo slijedili neku zabludu, svoju ili tuđu, protiv vjere - to su krivovjerci: S druge pak strane oholi ljudi i željni vlasti koji su sebe držali prosvjetljenijima od svete Crkve, povukli su za sobom jedan dio njezine djece, da - protiv riječi Isusa Krista - razbiju katoličko jedinstvo te se odvoje od Pape i biskupa koji su s njim sjedinjeni, a to su raskolnici. Međutim, vjerni kršćanin katolik, koji svoj um pokorava Božjoj riječi, koju u ime svete Crkve propovijedaju zakoniti pastiri, te koji ispunjava vjerno sveti božanski zakon, sigurno ide putem koji ga vodi posljednjem cilju i što se više poučava u vjeri, to bolje shvaća razumnost svoje vjere.

5. To je doista bio način, koji je Bog ustanovio za neprekidno prenošenje religije: susljedno trajno priopćivanje ljudi između sebe, tako da se istina, koju su naučavali stariji na isti način prenosi na potomstvo. To je moralo trajati i poslije nego što su jedan dio božanskog zakona, po Božjoj volji, tijekom vremena u knjige napisali pisci, koje je On sam nadahnuo.
Ove knjige, napisane po Božjem nadahnuću, zovu se Sveto pismo, svete knjige ili Sveta biblija. Knjige se dijele na Stari zavjet, a to su one, koje su napisane prije dolaska Isusa Krista, i Novi zavjet su one koje su bile napisane poslije njegova dolaska.

6. Ovdje zavjet znači savez, ugovor koji je Bog učinio s ljudima: on će ih spasiti po obećanom Otkupitelju ali uz uvjet da budu vjerovali njegovoj riječi i da se budu pokoravali njegovim zakonima.
Stari je ugovor Bog najprije sklopio s Adamom i Noom, a potom osobito s Abrahamom i njegovim potomstvom. Taj je savez tražio vjeru u budućeg Otkupitelja ili Mesiju i ispunjavanje zakona, koji je Bog dao na početku, a poslije ga je proglasio svom narodu preko Mojsija.
Novi ugovor, poslije dolaska Isusa Krista Otkupitelja i Spasitelja našega, Bog je sklopio sa svima onima koji primaju znak, koji je on ustanovio, a to je krštenje, te koji u nj vjeruju i poštuju njegov zakon, koji je sam Krist došao usavršiti i ispuniti propovijedajući ga osobno i poučavajući izravno svoje apostole. Oni su, primivši zapovijed od božanskog učitelja

posvuda propovijedali sveto evanđelje, to zaista propovijedali svojim glasom i to prije negoli je bilo napisano, kao što je kasnije i bilo napisano po božanskom nadahnuću. Međutim, niti su svi apostoli, a niti samo oni pisali, a sigurno ni jedni ni drugi nisu napisali sve ono, što su vidjeli i čuli.

7. Po svemu što smo rekli i po onomu što smo spomenuli u br. 5, može se shvatiti najveća važnost božanske Predaje, koja je ona ista riječ, koju je Bog živim glasom objavio prvim svojim poslanicima, od kojih je došla do nas neprekidnim nasljedstvom. Stoga se na tu riječ oslanja vjera posve pravilno kao na najčvršći temelj.

8. Ovu božansku Predaju zajedno sa Svetim pismom, a to je potpuno cijela Božja riječ, pisana i prenesena usmeno, povjerio je Isus Krist svom javnom, stalnom i nepogrešivom čuvaru, a to je sveta, katolička i apostolska Crkva, koja, utemeljena upravo na toj božanskoj predaji i oslonjena na vlast, koju je dobila od Boga, i na obećanoj pomoći i vodstvu Duha Svetoga, propisuje koje knjige sadrže božansku objavu, tumači Sveto pismo, određuje točni smisao kad god se o čemu pojavi sumnja, odlučuje u stvarima, koje se odnose na vjeru i ćudoređe i prosuđuje bez priziva o svim pitanjima, koja bi - s obzirom na njihovu najvišu važnost - mogla bilo u čemu zavesti u zabludu misli i osjećaje vjernih kršćana.

9. Ovakav sud pripada djelokrugu jednoga izabranog dijela u Crkvi, koji se zove crkveno učiteljstvo, to jest Crkva koja naučava, koji je u početku bio sastavljen od apostola, a poslije od njihovih nasljednika biskupa na čelu s Papom, to jest s rimskim Prvosvećenikom i nasljednikom svetoga Petra. Vrhovni svećenik, kojemu je Isus Krist udijelio istu nepogrešivost, koju je podijelio Crkvi, a ta mu je nepogrešivost potrebna da čuva jedinstvo i čistoću nauka, kad govori ex cathedra, dakle kao pastir i učitelj svih kršćana, može donijeti sve odluke i sve zaključke, koji se odnose na vjeru i ćudoređe što mu nitko ne može pobijati, a da time ne odbaci i samu vjeru. On uvijek može vršiti svoju vrhovnu vlast u svemu, što se odnosi na disciplinu i dobro upravljanje Crkvom i svi ga vjernici moraju slušati iskrenim poštovanjem pameti i srca. U poslušnosti ovoj vrhovnoj vlasti Crkve i Vrhovnog svećenika koja nam izlaže vjerske istine, propisuje crkvene zakone i naređuje sve što je potrebno za njezinu dobru upravu, nalazi se pravilo naše vjere.

Izvor: Katekizam sv. Pija X

Trostruki vid Srca Isusova

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/06/trostruki-vid-srca-isusova.html

„Sve je tako veliko u našem Gospodinu Isusu Kristu te se čini ako bi se mogli brojati otkucaji njegova Božanskog Srca, svaki bi zaslužio posebno štovanje, jer iz svakoga od njih kao iz izvora proizlaze žive vode milosti. Srce Isusovo ponor je bez dna u kojemu se uvijek nalaze sve uzvišenija, sve bogatija te sve neizmjernija blaga u mjeri u kojoj se više prodire u nju. Ono najdivnije u žrtvi Isusa kao svećenika zbilo se u Njegovom Srcu. Ondje je ljubav pripremila i prinijela žrtvu. Na kraju, ondje se ljubav sama prinijela i žrtvovala.“ Misli blažene Majke Marije od Isusa

Premda je ono u sebi jedno i nedjeljivo, to divno Srce nam se prikazuje pod trostrukim vidom, koji pobožnosti ljubavi i zadovoljštine kao našem činu, utiskuje razdijeljen oblik i drugačiji izraz, ovisno o načinu gledanja na pobožnost kojom Mu se iskazuje štovanje. Ova tri vida su nam susljedno otkrivena: prvi u Cenakulu (Dvorani posljednje večere), drugi u Getsemanskom vrtu, treći na Kalvariji, kad je to Presveto Srce bilo otvoreno vojnikovim kopljem.

I. Cenakul (Dvorana posljednje večere)
Srce Isusovo nam se ponajprije objavljuje u Cenakulu, ili da budemo jasniji, u Svetohraništu, koje u konačnici predstavlja neprekidni i trajni Cenakul uvijek prisutan među nama. Moglo bi ga se nazvati Njegovim Euharistijskim Srcem, budući se u trenutku ustanovljenja Božanske Euharistije Njegova ljubav istrošila poradi ljudi, dosegnuvši krajnje granice Njegove moći ljubavi kako bi im to posvjedočio. Taj vid nam je Isus Krist posebno prikazao u svojoj objavi; želio je također da prvi i poseban objekt te nove pobožnosti u čast

Njegovom Srcu bude prepoznavanje Njegove beskrajne ljubavi u Sakramentu naših Oltara, i davanje zadovoljštine za uvrede koje Mu nanosimo. On sâm se udostojao pokazati oblik štovanja i zadovoljštine: to je ponajprije svetkovina Presvetog Srca u petak nakon osmine Tijelova, te Pričest prvog petka u mjesecu. Razvijajući i uopćavajući tu nakanu Isusa Krista, pobožnost je nedavno dovela do stvaranja Djela **Pričesti radi zadovoljštine**. Ne bismo mogli bolje zadovoljiti želju dobrog Učitelja osim po priznavanju ljubavi i tješenju Njegovih boli na najučinkovitiji način.

II. Getsemanski vrt
Drugi vid Srca Isusova jest Getsemanski vrt, koji nam je prikazan u otajstvu Njegove muke; kad je na svoje Srce preuzeo sva zlodjela svijeta kako bi ih okajao svojim suzama i svojom krvi, te je istovremeno želio osjetiti sve združene boli čovječanstva kako bi ih preobrazio i posvetio: strahovite muke koje je moguće razumjeti jedino po pravednosti ljubavi koja ih je željela podnijeti. Poradi sličnih boli i takve ljubavi, Isus od nas traži ljubav punu razumijevanja i sućuti, i On sam pokazuje oblik i način prakticiranja **Svete ure**, koju traži od svete Margarete Marije kao čin poštovanja i utjehe koji su potrebni Njegovom Srcu. I u tom slučaju, samilost je, da bi odgovorila toj Isusovoj želji, dovela do nastanka pobožnosti **Umirućem Srcu**.

"Srce Isusovo u smrtnoj borbi u Vrtu traži da Ga se časti probodenog na Križu i da se Krvlju njegove rane plaća trijumf Crkve. O božanske boli toga Srca, koje je toliko trpjelo, koje se uronilo u agoniju, koje se dalo probosti i darovalo posljednju kap svoje Krvi u samoj smrti i koje je postalo otvoreno da bismo u Njemu u isti mah, čitali njegovu ljubav i njegovo mučeništvo. Ono je toliko ljubilo, ljubimo Ga! U svako doba ono se žrtvuje na Oltaru kao Euharistijska Žrtva i ondje očekuje krvne žrtve, naše duše, da ih uznese s Njim, da ih prinese i žrtvuje u istoj žrtvi.

Živimo samo za jednu želju koja me žari, a to je da Srce Učiteljevo bude priznato, ljubljeno, slavljeno kao Kralj srdaca. Bogu uznositi Presveto Srce Isusovo da bi trijumfirao, a mi bili poništeni za Njega! Neka sve u nama i oko nas, djela našeg života, osjećaji naših srdaca, naša trpljenja, naše žrtve i naša smrt proglašuju Kraljevstvo i pjevaju slavu Srca Isusova kojemu se klanjamo."
Misli blažene Marije Deluil – Martiny, utemeljiteljice Reda Kćeri Srca Isusova

III. Kalvarija

Iz ovog vida proizlazi početak i naziv **Počasne straže (Ovdje se nalazi Pristupnica za Počasnu stražu i kontakt za sestre kojima se šalje pristupnica. Pročitajte i ovaj tekst.)**

Tu je konačno i treći vid Srca Isusova, a to je Kalvarija koja nam ga otkriva, onda kad je Njegov bok bio otvoren vojnikovim kopljem, i kada krv i voda potekoše iz Njegove rane. Velika je tajna kraljevstvo Isusa Krista u srcima.

Na križu je Isus Krist, kako su priznali svi Oci, svečano otkrio svoje kraljevanje nad dušama. Križ je Njegovo prijestolje ljubavi, a naslov Njegovog kraljevanja su Njegovi neprijatelji napisali ponad Njegove glave; ipak, to je napisano ponajprije u Njegovom srcu krvlju i vodom što istječu iz Njegove svete rane.

Nevina Dječica

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/07/nevina-djecica.html

Herod je, shvativši da su ga mudraci obmanuli, bio preplavljen gnjevom i tjeskobnim strahovima. Da bi ostvario svoj plan da će ubiti Mesiju, za kim su svi narodi čeznuli i koga je Izrael iščekivao, donio je krvavu odluku da će ubiti svu mušku djecu u Betlehemu i susjednom području koja nisu napunila dvije godine. Ovaj primjer daje nam promotriti koliko je slijepa i žestoka strast za visokim položajem. Ove su okrutne naredbe smjesta dane vojnicima koji su odjednom okružili grad Betlehem i poubijali svu mušku djecu koja su rođena zadnje dvije godine u tom i susjednim gradovima i selima. U ovo više nego zvjersko barbarstvo skoro da ne bismo mogli povjerovati, da to nije bilo Herodovo maslo i da častohleplje nije bilo pobuda. Ovaj je pokolj bio popraćen takvim kricima majki i djece, da ga sv. Matej povezuje s Jeremijinim proročanstvom za koje se dijelom može smatrati da se neposrednije odnosi na babilonsko sužanjstvo, ali koje je svakako dobilo svoje najprimjetnije ispunjenje u to vrijeme. *„U Rami se čuje tužba, mnogi plač i jauk: Rahela plače za djecom svojom i ne će da se utješi, jer ih više nema.“*

Rama je selo nedaleko od tog grada i Rahelina grobnica bila je na polju koje mu pripada. Pokolj se vjerojatno protezao i na susjedno pleme Benjaminovo koje je korijene vuklo od Rahele. Etiopljani u svojoj liturgiji i Grci u svome kalendaru spominju četrnaest tisuća djece ubijene tom prigodom, ali taj broj prelazi sve granice i nije potvrđen od nikakvog autoriteta koji ima težinu. Nevine žrtve bile su neokaljano janje Božje i kakva li je sreća bila takva smrt za ove slavne mučenike.

Uzeto iz „Života svetaca“ o. Albana Butlera

Blizu je utjeha koju žele vaša srca

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/07/blizu-je-utjeha-koju-zele-vasa-srca.html

"Uvijek ostaje istina da se ni list ne miče bez Boga. Koliko su veća Njegova iskušenja, toliko je bliže Božje obodrenje. Dakle, blizu je utjeha koju žele vaša srca."

„Čudim se svakog časa kako čovjek može staviti na kocku spas svoje duše zbog sasvim ništavnih i prolaznih razloga.“

Sv. Leopold Bogdan Mandić

Nekoliko fotografija s hodočašća

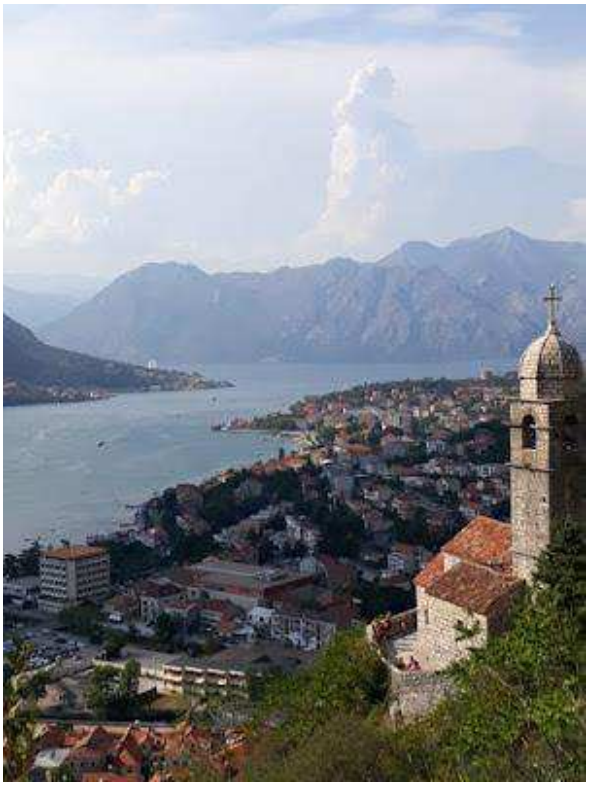

Zaljev hrvatskih svetaca (prostran je i razgranati zaljev na Crnogorskom primorju, u blizini granice s Hrvatskom i BiH)

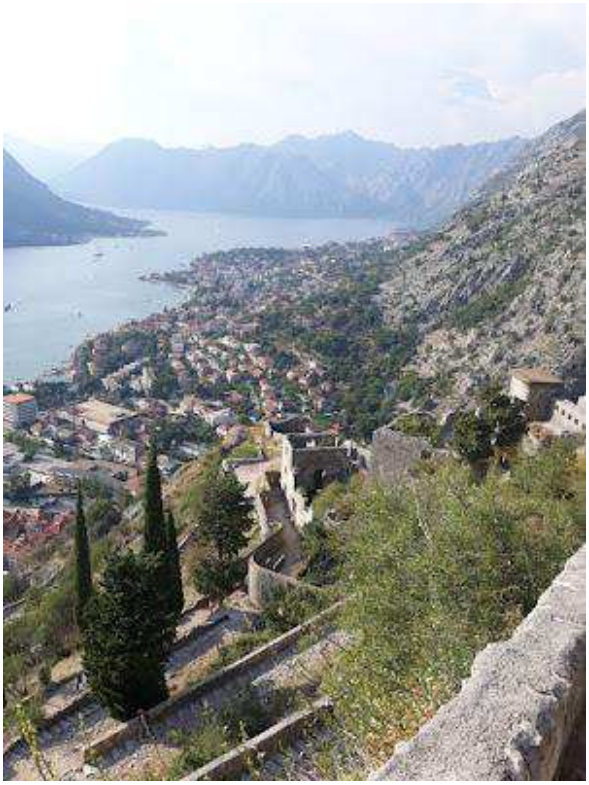

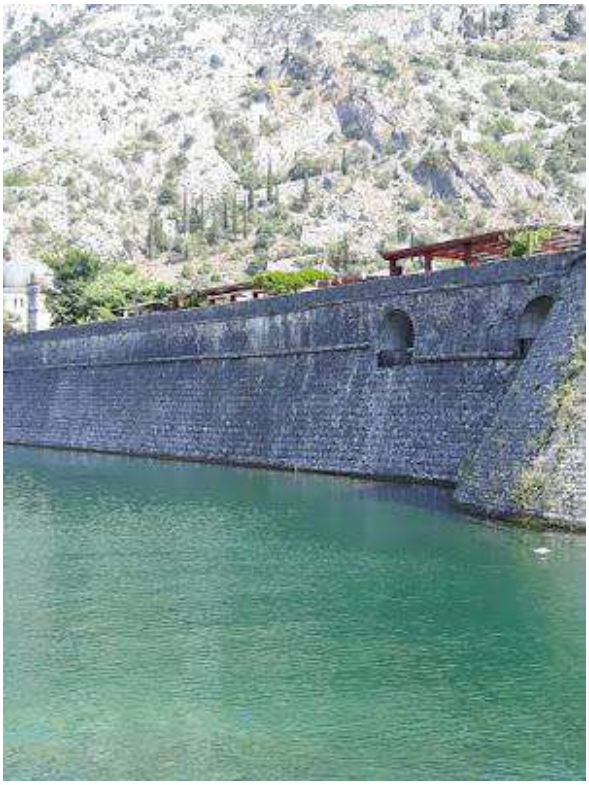

Čudotvorna medaljica na smrtnoj postelji umiruće osobe (svjedočanstvo)

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/07/cudotvorna-medaljica-na-smrtnoj.html

Pripovijeda časna i medicinska sestra: "Dužnost me pozvala k osobi koja je oboljela od obostrane upale pluća. Odmah sam uvidjela da mu je cijela obitelj daleko od vjere i Boga. Njegova supruga mi je rekla da je on želio da me pozovu, jer poznaje me iz viđenja, ali da moram činiti samo ono što je liječnik odredio, te da se ne smijem upuštati u pitanje vjere. Izrazito mi je naglasila da ne ulazim u područje vjere tijekom razgovora s oboljelim. Sasvim sam se predala brizi za tu oboljelu osobu. Međutim, njegovo stanje je bivalo sve teže. Nisam znala što mogu više učiniti. U subotu sam ga predala Gospi i njezinoj zaštiti. Usudila sam se upitati ga bi li mu smio doći svećenik kratko u posjet. Odgovorio mi je neka ga pozovem. Nažalost primio ga je veoma loše i čak ga je pogrdio. Kad sam ja došla, rekao mi je da ne želi svećenika, a ni sestre i neka se gubim. Unatoč toga, dolazila sam k njemu, iz poslušnosti prema svojoj poglavarici. Svaki put kad bih došla vrijeđao bi me, ali poslušnost i ljubav su me vodili dalje.

Njegova supruga me u čudu gledala i zasigurno se pitala što još dolazim. Jedan dan mi je rekla da se više ne može ništa učiniti. Naime, bolesnik je u potpunosti izgubio svijest, ležao je u komi i više nije govorio. Kleknula sam pored njega, uzela krunicu i počela glasno od srca moliti. Njegova žena je protestirala, a ja sam joj mirno odgovorila budući ste me zvali u početku, ostajem do kraja. Na koljenima, moleći, bespomoćno sam gledala kako se približava smrt. Iznenada mi sine misao da na bolesnika položim Čudotvornu medaljicu. Vrpcu sam mu objesila oko vrata, a medaljicu stavila na srce, koje je kao ludo udaralo u

smrtnoj borbi. Najednom se počeše micati bolesnikove usne, govorio je:" Ja sam proklet, ja sam proklet!"

Ohrabrila sam ga da nije proklet i da nitko tko god je živ na ovoj zemlji nije proklet. Upitao me što mora učiniti da ne bude proklet, a ja sam ga uputila na molitvu. Molio je, ponavljajući za mnom. Onda sam se odvažila i rekla, a sad je potrebno pozvati svećenika. Bolesnik je supruzi naredio da mu pozove svećenika. Svećenik je odmah došao. Bila sam vrlo dirnuta gledajući kako se stvari mijenjaju. Svećenik me upitao što mi je, a ja sam odgovorila kako je presveta Djevica učinila čudo i ukratko mu sve posvjedočila. Nakon toga ostavila sam svećenika samoga s bolesnikom, otišla u kuhinju i moleći zahvaljivala. Poslije dužeg vremena svećenik je došao do mene i rekao mi je da ide po sveto ulje i popudbinu. Otišla sam do bolesnika. Nekoliko trenutaka kasnije bolesnik je primio svetu Pričest nakon mnogo godina u kojima uopće nije primao Hostiju iako je imao sve sakramente. Sveto ulje ga je ojačalo na putu za vječnost. Na bolesnikovu zamolbu zajedno smo zapjevali pjesmu "Isuse, u tebe se ufam." Nakon što smo ju otpjevali nastupio je san i koma. Ostala sam kod njega do zadnjeg njegovog daha. Ovo je za mene snažno iskustvo jer sam doživjela čudesnu Marijinu pomoć. Blagoslovljena Čudotvrna medaljica. Blagoslovljena naša Majka Marija!"

Sestra M.H.

Jao duši ne bude li Krist u njoj nastanjen!

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/07/jao-dusi-ne-bude-li-krist-u-njoj.html

Nekoć je Bog, ljut na Židove, predao Jeruzalem na ruglo njegovim neprijateljima, i Židovima su zagospodarili njegovi mrzitelji te nije bilo više ni blagdana ni prinosa.
Tako i ljut na dušu, zbog prekršaja zapovijedi, predade je neprijateljima, koji je zavedenu posve iznakaziše. Duša u kojoj nema Gospodina s anđelima koji Ga u njoj slave, ispunja se tminama grijeha, ružnim privrženostima i svakovrsnom sramotom. Jao takvoj duši, stan je zvjeradi!
Jao duši ako njome ne šeće Gospodin što glasom svojim goni iz nje zle duhovne zvijeri!
Jao duši ne bude li u njoj Krist nastanjen! Bit će ispunjena smradom zlih nagnuća i postat će stanom svih opačina.
Križem koji je prihvaćen dragovoljno i u duhu pokore iskorjenjuju se sva zla iz duše, trnje i drač zlih duhova. S njim se čupa ljulj grijeha i ognjem spaljuje.

Razmisli sad, kakav želiš da ti je kraj!

Sv. Makarije

Treća fatimska tajna i upozorenje da predstoji strašna apostazija u Crkvi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/07/treca-fatimska-tajna-i-upozorenje-da.html

Svi se svjedoci slažu

Ako je istina, kako se čini i kako vjeruju milijuni vjernika katolika i odgovornih osoba diljem svijeta da Treća tajna ne sadrži samo mračno viđenje „Biskupa odjevena u bijelo“ bez riječi pojašnjenja Gospe Fatimske kako bi se to viđenje trebalo tumačiti, koji bi to dijelovi Tajne nedostajali? Već smo pokušali dati odgovor na to pitanje. U ovome poglavlju dodat ćemo druge pojedinosti s time u svezi.

Svi se svjedoci slažu
Svjedočenje svakoga pojedinog svjedoka koji se sučelio s pitanjem Fatime slaže se oko jedne temeljne točke: dio Treće fatimske tajne koji nedostaje nagovještava strahovit gubitak vjere i stege kod ljudskoga dijela u Crkvi – ukratko, strašno otpadništvo. Iz praktičnih razloga prisjetit ćemo se ovdje nekih svjedočanstava koja smo već spominjali u četvrtome poglavlju:

Papa Pio XII.
Zabrinut sam zbog *poruke koju je Blažena Djevica dala Luciji u Fatimi.* Ovo Gospino uporno ponavljanje pogibelji koje ugrožavaju Crkvu jest *božansko upozorenje protiv samoubojstva iskrivljavanja vjere, u Njezinoj liturgiji, Njezine teologije i Njezine duše….*

Otac Joseph Schweigl
Ne mogu objaviti ništa od onoga što sam saznao u Fatimi u svezi s Trećom tajnom, ali mogu reći da ona ima dva dijela: jedan se tiče Pape; drugi, logično (premda ne smijem o tome ništa reći) trebao bi biti nastavak riječi: „U Portugalu će se uvijek sačuvati dogma vjere itd.“

Otac Fuentes

Dana 26. prosinca 1957. godine, s imprimaturom i dopuštenjem Fatimskoga biskupa, otac Augustin Fuentes objavio je sljedeće izjave koje je dala sestra Lucije glede Treće tajne:
„Oče, Blažena je Djevica veoma žalosna, jer nitko ne pridaje važnost njezinoj poruci, ni dobri niti zli. Dobri i dalje nastavljaju svojim putem, ali pritom ne obraćaju pozornost na poruku. Zli, na koje još nije pala božanska kazna, i oni nastavljaju sa svojim grješnim životom, ne mareći za Poruku. Ali, vjerujte mi, Oče, Bog će kazniti svijet i učinit će to na strašan način. *Nebeska kazna predstoji.*“

„*Oče, koliko još dana nedostaje do dolaska 1960. godine*? Bit će to vrlo tužna godina za sve, nitko neće moći osjetiti nikakvu radost ako svijet ne bude molio i činio pokoru. *Ne mogu otkriti nikakve pojedinosti jer je to još tajna.* U skladu s voljom Presvete Djevice samo je papi i Fatimskom biskupu dopušteno upoznati tajnu, ali više su voljeli ne upoznati je kako ona na njih ne bi utjecala. *Ovo je Treći dio poruke naše Gospe koji će ostati tajan do 1960.*“

„Reci njima, Oče, da je Presveta Djevica puno puta rekla mojim rođacima Franji i Jacinti i meni, da će mnoge nacije nestati s lica zemlje. Ona je rekla da će Rusija biti oruđem koje je Nebo odabralo za kažnjavanje cijelog svijeta ako prije ne postignemo obraćenje tog jadnog naroda.“

„Oče, đavao se upravo sprema zametnuti odlučujuću bitku protiv Blažene Djevice. A đavao zna što ponajvećma vrijeđa Boga i što će mu u kratko vrijeme pribaviti najveći broj duša. *Tako đavao sve čini da zavlada dušama Bogu posvećenima jer zna da će na ovaj način, duše vjernika, ostavljene bez vodstva, lakše pasti u njegove ruke.*“

„Ono što osobito vrijeđa Bezgrješno Srce Marijino i Srce Isusovo jest *pad duša redovnika i svećenika. Đavao zna da su preko svakog redovnika i svećenika koji zaniječe svoj sveti poziv mnoge duše povučene u pakao…Stoga đavao hlepi za tim da zavlada posvećenim dušama.* Pokušava ih iskvariti na svaki način da uspava duše vjernika i dovede ih do najgore okorjelosti u grijehu. Služi se svakom vrstom lukavštine, uspijevajući ih uvjeriti da odgađaju ulazak u redovnički život . Od ovoga potječu neplodnost nutarnjeg života i među laicima hladnoća (nedostatak oduševljenja) u vezi s izgledima da se odreknu zemaljskih užitaka kako bi se posvema posvetili Bogu.“

Otac Alonso
Prije svoje smrti 1981. godine, otac Joaquin Alonso, službeni fatimski arhivist tijekom 16 godina tvrdio je:
Posvema je moguće da tekst ima konkretne upute o krizi vjere unutar Crkve i nemarnosti samih pastira i o teškim borbama unutar Crkve te o teškom nemaru u pastoralu u najvišoj crkvenoj hijerarhiji.
U vremenu koje prethodi velikoj podjeli Bezgrješnoga Srca Marijina morat će se dogoditi mnogi i strašni događaji. Ovi događaji čine sadržaj trećega dijela tajne? Koji su to događaji? Ako će se „U Portugalu uvijek sačuvati dogma vjere“ … *može se lako zaključiti iz toga da će u drugim dijelovima Crkve dogme biti pomračene ili čak posve izgubljene.*

Govori li tekst koji nikada nije objavljen o konkretnim okolnostima? To je svakako moguće da govori ne samo o pravoj krizi vjere u Crkvi tijekom ovoga perioda interregnuma, nego kako je to bilo u tajni iz La Saletta, postoji mnoštvo konkretnih stvari o teškim borbama katolika i o padu mnogih svećenika i redovnika. Možda se odnosi i na padove najviše crkvene hijerarhije.

Kardinal Ratzinger
Glede prosudbe papa, ne dodaje ništa drugo što kršćanin treba znati o objavi: radikalni poziv na obraćenje, apsolutna ozbiljnost povijesti, *pogibelji koje ugrožavaju vjeru i život kršćana*, a time i svijeta. Potom, važnost posljednjih stvari. (11. studenoga 1984.)

Biskup do Amaral
Njegov sadržaj tiče se samo naše vjere. Poistovjetiti (Treću) tajnu s katastrofalnim događajima ili nuklearnim uništenjem znači obrnuti značenje poruke. *Gubitak vjere na jednomu kontinentu gori je od uništenja jednoga naroda*; i istina je da vjera stalno nestaje u Europi.

Kardinal Oddi
Treća tajna nema veze s Gorbačevim. Blažena Djevica Marija upozorava nas na veliku ugrozu otpadništva u Crkvi.

Kardinal Ciappi
Ovima moramo dodati još dvojicu svjedoka. Prvi je kardinal Mario Luigi Ciappi, ništa manje nego osobni teolog pape Ivana Pavla II. i njegovih četvorice prethodnika. U privatnome dokumentu koji je poslao profesoru Baumgartneru iz Salzburga, kardinal Ciappi izjavio je da se:
U Trećoj tajni predskazuje, između ostaloga, da će velika apostazija u Crkvi otpočeti s njezinih vrhova.

Otac Valinho
Postoji i izjava oca Joséa dos Santos Valinha, nećaka sestre Lucije. U knjizi koju su napisali Renzo i Roberto Allegri i koja nosi naslov „Reportage su Fatima“ (Milano, 2000.) i koja je – što je providonosno – objavljena malo prije objave viđenja Treće tajne, otac Valinho iznosi mišljenje da Treća tajna predskazuje apostaziju u Crkvi.

Ukratko, svaki pojedini svjedok ove stvari – čak i kardinal Ratzinger 1984.godine – tvrdili su istu stvar: sadržaji Treće Fatimske tajne tiču se krize vjere u Katoličkoj Crkvi, apostazije koja će imati teške posljedice za cijeli svijet. Ni jedan jedini svjedok nikada nije nijekao da je to tema sadržaja Treće tajne. Ni sestra Lucija nije ispravila nijedno od ovih svjedočanstava, unatoč tomu što se nekoliko puta tijekom života javila kako bi ispravila one koji nisu ispravno tumačili sadržaje Fatimske poruke.

Izvor: www.fatima.it

Želja za užitkom i grubi materijalizam

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/07/zelja-za-uzitkom-i-grubi-materijalizam.html

Cilj je današnjeg čovjeka uživanje do iznemoglosti. Ljudi teže jedino za laganim i udobnim životom. Zato na jednoj strani neće da propuste ni jednog užitka, što im zemlja nudi, a na drugoj strani se klone i straše svake neprilike i teškoće. Put im do crkve postaje sve teži i teži. Služba Božja preduga. Svaki im je prigovor protiv crkve dobar. Kad netko spomene tradicionalni obred odmah biva crna ovca i pronalaze se razni izgovori samo kako bi se opravdala savjest umjesto da se prihvati ljepota drevne Mise. Nedjelja po podne služi samo zabavi. Građani su još gori. Oni jure već u subotu po podne na izlete i ostaju većinom bez nedjeljne sv. Mise. Čovjek postaje životinja, i ponosi se, čim je pao do većeg stupnja živine. Moda je postala izazovno besramna, drska, bez dostojanstva, bez srama i ukusa. A sve joj se klanja. Tako da su se počela i naša, nekad poštena sela, povoditi za gradom. Najstrašnije su pojave toga iživljavanja to što naše majke neće da imaju djece. Neće da se s djecom muče.

Hoće da budu slobodne, da žive bez brige, da se zabavljaju, lickaju i pokazuju. Ne materinstvo, pokazivanje odijela i kože smatraju za žensko zanimanje. Kako strašno harači danas bijela kuga! Božje se zapovjedi više ne cijene. Ne pitamo za njih, pitamo samo za ugodnosti i ono što nam je drago! S tim su više ili manje u vezi druge srodne nečednosti: zakonska nevjera, spolne bolesti i slične rugobe, o kojima govori sv. Pavao: neka se ni ne spominju među nama! To sve spominjemo zato, da znamo, gdje smo. . . To su oni studenci,

na koje se sam Bog tuži da su ih ljudi iskopali, a vode ne mogu da zadrže. Oni su samo trenutačna mala obmana. Ne mogu nikad donijeti ljudima prave sreće. Onoga, koji je izvor svake sreće, zabacuju.

Grubi materijalizam.

Grubi materijalizam prevladava sve više i više. Materijalizam je postao nova vjera; vjera našega vremena. Vjera u novac, meso i piće. Samo tjelesne stvari, stvari, koje ginu, trunu, gnjiju, koje se bacaju na smetlište i đubrište imaju veliku cijenu i za njima sve hlepi. Plemeniti idealizam stalno opada i gine. Idealne duhovne, nepromjenljive, vječne dobrote nemaju više vrijednosti. Sve je to samo zato, jer je vjera oslabila i izblijedila. Slaba joj je snaga i moć kao u zimskog sunca, a gdje je prava vjera u vječnost, u vječnu nagradu i kaznu, tu je strah Božji, tu je duhovna moć, tu je gorljivost i požrtvovnost, tu su junačka djela. Kao što vatra ima silnu snagu, topi željezo, vuče s lakoćom duge, teške vagone, tako isto čovjeka prave vjere potiče vjera, da s veseljem i s nekom lakoćom radi na čast Božju i duhovnu korist. Čim bivaju teškoće veće, tim veća biva srčanost i veselje. Čovjek osjeća, da mu je savjest čista, da je nešto dobra učinio, i da mu trud neće biti uzaludan. Ljudi su izgubili vjeru u vječnost i zato su se bacili na uživanje. No nisu ljudi još potpuno bez vjere. Ali slabo mare za nju i za vječnu sreću. Izravno ne niječu vječnost, ali kako će biti u vječnosti, za to se ne brinu. "Bože, kako će, biti, kako bude, bude!"

Izbjegavanje ispovijedi - početak vjerske propasti

Kako težnja za uživanjem dolazi od slabe vjere, tako na drugoj strani vjeru opet slabi. Oni, koji imaju tajnih grijeha na duši i neće da ih se ostave, izbjegavaju sv. ispovijed - jer hoće li se s Bogom uistinu izmiriti, moraju se ostaviti grijeha. To je uzrok, da se ispovijed - to najpotrebnije sredstvo za spasenje - sve više i više napušta. Da, to je početak vjerske propasti: ispovijed se počela zapuštati, a bez ispovijedi i presvete Euharistije nema vjerskog života. To su dva studenca, koji napajaju dušu za vječni život. Bez njih nastupa duševna smrt. Nemoral će još više podgrizati vjeru. Ljudi ne postaju iz uvjerenja bezvjerci, već zato, jer se njihov život kosi s vjerom. Čim se predaju uživanju tim više gine u njima vjera. Sv. Ivan kaže: "Sve je na svijetu požuda očiju, požuda tijela i oholost života". Ovo posljednje treba da imamo osobito na pameti. Brinimo za vječno spasenje naše duše i naših bližnjih.

Što je smisao ljudskog života?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/07/sto-je-smisao-ljudskog-zivota.html

Juan de Miranda, S. Lorenzo martire, 1785 c., Chiesa N.S. della Concezione, Santa Cruz de Tenerife

Sveti Lovro Justinijani
(1381-1456)

Smisao ljudskog života je domoći se Božje mudrosti. Do nje se dolazi **čistoćom srca** jer samo oni koji su čista srca svuda vide divna Božja djela. Tko je čista srca ne zaustavlja se na površini i ne zaključuje samo po onome što oči vide i uši slušaju već proniče u dubinu i bit stvari. Površan čovjek čita slova Sv. Pisma no ne prodire u njezine dubine i smisao. Mudar čovjek čitajući Sv. Pismo osluškuje poruku koju mu Bog želi reći preko onoga što je pročitao. Da bi se u svemu moglo vidjeti Boga potrebno je iskustvo vjere, život, srce, potpuno pouzdanje i povjerenje u Boga.

Sveti Lovro je prvi mletački patrijarh. Rano je ostao bez oca. Njegova majka udovica sa 24 godine života i petero djece odgajala ih je najbolje kako je znala i mogla.

Prema tradiciji obitelji primio je i književnu naobrazbu. Njegovo najpoznatije djelo je Fasciculus amoris (Sveščić ljubavi).
U njemu opisuje događaj koji mu je promijenio cijeli život. Bio je to događaj u kojem je susreo prekrasnu mladu djevojku kojoj nije znao ime. Djevojka mu je prišla i nježno počela sa njim razgovarati. "O mladiću, zašto ne preliješ svoje srce u moje i ne ljubiš me? Ono što tražiš da te ispuni nalazi se u meni. Dajem ti to pod uvjetom da me uzmeš za zaručnicu." Sveti Lovro piše:"srce mi se posve raznježilo, a Njezina ljubav me posve zahvatila." Pitao ju je kako se zove. Odgovorila mu je:**"Prijestolje mudrosti"**. Potpuno je postao Marijin. Samo preko Nje je uživao mir za kojim je toliko čeznuo. Kasnije ulazi u Družbu kanonika sv.Augustina. Bio je izrazito nadaren kontemplacijom i molitvom. Vježbao se u duhu žrtve i poniženjima, za kojima je išao nasljedujući Krista.

U dobi od 38 godina, kad se nalazio na stupnju unutarnje zrelosti, Lovro je počeo pisati. Pisao je o onome što je sam duhovno proživljavao, iskusio. U djelu De casto connubio piše da **govoriti o učincima ljubavi bez iskustva je znak preuzetnosti**. Napisao je 9 knjiga. Kako bi sva svoja nastojanja sažeo, sazvao je sinodu, koja je izdala Synodicon. Tu važnu pastoralnu knjigu potvrdio je i sam papa Eugen IV. (1431.-1447.)

Zalagao se i za promicanje ženskih redova. Bio je pravi pastir koji je svima služio, a nikome nije bio težak. Znao je sve razvedriti i zadovoljiti. Papa Nikola V. ga je imenovao prvim mletačkim patrijarhom.

Preminuo je 8. siječnja 1456.godine. Papa Benedikt XIII. 1727.godine ga je proglasio svecem Katoličke Crkve.

Sveti Lovro upućuje svećenicima:"svećenikov apostolat je izlijevanje onoga što je sam primio ulijevanjem od Mudrosti."

Izvor: Životopisi svetaca

ZABORAVLJENI KNJIŽEVNIK: Fra Lovro Šitović Iz Ljubuškog u priči intelekta, vjera i jezika

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/07/zaboravljeni-knjizevnik-fra-lovro.html

U 18. stoljeću u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini nema mnogo književnika. Jedino svjetlo podržavaju franjevci koji su poznavali potrebe svoga puka i na sve moguće načine pokušavali izvesti narod iz tame neznanja. Stoga je to razdoblje s pravom nazvano prosvjetiteljstvom.

Perom, jedinim jačim oružjem od turske i austrijske sablje, prozborili su fra Filip Grabovac *Cvitom razgovora* i fra Andrija Kačić Miošić *Razgovorom ugodnim* u Dalmaciji, te Antun Matija Relković *Satirom* u Slavoniji. U Bosni i Hercegovini istaknuto je djelovanje Tome Babića, Jerolima Filipovića i Filipa Lastrića. Svi su bili franjevci. Književna djela uglavnom su teološkog sadržaja, pisana su jezikom pučanstva, ikavskog, ijekavskog ili miješanog oblika. Susrećemo dva pisma: bosančicu i latinicu. U 18. stoljeću prevladala je latinica. Jednog franjevca, koji je svoj jezik nazvao hrvatskim, pjesnika koji je prvi propjevao narodu dragim desetercem, vrijedi posebno istaknuti. On je dijete ljubuškog kraja – fra Lovro Šitović ili, kako se često potpisivao, Laurentius de Gliubuschi.

Prešao s islama na kršćanstvo

Fra Lovro je rođen 1682. godine u Ljubuškom u Hercegovini, koja je u to doba bila pod vladavinom Osmanlijskog Carstva. Rođen je u muslimanskoj obitelji i ime mu je bilo Hasan. Sve do 1690. dječak je živio u Ljubuškom. Tad je vrgoračkiharambaša Šimun Talajić zarobio Hasanova oca, koji ga je zamolio da mu poštedi život, a on će mu dati otkupninu. U međuvremenu, mali Hasan će živjeti kao talac u Šimunovoj kući. Tamo je Hasan naučio čitati i pisati, te se u mnogočemu nije razlikovao od ostale kršćanske djece u Vrgorcu. Njegov otac prikupio je otkupninu i po dogovoru radosno odveo sina kući. To je i za Hasana trebao biti sretan doživljaj, ali se u njegovu srcu rodila ljubav prema načinu života kod harambaše Talajića. U njegovoj rodnoj kući sve je bilo drukčije i to nije mogao prihvatiti. Nakon dugog razmišljanja što mu je činiti, skovao je plan koji nije smio reći ni ocu ni majci. Jednoga je dana uzeo mijeh za vodu i krenuo prema rijeci Trebižat. Na obali je svukao odjeću, stavio je u mijeh i preplivao rijeku. Nastavio je dalje preko polja – iz Turskog carstva prešao je u Mletačku republiku. Stigao je u Vrgorac, kod harambaše Talajića, koji ga je u dogovoru sa župnikom odveo u zaostroški samostan, kojem je Vrgorac kao župa pripadao. Gvardijan fra Toma Radatović povjerio je Hasana fra Iliji Mamiću, koji ga je poučavao kršćanskim istinama. Kad je fra Ilija smatrao da je dovoljno poučen, preporučio je gvardijanu da ga krsti, jer je dječak to želio. Tako je 2. veljače 1699. u 17. godini kršten imenom Stipan.Bio je uzorna vladanja i učenja te je primljen u novicijat (godinu kušnje) kako bi pobliže upoznao franjevački način života. U Našicama je obukao franjevački habit i uzeo ime fra Lovro. Poslije novicijata i položenih zavjeta studirao je filozofiju i teologiju. Više nauke završio je u Italiji, u Bologni. Za svećenika je zaređen 1707. godine. Provincijski kapitul u Našicama imenovao je fra Lovru profesorom filozofije u Makarskoj.

Povjerena mu je također i služba odgojitelja mladića koji su se pripremali na redovnički život. Vrlo je ozbiljno prihvatio svoju službu. Uvidio je da nije nimalo lako ni praktično učiti djecu latinskom jeziku služeći se gramatikom isključivo na talijanskom. **Zato je sam priredio latinsko – hrvatsku gramatiku.** Na kapitulu je fra Lovri potvrđena služba profesora filozofije u Makarskoj. Četiri godine kasnije imenovan je profesorom teologije na franjevačkom učilištu u Šibeniku. No, ni tu nije ostao dugo, jer je splitski nadbiskup Cupilli zamolio upravu Provincije da fra Lovro bude profesor na filozofskom i teološkom učilištu u Splitu. Budući da su se za njega toliki otimali, očito je bio odličan predavač! U pismu upućenu franjevačkom provincijalu splitski nadbiskup hvali Šitovićev pedagoški rad. Ističe kako je splitsko sjemenište posvećeno primjerom i riječju učitelja iz Ljubuškog. Godine 1718. fra Lovro u nadbiskupskom sjemeništu predaje filozofiju. Kapitul na Visovcu odlučio je da Šitović postane *lector sexenalis*. Imenovan je za ispitivača (onih koji se natječu za profesora filozofije), a 1724. ponovo odlazi u Makarsku. Po kanonskim i redovničkim propisima, kao sinu muslimanskih roditelja, Šitoviću nije bilo dopušteno obnašati više službe franjevačkog reda. Zbog toga su provincijal i kustos uputili zamolbu Svetom Ocu da oslobodi fra Lovru od tih zapreka, jer je kao lektor filozofije, uzoran redovnik i propovjednik zaslužio biti promaknut na više časti reda. Papa Inocent XIII. Udovoljio je molbi i ovlastio provincijski definitorij da fra Lovru može postavljati na sve službe osim generalata. Nedugo potom, Šitović je imenovan starješinom franjevačke kuće u Splitu. To je ustvari bio hospicij na Dobromu, koji se nalazio u unajmljenoj kući. Svojim ugledom i spretnošću fra Lovro je uspio nagovoriti splitskog sindika Petra Mačukata da na dražbi za

4500 lira kupi franjevcima kućicu i vrt s bunarom. Bio je to začetak današnjeg samostana franjevaca na Dobrome.

Propovijedao i u Splitu

Već je spomenuto da je fra Lovro bio iznimno cijenjen i priznat profesor i odgajatelj. Međutim, on je bio i veliki propovjednik. Nadbiskup Cupilli mu je povjerio da tri puta održi korizmene propovijedi u splitskoj katedrali. Sveukupno njegovo propovijedanje nije bilo samo plod govorničke sposobnosti i poznavanja filozofije i teologije, nego prvenstveno bio je to plod njegova duhovnog života, molitve i pokore, odnosno potpunog predanja Bogu. Fra Lovrin uzorni redovnički život i djelovanje nisu mogli ostati nezapaženima. Osim spomenutog nadbiskupa Cupillija, vrlo je važno svjedočenje fra Lovrina suvremenika fra Nikole Gojaka. Izrazi *insigni*, zatim *koga žali sva kolika Dalmacija*vrlo su jaki i dovoljno govore. U fra Nikolinu zapisu nisu samo šturi podaci o jednom fratru, koji je bio učen, nego je u prvom planu njegov sveti redovnički život.
O fra Lovrinim propovijedima također imamo zapise njegovih suvremenika. Bio je vrlo tražen propovjednik, posebno u korizmeno vrijeme. Iz tih nekoliko zapisa može se zaključiti da je bio izvanredan navjestitelj Božje riječi. Fra Lovro je tri puta propovijedao u Šibeniku, što je bila iznimna čast. Koliko je bio predan svojemu pozivu, govori i činjenica da ga je smrt zatekla «na radnom mjestu», u korizmi 1729.

Istaknuo se po latinsko-hrvatskoj gramatici

Fra Lovro Šitović jedan je iz kruga franjevačkih književnika u Dalmaciji i Bosni koji su prije pojave *Cvita razgovora* Filipa Grabovca i *Razgovora ugodnog* Andrije Kačića Miošića stvarali djela nabožne tematike s poučno – odgojnom funkcijom. Ono po čemu se fra Lovro ističe među suvremenicima jest njegova latinsko–hrvatska gramatika, zatim *Pisna od pakla*, te *List nauka krstjanskoga*. Jedino fra Lovrino djelo koje je izdano za njegova života i bilo više puta tiskano jest *Grammatica Latino-Illyrica*. Prvo izdanje tiskano je 1713. godine kod Antonija Bortollija, drugo 1742. kod Bartola Occhija i treće 1781. godine u tiskari Petra Marcuttija. Iz naslova se vidi kako je riječ o preradbi Alvaresove latinske gramatike (*De istitutione grammatica*), kakvih je do sredine 19. stoljeća bilo oko 400 u cijeloj Europi. Alvaresova gramatika, međutim, bila je teška, osobito za početnike, pa su se rano počele pisati preradbe na nacionalnim jezicima. Prva priredba takve gramatike na hrvatskom jeziku učinjena je 1637., a vjerojatno je njezin autor Mikalja, ili čak Bartol Kašić. Ta gramatika tek u svojem drugom dijelu ima malo hrvatskog teksta u primjerima, što je, osim predgovora, jedini hrvatski tekst u njoj. Sljedeće i važnije preradbe gramatike imamo tek u 18. stoljeću, a prve od njih priredili su franjevci: manju fra Tomo Babić 1712., a nedugo potom izlazi dosta opsežna Ljubušakova. One imaju prednost da su prve latinske gramatike napisane dobrim dijelom na hrvatskom jeziku. Iz predgovora Šitovićevoj gramatici vidljivi su razlozi njezina pisanja. Fra Lovro je svjestan nedostataka prethodnih preradbi, kao i potrebe da njegovi učenici radi bržeg učenja trebaju učiti iz hrvatske gramatike.

Fra Lovro je na više mjesta jezik kojim je pisao nazivao hrvatskim. To je štokavski jezik ikavskog izgovora. Radi potrebe stiha, fra Lovro se ponekad služio ijekavskim oblikom, ali vrlo rijetko. Rječnik je prilično biran, a neke riječi stvorio je pisac. Jezik je dotjeran, što svjedoči o visokom izražajnom dometu hrvatskoga jezika dopreporodnog doba. Mogao bih biti toliko smion, pa ustvrditi kako je fra Lovro bio svojevrsni preteča Hrvatskog narodnog preporoda, ne samo svojim književnim izražajem, nego i visokom sviješću o pripadnosti hrvatskom narodu.Usmena književnost u *Pisni* potvrda je neodjeljivosti pisca od vlastitog naroda i njegove baštine. Fra Lovro je izrazitom orijentacijom na deseteračko epsko pjesništvo i prihvaćanjem pojedinih usmenih vrsta potvrdio svoju važnost i mjesto u hrvatskoj književnosti. Svojom *Pisnom* dao je velik doprinos u širenju pučke štokavštine u svim krajevima gdje žive njegovi Hrvati. A takvo književno izražavanje postat će u sljedećih stotinjak godina dominantom hrvatske književnosti.

Tekst: Plamenko Nosić

Molitva svete Krunice

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/07/molitva-svete-krunice.html

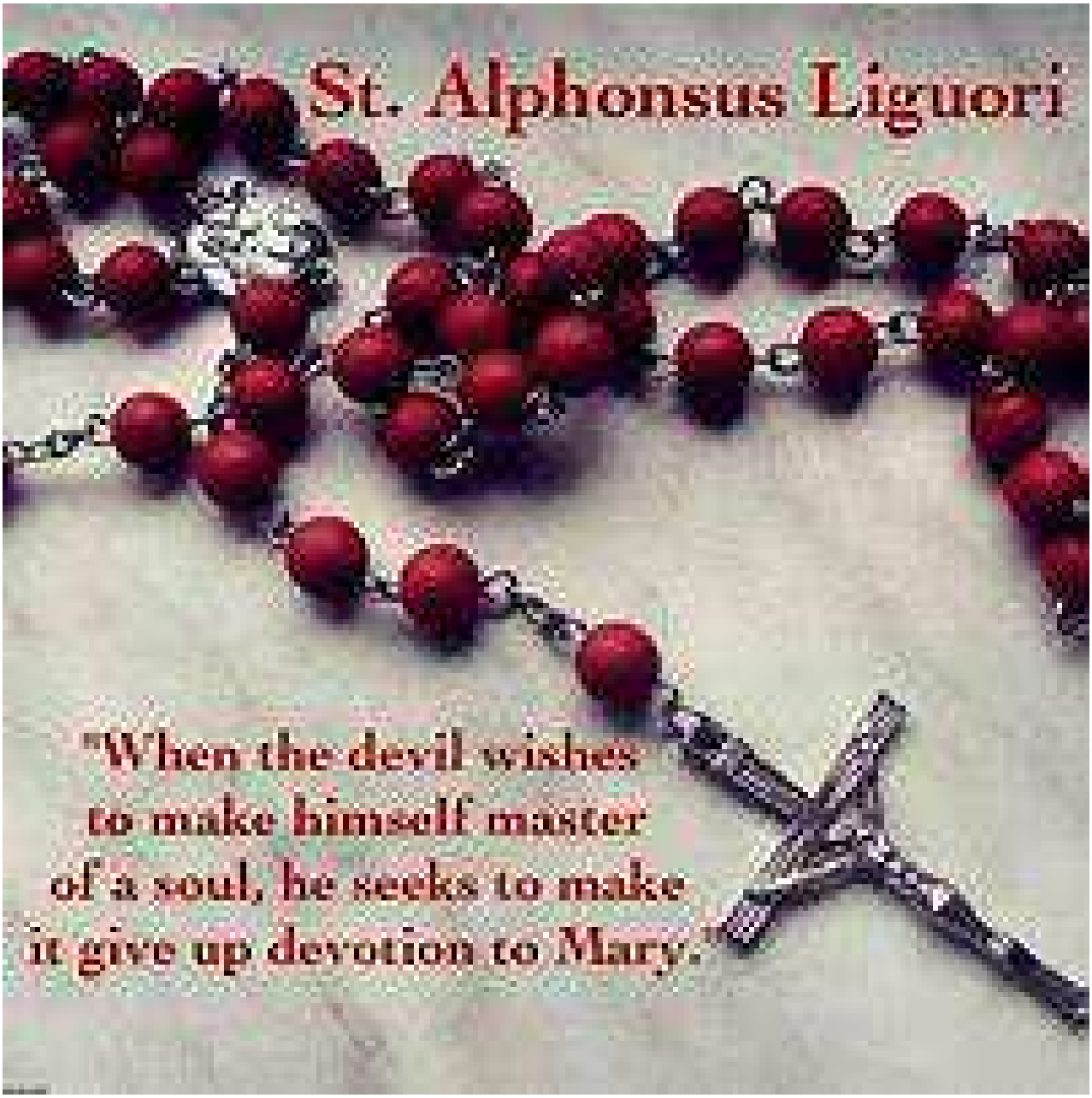

"Ne postoji ni jedan materijalni, duhovni, nacionalni ili međunarodni problem koji se putem molitve Krunice i naše žrtve ne bi mogao riješiti."
Blažena Djevica Marija, rekla sestri Luciji u Fatimi

"Krunica je oružje obrane i spasenja, koje nam je dala Marija, da ga koristimo protiv trikova đavolskog neprijatelja.

Idite Gospi i uvijek molite krunicu! Budite duše molitve. Molitva potresa Božje srce, po njoj dobivate potrebne milosti."
sv.otac Pio, kapucin

"Pomoću krunice možemo svladati, pobijediti i uništiti sve sotonske sile. Spreman sam se odreći tolikih drugih vrijednih stvari, ali svete krunice nikada!"
sv. Ivan Bosco

"Molitva krunice će vam dati snage da sve mirno nosite s potpunim predanjem u volju Božju. Kad idem od kuće do škole molim svetu krunicu i tako se lakše uklanjam napastima poganske ulice."
bl. Ivan Merz

"Kad bi se Gospina krunica marljivo i pobožno molila u svim hrvatskim obiteljima kao obiteljska molitva svakoga dana, nestalo bi brzo svih nevolja, koje danas taru i muče tolike obitelji... U svetoj krunici vidimo takvo oružje, da je nemoguće da ne bi iznijeli pobjedu nad svim onim zlima u svijetu, ako to oružje, svetu krunicu budemo svaki dan držali u ruci i njime se dostojno služili, tj. toplo i srdačno molili. Zato vas vruće molim, iz ljubavi koju imam prema vama u Isusu i Mariji, da molite i Krunicu, a također, imate li vremena, i čitav Ružarij, svakoga dana, pa ćete na času smrti blagoslivljati dan i sat kad ste mi povjerovali"
Bl. Alojzije Stepinac

Pročitajte i obećanja Gospina u vezi Krunice

Čistilišne muke, njihova priroda, njihova oštrina – Nauk teologa – Bellarmino – sv. Franjo Saleški – Strah i pouzdanje

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/07/cistilisne-muke-njihova-priroda-njihova.html

U čistilištu, kao i u paklu, postoji dvostruka muka – muka gubitka i osjetna muka.

Muka gubitka sastoji se u tome da su na neko vrijeme lišeni gledanja Boga, koji je Vrhovno Dobro, blažena svrha za koju su naše duše stvorene, kao što su naše oči stvorene za svjetlo. Ova je moralna žeđ ta koja muči dušu. Osjetna muka, ili osjetna patnja, ista je kao ona koju mi osjećamo u svome tijelu. Njezina priroda nije određena de fide, ali opće je stajalište naučitelja da se sastoji od vatre i drugih vrsta patnji. Čistilišna je vatra, govore oci, ona paklena, o kojoj bogati proždrljivac kaže „*Quia crucior in hac flamma*“, “Trpim”, kaže, “veliku muku u ovom plamenu.”

Što se tiče oštrine ovih muka, budući da ih je nanijela Beskonačna Pravda, one su razmjerne prirodi, težini i broju počinjenih grijeha. On će dati svakome po djelima njegovim, svatko se mora osloboditi dugova za koje se nađe okrivljen pred Bogom.

Ovi se dugovi uvelike razlikuju po svojstvima. Neki, koji su se nakupili za vrijeme dugoga života, dosegli su deset tisuća talenata iz Evanđelja, to jest milijune i deset milijuna, dok su druge svedene na nekoliko asarija, sitni ostatak koji nije iskupljen na zemlji. Iz ovoga proizlazi da duše podnose razne vrste patnje, da postoje bezbrojni stupnjevi iskupljenja u čistilištu i da su neki neusporedivo oštriji od drugih. Ipak, općenito govoreći, naučitelji se slažu da su muke nadasve bolne. Ista vatra, kaže sv. Grgur, muči proklete i pročišćava izabrane. (*In Ps.* 37). "Gotovo svi teolozi," kaže Bellarmino, "uče da da prokleti i duše u čistilištu pate od djelovanja iste vatre." (*De Purgat.,* i. 2, cap. 6).

Mora biti smatrano sigurnim, piše isti Bellarmino, da nema razmjera između patnji u ovom životu i patnji u čistilištu. (*De Gemitu Columbae,* lib. 2, cap. 9). Sv. Augustin izjavljuje točno to u svom komentaru na psalam xxxi.: „*Gospode,*" kaže, „*nemoj me karati u gnjevu svojem, niti kazniti u jarosti svojoj*", i nemoj me odbaciti s onima kojima si rekao: „Idite u oganj vječni" i nemoj me kazniti u svojoj srdžbi: pročisti me radije na taj način u ovom životu da ne moram biti pročišćen vatrom u sljedećem. Da, bojim se te vatre koja je zapaljena za one koji *će se spasiti*, istina je, *ali tako kao kroz oganj.* (*1 Cor.* 3:15) Bit će spašeni, nema sumnje, nakon vremena u ognju, ali to će vrijeme biti užasno, ta će muka biti nepodnošljivija od najbolnijih patnji ovoga svijeta. Pogledaj što sv. Augustin kaže i što su sv. Grgur, Beda Časni, sv. Anselmo i sv. Bernard rekli nakon njega. Sv. Toma ide još dalje; on drži da najmanja muka čistilišta nadilazi sve patnje ovoga života, kakve god bile. Muka, kaže bl. Peter Lefèvre, dublja je i oštrija kad izravno napada dušu i um nego kad do njih dolazi samo preko tijela. Naše smrtno tijelo, i sami osjeti, upijaju i presijecaju dio fizičke, pa čak i moralne boli. (*Sentim. du B. Lefèvre sur la Purg.,* Mess. du S. Coeur, Nov. 1873).

Autor knjige *Nasljeduj Krista* objašnjava ovaj nauk praktičnom i potresnom rečenicom. Govoreći općenito o patnjama onoga života: *Tamo,* kaže, *će biti teži jedan sat kazne nego li ovdje sto godina najstrože pokore.* (Nasljeduj Krista, 1. knjiga, 24. poglavlje).

Da se dokaže ovaj nauk, potvrđeno je da sve duše u čistilištu pate mukom gubitka. Ova muka nadilazi najoštrije patnje. Ali, govoreći samo o osjetnim mukama, znamo kako je strašna vatra, bez obzira na to kako je slabašan plamen koji imamo u kućama, i kakva je bol uzrokovana najlakšom opekotinom. Koliko li strašnija mora biti vatra koja se ne hrani niti drvom niti uljem i koja nikada ne može biti ugašena. Zapaljena dahom Božjim da bude sredstvo Njegove pravde, zahvaća duše i muči ih neusporedivom djelatnošću. To što smo već rekli i to što još imamo reći, dovoljno je da nas nadahnjuje spasonosnim strahom kojem nas je Isus Krist savjetovao. Ali, da se određeni čitatelji, zaboravivši kršćansko pouzdanje koje mora ublažavati naše strahove, ne bi odali pretjeranom strahu, dopunimo prethodni nauk naukom drugog crkvenog naučitelja, sv. Franje Saleškog, koji predstavlja čistilišne muke ublažene utjehama koje ih prate.

„Možemo," kaže ovaj sveti i ljubazni voditelj duša, „iz misli o čistilištu izvući više utjehe nego straha. Velik dio onih koji se toliko boje čistilišta misle više o vlastitim interesima nego o Božjoj slavi. Ovo proizlazi iz činjenice da oni misle samo o patnjama bez da razmotre mir i radost koju ondje uživaju svete duše. Istina je da su patnje tako velike da najteže muke ovoga života nisu usporedive s njima, ali unutarnje zadovoljstvo koje ondje uživaju takvo je da mu ne mogu biti ravni nikakav prosperitet ili zadovoljstvo na zemlji.

Duše su u stalnom jedinstvu s Bogom. Savršeno su predane Njegovoj Volji, odnosno njihova je volja toliko preobražena u Volju Božju da ne mogu željeti doli onog što Bog želi, tako da bi se, kada bi im bio otvoren raj, radije bacile u pakao nego pojavile pred Bogom s mrljama kojima se nalaze unakaženi. Pročišćavaju se voljno i s ljubavlju jer je tako Bogu milo.

Žele biti ondje u stanju u kojem Bog želi, dok god On tako želi. Ne mogu sagriješiti niti mogu imati i najmanji pomak nestabilnosti, niti mogu počiniti i najmanju nesavršenost. Vole Boga više nego što vole sebe i više nego sve druge stvari. Vole Ga savršenom, čistom ljubavlju, bez vlastitih interesa. Tješe ih anđeli. Sigurni su u svoje vječno spasenje i ispunjeni ufanjem, s očekivanjima u kojima nikad ne mogu razočarati. Njihova je najgorča muka ublažena nekim dubokim mirom. Čistilište je vrsta pakla što se tiče patnje; vrsta je raja što se tiče radosti koju ljubav ulijeva u njihovo srce – Jest, ljubav je jaka kao smrt. Ljubomornost ljubavi tvrda je kao svijet mrtvih. žar je njezin kao oganj plamenit, munje su plamenovi njezini. (Pnp, viii.). "Sretno stanje!" nastavlja sveti biskup, "više poželjno nego užasno jer su njegovi plamenovi plamenovi ljubavi i (...)." *(Esprit de St. François de Sales,* poglavlje 9, str. 16).

Takva su učenja naučitelja iz kojih slijedi da, iako su čistilišne muke oštre, nisu bez utjehe. Stavljajući nam svoj križ u ovome životu , Bog na njega izlijeva pomast svoje milosti. Također, pročišćujući duše u čistilištu, kao zlato u topionici, ublažuje njihove plamenove neopisivim utjehama. Ne smijemo izgubiti iz vida ovaj element utjehe, ovu svijetlu stranu često mračne slike koju ćemo promotriti.

Iz knjige „Čistilište tumačeno životima svetaca", o. F.X. Schouppea, S.J.

SVOJIM MOLITVAMA MORAMO
ISPRAZNITI ČISTILIŠTE!
Sv. Padre Pio

Što znači pravo štovanje Srca Isusova prema sv. Franji Saleškom?

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/08/sto-znaci-pravo-stovanje-srca-isusova.html

Pravo štovanje Srca Isusova znači sadržati mir, ne tužiti se i biti radostan ako:

1. si nepoznat i ne obaziru se na Tebe
2. se misli da Te ne mogu ni za što upotrijebiti
3. te ne pitaju za mišljenje
4. nemaju povjerenje u Tebe
5. ti se daju najniži poslovi i posljednje mjesto
6. ti se samo rijetko kaže koja ljubazna riječ.

Izvor: misli Franje Saleškog (u znaku susreta)

Budući je viši cilj zbog kojeg je pokrenut blog ostvaren, što mi je drago, mogu se povući. Na srce vam stavljam i molim vas da molite za duhovna zvanja posebno Reda Kćeri Srca Isusova, čije geslo naziv bloga nosi kao i za sve tradicionalne zajednice muške i ženske. 21.8. ću tako zaokružiti tri godine intenzivnog rada uz zahvalnosti najprije Bogu i Djevici Mariji, cijelom nebu, a potom suradnicima (ovdje mislim i na gostujuće autore i prenositelje korisnih informacija) od kojih su neki bili bliži. Prepoznat će se sami... Njima dugujem posebnu zahvalnost za njihov rad za duše. Od svega srca zahvaljujem i vama

čitateljima. Vjerujem da smo zajedno, a pozvani smo na to, svakim danom makar mali korak bolji. Sveta tradicija je moja ljubav, ali kako rekoh potrebno je slijediti Božju volju jer kad god djelujemo suprotno pogrješno djelujemo. Neka nas Gospodin vodi i blagoslovi i usmjerava svojim putem, putem križa, kamo nam je ići te se nađemo u vječnosti, u nebu. Za Jedno u molitvi!

Danas je i prvi petak i Gospin dan pa stoga dva teksta.

POTPUNO PREDANJE U SVOJSTVU ROBA

Potpuno predanje zahtijeva od osobe predati se sasvim po Majci Mariji Isusu. Kao što je rob podložan gospodaru tako je potrebno da se po Majci Mariji predamo Gospodaru, Trojstvenom Bogu.
Sve činiti s Majkom Marijom, u Mariji, za Mariju, po Mariji. Biti potpuno Marijin rob. To znači biti rob riječi koju smo na krštenju dali i potvrđivali od tada; znači biti rob božanske časti u koju smo uvedeni po milosti; to znači biti rob savjesti, glasa Božjega i dužnosti koju pobožno primamo i vršimo. (mons Garnier, biskup Lucona, *Pastirsko pismo*, 11. ožujka 1922)

Postoje tri vrste ropstva.
Prvo ropstvo je po naravi – ljudi, dobri i zli, robovi su Božji na taj način
Drugo ropstvo je prisilno ropstvo – đavli i osuđenici, robovi su Božji na taj način
Treće ropstvo je ljubavi i volje - ono po kojemu se mi moramo posvetiti Bogu po Majci Mariji, na najsavršeniji način kojim se jedno stvorenje može poslužiti da se preda svom Stvoritelju.

Velika je razlika između sluge i roba. Sluga traži plaču za svoje usluge, a rob je nema. Sluga je slobodan da napusti gospodara kad god hoće, a rob mu je predan zauvijek. Sluga ne daje pravo gospodaru nad smrću i životom svoje osobe, a rob se predaje sav i to tako da bi ga njegov gospodar mogao i usmrtiti, a da ga za to vlast ne bi uznemiravala. Jasno se vidi da takva ovisnost prisilnog roba može pristajati jedino čovjeku prema njegovom Stvoritelju. Zato kršćani nemaju takvih robova. Imaju ih samo Turci i idolopoklonici.
Sretna i tisuću puta je sretna plemenita duša koja se posveti Isusu po Majci Mariji u svojstvu roba ljubavi, pošto je krštenjem zbacila sa sebe tiransko vražje ropstvo!

Sveti Ljudevit Marija Grignion Montfortski

On treba kraljevati - Oportet illum Regnare

SURADNICI

katolicki nauk 1

katolicki nauk

"Što mi je činiti Gospodine?"
(Dj 22,10)
"Pođi jer ću te poslati daleko...!"
(Dj 22,21)

Navijestit mi je dolazak Kraljevstva nebeskog po pobjedi Bezgrešnog Srca Marijinog!

2017 - 100 GODINA OD FATIME

2017g. - 100 godina od...

GOSPA FATIMSKA

TRADICIONALNA MISA

PONEDJELJAK, 5. KOLOVOZA 2019.

Ljubav prema hrvatskom rodu

Ratnici svjetla - Thompson

Ljubav prema
hrvatskom rodu
vjeri i Bogu vodila
nas da dobijemo
slobodu.

Dobili smo slobodu.
Hrabro srce Hrvatsko
branilo je časno dom
i domovinu, tekli su potoci
nedužne krvi za slobodu
naše Hrvatske.

Kada vidiš kamen na kojem piše
da je ratnik pao i nema ga više.
Nemoj samo proći ko da ne postoji,
tu su hrabro pali prijatelji moji.

Za njih se pomoli, nek mi braća znaju
Heroji se nikad ne zaboravljaju.

Vječno im hvala

PROMJENA 07.07.2019 (KLIK NA SLIČICU)

PODESI FONT

Times New Roman

TRANSLATE

Odaberite jezik

Pokreće Google Prevoditelj

OZNAKE

abortus - borba za nerođene (11)
Anđeli (8)
Animirani film (2)
Apel (5)
arhitektura (4)
Biskup Fulton Sheen (6)
Blaženi Alojzije Stepinac (13)
Blaženi Ivan Merz (1)
Blaženici (26)
Božja Riječ (61)
Čestitka (10)
Čistilište (4)
Dogma (13)
Dokumenti (59)
Drugi blog (7)
Egzorcist (6)
ekumenizam (3)
Eutanazija (1)
Fotografije (39)
Glazba (21)
Gospa - Majka Marija (61)
Gospa Fatimska (94)
Gostujući autor (117)

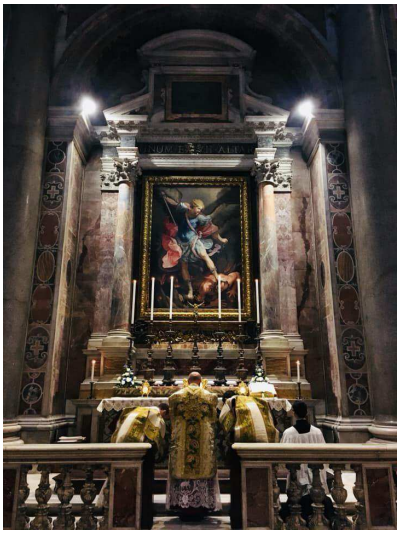

KONTAKT

ontrebakraljevati@gmail.com

ARHIVA BLOGA

▼ 2019 (68)

▼ kolovoza (10)

Posvećenje plamenu svete ljubavi

Misli svetih – msgr. Fulton Sheen, o. Pio i Ivan V...

I plati cijenu za jedinu istinitu, katoličku vjeru...

"Liturgija nije mrtvo spominjanje nego život."

Fatimska poruka poziva na nadoknadu za uvrede koje...

8 obiteljskih blaženstava

SUVIŠNO GOVORENJE

Devetnica sv.Piu X

Ljubav prema hrvatskom rodu

Što znači pravo štovanje Srca Isusova prema sv. Fr...

► srpnja (10)

► lipnja (10)

► svibnja (7)

► travnja (4)

► ožujka (5)

► veljače (10)

► siječnja (12)

► 2018 (120)

► 2017 (207)

► 2016 (150)

i slava i laka im Hrvatska
zemlja.

I jedna posvećena Slavoniji....

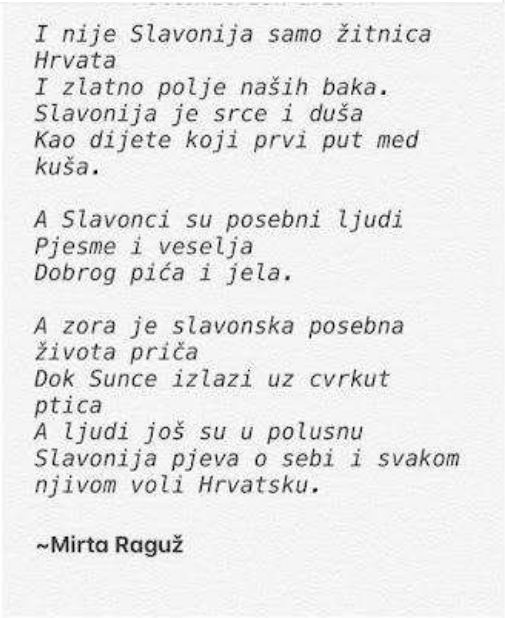

Objavio/la katolicki nauk u 10:02:00

Oznake: Glazba, Gostujući autor, Poezija

Noviji post Početna stranica Stariji postovi

In memoriam (6)

intervju (14)

Isprika (1)

Kardinali (79)

Katolički nauk (9)

Kćeri Srca Isusova (23)

Knjige (43)

Korisni savjeti (41)

Krist Kralj (11)

Krivovjerje (20)

latinski (21)

Liberalizam i dr.-izmi (30)

Liturgijski ples (1)

Masoni (11)

Misno ruho (1)

Molitva (68)

Moral (58)

Obavijest (6)

Obitelj (22)

Obraćenje (14)

Papa - sv.otac (141)

Peticija (2)

Poezija (10)

Posljednje stvari (4)

Povijesne činjenice (24)

Predanje-pouzdanje (53)

Presveto Srce Isusovo (34)

Privremeni postovi (1)

Psihologija (6)

Različite religije (15)

Razni događaji (59)

Rodna ideologija (12)

S hodočašća i putovanja (12)

Sakrament Ispovijedi (7)

Sensus Fidelium (12)

Stupnjevi poniznosti (6)

sv. p. Pio (11)

Sveci (142)

Svećenici (65)

Sveta Misna Žrtva (50)

Devetnica sv.Piu X

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/08/devetnica-svpiu-x.html

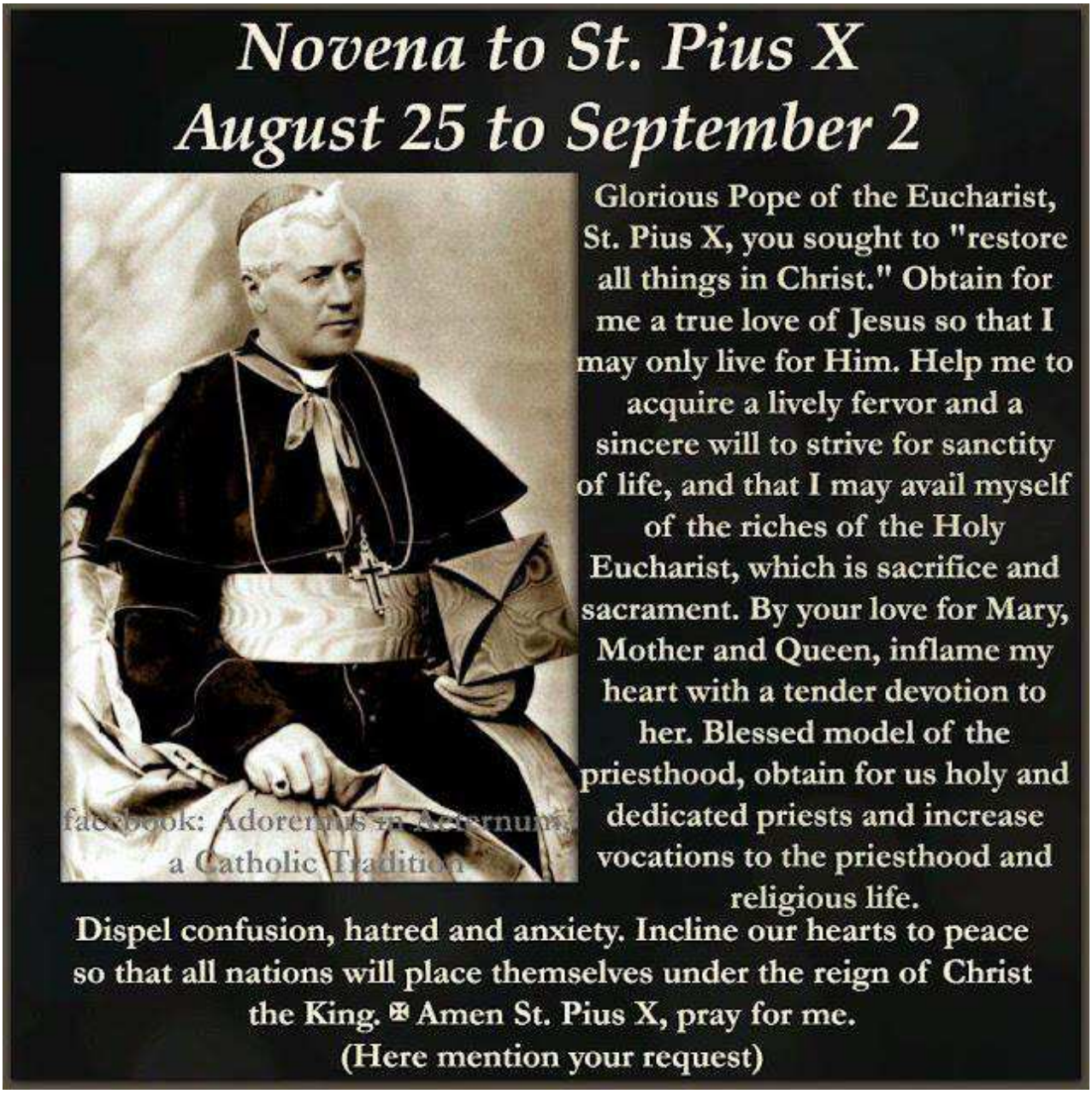

Slavni Papa Euharistije, Sv Pio X, nastojao si „obnoviti sve u Kristu.“
Podari mi istinsku ljubav prema Isusu, tako da mogu samo živjeti za Njega.
Pomozi mi steći živi žar i iskrenu volju da žudim za svetošću života, i da se mogu okoristiti dragocjenom vrijednosti (bogatstvom) Svete Euharistije u žrtvi i sakramentu. Po Tvojoj ljubavi prema Mariji, Majci i Kraljici, užezi moje srce nježnom odanošću prema Njoj.
Blagoslovljeni uzore svećenstva, izmoli nam svete i predane svećenike i umnoži svećenička i redovnička zvanja. Rastjeraj zbrku, mržnju i tjeskobu te prikloni naša srca miru i slozi da svim narodima zavlada kraljevstvo Krista Kralja.
Amen. Sveti Pio X., moli za mene.

(Ovdje spomeni svoju nakanu)

Watch Video At: https://youtu.be/ex227F94cVU

SUVIŠNO GOVORENJE

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/08/suvisno-govorenje.html

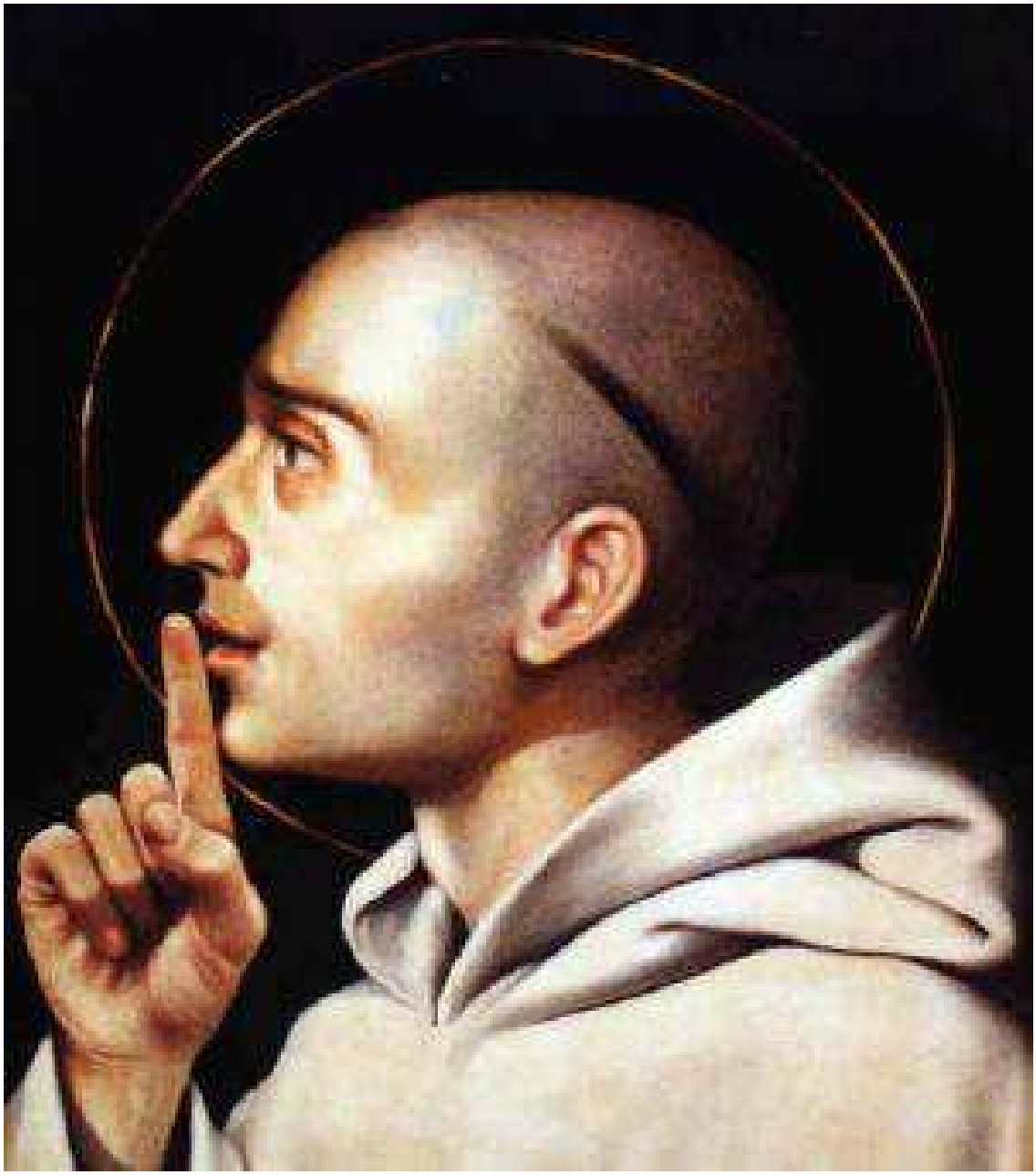

1. Čuvaj se ljudske buke koliko god možeš. Mnogo, naime, smeta, bavljenje svjetovnim poslovima, makar se to činilo u dobroj nakani.
2. Jer ubrzo nas onečisti i zarobi taština.
3. Mnogo bih puta volio da sam šutio i da nisam bio među ljudima.
4. Zašto tako rado govorimo i zajedno ćaskamo, kad se malokad bez povrijeđene svijesti vraćamo šutnji.
5. Činimo to zato što dugim razgovorima pokušavamo jedan drugoga tješiti i olakšati srce, izmučeno kojekakvim razmišljanjima.
6. Najmilije je razgovarati i razmišljati o onome što volimo ili želimo ili što se protivi našim osjećajima.
7. Na žalost, prečesto je to isprazno i uzalud.

8. Ta, naime, izvanjska utjeha na štetu je onoj nutarnjoj i božanskoj utjehi.
9. Zato treba bdjeti i moliti da nam vrijeme ne bi prošlo uzalud.
10. Ako je govoriti i ako je korisno, govori blagotvorno.
11. Zla navika i nehaj za naš napredak mnogo pridonosi tome da ne pazimo na svoje riječi.
12. A od velike je koristi za duhovni napredak pobožni razgovor o duhovnim stvarima, osobito onih koji su dušom i duhom povezani u Bogu.

_____

4. Usp. Izr 10,19; Sir 20,8; 9. Usp. Mt 26,41; Sir 4,23; 10. Usp. Ef 4,29.

8 obiteljskih blaženstava

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/08/8-obiteljskih-blazenstava.html

1. Blago obitelji u kojoj se svi članovi okupljaju na zajedničku molitvu, jer će u njoj prebivati Gospodin

2. Blago obitelji koja svetkuje Dan Gospodnji, jer će njezini članovi biti pozvani na nebesku gozbu

3. Blago obitelji čiji se članovi čuvaju grešnih zabava, lošeg društva i pijanstva, jer će u obitelji vladati kršćansko veselje

4. Blago obitelji u kojoj nema psovki i kletvi, ružnih riječi i svađe, loših knjiga i časopisa, jer će ta obitelj biti hram mira i Božjeg blagoslova

5. Blago obitelji koja je otvorena prema daru života (rađanju djece) i gdje se taj dar prima kao Božji dar.

6. Blago obitelji u kojoj svi članovi često idu na sv. Ispovijed i Pričest, jer će ta obitelj imati budućnosti i biti će kao čvrsta kula od kamena izgrađena na Stijeni

7. Blago obitelji u kojoj na vrijeme pozovu svećenika k bolesniku jer će mu bolest biti olakšana, a u slučaju smrti smrt blagoslovljena

8. Blago obitelji u kojoj se cijeni i rado uči katolički nauk. U kojoj se uče vjerske istine i čitaju kvalitetne duhovne knjige i novine, jer će tamo vjera biti živa i jaka

Fatimska poruka poziva na nadoknadu za uvrede koje se nanose Bezgrješnom Srcu Marijinu

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/08/fatimska-poruka-poziva-na-nadoknadu-za.html

U Fatimi Gospa ne poziva samo na posvećenje Rusije njezinom Bezgrješnom Srcu, već i na pobožnost pet prvih subota u mjesecu kao zadovoljštinu za grijehe. Ovdje pročitajte zašto pet prvih subota i što uključuje ta pobožnost.

Već u prvom Gospinom ukazanju vidiocima je upućeno pitanje iz kojeg se jasno očituje Majčina ljubav prema Bogu i dušama: "**Želite li prihvatiti sve patnje koje će vam Bog poslati, kao pokoru za sve grijehe koji Mu se nanose i kao molitvu za obraćenje grješnika?**"

U drugom ukazanju jasno se očituje kako je Božja volja da se u svijetu ustanovi štovanje Bezgrješnog Srca. Tko bude to činio obećava mu Gospodin vječno spasenje. Vidioci u ukazanju vide Bezgrješno Srce kako je obavijeno trnjem, a tumače to kako Gospodin želi da se nadoknađuje za uvrjede nanese Njegovoj Majci Mariji. Majka Marija govori: "Na koncu će moje Bezgrješno Srce pobijediti."

Treće ukazanje je najupečatljivije po viđenju pakla u kojeg se strovaljuju mnoge duše, najavi II. svjetskog rata i traženje posvete Rusije njezinom Bezgrješnom Srcu.

Gospa nas poučava:“- Žrtvujte se za grješnike i recite često, osobito kad prikazujete žrtvu: **Isuse, ovo je Tebi za ljubav, za obraćenje grješnika i kao naknada za uvrede Bezgrješnom Srcu Marijinu.“**

Ostavila nam je i jasnu poruku: “Vidjeli ste pakao kamo dolaze duše siromašnih grješnika. Da ih spasi, Bog želi uspostaviti u svijetu pobožnost mojem Bezgrješnom Srcu.”

Kod ukazanja pozvala bi uvijek na svakodnevnu molitvu svete krunice. Ovaj put je rekla: **“**Kad molite krunicu ponovite nakon svakog otajstva: **O moj Isuse, oprosti nam naše grijehe, očuvaj nas od paklenog ognja, dovedi u Raj sve duše, osobito one kojima je najpotrebnije Tvoje milosrđe.“**

Bit fatimske poruke je u pozivu na obraćenje, pokoru, davanje zadovoljštine, posveta Rusije i to sve kako bi zavladao mir. Sakrament svete ispovijedi je neizmjerno potreban za zdravlje i mir osobe, a sam Gospodin je rekao: “Onaj tko blaguje moje Tijelo i pije moju Krv, imat će život vječni.“

Bezgrješno Srce je sredstvo, put i oruđe spasenja. A Gospodin je Spasitelj.

Moram žalosno priznati kako nas je jedan profesor na teološkom fakultetu učio da se za vrijeme molitve pred Gospom ne kleči. Ako je tako bilo prije više od 10 godina, a što je onda tek danas? Danas prijeti velika opasnost da se štovanje Gospe potisne na rub vjerničkog života.

Dvije su opasnosti:
1. Priznavanje Gospe kao uzora treba odvojiti od izravnog obraćanja njoj u stavu štovanja i molitve
2. Kad se zastupa načelo; ne treba se moliti Mariji već je potrebno moliti se kako je ona molila

Ove pogrješne nakane mogu se izbjeći samo tako da nadoknadimo za uvrjede koje se nanose Bezgrješnom Srcu Marijinu te da joj se i na taj način kao i općenito prizna da je vazda Djevica, Bogorodica kojoj smo dužni iskazati štovanje, molitvu, zahvalu.

U štovanju Majke Marije, ne radi se o čovjekovom samoostvarenju koje se danas stavlja u prvi plan i koji se lako može preokrenuti u profinjeni egoizam već o odricanju i poništenju od samih sebe, što nas vodi ljubavi prema Marijinom, Gospinom Srcu. Majka nas vodi Sinu.

Tek s pogledom na Bezgrješno Srce koje ljubi i trpi postaje jasno ono što papa Pio XII. kaže o Gospinom sudjelovanju u otkupljenju: “Budući da je Djevica bila tako nerazdvojno povezana s Kristom, spasenje nam je došlo iz najdublje povezanosti Kristove ljubavi i patnje s ljubavlju i bolima njegove Majke...“

Bezgrješno i Isusovo Srce su bitno nerazdvojiva. Sjedinimo svoja srca u patnji i boli s njihovim srcima. Na taj način život će nam postajati sve više preobražen.

"Liturgija nije mrtvo spominjanje nego život."

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/08/liturgija-nije-mrtvo-spominjanje-nego.html

Blagdani su ustanovljeni zato da u našim svetim hramovima zajednički Bogu izrazimo svoj poklon, hvalu, zahvalu i naknadu. Sve je bogoslužje-obredi, riječi, pjevanje, vanjski uređaj u svim svojim pojedinostima – sve je tako lijepo raspoređeno da nam omogućuje duhom prodrijeti u otajstva, istine ili događaje što ih slavimo, da nas nadahnu prikladnim osjećajima i da nas navedu na odgovarajuća djela. Ako su vjernici o bogoslužju dobro poučeni i ako svetkuju blagdane u onom duhu u kojem ih je Crkva ustanovila, postignut će se obnova i jak porast vjere, pobožnosti, vjerskog znanja, a kao posljedica opet će oživjeti i poboljšati se nutarnji život katolika.

Iz katekizma sv. pape Pija X, 1940

I plati cijenu za jedinu istinitu, katoličku vjeru...

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/08/i-plati-cijenu-za-jedinu-istinitu.html

Neprijatelj dolazi kao napasnik nudeći bogatstva svijeta, a koje nije njegovo, samo ako mu se jednom poklonimo. Dobro je uvijek biti svjestan svoga **identiteta**. Kao katolici smo djeca Božja i moramo odbiti napasnika (lažova) upravo bivajući tog identiteta (treća kušnja u kojoj sotona spoznaje da je Isus svjestan svoga identiteta i nudi mu bogatstvo koje nije njegovo, a Isus ga otjera). Također ne smijemo ići za krivom naukom ili bilo kakvim zlom pa i onim najmanjim misleći kako nam ne može nauditi već **bdjeti**. Tu se krije prva kušnja i nikako **ne isključiti razbor** (druga kušnja Isusova) jer nas upravo tu zlo i čeka. To su bile i Isusove tri kušnje na koje ga je napasnik htio navesti, ali je Isus uspješno odbio.

Vjerske istine kao i općenito katolički nauk mnogima se ne može dokazati. Niti jedna rasprava tu ne može pomoći jer se mnogi nalaze u zabludi. Potrebno je svjedočanstva života i ustrajna molitva da Gospodin dodirne dušu osobe svojom milošću. Najbolje je u tišini pred Presvetim ili u molitvi svete krunice kao i prikazanom nakanom na svetoj tradicionalnoj misi.

Ispravno pravilo vjere nam nalaže da štujemo kršćanskog Boga, koji je od početka jedan, stvoritelj i rukotvorac svega stvorenja, vidljivog i nevidljivog. Štujemo i Gospodina Isusa Krista, Sina Božjega. Proroci su Ga unaprijed najavili da će doći ljudskome rodu kao vjesnik spasenja. Štujemo i Duha
Svetoga, koji izlazi od Oca i Sina. Za ovu vjeru mučenici predadoše svoj život.

Ne sumnjajmo već pouzdano znajmo u tišini i molitvi predati svoj život Bogu, moliti za one koje nam Bog stavi na životni put i tiho u ovim burnim vremenima pripremati se za ono

što dolazi.

Nitko tko ispravno živi vjeru neće iz pobožnosti pasti u bezbožnost. Bdijmo! Ako treba i mučeništvo podnijeti sad je vrijeme blizu da svoje duše pripremimo u molitvi. Ono će pribaviti spasenje i povjerenje pred strašnijim i općim sudom.

Nastojmo ne klanjati se lažnim političkim vođama ili crkvenim pastirima, već duše, koliko je god do nas, očuvajmo u miru i u predanju jedinoj istinitoj katoličkoj i apostolskoj vjeri i nauku. Ne čudimo se što nas svijet mrzi i što je toliko zlo i u krugovima Crkve upereno protiv istine i istinitog katoličkog nauka jer sve je to odavno Gospodin navijestio preko apostola. Isus je za nas položio svega sebe - položimo i mi, a to će se uračunati za nas i one koje treba izgraditi. Ako ti je teško moliti, ostavi se bloga i moli.

Apostol veli: "Nevolja rađa strpljivost, strpljivost prokušanost, a prokušanost nadu. Nada ne razočarava. Božja ljubav je po Duhu Svetom razlivena u srcima našim." "Sudionici u Kristovim patnjama, biti će sudionici utjehe. "

Ima li ljepšega nego kad zbog odanosti Bogu u Kristu lažov prikazuje istinite vjernike kao ponižene, a zapravo su pobjednici?

Nikog ne vrijeđajte već strpljivošću svojom još svjedočanstvo dajte!

Ne borimo se protiv krvi i tijela već protiv Vrhovništva, Vlasti, upravljača ovog mračnog svijeta koji je prodro i u sami vrh Crkve. Vaš mač neka bude molitva i istina. Došlo je vrijeme zebnje i nevolje, pitanja što će ostati od prave katoličke vjere. Ako Bog hoće, umrimo za svete zakone i vjeru naših otaca da bismo s njima vječno živjeli u kraljevstvu jedinog istinitog Kralja, Krista! Ne budimo nijemi psi ili šutljivi promatrači ili najamnici koji bježe od vuka.

"Sve mogu u Onome koji me jača", što ne možeš ti nositi nosi po Njemu koji je Svemoguć.

I u jednoj propovijedi svećenik je dao pojašnjenje zašto su apostoli govorili raznim jezicima...
U našem vremenu to više nije potrebno...
„Budući da je ljubav trebala sabrati Crkvu Božju po cijelom krugu zemaljskom, onda je mogao i jedan čovjek primivši Duha Svetoga govoriti svim jezicima, a sada kad je Crkva u Duhu Svetom sabrana, to jedinstvo Crkve govori svim jezicima. Prema tome, ako netko zapita koga od nas:“Kad si primio Duha Svetoga, zašto ne govoriš svim jezicima?“ ovaj mora odgovoriti:“Ja doista govorim svim jezicima, jer sam član Kristova tijela, tj.Crkve, koja govori svim jezicima. Što je onda Bog htio pokazati prisutnošću Duha Svetoga, ako ne to da će njegova crkva govoriti svim jezicima?“ S tim je dan navještaj da će se katolička crkva proširiti među sve narode i jezike. Kuća Božja je sazdana od živog kamenja u kojoj Domaćin rado boravi. I ne smije se dogoditi da ga uvrijedi rušenje te kuće tj. narušavanje jedinstva Crkve.“

Misli svetih – msgr. Fulton Sheen, o. Pio i Ivan Vianney

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/08/misli-svetih-msgr-fulton-sheen-o-pio-i.html

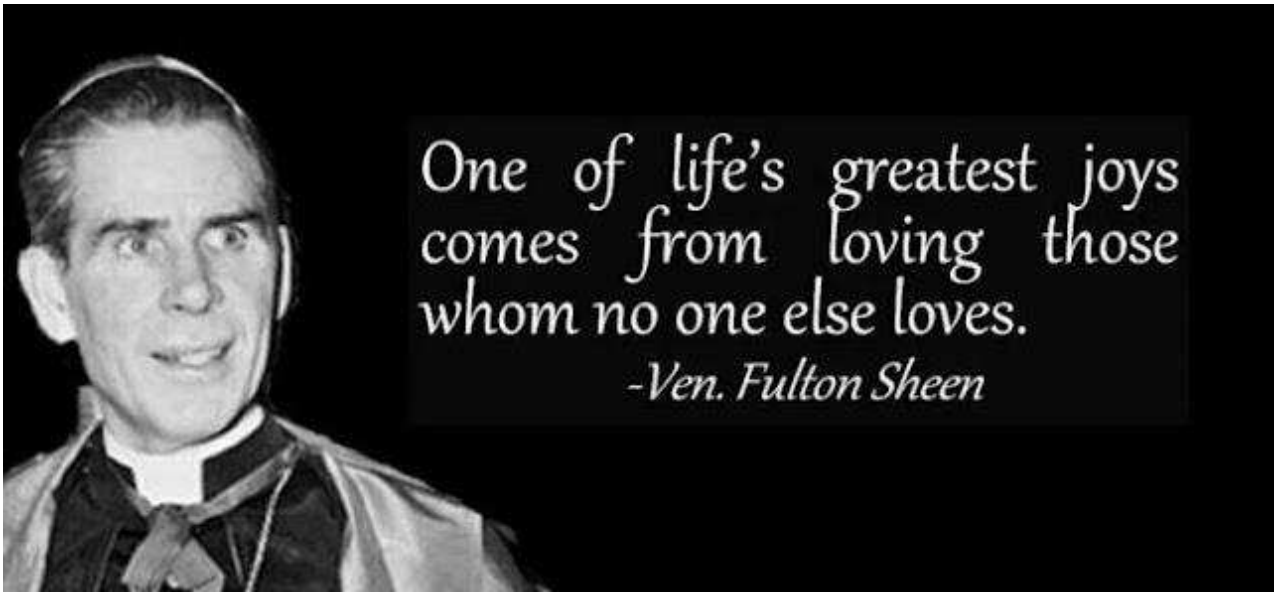

Jedna od najvećih životnih radosti dolazi kada volimo one koje nitko drugi ne voli.

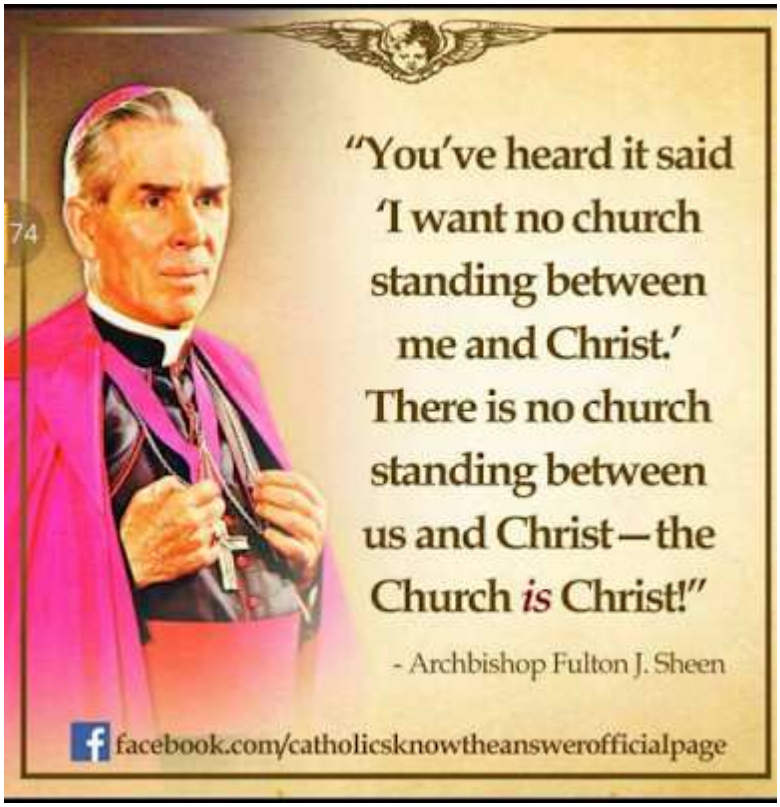

„Čuli ste da je bilo rečeno 'Ne želim da crkva stoji između mene i Krsta.' Nema crkve koja stoji između nas i Krista – Crkva *je* Krist!“

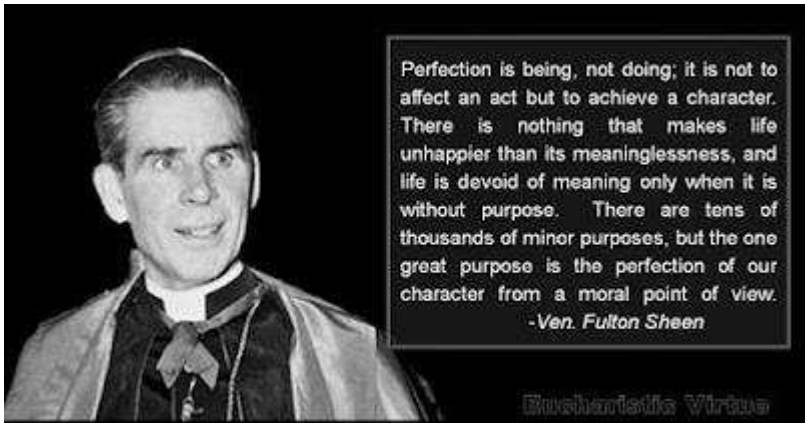

Savršenstvo je biti, ne raditi: to nije da se izvrši čin nego da se izgradi karakter. Nema ništa što čini život nesretnijim nego njegova besmislenost, i život je bez smisla samo kada je bez svrhe. Postoje desetaka tisuća manjih svrha, ali ona najveća svrha je usavršavanje našega karaktera sa stanovišta morala.

„Karakteristika bilo koje trunuće civilizacije je da velike mase ljudi nisu svjesne tragedije.
Čovječanstvo u krizi je inače nesenzibilno glede ozbiljnosti vremena u kojima živi.
Ljudi ne žele vjerovati da je njihovo vlastito vrijeme u kojemu žive opako, djelomično zato jer nemaju mjerilo izvan samih sebe po kojemu bi ocijenili svoja vremena.
Ako ne postoji čvrsti okvir pravde, kako će ljudi znati da je pravda prekršena? Jedino oni koji žive po vjeri stvarno znaju što se događa u svijetu; narod bez vjere je nesvjestan destrukcijskih procesa koji se zbivaju, zato jer su izgubili iz vida visinu s koje su pale.“

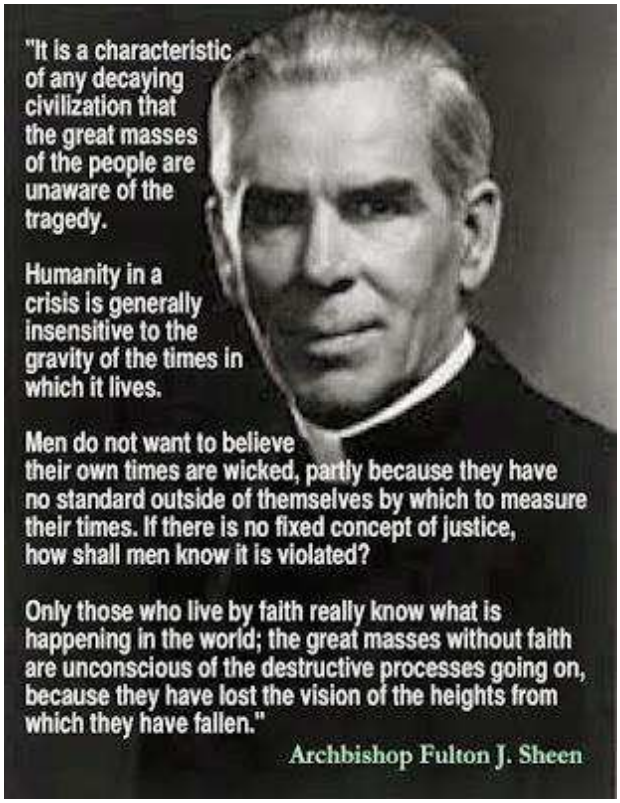

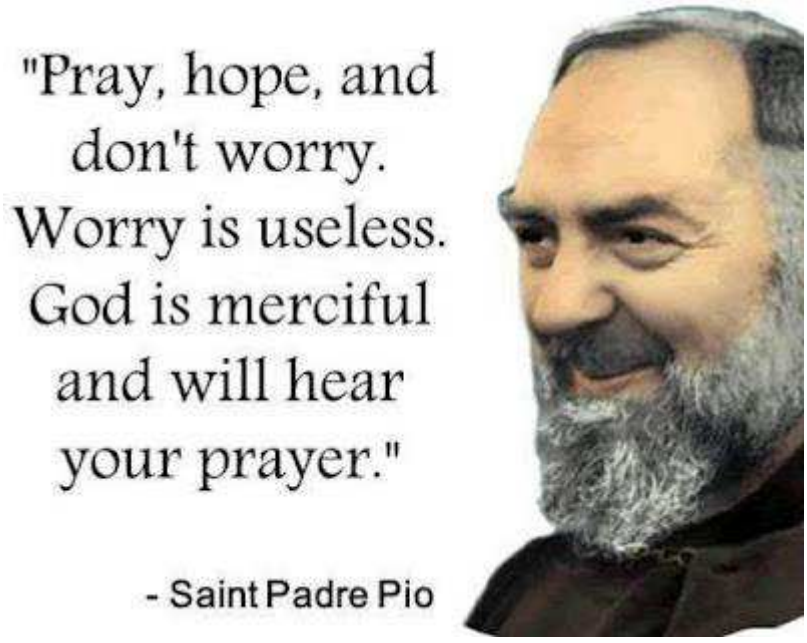

„Moli, nadaj se, i ne brini. Briga je beskorisna. Bog je milostiv i ćuti će tvoju molitvu.“

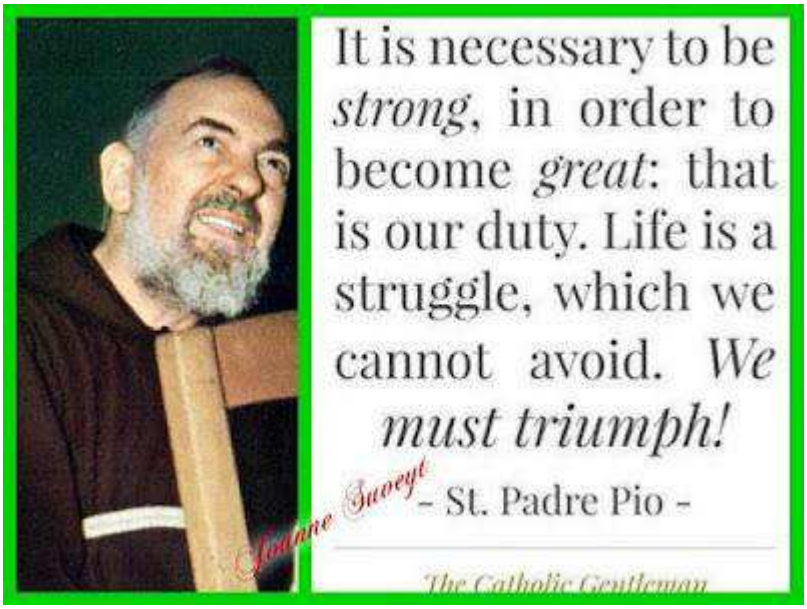

Potrebno je biti *jak*, da bi se postalo *velikim*: to je naša dužnost.
Život je borba koju mi ne možemo izbjeći. *Mi moramo pobijediti!*

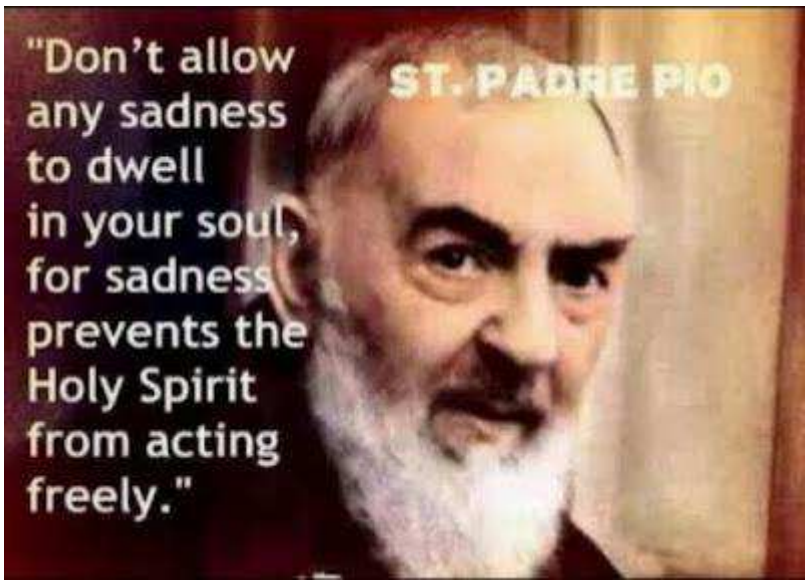

"Ne dozvoljavajte ni malo tuge da stanuje u vašoj duši,
jer tuga sprječava Duha Svetoga da slobodno djeluje."

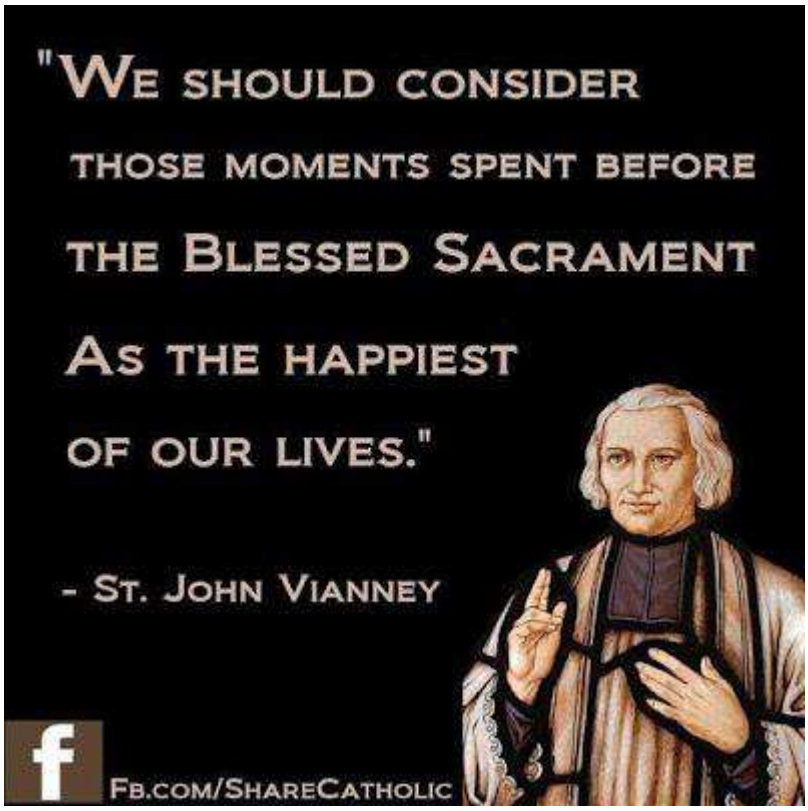

„Trebali bi da gledamo na momente koje provedemo pred
Presvetim Sakramentom kao najsretnijima u našem životu.“

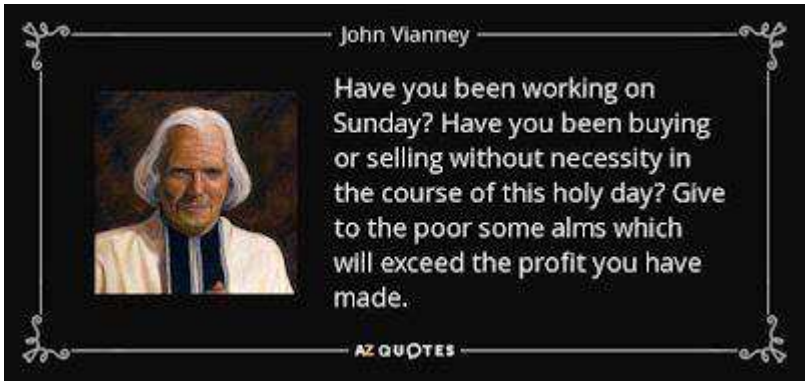

Jesi li radio Nedjeljom? Jesi li kupovao ili prodavao bez potrebe u toku tog dana?
Daj siromasima milostinju koja će premašiti zaradu koju si stekao.

„Sve je podsjetnik na Križ. Mi sami smo stvoreni u obliku križa.

Posvećenje plamenu svete ljubavi

ontrebakraljevati.blogspot.com/2019/08/posvecenje-plamenu-svete-ljubavi.html

Prečisto Srce Marijino,
ponizno Te molim da uzmeš moje srce u plamen svoje Svete Ljubavi koje je duhovno utočište čitavog čovječanstva.
Ne gledaj na moje greške i neuspjehe,
nego dozvoli da ta bezakonja budu spaljena s mene tim plamenom čišćenja.
Putem Svete Ljubavi,
pomozi mi da budem posvećen u ovom trenutku, i na taj način,
da dam Tebi, Draga Majko,
moju svaku misao, riječ i djelo.
Uzmi me i čini sa mnom kako je Tebi volja.
Dozvoli mi da budem Tvoj instrument u svijetu -- sve za veću slavu Božju,
i za Tvoju pobjedonosnu vladavinu. Amen.

PDF knjižnica

ontrebakraljevati.blogspot.com/p/pdf-knjiznica.html

* dokumenti su poredani su abecednim redom
* datum u zagradi je datum dodavanja dokumenta
* ako je veličina knjige prevelika, onda se neće prikazati u pregledniku nego je treba preuzeti na računalo da bi se čitala.

NOVOST (08.01.2017): Za dokumente koji su označeni sa **$$$** moguće je mijenjati boju pozadine. Uputa se nalazi na ovom linku:

https://drive.google.com/file/d/0BxjfWlldIeovZGIyRXJKa1dZb2c/view?usp=sharing

Odjeli knjižnice:

Biblija (23.12.2018 - zadnja promjena)

Časopisi i članci (07.07.2019 - zadnja promjena)

Knjige i crkveni dokumenti (07.07.2019 - zadnja promjena)

Knjige s dopušetenjem samo za blog ontrebakraljevati (24.03.2018 - zadnja promjena)

Zadnje dodano - ostalo potražite u odjelima knjižnice:

Život Blažene Djevice Marije (svezak drugi) Josip Pazman Zagreb 1899 - 6 MB	(07.07.2019) ***preuzmi***: Život Blažene Djevice Marije (07.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Život Blažene Djevice Marije
Smjernice za obnovu kršćanskih čudorednih običaja (Katolički tjednik) Sarajevo 1928	(07.07.2019) ***preuzmi***: Smjernice (07.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Smjernice
Glasnik svetog Josipa 1939 - 234 MB	(07.07.2019) ***preuzmi***: Glasnik svetog Josipa (07.07.2019) **datoteka je prevelika za *pregled na internetu***:

PDF Biblija

ontrebakraljevati.blogspot.com/p/pdf-biblija.html

Odjel: Biblija

* dokumenti su poredani su abecednim redom
* datum u zagradi je datum dodavanja dokumenta

PDF knjižnica - početna

Sveto Pismo - Katančić (izvorni prijevod s Vulgate) 1831 - 236 MB	(23.12.2018) ***direktno preuzmi***: Sveto Pismo - Katančić (23.12.2018) ***pregledaj na internetu***: prevelika datoteka za pregled na internetu
Biblija - Novi Zavjet - Prvi dio Evanđelja i Djela apostolska Prof dr Franjo Zagoda Zagreb, 1938 - 114 MB	(30.10.2016) ***direktno preuzmi***: Biblija Novi Zavjet - Zagoda (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: prevelika datoteka za pregled na internetu
Biblija - Novi Zavjet i poslanice s umjetničkim slikama Prof dr Franjo Zagoda Zagreb, 1939 - 58 MB	(23.12.2016) ***direktno preuzmi***: Biblija - Novi Zavjet - Zagoda (23.12.2016) ***pregledaj na internetu***: Biblija - Novi Zavjet - Zagoda
Biblija - Svezak I - Stari Zavjet **dr. Ivan Evanđelist Šarić** **nadbiskup vrhbosanski** Sarajevo, 1941 - 106 MB **$$$** - moguća promjena boje pozadine	(05.02.2017) ***direktno preuzmi***: Biblija - Šarić - Svezak I (05.02.2017) ***pregledaj na internetu***: prevelika datoteka za pregled na internetu

Biblija - Svezak II - Stari Zavjet - nastavak **dr. Ivan Evanđelist Šarić** **nadbiskup vrhbosanski** Sarajevo, 1942 - 82 MB **$$$** - moguća promjena boje pozadine	(24.01.2017) ***direktno preuzmi***: Biblija - Šarić - Svezak II (24.01.2017) ***pregledaj na internetu***: Biblija - Šarić - Svezak II
Biblija - Svezak III - Novi Zavjet **dr. Ivan Evanđelist Šarić** **nadbiskup vrhbosanski** Sarajevo, 1942 - 54 MB **$$$** - moguća promjena boje pozadine	(08.01.2017) ***direktno preuzmi***: Biblija - Šarić - Svezak III (08.01.2017) ***pregledaj na internetu***: Biblija - Šarić - Svezak III

PDF časopisi članci

ontrebakraljevati.blogspot.com/p/pdf-casopisi-clanci.html

Odjel : Časopisi, članci....

* dokumenti su poredani su abecednim redom
* datum u zagradi je datum dodavanja dokumenta

PDF knjižnica - početna

novi odjeli unutar Časopisa

Život s Crkvom	zadnja promjena - 01.01.2017 otvori: ***Život s Crkvom***

ostalo:

Blago čistima srcem Opasnost od pornografije Robert W. Finn Zagreb 2013 (besplatno dijeljenje) - 6 MB	(07.05.2017) ***preuzmi***: Blago čistima srcem (07.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Blago čistima srcem
Duhovni život - asketsko-mistička revija [1930] - 54 MB	(23.12.2016) ***preuzmi***: Duhovni život - asketsko - mistička revija (23.12.2016) ***pregledaj na internetu***: Duhovni život - asketsko - mistička revija
Glasnik Srdca Isusova [1944, rujan] - 18 MB https://archive.org/details/@spodobek	(04.07.2019) ***preuzmi***: Glasnik Srdca Isusova (04.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Glasnik Srdca Isusova

Glasnik svete Terezije Malog Isusa [1929, srpanj] - 23MB	(23.12.2016) ***preuzmi***: Glasnik svete Terezije Malog Isusa (23.12.2016) ***pregledaj na internetu***: Glasnik svete Terezije Malog Isusa
Glasnik svetog Josipa [1920, listopad, studeni, prosinac] - 28 MB	(23.12.2016) ***preuzmi***: Glasnik svetog Josipa (23.12.2016) ***pregledaj na internetu***: Glasnik svetog Josipa
Glasnik svetog Josipa 1939 - 234 MB	(07.07.2019) ***preuzmi***: Glasnik svetog Josipa (07.07.2019) **datoteka je prevelika za *pregled na internetu***:
Glasnik Žive Krunice [1944, veljača, ožujak, svibanj, lipanj] -65 MB	(23.12.2016) ***preuzmi***: Glasnik Žive Krunice (23.12.2016) ***pregledaj na internetu***: Glasnik Žive Krunice
Gospina krunica br.1 (siječanj) 1941 - 29 MB	(04.07.2019) ***preuzmi***: Gospina krunica (04.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Gospina krunica
Ispit savjesti	(30.11.2018) ***preuzmi***: Ispit savjesti (30.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Ispit savjesti

Katolički list [1877] - 144MB	(23.12.2016) ***preuzmi***: Katolički list ***prevelika datoteka za pregled***
Moje obraćenje 9 MB https://archive.org/details/@spodobek	(06.07.2019) ***preuzmi***: Moje obraćenje (06.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Moje obraćenje
Moje uspomene na Merza [1933] - 273 KB	(04.05.2019) ***preuzmi***: Moje uspomene na Merza (04.05.2019) ***pregledaj na internetu***: Moje uspomene na Merza
MOLITVA OSOBNE POSVETE PRESVETOM SRCU ISUSOVU I MARIJINU_IHS+_B 2 MB Tko želi može si dati printati, izrezati te po perforacijskoj crti presaviti (molitvena brošura).	(22.11.2018) ***preuzmi***: Molitva osobne posvete (22.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Molitva osobne posvete
MOLITVA POSVETE OBITELJI PRESVETOM SRCU ISUSOVU I MARIJINU_IHS+_B 3 MB Tko želi može si dati printati, izrezati te po perforacijskoj crti presaviti (molitvena brošura).	(22.11.2018) ***preuzmi***: Molitva posvete obitelji (22.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Molitva posvete obitelji
Novo ruho Martina Luthera **- od heretika do „svjedoka evanđelja“ i „učitelja vjere“** Antun Mrzlečki 0.5 MB	(22.11.2018) ***preuzmi***: Molitva posvete obitelji (22.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Molitva posvete obitelji
Naša Gospa Lurdska br. 6 1935 - 50 MB https://archive.org/details/@spodobek	(06.07.2019) ***preuzmi***: Naša Gospa Lurdska (06.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Naša Gospa Lurdska

Naša Gospa Lurdska br. 3 1936 - 69 MB https://archive.org/details/@spodobek	(06.07.2019) ***preuzmi***: Naša Gospa Lurdska (06.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Naša Gospa Lurdska
Naša Gospa Lurdska br. 4 1936 - 69 MB https://archive.org/details/@spodobek	(06.07.2019) ***preuzmi***: Naša Gospa Lurdska (06.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Naša Gospa Lurdska
Sedam pokorničkih Psalama i Litanije svih Svetih (iz članka "Pokorom do Pobjede") Sv. papa Pio X 0,5 MB	(21.11.2018) ***preuzmi***: Sedam pokorničkih Psalama (21.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Sedam pokorničkih Psalama
Pastirski list za korizmu Vinko Pulišić Zadar 1915 - 13 MB	(07.07.2019) ***preuzmi***: Pastirski list (07.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Pastirski list
POSLJEDNJE STVARI Sv.Petar Alkantarski (članak s posta)1 MB	(21.11.2018) ***preuzmi***: Posljednje stvari (21.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Posljednje stvari
Smjernice za obnovu kršćanskih čudorednih običaja (Katolički tjednik) Sarajevo 1928	(07.07.2019) ***preuzmi***: Smjernice (07.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Smjernice
Sv. Gaspar del Bufalo 57 MB	(23.12.2016) ***preuzmi***: sv. Gaspar Del Bufalo (23.12.2016) ***pregledaj na internetu***: sv. Gaspar Del Bufalo

Svećenička zajednica br.2 (1914) 19 MB https://archive.org/details/@spodobek	(04.07.2019) ***preuzmi***: Svećenička zajednica (04.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Svećenička zajednica
Život svetaca za svaki dan u siječnju Maksimilijan Lach Zagreb 1939 - 37 MB https://archive.org/details/@spodobek	(28.06.2019) ***preuzmi***: Život svetaca (28.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Život svetaca

PDF knjige i dokumenti

ontrebakraljevati.blogspot.com/p/pdf-knjige.html

Odjel: Knjige
* dokumenti su poredani su abecednim redom
* datum u zagradi je datum dodavanja dokumenta

PDF knjižnica - početna

Anđele čuvaru mili Prve dječje molitvice Ana Svalina Đakovo 2014 - 21 MB	(15.10.2017) ***preuzmi***: Anđele čuvaru mili (15.10.2017) ***pregledaj na internetu***: Anđele čuvaru mili
Anđeoski naučitelj Jacques Maritain Zagreb 2011 - 7 MB	(15.02.2019) ***preuzmi***: Anđeoski naučitelj (15.02.2019) ***pregledaj na internetu***: Anđeoski naučitelj
Biserje sv. Ante (molitvenik) Sarajevo 1935 - 61 MB https://archive.org/details/@spodobek	(04.07.2019) ***preuzmi***: Biserje sv. Ante (04.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Biserje sv. Ante
Biskup Lang Josip Vrbanek Zagreb 1944 - 15 MB https://archive.org/details/@spodobek	(03.07.2019) ***preuzmi***: Biskup Lang (03.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Biskup Lang
Bog Stvoritelj Dr. Stjepan Bakšić Zagreb 1946 - 28 MB	(25.06.2019) ***preuzmi***: Bog Stvoritelj (25.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Bog Stvoritelj
Borba protiv psovke Pavao Jesih Zagreb 1944 - 6 MB https://archive.org/details/@spodobek	(04.07.2019) ***preuzmi***: Borba protiv psovke (04.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Borba protiv psovke

Borba za zvonove (pripovijesti o ministrantima) Wilhelm Huenermann Zagreb 1962 - 67 MB https://archive.org/details/@spodobek	(03.07.2019) ***preuzmi***: Borba za zvonove (03.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Borba za zvonove
Božanska avantura Fulton J. Sheen Zagreb 1962 - 41 MB https://archive.org/details/@spodobek	(17.11.2018) ***preuzmi***: Božanska avantura (17.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Božanska avantura
Blagoslovljen Bog u svojim svetima Đuro Cezner Sarajevo 1938 - 671 MB	(03.07.2019) ***preuzmi***: Blagoslovljen Bog... (03.07.2019) **datoteka *prevelika za pregled na internetu***
Blažena Ozana Kotorka Don Niko Luković Kotor 1965 - 24 MB	(07.04.2018) ***preuzmi***: Blažena Ozana Kotorka (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Blažena Ozana Kotorka
Božićni vjenčić Dragutin Hren Zagreb 1943 - 2 MB	(29.12.2018) ***preuzmi***: Božićni vjenčić (29.12.2018) ***pregledaj na internetu***: Božični vjenčić
Božje i Crkvene zapovijedi Msgr. Andrija Živković Zagreb 1946 - 32 MB	(05.03.2019) ***preuzmi***: Božje i Crkvene zapovijedi (05.03.2019) ***pregledaj na internetu***: Božje i Crkvene zapovijedi
Budite pripravni Herbert Madinger Đakovo 2005 - 4 MB	(06.01.2018) ***preuzmi***: Budite pripravni (06.01.2018) ***pregledaj na internetu***: Budite pripravni
Bukteći oganj **sv. Pio X** Wilhelm Hunermann Đakovo 2007 - 24 MB	(10.10.2017) ***preuzmi***: Bukteći oganj (10.10.2017) ***pregledaj na internetu***: Bukteći oganj

Čistilište **tumačeno životima i legandama svetaca** Francis Xavier Schouppe Đakovo 2011 (s dozvolom izdavača) - 38 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Čistilište (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Čistilište
Čudesna tajna svete Krunice **za obratiti se i spasiti se** Louis Marie Grignion de Montfort (s dozvolom vlasnika prava) - 16 MB	(23.12.2016) ***preuzmi***: Čudesna tajna svete Krunice (23.12.2016) ***pregledaj na internetu***: Čudesna tajna svete Krunice
Da budemo slobodni - savjeti skrupuloznima Alfonso Maria de Liguori - 1 MB	(05.11.2018) ***preuzmi***: Da budemo slobodni (05.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Da budemo slobodni
Da Oče Rihard Graef Sarajevo 1939 - 12 MB	(05.07.2019) ***preuzmi***: Da Oče (05.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Da Oče
Devet hridina Bl. Heinrich Seuse Zagreb - 3 MB	(01.07.2019) ***preuzmi***: Devet hridina (01.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Devet hridina
Divno Srce Majke Božje Ivan Eudes Zagreb 2006 - 8 MB	(04.05.2019) ***preuzmi***: Divno Srce Majke Božje (04.05.2019) ***pregledaj na internetu***: Divno Srce Majke Božje
Djela svete Terezije od Isusa **Svezak I** preveo dr. Fran Binički Zagreb 1933 - 6 MB	(30.06.2017) ***preuzmi***: Djela sv. Terezije od Isusa - svezak I (30.06.2017) ***pregledaj na internetu***: Djela sv. Terezije od Isusa - svezak I
Djela svete Terezije od Isusa **Svezak II** preveo dr. Fran Binički Zagreb 1933 - 3 MB	(30.06.2017) ***preuzmi***: Djela sv. Terezije od Isusa - svezak II (30.06.2017) ***pregledaj na internetu***: Djela sv. Terezije od Isusa - svezak II

Domišljata ljubav Isusova u Euharistiji Ivan Josip od svete Terezije Sarajevo 1937 - 8 MB	(05.07.2019) ***preuzmi***: Domišljata ljubav... (05.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Domišljata ljubav...
Duhovna razmatranja Martin Stiglić Zagreb 1897 - 152 MB	(05.07.2019) ***preuzmi***: Duhovna razmatranja (05.07.2019) **datoteka prevelika za *pregled na internetu***:
Duga boli Fulton J. Sheen Zagreb 2003 (s dozvolom) - 7 MB	(07.05.2017) ***preuzmi***: Duga boli (07.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Duga boli
Duhovna nauka sestre Elizabete od Presvetog Trojstva M.M.Philipon Zagreb 1962 131 MB	(02.07.2019) ***preuzmi***: Duhovni nauk (02.07.2019) **datoteka prevelika za pregled na internetu**
Duhovni život **Majke Marije od Isusa - izvadak** M.R. Garrigon - Lagrauge O.P Lasinja 6 MB	(15.10.2017) ***preuzmi***: Duhovni život (15.10.2017) ***pregledaj na internetu***: Duhovni život
Duša apostolskoga vjerovanja J.B.Chautard Sarajevo 1926 - 204 MB	(02.07.2019) ***preuzmi***: Duša apostolskog vjerovanja (02.07.2019) **datoteka prevelika za pregled na internetu**
Eshatologija Dr. Ivan Bujanović Zagreb 1894 - 11 MB	(25.06.2019) ***preuzmi***: Eshatologija (25.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Eshatologija
Euharistijska razmatranja prema svetom Ivanu Vianneyu Abbe H. Convert Zagreb 2004 - 3 MB	(23.06.2019) ***preuzmi***: Euharistijska razmatranja (23.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Euharistijska razmatranja

Evanđelist Dr. Ivan Evanđelist Šarić Nadbiskupije Vrhbosanska i Zagrebačka 1932 - 34MB	(05.11.2018) ***preuzmi***: Evanđelist (05.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Evanđelist
Fatima o.f.m. Paškal Vešara Zagreb 1967 - 70 MB	(02.07.2019) ***preuzmi***: Fatima (02.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Fatima
Fatima, da ili ne Yves Ivonides Đakovo 1995 - 39 MB s dozvolom izdavača	(15.06.2017) ***preuzmi***: Fatima, da ili ne (15.06.2017) ***pregledaj na internetu***: Fatima, da ili ne
Fatimska poruka **Lucija govori** Samobor1977 - 4 MB s dozvolom izdavača	(07.05.2017) ***preuzmi***: Fatimska poruka (07.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Fatimska poruka
Gle ovo srce, o pobožnosti Srcu Isusovu F. Alcaniz 10 MB https://archive.org/details/@spodobek	(05.07.2019) ***preuzmi***: Gle ovo srce (05.07.2019) **pregledaj na internetu** **Gle ovo srce**
Gori srca ili molitvenik za bogoljubno slušati i služiti svetu misu Zvonimir Kirigin Zadar 1899 - 165 MB	(02.07.2019) ***preuzmi***: Gori srca (02.07.2019) **datoteka prevelika za pregled na internetu**
Gospin plač i Pobožnost na čast sedam Marijinih žalosti Zagreb - 2 MB	(21.05.2017) ***preuzmi***: Gospin plač (21.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Gospin plač
Gospode pomiluj Molitvenik za grkokatolike Ivan Krst. Pavković Križevci 1961 - 7 MB	(15.10.2017) ***preuzmi***: Gospode pomiluj (15.10.2017) ***pregledaj na internetu***: Gospode pomiluj

Hodajmo u istini Franjo Kuharić Zagreb 1974 - 13 MB	(01.07.2019) ***preuzmi***: Hodajmo u istini (01.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Hodajmo u istini
Hodanje mladića i djevojke p. Vatroslav Frkin Đakovo 2008 - 8 MB	(07.04.2018) ***preuzmi***: Hodanje mladića i djevojke (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Hodanje mladića i djevojke
Hrvatska omladina **pod zastavom Srca Isusova** Spomenica i Budnica Zagreb 1901 - 97 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Hrvatska omladina (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Hrvatska omladina
Hrvatski hodočasnici pred Lurdskom špiljom Stjepan Pavunić Koprivnica 1928 - 29 MB https://archive.org/details/@spodobek	(23.06.2019) ***preuzmi***: Hrvatski hodočasnici.. (23.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Hrvatski hodočasnici..
Index Librorum Prohibitorum index zabranjenih knjiga Rim 1948 - 7 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Index Librorum Prohibitorum (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Index Librorum Prohibitorum
Iskrice ljubavi Svetootastvenom Isusu Marijina djeca kongregacije gospojica Zagreb 1923 - 85 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Iskrice ljubavi (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Iskrice ljubavi
Isplati se živjeti Fulton J. Sheen Đakovo 1963 - 63 MB	(03.07.2019) ***preuzmi***: Isplati se živjeti (03.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Isplati se živjeti
Isus Kralj ljubavi o. Matej Zagreb 1693 - 137 MB https://archive.org/details/@spodobek	(02.07.2019) ***preuzmi***: Isus Kralj ljubavi (02.07.2019) **datoteka prevelika za pregled na internetu**

Isus Krist život Spasitelja svijeta Dr. Rudolf Vimer Zagreb 1925 - 184 MB	(21.12.2018) ***preuzmi***: Isus Krist život Spasitelja svijeta (21.12.2018) **datoteka prevelika za pregled na internetu**
Isus prijatelj malenih **ili pustite k meni malene** Zbor duhovne mladeži zagrebačke Ljubljana 1917 - 20 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Isus prijatelj malenih (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Isus prijatelj malenih
Isusova muka, smrt, uskrsnuće, uzašašće i opći sud Bortolo Castegnaro Zagreb 2011 - 14 MB	(28.05.2017) ***preuzmi***: Isusova muka.... (28.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Isusova muka.....
Iz života za život (pjesme i crtice za mladež) Ante Špoljar Zagreb 1904 - 40 MB https://archive.org/details/@spodobek	(26.06.2019) ***preuzmi***: Iz života za život (26.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Iz života za život
Sv.Ivana Orleanska Carl Julius Abegg Đakovo 2006 (dopuštenje) - 15 MB	(17.11.2018) ***preuzmi***: Ivana Orleanska (17.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Ivana Orleanska
Jeanne D'Arc (sv. Ivana Arška) Mirko Marchetti Zagreb 1909 - 4 MB	(07.11.2018) ***preuzmi***: Jeanne D'Arc (07.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Jeanne D'Arc
Kad Bog zove (knjiga za djecu) Zdenka Zanko Zagreb 1935 - 1 MB	(07.11.2018) ***preuzmi***: Kad Bog zove (07.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Kad Bog zove
Kako da uzljubimo Isusa Krista Alfonso Maria de Liguori Rijeka 1912 - 11 MB https://archive.org/details/@spodobek	(05.07.2019) ***preuzmi***: Kako da uzljubimo... (05.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Kako da uzljubimo...

Kako je lijep čist naraštaj Franjo Kuharić Zagreb 1985 - 2 MB	(07.10.2018) ***preuzmi***: Kako je lijep čist naraštaj (07.10.2018) ***pregledaj na internetu***: Kako je lijep čist naraštaj
Karakter Tihomir Toth Zagreb 1944 - 66 MB	(23.06.2019) ***preuzmi***: Karakter (23.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Karakter
Katekizam trećeg reda sv. Franje Zagreb 1923 - 38 MB https://archive.org/details/@spodobek	(19.11.2018) ***preuzmi***: Katekizam trećeg reda sv. Franje (19.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Katekizam trećeg reda sv. Franje
Katolička apologetika **za više razrede srednjih učilista** Feliks Suk Zagreb 1883 - 30 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Katolička apologetika (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Katolička apologetika
Katolička djevojka i Katolička majka Nikola Buljan Zagreb 1938 - 11 MB https://archive.org/details/@spodobek	(05.07.2019) ***preuzmi***: Katolička djevojka i.. (05.07.2019) **pregledaj na internetu** Katolička djevojka...
Katolička dogmatika ili nauka o vjerskim istinama **za više razrede srednjih učilista** Fran Barač Zagreb 1930 - 115 MB https://archive.org/details/@spodobek	(02.07.2019) ***preuzmi***: Katolička dogmatika (02.07.2019) **datoteka prevelika za pregled na internetu**
Katolički đak Vjerski vodič i molitvenik Prof. dr. Dragutin Kniewald Zagreb, 1929 - 99 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Katolički đak (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Katolički đak

Katolički nauk o izvanrednim mističnim fenomenima i đavolskim utjecajima Miljenko Sušac Zagreb 2015 - 8 MB	(27.06.2019) ***preuzmi***: Katolički nauk (27.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Katolički nauk
Katolička učenica Vjerski vodič i molitvenik Namijenjen katoličkim studenticama i obrazovanim djevojkama Prof. dr. Dragutin Kniewald Zagreb, 1926 - 102 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Katolička učenica ***preevelika datoteka za pregled***
Katoličko crkveno pravo Dr. Ferdinando Belaj Zagreb 1901 - 20 MB https://tradicionalnamisa.com/liturgijski-materijali/	(19.11.2018) ***preuzmi***: Katoličko crkveno pravo (19.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Katoličko crkveno pravo
Katolik na djelu Gabriel Palau Zagreb, 1916 - 12 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Katolik na djelu (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Katolik na djelu
Konferencije o sv. Ivanu od Križa-čovjek nauka utjecaj Zagreb, 1959 - 152 MB	(17.12.2018) ***preuzmi***: Konferencija o sv. Ivanu od Križa **prevelika datoteka za pregled na internetu**
Korizmene propoviedi (In hoc signo vinces) Mihajlo Stagnita Šibenik 1939 - 4 MB	(07.04.2019) ***preuzmi***: Korizmene propoviedi (07.04.2019) ***pregledaj na internetu***: Korizmene propoviedi
Korizmeni vjenčić Dragutin Hren Zagreb 1944 - 15 MB	(28.05.2017) ***preuzmi***: Korizmeni vjenčić (28.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Korizmeni vjenčić
Kratak uvod u filozofiju Dr. Vilim Keilbach Zagreb 1945 - 3 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Kratak uvod u filozofiju (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Kratak uvod u filozofiju

Krepost čistoće Jorge Medina Estevez Zagreb 2010 - 13 MB	(07.04.2018) ***preuzmi***: Krepost čistoće (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Krepost čistoće
Kruh nebeski crkveni molitvenik 1941- 145 MB	(02.07.2019) ***preuzmi***: Kruh nebeski (02.07.2019) **datoteka prevelika za pregled na internetu**
Krunica Andrija Pradel preveo zg nadbiskup A. Stepinac Zagreb (1943)- 11 MB	(17.10.2017) ***preuzmi***: Krunica (17.10.2017) ***pregledaj na internetu***: Krunica
Kršćanske kreposti Msgr. Andrija Živković Zagreb 1942 - 19 MB	(05.03.2019) ***preuzmi***: Kršćanske kreposti (05.03.2019) ***pregledaj na internetu***: Kršćanske kreposti
Latinsko hrvatski misal Koblenz 2007 - 2 MB https://tradicionalnamisa.com/liturgijski-materijali/	(19.11.2018) ***preuzmi***: Latinsko hrvatski misal (19.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Latinsko hrvatski misal
Limska ruža (knjiga za djecu) Zdenka Zanko Zagreb 1935- 1 MB	(07.11.2018) ***preuzmi***: Limska ruža (07.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Limska ruža
Liturgika Josip Tinodi Mostar 1932 - 8 MB	(25.06.2019) ***preuzmi***: Liturgika (25.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Liturgika
Liturgika Dr. Dragutin Kniewald Zagreb 1937 - 19 MB	(27.06.2019) ***preuzmi***: Liturgika (27.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Liturgika

Liturgika Dr. Dragutin Peček Zagreb 1939 - 61 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Liturgika (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Liturgika
Lurd divote Masabjelske špilje S.Pruvost Zagreb 1931 - 129 MB https://archive.org/details/@spodobek	(02.07.2019) ***preuzmi***: Lurdska špilja... (02.07.2019) **datoteka prevelika za pregled na internetu**
Lurdska ukazanja Pavao Lončar Zagreb 1927 - 12 MB	(07.11.2018) ***preuzmi***: Lurdska ukazanja (07.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Lurdska ukazanja
Majko uči me moliti Lisbeth Burger Zagreb 1944 - 4 MB	(16.09.2018) ***preuzmi***: Majko uči me moliti (16.09.2018) ***pregledaj na internetu***: Majko uči me moliti
Marija Goretti - Okrvavljeni ljiljan Wilhelm Hunermann Pazin 1980 - 4 MB	(30.09.2018) ***preuzmi***: Marija Goretti (30.09.2018) ***pregledaj na internetu***: Marija Goretti
Marija, Kraljica svibnja Misli za svaki dan u svibnju Ivan Valentin Đakovo 2000 (s dozvolom) - 9 MB	(07.05.2017) ***preuzmi***: Marija, Kraljica svibnja (07.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Marija, Kraljica svibnja
Mali oficij Blažene Djevice Marije O. Petar Vlašić Dubrovnik 1929 - 12 MB	(27.06.2019) ***preuzmi***: Mali oficij (27.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Mali oficij
Mali kršćanski nauk za II.razred pučkih škola Heffler, Kornfeind, Kramar Zagreb 1943 - 50 MB https://archive.org/details/@spodobek	(26.06.2019) ***preuzmi***: Mali kršćanski nauk (26.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Mali kršćanski nauk

Malena knjižica molitvena Dr Josip Lang - biskup Budim, 1839 - 5 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Malena knjižica molitvena (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Malena knjižica molitvena
Marijino cvijeće - niz pouka o krjepostima blažene djevice Marije Antun Kotlarski Zagreb 1904 - 68 MB https://archive.org/details/@spodobek	(04.05.2019) ***preuzmi***: Marijino cvijeće (04.05.2019) ***pregledaj na internetu***: Marijino cvijeće
Marijin vrt Julija Zeyer Zagreb 1935 - 73 MB https://archive.org/details/@spodobek	(04.05.2019) ***preuzmi***: Marijin vrt (04.05.2019) ***pregledaj na internetu***: Marijin vrt
Mariologija Dr. Ivan Bujanović Zagreb 1899 - 7 MB	(27.06.2019) ***preuzmi***: Mariologija (27.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Mariologija
Mir vama - mali molitvenik s posebnom pripravom za Ispovijed, Pričest i Potvrdu Heffler-Kornfeind-Kramar Zagreb 1935 - 38 MB	(28.06.2019) ***preuzmi***: Mir vama (28.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Mir vama
Misal Ivane Arške latinsko - francuski Limoges 1919 - 30 MB	(10.10.2017) ***preuzmi***: misal Ivane Arške (10.10.2017) ***pregledaj na internetu***: misal Ivane Arške
Misli Blažena Marija od Isusa Deluil-Martiny Župni ured Lasinja 2013 - 14 MB	(05.10.2017) ***preuzmi***: Misli (05.10.2017) ***pregledaj na internetu***: Misli
Missale Romanum 1920 - 16 MB	(06.01.2019) ***preuzmi***: Missale Romanum (06.01.2019) ***pregledaj na internetu***: Missale Romanum

Missale Romanum 1962 - 79 MB	(27.06.2019) ***preuzmi***: Missale Romanum (27.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Missale Romanum
Mystici Corporis papa Pijo XII	(07.07.2019) ***preuzmi***: Mystici Corporis (07.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Mystici Corporis
Moderni filozof - branitelj kršćanstva Đuro Gračanin Sarajevo 1935 - 6 MB	(27.06.2019) ***preuzmi***: Moderni filozof (27.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Moderni filozof
Moderni svetac Karlo Wilk Zagreb 1918 - 74 MB	(04.07.2019) ***preuzmi***: Moderni svetac (04.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Moderni svetac
Moj ideal Isus sin Marijin E.Neubert Zagreb 1957 - 51 MB https://archive.org/details/@spodobek	(21.12.2018) ***preuzmi***: Moj ideal Isus sin Marijin (21.12.2018) ***pregledaj na internetu***: Moj ideal Isus sin Marijin
Molitve Đuro Sudeta Zagreb 1966 - 2 MB	(28.06.2019) ***preuzmi***: Molitve (28.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Molitve
Molitvenik sv. Josipa Ivan Škunca Zagreb 1999 - 4 MB	(21.05.2017) ***preuzmi***: Molitvenik sv. Josipa (21.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Molitvenik sv. Josipa
Molitvenik sv. Ljudevitu Mariji Grignionu Montfortskome Miljenko Sušac Zagreb 2015 - 2 MB	(01.07.2019) ***preuzmi***: Molitvenik sv. Montfortskome (01.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Molitvenik sv. Montfortskome

Molitvenik za Hrvatski narod u Americi Posebni odbor hrvatskih svećenika u Americi Zagreb 1927 - 15 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Molitvenik za Hrvatski narod (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Molitvenik za Hrvatski narod
Muka Gospodina našega Isukrsta i plač Matere Njegove fra Petar Knežević Split - 1 MB	(30.09.2018) ***preuzmi***: Muka Gospodina.... (30.09.2018) ***pregledaj na internetu***: Muka Gospodina.....
Na pragu vječnosti Ivan Dujmušić Sarajevo 1927 - 6 MB	(11.12.2018) ***preuzmi***: Na pragu vječnosti (11.12.2018) ***pregledaj na internetu***: Na pragu vječnosti
Na pragu života (upute mladom svećeniku na selu) Frano Ivanišević Split 1935 - 63 MB https://archive.org/details/@spodobek	(23.06.2019) ***preuzmi***: Na pragu života (23.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Na pragu života
Naprijed za križem! D. V. Mut Zagreb 1935 - 41 MB	(05.03.2019) ***preuzmi***: Naprijed za križem (05.03.2019) ***pregledaj na internetu***: Naprijed za križem
Nasljeduj Krista - prijevod bl. Alojzije Stepinac Toma Kempenac	(27.06.2019) ***preuzmi***: Nasljeduj Krista (27.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Nasljeduj Krista
Nauk od poglavitih stvari Budim - 26 MB	(23.06.2019) ***preuzmi***: Nauk od poglavitih stvari (23.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Nauk od poglavitih stvari
Neven cvijeće pouke i savjeti kršćanskim djevojkama Zagreb 1904 - 36 MB https://archive.org/details/@spodobek	(08.02.2019) ***preuzmi***: Neven cvijeće (08.02.2019) ***pregledaj na internetu***: Neven cvijeće

Nova manreza ili duhovne vježbe od osam dana po načinu svetog Ignacija Lojolskog Franz Xaver Hammerl Zagreb 1928 - 10 MB	(04.11. 2018) ***preuzmi***: Duhovne vježbe (04.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Duhovne vježbe...
Obnovljeni obredi svete sedmice Fra. Petar Vlašić Dubrovnik 1957 - 13 MB	(07.04.2019) ***preuzmi***: Obnovljeni obredi... (07.04.2019) ***pregledaj na internetu***: Obnovljeni obredi....
Obredi velike sedmice po novom misalu i brevijaru Fra. Petar Vlašić Dubrovnik 1921 - 39 MB	(07.04.2019) ***preuzmi***: Obnovljeni obredi velike sedmice... (07.04.2019) ***pregledaj na internetu***: Obnovljeni obredi velike sedmice....
Obrana vjere Dr. Ivo Blažević Zagreb 1929 - 19 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Obrana vjere (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Obrana vjere
Obrednik biskupije Bosansko-Djakovacke i Sriemske Josip Juraj Strossmayer Zagreb 1878- 64 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Obrednik biskupije (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Obrednik biskupije
Oficij za mrtve o. Petar Vlašić Ljubljana 1929- 3 MB	(05.11.2018) ***preuzmi***: Oficij za mrtve (05.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Oficij za mrtve
Osnovno moralno bogoslovlje Msgr. Andrija Živković Zagreb 1938 - 77 MB	(11.12.2018) ***preuzmi***: Osnovno moralno bogoslovlje (11.12.2018) ***pregledaj na internetu***: Osnovno moralno bogoslovlje
Odlazi Sotono (sotona u današnje vrijeme) Georges Huber Đakovo 1993 - 5 MB (dopuštenje)	(28.11.2018) ***preuzmi***: Odlazi sotono (28.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Odlazi sotono

O ljubavi i ženidbi Paul Konertz Đakovo 1994 - 37 MB https://archive.org/details/@spodobek	(03.07.2019) ***preuzmi***: O ljubavi... (03.07.2019) ***pregledaj na internetu***: O ljubavi...
Općinstvo svetih - liturgijska pouka o blagdanima svetaca Dragutin Kukalj Zagreb 1940 - 36 MB https://archive.org/details/@spodobek	(04.07.2019) ***preuzmi***: Općinstvo svetih (04.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Općinstvo svetih
O štovanju Srca Isusova enciklika Papa Pio XII Đakovo 1957 - 1 MB	(21.05.2017) ***preuzmi***: O štovanju Srca Isusovog (21.05.2017) ***pregledaj na internetu***: O štovanju Srca Isusovog
Otac Leopold Pietro da Valdiporro Zagreb 1963 - 41 MB	(26.06.2019) ***preuzmi***: Otac Leopold (26.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Otac Leopold
Otac Leopold Mandić O. Nikola Novak Osijek 1967 - 10 MB	(07.04.2018) ***preuzmi***: Otac Leopold Mandić (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Otac Leopold Mandić
Otac za 2000. i poslije **pater Josip Kentenich** Tilmann Beller Đakovo 1999 - 3 MB	(10.10.2017) ***preuzmi***: pater Kentenich (10.10.2017) ***pregledaj na internetu***: pater Kentenich
Papa Pijo XI Dr. Andrija Spiletak Zagreb 1929 - 45MB https://archive.org/details/@spodobek	(25.06.2019) ***preuzmi***: Papa Pio XI (25.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Papa Pio XI
Papa Pijo XII radio-poruka na blagdan Duhova Centar za promicanje socijalnog nauka crkve - 0.1 MB	(07.04.2018) ***preuzmi***: Radio poruka (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Radio poruka

Papina nepogrješivost Dr. Stjepan Bakšić Zagreb 1925 - 22 MB https://archive.org/details/@spodobek	(28.06.2019) ***preuzmi***: Papina nepogrješivost (28.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Papina nepogrješivost
Papini govori Benedikt XVI Travnik 2009 - 2 MB	(07.04.2018) ***preuzmi***: Papini govori (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Papini govori
Papinstvo Pijo XII Ambrozije Benković Teslić 1939 - 33 MB https://archive.org/details/@spodobek	(28.06.2019) ***preuzmi***: Papinstvo (28.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Papinstvo
Pascendi dominici gregis papa Pio X	(07.07.2019) ***preuzmi***: Pascendi dominici gregis (07.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Pascendi dominici gregis
Pastirsko bogoslovlje, I. sv (dušobrižnik) Dr. Dragutin Kniewald Zagreb 1943 - 11 MB	(01.07.2019) ***preuzmi***: Pastirsko bogoslovlje, I. svezak (01.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Pastirsko bogoslovlje, I. svezak
Pastirsko bogoslovlje, II. sv (izpovjednik) Dr. Dragutin Kniewald Zagreb 1943 - 9 MB	(07.11.2018) ***preuzmi***: Pastirsko bogoslovlje, II. svezak (07.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Pastirsko bogoslovlje, II. svezak
Pastor aeternus **Predgovor o uspostavljanju i temelju Crkve** Pijo IX (I. vatikanski sabor, IV. sjednica, 18.VII.1870.) - 1 MB	(01.10.2017) ***preuzmi***: Pastor aeternus (01.10.2017) ***pregledaj na internetu***: Pastor aeternus
Pismo iz pakla Annette Zagreb 2006 - 1 MB	(28.11.2018) ***preuzmi***: Pismo iz pakla (28.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Pismo iz pakla

Pismo prijateljima Križa i Goruća molitva Sv. Ljudevit M. G. Montfort (s dopuštenjem) Zagreb 2000 - 12 MB	(08.11.2018) ***preuzmi***: Pismo prijateljima Križa i Goruća molitva (08.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Pismo prijateljima Križa i Goruća molitva
Pobožnost Bezgrješnom Srcu Marijinu Miljenko Sušac Zagreb 2004 - 11 MB	(04.05.2019) ***preuzmi***: Pobožnost Bezgrješnom Srcu Marijinu (04.05.2019) ***pregledaj na internetu***: Pobožnost Bezgrješnom Srcu Marijinu
Pozivu vjeran - sluga Božji Vendelin Vošnjak Jakov Šimić Zagreb 1983 - 20 MB	(07.10.2018) ***preuzmi***: Pozivu vjeran (07.10.2018) ***pregledaj na internetu***: Pozivu vjeran
Prava pobožnost prema Majci Božjoj Ljudevit Marija Grignion de Montfort Zagreb 1944 - 27 MB	(07.04.2018) ***preuzmi***: Prava pobožnost prema Majci Božjoj (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Prava pobožnost prema Majci Božjoj
Pravilnik Saveza salezijanskih suradnika Zagreb 1939 - 2 MB	(25.06.2019) ***preuzmi***: Pravilnik (25.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Pravilnik
Priprava na smrt Sv.Alfonzo Liguori Zagreb 1960 - 29 MB	(17.11.2018) ***preuzmi***: Priprava na smrt (17.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Priprava na smrt
Priprava za život (razgovori sa školskom mladeži) M. Perković Zadar 1917 - 9 MB https://archive.org/details/@spodobek	(28.06.2019) ***preuzmi***: Priprava za život (28.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Priprava za život

Priručnik kanonskog prava katoličke crkve o. Ante Crnica Zagreb 1945 - 32 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Priručnik kanonskog prava (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Priručnik kanonskog prava
Priručnik za vršenje službe Božje Stjepan Gjanić Zagreb 1919 - 24 MB https://tradicionalnamisa.com/liturgijski-materijali/	(19.11.2017) ***preuzmi***: Priručnik za vršenje službe Božje (19.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Priručnik za vršenje službe Božje
Priručnik žive Krunice o. Jerko Vlahović Split 1959 - 3 MB	(17.10.2017) ***preuzmi***: Priručnik žive Krunice (17.10.2017) ***pregledaj na internetu***: Priručnik žive Krunice
Prorok radosti Paul Turks Đakovo 2001 - 30 MB	(24.11.2018) ***preuzmi***: Prorok radosti (24.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Prorok radosti
Pučka dogmatika Ivo Blažević Zagreb - 32 MB	(07.04.2018) ***preuzmi***: Pučka dogmatika (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Pučka dogmatika
Put k unutrašnjem miru Edouard Brignon de Lehen Zagreb 1919 - 11 MB	(06.01.2019) ***preuzmi***: Put k unutrašnjem miru (06.01.2019) ***pregledaj na internetu***: Put k unutrašnjem miru
PUT Srcu Spasiteljevu PROMATRANJA podesna kao priprava za čestu i svagdanju svetu Pričest župnik Juraj Deubig Zagreb 1934 - 12 MB	(30.09.2018) ***preuzmi***: PUT Srcu Spasiteljevu (30.09.2018) ***pregledaj na internetu***: PUT Srcu Spasiteljevu
Quadregesimo Anno Enciklika Pija XI Centar za promicanje socijalnog nauka crkve - 0.5 MB	(07.04.2018) ***preuzmi***: Quadregesimo Anno (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Quadregesimo Anno

Quanta cura; Syllabus enciklika protiv modernih zabluda i dodatak Syllabus Pijo IX	(07.04.2018) ***preuzmi***: Quanta cura; Syllabus (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Quanta cura; Syllabus
Quo primum tempore (papa Pio V)	(07.07.2019) ***preuzmi***: Quo primum tempore (07.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Quo primum tempore
Rasprava o pravoj pobožnosti prema Djevici Mariji Louis Marie Grignion de Montfort (s dozvolom vlasnika prava) - 39 MB	(23.12.2016) ***preuzmi***: Rasprava o pravoj pobožnosti... (23.12.2016) ***pregledaj na internetu***: Rasprava o pravoj pobožnosti...
Razmatranja o muci Isusovoj Alfonso Maria de Liguori (s dopuštenjem) Zagreb 2001 - 9 MB	(08.11.2018) ***preuzmi***: Razmatranja o muci Isusovoj (08.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Razmatranja o muci Isusovoj
Razmatranja za sve dane u godini - Život i nauka Isusa Krista O. Nicole Avancini -JA D.J. (s latinskog preveo svećenik Ivan J. Maračić) Zagreb 1929 - 25 MB	(08.11.2018) ***preuzmi***: Razmatranja - Život i nauka Isusa Krista (08.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Razmatranja - Život i nauka Isusa Krista
Razmatranja za svaki dan crkvene godine o.Antun Boissieu D.J. Zagreb 1896 - 32 MB	(06.01.2019) ***preuzmi***: Razmatranje za svaki dan (06.01.2019) ***pregledaj na internetu***: Razmatranje za svaki dan
Religiozno doživljavanje o normalnoj i abnormalnoj religioznosti Dr. Vilim Keilbach Zagreb 1944 - 60 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Religiozno doživljavanje (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Religiozno doživljavanje
Rerum Novarum (radnička pitanja) papa Lav XIII - 0.5 MB	(07.07.2019) ***preuzmi***: Rerum Novarum (07.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Rerum Novarum

Rimsko dominikanski misal Oakland, 2011 - 0.5 MB	(07.04.2018) ***preuzmi***: Rimsko dominikanski misal (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Rimsko dominikanski misal
Rimski obrednik **izdan po naredbi pape Pavla V** Zagreb, 1929 - 158 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Rimski obrednik - Pavao V ***prevelika datoteka za pregled***
Sacrorum antistitum **papa Pio X**	(07.07.2019) ***preuzmi***: Sacrorum antistitum (07.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Sacrorum antistitum
Sedam blaženstava i križ Fulton J. Sheen Zagreb 2003 (s dozvolom) - 8 MB	(07.05.2017) ***preuzmi***: Sedam blaženstava i križ (07.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Sedam blaženstava i križ
Sedam posljednjih riječi Fulton Sheen HKD sv. Jeronima 2012 - 4 MB	(10.10.2017) ***preuzmi***: Sedam posljednjih riječi (10.10.2017) ***pregledaj na internetu***: Sedam posljednjih riječi
Serafsko cvijeće priručnik i molitvenik za članove trećega reda sv.o.Franje 1959 - 118 MB https://archive.org/details/@spodobek	(02.07.2019) ***preuzmi***: Serafsko cvijeće (02.07.2019) **datoteka prevelika za pregled na internetu**
Svjetlo svijeta, priče iz života Kristova (Kristov životopis) Milutin Majer Zagreb 1925 - 50 MB	(21.12.2018) ***preuzmi***: Priče iz Kristova života (21.12.2018) ***pregledaj na internetu***: Priče iz Kristova života
Slava Bezgrješnom Srcu Marijinom (NDS) Zagreb 1964 - 119 MB	(04.05.2019) ***preuzmi***: Slava Bezgrješnom Srcu Marijinom ***prevelika datoteka za pregled na internetu***

Slava Presvetoj Krvi Isusovoj Dr Josip Lang - biskup Zagreb 1924 - 9 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Slava Presvetoj Krvi Isusovoj (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Slava Presvetoj Krvi Isusovoj
Sluga Vječne Mudrosti Sida Košutić Zagreb 1930 - 5 MB	(07.11.2018) ***preuzmi***: Sluga Vječne Mudrosti (07.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Sluga Vječne Mudrosti
Srce Isusovo spasenje naše (molitvenik) 1946 - 178 MB https://archive.org/details/@spodobek	(02.07.2019) ***preuzmi***: Srce Isusovo (02.07.2019) **datoteka prevelika za pregled na internetu**
Srcem uz Srce Isusovo A. Gaston Courtois Subotica 1963 - 80 MB https://archive.org/details/@spodobek	(05.07.2019) ***preuzmi***: Srcem uz Srce Isusovo (05.07.2019) **pregledaj na internetu** **Srcem uz Srce Isusovo**
Srednji kršćanski nauk **za III i IV godište pučkih škola** Heffler-Kornfeind-Kramar Zagreb 1941 - 63 MB	(15.02.2019) ***preuzmi***: Srednji kršćanski nauk (15.02.2019) ***pregledaj na internetu***: Srednji kršćanski nauk
Srednji kršćanski nauk Heffler-Kornfeind Zagreb 1965 - 37 MB https://archive.org/details/@spodobek	(04.07.2019) ***preuzmi***: Srednji kršćanski nauk (04.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Srednji kršćanski nauk
Summorum Pontificum motuproprij Vrhovnoga Svećenika Benedictus XVI	(07.04.2018) ***preuzmi***: Summorum Pontificum (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Summorum Pontificum
Sv. Misa Prof. dr. Dragutin Kniewald prilagođeno za mobitel Zagreb 1933 - 4 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: sv. Misa (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: sv. Misa

Svećenik na oltaru Zagreb 1927 - 32 MB	(23.12.2016) ***preuzmi***: Svećenik na oltaru (23.12.2016) ***pregledaj na internetu***: Svećenik na oltaru
Sveta Getsemanska Ura Bdijte i molite Zagreb 1961 - 2 MB	(07.05.2017) ***preuzmi***: Sveta Getsemanska Ura (07.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Sveta Getsemanska Ura
Sveta Misa svih vremena Benedikt S. Zagreb 2005 - 2 MB	(01.06.2019) ***preuzmi***: Sveta Misa svih vremena (01.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Sveta Misa svih vremena
Sveti Antun Pustinjak Ivan Zirdum Đakovo 2010 - 3 MB	(07.10.2018) ***preuzmi***: Sveti Antun Pustinjak (07.10.2018) ***pregledaj na internetu***: Sveti Antun Pustinjak
Sveti Josip Naklada Glasnika Srca Isusova Zagreb 1937 - 20 MB https://archive.org/details/@spodobek	(05.03.2019) ***preuzmi***: Sveti Josip (05.03.2019) ***pregledaj na internetu***: Sveti Josip
Sveti Josip **zagovornik umirućih** **zaštitnik duša u čistilištu** Mali Erejavec 2013 - 1 MB	(15.06.2017) ***preuzmi***: Sveti Jospi, zagovornik..... (15.06.2017) ***pregledaj na internetu***: Sveti Josip, zagovornik.....
Sveti Križni put **(izvorno)** Zagreb 1927 - 4 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Sveti križni put (1927) (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Sveti križni put (1927)
Sveti Križni put **(uređeno)** **Sv. Leonarda P. Mauricija** Zagreb 1927 - 3 MB	(04.12.2018) ***preuzmi***: Sveti križni put (1927) (04.12.2018) ***pregledaj na internetu***: Sveti križni put (1927)

Sveti Križni Put Zbor duhovne mladeži zagrebačke Zagreb 1943 - 4 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Sveti križni put (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Sveti križni put
Štitite životinje Ladislav Strzalkowski, Adolf Hofman Zagreb 1896 - 1 MB	(07.11.2018) ***preuzmi***: Štitite životinje (07.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Štitite životinje
Tajna bračne sreće Hardy Schilgen Zagreb 1944 - 43 MB https://archive.org/details/@spodobek	(03.07.2019) ***preuzmi***: Tajna bračne sreće (03.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Tajna bračne sreće
Tajna družba masonerija židovstvo marksizam Draganović Zagreb 1942 - 1 MB	(28.11.2018) ***preuzmi***: Tajna družba masonerija (28.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Tajna družba masonerija
Tajne u gradu mrtvih Girolamo Berutti Korčula 1967 - 61 MB https://archive.org/details/@spodobek	(28.11.2018) ***preuzmi***: Tajne u gradu mrtvih (28.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Tajne u gradu mrtvih
Temelj kršćanskog života Dr. Ivo Blažević Zagreb 1935 - 15 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Temelj kršcanskog života (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Temelj kršćanskog života
Ti i on djevojka prema mladiću Hardy Schilgen Zagreb - 1943. - 26 MB	(07.05.2017) ***preuzmi***: Ti i on (07.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Ti i on
Ti i ona mladić prema djevojci Hardy Schilgen Zagreb - 1944. - 24 MB	(07.05.2017) ***preuzmi***: Ti i ona (07.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Ti i ona

Tri Zdravo Marije Giuseppe Pasquali Zagreb 2004 - 7 MB	(27.06.2019) ***preuzmi***: Tri Zdravo Marije (27.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Tri Zdravo Marije
Trideset dana s dušama u Čistilištu svagdašnja razmišljanja, poticaji i molitve Jean-Marie Girardin Đakovo 2011 (s dozvolom izdavača) - 11 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Trideset dana s dušama u čistilištu (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Trideset dana s dušama u Čistilištu
Tridesetdnevna pobožnost na čast sv. Josipa Gebhard Lins i Josef Lins Đakovo 2013 (s dozvolom izdavača) - 2 MB	(07.05.2017) ***preuzmi***: Tridesetdnevna pobožnost.... (07.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Tridesetdnevna pobožnost....
Tužaljke proroka Jeremije (lamentacije) i obred uzkrsnuca Janko Oberski Zagreb 1943 - 2 MB	(07.04.2019) ***preuzmi***: Tužaljke proroka Jeremije (lamentacije) i obred uzkrsnuca (07.04.2019) ***pregledaj na internetu***: Tužaljke proroka Jeremije (lamentacije) i obred uzkrsnuca
Universae Ecclesiae papa Benedikt XVI	(07.07.2019) ***preuzmi***: Universae Ecclesiae (07.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Universae Ecclesiae
Umijeće kako se u duhovnome životu okoristiti vlastitim pogreškama (s dopuštenjem) Giuseppe Tissot Zagreb, 2000- 3 MB	(07.10.2018) ***preuzmi***: Umijeće kako u duhovnom... (07.10.2018) ***pregledaj na internetu***: Umijeće kako u duhovnom...
Uvod u filozofiju Dr.Zimmermann Zagreb 1922 - 9 MB	(27.06.2019) ***preuzmi***: Uvod u filozofiju (27.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Uvod u filozofiju

Velika Srijeda Manuel Galvez Zagreb, 1938 - 64 MB https://archive.org/details/@spodobek	(05.03.2019) ***preuzmi***: Velika Srijeda (05.03.2019) ***pregledaj na internetu***: Velika Srijeda
Veliki katolički katekizam **za niže pučke škole po Deharbu** Zagreb, 1921 - 79 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Veliki katolicki katekizam (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Veliki katolički katekizam
Vitez Kristov - Ivan Merz Josip Vrbanek Zagreb, 1943 - 34 MB	(07.05.2017) ***preuzmi***: Vitez Kristov (07.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Vitez Kristov
Vječni Galilejac Fulton J. Sheen Zagreb 1959 - 96 MB https://archive.org/details/@spodobek	(17.11.2018) ***preuzmi***: Vječni Galilejac (17.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Vječni Galilejac
Vječno klanjanje O.J. Valser benediktinac Banjaluka 1904 - 18 MB	(30.09.2018) ***preuzmi***: Vječno klanjanje (30.09.2018) ***pregledaj na internetu***: Vječno klanjanje
Vjenčić Gospe Lurdske Oci Kapucini u Splitu Zagreb 2003 - 6 MB	(15.02.2019) ***preuzmi***: Vjenčić Gospe Lurdske (15.02.2019) ***pregledaj na internetu***: Vjenčić Gospe Lurdske
Vježbaj se u savršenosti i kršćanskim krepostima č. o. Alfonso Rodriguez Prvi i drugi dio Rijeka 1905, 1906 - 60 MB	(30.10.2016) ***preuzmi***: Vježbaj se u savršenosti.... (30.10.2016) ***pregledaj na internetu***: Vježbaj se u savršenosti....
Vrati se! **Knjižica za sv. Ispovijed** Herbert Madinger Đakovo 2003 (s dozovolom) - 20 MB	(07.05.2017) ***preuzmi***: Vrati se (07.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Vrati se

Vrtić Presvetog Srdca Isusova Pavao Matijević Zagreb 1944 - 13 MB https://archive.org/details/@spodobek	(28.06.2019) ***preuzmi***: Vrtić Presvetog Srdca (28.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Vrtić Presvetog Srdca
Zamak duše - sabrani komentari knjige, duhovne vježbe i popratni paralelizmi po temama pojednih odaja Miljenko Sušac Zagreb 2015 - 9 MB	(25.06.2019) ***preuzmi***: Zamak duše (25.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Zamak duše
Zanimljive crtice iz svečenićkog života svetoga don Boska Zagreb 1935 - 10 MB https://archive.org/details/@spodobek	(17.11.2018) ***preuzmi***: Zanimljive crtice iz svečenićkog života (17.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Zanimljive crtice iz svečenićkog života
Zašto i kako se ispovijedati Augustin Romero Đakovo 1996 (s dozvolom) - 11 MB	(21.05.2017) ***preuzmi***: Zašto se i kako ispovijedati (21.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Zašto i kako se ispovijedati
Zašto trpimo; Werner Dunkel (Werner Mut) - Naprijed za križem Nikola Buljan Zagreb 2011 (s dozvolom) - 16 MB	(08.11.2018) ***preuzmi***: Zašto trpimo (08.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Zašto trpimo
Zbirka sažetaka vjerovanja definicija i izjava o vjeri i ćudoređu H. Denzinger, P. Hunermann - Đakovo 2002 - 7 MB	(21.05.2017) ***preuzmi***: Zbirka sažetaka vjerovanja (21.05.2017) ***pregledaj na internetu***: Zbirka sažetaka vjerovanja
Zdravo Kraljice Artur Milani Šibenik 1941 - 35 MB	(07.11.2018) ***preuzmi***: Zdravo Kraljice (07.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Zdravo Kraljice
Zdravo Kraljice (II. dio) Alfonso Maria de Liguori Zagreb 2004 - 8 MB	(07.11.2018) ***preuzmi***: Zdravo Kraljice (II.dio) (07.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Zdravo Kraljice (II. dio)

Zlatno dijete opomene školskoj djeci Petar Kuničić Split 1928 - 31 MB https://archive.org/details/@spodobek	(06.12.2018) ***preuzmi***: Zlatno dijete (06.12.2018) ***pregledaj na internetu***: Zlatno dijete
Zlatno zrnje (što je potrebno i korisno znati svakom vjerniku) Zagreb 1945 - 9 MB https://archive.org/details/@spodobek	(26.06.2019) ***preuzmi***: Zlatno zrnje (26.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Zlatno zrnje
Život Blažene Djevice Marije **prema viđenjima Marije Agredske** **uz dopuštenje** Sion, 2003 - 16 MB	(07.11.2018) ***preuzmi***: Život Blažene Djevice Marije (07.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Život Blažene Djevice Marije
Život Blažene Djevice Marije (svezak prvi) Josip Pazman Zagreb 1898 - 7 MB	(25.06.2019) ***preuzmi***: Život Blažene Djevice Marije (25.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Život Blažene Djevice Marije
Život Blažene Djevice Marije (svezak drugi) Josip Pazman Zagreb 1899 - 6 MB	(07.07.2019) ***preuzmi***: Život Blažene Djevice Marije (07.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Život Blažene Djevice Marije
Život Isusa Krista (I dio - Od stvaranja do početka Isusova javnog djelovanja) **prema viđenjima Anne Katharine Emmerick** Clemens Brentano 1914 - 2 MB	(08.02.2019) ***preuzmi***: Život Isusa Krista (08.02.2019) ***pregledaj na internetu***: Život Isusa Krista
Život Isusa Krista (II dio - Isusovo javno djelovanje) **prema viđenjima Anne Katharine Emmerick** Clemens Brentano 1914 - 3 MB	(08.02.2019) ***preuzmi***: Život Isusa Krista (08.02.2019) ***pregledaj na internetu***: Život Isusa Krista
Život Isusa Krista (III dio - od druge Pashe do povratka sa Cipra) **prema viđenjima Anne Katharine Emmerick** Clemens Brentano 1914 - 1 MB	(08.02.2019) ***preuzmi***: Život Isusa Krista (08.02.2019) ***pregledaj na internetu***: Život Isusa Krista

Život Isusa Krista (IV dio - zajedno s tajnama Starog zavjeta) **prema viđenjima Anne Katharine Emmerick** Clemens Brentano 1914 - 2 MB	(08.02.2019) ***preuzmi***: Život Isusa Krista (08.02.2019) ***pregledaj na internetu***: Život Isusa Krista
Život Isusov Francois Mauriac Subotica 1946 - 89 MB https://archive.org/details/@spodobek	(27.06.2019) ***preuzmi***: Život Isusov (27.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Život Isusov
Život ljudski, ciklus propovijedi po Svetome Pismu o.Petar Vlašić Dubrovnik 1923 - 37 MB	(03.07.2019) ***preuzmi***: Život ljudski... (03.07.2019) ***pregledaj na internetu***: Život ljudski...
Život svetog Alojzija Gonzage Virgillio Cepari Zagreb, 1926 - 11 MB	(20.09.2018) ***preuzmi***: Život svetog Alojzija Gonzage (20.09.2018) ***pregledaj na internetu***: Život svetog Alojzija Gonzage
Život svetog Josipa I dio Maria Cecilia Baij Zagreb 2012 - 66 MB	(07.04.2018) ***preuzmi***: Život svetog Josipa I dio (07.04.2018) ***pregledaj na internetu***: Život svetog Josipa I dio
Život sv. Ljudevita (Marija, Mudrost, Križ, siromasi i misije) Sv. Ljudevit M. G. Montfort (s dopuštenjem) Zagreb 2002 - 91 MB	(08.11.2018) ***preuzmi***: Život svetog Ljudevita (08.11.2018) ***pregledaj na internetu***: Život svetog Ljudevita
Životi svetaca za svaki dan za mjesec svibanj Maksimilijan Lach Zagreb 1941 - 40 MB https://archive.org/details/@spodobek	(26.06.2019) ***preuzmi***: Životi svetaca (26.06.2019) ***pregledaj na internetu***: Životi svetaca

PDF odabrano

ontrebakraljevati.blogspot.com/p/pdfodabrano.html

Odjel: Knjige s dopuštenjem

Izdavačka kuća Naklada Benedikta za prenošenje teksta iz ovih knjiga je dopustila ekskluzivno pravo za objavljivanje dijelova njihovih knjiga. Dopuštenje vrijedi isključivo za blog On treba kraljevati – Oportet Illum regnare.

Za pojedine knjige vrijede akcijske cijene, a sve knjige možete kupiti u Verbumovim knjižarama ili u nakladnoj kući Benedikta o čemu možete više saznati OVDJE

PDF knjižnica - početna

Otkrivena tajna masona sluga Božji kardinal Jose Maria Caro y Rodriguez Zagreb, 2011 - 8 MB	(24.03.2018) ***direktno preuzmi***: Otkrivena tajna masona (24.03.2018) ***pregledaj na internetu***: Otkrivena tajna masona
Rat protiv Isusa Antonio Socci Zagreb, 2013 - 9 MB	(24.03.2018) ***direktno preuzmi***: Rat protiv Isusa (24.03.2018) ***pregledaj na internetu***: Rat protiv Isusa
Memoari jednog antiapostola SB-1025 Marie Carre Zagreb, 2012 - 4 MB	(18.02.2018) ***direktno preuzmi***: Memoari jednog antiapostola (18.02.2018) ***pregledaj na internetu***: Memoari jednog antiapostola
Kako je nastala reformacija Hilarie Belloc (1870 - 1953) Zagreb, 2012 - 16 MB	(22.01.2018) ***direktno preuzmi***: Kako je nastala reformacija (22.01.2018) ***pregledaj na internetu***: Kako je nastala reformacija
Velike hereze Hilarie Belloc (1870 - 1953) Zagreb, 2012 - 9 MB	(22.01.2018) ***direktno preuzmi***: Velike hereze (22.01.2018) ***pregledaj na internetu***: Velike hereze